DEUTSCH-KROATISCHES WÖRTERBUCH

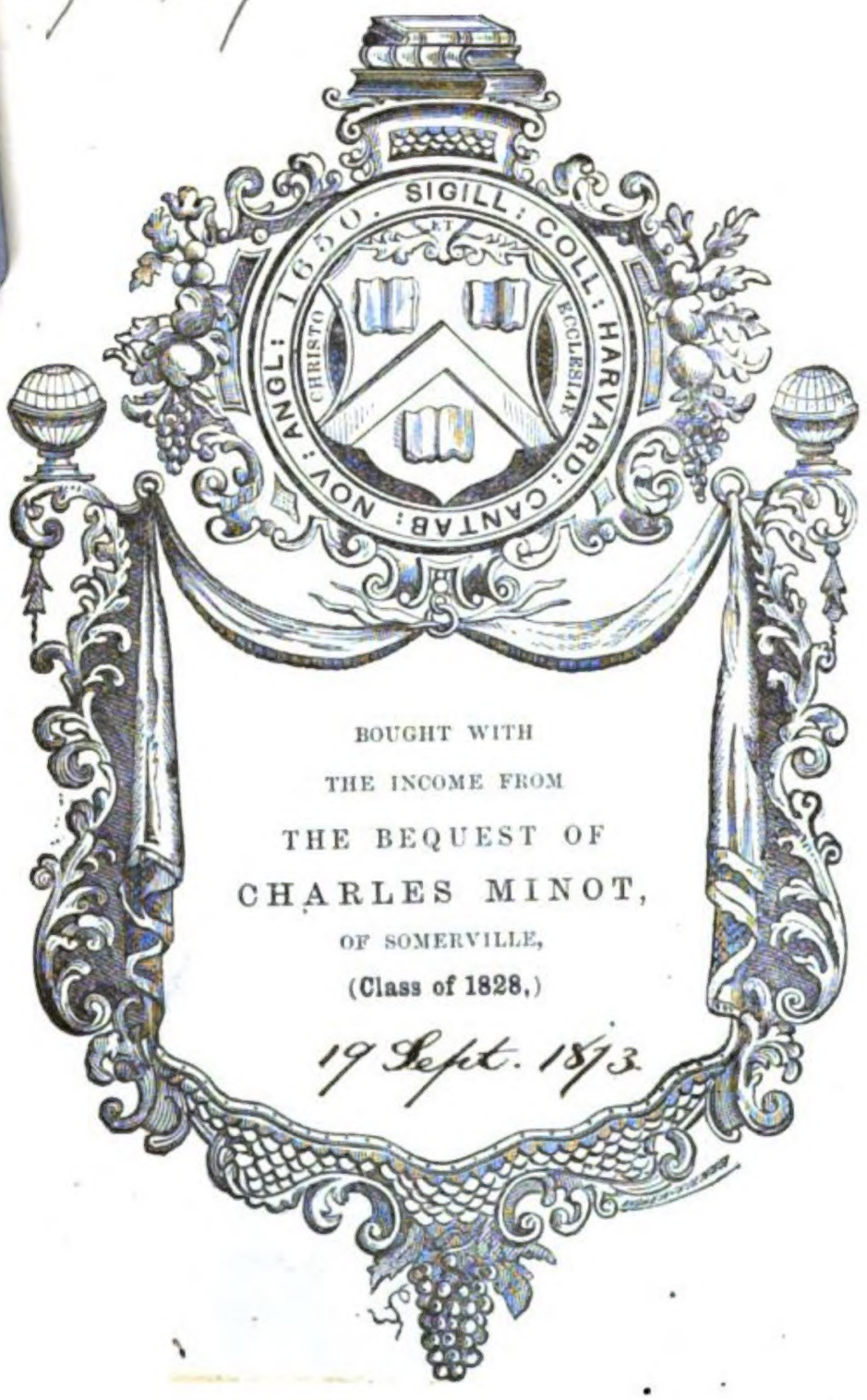
Bogoslav Šulek

Digitized by Google

Hfa 54

8295.17

BOUGHT WITH
THE INCOME FROM
THE BEQUEST OF
CHARLES MINOT,
OF SOMERVILLE,
(Class of 1828,)
19 Sept. 1873.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Deutsch = kroatisches

Wörterbuch

von

Bogoslav Šulek.

II. Band.

M. bis **Z.** — Pag. 873 bis 1712.

Němačko-hrvatski

RĚČNIK.

Agram, 1860.

Verlag der Franz Suppan'schen Buchhandlung.

Digitized by Google

3295,17

8°3, Lit. 19.

Druck vn Dr. Ludwig Gaj in Agram.

Digitized by Google

M.

Maal, Maar, Maaß uſw. ſ. Mahl, Mahr, Maß.
Maat, *m.* pomoćnik.
Macaroni, ſ. Makaroni.
Maceration, *f.* močenje.
Maceriren, *v. a.* močiti, razmočiti.
Macerone, *f.* (*Smyrnium*), lesandra.
Machalles, *m.* desna ruka, desno krilo.
Machbar, *adj.* učiniv; das iſt nicht —, to se neda učiniti.
Mache, *f.* rabota, posao, dělo; radjevina; etwas in die — nehmen, primiti se, prihvatiti se čega; in der — haben, raditi o čem; (ſpr.) Einen in der — haben, voštiti koga.
Maché, *f.* gmeždenica, meždenica.
Machen, *v. a.* činiti; was machſt du da? šta radiš ovdě? mache damit was du willſt, razpolagaj tim po volji; čini s tim, što ti je volja; daraus läßt ſich viel —, od toga se može mnogo uraditi, učiniti; damit iſt nichts zu —, to nije ničemu; er hat es danach gemacht, on je to tako uradio; das iſt leicht gemacht, to je lak posao; da iſt nichts zu —, tu neima posla, pomoći; (*fig.*) tu neima dobitka; (ein Kunſtwerk —), praviti, napraviti; Kleider —, oděću skrojiti, krojiti, šivati, napraviti; er ließ Allen Kleider —, pokroji i. poreza na sve čohu; Käſe —, sir graditi, praviti; Butter —, izbijati maslo; ſ. Buttern; ein Gedicht —, spěvati; Bücher —, pisati knjige; Gold —, zlato praviti; das Bett —, posteljati; Feuer —, ukresati, naložiti vatru; ſich Vermögen —, teći, steći; ich habe mir das zum Geſetze, zur Regel gemacht, to mi je zakon, pravilo; ein Geſetz —, stvoriti zakon; Platz —, učiniti, podati (komu) město; ukloniti se; ustupiti (komu) svoje město; er hat dir (durch ſeinen Tod) Platz gemacht, njemu mrče, a tebi svanu; Einem die Rechnung —, račun s kim načiniti; ſich Rechnung auf etwas —, nadati se čemu; ſich eine Vorſtellung von etwas —, predstaviti si što, pomisliti što; Einwürfe —, prigovarati; ein Geſchrei, Lärm —, ſ. Geſchrei, Lärm; viel Aufhebens von einer Sache —, velesigati što; odviše što na glas iznositi; kokodakati poradi čega; Holz —, cěpati drva; das Eſſen —, gotoviti jelo, ručak; (wdm.) das gemachte Neue, ponovac; den Anfang zu etwas —, započeti što; Einem Luſt zu etwas —, potaknuti čiju dobru volju na što; udobrovoljiti koga na što; privoljavati koga na što; zasladjivati komu što; eine Reiſe —, putovati; täglich ſechs Meilen —, prevaliti šest miljah dnevice; (ſpr.) Einem Beine —, ubrzati koga; er macht Ernſt, on sbilja kani, misli; Einen zu ſeinem Freunde —, oprijateljiti se s kim; Einen zum Lehrer —, postaviti, imenovati koga učiteljem; zum Sklaven —, zarobiti; zum Gefangenen —, zasužnjiti; er hat ihn erſt zu etwas gemacht, tek on ga je napravio čověkom; er iſt ein gemachter Mann, načiniše ga ljudinom; ništa mu nefali; svega ima dosta; er kann nichts aus ihm —, nemože ga dozvati; neima od njega ništa; er hat mein Glück gemacht, od njega poléže moja sreća; on je moja sreća; ich habe mein Glück gemacht, zakovao sam pataricu, privalilo mi se; das macht ihm keine Ehre, to mu neće osvětlati obraz; gute Beute —, zapléniti dobar plěn (šićar); ſtreitig —, ſ. Streitig; einen Verſuch —, pokušati; ſich Luft —, izmotati se; etwas zu Gelde —, unovčiti, prodati što; eine Entdeckung —, obreti; (*fig.*) opaziti, spaziti što; Ausnahme, Friede, Fehler uſw. —, ſ. Ausnahme uſw.; Bedingungen —, postaviti uvěte; Schulden —, zadužiti se, dužiti se; ich würde mir ein Gewiſſen daraus —, nepodnosi mi duša; duša bi me bolěla; Vorſchläge —, predlagati; gemeinſchaftliche Sache mit Jemand —, sdružiti se, slizati se, poměšati se s kim u čem; Einem eine Verbeugung —, pokloniti se, nakloniti se komu; gute Miene zu böſem Spiele —, nevěšt se činiti nevolji; geſund, krank, arm, reich uſw. —, ſ. Geſund uſw.; ſich ſchmutzig —, ſ. Beſchmutzen; fertig —, dogotoviti; otisnuti kraju; was hat er aus mir gemacht! što ogradi iz mene! ſich breit —, širiti se, šepiriti se; — Sie es kurz! recite i. kažite u kratko! ſeine Sachen gut —, dobro ovršiti posao; etwas wieder gut —, popraviti što; Einen fallen —, učiniti da tko pane; Einen lachen —, natěrati na směh koga; Einen weinen —, razplakati koga; naviti koga na plač; mache, daß du fertig wirſt! požuri se! popašti se! das Feuer macht das Eiſen ſchmelzen, oganj tali željezo (gvoždje); Sorgen — vor der Zeit alt, od brige ostari čověk prije dobe; d. Sonne macht warm, sunce grije; das macht, weil er ſo leichtgläubig iſt, tomu je uzrok njegova lakověrnost; das macht nicht den geringſten Unterſchied,

Digitized by Google

to nije ništa; kund —, ſ. Kundmachen; ſeine Rolle gut —, dobro igrati; dobro zadaću izvesti; einen großen Herrn —, ſ. Spielen; mache die Sache nicht ärger als ſie iſt, neguli kore, da nebude gore; er macht die Sache ärger als ſie iſt, opisuje vraga crnjim nego što je sbilja; Einem etwas leicht —, olakšati komu što; er macht ihm das zum Verbrechen, u grèh mu to piše; er macht ſich nichts daraus, nit mu je žao ni jao; on za to haje i nehaje; nemari; es macht nichts, ništa za to; was machts? te što? šta je za to? (wdm.) d. Hirſch hat viel gemacht, jelen ima mnogo parožakah; ſich davon —, ſich aus dem Staube —, ſ. Reißaus; er machte ſich Gott gleich, gradjaše se jednak Bogu; er machte ihn zum Bettler, uklopio mu je prosjački štap u ruke; ſich auf den Weg —, zaputiti, krenuti na put; ſich an etwas —, ſich über etwas —, primiti se, prihvatiti se, latiti se čega; ſich über Einen —, navaliti na koga; die Sache macht ſich ſelbſt, stvar sama napreduje; das macht ſich gut, to dolikuje, to liči; das macht ſich nicht, to neide; zwei und zwei macht vier, dva i dva su četiri; dva i dva nosi četiri; es macht zuſammen zehn Gulden, sve skupa iznosi deset forintih; wie viel macht meine Rechnung? koliko sam dužan? wie viel macht es? koliko je to? etwas zum Geſetze —, uzakoniti što; was macht der Kranke? kako je bolestnik? was — Sie? kako ste? er wird es nicht lange mehr —, neće dugo kruha jesti; neće dugo; (ſpr.) wer ſich zum Schafe macht, den freſſen die Wölfe, tko se ovcom učini, vuci ga izjedu.

Macherei, *f.* ſ. Machwerk; Mache.

Macherlohn, *m.* radnina; rukobojina, plaća za ruke; plata za rad, posao, dělo; der Schneider verlangt fünf Gulden —, krojač ište pet forintih za dělo.

Machiniren, ſ. Intriguiren.

Macht, *f.* moć; (Kraft), alle ſeine — anwenden, raditi iz sve snage; aus aller — ſchreien, vikati vikom, vikati iza svega glasa, vikati koliko grlo dade; mit aller — laufen, trčati koliko noge mogu; es ſteht nicht in meiner —, nije mi u ruci; wenn es in meiner — ſteht, ako uzmogu; über — eſſen, preko mère jesti; mit — ſtürzte d. Waſſer gegen den Damm, voda navali silovito na nasip; er hat — zu thun was er will, vlastan je činiti šta mu drago; die — der Liebe, sila ljubavi; der König hat große —, kralj ima veliku vlast; Einem — geben, podati komu vlast (u ruke); Einem — geben, etwas zu thun, ovlastiti i. povladiti koga, da može što učiniti; (Kriegs—), vojska; die himmliſchen Mächte, nebeske vlasti; die europäiſchen Mächte, europejske vlasti, države; weltliche —, světovna vlast; (*poët.*) ſ. Majeſtät.

Machtbeſitz, *m.* vlastovanje.

Machtblume, *f.* (*Pancratium*), žilj.

Machtbote, *m.* ovlašćen poslanik; ſ. Bevollmächtigte.

Machtbrief, *m.* ovlastnica; povlastnica; povladica; ſ. Manifeſt.

Machteignung, *f.* svojenje (vlasti).

Machtgeber, *m.* ovlastitelj; —in, *f.* ovlastiteljica; ſ. Vollmachtgeber.

Machtgebot, *n.* ukaz.

Machtgebung, *f.* ovlašćenje; povlašćenje; ovlastica.

Machtgewalt, *f.* silovitost; ſ. Despotismus.

Machthaber, *m.* oblastnik; (Herrſcher), vladalac, vladar; (Ermächtigte), ovlašćenik; povlašćenik; povladjenik.

Machthandlung, *f.* poraba moći; sila, silje.

Machtheil, *n.* ſ. Goldruthe.

Machtherriſch, Machtherrſcher, ſ. Despotiſch, Despot.

Mächtig, *adj.* moćan, uzmožan; (ſtark), d. Löwe iſt —, lav je jak; —er Gott! jakostni Bože! —e Arznei, žestok, jak lěk; einen —en Freund haben, imati uzmožna prijatelja; imati prijatelja, koji mnogo može; ein —es Haus, mogućna kuća; ein —es Heer, silna vojska; ein —er Fluß, silna rěka; ein —er König, uzmožan, jakostan kralj; — werden, osiliti, posiliti se; er iſt ſeiner Sinne nicht —, nezna za se; er iſt ſeiner nicht —, nezna se svladati, nezna sobom vladati; ſeiner Feinde nicht — werden können, nemoći svladati neprijatelje; nicht eines Pfenniges — ſein, neimati ni prebijene krajcare; einer Sprache — ſein, znati koji jezik, vèšt biti (kojemu) jeziku; er iſt der deutſchen Sprache nicht —, nezna němački; eine —e Stirn, veliko čelo; (*mont.*) širok, debeo.

Mächtigkeit, *f.* (*mont.*) debljina; širina.

Machtkraut, *n.* ſ. Goldruthe.

Machtlos, *adj.* bez moći, vlasti; bezmoćan; slab; bez važnosti.

Machtloſigkeit, *f.* bezvlastica, bezmoćnost, slabost.

Machtruf, *m.* zapověd.

Machtſprecher, *m.* svevlad, diktator.

Machtſpruch, *m.* samosežna presuda, odsuda; einen — thun, samosegom što presuditi; silu reći i izreći; es iſt ein —, sila reče.

Machtthat, ſ. Machthandlung.

Machtvoll, *adj.* velemoćan.

Machtvollkommenheit, *f.* svevlast.

Digitized by Google

Machtwillkühr, *f.* ſ. Despotismus.
Machtwort, *n.* jakostna, krepka rěč; ſ. Machtſpruch.
Machtzeichen, *n.* znak vlasti.
Machwerk, *n.* hrdjavo, lošo dělo; was iſt das für ein —? kakav to stvor? das iſt ein elendes —, to je traljav posao; to je mućak; to je apa drapa.
Macis, ſ. Muskatenblüte.
Mackente, ſ. Moorente.
Maculatur, ſ. Makulatur.
Madame, *f.* gospodja, gospoja, gospa.
Mädchen, *n.* (Jungfrau), děvojka; děva; moma; ein ſchönes —, lěpota děvojka; zum — heranwachſen, zaděvojčiti se; ſich wie ein — betragen, děvojčiti se; den — nachlaufen, děvojčariti; — ſein, děvovati; (ein kleines —), děvojče, děvojčica; mašuta, makinja, mala; ſie iſt von einem — entbunden worden, ženskića, žensko je rodila; eine Schule für junge —, děvojačka učionica (škola); (Geliebte), draga; ein anderes Städtchen, ein anderes —, u svakom gradu drugu mladu.
Mädchenalter, *n.* děvojačko doba.
Mädchenanſtalt, *f.* děvojački zavod.
Mädchenauge, *n.* děvojačko oko.
Mädchenbeäugler, *m.* děvojčar.
Mädchenblume, *f.* ſ. Nadelkerbel.
Mädchenbruſt, *f.* děvojačke prsi.
Mädchenerziehung, *f.* uzgoj, odhranjivanje děvojakah.
Mädchenfreund, *m.* děvoljub.
Mädchengeſchenk, *n.* děvojački dar.
Mädchengeſchwätz, *n.* děvojačko brbljanje.
Mädchengeſtalt, *f.* děvojačka prilika; děvojka.
Mädchenhaft, *adj.* děvojački; er hat ein —es Benehmen, děvojći se; er iſt ein —er Weichling, ženčica je, nevalja koliko děvojčina; mekoljušak, děvojkušak je.
Mädchenhaftigkeit, *f.* děvojaštvo.
Mädchenhoſen, *pl.* děvojačke hlače, gaće.
Mädchenjäger, *m.* děvojčar.
Mädchenkraut, ſ. Immergrün.
Mädchenkrieg, *m.* děvojački rat, boj.
Mädchenkünſte, *pl.* děvojačke spone, mreže.
Mädchenleben, *n.* děvovanje.
Mädchenlehrer, *m.* děvojački učitelj, učitelj děvojakah; —in, *f.* děvojačka učiteljica.
Mädchenraub, *m.* otmica.
Mädchenräuber, *m.* otmičar.
Mädchenſchaft, *f.* děvojaštvo; děvičanstvo.
Mädchenſchule, *f.* děvojačka učionica, škola.
Mädchenſeele, *f.* děvojačka duša.
Mädchenſommer, *m.* babsko lěto; ſ. Frauenſommer.
Mädchenſtand, *m.* děvovanje; děvstvo.
Mädchentreue, *f.* děvojačka věrnost.
Mädchenvolk, *n.* děvojčad.
Mädchenwange, *f.* děvojačko lice.
Mädchenwunſch, *m.* děvojačka želja.
Mädchenzierere, *f.* nevanje.
Made, *f.* upljuvotak, crvić.
Madenbeere, ſ. Himbeere.
Mädel, ſ. Mädchen.
Mädelbaum, *m.* ſ. Kiefer.
Mademoiſelle, *f.* gospodična.
Madenfreſſer, *m.* (*Crotophaga*), biskalo.
Madenhacker, *m.* (*Buphago*), obadar.
Madenkies, *m.* cěvčasti kučadan.
Madenkraut, ſ. Seifenkraut.
Madenwurm, *m.* (*Ascaris vermicularis*), glistica.
Madig, *adj.* crvljiv.
Madonna, *f.* bogorodica.
Madonnenbild, *n.* slika bogorodice.
Madonnengeſicht, *n.* (*fig.*) nevino lice, nevin obraz.
Madrepore, *f.* (*Madrepora*), zvězduša.
Madrigal, *m.* madrigal.
Magazin, *n.* spremište, skladište, spravište, magaza.
Magazinbuch, *n.* spremišnik, skladišnik.
Magazineur, *m.* spremištar, skladištar, magazadžija.
Magazingeld, *n.* spremišnina, magazovina.
Magd, *f.* služkinja, služavka; (ver.) dekla; ſich als — vermiethen, otići za služkinju, deklu; najmiti se kao služavka; ſ. Mädchen.
Magdalenenbirn, *f.* medjudnevnica, medjumašnica.
Magdalenentraube, *f.* crna čavka.
Magdalenenwurzel, *f.* (*Valeriana offic.*), odolěn.
Magdarbeit, *f.* deklin posao.
Magddienſt, *m.* služavčenje; —e thun, biti služkinjom, služavkom; služavčiti.
Mägdebaum, ſ. Sadebaum.
Mägdeblume, ſ. Kamille.
Mägdekraut, ſ. Mädchenkraut.
Magdlohn, *m.* plata služavke, dekle.
Magdthum, *n.* děvojaštvo.
Mage, Magen, ſ. Mohn.
Magen, *m.* želudac, (stomah); ſich den — überladen, prejesti se; ſich den — verderben, očemeriti se; auf nüchternen —, na tašte, na taštinu, na šte srca.
Magenader, *f.* želudačna žila.
Magenarznei, *f.* lěk za želudac.
Magenbalſam, *m.* balsam za želudac.
Magenbeſchwerde, *f.* boleština želudca.
Magenblutung, ſ. Blutbrechen.
Magenbrei, *m.* griz, meća.
Magenbrennen, ſ. Sodbrennen.
Magenbruch, *m.* spadnuće želudca; er hat einen —, spao mu je želudac.
Magendrücken, *n.* tištenje na želudcu; er hat —, tišti ga na želudcu.
Magendrüſe, *f.* želudačna žlězda, slezenica.
Magenelixir, *n.* uvarak, eliksir za želudac.
Magenentzündung, *f.* žar i. uzpala želudca.
Mageneſſenz, *f.* okrepa želudca.
Magenfieber, *n.* čemernica, ognjica u želudcu.
Magengeflecht, *n.* želudačni pletež.

Digitized by Google

Magengeſchwulſt, *f.* nabuhlost i. nadam želudca.
Magengrund, *m.* dno od želudca.
Magenhaut, *f.* želudačna kožica.
Magenhuſten, *m.* želudačni kašalj.
Magenklee, ſ. Fieberklee.
Magenkrampf, *m.* grč u želudcu.
Magenkrankheit, *f.* bolest želudca.
Magenkranzſchlagader, *f.* vènčasta kucavica i. odihavica od želudca.
Magenkrätzer, *m.* deriguša, bucvarika, cavarika.
Magenmilzband, *n.* sveza želudca i slezene.
Magenmittel, ſ. Magenarznei.
Magenmund, *m.* ušće od želudca.
Magenöffnung, *f.* prorez želudca.
Magenpflaſter, *n.* obliž, meč (melem) za želudac.
Magenpille, *f.* vavoljak za želudac.
Magenpulver, *n.* prašak za želudac.
Magenrand, *m.* rub želudca.
Magenreiz, *m.* draženje želudca.
Magenſack, *m.* želudčić.
Magenſaft, *m.* želudačni sok.
Magenſalbe, *f.* pomast za želudac.
Magenſäure, *f.* ſ. Sod.
Magenſchlund, ſ. Magenmund.
Magenſchmerz, ſ. Magenweh.
Magenſchwäche, *f.* slabost želudca; er leidet an —, slab mu je želudac i. slab je na želudcu.
Magenſtärkend, *adj.* krèpeći želudac.
Magenſtärkung, *f.* okrepa želudca.
Magenſtein, *m.* sborbilj.
Magenthiere, *pl.* (*Polygastrica*), mnogoželudnjaci.
Magentropfen, *pl.* kapljice za želudac.
Magenwärme, *f.* želudačna toplina.
Magenwaſſer, *n.* vodica za želudac.
Magenweh, *n.* bol želudca; er hat —, boli ga želudac.
Magenwinde, *pl.* vètrovi u želudcu.
Magenwindſucht, *f.* vètrovi u želudcu; er hat die —, razpinju ga vètrovi od želudca.
Magenwurm, *m.* vlas.
Magenwurſt, *f.* kulèn.
Magenwurz, Magenwurzel, *f.* (*Arum maculatum*), kozlac, želudara.
Magenzipfel, *m.* kapura.
Mager, *adj.* mršav; suhonjav; mledan; propao; —e Hände, mršave, (ver.) džoraste ruke; — werden, mršaviti, mršati, omršaviti, izmršaviti, obhrdjati, mledněti, omledněti; ein —er Boden, mršava zemlja; eine —e Weide, slaba paša; die Saat ſteht —, žito je omašito; —e Zeiten, gladne, skupe, nesmočne godine; —e Koſt, suhotinja, tanka hrana; —e Mahlzeit, tanak, ogodan, oskudan ručak; (bei Maur.) ein —er Stein, gladan kamen; —e Erde, ljuta, žalostna, kukavna zemlja; ein —er Zapfen, gladan čep.
Mager, *m.* crvotoč; ſ. Magerfiſch.
Magere, *m.* mršo, žilo; —, *f.* mrša.
Magerfiſch, *m.* mršak.
Magerfleck, *m.* rèdčina.
Magerkeit, *f.* mršavost, mrša, suhoća.
Magern, ſ. Mager werden.
Magern, *v. a.* mršaviti.
Magie, *f.* čarobija.
Magier, *m.* iztočni mudarac, vrač, mag.
Magiker, *m.* čarobnik.
Magiſch, *adj.* čaroban.
Magiſter, *m.* magistar, meštar.
Magiſterium, *n.* magisterij, meštarstvo.
Magiſtrallinie, *f.* glavna crta.
Magiſtrat, *m.* poglavarstvo.
Magiſtratsperſon, *f.* poglavar, poglavarstven čovèk.
Magiſtratur, *f.* (Ort), poglavarnica; (Perſonen), poglavarstvo.
Magnat, *m.* velikaš, velmoža.
Magnatentafel, *f.* velikaški sto(l).
Magnatenwürde, *f.* velikaštvo.
Magneſia, *f.* gorčika, magnezija.
Magneſiaſalz, *n.* gorčikova sol.
Magneſit, *m.* gorčikovac, magnezit.
Magneſium, *n.* gorčik.
Magneſiumoxyd, *n.* gorčikov kis; ſ. Magneſia.
Magnet, *m.* gvozdoteg, magnet.
Magneteiſenſtein, *m.* osmoplohi željezovac, magnetovac.
Magnetiſch, *adj.* magnetičan; magnetički; —es Fluidum, magnetina.
Magnetiſeur, *m.* magnetar.
Magnetiſiren, *v. a.* magnetovati; omagnetiti.
Magnetiſirt, *adj.* magnetičan.
Magnetismus, *m.* (Fluidum), magnetina; thieriſcher o. animaliſcher —, živinska magnetina; (Zuſtand), magnetičnost.
Magnetkies, *m.* rubački kučadan.
Magnetmeſſer, *m.* magnetoměr.
Magnetnadel, *f.* sèvernica, busulja*.
Magneto-Elektricität, *f.* magneto-munjina.
Magneto-Elektriſirmaſchine, *f.* magneto-munjilo.
Magnetometer, ſ. Magnetmeſſer.
Magnetpol, *m.* magnetička stožerina, magnetički pol.
Magnetſtahl, *m.* magnetična očèl, magnetično nado.
Magnetſtein, *m.* magnetovac.
Magnificenz, *f.* velmoštvo.
Magnifik, *adj.* velmožan; (*fig.*) uzmožan; prekrasan, gospodski.
Magnium, Magniumoxyd, ſ. Magneſium
Magnolie, *f.* (*Magnolia*), šaholjan.
Magot, *m.* (*Innus*), magot.
Magus, ſ. Magier.
Mahagonibaum, *m.* (*Swietenia*), mahagon.
Mahagoniholz, *n.* mahagonovina.
Mahagonitiſch, *m.* stol od mahagonovine.
Mahaleb, ſ. Steinweichſel.
Mahd, *f.* kositba, košnja; (das abgemähte Gras), odkos; die —en zerſtreuen, razmetati odkose; (was man in einem Tage abmäht), nakos; kosac.

Digitized by Google

Mähder, ſ. Mäher.
Mähderei, *f.* kosci.
Mähen, *v. a.* kositi; pokositi.
Mähend, *adv.* kosimice.
Mäher, *m.* kosac, kosač.
Mähezeit, *f.* kositba, vrĕme kositbe.
Mahl, *n.* (Zeichen), znak, biljeg; (Flecken), madež; pĕga; (Gaſt—), gostba, čast, sobet; (Eſſen), ručak; (Ziel), biljega, cilj; ſ. Mal.
Mahlart, *f.* podbĕlača.
Mahlbar, *adj.* sameliv; das iſt nicht —, to se neda i. nemože mlĕti.
Mahlbarte, ſ. Mahlart.
Mahlbaum, *m.* mlinski prag; ſ. Granz=
Mahlbeere, ſ. Himbeere. [baum.
Mahleiſen, *n.* ſ. Mahlart.
Mahlen, *v. a.* mlĕti, samlĕti, samlĕvati, umlĕti; ein wenig —, promlĕti; (ſpr.) wer zuerſt kommt, mahlt zuerſt, poredom se u vodenici melje; tko prije sedla, prije i jaše.
Mahlen, *n.* meoba, mlitva.
Mählerkraut, *n.* ſ. Sauerklee.
Mahlgang, *m.* melo, vitlo.
Mahlgaſt, *m.* pomiljar, pomeljar, pomeljarac, pomlinar.
Mahlgeld, *n.* mlinarina, meljarina.
Mahlgerinne, *n.* badanj, korito.
Mahlgerüſte, *n.* (mlinski) odar, kotac, krevet.
Mahlgraben, *m.* prĕkopa, medjašni jarak (šamac).
Mahlgroſchen, *m.* ſ. Mahlgeld.
Mahlgut, *n.* meljivo, meljava.
Mahlhammer, *m.* ſ. Mahlart.
Mahlhaufen, *m.* humka, anta.
Mahlholz, *n.* štipalica.
Mahlhügel, ſ. Mahlhaufen.
Mählig, ſ. Allmählig. [bart.
Mahlkraut, *n.* ſ. Schlüſſelblume; Geiß=
Mahlleute, *pl.* pomiljari, pomeljari.
Mahllohn, *m.* ſ. Mahlgeld.
Mahlmann, ſ. Mahlgaſt.
Mahlmetze, *f.* ujam, ušur*.
Mahlmühle, *f.* mlin (za brašno).
Mahlmüller, *m.* mlinar.
Mahlnoth, *f.* bezmlivnica.
Mahlpfahl, ſ. Gränzpfahl; Eichpfahl.
Mahlprodukt, *n.* mlivo.
Mahlrecht, *n.* pravo meobe.
Mahlſand, *m.* mel, mur.
Mahlſäule, *f.* medjnik (menjik).
Mahlſchatz, ſ. Brautſchatz.
Mahlſtein, *m.* spomenik; ſ. Gränzſtein.
Mahlſtrom, *m.* vir, vrtlog.
Mahlzahn, *m.* kutnjak.
Mahlzeichen, *n.* znamenje; (auf d. Haut), madež, znamenka; (Narbe), brazgotina.
Mahlzeit, *f.* obrok; (Eſſen), ručak; obĕd; (Gaſtmahl), gostba, čast; — halten, ručati, ručavati; geſegnete —! na zdravje ručak! (ſpr.) zwei —en ſchlagen ſich nicht, dva se zla čovĕka mogu svaditi, ma dva ručka nikad.
Mahlzettel, *m.* meljavnica.
Mähmaſchine, *f.* kosilo.
Mahnbrief, *m.* opomenica.
Mähne, *f.* griva.
Mahnen, *v. a.* opomenuti, opominjati; Einen (wegen einer Schuld) —, opomenuti koga da plati dug; iziskivati dug od koga.
Mähnen, *v. a.* ogriviti.
Mähnenbuſch, *m.* perjanica.
Mähnenflechte, *f.* (*Lichen jubatus*), grivast lišajnik.
Mähnentaube, *f.* kukmač.
Mahner, *m.* opominjalac, opominjač, opominjalo; —in, *f.* opominjalica.
Mähner, Mähnjunge, *m.* gončin, volo-
Mähnig, *adj.* grivnat. [gonac.
Mahnſchreiben, *n.* ſ. Mahnbrief.
Mahnung, *f.* opominjanje; opomena.
Mahnzettel, *m.* opomenica, opomenka.
Mahomedaner, ſ. Muhamedaner.
Mahr, *m.* mora. [mišljotina.
Mährchen, *n.* priča, gatnja; basna; iz=
Mährchenbuch, *n.* gatalica.
Mährchenhaft, *adj.* poput priče, gatnje, basne; izmišljen.
Mährchenträger, *m.* pričalo.
Mähre, (Mähr), *f.* ich bringe euch frohe —, evo dobra glasa! ſ. Mährchen; (Schind—), kljuverina, mrha, mrcina, raga.
Mähren, *v. n.* (erzählen), pričati; (wühlen), brljati, burljati; in der Erde —, rovati zemlju.
Mährflechte, *f.* ſ. Weichſelzopf.
Mährte, ſ. Kaltſchale.
Mahſch, *m.* (*Asperula odorata*), mirisna broćanica, prvĕnac.
Mai, *m.* svibanj, maj; (*fig.*) mladost; (Jahrwuchs), lĕtorast; ſ. Maibaum.
Maibaum, *m.* maj; (*Prunus Padus*), sremza; ſ. Birke.
Maibirke, *f.* (*Betula alba*), bĕla breza.
Maiblume, *f.* (Maiblümchen), (*Convallaria majalis*), gjurgjic, bokarić; gelbe —, ſ. Dotterblume.
Maiblumenbuſch, Maibuſch, *m.* (*Azalea viscosa*), lĕpkav odur.
Maiblumen=Glockenthierchen, *n.* (*Vorticella Convallaria*), gjurgjičarka.
Maibutter, *f.* prolĕtno maslo.
Maid, *f.* dĕva; dĕvojka.
Maidiſtel, ſ. Gänſediſtel.
Maiduft, *m.* svibanjski, prolĕtni miris.
Maie, *f.* maj; lipovina, sveta grančica; ſ. Birke.
Maiglocke, *f.* Maiglöckchen, *n.* ſ. Maiblume.
Maienkraut, *n.* (*Scrophularia*), strupnik.
Maier, ſ. Meier.
Maifeſt, *n.* svibnjevo, majališ.

Maifiſch, *m.* (*Clupea alosa*), ćepa, laska; (*Cyprinus Dobula*), glavonja, bucov.
Maiflur, *f.* svibanjska njiva, cvatuća ru-
Maiforelle, *f.* svibanjska pastrma. [dina.
Maifroſt, *m.* svibanjski mraz.
Maigut, *n.* ſ. Maikirſche.
Maiholz, *n.* ſ. Goldweide.
Maikäfer, *m.* (*Melolontha vulgaris*), hrušt; šljivarka; der blaue —, ſ. Maiwurm.
Maikatze, *f.* Maikätzchen, *n.* (*Amentum*), maca.
Maikirſche, *f.* ranka, ranica, alica.
Maikraut, ſ. Maienkraut.
Mailänder, ſ. Maiwurm.
Maililie, ſ. Maiblume.
Mailing, *m.* ſ. Äſche; Maiwurm.
Mailuft, *f.* svibanjski, prolětni zrak.
Maimond, *m.* svibanj, maj.
Maimücke, *f.* (*Ephemera*), voden cvět.
Maipflanze, *f.* pavlaće, (pavlat).
Maipfrieme, *f.* (*Genista pilosa*), dlakava
Maipilz, ſ. Herrenpilz. [žutilica.
Maire, *m.* glavar obćine.
Mairoſe, *f.* rana ruža; ſ. Zimmtroſe.
Mairübe, *f.* rana repa.
Mais, *m.* (*Zea Mays*), kukuruz, golokud, urmetin, furmetin. [lišće.
Maisblatt, *n.* kukuruzni list, (kukuruzno
Maisbrod, *n.* kukuruznica, kukuruzovnica, golokudnica.
Maiſch, ſ. Meiſch. [ska mladina.
Maiſchein, *m.* svibanjski mladj; svibanj-
Maiſcholle, *f.* (*Pleuronectes Platessa*), iverak, ploča, pločica.
Maiſchwamm, *m.* (gljiva-)gjurgjevka, ranka. [čar.
Maisdieb, *m.* (*Gracula quiscala*), pirin-
Maisernte, *f.* trgatba, branje kukuruza.
Maiſeuche, *f.* krvotóć. [ruzi.
Maisfeld, *n.* kukuruzište; —er, kuku-
Maiskolben, *m.* (kukuruzni) klip, struk; ein ausgerippelter —, kukuruzina, okomak, baturica, ajdamak, oklasina, okominja, patuk, otučak, šašarica, kočanj, čokot
Maismehl, *n.* kukuruzno brašno.
Maiſonne, *f.* svibanjsko, prolětno sunce.
Maiſonntag, *m.* srednja (nedělja).
Maiſpecht, *m.* (*Sitta europaea*), brgljez, kovač.
Maisſtengel, *m.* kukuruzna stablika, šašarika, kukuruzno batvo.
Maisſtroh, *n.* kukuruzovina, šašarovina, šašina, šašovina, šašljika, tuluzovina, golokudina, oljvina, perušina, komuša, strnjina, trmunjina, ljuštika.
Maistrockenhaus, *n.* kukuruznjak.
Maiswein, *m.* buza.
Maithau, *m.* svibanjska rosa.
Maitrank, *m.* svibnjevica, majevica.
Maitraube, *f.* ſ. Mondkraut.
Maitreſſe, ſ. Beiſchläferin.
Maiunkraut, *n.* ſ. Feldkamille.
Maiveilchen, *n.* (*Viola canina*), pasja ljubica. [havka.
Maivogel, *m.* (*Sterna nigra*), crna ma-
Maiwurm, *m.* (*Meloë proscarab.*), kokica.
Maiwurz, Maiwurzel, *f.* (*Lathraea*), groznićarka. [vota.
Maizeit, *f.* die — des Lebens, proléće ži-
Majales, ſ. Maifeſt.
Majeſtät, *f.* veličanstvo; Eure —! Vaše veličanstvo! Světla kruno!
Majeſtätiſch, *adj.* veličanstven; ein —er Blick, gospodski pogled; ein —es Anſehen, velebnost, velebitnost.
Majeſtätsbeleidigung, *f.* uvreda veličanstva; Einen wegen — ſtrafen, kazniti koga, što je uvrědio veličanstvo.
Majeſtätsbrief, *m.* carska povlastica, majestat.
Majeſtätsrecht, *n.* pravo veličanstva.
Majeſtätsverbrechen, *n.* zločin uvrede veličanstva; uvreda veličanstva.
Majeſtätsverbrecher, *m.* zločinac s uvrede veličanstva; uvreditelj veličanstva.
Majolik, *f.* milojka, majolika.
Major, *m.* četnik, major; (*Conus Centurio*), čunjac-satnik.
Major- (in Zuſ.) četnikov, majorov; četnički, majorski.
Majoran, *m.* (*Origanum Majorana*), mažurana, madžurana, sanseg.
Majoranblüte, *f.* cvět od mažurane; (getrocknete —), plěvica od mažurane.
Majorat, *n.* bližerodstvo, majorat.
Majoratsgut, *n.* majoratsko dobro.
Majorenn, Majorennität, ſ. Großjährig, Großjährigkeit.
Majorin, Majorsfrau, *f.* četnikovica, četnikova (majorova) gospodja, žena; majorica.
Majorität, *f.* većina. [(majora).
Majorsſtelle, *f.* služba i. čast četnika
Majuskel, Majuskelſchrift, *f.* napisno pismo. [ko.
Makako, *m.* (*Inuus cynamolgus*), mukaMakaroni, *f.* šurlica, bigula.
Makel, *f.* mrlja, skvrna, maća*; (*mor.*) ljaga, porok, troha, utruha.
Mäkelei, *f.* zavrljivanje, kudnja, manisanje.
Makelgeld, ſ. Mäklergebühr. [sanje.
Makelig, *adj.* mrljav, skvrnav, zamrljan.
Makellos, *adj.* bez mrlje, skorne; čist; (*mor.*) bezporočan, bez mane, utruhe; er iſt —, neima na njem mane.
Makelloſigkeit, *f.* neoskvrnjenost; čistoća; neporočnost.
Makeln, *v. a.* mrljati, skvrniti, zamrljati, oskvrniti; ſ. Bemakeln.
Mäkeln, *v. a.* zavrljivati, manisati; er findet überall etwas zu —, svemu zabavlja; svačemu nalazi manu; (ipr.) u svakom jaju nalazi trun; (*merk.*) mešetariti, posredovati, samsariti; (b. Getreidehändlern), grošićariti.

Maki, *m.* b. fliegende —, (*Galeopithecus volans*), indijanska letuša, maki.
Mäkler, *m.* mešetar, pogadjač, samsar*; (b. Getreideh.), grošićar.
Mäklergebühr, *f.* Mäklerlohn, *m.* mešetarina, samsarina; (b. Getreidehändl.), grošićarina.
Mäklerbureau, *n.* mešetarnica.
Mäklergeschäft, *n.* mešetarija; pogadjačija, samsarija.
Makrele, *f.* (*Scomber Scombrus*), skuša, vretenica, plavica, vrnut; (*S. Colias*), lokarda.
Makrelenfang, *m.* lov skušah, vretenicah.
Makrobiotik, ſ. Lebensverlängerungskunſt.
Makrone, ſ. Mandelſcheibe; Makaroni.
Makulatur, *f.* mrljatak, makulatura.
Mal, *n.* das erſte —, prvi put, prvi krat; dieſes eine —, ovaj put; sad ovoga puta; kein einziges —, ni jednom; einige —, několiko putah, putih; zum erſten —, prvom, zum zweiten —, drugom uſw.; auf ein —, na jedanput, na jedared; manches —, više putih, kadšto; ein für alle —, za svagda; ſehen Sie —! gledajte!
Malachit, *m.* malahit.
Maladie, *f.* bolezanja.
Malaga, *m.* malaga.
Malblatt, *n.* ſ. Patrone.
Malcontent, *m.* nezadovoljnik.
Maledeien, *v. a.* kleti, psovati.
Maleinſäure, *f.* maleinska kiselina.
Malen, *v. a.* slikati (malati, malovati, spengati); naslikati; in Waſſer —, slikati vodenimi mastili; ſich d. Wangen —, ličiti se; Einem etwas vor Augen —, živo komu što opisati.
Maler, *m.* slikar (živopisac, malar, moler, pengar).
Malerakademie, *f.* slikarska akademija, slikarsko učilište.
Maleratelier, *n.* slikarnica.
Malerauge, *n.* slikarovo i. slikarsko oko.
Malerei, *f.* slikarija (malarija); die — verſtehen, umĕti slikati.
Malerfarbe, *f.* slikarsko mastilo.
Malergold, *n.* slikarsko zlato.
Malerin, *f.* slikarica.
Maleriſch, *adj.* slikovit, kao naslikan; živopisan.
Malerjunge, *m.* slikarski učenik, slikarče.
Malerkunſt, *f.* slikarstvo.
Malerleinwand, *f.* slikarsko platno.
Malermuſchel, *f.* (*Unio pictorum*), lisanka.
Malerpinſel, *m.* kist; (ein kleiner —), kišćica.
Malerſcheibe, ſ. Palette.
Malerſchule, *f.* slikarska učionica (škola).
Malerſchwärze, *f.* slikarski gal, slikarsko crnilo.
Malerſilber, *n.* slikarsko srebro.
Malerſtock, *m.* slikarska podporka.
Malerſtube, *f.* slikarnica.
Malertuch, *n.* ſ. Malerleinwand.
Malerverein, *m.* slikarsko družtvo.
Malerwachs, *n.* slikarski vosak.
Malgrund, *m.* pod slike.
Malheur, *n.* nesgoda, nesreća; —! da zla kolača!
Malheureur, *adj.* zlosrećan, nesrećan.
Malhorn, *n.* slikarski rožčić.
Malice, *f.* pakost, zloba.
Maliciös, *adj.* pakostan, zlopak, zloban.
Maline, ſ. Wachholder.
Malkern, ſ. Melken.
Mallen, *v. n.* der Wind mallt, vĕtar tutara.
Mallepoſt, *f.* tovarna pošta.
Malm, *m.* mlivo; prašina, mulj.
Malmen, ſ. Zermalmen.
Malmig, *adj.* mlivast.
Malpighie, *f.* (*Malpighia*), mamara.
Malpighiſch, *adj.* —e Schleimhaut, Malpigova opna.
Malter, *n.* lĕp, malter, mort; (Schutt), mulj, ruševina; (Fruchtmaß), šinik.
Malter-, ſ. Mörtel- uſw.
Malteſerammer, *m.* (*Emberiza militaris*), maltežki strnad.
Malteſergeier, *m.* (*Vultur fuscus*), smeđji jastreb.
Malteſerhündchen, *n.* bolonjac.
Malteſerorden, *m.* maltežki red.
Malteſerritter, *m.* maltežki vitez.
Maltraitiren, *v. a.* zlostavljati, mučiti, kiniti (koga).
Malvaſier, *m.* (Weintraube), weißer —, morščina; ptičina; (Wein), malvasija.
Malvaſierapfel, *m.* malvaska.
Malve, *f.* (*Malva*), slĕzovača; —n, *pl.* (*Malvaceae*), slĕzovnice.
Malvenartig, *adj.* slĕzast; —e Pflanzen, slĕzovnice.
Malvenbaum, *m.* (*Lavatera*), stola.
Malvenfalter, *m.* (*Hesperia malvarum*), slĕzak.
Malz, *n.* slad, sladčina; das — ſchießt, slad klica; (ſpr.) an ihm iſt Hopfen u. — verloren, nevalja mu ni osnova ni poutka; nevalja ničemu; od njega je uzeo vrag ušur.
Malzacciſe, ſ. Malzſteuer.
Malzbaum, *m.* (pivarska) prĕčnica.
Malzblüte, *f.* klice od slada.
Malzboden, *m.* sladara.
Malzbottich, *m.* sladnjak.
Malzbrett, *n.* daska za slad, posladnica.
Malzdarre, *f.* sladarnica; pivarska sušnica i. pušnica.
Malzen, *v. n.* sladariti, slad praviti.
Malzer, Mälzer, *m.* sladar.
Malzerburſche, *m.* sladarče.
Malzhaus, *n.* Malzkammer, *f.* sladara, sladovnica.
Malzhülſe, *f.* sladovna plĕva.
Malzkaſten, *m.* sladarnik.
Malzkorb, *m.* košarica za slad.
Malzmacher, *m.* sladar.
Malzmühle, *f.* mlin za slad.
Malzmüller, *m.* sladomelja.

Malzſack, *m.* vreća za slad.
Malzſchaufel, *f.* lopata za slad.
Malzſchrott, *m.* užrvnan slad.
Malzſtaub, *m.* osěvci od slada.
Malzſteuer, *f.* sladarina.
Malztenne, *f* sladovište.
Malzträber, *pl.* sladovština, sladov kom.
Mama, *f.* mama, mamica, dada.
Mamberziege, *f.* (*Capra mambrica*), mambrička koza.
Maminring, *m.* (brodarska) měšina.
Mämme, *f.* majka, mama; (ver.) baba; eine feige —, kukavica, strašivica, baba; eine — werden, sbabiti se.
Mammelbaum, *m.* (*Mammea*), mamaj.
Mammeluck, *m.* mameluk; (*fig.*) odpadnik.
Mammen, ſ. Saugen.
Mämmerei, *f.* babstvo.
Mammon, *m.* mamon; (*fig.*) blago.
Mammuth, *n.* mamut.
Mamſel, ſ. Mademoiſelle.
Man, *pron.* se; — ſagt, govori se; ljudi govore; — kann nicht Alles wiſſen, nemože čověk sve znati; — ſucht dich, traže te; wenn — ihn ſieht, ſollte — glauben . . ., kad ga čověk vidi, rekao bi . . .; — muß, treba, valja, mora se; — hat es mir hinterbracht, dokazano mi je; — fragt nach dir, nětko pita za te; wenn — es eben wollte, da se komu upravo hoće; — mache was — wolle, die Welt wird nicht anders, radili šta vam (nam) drago, světa nećemo preměniti; — höre! slušajte!
Manati, *m.* (*Manatus*), kupusnjak, manati.
Mancher, *pron.* gděkoji, někoji; — hat es geglaubt, mnogi su pověrovali; Manches hält man für Unglück, was es doch nicht iſt, svět koješta drži za nesreću, a nije.
Mancherlei, *adj.* svakojak; man erfährt —, čověk dozna koješta.
Manchmal, *adv.* kadšto, kadkad, ponegda, štokad; ich bin ſchon — dort geweſen, više putah i. dosta putah sam već ondě bio; ich habe ihn ſchon — daran erinnert, već sam ga nekoliko putah opomenuo.
Mancinellenbaum, ſ. Manſchinellebaum.
Manco, *n.* manjak.
Mandant, *m.* povlastitelj, ovlastitelj; ſ. Vollmachtgeber.
Mandarin, *m.* mandarin.
Mandat, *n.* zapověst; ſ. Vollmacht.
Mandatar, *m.* ovlašćenik; (Bevollmächtigte), ovlašćenik, punomoćnik.
Mandel, *f.* eine — Eier, petnaest jajah; (von Garben), krst, krstača, krstina, konjić; sastavak; kamara, gamara; (*amygdalum*), bademak, bajamak, mendula, mandala; (im Halſe), krajnik, žabica; (*Venus pectinata*), češljasta ladinka; ſ. Mange.
Mandelbaum, *m.* (*Amygdalus*), badem, bajam, mendao; ſ. Spindelbaum.
Mandelberg, *m.* bademova humka.
Mandelblatt, *n.* bademov listak; (*coll.*) bademovo lišće.
Mandelblume, *f.* (*Pulsatilla*), sasa.
Mandelblüte, *f.* bademov cvět.
Mandelbräune, *f.* gušteri; er hat die —, ima gušteru; spao mu je vrat.
Mandelbrei, *m.* bademova kaša.
Mandelbrod, *n.* bademnjak
Mandeldrüſe, *f.* krajnik, žabica.
Mandelentzündung, *f.* gušteri.
Mandeleuphorbie, *f.* (*Euphorbia amygdaloides*), bademast mlěčer.
Mandelfalter, *m.* bademnjak.
Mandelholz, *n.* bademovina; ſ. Mangelholz.
Mandelkern, *m.* jezgarica od bademka; bademak.
Mandelkleie, *f.* bademova komina, mezga; bademov kom.
Mandelkoch, *m.* bademov povarak.
Mandelkrähe, *f.* (*Coracias garrula*), smrdovranka.
Mandelkrapfen, *m.* bademov uštipak.
Mandelkraut, *n.* (*Silene nutans*), ponikla silenka.
Mandelkuchen, *m.* bademnjak.
Mandelmilch, *f.* bademovica, bademovača.
Mandelmuß, *n.* bademov meždenik, bademova papula.
Mandeln, *v. a.* das Getreide —, stavičati snopje; d. Holz —, slagati, saděvati, vitlati drva; —, *v. n.* das Getreide mandelt gut, jak je nažanj, mnogo je žita snopom; ſ. Mangen.
Mandelnuß, *f.* velik lěšnjak.
Mandelöl, *n.* bademovo ulje.
Mandelpflaume, *f.* bademovka.
Mandelſäure, *f.* bademova kiselina.
Mandelſcheibe, *f.* bademača.
Mandelſeife, *f.* bademov sapun.
Mandelſpeiſe, *f.* bademovo jelo.
Mandelſtein, *m.* bademovac.
Mandeltaube, ſ. Mandelkrähe.
Mandelteig, *m.* bademovo těsto.
Mandeltorte, *f.* bademova krustavica i. proha.
Mandelweide, *f.* (*Salix amygdalina*), bademasta vrba.
Mandelzehnte, *f.* desetak od krstinah.
Mandioccamehl, *n.* jamovo brašno.
Mandler, *m.* stavičar.
Mandolette, *f.* bademača.
Mandoline, *f.* mandolina, tamburica.
Mandril, *m.* (*Cynocephalus mormon*), mandrilj.
Mangan, *n.* smedjik, surik, mangan.
Manganchlorür, *n.* manganit i. suričit klorid.
Manganerz, *n.* surevica, smedjevica.
Manganhyperoxyd, *n.* suričast i. manganast prěkis.

Manganoxyd, *n.* suričit i. manganit kis.
Manganoxydhydrat, *n.* hydrat surična
Manganoxydul, *n.* suričan kisac. [kisa.
Manganſauer, *adj.* —ure Salze, suričani, manganani. [kiselina.
Manganſäure, *f.* surična i. manganova
Mange, *f.* (Mangel), valja, rolja*, man-
Mangebrett, *n.* roljača. [gan.
Mangeholz, Mangelholz, *n.* valjak, roljak, oklagija.
Mangel, *m.* (Abgang), nestaja, nestašica, nedostatak, nestadak, nestanak, nestaša; (Noth), oskudica; nedoskudica; habt ihr — an etwas? eda vam šta nedostade? eda vam je šta malo? — an Waſſer, bezvodnica; — an Brod, bezkrušnica; — leiden, mit — kämpfen, oskuděvati, biti u nuždi; prteno življeti; (ſpr.) vezati liko na uzicu; ſ. Noth leiden; daran iſt kein —, toga neoskuděva, toga ima dosta; das zeigt von — an Überlegung, to je znak nerazboritosti; (Fehler), mana; kein Menſch iſt ohne Mängel, neima čověka bez poroka; (Wechſ.), — d. Zahlung, neizplata; — der Acceptation, neprihvat; — Zahlung, sbog i. radi neizplate; (Ausſtellung), zabavak, zabavljanje (n. p. računu); die Mängel auflaſſen, pustiti mane; Mängel erſtatten, predati, doglasiti zabavke, mane; aus — an Beweiſen, radi nedostatka dokazah.
Mängelaufnahme, *f.* nabrajanje zabavakah, manah; zabavljanje, manisanje.
Mangelbrett, ſ. Mangebrett.
Mängelerläuterung, *f.* odgovor na zabavke, na manisanje i. zabavljanje (n. p. računa).
Mangelhaft, *adj.* nedostatan; (defect), nepodpun, kus; krn; eine —e Kenntniß, krnjavo znanje; eine —e Rechnung, maničav račun.
Mangelhaftigkeit, *f.* nedostatnost; nepodpunost; kusost; maničavost.
Mangelholz, ſ. Mangeholz.
Mangeln, *v. a.* ſ. Mangen.
Mangeln, *v. n.* faliti; es mangelt ihm Weisheit, nedostaje mu mudrosti; es mangelt jetzt überall an Gelde, nigdě neima sada novacah.
Mängelwurz, *f.* ſ. Mangold.
Mangen, *v. a.* d. Wäſche —, valjati (roljati, manganati) prteninu, rubeninu,
Manger, *m.* valjač, roljač. [rublje.
Mängfutter, Mängkorn, ſ. Mengfutter uſw.
Manglebaum, *m.* (*Rhizophora Mangle*), korenjaš.
Mangold, *m.* (*Beta vulgaris*), blitva; (*Beta Cicla*), cvekla; ſ. Hirſchkohl.
Mangſprache, *f.* mješovit jezik.
Manguſte, *f.* (*Herpestes mungos*), mungos.
Manie, *f.* pomama; běsnilo.
Manier, *f.* način; (Geberde), mašaj; (Betragen), podnošenje (ponašanje); (in bild. Künſt.), posobina. [jan.
Manierlich, *adj.* uljudan, ljudski; pristo-
Manierlichkeit, *f.* uljudnost; ljudskoća; pristojnost.
Manifeſt, *n.* proglas, manifest.
Manifeſtation, *f.* prokaz, očitovanje.
Manifeſtationseid, *m.* prokazna zakletva, prisega.
Manifeſtiren, *v. a.* prokazati; očitovati.
Manifeſtirung, ſ. Manifeſtation.
Maniok, *m.* manjok.
Manipulation, *f.* rukovanje; (Behandlung), postupanje; opravljanje.
Manipuliren, *v. a.* rukovati (čim); (behandeln), postupati (s čim); ein Geſchäftsſtück —, obavljati, opravljati kakov posalak.
Mann, *m.* muž; eine Waare an den — bringen, prodati, proturiti robu; ich kenne meinen —, znam, šta je u njem; wenn Noth an — geht, kad zatreba, kad bude za nevolju; der — einen Vogel, oka na momka; es fehlt noch der dritte —, trećega jošte neima; jošte fali treći; ein junger —, mlad čověk; ein — in ſeinen beſten Jahren, najbolje dobe čověk; sredověk čověk; ein braver —, pošten čověk, poštenjak; ein armer —, siromah (čověk); der gemeine —, prostak, (*coll.*) prostota; ſich — für — ſchlagen, vojevati prsimice i. prsi u prsi; (*mil.*) vojnik; vier — hoch, po četvorica; die Soldaten ſtanden drei — hoch, vojnici stajahu u tri reda i. vrste, eine Schaar von hundert —, četa od sto glavah; Alle bis auf den letzten —, svi do jednoga; es wurden zehn — dazu beordert, za to je odredjeno deset momakah; er hat ſich als ein — gezeigt, pokazao se je mužem; ich ſtehe meinen —, jamčim za se; ein großer —, velik čověk; ein Wort ein —, što reče, neporeče; čověk od rěči; ſie fielen als Männer auf dem Kampfplatze, poginuše u boju kao junaci; ſei ein —! ohrabri se! ein — von Treu' und Glaube, věra; ein treuloſer —, nevěra; mit — u. Maus untergehen, ſ. Maus; (Gemahl), muž; einen — bekommen, omužiti se, udati se; (*mont.*) der alte —, rudište; d. ſchöne —, (*Conus nobilis*), plemenit čunjac.
Manna, *f.* mana.
Mannabrei, *m.* kaša od pirevine.
Mannacicade, *f.* (*Cicada orni*), manarica.
Mannaernte, *f.* skupljanje mane.
Mannaeſche, *f.* (*Fraxinus Ornus*), zimar.
Mannagras, *n.* (*Glyceria*), pirevina.
Mannagrütze, *f.* ſ. Mannabrei. [novac.
Mannaklee, *m.* (*Hedysarum Alhagi*), ma-

Mannaſchildlaus, *f.* (*Coccus manniparus*), crvac-manar.
Mannaſchwingel, *m.* ſ. Mannagras.
Mannazucker, *m.* manovina.
Mannbar, *adj.* dorasao; ſ. Heiratsfähig.
Mannbarkeit, *f.* doraslost.
Männchen, *n.* čovečić, čovečuljak; (v. Thieren), mužkarac; (v. Vögeln), muž-jak, samac; der Haſe macht —, zec človi, stoji, raste.
Mannerbe, *m.* mužki naslědnik.
Männerchor, *m.* mužki lik.
Männerehre, *f.* mužko poštenje.
Mannergeſchlecht, *n.* mužtvo; mužki spol.
Männerhand, Männerkraft uſw., ſ. Mannerhand uſw.
Männerlehen, *n.* mužki feud, mužko leno.
Männern, *v. n.* (mannbar werden), postajati muž; (mannbegierig ſein), misliti o udaji.
Männerſcheu, *adj.* plah od mužkinja, od mužke glave; ſie iſt —, běži od mužke glave, kloni se mužke glave.
Männerſcheue, *f.* plahost od mužkinja.
Männertreue, ſ. Mannestreu.
Mannesalter, *n.* mužki věk; vrstno doba.
Mannesbild, *n.* slika muža; ſ. Mannsbild.
Mannesgefühl, *n.* mužko čuvstvo; muževnost.
Manneskraft, *f.* mužka snaga; er iſt in der —, stao je na snagu; opasao se
Mannesmord, *m.* mužomorstvo. [snagom.
Mannesmörder, *m.* mužomor; —in, *f.* mužomorka; krvnica (svoga) muža.
Mannesmuth, Mannesſinn, *m.* muževnost.
Manneswort, *n.* tvrda věra.
Manneswürde, *f.* dostojanstvo muža.
Mannfeſt, *adj.* muževan.
Manngierig, *adj.* željna muža; ſie iſt —, požélila je muža; hlepi za mužem.
Manngut, ſ. Mannlehen.
Mannhaft, *adj.* muževan; hrabar, srčan.
Mannhaftigkeit, *f.* muževnost; hrabrost, srčanost.
Mannheit, *f.* mužnost; Einem die — nehmen, uškopiti koga; (*coll.*) mužtvo.
Mannig, ſ. Mancher.
Mannigfach, Mannigfaltig, *adj.* razlik, različit, različan; —e Kenntniſſe, svakojako znanje. [vrstnost.
Mannigfaltigkeit, *f.* različitost; mnogo-
Mannigfarbig, *adj.* raznomanjast, šaren.
Mannigförmig, *adj.* raznolik, različan.
Männiglich, ſ. Jedermann. [mužkara.
Männin, *f.* mužatica; (*fig.*) mužkobana,
Männiſch, *adj.* mužkobanast.
Mannit, *n.* manovina, manit.
Mannlehen, ſ. Männerlehen.
Männlein, *n.* mužkić; ſ. Männchen.
Männlich, *adj.* mužki; —e Linie, mužka loza; ein —es Kind, mužkić, mužko, mužko čedo; eine —e Hand ſchreiben, pisati kao mužka strana i. glava; das —e Geſchlecht, mužki spol, (*gram.*) mužki rod; ſich — wehren, muževno se braniti; ein —es Weib, mužkobana, mužkara. [nost.
Männlichkeit, *f.* mužtvo; (*fig.*) mužev-
Männling, *m.* mužčić; (*fig.*) kukavica.
Mannlos, *adj.* bez muža, bezmužna, nemužata.
Mannlosigkeit, *f.* bezmužnost.
Mannsadel, *m.* plemenština po krvi.
Mannsbart, *m.* mužka brada; ſ. Bindweide.
Mannsbild, *n.* mužkarac, mužko; mužka strana i. glava; (Mann), muž; (*coll.*) mužkinje. [traut.
Mannsblut, *n.* mužka krv; ſ. Johanns-
Mannſchaft, *f.* momčad; momci; die — eines Dorfes, ljudi od sela; (*mil.*) momčad, vojska; (Schiff.) momčad; vojska; ſ. Mannheit.
Mannſchaftsbuch, *n.* imenik vojnikah; momčadnik.
Mannſcheu, ſ. Männerſcheu.
Mannsdaumen, *m.* mužki palac.
Mannsdick, *adj.* debeo kao čověk.
Mannserbe, *m.* mužki naslědnik.
Mannsgedenken, ſ. Menſchengedenken.
Mannsgeſtalt, *f.* mužka prilika; mužki
Mannsgewand, ſ. Mannskleid. [stas.
Mannshand, *f.* mužka ruka.
Mannsharniſch, *m.* oklop (mužki); ſ. Mannsſchild.
Mannshaupt, *n.* (Schiff.) glava.
Mannshoch, *adj.* svrh čověka.
Mannshut, *m.* mužki klobuk, šešir.
Mannsſinn, *m.* muževnost.
Mannskleid, *n.* mužka haljina, oděća.
Mannskleidermacher, *m.* krojač mužke oděće. [stir).
Mannskloſter, *n.* mužki samostan (mana-
Mannskraft, ſ. Mannskraft.
Mannskraut, *n.* (*Pulsatilla*), sasa.
Mannslänge, *f.* visina muža; von —, ſ. Mannslang.
Mannsleute, *pl.* ſ. Mannsvolk.
Mannsloch, *n.* utlina. [mužošika.
Mannsmenſch, *n.* mužatica, děvojčika,
Mannsmütze, *f.* mužka kapa.
Mannsname, *m.* mužko ime. [muž.
Mannsperſon, *f.* mužkarac, mužka glava;
Mannsrock, *m.* haljak. [klop.
Mannsſchild, *n.* (*Androsace*), mužki o-
Mannsſchneider, *m.* krojač mužke oděće; mužki krojač.
Mannsſchuh, *m.* mužka cipela.
Mannsſchuſter, *m.* čizmar.
Mannsſtamm, *m.* mužka loza; mužko kolěno; rod po mužu; steber.
Mannsſtimme, *f.* mužki glas; mužko grlo.
Mannstracht, *f.* mužka nošnja.
Mannstreu, *f.* mužka věra; (*Eryngium*), kotrljan, sikavac, rekeš, kolotrk.
Mannsſucht, *f.* upaljenost (žene); pomama za mužem.

Mannsſüchtig, *adj.* upaljena (žena); pomamna za mužem; ein —es Weib, upaljenica, hajgiruša, hajkara.
Mannsvolk, *n.* mužkarci, mužkinje.
Mannszucht, *f.* red, zapt.
Mannthier, *n* mužkarac, mužjak.
Manntoll, **Manntollheit**, ſ. Mannſüchtig, Mannſucht.
Mannvertreter, *m.* pamuž.
Mannweib, *n.* dvospolac; (*fig.*) mužkara, mužkobana.
Mannweiblich, *adj.* dvospolan; (*fig.*) mužkobanast.
Mannweiblichkeit, *f.* dvospolnost; (*fig.*) mužkobanatost.
Mannwerk, *n.* dnina; ein — Wieſen, livada na jednoga kosca.
Manometer, *m.* uzduhomĕr.
Manövre, *n.* kretnja, manevar. [vati.
Manövriren, *v. n.* kretati se, manevro-
Manquiren, *v. n.* (*merk.*) propasti.
Manſarde, **Manſardzimmer**, ſ. Dachzimmer.
Manſardendach, *n.* prekinut i. francezki krov.
Manſch, **Mantſch**, (**Pantſch**), *m.* kalabura, brčkavica, brljaga.
Manſchen, **Mantſchen**, *v. n.* kalaburiti, brčkati; burljati, brljati.
Manſcher, **Mantſcher**, *m.* brčkalo, brljo.
Manſcherei, **Mantſcherei**, *f.* ſ. Gemanſche.
Manſcheſter, *m.* manšestar.
Manſchette, *f.* naručka, taclija; er hat das —fieber, uhvatila ga je čifutska groznica; die —n zittern ihm, strah ga je.
Manſchinellebaum, *m.* (*Hippomane mancinella*), mančinela.
Mantel, *m.* kabanica, plašt, japundže*; mit einem — bekleiden, oplašiti; (ſpr.) er hängt den — nach dem Winde, okreće opakliju prama větru; kako koji větar puha, tako mu se obrće; (Vorwand) plašt; vid; (Treppenhaus), stubnik; (Samen—), zavijač; (*math.*) oblina; (ein. Rauchfanges), kube.
Mantelbaum, **Mantelbalken**, *m.* (*arch.*)
Mantelbogen, *m.* povitak. [kubećak.
Mantelkind, *n.* ſ. Frühauf.
Mantelkleid, *n.* dalmatinka, dolama.
Mantelkragen, *m.* ogrljak i. vratnik (jaka) od plašta; (Kleidungsſtück), plaštić.
Mantelkrähe, ſ. Mandelkrähe.
Mantelmauer, *f.* platno.
Mantelmöve, *f.* (*Larus*), galeb.
Mantelquaſte, *f.* kita od plašta.
Mantelrock, *m.* anterija.
Mantelſack, ſ. Felleiſen.
Mantelſtock, *m.* věšak za plašt.
Mantelthiere, *pl.* (*Tunicata*), plaštenjaci.
Mantelweit, *adj.* širok kao plašt.
Mantille, *f.* plaštić, mantila.
Mantiſſe, *f.* mantisa.
Mantſchen, ſ. Manſchen.

Manual(e), *n.* priručnik; ſ. Strazza; (an d. Orgel), područnjaci.
Manufact, *n.* rukotvorina, rukotvor.
Manufactur, *f.* rukotvornica; ſ. Fabrik.
Manufacturarbeiter, *m.* rukotvorničar.
Manufacturiſt, *m.* rukotvorac.
Manufacturerzeugniß, *n.* } ſ. Manufact.
Manufacturwaare, *f.* }
Manufacturweſen, *n.* rukotvorstvo.
Manul, *n.* (*Felis Manul*), manul.
Manuſcript, *n.* rukopis
Mappe, *f.* listnica; ſ. Landkarte.
Mappeur, *m.* zemljovidar, mapar.
Mappiren, *v. a.* mapovati.
Mappirungskunde, *f.* zemljovidarstvo.
Marabu, *m.* (*Ciconia marabu*), marabu.
Marabufeder, *f.* marabovo pero.
Maraſchino, *m.* raſeljkovica, maraskin.
Marbel, **Marbeln**, ſ. Marmor.
Marchande, *f.* — de mode, modistkinja.
Marchantie, *f.* (*Marchantia*), porastnica.
Marcheſe, *m.* markez.
Marcus-Haarmücke, *f.* (*Bibio Marci*), Markov komarac.
Marder, *m.* (*Mustela Martes*), kuna.
Mardereiſen, *n.* gvoždja za kune.
Marderfalle, *f.* kunolovka, stupa za kune.
Marderfell, *n.* kunina.
Mardergarn, *n.* mreža za kune.
Marderwamme, *f.* kunina nava i. potrbušina.
Marderwurzel, *f.* (*Ophioxylon*), zmijevica.
Māre, ſ. Mähre.
Marelle, ſ. Marille.
Margarethenapfel, *m.* jagodnjača.
Margarethenbirn, *f.* tikvica.
Margarethenblume, ſ. Gänſeblume.
Margarethennelke, *f.* (*Dianthus Carthusianorum*), tintovje.
Margarinfett, *n.* margarin.
Margarinſäure, *f.* margarinska kiselina.
Margaron, *n.* margaron.
Margendiſtel, ſ. Ackerdiſtel.
Margengras uſw., ſ. Mariengras uſw.
Marginalien, *pl.* okrajštine.
Marginiren, *v. a.* okrajčiti.
Maria, *f.* Marija; das Feſt der ſieben Schmerzen Mariä, sedam žalostih blažene děvice Marije.
Mariä-Empfängniß, *f.* Gospino začeće.
Mariage, *f.* mariaž.
Mariä-Geburt, *f.* narodjenje (blažene děvice) Marije; mala Gospodja (Gospoja, Gospa).
Mariä-Heimſuchung, *f.* pohodjenje (blažene děvice) Marije.
Mariä-Himmelfahrt, *f.* uzeće (blažene děvice) Marije u nebo; velika Gospodja.
Maria-Magdalenenblume, ſ. Baldrian.
Mariä-Reinigung, *f.* ſ. Lichtmeſſe; (b. Or.) vavedenije; sretenije.
Mariä-Schneefeier, *f.* Gospa od snĕga.
Mariä-Verkündigung, *f.* blagovĕst.

Marienanbacht, *f.* Marijoštovje.
Marienapfel, *m.* gospodjinača.
Marienbad, *n.* (*chem.*) vodena kupelj.
Marienbild, *n.* slika blažene dèvice Marije; slika bogorodice i. majke božje; bogorodica.
Marienblume, *f.* Marienblümchen, *n.* (*Bellis*), krasuljak.
Marienbruder, *m.* karmelit.
Marienbiener, *m.* servit.
Marienbiſtel, *f.* (*Carduus Marianus*), ošljebad, badeljka.
Marienborn, *m.* ſ. Hagebutte.
Marieneis, *n.* sljuda, rusko staklo.
Marienfaden, ſ. Sommerfaden.
Marienfeſt, *n.* Marijinje; gospodjina (gospojina); Gospodjin dan.
Marienflachs, *m.* (*Stipa pennata*), kovilje; ſ. Flachskraut.
Mariengarn, ſ. Sommerfaden.
Marienglas, ſ. Marieneis.
Marienglöckchen, *n.* (*Campanula medium*), krupan zvončić.
Mariengras, *n.* (*Trifolium arvense*), bèla i. sitna dètelina; (*Holcus odoratus*), mirisna pahulja; ſ. Ackerſpergel; Bandgras.
Mariengulden, *m.* marjaš.
Marienkäfer, *m.* (*Coccinella bipunctata*), màra, božja ovčica, janjašce.
Marienkraut, *n.* Marienmantel, *m.* (*Alchemilla vulgaris*), vrkuta, lavina; ſ. Wolverei.
Marienmönch, ſ. Marienbruder.
Marienmünze, ſ. Frauenmünze.
Marienneſſel, ſ. Katzenmünze.
Marienroſe, *f.* Marienröschen, *n.* (*Bellis*), puni krasuljak; ſ. Pfingſtroſe; Pechnelke; Sammetnelke.
Marienſchuh, *m.* (*Cypripedium*), crevljac.
Marientag, *m.* ſ. Marienfeſt.
Marienthräne, *f.* (*Lithospermum offic.*), lèkarska biserka.
Marienveilchen, ſ. Marienglöckchen.
Marienwurzel, ſ. Frauenmünze.
Marille, *f.* natipèrka, kajsija.
Marine, *f.* pomorstvo; ſ. Flotte.
Marine= (in Zuſ.) pomorski.
Marine-Obercommando, *n.* glavno pomorsko zapovědništvo.
Marineſoldat, *m.* pomorski vojnik.
Mariniren, *v. a.* razsoliti.
Marionette, *f.* lutka.
Marionettenſpieler, *m.* lutkar.
Marionettentheater, *n.* lutkarnica.
Mariotte'ſche Flaſche, mariotička sklenica.
Mark, *n.* (in Knochen), možđina (mozak); (an Früchten), meso; (im Stamme), srč, srčika, srce; (im Geſchwüre), stržen; srč; (ſpr.) das geht durch — u. Bein, to probija srce, od toga se kosti mrznu; Einem das — ausſaugen, piti komu krv, živac komu iztrgnuti; izpiti i. izsisati mozak iz kostih; izpiti komu kosti.
Mark, *f.* (Gränz—), humka; medjnik; (Gränzgebiet), d. windiſche —, slovenska krajina; (Bezirk), kotar; (Gewicht), grivna, marka; eine feine — Goldes, čista grivna (marka) zlata; rauhe —, nečista grivna, marka; ſ.
Markaſit, *m.* velzin, markasit.
Markbaum, ſ. Gränzbaum.
Markbein, *n.* možđinava kost.
Markbündel, *n.* svežčić srčike.
Marke, *f.* znak, znamenka, marka; (Brief—), listovna biljega, listovka.
Märkeln, *v. a.* cènjkati.
Marken, *v. a.* bilježiti, obilježiti, označiti; ſ. Märkeln; d. Erz markt, ruda meće grivnami.
Markepinſel, *m.* značilo, tovarni kist.
Märker, *m.* krajišnik.
Marketender, *m.* (vojni) živežar; margetan*; —in, *f.* živežarka; margetanica.
Marketenderei, *f.* živežarija, margetanija.
Marketendern, *v. n.* živežariti; margetaniti.
Marketopf, *m.* tovarni mastionik
Markfett, *adj.* (v. Knoch.) možđinav; (v. Pflanz.) srčikav.
Markgefäß, *n.* (b. Thier.) možđinovica; (b. Pflanz.) srčikovica.
Markgewicht, *n.* grivnena vaga.
Markgraf, *m.* krajinski župan, margrof; ſ. Marquis; —in, *f.* margrofica.
Markgräflich, *adj.* krajinsko-županski, margrofov, margrofski.
Markgrafſchaft, *f.* Markgrafthum, *n.* krajinska županija; krajina; margrofija.
Markhaut, *f.* nutrnja pokostnica; ſ. Netzhaut.
Markhöhle, *f.* šupljina od možđine.
Markholz, *n.* (*Viburnum Opulus*), hudika.
Markicht, *adj.* možđinast, srčikast.
Markig, *adj.* (b. Thier.) možđinav; (b. Pflanz.) srčikav; eine —e Rede, jedra beséda.
Markigkeit, *f.* možđinavost; srčikavost; (*fig.*) jedrina.
Markiren, *v. a.* bilježiti, obilježiti; markirte Züge, bridki potezi; (hervorheben),
Markirpflock, *m.* ko(l)čić.
Markkörper, *m.* možđinjak.
Markknoten, *m.* uzlina možđine.
Markkraut, *n.* (*Apium graveolens*), pitomi ač, celer.
Markkreuz, *n.* križ-menjik.
Marklinie, ſ. Gränzlinie.
Marklos, *adj.* —e Stimme, nepostojan glas.
Markloſung, *f.* svědok.
Markolf, ſ. Holzhäher.
Markordnung, *f.* medjaški red.
Markpalme, ſ. Sagopalme.
Markpfahl, Markrain, ſ. Gränzpfahl uſw.
Markrecht, *n.* pravo drvarenja.
Markröhre, *f.* srčnica.
Markſaft, *n.* sok od možđine, srčike.

Markſcheide, *f.* medjašnica; medja; (*mont.*) razmedja.
Markſcheidekunſt, *f.* rudničko měrstvo.
Markſcheiden, *v. a.* razmedjiti (n. p. rud-
Markſcheidend, *adj.* razmedjan. [nike).
Markſcheidepfahl, *m.* razmenjik.
Markſcheider, *m.* rudnički měrnik.
Markſcheiderriß, *m.* nacrt rudnika.
Markſcheiderſtufe, *f.* menjik rudnika.
Markſcheiderzug, *m.* měračina rudnika.
Markſcheidung, ſ. Markſcheide.
Markſchicht, *f.* nasad srčike; srčika.
Markſchlößchen, *n.* valjuščić od moždine.
Markſchnochen, Markknochen, *m.* ſ. Markbein.
Markſtein, *m.* medjnik (menjik), medjaš.
Markſtoff, *m.* (*bot.*) srčikovina.
Markſtrahl, *m.* (*bot.*) zraka srčike.
Markſtück, *n.* kost s moždinom.
Markſubſtanz, *f.* moždenina.
Markt, *m.* (Jahr—), sajam, vašar*, panadjur; einen — halten, sajmovati; morgen wird da ein — gehalten, sutra će biti ovdě sajam (vašar); d Märkte bereiſen, polaziti sajmove (vašare); hoditi po sajmovih; sajmariti; Einem den — verderben, (v. Käufern), nadmetnuti (koga); (v. Verkäufern), pokvariti komu pazar; (ſpr.) eine Neuigkeit zu —e bringen, raznositi novost, novinu; (Marktplatz), tržište, trg, sajmište, pijaca, vašarište, pazarište, čaršija; (Marktflecken), trgovište, palanka*; er hat einen guten — gehabt, dobro je pazario.
Marktamt, *n.* sajamnica.
Marktarbeit, *f* pazarija.
Marktaufſeher, *m.* sajamnik; sajamski (vašarski) nadglednik.
Marktbuch, *n.* sajmovnik.
Marktbude, *f.* sajamska koliba i. dašćara; šatra, šator, šatrlja.
Markten, *v. n.* tržiti, pazariti; (feilſchen), cěnjkati se. [ski barjak.
Marktfahne, *f.* sajamska zastava, vašar-
Marktfahrer, *m.* sajmar, vašardžija.
Marktflecken, *m.* trgovište, palanka*.
Marktfrau, *f.* sajmarica.
Marktfreiheit, *f.* pravo sajmovanja, pravo držanja sajma.
Marktgang, ſ. Marktpreis.
Marktgaſt, *m.* sajmar, vašardžija.
Marktgeld, *n.* sajamnina; (Geſchenk), sajam, vašar, prošteno.
Marktgerechtigkeit, ſ. Marktfreiheit.
Marktgericht, *n.* sajamski sud; (eines Marktfleckens), trgovišni sud.
Marktgetöſe, *n.* sajamska buka.
Marktgut, *n.* sajmovina; sajamska, vašarska roba, sajamski trg.
Markthelfer, *m* sajamski pomagač.
Markthütte, ſ. Marktbude.
Marktkauf, *m.* kupnja na sajmu (vašaru).
Marktleute, *pl.* sajmari, vašardžije.
Marktmeiſter, ſ. Marktaufſeher.
Marktpflicht, *f.* ſ. Marktſtandgeld.
Marktplatz, *m.* tržište, trg, sajmište, vašarište, pazarište. (čaršija). [darstvo.
Marktpolizei, *f.* sajamsko (vašarsko) re-
Marktpreis, *m.* sajamska (vašarska) cěna.
Marktpreis-Certificat, *n.* svědočba o sajamskoj cěni.
Marktpreisliſte, *f.* sajamski cěnik.
Marktrecht, *n.* ſ. Marktfreiheit. [gledač.
Marktreviſor, *m.* sajamski (vašarski) pre-
Marktrufer, *m.* sajamski (vašarski) ličnik.
Marktſchild, *n.* ſ. Marktfahne. [pisar.
Marktſchreiber, *m.* sajamski (vašarski)
Marktſchreier, *m.* glamaza, čarod, čaratan; —in, *f.* glamazica, čarodica, čaratanka. [čaratanstvo.
Marktſchreierei, *f.* glamažtvo, čarodija,
Marktſchreieriſch, *adj.* glamažki, čarodski, čaratanski
Marktſchuld, *f.* sajamski dug. [čara.
Marktſtand, *m.* sajamska stojnica, daš-
Marktſtandgeld, *n.* sajamska městovina, vašarska pijačevina. [razpra.
Marktſtreitigkeit, *f.* sajamska (vašarska)
Markttag, *m.* sajamski (vašarski) dan;
Marktwechſel, ſ. Meßwechſel. [sajam.
Marktzeichen, *n.* znamenje sajma.
Marktzettel, *m.* sajamska cěnica.
Markung, *f.* razmedjivanje; postavljanje medjah; (Gränze). medja.
Markungsbuch, ſ. Grundbuch.
Markungsſtein, ſ. Gränzſtein.
Markusfliege, *f.* (*Tipula Marci*), Markov
Markvoll, ſ. Markig. [komar.
Markwage, *f.* grivnena tezulja.
Markweich, *adj.* mekan kao moždina, srčika, srč.
Markweide, *f.* ſ. Bohnenbaum.
Markzieher, *m.* vadimozak.
Marmor, (Marmel), *m.* mramor, mermer; (*coll.*) mramorje; (ſpr.) ein Herz von —, srce od kamena; eine Säule von —, stup od mramora, mramoran stup. [mera).
Marmorader, *f.* žica od mramora (mer-
Marmorarbeit, *f.* mramorovina.
Marmorarbeiter, *m.* mramorar.
Marmorart, *f.* vrst (fela) mramora.
Marmorartig, *adj.* mramorast.
Marmorband, *n.* mramorast vez.
Marmorbild, *n.* kip od mramora, mramoran kip.
Marmorblock, *m.* balvan mramora; mramoran balvan.
Marmorboden, *m.* mramoran pod.
Marmorbohrer, *m.* klesarski svrdao.
Marmorbruch, *m.* mramornik. [na.
Marmorflecken, *m.* mramornata pěga, skvr-
Marmorgebäude, Marmorhaus, *n.* kuća od mramora.
Marmorherz, *n.* srce od kamena.

Marmorhorn, *n.* (*Conus marmoreus*), mramorast čunjac.
Marmoriren, *v. a.* mramoriti, pomramoriti.
Marmorirer, *m.* mramorač.
Marmorkegel, *m.* mramorast čunjac.
Marmorkirſche, *f.* mramorka.
Marmorlilie, *f.* ſ. Damenbrettblume.
Marmormühle, *f.* mramornica.
Marmorn, *adj.* mramoran, (mermerli).
Marmorpalaſt, *m.* dvor (palača) od mramora.
Marmorpflaſter, *n.* mramoran pločnik, pod.
Marmorplatte, *f.* mramorna ploča.
Marmorſäule, *f.* mramoran stup, stup od mramora.
Marmorſchleifer, *m.* mramorar.
Marmorſchwamm, *m.* (*Agaricus marmoreus*), mramorast knjižac.
Marmortempel, *m.* mramoran hram.
Marmortiſch, *m.* mramoran sto(l).
Marode, *adj.* umoran, sustao; (zurückbleibend), potragljiv, zaostao; (krank), iznemogao, bolestan.
Marodeur, *m.* úmornik; bolešljivac; (Nachzügler), potraguša; (Plünderer), pljačkaš.
Marodiren, *v. n.* iznemóći, bolovati; (zurückbleiben), zaostajati; (plündern), pljačkati.
Marone, Maronenkaſtanie, *f.* marun.
Maroquin, ſ. Saffian.
Marotte, *f.* ſ. Steckenpferd.
Marque, Marquiren, ſ. Marke uſw.
Marqueur, *m.* kavonoša, marker.
Marquis, *m.* markez; —in, *f.* markezica.
Mars, *m.* Mars; (*astron.*) Davor.
Mars, *n.* (Schiff.) koš; das große —, veliki koš.
Marſch, *m.* hodja, hoda; die ſchweren Märſche haben ſeine Füße zerrüttet, težke hode iztrgaše mu noge; (Reiſe), put, marš; ſich in — ſetzen, krenuti se; postupiti; die Armee ſetzte ſich in — gegen Wien, vojska pregnu put Beča; zum —e blaſen, trubiti na pohod; auf dem —e ſein, biti na putu; (Muſikſtück), populnica, marš; —! stupaj! hodi! marš! — von hier! id' odavde! tepi se! put za uši!
Marſch, *f.* ploština; cret; izdan, pištalina; bara.
Marſchall, *m.* (Haushofmeiſter), dvornik, domovnik, maršal; (Feld—), vojvoda, glava vojske, maršal.
Marſchallamt, *n.* domovništvo, dvorništvo, maršalstvo.
Marſchallsgericht, *n.* maršalski sud.
Marſchallſtab, *m.* maršalsko žezlo.
Marſchallwürde, *f.* maršalija; maršalstvo.
Marſchbefehl, *m.* putna zapovĕd.
Marſchcommiſſär, *m.* povĕrenik preselice.
Marſchfertig, *adj.* spreman na pohod, put; ſich — halten, spreman biti na pohod.
Marſchiren, *v. n.* ići, hoditi, maršírati; (reiſen), putovati; (ſpr.) er kann gut —, dobar je hodac.
Marſchland, *n.* ſ. Marſch, *f.*
Marſchländer, *m.* polojar.
Marſchlinie, ſ. Marſchroute.
Marſchordnung, *f.* putni red.
Marſchroute, *f.* naznaka puta.
Marſchſäule, ſ. Heerſäule.
Marsgaſt, *m.* košnjak.
Marslaterne, *f.* košna svĕtiljka.
Marsſegel, *n.* nadkošnjak.
Marſtall, *m.* konjušnica.
Marſtaller, *m.* konjušnik.
Martenholz, *n.* martensko drvo.
Marter, *f.* muka, kina; Einem alle —n anthun, mučiti koga svake muke.
Marterbank, ſ. Folterbank.
Marterdorn, *m.* ſ. Weinroſe.
Marterer, *m.* mučilac, mučitelj, dželat.
Märterer, ſ. Märtyrer.
Martergeräth, ſ. Foltergeräth.
Martergeſchichte, ſ. Paſſionsgeſchichte.
Marterholz, *n.* mučilo; (*fig.*) mučenik.
Marterjagd, ſ. Parforcejagd.
Marterkammer, ſ. Folterkammer.
Marterleben, *n.* mučenički život.
Martern, *v. a.* (foltern), mučiti mukah; zu Tode —, umoriti na mukah; (quälen), mučiti, kiniti; der hat mich was gemartert, ala me se namučio.
Marterort, *m.* mučilište.
Marterrad, *n.* kolo za mučenje.
Marterſtube, ſ. Folterkammer.
Marterthum, *n.* mučeništvo.
Martertod, *m.* mučenička smrt; den — ſterben, izpustiti dušu na mukah.
Marterurtheil, *n.* osuda na muke.
Martervoll, *adj.* premučan.
Marterwoche, *f.* velika, strastna nedĕlja.
Martialiſch, *adj.* junački.
Martinsbirn, *f.* zimnjara, martinovača.
Martinsfeſt, *n.* Martinov dan, Martinje.
Martinsgans, *f.* (guska-)martinjača, martinska guska.
Martinskorn, ſ. Mutterkorn.
Martinstag, *m.* ſ. Martinsfeſt; —e, *pl.* Martinski praznici.
Martinsvogel, *m.* (*Paradisea tristis*), žalostna rajka; (*Falco cyaneus*), sokolić.
Märtler, *m.* ugarak.
Martſch, ſ. Matſch.
Martſtein, *m.* kučadan.
Märtyrer, *m.* mučenik; —in, *f.* mučenica.
Märtyrergeſchichte, *f.* povĕst (čijih) mukah.
Märtyrerkrone, *f.* mučenički vĕnac.
Märtyrerthum, *n.* mučeništvo.
Marunke, *f.* sitna natipĕrka, kajsija.
März, *m.* ožujak, mart, marač.
Märzbecher, *m.* (*Narcissus Pseudonarcissus*), zelen-kada.

Märzbier, *n.* ožujnjak, ožujsko pivo.
Märzblume, ſ. Narciſſe.
Märzen, ſ. Merzen.
Märzente, *f.* divja patka.
Märzfliege, *f.* (*Ephemera*), vodeni cvět.
Märzgerſte, *f.* ječam-dvoredac.
Märzglöckchen, ſ. Schneeglöckchen.
Märzhaſe, *m.* jarnjak(-zec).
Märzhecht, *m.* štuka-ranilica.
Marzipan, *m.* marcipan.
Märzfuh, *f.* ožujkinja.
Märzmonat, ſ. März.
Märzmücke, ſ. Märzfliege.
Märzſchein, *m.* ožujski mladj.
Märzſchnee, *m.* iztresine, pozajmenici; (ſcherz.) babini ukovi, jarci i. kozlići.
Märztage, *pl.* ožujsko vrěme; ožujski prevrat.
Märzveilchen, *n.* (*Viola odorata*), mirisna ljubica, ljubičica.
Märzwurzel, ſ. Nelkenwurzel.
Mäſch, ſ. Zimmel.
Maſch, ſ. Marſch, *f.*
Maſche, *f.* (Schleife), petlja, šeput, kukalj, zamka, mašlija; eine — bilden, svezati što na kukalj i. šeput; (am Strumpfe), oko, oka; ein Netz mit engen —n, mreža sitnih okah; gusta mreža.
Maſchen, *v. a.* svezati, vezati na kukalj, šeput i. zamku (zanku).
Maſchente, ſ. Märzente.
Maſchig, *adj.* okast.
Maſchine, *f.* stroj, makina, mašina; (*fig.*) radilo; (v. Menſch.), grdosija, silesija.
Maſchinenbau, *m.* strojarstvo.
Maſchinenbauer, *m.* strojar.
Maſchinenfabrik, *f.* strojarnica.
Maſchinenlehre, *f.* strojoslovje.
Maſchinenmäßig, *adj.* poput makine.
Maſchinenmeiſter, *m.* strojnik, makinista.
Maſchinenweſen, *n.* strojstvo.
Maſchinenzeichnung, *f.* crtanje strojevah; nacrt stroja.
Maſchinerie, *f.* strojila; strojstvo.
Maſchiniſt, ſ. Maſchinenmeiſter.
Maſculinum, *n.* mužki rod.
Maſe, *f.* (auf der Zunge), jušterica; die —n von den Blättern, rape.
Maſel, ſ. Maſer, *f.*
Maſelbeere, ſ. Moosbeere.
Maſer, *m.* mlaz; ſ. Maſerholz.
Maſer, *f.* —n, *pl.* (*morbilli*), dobrac, mrase; ſ. Maſer, *m.*
Maſerbirke, *f.* mlazna breza.
Maſerfleck, Maſerflecken, *m.* mlaz.
Maſerholz, *n.* mlazovina.
Maſericht, *adj.* mlazast.
Maſerig, *adj.* mlazan, mlazovit.
Maſerle, *f.* ſ. Maſholder.
Maſern, *v. a.* mlaziti.
Maſholder, *m.* (*Acer campestre*), klen.
Maſig, *adj.* mrasav.
Maske, *f.* čarojica, čuvida, buša; krabonosica; (ver.) maškara; ſ. Larve; die — anlegen, načiniti se čuvida; (*fig.*) unter der — der Freundſchaft, pod plaštem prijateljstva; das iſt Alles nur —, sve je to samo pretvaranje.
Maskenball, *m.* Maskenfeſt, *n.* Maskerade, *f.* čuvidan ples, maskarada.
Maskenkleidung, *f.* čuvidna oděća, čuvida.
Maskenzug, *m.* buše; provod čuvidah, maskarah.
Maskerade, *f.* čarojice, buše; ſ. Maskenball.
Maskiren, *v. a.* načiniti čuvidu, maskirati; ((*fig.*) kriti, skrivati, utajati; einen Angriff —, uhiniti navalu.
Maskirt, *adj.* zakukuljen; (*fig.*) skriven; (*bot.*) gubičast.
Maskolben, ſ. Rohrkolben.
Masliebe, ſ. Maßliebe.
Maß, *n.* měra; d. — zu ein. Kleide nehmen, uzeti měru na haljinu; d. rechte — treffen, na dlaku izměriti, upravo pogoditi; znati način; d. — überſchreiten, prekantariti; prešikati měru, pretěrati se; preko vrha što činiti; das überſteigt das —, to je preko jego; to je prešlo raboš; d. — ſeiner Leiden iſt noch nicht voll, još nije svo pretrpio; d. — ſeiner Leiden iſt voll, dostradao je; das — meiner Leiden überſteigt meine Kräfte, više stradam nego mogu podněti; im vollen, im hohen —e, podpuno, podpunoma; Einen nach dem —e ſeiner Verdienſte belohnen, nagraditi koga prema njegovim zaslugam; nach dem —e ſeiner Kräfte, prema snazi; in dem —e als die Gläubiger ſich anmelden, prema broju věrovnikah; mein Dank ſteigt in dem —e als ihre Wohlthaten ſich vermehren, s vašimi dobročinstvi raste i moja zahvalnost; rechtes —, dobra měra; volles —, puna měra; genaues —, cigla měra; gehäuftes —, svršena měra; drei Klafter Wiener —, tri hvata bečke měre; mit dem —e, wonach ihr meſſet, ſoll euch wieder gemeſſen werden, kojom měrom měrite, měrit će se i vam; (Ordnung), red; (Mäßigkeit), umerenost; (Schneider—), oměra, oměrka, obuměra; ein — Wein, oka, měrica (polić) vina.
Maſſa, *f.* (*jur.*) imovina, imaostvo, masa; Maßabgang, *m.* manjak měre; razměrak.
Maſſacre, ſ. Gemetzel.
Maſſacriren, *v. a.* mrcvariti, omesiti, izsěći.
Maſſa-Curator, *m.* upravnik imovine.
Maſſa-Gläubiger, *m.* stečajni věrovnik.
Maſſapfeife, *f.* pasuljara.
Maſſa-Vertreter, *m.* zastupnik imovine.
Maſſa-Verwalter, *m.* upravnik imovine.
Maße, *f.* měra; er weiß die —, zna razměrje; er weiß die — nicht, neima u

njega načina; in allen Dingen — halten, sve s načinom raditi; über die —n, preko mère, prekomèrno; preko jego i. vrha, suviše; in d. —e wie es befohlen iſt, kako je zapovědjeno; einiger —n, poněšto; das iſt gewiſſer —n heimiſch, to je kao domaće; to je rek bi domaće; bekannter —n, kao što je poznato; gebührender —n, kao što se pristoji; ſolcher —n, tako.

Maſſe, *f.* gromada; eine ungeheure —, grdosija; eine dicke —, gustiš; eine plumpe —, grudva; balvan; (*jur.*) imovina; (Materie), tvar *f.*; das Volk erhob ſich in —, narod se listom dignu; die Soldaten marſchirten in — ab, vojska otidje ruljom; eine — Menſchen, sila, brća ljudstva; die —n, (Volksmaſſe), světina, ljudstvo, narod (listom); (ein großer Menſch), gromula.

Maßeinheit, *f.* jednakost mère; jedinka mère.

Maſſen, ſ. Singdroſſel.

Maſſenanhäufung, *f.* nagomilanje ljudstva.

Maſſenhaft, *adj.* gromoradan, gromoran.

Maſſenhaftigkeit, *f.* gromoradnost.

Maſſenmoment, ſ. Trägheitsmoment.

Maſſenweiſe, *adv.* gromadom; ruljom; hrpimice.

Maßflaſche, *f.* oka.

Maßgabe, *f.* měrilo; nach der — der Größe, prema veličini.

Maßgebend, *adj.* — ſein, pravilo biti; das iſt für Jedermann —, po tom se ima svatko ravnati; svatko se po tom ravna.

Maßgeber, *m.* odredilac.

Maßgeblich, *adj.* odredjen; zapovědni.

Maßgebung, ſ. Maßgabe.

Maßglas, *n.* (čaša-)okača.

Maßhältig, *adj.* od oke.

Maßhaltung, *f.* držanje mère; puna mèra; (*fig.*) način; umèrenost.

Maſſicot, ſ. Bleigelb.

Maſſig, *adj.* bulvanast.

Mäßig, *adj.* umèren; — eſſen, jesti s načinom i. na obrok; — leben, umèreno, uredno življeti; življeti po olaci; (frugal), ogodan; (mittel—), srednje ruke, srednji, osrednji; e. —e Wärme, prilična toplina; ein —r Krug, vrč i. krčag od oke.

Mäßigen, *v. a.* umèriti; ſeine Betrübniß —, utažiti žalost; ſeinen Zorn —, uztegnuti, uzpreći srčbu; ſeine Freude —, sapeti radost; d. Strafe —, ublažiti kazan; d. Gerichtskoſten —, omaliti sudni trošak; ſich —, uzpreći se, uzprezati se; pouztegnuti se, ustručati se; eine gemäßigte Wärme, prilična toplina; die gemäßigte Zone, umèreno podnebje.

Mäßigkeit, *f.* umèrenost; trěznost; — beobachten (z. B. in Speiſen), držati se obroka, jesti na obrok; življeti po olaci; — der Forderung, priličnost tražbe.

Mäßigkeitsverein, *m.* družtvo trěznosti, umèrenosti.

Mäßigung, *f.* uzprega, uztega; — einer Forderung, omaljenje tražbino; mit — ſprechen, mirno, umèreno govoriti; uzprezati se u govoru.

Maſſiv, *adj.* krupan; dračan; ein —es Haus, zidana kuća; (nicht hohl), jedar, pun, masivan; —es Gold, suho, čisto zlato; ein —er Menſch, krupan čovèk; (aus ein. Stücke), samotvoran.

Maſſivität, *f.* krupnoća; jedroća.

Maßkanne, *f.* bačak i. bukara od oke; kupa-okača.

Maßkrug, *m.* krčag i. vrč od oke.

Maßkunde, ſ. Meßkunſt.

Maßlade, *f.* (čizmarska) omèrka.

Maßlatte, *f.* hvatača.

Maßliebe, *f.* (*Bellis perennis*), krasuljak; die große —, (*Chrysanthemum Leucanthemum*), ljubljanka; bilica, ivanska ruža, volovsko oko, bratić.

Maßlos, *adj.* neizmèran, bezmèran, preko mère; eine —e Theuerung, skupoća i. dražina bez traga.

Maßloſigkeit, *f.* neizmèrnost, bezmèrnost, prekomèrnost.

Maßnahme, **Maßnehmung**, *f.* uzimanje mère; ſ. Maßregel.

Maßrad, *n.* mèreće kolo.

Maßregel, *f.* (Regel), pravilo; (Anordnung), naredba, měra; —n treffen, nehmen, priprave učiniti, naredbe učiniti, narediti; durchgreifende —n, krepke, stroge naredbe; (Mittel), sredstvo.

Maßſtab, *m.* měrilo; verjüngter —, manja mèra; in ausgedehntem —e, na veliko.

Maßſtange, *f* **Maßſtock**, *m.* měrilica, měrilo; (Klafterſtange), hvatača.

Maßweiſe, *adj.* na oke.

Maſt, *adj.* ſ. Fett.

Maſt, *m.* jedrilo, jedrenjak, jambor*, jarbuo, katarka; der große —, veliko jedrilo, velik jambor; der hintere —, katarka; (d. Zimmerl.) stožer, stožina.

Maſt, *f.* ugoj; (Holz—), žirovina; Schweine in — treiben, těrati krmad u žir; Schweine in die — nehmen, metnuti svinje na žir; Schweine in der — haben, žiriti svinje; die halbe —, slaba žirovina; die — fällt, žiropadja je; žir pada; (d. Mäſten), žirenje; (Hausmaſt), Schweine auf d. — haben, imati hranjenike i. svinje na hrani, na ugoju, na svinjcu; Ochſen auf die — ſtellen, dati, metnuti volove na ugoj; pitati, gojiti volove; ſ. Maſtzeit.

Maſtader, *f.* zlatna žila.

Maſtaderfluß, *m.* ſ. Hämorrhoiden.

Maſtband, *n.* obruč jedrila i. jedrenjaka.

Maſtbaum, ſ. Maſt, *m.*

Maſtbuche, *f.* bukva.
Maſtdarm, *m.* prohodnjak, gnusno i. guzno crevo; (gem.) gužnjak.
Maſtdarmbremſe, *f.* (*Oestrus haemorrhoidalis*), prnjic.
Maſtdarmfiſtel, *f.* žuljata prohodnjačka.
Maſtdarmgeſchwulſt, *n.* kraljica.
Maſtdarmmade, *f.* ſ. Madenwurm.
Maſtdarmnerve, *m.* živac prohodnjački.
Maſtdarmſchlagader, *f.* kucavica i. odihavica prohodnjačka.
Maſtdarmvorfall, *m.* opad prohodnjaka i. gnusnoga creva.
Maſtdarmwurm, ſ. Madenwurm.
Maſteiche, *f.* žirovan hrast.
Maſten, *v. a.* ein Schiff —, ojedriliti, ojamboriti brod.
Maſten, *v. n.* der Mais maſtet gut, kukuruz dobro goji, tovi; das Schwein maſtet gut, svinjče je gojazno; krme se goji.
Mäſten, *v. a.* gojiti, pitati, toviti, hraniti, ugojiti, uhraniti, utoviti; (mit d. Holzmaſt), žiriti, užiriti, nažiriti.
Maſtenbügel, ſ. Maſtband.
Maſtenkeil, *m.* jedrioni i. jamborni klin.
Maſtenklampe, *f.* jedriona i. jamborna skoba.
Maſtenkoker, *m.* jedrilište. [rah.
Maſtenkrahn, *m.* dizalo jedrilah, jambo-
Maſtenmacher, *m.* jedrilar, jamboraš.
Maſtenſpur, *f.* lakota.
Maſtenſtütze, *f.* podporanj jedrila, jedrenjaka, jambora.
Mäſter, *m.* pitač.
Maſtfähig, *adj.* gojazan.
Maſtfiſch, ſ. Pottfiſch.
Maſtfutter, *n.* gojna, žirna krma i. pića.
Maſtgans, *f.* gojena, tovena, ugojena, utovena, pitana guska; hranjenica.
Maſtgeld, *n.* žirovnica.
Maſtgerechtigkeit, *f.* pravo žirovine.
Maſthirt, *m.* nagoničar.
Maſtholz, *n.* žirovno drvo.
Maſthuhn, *n.* tovna kokoš.
Maſtig, *adj.* žiran, tučan, gojan.
Maſtix, *m.* žvatka, mastić.
Maſtixbaum, *m.* (*Pistacia Lentiscus*), trišlja, crnomrta.
Maſtixkorn, *n.* zrno od žvatke.
Maſtixkraut, *n.* (*Thymus mastichina*), trišljanka; ſ. Wirbeldoſt.
Maſtjahr, *n.* žirovna godina.
Maſtkalb, *n.* tovno tele, pitanče.
Maſtkeil, ſ. Maſtenkeil.
Maſtklimmer, *m.* košnjak.
Maſtkorb, *m.* koš (od jedrila, jambora).
Maſtkorn, *n.* zob; (*med.*) šulj.
Maſtkraut, *n.* (*Sagina*), dugokos.
Maſtkuh, *f.* (krava-)pitanica i. hranjenica.
Maſtlos, *adj.* bez jedrila, jambora.
Maſtochs, *m.* (vol-)pitanac, hranjenik, gojenik; tovan, ugojen vol.
Maſtodon, *n.* mastodon.
Maſtordnung, *f.* žirovni red, žirovna uredba.
Mäſtoſo, *adv.* jadoliko.
Maſtrecht, *n.* pravo žirovine, žirenja.
Maſtrübe, *f.* žirovna repa.
Maſtſchaf, *n.* (ovca-)gojka.
Maſtſchiff, *n.* brod s jedrili; jedrionjak.
Maſtſchilling, *m.* ſ. Maſtgeld.
Maſtſchwein, *n.* (krmak-)hranjenik, pitanac; krmnjak; (svinja-)hranjenica; hranjeniče.
Maſtſpergel, *m.* (*Sagina*), dugokos.
Maſtſtall, *m.* gojnica, tovnica.
Maſtſtand, *m.* kobača; kotac.
Maſtſtück, *n.* hranjenik, pitanac.
Maſttop, *m.* vršak od jedrila (jambora).
Maſtung, *f.* gojenje, hranjenje, pitanje; ſ. Maſt.
Maſtvieh, *n.* hranjenici, pitanci; ugojena stoka, marha (marva).
Maſtwaldung, *f.* žirovište, žirovna šuma.
Maſtwange, *f.* oklop jedrila, jambora.
Maſtwerk, *n.* jedrilje, jamborje.
Maſtwurm, ſ. Madenwurm.
Maſtzeit, *f.* vrème gojenja, žirenja, žirovine; žiropadja.
Maſtzettel, *m.* žirovnica.
Maſurkanz, *m.* mazurka. [možđanik.
Matador, *m.* matador; (*fig.*) čelovodja;
Matamata-Schildkröte, *f.* (*Chelis fimbriata*), resasta željva; matamata.
Matapfel, ſ. Prinzapfel.
Mater, *f.* matica.
Material, *n.* tvorivo, gradivo; gradja; sprava; potrebština; —ien, *pl.* gradja; ſ. Materie.
Materialgebahrung, *f.* postupanje s tvorivom, gradivom.
Materialhandel, *m.* trgovina mirodijom.
Materialhändler, *m.* mirodijar.
Materialienbuch, *n.* gradivnik.
Materialien-Rechnung, *f.* račun o gradivu, tvorivu. [stvo.
Materialismus, *m.* materializam, tvar-
Materialiſt, *m.* materialista; ſ. Materialhändler.
Materialiſtiſch, *adj.* materialistički.
Materialität, *f.* tvarnost, materialnost.
Materialwaare, *f.* mirodija.
Materialwaarenhandlung, *f.* mirodnica.
Materie, *f.* tvar *f.*; — und Form, tvar i lik; (Gegenſtand), predmet; (Stoff), gradivo; (Zeug), latak; (Eiter), gnoj.
Materiell, *adj.* tvaran, materialan; (körperlich), d. geiſtige und —e Wohl, duhovno i tělesno dobro; —e Vortheile, stvarne koristi.
Materien, *v. n.* (Materiſiren), gnojiti se.
Mathematik, *f.* oloslovje, matematika.
Mathematiker, *m.* oloslovac, matematik.
Mathematiſch, *adj.* oloslovan, matematički; — ſchön, velekrasan.
Matheſis, ſ. Mathematik.

Matkraut, *n.* ſ. Geißwedel.
Matratze, *f.* strunjača, dušek, modrac.
Matratzen, *v. n.* nabiti strunom.
Matrik, Matrikel, *f.* matica, matrikula.
Matrikenauszug, *m.* izvadak, izpis iz matice.
Matrikenführung, *f.* vodjenje matice.
Matrikenſchein, *m.* upisnica.
Matrikentaxe, *f.* upisna.
Matrize, *f.* kalupak, matica.
Matronalviole, *f.* (*Hesperis matronalis*), promenljiva večernica.
Matrone, *f.* gospodja, gospa, matrona.
Matroſe, *m.* mornar, mrnar; (*Lymexylon navale*), korabljanka.
Matroſenamber, *m.* crn amber.
Matroſenhoſen, *pl.* mornarske hlače.
Matroſenkappe, *f.* mornarica.
Matroſenkleid, *n.* mornarska odeća.
Matroſenleben, *n.* mornarovanje.
Matroſenmütze, *f.* ſ. Matroſenkappe; (*Patella antiquata*), vetha bljudica.
Matroſenwache, *f.* mornarska straža.
Matſch, *adv.* fuč; — werden, biti fuč i. platka; ostati bukta; — machen, ſ. Matſchen.
Matſch, *m.* gnječak, mečak; (Wetter), brčkavica, kačkavica, blečkavica.
Matſchen, *v. a.* mečiti, gmežditi, muljati, kljukati; (b. Kart.) napraviti platkom, buktom, lavetom.
Matſchig, *adj.* ugnječen, sgnječen, brčkav, blečkav; (v. Obſte), sgnječen, podruckan; —es Wetter, ſ. Matſch, *m.*
Matt, *adj.* mlohav, malaksao, slab; — werden, omlohaviti, oslabiti, malaksati; (nach einer Krankheit), izboleti; er iſt von ſeiner Krankheit ganz —, sasvim ga je bolest obhrvala; eine —e Stimme, slabačak glas; dieſer Wein iſt —, ovo je vino slabo; —es Licht, tavno svetlo; —e Augen, mutne oči; —e Farben, tuvna mastila (boje); (nicht polirt), taman; —es Glas, mutno staklo; — ſchreiben, mlitavo pisati; (im Schachſpiel), ſ. Schachmatt.
Mattäugig, *adj.* mlitavih očijuh.
Mattblau, *adj.* blédomodar.
Matté, *m.* mate.
Matte, *f.* (Binſen—), rogožnjara, rogožina, hasura; (Decke), prostirač, zastirač; (eine matte Stelle), tamnina; ſ. Wieſe; (*Ulva*), porast.
Matten, *pl.* gruševina.
Matten, *v. a.* umoriti.
Mattenblume, ſ. Dotterblume.
Mattenflachs, *m.* ſ. Wollgras.
Mattenflechter, *m.* rogožar, hasurar.
Mattenkerbel, *m.* (*Chaerophyllum aromaticum*), mirisna krabilica.
Mattenkraut, ſ. Wollgras.
Mattenkreſſe, *f.* (*Cardamine pratensis*), livadna rezuha.
Mattenſafran, *m.* ſ. Herbſtzeitloſe.
Mattenſchrecke, ſ. Heuſchrecke.
Mattenſteinbruch, *m.* (*Peucedanum Silaus*), smudnjak.
Mattenweide, *f.* (*Salix incubacea*), povaljena vrba.
Mattenwolle, *f.* ſ. Wollgras.
Mattgeſchliffen, *adj.* tamno brušen.
Mattgold, *n.* tamno zlato.
Mattheit, *f.* mlohavost, slabost; — empfinden, mlohav, slab biti; (— d. Goldes), tamnoća; (der Farben), tuvnost; (der Gedanken), mlitavost.
Mattig, *adj.* grušav.
Mattigkeit, ſ. Mattheit.
Mattiren, *v. a.* potamniti.
Mattkern, ſ. Strandläufer.
Mattvergoldung, *f.* slaba, tamna pozlata.
Mattwarm, *adj.* mlak.
Maturität, *f.* zrelost, dozrelost, dospélost.
Maturitätsprüfung, *f.* izpit dospélosti, dozrelosti.
Maturitätszeugniß, *n.* svédočba o dospélosti, dozrelosti.
Matz, *m.* (Tölpel), blesan, zvekan, zukvan, tikvelj, bluna; (Quark), urda, skuta; (Bär), martin.
Matze, *f.* mlinac, maca.
Matzſotz, *m.* kukavica, baba.
Maucheln, *v. n.* basuriti, tapšati; (mauſcheln), ſ. Schachern.
Mauchler, *m.* (*Tantalus loculator*), nesit-drvar.
Mauen, ſ. Miauen.
Mauer, *f.* zid, platno, duvar*, mir*; eine — aufführen, podići, sagraditi zid; eine — durch d. Hof ziehen, prezidati dvorište (avliju); eine — um die Stadt ziehen, opasati grad platnom; obzidati grad (varoš); die — unter d. Dachſtuhle, podkrovni zid; (ſpr.) feſt wie eine —, tvrd kao sténa.
Maueranker, *m.* sapinjač, vez zida.
Maueranſchlag, *m.* prilep.
Maueranwurf, *m.* lép, žbuka.
Maueraffel, ſ. Kelleraffel.
Mauerband, *n.* porub zida; ſ. Mauerſchließe.
Mauerbank, *f.* pozidnica.
Mauerbartmundmoos, *n.* (*Barbula muralis*), pozidna bradašica.
Mauerbekleidung, *f.* oplata, obtin zida.
Mauerbeſchlag, *m.* pozidnina.
Mauerbiene, ſ. Mauerweſpe.
Mauerblume, *f.* (*Cheiranthus Cheiri*), žuti šeboj.
Mauerbrecher, *m.* zidoder.
Mauerbruch, *m.* ſ. Breſche.
Mauerdurchſpitzung, *f.* šiljenje zida.
Maueresel, ſ. Kelleraffel.
Mauerewig, ſ. Epheu.
Mauerfalk, *m.* (*Falco Tinnunculus*), postolka; (*Falco Cenchris*), mala postolka.
Mauerfeſt, *adj.* tvrdan, čvrst kao zid.

Mauerflechte, *f.* (*Lichen parietinus*), pozidni lišajnik.
Mauerfraß, *m.* muljevina, raztroš zida.
Mauerfronte, *f.* pročelje.
Mauerfuchs, *m.* pozidni lisac.
Mauergänſefuß, *m.* (*Chenopodium murale*), pozidni gjurgjevac.
Mauergiebel, *m.* čelo, štit.
Mauergras, ſ. Dachtrespe.
Mauergypskraut, *n.* (*Gypsophila muralis*), pozidna sadarka.
Mauerhabichtskraut, *n.* (*Hieracium murorum*), pozidna runjavica.
Mauerhaken, *m.* kuka u zidu.
Mauerhammer, *m.* zidarski mlatić, čekić, tukač.
Mauerkalk, *m.* žbuka, lĕp.
Mauerkehle, *f.* zidna žlĕbina.
Mauerkelle, *f.* (zidarska) žlica, kača*,
Mauerkitt, ſ. Mörtel. [mistrija.
Mauerklette, ſ. Mauerläufer.
Mauerkräße, *f.* (*Lecanora candelaria*), pozidna krastika.
Mauerkraut, *n.* (*Parietaria offic.*), crkvina, kunčina.
Mauerkreis, *m.* zidni krug.
Mauerlatte, *f.* pozidnica.
Mauerlattig, *m.* (*Prenanthes muralis*), obična gorčika.
Mauerläufer, *m.* (*Certhia muraria*), zidarica.
Mauerlehm, *m.* lĕp, mura. [
Mauerlos, *adj.* bez zida.
Mauerlücke, ſ. Breſche.
Mauermantel, *m.* obzidje.
Mauermeiſter, *m.* zidar, zidarski meštar.
Mauermörtel, ſ. Mortel.
Mauern, *v. a.* zidati, graditi, sazidati.
Mauernachtigall, *f.* ſ. Blaukehlchen.
Mauernelke, *f.* (*Gypsophila muraria*), pozidna sadarka. [njak.
Mauerpfeffer, *m.* (*Sedum acre*), ljut žedMauerpflanze, *f.* pozidnica; (*Sherardia muralis*), pozidna vĕnčanica.
Mauerplatte, ſ. Mauerlatte.
Mauerrauke, *f.* (*Sisymbrium murale*), pozidni oranj.
Mauerraute, *f.* (*Asplenium Ruta muraria*), slezinica-rutica; papratka.
Mauerſalat, ſ. Mauerlattig.
Mauerſalpeter, *m.* pozidni salitar.
Mauerſand, *m.* (zidarski) pĕsak; mol.
Mauerſchaft, *m.* medjuprozorje.
Mauerſchierling, ſ. Schierling.
Mauerſchließe, *f.* sapinjač, spinjač (zida); željezni vez.
Mauerſchutt, *m.* ruševina, japnor.
Mauerſchwalbe, *f.* (*Hirundo apus*), čopa, argić, pišćavac.
Mauerſchweinchen, *n.* ſ. Kelleraſſel.
Mauerſchweiß, *m.* pozidna rosa; ſ. Mauerbeſchlag.
Mauerſpecht, ſ. Mauerläufer.
Mauerſpeiſe, *f.* ſ. Mörtel.
Mauerſpinne, *f.* (*Aranea scenica*), zidni pauk. [erziegel.
Mauerſtein, *m.* zidarski kamen; ſ. Mau-
Mauerwall, *m.* ozidan obkop.
Mauerwerk, *n.* zidje, zidine.
Mauerwespe, *f.* (*Megachile muraria*), pčela-zidanka.
Mauerwurm, ſ. Kelleraſſel.
Mauerziegel, *m.* opeka, cigla.
Maufe, *f.* (Pferdekrankh.) podsĕd, pauk, baga; (*Aphis*), ušenac; (*Tipula*), komar; (ein Ort zum Aufbewahren), postava; Obſt in die — legen, ostaviti voće.
Maul, *n.* gubica, rilo, žvale; labrta; usta; das Pferd hat ein weiches —, konj je mekoust; das Pferd hat ein hartes —, konj je tvrdoust; das — aufſperren, zinuti; razglaviti vilice; razjaziti ralje; (vor Verwunderung), blejnti; ein — machen, bokeljiti se, sklibiti se; pečiti se; Einen auf das — ſchlagen, pljusnuti, ćanuti koga po ustih; Einem d. — ſtopfen (mit Speiſen), zajaziti koga, (zum Schweigen bringen), ušutkati koga; začepiti komu usta; d. — wäſſert ihm danach, rastu mu za tim zazubice; ſich etwas an d. —e abbrechen, od ustah odvrći; d. — hängen laſſen, otoboliti usnu (kao logovski ham); Einem ums — gehen, mazati oko koga; er hat ein grobes, ungewaſchenes —, poganih je ustijuh; lajav je; das — zu weit aufthun, zjati kao u mlinu; razjaziti ralje; er redet wie es in das — kommt, govori što mu na usta dodje; sva mu je pamet na jeziku; er nimmt kein Blatt vor d. —, govori bezobzirce; govori na sva usta; ſich das — verbrennen, ujesti se za jezik; halt d. —! jezik za zube! brnjicu na gubicu! nelaj! dušu u se! ein großes — haben, torlati; prašiti; — machen, lajati; (*bot. peristoma*), obušće; (am Hobel), ušće; (*Murex anus*), gubica.
Maulaffe, *m.* zijalo, zijak, zurla; —n feil haben, prodavati zjala, zijake, zjačke.
Maulaffen, *v. n.* blejati, zijati, zuriti.
Maulaufreißer, ſ. Maulaffe.
Maulband, *n.* ſ. Halfter.
Maulbeerbaum, *m.* (*Morus*), dudovo drvo, dud, murva; (*coll.*) dudovje.
Maulbeerblatt, *n.* dudov listak; (*coll.*) dudovo lišće.
Maulbeere, *f.* dudinja, duda; (*Strombus oniscus*), strigast krilac; (*Murex neritoideus*), plovkast volak.
Maulbeerfeige, *f.* egipatska smokva.
Maulbeerfeigenbaum, *m.* (*Ficus Sycomorus*), egipatska smokavnica.
Maulbeerhecke, *f.* dudova medja, živica.
Maulbeerholz, *n.* dudovina.

Maulbeermelde, *f.* ſ. Erdbeerſpinat.
Maulbeerpflanzung, *f.* dudovnjak, dudinjak, dudara, murvinjak.
Mäulchen, *n.* ustašca; (Kuß), cělov, po-
Maulchriſt, *m.* ustima i. tobožnji kršćanin; licemĕr, lizimir.
Mauldreſcher, *m.* traskalo, hlapimuha, labrdaš, šklava, pustoslov; čegrtaš; —in, *f.* klepetuša, blebetuša, talandara.
Maulen, *v. n.* (ſchmecken), ići u tek i. u slast; (ſchmollen), otoboliti usnu, naprćiti se, obĕsiti nos, naburiti se.
Mauleſel, *m.* mazag, masak.
Mauleſelin, *f.* mazga.
Mauleſelshaut, *f.* mazgovina.
Mauleſelſtall, *m.* mazgovinjak.
Mauleſeltreiber, *m.* mazgar.
Maulfaul, *adj.* er iſt —, govori kao da su mu prebijena usta; ein —er Menſch, tunjkalo.
Maulfletſchen, *n.* sklibnja, bekeljenje,
Maulfletſcher, *m.* sklibnjak, kebeljko.
Maulfreund, *m.* ustima prijatelj.
Maulfreundſchaft, *f.* ustmeno prijateljstvo.
Maulfromm, *adj.* ustima pobožan.
Maulfüßer, *pl.* (*Stomatopoda*), ustonožci.
Maulgatter, *n.* razvala.
Maulgerecht, ſ. Mundgerecht.
Maulgeſperr, *n.* zjala, blejenje.
Maulgeſpitzt, *adj.* oštra jezika.
Maulheld, *m.* torlak, nebojša; junak na
Maulklemme, ſ. Maulſperre.
Maulkorb, *m.* nagubac, nagubnjak, trub-
Maulmacher, *m.* mutljaga, maži-laža, muti-maža; ſ. Maulbreſcher, Maulheld.
Maulrecht, ſ. Mundgerecht.
Maulſchelle, *f.* tepuška, pljuska; eine — geben, pljusnuti (koga), prišiti komu pljusku.
Maulſchellen, *v. a.* pljusnuti; pljuskati.
Maulſchloß, *n.* brnjica.
Maulſeuche, *f.* slinavka.
Maulſperre, *f.* bagoče; das Pferd hat d. —, pale su konju bagoče.
Maulſtopfer, *m.* šutkalo; (Werkzeug), čep od ustah.
Maultaſche, *f.* (großes Maul), usta kao čarapin početak; usta od uha do uha; (v. Perſon.) rilavac; ſ. Maulſchelle; Plaudertaſche.
Maultbeere, *f.* (*Rubus Chamaemorus*), onizka malina.
Maulthier, *n.* ſ. Mauleſel.
Maultrommel, *f.* drombulja, drombulje, brnkalica, brnkavica, brunda; bronsa; auf der — ſpielen, drombuljati, brnkati, brundati, bronsati.
Maulvoll, *n.* zalogaj.
Maulwerk, *n.* (ſpr.) er hat ein gutes —, govori kao čekalo; nije mu mati jezik izpredala.
Maulwurf, *m.* (*Talpa*), krt, krtina, krtica; (*Cypraea Talpa*), krtac.
Maulwurfblind, *adj.* kratkovid.
Maulwurfmaus, *f.* (*Spalax typhlus*), slĕpac.
Maulwurfsfalle, *f.* krtolovka.
Maulwurfsfang, *m.* lov krticah; krtolovka.
Maulwurfsfänger, *m.* krtolovac, krtičar.
Maulwurfsfell, *n.* krtična.
Maulwurfsgrille, ſ. Erdgrille.
Maulwurfshaufen, *m.* krtinjak, krtovinjak, krtičnjak, krtovina, krtorovina.
Maulwurfskäfer, ſ. Maikäfer, Grabkäfer.
Maulzange, *f.* skobina.
Maunzen, ſ. Miauen.
Maur, *m.* arapin.
Maurache, *f.* smrčak.
Maure, *f.* mrkva, merlin*, kuzmorka.
Mauren, ſ. Mauern.
Maurer, *m.* zidar.
Maurergeſell, *m.* zidarski dĕtić, kalfa.
Maurerhandwerk, *n.* zidarija, zidarstvo.
Maurermeiſter, *m.* zidarski meštar.
Maurerorden, ſ. Freimaurer.
Maurerpinſel, *m.* bĕlača, zidarska kefa.
Maurerpolir, *m.* zidarski prota, polir.
Maurerſpinne, *f.* (*Theraphosa cementaria*), rovač.
Maurerzunft, *f.* zidarski ceh, esnaf.
Maus, *f.* miš; (Weibchen), mišica; eine junge —, mišić; (ſpr.) es müßte eine ſchlechte — ſein, welche nicht mehr als ein Loch hätte, hrdjav je ono miš, koji samo jednu rupu ima; wenn die — ſatt iſt, ſchmeckt ihr das Korn bitter, situ trbuhu i dobar hlĕb nije ugodan; wenn die Katze nicht zu Hauſe iſt, haben die Mäuſe frei tanzen, kad mačka kod kuće nije, onda se miši vesele; der Katzen Scherz iſt der Mäuſe Tod, mački je do igre, a mišu do plača; blinde —, ſ. Blindekuh; (Muskel), mišica; (*Cypraea mus*), mišje uško; (*Mytilus murinus*), mišja klapavica.
Mausader, *f.* ponosna žila.
Mausadler, *m.* (*Falco Buteo*, Mäuſebuſſard), mišolovka, mišar, lunja.
Mausbaum, ſ. Faulbaum.
Mausbocksmaul, *n.* (*Balistes Monoceros*), jednorog.
Mauſchel, *m.* čivutina.
Mauſcheln, *v. n.* čifutariti, ćariti.
Mäuschen, *n.* mišić.
Mäuschenſtill, *adj.* er iſt —, ćutkac! niti romori, nit govori; ušutio se kao miš (u mučnjaku).
Mausdorn, ſ. Mäuſedorn.
Mauſe, *f.* pipavica, mitarenje; linjanje; die Vögel ſind in der —, ptice se mitare; die Krebſe ſind in der —, raci se svlače.
Mäuſeaar, ſ. Mausadler.
Mäuſebeißer, ſ. Mauſer.
Mäuſebrod, ſ. Feigwarzenkraut.
Mäuſebuſſard, ſ. Mausadler.
Mäuſedarm, *m.* mišjakinja, crĕvce; ſ. Gauchheil.

Mäuſedorn, *m.* (*Ruscus aculeatus*), veprinac, veprinjak, breberina, kraljevska metlica; (*Ruscus Hypoglossum*), nadlist; ſ. Stechpalme.
Mäuſedreck, ſ. Mäuſekoth.
Mäuſeerbſe, ſ. Erve.
Mäuſefahl, *adj.* mišast, kulatast; ein —es Pferd, miš-kulaš.
Mäuſefalk, ſ. Mausadler.
Mäuſefalle, *f.* pastulja, mišolovka, lovka, stupica, mišnjak.
Mäuſefallenmacher, *m.* mišolovkar, stupičar, pastuljar.
Mäuſefang, *m.* mišolov.
Mäuſefänger, *m.* mišolovac, mišar; (*Boa murina*), mišolovica.
Mäuſefarbe, *f.* mišja mast (boja).
Mäuſefeder, *f.* omitareno perje.
Mäuſefraß, *m.* mišogrizina; die Felder haben durch — gelitten, miševi su oglodali, oštetili usěve.
Mäuſegedärm, ſ. Mäuſedarm.
Mäuſegeier, *m.* mišolovac.
Mäuſegerſte, *f.* (*Hordeum murinum*), stoklasa.
Mäuſegeruch, *m.* mišetina; es hat einen —, zaudara mišetinom.
Mäuſegift, *n.* mišomor.
Mäuſehabicht, ſ. Mäuſegeier.
Mäuſehafer, ſ. Flughafer, Trespe.
Mäuſeholz, ſ. Bitterſüß.
Mäuſekäferchen, *n.* mišja grizlica.
Mäuſekatze, *f.* (mačka-)lovica.
Mäuſekönig, ſ. Zaunkönig.
Mäuſekorn, *n.* ſ. Mäuſegerſte.
Mäuſekoth, *m.* mišjak.
Mäuſekraut, *n.* (*Filago*), bělolist.
Mäuſeloch, *n.* mišja rupa; (v. Feldmäuſe), nado; (ſpr.) er möchte vor Furcht in ein — kriechen, povukao bi se kroz iglene uši, tako se plaši; od straha ni živ se nečini; skočio bi u vatru i. s tavana od straha.
Mauſen, *v. n.* (Mäuſe fangen), loviti miše; (ſpr.) was von Katzen kommt, das mauſet gern, štogod maca omaci, ono sve miše lovi; (ſtehlen), —, *v. a.* vrljati; Einem Geld aus der Taſche —, čaluknuti komu novce iz džepa; ulipačiti komu novacah iz džepa; das Wild —, šumati se zvěradi; ſich —, *v. r.* (v. Vögeln), mitariti se, tibati se; (v. Krebſen), svlačiti se; (v. and. Thier.), linjati se; (v. Menſch.), okrljati, oporavljati se; (ſich neu kleiden), ponoviti se.
Mäuſeneſt, *n.* mišje gnězdo.
Mäuſeohr, Mäuſeöhrchen, *n.* (Mäuſeöhrlein), mišje uho; (*Myosotis*), potočnica; (—Habichtskraut, *Hieracium pilosella*), ovčja bradica; ſ. Hornkraut; (*Helix auricularis*), ušat spuž.
Mäuſepfeffer, *m.* (*Stachys sylvatica*), šumski čistac.
Mäuſepulver, *n.* mišomorni prah; mišomor.
Mauſer, *m.* mitarac; (v. Krebſen), mekušac; (v. Menſchen), noktaš.
Mauſerei, *f.* lipačenje, čalukanje.
Mauſern, *v. a.* Geld —, ſ. Mauſen.
Mäuſeſchierling, ſ. Schierling.
Mäuſeſchwanz, *m.* Mäuſeſchwänzchen, *n.* (*Myosurus*), mišji rep.
Mäuſeſtill, ſ. Mäuschenſtill.
Mauſetodt, *adj.* mrtav mrtavcat; er wurde —, pade kao kap; er ſchlug ihn —, ukapio ga je.
Mauseule, *f.* *Strix Aluco*), sova.
Mäuſewächter, ſ. Mausadler.
Mäuſezahn, *m.* sěkutić.
Mäuſezeit, *f.* vrěme mitarenja, linjanja, svlačenja; mitarnja, svlačitba, linja.
Mäuſezwiebel, ſ. Meerzwiebel.
Mausfahl, Mausfalk, Mausfarbe, Mausgerſte uſw., ſ. Mäuſefahl uſw.
Mausfiſch, *m.* miš.
Maushund, *m.* ſ. Ichneumon.
Mäuſicht, *adj.* — ſchmecken, udarati na mišetinu.
Mauſig, *adj.* ſich — machen, prčiti se.
Mauskopf, *m.* (*Motacilla atricapilla*), crnoglavka.
Mauſoleum, *n.* mogila.
Maußeln, *v. n.* raduckati, prljkati; raditi bez navale.
Mausſtill, ſ. Mäuschenſtill.
Mausweihe, *f.* piljug, piljuga, piljuh.
Mausweizen, ſ. Lolch.
Maute, *f.* krušica.
Mauth, *f.* (Zoll), carina; (Weg—), cestarina, mitarina, malta; ſ Mauthamt.
Mauthamt, *n.* cestarnica, mitnica; ſ. Zollamt.
Mauthbaum, *m.* djeram, pranjga, kima-vica.
Mauthbrief, *m.* ſ. Zolldeclaration.
Mautheinnehmer, *m.* cestarinar, mitar, maltar.
Mauthfrei, *adj.* prost i. slobodan od cestarine, mitarine; ſ. Zollfrei.
Mauthgebühr, *f.* cestarina, mitarina, malta.
Mauthgefälle, *pl.* dohodci od cestarine, malte.
Mauthhaus, ſ. Mauthamt.
Mauthner, ſ. Mautheinnehmer; Zöllner.
Mauthumgehung, *f.* mimoilaz cestarnice, malte.
Mauzen, ſ. Miauen.
Mauzenkraut, *n.* (*Chenopodium vul.*), smrdljiva loboda.
Maxime, *f.* uprava; (Grundſatz), načelo.
Maximum, *n.* najviše; (*math.*) najvećina, najveća olina.
Mechanik, *f.* giboslovje, mekanika.
Mechaniker, *m.* giboslovac, mekanik.
Mechaniſch, *adj.* strojstven, mekanički; (*fig.*) nemisleći; etwas — herſagen, izčegrstati, izčekrkati, izvitlati, izčekrktati što; govoriti što kao klepalo.
Mechanismus, *m.* strojstvo, mekanizam.
Meckerin, *f.* (Ziege), vekavica.
Meckern, *v. n.* meketati, veketati, večati.

Meckern, *n.* veka, vek, mekot; meketanje, veketanje.
Medaille, *f.* uspomeni novac, kolajna*; pěnez; ſ. Denkmünze.
Medailleur, *m.* u včinar; vajar pěnezah.
Medaillirkunſt, *f.* vajarstvo pěnezah.
Medaillon, *n.* novčina, medaljon.
Medeſüß, *n.* ſ. Geißbart.
Medianoctav, *n.* velika osmina.
Medianpapier, *n.* srednji papir, medijan.
Mediat, *adj.* posredan.
Medicament, Medicamentenkaſten uſw., ſ. Arznei uſw.
Medicin, *f.* (Arznei), lěk, lěkarija; (Arzneiwiſſenſchaft), lěkarstvo.
Medicinal, *adj.* (objectiv), lěčni; (ſubjectiv), lěkarski.
Medicinalanſtalt, ſ. Heilanſtalt.
Medicinalauslagen, *pl.* lěčni trošak.
Medicinalperſonen, *pl.* lěkari; lěkarsko osoblje.
Medicinalpflanze, *f.* lěkovita bilina.
Medicinalpolizei, *f.* lěkarsko redarstvo.
Medicinalrath, *m.* lěkarski savětnik; lěkarsko věće.
Medicinalweſen, *n.* lěkarstvo; ſ. Sanitätsweſen.
Mediciner, *m.* učenik lěkarstva, lěkarstvenik.
Mediciniren, *v. n.* uzimati lěk, lěkovati.
Mediciniſch, *adj.* lěkarski; —e Praxis, lěkarenje; er hat eine große —e Praxis, mnogo bolestnikah lěči; d. —e Praxis ausüben, lěkariti, lěčiti.
Medina-Fadenwurm, Medinawurm, *m.* (*Filaria medinensis*), medinski strunac.
Medio, — Mai, u sredini svibnja.
Meditation, *f.* razmišljanje, razmatranje.
Meditiren, *v. n.* razmišljati, razmatrati.
Medium, *n.* sredstvo.
Medulin, *n.* bazgovina.
Meduſe, *f.* Medusa; (*fig.*) nadžak-baba, ordalja; (Qualle), morski klobuk.
Meduſenhaupt, *n.* (*Elymus caput Medusae*), kosmata ječmika.
Meduſenſtern, *m.* (*Asterias caput Medusae*), kosmurasta križaljka.
Meer, *n.* more; das Caſpiſche —, Hvalinsko more; das todte —, Mrtvo more; d. mittelländiſche —, Sredozemno m.; d. Atlantiſche —, Veliko m.; d. Adriatiſche —, Jadransko m.; d. Baltiſche —, Baltičko m.; ein — von Freude, more od radosti.
Meeraal, *m.* (*Muraena Conger*), gruj, grum, morski ugor.
Meerabgrund, *m.* morski jaz, bezdan; [pučina.
Meeradler, *m.* (*Raja Aquila*), golub; (*Aquila Haliaetus*), postojna; ſ. Beinbrecher.
Meeraffe, *m.* ſ. Meerkatze.
Meeralant, *m.* ſ. Meeräſche.
Meeralge, *f.* morska haluga.
Meerampfer, *m.* (*Rumex maritimus*), primorski štavalj.
Meeramſel, *f.* (*Turdus torquatus*), grivnat drozd; (*Labrus Turdus*), drozak (drožak).
Meeranwohnend, *adj.* primorski.
Meeranwohner, *m.* primorac.
Meerapfel, *m.* (*Echinus*), ježinac, morski jež; ſ. Paradiesapfel.
Meerarm, *m.* morski rukav; morska otoka.
Meeräſche, *f.* (*Mugil Cephalus*), mulj.
Meeraſſel, *f.* (*Nereis*), dlakuša.
Meeraſter, *m.* (*Aster Tripolium*), primorski zvězdan.
Meerauſter, *f.* prosta kamenica, ostriga.
Meerball, *m.* morska lopta; ſ. Seeball.
Meerbarbe, *f.* Meerbartfiſch, *m.* (*Mullus barbatus*), bradovatica, barbun.
Meerbarſch, ſ. Seebarſch.
Meerbart, ſ. Meerpinſel.
Meerbeere, *f.* ſ. Mangold.
Meerbeherrſcher, *m.* morovlad.
Meerbeifuß, *m.* (*Artemisia maritima*), primorski pelin.
Meerbeſchreibung, *f.* moropis.
Meerbeſegler, *m.* pomorac.
Meerbewohner, *m.* morac.
Meerbinſe, *f.* (*Scirpus maritimus*), primorska sitina.
Meerbohne, ſ. Meereichel.
Meerbrandung, *f.* uzvar mora; morska bibavica.
Meerbraſſen, *m.* (*Sparus*), podlanica.
Meerbucht, *f.* morski zalěv.
Meerbulle, ſ. Meerochs.
Meerbuſen, *m.* morski zaton.
Meerbutte, *f.* obliš.
Meerdattel, *f.* ſ. Dattelmuſchel.
Meerdiſtel, ſ. Mariendiſtel.
Meerdrache, *m.* (*Trachinus Draco*), dragana (pauk).
Meerdroſſel, ſ. Meeramſel.
Meereber, *m.* (*Caprus aper*), rilaš.
Meereiche, *f.* (*Fucus vesiculosus*), měhurovita haluga.
Meereichel, *f.* (*Lepas*), lupar; (*Balanus*), morsko zvono.
Meereinhorn, *n.* (*Monodon*), jednorog.
Meerelſter, *f.* (*Haematopus ostralegus*), ostrižar.
Meerenge, *f.* morska uz, morsko ždrělo, morski prodor.
Meerengel, *m.* (*Squalus Squatina*), sokol, sklač, sklat.
Meerente, *f.* morska patka.
Meeresboden, *m.* morsko dno; dno od mora.
Meereſel, *m.* (*Gadus merlucius*), oslić, tovar.
Meeresfläche, *f.* morska površina; ſ. Meerfläche.
Meeresflut, *f.* plima.
Meeresgrund, ſ. Meeresboden.
Meereshorizont, *m.* morski obzor.
Meereslänge, *f.* dužina mora.
Meeresſtille, *f.* tišina (morska), tišma.
Meeresſtrand, *m.* morski kraj; morska obala.
Meerestiefe, *f.* morska dubina.

Meereswelle, Meereswoge, *f.* morski val, talas.
Meerfaden, *m.* (*Fucus filum*), končasta [haluga.
Meerfahrt, *f.* plovitba (po moru).
Meerfarbe, *f.* mast (boja) od mora.
Meerfarben, *adj.* sinji, morske masti
Meerfeder, ſ. Seefeder. [(boje).
Meerfenchel, *m.* (*Crithmum marit.*), šulac, motar, motrika.
Meerferkel, ſ. Meerſchwein.
Meerfichte, *f.* (*Pinus maritima*), borika.
Meerfiſch, *m.* morska riba.
Meerfiſchlaus, *f.* ſ. Lachswurm.
Meerfläche, *f.* morska površina i. površ; hundert Klafter über die — erhaben, sto hvatih povrh mora i. iznad mora.
Meerflaſche, *f.* (*Tetraodon hispidus*), hrapav četrzubac.
Meerföhre, ſ. Meerfichte.
Meerfräulein, *n.* Sirena.
Meerfroſch, *m.* morska žaba; ſ. Froſchfiſch.
Meerfuchs, ſ. Spitznaſe.
Meergans, ſ. Pelikan.
Meergebiet, *n.* morsko područje.
Meergegend, *f.* primorje.
Meergeſchöpf, *n.* morac.
Meergetöſe, *n.* morska buka.
Meergewächs, *n.* morska bilina.
Meerglocke, *f.* (*Balanus tintinnabulum*), morsko zvonce.
Meergott, *m.* Neptun, bog od mora.
Meergras, *n.* (*Posidonia Caulini*), svilina, svilača; (*Statice Armeria*), travulja; (*Fucus*), haluga; (*Alga*), voga.
Meergrau, *adj.* sinji kao more; ſ. Meergrün. [karska biserka.
Meergries, *m.* (*Lithospermum offic.*), lé-
Meergroppe, *f.* (*Blennius*), ugorova majka.
Meergrün, *adj.* sinji, zelen kao more.
Meergrün, *n.* sinjoća.
Meergrund, ſ. Meeresgrund. [voč.
Meergrundel, *f.* (*Gobius niger*), crni gla-
Meerhafen, *m.* morska luka, porat*.
Meerhaſe, *m.* (*Cyclopterus Lumpus*), kru-
Meerhecht, ſ. Meereſel. [goperac.
Meerheimchen, *n.* (*Squilla mantis*), vabič.
Meerherrſchaft, *f.* gospodstvo nad morem. [jelenja baba.
Meerhirſch, *m.* (*Blennius Gattorugine*),
Meerhirſe, *f.* ſ. Meergries.
Meerhorn, *n.* (*Buccinum*), rogač.
Meerhoſe, ſ. Waſſerhoſe. [genfiſch.
Meerhuhn, *n.* (*Totanus*), dular; ſ. Zun-
Meerhund, ſ. Seehund.
Meeribiſch, *m.* (*Lavatera arborea*), stablasta stola.
Meerigel, ſ. Meerapfel.
Meerigelſtein, *m.* ježevac.
Meerinſel, *f.* morsko ostrvo, morski otok.
Meerjungfer, Meerjungfrau, ſ. Seekuh.
Meerjunker, *m.* (*Labrus Julis*), knez, vladika, ljustrica.
Meerkalb, *n.* (*Phoca vitulina*), tulanj.
Meerkarte, *f.* morovid.
Meerkaſtanie, *f.* ſ. Meerapfel.
Meerkatze, *m.* Meerkatze, *f.* (*Inuus cynamolgus*), makako; die große Meerkatze, (*Squalus canicula*), (morska) mačka.
Meerkiefer, ſ. Meerfichte.
Meerkirſche, *f.* planika.
Meerklippe, ſ. Klippe.
Meerkohl, *m.* (*Crambe maritima*), kuka.
Meerkönig, *m.* (*Hydrarchus*), vodovlad.
Meerkrebs, *m.* morski rak.
Meerkreuzdorn, ſ. Seedorn.
Meerkuh, ſ. Seekuh.
Meerkugelfiſch, ſ. Kugelfiſch.
Meerlattig, *m.* ſ. Seegras.
Meerlerche, *f.* (*Blennius pholis*), morska ševa; (*Tringa Cinclus*), dulnik.
Meerleuchte, *f.* světilo.
Meerlilie, *f.* (*Pancratium*), žilj; (*Encrinites*), morski lěr.
Meerlinſe, *f.* (*Lemna polyrrhiza*), žiličav okrěk.
Meerlöwe, ſ. Seelöwe.
Meerlungenkraut, *n.* (*Pulmonaria maritima*), primorski plućnjak.
Meermaus, *f.* (*Aphrodite aculeata*), bodljikava pustanka.
Meermelde, *f.* (*Atriplex portulacoides*), primorska loboda.
Meermöhre, *f.* primorska mrkva.
Meermoos, *n.* morski mah, (mašina).
Meermuſchel, *f.* morska ljuštura.
Meernabel, *m.* (*Ulva umbilicalis*), pupčast porast.
Meernabel, *f.* (*Syngnathus acus*), (morska) igla.
Meernaſe, ſ. Zärthe. [karska biserka.
Meernebel, *m.* morska magla.
Meernelke, *f.* (*Statice Armeria*), travulja.
Meerneſſel, *f.* (*Actinia*), vlasulja, morska kopriva.
Meerneſt, *n.* (*Alcyonium*), gljivuša.
Meernuß, *f.* (*Chama antiquata*), orašasta zěvka.
Meerochs, *m.* morski vo(l); ſ. Seekuh.
Meerohr, *n.* (*Haliotis tuberculata*), zlatinka, puzlatka.
Meerorgel, *f.* (*Tubipora musica*), morski cěvnik. [vidra.
Meerotter, *f.* (*Lutra marina*), morska
Meerpapagei, *m.* (*Coryphaena psittacus*), lančeska papigasta.
Meerperlmuſchel, *f.* (*Meleagrina margaritifera*), morska bisernica.
Meerpeterlein, *n.* ſ. Meerfenchel.
Meerpfaffe, *m.* (*Uranoscopus*), zvězdar.
Meerpfau, *m.* (*Labrus Pavo*), pavast labrnjak.
Meerpferd, ſ. Seepferd.
Meerpflanze, *f.* morska bilina; —n, *pl.* morke, morsko bilje.
Meerpfriemengras, *n.* (*Arundo arenaria*), šcvar.
Meerpinſel, ſ. Meerbart. [pomeranza.
Meerpomeranze *f.* ſ. Meerapfel.

Meerquappe, *f.* (*Gadus Mustela*), (morski) miš.
Meerrache, *m.* (*Mergus Serrator*), sred-
Meerraute, *f.* (*Sisymbrium mar.*), primorski oranj.
Meerrebe, *f.* (*Clematis maritima*), primorska pavitina.
Meerrettig, *m.* (*Cochlearia Armoracia*),
Meerrind, *n.* (*Ardea stellaris*), voden-
Meerrohr, *n.* primorska trska.
Meerröhre, *f.* ſ. Meerorgel.
Meerroß, ſ. Wallroß.
Meerſäbel, ſ. Schwertfiſch.
Meerſalz, *n.* morska so(l).
Meerſamkraut, *n.* (*Potamogeton marinum*), morski mrestnjak.
Meerſand, *m.* morski pěsak, pržina.
Meerſau, *f.* (*Squalus Centrina*), prasac.
Meerſchaft, *m.* (*Holothuria Priapis*), klipast brizgavac.
Meerſcham, ſ. Meerneſt.
Meerſchatten, *m.* (*Umbrina vulg.*), harba.
Meerſchaum, *m.* morska pěna; (*min.*) istiva, stiva.
Meerſchaumen, *adj.* istivan, od stive.
Meerſchaumkopf, *m.* Meerſchaumpfeife, *f.* stiva-lula; lula od stive.
Meerſcheide, *f.* (*Ascidia*), sumanka.
Meerſchilf, *n.* primorski rogoz.
Meerſchildkröte, *f.* (*Chelone*), željva.
Meerſchlägel, *m.* (*Squalus Zygaena*), mlatnjak.
Meerſchlamm, *m.* morsko blato, morski
Meerſchlange, *f.* (*Syngnathus Ophidion*), šilo.
Meerſchleie, *f.* (*Labrus Tinca*), linjasti
Meerſchlund, *m.* morski jaz.
Meerſchmetterling, ſ. Schmetterlingfiſch.
Meerſchmied, *m.* (*Zeus faber*), kovač.
Meerſchnepfe, *f.* (*Centriscus Scolopax*), morska šljuka.
Meerſchwalbe, *f.* (*Sterna*), mahavka; (*Trigla Hirundo*), morska lastavica; ſ. Gievogel.
Meerſchwall, *m.* uzbujalo more, trbu-
Meerſchwamm, *m.* (*Spongia officinalis*), morska spužva.
Meerſchwein, Meerſchweinchen, *n.* (*Cavia Aperea*), zamorče, morsko prase, morski prasić; ſ. Tummler.
Meerſcolopender, *m.* (*Nereis pelagica*), morska dlakuša.
Meerſeite, *f.* pomorje; an der —, do mora; von der —, s mora; od mora; die — einer Stadt, morska strana grada.
Meerſenf, *m.* (*Bunias*), rukovnik.
Meerſiel, *m.* (*Actinia judaica*), židovska vlasulja.
Meerſkorpion, *m.* (*Scorpaena*), škrpina,
Meerſohle, ſ. Meerzunge.
Meerſpargel, *m.* (*Asparagus maritimus*), primorska šparga.
Meerſpinne, *f.* (*Maja Squinado*), kosmak, morski pauk.
Meerſtachelkraut, ſ. Salzkraut.
Meerſtern, *m.* (*Asterias*), križalina, kri-
Meerſtieglitz, *m.* (*Emberiza nivalis*), běli
Meerſtille, ſ. Meeresſtille.
Meerſtint, *m.* (*Salmo Eperlanus*), koruša.
Meerſtrand, *m.* (morsko) igalo; ſ. Meerufer.
Meerſtrands-Milchkraut, *n.* (*Glaux maritima*), primorska mlěkorodka.
Meerſtrands-Sternblume, *f.* (*Aster Tripolium*), primorski zvězdan.
Meerſtrands-Wegerich, *m.* (*Plantago maritima*), primorska bokvica.
Meerſtrang, *m.* (*Fucus filum*), končasta
Meerſtraße, ſ. Meerenge.
Meerſtrom, *m.* morska struja, rěka.
Meerſtrudel, *m.* morski vir, vrtlog.
Meerſturm, *m.* morska bura, oluja.
Meertang, *m.* (*Fucus*), haluga.
Meertanne, *f.* (*Sertularia abietina*), borasta gobinjica.
Meertaſche, *f.* (*Medusa marsupialis*), morski žep.
Meertaube, *f.* (*Diodon Hystrix*), ježina.
Meerteufel, *m.* (*Fulica aterrima*), sarka; ſ. Froſchfiſch.
Meertiefe, *f.* morska dubljina.
Meertraube, *f.* jaja od crnilice; morski grozd.
Meertrompete, *f.* ſ. Meerhorn.
Meertulpe, *f.* (*Balanus tintinnab.*), morsko zvonce.
Meerturban, *m.* (*Cidarites hystrix*), bod-
Meerufer, *n.* morska obala, kraj, žalo, ljava čalma.
Meerungeheuer, ſ. Meerwunder.
Meerunter, *adv.* pod more.
Meerveilchen, *n.* (*Leucojum maritimum*), primorski drěmak.
Meervielfraß, ſ. Menſchenhai.
Meervogel, ſ. Seevogel.
Meerwage, ſ. Meerſchlägel.
Meerwärts, *adv.* put mora, k moru.
Meerwaſſer, *n.* bočatica, morska voda.
Meerwaſſerläufer, *m.* (*Scolopax Gambetta*), zelen dular.
Meerwegetritt, *m.* (*Plantago maritima*), primorska bokvica, primorski trputac.
Meerweihe, ſ. Meerleuchte.
Meerwinde, *f.* (*Convolvulus Soldanella*), slak-primorac.
Meerwirbel, ſ. Meerſtrudel.
Meerwolf, *m.* (*Anarrhichas Lupus*), morski vuk; ſ. Hyäne.
Meerwunder, *n.* morsko čudovište i. čudilo; das iſt ein wahres —! čudo i pripověst!
Meerwurm, *m.* morski crv.
Meerwurzel, *f.* (*Eryngium maritimum*), primorski kotrljan.
Meerzahn, *m.* (*Dentalium*), zubac.
Meerzeiſig, ſ. Hänfling.
Meerzunge, *f.* morski jezik; (*Solea*), svoja.
Meerzwiebel, *m.* (*Scilla maritima*), morski i. pasji luk.

Meerzwiebelſaft, *m.* sok od morskoga luka.
Megaſkop, *n.* veljokaz.
Megelkraut, *n.* ſ. Bibernelle.
Megerkraut, *n.* (*Asperula*), broćanica, prvenac; (*Galium*), broćika, broćina.
Mehl, *n.* brašno; múka; den Weizen zu — mahlen, samléti pšenicu; ein feines —, sitno brašno (kao pěna); ein grobes —, krupno brašno (kao žir); ſchwarzes —, ſ. Pohlmehl.
Mehl- (in Zuſ.) brašnen.
Mehlapfel, *m.* brašnavka.
Mehlbahn, *f.* okoliš.
Mehlbalken, *m.* stožer (u větrenjači).
Mehlbank, *f.* mućnica.
Mehlbatzen, *m.* brašnavo vapno.
Mehlbaum, *m.* prašnik; ſ. Mehlbeerbaum.
Mehlbeerbaum, *m.* (*Crataegus Aria*), muk; (*C. torminalis*), brek; ſ. Weißdorn.
Mehlbeere, *f.* mukinja, brekinja, gloginja.
Mehlbeerſtaude, *f.* Mehlbeerſtrauch, *m.* ſ. Sandbeere.
Mehlbeutel, *m.* (mlinarska) kesa.
Mehlbirn, *f.* brašnarka, brašnenka.
Mehlblume, *f.* (*Primula farinosa*), brašnava jagorčika.
Mehlbohrer, *m.* vrtočinar.
Mehlbrei, *m.* skrob, mandara.
Mehldorn, ſ. Mehlbeerbaum.
Mehlfaß, *n.* sud za brašno; brašnen sud.
Mehlfäßchen, *n.* sudić za brašno; (Frucht), Mehlfäuſtel, *n.* ſ. Weißdorn. [gloginja.
Mehlflechte, *f.* (*Lichen farinaceus*), brašMehlfleck, *m.* krpica. [nav lišaj.
Mehlfrüchte, *pl.* brašnavi plodovi.
Mehlgewölbe, *n.* ſ. Mehlhandlung.
Mehlgyps, *m.* brašnasta sadra.
Mehlhandel, *m.* brašnarstvo, trgovina brašnom. [brašnarica.
Mehlhändler, *m.* brašnar, mučar; —in, *f.*
Mehlhandlung, *f.* brašnarnica.
Mehlhoſe, ſ. Weißdorn.
Mehlhund, *m.* žabica.
Mehlicht, *adj.* brašnast; —e Kartoffeln, brašnav korun, krumpir.
Mehlig, *adj.* brašnat, brašnav, múčan; ſich — machen, obrašnaviti se, omučiti se; — werden, pobrašnaviti.
Mehlkäfer, *m.* (*Tenebrio molitor*), brašnar, brašnjak.
Mehlkalk, *m.* brašnasto vapno.
Mehlkammer, *f.* brašnara.
Mehlkaſten, *m.* brašnik; (in Mühl.), mučMehlkleiſter, *m.* skrob. [njak.
Mehlkloß, *m.* valjušak.
Mehlkrämer, ſ. Mehlhändler.
Mehlkraut, *n.* ſ. Geißbart.
Mehlkreide, *f.* kredača.
Mehlladen, *m.* brašnarnica. [(šipovka).
Mehlloch, *n.* izpalj, sipačka, sipovka
Mehlmarkt, *m.* brašnarište. [raztoč.
Mehlmilbe, *f.* (*Acarus farinae*), brašnen
Mehlmühle, *f.* mlin.
Mehlmuß, *n.* skrob.
Mehlmutter, *f.* ſ. Mutterkorn.
Mehlpalme, *f.* ſ. Sagopalme.
Mehlpappe, *f.* skrob.
Mehlpilz, ſ. Birkenpilz.
Mehlpulver, *n.* tučenik.
Mehlſack, *m.* brašnena vreća.
Mehlſand, ſ. Formſand.
Mehlſchabe, *f.* žohar. [stavica.
Mehlſchwalbe, *f.* (*Hirundo urbica*), laMehlſieb, *n.* sito (za brašno).
Mehlſpeiſe, *f.* těstenina; (jelo) od brašna.
Mehlſtaub, *m.* paspalj.
Mehlſteuer, *f.* brašnarina.
Mehlteig, *m.* těsto.
Mehlthau, *m.* medljika; der — fiel auf die Bäume, drveće se je omedilo.
Mehltrog, *m.* naćve.
Mehltruhe, *f.* brašnik, brašnica.
Mehlverfälſchung, *m.* izopačivanje, izopaka brašna.
Mehlweiß, *adj.* (*fig.*) běl kao pěna; —, *m.* (Wb.) běla sisa.
Mehlweiße, *f.* drištac.
Mehlwurm, *m.* brašnenjak; ſ. Mehlkäfer.
Mehlwurzel, *f.* (*Manihot*), manjoka.
Mehlzucker, *m.* brašnav slador (cukar, šećer). [nena svěćarka.
Mehlzünsler, *m.* (*Asopia farinalis*), brašMehr, *adj.* & *adv.* više; većma; —ere Gründe, više razlogah; —ere Mal, više putah, višekrat, mnogo putah, mnokrat; Mehrere, *pl.* više njih; ich habe mit Mehreren darüber geſprochen, s više njih i. s mnogimi sam se o tom razgovarao; daraus werden Sie des Mehrern erſehen, odanle ćete se potanko obavěstiti; es kommen deren immer —, sve ih više dolazi; er hat — Glück als Verſtand, srećniji je nego pametniji; er hat — als ich, više ima od mene; — als dreißig Jahre, preko trideset godinah; das iſt — denn zu viel, to je odviše i. preko vrha; kein Wort —! jednu manje! viel —, puno više; immer —, sve više; es iſt nichts — da, neima više ništa; es iſt Niemand — da, nikoga već neima; ich kann nicht — gehen, nemogu dalje; es wird nicht lange — dauern, neće za dugo trajati; er iſt — als ich, on je veći (gospodin) od mene; was willſt du — haben? šta će ti više? šta ćeš više? das iſt nicht — als billig, to je baš pravedno; — bieten, nadmetnuti, više ponuditi.
Mehr, *n.* većina; (*plus*) višak; auf das — oder Weniger kommt nicht viel an, da-li je baš više ili manje, do toga nije mnogo stalo; manje više, sve
Mehräſtig, *adj.* mnogogran. [jedno.
Mehraufwand, *m.* Mehrausgabe, *f.* veći

trošak; der — iſt nachträglich zu melden, što se više i. preko toga potroši, ima se kasnije javiti.

Mehrbedarf, *m.* veća potreba; što preko toga uztreba.

Mehrbetrag, *m.* višak.

Mehrbieter, *m.* nadmetalac.

Mehrbietung, *f.* nadmetanje.

Mehrblättrig, *adj.* mnogolistan; (v. Blumenkr.) mnogolatičan.

Mehrblumig, *adj.* mnogocvětan.

Mehrdeutig, *adj.* mnogoznačan; ein —es Wort, rěč od više znamenovanjah; rěč značeća koješta.

Mehrdeutigkeit, *f.* mnogoznačnost.

Mehren, *v. a.* množiti; ſ. Vermehren; er denkt nur daran wie er mehre, weniger wie er erhalte, sve hoće samo da nateče, a ne da i načuva; ſich —, *v. r.* umnožiti se, razmnožiti se; ſeid fruchtbar und mehret euch, plodite se i razplodjujte se; d. Zahl d. Kinder mehrt ſich jährlich, (spr.) sve kupus i děca; ſeine Einkünfte — ſich, raste mu dohodak.

Mehrentheils, *adv.* većinom, ponajviše, [s većega.

Mehrer, *m.* množitelj, množilac; (*arithm.*)

Mehrere, ſ. Mehr. [množnik.

Mehrfach, *adj.* viševrstan; višestruk; —, *adv.* na više načinah; više putah.

Mehrgliederig, *adj.* višečlan.

Mehrheit, *f.* većina; — der Stimmen, većina glasovah; (*pluralis*), množina, višebrojnik; (*arith.*) množina.

Mehrjährig, *adj.* višegodišnji, mnogogodišnji, mnogolětan; od više godinah; —e Erfahrung, dugověčno izkustvo.

Mehrmacher, *m.* tudjim bogat.

Mehrmalig, *adj.* višekratan; er kam auf —es Ersuchen, došao je, pošto sam ga više putah zamolio (da dodje); (*fig.*) čest.

Mehrmals, *adv.* više putah, više krat; dosta putah; (oft), često.

Mehrmännig, *adj.* mnogomužan.

Mehrſamig, *adj.* (*polyspermus*), mnogo-

Mehrſeitig, *adj.* višestran. [sěmeni.

Mehrſeitigkeit, *f.* višestranost.

Mehrſtimmig, *adj.* povišeglasan.

Mehrſtöckig, *adj.* od više i. několiko spratovah, bojevah, katah.

Mehrſtündig, *adj.* od poviše urah, satih.

Mehrſylbig, *adj.* od poviše slovakah.

Mehrtheil, *m.* većina.

Mehrtheilig, *adj.* od poviše i. několiko dělovah; (*bot.*) mnogodělan.

Mehrung, *f.* množitba.

Mehrwerth, *m.* što više vrědi.

Mehrzahl, ſ. Mehrheit.

Mehrzähnig, *adj.* višezuban, mnogozuban.

Mehrzifferig, *adj.* od poviše brojkah.

Meiden, *v. a.* ukloniti se, uklanjati se (čemu); den Streit —, čuvati se razpre; die Sünde —, běžati od grěha; kloniti se grěha; Eines Menſchen Umgang —, kloniti se koga; er muß die Stadt —, nesmě u grad; ſ. Vermeiden.

Meier, *m.* zapostat, stanar, pristav, majurdžija; (*bot.*) ſ. Gauchheil, Vogelkraut, Labkraut; (*Phalangium Opilio*), kosac; —in, *f.* zapostatica, stanarica, majurica.

Meierblume, ſ. Pechnelke

Meierei, *f.* Meiergut, *n.* Meierhof, *m.* zaselak, pristava, majur.

Meierkraut, ſ. Megerkraut.

Meierland, *n.* zemlje od zaseoka.

Meile, *f.* milja; es iſt eine — Weges bis hin, ima jedna milja donde; eine — weit, jednu milju.

Meilenbreit, *adj.* s milje širok.

Meilencertificat, *n.* svědočba o miljah.

Meilengeld, *n.* miljarina.

Meilenlang, *adj.* s milje (dugačak).

Meilenmaß, *n.* měra na milje. [ljokaz.

Meilenſeile, *f.* Meilenſtein, *m.* miljar, mi-

Meilenweit, *adj.* više miljah; dalek, pre-

Meilenweite, *f.* duljina milje. [dalek.

Meilenzeiger, *m.* ſ. Meilenſäule.

Meiler, *m.* (Kohlen—), ugljevnik.

Meilerdecke, *f.* krov od ugljevnika.

Meilerholz, *n.* drva za ugljevnik.

Meilerkohle, *f.* drven ugalj.

Meilerköhler, *m.* ugljevničar; ſ. Köhler.

Meilerplatz, *m.* Meilerſtätte, *f.* ugljevište.

Mein, *pron.* moj; er liebt —en Sohn, ljubi moga sina; ich liebe —en Sohn, ljubim svoga sina; das hat mir —e Schweſter gegeben, sestra mi je dala; — Kind iſt krank, děte mi boluje; um —er ſelbſt willen, radi mene; — Herr! gospodine! — Gott! wie iſt das möglich! mili Bože, čuda golemoga! nach —er Art, mojski.

Mein, *n.* moje, mojina; svojina; wo es ſich um das — und Dein handelt, gdě se o tom radi što je čije; über — u. Dein ſtreiten, prepirati se za svojinu; ſ. Meinige.

Meineid, *m.* krivorota, kriva kletva, prisega; einen — ſchwören, krivo se zakleti, prisęći; (Eidbruch), prekršaj zakletve, věrolomstvo, pogaz zadate věre; einen — begehen, prekršiti zakletvu, pogaziti věru.

Meineiden, *v. a.* kriviti, běditi koga krivom prisegom, věrolomstvom.

Meineidig, *adj.* krivorotan; (eidbrüchig), věroloman; — werden, krivo se zakleti, prisęći; prekršiti zakletvu, prisegu; pogaziti věru.

Meineidige, *m.* krivorotnik, krivokletnik; věrolomnik; —, *f.* krivorotnica, krivokletnica; věrolomnica. [stvo.

Meineidigkeit, *f.* krivorotstvo; věrolom-

Meineids-Erinnerung, *f.* opomena na krivu zakletvu, prisegu.
Meineidsklage, *f.* tužba s krivorote i. za krivu zakletvu, prisegu.
Meineln, *v. n.* koješta mudrovati.
Meinen, *v. n.* mniti, mnivati; ich meine nur ſo, samo mi se tako čini; was meinſt du dazu? šta ti se čini? šta kažeš tomu? das will ich —, dakako; was meinſt du damit? šta hoćeš tim da kažeš? jetzt weiß ich wie er es meint, sad znam šta želi; ſo war es nicht gemeint, nemislim toga; wie — Sie? kako to? kako kažete? er meint es gut mit ihm, dobro mu misli, dobro misli po njega i. za njega; wen — Sie damit? koga razumêvate? komu je to namênjeno? na koga to šiba? (ſpr.) den Einen ſchelten und den Andern —, majka kćercu kara, snahi prigovara; ein wohl—der Freund, o dobru mislêći prijatelj; ein wohl—der Rath, dobru i. boljku smêrajući savêt, svêt (svjet); er meint es übel, o zlu radi.
Meiner, *pr.* mene; gedenke — o. mein, spomeni se mene; ſ. Mein.
Meinerſeits, *adv.* od moje strane; što se mene tiče; ja.
Meinethalben, Meinetwegen, Meinetwillen, *adv.* radi, poradi mene, sbog mene; s mene; — kannſt du es geben, po mene možeš dati; meinetwegen! (es thut nichts), slobodno, neka, nekratim; nemarim.
Meinige, *pr.* moj; ſ. Mein; die Meinigen, moji; die Meinige, moja (žena); ich thue d. Meinige, činim svoju dužnost.
Meinung, *f.* mnênje; ich hege die —, ja mnim i. mislim; ich bin anderer —, ja drugu smišljam; ich bin nicht d. —, ja mislim drugo; meiner — nach ſollte man zuerſt . ., po mom umu trebalo bi najprije . .; ſie ſteht noch immer in der —, jednako je u toj misli, da . .; ich bin ganz deiner —, posve i. sasvime se s tobom slažem; ich bin der feſten —, za cêlo držim; ſeine — ändern, udariti natrag (od svoje misli); er iſt meiner —, on je od moje, on je sa mnom; auch ſeine — muß man hören, i njegova se mora poslušati; ich werde ihm meine — ſagen, kazat ću mu što mislim; ſeine — abgeben, kazati svoje mnênje; (Abſicht), namêra; (Geſinnung), mišljenje; aus böſer —, zlaradice.
Meinungsgenoß, *m.* jednomišljenik.
Meinungsverſchiedenheit, *f.* raznost mnênja; bei —, ako su razna mnênja; ako nisu svi jedne misli.
Meiran, ſ. Majoran.
Meiſch, *m.* (b. Brauer), kom, komina, drop; trop; (b. Wb.), kljuk, masulj.
Meiſchbehälter, *m.* komovište, stabanj za kom.
Meiſchbottich, *m.* komovnjak, kaca za kom.
Meiſchen, *v. a.* mêšati, proměšati; (b. Brauer), komiti.
Meiſchfaß, *n.* komovnjak.
Meiſchgrand, Meiſchgrander, ſ. Meiſchbottich.
Meiſchholz, *n.* Meiſchkrücke, *f.* grnalo.
Meiſchkammer, *f.* komovnik.
Meiſchkufe, *f.* ſ. Meiſchbottich.
Meiſchvorwärmer, *m.* podgrijač.
Meiſchwärmer, *m.* grionica (pivarska), komovni kotao.
Meiſe, *f.* sênica.
Meiſel, ſ. Meißel.
Meiſenfang, *m.* lov sênicah.
Meiſenkaſten, *m.* sêničarka, klonja, sklopica, labura.
Meiſenkönig, *m.* (*Parus palustris*), pičak.
Meiſenmönch, *m.* (*Motacilla atricapilla*), crnoglavka.
Meiſennuß, *f.* (orah-) mekuš.
Meiſenpfeife, *f.* cuvik (za sênice).
Meiſenſchlag, ſ. Meiſenkaſten.
Meiſentanz, *m.* osilo.
Meiß, *m.* (Forſtw.) šestar; einen Wald in —e theilen, ošestariti šumu.
Meißel, *m.* dlêto; mit dem — arbeiten, ſ. Meißeln; (Charpiebäuſchchen), vitilj.
Meißelbohrer, *m.* dlêtnjak.
Meißeln, *v. a.* dlêtiti, dlêtisati; ein Loch —, dubsti, izdubsti rupu (dlêtom).
Meiſt, *adj.* & *adv.* die —en Stimmen, najviše glasovah; die —en Menſchen lieben das Geld, ljudi većinom i. ponajviše ljube novac; das —e Anſehen, najveća važnost; er iſt die —e Zeit abweſend, ponajviše izbiva; er hat d. Meiſte gegeben, on je najviše dao; am —en, ponajviše; er hat am —en geſprochen, on je najviše govorio; die Meiſten handeln ſo, svêt ponajviše onako radi.
Meiſtanbot, *n.* najveća ponuda.
Meiſtbietend, *adj.* najviše ponudjajući; tko najviše nudja; an den Meiſtbietenden verkaufen, prodati pod ko da veće; prodati (što) onomu, koji najviše ponudi.
Meiſtbieter, *m.* najviše ponudjajući.
Meiſtens, *adv.* ponajviše; (am —), najviše.
Meiſtentheils, *adv.* većinom, ponajviše; (gemeiniglich), navadno.
Meiſter, *m.* majstor, mêštar; zum — machen, pomajstoriti; (*fig.*) izućnik; den — ſpielen, gospodovati; gospoditi se; einer Sache — werden, osvojiti što; Einen für ſeinen — erkennen, poznati čiju pretežnost; er hat ſeinen — gefunden, došla je kosa na brus; er wird

ſchon auch ſeinen — finden, i njemu će se kobac naći; naći će se, tko će i njemu stati na rep; (Lehrer), učitelj; der Jünger iſt nicht über ſeinen —, nije učenik nad učiteljem; das Werk lobt den —, zanatliju posao pokazuje; ptice po perju, a ljudi po dělu; (Künſtler), umětnik, izvrstnik; dieſes Bild iſt von einem berühmten —, ovu je sliku glasovit umětnik slikao; (ſpr.) kein — wird geboren, nitko se nije naučen rodio; er iſt ein — im Spielen, majstorski, izvrstno igra; igra kao umětnik.

Meiſterarbeit, *f.* majstorija; umětnina.

Meiſterbier, ſ. Meiſtereſſen.

Meiſterbild, *n.* umětna slika.

Meiſterbrief, *m.* majstornica, majstorski list.

Meiſterei, *f.* živoderstvo.

Meiſterer, *m.* kudilac.

Meiſtereſſen, *n.* majstorska gostba; oběd novoga majstora.

Meiſtergebühr, *f.* Meiſtergeld, *n.* majstorovina.

Meiſtergemälde, ſ. Meiſterbild.

Meiſtergeſang, *m.* umětno pěvanje.

Meiſterhaft, *adj.* majstorski, umětan; (ausgezeichnet), izvrstan.

Meiſterhaftigkeit, *f.* majstorstvo; uměština; izvrstnost.

Meiſterhand, *f.* majstorska, umětnička ruka; (*fig.*) das iſt von einer —, to je umětnik pravio.

Meiſterin, *f.* majstorica; ſie iſt eine — im Sticken, majstorski veze; (Lehrerin), učiteljica.

Meiſterknecht, *m.* (b. Handw.) najmladji majstor.

Meiſterkunſt, *f.* prava umětnost, uměština; ſ. Meiſterhaftigkeit.

Meiſterlade, *f.* cehovski kovčeg, cehovska škrinja, ladica.

Meiſterlich, ſ. Meiſterhaft.

Meiſterlos, *adj.* bez majstora, učitelja.

Meiſtern, *v. a.* ſeine Begierden —, svladati požude; (ſchul—), artovati, kmetovati; er hat an allen Dingen etwas zu —, svemu zabavlja; zavrljuje; (ſpr.) u svakom jaju nalazi dlaku; Gott —, Boga nadmudrivati, učiti; popravljati Božje; (tadeln), kuditi.

Meiſterpinſel, *m.* majstorski kist; (*fig.*) umětnička ruka.

Meiſterprobe, *f.* zanatski ogled.

Meiſterrecht, *n.* majstorsko pravo, majstorstvo.

Meiſterrechtstaxe, *f.* majstorovina.

Meiſterrechtsurkunde, *f.* ſ. Meiſterbrief.

Meiſterrechtsverleihung, *f.* pomajstorenje.

Meiſterrechtswerber, *m.* prosilac majstorstva.

Meiſterſänger, *m.* pojac.

Meiſterſchaft, *f.* majstorstvo; — üben, majstorovati; die — erlangen, postati majstor; (v. d. freien Künſten), umětništvo; (*fig.*) uměština, izvrština, izućnost.

Meiſterſohn, *m.* majstorski sin.

Meiſterſpiel, *n.* izvrstna, umětna igra

Meiſterſtreich, *m.* majstorija. [(svirka).

Meiſterſtück, *n.* majstorština; — machen, majstorisati; ſ. Meiſterwerk.

Meiſtertag, *m.* pir, majstorska skupština.

Meiſterwerk, *n.* izvrstno, umětno dělo; izvrstnina, umětnina.

Meiſterwurz, Meiſterwurzel, *f.* (*Imperatoria Ostruthium*), kraljevac.

Meiſterzeichnung, *f.* izvrstan, umětan crtež, nacrt.

Meiſterzug, *m.* majstorski, umětan potez.

Mekonſäure, *f.* mekonska kiselina.

Mekonſaure Salze, *pl.* mekonani.

Melam, *n.* melam.

Melamin, *n.* melamin.

Melancholie, Melancholiſch, ſ. Schwermuth uſw.

Melange, ſ. Gemiſch.

Melanglanz, *m.* crna srebrovica.

Melangraphit, *m.* crna tuha.

Melaphyr, *m.* melafir.

Melaſſe, *f.* sladorača, melasa.

Melde, *f.* (*Atriplex*), loboda; ſ. Gänſefuß.

Meldebrief, *m.* doglasnica.

Melden, *v. a.* Einem etwas —, doglasiti, obznaniti, javiti komu što; d. ankommenden Fremden bei der Behörde —, dolazeće inostrance javiti, javljati poglavarstvu; melde mich beim Befehlshaber, prijavi me zapovědniku; der Brief meldet, knjiga glasi, kaže, da..; mit Ehren zu —, da oprostite, da prosti vaš pošteni obraz, da oprosti Bog i Vaše lice; s dopuštenjem govoreć; ohne Ruhm zu —, nehvaleći se; neću da se hvalim; ſich —, *v. r.* javnuti se, javiti se, javljati se; ſich bei Einem —, najaviti se, prijaviti se (komu); ſich zu etwas —, prijaviti se za što; ſich auf einen Ruf —, glasnuti se, vesnuti se, odazvati se, odzivati se, oglasiti se; die Gläubiger — ſich, věrovnici se javljaju; die oben gemeldete Sache, pomenuta stvar; der Winter meldet ſich, zima nastaje, ide; das Fieber meldet ſich, groznica nastupa.

Meldeneule, *f.* (*Trachea atriplicis*), lobodnjak.

Meldengewächſe, *pl.* (*Chenopodiaceae*), lobodnjače.

Meldenlaus, *f.* lobodni ušenac.

Meldenswerth, *adj.* vrědan da se javi.

Melder, *m.* javljač, doglasnik; prijavnik; —in, *f.* javilja, doglasnica.

Meldeſchiff, *n.* ladja-doglasnica.

Meldung, *f.* javljanje, javnja; — d. ankommenden Fremden, prijavljanje dolazećih inostranacah; (e. einzelne Meldung), prijav; — thun, javiti, doglasiti (što); davon thut er keine —, toga nepominje.

Meldungsbogen, *m.* prijavnica.

Meldungsbuch, *n.* prijavnik.

Meldungsweſen, *n.* prijavljanje; prijavstvo.

Meldzettel, *m.* prijavka, prijavnica.
Melioration, *f.* poboljšica, priboljšica.
Melioriren, *v. a.* priboljšati, poboljšati, popraviti.
Meliren, *v. a.* mešati; melirtes Tuch, mešovito masti sukno; sivasto, melirano sukno.
Meliß, ſ. Meliszucker.
Meliſſe, *f.* (*Melissa officinalis*), matičnjak, pčelinjak.
Meliſſenblatt, *n.* listak od pčelinjaka; (*coll.*) lišće od pčelinjaka.
Meliſſengeiſt, *m.* žesta od pčelinjaka.
Meliſſenkraut, *n.* nat (cima) od pčelinjaka.
Meliſſenthee, *m.* pčelinjački čaj.
Meliſſenwaſſer, *n.* pčelinjakovica
Meliſſinſäure, *f.* melisinova kiselina.
Meliszucker, *m.* probistren slador (cukar, šećer), melis.
Melk, *adj.* muzovan, dojan; eine — e Kuh, (krava-)muza, muzara, dojača, dojnica.
Melke, *f.* muža; pomuz.
Melkeimer, *m.* muzlica, kravljača; ſ. Melk-faß.
Melken, *v. a.* muzti, pomuzti; namuzti, (dojiti); (ſpr.) den Bock —, jalovu kozu muzti; june pod bikom tražiti; (*fig.*) Einen —, muzti, smuditi, globiti, guliti (koga); vaditi komu sladko izza uha.
Melker, *m.* muzac; —in, *f.* muzilja, muzica; (*fig.*) globar.
Melkerei, *f.* mužnja, muža; (Milcherei), muzarnica, muznica.
Melkern, *v. a.* muzkati.
Melkfaß, *n.* Melkgefäß, *n.* Melkgelte, *f.* Melkkübel, *m.* muzlica, kravljača, dižvica, bižica, stružnjak.
Melkkuh, *f.* (krava-)muza, muzara, dojnica.
Melkplatz, *m.* muzište.
Melkſalat, *m.* (*Veronica Beccabunga*), bobovnjak, bobovnik.
Melkſchaf, *n.* (ovca-)muzara, dojača, dojnica.
Melkſchämel, Melkſtuhl, *m.* muzaći stolak.
Melkſtube, *f.* muzarnica, muznica, struga.
Melktuch, ſ. Seihtuch.
Melkvieh, *n.* muzovna stoka, marva (marha).
Melkzeit, *f.* vrême mužnje; zur —, kad se muze.
Melkziege, *f.* (koza-)muzara, dojnica, dojača.
Mellan, *n.* melan.
Mellith, *m.* medac, melit.
Mellithſäure, *f.* medačna kiselina.
Mellon, *n.* melan.
Mellonmetalle, *pl.* melanci.
Melm, ſ. Mulm.
Melodie, *f.* napêv, melodija; nach d. — eines bekannten Liedes, po glasu poznate pêsme.
Melodiſch, *adj.* skladan, miloglasan.
Melodiſt, *m.* (*Turdus polyglottus*), drozdpojac.
Melodrama, *n.* melodrama.
Melone, *f.* (*Cucumis Melo*), dinja.
Melonenbaum, *m.* (*Carica Papaia*), papaja.
Melonenbeet, *n.* dinjište, bostanište, bostan*.
Melonenbirn, *f.* tikvica.
Melonendiſtel, *f.* (*Melocactus*), dinjina.
Melonenkern, *m.* spica od dinje.
Melonenkürbiß, *m.* (*Cucurbita Melopepo*), lubenica.
Melonenqualle, *f.* (*Beroë pileus*), (morski) klobuk.
Melonenſchale, *f.* kora od dinje.
Melote, *f.* ſ. Steinklee.
Membrane, *f.* opna.
Memme, ſ. Mämme.
Memoiren, *pl.* zapisci.
Memorandum, *n.* memorandum.
Memorial, *n.* pomenik; (*merc.*) dnevnik.
Memoriren, *v. a.* učiti na pamet; eine memorirte Rede halten, besêditi na pamet, iz glave.
Menage, *f.* hrana; eigene — machen, kod kuće kuhati, variti; (*mil.*) zadruga, menaža.
Menagegeld, *n.* zadružni novac.
Menagerie, *f.* zvêrinjak; zvêrnica.
Menagerie-Inhaber, *m.* zvêradar, zvêrničar.
Menagiren, *v. n.* kućiti; (*mil.*) zadrugovati; ſich —, stegnuti se.
Mendicant, *m.* redovnik-prosjak.
Mendicantenorden, *m.* prosjački red.
Menge, *f.* mnoż, množtvo, množina; Geld in — haben, Geldes d. — haben, imati sila i. puno novacah; eine — Geld, silni novci; (Volk), svêtina; eine — Fiſche, brča ribah; man hat eine — Recepte dagegen, trista se zapisah od toga izmislilo.
Mengekorn, ſ. Miſchkorn.
Mengel, ſ. Mengelwurz; Mangold.
Mengeler, ſ. Tröbler.
Mengelhaufen, *m.* krndija.
Mengeling, *m.* mêšanac.
Mengelmuß, ſ. Miſchmaſch.
Mengeln, *v. n.* piljariti, tržiti.
Mengelwurz, *f.* (*Rumex acutus*), konjski štavalj.
Mengen, *v. a.* mêšati; Roggen unter Weizen —, umêšati raži u pšenicu; gemengtes Getreide, ſ. Miſchkorn; Alles untereinander —, sve izpremêšati; ſich —, ſ. Einmengen; ſich unter die Zuſchauer —, umêšati se medju gledaoce; ſich in fremde Händel —, tudje posle razpredati; tudj srab česati; er mengt ſich in Alles, u svašto se mêša; svakomu je loncu zaklopac; svakoj je ptici kobac; u svakoj je čorbi mirodija; ſich in ein Geſpräch —, unositi se, pačati se u razgovor.
Mengeneinheit, *f.* gomiona jedinka.
Mengenmaß, *n.* gomiona mêra.
Menger, *m.* mêšač; ſ. Höcker; —in, ſ. Höckerin.
Mengfutter, *n.* mêšovita krma.
Mengkorn, ſ. Miſchkorn.
Mengſel, *n.* smês, smêsa, mêšavina; ſ. Miſchmaſch.

Mengtheil, *m.* čest; sastavnina.
Mengwerk, ſ. Miſchmaſch.
Mennig, *m.* crljenka, surik, minej.
Mennigbrenner, *m.* crljenkar.
Mennigfarbe, *f.* mast (boja) crljenke, su-
Mennighütte, *f.* crljenkara. [rika. [surik.
Mennigroth, *adj.* crljen kao crljenka i.
Menſch, *m.* čovĕk, (čoek); (*fam.*) čovo; ein großer —, čovĕčina, ljudesina, ljudeskara; ein kleiner —, čovĕčuljak, čovuljak, čovĕčić; ein gemeiner —, prostak; die —en, ljudi, svĕt; jeder —, svaki čovĕk, svak živ, svatko; es war kein — zu Hauſe, nije bilo nikoga i. žive duše kod kuće; das Leben des —en, čovĕčji, ljudski život; wer iſt der —? tko je to? man hat vor dieſem —en keine Ruhe, nigdĕ neima čovĕk od njega mira; neda čovĕku mira; — werden, upûtiti se; učovĕčiti se, počovĕčiti se.
Menſch, *n.* služkinja; ženština, drolja.
Menſchenadel, *m.* dostojnost čovĕka.
Menſchenähnlich, *adj.* nalik na čovĕka.
Menſchenalter, *n.* čovĕčji, ljudski vĕk.
Menſchenanblick, *m.* čovĕčja prilika.
Menſchenangeſicht, *n.* čovĕčje lice.
Menſchenarm, *adj.* bezpučan; ein —es Land, zemlja o malo ljudih.
Menſchenart, ſ. Race.
Menſchenaſche, *f.* čovĕčji pepeo.
Menſchenauge, *n.* čovĕčje oko.
Menſchenbeifall, *m.* pohvala od ljudih.
Menſchenbeobachter, *m.* motrilac ljudih, svĕta.
Menſchenbild, *n.* čovĕčja slika, prilika.
Menſchenbildner, *m.* ljudotvor.
Menſchenblut, *n.* čovĕčja krv; — vergießen, krv proljĕvati.
Menſchenbruſt, *f.* čovĕčje grudi.
Menſchendenken, ſ. Menſchengedenken.
Menſchendieb, *m.* ljudokradica; ſ. Menſchenräuber.
Menſchenerzieher, *m.* uzgojitelj, odhranitelj ljudih, čovĕčanstva.
Menſchenerziehung, *f.* uzgoj, odhranjivanje ljudih.
Menſchenfamilie, *f.* čovĕčji rod.
Menſchenfeind, *m.* ljudomrz, neljud; neprijatelj ljudih; —in, *f.* ljudomrzica, neljudka. [ljudski.
Menſchenfeindlich, *adj.* ljudomrzan, ne-
Menſchenfeindlichkeit, *f.* ljudomrzost, ne-
Menſchenfett, *n.* čovĕčje salo. [ljudnost.
Menſchenfiſcher, *m.* ljudolovac.
Menſchenfleiſch, *n.* čovĕčje meso, put *f.*
Menſchenfreſſend, *adj.* ljudožderan.
Menſchenfreſſer, *m.* ljudožder; (*Squalus Carcharias*), kučak, kanjia; ſ. Haifiſch.
Menſchenfreſſerei, *f.* ljudožderstvo.
Menſchenfreund, *m.* ljudmio, ljudoljub, čovĕkoljubac; —in, *f.* ljudmila.
Menſchenfreundlich, *adj.* ljudan, ljudski.
Menſchenfreundlichkeit, *f.* ljudnost, ljudskota, ljudskost.
Menſchenfurcht, *f.* strah od ljudih.
Menſchengattung, *f.* vrst ljudih.
Menſchengebein, *n.* čovĕčje kosti.
Menſchengebot, *n.* čovĕčja zapovĕd.
Menſchengedenken, *n.* ſeit —, od pamtivĕka; odkad svĕt pamti, od vajkada.
Menſchengefühl, *n.* čovĕčja, ljudska ćut; ſ. Humanität.
Menſchengeiſt, *m.* čovĕčji duh.
Menſchengemüth, *n.* čovĕčja duša, čovĕčje srce.
Menſchengericht, *n.* obći, strašni sud.
Menſchengerippe, *n.* čovĕčja okostnica i. samokost.
Menſchengeſchlecht, *n.* čovĕčji rod.
Menſchengeſetz, *n.* čovĕčji zakon.
Menſchengeſtalt, *f.* čovĕčja prilika.
Menſchengetümmel, *n.* (čovĕčja) žurba.
Menſchengewalt, *f.* čovĕčja moć, sila.
Menſchengewühl, *n.* vreva, vrva.
Menſchengleich, *adj.* jednak s čovĕkom, s ljudmi; ljudski.
Menſchenglück, *n.* čovĕčja sreća.
Menſchengröße, *f.* veličina, slava čovĕka.
Menſchengüte, *f.* čovĕčja dobrota.
Menſchenhaar, *n.* čovĕčji vlas; (*coll.*)
Menſchenhai, ſ. Haifiſch. [kosa.
Menſchenhals, *m.* (*fig.* v. Kind.) grlatac.
Menſchenhand, *f.* čovĕčja ruka; ein Werk der —, rukotvor.
Menſchenhandel, *m.* trgovina ljudmi.
Menſchenhändler, *m.* trgovac ljudih; er iſt ein —, ljudmi trguje.
Menſchenhaß, *m.* mržnja na ljude, na svĕt.
Menſchenhaſſer, *m.* ljudomrz.
Menſchenhaut, *f.* čovĕčja koža.
Menſchenheil, *n.* ljudski spas; spasenje.
Menſchenherz, *n.* čovĕčje srce; (*Cardium cardissa*), srcasta čančica.
Menſchenhilfe, *f.* čovĕčja pomoć.
Menſchenhold, Menſchenhuld, ſ. Hold, Huld.
Menſchenhülle, *f.* (*fig.*) čovĕčje tĕlo.
Menſchenhüter, *m.* čuvar čovĕčanstva.
Menſchenkenner, *m.* poznavalac ljudih, svĕta; er iſt ein großer —, proučio je ljude, svĕt.
Menſchenkenntniß, *f.* poznavanje ljudih, svĕta. [čovĕk.
Menſchenkind, *n.* majčin sin; čeljade;
Menſchenklaſſe, *f.* struka ljudih; dieſe —, ove ruke ljudi.
Menſchenkopf, *m.* čovĕčja glava.
Menſchenkoth, *m.* svojevina, čovĕčja po-
Menſchenkraft, *f.* čovĕčja snaga. [gan.
Menſchenkundig, *adj.* poznajući ljude, svĕt.
Menſchenkunſt, *f.* čovĕčja umĕština.
Menſchenlaus, *f.* čovĕčja vaš i. uš.
Menſchenleben, *n.* čovĕčji život.
Menſchenleer, *adj.* bez ljudih; pust.
Menſchenlehre, *f.* čovĕčji nauk; (*Anthropologia*), čovĕkoslovje.

Menſchenlehrer, *m.* učitelj světa.
Menſchenliebe, *f.* ljubav čověčanstva; ljubav bližnjega; čověkoljubje.
Menſchenlob, *n.* hvala světine.
Menſchenlos, *adj.* bez ljudih; pust.
Menſchenlos, *n.* udes, sudba, sudbina, sreća (čověka).
Menſchenmenge, *f.* svět, světina, ljudstvo; eine große —, puno světa.
Menſchenmöglich, *adj.* ikomu mogući.
Menſchenmord uſw., ſ. Mord; Seidelbaſt.
Menſchennatur, *f.* čověčja narav; narav čověka.
Menſchenopfer, *n.* žrtvovanje ljudih.
Menſchenpack, *n.* glota.
Menſchenpflicht, *f.* dužnost čověka; čověčja dužnost; čověčanska dužnost.
Menſchenplacker, Menſchenquäler, *m.* ljudomora.
Menſchenraub, *m.* ljudograb, grabež ljudih.
Menſchenräuber, *m.* ljudograbac.
Menſchenrecht, *n.* čověčansko pravo, pravo (svakoga) čověka.
Menſchenreich, *adj.* pučan.
Menſchenreich, *n.* čověčanstvo.
Menſchenretter, *m.* spasitelj ljudih, světa.
Menſchenſatt, *adj.* er iſt —, dosadili su mu ljudi; zasitio se je světa.
Menſchenſatzung, *f.* čověčja ustanova, uredba.
Menſchenſauger, ſ. Blutſauger.
Menſchenſcheu, *adj.* plah od ljudih; er iſt —, běži i. zazire od ljudih.
Menſchenſcheue, *f.* zazor od ljudih.
Menſchenſchinder, *m.* ljudoder.
Menſchenſchlachterei, *f.* pokolj.
Menſchenſchlag, *m.* koljeno; ein ſchöner —, lěpa struka ljudi; (spr.) lěpa soja, kao da je iz bělajskog polja; ein ehrlicher —, pošteni ljudi.
Menſchenſeele, *f.* čověčja duša; es war keine — da, nije bilo ondě ni žive duše.
Menſchenſohn, *m.* sin čověka.
Menſchenſprache, *f.* čověčji jezik.
Menſchenſtimme, *f.* čověčji glas.
Menſchenſtreben, *n.* ljudska težnja.
Menſchenſtrom, *m.* rulja od ljudih.
Menſchenthat, *f.* čověčji čin.
Menſchenthum, *n.* čověčanstvo.
Menſchentochter, *f.* ſie iſt auch eine —, i nju je rodila majka.
Menſchentreiben, *n* čověčji rad.
Menſchentreue, *f.* čověčja, ljudska věrnost.
Menſchenvater, *m.* praotac; (Gott), otac svih ljudih.
Menſchenverderber, *m.* ljudogub, čověkogubac.
Menſchenverſtand, *m.* čověčja pamet; der geſunde —, zdrav razum.
Menſchenweiſe, *f.* ich rede auf —, govorim po čověku.
Menſchenweisheit, *f.* čověčja premudrost.
Menſchenwerk, *n.* čověčje dělo; čověčji stvor.
Menſchenwerth, *m.* čověčja vrědnost.
Menſchenwohl, *n.* čověčansko dobro.
Menſchenwürde, *f.* dostojanstvo čověka.
Menſchenwürger, *m.* ljudogušac.
Menſchenzunge, *f.* čověčji jezik.
Menſchheit, *f.* (menſchliche Natur), čověštvo (čojstvo); d. — annehmen, ùputiti se, počověčiti se, učověčiti se; d. — ablegen, izčověčiti se, razčověčiti se; (d. menſchl. Geſchlecht), čověčanstvo; Geſchichte der —, pověstnica čověčanstva.
Menſchheits- (in Zuſ.) čověčanski.
Menſchheitsfreund, *m.* prijatelj čověčanstva.
Menſchlich, *adj.* der —e Körper, čověčje tělo; (spr.) Irren iſt —, zaći je ljudski; svatko može pokliznuti; —es Gefühl, ljudska ćut; čověčnost; — ſein, čověčan biti.
Menſchlichkeit, *f.* čověčnost; Einen mit — behandeln, čověčno s kim postupati.
Menſchthier, *n.* čověk kao živina.
Menſchwerdung, *f.* upùćenje, učověčenje.
Menſtruation, *f.* cvět, žensko vrěme, pranica.
Menſtruiren, *v. n.* prati se, viděti se, imati cvět i. vrěme.
Menſurabel, *adj.* měriv.
Mentor, *m.* nastavnik, mentor.
Menuet, *n.* menuet.
Mephitiſch, *adj.* tonjav, kužan; —e Luft, tonja.
Mercantil- (in Zuſ.) trgovački.
Mercantil-Beiſitzer, *m.* prisědnik trgovačkoga suda.
Mercantil-Buchhaltung, *f.* trgovačko knjigovodstvo.
Mercantilgericht uſw. ſ. Handelsgericht uſw.
Mercaptan, *m.* merkaptan.
Mercatorskarte, *f.* merkatorski zemljovid.
Merch, *m.* (*Podiceps cristatus*), velika pandurka; ſ. Taucherganſ.
Merchente, *f.* (*Anas glacialis*), zimska patka.
Mergel, *m.* lapor, marga.
Mergelboden, *m.* laporača.
Mergelgrube, *f.* lapornik.
Mergelkugel, *f.* laporka; spiljka, špekula.
Mergelland, *n.* laporna zemlja; ſ. Mergelboden.
Mergeln, *v. a.* laporom gnojiti; ſ. Ausmergeln.
Mergelnuß, *f.* laporni oblutak.
Mergelſchiefer, *m.* karubica.
Mergelſtein, ſ. Mergel.
Mergenröschen, *n.* ſ. Pechnelke.
Meridian, *m.* podnevnik.
Meridiandifferenz, *f.* razdaleč podnevnikah.
Meridianebene, *f.* podnevnička ploha.
Meridianlinie, *f.* podnevnica.
Meridianmarke, *f.* Meridianzeichen, *n.* podnevište; južište.
Merino, *m.* merino.
Merinoſchaf, *n.* prekomorka, merinovka, španjolska ovca.
Merinowidder, *m.* merinovac.
Merinowolle, *f.* merinska vuna.

Meritorisch, *adj.* —e Entscheidung, rěšenje (same) stvari.
Merk, *m.* (*Sium*), hrenak.
Merk, *n.* znak, biljeg.
Merkblatt, *n.* zaloga (n. p. u knjigi).
Merkbuch, *n.* zabilježnik.
Merkchen, *n.* mrvičak.
Merkeisen, *n.* žig, žigosalo.
Merken, *v. a.* (bezeichnen), bilježiti, zabilježiti, znamenovati; (im Gedächtniſſe behalten), pamtiti, upamtiti, zapamtiti, petiti, upetiti, tuviti, tubiti, utuviti; er hat ſich ſeine Worte gut gemerkt, tvrdo utubi i. utuvi njegove rěči; (acht geben), paziti (na što); wohl gemerkt! upamti! pazi! (be—), opaziti, spaziti, zapaziti; ich merke noch nichts, još ne osěćam, neopažam; er merkte ſeine Liſt, doseti se i. osěti se njegovoj lukavštini; er merkt ſeine Abſicht, dosěća se kud šiba; laß dir nichts davon —, učini se tomu nevěšt; etwas — laſſen, nagověstiti, natuknuti (što); (b. Näht.), vezti (ime), merkati.
Merkenswerth, ſ. Merkwürdig.
Merker, *m.* pazilac, badač.
Merkgarn, *n.* vunica, mavez.
Merklich, *adj.* znatan; znamenit; primětan; očevidan; um ein —es, znatno; es iſt kaum —, jedva se opaža.
Merkmal, *n.* znak, biljega; znamenje; ein charakteriſtiſches —, značaj.
Merkpfahl, *m.* znamenik.
Merks, ſ. Gedächtniß.
Merkſam, *adj.* pazljiv; — ſein, paziti.
Merkſatz, *m.* ſ. Maxime.
Merkſtab, *m.* značnik.
Merkſtein, ſ. Markſtein.
Merkur, *m.* (Gott), Merkur, Merkurij; (Queckſilber), živa; (Stern), sunčarica, predhodnica.
Merkurialgeſchwür, *n.* živena rana.
Merkurialkrankheit, *f.* živena bolest.
Merkurialmittel, *n.* živen lěk.
Merkwort, *n.* primětka.
Merkwürdig, *adj.* znamenit, pomenit.
Merkwürdigkeit, *f.* znamenitost, pomenitost.
Merkzeichen, *n.* znamenka, priměta, zaměta; ein — wo machen, oznamenovati što.
Merkzeichen, ſ. Charakteriſiren.
Merlan, *m.* (*Gadus Merlucius*), oslić,
Merle, *f.* ſ. Amſel. [tovar.
Merling, *m.* (*Falco Aesalon*), sokolić.
Merlmeiſe, ſ. Blaumeiſe.
Merung, *f.* provaža.
Merz, *n.* maslarija.
Merzen, ſ. Ausmerzen.
Merzler, *m.* prekupac
Merzſchaf, *n.* ovca na odmet.
Merzvieh, *n.* izmetak, izmet.
Mesalliance, ſ. Mißheirath.
Meſcheller, ſ. Maßholder.
Meſcherling, *m.* maslenka, žutica.
Meſerich, ſ. Waltmeiſter.
Meſit, *n.* mesit.
Meſoxalſäure, *f.* mesoxalska kiselina.
Mespel, ſ. Mispel.
Meßamt, *n.* velika misa; ſ. Meſſe.
Meßapparat, *m.* měrila; měračka sprava.
Meßband, *n.* ſ. Meßkette.
Meßbar, *adj.* měriv; der —e Raum, měrivo.
Meßbezieher, *m.* sajmar. [brief, *m.* měrovnica, potvrdnica měre;
Meßbrief, *m.* měrovnica, potvrdnica měre; ſ. Meßwechſel.
Meßbuch, *n.* misnik, misal.
Meßbude, ſ. Marktbude.
Meßconto, *m.* sajamski račun.
Meßdiener, *m.* podvornik, ministrant.
Meſſe, *f.* (Meßamt), misa (maša); (b. Or.) leturdjija, liturgija; die — leſen, služiti misu, misovati; die hohe —, velika misa; in d. — gehen, na misu, k misi ići; (Markt), (velik) sajam.
Meßeiſen, *n.* željezna měra.
Meſſeleſen, *n.* čitanje mise.
Meſſen, *v. a.* měriti, izměriti, odměriti; (*fig.*) ſich mit Einem —, ogledati se, oblaziti se; ſich mit Einem in Gedanken —, izporediti se, izporedjivati se s kim; wir wollen uns —! da razgrnemo! Einen von Kopf zu Fuß —, izměriti koga uzanj i nizanj; d. Koth —, šljapati po blatu; —, *v. n.* der Balken mißt zehn Schuh, greda ova ima deset stopah (u duljinu); d. Topf mißt fünf Maß, lonac bere i. drži pet
Meſſengeld, *n.* misnina. [okah.
Meſſentlich, *adv.* sajmom.
Meſſenquittung, *f.* misna namira.
Meſſenſtiftung, *f.* misna zaklada i. zadušbina.
Meſſer, *m.* měrač, měrčin.
Meſſer, *n.* nož; (spr.) Einem das — an die Kehle ſetzen, doněti komu nož pod grlo i. vrat; das — ſteht ihm an der Kehle, nož mu je pod grlom; dogorio mu je luč do nokatah; došla mu je voda do guše; das große — führen, sěkirom traku rezati; hvastati se.
Meſſerbeſteck, *n.* sklopnice.
Meſſerchen, *n.* nožić, britvica; (*Solen cultellus*), nožić.
Meſſerer, ſ. Meſſerſchmied.
Meſſerfabrik, *f.* nožarnica.
Meſſerfiſch, *m.* (*Cyprinus cultratus*), sabljar, sabljara, sabljarka.
Meſſerförmig, *adj.* nožast, britvast.
Meſſerfutteral, *n.* nožnica, krnja, tok od noža, korice.
Meſſergurt, *m.* nožarica, nožni remen.
Meſſerheft, *n.* nožni držak, član; tren; ſ. Meſſerſchale; (*Solen vagina*), šljanak.
Meſſerklinge, *f.* nožna lit; nož.
Meſſerklotz, *m.* nožanka.

Meſſerlohn, *m.* měračnina.
Meſſerrücken, *m.* tilut, teluće; mit dem — ſchlagen, udariti tilutice, nasatice; (*Coryphaena novacula*), britvasta podlanica.
Meſſerſchale, *f.* trěn; korica, cagrija od noža; ſ. Meſſerheft.
Meſſerſcharf, *adj.* bridak.
Meſſerſcheide, *f.* (*Solen*), šljanak.
Meſſerſchmied, *m.* nožar, britvar.
Meſſerſchmiede, *f.* nožarnica. [(kalfa).
Meſſerſchmiedgeſell, *m.* nožarski dětić
Meſſerſchmiedhandwerk, *n.* nožarija, nožarstvo. [kljunci.
Meſſerſchnäbler, *pl.* (*Cultrirostres*), nožo-
Meſſerſchneide, *f.* oštrica od noža.
Meſſerſchrank, *m.* nožnik, nožnjak.
Meſſerſpitze, *f.* rat (rt), brk, vrh, oštrlje od noža; gib mir eine — voll Pfeffer, daj mi na vrh noža papra; daj mi na brku od noža bibera.
Meſſerſtich, *m.* bod, ubod nožem; einen — verſetzen, ubosti nožem.
Meſſerſtiel, *m.* ſ. Meſſerheft.
Meßfahne, *f.* měračka zastavica.
Meßfaß, *n.* měra.
Meßfreiheit, ſ. Marktfreiheit.
Meßgaſt, *m.* sajmar, vašardžija.
Meßgeld, *n.* měračnina. [ment.
Meßgeräth, *n.* ſ. Meßapparat; Meßinſtru-
Meßgeſchenk, *n.* sajam, vašar, proštenje.
Meßgeſchirr, *n.* měrna posuda, měra.
Meßgewand, *n.* riza, odežda, misna oděća.
Meßglocke, *f.* Meßglöckchen, *n.* misno zvonce. [ska roba.
Meßgut, *n.* sajmovina, sajamska, vašar-
Meßhemde, *n.* misna košulja; (b. Dr.)
Meſſias, *m.* mesija. [stihar.
Meſſing, *m.* žuta měd, pirinač.
Meſſingblech, *n.* žuta tanećka, teneće.
Meſſingbrennen, *n.* gradjenje žute mědi.
Meſſingbrenner, *m.* žuto-mědar.
Meſſingdraht, *m.* žuto-mědena žica; žica od žute mědi i. pirinča.
Meſſingen, *adj.* od žute mědi, pirinčan.
Meſſingfabrik, *f.* žuto-mědara.
Meſſinggelb, *adj.* žut kao žuta měd.
Meſſinggelb, *n.* žuto mědilo.
Meſſinggeſchirr, *n.* žuto-mědeno i pirinčano posudje.
Meſſinghammer, *m.* samokov za žutu měd.
Meſſinghandel, *m.* trgovina žutom mědeninom.
Meſſinghändler, *m.* žuto-mědarnik.
Meſſinghütte, *f.* žutomědarska peć.
Meſſingknopf, *m.* (žuto-mědena) pulica.
Meſſingplatte, *f.* žuto-mědena (pirinčana) ploča.
Meſſingſaite, *f.* žuto-mědena žica.
Meſſingſchlager, *m.* tenećkar. [ka.
Meſſingſchlagloth, *n.* žuto-mědarska spaj-
Meſſingſchmied, *m.* žuto-mědar, pirinčar.
Meſſingſchneider, *m.* rezač žute mědi.
Meſſingtafel, *f.* žuto-mědena pločina.
Meſſingvogel, *m.* (*Colias Rhamni*), žutak.
Meſſingwaare, *f.* žuta mědenina; roba od žute mědi.
Meſſingwerk, *n.* žuto-mědara, pirinčara.
Meſſingzain, *m.* žuto-měden ostrižak.
Meßinſtrument, *n.* měrilo.
Meßkanne, *f.* kostara, kostarica.
Meßkatalog, *m.* sajamski knjigopis.
Meßkette, *f.* měrački lanac.
Meßkettenring, *m.* karika od (měračkoga) lanca.
Meßkorn, *n.* lukno; (b. Dr.) bir.
Meßkunde, Meßkunſt, *f.* měrstvo.
Meßkunden, *pl.* sajamski kupci.
Meßkundige, Meßkünſtler, *m.* měrnik, měr-
Meßleute, *pl.* sajmari. [čin.
Meßlich, ſ. Meßbar.
Meßmann, *m.* sajmar.
Meßmarkt, *m.* sajmište, trg.
Meßmetze, *f.* vagan, měrov (za měrenje).
Meßner, *m.* crkvenjak, požup.
Meßopfer, *n.* posvetilište, misa.
Meßplatz, *m.* sajmište.
Meßprieſter, *m.* misnik.
Meßruthe, *f.* měrača.
Meßſchnur, *f.* omërka, měrački konopac.
Meßſtab, *m.* Meßſtange, *f.* Meßſtock, *m.* měrača; ſ. Maßſtange.
Meßtiſch, *m.* měrište; měrački stol.
Meſſung, *f.* měrenje, měračina.
Meßwaare, *f.* ſ. Meßgut.
Meßwechſel, *m.* sajamska měnica.
Meßwoche, *f.* sajamska sedmica.
Meßzeit, *f.* zur —, uz sajam, u vrěme sajma.
Meſte, *f.* zastružac.
Meſtize, *m.* melez.
Meſtoſo, *adv.* jadoliko. [napolica.
Meta, *f.* à —, napola; à — Geſchäft,
Metacentrum, *n.* nadsrěda.
Metaceton, *n.* metaceton.
Metagallusſäure, *f.* metagalska kiselina.
Metall, *n.* kovina, kov, kovno; edle —e, drage kovine; unedle —, proste kovine; gemiſchtes —, kovovina; (Kanonen—), topovina; (Glockenſpeiſe), zvonovina; ſ. Metallgold; (*fig.*) d. — d. Stimme, zvoneći glas.
Metallarbeit, *f.* kovnina.
Metallarbeiter, *m.* kovinar.
Metallartig, *adj.* kovinast.
Metallaſche, *f.* pepeo od kovine, kovinski pepeo.
Metallbaum, *m.* srebrno stablo.
Metallbeſchickung, *f.* priredjivanje kovi-
Metallblüte, *f.* kovinski cvět. [nah.
Metallbrei, *m.* kovinska kaša.
Metallbuchſtabe, *m.* pisme i. slovo od kovine. [vovina.
Metallcompoſition, *f.* kovna směsa, ko-
Metalldruck, *m.* kovopis.
Metallen, *adj.* kovinski, od kovine; —e Knöpfe, kovovna pucela.

Metallfolie, *f.* kovna lopušina.
Metallgang, *m.* greda.
Metallgeld, *n.* pěnezi, kovan novac.
Metallgemiſch, *n.* ſ. Metallcompoſition.
Metallgießer, *m.* kovovinar.
Metallglanz, *m.* kovna světlost.
Metallglas, *n.* kovinsko staklo.
Metallglimmer, *m.* (zmajeve) otresine.
Metallgold, *n.* šik.
Metallhorn, *n.* (*Buccinum persicum*), perzijanski rogač.
Metallig, *adj.* kovinav, kovovit.
Metalliques, Metalliques-Obligationen, *pl.* pěnezne državnjače, metalike.
Metalliſch, *adj.* kovinast; —er Glanz, kovna světlost.
Metalliſiren, *v. a.* skoviniti, okoviniti.
Metallkalk, *m.* kovinsko vapno.
Metallkönig, *m.* kovni kralj.
Metallkorn, *n.* kovno zrnce.
Metallegirung, *f.* slitina, kovna směsa.
Metallos, *adj.* bez kovine; (von der Stimme), nezvonećl.
Metallmutter, *f.* kovinska majka.
Metalloxyd, *n.* kovni kis.
Metallplatte, *f.* ploča od kovine, kovna ploča.
Metallreich, *adj.* kovovit, bogat kovinami.
Metallreich, *n.* kovinstvo.
Metallſafran, *m.* kovni žafran.
Metallſand, *m.* kovni pěsak.
Metallſäure, *f.* kovna i. kovinska kiselina.
Metallſilber, *n.* srebrni varak.
Metallthermometer, *m.* kovni toplomĕr.
Metallurg, *m.* rudoluča, metalurg.
Metallurgie, *f.* rudolučba, metalurgija.
Metallurgiſch, *adj.* metalurgički.
Metallverſetzung, ſ. Metallegirung.
Metallvoll, *adj.* (*fig.*) zvoneći.
Metallzehent, *m.* rudni desetak.
Metamer, *adj.* metamerićan.
Metamerie, *f.* metamerija.
Metamorphiſch, *adj.* preměnjen.
Metamorphismus, *m.* preměnba, metamorfizam.
Metamorphoſe, *f.* preobraženje; preměna.
Metamorphoſiren, *v. a.* preobraziti; preměniti.
Metapektinſäure, *f.* metapektinova kiselina.
Metaphor, *f.* prěnoska, metafora.
Metaphoriſch, *adj.* prěnosan, metaforičan.
Metaphosphorſäure, *f.* metafosforna kiselina.
Metaphraſe, *f.* prětoč.
Metaphyſik, *f.* metafizika.
Metaphyſiker, *m.* metafizik.
Metaphyſiſch, *adj.* metafizičan.
Metatheſis, *m.* prěmet.
Metazinnſäure, *f.* metacinena kiselina.
Metel, *m.* (*Datura Metel*), metel.
Metempſychoſis, ſ. Seelenwanderung.
Meteor, *n.* zračni pojav, meteor; ſ. Meteorſtein.
Meteoreiſen, *n.* povětrno željezo.
Meteorolog, *m.* meteorolog; ſ. Witterungskenner.
Meteorologie, *f.* meteorologija; nauka o zračnih pojavih; ſ. Witterungskunde.
Meteorologiſch, *adj.* meteorologički.
Meteorſtein, (Meteorolith), *m.* povětrni kamen, meteorolit.
Meter, Meterich, Meteram, ſ. Mutterkraut.
Meth, *m.* medica, medovina, medovac.
Methhaus, *n.* Methkeller, *m.* medovnica.
Methode, *f.* način, metoda; (Lehr—), učba.
Methodenbuch, *n.* Methodik, *f.* nauka o učbi, učbenik, metodika.
Methodiſch, *adj.* pravilan, metodičan; učben.
Methodiſt, *m.* metodista.
Methodologie, *f.* učboslovje, metodologija.
Methſchenke, *f.* medovnica.
Methſieder, *m.* mediçar, medovinar.
Methyl, *m.* metilj.
Methylalkohol, *m.* metiljna žesta.
Methylamin, *n.* metilamin.
Methyloxyd, *n.* metiljni kis.
Metier, *n.* zanat, posao.
Metonymie, *f.* prědĕv, metonimija.
Metope, *f.* čelo.
Metre, *m.* metar.
Metrik, *f.* sličnorĕčje, metrika.
Metriker, *m.* sličnorĕčnik, metrik.
Metriſch, *adj.* sličnorĕčan.
Metrologie, *f.* měroslovje.
Metrologiſch, *adj.* —e Tafeln, měroslovne štice.
Metropolit, *m.* prvostolnik; (b. Or.) mitropolit.
Metropolitankirche, *f.* prvostolna crkva; (b. Or.) saborna crkva.
Metrum, *n.* (Fuß), stopa; (Versmaß), razmĕr stopah.
Mett, *n.* krtina, libovina.
Mette, *f.* zornica; jutrenja; ſ. Chriſtmette.
Mettel, ſ. Regenwurm.
Mettengewebe, *n.* ſ. Sommerfaden.
Mettwurſt, *f.* mesnjača.
Metze, *f.* (Metzen, *m.*) vagan, měrov; Preßburger —, požunac; (v. Weib.) bludnica, ojdana, opajgora, stidguba; ſ. Fleiſchbank.
Metzelbank, *f.* klanica.
Metzelei, *f.* ſ. Gemetzel.
Metzeln, *v. a.* mrcvariti; izsĕći, mesiti.
Metzen, *v. n.* ujimati; uzeti, uzimati ujam; ſ. Schlachten.
Metzengeld, *n.* mlinarina.
Metzenhaus, *n.* bludnište.
Metzenweiſe, *adv.* na vagane, měrove.
Metzge, *f.* klanica; ſ. Fleiſchbank.
Metzgen, *v. a* klati; sĕći.
Metzger, *m.* mesar, kasapin*.
Metzgerhund uſw. ſ. Fleiſcherhund uſw.
Metzkaſten, *m.* ujamnik.
Metzler, ſ. Metzger.
Metzner, *m.* ujmar.
Meubeln, *pl.* pokućtvo.
Meubelſtück, *n.* ſ. Möbel.
Meubeltiſchler, *m.* pokućtvar.
Meubliren, *v. a.* naměstiti pokućtvo (n.

p. u sobu); ein meublirtes Zimmer, soba s pokućtvom.
Meuchel, *m.* podmuklica, podmukličina, potmimrak.
Meuchelbund, *m.* Meuchelei, *f.* kovarstvo, [urota.
Meuchelmord, *m.* krv iz potaje, iz prěvare, iz zasědo; zaledja; einen — begehen, ubiti iz potaje i. izza ledjah.
Meuchelmörder, *m.* krvnik iz potaje i. prěvare; zasědnik, zaledjica.
Meuchelmörderiſch, *adj.* izza ledjah; krvnički iz potaje; po put zaledjice.
Meucheln, *v. n.* vuhviti, šarati; Einen —, ubiti koga iz potaje, iz prěvare, izza ledjah.
Meuchler, *m.* podmuklica, himbenik; ſ. [Meuchelmörder.
Meuchleriſch, Meuchlings, *adv.* izpod mukla, podmuklo; (z. B. ermorden), iz potaje, iz prěvare, izza ledjah.
Meukorn, ſ. Buchweizen.
Meute, *f.* (v. Hund), hajka; ſ. Meuterei.
Meuten, *v. a.* mutljati, buniti (vojsku).
Meuterei, *f.* (vojnička) buna, punta; eine — anſtiften, pobuniti (n. p. vojsku).
Meuterer, *m.* bunilac, bundžija; mutljivac, puntar.
Mewe, *f.* (*Larus*), galeb, kaleb.
Mewenbüttel, *m.* (*Larus parasiticus*), [govnačka.
Mewenei, *n.* galebovo jaje.
Mewentaube, *f.* čigraš.
Mewentaucher, *m.* ſ. Merchente.
Mezzanine, *f.* polu-prozor.
Miaśma, *n.* zarazina; kuživo; tonja.
Miau! *int.* mijao!
Miauen, *v. n.* mauknuti, maukati, njaukati, krnjaukati, krmaukati.
Mich, *pron.* mene; ſie liebt —, ljubi me.
Michael, Michel, *m.* Mihajlo, Mijat; ein deutſcher Michel, Švabenda; zalupani, zacopani, zatucani, upisli Švaba; ein grober —, ſ. Grobian.
Michaelisbirn, *f.* (kruška-)miholjača.
Michaelisblume, ſ. Herbſtzeitloſe.
Michaelisfeſt, *n.* Miholj-dan; Miholje.
Michaelispflaume, *f.* (šljiva-)miholjača.
Michaelistag, *m.* ſ. Michaelisfeſt.
Micke, *f.* rašlje, račve, razsohe.
Midasohr, *n.* (*Voluta auris Midae*), golemo uško, ušetina.
Midder, *f.* prsnjak.
Mieder, *m.* ſ. Stockeule.
Mieder, *n.* (Leibchen), zubunac; (Schnürleibchen), uteg, steznik.
Mieke, (Mieze), *f.* maca.
Miene, *f.* obličaj; lice; Einen mit verächtlicher — anſehen, pogrdno i. prezirno koga pogledati; eine freundliche — machen, prijatno gledati; ernſthafte — machen, ozbiljan se činiti; upozoriti se; eine heilige — annehmen, uhiniti se i. učiniti se svet; ich leſe es in ſeinen —n, vidim mu na oku i. lica; das Schaf hat eine fromme —, ovca je blaga vida; er verzog keine —, nije okom trenuo; —n verziehen, kisati, kmeziti se, knježiti se; d. Feind macht — anzugreifen, neprijatelj hoće da udari; er machte — zum Lachen, naměstio je usta da se smije; er macht gute — zum böſen Spiel, daje volju za nevolju; igra za nevolju kao za dobru volju; er iſt ſtets finſterer —, mrkogledja je.
Mienendeuter, Mienenleſer, Mienenkunde, ſ. Phyſiognom uſw.
Mienenſpiel, *n.* měnjanje obličja.
Mienenſprache, *f.* dogovor obličajem; d. — führen, dogovarati se licem.
Miere, *f.* ſ. Gauchheil.
Mieschen, *n.* macica.
Mieſel, *m.* trěska.
Miesmuſchel, *f.* (*Mytilus*), klapavica, klapunica.
Miete, ſ. Milbe.
Miethacker, *m.* zakupna njiva.
Miethcontract, *m.* najamski ugovor, najamska pogodba; pogodba o najmu, kiriji.
Miethdienſt, *m.* najamnička služba.
Miethe, *f.* najam, kirija*; in d. — nehmen, najmiti što; in die — geben, iznajmiti, u najam dati; zur — haben, imati u najmu; bei Jemanden zur — wohnen, najmiti stan kod koga; najmicě stanovati kod koga; ſ. Miethgeld; (Fehm), plast.
Miethen, *v. a.* najmiti, najimati.
Miether, *m.* najmitelj; ſ. Miethmann.
Miethfrau, *f.* najmiteljica; (zur Miethe wohnend), ukućanka, stanarica.
Miethgeld, *n.* najmovina.
Miethhaus, *n.* najmljena kuća; najamna kuća.
Miethherr, *m.* najmitelj.
Miethjahr, *n.* najamska godina.
Miethknecht, *m.* najamnik, najmljenik.
Miethkutſche, Miethkutſcher, ſ. Lohnkutſche uſw.
Miethlakei, *m.* kundur.
Miethleute, *pl.* ukućani, stanari.
Miethling, *m.* najamnik, najmljenik; (ver.) plaćenik.
Miethlohn, *m.* najamnička plata.
Miethmagd, *f.* kundurica.
Miethmann, *m.* najimač; (zur Miethe wohnend), ukućanin, stanar.
Miethpfennig, Miethpreis, *m.* najmovina.
Miethpferd, *n.* najmljen konj.
Miethsfrau uſw. ſ. Miethfrau uſw.
Miethſtück, *n.* najamština, najmljena stvar.
Miethtruppen, *pl.* najmljena vojska.
Miethung, *f.* naimanje; najam.
Miethvertrag, ſ. Miethcontract.
Miethwagen, *m.* najmljena kola.
Miethweib, *n.* najamnica.
Miethweiſe, *adj.* najmice; etwas — haben, imati što u najmu.
Miethwohner, *m.* ukućanin, stanar.
Miethzeit, *f.* vrěme najma (kirije).

Miethzins, *m.* najmovina.
Mietig, ſ. Milbig.
Mieze, *f.* maca.
Mignon, *m.* ljubimac.
Migräne, *f.* bol pola glave, migrena.
Mikrographie, *f.* sitnopis.
Mikrokosmos, *m.* světac.
Mikrolog, *m.* sitničar.
Mikrologie, *f.* sitničarenje, sitničarija.
Mikrologiſch, *adj.* sitničarski.
Mikrometer, *m.* sitnoměr.
Mikrometerſchraube, *f.* sitnomèrni vijak i. [vrtak.
Mikroſkop, *m.* sitnokaz, sitnozor; (Vergrößerungsglas), večalo, povečalo.
Mikroſkopiſch, *adj.* sitnokazan, sitnozoran.
Milan, *m.* (*Milvus*), škanj, kanja.
Milbe, *f.* (*Acarus*), raztoč, grinja.
Milbig, *adj.* crvljiv.
Milch, *f.* mlěko; friſche —, jomuža, jemuža; gekochte —, varenika, varevina; ſaure —, bučevina, kiselina; geronnene —, gruševina, grušalina; zuſammengelaufene —, provareno, svareno mlěko; urda; (Vieh.) mledina, mlěč *f.*; — geben, dojiti, mlěčiti; etwas mit der — einſaugen, zadojiti se čim s maternjim mlěkom; ſie hat Wangen wie — u. Blut, lica je bèla i rumena; obražčići kan da su joj mlěkom naliveni a ružicom posipani; (*bot.*) mlěčina; (b. Fiſch.) mlěčce.
Milchachat, *m.* mlěkovac.
Milchader, *f.* mlěčnica.
Milchahorn, *m.* (*Acer Platanoides*), mlěč.
Milchanſtalt, *f.* mlěkara, mlěčara, mlě-
Milcharche, *f.* ſ. Milchboot. [čarnica.
Milchartig, *adj.* mlěčast; — werden, umlěčiti se.
Milchartigkeit, *f.* mlěčnost.
Milchaſch, ſ. Milchnapf.
Milchauge, *n.* mlěčasto oko.
Milchbad, *n.* mlěčna kupelj.
Milchbahn, ſ. Milchſtraße.
Milchbart, *m.* nausnica, naustica, mah, malje *pl.*; (ein milchbärt. Burſche). golobradac, golobrado momče; ſ. Milchmaul.
Milchbärtig, *adj.* (*fig.*) mlad i zelen; er iſt noch —, tek mu probija i. trgla nausnica. [nik.
Milchbaum, *m.* (*Galactodendron*), mlěč-
Milchbehältniß, *n.* mlěčište. [slušac.
Milchblume, *f.* (*Polygala*), krestušac, kr-
Milchboot, *n.* (*Arca lactea*), mlěčna ko-
Milchborke, *f.* ſ. Milchſchorf. [rabljica.
Milchbranntwein, *m.* kumis.
Milchbrei, *m.* kaša s mlěkom.
Milchbrod, *n.* maslenjača, mlěkom umešen kruh; kolač.
Milchbruder, *m.* sudojak; (*coll.*) sudojčad; mlěčni brat, brat po dojilji i. dojkinji; ſ. Milchmaul.
Milchbruderſchaft, *f.* sudojstvo.
Milchbrühe, *f.* umaka od mlěka.
Milchbrunnen, *m.* mlěčište.
Milchbruſt, *f.* dojci, dojke; prsi bèle kao mlěko.
Milchbruſtgang, *m.* prsni mezgovod.
Milchcur, *f.* lěčitba, lěčenje mlěkom; d. — gebrauchen, lěčiti se mlěkom.
Milchdieb, *m.* mlěkokradica; ſ. Buttervogel.
Milchdiſtel, *f.* (*Sonchus oleraceus*), mlěčika, mlěčić, mlěčavac, kostreč; ſ. Marienditel. [fleiſch.
Milchdrüſe, *f.* mlěčna žlězda; ſ. Milch-
Milcheinſchießen, *n.* nastup i. pristup mlěka.
Milchen, *adj.* —e Kuh, muzovna, dojna krava; — werden, omlěčiti se.
Milchen, *v. n.* mlěčiti; —, *v. a.* ſ. Melken.
Milchen, *m.* (*Lapsana communis*), ognjičina.
Milcher, *m.* mlěčac; (Wb.) weißer —, oštrika, deklino grožđje, javor, okrugljak, okrugljač, šarena bělina.
Milcherei, *f.* stan, katun.
Milcherfüllt, *adj.* pun mlěka.
Milcheſſer, *m.* mlěkopija; ſ. Milchmaul.
Milcheſſig, *m.* kvasina (sirće, ocat) od surutke. [čilo.
Milchfarbe, *f.* mlěčna mast (boja), mlě-
Milchfarben, *adj.* mlěčast; mlěčne masti (boje).
Milchfaß, *n.* mlěčni sud; koba. [(boje).
Milchfäßchen, *n.* sukobica.
Milchferkel, *n.* odojče, odojak.
Milchfieber, *n.* mlěčna groznica.
Milchfladen, ſ. Milchkuchen.
Milchflaſche, *f.* staklo i. sklenica (boca) za mlěko.
Milchfleiſch, *n.* prsnjak.
Milchfrau, *f.* mlěkarica, mlěčarica.
Milchgährung, *f.* bučanje mlěka.
Milchgang, *m.* mlěčnica.
Milchgefäß, *n.* mlěčnik; (*anat.*) mlěčnica.
Milchgeld, *n.* mlěkarina, mlěčarina, novci za mlěko.
Milchgelte, ſ. Melkgelte. [za mlěko.
Milchgeſchirr, *n.* mlěčno posudje; lam-
Milchgeſchwulſt, *f.* mlěčni otok. [bure.
Milchgeſchwür, *n.* mlěčna rana.
Milchgewölbe, *n.* ſ. Milchkammer.
Milchglas, *n.* mlěčno staklo; (Trinkglas), čaša za mlěko; (ſ. Kind.), sisaljka, rog.
Milchglöckchen, *n.* (*Campanula rotundifolia*), bèli zvončić.
Milchgrind, ſ. Milchſchorf.
Milchhaar, *n.* ſ. Milchbart.
Milchhändler, ſ. Milchmann.
Milchharn, *m.* mlěčna mokraća.
Milchhaut, *f.* těna, koža od mlěka.
Milchhirſe, *f.* proso, kaša s mlěkom.
Milchig, *adj.* mlěkovit, mlěčan.
Milchjaſpis, *m.* mlěčna jašma.
Milchjunge, *m.* mlěkarče.
Milchkaffee, *m.* kava s mlěkom.
Milchkammer, *f.* mlěčnjak.
Milchkanne, *f.* mlěčnik, mlěčni ibrik.

Milchkarpfen, *m.* šaran-mlěčac.
Milchkäſe, *m.* sir sa skorupom.
Milchkeller, *m.* ſ. Milchkammer.
Milchkern, *m.* skorup.
Milchkitt, *m.* mlěčna zamazka.
Milchknabe, ſ. Milchjunge.
Milchknoten, *m.* mlěčni čvor.
Milchkoch, *m.* mlěčna kaša.
Milchkörperchen, *n.* mlěčak.
Milchkoſt, *f.* mlěčna hrana.
Milchkraut, *n.* (*Euphorbia Helioscopia*), počist; ſ. Milchblume.
Milchkrug, *m.* krčag i. vrč za mlěko.
Milchkryſtall, *m.* mlěčni ledac i. kristal.
Milchkübel, *m.* kabao za mlěko, mlěčni šatar; mlěčnik.
Milchkuchen, *m.* kolač.
Milchkuh, ſ. Melkkuh.
Milchlamm, *n.* jaganjac pod ovcom, pod sisom; jaganjčić; ſ. Sauglamm.
Milchlattig, ſ. Milchdiſtel.
Milchleiter, ſ. Milchgang.
Milchling, *m.* (*Agaricus piperatus*), paprenjača; (Säugling), odojak.
Milchlinſe, *f.* (*Tellina lactea*), mlěčna
Milchlöffel, *m.* mlěčanka. [zdělica.
Milchmädchen, *n.* mlěčarica.
Milchmalerei, *f.* slikanje mlěkom.
Milchmangel, *m.* bezmlěčnica.
Milchmann, *m.* mlěkar.
Milchmarkt, *m.* mlěkariště.
Milchmaß, *n.* mlěčna měra.
Milchmaul, *n.* mlěčar.
Milchmeſſer, *m.* mlěkoměr.
Milchmilbe, *f.* (*Acarus lactis*), mlěčni
Milchmuß, *n.* ſ. Milchbrei. [raztoč.
Milchnapf, *m.* labura (lambora), latvica.
Milchner, ſ. Milcher. [plavka.
Milchnerite, *f.* (*Nerita plicata*), borna
Milchnützung, *f.* uživanje, užitak mlěka; mlěkarenje.
Milchopal, *m.* mlěčan opal.
Milchpacht, *f.* zakupnik mlěka.
Milchpächter, *m.* zakupnik mlěka.
Milchpeterling, *m.* (*Selinum palustre*), barežni selen. [nica.
Milchpilz, *m.* (*Agaricus lactiſluus*), mlěč-
Milchpflanze, *f.* mlěkača. [užovka.
Milchporcellane, *f.* (*Cypraea lota*), mlěčna
Milchpulver, *n.* mlěčni prah.
Milchpumpe, *f.* ſ. Bruſtglas.
Milchquarz, *m.* mlěčnjak. [kajmak*.
Milchrahm, *m.* skorup, povlaka, vrhnje,
Milchreich, *adj.* mlěčan, mlěkovit.
Milchreiß, *m.* pirinač s mlěkom.
Milchröhre, *f.* (*vas laticis*), mlěčnica.
Milchruhr, *f.* běli proljev.
Milchſaft, *m.* (Lymphe), mezga; (*bot.*) mlěčina; ſ. Nahrungsſaft.
Milchſatte, *f.* stubljak.
Milchſauer, *adj.* kiseo kao kiselo mlěko; milchſaure Salze, mlěčani; milchſaure Gährung, bučenje.

Milchſauger, ſ. Ziegenmelker.
Milchſäure, *f.* mlěčna kiselina.
Milchſchaf, ſ. Melkſchaf.
Milchſchale, *f.* ſ. Milchnapf.
Milchſchaum, Milchſchnee, *m.* mlěčna pěna.
Milchſchorf, *m.* perućac, perućina, svrbeć.
Milchſchotten, *m.* grušalina, gruševina.
Milchſchrank, *m.* mlěčni postavac.
Milchſchwamm, ſ. Milchpilz. [dojkinji.
Milchſchweſter, *f.* sudojčica; sestra po
Milchſchweſterſchaft, *f.* sestarstvo po dojkinji. [ſieb.
Milchſeihe, *f.* cědjenje mlěka; ſ. Milch-
Milchſieb, *n.* cědioce, cědka, sitce (za mlěko).
Milchſohn, *m.* dojak, dojče; er iſt ihr —, ona ga je odojila.
Milchſpeiſe, *f.* mlěčno jelo; jelo od mlěka.
Milchſtein, *m.* mlěčanac.
Milchſtern, *m.* (*Ornithogalum*), ptičje
Milchſtock, ſ. Löwenzahn. [mlěko.
Milchſuppe, *f.* mlěčna juha (čorba).
Milchſtraße, *f.* mlěčni put, rimska cesta, pojas; (*ſam.*) kumova i. kumovska
Milchſtrudel, *m.* supita, mutaća. [slama.
Milchtopf, *m.* lonac za mlěko; tegla; (ein tiefer —), stubljak.
Milchtreppe, *f.* (*Turbo lacteus*), mlěčna
Milchtuch, *n.* mlěčno cědilo. [vrtaljka.
Milchverfälſchung, *f.* izopačivanje, izopaka mlěka.
Milchvoll, *adj.* mlěkovit.
Milchwarm, *adj.* mlak.
Milchwaſſer, *n.* surutka; ſ. Molken.
Milchweib, *n.* ſ. Milchfrau.
Milchweiß, *adj.* mlěčast, běl kao mlěko.
Milchwirthſchaft, *f.* mlěčarstvo; stanarstvo; — führen, mlěkariti, stanariti, planinčiti.
Milchwundkraut, ſ. Mauerhabichtkraut.
Milchwurz, ſ. Milchblume.
Milchzahn, *m.* mlěčnjak; ſ. Füllenzahn.
Milchzins, *m.* mlěkarina.
Milchzucker, *m.* mlěkovina; mlěčni slador (cukar, šećer).
Mild, (Milde), *adj.* blag; (weich), mek; (zart), nježan; (mürbe), prhak; krt; —es Obſt, mekuše; —er Regen, blaga, tiha kiša; (liebreich), dobrostiv, ljubazan; (freigebig), darežljiv; milostiv, darovit; eine —e Gabe, milostinja; —e Stiftungen, zadušbine, podušja; ſeine —e Hand aufthun, otvoriti darežljivu, podatnu ruku.
Milde, *f.* blagost; mekost; nježnost; prhkoća; gnjilina; tihoća; milokrvnost; dobrostivost; darovitost; ljubaznost.
Milden, *v. n.* meknuti, gnjiliti; upitomiti se; —, *v. a.* ſ. Mildern.
Milderer, *m.* blažilac, blažitelj.
Mildern, *v. a.* blažiti, ublažiti; e. Strafe —, omaliti kazan; (v. Sitten), pitomiti.

Mildernd, *adj.* ublažujući; —e Umſtände, ublažne okolnosti.
Milderung, *f.* ublaživanje, ublaga, ublaž *f.*; omaljivanje, omala.
Milderungsgrund, *m.* razlog ublage, omale.
Milderungsmittel, *n.* blažilo.
Milderungsumſtand, *m.* ublažujuća okolnost.
Milderungswort, *n.* ublažak.
Mildherzig, *adj.* blaga srca, blagosrdan, s božje strane.
Mildherzigkeit, *f.* blagosrdnost.
Mildigkeit, ſ. Milde, *f.*
Mildreich, *adj.* dobrostiv, milostiv.
Mildthätig, *adj.* darovit, dobrotvoran.
Mildthätigkeit, *f.* darovitost, dobrotvornost.
Militär, *n.* vojnici, vojska, vojništvo.
Militär-Adminiſtration, *f.* vojna uprava.
Militär-Appellationsgericht, *n.* vojni prizivni sud.
Militärärar, *n.* vojna blagajna i. blagara.
Militärarzt, *m.* vojni lěkar, lěčnik.
Militär-Aſſiſtenz, *f.* vojna pomoć.
Militärausreißer, ſ. Deſerteur.
Militärbeamte, *m.* vojni urednik.
Militärbeitrag, *m.* prinesak za vojsku.
Militärbeurlaubter, *m.* vojnik na dopustu.
Militär-Commandant, *m.* vojni zapovědnik.
Militär-Commando, *n.* vojno zapovědništvo.
Militärdienſt, *m.* vojna služba.
Militärdienſtleiſtung, *f.* vojnovanje.
Militärdienſtordnung, *f.* vojni službovnik.
Militärdienſtzeichen, *n.* znak vojnovanja.
Militär-Erſatzmann, *m.* vojni zaměnik.
Militär-Execution, *f.* vojna ovrha; izvršba po vojsci.
Militärflüchtling, *m.* vojni běgunac, uzběg.
Militärgericht, *n.* vojni sud.
Militärgerichtsbarkeit, *f.* vojna sudbenost.
Militärgerichtshof, *m.* vojno sudište.
Militärgränz- (in Zuſ.) vojno-krajiški.
Militärgränze, *f.* vojna krajina.
Militärgränz-Verwaltung, *f.* uprava vojne krajine.
Militär-Individuum, *n.* vojnik.
Militärinſtitut, *n.* vojni zavod.
Militäriſch, *adj.* vojni, vojnički.
Militärjahr, *n.* vojna godina; (Verwaltungsjahr), upravna godina.
Militärjuſtizbeamte, *m.* urednik od vojnoga pravosudja.
Militärjuſtiznorm, *f.* vojna sudovnost.
Militärkörper, *m.* (Corps), sbor, kor; (Armee), vojska.
Militärmacht, *f.* vojna sila; vojna država.
Militärmannſchaft, *f.* vojničad, vojna momčad.
Militärpflicht, *f.* vojna dužnost; (Militärdienſtpflicht), dužnost vojnovanja.
Militärpflichtig, *adj.* dužan vojnovati.
Militär-Polizeiwache, *f.* vojna redarska straža.
Militärſatzung, *f.* vojno pravilo, vojni propis.
Militärſtellungspflichtig, *adj.* dužan ići u vojnike.
Militärſtyl, *m.* vojni slog.
Militärtransport, *m.* presělica.
Militärvergehen, *n.* vojni prekršaj.
Militärweſen, *n.* vojništvo.
Militärwidmung, *f.* vojna služba.
Miliz, *m.* (*Poa aquatica*), vodena vlasulja.
Miliz, *f.* narodna vojska.
Mill, *n.* smeće, smet.
Milleporen, ſ. Punktkorallen.
Milliarde, *f.* tisuća milionah, miliarda.
Millimeter, *m.* milimetar.
Million, *f.* milion, miliun.
Millionär, *m.* milionar.
Millionſtel, *n.* milionina.
Millwürger, *m.* (*Lanius Collurio*), smedji svrakoper.
Milly-Kerze, *f.* Milly-svěća.
Milord! *m.* majlord! gospodine!
Milz, *f.* slezena, slezina.
Milzader, *f.* slezenska žila.
Milzauftreibung, *f.* plastenica, podrast.
Milzbalſam, *m.* balsam za slezenu.
Milzbeſchwerde, *f.* boleština slezene.
Milzbrand, *m.* bedrenica, bedrenici, prostrel, umavica.
Milzentzündung, *f.* uzpala i. žar slezene.
Milzfarn, ſ. Milzkraut.
Milzgeflecht, *n.* slezenski pletež i. splet.
Milzgegend, *f.* slabina.
Milzgeſchwür, *n.* rana na slezeni.
Milzig, *adj.* slezenav.
Milzkrank, *adj.* bolestan od slezene; er iſt —, boluje od slezene; ima dalak.
Milzkrankheit, *f.* slezobolja, dalak.
Milzkraut, *n.* (*Asplenium Ceterach*), slezenica, slana paprat, slatinčak.
Milzpflaſter, *n.* obliž i. meč (melem) za slezenu.
Milzſchlagader, *f.* slezenska kucavica i. odihavica.
Milzſtechen, *n.* bodež u slezeni; er hat das —, bode ga u slezeni.
Milzſtrang, *m.* slezenska uzica.
Milzſucht, ſ. Hypochondrie; Löſerdürre.
Milzſüchtig, ſ. Hypochondriſch.
Milzverhärtung, *f.* otvrda slezene.
Milzverſtopfung, *f.* zapek slezene.
Milzweh, *n.* slezobolja.
Mimen, *pl.* ſ. Geberden.
Mimik, *f.* mimika.
Mimiker, *m.* mimik.
Mimern, *v. n.* zabezeknuti se.
Mimoſe, ſ. Sinnpflanze.
Minaret, *n.* munara.
Minder, *adj.* manji; der Eine hat nicht — als der Andere, nijedan neima manje od drugoga; die —e Zahl, manjina; er iſt reich und ſein Bruder nicht —, on je bogat, a brat mu takodjer; er iſt — ſtark als du, on nije tako

jak kao što si ti; der —e Bruder, mladji brat; ſ. Mindeſt.
Minderbruder, ſ. Minorit.
Minderfatirung, *f.* manje očitovanje (n. p. dohodka).
Minderheit, *f.* manjina.
Minderjährig, *adj* mladodoban, mladolětan.
Minderjährige, *m.* mladodobnik, mladolětnik; —, *f.* mladodobnica, mladolětnica.
Minderjährigkeit, *f.* mladodobnost, mladolětnost.
Minderjährigkeits-Nachſicht, *f.* oprost mladodobnosti.
Mindern, *v. a.* maliti, omaliti, umaliti, smaliti, umanjiti; ſ. Vermindern; ſich —, *v. r.* umaliti se, umaljavati se; ponestajati; (v. Schmerz), smanišati, oduminuti, utažiti se, utoliti, odumijati.
Mindertheil, *m.* manji dio, manjina.
Minderung, *f.* maljenje; omala; oduminuće, manišanje.
Minderzahl, *f.* manjina.
Mindeſt, *adj.* najmanji; nicht im —en, ni koliko, ni malo, ni ole; zum —en, ſ. Mindeſtens.
Mindeſtbot, *n.* najmanja ponuda.
Mindeſtens, *adj.* barem, bar; najmanje.
Mindeſtfordernd, *adj.* najmanje tražeći, ištući.
Mine, *f.* podkop, lagum*; eine — ſpringen laſſen, dignuti podkop; (ſpr.) alle —n ſpringen laſſen, kopati i nogama i rukama, i Bogu i vragu; (*mont.*) rudnik.
Minen, *v. a.* podkopati, podjamiti.
Minenauge, *n.* ždrělo od podkopa.
Minenbiene, Minenеule, ſ. Minirbiene uſw.
Minengang, *m.* tamnik (tavnik).
Minengräber, *m.* podkopač, podjamič.
Minenhals, *m.* vrat od podkopa.
Minenkammer, *f.* ognjište podkopa.
Minenladung, *f.* naboj podkopa.
Minenzweig, *m.* rukav podkopa.
Miner, *f.* Mineral, *n.* ruda; neraslina; (Geſtein), kopina.
Mineralalkali, *n.* rudno luživo, solajka.
Mineralbad, *n.* rudne toplice.
Mineralblau, *n.* rudno modrilo.
Mineralgelb, *n.* rudno žutilo.
Mineralgrün, *n.* rudno zelenilo.
Mineralien, *pl.* rude, nerasline.
Mineralienbeſchreibung, *f.* rudopis.
Mineralienkabinet, *n.* rudara, mineralni kabinet.
Mineralienkenner, *m.* rudoznanac.
Mineralienkunde, *f.* rudoznanstvo.
Mineraliſch, *adj.* rudan, mineralan; neraslinski.
Mineralog, *m.* rudoslovac.
Mineralogie, *f.* rudoslovje.
Mineralogiſch, *adj.* rudoslovan.
Mineralquelle, *f.* rudno vrelo.
Mineralreich, *n.* rudstvo, neraslinstvo.
Mineralſammlung, *f.* sbirka rudah.
Mineralwaſſer, *n.* voda-rudnica.
Minerbad, Minerkunde uſw., ſ. Mineral-bad uſw.
Mineur, ſ. Minengräber.
Miniatur, (Miniaturmalerei), *f.* slikanje u malom, minjatura, minijatura; en — malen, slikati u malom, u sitnom.
Miniaturbild, Miniaturgemälde, *n.* sitnolik.
Miniaturmaler, *m.* sitnolikar, minjaturnik.
Minimalgewicht, *n.* najmanja tež.
Minimum, *n.* najmanje; (*math.*) najmanjina, najmanja olina.
Minimumthermometer, *m.* mrazokrajni toploměr.
Minirbiene, *f.* (*Apis cunicularia*), pčelarovica.
Miniren, *v. a.* podkopati, podjamiti.
Minireule, ſ. Kaninchenеule.
Minirer, ſ. Mineur.
Minirkäfer, *m.* (*Orchestes*), rovarica; ſ. Minirſpinne.
Minirkunde, *f.* podkopstvo.
Minirpflug, *m.* rovnjak.
Minirſpinne, *f.* (*Theraphosa cementaria*), pauk-rovac.
Miniſter, *m.* popečitelj, ministar; — ohne Portefeuille, popečitelj bez područja; — d. auswärtigen Angelegenheiten, popečitelj izvanjskih poslovah; (*Emberiza cyanea*), modri strnad.
Miniſterial- (in Zuſ.) popečiteljski, ministarski.
Miniſterialerlaß, *m.* popečiteljski (ministarski) izdatak.
Miniſterialrath, *m.* popečiteljski (ministarski) savětnik.
Miniſterialweg, *m.* im —e, preko popečiteljstva, ministarstva.
Miniſterium, *n.* popečiteljstvo, ministarstvo.
Miniſterrath, *m.* popečiteljsko, ministarsko věće; věće popečiteljstva, ministarstva.
Miniſtrant, *m.* podvornik, ministrant.
Miniſtriren, *v. a.* dvoriti, podvoriti, poslužiti.
Minium, *n.* ſ. Mennig.
Minne, *f.* ljubav.
Minnebarde, ſ. Minneſänger.
Minneglück, ſ. Liebeglück.
Minnelied, *n.* začinka; ljuvena i. ljubavna pěsma; ljubavinka.
Minnelohn, *m.* naplata ljubavi.
Minnepreis, *m.* plata, nagrada ljubavi.
Minneſang, *m.* ſ. Minnelied.
Minneſänger, *m.* ljuveni pěsnik, začinkar.
Mino, *m.* (*Gracula religiosa*), mino.
Minorenn, Minorennität, ſ. Minderjährig uſw.
Minorit, *m.* minorita.
Minorität, *f.* manjina.
Minoritenorden, *m.* red minoritah.
Minuend, *m.* malitbenik.
Minuendo-Licitation, *f.* jevtinba; mittelſt — hintangeben, predati što pod tko će pod manje.
Minus, *n.* manja.

Minus, *adv.* manje, manj.
Minuskel, *f.* maleno pismo.
Minuszeichen, *n.* malilo.
Minuta, *f.* alla —, na malo.
Minute, *f.* časak, minuta; ich bleibe keine — länger, ni jednoga časa više neću ostati; neću više ni časa ostati; ich kann keine — länger verweilen, nemogu časa počasiti. [točak.
Minutenrad, *n.* časačko kolice, časački
Minutenring, *m.* časački kolut i. kolobar.
Minutenuhr, *f.* časačka ura, časački dobnjak, sat.
Minutenweiser, Minutenzeiger, *m.* časačka kazaljka. [händler.
Minutirer, *m.* tržac, trgovčić; s. Klein-
Minutlich, *adv.* svaki časak; (*fig.*) svaki
Minze, *f.* maca; s. Münze. [čas.
Mir, *pron.* meni; er gab es mir, dao mi je.
Mirabelle, *f.* okomna trnovača, mirabeljka.
Mirakel, *n.* čudo.
Mire, s. Miere.
Mirrhe, Mirte usw. s. Myrrhe usw.
Misandrie, *f.* mržnja na mužkinje.
Misanthrop, Misanthrophie, s. Menschen-
Mischbar, *adj.* mešav. [haß usw.
Mischbarkeit, *f.* mešavost.
Mischehe, *f.* mešovita ženitba.
Mischelkorn, s. Mischkorn.
Mischeln, *v. a.* mešati.
Mischen, *v. a.* mešati, pomešati, sjemešati; Gerſten unter Korn —, umešati ječma u raž; gemischtes Getreide, s. Mischgetreide; gemischtes Obſt, mešovito i. svakojako voće; Waſſer unter den Wein —, metati, lěvati, sipati vodu u vino; (scherzw.) krstiti vino; den Wein mit Waſſer —, razslaviti vino; razblažiti vino vodom; durcheinander —, izmešati; Gift —, natočiti, nasuti otrova u jelo; otrovati; (b. Bäck.) mesiti; unſere Freuden ſind mit Leiden gemiſcht, gdě je sreća tu je i nesreća; ſich —, s. Mengen, Einmengen, ſich.
Mischer, *m.* mešaja, mešajica; (b. Bäck.) mesač, mesilac; —in, *f.* mešajica; mesilja.
Mischfarbe, *f.* mešovita mast.
Mischfarben, *adj.* izmešane masti (boje).
Mischfleisch, *n.* s. Ragout. [sumesa.
Mischfutter, *n.* mešovita krma i. pića,
Mischgetreide, *n.* sumesa, sumešo, sumeha, smesa; suvrstina, mešulja.
Mischkorn, *n.* suražica, napolica; s. Misch-
Mischlaut, *m.* mešovit glasac. [getreide.
Mischling, *m.* sumesa, smesa; (v. Thieren) melez; s. Mischkorn.
Mischlingswort, *n.* mešovita rěč.
Mischmasch, *m.* mešanija, mešalina, mešanica; (Gemansche), kalabura.
Mischmaschen, *v. n.* kalaburiti, kalamutiti, skalaburiti.
Mischmascher, *m.* kalaburač.
Mischmascherei, *f.* kalaburnja.
Mischstein, *m.* sumesac, mešanac.
Mischtheil, *m.* sumeska; s. Mengetheil.
Mischung, *f.* mešnja, mešanje; (das Gemischte), mešalina, smesa.
Mischungsverhältniß, *n.* sumesni razmer.
Mischwein, *m.* mešano vino.
Mischwerkzeug, *n.* mešalo.
Mischwort, *n.* mešovita rěč, mešovka.
Miserabel, *adj.* kukavan, jadan, prten.
Misere, *f.* nevolja, běda; kukavnost.
Miserere, *n.* (*theol.*) Gospode pomiluj; (Krankheit), crevni ulozi, miserere.
Misogam, *m.* neprijatelj ženitbe; er iſt ein —, mrzi na ženitbu.
Misogamie, *f.* mržnja na ženitbu.
Misogyn, *m.* ženomrzac; s. Weiberfeind.
Mispel, *f.* (*Mespilus germanica*), mušmulja, mušmula. [mulja.
Mispelbaum, *m.* mušmulovo drvo; muš-
Mispelbirn, *f.* mušmulka.
Mispelholz, *n.* mušmulovina.
Mispelkern, *m* pečka od mušmule.
Miß, *f.* gospodična. [zirati.
Mißachten, *v. a.* neštovati, necěniti; pre-
Mißachtung, *f.* necěna; preziranje.
Miſſal, s. Meßbuch. [preinačiti.
Mißändern, *v. a.* naopako proměniti,
Mißarten, s. Ausarten.
Mißbegriff, *m.* nepravi pojam. [se.
Mißbehagen, *v. n.* negoditi, nedopadati
Mißbehagen, *n.* negoda.
Mißbehaglich, *adj.* negodan, nengodan.
Mißbild, *n.* nelik. [uzobraziti.
Mißbilden, *v. a.* naopako obrazovati,
Mißbildung, *f.* izrod, izmet. [vati.
Mißbilligen, *v. a.* neodobriti, neodobra-
Mißbilligung, *f.* neodobravanje; kudnja.
Mißbrauch, *m.* (unrechter Gebrauch), zloraba; zlo uživanje, upotrebljavanje; zla poraba; — von ſeiner Macht machen, zlo upotrebiti vlast; (ſchädlicher Brauch), zao običaj, adet*.
Mißbrauchen, *v. a.* zlo, naopako rabiti, zlo uživati, upotrebljavati; na zlo upotrebiti, obrnuti (što); zlo se služiti (čim); Einen —, zlo upotrebljavati čiju dobrotu; (spr.) okumiti koga, da ga oguliš; die Zeit —, dangubiti, gubiti danke; den Namen Gottes —, uzimati u zalud Božje ime.
Mißbraucher, *m.* zlorabnik.
Mißbräuchlich, *adv.* zlorabno. [savez.
Mißbund, *m.* Mißbündniß, *n.* nepriličan
Mißcredit, *m.* zao glas; er ſteht in —, u zlu je glasu; in — bringen, ozloglasiti, ogrnuti zlim plaštem; (*merc.*) in — kommen, izgubiti veresiju.
Mißdanken, *v. a.* zlo se (komu) zahvaliti; nehvaliti komu.
Mißdeuten, *v. a.* zlo, naopako tumačiti, protumačiti.

Mißdeutung, *f.* zlo, naopako tumačenje.
Miſſen, ſ. Vermiſſen.
Mißerfolg, *m.* zao, hrdjav uspěh; neus- [pěh.
Mißernte, *f.* nerodica, nedaća.
Miſſethat, *f.* opačina, zločin, grehota, grešina, nedělo, grdno dělo.
Miſſethäter, *m.* zločinac; zlikovac; grěšnik; —in, *f.* zločinka, grěšnica.
Mißfall, *m.* ſ. Mißgeburt.
Mißfallen, *v. n.* nedopadati se; negoditi.
Mißfallen, *n.* negodovanje, nezadovoljstvo; er hat — daran, to mu se nedopada, to mu negodi.
Mißfällig, *adj.* neugodan, negodan, neprijatan; nepovoljan; — werden, onemiliti (komu).
Mißfälligkeit, *f.* neugodnost, neprijatnost; nepovoljnost, negodovanje.
Mißfarbe, *f.* neprilična mast; mavija.
Mißfarben, Mißfarbig, *adj.* nepriličnih mastih; mavijast.
Mißfaſſen, *v. a.* zlo, naopako shvatiti, uhvatiti.
Mißform, *f.* neprilika, nepodoba.
Mißformen, *v. a.* neuličiti.
Mißförmig, *adj.* nepriličan, nepodoban.
Mißgang, *m.* zaluta, zabas.
Mißgebären, *v. a.* (fehlgebähren), pometnuti, pobaciti, izmetnuti, izvrći, izbiti děte; ſie hat mißgeboren, izpalo joj je děte.
Mißgebilde, *n.* grdoba.
Mißgebot, *n.* hrdjava, slaba ponuda.
Mißgeburt, *f.* (*monstrum*), nakaza; (Fehlgeburt), pomet, izmet; pometnuće, iz- [metnuće.
Mißgefallen, ſ. Mißfallen.
Mißgefühl, *n.* nepovoljna, neugodna ćut, neugodno čuvstvo; negoda.
Mißgehen, *v. n.* zaići, zalutati, zabasati.
Mißgelaunt, *adj.* mrzovoljast, zle volje.
Mißgerathen, *adj.* izrodjen, izmetnut, izvrgnut; ſ. Mißrathen.
Mißgeſchenk, *n.* nedar.
Mißgeſchick, *n.* loša, huda sreća; zla kob.
Mißgeſchmack, *m.* nekus, neukus.
Mißgeſchöpf, *n.* nakaza.
Mißgeſtalt, *f.* nepodoba, nagrda, grdoba, grdobština; ſ. Mißgeſchöpf.
Mißgeſtaltet, *adj.* nakazan, nagrdjen, nepodoban.
Mißgeſtaltheit, ſ. Mißgeſtalt.
Mißgewächs, *n.* izrod.
Mißglück, *n.* neruka.
Mißglücken, *v. n.* nedati se, zlo poći i. neizaći za rukom; neuspěti (u čem).
Mißgönnen, *v. a.* zaviděti; er mißgönnt ihm ſein Glück, nije mu dobru rad; Einem etwas —, biti komu gladan.
Mißgreifen, ſ. Mißfaſſen; (*fig.*) promašiti.
Mißgriff, *m.* promašaj; (*fig.*) pogreška; —e thun, promašiti; (*fig.*) pogrěšiti, faliti.
Mißgunſt, *f.* zavist.
Mißgünſtig, *adj.* zavidan; nerad dobru.
Mißhagen, ſ. Mißbehagen.
Mißhall, *m.* nesklad.
Mißhällig, ſ. Mißhellig.
Mißhandel, *m.* naopak, hrdjav pazar.
Mißhandeln, *v. a.* Einen —, zlostaviti, zlostavljati koga; zlo s kim postupati; mučiti; —, *v. n.* grěšiti, sagrě- šiti.
Mißhändler, *m.* zlostavljač.
Mißhandlung, *f.* zlostava, zlostavljanje (koga); zlo postupanje (s kim).
Mißheirat, *f.* neprilična ženitba; (vom Weibe), neprilična udaja.
Mißheiraten, *v. n.* oženiti se, udati se neprilikom.
Mißhellig, *adj.* neskladan, nesložan.
Mißhelligkeit, *f.* nesklad; nesloga; neporazumljenje; es herrſchen zwiſchen ihnen —en, nepodudara im se ćud; neslažu se; ſ. Uneinigkeit.
Mißhoffnung, *f.* luda, zaludna nada.
Miſſion, *f.* poslanstvo, misija; věrověst.
Miſſionär, *m.* poslanac; (*theol.*) věroveštnik, misionar.
Miſſionsbericht, *m.* věroveštno (misionarsko) izvěšće.
Miſſionsweſen, *n.* věroveštće, misionarstvo.
Mißjahr, *n.* nerodica, nedaća, zla godina; wir hatten ein —, izdala i. omahla je godina.
Mißkauf, *m.* hrdjava, zla kupnja.
Mißkennen, *v. a.* zlo poznavati što; upoznavati se u što.
Mißklang, *m.* nesklad.
Mißkleiden, *v. a.* (*fig.*) nedolikovati (komu).
Mißklingen, *v. n.* zlo zvoniti.
Mißkredit, ſ. Mißcredit.
Mißlage, *f.* škripac.
Mißlaune, *f.* zla volja; košljivost.
Mißlaunig, *adj.* zlovoljan; — ſein, zle volje biti.
Mißlauniſch, *adj.* mrzovoljast, košljiv.
Mißlaut, *m.* zloglasje, nesuglasje.
Mißlauten, *v. n.* zlo glasiti, zvoniti.
Mißlautig, *adj.* nesuglasan.
Mißleiten, *v. a.* zavesti, zavoditi.
Mißlich, *adj.* opasan; er befindet ſich in einer —en Lage, u škripcu je; za nevolju mu je; —e Umſtände, nepovoljne okolnosti; eine —e Sache, mučna stvar.
Mißlichkeit, *f.* opasnost; dvoumnost.
Mißlingen, *v. n.* nepoći za rukom, nedati se, neizaći za rukom; es iſt ihm mißlungen, nije uspio.
Mißlingen, *n.* promašaj; neruka.
Mißlungen, *adj.* promašen.
Mißmuth, *m.* zla volja, nezadovoljstvo.
Mißmuthig, *adj.* zle volje, zlovoljan; dreseo, neveseo.
Mißmuthigkeit, *f.* zlovljonost.
Mißrathen, *v. n.* zlo roditi, neroditi; ſ. Abrathen.
Mißrathen, *n.* neudaća, nedaća.
Mißrechnen, *v. n.* zaračuniti se.
Mißregierung, *f.* naopaka, hrdjava vlada.
Mißruf, ſ. Mißcredit.

Mißſchätzen, *v. a.* necěniti.
Mißſchießen, *v. a.* promašiti, umašiti; (ſpr.) ein guter Schütze ſchießt auch miß, i dobar lovac promaši; (ſpr.) i pop u knjizi fali.
Mißſchlagen, *v. n.* ſ. Mißrathen; d. Ernte iſt ganz mißgeſchlagen, lětina je sasvim izdala; hrana je posve omahnula, slagala, pofalila; žito nije ni malo rodilo.
Mißſtand, *m.* hrdjavo, zlo stanje; das iſt ein großer —, to je velika nevolja.
Mißſtimmen, *v. a.* razdesiti; (*fig.*) ozlo-
Mißſtimmung, *f.* zla volja. [voljiti.
Mißton, *m.* grdoglasje; ſ. Mißklang.
Mißtönen, *v. n.* zlo glasiti.
Mißtrauen, *v. n.* nepověrovati, nepověriti se, nepouzdati se; ſehr —, nevěrovati (komu) ni malo.
Mißtrauen, *n.* nevěrovanje; neuzdanje; — hegen, ſ. Mißtrauen, *v. n.*
Mißtrauiſch, *adj.* nevěrujući, neuzdajući se; — ſein, ſ. Mißtrauen, *v. n.*; — um ſich blicken, větriti očima; zvěrati.
Mißtreten, ſ. Fehltreten.
Mißvergnügen, *n.* nepovoljnost; negoda, nezadovoljstvo.
Mißvergnügt, *adj.* neveseo, nezadovoljan; er iſt über ihn —, sneveselio se je s njega; nije s njim zadovoljan.
Mißverhältniß, *n.* nerazměr, nerazměrje.
Mißverſtand, *m.* nepravi smisao.
Mißverſtändniß, *n.* nerazumljenje, neporazumljenje; nesloga.
Mißverſtehen, *v. a.* zlo, krivo razuměti; nedorazuměti.
Mißwachs, *m.* nerodica, nedaća.
Mißwahl, *f.* hrdjav izbor.
Mißwollen, *v. n.* zlo (komu) želiti; raditi (komu) o zlu.
Mißwuchs, *m.* zločest rast; ſ. Mißwachs.
Miſt, *m.* (Dünger), gnoj, bunina, djubre; (Vieh—), balega; — laden, gnoj nametati; — breiten, razmetati gnoj; (Miſthaufen), gnojište; etwas auf den — werfen, baciti što na smet i. buništе; baciti što; (ſpr.) das iſt nicht auf deinem —e gewachſen, nije to iz tvoje glave; jeder Hahn iſt kühn auf ſeinem —e, svaki pěvac na svom bunišlu jači; er hat Geld wie —, ima novacah kao plěve; (*Chenopodium rubrum*), crven gjurgjevac; (v. ſchlechten Sachen), smet; (Nebel), magla.
Miſtausführer, *m.* vozač gnoja.
Miſtbad, *n.* gnojna kupelj.
Miſtbahre, *f.* gnojna nosila.
Miſtbauer, *m.* gnojar.
Miſtbeet, *n.* klilo, gnojnjak, djubrenjak.
Miſtbeetrahmen, *m.* obsěk gnojnjaka, klila.
Miſtblätterſchwamm, ſ. Miſtſchwamm.
Miſtbret, *n.* gnojna daska.
Miſtdungfliege, ſ. Miſtfliege. [gelleim.
Miſtel, *f.* (*Viscum album*), imela; ſ. Bo-
Miſtelbeere, *f.* imelna jagodica.
Miſteldroſſel, *f.* Miſtelfink, *m.* (*Turdus viscivorus*), imeluš, melaš.
Miſtelſtoff, *m.* imelovina.
Miſten, *v. n.* toriti; (v. Viehe), balegati, baložiti, pobalegati se; (von Ziegen, Schafen), brabonjiti; —, *v. a.* Blut —, točiti krvlju; den Acker —, gnojiti, djubriti njivu; (den Miſt aus dem Stalle ſchaffen), kidati gnoj.
Miſter, *m.* kidač (gnoja).
Miſtfink, ſ. Bergfink; Miſthammel.
Miſtfliege, *f.* (Miſtdungfliege, (*Scatophaga stercoraria*), poganica.
Miſtforke, ſ. Miſtgabel.
Miſtfreund, *m.* (*Philonthus*), gnojar.
Miſtfuhr, *f.* vožene, vožnja gnoja.
Miſtgabel, *f.* gnojne rogulje, roglje.
Miſtgälle, Miſtgauche, *f.* gnojnica.
Miſtgrube, *f.* gnojište.
Miſthaken, *m.* kopača.
Miſthammel, *m.* obrljuga, zamazaja.
Miſthaufen, *m.* gnojnik, djubrenik.
Miſthof *m* gnojište, buništе.
Miſtig, *adj.* gnojan, gnojav.
Miſtjauche, ſ. Miſtgälle.
Miſtkäfer, *m.* (*Scarabaeus stercorarius*), zujak, zunzak, scribuja, gundevalj, govnovalj, govnač.
Miſtkarre, *f.* gnojne taljige.
Miſtknecht, *f.* gnojar, djubretar.
Miſtkorb, *m.* gnojna košarica.
Miſtkraut, *n.* ſ. Miſtmelde.
Miſtlache, ſ. Miſtgälle. [breta.
Miſtlader, *m.* gnojar, tovarač gnoja, dju-
Miſtleiter, *f.* gnojna lěstva, lojtra.
Miſtler, ſ. Miſteldroſſel.
Miſtmagd, *f.* gnojara, djubretara.
Miſtmelde, *f.* (*Chenopodium vul.*), smrdljiva loboda.
Miſtpfuhl, *m* Miſtpfütze, *f.* guojište.
Miſtpilz, Miſtſchwamm, *m.* (*Agaricus fimetarius*), zmijara.
Miſtſtätte, Miſtſtelle, *f.* gnojište, buništе.
Miſtrage, *f.* gnojna nosila.
Miſtträger, *m.* gnojonoša.
Miſtruhe, *f.* gnojnik; smetnik.
Miſtvogel, *m.* (*Papilio populi*), topolnjak.
Miſtwagen, *m.* gnojna kola.
Miſtwaſſer, *n.* ſ. Miſtgälle.
Mit, *praep.* s, (š), sa, (su); — dir, s tobom; — mir, sa mnom; — ihm, š njim; — einander kommen, zajedno doći; Alle — einander, svi skupa; er iſt — ſammt dem Gelde davon gegangen, poběže i s novci; — der Feder ſchreiben, perom pisati; — d. Meſſer, nožem; — den Augen ſehen, očima viděti; — Bitten, molbom; — Gottes Hilfe, s pomoćju Božjom; er iſt — vielem Verſtande begabt, mnogo ima razuma; vrlo je razuman; ein Mädchen — blauen Augen und ſchwarzem

Haare, dèvojka modrih očijuh a crne kose; — einem Sohne niederkommen, roditi sina; — einer Sache zu Ende kommen, dovršiti što; es iſt aus — ihm, propade; prošao je; propao je; pokojni je; es ſteht nicht gut — ihm, po njega je zlo; — Fleiß arbeiten, marljivo raditi; — Freuden empfangen, radostno dočekati; — Fleiß kommt man vorwärts, uz marljivost se napreduje; — einem Male geſchah ein Schuß, u jedanput puče puška; — d. Alter verliert ſich das, pod starost toga nestaje; — dem Strome, niz rèku; — einem Worte, u jednu rèč, jednom rèči; — dem Winde, ſ. Wind; — dem Leſen anhalten, prestati čitati; laß mich — Frieden, okani me se, mahni me se; — Sturm erobern, na juriš uzeti; — meinem Wiſſen, da ja znam; — vier Pferden fahren, na četiri konja se voziti; — Gewalt, na silu; — Vorſatz, hotice, navalice; — Fug und Recht, kako pravo i dostojno jest; — beiden Händen, obèručke; — nächſten, ſ. Nächſtens; mit dem Schlage zehn, uprav u deset satih; — dieſen Worten eilte ſie davon, to reče, pa odhita; er war — dabei, i on je bio ondè; das gehört — dazu, i ovo spada tamo; — unter, kadšto, kadkada; kojegdè, gdègdè; — nichten, nimalo, nipošto; nije.

Mitächzen, *v. n.* jecati s (kim); sujecati.
Mitabgeſandte, *m.* suposlanik.
Mitackern, *v. n.* orati s (kim); ich werde —, i ja ću orati.
Mitälteſte, *m.* sustarèšina.
Mitangeklagte, *m.* sutuženik, satuženik.
Mitarbeiten, *v. a.* suraditi, raditi s (kim); pomagati.
Mitarbeiter, *m.* suradnik, suposlenik, surabotnik; pomagač, pomoćnik.
Mitaufſeher, *m.* sunadzornik, sunadgled-
Mitbaden, *v. n.* kupati se s (kim). [nik.
Mitbeauftragte, *m.* sunaručevnik.
Mitbegehren, *v. n.* er begehrt mit, hoće da ide s (vami); —, *v. a.* das begehrt er mit, i ovo ište.
Mitbegreifen, ſ. Begreifen.
Mitbegriffen, *adv.* zajedno s (čim).
Mitbeklagte, ſ. Mitangeklagte.
Mitbekommen, *v. a.* dobiti s (čim); das hat er —, i to je dobio; to je dobio s ostalim.
Mitbelehnte, *m.* sufeudnik, sulenovnik.
Mitbenützung, *f.* sauživanje, suraba, zajednička poraba.
Mitberechtigt, *adj.* suvlastan.
Mitberechtigte, *m.* suvlastnik.
Mitberechtigung, *f.* suvlast.
Mitbeſchuldigte, *m.* suokrivljenik, saokriv-
Mitbeſitz, *m.* suposèd. [ljenik.
Mitbeſitzer, *m.* suposèdnik.
Mitbeſtätigung, *f.* pritvrda.
Mitbeten, *v. n.* moliti s (kim).
Mitbetheiligte, *m.* saučestnik.
Mitbevollmächtigte, *m.* punomoćnik; er iſt ein —, i on je punomoćnik.
Mitbevollmächtigung, *f.* supunomoć.
Mitbewerben, ſich, *v. r.* suprositi.
Mitbewerber, ſ. Mitwerber.
Mitbewohner, *m.* sažitelj. [čavati.
Mitbezeugen, *v. n.* posvèdočiti, posvèdo-
Mitbieten, *v. n.* (b. einer Licitation), su-
Mitbitten, *v. a.* moliti s (kim). [dražati.
Mitblaſen, *v. n.* puhati s (kim); er hat mitgeblaſen, i on je puhao, duhao.
Mitbleiben, *v. n.* er will —, i on hoće da ostane.
Mitbringen, *v. a.* donèti (sa sobom); ponèti; Einen —, povesti koga (sa so-
Mitbruder, *m.* brat. [bom).
Mitbuhler, ſ. Nebenbuhler.
Mitbürge, *m.* sujamac, sajemac.
Mitbürgen, *v. n.* sujamčiti, sajemčiti.
Mitbürger, *m.* sugradjanin; sudržavljanin; —in, *f.* sugradjanka.
Mitbürgſchaft, *f.* sujamstvo, sajemstvo.
Michriſt, *m.* sukršćanin, sahriščanin; er iſt ein —, i on je kršćanin; die —en, ostali kršćani, hriščani.
Mitdienen, *v. n.* služiti s (kim).
Mitdiener, *m.* saslužâk.
Mitdreſchen, *v. n.* mlatiti s (kim).
Mitdürfen, *v. n.* er darf nicht mit, nesmè ići s (nami). [je tlačio.
Mitdrücken, *v. n.* er hat mitgedrückt, i on
Miteigenthum, *n.* suvlastništvo, zajednička svojina.
Miteigenthümer, *m.* suvlastnik.
Miteinander, *adv.* zajedno, skupa.
Miteinſpanner, *m.* sprežnik.
Mitempfinden, *v. a.* saćutèti.
Mitempfinder, *m.* saćutilac.
Mitempfindung, *f.* saćut. [slèdnica.
Miterbe, *m.* sunaslèdnik; —in, *f.* suna-
Miterben, *v. n.* naslèditi s (kim); er hat mitgeerbt, i on je naslèdio.
Miterbſchaft, *f.* sunaslèdstvo.
Miteſſen, *v. n.* jesti s (kim); wollen Sie —? hoćete li s nami jesti?
Miteſſer, *m.* sujedac; (*med.*) zlohranost.
Mitfahren, *v. n.* vezti se, voziti se s (kim).
Mitfaſten, *v. n.* postiti s (kim).
Mitfechten, *v. n.* er hat auch mitgefochten, i on se je bio.
Mitfechter, *m.* subojnik, suhrvač.
Mitfertiger, *m.* supodpisalac.
Mitfinder, *m.* sunalèznik.
Mitfliehen, *v. n.* pobèći, utèći s (kim).
Mitfolgen, *v. n.* takodjer ići za kim.
Mitfühlen, *v. n.* saćutèti.
Mitführen, *v. a.* povesti (sa sobom).
Mitgabe, ſ. Mitgift.
Mitgaſt, *m.* sugost.

Mitgeben, *v. a.* dati.
Mitgefährte, *m.* drug, drugar.
Mitgefangene, *m.* sauznik, suzatvorenik.
Mitgefühl, *n.* saćut; ſ. Sympathie.
Mitgehen, *v. n.* ići s (kim); ići zajedno; etwas — laſſen, ukrasti što; (ſpr.) mitgegangen, mitgehangen, pokraj suha drveta i sirovo izgori.
Mitgehilfe, *m.* pomoćnik.
Mitgenoſſe, *m.* dionik; učestnik; drug; er war ein —, i on je bio dionik.
Mitgenoſſin, *f.* drugarica.
Mitgeſang, *m.* supĕv.
Mitgeſell, *m.* sadrug, drug.
Mitgeſpann, *m.* sprežnik.
Mitgewinnen, *v. a.* takodjer dobitj.
Mitgift, *f.* věno, miraz*.
Mitgiftlos, *adj.* bez věna, miraza.
Mitgläubiger, *m.* suvĕrovnik.
Mitglied, *n.* član.
Mitgraben, *v. a.* er hat mitgegraben, i on je kopao.
Mithaftung, *f.* saodgovornost; sujamstvo.
Mithalten, *v. n.* Eines Partei —, držati s kim; ich halte mit, nisam s razkide.
Mithandeln, *v. n.* suraditi, sudĕlovati.
Mithelfen, *v. n.* pomagati, pomoći.
Mithelfer, *m.* pomagač, pomoćnik.
Mitherausgeber, *m.* saizdavalac.
Mitherrſcher, *m.* suvlad, suvladalac; sugospodar.
Mithin, *adv.* dakle, i tako, (indi, anda).
Mitintereſſent, *m.* saučestnik, sudionik; die —en, ostali učestnici, dionici; er iſt ein —, i on je učestnik, dionik.
Mitinwohner, *m.* sukućanin.
Mitisgrün, *n.* mitisova zelen.
Mitjagen, *v. n.* loviti s (kim).
Mitkämpfen, *v. n.* boriti se takodjer.
Mitkämpfer, *m.* suborac, subojnik.
Mitkäufer, *m.* sakupac.
Mitkläger, *m.* satužitelj.
Mitknien, *v. n.* er will nicht —, neće s (nami) da kleči.
Mitkommen, *v. n.* doći s (kim).
Mitkönnen, *v. n.* er kann nicht mit, on nemože s (nami, vami itd.).
Mitkrieger, *m.* suvojnik.
Mitlachen, *v. n.* takodjer se smijati; er hat mitgelacht, i on se je smijao.
Mitlaufen, *v. n.* trčati s (kim).
Mitlaut, *m.* suglasac.
Mitlauter, *m.* suglasnik.
Mitlehrer, *m.* saučitelj.
Mitleid, Mitleiden, *n.* sažao *f*, sažaljenje; — mit Jemand haben, žalostiv biti na koga; žaliti koga; žao biti komu koga; er erregte mein —, sažali mi se na njega; er erregte ihr — im höchſten Grade, dožali joj se; haben Sie — mit mir, smilujte mi se; pomilujte; ſ. Mitleidenheit.
Mitleiden, *v. n.* stradati, patiti s (kim); —, *v. a.* ſ. Bemitleiden.
Mitleidenheit, *f.* sustrast, sustradanje; (d. Tragen gleicher Laſt), subremenovanje; in — ſein, subremenovati; in — ziehen, subremeniti (koga).
Mitleidenſchaft, ſ. Mitleidenheit.
Mitleider, *m.* sažalitelj, žalitelj; (ſpr.) beſſer Neider als —, bolje da ti zavide, nego da te žale.
Mitleidig, *adj.* bolećí; ſie hat ein —es Herz, milostiva i. žalostiva je srca; (v. Laſten), subremenujući.
Mitleidigkeit, *f.* žalostivost, milostivost.
Mitleidslos, *adj.* nesmiljen.
Mitleidsloſigkeit, *f.* nesmiljenost.
Mitleidsvoll, *adj.* vrlo žalostiv, milostiv.
Mitleidswerth, Mitleidswürdig, *adj.* sažaljenja dostojan.
Mitlernen, *v. a.* učiti s (kim).
Mitmachen, *v. a.* činiti što i drugi; die Mode —, življeti po modi; er will Alles —, svagdĕ hoće da bude; hoće sve da čini ko i drugi; u svako se kolo hvata.
Mitmeiſter, *m.* sumajstor; die —, *pl.* (ostali) majstori.
Mitmenſch, *m.* bližnji, iskrnji; er iſt unſer —, i on je čovĕk.
Mitmüſſen, *v. n.* er muß mit, mora s (nami).
Mitname, *m.* priděvak.
Mitnehmen, *v. a.* poněti, uzeti, povesti (sa sobom); d. Krankheit hat ihn mitgenommen, izbolio je; ocĕdila ga je bolest; dieſe Arbeit hat mich ſehr mitgenommen, ovaj me je posao baš obhrvao.
Mitnennen, *v. a.* er hat ihn mitgenannt, i njega je imenovao.
Mitnichten, *adv.* nikako, nipošto; ne.
Mitnöthigen, *v. a.* siliti i. nagoniti koga da ide s (kim).
Mitpächter, *m.* suzakupnik.
Mitprügeln, *v. a.* er hat mitgeprügelt, i on je tukao.
Mitraſchnecke, *f.* (mitra), mitrica.
Mitrauchen, *v. a.* wollen Sie —? hoće-li Vam se s nami pušiti?
Mitrechnen, *v. a.* sračunati, uračunati.
Mitreden, *v. a.* subesĕditi; govoriti s (ostalimi); ein Wort —, prosloviti slovo; da habe ich auch ein Wörtchen mitzureden, to se i mene tuka.
Mitregent, *m.* suvlad, suvladnik.
Mitregentſchaft, *f.* suvladstvo.
Mitreiſen, *v. n.* putovati s (kim).
Mitreißen, *v. a.* zanĕti.
Mitſammen, *adv.* zajedno.
Mitſammt, *praep.* zajedno s.
Mitſaß, *m.* prisĕdnik.
Mitſaufen, *v. n.* pijančevati s (kim).
Mitſchicken, *v. a.* er hat es mitgeſchickt, i to je poslao; er hat ihn mitgeſchickt, posla ga s (njim); i njega posla.
Mitſchreien, *v. n.* vikati s (kim).

Mitſchuld, *f.* (im Civilr.) sadug; (im Crim.) sukrivina, sukrivnja.
Mitſchuldig, *adj.* sukriv.
Mitſchuldige, *m.* sukrivac.
Mitſchuldner, *m.* sadužnik.
Mitſchüler, *m.* saučenik; —in, *f.* saučenica.
Mitſehen, *v. a.* sugledati; takodjer gledati.
Mitſeufzen, *v. n.* takodjer uzdisati, uzdahnuti.
Mitſingen, *v. n.* pripěvati; pěvati s (kim).
Mitſitzen, *v. n.* susědĕti.
Mitſollen, *v. n.* ich ſollte mit, imao bih i ja ići.
Mitſpeiſen, *v. n.* sublagovati, jesti s (kim).
Mitſperre, *f.* suzaklop; osebni ključ; sakljućavanje; zajedničko zaključanje.
Mitſpielen, *v. n.* igrati, igrati se s (kim); (spr.) Einem übel —, uvaliti komu crn komad u torbu; nahuditi komu.
Mitſtimmen, *v. n.* suglasovati.
Mitſtimmende, *m.* suglasovalac.
Mitſuchen, *v. a.* tražiti s (kim).
Mittag, *m.* pódne; es geht auf —, es wird bald — ſein, bit će podne; gegen —, oko podne; kad je bilo (kad bude) oko pola dana; — iſt vorüber, podne je odzvonilo; zu —e eſſen, obědovati, ručati; Einen auf den — zu ſich bitten, pozvati koga na obĕd, ručak; (Süden), jug; gegen —, prama jugu
Mittagen, *v. i.* es mittaget, podne je.
Mittägig, *adj.* podnevan, poludnevan.
Mittäglich, *adj.* južan; s. Mittägig; —, *adv.* o podne.
Mittagmahlen, *v. n.* obědovati, ručati.
Mittags, *adv.* u podne, na podne; o podne.
Mittags- (in Zuſ.) podnevan, poludnevan; južan.
Mittagsblume, *f.* (*Mesembryanthemum*), ledenik, kosmatac.
Mittagsbrod, Mittagseſſen, *n.* obĕd, ručak; während des —, beim —, pod obědom.
Mittagsfläche, *f.* podnevna ploha.
Mittagsgaſt, *m.* obědar.
Mittagsgebet, *n.* podnevna molitva.
Mittagsgegend, *f.* južan kraj, južna strana.
Mittagsgeläut, *n.* podnevno zvonjenje.
Mittagsgeſellſchaft, s. Tiſchgeſellſchaft.
Mittagsglocke, *f.* podnevno zvono; die — läutet, zvoni podne.
Mittagsglut, Mittagshitze, *f.* pripeka (podnevna).
Mittagshimmel, *m.* južno nebo.
Mittagshöhe, *f.* podnevna visina.
Mittagskoſt, *f.* obĕd, ručak; wo haſt du die —? gdě obědjuješ, ručaš?
Mittagskreis, *m.* podnevnik, poludnevnik, poludnik.
Mittagsküſte, *f.* južan kraj, južna obala.
Mittagsland, *n.* južna zemlja.
Mittagslicht, *n.* podnevno světlo.
Mittagslinie, *f.* podnevnica, poludnica.
Mittagsmahl, s. Mittagsbrod.
Mittagsmahlgebet, *n.* obědovna molitva; molitva pred obědom.
Mittagsmahlzeit, *f.* obědnica, ručanica; ručno doba.
Mittagsmilch, *f.* podnevni pomuz.
Mittagspol, *m.* južna stožerina.
Mittagspredigt, *f.* podnevna propověd
Mittagspunkt, *m.* južište. (predika).
Mittagsreife, *pl* otražak, otražbine ručka.
Mittagsruhe, *f.* plandovanje; — halten, plandovati.
Mittagsſchicht, *f.* popoldanica.
Mittagsſchichter, *m.* popoldaničar
Mittagsſchlaf, *m.* s. Mittagsruhe.
Mittagsſchmaus, *m.* obĕd.
Mittagsſchwüle, *f.* omara.
Mittagsſeite, *f.* južna strana, jug.
Mittagsſonne, *f.* podnevno, poludnevno sunce.
Mittagsſpeiſe, *f.* obědno jelo.
Mittagsſtunde, *f.* poludnevno doba; um die —, oko podne. ručak.
Mittagstafel, *f.* Mittagstiſch, *m.* obĕd,
Mittagsuhr, *f.* podnevni i. poludnevni dobnjak (sat, ura). wind.
Mittagswind, *m.* podnevni větar; s. Süd-
Mittagszeichen, *n.* znak poldana.
Mittagszeit, *f.* poludnevje, poludnevno i. podnevno doba; um die —, oko
Mittagwärts, *adv.* k jugu. podne.
Mittanzen, *v. n.* igrati, plesati s (kim).
Mitte, *f.* sréda, sredina; aus der —, izsred; von der —, sasred; in die —, usred; in der — entzweihauen, razpoloviti, razsěći po pola i. po polak; in der — gehen, sredinom ići; Einer aus unſerer —, jedan od nas i. izmedju nas; in der — des Weges, nasred puta; etwas in d. — faſſen, uzeti što po sredini; er faßte ihn um die —, uhvati ga oko pasa. srednjak.
Mittel, *adj.* srednji; der mittle Finger,
Mittel, *n.* (*medium*), sredstvo; (Mitte), sréda, sredina; man geht am ſicherſten im —, sredinom se ide najsĕgurnije; das — halten, srednji biti; ſich ins — legen o. ſchlagen, posredovati; (zwiſchen Streitenden), razvadjati, razvaditi; (wodurch etwas bewirkt o. erreicht wird), način; alle — verſuchen, sve kušati, pokušati; der Zweck adelt die — nicht, neposveti svrha kletih sredstvah; (spr.) jednu crkvu odkri, a drugu pokri, neima ti zadušbine; ein — erſinnen, domisliti se, izumiti, doviti se; (Heil—), lĕk; ein — wider d. Fieber, lĕk od groznice; die —, *pl.* (Vermögen), imutak; imaće, imuće; (Geld), novac; bei —n ſein, imati novacah; (bemittelt ſein), imućan, imašan biti; (*merc.*) osrednji, srednje ruke; gut —, ſein —, nadosrednji; arithmetiſches —, računski proměr.
Mittel- (in Zuſ.) srednji.

Mittelader, *f.* srednja žila.
Mittelalter, *n.* (*hist.*) srednji věk; (Mannesalter), srednja, vrsna doba; sredo-
Mittelalterlich, *adj.* sredověčan. [věčnost.
Mittelart, *f.* srednja vrst (fela).
Mittelbahn, ſ. Mittelſtraße.
Mittelband, *n.* pouzica; ſ. Mittelgürtel.
Mittelbar, *adj.* posredan, posredstven.
Mittelbarkeit, *f.* posrednost, posredstve-
Mittelbaß, ſ. Violin. [nost.
Mittelbauch, *m.*
Mittelbauchsgegend, *f.* } opupje.
Mittelbegriff, *m.* srednji pojam.
Mittelbehörde, *f.* srednja oblast.
Mittelbein, *n.* srednja noga.
Mittelbier, *n.* srednje pivo; rědina.
Mittelblau, *adj.* srednje modrine.
Mittelboden, *m.* srednji pod, tavan.
Mittelbrachvogel, *m.* srednji škurak.
Mittelbruch, *m.* ustroj, uporak, uzubak.
Mittelbruſt, *f.* srednje grudi.
Mittelbruſtring, *m.* sredogrudni članak.
Mittelbund, *m.* srednja karika.
Mittelbuntſpecht, *m.* (*Picus medius*), srednji dětao.
Mittelding, *n.* osrednja stvar.
Mittelbruck-Dampfmaſchine, *f.* sredotlačni parostroj. [patka.
Mittelente, *f.* (*Anas acuta*), dugorepa
Mittelеule, ſ. Steineule.
Mittelfalk, ſ. Geierfalk.
Mittelfarbe, *f.* srednja mast (boja).
Mittelfein, *adj.* osrednji; srednje ruke.
Mittelfeld, *n.* srednje polje.
Mittelfell, *n.* (*mesiastinum*), preponka.
Mittelfinger, *m.* srednjak. [pium.
Mittelform, *f.* srednji oblik; ſ. Partici-
Mittelfurche, *f.* srednja brazda.
Mittelfuß, *m.* grana, lěsica, splet.
Mittelfußknochen, *m.* predgrana kost.
Mittelgang, *m.* (*anat.*) srednja cěv.
Mittelgattung, *f.* osrednja vrsta, ruka
Mittelgebirge, *n.* srednje gore. [(fela).
Mittelglied, *n.* srednji članak.
Mittelgrad, *m.* srednji i. drugi stupanj.
Mittelgroß, *adj.* srednje veličine.
Mittelgröße, *f.* srednja veličina.
Mittelgrund, *m.* središte.
Mittelgürtel, *m.* srednji pojas.
Mittelhand, *f.* pest.
Mittelhandknochen, *m.* pestna kost.
Mittelherz, *n.* (*Cardium medium*), srednja čančica.
Mittelhülſe, *f.* (*Solen Legumen*), bobac.
Mitteljahr, *n.* srednja godina.
Mittelkraut, *n.* plosnat kupus.
Mittelkreis, ſ. Äquator.
Mittelland, *n.* srednja zemlja.
Mittelländer, *m.* sredozemac.
Mittelländiſch, *adj.* sredozeman; — es Meer, sredozemno more.
Mittellandsgebirge, *n.* nutrnje gore.
Mittellaut, ſ. Umlaut.

Mittelleib, *m.* sredina těla; (b. Inf.) trup.
Mittelleinwand, *f.* platno od vlasa i. svlaka; osrednje plato.
Mittellerche, ſ. Baumlerche.
Mittellinie, *f.* srednja crta.
Mittellos, *adj.* neimatan, neimašan.
Mittelloſe, *m.* neimatnik, neimalica.
Mittelloſigkeit, *f.* neimanje, neimaština.
Mittelloſigkeits-Zeugniß, *n.* svědočba o neimaštini.
Mittelmann, *m.* srednje ruke čověk; (Vermittler), posrednik.
Mittelmaß, *n.* srednja měra.
Mittelmäßig, *adj.* osrednji, srednji, u srednju ruku.
Mittelmäßigkeit, *f.* osrednost, srednost, srednja ruka.
Mittelmaſt, *m.* veliko jedrilo, veliki, glavni jedrenjak (jarbun); (Forſtw.) srednja žirovina.
Mittelmauer, *f.* prězid.
Mittelmeer, *n.* Sredozemno more, Srednje more.
Mittelmehl, *n.* osrednje brašno.
Mittelort, *m.* posredište.
Mittelpreis, *m.* srednja cěna.
Mittelpunkt, *m.* središte, sredik.
Mittelpunktslinie, *f.* središnja crta, središnica.
Mittelpunktswinkel, *m.* središnji kut.
Mittelrabe, *m.* ſ. Kráhe.
Mittelrad, *n.* srednji točak, srednje ko-
Mittelraſt, *f.* srednji zub. [lice.
Mittelreif, *m.* srednji obruč. [rika.
Mittelring, *m.* srednji kolut, srednja ka-
Mittelrippe, *f.* (*bot.*) glavno rebro.
Mittelrücken, *m.* (*mesothorax*), sredina
Mittels, ſ. Mittelſt. [hrbta.
Mittelſalz, ſ. Neutralſalz.
Mittelſatz, *m.* srednji rěk; umetnuti rěk.
Mittelſäulchen, *n.* (*columella*), stupčić.
Mittelſäule, *f.* srednji stup.
Mittelſchaft, *m.* srednji usad.
Mittelſchatten, ſ. Halbſchatten.
Mittelſchild, *m.* srednje polje.
Mittelſchlag, *m.* ſ. Mittelgattung.
Mittelſchlich, *m.* srednji mulj. [keta.
Mittelſchnepfe, *f.* (*Scolopax major*), čo-
Mittelſchritt, *m.* srednji korak.
Mittelſchule, *f.* srednja učionica, škola.
Mittelperſon, *f.* ſ. Mittler.
Mittelſeite, *f.* srednja strana.
Mittelſorte, ſ. Mittelgattung.
Mittelſparren, *m.* srednji rog.
Mittelſpruch, ſ. Schiedsſpruch.
Mittelſt, *adv.* po, kroz; — ſeines Beiſtandes, njegovom pomoću.
Mittelſtadt, *f.* srednji grad.
Mittelſtand, *m.* srednji stališ.
Mittelſtändig, *adj.* srednji.
Mittelſteg, *m.* srednji obložak.
Mittelſtimme, *f.* ſ. Tenor.
Mittelſtraße, *f.* srednji put; sredina; die

— halten, sredinom ići; držati se srednje ruke i. sredine.
Mittelſtreif, *m.* srednja pruga.
Mittelſtrich, *m.* spojka.
Mittelſtück, *n.* srědka; das — eines Faßbodens, srědj.
Mittelſtufe, *f.* ſ. Mittelgrad.
Mitteltemperatur, *f.* srednja toplota.
Mitteltiefe, *f.* srednja dubljina.
Mittelton, *m.* srednji glas.
Mitteltonig, *adj.* pola naglasni.
Mitteltreffen, *n.* srěda.
Mittelwall, *n.* srednji nasip; ſ. Zwiſchenwall.
Mittelwand, *f.* srednji zid; (Zwiſchenw.), tin, prězid; prětin; ſ. Mittelfell.
Mittelweg, *m.* srednji put, srednja cesta.
Mittelwegerich, *m.* (*Plantago media*), srednji trputac; srednja bokvica.
Mittelwerg, *n.* vlas, svlak.
Mittelweſen, *n.* srědac.
Mittelwind, *m.* srednji větar.
Mittelwort, ſ. Participium.
Mittelzehe, *f.* srednji prst (od noge).
Mittelzeit, *f.* srednje vrěme; ſ. Mittelalter.
Mittelzeitig, *adj.* obojni.
Mittelzuſtand, *m.* srednje stanje.
Mitten, *adv.* sred; — in der Stadt, nasred grada; — in der Stadt wohnen, stanovati i. stajati nasred i. sred grada; — durch, skroz, posred, kroz sred, posred srěde, kroz sred srěde; — heraus, izsred; — durch d. Fluß, sredinom rěke; — entzweibrechen, prelomiti po pola i. po polak; — im Leſen wurde er geſtört, kad je najbolje čitao, bude smeten; — im Schlafe, kad se je razspavao; u najboljem snu.
Mitternacht, *f.* pónoći, polnoći; gluho doba; gegen —, oko pónoći; kad je bilo (kad bude) oko polak noći; um —, u pónoći, u gluho doba noći; (Nord), sěver, nočnj; gegen — liegen, ležati na nočnju i. prema sěveru.
Mitternachten, *v. i.* es mitternachtet, ponoći je.
Mitternächtig, *adj.* ponoćan, polnnoćan.
Mitternächtlich, *adj.* ponoćan; ſ. Nördlich.
Mitternachts, *adv.* u ponoći; ponoćju.
Mitternachtsgang, *m.* hodja u ponoći.
Mitternachtsgegend, Mitternachtsſeite uſw. ſ. Nordgegend uſw.
Mitternachtsſtille, *f.* gluho doba (noći).
Mitternachtsſtunde, *f.* ponoći.
Mitternachtsuhr, *f.* ponoćni dobnjak, sat.
Mitternachtszeit, *f.* gluhonoće.
Mittfaſten, *pl.* sredopošće.
Mittfaſten- (in Zuſ.) sredopostni.
Mitthäter, *m.* (*jur.*) sukrivac.
Mittheil, *m.* sudio.
Mittheilbar, *adj.* poděliv; (*fig*) sobćiv; das iſt nicht —, to se neda sobćiti, kazati, pověriti.
Mittheilbarkeit, *f.* podělivost; (*fig.*) sobćivost.
Mittheilen, *v. a.* einem Bettler eine Gabe —, uděliti, poděliti prosjaku; (melden), doglasiti, javiti, obznaniti; ſeine Meinung —, kazati što tko misli; (*communicare*), sobćiti (saobštiti), priobćiti; Einem ſeinen Kummer —, izkazati komu svoje jade; ſchriftlich —, pismeno javiti; Einem einen Brief —, dati komu proštiti pismo; ſich Einem —, pověriti se komu; d. Feuer theilt der Luft ſeine Wärme mit, oganj poděljuje zraku svoju toplinu; (ausfolgen), izdati; predati.
Mittheilend, *adj.* sobćit, sobćujući.
Mittheiler, *m.* sobćitelj, priobćitelj.
Mittheilſam, *adj.* (*fig.*) govorljiv; pověrljiv.
Mittheilſamkeit, *f.* govorljivost; pověrljivost.
Mittheilung, *f.* (*fig.*) sobćenje, priobćivanje; (Nachricht), doglas; ich danke für die —, hvala na kaži; —en, *pl.* razprave.
Mitthun, ſ. Mitmachen.
Mittle, ſ. Mittlere.
Mittler, *m.* srednik, posrednik; (Heiland), spasitelj; —in, *f.* posrednica, srednica.
Mittleramt, *n.* posredništvo.
Mittlere, *adj.* srednji; —r Gattung, osrednji, srednje ruke; von —m Alter, sredověčan, poluvěčan; der — Finger, srednjak; — Geſchichte, sredověčna pověstnica; — Temperatur, osěčna toplota.
Mittlertod, *m.* posredujuća smrt; smrt posrednika.
Mittlerweile, *adv.* medju tim, u tom, u to.
Mittlerweilig, *adj.* medjutonji.
Mittnacht, ſ. Mitternacht.
Mittönen, *v. n.* suglasiti.
Mittragen, *v. a.* takodjer nositi.
Mittrinken, *v. a.* piti s (kim).
Mittſommer, *m.* sredoljeće.
Mittwinter, *m.* sredozimje.
Mittwoche, *f.* srěda.
Mittwöchentlich, *adj.* srednji.
Mittwochs, *adv.* srědom.
Mitüben, ſich, *v. r.* takodjer se věžbati.
Mitunter, *adv.* kadšto; kadkada; medju drugim, ostalim.
Mitunterlaufen, *v. n.* podkrasti se, uvući se.
Mitunternehmer, *m.* sunaimar.
Mitunterzeichnen, *v. a.* takodjer podpisati, supodpisati.
Mitunterzeichner, *m* supodpisač.
Mitunterzeichnung, *f.* supodpis.
Miturſache, *f.* sauzrok.
Mitverbrecher, *m.* suzločinac, ortak.
Mitverſchworene, *m.* saurotnik.
Mitwachen, *v. n.* takodjer bděti; bděti s (kim).
Mitwählen, *v. a.* takodjer izbirati.
Mitwähler, *m.* izbirač; die —, *pl.* drugi izbirači.
Mitwaſchen, *v. n.* takodjer prati; prati s (kim).
Mitweide, *f.* supaša.
Mitweinen, *v. n.* plakati s (kim).

Mitwelt, *f.* sadašnji naraštaj, suvremenici.
Mitwerber, *m.* suprosilac, suprosac; natěcalac; —in, *f.* suprosilja, natěcalica.
Mitwirken, *v. n.* sudělovati (sadějstvovati); (*fig.*) pripomoći, pomagati, pomoći.
Mitwirkend, *adj.* sudělujući, pomažući
Mitwirker, *m.* sudělovač, pomagač.
Mitwirkung, *f.* sudělovanje; (*fig.*) pomoć, pripomoć.
Mitwiſſen, *v. n.* takodjer znati.
Mitwiſſen, *n.* suznanje; ohne mein —, bez moga znanja; das iſt ohne mein — geſchehen, ja za to nisam znao.
Mitwiſſenſchaft, *f.* suznanje.
Mitwiſſer, *m.* suznanac, suznalac.
Mitwohnen, *v. n.* stanovati, stajati s (kim).
Mitwohner, *m.* sustanar.
Mitwollen, *v. n.* er wollte mit, htio je s (nami) ići.
Mitzählen, *v. a.* er wurde nicht mitgezählt, njega nisu brojili.
Mitzechen, ſ. Mittrinken.
Mitzeit, ſ. Mitwelt; suvěk.
Mitzeuge, *m.* suvědok; die —n, ostali, drugi svědoci; er iſt —, i on je svědok
Mitziehen, *v. a.* takodjer vući; vući s (kim); er hat mitgezogen, i on je vukao; —, *v. n.* seliti se, ići s (kim).
Mixtur, *f.* směsa, měšanina, mikstura.
Mnemonik, *f.* pametarstvo, mnemonika.
Mnemoniker, *m.* pamtilo, pametar, mnemonik.
Mnemoniſch, *adj.* pametarski, mnemonički.
Möbel, *n.* pokućak; —n, pokućje.
Möbeln uſw. ſ. Meubliren uſw.
Mobil, *adj.* pokretan; —e Truppen, spremna vojska; — machen, ſ. Mobiliſiren.
Mobilarvermögen, *n.* pokretnina, pokretna imovina.
Mobilien, *pl.* pokretnine; (Hausrath), pokućtvo, naměštaj.
Mobiliſiren, *v. a.* spremiti.
Mobilmachung, *f.* sprema.
Mobiltruppen, *pl.* spremna vojska.
Moblicht, *adj.* prolužen.
Modalität, *f.* način.
Mode, *f.* ukus, moda; (Gebrauch), običaj, adet*; es iſt die — ſo, takav je sada običaj; es iſt — geworden, ušlo je u običaj; das iſt nicht mehr —, das iſt aus der — gekommen, toga je običaja nestalo; (v. Kleid.) nošnja, nošivo; ſich nach d. — kleiden, nositi se po novom kroju; das iſt nicht mehr (in der) —, to se nenosi više; jede — mitmachen, modariti.
Modeartikel, *m.* ſ. Modewaare.
Modedame, *f.* kićenka, modarica.
Modedienſt, *m.* modarenje.
Modegeiſt, *m.* modarstvo.
Modegeck, *m.* gizdelin, modar.
Modehändler, ſ. Putzhändler.
Modehandlung, ſ. Putzhandlung.
Modekleid, *m.* Modekleid uſw., klobuk, haljina itd. po novom kroju i. po modi.
Modejournal, *n.* ſ. Modezeitung.
Model, *n.* měrilo, měra.
Modeladen, ſ. Putzhandlung.
Modeland, *n.* zemlja modah.
Modeler, *m.* tvorilar; (Formſchneider), kalupar.
Modeliren, *v. a.* tvoriliti; kalupiti; po tvorilu praviti, dělati.
Modell, *n.* tvorilo; (Muſter), izgled, obrazac; (Form), kalup.
Modellenkabinet, *n.* Modellenſammlung, *f.* tvorilana; sbirka tvorilah.
Modelleur, ſ. Modeler.
Modelliren, ſ. Modeliren.
Modellkunſt, *f.* tvorilarstvo.
Modellmacher, Modellſchneider, ſ. Modeler.
Modellſtein, *m.* (*Terebratula*), buška.
Modelltiſchler, *m.* stolar-tvorilar.
Modelltuch, *n.* pregledalica.
Modellzeichnung, *f.* nacrt po tvorilu.
Modeln, *v. a.* ličiti, obrazovati; Alles nach ſeinem Sinne —, sve po svom umu dotěrivati; ſ. Modeliren; (v. Weben), izvoditi.
Modenarr, ſ. Modegeck.
Modenärrin, *f.* modača.
Moder, *m.* (Schlamm), glib, grez, blato; (Straßen—), kao, blato; (vermoderter Körper), truhlež.
Moderato, *adv.* uměreno.
Moderduft, *m.* tuhlina, truhlina, memla.
Moderente, *f.* (*Anas Marila*), smedja patka.
Modererde, *f.* blatna, grezna zemlja; (vermodert), truhlača, šljig.
Modererz, ſ. Sumpferz.
Moderfiſch, *m.* (*Amia calva*), plěšiv slu-
Moderfleckeu, *m.* truhlotina, šljaka od truhlotine.
Modergeruch, ſ. Moderduft.
Modergrund, *m.* pištalina, crět.
Moderhamen, *m.* groznjak.
Modericht, *adj.* d. Fiſch ſchmeckt —, riba udara na blato.
Moderig, *adj.* grezan, gliban, blatan; (vermodert), truo, truhli; ſ. Modericht.
Moderiren, ſ. Mäßigen.
Moderkorn, ſ. Mutterkorn.
Modermühle, *f.* groznica.
Modern, *v. n.* truhnuti, truhliti; tlěti; struhnuti; er modert ſchon im Grabe, već u grobu gnjije; die Bücher ſind halb gemodert, knjige su po gotovu truhle.
Modern, *adj.* novověčan, nov; modern; (v. d. Tracht), nova kroja; po novom kroju (modi); das iſt nicht mehr —, to se više nenosi.
Moderniſiren, *v. a.* onoviti; preraditi na novu.
Moderſtoff, *m.* truhlina.
Moderwaſſer, ſ. Sumpfwaſſer.
Modeſchneider, *m.* modan krojač.

Modeſchnitt, *m.* nov kroj.
Modeſchönheit, *f.* modna lěpota.
Modeſprache, *f.* modni jezik.
Modeſt, *adj.* čedan, směran.
Modeſucht, *f.* modarstvo.
Modeſüchtig, *adj.* modarski.
Modethor, ſ. Modenarr.
Modetracht, *f.* nova nošnja; nošnja po [modi.
Modewaare, *f.* ukusna roba, ukusnina.
Modeweib, *n.* modača.
Modezeitung, *f* novine za mode.
Modification, *f.* preinaka; preměna.
Modificiren, *v. a.* preinačiti, preinačivati.
Modiſch, *adv.* po modi; po novom kroju, [ukusu.
Modiſtin, *f.* modistica.
Moduliren, *v. n.* izvijati (glasom).
Modulus, Modul, *m.* měriljka.
Modus, *m.* način.
Mögen, *v. n.* (wollen), hotěti, htěti; (können), moći; für mich mag er es thun, po meni može to učiniti; mag er ſagen was er will, neka govori šta mu drago; er mag nun zuſehen, wie er ohne mich fertig wird, sada neka gleda kako će bez mene proći; wenn es ihm nicht gefällt, ſo mag er weiter gehen, ako mu se nedopada, put mu gore, put mu dolje; mögen die Leute ſagen was ſie wollen, govorili ljudi šta im drago; mag es doch ſein, was kümmerts mich? neka, pa šta onda? es mag recht gut ſein, daß es ſo gekommen iſt, dobro će biti, da se je to dogodilo; was mag dieß bedeuten? Bog zna šta će to reći! was es auch koſten mag, stajalo šta mu drago; po što, po to; er mag noch ſoviel wiſſen, ako će koliko znati; ako će neznam što znati; wie o. was es auch ſein mag, što bude da bude; daraus möchte wohl nichts werden, od toga neće valjda ništa biti; er mag kommen wann er will, makar kada došao; došao kad god i. kad mu drago; ſtill, man möchte uns hören, muči, mogli bi nas čuti; es möchte ihm eine ſo gute Gelegenheit nicht wieder kommen, težko da će mu opet nadoći onakva dobra sgoda; er mag ſich nur in Acht nehmen, neka samo pazi; er ließ mich erſuchen, ich möchte zu ihm kommen, dao me je moliti, da k njemu dodjem; ſag ihm, er möchte nach Hauſe gehen, reci mu, da ide kući; ich möchte zu dir kommen, wenn ich könnte, da mogu, došao bih k tebi; er möchte wohl, wenn er könnte, bi, da može; ich möchte wohl wiſſen, was an der Sache iſt, rad sam znati, šta je stvari; das möchte ich nicht gern, toga neželim; to mi nebi bilo drago; er mag das wohl leiden, to mu je drago; ich mag nicht, neću; er mag nicht lernen, neće mu se učiti; ich habe es nicht ſagen mögen, nisam htio kazati; man möchte ſich zu Tode lachen, čověk bi puknuo od směha; möchte es doch wahr ſein, kamo sreće da je istina; es mag kommen was da will, kud puklo da puklo; möge er glücklich ſein, eda Bog da srećan bio! dao mu Bog sreće!
Möglich, *adj.* mogući, možan; das iſt —, to može biti; iſt's —? e da? nicht —! nije moguće! es iſt — daß ich komme, možda ću doći; wenn es dir — iſt, ako ti se dá; ako možeš; ſo viel mir — iſt, koliko mogu, uzmogu; — machen, omogućiti; —ſt bald, što se brže može; —ſt viel, što se više može; bringe — viel, donesi koliko igda možeš; ich werde mein Möglichſtes thun, nastojat ću što se god više može i. koliko god uzmogu; ich that mein Möglichſtes, što mogoh, pomogoh.
Möglichkeit, *f.* mogućnost, mogućtvo, možnost; nach —, koliko se može, po mogućnosti; es war keine —, nije bilo moguće; es gehört in das Reich der —en, moguće je.
Möglichmachung, *f.* omogućenje.
Möglichſt, ſ. Möglich.
Mogul, *m.* Mogul; (ſpr.) — ſein, bogat biti kao Gavan.
Mohamedaner, ſ. Muhamedaner.
Mohn, *m.* (*Papaver*), mak, omak; (*P. dubium*), bula; (*P. Rhoeas*), turčinak.
Mohnanemone, *f.* (*Anemone coronaria*), krunasta sasa.
Mohnbeigel, *m.* makovnjak.
Mohnblütig, *adj.* —e Pflanzen, (*Rhoeadeae*), makovnjače.
Mohnfeld, *n.* makovište.
Mohnfladen, ſ. Mohnkuchen.
Mohnhaupt, *n.* makovka, makovica; makova glavica.
Mohnklöße, *f.* makovi valjušci.
Mohnkopf, *m.* ſ. Mohnhaupt.
Mohnkorn, *n.* makovo zrno.
Mohnkraut, *n.* makovina
Mohnkuchen, *m.* makovnjak; makovača; (Treber), makovština.
Mohnöl, *n.* makovo ulje.
Mohnſaft, *m.* makov sok.
Mohnſamen, *m.* makovo sěme; mak.
Mohnſtengel, *m.* makova stabaljika.
Mohnſtoff, *m.* makovnina.
Mohntaube, ſ. Monatstaube.
Mohr, *m.* crnac; arapin; (ſpr.) einen —en weiß waſchen wollen, žali Boże tri oke sapuna, što poharči bula na Arapa; oběliti htěti vranoga gavrana; (*Vanessa Antiopa*), mrtvački plašt; (*Murex morio*), crn volak; (*chem.*) crn *f.*; (Zeug), moar, talasovac; ſ. Moor.
Mohraffe, *m.* (*Semnopithecus nemaeus*), [nagizdan majmun.

Mohrbirke, ſ. Moorbirke.
Möhre, *f.* (*Daucus Carota*), mrkva, kuzmorka, merlin; die wilde —, mrkvěla, mrkvalja; (*Conus Daucus*), mrkvast čunjac.
Mohrenbauch, *m.* (*Cypraea caput serpentis*), zmijoglavka.
Möhrenbeet, *n.* lèha (lija) za mrkvu.
Möhrenblatt, *n.* mrkven list.
Mohrenbund, *m.* crna ježina.
Mohrenerbſe, *f.* (*Vicia narbonensis*), narbonski grahor.
Möhrenfeld, *n.* mrkvište.
Möhrenförmig, *adj.* mrkvast.
Mohrengeſicht, *n.* crno lice (kao u crnca).
Mohrenhirſe, *f.* (*Sorghum*), sěrak.
Mohrenhuhn, *n.* (*Phasianus morio*), crn gnjeteo.
Mohrenknabe, *m.* arapče, crnče.
Mohrenkopf, *m.* crnoglavac; (*Sylvia atricapilla*), crnoglavka.
Möhrenkraut, *n.* mrkvina.
Mohrenkraut, *n.* (*Laserpitium*), gladaš.
Mohrenkrone, *f.* (*Voluta aethiopica*), crnačko uško.
Mohrenkümmel, ſ. Königskümmel.
Mohrenland, *n.* crnačka, arapska zemlja.
Mohrenmeiſe, *f.* ſ. Mohrenkopf.
Mohrenmütze, *f.* (*Mergus cucullatus*), ćubav potapljač.
Mohrennatter, *f.* (*Coluber maurus*), crna guja.
Mohrentaube, *f.* (*Columba cucullata*), golub-crnac.
Mohrenente, *f.* (*Anas Marila*), smedja patka.
Mohrenturban, *m.* (*Murex morio*), crni volak.
Mohrenvogel, *m.* ſ. Mohrenmütze.
Mohrenweizen, *m.* (*Melampyrum arv.*), poljska urodica.
Mohrenwurzel, *f.* (*Laserpitium*), gladaš.
Mohrhirſe, ſ. Mohrenhirſe.
Mohriſch, *adj.* crnački, arapski.
Mohrkäfer, *m.* crnac.
Mohrmann, *m.* ſ. Waſſerjungfer.
Mohrmeiſe, ſ. Mohrenmeiſe.
Mohrrübe, ſ. Möhre.
Moirirt, *adj.* talasovit; es iſt —, talasa se.
Mokkakaffee, *m.* mokanska kava, mokanka.
Mokoko, *m.* (*Lemur Catta*), muna, maki.
Molaſſe, *f.* molasa.
Molaſſenformation, *f.* molasna stvorba.
Molch, *m.* (*Triton*), štur, púpac; ſ. Erdmolch, ſalamander.
Molde, ſ. Mulde.
Moldwurf, *m.* ſ. Maulwurfgrille.
Mole, ſ. Monkalb.
Molk, ſ. Buttervogel.
Molken, *pl.* surutka, sirutka, surutva, žur.
Molkendieb, ſ. Buttervogel.
Molkenfaß, *n.* sud za surutku.
Molkenkur, *f.* lěčitba surutkom; die — gebrauchen, surutkom se lěčiti.
Molkenſack, *m.* grudnjača.
Molkicht, *adj.* surutkast.
Molkig, *adj.* surutkav.
Moll, *m.* mol; (*mus.*) ſ. Mollton.
Molle, ſ. Mulde.
Mollenkraut, *n.* ſ. Wunderbaum.
Mollton, *m.* meki glas.
Molluſken, *pl.* (*Mollusca*), mekušci.
Molm, ſ. Mulm.
Moloſſus, *m.* molos.
Molte, ſ. Melde.
Moltebeere, *f.* (*Rubus chamaemorus*), nizka malina, moroška.
Molter, ſ. Mulde.
Molton, *m.* moldon.
Molukiſch, *adj.* —er Krebs, ſ. Molukkenkrebs, *m.* (*Limulus molucanus*), oštrorep.
Moly, *m.* (*Allium Moly*), Moljev luk.
Molybdän, *n.* žestik, molibden.
Molybdänoxyd, *n.* žestičan i. molibdenov kis.
Molybdänoxydul, *n.* žestičan i. molibdenast kisac.
Molybdänſaure, *f.* žestična i. molibdenova kiselina.
Moment, *m.* (Augenblick), čas; (Zeitpunkt), dob; (Wichtigkeit), važnost; važna točka, stvar; (Theil), strana.
Momentan, *adj.* časovit.
Mön, ſ. Altfiſch.
Monade, *f.* jednica, monada; (*Monas*), prvak.
Monadelphie, *f.* jednobratstvo.
Monadologie, *f.* jedništvo, monadologija.
Monandrie, *f.* jednomuštvo.
Monarch, *m.* jednovlad, monarka, monarh; (Herrſcher), vladalac.
Monarchie, *f.* jednovlada, monarkija, monarhija; (Staat), država.
Monarchin, *f.* jednovladica, monarkinja; vladalica.
Monarchiſch, *adj.* jednovladni, monarkički.
Monat, *m.* měsec; in einem —e, za měsec danah; drei —e alt, od tri měseca; von dieſem —e, ovoměsečni; jeden zweiten —, prez měsec, svaki drugi měsec.
Monatbrief, *m.* měnica na měsec danah.
Monatlang, *adj.* više měsecih.
Monatlich, *adj.* měsečni, die —e Reinigung, ſ. Reinigung; —, *adv.* svaki měsec; — zahlen, plaćati na měsec.
Monatmittel, *n.* — d. Temperatur, osečna měsečna toplota.
Monatsbericht, *m.* měsečna izvěst, měsečno izvěšće.
Monatsblümchen, *n.* (*Bellis*), krasuljak.
Monatsblume, *f.* (*Menyanthes*), trolist.
Monatsbuch, *n.* měsečnik, měsečar.
Monatserdbeere, *f.* jagoda-měsečarka.
Monatsfluß, *m.* ſ. Reinigung.
Monatsfriſt, *f.* rok od měseca danah; in —, za i. uz měsec danah.
Monatsgage, *f.* měsečna plata.
Monatsgeld, *n.* měsečnina; (Bezahlung), měsečna plata.

Monatskind, ſ. Monkalb.
Monatsname, *m.* ime měseca.
Monatsradieschen, *n.* Monatsrettig, *m.* rotkvica, rotkva-měsečarka.
Monatsrate, *f.* měsečni dio; in —n, na měsečne obroke.
Monatsrose, *f.* (*Rosa damascena*), měsečica, měsečarka.
Monatsschrift, *f.* měsečnik, měsečni list.
Monatssold, *m.* měsečna plata.
Monatstag, *m.* dan měseca.
Monatstaube, *f.* golub-měsečar; ſ. Feder-
Monatsuhr, *f.* měsečna ura, měsečni sat.
Monatszeiger, *m.* kazaljka měseca.
Monatszimmer, *n.* naměsečna soba; soba najmljena na měsec.
Monatszins, *m.* měsečna najmovina.
Monatszeit, ſ. Reinigung.
Monatweiſe, *adv.* na měsec.
Mönch, *m.* redovnik, samotnik, fratar; (b. Dr.) kaludjer, monah; ein — werden, obući se, otići u redovnike, (fratre); pokaludjeriti se; (*Vultur Monachus*), sivi jastreb; (*Motacilla atricapilla*), crnoglavka; (*Conus minimus*), majušan čunjac; ſ. Mönchmeiſe; Meerengel; (*arch.*) vreteno; (Buchdr.) plaz.
Mönchelei, *f.* fratarenje, kaludjerenje.
Mönchen, *v. n.* redovničiti, kaludjeriti.
Mönchente, *f.* (*Anas monacha*), patka-
Möncherei, ſ. Mönchelei. [samica.
Mönchiſch, *adj.* redovnički, fratarski, kaludjerski.
Mönchmeiſe, *f.* (*Parus palustris*), pičak.
Mönchsbaſilienkraut, *n.* (*Ocymum monachorum*), kaludjerski bosiljak.
Mönchsblatt, *n.* ſ. Löwenzahn. [kuljica.
Mönchsſchuh, *m.* (*Patella fornicata*), co-
Mönchsgeier, *m.* (*Vultur Monachus*), sivi jastreb.
Mönchsgelehrſamkeit, *f.* fratarska učenost.
Mönchsgewand, *n.* redovnička, kaludjerska oděća.
Mönchskappe, *f.* kamilavka, skufa; (*Arca cuculus*), kukuljasta korabljica; (*Aconitum Napellus*), nalěp; ſ. Wolverlei.
Mönchskirſche, ſ. Judenkirſche.
Mönchskloſter, *n.* mužki samostan, ma-
Mönchskopf, ſ. Löwenzahn. [nastir.
Mönchskrone, *f.* (*Carduus eriophorus*), vunasta bodljača.
Mönchskutte, *f.* habit, habet, hrka; (b. Dr.) mantija.
Mönchsleben, *n.* redovničenje, samostanovanje; život redovnika.
Mönchsorden, *m.* red.
Mönchspfeffer, ſ. Keuſchbaum.
Mönchsplatte, *f.* kauk redovnika; (*Motac. atricap.*), crnoglavka.
Mönchsrhabarber, *f.* (*Rumex alpinus*), planinski štavelj, štavalj.
Mönchsrobbe, *f.* (*Phoca Monachus*), tulanj-samac.
Mönchsſchrift, *f.* samostansko, gotičko pismo.
Mönchsſchwan, *m.* (*Didus ineptus*), bena.
Mönchſtrick, *m.* povraz, korda*.
Mönchsweſen, Mönchthum, *n.* redovništvo; kaludjerstvo. [provac.
Mönchswurz, *f.* (*Arnica montana*), ve-
Mond, *m.* měsec; der — ſcheint, měsec sja; d. neue —, mladina, mladj, mladjak, mladac, měna; d. — nimmt zu, měsec se popunjuje, puni, obkružuje, uzrasta, porasta, raste; der — nimmt ab, měsec ide na manjak, smanjkuje, manjka; im abnehmenden —e, kad měsec ide na manjak; im zunehmenden —e, kad měsec raste; der halbe —, poluměsec; (Monat), měsec; (*Asterias Luna*), měsečić; (*fig.*) unter dem —e, pod suncem.
Mondabend, *m.* měsečina s večera; večer s měsečinom.
Mondalter, *n.* měna.
Mondartig, *adj.* měsečast.
Mondauge, *n.* měsečno oko.
Mondäugig, *adj.* měsečan.
Mondbein, *n.* měsečić.
Mondbeſchienen, *adj.* měsecom razsvětljen.
Mondbeſchreibung, *f.* opis měseca.
Mondbewohner, *m.* měsečanin.
Mondblind, ſ. Mondäugig.
Mondblindheit, *f.* měsečno slěpilo; měsečna slěpoća; měsečnost.
Mondcyclus, *m.* obhodja měseca.
Mondepakte, *f.* Mondzahl.
Monderhellt, ſ. Mondbeſchienen.
Mondfarn, ſ. Mondkraut.
Mondfinſterniß, *f.* pomrčina, pomrčanje měseca; wir hatten geſtern eine —, sinoć je měsec pomrčao; sinoć se je měsec uhvatio.
Mondfiſch, *m.* (*Orthagoriscus mola*), samoglav; (*Mene*), bucat, měsečara.
Mondflecken, *m.* skvrna, sěnka měseca.
Mondfluß, *m.* ſ. Mondauge.
Mondförmig, *adj.* měsečast.
Mondgebirge, *n.* gore u měsecu.
Mondgeſtalt, *f.* oblik měseca.
Mondglanz, *m.* měsečna světlost.
Mondhell, *adj.* měsecom razsvětljen; —e Nacht, měsečina.
Mondhof, ſ. Hof.
Mondhornkäfer, Mondkäfer, *m.* (*Copris lunaris*), srpnjak.
Mondjahr, *n.* měsečna godina.
Mondkalb, ſ. Monkalb.
Mondkarte, *f.* měsecovid.
Mondklee, *m.* (*Medicago radiata*), srpasta dunjica.
Mondknoten, *m.* uzao měseca.
Mondkrankheit, ſ. Mondſucht.
Mondkraut, *n.* (*Osmunda lunaria*), měsečina; ſ. Hungerblümchen.
Mondlauf, *m.* ték měseca.

Mondleer, *adj.* bez měseca.
Mondlicht, *n.* měsečna světlost; měsečina.
Mondlos, ſ. Mondleer.
Mondmilch, *f.* ſ. Bergmehl.
Mondnacht, *f.* měsečina po noći.
Mondphaſen, *pl.* sedmaci.
Mondraute, ſ. Mondkraut.
Mondſamen, ſ. Fiſchkörner.
Mondsbahn, *f.* měsečna putanja.
Mondsblick, *m.* pogled měseca.
Mondsbruch, *m.* sedmak.
Mondſchatten, *m.* zasěnak, zasěnac.
Mondſcheibe, *f.* měsečni ko(lo)tur, krug.
Mondſchein, *m.* měsečina; beim —, na měsečini.
Mondſcheinlos, *adj.* bez měsečine.
Mondſchnecke, *f.* (*Nerita*), plavulja, plavka.
Mondsdiſtanz, *f.* daleč měseca.
Mond(s)durchmeſſer, *m.* proměr měseca.
Mond s)fläche, *f.* površina měseca.
Mond(s)knoten, *m.* uzao měseca.
Mond(s)tafeln, *pl.* měsečni pokaz.
Mondſtein, *m.* adular.
Mondſtern, *m.* zaměsečna zvězda.
Mondſtrahl, *m.* měsečna zraka.
Mondſucht, *f.* měsečnost.
Mondſüchtig, *adj.* měsečan.
Mondſüchtige, *m.* měsečnjak, noćnik.
Mond(s)uhr, *f.* měsečni dobnjak, sat; měsečna ura.
Mondsumlauf, *m.* obtěk měseca.
Mondsviertel, *n.* měsečna četvrt.
Mondswandlung, *f.* proměna, měna (měseca).
Mondszahl, *f.* měsečni kazatelj.
Mondtafel, *f.* štica od měseca.
Mondtaube, ſ. Monatstaube.
Mondtopographie, *f.* opis měseca.
Monduhr, *f.* měsečni dobnjak.
Mondumleuchtet, *adj.* měsecom osvětljen.
Mondveilchen, *n.* (*Pulsatilla*), sasa.
Mondviole, *f.* (*Lunaria*), měsečnica, měsečno zelje.
Mondwechſel, ſ. Mondwandlung.
Mondzahl, *f.* Mondzeiger, *m.* měsečni kazatelj.
Mondzeichen, *n.* znak měseca.
Mondzirkel, *m.* měsečna obhodja.
Mönig, ſ. Mondäugig.
Monkalb, *n.* potajnica.
Monoact, *m.* dramoleta.
Monochrom, *adj.* jednomanjast.
Monöcie, *f.* jednodomstvo.
Monodie, *f.* jednopěv.
Monodram, *n.* monodrama.
Monogamie, *f.* jednobračje.
Monogramm, *n.* monogram.
Monographie, *f.* monografija.
Monogynie, *f.* jednoženstvo.
Monokarpiſch, *adj.* jednorodan.
Monokliniſch, *adj.* jednoložan.
Monokotyledoneen, *pl.* jednosupnice.
Monolith, *m.* samotvor(-kamen).
Monolog, *m.* samoslovje, monolog, razgovor sa sobom.
Monologiſch, *adj.* samoslovni, monolo-
Monom, *n.* jednočlanik. [gički.
Monomanie, *f.* monomanija.
Monometer, *m.* jednoměr, monometar.
Monomiſch, *adj.* jednočlan.
Mononom, *n.* jedan članak.
Monophagen, *pl.* jednojedje.
Monopodie, *f.* jednostopje.
Monopol, *n.* samotrěba, samotrěstvo, samotrě *f.*; (Kauf—), samokup; (Verkauf—), samoprodaja.
Monopoliſch, *adj.* samotržan.
Monopoliſt, *m.* samotržac; samokupac; samoprodavac.
Monopolordnung, *f.* samotržna uredba.
Monoſtichon, *n.* jednostih.
Monotheismus, *m.* jednoboštvo.
Monotheiſt, *m.* jednobožac.
Monotom, *adj.* jednodělan.
Monoton, ſ. Eintönig.
Monotonie, *f.* jednoglasje; (*fig.*) jednoličnost.
Monſieur, *m.* gospodin. [ličnost.
Monſtranz, *f.* pokaznica, monstrancija.
Monſtrös, *adj.* nakazan, grdoban.
Montag, *m.* poneděljak, poneděljnik; d. blaue —, mala nedělja, neděljica; d. blauen — halten, poneděljati.
Montäglich, *adj.* poneděljni; —, *adv.* ſ. Montags.
Montags, *adv.* poneděljkom.
Montan, *adj.* rudarski.
Montangewerbe, *n.* rudarski obrt; rudarska obrtnost.
Montaniſt, *m.* rudar, rudoznanac.
Montaniſtiſch, *adj.* rudarski, rudoznanski.
Montiren, *v. a.* oděnuti, oděvati; oružiti; (d. d. Cavall.) okonjiti; Geſchütze —, topove prirediti; (Schiffw.) omomMontirungskammer, *f.* oděvnica. [čiti.
Montirungsſtück, *n.* vojnički haljetak; —e, vojničke haljine.
Montur, *f.* vojničko odělo, mundur.
Monturcommiſſion, *f.* oděvno pověrenstvo.
Monturökonomie, *f.* oděvništvo.
Monument, *n.* spomenik.
Moor, *n.* cret, treskavica, blato.
Moorbad, *n.* blatna kupelj.
Moorbeere, ſ. Heidelbeere; Preißelbeere.
Moorbirke, *f.* (*Betula pumila*), brezica.
Moorboden, *m.* cretača, tresetina.
Moorente, *f.* (*Fuligula ferina*), sivka.
Moorerde, *f.* ſ. Moorboden.
Moorerz, ſ. Sumpferz.
Moorgegend, *f.* cretište, treskavište.
Moorgras, *n.* (*Carex caespitosa*), travast šaš.
Moorgrund, *m.* ploština, cretište. [šaš.
Moorgrundel, *m.* (*Cobitis fossilis*), čikov, piškor. [list.
Moorheide, *f.* (*Andromeda polifolia*), nadMoorhirſe, *f.* (*Sorghum*), sěrak, metlaš, kitaš. [ruzovac.
Moorhuhn, *n.* (*Tetrao Tetrix*), tetrebac,
Moorig, *adj.* cretan, grezovit.

Moorkohle, *f.* glibovni ugalj.
Moorkolben, ſ. Froſchwurm.
Moorland, *n.* cretna zemlja.
Moorochſe, *m.* ſ. Rohrdommel.
Moorrosmarin, ſ. Porſch.
Moorſchnepfe, *f.* (*Scolopax Gallinula*), pukljež, vodena šljuka.
Moorſeide, *f.* ſ. Wollgras.
Moorſumpf, *m.* blato.
Moorwaſſer, *n.* blatušina.
Moorweide, ſ. Erdweide.
Moos, *n.* mah, mahovina, mašina; das Dach iſt mit — bewachſen, popao je mah i. uhvatila se mašina po krovu; das isländiſche —, plućnik; ſ. Moor.
Moosachat, *m.* mašast bezdrak.
Moosammerling, *m.* (*Emberiza Schoeniclus*), trstni strnad.
Moosbeere, *f.* (*Vaccinium Oxycoccus*), mahovnica, kljukva.
Moosbewachſen, *adj.* u mah obrasao.
Moosbiene, *f.* (*Bombus muscorum*), mahovit bumbar.
Mooſbinſe, *f.* (*Scirpus acicularis*), iglasta sitina.
Moosbirke, ſ. Moorbirke.
Moosblaſe, *f.* (*Bulla hypnorum*), mahov puljak.
Moosbüchſe, ſ. Mooskapſel.
Mooſblume, *f.* (*Caltha palustris*), kaljužnica.
Mooſen, *v. n.* obrasti u mah.
Mooſflechte, ſ. Felſenflechte.
Mooſgrün, *adj.* zelen kao mah.
Mooſgrundel, Mooshuhn, ſ. Moorgrundel
Mooshaube, *f.* (mahova) kapica.
Mooshummel, ſ. Moosbiene.
Mooſig, *adj.* mahovit; ein —er Platz, mahovište.
Mooskappe, ſ. Mooshaube.
Mooskapſel, *f.* mahovka, mahovica.
Mooskloffmuſchel, *f.* (*Mya byssifera*), mahovita zevka.
Mooskolben, *m.* palacka.
Mooskratze, *f.* mahogreb.
Mooskraut, *n.* (*Ulva*), porast.
Mooskuh, *f.* ſ. Rohrdommel.
Mooslager, *n.* mahova postelja.
Moosling, *m.* (*Agaricus mammosus*), mahovac.
Mooſmauer, *f.* suhozidina.
Mooſpulver, *n.* (*Lycopodium*), crvotočina.
Mooſreiher, ſ. Rohrdommel.
Mooſroſe, *f.* (ruža-)mahovnica, mašnica.
Mooſſchimmel, *m.* (*Byssus lactea*), bela mahov spuž.
Mpuſtenka.
Mooſſchnecke, *f.* (*Limax hyalinus*), mahov spuž.
Mooſſchnepfe, ſ. Moorſchnepfe.
Mooſſchraube, *f.* (*Pupa muscorum*), mahov vrtak.
Mooſſchwamm, ſ. Moosling.
Mooſſperling. ſ. Rohrſperling.
Mooſſtein, *m.* mahom porasao kamen.
Mooſſtengel, *m.* badrljica.
Mooſsthiere, *pl.* (*Bryozoa*), mahovci.
Mooſweihe, ſ. Sumpfweihe.
Mops, *m.* mops.
Mopsgeſicht, *n.* pasko lice.
Mopshund, ſ. Mops.
Mopſig, *adj.* paski.
Mopsnaſe, *f.* paski nos; uzvrnut nos.
Moquiren, ſ. Spotten.
Moral, *f.* (Wiſſenſchaft), ćudoredba; (Lehre), pouka, poučenje, nauk.
Moraliſch, *adj.* ćudoredan, moralan; (geſammt), ukupni; eine —e Perſon, ukup, moralna osoba; — leben, biti u svom poštenju.
Moraliſiren, *v. n.* predikovati, popovati, učiti, moralizovati.
Moraliſt, *m.* ćudorednik, moralista.
Moralität, *f.* ćudorednost, ćudoredje, moralnost.
Moralphiloſophie, *f.* ćudoredno mudroslovje, moralna filosofija.
Moráne, ſ. Muráne.
Moraſt, *m.* blato, glib, kao; bara, barušina; im —e ſtecken bleiben, zakalati; ogreznuti u blato; ſ. Moor; Sumpf.
Moraſtbirke, ſ. Moorbirke.
Moraſterz, *n.* glibovac.
Moraſtfiſch, *m.* (*Cyprinus Tinca*), linjak.
Moraſt-Heidelbeere, *f.* (*Vaccinium uliginosum*), cretna brusnica.
Moraſthuhn, *n.* (*Tetrao Lagopus*), běli tetrèb.
Moraſtig, *adj.* blatan, blatovit, gliban; — werden (v. Wege), razkaljati se.
Moraſtkrabbe, *f.* blatna rakovica.
Moraſtlabkraut, *n.* (*Galium uliginosum*), cretna brońina.
Moraſtlerche, ſ. Sumpflerche.
Moraſtſchnecke, *f.* blatni spuž.
Moraſtſtein, *m.* glibovac.
Moratorium, *n.* odgodnica.
Morche, ſ. Nachtſchatten.
Morchel, *f.* Morchelſchwamm, *m.* (*Morchella*), smrčak.
Morchelblume, *f.* (*Eriophorum Polystachion*), suhopernik.
Mord, *m.* krv, umorstvo; ſ. Todtſchlag; einen — begehen, učiniti krv; ſich eines —es ſchuldig machen, učiniti se krvnikom; okrviti se; er beſchuldigt ihn des —es, krvniči ga, duši ga za krv; Zeter und — ſchreien, ſ. Zeter; der — an der Freiheit, zator slobode; einen — an d. Freiheit begehen, ubiti, upropastiti slobodu; ſeinen guten Namen mit — beflecken, skrviti lěpo svoje ime.
Mordanfall, *m.* krvnička navala.
Mordanſchlag, *m.* nakana krvi.
Mordanſtifter, *m.* podgovornik krvi.
Mordbefleckt, *adj.* skrvljen, okrvljen.
Mordbegierde, ſ. Mordgier.
Mordbeil, *n.* ubojna sěkira.
Mordbeſteller, *m.* najmitelj krvnika(h).
Mordblick, *m.* krvnički pogled.
Mordbrand, *m.* zapala kuće; paléž; palikućtvo; wegen —, što je kuću zapalio.

Mordbrenner, *m.* palikuća, paléžnik; —in, *f.* palikućnica, paléžnica.
Mordbrennerei, *f.* palikućtvo, paléž.
Mordbrenneriſch, *adj.* palikući, paléž-
Mordbrief, *m.* krvno pismo. [nički.
Mordeiſen, *n.* krvno željezo; krvno oružje; sablja-krvnica.
Morden, *v. a.* činiti, učiniti krv, krviti; (niedermachen), ubiti, poseći, ubijati, klati; die Freiheit —, ubijati, utamaniti slobodu.
Morden, *n.* klanje, pokolj.
Mörder, *m.* krvnik; an Einem zum — werden, učiniti krv na kom; der — der Freiheit, zatornik, krvnik slobode; (*Ampelis carnifex*), crven pegam.
Mörderei, *f.* krvništvo. [brlog.
Mördergrube, Mörderhöhle, *f.* razbojnički
Mörderhand, *f.* er fiel durch —, umorili, ubili su ga.
Mörderin, *f.* krvnica.
Mörderiſch, *adj.* krvnički; —e Waffe, krvno, ubojno, ubojito oružje; eine —e Schlacht, pokolj, poseк; — ſchreien, ſ. Mörderlich.
Mörderlich, *adv.* strašno, naopako, do zla Boga; — ſchreien, derati se.
Mörderſtahl, *m.* krvni nož, krvnički nož.
Mordgeſchichte, *f.* pripovĕst o učinjenoj krvi, o ubojstvu; krvna pripovĕst.
Mordgeſchoß, *n.* (strĕla, puška-)krvnica.
Mordgeſchrei, *n.* vika s krvi; pomaganja; jauk; (*fig.*) strašna vika.
Mordgeſell, *m.* krvnički ortak; krvnik.
Mordgewehr, *n.* krvničko, krvno, ubojno, ubojito oružje; (Feuergewehr), puška-
Mordgier, *f.* krvohlepnost. [krvnica.
Mordgierig, *adj.* krvohlepan; pohlepan
Mordgrube, ſ. Mörbergrube. [krvi.
Mordio, Zeter — ſchreien, strašno se de-
Mordknecht, *m.* najmljen krvnik. [rati.
Mordkerl, *m.* (ſcherz.) junačina, glavno momče.
Mordluſt, *f.* krvordnost, krvožednost.
Mordluſtig, *adj.* krvorad.
Mordmann, *m.* čověk od oka.
Mordmeſſer, *n.* krvnički, krvni nož.
Mordnacht, *f.* krvna noć.
Mordrache, *f.* krvna osveta; (Rächung eines Mordes), osveta krvi.
Mordrächer, *m.* osvetnik krvi.
Mordrath, *m.* krvnički, krvni dogovor.
Mordraupe, *f.* ſ. Raupentödter.
Mordſchlacht, *f.* pokolj, zakolj, poseк.
Mordſchuld, *f.* krvna krivica.
Mordſchuldig, *adj.* kriv, dužan krvi.
Mordſchwamm, *m.* (*Agaricus necator*), otrovni knjižak.
Mordſchwert, *n.* krvnički, krvni, ubojni
Mordſinn, *m.* krvnost. [mač.
Mordſtahl, ſ. Mörderſtahl.
Mordſtich, *m.* smrtni ubod.
Mordſtoß, Mordſtreich, *m.* smrtni udar.
Mordſucht, ſ. Mordgier.
Mordthat, *f.* krvno dĕlo; ſ. Mord.
Mordthäter, *m.* krvnik.
Mordverſuch, *m.* pokušaj krvi. [oružje.
Mordwaffe, *f.* krvno, ubojno, ubojito
Mordweg, *m.* krvni put; (*fig.*) hrdjav put, vratolomija.
Mordwehr, ſ. Mordwaffe.
Mordwurm, ſ. Tollwurm.
Mordwuth, *f.* pomama za krvlju.
Morelle, ſ. Herzkirſche; Marille.
Mores, *pl.* ich werde dir — lehren, naučit ću te pameti.
Morgalebſamen, *m.* koštice od rašeljke.
Morgen, *adv.* sutra, sjutra.
Morgen, *v. n.* jutriti se.
Morgen, *m.* jutro; der — bricht an, jutri se; d. — graut, svića; zora zori; es wurde —, odjutrilo se je; heute —, jutros; von heute —, jutrošnji; ſ. Früh; als der — kam, kad bi u jutro; — Früh, sutra u jutro; eines —s kam er zu mir, jedno jutro dodje k meni; einen guten — wünſchen, nazdraviti dobro jutro; des —s, u jutro, u jutru; den — zubringen, jutrovati; (Oſten), iztok; (Feldmaß), jutro, dnina, plug zemlje, dan oranja, ral *f.*, ralo.
Morgenandacht, *f.* (jutrnja) molitva, jutrnjica; jutrenja.
Morgenanzug, *m.* ſ. Negligé.
Morgenarbeit, *f.* jutrnji posao, rad.
Morgenbeſuch, *m.* jutrnji posĕt; pohod u jutru.
Morgenbetrachtung, *f.* jutrnje razmišljanje i. razmatranje.
Morgenblatt, *n.* jutrenik; jutrnji list; jutrnje novine.
Morgenblume, *f.* jutrnji cvĕtak.
Morgenbrod, *n.* zajutrak, doručak.
Morgend, *adj.* sutrašnji; den —en Tag, sutra.
Morgendämmern, *v. i.* svitati, jutriti se.
Morgendämmerung, *f.* prozorje, osvitak, sudanje, svit; mit der —, zorom, u zoru, u praskozorje.
Morgendiſtel, ſ. Mariendiſtel.
Morgendlich, *adj.* jutrnji, jutren.
Morgeneſſen, ſ. Morgenbrod.
Morgenfeier, *f.* Morgenfeſt, *n.* jutrnja svetkovina, svečanost.
Morgenfrühe, *f.* jutro; ſ. Morgenröthe.
Morgengabe, *f.* jutrenina, jutrnji dar.
Morgengang, *m.* jutrnji hod; (*mont.*) iztočni rudnik. [genſegen.
Morgengebet, *n.* jutrnja molitva; ſ. Mor-
Morgengedanke, *m.* jutrnja misao, pomisao.
Morgengegend, *f.* iztočni kraj, iztok.
Morgengeſang, *m.* jutrnja pĕsma.
Morgengewand, ſ. Negligé.
Morgenglocke, *f.* zvonjenje u jutro.
Morgenglut, *f.* jutrnji žar.
Morgengöttin, *f.* Zorana.

Morgengruß, *m.* jutrnji pozdrav; dobro jutro.
Morgenhaube, *f.* jutrnja kapa.
Morgenhelle, *f.* svanuće.
Morgenimbiß, ſ. Morgenbrod.
Morgenkleid, ſ. Negligé.
Morgenkühle, *f.* jutrnji hlad.
Morgenland, *n.* zemlja na iztoku, iztočna zemlja; (Orient), iztok.
Morgenländer, *m.* iztočanin, iztočnjak.
Morgenländiſch, *adj.* iztočni.
Morgenlaute, *f.* budnik.
Morgenleben, ſ. Jugendleben.
Morgenlicht, *n.* prozorje, zora.
Morgenlied, *n.* ſ. Morgengeſang.
Morgenmahl, *n.* zajutrak, doručak.
Morgenmilch, *f.* jutrnje mlěko.
Morgenpfeife, *f.* Morgenpfeifchen, *n.* jutrnja lula; prva lula; ſein — rauchen, pušiti na uranak.
Morgenpunkt, *m.* iztočište.
Morgenroth, *adj.* zorolik.
Morgenroth, *n.* Morgenröthe, *f.* zora; d. — geht auf, zora zori i. puca; d. — erhellte den Horizont, zora je zabělila, prasnula, zaplavila, zaruděla.
Morgens, *adv.* u jutro, u jutru; (jeden Morgen), jutrom; — früh aufſtehen, rano raniti, uraniti, podraniti; bis früh —, do běloga dana, do jutra.
Morgenſchein, *m.* osvitak.
Morgenſchimmer, *m.* sěrak, prozorje, praskozorje, cik od zore.
Morgenſchlaf, Morgenſchlummer, *m.* jutrnji san.
Morgenſchön, *adj.* lěp kao zora.
Morgenſchuß, *m.* jutrenjak.
Morgenſegen, *m.* jutrnica; molitva.
Morgenſeite, ſ. Oſtſeite.
Morgenſonne, *f.* sunce na izhodu i. iztoku; jutrnje sunce.
Morgenſprache, *f.* dogovor.
Morgenſtändchen, *n.* jutrenka.
Morgenſtern, *m.* (*astr.*) danica, zornjača; (Waffe), šestoper; (*Voluta ceramica*), lončarsko uško; ſ. Bocksbart.
Morgenſtrahl, *m.* osvit, osvitak; mit dem erſten —, u praskozorje, u cik od zore.
Morgenſtunde, *f.* jutrnje doba; (ſpr.) die — hat Gold im Munde, tko rano ustaje, nikad se nekaje; tko rano ustane, vas dan mu dobar nastane; die — des Lebens, zora od života.
Morgenthau, *m.* jutrnja rosa.
Morgenthauen, *n.* padanje rose.
Morgentiſch, ſ. Toilette; Morgenbrod.
Morgentraum, *m.* jutrnji sanak.
Morgenwache, *f.* (*mil.*) die — ſchlagen, bubnjati na uranak.
Morgenwange, *f.* zorolik obraz.
Morgenwaſſer, *n.* (voda-)jutrošnjica.
Morgenwecker, *m.* budnik.
Morgenwehen, *n.* jutrnji větric i. lahor.
Morgenweite, *f.* iztočna daleč; udaljenost od iztoka.
Morgenwerk, *n.* ſ. Morgenarbeit.
Morgenwind, *m.* jutrnji větar; ſ. Oſtwind.
Morgenwunſch, ſ. Morgengruß.
Morgenzeit, *f.* jutro.
Morgig, *adj.* sutrašnji.
Morille, ſ. Marille.
Moritzpalme, *f.* (*Mauritia*), vinovac.
Mörk, ſ. Merk.
Mornell, *m.* Mornelle, *f.* lakrdijaš; ſ. Kiebitz.
Morphin, Morphium, *n.* drěmovina, morfin.
Morphologie, *f.* likoslovje.
Morſch, *adj.* prhak; —es Holz, truhlo drvo; — werden, sprhnuti; —, *adv.* sasvim; es brach — entzwei, ode na dvě pole.
Morſche, *f.* prhkoća, prhlina, truhlina.
Morſchen, *v. n.* prhnuti, sprhnuti.
Morſel, ſ. Mörſer.
Morſelle, *f.* motćica, morzelja.
Mörſer, *m.* mužar, avan; (hölzerner —), stupa; (Feuer—), mužar, prangija.
Mörſerblock, *m.* mužarište.
Mörſerkeule, *f.* tučak, tucanj, tucalo.
Mörſerkuchen, ſ. Kugelhopf.
Mörſerlaffette, Mörſerſchleife, *f.* mužarski stalak.
Mörſerſtößel, *m.* ſ. Mörſerkeule.
Mortalität, ſ. Sterblichkeit.
Mörtel, *m.* mazka, malter, mort, orozan, melta.
Mörtelarbeit, *f.* nakit od mazke (malter, morta).
Mörtelbewurf, *m.* žbuka.
Mörtelfaß, *n.* malternjak.
Mörtelhaue, *f.* grnalo, grn, greblica (za mort).
Mörtelkaſten, *m.* mortarnica.
Mörtelkelle, ſ. Mauerkelle.
Mörtelknecht, *m.* mazkar, mortaš, meltar.
Mörtelpfanne, *f.* ſ. Mörtelfaß.
Mörtelpflaſter, *n.* pod od maltera.
Mörtelträger, ſ. Mörtelknecht.
Mörtelwäſche, *f.* mura.
Mörten, *v. a.* utući, stući, tući.
Mortificiren, *v. a.* mrtviti, umrtviti.
Mortuar, *n.* mrtvarina.
Moſaik, *f.* mosaika, musivno dělo.
Moſchbeere, ſ. Vogelbeere.
Moſche, *f.* junica, telica.
Moſchee, *f.* mećet, džamija.
Möſchkraut, ſ. Gliedkraut.
Moſchroſe, *f.* moškata ruža.
Moſchus, *m.* mošak, misk.
Moſchusbock, *m.* (*Cerambyx moschatus*), moškata strižibuba.
Moſchuskäfer, *m.* (*Calosoma Sycophanta*), kranjac; ſ. Biſamkäfer.
Moſchusmaus, *f.* moškat miš.
Moſchusochs, *m.* (*Bos moschatus*), moškat tur.
Moſchusratte, *f.* (*Myogale moschata*), moškata tekunica; (*Fiber moschatus*), moškat dabar.
Moſchusſäure, *f.* moškova kiselina.
Moſchusſchnacke, *f.* (*Tipula moschata*), moškat komar.

Moſchusthier, *n.* (*Moschus moschiferus*),
Moſelbeere, ſ. Moosbeere.
Möſeln, *v. n.* zaudarati po zemlji.
Moſesthräne, *f.* ſ. Thränengras.
Moskovade, *f.* moskovada.
Mosler, *m.* (Wb.) weißer —, tvrdina, pitoma bělina, světlika, debela šiprina, katanica.
Mosquito, *m.* moskito, moskit.
Moſt, *m.* šira, mast, mastika, must; (Maſch), kljuk, masulj; (gekochter —),
Moſtapfel, ſ. Honigapfel. [slačica.
Moſteln, Moſten, *v. a.* muljati, kljukati, drucati, mečiti, možditi, izmuljati, omečiti, smuljati, ostručiti (grožđje).
Moſtig, *adj.* — ſchmecken, zaudarati po
Moſtkappe, *f.* puljevina, dlen. [širi.
Moſtkelter, ſ. Kelter.
Moſtler, *m.* gnječilac, muljalac, mečilac.
Moſtmeſſer, *m.* široměr.
Moſtmeth, *m.* madžun.
Moſtpreſſe, ſ. Kelter.
Möſtrich, *m.* oslač.
Moſtroſe, ſ. Moosroſe.
Moſtſuppe, *f.* širna juha (čorba).
Moſtſüß, *adj.* sladak kao šira, mast.
Moſtwurſt, *f.* sudžuk, čurduk.
Moſtzuber, *m.* kljuknjak, kaca za kljuk.
Mothbeißer, ſ. Schlammbeißer.
Motion, *f.* predlog; ſ. Commotion.
Motiv, *n.* razlog.
Motiviren, *v. a.* rázložiti; orázložiti, poduprěti i. podkrěpiti što) razlozi; navesti razloge; womit wollen Sie das —? koje ćete za to razloge navesti? ſ. Bewegen.
Motivirt, *adj* razložit, s razlozi; nicht —, bez razlogah.
Motor, *m.* micalo.
Motſche, *f.* krava; kobila.
Motte, *f.* (*Tinea*), molj, moljac; ſ. Milbe.
Mottenartig, *adj.* moljast. [moljačak.
Mottenblume, *f.* (*Gnaphalium Stoechas*),
Mottenfliege, *f.* ſ. Blattwickler.
Mottenfraß, *m.* grinje, moljčevina, moljotočina.
Mottenfräßig, *adj.* izgrinjan, grinjav.
Mottenkäfer, ſ. Pelzkäfer.
Mottenkraut, *n.* (*Verbascum Blattaria*), mrkovina; ſ. Mottenblume; Porſch.
Mottenſame, *m.* ſ. Mottenkraut.
Motthuhn, *n.* (*Glareola*), tekica
Mottig, *adj.* moljav.
Motto, *n* povodak; ſ. Wahlſpruch.
Mouillirt, *adj.* mekan.
Mouſſelin, *m.* mušulin; ſ. Neſſeltuch.
Mouſſé, *m.* pěnušica. [pěnušak
Mouſſiren, *v. n.* pěnušiti se; —es Bier,
Moutarde, *f.* ſ. Möſtrich.
Möwe, ſ. Meve.
Much, *m.* plěsan; tuhlina.
Mucheln, *v. n.* tuhnuti.
Muchlig, *adj.* tuhljiv; užežen.
Muchſen, ſ. Muckſen.
Müchzen, ſ. Meucheln.
Muck, Mucks, *m.* bek, piskac; einen — thun, beknuti, bebeknuti; nicht einen — von ſich geben, nepisnuti.
Mucke, *f.* hir, mušica, zla volja; das Pferd hat —n, konj je ćudljiv; die Sache hat ihre —n, ima tu kvačicah.
Mücke, *f.* (*Culex*), komarac; (*Tipula*), komar; (*fig.*) šušica; (am Gewehre), mušica.
Mucken, Muckſen, *v. n.* beknuti, bebeknuti; pisnuti; er darf nicht —, nedaju mu ni beknuti i. bebeknuti; nedaju mu běla zuba pomoliti; nicht — dušu u se! ni piskac! v. Hund muckt, pas ževka, reži; die Sache muckt, zapinje; ſ. Schmollen.
Mücken- (in Zuſ.) komarčev.
Mückenbaum, *m.* (*Populus nigra*), jagněd.
Mückenbein, *n.* komarčeva noga; (*fig.* v. Menſch.) štrkljo.
Mückeneinſchnitt, *m.* izrez za mušicu.
Mückenente, Mückente, *f.* (*Anas clypeata*), žličarica, muharka. [Pechnelke.
Mückenfang, *m.* hvatanje komarah; ſ.
Mückenfänger, ſ. Fliegenſchnäpper.
Mückenfliege, *f.* (*Tipula Marci*), Markov komar.
Mückengarn, Mückengitter, *n.* komarnik.
Mückenglas, *n.* komarnjak.
Mückenkraut, *n.* (*Polygonum Hydropiper*), papričnjak; ſ. Flohkraut; Dürrwurz.
Mückenleicht, *adj.* (*fig.*) lak kao pero.
Mückenmotte, *f.* komaruša.
Mückennetz, ſ. Mückengarn.
Mückenpulver, *n.* prah od komarah.
Mückenſchwamm, ſ. Fliegenſchwamm.
Mückenſehen, *n.* mušičanje.
Mückenſeiger, *m.* cěpidlaka.
Mückenſtachel, *m.* komarčje sisalo.
Mückenſtecher, ſ. Fliegenſchnäpper.
Mückenſtich, *m.* komarči ubod.
Mückenvogel, ſ. Fliegenvogel.
Mückenwanze, ſ. Baumwanze.
Mückenwedel, ſ. Fliegenwedel.
Mückenwürger, *m.* ſ. Fliegenfalle.
Mucker, *m.* podmuklica; bogomoljac, liceměrac.
Muckerei, *f.* bogomoljstvo, liceměrstvo
Muckerin, *f.* bogomoljka, liceměrka.
Muckiſch, *adj.* podmukno, potmuo.
Mücklich, *adj.* komarast.
Muckſen, ſ. Mucken.
Muckſer, *m.* bekač, mrmljač; (Muck), bek, piskac; (Bewegung), makac.
Mudde, ſ. Schlamm.
Müde, *adj.* trudan, umoran; (v. Gehen), sustao; — werden, umoriti se, utruditi se, sustati; ſie ſind Alle nach einander — geworden, posustali su; ſich — gehen, arbeiten, ſprechen, nahoditi se, naraditi se, nagovoriti se; ich bin nun

— ihn länger anzuhören, već mi je dosadilo slušati ga; man muß nicht — werden zu lernen, neumorno treba učiti; (spr.) čověku valja do smrti učiti; er ist — des Lebens, život mu je do-

Müden, s. Ermüden. [sadio, dodijao.

Müdigkeit, *f.* umornost, trud, sustalost; umor; ein vor — zurückgebliebenes Thier, sustalica.

Muff, Muffen, *m.* rukovnica, micica, kolčak; (Geruch), tuhlina; (Laut), reg.

Muffel, *m.* labrnjak; (Hund), mops; (*chem.*) kapa.

Muffelig, s. Muchlig.

Muffelkäfer, *m.* (*Bruchus pisi*), žižak.

Muffeln, *v. n.* prcati, puckati, opuckati; s. Mucheln; —, *v. a.* zakukuljiti, zamumuljiti; (*fig.*) omesti.

Muffelofen, *m.* kapasta peć.

Muffelthier, *n.* (*Ovis Musimon*), vlaška ovca.

Muffen, *v. n.* (v. Hund.) čevkati, ževkati; (v. Tabak) mirisati; s. Mucheln; Schmollen.

Muffig, *adj.* labrnjav; s. Muchlig.

Muflon, s. Muffelthier.

Mufti, *m.* muftija. [lajati.

Mufzen, Müfzen, *v. n.* truhnuti; (v. Hund.)

Müger, *m.* s. Spitzmaus.

Muglig, s. Muchlig.

Muh! *int.* mu!

Muhamedaner, *m.* muhamedovac.

Mühe, *f.* trud, muka, nastojanje; sich — geben, truditi, nastojati (oko čega); große — mit etwas haben, imati s čim mnogo posla; oznojiti se oko čega; Einem — machen, zadati komu posla, zatruditi koga; keine — sparen, scheuen, nepožaliti truda; mit großer —, s velikim naporom; jedva jedvice; es ist nicht der — werth, nevrêdi truda; nije vrêdno (da se čovêk muči); für gehabte —, za (tvoj, vaš) trud; die —n des Lebens, nevolje života.

Müheleben, *n.* mučan život.

Mühelos, *adj.* bez truda, muke.

Mühelosigkeit, *f.* beztrudnost.

Muhen, *v. n.* mukati.

Mühen, *v. n.* s. Bemühen; —, *v. i.* es mühet mich, muči, peče me; žao mi je.

Müher, *m.* trudbenik; —in, *f.* trudbenica.

Mühevoll, *adj.* premučan, pretrudan; mu-

Mühewaltung, *f.* trudba, nastojanje. [čan.

Mühgebühr, *f.* trudbenina; (spr.) jabuka.

Mühl- (in Zus.) mlinski, vodenični.

Mühlarzt, s. Mühlbauer.

Mühlbach, *m.* mlinski potok.

Mühlbauer, *m* mlinograđar; gradilac, graditelj mlinovah.

Mühlbaum, s. Mehlbank.

Mühlberg, *m.* brdo od vêtrenjače.

Mühlbeschauung, *f.* pregled mlina.

Mühlbeutel, *m.* mlinska kesa.

Mühlbottich, *m.* obod.

Mühlbrett, s. Streichbrett.

Mühlbursche, *m.* mlinarče.

Mühlchen, *n.* mlinčić.

Mühldamm, *m.* gat.

Mühle, *f.* mlin; (Wasser—), vodenica; (Roß—), suhača (suvača); (Wind—), vêtrenjača, vêtrni mlin; (Stampf—), stupa; Getreide zur — schicken, poslati žito u mlin; die — geht, mlin melje; die — stellen, zusammenlassen, nadići, spustiti gornjaka; (spr.) das ist Wasser auf seine —, to mu je voda na mlin; dem Tuche die — geben, uvaljati, svaljati sukno; (Mühlenspiel), mice, mlin, kozalica, trilja; — spielen, lekati se, kozati se na kozalicu; (Zwick—), smicaljka, gungalica.

Mühleisen, *n.* senj. [sidro.

Mühlenanker, *m.* mlinska kotva, mlinsko

Mühlenarbeiter, *m.* (*mont.*) grušar.

Mühlenbach, s. Mühlbach.

Mühlenbau, *m.* gradjenje mlina, vodenice; (—kunst), mlinogradarstvo.

Mühlenfachbaum, *m.* mlinski prag.

Mühlengerechtigkeit, *f.* s. Mühlrecht.

Mühlengerüst, *n.* (mlinski) pod, grušt.

Mühlenhaus, *n.* mlinica.

Mühlenknappe, *m.* mlinarski prota.

Mühlenordnung, *f.* mlinski red i. rednik.

Mühlenpferd, *n.* suhačnik (suvačnik), suvačarski konj; (von ein. Stutte), suhačnica.

Mühlenschau, s. Mühlenbeschauung.

Mühlenschleuße, *f.* (mlinska) ustava.

Mühlenspiel, *n.* s. Mühle.

Mühlensteinchen, *n.* s. Meerlilie.

Mühlenteich, *m.* mlins

Mühlenwasser, Mühlenwerk, s. Mühlwasser usw.

Mühler, s. Müller; Kaulquappe.

Mühlesel, s. Müllersel.

Mühlgang, Mühlgast, s. Mahlgang usw.

Mühlgebiet, *n.* žrvnjište, krevet.

Mühlgerechtigkeit, *f.* s. Mühlrecht.

Mühlgerinne, *n.* žlêb, korito.

Mühlgetöse, *n.* mlinska buka, huka.

Mühlgold, *n.* žeženo zlato.

Mühlgraben, *m.* jaža.

Mühlhaus, s. Mühlenhaus.

Mühlheimchen, *n.* s. Hausgrille.

Mühlherr, *m.* mlinar; gospodar mlina, vodenice; —en, redovnici, poredovnici, keteuši*.

Mühlkäfer, s. Mehlkäfer.

Mühlklapper, *f.* čekalo.

Mühlknappe, s. Mühlenknappe.

Mühlkrapp, *m.* obroćine.

Mühllauf, *m.* obod, okolišnice.

Mühlmeister, s. Müllermeister.

Mühlmetze, s. Mahlmetze.

Mühlos, s. Mühelos.

Mühlordnung, *f.* mlinarski red, rednik, mlinarska uredba.

Mühlpfahl, *m.* pragovac.
Mühlpfanne, *f.* žabica, ponjvica.
Mühlpferd, ſ. Mühlenpferd.
Mühlplatz, *m.* mlinište, vodeničište.
Mühlpolſter, *m.* glava (od vode).
Mühlrad, *n.* mlinsko, vodenično kolo.
Mühlradwelle, *f.* vreteno u mlinskoga (vodeničnoga) kola.
Mühlrechen, *m.* mlinski greben, mlinska rešetka.
Mühlrecht, *n.* mlinsko pravo.
Mühlroß, ſ. Mühlenpferd.
Mühlſchaff, *n.* zasipač.
Mühlſpindel, *f.* mlinska preslica.
Mühlſtange, *f.* ſ. Mühleiſen.
Mühlſtänder, *m.* stup od větrenjače.
Mühlſtaub, *m.* paspalj.
Mühlſteg, *m.* brv, prečaga.
Mühlſtein, *m.* žrvanj, (mlinski) kamen.
Mühlſteinähnlich, *adj.* žrvnjast.
Mühlſteinbruch, *m.* žrvnjik.
Mühlſteinfiſch, *m.* (*Tetraodon Mola*), samoglav.
Mühlwagen, *m.* mlinska kola.
Mühlwaſſer, *n.* vodenična voda.
Mühlwehr, *n.* brana, slap, bent.
Mühlwelle, ſ. Mühlradwelle.
Mühlwerk, *n.* mlilo.
Mühlzwang, *m.* namet mlivenja.
Muhme, *f.* (Verwandte), rodica, rodjakinja; (Kinder—), dadilja; teta, tetka; (Geſchwiſterkind), bratučeda; ſ. Sumpfmeiſe.
Mühmling, *m.* tetčić.
Muhmſee, *f.* morska pučina.
Mühſal, *f.* nevolja.
Mühſam, *adj.* mučan, tegotan, trudan, težak; —e Arbeit, tvrd posao; krvosalija; kostolomina; ſich — ernähren, ſ. Kümmerlich; ein —er Menſch, trudbenik.
Mühſamkeit, *f.* (v. Sachen), mučnost, tegotnost; (v. Perſ.), trudbenost, trudba.
Mühſelig, *adj.* mučan, tegotan; (elend), jadan, nevoljan, kukavan.
Mühſeligkeit, *f.* muka, tegoba, težkoća; nevolja.
Mühvoll, Mühwaltung, ſ. Mühevoll uſw.
Mulatte, *m.* melez, polutan, mulat.
Muldbret, Mullbret, *n.* koritnjača.
Mulde, *f.* korito; kopanja.
Muldenförmig, *adj.* koritast.
Muldengewölbe, *n.* koritast svod.
Muldenmuſchel, ſ. Napfmuſchel.
Mull, *m.* Mulle, *f* (*Mullus barbatus*), bradovatica, barbun; ſ. Kaul.
Mull, *n.* mulj, melj, meljavina.
Mullen, ſ. Malmen.
Müllen, *m.* ſ. Keuſchbaum.
Müller, *m.* mlinar, vodeničar; ſ. Kaulquappe; — ſein, mlinariti; (*Tenebrio molitor*), brašnar; (*Melolontha Fullo*), mlinar.
Müllerart, *f.* (mlinarska) sěkirica.
Müllerblau, *adj.* bělomodar.
Müllerburſch, ſ. Müllerknappe.
Müllerchen, *n.* (*Garrula*), sivoperka.
Müllereſel, *m.* mlinarski magarac.
Müllerfarbe, *f.* bělomodrina.
Müllerfarben, Müllerfarbig, *adj.* bělomodar.
Müllergeſell, *m.* mlinarski dětić (kalfa).
Müllerhandwerk, *n.* mlinarija, mlinarstvo; das — treiben, mlinariti.
Mülleringwer, *m.* ſ. Gelbwurz.
Müllerin, *f.* mlinarica, mlinarka, vodeničarka.
Mülleriſch, *adj.* mlinarski.
Müllerjunge, *m.* mlinarče, mlinarić.
Müllerkäfer, *m.* (*Tenebrio molitor*), brašnar; (*Melolontha Fullo*), mlinar.
Müllerknappe, Müllerknecht, ſ. Mühlenknappe.
Müllerlohn, *m.* mlinarina.
Müllermeiſter, *m.* mlinarski majstor, mlinar.
Müllermetze, ſ. Mahlmetze.
Müllerſack, *m.* brašnena vreća.
Müllerſchabe, *f.* žohar, švaba.
Müllersfrau, *f.* mlinarova žena.
Müllersſohn, *m.* mlinarić.
Müllerwage, *f.* razulja.
Mülling, *m.* ſ. Stritze.
Mullkrapp, *m.* Müllenroth, *n.* obročine.
Müllner, ſ. Müller.
Mulm, *m.* troševina; (v. Holz), truhladak; d. Baum hat d. —, drvo truhne.
Mulmen, *v. a.* ſ. Malmen; —, *v. n.* trošiti se, prhnuti.
Mulmig, Multerig, *adj.* raztrošen; prhak, sipak; (v. Bäum.), truo; — werden, prhnuti.
Multiplicand, *m.* množitbenik.
Multiplication, *f.* množitba.
Multiplicationskreis, *m.* množeći krug.
Multiplicationszeichen, *n.* množilo.
Multiplicator, *m.* množnik.
Multipliciren, *v. a.* množiti, stručiti.
Mumie, *f.* očajnik, mumija.
Mumme, *f.* obrazina, krinka, čuvida.
Mummel, (Mummelak, Mummelmann), *m.* bauk.
Mummeln, *v. n.* (v. Küh.) mukati; (murmeln), mrmljati, mumljati; (eſſen), premizgivati; ſ. Mummen.
Mummen, *v. a.* zamumuljiti; ſ. Maskiren.
Mummengeſicht, *n.* ſ. Larve.
Mummenſchanze, *f.* Mummenſpiel, *n.* Mummerei, *f.* čarojice, buše, maškarada; (Verſtellung), pretvora.
Mummergold, ſ. Katzengold.
Mummler, *m.* mumljač, mrmljač, mumljalo.
Mund, *m.* usta (usti); ein Glas zum —e führen, priněti čašu k ustima; nagnuti čašu; ein Glas vom —e führen, odagnuti, odujmiti čašu; ein kleiner —, ustašca; er hat einen ſehr großen —, (ſpr.) usta su mu kao čarapin početak; — und Naſe aufſperren, blejati (kao june); zinuti; ſich etwas am —e abbrechen, od ustah odvrći, odkinuti; mit trockenem —e weggehen, neomastiti brka; der — läuft ihm voll Waſſer, rastu mu zazubice; mlču mu se

oskomine; ide mu voda izza zubah; Einem den — wäſſerig machen, ſ. Wäſſerig; er hat den — nicht aufgethan, nije ni beknuo; nije ni zuba obělio; den Finger auf den — legen, metnuti prst na usta; mramorkome mučati; reinen — halten, čuvati tajnu; er iſt in Aller —e, sve govori o njem; die Nachricht ging von —e zu —e, glas otide od ustah do ustah; Einem zu —e ſprechen, govoriti komu po ćudi; du haſt mir das Wort aus dem —e genommen, preoteo si mi rěč iz ustijuh; e. Wort im —e haben, imati rěč na vrh jezika; ich hatte d. Wort im —e, došla mi je rěč na čelo ustah; cvětahu mi usta, da to rečem; Einem die Worte in den — legen, naučiti koga što da govori; er legt ihm ſeine eigenen Worte in den —, podmeće mu svoje rěči; ſich mit dem —e gut behelfen können; den — auf dem rechten Flecke haben, imati dobar njisak; kein Blatt vor den — nehmen, govoriti na sva usta; vollen — nehmen, bahati se; etwas immer im —e führen, zaintačiti, zapovrnuti; es geht kalt und warm bei ihm aus Einem —e, govori kako tko hoće; Einen in der Leute — bringen, izněti koga na glas; ich habe heute noch nichts in den — genommen, danas nisam ješte ni okusio šta; ješte se danas nisam odtaštio; (Mündung), ušće; (an Kanon.), grlo.

Mundart, *f.* narěčje.

Mundartiſch, *adj.* narěčni.

Mundarznei, *f.* lěk za usta.

Mundarzt, *m.* ustar, lěčnik ustah.

Mundbäcker, *m.* měšaja, potornik.

Mundbecher, *m.* obična čaša; das iſt mein —, iz ove čaše pijem.

Mundbedarf, *m.* hrana.

Mundbiſſen, *m.* zalogaj; okusak.

Mündchen, *n.* ustašca; (*Bulla verrucosa*), bradavičasti puljak.

Munde, *f.* ušće.

Mündel, *m.* & *f.* nedobnik; štićenik; pupil; (Waiſe), sirota, sirotče.

Mündelamt, *n.* štitnički, pupilarni ured.

Mündelgeld, *n.* štićenički, pupilarni novci.

Mündelgut, *n.* štićenično dobro.

Mündeln, *v. n.* opijati usnama.

Mündelſache, *f.* štićenički, pupilarni po-

Munden, *v. n.* ići u tek; račiti se; (behagen), goditi.

Münden, *v. n.* izlěvati se (u..).

Mundfaul, *adj.* bolestnih ustah; er iſt —, bole ga usta, (*fig.*) neće mu se govoriti.

Mundfäule, *f.* ustobolja; ſ. Scharbock.

Mundfäulkraut, *n.* smrdeća loboda; ſ. Schlüſſelblume.

Mundfiſch, *m.* (*Cyprinus Jeses*), zeleni klen, ježevka.

Mundgerecht, *adj.* prilagodjen; — machen, prilagoditi.

Mundgeſchwür, *n.* ràna od ustah.

Mundglaube, *m.* vèra od ustah i. na jeziku.

Mundhöhle, *f.* ustnik, šupljina od ustah.

Mundholz, *n.* ſ. Hartriegel.

Mündig, *adj.* dorasao; — werden, dorasti.

Mündigen, *v. a.* proglasiti doraslim.

Mündigkeit, *f.* doraslost.

Mündigkeitsbrief, *m.* dorasnica.

Mündigmachung, Mündigſprechung, *f.* proglašenje doraslim.

Mundiren, *v. a.* prepisati na čisto.

Mundklemme, *f.* brnjica; (Kranlh) sklopac; škripac; er hat die —, pale su mu bagoće.

Mundkoch, *m.* gospodski, osobni varnik (kuhač).

Mundkloß, *m.* čep.

Mundkrampf, *m.* grč u ustijuh.

Mundkuß, *m.* poljubac, cělov (na usta).

Mundlack, *m.* ſ. Oblate.

Mundleich, *m.* točak, lula.

Mundleim, *m.* ribja klija.

Mündlich, *adj.* ustmen; —es Verfahren, ustmeni postupak.

Mündlichkeit, *f.* ustmenost.

Mündling, ſ. Mündel.

Mundloch, *n.* ušće; (ein. Kanone uſw.), grlo, grlić; (ein. Ofens), ždrělo, zjalo.

Mundlos, *adj.* bez ustah, bezust.

Mundmehl, *n.* můka, brašneni cvět, cvět od brašna, puh

Mundnagel, *m.* šindrenjak.

Mundöffnung, *f.* zěv.

Mundpfropf, *m.* zapušač (topa).

Mundpomade, *f.* pomast za usne.

Mundportion, *f.* obrok, tain, porcija.

Mundreif, *m.* krajnji pojas.

Mundroſe, ſ. Roſenpappel.

Mundſalbe, ſ. Mundpomade.

Mundſaum, *m.* okrajac ustah.

Mundſchenk, *m.* čašnik, peharnik.

Mundſchließer, *m.* (*anat.*) zatvarač ustah.

Mundſchraube, *f.* razklopnjak ustah.

Mundſchwamm, *m.* žabica.

Mundſemmel, *f.* běla žemljička, zemička.

Mundſpalte, *f.* ušće.

Mundſperre, ſ. Mundklemme.

Mundſpiegel, *m.* ſ. Mundſchraube.

Mundſpitze, *f.* strcaljka za usta.

Mundſpruch, *m.* poslovica.

Mundſtück, *n.* (ein. Pfeife), pisak; (ein. Trompete), dulac; (ein. Tabakspfeife), zarog(a), pipa, imam; (am Zaume), žvale; (ein. Kanone), grlenjak; (an d. Säbelſcheide), ušće; (Mund), usta, gubica; ſ. Mundwerk.

Mundſtückform, *f.* kalup piska.

Mundſtücklocheiſen, *n.* probojac žvalah.

Mundtheil, *m.* ſ. Mundportion; —e, *pl.* česti ustah.

Mundtuch, *n.* ſ. Serviette.

Mundum, *n.* čistopis.
Mündung, *f.* zjalo; (ein. Flusses), ušće, utok; (ein. Gefäßes), grlo, grlin, grlić; (einer Kanone), grlo, usti; (eines Thales), ždrělo. [ušće.
Mündungsbesatz, *m.* (*peristominm*), ob-
Mündungsfries, *m.* grleni obruč, pojas.
Mündungsland, *n.* obušće.
Mundvoll, *m.* puna usta; gutac; gutljaj; (v. Speisen), zalogaj.
Mundvorrath, *m.* živež, hrana, zaira.
Mundwasser, *n.* voda za usta.
Mundweide, *f.* s. Hartriegel.
Mundwein, *m.* gospodsko vino, vino za gospodu; (Lieblingswein), najmilije vino.
Mundwerk, *n.* usta; er hat ein gutes — (Mundstück), ima dobar njisak; nije mu mati jezik izpredala.
Mundwinkel, *m.* ustni kut.
Municipal, *adj.* městni, občinski, pokrajinski, municipalni.
Municipalamt, *n.* městni ured.
Municipalb amte, *m.* městni urednik.
Municipalität, *f.* občinsko věće, poglavarstvo.
Municipalrecht, *n.* městno pravo.
Municipalverfassung, *f.* městni ustav.
Munition, *f.* strelivo, prah i olovo, dže-
Munitionär, *m.* strelivnjak. [bana*.
Munitionsfarren, Munitionswagen, *m.* kola za strelivo, strelivnjača.
Munitionsmagazin, *n.* strelivnik.
Munk, *m.* (*Arctomys*), svizac, surak.
Munkelig, *adj.* košljiv, potmuran, sumoran; —es Wetter, tmura.
Munkeln, *v. i.* es munkelt (als wenn es regnen wollte), natuštilo se vrěme, stuštilo se je, nahumorilo se je, nasumorilo se je (kao da hoće kiša da udari); man munkelt etwas, ljudi nešto guču; svět huba; —, *v. n.* (spr.) im Dunkeln ist gut —, u mraku se je dobro šiljkati; po tmini se miši love; tamnoj noći neima svědoka.
Munken, *v. n.* uhoditi.
Munker, *m.* uhoda. [crkva.
Münster, *m.* stolna, (b. Or.) saborna
Munter, *adj.* budan, na javi; — werden, probuditi se, razabrati se oda sna; (v. Geiste), bodar; (lebhaft), živahan, živ; (aufgeweckt), veseo, dobre volje; — machen, razveseliti, razgaliti; —e Farbe, živa mast (boja); ein —es Pferd, čio konj; immer —! veselo! ein —er Kopf, bistra glava.
Munterkeit, *f.* budnost; bodrost; živost, živahnost; veselost; čilost.
Münzabfall, *m.* novčane okujine.
Münzamt, *n.* kovnički ured; kovnica.
Münzanstalt, *f.* kovnica.
Münzausfuhr, *f.* izvoz novacah.
Münzbalsam, *m.* (*Tanacetum Balsamita*), kaloper. [novnik).
Münzbeamte, *m.* kovnički urednik (či-
Münzbeschickung, *f.* primėsa.
Münzbuch, *n.* pěneznik.
Münze, *f.* novac, pěnez; eine alte —, babka; — prägen, kovati novce; (spr.) Einen mit gleicher — bezahlen, dati komu žao za sramotu; dati komu šilo za ognjilo; (Münzanstalt), kovnica; s. Muschelmünze; (*Mentha*), metvica; die grüne —, kaloper; s. Dürrkraut.
Münzeinheit, *f.* novčana jedinka.
Münzeisen, *n.* s. Münzstempel.
Münzen, *v. a.* kovati novce; (*fig.*) darauf war es gemünzt, onamo je šibalo, směralo; das war auf mich gemünzt, to je bilo meni naměnjeno; neue Wörter —, kovati nove rěči.
Münzenbeschreibung, *f.* pěnezopis.
Münzenkenner, *m.* pěnezoznanac, pěnezoslovac, pěnezar.
Münzenkenntniß, Münzenkunde, *f.* pěnezoznanstvo; pěnezoslovje, pěnezar-
Münzenkette, *f.* ukovnica. [stvo.
Münzenkundig, *adj.* poznajući pěneze.
Münzensammlung, *f.* sbirka pěnezah; s. Münzkabinet.
Münzer, *m.* kovničar, novcokov; ein falscher —, s. Falschmünzer. [münzer.
Münzfälscher, *m.* kvarinovac; s. Falsch-
Münzfälschung, *f.* kvari-novčenje, kvarenje novacah.
Münzfreiheit, *f.* pravo kovnice.
Münzfuß, *m.* novčano měrilo.
Münzgekräz, *n.* novčane okujine, novčani opiljci.
Münzgepräge, *n.* novčani oblik.
Münzgerechtigkeit, s. Münzfreiheit.
Münzhaus, *n.* kovnica. [zara.
Münzkabinet, *n.* Münzkammer, *f.* pěne-
Münzkenner usw., s. Münzenkenner usw.
Münzkrätz, s. Münzgekrätz.
Münzkraut, *n.* (*Lysimachia Numularia*),
Münzkunde, s. Münzenkunde. [pěnezak.
Münzkunst, *f.* novcokovstvo.
Münzliste, *f.* kazalo novacah.
Münzmeister, *m.* nastojnik kovnice.
Münzordnung, *f.* novčana uredba.
Münzort, *m.* kovalište.
Münzpräger, *m.* novcokov.
Münzpresse, *f.* těsak za novce.
Münzprobe, *f.* ogled novacah.
Münzprobiramt, *n.* oglednica novacah.
Münzprüfer, *m.* ogledalac novacah.
Münzrand, *m.* okrajac novca.
Münzrecht, *n.* pravo kovnice.
Münzregal, *n.* kraljevština kovnice.
Münzschein, *m.* novčanica.
Münzschlag, *m.* kovanje novca; oblik
Münzschläger, *m.* novcokov. [novca.
Münzschreiber, *m.* pisar kovnice.
Münzschröter, *m.* plojkar

Münzſorte, *f.* vrst novca.
Münzſortenzettel, *m.* popis novacah.
Münzſtadt, *f.* grad s kovnicom.
Münzſtatt, Münzſtätte, *f.* kovalište; kovnica.
Münzſtempel, *m.* novčani kalupac.
Münzſtück, *n* novac, pěnez.
Münzvaluta, *f.* vrednota novca.
Münzverfälſcher, ſ. Münzfälſcher.
Münzverfaſſung, *f.* uredba novca.
Münzwäger, *m.* potegač.
Münzwährung, *f.* vrednota novca.
Münzwardein, ſ. Münzprüfer.
Münzwart, *m.* nadstojnik kovnice.
Münzwerk, *n.* kovala; kovnica; ſ. Münz-
Münzweſen, *n.* novčanstvo.
Münzwiſſenſchaft, *f.* pěnezoslovje, pěne-buch.
Münzzettel, ſ. Münzſchein.
Münzzeichen, *n.* znak kovnice.
Münzzuſatz, *m.* priměsa novca.
Muraal, *m.* (*Cobitis fossilis*), čikov, piškor; ſ. Muräne.
Muräne, *f.* (*Conger*), gruj, grum.
Mürbe, *adj.* mek, mekan; (vom Obſt), mekan, gnjio; (v. Fleiſch), krt, uprhao; (v. Stein), prhak; (v. Holze), truo; (ſpr.) ich werde ihn ſchon — machen, umekšat, pokorit ću ga; ukrotit ću ga; — werden, ſ. Mürben.
Mürbe, *f.* mekanost, gnjilost; krtoća, krtina; prhkoća, truhlost.
Mürben, *v. n.* omeknuti; (v. Obſte), ugnjivati se, gnjiliti, ugnjiliti; (v. Stein), sprhnuti; (*fig.*) omeknuti; —, *v. a.* umekšati; (Erde —), ukrtiti; (*fig*) ukrotiti; pokoriti.
Mürblich, *adj.* mekan.
Murchel, ſ. Kelleraffel.
Murchente, ſ. Moderente.
Mureran, *n.* mureksan.
Murindo, *m.* murindo.
Murk, *m.* križka kruha, hlěbca; (*fig.*) šušica, sgeba.
Murkolbe, ſ. Kaulquappe.
Murks, *int.* gurit.
Murks, *m.* šušica, sgeba; ſ. Murrkopf.
Murkſen, ſ. Murren.
Murkſtein, *m.* žuljak.
Murmelbach, *m.* žuber-voda, žuboreći potok.
Murmelbraſſen, ſ. Murmelfiſch.
Murmelfall, *m.* slapac.
Murmelfiſch, *m.* (*Sparus Mormyrus*), mrmorica.
Murmelgetös, *n.* žubor.
Murmeln, *v. n.* (v. Bache), žuboriti, žuberiti, romoniti; (v. Quellen), bobutiti; (*fig*) man murmelt davon, ljudi guču; (Murren), mumljati, mrmljati; promumljati, promrmljati; (v. Unzufriedenheit), ſ. Murren; ins Ohr —, šapnuti, prišapnuti.
Murmelquelle, *f.* žuber-vrelo.
Murmelthier, *n.* (*Arctomys*), svizac, surak.
Murre, *f.* ušov.
Murren, *v. n.* mrmljati, mumlati, mrndžati, čangrizati, gunjdjati; (v. Mißvergnügten), vrnčati, vrčiti, vikati, roptati (na što).
Murrer, ſ Murrkopf.
Mürriſch, *adj.* čangrizav, čantrav, uzkošen, košljiv, namrgodjen, mrznovoljast; —es Weſen, košljivost, namrgodjenost; — werden, namrgoditi se; — ſein, mrgoditi se, čangrizati, drmiti.
Murrkopf, *m.* mrmljalo, mrmljavac, gunjdjalo; čangrizalo, mrznovoljavac.
Murrköpfig, ſ. Mürriſch.
Murrmeiſe, ſ. Sumpfmeiſe.
Murrſinn, *m.* čangrizavost, čantravost, košljivost; mrmljavost.
Murrſinnig, ſ. Mürriſch.
Mus, ſ. Muß.
Muscardine, *f.* plěsnivoća, muskardina.
Muſchel, *f.* ljuštura, školjka, škrabica, kućica; (*anat.*) školjka.
Muſchelachat, *m.* ljušturast bezdrak.
Muſchelartig, *adj.* ljušturast.
Muſchelbank, *f.* ljušturište, ljušturna greda.
Muſchelblume, *f.* (*Pistia stratiotes*), obični babuljac.
Muſchelbruch, *m.* ljušturast lom.
Muſchelerz, *n.* ljušturast gvozdac.
Muſchelfloh, *m.* (*Cypris conchacea*), ljušturovac.
Muſchelförmig, *adj.* ljušturast.
Muſchelgehäuſe, *n.* ſ. Muſchelſchale.
Muſchelgold, *n.* pozlata u ljušturi.
Muſchelig, ſ. Muſchelförmig.
Muſchelkabinet, *n.* ljušturnica.
Muſchelkalk, *m.* ljušturno vapno.
Muſchelkalkformation, *f.* stvorba ljušturnoga vapna.
Muſchelkrebs, *m.* (*Cypris conchacea*), ljušturka.
Muſchelkunde, *f.* poznavanje ljušturah.
Muſchelkürbiß, *m.* ſ. Melone.
Muſchellage, *f.* vrsta i. nasad ljušturah.
Muſchelmarmor, *m.* ljušturni mramor.
Muſchelmünze, *f.* (*Cypraea moneta*), novčić.
Muſchelreich, *adj* ljušturav.
Muſchelſammler, *m.* kupilac ljušturah.
Muſchelſammlung, *f.* sbirka ljušturah.
Muſchelſchale, *f.* ljuštura, čašinka, školjka.
Muſchelſcheide, *f.* (*Ascidia conchilega*), ljušturava sumanka.
Muſchelſchlucker, *m.* (*Mergus rupricapilus*), potapljač ridjoperac.
Muſchelſeide, *f.* morska svila.
Muſchelſilber, *n.* posrebrina u ljušturi.
Muſchelſperling, ſ. Baumſperling.
Muſchelthiere, *pl.* (*Conchifera*), ljušturnjaci.
Muſchelwächter, ſ. Pinnenwächter.
Muſchelwerk, *n.* ljušturje.
Muſe, *f.* Muza; ſ. Piſang.
Muſel, *m.* panj; taslak.
Muſelmann, *m.* musloman.
Muſenberg, *m.* Parnas.
Muſenfreund, *m.* prijatelj Muzah, znanostih, umětnostih.

Muſengott, *m.* Apollo.
Muſenſchaar, *f.* sbor Muzah.
Muſenſohn, *m.* učenik, djak.
Muſeum, *n.* umětovnica, muzej.
Muſiciren, *v. n.* glasbovati, svirati, muzicirati.
Muſig, ſ. Mußig.
Muſik, *f.* glasba, svirba, muzika; — machen, svirati.
Muſikalien, *pl.* glasbovine, kajde, note.
Muſikalienhandel, *m.* trgovina glasbovinami, notami.
Muſikalienhändler, *m.* glasbovinar, notar.
Muſikalienhandlung, *f.* tržnica glasbovinah, notah.
Muſikalienimpoſt, *m.* namet na glasbovine, note.
Muſikalienverlag, *m.* skladište glasbovinah, notah.
Muſikaliſch, *adj.* glasben, muzikalan; ich bin nicht —, nerazumĕm se u glasbu, nisam vĕšt glasbi.
Muſikant, *m.* glasbar, muzikant, mekterin.
Muſikbande, *f.* glasbeni sbor, glasbina, dambulhana*, muzikalna banda.
Muſikcompoſition, *f.* glasbotvor, glasbena skladba.
Muſiker, *m.* glasbar, muzikant.
Muſikfeſt, *adj.* vĕšt glasbi, muziki.
Muſikfeſt, *n.* glasbena svetkovina.
Muſikfreund, *m.* prijatelj glasbe, muzike.
Muſikinſtrument, *n.* glasbovilo.
Muſiklehrer, Muſikmeiſter, *m.* učitelj glasbe, muzike.
Muſiknote, *f.* kajda, nota.
Muſikſchule, *f.* glasbena (muzikalna) učionica, glasbarnica.
Muſikſtück, *n.* glasbena pĕsma; ſ. Tonſtück.
Muſikunterricht, *m.* obuka u glasbi (muziki); — nehmen, učiti glasbu (muziku).
Muſikverein, *m.* glasbeno (muzikalno) družtvo.
Muſiren, *v. a.* cvĕtovati.
Muſivarbeit, *f.* ſ. Moſaik.
Muſivgold, *n.* zlatna pĕna.
Muſivſilber, *n.* srebrna pĕna.
Muskat, ſ. Muskateller.
Muskatblüte, ſ. Muskatenblume.
Muskate, *f.* orašak, orišak, muškat.
Muskateller, *m.* muškat.
Muskatellerbirn, *f.* (kruška-)mirisavka.
Muskatellerkirſche, *f.* (trešnja-)tamjanika.
Muskatellerkraut, *n.* (*Salvia Sclarea*), lvanje zelje.
Muskatellertraube, *f.* mirisavka, tamjanika, muškat; blaue —, crna mirisavka.
Muskatellerwein, *m.* muškat.
Muskat(en)baum, *m.* (*Myristica offic.*), oraškovac, muskatno drvo.
Muskatenbirn, ſ. Muskatellerbirn.
Muskat(en)blume, Muskat(en)blüte, *f.* oraškov cvĕt, macis, muškapli; ſ. Nachtviole.
Muskatenholz, *n.* muskatno drvo.
Muskatenhyacinthe, *f.* (*Muscari*), prela, presličina, presličetina, vilin luk.
Muskat(en)nuß, *f.* orašak, orišak, muskat; (*Buccinum murex*), volkasti rogač.
Muskatennußbaum, ſ. Muskatenbaum.
Muskatenöl, *n.* oraškovo, muskatno ulje.
Muskatenroſe, *f.* ruža muskatnica.
Muskatwein, *m.* muškat.
Muskel, *m.* mišica, mišić, miš, ribić; gefiederter —, perasta mišica.
Muskelblutader, *f.* mišična žila.
Muskeleindruck, *m.* trag mišice.
Muskelfaſer, *f.* vlakno od mišice.
Muskelfibrin, *n.* mesna vlaknina.
Muskelhaut, *f.* mišična mezdra.
Muskelhüpfen, *n.* igranje mišicah.
Muskelig, *adj.* mišičav; mesnat; (*fig.*) žilav, čio.
Muskelkraft, *f.* žilavost, čilost.
Muskellehre, *f.* mišcoslovje, nauka o mišicah.
Muskelnerve, *m.* mišični živac.
Muskelſchlagader, *f.* mišična kucavica i. odihavica.
Muskelſtark, *adj.* žilav, čio.
Muskelſtärke, ſ. Muskelkraft.
Muskelſyſtem, *n.* mišičje.
Muskelzergliederung, *f.* razsudba mišicah.
Muskelzweig, *m.* grana mišice.
Muskete, *f.* mušketa, glonta; puška.
Musketier, *m.* muškotir.
Muskoche, Muskroſe uſw. ſ. Moſchusroſe.
Muskus, ſ. Moſchus.
Muslinet, *m.* muslinet.
Muspel, ſ. Rohrdommel.
Muß, *n.* (Mus), skrob, kaša, papula, gmeždenik, meždenik; (von müſſen), moranje, sila; es iſt eben kein —, nije baš pod moraš; (ſpr.) — iſt eine harte Nuß, sila kola lomi, sila je nemila.
Mußapfel, *m.* papulica.
Mußе, *f.* dokolica, lazno; — haben, lastan, dokolan biti, biti na dokolici (tenanu), imati lazno; wenn ich — dazu finden werde, ako dospĕm, dokolim; ich habe keine — zum Bücherleſen, nedospĕvam za čitanje; mein Amt läßt mir wenig —, slabo dospĕvam od službe; služba mi ostavlja malo prosta vremena.
Mußelig, *adj.* spor.
Mußelin, *m.* mušulin.
Mußen, *v. a.* ein Kind —, pitati dĕte kašom.
Müſſen, *v. n.* morati; der Menſch muß eſſen, čovĕk mora jesti; čovĕk mora da jede; (ſollen), imati; du mußt nicht Alles wiſſen, netreba ti sve znati; das ſoll und muß geſchehen, to mora da bude; es muß wohl nichts an der Sache ſein, valjda nije stvari; wer muß es wohl geweſen ſein, Bog zna tko je bio; er kommt ſicher, er müßte denn abgehalten werden, jamačno će doći, van ako ga što zapriječi; der Schwächere muß unterliegen, nejačica pravdu gubi; Sie — es aber auch nicht vergeſſen, no nemojte zaboraviti; Sie — aber auch kommen, al svakako dodjite; das — Sie von mir nicht ver-

langen, nemojte toga od mene zahtěvati; man muß, valja, treba.

Muſſeron, *m.* (*Agaricus prunulus*), brašnavac, majevka.

Mußeſtunde, *f.* ſ. Mußе; in —n, pripadom, na dokolici.

Mußſtaben, ſ. Mußkuchen.

Mußicht, *adj.* skrobast, kašast.

Mußig, *adj.* skroban, kao kaša; (*mont*) gvaljav.

Müßig, *adj.* (unthätig), bezposlen, bez posla, dangubeć; — gehen, čepati, šunjati; — ſein, bezposličiti, lastovati, dangubiti; — ſtehen, klinčiti; (frei von Geſchäften), dokolan; prost; —e Zeit, dokolica, lazno, pripad; —es Capital, mrtva glavnica; er läßt ſein Geld — liegen, novci mu badava leže; neplode mu se novci; (unwirkſam), zaludan; (*stil.*) zaludan.

Müßigen, *v. a.* ich ſehe mich gemüßigt, prisiljen sam.

Müßiggang, *m.* bezposlenost, danguba; praznost, lěnost; ſein Leben im —e zubringen, prozujati sav život; jednako bezposličiti; provoditi danke u bezposlici; (ſpr.) — iſt aller Laſter Anfang, bezposlica je mati svake opačine; der geſchäftige —, bavrljanje, švrljanje; (ſpr.) trla baba lan, da joj prodje dan.

Müßiggänger, *m.* bezposlica, danguba; ležak, lěnuština.

Müßiggängeriſch, *adj.* bezposlen.

Müßiggehen, *n.* bezposličenje, lastovanje.

Müßigſtehen, *n.* klinčenje.

Mußkleber, ſ. Haſenklee.

Mußkraut, *n.* (*Corchorus*), logova.

Mußkuchen, *m.* kolač s pekmezom, pekmeznjak.

Mußpflanze, *f.* ſ. Mußkraut.

Mußthier, ſ. Elenthier.

Mußtopf, *m.* lonac za pekmez.

Mußtorte, *f.* pita s pekmezom.

Muſter, *n.* (Vorbild), izgled, ugled, uzor; er iſt ein — der Treue, izgled je věrnosti; (Modell), tvorilo, kalup; obrazac; (Strick—), pregledalica, početak, urnek; (Kleider—), terak; (Probe), ogled, muštra; (Zeichnung), crtež; nach dem — thun, preglédati; Alles nach einem — thun, sve na jedan kalup dotěrati; ſich ein — nehmen, ugledati se u što; — einweben, iverati.

Muſterbild, *n.* uzor.

Muſterblatt, *n.* pregledalica.

Muſterbrief, *m.* izgledni list, izgledno pismo.

Muſterbuch, *n.* izgledna knjiga; (z. B. z. Sticken), pregledaličnik; (v. Probeſtücken), ogledovnik.

Muſterform, *f.* pralik.

Muſterfrau, *f.* adamsko koléno.

Muſterhaft, *adj.* izgledan; uzorit.

Muſterhauptſchule, *f.* izgledna, glavna učionica.

Muſterkarte, *f.* ogledak.

Muſterkopf, *m.* uzorita glava.

Muſterlich, ſ. Muſterhaft.

Muſterlos, *adj.* bez izgleda.

Muſtermacher, *m.* kalupar, tvorilar.

Muſtern, *v. a.* einen Zeug —, kléčati; das Heer —, pregledati vojsku; ein Buch —, razgledati knjigu.

Muſterort, **Muſterplatz**, *m.* věžbalište.

Muſterſchönheit, *f.* uzorita lěpota.

Muſterſchrift, ſ. Vorſchrift.

Muſterſchriftſteller, *m.* izgledan, izvrstan pisac.

Muſterſchule, *f.* izgledna učionica.

Muſterſtück, *n.* izgledak.

Muſterung, *f.* pregledba, muštra; eine — halten, pregledati.

Muſterwaare, *f.* roba za ogled.

Muſterweber, *m.* kléčar.

Muſterwerk, *n.* izgledno, izvrstno dělo.

Muſterwirthſchaft, *f.* izgledno gospodarstvo.

Muſterwort, *n.* primérak, primér.

Muſterzeichner, *m.* pregledaličar.

Mutation, *f.* měna.

Mutecke, ſ. Seekugel.

Mütterich, *m.* ſ. Mutterkraut.

Mutern, **Mütern**, *v. n.* (v. Krebſen), svlačiti se, svući se.

Muth, *m.* hrabrost, hrabrenost, hrabrenstvo; — haben, hrabar biti, srce imati; voll —es, hrabren; Einem — machen, einflößen, hrabriti, bodriti, sokoliti, sloboditi; ſ. Ermuthigen; — faſſen, ohrabriti se, usloboditi se, osloboditi se; er hat den — verloren, izgubio je srce, (ſpr.) stisnuo je rep; er hat keinen —, nedrži mu petlja; slabo je petlje; er hat nicht den — ihm es zu ſagen, nesmě mu kazati; den — ſinken laſſen, klonuti duhom; guten —es ſein, dobre volje biti; zdravo i. veselo biti; wie mag ihm zu —e ſein? kako-li mu je oko srca, pri srcu i. pri duši? wie iſt dir in der Einſamkeit zu —e? kako ti je samomu (samoj)? ſeinen — o. ſein Müthchen an Jemand kühlen, izkaliti srce na kom; es ward ihm dabei nicht wohl zu —e, něšto se je pobojao; (Maß), mut.

Muthanreizend, *adj.* hrabreći, slobodeći.

Muthanreizer, *m.* hrabritelj, hrabrič.

Mutharm, *adj.* bez srca, hrabrosti.

Muthbeſeelt, *adj.* hrabren.

Muthbewilligung, *f.* dopust rudokopnje.

Muthe, *f.* zahtěvanje, tražitba.

Mutheln, ſ. Mauſen.

Muthen, *v. a.* zahtěvati, tražiti (dopust rudokopnje).

Muther, *m.* tražilac (rudokopnje).

Muthfällig, *adj.* klonuvši duhom.

Muthgeber, *m.* hrabritelj.

Muthgeld, *n.* majstorovina.

Muthig, *adj.* (herzhaft), hrabar, hrabren, srčan; (munter), bodar, veseo; — machen, ſ. Ermuthigen; ein —es Pferd, žestok konj.

Muthigen, ſ. Ermuthigen.
Muthjahr, *n.* tražitbena godina.
Muthlos, *adj.* bez hrabrosti, bez srca; nehrabren; (furchtſam), plašljiv; — werden, klonuti duhom, pobojati se; — machen, uplašiti.
Muthloſigkeit, *f.* plašljivost, bojažljivost.
Muthmacher, ſ. Muthgeber.
Muthmaßen, *v. n.* nagadjati što; mnivati, mniti, misliti; (vermuthen), sumnjati (se).
Muthmaßer, *m.* mnivalac.
Muthmaßlich, *adj.* mnivan; věrovětan (věrojatan); —, *adv.* po svoj prilici, věrovětno.
Muthmaßlichkeit, *f.* mnivnost; věrovětnost (věrojatnost).
Muthmaßung, *f.* mnivanje; sumnjanje; (Conjecturen), nagadjanje.
Muthreich, ſ. Muthvoll.
Muthſchein, *m.* dopustnica rudokopnje.
Muthtrank, *m.* hrabrivo, hrabrilo.
Muthung, *f.* (*mont.*) molba rudokopnje.
Muthungsgeſuch, *n.* molbenica za rudokopnju.
Muthvoll, *adj.* prehrabren, hrabren.
Muthwille, *m.* oběst, samovolja; (Leichtfertigkeit), nestašnost; —n treiben, vragovati, vragolisati, vragoliti.
Muthwillig, *adj.* oběstan, samovoljan, vragolast, nestašan.
Muthwillige, *m.* oběstnik, nestašnik, vragulan, vragulin, samovoljnik.
Muthwilligkeit, *f.* oběstnost, samovoljnost.
Muthzettel, ſ. Muthſchein.
Mutſchel, *m.* ſ. Baumſperling.
Mutſchel, *f.* krava.
Mutſchel, *n.* komad kruha.
Mutter, *f.* mati; (*fam.*) mama, majka, nena, male; — werden, nazvati se majka; poroditi se; ſie iſt — von neun Söhnen, rodila je devet sinovah; (spr.) der — ſchenk ich, d. Tochter denk ich, tko kćer hoće da dobije, materi valja da se umiljava; er nennt ſie —, materi ju; (Schrift—, Metall—), stelja, matica; (Gebär—), plodilo, materica, utroba; (Eſſig-), matica; (Hefen), droždje, droždina, trop, stelja; den Wein auf d. — liegen laſſen, ostaviti vino na matici; ſ. Schraub-
Mutterader, ſ. Frauenader.
Mutterallein, *adv.* sam samcit i. samcat.
Mutterarm, *m.* (*fig.*) materinska njega.
Mutteraſt, *m.* stup.
Mutterband, *n.* veza utrobe.
Mutterbaum, ſ. Samenbaum.
Mutterbeſchwerde, *f.* materinska poteškoća; (Mutterbeſchwerung), maternica,
Mutterbett, ſ. Wochenbett.
Mutterbiene, *f.* matica.
Mutterblatt, *n.* list pod granom.
Mutterblume, *f.* izvoda; (*Pulsatilla*), sasa.
Mutterbruch, *m.* izvala materice.
Mutterbruder, *m.* ujak.
Mutterbruſt, *f.* sisa; ſ. Venusbruſt.
Mütterchen, *n.* mamica, majka, majčica; altes —, babica, starica, stara starica.
Mutterbrüſe, *f.* plodvica.
Mutterceiſen, *n.* navojkar, matica navojka.
Mutterende, *n.* kraj materice.
Mutterentzündung, *f.* žar i. zapala materice.
Muttererde, *f.* zemlja-mati; ſ. Gartenerde.
Mutteresſig, *m.* kvasina od matice.
Mutterflecken, ſ. Muttermahl.
Mutterfluß, *m.* slùženje materice; (weißer Fluß), bělotok, běla pranica, běli cvět.
Mutterfreude, *f.* materinska, majčina radost.
Mutterfüllen, *n.* ždrebica.
Muttergefühl, *n.* materinska ćut, materinsko čuvstvo.
Muttergerſte, ſ. Mutterkorn.
Muttergeſchlecht, *n.* rod po materi.
Muttergeſtein, *n.* matica.
Muttergewächs, ſ. Monkalb.
Muttergottes, *f.* bogorodica.
Muttergottesbild, *n.* slika bogorodice; bogorodica.
Muttergrimmen, *n.* ſ. Darmgicht.
Muttergrund, *m.* dno materice.
Muttergut, *n.* materinstvo.
Mutterhalb, *adv.* po materi.
Mutterhals, *m.* grlić materice.
Mutterhammer, *m.* probojnjak.
Mutterhäring, *m.* ſ. Aloſe.
Mutterharz, *n.* galban.
Mutterhaſe, *m.* zečica.
Mutterherz, *n.* materinsko srce.
Mutterholz, *n.* ſ. Hundskirſche.
Mutterkalb, *n.* telica; ſ. Monkalb.
Mutterkamille, *f.* ſ. Mutterkraut.
Mutterkind, *n.* čověk; (Lieblingskind), materino zlato, milinak, šeća.
Mutterkirche, *f.* župna crkva.
Mutterkorn, *n.* (*Secale cornutum*), glavnica.
Mutterkrampf, *m.* grč materice.
Mutterkrankheit, *f.* bolest materice; ſ. Mutterbeſchwerung.
Mutterkraut, *n.* (*Matricaria*), titrica; materičnjak; ſ. Kamille; Bienenkraut;
Mutterkrautöl, *n.* titrično ulje.
Mutterkrebs, *m.* račica; (Muter), mekušac; (Krankh.) rak u utrobi.
Mutterkuchen, *m.* (*bot.*) supka; ſ. Nachgeburt.
Mutterkümmel, ſ. Gartenkümmel.
Mutterkuß, *m.* poljubac i. cělov majke.
Mutterlamm, *n.* jagnjica.
Mutterland, *n.* domovina; (Stammland), majka; pradomovina.
Mutterlauge, *f.* cědjina.
Mutterlaut, *m.* majčin glas.
Mutterleber, ſ. Nachgeburt.
Mutterleib, *m.* (*fig.*) (materina) utroba.
Mutterleiden, *n.* materinska patnja, muka.
Mütterlein, ſ. Mütterchen.
Mütterlich, *adj.* materin; —e Pflege, ma-

terinska njega; von —er Seite, po materi; das —e Vermögen, materinstvo; — lieben, ljubiti kao majka.
Mütterlicherſeits, *adv.* po materi.
Mütterlichkeit, *f.* maternost.
Mutterliebe, *f.* materinska ljubav.
Mutterlos, *adv.* bez matere; — ſein, neimati matere.
Mutterloſe, *m.* bezmatak.
Mutterluſt, ſ. Mutterfreude.
Muttermahl, *n.* madež, znamenka.
Muttermenſch, *m.* hat wohl je ein — dergleichen geſehen? je-l takva šta itko Božji vidio?
Muttermilch, *f.* materinsko, maternje mlěko; sisa; er hat das mit der — eingeſogen, tim je i zadojen.
Muttermord, *m.* krv na materi (učinjena), umorstvo matere; einen — begehen, učiniti krv na materi; ubiti mater.
Muttermörder, *m.* krvnik matere (svoje); er iſt ein —, ubio je svoju mater; —in, *f.* krvnica (svoje) matere.
Muttermund, *m.* ušće materice.
Muttern, *v. n.* vrći se, metnuti se na mater; —, *v. a.* ſ. Saugen.
Mutternackend, *adj.* gol golcat (gó gócat), gol i nag, gol kao od majke
Muttername, *m.* materino ime. [rodjen.
Mutternelke, *f.* zrela gvozdika, zrio karanfić; (Samennelke), klinčac-izvodac.
Mutterpferd, *n.* kobila.
Mutterplage, *f.* (*fig.*) maternica, matra.
Mutterrecht, *n.* materino, materinsko pravo.
Mutterriß, *m.* proder materice. [vo.
Mutterſchaf, *n.* ovca.
Mutterſchaft, *f.* materstvo.
Mutterſcheide, *f.* prohod materice.
Mutterſcheide-Vorfall, *m.* izvala materičnoga prohoda.
Mutterſchmerz, *m.* materinska bol, tuga, žalost; ſ. Mutterplage.
Mutterſchooß, *m.* materino, majčino krilo; (Mutterleib), materina utroba; (*fig.*) krilo; utroba.
Mutterſchwein, *n.* krmača, prasica.
Mutterſchweſter, *f.* teta, tetka (po materi).
Mutterſeele, *f.* es iſt keine — da, neima žive duše; —nallein, sam samcat.
Mutterſegen, *m.* materinski, majčin blagoslov.
Mutterſinn, *m.* maternost. [
Mutterſöhnchen, *n.* majkin sin; máza, mazonja; ſ. Mutterkind.
Mutterſorge, *f.* materina, materinska briga, njega. [terština.
Mutterſprache, *f.* materinski jezik, ma-
Mutterſtaat, *m.* država-matica.
Mutterſtadt, *f.* rodni grad.
Mutterſtelle, *f.* město majke; — bei einem vertreten, biti komu majka; an — erkieſen, pomajčiti.
Mutterſtimme, *f.* materin, materinski glas.
Mutterſtock, *m.* (Wb.)čokot; (Vien.)prěsěd.
Muttertheil, *m.* materinstvo.
Mutterthräne, *f.* materina, materinska suza; —en, *pl.* (*fig.*) plač matere.
Muttertod, *m.* smrt matere.
Muttertreue, *f.* materina věrnost.
Muttertrompete, *f.* materičnik.
Mutterveilchen, *n.* (*Hesperis matronalis*), preměnita večernica, materna.
Mutterweh, *n.* maternica, matra; ſ. Wehen.
Mutterwitz, *m.* prirodjen, naravski um, razum. [želja.
Mutterwunſch, *m.* materina, materinska
Mutterwurz, *f.* (*Athamanta Meum*), nevěsika; ſ. Wolverlei.
Mutterwuth, *f.* bludna pomama.
Mutterzelle, *f.* matičnjak.
Mutterzimmt, *m.* divja korica.
Mutterzwiebel, *f.* lukovica-izvodka.
Mutz, *m.* kusak; (v. Thier.) kusonja, kusalj; ſ. Dummbart.
Mützchen, *n.* kapica; ſ. Haſenklee; (*Patella barbara*), divja bljudica.
Mütze, *f.* kapa; (b. 2. Magen), kapura; (an Mooſen), kapica; (*Patella chinensis*), kitajska bljudica.
Mutzen, ſ. Stutzen, *v. a.*
Mützenaloe, *f.* kapast aloj. [kapu.
Mützenband, *m.* vezanka (pantljika) za
Mützenfleck, *m.* latak za kapu.
Mützenförmig, *adj.* kapast.
Mützenmacher, *m.* kapar.
Mützenmuſter, *n.* terak od kape.
Mützer, ſ. Spitzmaus.
Mützchr, *n.* ćula; ćulo.
Myfologie, *f.* gljivoslovje.
Mylord, *m.* gospodin.
Myologie, *f.* mišcoslovje.
Myriade, *f.* desot tisućah (hiljadah), miriada; (*fig.*) tušta.
Myriameter, *m.* miriametar.
Myriſtinſäure, *f.* miristinska kiselina.
Myrobalan, *m.* (*Emblica*), nazadák.
Myrrhe, *f.* mirha, smirna.
Myrrhenbaum, *m.* (*Balsamodendron mirrha*), mirhovac.
Myrrhenöl, *n.* smirneno ulje.
Myrſine, *f.* (*Myrsine*), lahar.
Myrte, *f.* (*Myrtus communis*), mrča, mrčika, mrtva, mrtvina.
Myrtenbeere, *f.* mrćka, mrkinja.
Myrtenblatt, *n.* listak od mrče.
Myrtenblüther, *m.* (*Myrtinae*), mrčike.
Myrtendorn, ſ. Stechdorn.
Myrtenhain, *m.* mrčik.
Myrtenkranz, *m.* věnac od mrče.
Myrtenlaube, *f.* sěnica od mrče.
Myrtenſtrauch, *m.* mrčjak.
Myrtenzweig, *m.* mrćena grana.
Myſterien, *pl.* otajstva; svetotajstvo.
Myſteriös, *adj.* otajstven. [zam.
Myſticismus, *m.* otajstvarstvo, misticiMyſtik, *f.* mistika. [stvar.
Myſtiker, *m.* mistik, otajstvenjak, otaj-

Myſtiſch, Myſteriös, *adj.* otajstven, mistički.
Mythe, *f.* baj, bajka.
Mythenlehre, Mythologie, *f.* bajoslovje.
Mythenlehrer, Mythолog, *m.* bajoslovac, bajoznanac.
Mythiſch, *adj.* bajevni.
Mythologiſch, *adj.* bajoslovan.

N.

Na, ſ. Nun.
Nabe, *f.* glavina, glavčina, trupac, trupina.
Nabel, *m.* pupak; (*Buccinum napus*), repasti rogač.
Nabelband, *n.* Nabelbinde, *f.* zavoj od pupka.
Nabelblatt, *n.* štitast listak.
Nabelblutader, *f.* žila od pupka.
Nabelbruch, *m.* pupčija kila; er bekam einen —, spao mu je i. razvio mu se pupak.
Näbelchen, *n.* pupčić.
Nabelflechte, *f.* (*Lichen omphalodes*), pupčasti lišaj.
Nabelfleck, *m.* (*chalaza*), okica.
Nabelförmig, *adj.* pupčast.
Nabelgegend, *f.* opupje, opupčina.
Nabelgeſchwulſt, *f.* otok pupka.
Nabelgrund, *m.* (*omphalodium*), pupčište.
Nabelherz, *n.* (*Cardium retusum*), tubasta čančica.
Nabelig, *adj.* pupčast, pupčan.
Nabelkörner, *m.* (*Tubularia acetabulum*), pupčasta cěvuša.
Nabelkraut, *n.* (*Cotyledon*), pupakvica, pupčić; ſ. Bruchkraut, Flachskraut.
Nabelkreiſel, *m.* (*Trochus umbilicatus*), pupčasta vrtaljka.
Nabellinie, *f.* šav.
Nabeln, *v. a.* pupčiti; (b. Kind.) povezati pupak; genabelt, pupčast, pupčan.
Nabelöffnung, *f.* ušće pupka.
Nabelpflanze, *f.* ſ. Nabelkraut.
Nabelrinne, *f.* žlěbac od pupka.
Nabelſame, *m.* ſ. Klebkraut.
Nabelſchild, *m.* pupčast štit.
Nabelſchlagader, *f.* pupčana kucavica i. odihavica.
Nabelſchnecke, *f.* (*Natica canrena*), pupčić.
Nabelſchneidend, *adj.* pupkorezan.
Nabelſchnur, *f.* tračak od pupka; (*bot.*) pupčanik.
Nabelſchwein, *n.* (*Dicotyles labiatus*), moškat prasac, pekari.
Nabelſteinbrech, *m.* (*Saxifraga Cotyledon*), pupčasta kamenika.
Nabelſtelle, *f.* pupčište; ſ. Nabelgegend.
Nabelſtrang, *m.* ſ. Nabelſchnur.
Nabelſtreif(en), *m.* (*raphe*), šav.
Nabelvorfall, *m.* razvitak i. izvala pupka.
Nabelwurm, *m.* rana na pupku; ſ. Fadenwurm.
Naben, *v. a.* glavčiniti.
Nabenbohrer, *m.* trupinjaš, tulijak.
Nabeneiche, *f.* hrast-osovnjak.
Nabengeld, *n.* osovnina.
Nabenholz, *n.* drvo za glavčinu.
Nabenloch, *n.* tulija, rupa od glavčine.
Nabenring, *m.* karika od glavčine.
Näber, ſ. Nabenbohrer; Bohrer.
Nabereiſchmied, *m.* svrdlar.
Näbiger, ſ. Näber.
Nach, *prp.* — Agram, u Zagreb; — Hauſe, kući; ſich mit dem Geſichte — Abend wenden, okrenuti se k zapadu; — dem Stocke greifen, mašiti se palice; — dem Kopfe ſchlagen, po glavi biti; ſich — etwas umſehen, osvrnuti se i. obazreti se na što; — etwas ringen, boriti za što; hlepiti za čim; — Waſſer gehen, na vodu i. po vodu ići; — dem Arzte ſchicken, poslati po lěčnika; ſich — etwas bücken, sagnuti se za čim; sagnuti se, da se što digne; — etwas fragen, pitati za što; ſich — etwas richten, ravnati se, vladati se po čem; — dem Leben trachten, ſ. Leben; Alle — einander, ſ. Nacheinander; einer — dem Andern, jedan za drugim; mir —! hajd za mnom! immer der Naſe — (gehen), na pravac, upravcem (ići); er iſt der erſte — dem König, prvi je do kralja; doglavnik je kraljev; — der Regel, po pravilu, praviono; — ſeinem Sinne, po svom umu; dies iſt — meinem Wunſche, to mi je po volji; meiner Meinung —, po mome mnenju, po mojoj misli; dem Körper — bin ich geſund, těla sam zdrava; dem Namen — kennen, poznavati koga po imenu; dem Anſcheine —, po vidu; dem Alter —, po dobi; wenn es — meinem ginge, da je na moju; — einem Muſter arbeiten, raditi što po izgledu; — dem franzöſiſchen Originale, po francuzkom izvorniku; — d. Elle verkaufen, na lakte prodavati; — unſerem Gelde gerechnet, u našem novcu; — Stand und Würden, po gospodstvu i po starěšinstvu; — ſeinem Vater arten, metnuti se, vrći se, turiti se na svog otca; es riecht — Wein, zaudara po vinu; etwas allen ſeinen Theilen — kennen, poznavati što potanko; etwas — allen Umſtänden wiſſen, znati sve što je i kako je; etwas der Länge — erzählen, kazivati sve po redu; — d. Reihe, redom, redomice; — d. Eſſen, poslě oběda; — dem Tode, po smrti; — dem, izza toga; hinten —, s traga, ostrag; hinten — ward er klug, došla mu je pamet po tragu; — und —, malo po malo; — und — Alles vergeſſen, sve pozaboravljati; — wie vor,

prije i poslije; — gerade wird es Zeit, baš je hora; einen Brief — dem andern ſchreiben, pisati list izza lista; — Schätzen graben, kopati blago.
Nachachten, *v. n.* dem ſollet ihr —, toga da se držite, po tom da se vladate.
Nachachtung, *f.* zur —, za ravnanje; da se toga drži(te).
Nachackern, *v. n.* pooravati; Einem —, orati za kim.
Nachäffen, *v. n.* oponašati (koga); pritucati; majmuniti; er afft Alles nach, pravi je majmun.
Nachaffer, *m.* majmun; pritucalo.
Nachaffiſch, *adj.* majmunski.
Nachahmbar, *adj.* naslědovan.
Nachahmbarkeit, *f.* naslědovnost.
Nachahmen, *v. n.* Einem —, ugledati se u koga; naslědovati koga; der Natur —, povesti se za prirodom; —, *v. a.* Einen —, nalikovati; er ahmt ihre Stimme nach, govori poput nje; die Turteltaube —, gukati kao grlica; ſ. Nachmachen.
Nachahmend, *adj.* naslědovan, nalik; (*min.*) —e Geſtalt, naličina.
Nachahmer, *m.* naslědovalac, naslědovnik; (ver.) pritucalo; —in, *f.* naslě-
Nachahmerei, *f.* pritucanje. [dovnica.
Nachahmlich, ſ. Nachahmbar.
Nachahmung, *f.* naslědovanje; nalikovanje; (die Sache) naličina.
Nachahmungsgabe, *f.* věština naslědovanja; er beſitzt die —, umě nalikovati, naslědovati.
Nachahmungsſucht, *f.* pohlepa naslědo-
Nachahmungswort, *n.* parěč. [vanja.
Nachahmungswürdig, *adj.* dostojan, vrědan naslědovanja i. da se naslěduje.
Nachähren, *v. n.* pabirčiti klasje (za kim).
Nachalbern, *v. n.* Einem —, činiti ludorije koje tko čini.
Nachalten, *v. n.* takodjer starěti.
Nacharbeit, *f.* poradnja; doradnja.
Nacharbeiten, *v. n.* poradjivati; doradjivati; raditi za kim.
Nacharbeiter, *m.* poradnik.
Nachären, ſ. Nachackern.
Nacharten, *v. n.* Einem —, vrći se, metnuti se, turiti se na koga.
Nachäugeln, *v. n.* Einem —, pogledivati za kim.
Nachbabbeln, Nachbacken, Nachbaden, *v. n.* Einem —, blebetati, peći, kupati se za kim.
Nachbar, *m.* susěd, komšija, kono; —in, *f.* susěda, komšijnica, kona; — ſein, susěditi, susědovati, medjašiti, medjiti (s kim).
Nachbardienſt, *m.* susědska usluga.
Nachbardorf, *n.* susědno, bližnje selo.
Nachbarglied, *n.* bližnji članak.
Nachbarland, *n.* susědna, bližnja zemlja.
Nachbarlich, *adj.* susědan; komšijinski; die —en Beſchwerden, susědske žaobe.
Nachbarrecht, *n.* susědsko pravo.
Nachbarſchaft, *f.* susědstvo, komšiluk; die — beſuchen, posětiti susěde.
Nachbarsleute, *pl.* susědi, komšije.
Nachbarſtaat, *m.* susědna država.
Nachbarſtern, *m.* bližnja zvězda.
Nachbarſtube, *f.* susědova soba.
Nachbarsweiſe, *adv.* susědski.
Nachbarwerth, *m.* ſ. Nachbarglied.
Nachbauen, *v. a.* pogradjivati, kasnije graditi; (hinten nach bauen), dogradjivati; —, *v. n.* Einem —, graditi po kom, graditi kao tko.
Nachbauer, *m.* pograditelj.
Nachbeben, *v. n.* nach dem Griffe bebt d. Saite noch nach, žica drmi jošt i izza darnuća.
Nachbedenken, *v. n.* kasnije razmišljati; (ſpr.) vorgethan und nachbedacht, hat Manchem ſchon groß Leid gebracht, bolja je jedna razmišljena nego stotina učinjenih.
Nachbedingen, Nachbegehren, Nachbeißen, *v. n.* kasnije i. izza toga uvětovati, zahtěvati, grizti; nach einer Arznei etwas nachbeißen, založiti što za lěkom.
Nachbellen, *v. n.* lajati za kim; einem Hunde —, lajati kao pas.
Nachbenannt, *adj.* slědeći.
Nachbereiten, *v. a.* kasnije priugotoviti, priugotavljati.
Nachbericht, *m.* doglas.
Nachberſten, *v. n.* popucivati.
Nachberufen, *v. a.* postaviti koga za kim; ein —er Erbe, podpostavljeni naslědnik.
Nachbeſſern, *v. a.* poizpravljati, popravljati.
Nachbeten, *v. n.* Einem —, moliti za kim; (*fig.*) govoriti za kim, ponavljati čije rěči.
Nachbeter, *m.* pogovornik; pogovoruš, pritucalo; er iſt mein —, sve govori za mnom; —in, *f.* pogovoruša.
Nachbeterei, *f.* pogovorština; govorenje za drugim.
Nachbezahlen, *v. n.* poplaćivati.
Nachbiegen, *v. a.* pognuti, poginjati.
Nachbier, *n.* rědčina, pivna patoka, ficka.
Nachbieten, *v. n.* zaponudjivati, kasnije
Nachbild, *n.* palik. [nuditi.
Nachbilden, *v. a.* paličiti; patvoriti; (vollends ausbilden), doobrazovati; ſ. Nachahmen; Copiren.
Nachbildner, *m.* palikar.
Nachbildung, *f.* paličenje; ſ. Nachahmung.
Nachbiß, *m.* zalogaj, zakusak. [liti.
Nachbitten, *v. n.* kasnije, izza toga mo-
Nachbittern, *v. n.* kasnije gorčiti.
Nachblaſen, *v. n.* popuhivati.
Nachblättern, *v. n.* premetati, prelistati.
Nachblauen, *v. a.* pomodrivati.

Nachblechen, ſ. Nachzahlen.
Nachblecken, *v. n.* cĕriti se za kim.
Nachbleiben, *v. n.* zaostati, zaostajati (za kim); ostati (od koga).
Nachbleibſel, *n.* zaostavština, otražina.
Nachbleichen, *v. n.* pobĕljivati.
Nachblicken, Nachblinken, Nachblinzeln, *v. n.* pogledivati, gledati; sĕvati; žmirati (za kim).
Nachblöcken, *v. n.* blejati za kim.
Nachblühen, *v. n.* pocvĕtkivati.
Nachbohren, *v. a.* pobušivati.
Nachbohrer, *m.* pobušač.
Nachborgen, *v. a.* priduživati se; po-
Nachbot, ſ. Nachgebot. [zajmljivati.
Nachbraten, *v. a.* popĕcati.
Nachbräu, *n.* privarak.
Nachbrauchen, *v. a.* potrebovati.
Nachbrauen, *v. a.* povarivati; noch Bier —, još privariti piva.
Nachbrauſen, *v. n.* odhujati, pohujati (za kim).
Nachbrechen, *v. r.* ſich —, još se povratiti; (v. Schwein.) roviti za . . .
Nachbreiten, *v. a.* kasnije prostrti.
Nachbrennen, *v. n.* pogorĕvati; (v. Gewehren), posastavljati; —, *v. a.* Kaffee —, pripržiti kave; Branntwein —, pripeći rakije.
Nachbringen, *v. a.* pridonĕti, pridonositi; ſ. Nachholen.
Nachbrocken, *v. a.* podrobljivati.
Nachbruch, *m.* polom; dolom.
Nachbrühen, *v. a.* poparivati.
Nachbrüllen, *v. n.* rikati; bukati; dreljiti se (za kim).
Nachbrummen, *v. a.* ein Liedchen —, gundoriti pĕsmicu za kim; —, *v. n.* mrmljati, pomrmljivati za kim.
Nachbrunſt, *f.* poupala.
Nachbruſt, *f.* zaprsje.
Nachbrut, *f.* pomladina, poznija mladina.
Nachbrüten, *v. n.* kasnije léći.
Nachbügeln, *v. a.* pogladjivati.
Nachbürge, *m.* pod-jamac.
Nachbürgſchaft, *f.* pod-jamstvo.
Nachbürſten, *v. a.* počĕtkivati, još po-
Nachbuße, *f.* poglobica. [kefati.
Nachbüßen, *v. n.* kasnije platiti, patiti.
Nachbuttern, *v. n.* domesti maslo, primesti masla.
Nachdämpfen, *v. a.* popridušiti.
Nachdanken, *v. n.* pozahvaliti se.
Nachdarren, *v. a.* prisušiti, poprisušivati.
Nachdecken, *v. a.* pripostavljati.
Nachdem, *adv.* potom; wir wollen es — ſchon ſehen, vidĕt ćemo poslije i. potlje; — es ſich trifft, kako se nadâ; je — ſie es verabreden, kako se pogode; prema pogodbi; —, *conj.* pošto, poćem, pok, pokle, izza kako; (weil), buduć; — ich das Feld beſehen hatte, razgledav polje; — er ſah, daß . . ., videć da . . .; — er das geſagt hatte, verſchied er, to izusti, pa dušicu pusti.
Nachdenken, *v. n.* umiti umom; (*poĕt.*) zavesti se u misli; einer Sache —, über etwas —, promisliti, promišljati, premišljati o čem; er denkt nach, was er nun beginnen ſolle, misli, što će i kako će.
Nachdenken, *n.* mišljinja; promišljavanje; ohne — handeln, raditi bez razbora; nepromišljati što se radi.
Nachdenkend, *adj.* razmišljajući; misaoni; sĕtan.
Nachdenker, *m.* promišljan; —in, *f.* promišljanka.
Nachdenklich, *adj.* ſ. Nachdenken; — ſein, zamisliti se, zamišljati se; ſ. Bedenklich.
Nachdichten, *v. n.* za drugim spĕvati; —, *v. a.* prispĕvati. [vati.
Nachdingen, *v. a.* prinajmiti; ponajmlji-
Nachdonnern, *v. n.* grmiti, zagrmiti za kim.
Nachdörren, *v. a.* posušivati; prisušiti.
Nachdrängen, ſich, *v. r.* trpati se, turati se za . . .
Nachdrechſeln, *v. a.* dĕljkati za kim.
Nachdreſchen, *v. a.* premlatiti, pomlaćivati.
Nachdringen, *v. n.* dem Feinde —, navaliti za neprijateljem.
Nachdrohen, *v. n.* zaprećivati, poprećivati (komu).
Nachdröhnen, *v. n.* potutnjivati.
Nachdruck, *m.* (Kraft), krepkost, krepčina; mit — reden, krepko govoriti; einer Sache — geben, važnost čemu dati; auf ein Wort — legen, krepko koju rĕč izgovoriti; er legt großen — darauf, to mu se vrlo važno čini; (Wb.) pretištanje; (ein. Buches), patiskanje; (das Nachgedruckte), patisak, patiskovina.
Nachdrucken, *v. a.* ponatisnuti, patiskati; pretiskati tudju knjigu.
Nachdrücken, *v. a.* popritisnuti.
Nachdrucker, *m.* patiskar.
Nachdrücklich, *adj.* krepak. [pak.
Nachdrucksvoll, *adj.* vrlo krepak, prekre-
Nachdruckzeichen, *n.* znak važnosti.
Nachdruſch, *m.* premlata; premlatak.
Nachdudeln, *v. n.* dudati za kim.
Nachdunkeln, *v. a.* potamniti; —, *v. n.* potamnĕti. [smĕ za . . .
Nachdürfen, *v. n.* er darf nicht nach, ne-
Nachdurſt, *m.* požedjca.
Nacheggen, *v. a.* podrljavati.
Nacheifer, *m.* natĕcanje, revnovanje.
Nacheiferer, *m.* natĕcalac, revnovalac; —in, *f.* natĕcalja. [(s kim).
Nacheifern, *v. n.* revnovati, natĕcati se
Nacheiferung, *f.* ſ. Nacheifer.
Nacheile, *f.* potoč *f.*; potĕra; die — haben, imati pravo potoči.
Nacheilen, *v. n.* pohitati, poteći (za kim);

einem Flüchtigen —, otići za kim u potêru i. potoč.

Nacheinander, *adv.* zasebice, zasobce, zasobice, zasob, uzasobice, zapored, uzamance, zamance, suslêdice; jedan za drugim; — herabwerfen, aufſitzen, binden, aufſchreien uſw., pobacati, posêdati, povezati, povikati itd.; ſich — ergeben, izpredati se; — zerbrechen, polomiti; — entzwei brechen, izprelamati; — zerhauen, izpresêcati; — folgend, uzastopan; suslêdan.

Nacheinanderfolge, *f.* izred, izredica, su-

Nacheinanderſein, *n.* zasebica. [slêd.

Nacheitern, *v. n.* pognojivati se.

Nachempfinden, *v. n.* kasnije osêćati;

Nachempfindung, *f.* priosêta. [priosêtiti.

Nachen, *m.* čun, čunac, kaik*.

Nachenförmig, *adj.* čunast, ladjast.

Nachenkraut, *n.* (*Cymbaria*), čunkovica.

Nacherbe, *m.* ponaslêdnik.

Nacherben, *v. a.* ponaslêditi.

Nacherfinden, *v. a.* kasnije izumiti.

Nacherhalten, *v. a.* zadobiti.

Nacherkennen, *v. a.* zapoznati.

Nachernte, *f.* pabirak, palêtak; pabirčenje, palêtkovanje; — halten, pabirčiti, palêtkovati.

Nacherobern, *v. a.* pridobiti. [mišljati.

Nacherwägen, *v. a.* popremisliti, poraz-

Nacherwähnen, *v. a.* ponapomenuti; kasnije napomenuti.

Nacherzählen, *v. n.* pripovêdati po (kom).

Nacherzähler, *m.* popričalo.

Nacheſſen, *v. n.* jesti za (kim), pojedati.

Nacheſſen, *n.* paručak; pavečera; ſ. Nachtiſch.

Nachfabeln, Nachfahren, *v. n.* naklapati; voziti, voziti se (za kim).

Nachfahrer, ſ. Nachfolger.

Nachfahrt, *f.* vožnja za kim.

Nachfährte, *f.* zadnji trag.

Nachfallen, *v. n.* pasti za čim.

Nachfang, *m.* pohvatak.

Nachfangen, *v. a.* kasnije pohvatati.

Nachfärben, *v. a.* pomašćivati; domašći-

Nachfegen, *v. a.* pometati za kim. [vati.

Nachfeier, *f.* prislavljanje; prislava, prisslužba.

Nachfeiern, *v. n.* prislavljati. [rivati.

Nachfeilen, *v. a.* popilivati; (*fig.*) dotê-

Nachfertigen, *v. a.* kasnije dogotoviti.

Nachfeuern, Nachfiedeln, Nachflattern, Nachfliegen, Nachflichen, Nachfließen, Nachfluchen, Nachflüſtern, *v. n.* Einem —, pucati, gudêti, prhnuti, pršiti, letêti, poletêti, trčati, potrčati, teći, kleti, šaptati (za kim).

Nachfodern, *v. n.* noch Geld —, jošte poiskivati novacah.

Nachfolge, *f.* naslêdovanje; naslêdba; (Folge), poslêdica.

Nachfolgen, *v. n.* Einem —, ići i. pristati za kim; poslêdovati; Einem auf dem Fuße —, ići za kim ustopce i. ustopice; Einem mit den Augen —, gledati za kim; (*fig.*) Einem —, ugledati se na koga; povesti se za kim; ići čijim tragom; (nachahmen), naslêdovati; slêdovati; das Nachfolgende, ono što slêdi; der —de, slêdeći; potonji; Einem in einem Amte —, slêditi koga u službi; nastupiti za kim službu.

Nachfolger, *m.* slêdnik, poslêdnik, pristalac, pristaša; nastupnik; ſeid Gottes —, ugledajte se na Boga.

Nachfolgerecht, *n.* pravo naslêdbe.

Nachformen, ſ. Nachbilden.

Nachforſchen, *v. n.* einer Sache —, razpitivati, popitivati, razbirati, propitati za što; (ausfundſchaften), proznati, doznati za što; dem Grunde —, tražiti, iztraživati uzrok.

Nachforſcher, *m.* razpitalac; potražnik; —in, *f.* razpitalica, potražnica.

Nachforſchung, *f.* razpitivanje, razpit; potraživanje, iztraživanje, potraga; —en anſtellen, razpitivati, tražiti.

Nachforſchungsgabe, *f.* razpitnost; er beſitzt die —, umê razpitati.

Nachforſchungsproteſt, *m.* razpitni prosvêd.

Nachfrage, *f.* popit; (*merc.*) tražnja; es iſt keine — nach dieſer Waare, ove robe nitko netraži i. nepita; ich danke für die —, hvala na pitanju.

Nachfragen, *v. a.* popitivati, propitivati, propitkivati (za što).

Nachfrager, *m.* propitalac, popitalac; —in, *f.* propitalja, popitalja.

Nachfreude, *f.* paveselje.

Nachfrühling, *m.* podlêtak.

Nachfühlen, *v. a.* kasnije osêćati, ćutiti.

Nachführen, *v. a.* povesti za sobom.

Nachführer, *m.* povodič. [lêvak.

Nachfülle, *f.* dopunak; (v. Flüßigk.) do-

Nachfüllen, *v. a.* dopuniti, nadopuniti, dopunjivati; (v. Flußigk.) doliti, do-

Nachfüttern, *v. a.* ponakrmiti. [lêvati.

Nachgackern, Nachgaffen, *v. n.* Einem —, gakati; blejati, buljiti (za kim).

Nachgähren, *v. n.* kasnije, opeta vreti.

Nachgang, *m.* pristaja; hod (za kim).

Nachgänger, *m.* pristalac, pristaša; ſ. Nachfolger.

Nachgäten, *v. n.* poplêvljivati.

Nachgeahmt, *adj.* naslêdovan, nalikovan; das Nachgeahmte, nalićina.

Nachgeben, *v. a.* noch Geld —, jošte dodavati novacah; (nachlaſſen), popustiti, popuštati; den Bitten nachgeben, popustiti se; (erlauben), dopustiti; —, *v. n.* popustiti, popuštati; podati se; der Boden gibt nach, zemlja se podaje, ugiba i. uginje; er gibt ihm an Geſchicklichkeit nichts nach, nije ostao vê-

štinom od njega; věštinom se može s njim izporediti; den billigen Forderungen eines Andern —, povoléti čijemu zahtěvanju; (v. d. Spannkraft), oslabiti.

Nachgeben, *n.* popuštanje; popust.

Nachgebilde, *n.* naličina.

Nachgeboren, *adj.* posmrtan; ein —rnes Kind, posmr(t)če, (*coll.*) posmr(t)čad.

Nachgeborne, *m.* posmrtnik; posmrtče.

Nachgebot, *n.* potonja ponuda.

Nachgebrauch, *m.* kasnija poraba.

Nachgebrauchen, *v. a.* poslije rabiti; das Bad —, kasnije se kupati.

Nachgebung, *f.* popuštanje.

Nachgeburt, *f.* posteljica, pometina, plodva; potlědak; (b. Thier.), ložа, plodnica.

Nachgedenken, *v. n.* er gedenkt rach, misli za...

Nachgefühl, *n.* paćut.

Nachgehen, *v. n.* ići, pristati za (kim); Einem auf dem Fuße —, s. Nachfolgen; der Spur —, ići po tragu; Einem überall —, sve za kim hoditi; (*fig.*) podpaziti koga; těrati čiji trag; einem Mädchen —, zapristajati za děvojkom; seinen Geschäften —, gledati svoj posao; ići za svojim poslom; den Vergnügungen —, tražiti razkošje; dem Müßiggange —, bezposličiti; dem Trunke —, podati se, predati se vinu, propiti se; dem Spiele —, dati se na igru; dem Handel —, ići po trgovini; einem Befehle —, izvršiti zapověd; es soll Alles ihm —, sve da bude po njegovoj ćudi; dem Rechte —, tražiti pravo.

Nachgehende, s. Nachher.

Nachgeigen, *v. n.* guděti za kim.

Nachgeld, *n.* ostali novac; doplata.

Nachgenießen, *v. a.* poslije uživati.

Nachgenuß, *m.* paužitak; kasniji užitak.

Nachgerathen, *v. n.* za rukom poći, izaći; s. Nacharten.

Nachgerben, *v. a.* postrojivati.

Nachgeruch, *m.* duška; duha (duva), pavonj; zaudaranje; es hat einen —, zaudara po čem drugom.

Nachgesang, *m.* popěvka.

Nachgeschehen, *v. n.* poslije se dogoditi.

Nachgeschlecht, *n.* slědeći naraštaj.

Nachgeschmack, *m* pakus; es hat einen —, tudja je kusa.

Nachgesetz, *n.* uzgredni zakon.

Nachgewinnen, *v. a.* kasnije dobiti.

Nachgiebig, *adj.* popustljiv, ustupačan; podatan; mekan; er ist —, popušta, ustupa; s. Nachsichtig.

Nachgiebigkeit, *f.* popustljivost, ustupačnost.

Nachgießen, *v. n* doliti, doléivati; priléivati, priliti.

Nachgirren, *v. n.* gukati za (kim)

Nachglanz, *m.* pasévak.

Nachglänzen, *v. n.* posvětljivati se, pasévati, poslije se světliti.

Nachglätten, *v. n.* pogladjivati.

Nachglauben, *v. a.* věrovati za kim.

Nachglimmen, *v. n.* poslije tinjati; još te tinjati.

Nachglotzen, *v. n.* buljiti za kim.

Nachglühen, *v. n.* kasnije se žariti; požarkivati se.

Nachglut, *f.* požarak.

Nachgraben, *v. a.* Schätzen —, kopati blago; (hinzugraben), prikopati.

Nachgrämen, sich, *v. r.* kasnije se jesti,

Nachgrapsen, s. Nachgreifen. [grizti.

Nachgras, *n.* otava.

Nachgreifen, *v. a.* sčepati, uhvatiti za kim.

Nachgrinsen, *v. n.* sklibiti se za kim.

Nachgrübelei, *f.* mozganje.

Nachgrübeln, *v. n.* mozgati, mudrovati

Nachgrübler, *m*, mozgalo. [(o čem).

Nachgrummet, *n.* otavić.

Nachgründen, *v. n.* tražiti, iztraživati razlog; —, *v. a.* prisnovati.

Nachgrünen, *v. n.* pozelenjivati se; poslije se zeleněti. [kim.

Nachgrunzen, *v. n.* guritati, gurikati za

Nachgrüßen, *v. n.* odzdraviti.

Nachgurgeln, *v. n.* kasnije grgotati.

Nachguß, *m.* dolév; prilév.

Nachhaben, *v. a.* kasnije imati; du sollst es —, dobit ćeš kasnije.

Nachhacken, *v. a.* još te sěći.

Nachhall, *m.* jeka, odziv; poglas, odzivanje, razléganje. [se.

Nachhallen, *v. n.* razlégati se, odzivati

Nachhalt, *m.* potrajnost.

Nachhalten, *v. a.* podržavati, pridržavati; držati za kim, držati kasnije; s. Anhalten.

Nachhalter, *m.* (b. Seil.) podržka.

Nachhaltig, *adj.* potrajni.

Nachhaltigkeit, *f.* potrajnost.

Nachhämmern, *v. a.* pokivati.

Nachhandeln, *v. n.* poslije se pogadjati.

Nachhang, *m.* dodatak; im —e . . ., dodatno.

Nachhangen, *v. n.* viséti o čem; (*fig.*) prianjati za što; seinen Gedanken —, zavesti se u misli, predati se mislim.

Nachhänger, *m.* prišipetlja.

Nachhänglich, s. Anhänglich.

Nachhären, *v. n.* pažmati, strugati.

Nachharken, *v. n.* pogrecivati.

Nachhärten, *v. n.* pokaljivati.

Nachhauchen, *v. n.* dahnuti, disati za kim; podisivati.

Nachhauen, *v. n.* sěći za kim; (*mil.*) ostrag sěći (koga); goneć sěći.

Nachhausegehen, *n.* hod kući; beim —, kad (sam) polazio, išao kući.

Nachhausekunft, *f.* dolazak kući.

Nachhausereise, *f.* put kući.

Nachheben, *v. n.* pridići, pridizati.

Nachhecheln, *v. a.* pogrebljivati. [cěliti.
Nachhecken, Nachheilen, *v. n.* poslije leći,
Nachheizen, *v. n.* podložiti, priložiti.
Nachhelfen, *v. n.* pripomoći, dopomoći; pomagati.
Nachhelfer, *m.* pripomagač, dopomoćnik.
Nachher, *adv.* zatim, potom, poslě, potle, izza toga; weder vor noch —, niti prije niti kasnije.
Nachherbſt, *m.* podzimak, ozim.
Nachherbſtlich, *adj.* podziman, oziman.
Nachherig, *adj.* potonji, potlanji.
Nachhetzen, *v. a.* Einem die Hunde —, podržkivati pse za kim.
Nachheulen, *v. n.* vijati, urlikati za kim.
Nachhieb, *m.* sěk ostrag; sěk na potěri.
Nachhinken, *v. n.* pohramljivati za kim.
Nachhinker, *m.* pohramljivac.
Nachhobeln, *v. a.* poblanjivati. [popir.
Nachhochzeit, *f.* mala svatba, posvatbica,
Nachhöhnen, *v. n.* porugivati se za kim.
Nachholen, *v. a.* (Beweiſe —), doněti poslije, nadoněti; (einholen), stići, pristići; das Verſäumte —, nadoknaditi nerad i. nedělo; nadoknaditi, što se je zanemarilo i. zapustilo.
Nachhopſen, *v. n.* poskakivati za kim.
Nachhülfe, *f.* zapomoć, podpomoć.
Nachhüpfen, ſ. Nachhopſen.
Nachhuſten, *v. n.* pokašljivati.
Nachhut, *f.* popaša; (*mil.*) zastava, za-
Nachhüten, *v. n.* popasivati. [pleće.
Nachimpfen, *v. a.* poslije cěpiti.
Nachirren, *v. n.* lutati, basati za kim.
Nachjachtern, *v. n.* pohrliti za kim.
Nachjagd, *f.* palovak.
Nachjagen, *v. n.* dem Diebe —, naklopiti se, natisnuti se za tatom; goniti tata; dem Vergnügen —, letěti za zabavom; hlepiti za radošću; —, *v. a.* potěrati za . . .
Nachjager, *m.* potočnik. [jahr.
Nachjahr, *n.* slědeća godina; ſ. Wittwen-
Nachjammern; Nachjauchzen, Nachjubeln, *v. n.* jadikovati; klikovati za kim.
Nachkalben, *v. n.* poslije se oteliti.
Nachkauen, *v. n.* požvakivati.
Nachkauf, *m.* pakup, prikup.
Nachkaufen, *v. a.* prikúpiti; prikupovati.
Nachkehren, *v. n.* Einem —, pometati za kim. [nicati.
Nachkeimen, *v. n.* poslije kliti, klijati,
Nachkeltern, *v. n.* potiskivati, poslije prešati.
Nachkeuchen, *v. n.* dahtiti, šikariti za kim.
Nachkichern, *v. n.* kikotati se za kim.
Nachkind, *n.* posmrtče.
Nachklage, *f.* potonja tužba; naricanje.
Nachklagen, *v. n.* tužiti poslije; (Einem Todten), naricati.
Nachklang, *m*, poglas, odziv.
Nachklatſchen, *v. n.* Einem —, pljeskati za kim; (*fig.*) poklepavati čiji govor; (von Einem Böſes —), prišivati komu krpice; klevetati na koga.
Nachklauben, *v. n.* (*fig.*) darüber wird er lange —, namučit će se oko toga.
Nachkleben, Nachkleiſtern, *v. n.* poprilěpljivati.
Nachklettern, *v. n.* penjati se za kim.
Nachklimpern, *v. n.* pobrenkivati.
Nachklingen, *v. n.* poglasivati se, oglasivati se, odzivati se.
Nachklirren, *v. n.* pozveckivati.
Nachknеten, *v. n.* pognječivati, poměšivati.
Nachkochen, *v. n.* povarivati; —, *v. a.* privariti.
Nachkomme, *m.* potomak; ſ. Nachfolger; —n, *pl.* potomstvo, potomci; er hat keine —n, neima poroda.
Nachkommen, *v. n.* poslije doći, nadoći; er kommt mir nach, doći će za mnom; za mnom ide; (einholen) er kann uns nicht —, nemože nas sustići, pristići; d. Ärgſte kommt nach, jadi su s traga; die Reue wird —, pokajat će se; einem Befehle —, izvršiti zapověd; ſeinem Verſprechen —, održati rěč.
Nachkommenſchaft, *f.* potomstvo; porod, natraga; (junge —), omladina, pod-
Nachkömmling, ſ. Nachkomme. [mladina.
Nachkönnen, *v. n.* ich kann nicht nach, nemogu za (tobom itd.); nemogu pristići.
Nachkoſt, *f.* ſ. Nachtiſch.
Nachkrämpeln, *v. n.* pogargivati.
Nachkranken, *v. n.* pobolěvati.
Nachkratzen, *v. n.* pogreckivati.
Nachkriechen, Nachkritzeln, Nachkugeln, *v. n.* puziti, piskarati i. švrakati, krugljati se za kim. [ſchaft.
Nachkunft, *f.* nadolazak; ſ. Nachkommen-
Nachkünſteln, *v. n.* majstoriti za kim.
Nachkur, *f.* doličivanje, doličba; die — brauchen, doličivati se.
Nachlachen, *v. n.* smijati se za kim.
Nachladen, *v. a.* pritovariti.
Nachlaß, *m.* prestanak; ohne —, bez prestanka; neprestano; (Verzeihung), oprost; (Rabatt, Erlaſſung), popust; (gänzliche Erlaſſung), odpust; ſ. Nachlaſſenſchaft.
Nachlaſſen, *v. n.* ostaviti, ostavljati; (hinterlaſſen), ostaviti nakon sebe; namirati; die nachgelaſſenen Kinder, sirotčad, zaostala děca; die Kälte, Krankheit läßt nach, zima, bolest jenja, prejenja; die Wärme läßt nach, zahladjuje; der Regen läßt nach, patiše kiša; der Sturm läßt nach, bura tanja; der Regen hat nachgelaſſen, patihnula je kiša; ſein Schmerz hat nachgelaſſen, uminula, odminula i. oduminula mu je bol; odlanulo mu je; ſein Fleiß hat nachgelaſſen, malaksala mu je marljivost; popustio je u pomnji; (v. Preiſe), popustiti; er will nichts —,

neće da popusti; ſein Zorn hat nachgelaſſen, odljutio se je; ein nachlaſſendes Fieber, mahovita groznica; (nachgeben), popustiti, popuštati; das Salz läßt nach, sol se taloži; —, *v. a.* ſie wollten mich dir nicht —, nisu me htěli pustiti za tobom; die Hunde —, napustiti pse; (v. Flüſſigkeit.) pritočiti; ein Seil —, oslabiti, razslabiti, popustiti uže; Einem eine Schuld —, odpustiti komu dug; vom Preiſe etwas —, odpustiti šta od cěne; (*fig.*) er läßt ihm zu viel nach, odviše mu popušta.

Nachlaſſenſchaft, *f.* ostat *f.*, ostavština, ostavina; ostavak. [ostavštine.

Nachlaſſenſchafts-Gläubiger, *m.* věrovnik

Nachlaſſenſchafts- (in Zuſ.) ſ. Nachlaß-.

Nachläſſig, *adj.* nemaran, nehajan; — binden, ovlaš i. mlitavo svezati; — ſein, nemariti, nehajati ni za što; življeti bez brige; eine Sache — betreiben, slabo nastojati oko čega; — gehen, bravati, gegati se, lěno hoditi; ſich — kleiden, haljkavo se nositi, oděvati; ein —er Menſch, nemarnik.

Nachläſſigkeit, *f.* nemar, nemarnost, nehatnja, nehajstvo; ſich —en zu Schulden kommen laſſen, mnógo koješta zanemariti.

Nachlaſſung, *f.* popuštanje, popust; (v. Kräften), malaksanje, mlohavost; (v. Schmerz.), uminuće, lanuće.

Nachlaßvertrag, *m.* pogodba o popustu.

Nachlauf, *m.* patoka; plavić; (Liebestrank), samdokas.

Nachlaufen, *v. n.* Einem —, potrčati, trčati za kim; er kam ihm nachgelaufen, dotrči za njim; (*fig.*) hoditi, pristajati za kim; navrzti se oko koga; Einem Mädchen —, pomamiti se za děvojkom; den Mädchen —, děvojčariti; ihm läuft d. Glück auf dem Fuße nach, svagdě ga sreća sreta.

Nachläufer, *m.* potrkač; —in, *f.* potrkača.

Nachlaut, *m.* poglasac; ſ. Nachahmung.

Nachläuten, *v. n.* pozvonjivati.

Nachleben, *v. n.* življeti za kim, izza koga; Eines Befehle —, življeti, vladati se po čijoj zapovědi; ſeinem Vater —, ugledati se na svog otca.

Nachleben, *n.* potonji život.

Nachlebende, ſ. Nachkomme.

Nachlegen, *v. a.* popriložiti; Holz —, podlagati, podložiti, doložiti.

Nachleihen, *v. a.* Geld —, pridužiti se, priduživati se.

Nachleiſten, *v. a.* den Eid der Treue —, poslije se zavěrovati, poslije věru dati.

Nachleiten, *v. a.* voditi za kim.

Nachlenken, *v. a.* ravnati za kim.

Nachlenkgarn, *n.* navodnjača.

Nachlernen, *v. a.* poslije učiti, naučiti; popriučiti.

Nachleſe, *f.* pabirčenje, pabirkovanje, biračenje; pabirak, paljetak, pokupak; — halten, ſ. Nachleſen.

Nachleſen, *v. n.* pabirčiti, pabirkovati, biračiti, palětkovati, slědkovati; er hat viel nachgeleſen, mnogo je toga napabirčio; (einem Vorleſenden —), čitati za kim. [čica.

Nachleſer, *m.* pabirač; —in, *f.* pabira-

Nachleuchten, *v. n.* posvětliti, posvětljivati (komu). [dobaviti.

Nachliefern, *v. a.* poslije dati, davati,

Nachlocken, *v. a.* pomamiti, povabiti.

Nachlöſchen, *v. a.* pogasivati.

Nachloſen, *v. n.* poslije ždrebati.

Nachlügen, *v. n.* polagivati, polagati.

Nachlügner, *m.* polaža.

Nachmachen, *v. n.* (Einem etwas —), činiti što za kim; etwas —, ponačiniti, prečiniti, pačiniti, patvoriti; es iſt nichts ſo künſtlich, das er nicht — könnte, što mu oči vide, to mu ruke tvore; što mu oči vide, ruke mu načine; nachgemachte Perlen, načinjen biser; (ſpäter machen), poslije načiniti, činiti.

Nachmacher, *m.* pačinitelj, patvorac.

Nachmachung, *f.* ponačinba, patvorenje.

Nachmahd, *f.* otava.

Nachmähen, *v. n.* poslije kositi. [mlěti.

Nachmahlen, *v. n.* poslije mlěti; za kim

Nachmalen, *v. a.* preslikati, kopirati.

Nachmalig, *adj.* potonji, potlanji.

Nachmals, ſ. Nachher.

Nachmann, *m.* slědnjak, slědnik.

Nachmarſchiren, *v. n.* ostraga, za ostalimi doći, dolaziti.

Nachmaſt, *f.* požirnica; Schweine in der —, potraguše; Schweine in die — treiben, těrati krmad u pabirak od žira.

Nachmäſten, *v a.* Schweine —, dožirivati krmad.

Nachmauern, *v. a.* pozidjivati; (v. Gewölbe), nadzidjivati.

Nachmeckern, *v. n.* meketati za kim.

Nachmehl, *n.* izsěvci.

Nachmeiſtern, ſ. Nachkünſteln.

Nachmelken, *v. a.* popridojiti.

Nachmengen, *v. a.* popriměsiti.

Nachmeſſen, *v. a.* preměravati.

Nachmiſchen, *v. a.* primešati, poprimešati.

Nachmiſten, *v. n.* pognojivati.

Nachmittag, *m.* poslě podne, po podne; den — zu Hauſe zubringen, po podne biti kod kuće.

Nachmittägig, *adj.* ein —er Beſuch, pohod poslě podne.

Nachmittäglich, *adj.* popo(l)dnevni.

Nachmittags, *adv.* poslě podne, po podne, za podne. [černicu.

Nachmittagsgeläute, *n.* zvonjenje na ve-

Nachmittagskirche, *f.* večernica.

Nachmittagspredigt, *f.* propověd na večernici.

Nachmittagsruhe, ſ. Mittagsruhe.
Nachmittagsſchicht, *f.* popoldanica.
Nachmittagsſchlaf, *m.* ſ. Mittagsruhe.
Nachmittagsſtunde, *f.* in einer —, koju uru poslě podne.
Nachmittagszeit, *f.* ſ. Nachmittag.
Nachmitternacht, *f.* popónoćje.
Nachmitternächtlich, *adj.* poslě ponoći.
Nachmodeln, ſ. Nachbilden.
Nachmögen, *v. n.* er mag nicht nach, neće mu se za (n. p. nami).
Nachmünzer, ſ. Falſchmünzer.
Nachmurren, ſ. Nachbrummen.
Nachmüſſen, *v. n.* ich muß nach, moram za (njim).
Nachnahme, *f.* — der Speſen, naplata [odpravnine.
Nachnehmen, *v. a.* d. Speſen —, odpravninu naplatiti.
Nachnippen, *v. n.* posrkivati.
Nachordnen, *v. a.* rediti za kim; poredjivati; podredjivati.
Nachpachten, *v. a.* prizakupiti.
Nachpacken, ſich, *v. r.* prtljati za kim.
Nachpatſchen, Nachpfeifen, *v. n.* šljapati, zviždati za kim.
Nachpfand, *n.* podzalog.
Nachpfänden, *v. a.* uzeti podzalog.
Nachpflanzen, *v. a.* prisadjivati.
Nachpflücken, *v. n.* pabirčiti.
Nachpflügen, ſ. Nachackern.
Nachpfuſchen, *v. n.* potuckati, potuckivati.
Nachplappern, Nachplaudern, *v. n.* brbljati za kim.
Nachpreſſen, *v. a.* prežeti, prežimati.
Nachprüfen, *v. n.* poslije, za drugim izpitivati; poizpitivati.
Nachputzen, *v. a.* počišćivati.
Nachquellen, *v. n.* povirati.
Nachraffen, *v. n.* pograbljivati.
Nachraſiren, *v. a.* izbrijati, izbrijavati, pobrijati.
Nachrathen, *v. n.* poslije světovati.
Nachräuchern, *v. n.* pokadjivati.
Nachraum, *m.* okresci, okresine, paseč.
Nachräumen, *v. n.* pospremljivati.
Nachrechen, *v. n.* pograbljivati.
Nachrechen, *m.* grabilo.
Nachrechnen, *v. n.* pregledati račun; pre-
Nachrecht, *n.* popravica. [računati.
Nachrede, *f.* pogovor; (üble —), ogovor, ogovaranje, kleveta; Einen in üble — bringen, ozloglasiti, iznositi na glas.
Nachreden, *v. n.* pogovarati; govoriti što za kim; ſo wie ich es gehört habe, rede ich es nach, kako sam čuo, onako i kažem, (ſpr.) pošto kupio, po to i prodao; (übel reden), obnositi, ogovarati, klevetati; man redet ihm viel Böſes nach, vrlo se zlo za njim govori; vuče se rep za njim.
Nachredig, *adj.* ogovorljiv.
Nachredner, *m.* pogovornik; (im übeln Sinne), ogovornik, klevetnik.
Nachregnen, *v. n.* podaždjivati.
Nachreichen, *v. a.* dodavati, pododati; pridokučiti.
Nachreifen, *v. n.* dozrěvati.
Nachreiſe, *f.* poputak, drugi put.
Nachreiſen, *v. n.* putovati za kim; (*fig.*) otići za kim u potěru.
Nachreißen, *v. a.* za sobom povući.
Nachreiten, *v. n.* Einem —, pojahati za kim. [kim.
Nachrennen, *v. n.* pohrliti, posurlati za
Nachreue, *f.* pokaja.
Nachricht, *f.* glas, věst; — erhalten über wen, razabrati, doznati za koga; es kam d. —, stiže i. dopade glas; ſchlimme —, crn glas; bringſt du gute —en? jesi-li mi za muštuluk? was bringſt du für —en? koji glasi? (Aviſo), doglas.
Nachrichtbrief, *m.* doglasnica.
Nachrichter, ſ. Scharfrichter.
Nachrichtgeber, *m.* doglasnik.
Nachrichtlich, *adv.* Einem — etwas zu wiſſen thun, doglasiti komu što.
Nachriechen, *v. n.* poudarati; zaudarati.
Nachringen, *v. n.* boriti se za kim.
Nachrinnen, *v. n.* meine Thränen rinnen ihr nach, za njom teku moje suze.
Nachrollen, *v. n.* kotrljati se za kim.
Nachrücken, *v. n.* pomaći se, pomicati se, ići za kim.
Nachrudern, *v. n.* veslati za kim.
Nachruf, *m.* dovikivanje; (von Todten), doziv.
Nachrufen, *v. n.* vikati za kim; dovikivati, dozivati koga; odzivati se komu.
Nachruhm, *m.* glas, ime, slava (po smrti); posmrtna slava.
Nachrühmen, *v. a.* Einem etwas —, dobro za kim govoriti; hvaliti koga za što. [žati.
Nachrüſten, *v. n.* poslije spremati, oru-
Nachrütteln, *v. n.* potresivati; podrmlji-
Nachſaat, *f.* posětvica. [vati.
Nachſäen, *v. n.* sijati za kim; presijati, prisijati.
Nachſagen, *v. a.* govoriti za kim.
Nachſalzen, *v. a.* prisoliti, posoljivati.
Nachſammeln, *v. a.* pabirčiti, pabirkovati.
Nachſammler, *m.* pabirač.
Nachſatz, *m.* zarěk; povět.
Nachſetzen, *v. a.* prisaditi.
Nachſäubern, *v. n.* počišćivati.
Nachſäuern, *v. n.* pokisivati.
Nachſchaffen, *v. a.* etwas —, nadobaviti, pridobaviti; poslije dobaviti; Einem etwas —, ſ. Nachſchicken.
Nachſchaffung, *f.* nadobavljanje, nadobava.
Nachſchall, uſw. ſ. Nachhall.
Nachſchärfen, *v. n.* pooštravati.
Nachſcharren, *v. n.* im Sande —, čeprkati u pěsku. [gled.
Nachſchau, *f.* pripazka, prigledba, pri-
Nachſchauen, *v. n.* pripažati, prigledati.

Nachschauer, *m.* prigledač.
Nachschein, *m.* posĕvak.
Nachscheinen, *v. n.* posjajivati.
Nachschicken, *v. a.* poslati, opremiti za
Nachschieben, *v. a.* potiskivati. [kim.
Nachschieber, *m.* panožica.
Nachschielen, *v. n.* škiljiti za kim.
Nachschießen, *v. a.* strĕliti, strĕljati za kim; Geld —, doplatiti, priplatiti; nachgeschossenes Geld, ſ. Nachschuß; —, *v. n.* srnuti za kim.
Nachschiffen, *v. n.* broditi za kim.
Nachschimmer, *m.* pablĕsak.
Nachschimpfen, *v. a.* psovati koga; ružno za kim govoriti.
Nachschirrhaken, *m.* razmetalo.
Nachschlag, *m.* priglas.
Nachschlagebuch, *n.* obavĕstnik.
Nachschlagehaken, *m.* natezač.
Nachschlagen, *v. a.* poudariti; (*mus.*) priglasiti; Geld —, prikovati novčah; (falschmünzen), pakovati novce; einem Erze —, tražiti kakvu rudu; in einem Buche —, potražiti što, pogledati za što u knjizi; ſ. Nachartten.
Nachschlager, *m.* pakovač.
Nachschläger, *m.* poudarač; tražilac.
Nachschlagsprotokoll, *n.* pokaznik.
Nachschlagsregiſter, *n.* pokazalo; ključ
Nachschlängeln, *v. n.* vijugati se za čim.
Nachschleichen, *v. n.* vući se, šuljati se, šumati se, verati se za kim.
Nachschleicher, *m.* šumalo; ſ. Nachzügler.
Nachschlendern, Nachschlenkern, *v. n.* bavrljati za kim.
Nachschleppen, *v. a.* ein Schiff —, tegliti ladju; ein Kleid —, vući za sobom haljinu; ſich —, vrludati za kim.
Nachschleudern; Nachschließen, *v. n.* vrljiti, zatvoriti za kim.
Nachschlürfen, *v. n.* posrkivati.
Nachschlüſſel, *m.* odpirač.
Nachschmaus, *m.* paručak, pavečera.
Nachschmecken, *v. n.* ſüß —, posladjivati; bitter —, pogorčavati.
Nachschmerz, *m.* pobolica.
Nachschmerzen, *v. n.* poboljĕvati.
Nachschmieden, *v. a.* pokivati.
Nachschmücken, *v. a.* ponakititi.
Nachschneiden, *v. a.* ponarezati; prirezati.
Nachschnitt, *m.* porezaj; porezac.
Nachschnitzeln, *v. a.* dĕljati za kim.
Nachschreiben, *v. n.* pisati za kim; —, *v. a.* prepisati; poslije pisati; pripisati.
Nachschreiber, *m.* prepisar.
Nachschreien, *v. n.* vikati za kim; dovikivati koga.
Nachschrift, *f.* pripisak.
Nachschuld, *f.* potonji dug, podužica.
Nachschuldner, *m.* poddužnik.
Nachschur, *f.* postrig.
Nachschuß, *m.* hitac za kim; dodatak, nadometak; (v. Gelde), priplata, doplata.
Nachschütten, *v. a.* prisipati, prisipavati.
Nachschwanken, *v. n.* kudecati, trtati za kim.
Nachschwarm, *m.* parojak.
Nachschwärmen, *v. n.* parojčiti se.
Nachschwärzen, *v. a.* pocrnjkivati.
Nachschwatzen, ſ. Nachplaudern.
Nachschwellen, *v. n.* pootĕcati.
Nachschwimmen, *v. n.* plivati za kim.
Nachsegeln, *v. n.* jedriti za kim.
Nachsehen, *v. n.* gledati za kim; (spr.) er hat das —, došao je na opuhano; (nachſichtig ſein), prezreti, odpustiti (komu što); gledati komu kroz prste; odbiti komu što na daru; d. Schuldner —, pričekati dužnika; ſie ſoll —, wo die Kinder ſind, neka gleda, pogleda, gdĕ su dĕca; in ſeiner Wirthſchaft —, prigledati gospodarstvu; e. Rechnung —, pregledati račun.
Nachseher, *m.* prigledač.
Nachsehnen, ſich, *v. r.* čeznuti za kim.
Nachsenden, ſ. Nachſchicken.
Nachsetzen, *v. a.* metnuti za . .; noch ein Wort —, još jednu rĕč primetnuti; Einen in der Achtung —, manje koga štovati; zapostaviti; eine Zeile —, prislagivati, prisložiti redac; e. Erben —, poslije postaviti naslĕdnika; —, *v. n.* Einem —, naklopiti se, natisnuti se, stisnuti se, pustiti se, naturiti se za kim; tĕrati, goniti koga.
Nachsetzer, *m.* potĕrač, potĕrnik.
Nachsetzung, *f.* potĕra; zapostavljanje.
Nachseufzen, *v. n.* uzdisati za kim.
Nachſicht, *f.* — einer Rechnung, pregled računa; — haben, ſ. Nachſehen; (Verzeihen), praštanje; — des Alters, odpust godinah; er hat mit ihm viel —, mnogo mu gleda kroz prste; mit Einer Jugend — haben, odbijati komu što na mladost; einem Schuldner — beweiſen, pričekati dužnika; — der Strafe, oprost kazni; ich rechne auf Ihre —, nadam se, da ćete mi oprostiti; nadam se, da ćete mi kroz prste gledati.
Nachſichtig, *adj.* milostivan; — ſein, popuštati, gledati kroz prste.
Nachſichtsantrag, *m.* predlog oproštenja.
Nachſichtsgeſuch, *n.* molba za oproštenje.
Nachſichtsvoll, *adj.* vrlo milostivan; er iſt zu — gegen ſeine Kinder, u svem popušta svojoj dĕci.
Nachſingen, *v. n.* pĕvati za kim; pripĕvati.
Nachſinn, *m.* domisao.
Nachſinnen, *v. n.* razmišljati (o čem), domišljavati se čemu; ſ. Nachdenken.
Nachſinner, *m.* razmišljan.
Nachſitzen, *v. n.* sĕdĕti za kim.
Nachſommer, *m.* babje lĕto, poljĕće.
Nachſommertag, *m.* polĕtni dan.
Nachſorge, *f.* potonja briga; (spr.) Vor-

ſorge verhütet —, prva muka potonja oblast.
Nachſpähen, *v. n.* uhoditi (koga).
Nachſpäher, *m.* uhoda.
Nachſparen, *v. a.* prištedjivati; poslije [šteditи.
Nachſpeien, *v. n.* pljuvati za kim.
Nachſpeiſe, *f.* potonje jelo.
Nachſpeiſen, *v. n.* poručkovati; ſ. Nach- [eſſen.
Nachſpenden, *v. n.* poslije dati.
Nachſpiel, *n.* poigra; doigra.
Nachſpielen, *v. n.* igrati za kim; poslije [igrati.
Nachſpinnen, *v. a.* pripresti, pripredati.
Nachſpötteln, *v. n.* Einem —, podrugivati se komu.
Nachſpotten, *v. n.* Einem —, rugati se [komu.
Nachſprechen, ſ. Nachſagen, Nachreden.
Nachſprengen, *v. n.* pojuriti za kim.
Nachſprießen, *v. n.* ponicati.
Nachſpringen, *v. n.* skočiti za kim; nachgeſprungen kommen, doskakati za kim; (einen größern Sprung bekommen), sve više pucati.
Nachſpritzen, *v. n.* prskati, štrcati (ostraga).
Nachſproß, *m.* ponikao.
Nachſprung, *m.* poskok.
Nachſpucken, *v. n.* Einem —, pljuvati za [kim.
Nachſpülen, *v. a.* poplakivati.
Nachſpüren, *v. n.* tražiti, potraživati; (v. Hund.), njušiti.
Nachſpürer, *m.* cunjalo.
Nachſputen, ſich, *v. r.* paštiti se za kim.
Nächſt, *adv.* blizu; er ſaß zu — bei mir, sědio je tik do mene, er wohnt hier —, taki ovdě stanuje; — Gott, za Bogom; — dem, za tim; osim toga; die — vergangene Woche, prošasta sedmica i. nedělja; ſ. Nächſte.
Nachſtaar, *m.* pomrenica.
Nachſtammeln, *v. n.* tepati, mucati za kim.
Nachſtand, Nachſtändig, ſ. Rückſtand uſw.
Nachſtärken, *v. a.* poškrobljivati.
Nachſtäuben, *v. n.* poprašivati.
Nächſte, *adj.* bližnji, najbližnji; —er Tage, ovih danah; — Woche, buduće nedělje i. sedmice; bei der —n Gelegenheit, prvom zgodom i. prilikom; das — Jahr, do godine; das — Jahr darauf, druge i. slědeće godine izza toga; der — Weg, prěki put; das — Feſt, praznik što ide; er iſt der — nach ihm, prvi je za njim; das ſteht der Wahrheit am —n, to najbolje dolikuje istini; der — Preis, zadnja cěna; die — Umgebung, obližina; mit Nächſtem, ſ. Nächſtens, Nahe.
Nächſte, *m.* bližnji, bližnjik, iskrnji; (spr.) Jeder iſt ſich ſelbſt der —, svak je sebi najbliži; svak sebi voli; svak je sebi ponajpreči.
Nachſtechen, *v. n.* bosti za kim; (b. Kart.) poslije ubiti; (*mont.*) prigledati; ein Wappen —, prevajati grb.
Nachſtecher, *m.* prevajač.
Nachſtehen, *v. n.* stajati za kim; der —de Satz, slědeći rěk i. stavak; (*fig.*) gorji biti; er ſteht hierin Niemanden nach, u tom nikomu neustupa; u tom se nikoga neboji; der Menſch ſteht den Thieren an Stärke nach, čověk je slablji od živine.
Nachſtehlen, *v. n.* pokradjivati; ſich —, *v. r.* prikrasti se.
Nachſteigen, *v. n.* penjati se, popeti se za kim; popinjati se.
Nachſtellen, *v. a.* metnuti, postaviti izza ... (za što); (wdm.) ponaměštati; d. Vögeln —, loviti, hvatati ptice; Einem —, raditi komu o glavi; narediti komu zasědu; zametnuti komu mrežu; einem Mädchen —, raditi děvojci o sramoti.
Nachſteller, *m.* zasědnik; —in, *f.* zasěd- [nica.
Nachſtelleriſch, *adj.* zasědan.
Nachſtellung, *f.* (*fig.*) zasěda; mreža; [zamka.
Nachſtempeln, *v. a.* pobiljegovati; poslije biljegovati; (nachmachen), pabiljegovati.
Nachſtempelung, *f.* potonje biljegovanje.
Nächſtenliebe, *f.* ljubav bližnjega.
Nächſtens, *adv.* skoro, do skora; prvom prilikom, na skorom, do koji dan, skorih danah.
Nachſterben, *v. n.* poslije umrěti; pomrěti.
Nachſteuer, *f.* prirez.
Nachſteuern, *v. n.* platiti prirez.
Nächſtgelegen, *adj.* obližnji, bližnji.
Nachſtich, *m.* prevajak.
Nachſtichel, *m.* dovajaljka.
Nachſticken, *v. n.* povezivati; vezti za..
Nachſtimmen, *v. a.* die Geige —, poudesivati, pougadjati, poslagivati guslice.
Nächſtkünftig, *adj.* den —en Sonntag, u nedělju koja prva dodje; u nedělju što će prva doći.
Nachſtopfen, *v. a.* ponaděvati, popunjivati.
Nachſtoppeln, *v. n.* pabirčiti, pabirkovati.
Nachſtoppler, *m.* pabirač, klasober.
Nachſtoß, *m.* poriv; (Fecht.) poudarac.
Nachſtoßen, *v. n.* poturkivati, porivati; Pfeffer —, još utući bibera.
Nachſtrafen, *v. n.* poslije kazniti.
Nachſtrahlen, *v. n.* sěvati; posjaivati.
Nachſtraucheln, *v. n.* posrnuti, posrtati (za čim).
Nachſtreben, *v. n.* težiti za čim; nastojati oko čega; den Kenntniſſen —, za naukom ići.
Nachſtreber, *m.* težilac.
Nachſtrebung, *f.* težnja; nastojanje.
Nachſtrecken, *v. a.* Einem die Arme —, pružati za kim ruke.
Nachſtreuen, *v. a.* sipati za kim; posipavati; prisipavati.
Nachſtrich, *m.* zatezac, zapis.
Nachſtricken, *v. n.* pripletati; ein Muſter —, po pregledalici plesti.
Nachſtrömen, *v. n.* navreti, povrvljeti za [čim.

Nachſtürmen, Nachſtürzen, *v. n.* navaliti, grinuti za kim; d. Fliehenden —, naklopiti se za běžanju i. za běgućimi.
Nächſtvergangen, *adj.* poprošli.
Nächſtvorgeſetzt, *adj.* neposredno predNachſuche, *f.* pravo potěre. [stavljen.
Nachſuchen, *v. a.* potraživati, poiskivati.
Nachſucher, *m.* potražnik.
Nachſuchung, *f.* potraga; —en anſtellen, ſ. Nachſuchen.
Nachſudbier, *n.* pivna patoka.
Nachſudler, *m.* mazalo.
Nachſünde, *f.* potonji grěh.
Nachſündigen, *v. n.* pogrešivati; prigrěNachſüßen, *v. n.* posladjivati. [šiti.
Nachſylbe, *f.* dočetak.
Nacht, *f.* noć; es iſt —, noć je; es wurde —, mrče; die — bricht an, es wird —, noći se, noć nastaje; mrak se hvata; wenn die — hereinbricht, kad se unoća; die — überfiel uns im Walde, zamrkosmo u šumi; uhvati nas mrak u šumi; die ganze — hindurch, svu noć; die vergangene —, heute —, noćas; von heute —, noćašnji; Tag und — arbeiten, noć i dan, dnem i noći raditi; in der —, bei —, —s, po noći, noći, noćom, ob noć, s noći (n. p. otići); in der — ſind alle Katzen grau, ſ. Katze; er hat ſchlafloſe Nächte, nemože noći spavati; bis auf die —, do mraka; bis ſpät in die —, do něko doba noći; do duge noći; bis ſpät in die — wo verweilen, unoćati gdě; bei anbrechender —, auf die —, pod noć; gute —! laka noć! (*fig.*) s Bogom! der Welt gute — ſagen, prestaviti se s ovoga světa; bei — und Nebel davongehen, uprcati u mrak; otići kad psi spavaju; vor —, za vida; zu — eſſen, večerati; über — wo bleiben, prenoćiti, zanoćiti gdě; in ſeinem Kopfe iſt es —, lak je izpod kape; glava a! a u glavi na; das Reich der —, carstvo mraka.
Nachtaar, ſ. Kautz.
Nachtaffe, *m.* noćnjak.
Nachtangel, *f.* noćna udica.
Nachtanzen, *v. n.* poplesivati, poigravati; plesati za kim. [*f.* pritucalja.
Nachtänzer, *m.* pritucalo, zavrćkola; —in,
Nachtanzug, *m.* noćno odělo.
Nachtappen, *v. n.* tumarati za kim.
Nachtarbeit, *f.* noćna radnja; noćni rad, posao.
Nachtarbeiter, *m.* noćni radnik, poslenik; (*fig.*) provažar, zahodar.
Nachtaufen, *v. a.* pokršćivati; das Bier —, razvodnjivati pivo.
Nachtäuſchen, *v. a.* posěnjivati.
Nachtbecken, ſ. Nachtgeſchirr.
Nachtbedeckt, Nachtbehangen, Nachtbelaſtet, *adj.* (*fig.*) mrakom obastrt, noćju zakriljen.
Nachtbehen, *m.* noćna gušavica.
Nachtbild, *n.* noćolik.
Nachtblatter, *f.* noćni prišt.
Nachtblau, ſ. Dunkelblau.
Nachtblindheit, *f.* kokošinji mrak.
Nachtblume, *f.* (*Nyctanthes*), jadikovina.
Nachtbogen, *m.* noćni luk.
Nachtbrod, *n.* večera.
Nachtdepeſche, *f.* noćna věst.
Nachtdieb, *m.* noćni tat.
Nachtdieberei, *f.* noćna tatbina.
Nachtdunkel, *n.* noćni mrak.
Nachtdüſter, *adj.* mrk kao noć.
Nächtelang, *adv.* čitave i. cěle noći.
Nachten, *v. i.* unoćati se; es nachtet, noći se; (*fig.*) ſein Verſtand nachtet noch, još je tup; još se nije pameti
Nächten, *adv.* sinoć. [dokopao.
Nachterſcheinung, *f.* noćna utvara; noćni
Nachteſſen, ſ. Nachtbrod. [pojav.
Nachteule, *f.* (*Strix Aluco*), bukoč, ćuk; er ſieht aus wie eine —, pravo je ruglo; (ſpr.) häßlich wie eine —, ružan kao vrag; kao da ga je vrana na prudu izbljuvala.
Nachteulenauge, *n.* (*Nerita glaucina*), siva plavka i. plavulja.
Nachtfalter, *m.* věštica, noćnjak.
Nachtfeuer, *n.* noćna vatra. [zeba.
Nachtfink, *m.* (*Fringilla noctis*), noćna
Nachtfiſch, *m.* (*Salmo albula*), bělkast losos.
Nachtfliegen, *m.* (*Nycteris*), mračić.
Nachtfroſt, *m.* noćni mraz.
Nachtgang, *m.* noćna hodja; noćna šetnja.
Nachtgänger, ſ. Nachtwandler.
Nachtgarn, *n.* noćna mreža.
Nachtgebet, *n.* noćna molitva; (*nocturna*), noćnica.
Nachtgebilde, *n.* noćna utvara.
Nachtgedanke, *m.* noćna misao.
Nachtgeiſt, *m.* noćna sablast.
Nachtgemälde, ſ. Nachtbild.
Nachtgeſang, *m.* noćna pěsma, pěvka.
Nachtgeſchäft, *n.* noćni posao.
Nachtgeſchirr, *n.* vrčina, nokšir*.
Nachtgeſicht, *n.* noćna utvara.
Nachtgeſpenſt, *n.* ſ. Nachtgeiſt.
Nachtgewand, *n.* noćna oděća.
Nachtgleiche, *f.* jednač dana i noći.
Nachtgleichenpunkt, *m.* jednačište dana i
Nachtglocke, *f.* večernje zvono. [noći.
Nachtgrab, *n.* tamni grob. [dušica.
Nachthaſe, *m.* (*Lagomys pusillus*), zvižNachthaube, *f.* spavaća kapa.
Nachtheil, *m.* šteta, kvar; ubitak; ich leide dabei —, tim sam na kvaru; tim štetujem; er iſt dabei im —, po njega je krivo, grbavo; ohne — meines Rechtes, bez uštrba moga prava; zum —, na štetu; ohne — der Geſundheit, bez ozlede zdravja; (Beſchädigung), ošteta.

Nachtheilig, *adj.* štetan, kvaran, škodljiv; dies iſt der Geſundheit —, to škodi, hudi zdravlju; Stimmen die für den Angeklagten — ſind, glasovi proti tuženiku.
Nachtheiligkeit, *f.* štetnost, škodljivost.
Nachthemd, *n.* spavaća košulja.
Nachtherberge, *f.* noćište.
Nachthirt, *m.* noćni pastir, čobanin.
Nachthun, ſ. Nachmachen.
Nachthut, *m.* noćna straža.
Nachthütte, *f.* noćnica.
Nächtig, *adj.* noćni.
Nachtigall, *f.* (*Motacilla Luscinia*), slavić; die ungariſche —, (*Mot. Lusc. major*), slavulj, noćni slavulj.
Nachtigallknecht, *m.* (*Motacilla modularis*), mala pěvka.
Nachtigallton, *m.* glas slavuljev.
Nachtimbiß, *m.* večera.
Nachtiſch, *m.* zaslada, poslastice.
Nachtiſchwein, *m.* vino za zasladu.
Nachtjacke, *f.* noćni zobun.
Nachtjagd, *f.* noćni lov.
Nachtkälte, *f.* noćna studen.
Nachtkerze, *f.* (*Oenothera*), pupaljka.
Nachtkleid, *n.* spavaća haljina; ſ. Negligé.
Nachtkönig, *m.* provažar, zahodar.
Nachtkoſt, *f.* ſ. Nachtimbiß.
Nachtkugel, *f.* čizmarzka k(r)uglja.
Nachtlager, *n.* (Ort), noćište; prěnoć, prespalo; (Aufenthalt), noćanje, noćivanje; Einem ein — bei ſich geben, primiti koga na konak i. da prenoći; — halten, noćiti; pasti na prěnoć.
Nachtlampe, *f.* noćna světiljka; ſ. Nachtlicht.
Nachtlänge, *f.* duljina noći.
Nachtleibchen, *n.* ſ. Nachtjacke.
Nachtleimkraut, *n.* (*Silene noctiflora*), noćna silenka.
Nächtlich, *adj.* noćni; —, *adv.* obnoć.
Nächtlichkeit, *f.* noćnost.
Nachtlicht, *n.* žižak.
Nachtliebſte, *f.* (*Polyanthes*), noćnica.
Nachtlied, *n.* noćna pěsma.
Nächtling, *m.* (*Vespertilio noctula*), netopir-noćnjak.
Nachtluft, *f.* noćni zrak, uzduh.
Nachtluſtbarkeit, *f.* noćna zabava.
Nachtmahl, *n.* večera; (*theol.*) pričest.
Nachtmännchen, *n.* mora.
Nachtmantel, ſ. Sinau.
Nachtmarſch, *m.* noćna hoda; hodja obnoć.
Nachtmeiſter, *m.* noćni pregledač
Nachtmonat, *m.* noćni měsec.
Nachtmotte, *f.* molj, moljac.
Nachtmücke, *f.* ſ. Johanneswurm.
Nachtmuſchel, *f.* (*Venus literata*), pisana ladinka.
Nachtmuſik, *f.* noćna svirka.
Nachtmütze, ſ. Schlafmütze.
Nachtnebel, *m.* noćna magla; (*med.*) kokošinji mrak.
Nachtnetz, ſ. Nachtgarn.
Nachtnymphe, *f.* (*Hemerobius*), ušenčar.
Nachton, *m.* pazvuk, pozveka.
Nachtönen, *v. n.* pozvekivati.
Nachtpatrouille, *f.* ponoćnica, noćni oblaz.
Nachtpelz, *m.* noćni kožuh.
Nachtpfauenauge, *f.* (*Saturnia Pyri*), noćni paunac, noćno paun-pero.
Nachtphilomele, *f.* (*Motacilla Philomela*), slavić.
Nachtpocher, *m.* noćni krušar.
Nachtquartier, *n.* prěnoć, prespalo, noćište.
Nachtrab, *m.* zastava, zapleće, zadnja četa.
Nachtrabe, *m.* (*Ardea nycticorax*), prava čaplja, kvakva; ſ. Nachtſchwalbe; (*fig.*) noćnjak.
Nachtraben, *v. n.* kasati za kim; pokaskivati.
Nachtrachten, *v. n.* einem Dinge —, težiti za čim, nastojati oko čega.
Nachtrag, *m.* dodatak; (Ergänzung), doknada; im —e zu meinem Berichte, dodatno k mojoj izvěsti; dopunjujuć svoju izvěst; (v. Gelde), doplata.
Nachtragen, *v. a.* Einem etwas —, nositi što za kim; (*fig.*) zapovrnuti; pamtiti komu što; (v. Geld), domiriti, doplatiti; noch Holz —, jošte drva nositi; etwas in ein Buch —, pripisati što u knjigu; eine Prüfung —, poslije podleći pod izpit, biti izpitan; (Verſäumtes —), nadoknaditi.
Nachträger, *m.* donosac; nosac.
Nachträglich, *adj.* doknadan; (ſpäter), potonji; —, *adv.* doknadno, jošte dopunjujuć; —e Zahlung, potonji platež.
Nachtragsband, *m.* doknadni svezak.
Nachtragsclauſel, *f.* dodata naredba.
Nachtragsgebühr, *f.* doknadna plata; doplata; dodata pristojba.
Nachtragsoffert, *n.* poznija ponuda.
Nachtragsprüfung, *f.* potonji izpit; (Ergänzungspr.), doknadni izpit.
Nachtragsverordnung, *f.* dodata naredba.
Nachtrapp, ſ. Nachtrabe, Nachteule.
Nachtrappeln, *v. n.* pokaskivati.
Nachtraub, *m.* obnoćni odor, obnoćna lupežtina.
Nachtrauern, *v. n.* žaliti za kim.
Nachträufeln, *v. n.* pokackivati.
Nachtreffer, *m.* manji, drugotni zgoditak.
Nachtreiben, *v. n.* těrati za kim; potěrivati.
Nachtreich, *n.* carstvo tame i. mraka.
Nachtreif, *m.* noćni mraz.
Nachtreiher, ſ. Nachtrabe.
Nachtreiſe, *f.* obnoćni put.
Nachtreten, *v. n.* stupiti, ići, pristajati za kim; (nachahmen), naslědovati koga; ugledati se na koga.
Nachtreter, *m.* pristalac, pristaša; (ver.) pritucalo, prišipetlja; —in, *f.* pristalica.
Nachtrieb, *m.* pogon; ſ. Nachhut; (b. Gärtn.) ponikao.

Nachtriefen, *v. n.* pokapljivati.
Nachtrift, *f.* popaša.
Nachtrinken, *v. n.* piti za čim; popijati; Waſſer auf eine Arznei —, piti vodu na lĕk; napiti se vode na lĕk.
Nachtrippeln, *v. n.* trupkati za kim.
Nachtritt, *m.* postupak.
Nachtritt, *m.* jahanje obnoć.
Nachtrock, ſ. Schlafrock.
Nachtrocknen, *v. n.* posušivati.
Nachtropfen, ſ. Nachtriefen.
Nachtroth, *n.* noćna zažara.
Nachtruhe, *f.* noćna tišina; (*fig*) noćni [san.
Nachtrunde, *f.* ponoćnica; noćna oblaz-
Nachtrunk, *m.* popitak. [nica.
Nachtrupp, *m.* Nachtruppen, *pl.* ſ. Nach-
Nachts, ſ. Nacht. [trab.
Nachtſänger, *m.* noćna pĕvica; ſ. Gras-
Nachtſchabe, *f.* žohar, švaba. [mücke.
Nachtſchade, ſ. Nachtrabe.
Nachtſchatten, *m.* (*Solanum*), pomoćnica; ſ. Bitterſüß; Tollkirſche; Waldrebe; d. gemeine —, (*Sol. nigrum*), crna pomoćnica; ſ. Nachtſchwalbe.
Nachtſchein, *m.* zažara.
Nachtſcherben, *m.* ſ. Nachtgeſchirr.
Nachtſchicht, *f.* obnoćnica.
Nachtſchichter, *m.* obnoćnik.
Nachtſchlackenläufer, *m.* noćni stresač.
Nachtſchläger, ſ. Sproſſer.
Nachtſchlüſſelblume, ſ. Nachtkerze.
Nachtſchmaus, *m.* večera.
Nachtſchmelzer, *m.* noćni talilac.
Nachtſchmetterling, ſ. Nachtfalter.
Nachtſchnabel, *m.* ſ. Saatkrähe.
Nachtſchnur, *f.* noćna udica. [ćurak.
Nachtſchön, *n.* (*Mirabilis Jalappa*), no-
Nachtſchreier, *m.* (*Rana typhonia*), noćna kreketuša.
Nachtſchwalbe, *f.* (*Caprimulgus europaeus*), leganj, ljiljak, kozodoj.
Nachtſchwärmen, *n.* noćna skitnja, noćarenje.
Nachtſchwärmer, *m.* noćurak, noćnjak, noćir, noćar, noćni klatež; —in, *f.* noćirka, noćarka.
Nachtſchwärmerei, *f.* ſ. Nachtſchwärmen.
Nachtſchwarz, *adj.* crn kao mrak.
Nachtſchweiß, *m.* noćni znoj, pot.
Nachtſiedel, *n.* noćevina; ſ. Nachtlager.
Nachtſignal, *n.* noćni znak, noćna navĕst.
Nachtſitzen, *n.* noćna java, radnja.
Nachtſitzer, *m.* noćnik. [noćnjak.
Nachtſpinne, *f.* (*Aranea nocturna*), pauk-
Nachtsſehend, *adj.* noćovidan.
Nachtſtändchen, *n.* ſ. Nachtmuſik.
Nachtſtellen, *n.* noćna vreba, prežnja.
Nachtſtille, *f.* noćna tišina.
Nachtſtück, ſ. Nachtbild.
Nachtſtuhl, *m.* odsebnik, nuždnik.
Nachtſtunde, *f.* noćna ura, noćni sat.
Nachtſünde, *f.* noćni grĕh.
Nachttiſch, ſ. Toilettetiſch.
Nachttopf, *m.* ſ. Nachtgeſchirr.
Nachttrunk, *m.* noćni napitak.
Nachttuch, *n.* spavaći rubac.
Nachtumflort, Nachtumgeben, *adj.* mrakom zastrt.
Nachtveilchen, *n.* Nachtviole, *f.* (*Hesperis tristis*), turobna večernica.
Nachtvogel, ſ. Nachtfalter.
Nachtvoll, *adj.* mrčan.
Nachtwache, *f.* noćna straža; — thun, stražiti obnoć.
Nachtwachen, *n.* noćna java; das — hat mich ſehr heruntergebracht, noć me je pojela.
Nachtwächter, *m.* noćni stražar, ponoćnik, bokter*.
Nachtwächterhorn, *n.* ponoćnički (bokterski) rog. [ska) pĕsma.
Nachtwächterlied, *n.* ponoćnička (bokter-
Nachtwächterſtimme, *f.* gromak glas.
Nachtwandeln, *v. n.* hoditi u snu; mĕsečariti.
Nachtwandler, Nachtwanderer, *m.* mĕsečnjak; ſ. Nachtſchwalbe; —in, *f.* mĕ-
Nachtwärmer, ſ. Bettwärmer. [sečnica.
Nachtwärts, *adv.* k sĕveru; prama sĕveru, put sĕvera; na noćaj.
Nachtwerk, *n.* noćni rad, noćno dĕlo.
Nachtwind, *m.* noćnjak, noćni vĕtar; sĕver.
Nachtwolke, *f.* noćni oblak; (*fig.*) crn
Nachtwurm, *m.* svitac. [oblak.
Nachtzeichen, ſ. Nachtſignal.
Nachtzeit, *f.* noćno doba; zur —, obnoć; po noći.
Nachtzeug, *n.* spavaće ruho; noćna sprava.
Nachübel, *n.* potonje zlo.
Nachurtheilen, *v. n.* suditi po čem.
Nachverwandte, *m.* potomak.
Nachverwandſchaft, *f.* potomstvo, natraga.
Nachwachſen, *v. n.* podrasti. [kim.
Nachwagen, *v. n.* usuditi se, smĕti za
Nachwägen, *v. a.* preměriti, pretežiti.
Nachwalfe, *f.* posmrtče.
Nachwalken, *v. a.* prevaljati.
Nachwälzen, *v. a.* valjati za kim.
Nachwandel, *m.* hodja za kim; naslĕdovanje.
Nachwandeln, *v. n.* ići, pristajati za kim; (*fig.*) ugledati se na koga; naslĕdovati koga.
Nachwandler, *m.* pristaša, pristalac.
Nachwärmen, *v. a.* pogrĕvati.
Nachwärts, *adv.* na zad.
Nachwaſchen, *v. a.* popirati.
Nachwaten, *v. n.* gaziti za kim.
Nachweh, *n.* pobolica; potonja bol; die —en ein. Krieges, jadne poslĕdice rata.
Nachwehen, *v. a.* duhati za kim.
Nachweiden, *v. n.* popasivati. [ger.
Nachwein, *m.* vodovrelina, polovnik, čin-
Nachweinen, *v. n.* plakati za kim.
Nachweiſeamt, *n.* obavĕstnica. [nik.
Nachweiſebuch, *n.* obavĕstnik; pokazov-

Nachweiſen, *v. n.* pokazivati za kim; Einem einen Maler —, naputiti koga na slikara; (ausweiſen), izkazati; ſein Recht —, dokazati svoje pravo.
Nachweiſer, *m.* pokazivalac; dokazivalac; naputnik, obavěstnik.
Nachweiſung, *f.* pokaz; dokazivanje; izkaz; naputa; obavěst; — liefern, dokazati.
Nachweiſungszeichen, *n.* naputka.
Nachwelken, *v. n.* povehnjivati.
Nachwelt, *f.* potomstvo; budući naraštaj; budućnost.
Nachwenden, *v. a.* poobrnuti.
Nachwerben, *v. a.* posnubiti.
Nachwerfen, *v. a.* baciti, bacati za kim; (hinzu w.), pribacivati, primetnuti; ſich Einem —, krzati se oko koga.
Nachwetzen, *v. a.* pobrusivati.
Nachwichſen, *v. a.* povoštivati.
Nachwiegen, ſ. Nachwägen.
Nachwiehern, *v. n.* hrzati, njištati za kim.
Nachwimmern, *v. n.* ciktati za kim.
Nachwinden, *v. a.* ponavijati; (Wäſche), prežimati.
Nachwinſeln, *v. n.* kvečati, cičati za kim.
Nachwinter, *m.* pozimak.
Nachwirken, *v. n.* poslije dělovati, padě-
Nachwiſchen, *v. a.* pobrisivati, pootirati.
Nachwollen, *v. n.* er will mir nach, hoće mu se za mnom.
Nachwort, *n.* slědeća rěč; (*fig.*) pogovor.
Nachwuchs, *m.* poraštaj; (*fig.*) omlada, omladak, omladina, podmladak, mlad naraštaj.
Nachwühlen, *v. a.* einer Sache —, rovati što.
Nachwunſch, *m.* poželja, potonja želja.
Nachwünſchen, *v. a.* Einem alles Gute —, želiti komu sve dobro.
Nachwürzen, *v. a.* pozačinjati.
Nachzahlen, *v. a.* doplatiti, nadoplatiti, doplaćivati; priplatiti.
Nachzählen, *v. a.* prebrojiti.
Nachzähler, *m.* prebrojnik.
Nachzahler, *m.* doplatnik; —in, *f.* doplatnica.
Nachzahlung, *f.* doplata, nadoplata.
Nachzaubern, *v. a.* pribajati.
Nachzeichnen, *v. a.* pacrtati, crtati po..; precrtati; ſ. Copiren.
Nachzeichner, *m.* precrtalac.
Nachzeichnung, *f.* přecrt.
Nachzeigen, *v. a.* pokazivati za kim; (nachweiſen), dokazati.
Nachzeugen, *v. a.* ein nachgezeugtes Kind, poslije rodjeno děte.
Nachziehen, *v. a.* za sobom vući; den Wagen —, kola vući; (*fig.*) das zieht wichtige Folgen nach ſich, to ima važnih poslědicah; —, *v. n.* slěditi koga; (ein Los), poslije ždrebati; nachgezogenes Los, potonji ždreb; viel Volks zog ihm nach, množtvo naroda je za njim išlo, pristalo; der Jäger zieht der Fährte nach, lovac těra trag; Einem in dasſelbe Haus —, preseliti se za kim u istu kuću; noch —, još vući.
Nachziſchen, *v. n.* piskati za kim.
Nachzucht, *f.* pripatak; priplodak.
Nachzuckern, *v. a.* prisladoriti, pocukrivati.
Nachzug, ſ. Nachtrab.
Nachzügler, *m.* potraguša, potragljivac.
Nachzürnen, *v. n.* poslije se ljutiti, srditi.
Nachzwitſchern, *v. n.* cvrkutati za kim.
Nacken, *m.* šija; (Rücken), krka, krkača; (ſpr.) er liegt mir auf dem —, zajahao mi je na vrat i. na glavnju; popeo mi se na dušu; Einem den — ſchmieren, namazati komu ledja; d. — beugen, podviti šiju; Einem den — beugen, skučiti komu vrat, ukrotiti koga; er hat einen ſtarren —, tvrde je glave.
Nackenband, *n.* šijna veza.
Nackenblutader, *f.* šijna žila.
Nackend, ſ. Nackt.
Nackengeſchwulſt, *f.* otok šije.
Nackengrube, *f.* babina rupa.
Nackenhaar, *n.* kosa, dlaka od šije.
Nackenloch, *n.* šijna rupa.
Nackenmuskel, *m.* mišica od šije.
Nackenſchenkel, *m.* (Wb.) krak.
Nackenſchlag, *m.* udarac po šiji; zašijak; einen — geben, udariti po šiji; (*fig.*) ogovor.
Nackenſchlagader, *f.* šijna kucavica i. odihavica.
Nackenzitzenmuskel, *m.* šijo-sisna mišica.
Näckiſch, *adj.* šaljiv, smešan; ein —er Menſch, lakrdijaš.
Nackt, *adj.* (Nacket), go(l); (ein wenig —), golišav, golušav, goluždrav; ganz —, gol golcit, gol nag; — herumgehen, ſein, nagotovati; — werden, ogoléti; Einen — ausziehen, ogoluzniti koga; eine —e Geſtalt, goluš, goljo; —er Weizer, pšenica-golica; —e Gegend, golét *f.*; —es Schwert, goléš; ein —er Vogel, golić; —e Wahrheit, puka istina.
Nacktbauch, *m.* (*Gymnogaster*), golotrba.
Nacktbeinig, *adj.* golokrak.
Nacktfliege, *f.* (*Psila rosae*), golušavka ružina.
Nackthals, *m.* (*Gymnoderus*), golovratac.
Nackthäuter, *pl.* (*Reptilia nuda*), golokožci, goliši.
Nacktheit, *f.* goloća, golotinja; nagota, nagost.
Nacktkeimer, ſ. Kryptogamen.
Nacktkopf, *m.* (*Gymnocephalus*), gologlavac.
Nacktrücken, *m.* (*Gymnotus*), gololedjac.
Nacktſamig, *adj.* golosěmeni.
Nacktſchwanz, Nacktſchwelf, *m.* (*Pagurus Bernhardus*), golorepka.
Nadel, *f.* igla; eine feine —, iglica; (Spen—), čioda, špluda; (*bot.*) četina; gekerbte —, (*Buccinum crenulatum*), rovašeni rogač.
Nadelarbeit, *f.* švelo, šivanje.
Nadelbaum, *m.* četinavo drvo; Nadelbäume, *pl.* crnogorica.

Nadelbereit, *adj.* posve gotov, gotov gotovcit.
Nadelbinſe, *f.* (*Scirpus acicularis*), igli-
Nadelblatt, *n.* četina. [časta sitina.
Nadelblei, *n.* iglena olovnica.
Nadelbrief, *m.* list igalah.
Nadelbüchſe, *f.* iglenica, iglenik.
Nadeldraht, *m.* žica za igle.
Nadeldruſe, *f.* iglast kukanac.
Nadelfabrik, *f.* iglara.
Nadelfabrikant, *m.* iglar.
Nadelfall, *m.* četinopad.
Nadelfeile, *f.* piljačić; (*Murex radula*), iglasti volak.
Nadelfiſch, *m.* (*Syngnathus acus*), igla.
Nadelflechte, *f.* (*Umbilicaria*), pupačica.
Nadelförmig, *adj.* iglast.
Nadelgeld, *n.* iglarina. [bokvica.
Nadelgras, *n.* (*Plantago alp.*), planinska
Nadelhafer, ſ. Sandpfriemenhafer.
Nadelhalter, *m.* iglenjak.
Nadelhecht, ſ. Hornhecht. [crnogorica.
Nadelholz, *n.* drvo od crnogorice; (*coll.*)
Nadelkerbel, *n.* (*Scandix*), iglenjača; (*Anthriscus*), krosuljica.
Nadelkiſſen, *n.* iglenik, jastučić za igle.
Nadelknopf, Nadelkopf, *m.* glavica od igle.
Nadelkopfſchneider, *m.* glavičar.
Nadelkohle, *f.* iglast ugalj.
Nadelkolbenmoos, *n.* (*Lycopodium Selago*), iglasta crvotočina.
Nadelkraut, *n.* ſ. Nadelkerbel.
Nadelloch, *n.* iglene ušice.
Nadelmacher, ſ. Nadler.
Nadelmöhre, *f.* ſ. Nadelkerbel.
Nadeln, *v. a.* pribadati; ſ. Nähen.
Nadelöhr, ſ. Nadelloch.
Nadelpolſter, *m.* ſ. Nadelkiſſen.
Nadelſchaft, *m.* iglište.
Nadelſchnecke, *f.* (*Strombus fuscus*), smeđji krilac.
Nadelſchwanz, *m.* ſ. Spitzente. [igle.
Nadelſpitze, *f.* rt i. rât, šiljak, oštrlje od
Nadelſtich, *m.* ubod igleni; (b. Nähen), einen — thun, jedanput proděsti iglom.
Nadelſtreu, *f.* četina za nastelj.
Nadelwacht, *m.* ſ. Pfriemengras.
Nadelwald, *m.* crnogorica; šuma od crnogorice. [pavo uško.
Nadelwalze, *f.* (*Voluta scabricula*), hra-
Nadelwanze, *f.* (*Cimex stagnorum*), barežna stěnica.
Nadelwerk, *n.* šivo.
Nadelwickler, ſ. Fichtenſpanner.
Nadelwurm, *m.* iglasta glista.
Nadir, *m.* petnik, petište, nadir.
Nadler, *m.* iglar; —in, *f.* iglarica.
Nadlerwaare, ſ. Quincaillerie.
Nadling, *m.* razteglјaj (konca).
Nagel, *m.* (am Finger), nokat; d. Nägel abſchneiden, srezati, srezivati nokte; der — blůht, nokat cvati; etwas bis auf den — abglätten, sasvime što ugladiti; (*bot.*) nokat; (*clavus*), klinac, gvozd, čavao*, ekser; mit Nägeln befeſtigen, priklinčiti, prigvozditi, pribiti klinci; den Hut an d. — hängen, oběsiti klobuk; (*fig.*) etwas an d. — hängen, oběsiti što na smokvu; metnuti što na gredu; Einem den — niederklopfen, povrsiti koga; d. Wiſſenſchaften auf den — hängen, vrći knjigu na policu; ſein Gewerbe an d. — hängen, ostaviti zanat; ſ. Nagelfell.
Nagelauszieher, *m.* vadiklin.
Nagelbank, *f.* greben.
Nagelbein, ſ. Thränenbein.
Nagelblume, *f.* (*Calendula*), žutelj.
Nagelblüte, *f.* cvět od nokta.
Nagelbohrer, *m.* svrdlić, čivinjak, eksernjak, čavlenjak.
Nagelbocke, *f.* klinčanica.
Nägelein, *n.* ſ. Gewürznelke.
Nägeleinbaum uſw. ſ. Nelkenbaum.
Nägeleingras, *n.* Nageleinſchmiele, *f.* (*Carex digitata*), prstat šaš.
Nageleiſen, *n.* klinčanica; eksernjak.
Nageler, ſ. Nagelſchmied.
Nagelfell, *n.* navlaka, biona. [kovan.
Nagelfeſt, *adj.* pribijen; niet- u. —, pri-
Nagelflecken, *m.* cvět od nokta.
Nagelflue, *f.* špilatac.
Nagelförmig, *adj.* klinčast; noktast.
Nagelgeſchwür, *n.* kukac, poganac, tru-
Nagelglied, *n.* noktat članak. [tovi.
Nagelhammer, *m.* klinčara.
Nagelhandel, uſw. ſ. Nagelkram.
Nagelherz, *n.* (*Cardium aculeatum*), bodljava čančica.
Nagelholz, *n.* klinčanica.
Nagelkopf, *m.* glavica od klinca, čavla,
Nagelkram, *m.* klinčarnica. [eksera.
Nagelkrämer, *m.* klinčar.
Nagelkraut, *n.* (*Illecebrum*), nokatac; ſ. Nelkenwurz; Becherblume; Hunger-
Nagelkuppe, *f.* ſ. Nagelkopf. [blümchen.
Nagelloch, *n.* rupa od klinca (čavla), rupa za klinac.
Nagelmahl, *n.* znamenje od klinca.
Nagelmuſchel, *f.* (*Chama gigantea*), golema zěvka.
Nageln, *v. a.* priklinčiti; ein Schloß an die Thüre —, pribiti bravu na vrata.
Nagelneu, *adj.* nov novcit; (v. Kleid.) nov od konca.
Nagelplatte, *f.* ſ. Nagelkopf.
Nagelroche, *f.* (*Raja clavata*), raža, go-
Nagelſarder, ſ. Sardonix. [lubinac.
Nagelſäugethiere, *pl.* (*Digitata*), prstaši.
Nagelſchere, *f.* nožice za nokte.
Nagelſchmied, *m.* klinčar.
Nagelſchmiede, *f.* klinčara.
Nagelſchmiedhandwerk, *n.* klinčarija.
Nagelſchnecke, *f.* (*Murex cornutus*), rogati volak.
Nagelſchneider, *m.* klinčar.

Nagelſchnitz, *m.* onoktine.
Nagelſchraube, *f.* (*Turbo ungulinus*), pap-
Nagelſchrote, *f.* sèkač. [kasta vrtaljka.
Nagelſchwamm, *m.* (*Agaricus clavatus*), klinčasti knjižak.
Nägelſchwamm, *m.* (*Agaricus cinnamomus*), mirisni knjižak.
Nagelſtein, ſ. Onyx.
Nagelwerk, *n.* žiočnik. [gel.
Nagelwurzel, *f.* korên nokta; ſ. Nietna-
Nagelzange, *f.* klêšte za klince.
Nagelzieher, *m.* vadiklin.
Nagelzwang, *m.* noktobolja.
Nagemaul, *n.* usta za glodanje.
Nagen, *v. a.* glodati, grizti; (ver.) glabati; an einem Knochen —, oglabati kost; (*fig.*) am Hungertuche —, suhotovati, gladovati, kuburiti; er wird daran zu — haben, imat će s tim odkapanja; Kummer nagt an ſeinem Herzen, tuga mu je pala na srce; tuga mu se na srce savila.
Nagend, *adj.* glodjući, grizući; —er Schmerz, ljuta bol.
Nager, *m.* grizac; ſ. Nagethier; —, *pl.* (*Corrodentia*), grizci.
Nagethier, *n.* (*Rosores*), glodavac, glo-
Nagewurm, *m.* glodavica. [dar.
Nagezahn, *m.* glodaći zub.
Nagler, ſ. Nagelſchmied.
Nähbrett, *n.* ſ. Nähkolben.
Nahe, *adj.* blizki; im —n Dorfe, u bližnjem i. susědnom selu; ſ. Nächſte; er iſt mein nächſter Nachbar, on mi je prvi susěd; — wobei ſtehen, tik do čega stajati; näher kommen, približiti se, primaći se; približavati se, primicati se; komm mir nicht zu —! k sebi ruke děvere! dieß iſt der nächſte Weg, ovo je najpreči put; das kommt der Wahrheit am nächſten, to je najvěrovětnije; Einem etwas — legen, nagověstiti komu što; Einem zu — treten, povrěditi koga; es geht mir —, boli me; žao mi je; der Frühling iſt —, proléće se primiče; mit nächſter Poſt ſchreiben, pisati komu prvom poštom; ſie iſt — an ſechszig Jahren, ima joj gotovo i. jedno šestdeset godinah; er iſt dem Tode —, bori se s dušom; ich war — daran einen Fehler zu begehen, mal da ne pogrěših; ein —r Verwandter, bližnji rodjak, bližik; er iſt mir — verwandt, blizu smo rod, blizu i. na blizu mi je u rodu; bližnji mi je rod; etwas näher beſtimmen, potanko što ustanoviti, odrediti; nähere Aufklärung, potanja ubavěst; ſich näher mit Jemand bekannt machen, bolje se s kim upoznati; (ſpr.) das Hemd iſt näher als der Rock, bliža je košulja nego haljina; dieſe Farbe kommt der gelben —, ova se mast (boja) prelěva u žuto; nähern Kaufs, näher, cěnije, jevtinje; — an d. Gränze, blizu granice; von — u. fern, iz bliza i daleka; ein —r Freund, glavni prijatelj; — an ſich kommen laſſen, blizu napustiti; er läßt ſich nicht zu — treten, neda nikomu na se.
Nähe, *f.* bližina; er wohnt in der —, stanuje u susědstvu; in der — ſein, na blizu biti; in d. — gut ſehen, dobro viděti s bliza; in der — beſehen, s bliza, iz bliza razgledati; (*fig.*) dobro razgledati.
Nahedabei, Nahehin, ſ. Beinahe.
Nähemädchen, *n.* švalica.
Nahen, *v. n.* dolaziti; ſich —, *v. r.* približiti se, približavati se, prikučivati se; ſ. Nähern, ſich.
Nähen, *v. n.* & *a.* šiti; sašiti.
Nähen, *n.* šivanje, šivnja; im — unterrichten, učit šivati; den Faden beim — reißen, zakinuti konac u švu.
Näher, *m.* šilac, šivalac; —in, *f.* švelja,
Näher, *adv.* bliže; ſ. Nahe. [švalja.
Näherei, *f.* šivanja, švelo.
Näherkauf, *m.* ſ. Näherrecht.
Nähern, *v. a.* približiti, približavati; das Buch den Augen —, primaći knjigu k očima; ſich —, *v. r.* približiti se, primaći se; prikučivati se; (ſich ganz —), pristupiti; ſich langſam —, blit po bliže približiti se; der Frühling nähert ſich, proléće se primiče.
Näherrecht, *n.* jače pravo.
Näherung, *f.* približnost. [ulomak.
Näherungsbruch, *m.* približni lomak i.
Näherungsformel, *f.* obrazac približnosti.
Näherungsweiſe, *adv.* približke.
Näherungswerth, *m.* približna vrědnost.
Naheſäulig, *adj.* blizo-stupni.
Nahezu, *adv.* gotovo, malo ne; do blizu.
Nähfaden, *m.* šivaći konac.
Nähgarn, *n.* šivaća predja; šivaći konci.
Nähkäſtchen, *n.* šivatnik.
Nähkiſſen, *n.* šivanka, šivaći jastuk.
Nähkolben, *m.* ſ. Nähbrett.
Nähkörbchen, *n.* šivaća košarica.
Nähkunſt, *f.* šavstvo.
Nähling, ſ. Nadling.
Nähmaſchine, *f.* šivalo.
Nahme, Nähmlich uſw., ſ. Name.
Nähnadel, *f.* šivatka, šivatica, šivaća igla.
Nähpolſter, *m.* ſ. Nähkiſſen.
Nähpult, ſ. Nähtiſch.
Nähren, *v. n.* & *a.* hraniti; pitati; die Brüſte die mich nährten, prsi koje su me odojile; ſich kümmerlich —, prteno življeti; vezati liko na uzicu; tavoriti; ſich durch ſeiner Hände Arbeit —, hraniti se desnicom rukom; die Leidenſchaften —, gojiti strasti; ein Feuer —, nětiti vatru; podticati, dolagati vatru; den Geiſt —, pitati um.

Nährer, *m.* hranitelj; —in, *f.* hraniteljica.
Nährgeschäft, *n.* hranitba; (Unterhalt), kruh.
Nahrhaft, (Nahrhaftig), *adj.* pićan, hranivan; probitačan; die Erde — machen, otuštiti, opretiliti zemlju.
Nahrhaftigkeit, *f.* pićnost, hranivost; pro-
Nährriemen, *m.* oputa. [bitačnost.
Nährring, *m.* lula.
Nährkraft, s. Nahrhaftigkeit.
Nährlich, *adj.* hraneći; s. Nahrhaft; Kümmerlich.
Nährling, *m.* nahranče; pitomac.
Nahrlos, *adj.* bezhran; (*fig.*) zlohran; bez živeža; oskudan; —e Zeiten, oskudne godine; zla vremena.
Nahrlosigkeit, *f.* bezhranost; (*fig.*) zlohranost; oskudnost; bezhlěbnica.
Nährmittel, s. Nahrungsmittel.
Nährmutter, *f.* hraniteljica.
Nahrsaft, s. Nahrungssaft.
Nahrsam, *adj.* hraneći; s. Nahrhaft.
Nahrsamkeit, s. Nahrhaftigkeit.
Nährstand, *m.* zaradni stališ, zaradnici.
Nährstoff, s. Nahrungsstoff.
Nahrung, *f.* hrana, pića; Milch gibt gute —, mlěko dobro hrani; (Erwerb), seiner — nachgehen, s trbuhom za kruhom ići; Einem seine — entziehen, oteti komu kruh; — des Feuers, nětilo; dem Feuer — geben, nětiti vatru; podložiti; die — geht schlecht, svět se zlo hrani; es ist keine — unter d. Leuten, neima zaslužbe, zarada. [živeža.
Nahrungsbedürfniß, *n.* potreba hrane,
Nahrungserwerb, *m.* zaslužba, zaradnja.
Nahrungsfähigkeit, *f.* hranivost.
Nahrungsgeld, *n.* hranarina
Nahrungskraft, s. Nahrhaftigkeit.
Nahrungslos usw., s. Nahrlos.
Nahrungsmangel, *m.* bezhranica; bezhlěbnica.
Nahrungsmittel, *n.* jestivo, hrana, živež.
Nahrungsquelle, *f.* hranište; izvor hrane; der Ackerbau ist eine ergiebige —, ratarstvo dobro hrani. [mezga.
Nahrungssaft, *m.* probavina; (Lymphe),
Nahrungssorge, *f.* briga i. skrb za hranu; er hat —n, mora skrbiti za hranu, kruh.
Nahrungsstand, s. Nährstand.
Nahrungssteuer, *f.* hranarina.
Nahrungsstoff, *m.* hranivo.
Nahrungstheil, *m.* hraneća čest.
Nahrungswaare, *f.* živež.
Nahrungswerkzeug, *n.* hranilo. [radnje.
Nahrungszweig, *m.* način zaslužbe, za-
Nährvater, *m.* hranitelj.
Nähschule, *f.* šivaonica.
Nähseide, *f.* šivaća svila.
Nähstunde, *f.* obuka u šivanju; —n geben, učit šiti.
Naht, *f.* šav; (d. Knochen) svez.
Nahteidechse, *f.* obšiven gušter. [šivanja.
Nähterei, *f.* šivnja; šivo; švelo; (ver.)
Nähterin, *f.* švalja, švelja, šilja, šivalja.
Nähtern, *v. n.* švaljiti.
Nahthaken, *m.* zakačka.
Nähtisch, *m.* šivaći stol.
Nahtnadel, s. Nähnadel.
Nähzeug, *n.* šivala, šivaća sprava.
Nähzwirn, *m.* šivaći konac.
Naide, Nais, *f.* (*Nais*), vlasovka.
Naiv, *adj.* prostosrdan, čistosrdan, čistosrdačan, naiv. [naivnost.
Naivität, *f.* prostosrdnost, čistosrdačnost,
Najaden, *pl.* Najade; s. Wassernymphe.
Name, *m.* ime; eigener —, svojstveno, vlastito ime; dem Kinde einen —n geben, naděsti i. naděnuti dětetu ime; sich einen —n geben, einen —n annehmen, nazvati se; dem —n nach, po imenu; Einen mit —n o. bei seinem —n nennen, zvati koga imenom, po imence; seinen —n verändern, preděsti si ime; Einen d. —n nach kennen, poznavati koga po imenu; wie ist dein —? kako ti je ime? kako se zoveš po imenu? Viele sind nur dem —n nach Christen, mnogi se samo zove kršćanin; seinen —n zu etwas hergeben, (spr.) vezati svoje zvono na tudjeg ovna; auf Eines — borgen, uzajmiti što na čije ime; der gute —, dobar glas; ein guter — ist besser als Reichthum, bolji je dobar glas nego zlatan pás; unter meinem —n, na moje ime; er hat darin einen —n, u tome je glasovit; er hinterließ einen berühmten —n, spominje mu se ime; er hat einen berühmten —n, veliko ime nosi; proslavio si je ime, proslavio se je; auf einen ehrlichen —n halten, držati do poštenja; ein Feind des christlichen —s, neprijatelj kršćanstva; in Gottes —n, u ime Božje; im —n des Gesetzes, u ime zakona; reise in Gottes —n, s Bogom pošao! nimm es in Gottes —n, nosi, nek ti bude; im —n eines Dritten Proceß führen, preti se u ime tre-
Namen- (in Zus.) imeni. [éega.
Namenbuch, *n.* (Namenbüchlein), bukvar, abecedar; (*nomenclator*), imenik.
Namenchrist, *m.* nazovi-kršćanin, kršćanin po imenu.
Namenbeutung, Namenerklärung, *f.* tumačenje imena.
Namenfürst, *m.* nazovi-knez.
Namengeber, *m.* naděvalac imena.
Namengebung, *f.* naděvanje imena.
Namengedicht, *n.* akrostih.
Namengefährte, Namengenoß, *m.* imenjak; —in, *f.* imenjaka. [imenu.
Namenheld, *m.* nazovi-junak; junak po
Namenlehn, *n.* s. Namenwechsel.
Namenliste, *f.* imenik.

Namenlos, *adj.* bezimeni; (*fig.*) —er Schmerz, neizkazana bol; (unberühmt), Namenloſe, *m.* bezimenjak. [nečuven.
Namenloſigkeit, *f.* bezimenost.
Namennennung, *f.* imenovanje.
Namenräthſel, *n.* kalambur.
Namenregiſter, *n.* imenik. [nom.
Namenruf, *m.* imenovanje; zvanje ime-
Namensbruder, ſ. Namensgefährte.
Namenſchänder, *m.* klevetnik, opadač.
Namensfeſt, *n.* Namenstag, *m.* god, imendan, godovno, godovni dan; krstno ime; d. — feiern, služiti krstno ime; slaviti svetca.
Namensveränderung, *f.* predĕvak.
Namensvetter, ſ. Namensgefährte.
Namenszug, *m.* imenovka, imenopis.
Namentauſch, *m.* predĕvanje, izmĕna imena.
Namentlich, *adj.* imenit; ein —es Verzeichniß, imenik; —, *adv.* imenito, imenice, po imenu, po imence, imenom,
Namenträger, *m.* poslovodja. [naime.
Namenunterfertiger, *m.* podpisalac.
Namenverwechſelung, *f.* proměna imenah.
Namenverzeichniß, *n.* imenik.
Namenwechſel, *m.* predĕvanje imena; predĕvak.
Namenzeichen, *n.* znak imena.
Namenzeichnung, *f.* podpisivanje.
Namhaft, *adj.* imenit; — machen, imenovati; (bekannt geben), javiti; ein —er Befehl, naročita zapovĕd; (berühmt), glasovit; e. —e Summe Geldes, znamenita i. znatna svota novacah.
Namhaftmachung, *f.* imenovanje; (Bekanntgebung), javljenje, javljanje.
Namkundig, *adj.* naročit; — machen, obznaniti.
Nämlich, *adv.* naime, poimenu; to jest; to će reći (sirĕč). [to je isto.
Nämlich, *adj.* isti; das iſt die —e Sache,
Nämlichkeit, *f.* istovetnost.
Namlos, ſ. Namenlos.
Nandu, *m.* (*Rhea*), nandu.
Nanking, *m.* kitajka, nankin. [tepsija.
Napf, *m.* bljuda, labora; zdĕla; činija*;
Näpfchen, *n.* bljudica, laborica, zdĕlica; (ſpr.) bei Jemand ins — treten, zamĕriti se komu; (*bot.*) zdĕlica, kupica.
Napfkuchen, *m.* naduvka.
Napfmorchel, ſ. Becherſchwamm.
Napfmuſchel, Napfſchnecke, *f.* (*Patella*), bljudica, prilĕpak, dagna.
Napfſtein, *m.* okamenjen prilĕpak.
Naphtha, *f.* nafta.
Naphthalin, *n.* naftalin.
Narbe, *f.* ožiljak, požiljak, svaja, zarastica; (Blatter—), rapa, hrapa; (Gras—), pažut; (am Leder), lice; (*bot.*) brazga, usta; (an Thüren), šip; (im Eie), oko.
Narben, *v. n.* die Wunde narbet, rana se zarasta, zamladjuje, cĕli; —, *v. a.* brazgotiniti; ein Fell —, strugati, linjati, guliti dlaku.
Narbenkraut, ſ. Schwarzkümmel.
Narbenlos, *adj.* bez rapah; (v. Fell), bez lica.
Narbenſeite, *f.* lice (od kože).
Narbicht, *adj.* hrapast; das Tuch — machen, kudraviti sukno. [rohav.
Narbig, *adj.* brazgotinav, rapav, hrapav,
Narbigkeit, *f.* rapavost, hrapavost.
Narciſſe, ſ. Narziſſe.
Narcotin, *n.* narkotin.
Narde, *f.* (*Nardus stricta*), bĕlous, smiljka; celtiſche —, ſ. Nardenbaldrian; (*Nardostachys*), nard. [dešpik.
Nardenbaldrian, *m.* (*Valeriana celtica*),
Nardengras, *n.* ſ. Narde.
Nardenkraut, *n.* ſ. Schwarzkümmel.
Nardenöl, *n.* nardovo ulje.
Nardenwurz, *f.* ſ. Narde; Nelkenwurz.
Närgeln, ſ. Nörgeln. [djeluk.
Narkotikum, *n.* obamlilo, omamilo; ben-
Narkotiſch, *adj.* obamljiv, omamljiv.
Narkotiſiren, *v. a.* obamliti, omamiti, obendjelučiti.
Narr, *m.* (nicht klug), luda, ludjak, ludov, ludonja, bedak, bena; Einen zum —en machen, zaluditi, zaludjivati koga; zum —en werden, zaluděti, poluděti; (ein Poſſentreiber), budala, budalaš; ein ganzer —, prĕko lud; budalina; ſei doch kein —! muč, neluduj, kad budala nisi; ſich einen —en an einer Sache gefreſſen haben, zabubati se u što; einen —en abgeben, biti čija budala; ein — läßt ſich nicht rathen, tko će ludu dati pamet? (*fig.*) ein guter —, dobričina; (verrückt), mahnitac; ein — ſein, mahnitati; ein — werden, obezumljeti; (ſpr.) jedem —en gefällt ſeine Kappe, čeg se mudar stidi, tim se lud ponosi; ſo lange ein — ſchweigt, hält man ihn für klug, budala kad šuti, misle ga da je mudar; ein — kann mehr fragen, als ſieben Weiſe beantworten, što lud zaludi, sto mudrih neĺĕče; što jedan lud zamrsi, sto mudrih nemogu razmrsiti; više budala misli, nego more nosi; mit den —en baut man d. Weg, ludim se brod kuša; es gibt mehr —en als Pfundbrötlein, lud se sa svĕćom netraži; ein — macht ihrer hundert, jedna luda zaludi stotine.
Närrchen, *n.* budalica.
Narren, *v. n.* ludovati; budalisati; —, *v. a.* Einen —, zaluditi, zaludjivati koga.
Narrengeſchwätz, *n.* trabun, zanovĕt.
Narrenhaus, *n.* ludnica, ludinjak.
Narrenheil, ſ. Gauchheil. [hut.
Narrenkappe *f.* ludjačka kapa; ſ. Sturm-
Narrenkleid, *n.* ludjačka odĕća.

Narrenkolbe, *f.* (*Typha*), palacka.
Narrenmütze, ſ. Narrenkappe.
Narrenpoſſe, *f.* ludorija, budalaština, mazgalija; —n treiben, budalisati; kopati trice.
Narrenſcherz, *m.* luda, budalasta šala.
Narrenſeil, *n.* Einen am —e führen, voditi koga za nos.
Narrenſprache, *f.* lud, mahnit govor.
Narrentheidung, ſ. Narrenpoſſe.
Narrenvogel, ſ. Grauſpecht.
Narrenwerk, Narrenzeug, *n.* ſ. Narrenpoſſe.
Narrer, *m.* zaludar.
Narrerei, *f.* zaludjivanje.
Narrheit, *f.* ludost, budalost; —en begehen, budalisati, ludovati.
Närrin, ſ. Narr.
Närriſch, *adj.* lud; budalast; mahnit; — werden, obezumiti se; — machen, izbezumiti, obezumiti, obezpametiti; ſich — ſtellen, benaviti se, luditi se, činiti se benav; ein —er Menſch, ſ.
Närrſchen, ſ. Narren. [Narr.
Narwall, *m.* (*Monodon monoceros*), zuban; rogozub; ſ. Einhorn.
Narziſſe, *f.* sunovrat; d. weiße —, (*Narcissus poëticus*), ovčica; (*N. pseudonarcissus*), zelen-kada.
Narziſſenblatt, *n.* list od sunovrata.
Narziſſenblüte, *f.* cvět od sunovrata.
Narziſſenlauch, *m.* (*Allium senescens*), ostarěli luk.
Narziſſenzwiebel, *f.* lukovica od sunovrata.
Narzißlilie, *f.* (*Amaryllis*), zvanika.
Naſalbuchſtabe, Naſallaut, ſ. Naſenlaut.
Naſalirung, *f.* hunjkanje.
Naſche, *f.* krmača, prasica.
Näschen, *n.* nosić.
Naſchen, *v. n.* & *a.* lizati; štrvoljčiti; mrsiti, omrsiti; (*fig.*) popašan biti; lakomiti se (na jelo); ſich ſatt —, namrsiti se, nalizati se.
Näſcher, *m.* oblizan, oblizija, lizalo, sladoustac, popašnik; —in, *f.* lizalja, oblizanka.
Näſcherei, *f.* lizanje, mršenje; popašnost; —en, ſ. Naſchwerk.
Naſchhaft, Naſchhaftig, *adj.* obližljiv, omrsan, popašan, lakom na jelo.
Naſchhaftigkeit, *f.* obližljivost, omrsnost, popašnost, lakomost (na jelo).
Naſchhunger, *m.* velika popašnost.
Näſchig, Näſchigkeit, ſ. Naſchhaft uſw.
Naſchkatze, *f.* (ſpr.) popašan kao mačka.
Näſchlein, *n.* ſ. Naſe.
Naſchluſt, ſ. Naſchhaftigkeit.
Naſchplatz, *m.* voćarište.
Naſchmaul, *n.* ſ. Näſcher.
Naſchwerk, *n.* slastice, poslastice, sladkiš, oblaznica, oklizotine.
Naſe, *f.* nos; eine große —, nósina; etwas vor die — halten, držati što pod nosom; durch die — reden, ſ. Näſeln; auf d. — fallen, razbiti si nos; (ſpr.) Einen bei der — herumführen, držati koga za budalu; vući koga za nos; zaludjivati koga; Einem etwas auf die — binden, oběsiti komu što na nos; Einem eine — drehen, nasaditi, omesti koga; dati komu crno za bělo; zupfe dich an deiner —! poteži se za nos! es liegt ihm vor der —, stoji mu pred nosom; Einem an die — lachen, smijati se komu u zube; es fehlt ihm zwei Finger über d. —, neima treće daske u glavi; den Finger an die — legen, metnuti kažiput na nos; (Geruch), njuh; die — in Alles ſtecken, svuda nosom zabosti; uvlačiti nos svuda; das ſticht ihm in die —, rastu mu zazubice za tim; Einem etwas unter die — reiben, natrti komu hrena pod nos; die — rümpfen, naprćiti nos; die — aufwerfen, dignuti nos; d. — hoch tragen, dizati nos; držati se na visoko; die — hängen laſſen, pokunjiti se, okljusiti se; mit einer langen — abziehen, vratiti se otoboljena nosa; sramotno proći; eine lange —, ukor; eine — bekommen, ukoren biti; eine — geben, ukoriti; ſich die — begießen, nakvasiti se, natrusiti se; (am Dachziegel), kuka, piplica; (am Schiffe), kljun; ſ. Pflugnaſe, Naſefiſch.
Naſefiſch, *m.* (*Cyprinus Nasus*), nostvica, patuca.
Naſehorn, *n.* (*Rhinoceros*), nosorog.
Naſeiſen, *n.* brnjica; ſ. Kluppe.
Naſehornkäfer, *m.* (*Geotrupes nasicornis*), nosorožac.
Naſehornvogel, *m.* (*Buceros Rhinoceros*), kljunorog.
Näſelbuchſtabe, Näſellaut, ſ. Naſenlaut.
Näſeln, *v. n.* šunjati, hunjkati, huntati; (wdm.) šunjati, cunjati.
Näſelnd, *adj.* šunjav, hunjkav.
Näſelnde, *m.* hunjkavac, huntalo.
Naſen, *v. n.* njušiti; —, *v. a.* onositi; genaſet, nosat; (*fig.*) Einen —, ukoriti koga.
Naſen- (in Zuſ.) nosan. [kalj.
Naſenaſt, *m.* nosurina, nosetina, nosina.
Naſenausſchnitt, *m.* izrez nosne kosti.
Naſenband, *n.* nagubac, nagubnjak.
Naſenbein, *n.* nosna kost.
Naſenblut, *n.* krv iz nosa.
Naſenbluten, *n.* ich habe —, krv mi ide iz nosa; ich bekam —, krv mi se je odvrzla na nos; krv mi je potekla i. udarila na nos.
Naſenbremſe, *f.* (*Oestrus ovis*), ovčji štr-
Naſenbuchſtabe, *m.* hunjkavo pismo.
Naſenbutzen, *n.* hrkotina, šmrkalj, pěto.
Naſeneiſen, ſ. Naſeiſen.
Naſenfeder, *f.* nadkrivka.
Naſenfiſch, ſ. Naſefiſch.
Naſenfläche, *f.* podnosna ploha.

Naſenfledermaus, *f.* (*Vespertilio Nasus*), nosat netopir.
Naſenflügel, *m.* krilo od nosa.
Naſenflügel-Blutader, *f.* žila nosnoga krila.
Naſenfortſatz, *m.* nastavak nosne kosti.
Naſenfrett, *n.* (*Viverra nasua*), nosat
Naſengang, *m.* nosna jaža. [puholj.
Naſengegend, *f.* obnosje.
Naſengeſchwür, *n.* poganac u nosu.
Naſengewächs, *n.* ſ. Naſenpolyp.
Naſengrübchen, *n.* prolisina.
Naſengrundel, *m.* (*Gobius Plumieri*), nosat glavoč.
Naſenhaar, *n.* nosna dlaka.
Naſenhai, *m.* (*Squalus cornubicus*), nosat prasac.
Naſenhaut, *f.* nosna koža.
Naſenhautnerve, *m.* živac nosne kože.
Naſenhöhle, *f.* nozdra.
Naſenhöhlenblutader, *f.* žila nozdre.
Naſenhöhlennerve, *m.* živac nozdre.
Naſenhorn, ſ. Naſehorn; (*Testudo Caretta*), crepovita željva.
Naſenkeil, *m.* nosat klin.
Naſenklügling, ſ. Naſenweiſe.
Naſenknorpel, *m.* nosna hrusta i. hrska-
Naſenkraut, ſ. Löwenmaul. [vica.
Naſenkriecher, *m.* ſ. Naſenbremſe.
Naſenkuppe, ſ. Naſenſpitze.
Naſenlappen, ſ. Naſenflügel.
Naſenlaut, *m.* hunjkav glasac.
Naſenloch, *n.* nosnica; nozdrva.
Naſenmuſchelbein, *n.* nosna školjka.
Naſenöffnung, *f.* nosna rupa.
Naſenpolyp, *m.* krak, nahod, polip u nosu.
Naſenpöpel, ſ. Naſenbutzen.
Naſenriemen, *m.* nosnjak.
Naſenring, *m.* hripeljnica.
Naſenrücken, *m.* vrh od nosa.
Naſenrückenblutader, *f.* žila nosnoga vrha.
Naſenrümpfen, *n.* prčenje nosa; podru-
Naſenſcheidewand, *f.* hripelj. [givanje.
Naſenſchiene, *f.* (am Pfluge), oplata.
Naſenſchlagader, *f.* nosna kucavica i. odihavica.
Naſenſchleim, *m.* sopolj, bale.
Naſenſchleimfluß, *m* sopoljenje; er hat den —, cèdi mu iz nosa, (ſcherzw.) peče rakiju.
Naſenſchleimhaut, *f.* sopoljnica.
Naſenſchmerz, *m.* nosobolja.
Naſenſchneller, Naſenſtüber, *m.* zvrčka, skrpuša; Einem — geben, čvrknuti, zvrcnuti, zvrcati koga.
Naſenſpitze, *f.* štrlj, čelo od nosa.
Naſenſtachel, *m.* nosni trn.
Naſenſtüber, ſ. Naſenſchneller.
Naſenſtück, *n.* nosna kost.
Naſenthier, *n.* (*Nasua*), nosan.
Naſenton, *m.* hunjkav glas.
Naſentropfen, *m.* kaplja iz nosa.
Naſentuch, ſ. Schnupftuch.
Naſenwurzel, *f.* korên nosa.
Naſenzweig, *m.* nosovedjna grana (živca).
Naſe(n)rümpfer, *m.* prčica.
Naſeweis, *adj.* prpošan.
Naſeweis, Naſeweiſer, *m.* prpoša.
Naſeweisheit, *f.* prpošnost.
Naſführen, *v. a.* votati, vući za nos.
Naſhorn, ſ. Naſehorn.
Naſig, *adj.* nosat.
Näsling, ſ. Naſefiſch.
Naſrümpfen, ſ. Naſenrümpfen.
Naß, *adj.* mokar; (naß gemacht), nakvašen; naſſes Jahr, močna godina; naſſes Wetter, moča, močar, močina; — werden, smokriti se; (v. Regen), kisnuti, zakisnuti, okisnuti, pokisnuti; durch und durch — werden, prokisnuti; — machen, pokvasiti, nakvasiti; naſſe Waare, židka roba, židčina; naſſes Holz, sirovo drvo, sirovina; naſſer Bruder, izpičutura; im naſſen Wege, [na mokro.
Naß, *n.* mok.
Näſſe, *f.* mokrina; moča; moč; es iſt der — ausgeſetzt, kisne; ſ. Feuchtigkeit.
Naſſel, ſ. Aſſel.
Näſſeln, *v. n.* vugnuti.
Naſſen, *v. n.* promakati, probijati; die Wunde naſſet, rana curi.
Naßhaufen, *m.* nakvasina.
Naßkalt, *adj.* mokrohladan; —e Witterung, sklota.
Naßkittel, *m.* izpičutura.
Näßlich, *adj.* vlažan.
Naßmachen, *n.* kvašenje.
Naßpochwerk, *n.* mokra krušara.
Naßwarm, *adj.* mokro-topao.
Naſt, ſ. Aſt.
Nath, ſ. Naht.
Näther, *m.* pogat; ſ. Näher.
Nation, *f.* narod; von einer andern —, inonarodni; von einer —, jednonarodni, jednorodni.
National- (in Zuſ.) narodni.
National, *adj.* narodnji; narodan.
Nationalbank, *f.* narodna novčara, banka.
Nationalcharakter, *m.* narodnji značaj; značaj naroda.
Nationale, *n.* rodovnica; (Angabe der perſönl. Eigenſchaft), opis osobnosti.
Nationalehre, *f.* narodno poštenje; poštenje naroda.
Nationalfarbe, *f.* narodna mast (boja).
Nationalgarde, *f.* narodna straža.
Nationalgardeofficier, *m.* častnik narodne straže.
Nationalgardiſt, *m.* narodni stražanin.
Nationalgeiſt, ſ. Volksgeiſt. [mržnja.
Nationalhaß, *m.* mržnja naroda; narodna
Nationalinduſtrie, *f.* narodna obrtnost.
Nationalintereſſe, *n.* narodna korist.
Nationaliſiren, *v. a.* ponaroditi; unaroditi; podomaćiti.
Nationalismus, *m.* narodovnost. [narod.
Nationalität, *f.* narodnost; (Volksſtamm),

Nationalitätsſtreit, *m.* razpra za narodnost.
Nationalökonomie, *f.* narodnje gospodarstvo.
Nationalpartei, *f.* narodna stranka.
Nationalreichthum, *m.* narodnje bogatstvo.
Nationalſchatz, *m.* narodnje blago.
Nationalſchuld, *f.* narodnji dug.
Nationalſprache, *f.* narodan jezik.
Nationalſtolz, *m.* narodnji ponos.
Nationaltheater, *n.* narodnje, narodno kazalište.
Nationaltracht, *f.* narodna nošnja.
Nationaltugend, *f.* narodnja krepost.
Nationalverſammlung, *f.* narodna skupština; narodni sabor.
Nativität, *f.* ſ. Abkunft; Geburt; (Horoskop), proricanje iz zvězdah; Einem die — ſtellen, proricati komu sudbinu iz zvězdah; (Fruchtbarkeit), rodnost.
Natrium, *n.* sodik.
Natriumoxyd, *n.* soden kis.
Natrolith, *m.* sodenac.
Natron, *n.* solajka, soda; ſ. Natriumoxyd.
Natronalaun, *m.* soden kocelj.
Natronglas, *n.* sodeno staklo.
Natronlauge, *f.* soden lug.
Natronſalpeter, *m.* soden salitar.
Natronſalz, *n.* sodenac.
Natronſeife, *f.* soden sapun.
Nätſch, *m.* (*Carex acuta*), oštrljat šaš.
Natſchen, *v. n.* mljeskati.
Natter, *f.* (*Coluber*), už, guž; ſ. Otter; glatte —, gladiš.
Natteraal, *m.* ſ. Natterſchlange.
Natterbiß, *m.* ujed guje.
Natterblume, ſ. Kreuzblume.
Nattergeſchlecht, Nattergezücht, *n.* gujino leglo.
Natterhals, ſ. Wendehals.
Natterknöterich, *n.* (*Polygonum Bistorta*), račjak, kačnik.
Natterkopf, *m.* gujina glava; (Natterkraut, *n. Echium*), lisičina, kunducina, lisičji rep; ſ. Fettehenne; Schlangenmord.
Nattermilch, *f.* (*Scorzonera*), zmijak.
Nattern, *adj.* zmijnji.
Natternhemd, *n.* (zmijina) košuljica.
Natterſchlange, *f.* slěpić-guževac.
Natterſtich, ſ. Natterbiß.
Natterwurz, *m.* (*Polygonum Bistorta*), račjak.
Natterzunge, *f.* (*Ophioglossum*), zmijin jezik, jedan list.
Natur, *f.* (die urſprüngliche Einrichtung eines Dinges), narav; die — d. Dinge unterſuchen, iztraživati narav stvarih; die — der Sache bringt das mit ſich, to potrebuje narav stvari; das iſt ſeiner — gemäß, to je prema njegovoj naravi; das Eis iſt ſeiner — nach kalt, led je od naravi mrzao; die — des Menſchen, čověčja narav; es liegt in der — der Sache, naravno je; (Subſtanz), sućtvo; (Naturell), eine gute — haben, dobre naravi biti; das Band der —, naravna sveza; im Stande der — leben, življeti u naravnom stanju; der — gemäß leben, življeti naravski; in — (*in natura*) leiſten, geben, davati same stvari; die Arbeit in —a leiſten, odraditi rabotu; drei Metzen Weizen in —a, tri vagana pšenice; ein Dukaten in —a, žućak u tvrdu; (die ſichtbare Schöpfung), priroda; der Stimme der — folgen, povesti za prirodom; die drei Reiche der —, tri državine prirode.
Naturalabſtattung, *f.* plaćanje u stvarih.
Naturalgiebigkeit, *f.* danjak u stvarih.
Naturalien, *pl.* prirodnine; ſ. Naturproduct.
Naturalienhauptbuch, *n.* glavnik plodinah, prirodninah.
Naturalienkabinet, *n.* Naturalienſammlung, *f.* sbirka prirodninah.
Naturalienrechnung, *f.* račun o plodinah, prirodninah.
Naturaliſiren, ſ. Nationaliſiren.
Naturalismus, *m.* umověrje.
Naturaliſt, *m.* samouk; (*phil.*) umověrac, naturalista.
Naturalleiſtung, *f.* činitba.
Naturalwohnung, *f.* stan.
Naturanlage, *f.* prirodjeno svojstvo; prirodjena sposobnost.
Naturbegebenheit, *f.* prirodni dogodjaj.
Naturbeobachter, *m.* motrilac prirode.
Naturbeobachtung, *f.* motrenje prirode.
Naturbeſchreiber, *m.* prirodopisac.
Naturbeſchreibung, *f.* prirodopis.
Naturbetrachtung, *f.* razmatranje prirode.
Naturbild, *n.* prirodna slika.
Naturblind, *adj.* slěp od narodjenja i. od poroda.
Naturblume, *f.* pravi cvětak.
Naturdichter, *m.* naravni, samouki pěsnik.
Naturell, *n.* narav; ćud.
Naturereigniß, *n.* prirodni dogadjaj.
Naturerſcheinung, *f.* prirodni pojav.
Naturerzeugniß, ſ. Naturproduct.
Naturfehler, *m.* prirodjena mana.
Naturforſcher, *m.* prirodoslovac, izpitivalac prirode.
Naturforſchung, *f.* izpitivanje prirode; prirodoslovje.
Naturfreund, *m.* prirodnik.
Naturgabe, *f.* prirodjeni, naravski dar (duha).
Naturgang, *m.* tečaj, hod prirode.
Naturgegenſtand, *m.* prirodnina.
Naturgemälde, *n.* slika prirode.
Naturgemäß, *adj.* prema naravi, prirodi; naravski; uputan.
Naturgeſchichte, *f.* pověstnica prirode; ſ. Naturbeſchreibung.
Naturgeſetz, *n.* zakon prirode; prirodni zakon.
Naturgeſtalt, *f.* prirodna, naravna prilika.
Naturgetreu, *adj.* & *adv.* naravski.
Naturgewalt, *f.* sila prirode, naravi.

Naturglaube, *m.* prirodna věra; ſ. Naturalismus.
Naturgut, *n.* prirodno dobro.
Naturhang, *m.* naravno, prirodjeno nagnuće.
Naturjüngling, *m.* naravski mladić.
Naturkenner, *m.* prirodoznanac.
Naturkenntniß, *f.* prirodoznanstvo; poznavanje prirode.
Naturkind, *n.* ſ. Naturmenſch.
Naturkörper, *m.* prirodnina.
Naturkraft, *f.* moć, snaga prirode; prirodna, naravna snaga.
Naturkunde, *f.* prirodoznanstvo.
Naturkunſt, *f.* samorodna umětnost.
Naturlaut, *m.* prirodni glasac.
Naturlehre, *f.* naravoslovje; (Phyſik), fizika.
Naturlehrer, *m.* naravoslovac, fizik.
Natürlich, *adj.* (der Natur gemäß), naravski; die —en Eigenſchaften des Menſchen, naravna svojstva čověka; die Sünde iſt dem Menſchen —, grěšenje je čověku prirodjeno; —er Tod, naravska smrt; die —e Religion, prirodna věra; —e Strafe, naravna kazan; aus der Sache konnte — nichts werden, od toga da kako nije bilo ništa; —e Verbindung, naravna sveza; —es Weſen, naravnost; —e Rechte, naravna, prirodjena prava; —es Jahr, prirodna godina; ein —es Kind, nezakonsko děte; eine —e Blume, naravni, prirodni cvětak; —e Schreibart, naravski slog; —es Haar, svoja kosa; (nicht künſtlich), samorodan; ſ. Naiv; —e Begebenheit, prirodni dogadjaj; das geht nicht mit —en Dingen zu, to nije čist posao; to su čarolije.
Natürlichkeit, *f.* prirodjenost; samorodnost; ſ. Naivetät.
Naturlocken, *pl.* samorodni rudež.
Naturmäßig, ſ. Naturgemäß.
Naturmenſch, *m.* naravnik, samorodnik.
Naturoffenbarung, *f.* prirodno objavljenje.
Naturordnung, *f.* prirodni, naravni, naravski red.
Naturpapier, *n.* promašćen papir.
Naturpflicht, *f.* naravna dužnost.
Naturphiloſoph, *m.* samorodni mudroslovac.
Naturphiloſophie, *f.* filozofija prirode.
Naturpoeſie, *f.* samorodno pěsništvo.
Naturprodukt, *n.* plodina; plod; prirodnina.
Naturrecht, *n.* naravno pravo.
Naturreich, *n.* prirodna državina; carstvo prirode.
Naturreligion, *f.* naravna věra.
Naturrobot, *f.* robota, tlaka.
Naturſchätze, *pl.* prirodno blago.
Naturſchauplatz, *m.* prirodište.
Naturſchönheit, *f.* lěpota prirode; prirodna lěpota.
Naturſeltenheit, *f.* rědka prirodnina.
Naturſinn, *m.* er hat keinen —, nemari za prirodu.
Naturſohn, *m.* samorodnik; naravnik.
Naturſpiel, *n.* igra prirode.
Naturſprache, *f.* prirodjen jezik.
Naturſtand, *m.* naravno stanje.
Naturſyſtem, *n.* prirodopisni sustav.
Naturtrieb, *m.* ostan; naravni nagon.
Naturvolk, *n.* naravski narod; (*fig.*) děca prirode.
Naturvoll, *adj.* posve naravan, naravski.
Naturwaffe, *f.* naravno oružje.
Naturwerk, *n.* dělo prirode; prirodnina.
Naturweſen, *n.* prirodnina.
Naturwidrig, *adj.* nenaravan.
Naturwirkung, *f.* naravni učinak.
Naturwiſſenſchaft, *f.* prirodoznanstvo.
Naturwiſſenſchaftlich, *adj.* prirodoznanstven.
Naturwüchſig, *adj.* samorodan.
Naturwunder, *n.* prirodno čudovište, čudo.
Naturzuſtand, *m.* naravno, prirodno stanje.
Naturzweck, *m.* naravna naměra.
Naufahrt, *f.* plovitba niz vodu.
Nautik, *f.* brodarstvo.
Nautiker, *m.* brodar.
Nautilus, ſ. Papiernautilus.
Nautiſch, *adj.* brodarski.
Navigation, *f.* plovba, plovitba.
Navigationsſchule, *f.* pomorska učionica.
Neapelgelb, *n.* napuljsko žutilo.
Nebel, *m.* magla; magluština, izmaga; der — fällt, magla pada, magla se hvata; ein dichter — bedeckte d. Land, gusta magluština prikri zemlju; (spr.) bei Nacht und — davongehen, otići izpod žita; odhladiti; Einem einen — vor den Augen machen, zavarati komu oči; es iſt mir wie ein — vor den Augen, magli mi se pred očima; trockener —, čadj; der — der Augen, mana.
Nebelartig, *adj.* maglast.
Nebelbank, *f.* maglena greda.
Nebelbild, *n.* maglena prilika.
Nebelblau, *adj.* sinji.
Nebelbogen, *m.* maglena duga.
Nebeldunſt, *m.* izmaga.
Nebelfarbig, *adj.* siv; sinji.
Nebelfeucht, *adj.* omagljen.
Nebelfleck, *m.* (*astr.*) maglica.
Nebelform, *f.* maglen lik.
Nebelgewölk, *n.* magluština.
Nebelgrau, *adj.* siv kao magla.
Nebelicht, *adj.* maglast.
Nebelig, *adj.* maglen; —es Wetter, maglovito vrěme; das Wetter iſt —, zamaglilo se je; es iſt —, ſ. Nebeln.
Nebelkleid, *n.* magleno ruho.
Nebelkrähe, *f.* (*Corvus Cornix*), siva vrana.
Nebelland, *n.* maglovita zemlja.
Nebelluft, *f.* maglovit uzduh.
Nebelmaſſe, *f.* magluština.
Nebeln, *v. n.* es nebelt, magla je, magli se, magla pada; —, *v. a.* magliti.
Nebelnacht, *f.* maglovita noć; (*fig.*) magluština.
Nebelrauch, *m.* čadj.

Nebelregen, *m.* (Nebelreißen, *n.*) izmaglica, izmaga, tmora; es fällt ein —, kiša ide iz magao, izmaga pada.
Nebelſchleier, *m.* zastor od magle.
Nebelſtein, ſ. Chalcedon.
Nebelſtern, *m.* maglena zvězda, maglenica.
Nebelſtreif, *m.* pramen magle.
Nebeltag, *m.* maglovit dan.
Nebelumwebt, *adj.* zamagljen.
Nebelzeichen, *n.* znak u magli.
Neben, *prp.* pokraj, polag, pored, do, uz, nuz, ukraj; — Einem vorbeigehen, proći kraj koga; (*fig.*) — der Wahrheit vorbeigehen, mimoići istinu; (außer), razma, van, izim, osim; du ſollſt keine andere Götter haben — mir, da neimaš Boga do mene.
Neben= (in Zuſ.) drugi, drugotan; po[krajnji.
Nebenabgabe, *f.* podanjak, podaća.
Nebenabſicht, *f.* druga namèra; (*fig.*) sebična naměra.
Nebenaccidenzen, *pl.* nuzprihodci; nuzgredni, drugotni prihodci.
Nebenadreſſe, ſ. Nothadreſſe.
Nebenanführer, *m.* dovodja.
Nebenangelegenheit, *f.* nuzposao; nuzgre[dan posao.
Nebenarbeit, *f.* nuzrad; pripadan, drugotan posao; drugotna radnja.
Nebenartikel, *m.* drugotan članak.
Nebenaſt, *m.* ogranak, prigranak.
Nebenauge, *n.* očica, paočica, suočica.
Nebenausgabe, *f.* drugotan, pomanji tro[šak.
Nebenaxe, *f.* osica, osovinica.
Nebenbahn, *f.* poputak.
Nebenband, *n.* povezica.
Nebenbau, *m.* nuzgradnja.
Nebenbedeutung, *f.* drugo znamenovanje.
Nebenbedingung, *f.* nuzuvět; nesućan, drugotan uvět.
Nebenbegriff, *m.* drugotan pojam.
Nebenbei, *adv.* nuzgred, mimogred.
Nebenbeſchäftigung, *f.* nuzgredan posao, nuzposao.
Nebenbeſtandtheil, *m.* drugotna čest.
Nebenbeweis, *m.* drugotan dokaz.
Nebenbitte, *f.* nuzmolba.
Nebenblatt, *n.* (*stipula*), palist, (*coll.*) [pališće.
Nebenblätterig, *adj.* palisnat.
Nebenblick, *m.* nuzgled.
Nebenbruder, *m.* brat.
Nebenbuch, ſ. Hilfsbuch.
Nebenbuhler, *m.* nuzljub; (Rival), takmac.
Nebenbuhlerin, *f.* nuzljubica; takmica.
Nebenbuhleriſch, *adj.* nuzljuban.
Nebenbuhlerſchaft, *f.* nuzljubje.
Nebenbürge, *m.* nuzjamac.
Nebenbürgſchaft, *f.* nuzjamstvo.
Nebenclaſſe, *f.* pokrajnji red.
Nebencolonne, *f.* pokrajnji stupac.
Nebendach, *n.* pokrovje.
Nebendienſt, *m.* poslužbica.
Nebending, *n.* ſ. Nebenſache.
Nebendrüſe, ſ. Nebenniere.
Nebenein, *adv.* uza to.
Nebeneinander, *adv.* uza se; poredom, uporedo, uzporedo, naporedo; jedno do drugoga; — ſtellen, poredjati.
Nebeneinanderſein, *n.* biće uza se.
Nebeneinanderſtellung, *f.* poredjivanje, poredjaj.
Nebeneinfahrt, *f.* Nebeneingang, *m.* po[krajnji ulaz.
Nebeneinkünfte, *pl.* padohodci; pripadci.
Nebeneinnahme, *f.* nuzprijam; nuzprihod.
Nebeneintheilung, *f.* sudělba.
Nebenerbe, *m.* drugotni naslědnik.
Nebenerzeugniß, *n.* nuztvorina, drugotna [tvorina.
Nebeneſſen, ſ. Beieſſen.
Nebenfach, *n.* suvrst, pastruka.
Nebenfarbe, *f.* sumast.
Nebenflügel, *m.* sukrilo, pakrilo.
Nebenfluß, *m.* pritok.
Nebenfortſatz, *m.* drugotan pristavak.
Nebenfrage, *f.* nuzpit; drugotno, nuzgredno pitanje.
Nebenfrau, *f.* inočica, inoča.
Nebengang, *m.* nuzhod.
Nebengaſſe, *f.* pokrajnja ulica.
Nebengattin, ſ. Nebenfrau.
Nebengebäude, *n.* prigradak, kućar.
Nebengebirge, *n.* pogorje.
Nebengebrauch, *m.* drugotna poraba, nuz[raba.
Nebengebühr, *f.* nuzpristojba; drugotna pristojba; (Accidentien), pripadci.
Nebengedanke, *m.* primisalje.
Nebengefäße, *pl.* pacěvke.
Nebengegend, *f.* pokrajak, prikrajak.
Nebengemach, *n.* prisobak; bližnja, pokrajnja soba.
Nebengenuß, *m.* paužitak, nuzužitak, drugotni užitak.
Nebengeruch, *m.* es hat einen —, zaudara [po něčem.
Nebengeſchäft, *n.* drugotan, nuzgredan
Nebengeſchmack, *m.* patek.
Nebengeſtalt, *f.* pokrajnja prilika.
Nebengetränk, *n.* drugotno piće.
Nebengewerbe, *n.* drugotni zanat, nuzza[posao.
Nebengewinnſt, *m.* nuzdobit; uzgredan [nat.
Nebengraben, *m.* nuzjarak.
Nebengrund, *m.* drugotan, manji razlog. [dobitak.
Nebengruppe, *f.* pokrajnji skup.
Nebengut, *n.* drugotno dobro.
Nebenhalm, *m.* suvlat.
Nebenhandel, *m.* patrg.
Nebenhandlung, *f.* pačin; ſ. Nebenhandel.
Nebenhaus, *n.* bližnja kuća.
Nebenhäutchen, *n.* pakožica.
Nebenher, *adv.* uzgred, mimogred.
Nebenherd, *m.* malo ognjište.
Nebenhode, *f.* (*epididymis*), nadmudce.
Nebenhof, *m.* pokrajnje dvorište.
Nebenhöhle, *f.* (*anat.*) nozdrvica.
Nebenhügel, *m.* pokrajnji brežuljak.
Nebenkammer, *f.* (*anat.*) predsrdje.
Nebenkette, *f.* (eines Gebirges), prigorje, kosanjica.
Nebenkind, *n.* nezakonsko děte, kopile.

Nebenkirche, *f.* područna crkva.
Nebenklage, *f.* nuztužba.
Nebenkoch, *m.* parakuhar.
Nebenkoſten, *pl.* pomanji trošak.
Nebenkrankheit, *f.* pobolica.
Nebenkreis, *m.* pokrajnji krug.
Nebenkrone, *f.* (*paracorolla*), pavěnac.
Nebenkunſt, *f.* drugotna umětnost.
Nebenlaut, *m.* drugotan glasac.
Nebenlehrer, *m.* nuzučitelj, drugi učitelj.
Nebenleiſtung, *f.* manja, drugotna činitba.
Nebenlinie, *f.* pokrajnja crta; sucrta; ſ. Seitenlinie.
Nebenlohn, *m.* nuzplata.
Nebenmacht, *f.* područna vlast.
Nebenmagd, *f.* druga služkinja.
Nebenmann, *m.* drugi muž; pokrajnik.
Nebenmenſch, *m.* bližnji.
Nebenmond, *m.* slěpi měsec.
Nebenniere, *f.* ribica.
Nebennierenſchlagader, *f.* kucavica od ribice.
Nebenort, *m.* bližnje město.
Nebenperſon, *f.* drugotna osoba; drugotnik.
Nebenpfeiler, *m.* pokrajnji pilov; stublić.
Nebenpferd, *n.* povodnik, logov, konj u povodu.
Nebenpflicht, *f.* drugotna dužnost.
Nebenpforte, *f.* mala vrata.
Nebenplanet, ſ. Trabant (*astr.*).
Nebenpreis, *m.* druga nagrada.
Nebenpunkt, *m.* drugotna točka.
Nebenrechnung, *f.* drugotan račun.
Nebenrecht, *n.* drugotno pravo.
Nebenregel, *f.* drugotno pravilo.
Nebenreihe, *f.* pokrajnji niz.
Nebenreiſe, *f.* nuzput.
Nebenrieſen, *pl.* pokrajnja rebra.
Nebenrolle, *f.* drugotna zadaća.
Nebenſaal, *m.* pokrajnja dvorana.
Nebenſache, *f.* nuzgredica; malenkost; nevažna stvar.
Nebenſatz, *m.* nuzrěk; (ſubordinirt), podredjen rěk.
Nebenſatztheil, *m.* drugotna čest rěka.
Nebenſäule, *f.* stupac.
Nebenſchaden, *m.* drugotna šteta.
Nebenſchanze, *f.* nuzkop.
Nebenſchiff, *n.* pokrajnja ladja, pokrajnji brod.
Nebenſchoß, Nebenſchößling, *m.* ptić, pridružak; —e treiben, ptićiti se, razptićiti se.
Nebenſchuld, *f.* podužica.
Nebenſchrift, *f.* drugotno pismo.
Nebenſchüſſel, *f.* pokrajnja zděla.
Nebenſeite, *f.* prikrajak.
Nebenſohn, *m.* nezakonski sin, kopilan.
Nebenſonne, *f.* pasunce; slěpo sunce.
Nebenſorge, *f.* manja briga.
Nebenſpiel, *n.* nuzigra.
Nebenſpieler, ſ. Figurant.
Nebenſporteln, ſ. Nebenaccidentien.
Nebenſproſſe, *m.* izdanak.
Nebenſtation, *f.* pokrajnja, bližnja postaja.
Nebenſtehend, *adj.* primetnut, priložen; bližnji.
Nebenſtern, *m.* bližnja, pokrajnja zvězda.
Nebenſteuer, *f.* podanjak, podaća.
Nebenſtiege, *m.* manje stube.
Nebenſtraße, *f.* pokrajnja cesta.
Nebenſtreit, *m.* drugotna, nuzgredna razpra.
Nebenſtrich, *m.* crtak.
Nebenſtube, *f.* prisobak.
Nebenſtück, *n.* gatka.
Nebenſtunde, *f.* pripad; in —n, pripadom.
Nebenthal, *n.* pridolje.
Nebentheil, *m.* drugotan dio, děl; sudělnica.
Nebenthor, *n.* Nebenthür, *f.* mala vrata.
Nebenton, *m.* mali naglasak.
Nebenumſtand, *m.* drugotna okolnost.
Nebenurſache, *f.* drugotan uzrok.
Nebenverdienſt, *m.* nuzgredna zaslužba.
Nebenvermächtniß, *n.* nuzzapis.
Nebenvertrag, *m.* nuzpogodba, drugotna pogodba.
Nebenvortheil, *m.* drugotna, nuzgredna korist.
Nebenwand, *f.* pokrajnji zid.
Nebenweg, *m.* pokrajnja cesta; stranputica.
Nebenweib, *n.* ſ. Nebenfrau.
Nebenweibig, *adj.* (*bot.*) uzplodni.
Nebenwerk, *n.* drugotno dělo; pridělak.
Nebenwind, *m.* pokrajnji větar.
Nebenwinkel, *m.* pokrajnji kut.
Nebenwohner, *m.* nuzdomac.
Nebenwort, *n.* prislov.
Nebenzeuge, *m.* drugotan svědok.
Nebenziel, *n.* drugotan cilj, drugotna svrha.
Nebenzimmer, *n.* pokrajnja soba; prisobak.
Nebenzollamt, *n.* mala carinara, divona.
Nebenzweck, *m.* ſ. Nebenziel.
Nebenzweig, *m.* ogranak.
Nebenzwiebel, *m.* lučica.
Nebſt, *prp.* s, sa; — mir, zajedno sa mnom.
Necken, *v. a.* zadirkivati, bockati, zabadati, peckati, zajedati, zagrizati, zaděvati (u koga); einen Hund —, dražiti, podraživati psa; (ſpr.) was ſich liebt, das neckt ſich, svadilo se milo i drago.
Necker, *m.* zadirkivalo, zaděvica, peckalo.
Neckerei, *f.* zadirkivanje, zabadanje, zagrizanje, draženje.
Neckhaft, Neckiſch, *adj.* zaděvan, zabodljiv, zajedljiv, dražljiv; er iſt ſehr —, u svakoga zadirkuje, zaděva; (ſpr.) zabada trn u zdravu nogu.
Neffe, *m.* (des Bruders Sohn), sinovac; (der Schweſter Sohn), nećak; (*Aphis*), ušenac.
Neffengunſt, *f.* ſ. Nepotismus.
Neffenſchaft, *f.* sinovaštvo, nećaštvo.
Negation, *f.* nijek.
Negativ, *adj.* niječan; (*fig.*) protivan.
Neger, *m.* Negar; Crnac, Arap; —in, *f.* Negarkinja; Crnka, Arapkinja.
Negerfink, *m.* (*Fringilla Aethiops*), crna zeba.
Negerkorn, *n.* ſ. Mohrenhirſe.
Negerpfeffer, *m.* (*Capsicum annuum*), paprika.
Negiren, *v. a.* nijekati, zanijekati.

Negligé, *n.* jutrnja, sobna odéća; er iſt noch im —, još nije obučen. [itd.

Negligéhaube, uſw. jutrnja, sobna kapa

Negotiant, ſ. Handelsmann; Unterhändler.

Negoziren, *v. a.* (Wechſ.) prodati; (ein Anlehen), ugovarati, ugovoriti.

Negozirung, *f.* prodaja; ugovaranje, ugovorenje.

Nehmen, *v. a.* uzeti, uzimati; etwas in die Hand —, uhvatiti što; auf den Rücken —, uprtiti što; uzeti što na krkače; etwas in den Mund —, založiti što; Feder und Papier —, dohvatiti pero i papir (hartiju); Einem etwas aus der Hand —, oteti komu što iz ruke; Einen bei der Hand —, prihvatiti, uzeti koga za ruku; etwas zu ſich —, metnuti što u džep; Speiſe u. Trank zu ſich —, jesti i piti; ich habe heute noch nichts zu mir genommen, još se danas nisam odtaštio; ničega se danas još nisam okusio; ein Kind zu ſich —, primiti k sebi dête; ein Kind auf d. Arm —, prihvatiti dête na ruke; etwas auf ſich —, zaprtiti se čim, naprtiti si što; das kann ich nicht über mich —, nemogu pod to podleći; ein Werk in Arbeit —, primiti se, latiti se čega; Maß —, odměriti što; uzeti měru; Maß auf ein Kleid —, izměriti haljinu; Abſchrift —, prepisati; prepisat učiniti; Einen in die Mitte —, postaviti, posaditi koga u sredinu; Einen an ſeinen Tiſch —, posaditi koga za stol; in die Koſt —, primiti na hranu; Einen in ſeinen Schutz —, staviti koga pod svoje okrilje; zakriliti koga; in Acht —, ſ. Acht; das Wort —, prihvatiti (rěč); Einem das Wort —, prekinuti, zabraniti komu besědu; er hat mir das Wort aus dem Munde genommen, ſ. Mund; ſich ein Beiſpiel an Einem —, ſ. Beiſpiel; er nimmt ſich Zeit dazu, (ſpr.) dvaput měri, trećom kroji; ich habe mir die Freiheit genommen das zu thun, uslobodio i. usudio sam se to učiniti; in Beſitz —, posěsti (što); in Pacht —, zakupiti (što); — Sie Platz, izvolite sěsti; ſeinen Sitz oben an —, u začelje sěsti; Poſtpferde —, voziti se poštom; voziti se na poštanskih konjih; friſche Pferde —, měnjati konje; izměniti konje; Unterricht, Stunden —, učiti se; Einen in die Lehre —, primiti koga u nauk; er nimmt viel für ſeine Waare, mnogo ište za robu; ein Mädchen zur Frau —, oženiti se děvojkom; die Feinde nahmen ihm Alles, neprijatelji su mu sve oteli; er nimmt was er findet, što mu oči vide, ruke mu neostave; Einem ſeine Freiheit —, zasužnjiti, zarobiti koga; d. Flucht —, ſ. Flucht ergreifen; ſeine Zuflucht zu Jemand —, uteći se komu; ſeinen Weg wohin —, zaputiti kamo; ſein Nachtlager an einem Orte —, prenoćiti, noćiti gdě; Abſchied, Urlaub —, ſ. Abſchied, Urlaub; gute Nacht —, želiti laku noć; ſich ein Herz —, uslobóditi se; ſich die Mühe —, potruditi se; Anſtand, Anlauf —, ſ. Anſtand, Anlauf; keinen Umgang — können, nemoći obići; er muß damit fürlieb —, mora mu biti dosta, mora se s tim zadovoljiti; in Augenſchein —, razgledati, razviděti; Dienſt bei wem —, najmiti se u koga; stupiti u službu kod koga; Theil an etwas —, dionik biti; etwas zu Herzen —, primiti što k srcu; Antheil —, ſ. Antheil; übel —, zaměriti, za zlo primiti; — Sie es wie Sie wollen, tumačite kako Vam drago; ein Wort in einem andern Sinne —, u drugom smislu rěč upotrebljavati; eine Sache für die andere —, uzeti jedno za drugo; (ſpr.) uzeti krušku za jabuku; wenn man es von dieſer Seite nimmt, ako s ove pogledaš; man mag die Sache — wie man will, uzeo stvar kako mu drago; man muß es nicht mit Allem ſo genau —, svašta nevalja na kraj iztěrivati; nevalja mak na konac těrati; eine Feſtung —, uzeti, osvojiti tvrdjavu; er nahm ſich das Leben, učinio si je smrt; er nahm ihm das Leben, razstavio ga je s dušom; —, *v. n.* Schaden —, štetovati, kvarovati; oštetiti se, pokvariti se; einen Anfang —, započeti se; ein Ende —, ſ. Ende; die Sache nahm eine gute Wendung, stvar je na bolje okrenula; es nimmt mich Wunder, čudim se; ſich —, *v. r.* ſ. Benehmen, Ausnehmen.

Nehmer, *m.* uzimalac, uzimalo; (Wechſ.) ſ. Remittent; —in, *f.* uzimalja.

Nehmlich, ſ. Nämlich.

Nehrung, *f.* poloj, polojina.

Neid, *m.* zavist, jal; — empfinden, zaviděti (komu što); — blicken laſſen, očitovati zavist; das ſpricht d. — aus ihm, od zavisti to govori.

Neiden, Neidenswerth, ſ. Beneiden uſw.

Neider, *m.* zavistnik, zavidnik; (ſpr.) beſſer — als Mitleider, bolje da ti zavide, nego da te žale; —in, *f.* zavidnica.

Neidesblick, *m.* zavidljiv pogled.

Neidhammel, Neidhart, ſ. Neider.

Neidiſch, *adj.* zavidan, zavidljiv; — ſein, zaviděti; er wurde ihm —, stade mu zaviděti; etwas mit —en Augen anſehen, zavidno što gledati; ein —er Menſch, zavidnik.

Neidlos, *adj.* nezavidan.

Neidnagel, ſ. Nietnagel.

Neidſucht, *f.* zavidljivost.

Neidſüchtig, *adj.* zavidljiv.
Neidvoll, *adj.* vrlo zavidljiv, zavidan.
Neiſe, *f.* komina.
Neiſen, *v. a.* komiti (n. p. orahe).
Neigbar, *adj.* nakloniv.
Neige, *f.* izmak, nestadak; d. Wein geht auf die —, pribira se, nestaje vina; es geht mit ihm auf die —, spao je na dolnje grane; (Überbleibſel eines Getränkes), omućine; izkapina; d. —n aus Gläſern zuſammengießen, sljevati stidkove; die — austrinken, izkapiti (čašu), piti na izkap; — des Berges, nagib gore.
Neigen, *v. a.* nagnuti, nagibati, prignuti; ein Faß —, nagnuti, naginjati bure; d. Haupt —, prekloniti, oboriti glavu; ſich —, prikloniti se, nakloniti se; prignuti se; skloniti s (k...), naginjati se; (um zu trinken), priniknuti (da se napije); (ſich ver—), nakloniti se, pokloniti se (komu); ſich zu einer Sache —, naginjati se čemu; d. Baum neigt ſeine Äſte, grane od drveta se savijaju; Eines Willen zu etwas —, privoliti koga na što; das Haus neigt ſich, kuća klone; kuća stoji na hero; die Linien — ſich gegen einander, crte se sklanjaju; der Tag neigt ſich, dan naginje; dan je na izmaku, sunce se naginje na zapad.
Neigewein, *m.* omućine od vina.
Neigung, *f.* nagibanje, naginjanje, prigibanje; (Inclination), priklon, sklon, nagib; d. — zweier gerader Linien gegen einander, sklonost od dva pravca; (Hang), nagnuće, sklonost, naklonost; er hat — zum Böſen, sklonit je zlu; sklon je na zlo; — zu etwas haben, naginjati na što; — gegen eine Perſon empfinden, naviděti koga; ſ. Verneigung; (Luſt), želja.
Neigungsehe, *f.* ženitba s ljubavi.
Neigungswinkel, *m.* kut sklonosti.
Nein, *adv.* ne; willſt du es haben? —; hoćeš-li? Neću; iſt er dort? —; je-l' ondě? Nije; haſt du es? —; imaš-li? Neimam; — —! aja, jok vala; mit — antworten, zanijekati.
Neinſrau, *f.* nijekača; neća.
Neinherr, *m.* nijekač; nećo.
Neinwort, *n.* nijek.
Neiswer, *m.* čadič; ſ. Leucit.
Nekrolog, *m.* osmrtnica.
Nektar, *m.* nektar; Božje piće.
Nelke, *f.* (*Dianthus*), klinčić, karanfilj, garofan; ſ. Gewürznelke.
Nelkenartig, *adj.* klinčast.
Nelkenbaum, *m.* (*Caryophyllus*), gvozdika.
Nelkenblüte, *f.* gvozdika, karanfić.
Nelkenbraun, *adj.* gvozdičast.
Nelkenflor, *m.* cvatući klinčići.
Nelkengärtner, *m.* klinčićar.
Nelkengewächſe, *pl.* (*Caryophyllinae*), klinčevnice.
Nelkengras, ſ. Hornkraut.
Nelkengrün, *adj.* modrozelen.
Nelkenkoralle, *f.* (*Caryophyllia calicularis*), gvozdičasti koralj.
Nelkenkraut, *n.* ſ. Nelkenwurz.
Nelkenmyrte, *f.* gvozdičasta mrča.
Nelkenöl, *n.* ulje od gvozdike.
Nelkenpfeffer, *m.* ſ. Neugewürz.
Nelkenröschen, *n.* (*Agrostemma coron.*), krunast kukolj.
Nelkenſäure, *f.* kiselina od gvozdike.
Nelkenſtock, *m.* struk, bokor od klinčića, karanfilja.
Nelkenviole, *f.* ſ. Goldlack.
Nelkenwurz(el), *f.* (*Geum urbanum*), blaženak.
Nelkenzimmt, *m.* gvozdičasta mrča.
Nelumbie, *f.* (*Nelumbium*), orašinac.
Nennart, *f.* neodredjeni način.
Nennbar, *adj.* imenovni.
Nennbarkeit, *f.* imenovnost.
Nennbetrag, *m.* pisana svota, iznosak.
Nennen, *v. a.* imenovati; d. Kind wurde nach ſeinem Vater genannt, dětetu je naděnuto otčevo ime; nenne mir ihn, kaži mi ga; er nannte es ſchön, kazao je, da je lěpo; er nannte ihn einen Narren, nazvao ga je budalom; Einen bei ſeinem Namen —, zvati koga imenom i. poimence; er nennt ſich Johann, zove se Ivan; nenne mir ihn nicht mehr, nemoj mi ga više napominjati; er nennt ihn Vater, zove ga otcem; Peter genannt der Große, Petar prozvan Velikim; ſogenannt, tobož, tobožnji; oft genannt, više putah pomenuti; vorher genannt, pomenuti; er nennt ihn Freund, prijatelja se s njim; er nennt ihn Vetter, rodjaka se s njim; Alle nach der Reihe —, sve poimenovati.
Nenner, *m.* imenovalac; (*arith.*) nazivnik; allgemeiner —, zajednički nazivnik.
Nennfall, *m.* prvi padež, nominativ.
Nennung, *f.* imenovanje; proziv, nazov.
Nennwerth, *m* pisana i. imenovana vrednota.
Nennwort, *n.* ime, imenilo.
Neograph, *m.* novopisac.
Neographie, *f.* nov pravopis.
Neolog, *m.* novotar.
Neologiſiren, *v. n.* novotariti.
Neologismus, *m.* nova rěč, skovana rěč.
Neophyt, *m.* novověrac.
Nephelin, *m.* maglenac.
Nephryt, ſ. Nierenſtein.
Nepotismus, *m.* rodbinstvo, nepotizam.
Neptunismus, *m.* neptunizam.
Neptuniſt, *m.* neptunista.
Neptunsdoſe, *f.* rizkećana kamenica.
Neptunslöffel, *m.* žličasto uško.
Neptunswagen, *m.* (*Cymbium Neptuni*), Neptunova ladjica.

Nereide, *f.* (*Nereis*), dlakuša.
Nerve, *m.* živac; (Sehne), žila; (*bot.*) rebro.
Nerven, *v. a.* natetiviti.
Nerven= (in Zuſ.) živčan, živački.
Nervenaſt, *m.* grana živca.
Nervenauszehrung, *f.* suša, vehnuće živca.
Nervenbau, *m.* sustav živacah.
Nervenbeſchreibung, *f.* živcopis.
Nervenbüſchel, *m.* čuperak živacah.
Nervenfaden, *m.* živčano vlakance.
Nervenfieber, *n.* (debela) ognjica; vrućica.
Nervengeflecht, *n.* pleteż od živacah.
Nervengeiſt, ſ. Nervenſaft.
Nervengras, *n.* (*Arundo arenaria*), traska.
Nervenhaut, *f.* koža od živca.
Nervenknoten, *m.* živčan uzao.
Nervenkrank, *adj.* bolestnih živacah; er iſt —, boluju mu živci, bole ga živci.
Nervenkrankheit, *f.* živcobolja.
Nervenlehre, *f.* nauka o živcih, živcoslovje.
Nervenlos, *adj.* bez živacah.
Nervenmittel, *n.* krěpilo živacah.
Nervenreich, *adj.* pun živacah.
Nervenreiz, *m.* draženje, darnuće, podir živacah.
Nervenſaft, *m.* živčevina, sok od živca.
Nervenſalbe, *f.* pomast za živce.
Nervenſcheide, *f.* paživac.
Nervenſchlag, *m.* mrtvica živacah.
Nervenſchlinge, *f.* zasuk živacah.
Nervenſchwach, *adj.* slabih, nježnih živacah.
Nervenſchwäche, *f.* slabost živacah.
Nervenſtamm, *m.* živčano stablo.
Nervenſtark, *adj.* jakih živacah.
Nervenſtärkend, *adj.* krěpeći živce; —es Mittel, ſ. Nervenmittel.
Nervenſtärkung, *f.* krěpljenje, okrepa živacah.
Nervenſubſtanz, *f.* živčevina.
Nervenſyſtem, *n.* živčevlje.
Nervenvoll, ſ. Nervenreich.
Nervenwarze, *f.* živčana bradavica.
Nervenwurm, *m.* vlasac.
Nervenzittern, *n.* drhat živacah.
Nervenzufall, *m.* bolětica živacah.
Nervenzweig, *m.* ogranak živca.
Nervicht, *adj.* živčast.
Nervig, *adj.* žilav, čio; (*fig.*) krepak; (*bot.*) rebren.
Nervös, *adj.* (čověk) vredovnih živacah; nervozan.
Nerz, *m.* ſ. Sumpfotter.
Nespel, ſ. Mispel.
Neſſel, *f.* (*Urtica dioica*), kopriva; die kleine —, (*U. urens*), žara, žigavica; die taube —, (*Lamium*), medić, mrtva kopriva; (ſpr.) was eine — werden will, brennt bald, iz jutra se vidi, kakav će dan biti; —n brennen Feinde und Freunde, bodljiva krava bode i svoje teoce; kluge Hühner legen auch wohl in die —n, i konj od sto dukatah posrne.
Neſſelausſchlag, *m.* divlji osip.
Neſſelbaum, *m.* (*Celtis*), koprivić.
Neſſelblaſe, *f.* (*Voluta persicula*), drenjina.
Neſſelbrand, *m.* žarenje.
Neſſelbrennend, *adj.* žareć.
Neſſelfieber, *n.* ſ. Neſſelausſchlag.
Neſſelfink, *m.* ſ. Braunkehlchen.
Neſſelfliege, *f.* koprivnica.
Neſſelfrieſel, ſ. Neſſelausſchlag.
Neſſelgarn, *n.* koprina, koprenica.
Neſſelgeſträuch, *n.* koprivnjak.
Neſſelgewächſe, *pl.* (*Urticinae*), koprivnjače.
Neſſeling, *m.* (*Cyprinus alburnus min.*), bezribica; ſ. Ukelei.
Neſſelkönig, ſ. Zaunkönig.
Neſſelkrankheit, *f.* ſ. Neſſelausſchlag.
Neſſellaus, *f.* (*Aphis urticae*), koprivni ušenac.
Neſſeln, *v. a.* žariti, nažariti.
Neſſeln, *n.* žarenje.
Neſſelſäuger, *m* (*Chermes urticae*), koprivni sisač.
Neſſelſpanner, *m.* koprivnjak.
Neſſelſtaude, *f.* (Neſſelſtrauch *m.*), koprivnjak; (*Prasium*), slanovitak.
Neſſelſucht, *f.* ſ. Neſſelausſchlag.
Neſſeltuch, *n.* koprina, koprenica.
Neſſelvogel, *m.* koprivnjak.
Neſſelwanze, *f.* koprivna stěnica.
Neſſelzwirn, *m.* predja od koprive.
Neſt, *n.* gnězdo; das — bauen, graditi gnězdo, gnězditi se; ſich ein — aufbauen, nagnězditi se; ein — ausnehmen, izsěći, izvaditi ptiće; (ver.) leže, brlog; (v. Haaren), věnac, vrkoč; (v. ein. Dorfe), ein elendes —, pravo vranjsko gnězdo.
Neſtchen, *n.* gnězdašce.
Neſtei, *n.* polog, položak.
Neſtel, *n.* oputa; vrnčanica; (an Schuhen), obuvača; (v. Haaren), ſ. Neſt.
Neſtelbeſchlag, *m.* naperak.
Neſteln, *v. a.* navrnčati; (Haare), navrkočiti.
Neſtelnadel, *f.* igla, sabljica; ſ. Haarnadel.
Neſtelſtift, *m.* šiljak, naperak od oputa.
Neſtelwurm, ſ. Medina-Fadenwurm.
Neſterweiſe, *adv.* gnězdimice.
Neſtfeder, *f.* klica.
Neſtflüchter, *m.* kličavac, poletarac.
Neſthocker, *m.* golić, golušavac.
Neſtkammer, *f.* hrčkovo gnězdo.
Neſtküchen, Neſtküchlein, *n.* izležak; (v. Kind.) mezimac, mezimica.
Neſtler, *m.* oputar; ſ. Beutler.
Neſtling, *m.* golić, golič; ſ. Neſtküchlein; Neſtnadel, ſ. Neſtelnadel.
Neſtraupe, *f.* gusěnica-gnězdašica.
Neſttaube, *f.* golubić.
Neſtwurzel, *f.* (*Neottia nidus avis*), gnězdovica.
Nett, *adj.* ovijan, opran; pristao; čist; ſ. Netto.
Netterneſſel, *f.* žara, žigavica.
Nettheit, *f.* ovijanost, opranost; pristalost; čistoća.
Nettlich, ſ. Wählériſch.

Netto, *adj.* čist; bez dare; —, *adv.* upravo; — zehn Gulden, deset forintih u god.
Nettobetrag, *m.* čist iznosak.
Nettoerlös, *m.* čist utržak.
Nettoertrag, *m.* čist dohodak.
Nettogewicht, *n.* čista teža; vaga bez dare.
Nettogewinn, *m.* čist dobitak.
Netto-Tara, *f.* prava dara.
Netz, *n.* mreža; predja; das — auswerfen, baciti, metati mrežu; ein — stellen, zapeti, razapeti mrežu; mit —en umstellen, zamrežiti; Einem d. — über den Kopf werfen, zamaći komu mrežu za vrat; (d. Zeichnen), mrežotina; mit einem — überziehen, premrežiti; das große —, (*mesenterium*), plena; das kleine —, plenica; (Darmhaut), crevnjak; s. Zwerchfell; (*Voluta reticulata*), premreženo uško, mrežanka.
Netzauge, *n.* složeno, mrežasto oko.
Netzbaum, *m.* podlimak.
Netzbecken, *n.* kvasionica.
Netzbeutel, *m.* mrežasta kesa, mrežka.
Netzbruch, *m.* proder plene.
Netzchen, *n.* mrežica.
Netzdattel, *f.* omreženo uško.
Netze, *f.* kvasilo.
Netzen, *v. n.* mrežiti; mrežkati; s. Benetzen; (d. Färbern) popirati; (*geom.*) razastrti.
Netzentzündung, *f.* žar i. zapala plene.
Netzer, *m.* močilac; —in, *f.* močilja; kvasilja.
Netzfaltenschwamm, *m.* mrežasti knjižak; s. Thränenschwamm.
Netzfaß, *n.* popiralo.
Netzflechte, *f.* Netzflechtling, *m.* (*Reticularia*), mrežulja.
Netzflügelig, *adj.* mrežastih krilah.
Netzflügler, *pl.* (*Neuroptera*), mrežnjaci.
Netzförmig, *adj.* mrežan; mrežast.
Netzgabel, *f.* mrežne rašlje.
Netzgefäß, *n.* mrežnica.
Netzgewebe, *n.* mrežotina.
Netzhaut, *f.* (*retina*) mrežnica, mrena.
Netzhorn, *n.* s. Netzrolle.
Netzkammer, *f.* kvasionica.
Netzkante, *f.* mrežna čipka.
Netzkessel, *m.* močionik.
Netzkoralle, *f.* (*Retepora cellulosa*), mrežika.
Netzmacher, *m.* mrežar.
Netzmagen, *m.* kapura.
Netzmelone, *f.* dinja.
Netznatter, *f.* smedji už i. guž.
Netzpalme, *f.* (*Manicaria saccifera*), kesnica.
Netzpatelle, *f.* (*Patella reticulata*), premrežena bljudica.
Netzquadrat, *n.* četvorna mreža.
Netzring, *m.* kolut od mreže.
Netzrolle, *f.* (*Conus textilis*), premrežen čunjac.
Netzschlange, *f.* (*Anguis reticul.*), premrežen slěpić.
Netzschnecke, *f.* (*Murex reticularis*), mrežast volak.
Netzschwamm, *m.* spužva-kvasilica.
Netzsehen, *n.* mreženje vida.
Netzspindel, s. Netzschnecke.
Netzspinne, *f.* (*Theridium benignum*), bolětnik.
Netzständer, *m.* močionik.
Netzstange, *f.* motka od mreže.
Netzstern, *m.* (*Asterias reticulata*), mrežna križalina.
Netzstich, *m.* mrežkanje.
Netzstricker, *m.* mrežar; —in, *f.* mrežarica.
Netzstrickerei, *f.* mrežarija.
Netztute, *f.* premrežen čunjac.
Netzwasser, *n.* voda za kvašenje; poškrop.
Netzwerk, *n.* mrežje.
Netzwurst, *f.* frikandelja.
Neu, *adj.* nov; das —e Jahr, nova godina; mlado lěto; —es Brod, mekan kruh; —er Wein, novo, lětošnje vino; —er Mond, s. Neumond; —er Schnee, ponovac; etwas Neues erzählen, pripovědati što novo; was hört man Neues? koji su glasi? što ima novoga? —en Muth fassen, opet se ohrabriti; —e Kräfte sammeln, sěknuti snagom; die Sache ist mir —, ta mi je nova; toga neznam; eine Sache wieder — machen, obnoviti, ponoviti što; (spr.) es geschieht nichts Neues unter der Sonne, ništa nije novo na světu; —, *adv.* aufs Neue machen, na novo raditi; von —em anfangen, iznova (iznovice) početi; es regnet von Neuem, opeta pada kiša.
Neu- (in Zus.) novo-.
Neuanbauer, *m.* novoselac, doselac; s. Colonist.
Neuangekommen, *adj.* upravo došao.
Neuaufgelegt, *adj.* pretiskan, nanovo štampan.
Neuaufgegangen, *adj.* nov.
Neubacken, *adj.* istom pečen, vruć; ein —es Brod, toplik; er ist ein —er Edelmann, pokondirena je tikva; najela se gladnica, pa se nazvala banica.
Neubau, *m.* novi sad; s. Colonie; Neubaute.
Neubauer, s. Colonist.
Neubaute, *f.* nova gradjevina.
Neubegierde, s. Neugierde usw.
Neubekehrte, Neubekenner, *m.* novověrac; (d. Christen), pokrštenjak, novokrštenik; —, *f.* pokrštenica.
Neubelaubt, *adj.* der Wald ist —, gora se je preoděla listom.
Neubelebung, *f.* oživljanje.
Neubruch, *m.* krčevina, krč, trebežina.
Neubruchzehent, *m.* krčevnina; gornica.
Neue, *m.* novak.
Neue, *f.* novost.
Neue, *n.* ponovac; s. Neumond.
Neuen, Neuern, *v. a.* noviti.
Neuerdings, *adv.* (vor Kurzem), nedavno, skorice; (wieder), opet; (von Neuem), nanovo, iznova, iznovice, iztekar.

Neuerer, *m.* novar, novotar; ſ. Neograph; Neolog; —in, *f.* novarica.
Neuerlich, *adv.* u novije vrême; ſ. Neulich.
Neuern, ſ. Neuen.
Neuerthum, *n.* novi věk; sadanjost.
Neuerung, *f.* novota, novština; novina; —en anfangen, novariti, novotariti.
Neuerungs- (in Zuſ.) novotni.
Neuerungsfitzel, *m.* novotarstvo.
Neuerungsluſtig, *adj.* novotan.
Neuerungsſcheu, *adj.* plah od novštine.
Neuerungsſcheu, *f.* plahost od novštine.
Neuerungsſucht, *f.* novarstvo, novotarstvo.
Neuerungsſüchtig, *adj.* pohlepan na novštinu; ſ. Neuſüchtig.
Neuerungsvertrag, *m.* obnovljena pogodba.
Neufänger, Neufinder, *m* nov rudničar.
Neugebacken, ſ. Neubacken.
Neugebildet, *adj.* —e Wörter, nove rěči.
Neugeboren, *adj.* istom, upravo, sada rodjen; novorodjen; (*fig*) pre(po)rodjen.
Neugeborne, *m.* novorodjenik.
Neugeburt, *f.* prěporod.
Neugeprägt, *adj.* nov.
Neugereut, *n.* ſ. Neubruch.
Neugeſchenkt, *adj.* iznova darovan.
Neugeſetz, *n.* nov zakon.
Neugeſtaltung, *f* preuredba, nova uredba, preuredjenje.
Neugetauft, *adj.* upravo sada kršten; nanovo kršten.
Neugewürz, *n.* krupni papar, glavičice.
Neugier, Neugierde, *f.* znaličnost (ljubopitnost); aus —, od čuda.
Neugierig, *adj.* znaličan (ljubopitan); ich bin — zu hören, željan sam čuti; er iſt ſehr —, sve hoće da znade.
Neugieriae, *m.* znalica.
Neuglaube, *m.* nova věra.
Neugläubig, *adj.* novověrski.
Neugläubige, *m.* novověrac.
Neugroſchen, *m.* novi grošić.
Neuheit, *f.* novost.
Neuigkeit, *f.* novina, novinka; er weiß alle —en, (ſpr.) zna šta je car večerao.
Neuigkeitskrämer, *m.* novinkar.
Neuigkeitskrämerei, *f.* novinkarstvo.
Neujahr, *n.* nova godina; (Neujahrsfeſt), mlado lěto; Einem zum —e Glück wünſchen, čestitati komu novu godinu i. mlado lěto; ich wünſche ein glückliches —! čestita Vam nova godina! srećno Vam mlado lěto!
Neujahrsfeſt, *n.* mlado lěto.
Neujahrsgeſchenk, *n.* koleda, dobra ruka.
Neujahrsgratulant, *m.* koledjanin.
Neujahrsgratulation, *f.* kolednica, čestitka za novu godinu.
Neujahrslied, *n.* koleda, kolednica.
Neujahrsnacht, *f.* in der —, u oči mladoga lěta.
Neujahrstag, *m.* mlado lěto.
Neujahrsumgang, *m.* koledovanje.
Neujahrswunſch, *m.* ſ. Neujahrsgratulation.
Neuland, *n.* ſ. Neubruch.
Neulehre, *f.* nov nauk.
Neulich, *adj.* onomadnašnji, onomadnji, skorašnji, prvašnji; —, *adv.* nedavno, onomad, onomadne, skorice, ovih dana.
Neulicht, *n.* ſ. Neumond.
Neuling, *m.* novajlija, novak, novljak.
Neumacher, *m.* obnovilac.
Neumannskraft, *f.* (*Verbascum Lychnitis*), svěćnjak.
Neumarkt, *m.* novi trg.
Neumilchen, *adj.* —e Kuh, mladačna krava; opaša.
Neumodiſch, *adj.* novokrojni, po novom kroju.
Neumond, *m.* mladina, mladj, mladac, mladjak, mlad měsec; wir haben —, měsec se mladi, pomladjuje, měnja, novi.
Neun, *num.* devet; — Männer, devetorica; — Kinder, devetoro děce; es waren ihrer —, bilo ih je devet, bila su devetorica; es iſt — Uhr, devet je satih, deveta je minula; es hat — geſchlagen, izbilo je devet satih i. urah.
Neun, *f.* devetica.
Neunauge, *n.* (*Petromyzon marinus*), okatica; (*P. fluviatilis*), migulja, devetooka.
Neunbaßner, *m.* devetak.
Neunblätterig, *adj.* devetolist.
Neuneck, *n.* devetonuglica; (—winkel), devetokuće, devetokutnik; (*min.*) devetorina.
Neuneckig, *adj.* na devet ugalah; devetonugli, devetokutan.
Neuneimerig, *adj.* od devet vedarah; ein —es Faß, devetakinja, devetačka.
Neuner, *m.* devetka, devetica; (Münze), devetak.
Neunerlei, *adj.* devetovrstan, od devet vrstih.
Neunfach, Neunfältig, *adj.* devetogub, devetorostruk; devetorni; das —e, devet putah onoliko.
Neunflach, *n.* devetorac.
Neunhämmerlein, *n.* ſ. Allermannsharniſch.
Neunheil, *n.* ſ. Bärlapp.
Neunhundert, *num.* devet stotinah.
Neunhundertel, *n.* devetostotnina.
Neunhundertjährig, *adj.* od devet stolěća.
Neunhundertſte, *adj.* devetostoti.
Neunjährig, *adj.* devetolětan, devetogodan, od devet godinah.
Neunjährige, *m.* devetâk; —, *f.* devetakinja.
Neunjährlich, *adv.* svake devete godine.
Neunkantig, *adj.* devetosrb.
Neunklappig, *adj.* devetoklopan.
Neunkraftwurzel, ſ. Peſtilenzwurzel.
Neunlappig, *adj.* devetokrp.
Neunlöthig, *adj.* devetolotan.
Neunmal, *adv.* devet putah, devet krat.
Neunmalig, *adj.* devetoputan, devetokratan.
Neunmonatig, *adj.* devetoměsečan, od devet měsecih.

Neunmonatlich, *adv.* svaki deveti mĕsec.
Neunmörder, ſ. Neuntödter.
Neunpfündig, *adj.* od devet funtih.
Neunſeitig, *adj.* devetostran.
Neunſtärke, *f.* ſ. Geißfuß.
Neunſtimmig, *adj* devetoglasan.
Neunſtrahl, *m.* devetorka.
Neunſtrahlig, *adj.* od devet zrakah.
Neunſtündig, *adj.* devetosatan, od devet satih, urah.
Neunſylbig, *adj.* od devet slovkih, slo-
Neuntägig, *adj.* devetodnevan, od devet danah.
Neuntäglich, *adv.* svaki deveti dan.
Neuntauſend, *num.* devet tisućah, hiljа-
Neuntauſendſte, *adj.* devetotisući. [dah.
Neunte, *adj.* deveti.
Neuntehalb, *adv.* osam i pol(a).
Neuntel, *n.* devetina; (Abgabe), deve-tina, deveto.
Neuntel-Einnehmer, *m* devečar.
Neuntens, *adv.* deveto; devetom.
Neuntheilig, *adj.* devetodĕlan.
Neuntödter, *m.* (*Lanius collurio*), smeđji svrakoper.
Neunundzwanzig, *num.* dvadeset i devet; —ſte, dvadeset i deveti.
Neunwöchentlich, *adv.* svake devete sed-
Neunwöchig, *adj.* od devet sedmicah. [mice.
Neunzackig, *adj.* devetoperan, devetorog.
Neunzählig, *adj.* devetorni, devetoričan.
Neunzehn, *num.* devetnaest; Einer von —, jedan od devetnaestorice; — Enkel, devetnaestoro unučadi.
Neunzehner, *m.* devetnaestka; devetnae-
Neunzehnerlei, *adj.* od devetnaest vrstih. [stak.
Neunzehnfach, Neunzehnfältig, *adj.* devetnaestogub.
Neunzehnhundert, *num.* devetnaest stoti-
Neunzehnjährig, *adj.* od devetnaest godinah. [nah.
Neunzehnmal, *adv.* devetnaest putah, devetnaest krat.
Neunzehnmalig, *adj.* devetnaestoputan.
Neunzehnmonatlich, *adj.* od devetnaest mĕsecih.
Neunzehnte, *adj.* devetnaesti.
Neunzehntehalb, *adv.* osamnaest i pol.
Neunzehntel, *n.* devetnaestina.
Neunzehntens, *adv.* devetnaesto.
Neunzig, *num.* devetdeset; — Menſchen, devetdesetorica; — Schweine, devetdesetoro krmadi.
Neunzigeimerig, *adj.* od devetdeset vedarah; ein —es Faß, devetdesetačka, devetdesetorka.
Neunziger, *m.* devetdesetak; (Zahl), devetdesetka; —in, *f.* devetdesetakinja.
Neunzigerlei, *adj.* devetdesetovrstan, od devetdeset vrstih.
Neunzigjährig, *adj.* devetdesetolĕtan, od devetdeset godinah.
Neunzigjährige, *m.* devetdesetak.
Neunzigmal, *adv.* devetdeset putah, devetdeset krat.
Neunzigmalig, *adj.* od devetdeset putah.
Neunzigſte, *adj.* devetdeseti. [pol.
Neunzigſtehalb, *adv.* osamdeset devet i
Neunzigſtel, *n.* devetdesetina, devetde-seti dio.
Neunzigſtens, *adv.* devetdeseto.
Neunzigſtündig, Neunzigtägig, Neunzig-wöchig, *adj.* od devetdeset urah (sa-tih), danah, sedmicah. [palacah.
Neunzöllig, *adj.* devetpalački, od devet
Neureut, *n.* Neurode, *f.* ſ. Neubruch.
Neurilem, ſ. Nervenſcheide.
Neuſatz, *m.* sad, mladj, novi sad.
Neuſtadt, *f.* novi grad, novo mĕsto.
Neuſtift, *n.* novoselje; novi sad.
Neuſucht, *f.* novotarstvo.
Neuſüchtig, *adj.* novotan; ein —er Menſch, novar, novotar; er iſt —, na novštinu hlepi.
Neuteſtamentlich, *adj.* novo-zavĕtni, novo-
Neuthum, ſ. Neuerthum. [zakoni.
Neutral, *adj.* nijednostran; (*chem.*) obojni, neutralan.
Neutraliſiren, *v. a.* neutralizovati.
Neutralität, *f.* nijednostranost.
Neutralſalz, *n.* obojna sol.
Neutrum, *n.* srednji rod (spol).
Neuverjüngt, *adj.* pomladjen
Neuvermählte, *f.* mlada; die —en, mla-
Neuvogel, ſ. Schneeammer. [dĕnci.
Neuwahl, *f.* nov izbor.
Neuwelt, *f.* novi svĕt.
Neuzeit, *f.* novi vĕk.
Neveu, ſ. Neffe. [na živce.
Nevritiſch, *adj.* krĕpeći živce; dĕlujući
Nevrologie, *f.* živcoslovje.
Niccoline, *f.* (*Prasium*), slanovitak.
Nicht, *adv.* ne; er kann — ſchlafen, nemože spavati; er war nicht, nije ga bilo; auch — ein einziges Mal, niti jedanput; — lange darauf, malo bilo za dugo nebilo; — doch, nemoj, nemojte; — einmal er, niti on, ni on; — gar viel, — gar oft, slabo; gar —, ſ. Gar; durchaus —, nipošto, nikako; ni počem; in Ewigkeit —, nikad ni do vĕka; — im geringſten, ni malo; will er — kommen? zar neće da dodje? — der Verluſt iſt es was ihn ſchmerzt, neboli njega gubitak (nego . . .); er iſt immer — zu Hauſe, wenn . ., nikada ga neima kod kuće, kad . .; er iſt — immer zu Hauſe, wenn . . ., nije uvĕk kod kuće, kad . .; er mag wollen oder —, il mu se hoće il neće; hoće neće, sve jedno; — wahr? je-li? jel'de? zar nije? — ſo gelärmt, nemoj(te) tako halabučiti; habe ich dir — geſagt, du ſolleſt — hingehen? jesam-li ti kazao, da tamo neideš? war-um — gar, a da kako; aja; wie ſchlau

ein alter Dieb — ist, ala je lukav star tat; evo lukavštine staroga tata! mit —en, s. Keineswegs; zu —e machen,

Nicht, *m.* ništ. [uništiti.

Nichtachtung, *f.* neštovanje, nečast; (der Gesetze), nedržanje.

Nichtannahme, *f.* neprihvat.

Nichtarzt, *m.* nelékar. [nenadje.

Nichtauffindungsfall, *m.* im —e, ako se

Nichtbeachtung, *f.* nedržanje (čega); nemarenje (za što).

Nichtbesitz, *m.* neimanje; neimaština.

Nichtbetrieb, *m.* — des Gewerbes, netě-

Nichtchrist, *m.* nekršćanin. [ranje obrta.

Nichtdasein, *n.* nebitnost.

Nichtdenker, *m.* nerazmišljač.

Nichte, *f.* (der Schwester Tochter), nećaka, nećakinja, nećačica; (des Bruders Tochter), sinovica, sinovkinja.

Nichteinbringung, *f.* — der Klage, nedanje, nepodnos tužbe.

Nichterscheinen, *n.* **Nichterscheinung**, *f.* nedolazak; izostanak, izostaja. [ljenje.

Nichtgebrauch, *m* neporaba, neupotreb-

Nichtgelehrte, *m.* neuk.

Nichtgenuß, *m.* neuživanje.

Nichtgewesen, *adj.* nebio.

Nichthaltung, *f.* nedržanje.

Nichtig, *adj* ništetan; (*fig.*) sujetan; —er Schatten, tašta obsěna; s. Vergänglich; es ist null und —, nevalja ništa; etwas für — erklären, izreći, da što nevalja; — werden, izgubiti valjanost; etwas null und — machen, ništiti, uništiti što. [nevaljanosti.

Nichtigerklärung, *f.* izreka uništenosti,

Nichtigkeit, *f.* niština, ništoća, ništavnost, ništeta; (*fig.*) taština, sujetnost; (*jur.*) uništenost, nevaljanost; bei sonstiger —, inače bit će uništen(o), inače izgubit će valjanost, inače će se uništiti; (Nullität), niština.

Nichtigkeitsbeschwerde, *f.* žnoba i. pritužba za uništenje.

Nichtigkeitsgrund, *m.* razlog ništine.

Nichtkenner, *m.* nevěštak; neznalac, neznaja, neznajša.

Nichtleistung, *f.* nečinitba; wegen —, što nije učinio . . .

Nichtleiter, *m.* nevodič.

Nichtmeßwechsel, *m.* nesajmovska měnica.

Nichtmetall, *n.* nekovina.

Nichtminder, *adv.* isto tako.

Nichts, *adv.* ništa; besser etwas als —, bolje išta nego ništa; er will durchaus — damit zu thun haben, nikako neće da se u to měša, da s tim ima posla; es ist — an der Sache, nije stvari; wenn es weiter — ist, ako nije drugo što; ako nije što više; das ist ihm wie —, to mu je ništa; er hob es wie —, podiže kao perce; mir — dir —, nikomu ništa; ni pet ni devet; das hat — zu sagen, macht —, ništa za to; er hat gar —, neima nigdě ništa; neima ni mrake; neima satvarice; neima baš ni cvoke; um — und wieder —, nizašto, utaman, ban badava; sich wegen — zerzanken, zavaditi se ni oko šta; er ist zu —, ničemu nije; (spr.) wo — ist hat d. Kaiser sein Recht verloren, čega nije, ni car nedobije; um — und wieder — leiden, platiti suhu bědu; aus — wird —, od ničega nemože ništa biti; das heißt —, to nije ništa; — weniger als das, to nimalo; mit ihm ist — anzufangen, nemože se s njim ništa opraviti.

Nichts, *n.* ništavilo; Gott rief die Welt aus dem — hervor, Bog stvori svět od ničega; weißes —, běli ništ.

Nichtsdarüber, *n.* es ist —, lěpo do Boga; ni što ti u Boga krasnije!

Nichtschuld, *f.* nedug; er hat eine — gezahlt, platio je čega nije dužan.

Nichtschuldige, *m.* nekriv, nekrivac.

Nichtsdestoweniger, *adv.* ipak, opet (ni-

Nichtsein, *n.* nebitak. [štanemanje).

Nichtsgültig, *adj.* nevaljan.

Nichtsnutz, **Nichtsnutzig**, **Nichtsnützig**, *adj.* nevaljao; za ništa; ein —er Mensch, ništavac, ništarija, nevaljalac.

Nichtsnützigkeit, *f.* nevaljaostvo, nevaljaoština, nevaljalost.

Nichtsthuer, *m.* bezposlica, zaludnik, danguba. [nje.

Nichtsthun, *n.* bezposlenost; plandova-

Nichtswisser, *m.* neznalica. [valjao.

Nichtswürdig, *adj.* ništav, ništaran; ne-

Nichtswürdige, *m* ništavac, ništarija, hrdja, hrdja i čadja, hrdjobitina, ništavilo.

Nichtswürdigkeit, *f.* ništavilo; nevaljaostvo, ništarnost.

Nichtthat, *f.* nečin.

Nichttheilnahme, *f.* neučešće.

Nichtübereinstimmung, *f.* nesudaranje.

Nichtwissen, *n.* neznan, neznanja, neznana.

Nichtwollen, *n.* nehtěnje, neća.

Nichtwollende, *m.* nećo, nehtěša.

Nichtzahlung, *f.* neplatež; im Falle der —, ako se neplati.

Nick, *m.* klimac, kimac; s. Genick.

Nickel, *m.* nikalj; (*fig.*) loća, smucka.

Nickelblume, *f.* nikaljski cvět. [čadan.

Nickelerz, *n.* **Nickelkies**, *m.* nikaljski ku-

Nickelkönig, *m.* nikaljski kralj.

Nickeloxyd, *n.* nikaljski kis.

Nickeloxydul, *n.* nikaljski kisac.

Nickelvitriol, *m.* nikaljska galica.

Nicken, *v. n.* mit dem Kopfe —, klimati, kimati glavom; (als Zeichen der Bejahung), mahnuti glavom, magnuti; (schlummern), drěmati, kunjati.

Nickend, *adj.* ponikao.

Nicker, *m.* kimavac, klimavac; ſ. Nick; einen — machen, malo trenuti; spav-
Nickhaut, *f.* žmurnica. [nuti.
Nickiſch, *m.* (*Carex acuta*), oštrljat šaš.
Nickſchnepfe, *f.* (*Scolopax nutans*), šljuka-kimavica.
Nickſtuhl, *m.* dremnjak.
Nickſtunde, *f.* drěmnica.
Nicotin, *n.* duhanovina.
Nie, *adv.* nikad, nigda; —, —, nikada do věka; noch — wûlheten ſie ſo wie dieſes Jahr, tako su lětos běsnili kao
Niece, ſ. Nichte. [nikad.
Nieden, *adv.* dolě.
Nieder, *adj.* nizak, snizak; eine —e Gegend, niz *f.*; die —e Jagd, mali lov; das —e Wildpret, sitna divljač; die —n Gerichte, niži sudovi; die —n Schulen, dolnje učionice; —e Metalle, proste, malocěne kovine; —er Preis, omala cěna; —, *adv.* auf und — gehen, šetati se, hoditi gore i dolě; — mit ihm! udri po njem!
Niederbegeben, ſich, *v. r.* sići.
Niederbeten, *v. a.* Segen auf Einen —, izmoliti komu blagoslov.
Niederbeugen, *v. a.* sagnuti, sagibati; einen Aſt —, saviti, pokučiti, prignuti granu; (*fig.*) das Unglück hat ihn niedergebeugt, nesreća ga je oborila, slomila, porazila.
Niederblaſen, *v. a.* spuhnuti.
Niederblicken, *v. n.* zur Erde —, pogledati zemlji, oboriti oči k zemlji, nikom poniknuti.
Niederblinken, *v. n.* treptěti nad kim.
Niederbohren, *v. a.* Einen —, skoliti koga.
Niederbord, *m.* ladja.
Niederbrechen, *v. a.* slomiti, polomiti; ein Haus —, porušiti, razgraditi kuću.
Niederbreiten, *v. a.* prostrti.
Niederbrennen, *v. a.* spaliti, popaliti, požeći, požditi; —, *v. n.* izgorěti.
Niederbringen, ſ. Herabbringen.
Niederbücken, ſich, *v. r.* sagnuti se, prignuti se.
Niederbügeln, *v. a.* prigladčati.
Niederbürſten, *v. a.* skefati, sčetkati.
Niederdonnern, *v. a.* gromom poraziti.
Niederdrücken, *v. a.* pritisnuti, potlačiti; Einen —, površiti, pripušiti, skrkljušiti, vršljati koga; ſ. Niederbeugen.
Niederdruck-Dampfmaſchine, *f.* parostroj nizka tlaka. [se.
Niederducken, *v. n.* ščunjiti se, ščučunjiti
Niedere, *m.* Hohe und —, visoki i mali.
Niedere, *f.* niz *f.*, niza, dolja; ſ. Nied-
Niedereilen, *v. n.* pohitati dolě. [rigkeit.
Niederfahren, *v. n.* sići; ein Blitz fuhr nieder, puče munja; mit der Hand —, mašiti se rukom dolě; —, *v. a.* einen Menſchen —, pogaziti i. pregaziti koga kolima; pregnati kola preko koga.
Niederfahrt, *f.* silazak.
Niederfall, *m.* pad; pripadanje.
Niederfallen, *v. n.* opasti, pasti; etwas — laſſen, izpustiti što; vor Einem —, pasti nica i. ničice pred koga; pripasti ka komu; (wdm.) pasti (na...).
Niederfällen, *v. a* oboriti, obarati; posěći, poposěcati.
Niederfeuern, *v. a.* oboriti iz puške.
Niederflattern, *v. n.* sprhnuti, slepršati.
Niederflehen, ſ. Niederbeten.
Niederfließen, *v. n.* steći, stěcati; teći; (*fig.* v. Haaren uſw.) pasti po...
Niederführen, *v. a.* svesti, svoditi.
Niedergang, *m.* zahod, zapad; ſ. Nieder-
Niedergebeugt, *adj.* pokunjen. [fahrt.
Niedergebogen, *adj.* prignut.
Niedergedrückt, *adj.* oboren, poražen.
Niedergehen, *v. n.* (v. d. Sonne), zapadati, smiriti se; zalaziti; sěsti; ſ. Sin-
Niedergelangen, *v. n.* sići, dolě doći. [ken.
Niedergericht, *n.* niži sud.
Niedergeſchlagen, *adj.* porušen, snužden; sětan, dreseo; potučen; poklopljen, poparen, pokunjen; er iſt ganz —, sasvim se je poklopio; — ſein, polunjiti se, pokunjiti se, skunjiti se, snužditi se, sklunjiti se; obneveseliti se.
Niedergeſchlagenheit, *f.* porušenost, oborenost; dreselje.
Niedergeſtreckt, *adj.* (*bot.*) povaljen.
Niedergießen, *v. a.* slěvati; —, *v. i.* es gießt nieder, kiša lěva.
Niedergleiten, Niederglitſchen, *v. n.* skliznuti se, spuziti se.
Niederhacken, ſ. Niederhauen.
Niederhalten, *v. a.* dolě, ničice držati; Einen —, držati koga u škripcu.
Niederhang, *m.* strmen; strana.
Niederhangen, ſ. Herabhangen.
Niederhauen, *v. a.* posěći; (*fig.*) okrenuti pod sablju, poklati.
Niederhauen, *n.* poseka.
Niederheben, *v. a.* skinuti, snimiti.
Niederhocken, *v. n.* čučnuti, čepnuti, ščučuriti se.
Niederholder, ſ. Attich.
Niederholz, *n.* sitnogorica.
Niederjagd, *f.* mali lov.
Niederkämpfen, *v. a.* obhrvati, nadhrvati.
Niederkauern, ſ. Niederhocken.
Niederklappen, *v. a.* poklopiti.
Niederklettern, *v. n.* spuziti, spuzati.
Niederknien, *v. n.* kleknuti (na koléna), pokleknuti.
Niederkommen, *v. n.* roditi; poroditi se; mit einem Knaben —, roditi mužko děte; razstati se s mužkim dětetom.
Niederkriechen, *v. n.* spuziti.
Niederkunft, *f.* porodjaj.
Niederlächeln, *v. n.* der Mond lächelt auf uns nieder, měsec se na nas smeši.
Niederlage, *f.* (Magazin), skladište; (Waarenvorrath), skladnja; (*mil.*) poraz, po-

lom; eine — leiden, polomiti se; dem Feinde eine völlige — beibringen, hametice smesti, polomiti neprijatelja; hametom potući neprijatelja.
Niederlagsgebühr, *f.* ſ. Lagergeld.
Niederlagsverwandte, *m.* sukladnik.
Niederland, *n.* dolja.
Niederlaß, *m.* ſ. Niederlaſſung.
Niederlaſſen, *v. a.* spustiti, spuštati; ſich —, *v. r.* spustiti se; die Vögel laſſen ſich nieder, ptice padaju (n. p. na zemlju); d. Vögel ließen ſich nieder, ptice popadoše (po...); (ſich ſetzen), sěsti; ſich in Agram —, nastaniti se u Zagrebu; ſich häuslich —, okućiti se, naseliti se, utemeljiti se.
Niederlaſſung, *f.* naseoba, nastana; ſ. Colonie.
Niederlaufen, *v. n.* strčati, strkati; sletěti; —, *v. a.* trčeć obaliti, svaliti.
Niederlegen, *v. a.* položiti, polagati; dolě metnuti; metnuti, povaliti na zemlju; ſich —, leći; lěgati; prileći; povaliti se; er legte ſich nieder um nie mehr aufzuſtehen, dolě leže, gore neustade; (um zu ſchlafen), leći spavati; eine Sache bei Jemand —, dati komu što na ostavu; ostaviti što kod koga; Waaren —, skladati robu; ein Amt —, ostaviti se službe; ostavku dati, podněti.
Niederleger, *m.* položnik; ſ. Deponent.
Niederlegung, *f.* polaganje, pologa; ostava; (d. Amtes), ostavka.
Niederleuchten, *v. n.* dolě posvětliti.
Niederliegen, *v. n.* logom ležati; ein —der Stengel, povaljena stablika; der Handel liegt nieder, trgovina je stala, zapela; —, *v. a.* povaliti.
Niedermachen, *v. a.* spustiti, spuštati; ſ. Niederhauen.
Niedermähen, *v. a.* pokositi, pokašati, skositi, oboriti, obarati.
Niedermalmen, *v. a.* pogaziti.
Niedermetzeln, *v. a.* sasěći, posěći, izsěći; okrenuti pod sablju; razněti na sablje.
Niederplumpen, *v. n.* ljusnuti (na zemlju).
Niederpoltern, *v. n.* stropoštati se.
Niederpurzeln, ſ. Herabpurzeln.
Niederrechen, *v. a.* sgrecati.
Niederreden, *v. a.* nadgovoriti.
Niederregnen, *v. n.* dažděti.
Niederreißen, *v. a.* poraziti, povaliti; ein Haus —, porušiti, razrušiti kuću; einen Aſt vom Baume —, očehnuti, ulomiti granu s drveta; (*fig.*) ſ. Vernichten.
Niederreiten, *v. n.* sjahati; —, *v. a.* pregaziti, pogaziti konjem; das Getreide —, potrti usěve.
Niederrennen, ſ. Niederlaufen.
Niederringeln, ſich, *v. r.* saviti se na uvojke.
Niederringen, *v. a.* obhrvati.
Niederrollen, *v. n.* skotrljati se, skoturati se; der Vorhang rollte nieder, zastor se odmota; das Haupthaar rollte über Nacken und Schulter nieder, kosa mu je pala niz ledja; —, *v. a.* skoturati, skotrljati.
Niederſäbeln, *v. a.* pod sablju okrenuti.
Niederſägen, *v. a.* spiliti.
Niederſatz, ſ. Bodenſatz.
Niederſcheinen, *v. n.* (v. d. Sonne), sijati na zemlju.
Niederſchießen, *v. a.* ubiti iz puške, ustrěliti; postrěljati; ein Haus —, razstrěljati kuću; —, *v. n.* ein Blitz ſchoß zwiſchen uns nieder, munja puče medju nas; ein Raubvogel ſchoß auf d. Taube nieder, ptica-grabilica grinu na goluba.
Niederſchlag, *m.* der — des Regens, lěvanje kiše; (*chem.*) oborina; talog; (*mus.*) Aufſchlag und —, uzmah i pomah.
Niederſchlagen, *v. n.* prasnuti; —, *v. a.* oboriti, obaliti, povaliti; einen Baum —, ſ. Fällen; die Augen —, oboriti oči (k zemlji); nikom poniknuti; die Krämpe —, oklopiti klobuk; das Getreide —, potrti usěve; (*chem.*) oboriti, utaložiti; die Wallung —, utažiti krv; ein. Rechtsſtreit —, potušiti pru, parnicu; einen Beweis —, pobiti dokaz; Eines Hoffnung —, oteti komu ufanje; Eines Muth —, oteti komu srce; ſ. Entmuthigen; Einen —, poklopiti, skljuniti, pokunjiti, uplašiti koga.
Niederſchlagen, *adj.* ſ. Niedergeſchlagen.
Niederſchlagend, *adj.* nevesco, tužan, žalostan.
Niederſchlagkupfer, *n.* měd od městnice.
Niederſchlagmittel, *n.* taložilo, obaralo.
Niederſchlängeln, *v. n.* Blitze ſchlängeln aus der Wolke nieder, munje su ukrstilo; ein ſchmaler Pfad ſchlängelt ſich von d. Bergen nieder, tanka staza vijuga se niz goru.
Niederſchleudern, *v. a.* brečiti, lupiti (n. p. o tle, o zemlju).
Niederſchloßen, *v. a.* das Getreide iſt niedergeſchloßt, led je pobio usěve.
Niederſchlucken, *v. a.* progutnuti; eine Beleidigung —, pregorěti uvredu.
Niederſchlüpfen, *v. n.* šmignuti, šmrcnuti
Niederſchlürfen, *v. a.* posrkati.
Niederſchmettern, *v. a.* brečiti, vrljiti.
Niederſchreiben, *v. a.* napisati.
Niederſchreiten, *v. n.* sašetati.
Niederſchwemmen, *v. a.* splaviti.
Niederſchwimmen, *v. n.* splivati; zaplivati.
Niederſehen, ſ. Niederblicken.
Niederſein, ſ. Niederkommen.
Niederſenden, *v. a.* dolě poslati.
Niederſenken, *v. a.* in's Grab —, spustiti u grob; ſich —, ſ. Niederſinken.

Niederſetzen, *v. a.* posaditi; (e. Laſt —), položiti, metnuti dolě; ſich —, posaditi se; sěsti; einen Ausſchuß —, odrediti, postaviti odbor.
Niederſetzen, *n.* sědanje.
Niederſinken, *v. n.* klonuti; (in die Tiefe ſinken), ponirati, tonuti; zu Boden —, srušiti se na tle; pasti ničice; auf d. Knie —, klecati; die Nacht ſinkt nieder zur Erde, mrak se hvata; mrak na zemlju pada; noć je pritisnula i. priklapa zemlju; die Nacht ſank nieder zur Erde, noć je omrknula; (von der Sonne), smiriti se, smirivati se.
Niederſitzen, *v. a.* usěsti; —, *v. n.* Einen — heißen, reći komu da sědne.
Niederſpringen, *v. n.* skočiti na tle.
Niederſpülen, *v. a.* splaknuti.
Niederſtämmig, *adj.* nizak.
Niederſtampfen, *v. a.* pogaziti, potrti, utrti.
Niederſtändig, *adj.* nizak.
Niederſtechen, *v. a.* skoliti, zaklati.
Niederſteigen, *v. n.* sići, silaziti; dolě stupiti.
Niederſteigend, *adj.* —e Linie, nizgredna, silazeća loza.
Niederſtellen, *v. a.* postaviti (dolě).
Niederſtoßen, ſ. Niederſtechen.
Niederſtrahlen, *v. n.* sijati na . . .
Niederſtrecken, *v. a.* oboriti, obaliti, povaliti; skoliti.
Niederſtürzen, *v. n.* pasti, srušiti se; ein Wolkenbruch ſtürzte nieder, provalio se je oblak; auf die Knie —, na kolěna pasti; —, *v. a.* oboriti; ſ. Herabſtürzen; ſich —, strmoglaviti se; d. Waſſer ſtürzen ſich ins Thal nieder, voda leti niz stranu.
Niedertanzen, *v. a.* die Schuhe —, razgaziti cipele igrajuć.
Niedertauchen, *v. a.* potopiti.
Niederträchtig, *adj.* podao, potišten; bezobrazan; ein —er Schuft, preizpodnja hulja.
Niederträchtigkeit, *f.* podlost, potištenost; bezobraznost.
Niedertreiben, *v. a.* těrati, stěrati dolě; das Vieh —, iztěrati stoku; —, *v. n.* das Schiff treibt nieder, ladja plovi niz vodu.
Niedertreten, *v. a.* pogaziti; potlačiti; Schuhe —, izvrnuti pete; izkriviti cipele; ein. Maulwurfshügel —, prigaziti krtinjak; das Gras —, utrti travu; ein. Menſchen —, poraziti koga.
Niedertriefen, *v. n.* kapati dolě.
Niedertrinken, *v. a.* Einen —, nadpiti
Niedertritt, *m.* pogaz. [koga.
Niedertropfen, *v. n.* kackati dolě.
Niederung, *f.* niza, niz *f.*, nizina, do(l).
Niederwald, *m.* sitnogorica, kološek.
Niederwaldwirthſchaft, *f.* sitnogoričenje.
Niederwälzen, *v. a.* svaliti, svaljati; obaliti.
Niederwall, *m.* podsip.
Niederwärts, *adv.* dolě; niz; na tle.
Niederwaſſerrad, *m.* podlěvače kolo.
Niederwehen, *v. a.* spuhnuti.
Niederwelt, ſ. Unterwelt.
Niederwerfen, *v. a.* baciti na tle; oboriti, sbaciti; Einen —, obaliti, povaliti koga; ſich vor Einem —, ſ. Niederfallen.
Niederwurf, *m.* povala.
Niederzerren, *v. a.* stezmati, potezati.
Niederziehen, *v. a.* povući, svući, svlačiti.
Niedlich, *adj.* sitan; ubav; ſ. Nett; Hübſch; ein —es Mädchen, ubavica.
Niedlichkeit, *f.* ubavost; milota; sitnost; ſ. Nettigkeit.
Niednagel, ſ. Nietnagel.
Niedrig, *adj.* nizak; snizak; ziemlich —, onizak; —es Waſſer, mala voda; —es Land, niz *f.*, niza; — liegen, prenizko ležati; eine —e Stimme, dubok glas; ein —er Preis, omala cěna; von —er Geburt, prosta roda; tamnik; e. —es Wort, prostačka rěč; ein —er Menſch, podao, potišten čověk; potištenjak; — ſpielen, igrati se na novčiće, na
Niedrigen, *v. a.* niziti, poniziti. [malo.
Niedrigkeit, *f.* nizkoća, nizost; (d. Landes), nizina; (d. Stimme), dubokost; (des Preiſes), maloća; (des Standes), prostota; (d. Ausdruckes), prostačina; (d. Geſinnung), podlost, potištenost.
Niedrigſtämmig, *adj.* nizak.
Niedrigung, *f.* niza, niz *f.*
Niele, *f.* ſ. Schlingbaum.
Niemals, *adv.* nikada, nigda.
Niemand, *pron.* nitko; —s Freund, ničiji prijatelj; es iſt — dort, neima ondě nikoga; neima ondě žive duše; (als Scheltwort), nitkov, nitković.
Niere, *f.* bubreg.
Nierenausſchnitt, *m.* zarez bubrega.
Nierenbaum, *m.* (*Anacardium occident.*), zapadni bubrežnjak.
Nierenbecher, *m.* bubrežna tulajica.
Nierenbecken, *n.* mokraćnik.
Nierenbeſchwerung, *f.* bolja bubrežja.
Nierenblutader, *f.* bubrežna žila.
Nierenbraten, *m.* bubrežnjaci, pečenica.
Niereneiſen, ſ. Klapperſtein. [gah.
Nierenentzündung, *f.* žar i. zapala bubre-
Nierenfett, *n.* pečenica.
Nierenfetthaut, *f.* opna pečenice.
Nierenförmig, *adj.* bubrežast.
Nierengeflecht, *n.* bubrežni pleteš.
Nierengeſchwür, *n.* rana u bubregu.
Nierengries, *m.* bubrežna pržina.
Nierenhaut, *f.* bubrežna opna.
Nierenkapſel, *f.* bubrežnjak.
Nierenkrank, *adj.* bolan, bolujući od bubregah; er iſt —, boluje od bubregah; bubrezi ga bole.
Nierenkrankheit, *f.* bolest bubregah.
Nierennerve, *m.* bubrežni živac.
Nierenprüfer, *m.* (*fig.*) izpitalac srca.

Nierenſand, ſ. Nierengries.
Nierenſchlagader, *f.* bubrežna kucavica i. odihavica.
Nierenſchmerz, *m.* bol bubregah.
Nierenſchnitte, *f.* bubrežni križak.
Nierenſtein, *m.* bubrežni pěsak; (*min*) grohotuša.
Nierenſtück, *n.* pečenje s bubregom; ſ. Nierenbraten.
Nierenſucht, ſ. Nierenkrankheit.
Nierentalg, *m.* loj od bubregah.
Nierenwarze, *f.* bubrežna bradavica.
Nierenweh, *n.* ſ. Nierenſchmerz.
Nierenweiſe, *adv.* bubrežke.
Nieſeblatt, Nieſekraut, *n.* (*Achillea ptarmica*), rebrac; ſ. Bertram; (*Serapias*), kukavica; falſches —, (*Sedum acre*), [žednjak.
Nieſeln, ſ. Näſeln.
Nieſemittel, *n.* kihalo (kijalo).
Nieſen, *v. n.* kihnuti; kihati (kijati).
Nieſen, *n.* kihanje; kihavica; (einmaliges —), kih, kihaj.
Nieſepulver, *n.* kihavka.
Nieſer, *m.* kih, kihaj; (der Nieſende), kihač, kihalac.
Nieſewurz, Nieſewurzel, *f.* d. ſchwarze —, (*Helleborus niger*), sprž, spreč; die grüne —, (*H. viridis*), kukurěk; die weiße —, (*Veratrum album*), čemerika, kihavka, kihavac; die wilde —, ſ. Nieſeblatt.
Nießbar, Nießbarkeit, ſ. Genießbar.
Nießbrauch, *m.* uživanje, užitak; den — von etwas haben, uživati što.
Nießbrauchen, *v. a.* uživati.
Nießbraucher, ſ. Nutznießer.
Nießbrauchsbeſitz, *m.* užívni poseď.
Nießbrauchsgläubiger, *m.* užívni věrovnik.
Nießbrauchsgut, *n.* užívaoština.
Nießbrauchsſicherheit, *f.* užívna jamčevina.
Nießbrauchsverpfändung, *f.* založba užitka.
Nießen, Nießer, ſ. Genießen uſw.
Nießling, *m.* oblaporac.
Niet, *n.* zagvozda, zakovica.
Niete, *f.* praznica, ništica.
Nieteiſen, *n.* zagvozdač.
Nieten, *v. a.* zagvozditi, zakovati, sklinčiti; (einen Nagel —), zavrnuti, zavračati.
Nietfeſt, *adj.* prikovan.
Nietnagel, *m.* ſ. Niet; (am Finger), zanoktica, nakojedja, nokilj, noktilj.
Nietneu, *adj.* nov novcit.
Niffeln, ſ. Riffeln.
Nigelle, *f.* (*Nigella*), crnika.
Nikawitz, *m.* nikavac.
Nilbörs, *m.* (*Perca nilotica*), nioski okun.
Nileidechſe, *f.* (*Lacerta nilotica*), nioski gušter.
Nilente, *f.* (*Anas nil.*), nioska patka.
Nilgau, *m.* (*Antilope picta*), pisana sajga.
Nilkarpfen, *m.* (*Cyprinus nilot.*), nilski šaran.
Nilkieſel, *m.* prosta jašma.
Nilkrokodil, *n.* (*Crocodilus niloticus*), obična psoglavka; ſ. Krokodil.
Nil-Lilie, ſ. Nelumbie.
Nilling, ſ. Iltis.
Nillippfiſch, *m.* (*Labrus nilot.*), nioski [labrnjak.
Nilpferd, *n.* (*Hippopotamus amphibius*), begemot, vodeni konj.
Nilreiher, *m.* (*Tantalus Ibis*), nejasit.
Nilſalm, *m.* (*Salmo nilot.*), nioski losos.
Nilſchildkröte, *f.* (*Trionyx aegyptiaca*), nioska željva.
Nilſtein, ſ. Nilkieſel.
Nilwels, *m.* (*Sylurus mystus*), brkat som.
Nilwinde, *f.* večerni slak.
Nimbſch, *m.* (*Carex acuta*), oštrljat šaš.
Nimbus, ſ. Heiligenſchein.
Nimmer, *adv.* nikada, nigda.
Nimmermehr, *adv.* nigda ni do věka; ſ. Nimmer; (durchaus nicht), nipošto.
Nimmernüchtern, *m.* koji se nikada neiztrězni; jednako žedan.
Nimmerſatt, *adj.* nesit; er iſt —, nemože ga čověk zajaziti; tko bi ga zajazio, dušu bi stekao.
Nimmerſatt, *m.* nenasit; gladuš, gladnica; ſ. Pelikan.
Nimmerstag, *m.* auf Sankt —, na svetoga nikada; o škripovu dne; o Gjurinu petku.
Ninſiwurzel, *f.* (*Sium Ninsi*), ninsinga.
Niobium, *n.* niobij.
Nipp, *m.* srkalj; einen — thun, ſ. Nippen.
Nippen, *v. n.* pijucnuti, pijuckati; srknuti; (koſten), okusiti; (hacken), kljucati.
Nippfluth, *f.* plitka plima.
Nipps, *m.* sgeba, šušica, manjo.
Nippweiſe, *adv.* srčuć, srkom, srčimice.
Nirgend, Nirgends, Nirgendswo, *adv.* nigdě; für mich iſt — Troſt, za me neima utěhe.
Niſche, *f.* izdubak, uložina, okapina.
Niſchel, *m.* tikva, lubanja.
Niß, *f.* Niſſe, *pl.* gnjida.
Niſſelſalat, *m.* motoviljac.
Niſſig, *adj.* gnjidav.
Nißkamm, *m.* gnjidak.
Niſteln, Niſten, *v. n.* gnězditi; gnězditi se; graditi gnězdo; ugnězditi se.
Nitrat, *n* tonjan, nitrat.
Nitrobenzid, *n.* nitrobenzid.
Nitrobutterſäure, *f.* nitromaslena kiselina.
Nitrogen, *n.* tonjik, dušik, azot.
Nitrophanesſäure, *f.* nitrofanesna kiselina.
Nitroſchwefelſäure, *f.* nitrosumporna kiselina.
Nitroverbindung, *f.* slučenina od tonjika.
Nitrumſalz, *n.* salitar.
Niveau, *n.* raz, razina; au — ſein, razom (čega) biti; (Waſſerwage), razulja, liver.
Niveaudifferenz, *f.* razlika razine.
Niveauſchichte, *f.* razovit nasad, vitao,
Nivellement, *n.* razanje; raža.
Nivellirdiopter, *m.* razarska ziraljka.
Nivelliren, *v. a.* razati, nivelirati.

Nivelliren, *m.* razar.
Nivellirinſtrument, *n.* razalo, razulja, liver.
Nivellirkunſt, *f.* razarstvo.
Nivellirlatte, *f.* razak.
Nivellirwage, *f.* razulja, liver.
Nixblume, *f.* (*Nymphaea lutea*), lekuta; žuti lokvanj; ſ. Froſchbiß.
Nixe, *f* Rusaljka.
Nixenkraut, *n.* (*Hydrocharis*), vodarka.
Nixhaar, *n.* ſ. Fuchsſchwanz.
Nixwurzel, ſ. Nixblume.
Noahарche, *f.* (*Arca Noae*), opitnjak, korabljica Noina.
Noahmuſchel, ſ. Rieſenmuſchel.
Nobbe, ſ. Noppe.
Nobel, *adj.* gospodski.
Nobilitiren, ſ. Adeln.
Nobleſſe, *f.* plemstvo; gospoda.
Noch, *conj.* weder eins — das andere, ni jedno, ni drugo; weder Glück — Unglück, niti sreća, niti (nit) nesreća; —, *adv.* jošte, jošt, još; weißt du wohl — wie es kam? znaš-li i pametuješ-li kako... ? wenn du mich auch — ſo ſehr bitteſt, ſo..., molio me koliko ti drago; wenn es mir auch — ſo ſauer werden ſollte, makar kako se mučio; das laſſe ich — gelten, to dopuštam; ich ſehe kaum den Thurm — weniger die Kirche, i toranj samo nazirem, nekmoli da crkvu vidim.
Nochmalig, *adj.* opetnji, opetovan, ponovljen.
Nochmals, *adv.* jošte jedan put, opet; iznova.
Nock, *m.* nogalj.
Nocke, *f.* (Nockel), žličnjak.
Nolken, *v. n.* dutliti.
Nomade, *m.* selilac, nigdèselac, čergaš.
Nomadenlager, *n.* padalište selilacah, čergašah.
Nomadenvolk, *n.* selioci; selilački, čergaški narod.
Nomadiſch, *adj.* nigdèselački; ein —es Leben führen, uvèk seliti, čergašiti; netemeljiti; seliti a nesèsti.
Nomen, *n.* ime, imenilo.
Nomenclator, *m.* (*fig.*) kazalo; imenik.
Nomenclatur, *f.* nazivlje; ſ. Namenverzeichniß.
Nominal, *adj.* imenovni; imenovan.
Nominalfrage, *f.* predmetno pitanje.
Nominalwerth, ſ. Nennwerth.
Nominativ, *m.* prvi padež, nominativ.
None, *f.* devetina.
Nonius, *m.* sitnilo, nonij.
Nonne, *f.* duvna (duhovna), kaludjerica, koludrica; monahinja; eine — werden, otići u duvne; weiße —, ſ. Cicende; (*Liparis monacha*), duvna, borov prelac; (v. Schwein.) jalovka.
Nonnenabtei, *f.* ženska opatija.
Nonnenäuglein, *n.* (*Nigella*), crnika.
Nonnenbroſſel, *f.* (*Turdus monacha*), drozag-samac.
Nonnengans, ſ. Baumgans.
Nonnenkleid, *n.* oděća, habit duvne; mr-čina.
Nonnenkleppel, *m.* ſ. Grindkraut.
Nonnenkloſter, *n.* ženski samostan (manastir); ins — gehen, otići u duvne.
Nonnenkraut, *n.* ſ. Erdrauch.
Nonnenleben, *n.* duvnovanje.
Nonnenmeiſe, ſ. Sumpfmeiſe.
Nonnennelke, *f.* (*Nigella damasc.*), pitoma crnika.
Nonnenorden, *m.* red duvnah; duvne.
Nonnenſchleier, *m.* koprena duvne; den — nehmen, obući se.
Nonnenſtand, *m.* duvništvo; duvnovanje.
Nonnentaube, ſ. Schleiertaube.
Nonnenweihe, *f.* redjenje duvne, zaduhovnjenje.
Nonnenzelle, *f.* stanica (ćelija) duvne.
Nopalpflanze, *f.* (*Opuntia coccinellifer*), crvačnica; koseniljarka.
Noppe (Nobbe), *f.* upoćak; d. Leinwand hat viele —n, platno je upotljivo.
Noppeiſen, *n.* upotka.
Noppen, *v. a.* upoćke štipati; die Pferde — ſich, konji se glockaju.
Nopper, *m.* upoćkar.
Nord, *m.* sèver; (Weltgegend), sèver, noćaj.
Nord- (in Zuſ.) sèverni.
Nordbahn, *f.* sèverna žeљeznica.
Nordbahnactie, *f.* dionica od sèverne žeљeznice.
Nordbär, *m.* (*Ursus maritimus*), bèli, morski, sèverni i. ledeni medvèd.
Norden, ſ. Nord.
Norden, ſich, ſ. Orientiren.
Norderbreite, *f.* sèverna širina.
Norderſonne, *f.* sèverno sunce.
Nordgans, *f.* (*Anas Bernicla*), kazarka.
Nordgegend, *f.* sèverni kraj; sèver.
Nordgränze, *f.* sèverna granica, medja.
Nordiſch, *adj.* sèverni.
Nordkante, *f.* sèverni breg.
Nordkaper, *m.* (*Balaena glacialis*), ledeni kit.
Nordkreis, *m.* sèverni obratnik.
Nordland, *n.* sèverna zemlja, sèverija.
Nordländer, *m.* sèveranin, sèvernjak.
Nordländiſch, *adj.* sèverni.
Nordleute, *pl.* sèverani.
Nördlich, *adj.* sèverni; —, *adv.* k sèveru, na sèver, prama sèveru.
Nordlicht, *n.* sèverna luča i. svètlost.
Nordluft, *f.* sèverni zrak.
Nordmeer, *n.* sèverno more.
Nordmöve, *f.* (*Procellaria glacialis*), sèverni galeb.
Nordnordoſt, *m.* sèverni sèvero-iztok.
Nordnordweſt, *m.* sèverni sèvero-zapad.
Nordoſt, *m.* sèvero-iztok.
Nordoſtering, *m.* sèvero-iztočni odklon.
Nordöſtlich, *adj.* sèvero-iztočni.
Nordoſtwind, *m.* kozomor, oblačnjak, grk.
Nordpol, *m.* sèverna stožerina.

Nordpunkt, *m.* sěverište. [licht.
Nordſchein, *m.* sěverna zažara; ſ. Nord-
Nordſee, *f.* sěverno more.
Nordſeite, *f.* sěverna strana.
Nordſtern, ſ. Polſtern.
Nordvolk, *n.* sěverni narod.
Nordwärts, *adv.* k sěveru, na sěver, prama sěveru, put noćaja, na noćaju.
Nordwaſſer, *n.* sěverna struja.
Nordweiſer, *m.* sěvernica.
Nordweſt, *m.* sěvero-zapad.
Nordweſtering *f.* sěvero-zapadni odklon.
Nordweſtlich, *adj.* sěvero-zapadni.
Nordweſtwind, *m.* večerina, provenac.
Nordwind, *m.* sěver, sěverin; dem —e ausgeſetzt, sěverljiv; sěveru na udarcu.
Nörgeln, *v. n.* mumljati, mrmljati; vrnčati; mrčati (na koga).
Nork, *m.* bleštnik.
Norm, *f.* pravilo.
Normal, *adj.* pravilan; po pravilu.
Normale, *f.* (Linie), pravionica.
Normale, *n.* pravilo; (Vorſchrift), propis.
Normalgröße, *f.* propisana veličina.
Normaljahr, *n.* praviono lěto.
Normalienbuch, *n.* pravionik.
Normalſchule, *f.* početnica; normalna škola; ſ. Muſterſchule.
Normalſchüler, *m.* početnik.
Normatag, *m.* praznik.
Normativ, *adj.* das iſt —, to je pravilo; —, *adv.* za pravilo.
Normiren, *v. a.* dati i. načiniti pravilo za što; urediti što po pravilu.
Nörz, *m.* vidrica. [lestih.
Noſologie, *f.* boljoslovje; nauka o bo-
Noſologiſch, *adj.* boljoslovan.
Nößel, *n.* měrica, litra.
Nöſſelfink, ſ. Peſtvogel.
Nößelweiſe, *adv.* na měrice, litre.
Noſtoch, *n.* (*Nostoc*), nostok.
Nota, *f.* (*merc.*) račun; ſ. Note.
Notabene, *n.* opazka. [spoda.
Notabeln, *pl.* prednjaci; velikaši; go-
Notar, *m.* bilježnik.
Notariat, *n.* bilježništvo.
Notariatsact, *m.* bilježničko dělo; (Schrift), bilježnički spis.
Notariatsarchiv, *n.* bilježnička pismara.
Notariatsgebühr, *f.* bilježnina.
Notariatsgeſchäft, *n.* bilježnički posao; bilježništvo.
Notariatsinſtitut, *n.* bilježništvo. [prava.
Notariatsinſtrument, *n.* bilježnička iz-
Notariatsordnung, *f.* bilježnički red i. rednik; bilježnička uredba.
Notariatsprüfung, *f.* bilježnički izpit.
Notariatsſtelle, *f.* služba bilježnička.
Note, *f.* (Anmerkung), bilježka, opazka; (Dienſtſchreiben), službeno pismo; dopis; eine — ſchreiben, službeno (komu) pisati; —n wechſeln, dopisivati (o čem); (*mus.*) kajda, nota; —n, *pl.* ſ. Muſikalien; (*merc.*) ſ. Banknote.
Notenblatt, *n.* list od notah. [tah.
Notenbuch, *n.* glasbovnik, knjiga od no-
Notendruck, *m.* tiskanje notah.
Notendruckerei, *f.* notarnica.
Notenemiſſion, *f.* izdavanje bankah.
Notenfeder, *f.* pero za note.
Notenhandel uſw. ſ. Muſikalienhandel.
Notenkopf, *m.* glavica od note, kajde.
Notenlernen, *n.* učenje notah.
Notenlinie, *f.* crta za note.
Notenpapier, *n.* papir i. hartija za note.
Notenplatte, *f.* ploča od notah.
Notenpult, *n.* stalnica za note.
Notenſchnecke, *f.* (*Voluta musica*), kaj-
Notenſchreiber, *m.* notar. [danka.
Notenſchwanz, *m.* rep od note.
Notenſtecher, *m.* vajač notah.
Notenſtein, *m.* kajdaš.
Notentute, *f.* pisan čunjac.
Notenumlauf, *m.* kolanje, okolovanje
Notenwechſel, *m.* dopisivanje. [bankah.
Noth, *adv.* treba; es thut ihm —, trebuje, trebâ; Geld iſt mir —, novacah trebam, novacah mi treba; es thut —, treba, valja; es thut nicht —, nije trěbe; Eines thut —, jedno je potrebno; das thut —, to je ono što se hoće; es iſt mir —, navaljuje mi na polje; natužuje mi; došla mi je sila; navalilo i. natužilo mi je na polje.
Noth, *f.* potreba; nevolja, nuždа; ich brauche es zur höchſten —, vrlo mi toga treba; die — hat mich dazu getrieben, nevolja me je natěrala; wenn — an Mann geht, kad dodje do nevolje i. do gusta; kad dodju vile k očima; kad se tko nadje u nevolji; Einem ſeine — klagen, kazivati komu svoje jade; jaditi se komu; Einem aus der — helfen, izvaditi koga iz nevolje; pomoći koga u nuždi; izporučiti koga; (ſpr.) privezati komu glavu; (ſpr.) — kennt kein Gebot, potreba zakona neima; Einem in der — beiſtehen, biti komu u nevolji; — bricht Eiſen, sila kola lomi; im Falle d. —; zur —, za nevolju; ako uztreba; kad dodje do glave; er thut es ohne —, bez nevolje to učini; nije mu bila sila, da . .; er hat zur — zu leben, ima svoju potrebicu; mit genauer —, jedva jedvice; ich bin mit genauer — davongekommen, malo ne pogiboh; (Mühe), muka, trud; man wird — damit haben, bit će muke s tim; das macht mir viele —, to me vrlo muči; in — gerathen, opotrebiti, u potrebi se naći; er iſt in — gerathen, potreba ga je našla i zaokupila; ukuburio je; er iſt plötzlich in — gerathen, našla ga je běda na suhu putu; (Gefahr), opasnost, pogibio; es iſt —

vorhanden, za glavu je; es hat keine —, nije sile, preše; — leiden, oskuděvati, suhotovati; er leidet —, mori ga nevolja, u potrebi živi; Einem viel — machen, zadavati komu puno jada i. tuge; die ſchwere —, ſ. Fallſucht.

Nothachſe, *f.* osovina za nevolju, nuždu.

Nothadreſſat, *m.* nuždovnik.

Nothadreſſe, *f.* nuždopis.

Nothanker, *m.* izbavno sidro.

Notharbeit, *f.* posao za nevolju.

Nothauswurf, *m.* izbacivanje za nevolju.

Nothbau, *m.* gradnja za nevolju; das iſt nur ein —, to se samo za nevolju gradi.

Nothbehelf, *m.* okrpa, krpež, podpomoć.

Nothbrüchig, *adj.* — machen, razbiti.

Nothbrücke, *f.* most za nevolju.

Nothdamm, *m.* nasip na brzu ruku sa-

Nothdrang, *m.* sila. [gradjen.

Nothdringen, ſ. Nothgedrungen.

Nothdringend, *adj.* silan, naprešan.

Nothdurft, *f.* potreba; oskudica; nategа; es reicht zur — hin, dosta je za nevolju; nach — zu leben haben, imati svoju potrebicu; — leiden, ſ. Noth leiden; (*jur.*) obrana; dokazala; ſeine — verrichten, od sebe i. radi sebi ići: na polje ići.

Nothdürftig, *adj.* potreban; dürftig), oskudan; — leben, oskuděvati; natezati; es reicht ſo — zu, ogodno je; dosta je za nevolju; —, *adv.* s nategom.

Nothdürftigkeit, *f.* oskudica, oskudnost, potreba; neimaština.

Nothdurftskabinet, *n.* odsebnica.

Nothdurftsverhandlung, *f.* razprava dokazalah; ročište.

Notheimer, ſ. Feuereimer.

Notheiſen, *n.* utorno dlěto.

Nother, *m.* potrebnjak.

Notherbe, *m.* zakonski naslědnik.

Notherbſchaft, *f.* zakonsko naslědstvo.

Nothfall, *m.* im —, für den —, za nevolju.

Nothfreund, *m.* prijatelj u potrebi.

Nothfriſt, *f.* konačni rok.

Nothgedrungen, *adv.* od nevolje; za ne-

Nothgedrungenheit, *f.* sila. [volju.

Nothgeld, *n.* Nothgroſchen, *m.* prištedak za crn petak; běli groši za crne dane.

Nothgeſchrei, *n.* pomaganja.

Nothherd, *m.* ognjištance, malo ognište.

Nothhelfer, *m.* pomoćnik; —in, *f.* po-

Nothhobel, *m.* utornica. [moćnica.

Nothhülfe, *f.* pomoć u nevolji; pomoć za nevolju.

Nöthig, *adj.* potreban, potrebit, (nuždan); Geld — haben, trebati, trebovati, potrebovati novacah; ſ. Nothwendig; —en Falls, ako uztreba; es wurde für — gefunden, našlo se je, da treba . . .

Nöthige, *n.* potreboća, potrebština; das — beſorgen, oskrbiti što treba.

Nöthigen, *v. a.* natěrati, nagoniti, natěrivati; prinuditi; primorati; mit Gewalt —, siliti, prisiliti; (zum Eſſen —), nuditi, nu(t)kati, ponuditi; genöthigt, prisiljen; ich ſehe mich genöthigt das zu thun, vidim da to treba učiniti.

Nöthiger, *m.* nukač.

Nöthigung, *f.* nudjenje, nukanje.

Nothjahr, *n.* oskudna, potrebna godina.

Nothknecht, *m.* pomagač. [bědan.

Nothleidend, *adj.* potreban, nevoljan,

Nothleidende, *m.* potrebnjak, bědnik; d. —n, *pl.* siromaš, golotinja.

Nothlüge, *f.* laž od nevolje; eine — ſagen, slagati od nevolje.

Nothmaſt, *m.* zaliho jedrilo.

Nothmittel, *n.* sredstvo u nevolji.

Nothnagel, *m.* za nevolju drug; eines Andern — ſein, (ſpr.) biti komu kum, ako nigdje kuma nenadje.

Nothpeinlich, *adj.* zaglavan.

Nothpfennig, *m.* ſ. Nothgeld; ſich einen — erſparen, učuvati běle novce za crne dane.

Nothreif, *m.* pomoćni obruč.

Nothruf, *m.* pomaganja.

Nothreiſe, *f.* put od nevolje.

Nothſchilling, *m.* ſ. Nothgeld.

Nothſchott, *m.* propust.

Nothſchrei, ſ. Nothruf.

Nothſchuß, *m.* hitac s pogibije.

Nothſtall, *m.* obor.

Nothſtand, *m.* nevolja, nužda.

Nothſtein, ſ. Kragſtein.

Nothtaufe, *f.* silni krst.

Noththeil, ſ. Pflichttheil.

Nothübel, *n.* neuklonivo zlo.

Nothweg, *m.* cesta za nevolju. [obrana.

Nothwehr, *f.* obrana od sile; nuždna

Nothwendig, *adj.* potrebit; es iſt —, daß ein Dreieck drei Ecken habe, trokutnik mora i. treba da ima tri kuta; an dem zum Leben Nothwendigen Mangel leiden, neimati svoje potrebice.

Nothwendigkeit, *f.* trěba; potrebitost; (Unumgänglichkeit), neobhodnost.

Nothwerk, *n.* dělo za nevolju; potrebito

Nothwort, *n.* rěč za nevolju. [dělo.

Nothwurf, ſ. Nothauswurf.

Nothzeichen, *n.* znamen opasnosti.

Nothzucht, *f.* silovanje, sila; — begehen, ſ. Nothzüchtigen.

Nothzüchtigen, *v. a.* silovati.

Nothzüchtiger, *m.* silovač.

Nothzüchtigung, *f.* silovanje.

Nothzwang, *m.* sila.

Notification, *f.* obznana; ſ. Meldung.

Notificiren, *v. a.* obznaniti, dojaviti (komu što). [presuda.

Notion, *f.* gefällsämtliche —, dohodarska

Notioniren, *v. a.* izreći dohodarsku pre-
Notiren, *v. a.* bilježiti, zabilježiti. [sudu
Notiz, *f.* bilježka; obavèst; — nehmen, uvažiti (što).
Notizenblatt, *n.* obavěstnik.
Notorisch, *adj.* obće znan; javan; es ist —, svatko znade.
Notre Dame, *f.* bogorodica.
Novation, *f.* novota; obnavljanje; obnova; (Novations-Vertrag), *s.* Neuerungs-Vertrag.
Novelle, *f.* pripovědka, novela.
Novellist, *m.* pripovědnik; novelista.
November, *m.* studeni, novembar.
Novität, *f.* novina.
Noviz, *m.* novak; —in, *f.* novačica.
Noviziat, *n.* novaštvo.
Nu, *n.* in einem —, za tili i. tinji časak; na jedan hitac; dok bi dlan o dlan udario; im dem nämlichen —, u isti časak.
Nüance, *f.* osěn; (*fig.*) odlika.
Nüanciren, *v. a.* osěniti; odsěniti.
Nüancirung, *f.* osěnjivanje.
Nüchtern, *adj.* tašt; ich bin noch —, još sam na tašte; ich bin nicht mehr —, odtaštio sam se; mit —em Magen, na tašte, na što srca; (unschmackhaft), suhoparan; (nicht betrunken), trězan; er ist nie —, nikada se neotrězni; — werden, otrězniti se; raztrězniti se; — machen, otrězniti, raztrězniti; ein —es Leben führen, trězno, uměreno življeti; (spr.) — gedacht, voll gesagt, što trězan misli, pijan divani.
Nüchternheit, *f.* taština, naština; (v. Trinken), treznoća, treznost; (Mäßigkeit), uměrenost.
Nucken, *v. a.* glockati.
Nuckern, *v. n.* vrnčati.
Nudel, *f.* rezanac; (Maccaroni), šurlica.
Nudelbäcker, *m.* rezančar.
Nudelbäckerei, *f.* rezančara.
Nudelbrecht, *f.* měsilo.
Nudelbrett, *n.* mlinčanica, daska.
Nudelbrühe, *s.* Nudelsuppe.
Nudelform, *f.* kalup za rezance.
Nudelholz, *n.* tržnica, sukalica, lazanja, takač, mlinčar, palica, valjak, mlinčenjak, oklagija*.
Nudelkoch, *m.* varenina od rezanacah.
Nudelmacher, *m.* rezančar.
Nudelmehl, *n.* brašno za rezance.
Nudeln, *v. a.* kljukati; (*fig.*) nabiti.
Nudelrädchen, *n.* kovrtač, zvězda.
Nudelspeise, *f.* jelo od rezanacah.
Nudelspritze, *f.* štrcaljka za rezance.
Nudelsuppe, *f.* rezanci u juhi (čorbi).
Nudelteig, *m.* těsto za rezance.
Nudelwalger, *m.* Nudelwalze, *f.* *s.* Nudelholz.
Nüffeln, *s.* Näfeln.
Null, *adv.* es ist — und nichtig, ništa nevalja; für — und nichtig erklären, *s.* Nichtig.
Null, *f.* ništica, nula; er ist eine —, on je nitkov.
Nullificiren, *v. a.* uništiti, proglasiti nevaljanim.
Nullität usw., *s.* Nichtigkeit.
Nullpunkt, *m.* ništište.
Nülmaus, *f.* (*Mus orvalis*), voluharica.
Numer, *s.* Nummer.
Numeralien, *pl.* brojnici.
Numerärwerth, *m.* množtvena vrědnost.
Numerator, *m.* brojnik.
Numeriren, *v. a.* brojiti; obrojiti.
Numerirung, *f.* obroj.
Numerisch, *adj.* brojni.
Numero, *a.* brojem, pod brojem; *s.* Nummer.
Numervogel, *m.* (*Papilio Atalanta*), admiral.
Numerus, *f.* (im Styl), suměrnost.
Numismatik, *f.* pěnezoslovje, pěnezopis.
Numismatiker, *m.* pěnezoslovac; pěnezopisac.
Numismatisch, *adj.* pěnezoslovan.
Nummer, *f.* broj; d. Häuser mit —n versehen, obrojiti kuće; pometati brojeve na kuće; er wohnt — 10, stanuje pod brojem 10.; (spr.) Einen durch alle —n loben, hvaliti koga na sva usta.
Nummerbuch, *n.* brojevnik.
Nummereisen, *n.* brojnjak.
Nummerpfahl, *m.* kolac s brojem.
Nummulit, *m.* gazetina, gazetnjača.
Nun, *adv.* (jetzt), sada; — ist es zu spät, po nehari je; was ist — zu thun? šta ćemo sad? von — an, od sada, odsele, posele, posad; — und nimmermehr, nigda ni do věka; —, *conj.* wenn ich — Recht habe, so folge auch, ako daklo pravo govorim, a ti poslušaj; — es mit der Sache so weit gekommen ist, kad je do toga došlo . .; — lebte aber damals noch sein Vater, no njegov je otac onda još živio; gesetzt —, postavimo, da . . .; je —, istina, doduše; — gut, dobro, dobro; es ist — einmal nicht anders, ele nije drugčije; — wie lange soll ich warten? ama dokle ću čekati? —, —, übereile dich nicht, nemoj se prenagliti; —, —, wenn er dich auch einmal schlug, pa šta je, ako te je jedanput udario; — es soll so sein, hajde, neka bude tako; — das muß ich sagen, istina je, da . .; als er — nach Hause kam, kad-li domu dodje.
Nunen, *v. a.* ljuljati.
Nuner, *m.* kunjalo.
Nunmehr, *adv.* sada; sad već.
Nunmehrig, *adj.* sadanji, sadašnji.
Nünne, *f.* naprśće.
Nuntiatur, *f.* papinsko poslaništvo.
Nuntius, *m.* (der päpstliche —), papinski poslanik.
Nur, *conj.* samo, tek; was er — verlangt, das bekommt er, štogod zaište,

dobiva; ſieh —, was du gethan haſt, evo, što si počinio!
Nürnberger, *adj.* nürnberski; — Waaren, nürnberska roba; sitniž.
Nuſcheln, *v. n.* huntati, hunjkati.
Nuß, *f.* orah; d. wälſche —, babac; (Haſel—), lěšnik; eine harte —, koštunjavac, koštunjak; (*fig.*) tvrd posao; eine harte — aufbeißen, krvavi zalogaj izjesti; (am Gewehre), kolo; čarak*; (am Meßtiſche), orah; (am Pfeile), zarezotina.
Nuß- (in Zuſ.) orahov.
Nußbaum, *m.* orahovo drvo; orah.
Nußbäumen, *adj.* orahov; od orahovine.
Nußbaumholz, *n.* orahovina.
Nußbein, *n.* (*os naviculare*), ladjica.
Nußbeißer, ſ. Nußheher; Kernbeißer.
Nußblatt, *n.* orahov list.
Nußbogen, *m.* lučac.
Nußbohrer, *m.* (*Balaninus nucum*), bušačar.
Nußbraun, *adj.* orahove masti, orahov.
Nußbrecher, *m.* krcalo; ſ. Nußheher.
Nußbutzen, ſ. Nußſattel.
Nüßchen, *n.* orašćić; (*caryopsis*), golac.
Nußdolde, *f.* (*Cachrys*), kadilovica.
Nußeiſen, *n.* kolarica.
Nußeln, ſ. Näſeln.
Nußfarbe, *f.* orahovo mastilo.
Nußfarbig, ſ. Nußbraun.
Nußförmig, *adj.* orašast.
Nußgarten, *m.* orašik.
Nußgebüſch, *n.* orašje.
Nußgelenk, *n.* orašast sglob.
Nußgras, *n.* (*Ligeum*), nužkovac, alvar-din.
Nußgrus, *m.* orahov trop.
Nußhacker, ſ. Nußheher.
Nußhäher, ſ. Nußheher.
Nußhändler, *m.* orašar.
Nußhäpel, *f.* orahova komina.
Nußheher, *m.* (*Corvus Caryocatactes*), kreja, krešteliča, orahovka.
Nußholz, *n.* orahovina.
Nußhülſe, *f.* orahova komina.
Nußkamm, *m.* grebenac.
Nußkern, *m.* jezgra od oraha; (d. ganze —), kokoška.
Nußknacker, *m.* krcalo; (Nußkrähe), ſ. Nußheher.
Nüßleinſalat, ſ. Rapunzel.
Nußöl, *n.* orahovo ulje.
Nußölſtrniß, *m.* pokost od orahova ulja.
Nußſattel, *m.* ujezgrina.
Nußſchale, *f.* orahova ljuska; (*Patella porcellana*), porculanska bljudica.
Nußſchnur, *f.* grotulja od orahah.
Nußſtift, *m.* (am Feuergew.), klinac na kolu; kolni klinac.
Nußſtiftenloch, *n.* ušica za kolni klinac.
Nußſtrauch, *m.* orašje.
Nußſtrudel, *m.* orašnica, orahovica, orašnjača.
Nußviereck, *n.* četvorac (u puško).
Nußwand, *f.* bok od kola.
Nußwald, ſ. Nußgarten.
Nußwurm, *m.* crv od oraha.
Nuſt, *m.* slěv, oluk.
Nüſter, *f.* nozdrva, nozdra.
Nüſtern, *v. a.* njušiti, šunjati.
Nuth, *f.* utora; etwas mit einer — verſehen, nautoriti što; mit —en ausfahren, utoriti.
Nuthen, *v. a.* utoriti.
Nuthenreißer, *m.* utorka.
Nuthhobel, *m.* utornjak, taranj.
Nutrition, *f.* hranjenje.
Nutritionsgeſchäft, *n.* hranitba.
Nutſch, ſ. Lutſchbeutel.
Nutſcheln, Nutſchen, *v. a.* smukati, pijukati, sisati.
Nutſcher, *m.* smukač.
Nutſchläppchen, *n.* ſ. Lutſchbeutel.
Nutz(e), Nütz(e), *adj.* koristan; —, *adv.* das iſt zu nichts nutze, to nije ničemu.
Nutz, *m.* ſ. Nutzen.
Nutzanwendung, *f.* poraba; (*fig.*) pouka, poučenje; die — machen, uporaviti.
Nutzbar, *adj.* koristan; ein —er Boden, teživa zemlja.
Nutzbarkeit, *f.* koristnost.
Nutzberechnung, *f* proračun koristi.
Nutzbringend, *adj.* uharan, probitačan.
Nutzeigenthum, *n.* svojina uživanja.
Nutzen, *v. n.* koristiti, hasniti; (dienen), služiti (čemu); es nützt nichts, neima fajde.
Nutzen, *m.* korist, hasna*, fajda; — bringen, koristiti; prinositi korist; (Profit), probitak; was nützt mir meine Schönheit? zaludu mi sva lěpota! ich ſehe dabei nicht auf meinen —, negledam u tom na dobitak; ſich etwas zu Nutze machen, okoristiti se čim; — ziehen, izvaditi, vaditi korist; das iſt mir von keinem —, to mi nije koristno.
Nützen, *v. a.* použiti (što); koristiti se, okoristiti se (čim); ſein Geld —, uharno uložiti novce.
Nutzgarten, *m.* koristan vrt.
Nutzgenuß, *m.* uživanje.
Nutzgewächs, *n.* koristna, porabna bilina.
Nutzholz, *n.* lěs, gradja; kleines —, sitna gradja.
Nutzjahr, *n.* uživna godina.
Nützlich, *adj.* koristan, hasnovit, probitačan; — ſein, koristiti.
Nützlichkeit, *f.* koristnost, probitačnost, hasnovitost.
Nutzlos, *adj.* nekoristan, bez koristi; zaludan.
Nutznießer, *m.* uživalac; —in, *f.* uživalica.
Nutznießung, *f.* ſ. Nießbrauch.
Nutznießungsvertrag, *m.* pogodba za uživanje.
Nutzreich, *adj.* prekoristan.
Nutzung, *f.* uživanje; užitak; (Ertrag), dohodak; (Gebrauch), poraba.
Nutzungsanſchlag, *m.* procěna užitka.
Nutzungseigenthum, *n.* svojina užitka.
Nutzungseigenthümer, *m.* užitnik.

Nutzungsrecht, *n.* pravo uživanja; pravo na užitak.
Nutzungssache, *f.* uživnina, uživna stvar.
Nutzungsverpfändung, *f.* založba uživanja.
Nutzvieh, *n.* uživna stoka, marva.

Nymphe, *f.* vila; (*Libellula*), želik-žena; (Puppe), kukuljica, bobka.
Nymphenfalter, *m.* vilenski konj; konjic.
Nymphenwuchs, *m.* vilinski struk, stas, rast.

O.

O! *int.* o! oh! oh! O Freund! prijatelju! o, wie groß ist dieser Baum! ala je veliko ovo drvo! o, herrlich! prekrasno! o, wenn es doch geschähe! kamo sreće da se zbude! o, Schade! šteta! o, ich Thor! ludo moje glave! o, nicht doch! nemoj(te)! o, ja, da, da.
Ob, *praep.* ob dem Haupte, nad glavom, povrh glave; Oesterreich ob der Enns, Austrija preko Enze; ob der Höhe, od visine.
Ob, *conj.* frage ihn, ob er es gesehen hat, pitaj ga, da-li je vidio; ich weiß nicht, ob ich ihm glauben soll, neznam, bih-li mu vĕrovao; sage mir, ob er dort ist, kaži mi, jel' ondĕ; ob du es etwa gar verloren hast? da nisi izgubio? es kommt mir heute gerade so vor, als ob es Sonntag wäre, čini mi se danas kao da je nedĕlja.
Obacht, *f.* pazka, pozor; — auf etwas haben, paziti na što; s. Obhut.
Obachten, *v. n.* paziti (na što).
Obangezogen, Obbemeldet, Obbenannt, Obberührt, Obbesagt, *adj* pomenut,
Obbeschrieben, *adj.* gori opisan. [rečen.
Obbiçten, *v. a.* vladati (čim).
Obdach, *n.* podstrešje; unter — bringen, donĕti pod krov; (*fig.*) zaklonište; Einem — geben, primiti na stan, konak; gib mir ein wenig —, daj mi malo suhote.
Obdachlos, *adj.* bez kuće i kućišta; er ist —, neima stana ni pristanka.
Obducent, *m.* paralac (mrtvaca).
Obduciren, *v. a.* parati (mrtvaca).
Obduction, *f.* paranje; (Leichenbeschau), razgled mrtvaca.
Obductionsbefund, Obductionsbericht, *m.* izvĕšće o paranju (mrtvaca).
Obelisk, *m.* obelisak.
Oben, *adv.* gorĕ; — auf der Spitze, na vrhu; von — herab, ozgor; Einen von — bis unten besehen, razgledati koga od glave do pete; die — erwähnte Sache, pomenuta stvar; —an, gorĕ; —an sitzen, sĕdĕti u začelju i. u vrh stola i. sofre; sich —an setzen, u začelje sĕsti; bis — an, do vrha; —an gehen, prvi ići, prednjačiti.
Oben, *n.* vrh.
Obenan, s. Oben.
Obenauf, *adv.* — sein, gorĕ biti.
Obenaus, *adv.* — wollen, visoko kučati; na visoko letĕti.
Obendrein, *adv.* suviše; joše.
Obenhin, *adv.* kojekako, na brzu ruku;
Obenwerk, *n.* nadvodac. [površno
Ober, *adj.* gornji; die —e Fläche, površina, površje; —e Schulen, više učionice; —, *praep.* — uns, nad nami.
Ober, *m.* gornjak; die —n, *pl.* poglavari, poglavarstvo.
Oberadmiral, *m.* glavni pomorski vojvoda, veliki admiral.
Oberalte, Oberälteste, *m.* starĕšina, nadstarĕšina (ceha).
Oberamt, *n.* glavni ured.
Oberamtmann, *m.* glavni urednik.
Oberarm, *m.* nadrame.
Oberarmbein, *n.* nadlaktica.
Oberarmkopf, *m.* jabuka od pazuha.
Oberarmverrenkung, *f.* izčašenje pazuha.
Oberarzt, *m.* nadlĕkar, nadlĕčnik.
Oberaufseher, *m.* glavni nadglednik i. nadzornik.
Oberaufseheramt, *n.* glavno nadgledstvo i. nadzorništvo.
Oberaufsicht, *f.* glavni nadgled, nadzor; die — führen, glavni nadglednik biti.
Oberaugenbraue, *f.* obrva. [rez očišta.
Oberaugenhöhlenausschnitt, *m.* gornji iz-
Oberaugenhöhlenblutader, *f.* gornja žila
Oberbalken, *m.* gornja greda. [očišta.
Oberbau, *m.* nadzemna gradnja; gornja gradnja.
Oberbauch, *m.* gornja strana trbuha.
Oberbauchgeflecht, *n.* (*plexus coeliacus*), trbušni pletež. [nadtrbušje.
Oberbauchgegend, *f.* (*regio epigastrica*),
Oberbauer, *m.* gornjak.
Oberbaum, s. Garnbaum
Oberbefehl, *m.* vrhovno zapovĕdništvo.
Oberbefehlhaber, *m.* glavni, vrhovni zapovĕdnik.
Oberbefehlhaberstelle, Oberbefehlhaberwürde, *f.* glavno, vrhovno zapovĕdništvo.
Oberbegriff, *m.* višji članak.
Oberbehörde, *f.* viša, glavna oblast.
Oberbeichtvater, *m.* glavni izpovĕdnik.
Oberbein, s. Ueberbein.
Oberbeistoß, *m.* gornji primak.
Oberbereiter, *m.* glavni lafov.
Oberbergamt, *n.* glavni rudarski urĕd.

Oberberghauptmann, *m.* vrhovni rudarski čeonik.
Oberbergrath, *m.* rudarski nadvěćnik.
Oberbett, *n.* gornja duhnja, perina, blazina.
Oberbeute, *f.* gornje saće.
Oberbiſchof, *m.* nadbiskup.
Oberblatt, *n.* pošijak.
Oberblech, *n.* poosnica, morokvaša*.
Oberblinde, *f.* vrhovno jedarce.
Oberboden, *m.* gornji tavan; (Zimmerdecke), strop.
Oberboje, *f.* gornja griplja.
Oberbotmäßigkeit, ſ. Oberherrſchaft.
Oberbürge, *m.* glavni jamac.
Obercommando, *n.* ſ. Oberbefehl.
Oberdach, *n.* gornji krov.
Oberdecke, *f.* strop, tavan.
Oberdeckel, *m.* poklopac.
Obere, *m.* poglavar.
Obere, *n.* ovršak; skorup; vrh.
Obereigenthum, *n.* nadvlastitost; (als Sache), nadsvojina.
Obereigenthümer, *m.* nadvlastnik.
Obereigenthümlich, *adj.* nadvlastit.
Obereingeleſe, ſ. Oberfach.
Obereinnehmer, *m.* glavni pobirač.
Obereiſen, *n.* paprica, babura.
Oberenke, *m.* prvi gončin.
Oberfach, *n.* gornji pretin i. pregradak; (b. Web.) gornji nit.
Oberfalkenmeiſter, *m.* nadsokolar.
Oberfelber, *m.* (Wb.) blauer —, hrustavka, krka crnina.
Oberfeldherr, *m.* pravojvoda.
Oberfeldherrnwürde, *f.* pravojvodstvo.
Oberfinanzrath, *m.* glavni financialni savětnik.
Oberfläche, *f.* povrha, površina, površica, površje, površaj; lice.
Oberflächlich, *adj.* površan; (*fig.*) —e Gelehrſamkeit, plitka učenost; —, *adv.* površno; (*fig.*) plitko, kojekako, na brzu ruku.
Oberflächlichkeit, *f.* površnost; (*fig.*) plitkoća.
Oberflügel, *m.* prednje i. gornje krilo.
Oberförſter, *m.* nadšumar.
Oberforſtmeiſter, *m.* veliki šumar.
Oberführer, *m.* nadvodja.
Oberfuß, *m.* (Fußwurzel), predgranje; ſ. Oberriſt.
Obergährung, *f.* vrenje ozgor.
Obergebiß, *n.* gornji zubi.
Obergeleſe, *n.* gornje niti.
Obergemach, *n.* gornja soba.
Obergerhab, *m.* nadštitnik, nadtutor.
Obergericht, *n.* glavni sud; ſ. Appellationsgericht.
Obergerichtlich, *adj.* —es Urtheil, presuda glavnoga suda.
Obergerichtsrath, *m.* věćnik glavnoga suda.
Obergerinne, *n.* gornji žlěb.
Obergeſchoß, *n.* gornjica; gornji sprat, boj (kat).
Obergeſchühe, ſ. Oberleder.
Obergeſell, *m.* prota.
Obergeſimſe, *n.* gornji kvir.
Obergeſpan, *m.* veliki župan.
Obergewalt, *f.* vrhovna vlast.
Obergewand, *n.* gornja oděća.
Obergewehr, *n.* puška; koplje.
Obergrad, ſ. Superlativ.
Obergurt, *m.* gornji poprug.
Oberhalb, *prp.* nad (čim), iznad, povrh, svrh, više (čega).
Oberhand, *f.* (Handwurzel), zapeſt; (*fig.*) pretežnost; die — gewinnen, preobladati; nadvladati; održati mejdan; (höhere Macht), preimućtvo; Einem die — geben, posaditi koga uz desno rame.
Oberharniſch, *m.* ſ. Siegwurz.
Oberhaupt, *n.* glava, glavar; poglavica, poglavar.
Oberhauptmann, *m.* nadvojvoda.
Oberhaus, *n.* gornja sabornica.
Oberhaut, *f.* gornja koža; (*epidermis*), těnica.
Oberhäutchen, *n.* těnica.
Oberheerführer, *m.* vrhovni vojvoda, pravojvoda.
Oberhefen, *pl.* pěnice.
Oberhemd, *n.* košuljac.
Oberherd, *m.* gornje ognjište.
Oberherr, *m.* nadvlastelj; nadvlad; vrhovni gospodar.
Oberherrlich, *adj.* nadvlasteljski.
Oberherrlichkeit, *f.* vrhovno gospodstvo.
Oberherrſchaft, *f.* nadvlasteljstvo; nadvlada.
Oberherrſchen, *v. n.* vladati (nad kim).
Oberhirt, *m.* vrhovni pastir.
Oberhofgericht, *n.* vrhovno sudište.
Oberhofrichter, *m.* věćnik vrhovnoga sudišta.
Oberhofprediger, *m.* prvi dvorski propovědnik.
Oberhoheit, *f.* veličanstvo.
Oberhölle, *f.* ſ. Fegefeuer.
Oberholz, *n.* granje; (Stammbaum), vegetorica.
Oberhüttenamt, *n.* nadtaoničarnica.
Oberhüttenaufſeher, *m.* glavni nadtaoničar.
Oberhüttenvorſteher, *m.* nadstojnik taonice.
Oberin, *f.* glavarica.
Oberingenieur, *m.* nadměrnik.
Oberirdiſch, *adj.* nadzemni.
Oberjäger, *m.* nadlovac, prvi lovac.
Oberjägermeiſter, *m.* nadlovnik.
Oberjunker, *m.* prvi dětić (kalfa).
Oberkammer, *f.* gornja komora.
Oberkämmerer, *m.* nadkomornik, nadpokrajnik.
Oberkanonier, *m.* nadtopnik.
Oberkellner, *m.* nadpivničar.
Oberkiefer, *m.* gornja čeljust i. vilica.
Oberkieferbein, *n.* gornja čeljustnica.
Oberkiefer-Schlagader, *f.* kucavica gornje čeljusti.
Oberkieme, *f.* gornja škrga.
Oberkinn, *n.* gornja čeljust.
Oberkirchenrath, *m.* crkveni nadvěćnik.
Oberklaſſe, *f.* gornji razred.
Oberklaue, *f.* pačak, paponjak.

Oberkleid, *n.* gornja haljina.
Oberknecht, *m.* nadslužak.
Oberkommandant, Oberkommando, ſ. Oberbefehl uſw.
Oberküchenmeiſter, *m.* nadpitar.
Oberland, *n.* gornja zemlja, gornji kraj.
Oberländer, *m.* gornjozemac; --in, *f.* gornjozemica.
Oberlandesgericht, *n.* glavni zemaljski sud; (in Kroatien), banski stol.
Oberlandesgerichtsrath, *m.* većnik glavnoga zemaljskoga suda; (in Kroat.), većnik banskoga stola.
Oberländiſch, *adj.* gornjozemski.
Oberlandrichter, *m.* vrhovni sudac.
Oberlänge, *f.* gornja visina.
Oberlaſt, *f.* gornji tovar.
Oberlauf, *m.* gornji sprat (broda).
Oberleder, *n.* nadplat (naplat), obraz.
Oberlefze, *f.* gornja labrnja; ſ. Oberlippe.
Oberlehen, *n.* nadleno, nadfeud.
Oberlehensherr, *m.* nadlenik, nadfeudnik; feudni nadvlastelj.
Oberlehrer, *m.* nadučitelj; —in, *f.* nadučiteljica.
Oberleib, *m.* gornja strana trupa.
Oberleine, *f.* glavno uže.
Oberlieutenant, *m.* nadporučnik, obrlaćman.
Oberlippe, *f.* gornja usna.
Oberlippen-Blutader, *f.* žila u gornjoj usni.
Oberlippengegend, *f.* brčište.
Oberlippennerve, *m.* živac u gornjoj usni.
Oberlitze, *f.* gornja obrvka.
Oberluft, *f.* zrak.
Obermacht, *f.* prèmoć, prěvlast.
Obermagenmund, *m.* gornje ušće želudca.
Obermann, *m.* (Ober), gornjak; (*mil.*) dešnjak; ſ. Obmann.
Obermeiſter, *m.* starěšina.
Obermühlſtein, *m.* gornji žrvanj; gornjak.
Oberofficier, *m.* nadčastnik.
Oberpelz, *m.* kožno.
Oberplatz, *m.* začelje, pročelje, gornje čelo; den — einnehmen, sěsti u začelje; sěsti navrh stola.
Oberpoſtamt, *n.* glavna pošta.
Oberpoſtverwalter, *m.* glavni upravitelj poštah.
Oberpoſtverwaltung, *f.* glavno upravitelj-stvo poštah.
Oberprediger, *m.* prvi propovědnik.
Oberprieſter, *m.* veliki svećenik.
Oberprieſterthum, *n.* veliko svećenstvo.
Oberprofoß, *m.* nadtamničar.
Oberrand, *m.* gornji rub.
Oberrang, *m.* višji čin; (Vorrang), prvenstvo.
Oberrichter, *m.* veliki sudac.
Oberrichterlich, *adj.* velesudački.
Oberrinde, *f.* gornja kora.
Oberriſt, *m.* nožna grana.
Oberrock, *m.* gornja suknja; gornji kaput; ſ. Überrock.
Obers, *n.* ſ. Sahne.
Oberſatz, *m.* nadrěk, gornji rěk.
Oberſaum, *m.* gornji rub.
Oberſchale, ſ. Obertaſſe.
Oberſchatzmeiſter, *m.* glavni blagajnik.
Oberſchenk, *m.* nadčašnik.
Oberſchenkel, *m.* but.
Oberſchenkelknochen, *m.* bedreni gnjat.
Oberſchiffamt, *n.* glavni brodarstveni ured.
Oberſchiffer, *m.* nadbrodar.
Oberſchild, *n.* gornji štit.
Oberſchlächtig, *adj.* —e Mühle, nalěvači, nalěvačit mlin; nalěvač; —es Rad, nalěvnjak.
Oberſchmied, *m.* nadkovač.
Oberſchreiber, *m.* glavni pisar.
Oberſchule, *f.* višja učionica, gimnazija.
Oberſchüler, *m.* gimnazijalac.
Oberſchulrath, *m.* glavni školski savětnik.
Oberſchutzherr, *m.* vrhovni zaštitnik, pokrovitelj.
Oberſchweif, *m.* pobrdnjača.
Oberſchwelle, *f.* gornji prag.
Oberſegel, *n.* gornje jedro.
Oberſeite, *f.* gornja strana.
Oberſitz, *m.* prvo město, začelje, pročelje, gornje čelo.
Oberſprung, *m.* gornji nit.
Oberſtſchöpfer, *m.* skorupnjača, vrhnjača.
Oberſt, *adj.* najgornji (n. p. sprat); die —e Behörde, najvišja, višnja oblast; der —e Apoſtel, prvi apoštol; der —e Gerichtshof, vrhovno sudište; das Unterſte zu — kehren, sve izprevrnuti; počiniti dar mar.
Oberſt- (in Zuſ.) višnji, vrhovni.
Oberſt, Oberſte, *m.* pukovnik, obrstar.
Oberſtaatsanwalt, *m.* državni nadodvětnik, veliki državni odvětnik.
Oberſtadt, *f.* gornji grad i. varoš.
Oberſtallmeiſter, *m.* veliki konjušnik.
Oberſtändig, *adj.* nadstojni.
Oberſtburggraf, *m.* naddvornik.
Oberſte, *n.* površica, skorup; (von der Milch), ſ. Sahne.
Oberſtelle, *f.* prvo město; ſ. Oberſitz.
Oberſtempel, *m.* gornji biljeg.
Oberſteuermann, *m.* nadkrmar, (nadkormanjoš).
Oberſthofkämmerer, *m.* veliki posteljnik i. komornik.
Oberſthofkammeramt, *n.* veliko posteljništvo i. komorništvo.
Oberſthofmarſchall, *m.* veliki domovnik.
Oberſthofmarſchallamt, *n.* veliko domovništvo.
Oberſthofmarſchallgericht, *n.* veliko-domovnički sud.
Oberſthofmeiſter, *m.* veliki dvornik.
Oberſthofmeiſteramt, *n.* veliko dvorništvo.
Oberſthofrichter, *m.* vrhovni sudac.
Oberſthofrichteramt, *n.* vrhovno sudstvo.
Oberſtimme, ſ. Soprano.
Oberſtin, *f.* pukovnica, obrstarica.
Oberſtjägermeiſter, *m.* veliki lovnik.
Oberſtküchenmeiſter, *m.* veliki pitar.
Oberſtlehenrichter, *m.* vrhovni feudski sudac.

Oberſtlieutenant, *m.* podpukovnik.
Oberſtſtallmeiſter, *m.* veliki konjušnik.
Oberſtrich, *m.* gornji pis.
Oberſtück, *n.* gornji komad.
Oberſtufe, *f.* gornja stuba.
Oberſtwachtmeiſter, ſ. Major.
Obertaſſe, *f.* čaška, findžan.
Obertheil, *m.* gornji dio; vrh.
Oberthor, *n.* / Oberthür, *f.* } gornja vrata.
Obertuchet, *f.* duhnja. [paluba.
Oberverdeck, *n.* gornji boj, tavan; gornja
Oberverwalter, *m.* nadupravitelj.
Oberverweſamt, *n.* glavno upravništvo.
Oberverweſer, *m.* glavni upravnik.
Obervormund, *m.* nadštitnik, nadtutor.
Obervormundſchaft, *f.* nadštitništvo, nadtutorstvo.
Obervormundſchaftlich, *adj.* nadštitnički, nadtutorstven.
Obervorſteher, *m.* glavni nadstojnik.
Oberwähnt, *adj.* pomenut, rečen.
Oberwärts, *adv.* uz, gorě; u vis.
Oberwaſſer, *n.* rěčna voda; (ſpr.) — haben, sapreti koga.
Oberweibig, *adj.* (*epigynus*), nadplodan.
Oberwelt, *f.* ovaj svět.
Oberwuchs, *m.* velegorica; granje.
Oberwundarzt, *m.* nadvidar.
Oberwurf, *m.* gornja čeljust (vepra).
Oberzahn, *m.* gornji zub.
Oberzehnter, *m.* glavni desečar.
Oberzeug, *n.* (am Kleide), nadstava; lice (u haljine).
Oberzeugbier, *n.* gornjo-kvasaš.
Oberziehe, *f.* pavlaka.
Obgedacht, Obgemeldet, ſ. Oberwähnt.
Obgenannt, *adj.* gori imenovan; pomenut.
Obgleich, *conj.* akoprem, premda, premako; za sve da, ma da . . .
Obhaben, *v. a.* imati.
Obhalt, *m.* ſ. Obhut.
Obhalten, *v. a.* zakloniti, zaklonjati, štititi.
Obhalter, *m.* zaštitnik.
Obhand, ſ. Oberhand.
Obhanden, ſ. Vorhanden.
Obherrſchen, *v. n.* vladati čim.
Obhut, *f.* pazka; etwas in ſeine — nehmen, staviti što pod svoje okrilje i. pod svoju zaštitu; Einen d. göttlichen — empfehlen, preporučiti koga u Božju obranbu.
Obig, *adj.* gori naveden; napomenut; aus Obigem iſt klar, iz onoga, što kazasmo i. navedosmo, vidi se; odavde vidiš.
Object, *n.* (Gegenſtand), predmet; stvar; das iſt ein — der Steuer, to je pod porezom; ein emphyteutiſches —, naslědno-zakupno zemljište.
Objection, *f.* prigovor.
Objectiv, *adj.* predmetan; die —e Welt, predmetstvo.
Objectiv, *n.* predmetnica, objekt.
Objectiv-Diopter, *m.* predmetna ziraljka.
Objectivglas, *n.* predmetna sočka.
Objectiviren, *v. a.* predmetiti.
Objectivität, *f.* predmetnost, objektivnost.
Objectivlinſe, *f.* ſ. Objectivglas.
Objectſatz, *m.* predmetni rěk.
Oblaſt, *f.* dužnost.
Oblate, *f.* oblanta, oblija, hostija; (Briefſiegel), oblatka.
Oblatenbäcker, *m.* oblantar.
Oblatorien, *pl.* obznanica.
Oblei, *f.* pisanija; prilog.
Obleiſchreiber, *m.* pisanijar.
Obliegen, *v. n.* nastojati oko čega; baviti se čim; den Wiſſenſchaften —, učiti knjigu; es liegt mir ob, dužan i. držan sam; moja je dužnost.
Obliegenheit, *f.* dužnost, držanstvo; er hat die —, držan je.
Obligat, *adj.* dužan; —er (Lehr-)Gegenſtand, propisana nauka; (*mus.*) uz; mit —er Violine, uz gusle.
Obligation, *f.* dužnost, zavez; (Schuldſchein), zadužnica.
Obligationsbuch, *n.* zadužničnik.
Obligationsconto, *m.* račun o zadužnicah.
Obligatoriſch, *adj.* dužeći, obvezujući.
Obligiren, *v. a.* dužiti, obvezati.
Obligo, *n.* ohne mein —, (*senza obligo*), nevežuć i. nezavezujuć sebe; in — ſein, zavezan biti.
Obliteriren, *v. a.* sbrisati.
Obmacht, *f.* prěvlast. [richter.
Obmann, *m.* pročelnik, prvaš; ſ. Schiedes-
Obmaus, *f.* hrčkast miš.
Obrigkeit, *f.* poglavarstvo.
Obrigkeitlich, *adj.* poglavarstven; mit —er Bewilligung, s dopuštenjem poglavarstva.
Obriſt, Obriſtlieutenant, ſ. Oberſt uſw.
Obſchon, ſ. Obgleich.
Obſchweben, *v. n.* nastojati.
Obſcön, *adj.* gnjusan; ſ. Unzüchtig.
Obſcur, *adj.* mračan; (*fig.*) nepoznat.
Obſcurant, *m.* mračnjak.
Obſcurantismus, *m.* mračnjaštvo.
Obſehen, *v. a.* vidjati; prigledati.
Obſeher, ſ. Aufſeher.
Obſekriren, *v. a.* zaklinjati; kumiti.
Obſervanz, *f.* običnj; ſ. Kloſterregel.
Obſervation, *f.* motrenje, paženje.
Obſervationscorps, *n.* pazeća, motreća vojska.
Obſervationsflotte, *f.* pazeće brodovlje.
Obſervationspoſten, *m.* pazeća straža.
Obſervatorium, *n.* ſ. Sternwarte.
Obſerviren, ſ. Beobachten.
Obſicht, ſ. Aufſicht.
Obſidian, *m.* žegalj, obsidijan.
Obſieg, *m.* poběda nad . . .

Obſiegen, *v. n.* nadvladati; die —de Partei, dobitna, nadvladala stranka; (im Proceſſe), dobiti (parnicu); sapravdati, sapreti koga.
Obſieger, *m.* nadvladalac; dobitnik.
Obſolet, *adj.* zastario.
Obſorge, *f.* skrb; staranje; — für etwas tragen, skrbiti, starati se za što.
Obſorger, *m.* skrbnik, staratelj.
Obſt, *n.* voće, miva*; gepflückтes —, branice; gedörrtes —, ošap, suho voće; veredeltes —, pitomo voće; in dieſem Jahre wächſt viel —, lětos ima mnogo voća; lětos je rodilo voće; Äpfel ſind ein dauerhaftes —, jabuke se dugo drže; mit — handeln, voćariti.
Obſtand, *m.* odpor.
Obſtart, *f.* vrst voća.
Obſtbär, *m.* obični medvěd.
Obſtbau, *m.* voćarstvo. |kalem.
Obſtbaum, *m.* voćka; gepfropfter —, cěp,
Obſtbaumzucht, Obſtcultur, *f.* voćarstvo.
Obſtblüte, *f.* cvět voćakah.
Obſtboden, *m.* voćara.
Obſtbrecher, *m.* beračka.
Obſtbrei, *m.* ſ. Compot.
Obſtbude, *f.* voćarnica.
Obſtdarre, *f.* pušnica, pećnica.
Obſter, *m.* voćar; ſ. Obſthüter.
Obſternte, *f.* branje voća.
Obſteſſer, *m.* voćar.
Obſteſſig, *m.* kvasina od voća.
Obſtflecken, *m.* mrlja od voća.
Obſtfrau, *f.* voćarica.
Obſtfreund, *m.* voćar.
Obſtfrucht, *f.* voće.
Obſtgarten, *m.* voćnjak.
Obſtgärtner, *m.* voćkar.
Obſthamen, *m.* beračka.
Obſthandel, *m.* voćarija, trgovina voćem.
Obſthändler, *m.* voćar; —in, *f.* voćarica.
Obſthaus, *n.* voćarnica.
Obſthocke, Obſthockin, ſ. Obſthändler uſw.
Obſthüter, *m.* pudar (voća).
Obſtjahr, *n.* voćna godina.
Obſtkäfer, *m.* (*Scarabaeus horticola*), vrtni hrušt.
Obſtkammer, *f.* voćnica, voćara.
Obſtkaſten, *m.* voćnik.
Obſtkeller, *m.* voćnica.
Obſtkenner, *m.* voćar.
Obſtkern, *m.* jezgarica.
Obſtkorb, *m.* voćnik.
Obſtkrämer, *m.* voćar.
Obſtkuchen, *m.* voćnjača.
Obſtkunde, *f.* voćarstvo.
Obſtler, Obſtmann, *m.* voćar.
Obſtleſe, ſ. Obſternte.
Obſtleſer, *m.* berač voća.
Obſtmangel, *m.* bezvoćnica.
Obſtmarkt, *m.* voćarište.
Obſtmonat, ſ. September.
Obſtmoſt, *m.* jabukovača.
Obſtmuß, *m.* pekmez.
Obſtpflanzung *f.* voćnjak; sad.
Obſtreich, *adj.* voćan.
Obſtruction, ſ. Verſtopfung.
Obſtſaft, *m.* sok od voća.
Obſtſchale, *f.* ljupina, oljup, oljupak, gulina od voća.
Obſtſchiff, *n.* jabučara(-ladja).
Obſtſpannraupe, *f.* ſ. Froſtſchmetterling.
Obſtſtängel, *m.* stapka, strčak.
Obſtſtein, *m.* pečka, pica, pačica, špica.
Obſtſtengel, ſ. Fruchtſtiel.
Obſtwächter, ſ. Obſthüter.
Obſtwein, *m.* jabukovača, jabukovik; |kruškovača.
Obſtwerk, *n.* voće.
Obſtwurm, *m.* crv u voću.
Obſtzeit, *f.* voćno doba.
Obſtzucht, *f.* voćarstvo.
Obtus, *adj.* tubast, zatubast.
Obwalten, *v. n.* über Einen —, vladati, gospodovati nad kim; es waltet kein Zweifel ob, neima sumnje, dvojbe; d. —de Gefahr, prěteća opasnost i. pogibio; —de Umſtände, okolnosti; aus —den Urſachen, s nastalih uzrokah.
Obwohl, ſ. Obgleich.
Oca, *f.* (*Oxalis tuberosa*). gomoljasti cecelj, oka.
Occaſionell, *adj.* prigodan.
Occident, *m.* zapad.
Occidentaler, *m.* zapadnjak.
Occidental(iſch), *adj.* zapadni.
Occultation, *f.* zaslon.
Occupation, *f.* zauzeće, zauzetak; (Zueignung), osvojenje.
Occupationsarmee, *f.* posědna vojska.
Occupiren, *v. a.* zauzeti; ſ. Zueignen, ſich; ich bin ſehr occupirt, puno imam posla.
Ocean, *m.* veliko more, ocean, okean.
Ochelbeze, ſ. Ulfelei.
Ocher, *m.* Ocherfarbe, *f.* Ochergelb, *n.* hrdjac, hrdjina, okra.
Ocherfarbig, Ochergelb, *adj.* hrdjast.
Ochs, (Ochſe), *m.* vo(l); ſ. Stier; (ſpr.) die —en hinter den Pflug ſpannen, ſ. Spannen; da ſtehen d. —en am Berge, nezna se kud ni kamo; ein dummer
Ochschen, *n.* volak. |—, pravi vol.
Ochſen- (in Zuſ.) volovski, volujski.
Ochſen, ſ. Rindern.
Ochſenauge, *n.* volovsko oko; (*fig.*) okina, očetina; (in Küchen), čimbur; (Bauw.), oblok; (Traube), volovščak, volovsko oko; ſ. Färberkamille; Rindeauge.
Ochſenäugig, *adj.* buljook; der o. die Ochſenäugige, buljioka.
Ochſenäuglein, ſ. Goldhähnchen.
Ochſenbauer, *m.* volnik. |šaš.
Ochſenbeutel, *m.* (*Carex acuta*), oštrljast
Ochſenblume, *f.* (*Melampyrum nemorosum*), gajska urodica.

Ochſenbrech, *n.* ſ. Hauhechel.
Ochſenbreme, *f.* (*Tabanus bovinus*), obad.
Ochſenbremſe, *f.* (*Oestrus bovis*), volujski štrkalj.
Ochſendarm, *m.* (*Serpula arenaria*), pješčana gmizavica.
Ochſeneichſel, *f.* oje.
Ochſendumm, *adj.* pravi vol, lud kao govedče; er iſt —, (ſpr.) samo da nepase travu.
Ochſenfell, *n.* volovska koža; (*fig.*) er hat ein —, koža mu je (na obrazu) tvrda kao u vola.
Ochſenfleiſch, *n.* govedina.
Ochſenfroſch, *m.* (*Rana boans*), žaba bukačica.
Ochſenfuß, *m.* volovska noga.
Ochſengalle, *f.* volujska žuč; (v. Gläſ.) žučnjak.
Ochſengaum, *m.* (*Nerita albicilla*), běločela plavulja.
Ochſengeld, *n.* bikovina.
Ochſengeſpann, *n.* plug volovah.
Ochſenhaft, *adj.* volovski; govedski.
Ochſenhandel, *m.* volarstvo.
Ochſenhändler, *m.* volar.
Ochſenhaut, *f.* ſ. Ochſenfell.
Ochſenherz, *n.* (*Chama cor*), srdolika zěvka; (*Isocardia cor*), srdačnik.
Ochſenhirt, *m.* volar, govedar, vologon.
Ochſenhorn, *n.* volovski rog.
Ochſenhuf, *m.* volujski papak
Ochſenjoch, *n.* volovski jaram.
Ochſenjunge, *m* gončin, govedarče.
Ochſenkalb, *n.* telac
Ochſenkette, *f.* lanac za vola.
Ochſenklaue, *f.* ſ. Ochſenhuf.
Ochſenknecht, *m.* volar.
Ochſenkopf, *m.* volovska glava; (*Buccinum cornutum*), rogačica; ſ. Dummkopf.
Ochſenköpfig, *adj.* vologlav.
Ochſenkraut, *n.* ſ. Hauhechel.
Ochſenleder, *n.* ſ. Ochſenfell.
Ochſenmarkt, *m.* volovski trg, sajam.
Ochſenpeitſche, *f.* volovača, hajkača.
Ochſenpeitſchenſtiel, *m.* hajkalo.
Ochſenpoſt, ſ. Schneckenpoſt.
Ochſenrippe, *f.* ſ. Haſenohr.
Ochſenſehne, *f.* ſ Ochſenziemer.
Ochſenſpalte, *f.* ſ. Ochſenhuf.
Ochſenſtall, *m.* volarica.
Ochſentreiber, *m.* gončin, govedar, vologon.
Ochſenweide, *f.* volovska paša.
Ochſenziemer, *m.* volovska žila.
Ochſenzunge, *f.* volovski jezik; (*Anchusa*), volujak, volučak, volovski i. volujski jezik; (*A. tinctoria*), stežica; (*Cynoglossum*), mišjak; wilde —, ſ. Otternkopf; gelbe —, ſ. Schmerwurzel.
Ochſig, *adj.* volovski.
Ocker, ſ. Ocher.
Octant, *m.* osmar.
Octave, October uſw., i. Oktave uſw.
Ocular, *n.* očnica, okular.
Ocularglas, ſ. Objectivglas.
Oculargeuge, *m.* očevidac.
Oculi, bezimena (nedělja).
Oculiren, *v. a.* (v. Bäum.) naočiti, pupati, pupčati, podlistiti, cěpiti na oko; (v. Pocken), cěpiti.
Oculiſt, *m.* očar.
Ode, *f.* oda.
Öde, *adj.* pust, pustošan; e. —er Grund, pustoselina; einen Acker — liegen laſſen, zapustiti njivu.
Öde, *f.* pustinja; (öde Gegend), pustara, pustoš; e. — Hube, pustoselina, pušta.
Odem, ſ. Athem.
Öden, *v. n.* opustěti; —, *v. a.* ſ. Verödenci, *f.* pustoš.
Oder, *conj.* ili, il, oli, ali; (ſonſt) inače.
Oder, ſ. Holzbirn.
Oderlenge, *f.* (*Scabiosa arv.*), prženica.
Odermennig, *m.* (*Agrimonia Eupatorium*), turica, turika, sažinica.
Odmüthig, ſ. Demüthig.
Odometer, *n.* cestoměr.
Ödung, *f.* pustošenje; pustoš.
Ofen, *m.* peć, furuna*; den — ablaſſen, ausbrennen, doložiti; den — beſchicken, peć prirediti; d. hohe —, visoka peć; hinter dem — ſitzen o. liegen, ležati u zapečku; (*Buccinum rufum*), ridji rogač.
Ofenanker, *m.* pećni vez.
Ofenbank, *f.* banak; auf der — liegen, ležati na banku; (ſpr.) ležati pokraj peći; ležati u zapečku; ležačili.
Ofenblaſe, *f* ſ. Ofenkeſſel.
Ofenbrand, *m* peć.
Ofenbruch, *m.* sadja.
Ofenbruchkönig, *m.* mědivo.
Ofenbruder, ſ. Ofenſitzer.
Ofener, ſ. Ofner.
Ofenform, *f.* oblik peći; (zu ein Ofen), pećni kalup.
Ofenfuß, *m.* noga od peći.
Ofenfutter, *n.* pozid (peći).
Ofengabel, *f.* rogulje, bruklje.
Ofengalmei, *m.* kalamina od sadje.
Ofengeld, *n.* pećarina.
Ofengeſims, *n.* pećni kvir.
Ofengewölbe, *n.* pećni svod.
Ofenheizer, *m.* grijač, furundžija; —in, *f.* grijačica.
Ofenherd, *m.* ognjište od peći.
Ofenhocker, Ofenhüter, ſ. Ofenſitzer.
Ofenkachel, *f.* pećnjak, lončić.
Ofenkeſſel, *m.* vodogrija; kotlić u peći.
Ofenkranz, *m.* věnac od peći.
Ofenkrone, *f.* kapić u peći; šlěme od peći.
Ofenkrücke, *f.* ožeg, žarilo; grnalo, ogrebalo, grebalja.
Ofenlehm, *m.* pećni lěp; ilovača za peć.
Ofenloch, *n.* zjalo, ždrělo (od peći).
Ofenmeiſter, *m.* pećnik.
Ofenplatte, *f.* pećna ploča.
Ofenröhre, *f.* pećna cěv.

Ofenroſt, *m.* pećni roštelj.
Ofenruß, *m.* pećna čadja.
Ofenſchacht, *m.* pećište.
Ofenſchaufel, *f.* vatralj.
Ofenſchirm, *m.* pećni zaslonjač.
Ofenſetzer, *m.* pećar.
Ofenſitzer, *m.* pećar; zapećkar, hladolež.
Ofenſtange, *f.* žarač, žarilo, požarač.
Ofenſtaub, ſ. Hüttenrauch.
Ofenſumpf, *m.* dno od peći.
Ofentafel, ſ. Ofenplatte.
Ofenthür, *f.* vrata od peći; pećna vrata.
Ofentopf, *m.* vodogrija.
Ofenverkohlung, *f.* pougljenje u peći.
Ofenwiſch, *m.* omelo, pomelo, umeta, pometača.
Ofenzins, *m.* pećarina.
Offen, *adj.* otvoren, odprt; weit —, širom i. širimice otvoren; —es Feld, puklo polje; er ließ d. Thür —, nije zatvorio vrata za sobom; ostavio je otvorena vrata; er hat den Mund —, zjá; (ſpr.) prodaje zijake; Einen mit —en Armen empfangen, ruke širiti (prama komu); mein Haus ſteht Ihnen jederzeit —, dobro ćete mi uvěk doći; ich ſehe den Himmel —, kao da sam u nebu; ein —er Brief, otvoreno pismo; ein —er Gang, trěm; d. Welt ſteht dir —, otvoren ti je svět na sve strane; der Weg ſteht dir —, put ti gorě, put ti dolě; die Erde iſt —, zemlja se je razkravila; —er Froſt, suhomrazica, golomrazica; mit —em Buſen, razgaljenima prsima; ein —er Platz (z. B. an einem Tiſche), prazno město; —en Leib haben, otvoren biti; —e Rechnung, nepodmiren račun; in —er Rechnung mit Jemand ſtehen, razplaćati se s kim na obroke; ich habe bei ihm —e Kaſſe, otvorena mi je njegova kesa; —es Geſchäft, ſ. Kleinhandel; er hält —e Tafel, svakoga časti; kuća mu je od brašna; (öffentlich), javan; auf —er Straße, na ulici (sokaku); na javnoj cesti; die Einſicht ſteht ihm —, može pogledati, pregledati; der Partei ſteht der weitere Rechtszug —, stranki je dopušteno i. prosto dalje těrati pravdu i. parnicu; stranka može dalje těrati parnicu; es ſteht ihm der Weg der Appellation —, prosto mu je prizvati višji sud; može prizvati višji sud; dieſe Frage ſteht noch —, to je pitanje još na vršnju; den Rückzug — halten, naredbu učiniti, da moreš odstupiti; (*fig.*) otvoren, prostodušan; iskren; ein —er Kopf, bistrić, bistre glave; es liegt ſeinem Blicke —, očevidno je; — ſprechen, govoriti od komada; ein —es Amt, upražnjeno město; ein —er Feind, očit neprijatelj; ſein Herz ſteht jedem Eindruck —, svašta mu u srce dira; —e See, debelo, puklo more; pučina morska.
Offenbar, *adj.* očit, očevidan; izvěstan; — werden, odkriti se, objaviti se; es iſt —, daß er es gethan hat, bělodano i. očevidno je, da je on to počinio; es wird einmal Alles — werden, svako će dělo izaći na vidělo; —e See, ſ. Offen.
Offenbaren, *v. a.* očitovati; obělodaniti; ein Geheimniß —, odkriti, prokazati tajnu; ſich Einem —, pověriti se komu; Gott hat ſich geoffenbaret, Bog se je objavio; die geoffenbarte Religion, objavljena věra.
Offenbarer, *m.* objavitelj, očitnik.
Offenbarlich, ſ. Offenbar.
Offenbarung, *f.* očitovanje; (*theol.*) objavljenje; die — Johannis, objavljenje svetog Ivana.
Offenbarungsglaube, *m.* objavljena věra.
Offenheit, *f.* otvorenost; iskrenost.
Offenherzig, *adj.* čistosrd; iskren, prostodušan; er iſt ſehr —, srce mu je na jeziku.
Offenherzigkeit, *f.* čistosrdje; iskrenost; prostodušnost.
Offenkundig, *adj.* obće poznat.
Offenſiv, *adj* napadni.
Offenſiv-Allianz, *f.* napadni savez.
Offenſtehen, *v. n.* ſ. Offen.
Öffentlich, *adj.* javan; ſich nicht — ſehen laſſen, neizlaziti napolje i. medju ljude; — bekannt machen, objaviti, obnarodditi; —e Bücher, javne knjige; (offenbar), očit.
Öffentlichkeit, *f.* javnost; očitost.
Offerent, *m.* ponuditelj, ponudilac.
Offeriren, *v. a.* ponuditi, ponudjati.
Offertbrief, *m* ponudnica; pisana ponuda.
Offerte, *f.* ponuda.
Offertorium, *n.* prikazanje.
Offertſumme, *f.* svota ponude.
Official, Officiant, *m.* službenik; (Betraute), odredjenik; (Beamte), urednik, činovnik.
Official-Prüfung, *f.* službovni izpit.
Officiell, *adj.* služben, uredovni.
Offizier, *m.* častnik.
Offiziercorps, *n.* častništvo.
Offiziersfrau, *f.* častnikova žena.
Offiziersgage, *f.* častnička plata.
Offiziersrang, *m.* častnički čin.
Offizierſtelle, *f.* častničko město, oficija.
Offizin, *f.* dělaonica; (b. Buchdr.), tiskarnica; (b. Apoth.), lěkarnica; ſ. Barbierſtube.
Offizinell, *adj.* lěkarski, lěkovit; (gebräuchlich), porabni.
Offiziös, *adj.* uredovni, služben.
Öffnen, *v. a.* otvoriti, otvarati; odprěti, odpirati; eine Flaſche —, odčepiti

ſklenica (bocu); d. Mund —, zinuti; (um zu ſprechen), zaustiti; d. Thür —, otvoriti vrata; die Thür weit —, razjaziti, odjaziti, odjapiti vrata; d. Himmel öffnete ſich, nebo se razklopi; einen Beutel —, razkriliti tobolac i. kesu; einen Brief —, otvoriti, razpečatiti pismo; einen Ballen —, razvezati denjak; ein Geſchwür —, proseći ranu; ein. Leichnam —, razporiti, parati mrtca; eine Ader —, žilu seći; pustiti krv; ein Schloß —, odključati bravu; die Laufgräben —, prikope dokopati; die Augen —, progledati; Einem die Augen —, otvoriti komu pamet i. oči; d. Erde öffnet ſich, zemlja se razkravljuje; e. Buch —, razklopiti knjigu; die Knospe öffnet ſich, pupoljak puca; Einem eine Gaſſe —, učiniti komu ulicu (sokak); ſich eine Bahn —, prokrčiti si stazu; dem Laſter Thür und Thor —, utrti put opačinam; ogreznuti u zločah; Einem ſein Herz —, odgaliti pred kim svoje srce; eine Wieſe —, dopustiti pasti na livadi.

Öffnen, *n.* (d. Frucht), pucanje.

Öffner, *m.* otvarač; (d. Web.) greblica.

Öffnung, *f.* (als Handlung), otvaranje, otvor, odpiranje, razklapanje, odčepljivanje; progledanje; zinuće; ſ. Öffnen; (*apertura*), zjalo; (*perithecium*), ušće; (Stuhlgang), stolica; ich hatte keine —, nisam išao od sebe i. radi sebe; ich habe keine —, zatvoren i. zaprt sam; eine — in der Mauer, rupa u zidu; die — einer Flaſche, usta od stakla (boce).

Öfling, ſ. Naſenfiſch.

Öfner, *m.* pećar.

Oft, *adv.* često; man ſagt — ein Wort, više putah čovek kaže što; ſo — ich ihn ſehe, kad ga god vidim; wie — war er hier? koliko je putah ovdě bio? ſehr —, sila putah, vrlo često; nicht gar —, ne baš često; ziemlich —, dosta putah; mehr als zu —, prečesto; Unverhofft kommt —, (ſpr.) iznenada često gosti dolazo; am öfteſten, najčešće, najviše putah.

Öfter, *adj.* česti; (*comp.*) češći; mnogokratan, više-kratan.

Öfters, *adv.* češće; više putah; ſ. Oft.

Öfterwähnt, *adj.* (više putah) pomenut.

Oftmal, *adv.* ſ. Oft.

Oftmalig, ſ. Öfter.

Oftmaligkeit, *f.* čestina, čestoća.

Oftmals, *adv.* ſ. Oft.

Oh, Oha, ſ. O.

Oheim, *m.* (des Vaters Bruder), stric; (der Mutter Bruder), ujak.

Oheimlich, *adj.* stričev; ujakov; ujački.

Oheimſchaft, *f.* ujaštvo; ſ. Verwandten.

Ohiothier, *n.* (*Mastodon*), ohiovac, mastodon.

Ohl, ſ. Öl.

Ohlkirſche, ſ. Aalkirſche.

Ohm, *f.* (Spreu), pleva; (Ahm), akov; —, *m.* ſ. Oheim.

Ohmblatt, *n.* (*Arctium Lappa*), čičak.

Ohmchen, *n.* ſ. Heimchen.

Ohmer, *m.* ſ. Himmelsgerſte.

Ohmkraut, *n.* (*Alchemilla vulg.*), vrkuta, lavina.

Ohnblatt, *n.* (*Monotropa*), vrtljanica.

Ohne, *prp.* bez (brez); ſei — Sorge, nebrini se; er iſt — Rettung verloren! za njega neima spasa; — Umſtände, nemoj(te) okolišiti, šeprtljiti! — Scham reden, bezsramno govoriti; — Unterlaß, neprestance; — Anſehen d. Perſon, negledajuć tko je tko; ich ſcheide von dir nicht — Beſorgniß, baš sam se zabrinuo, opraštajuć se s tobom; er kam — daß er gerufen war, došao je nepozvan; er beſitzt Geld — daß er es gebraucht, ima novacah, a neuživa ih; — ein Wort zu ſagen ging er davon, ode, nereče rěči i. nerekav rěči; er nahm es — Jemand zu fragen, uze neupitav nikoga; — weiters, dakako; bez okolišenja; slobodno; — zu wiſſen, warum, neznajuć zašto; es iſt nicht —, nije to bez něke; — zu ſehen, nevidom; ſ. Ausgenommen.

Ohnedem, Ohnedies, Ohnehin, *adv.* i tako, i onako.

Ohnehaupt, *n.* Ohnekopf, *m.* bezglavac.

Ohnehoſe, *m.* goloput, golać, goli sin; (gem.) gologuzan.

Ohnerachtet, Ohngeachtet, ſ. Ungeachtet.

Ohneſorge, *m.* Hans —, nebriga, nemariš, nehajko.

Ohngefähr, Ohnlängſt, ſ. Ungefähr uſw.

Ohnmacht, *f.* (Machtloſigkeit), die — der Feinde, slabost, nemoć neprijateljah; (Krankheitszuſtand), nesvěst, nesvěstica; in — fallen, von einer — befallen werden, onesvěstiti se, onesvěsnuti, prenemoći se, obeznaniti se, u nesvěst pasti; er wurde von einer — befallen, uhvatilo ga je nesvěstilo; er liegt in —, leži u neznani; nezna za se; aus einer — in die andere fallen, prenemagati se; in — verſetzen, onesvěstiti.

Ohnmächtig, *adj.* nemoćan, slab; iznemogao; — werden, iznemoći; (Krankh.) obeznanjen, onesvěšćen; — werden, onesvěstiti se, obeznaniti se, prenemoći se.

Ohnmächtigkeit, *f.* slabost, nemoć.

Ohnſchattig, *adj.* bezsěn.

Ohnvogel, *m.* ſ. Kropfgans.

Ohnweit, ſ. Unweit.

Oho! *int.* oho!

Ohr, *n.* uho; die —en, uši; ins — flü-

ſtern, ša(p)nuti na uho; die —en klingen mir, ſ. Klingen; er ſchreit, daß Einem die —en gellen, viče, da mi pišti u ušijuh; viče, da mi uši šumeću i. zvrče; Einen hinter die —en ſchlagen, zaušiti koga; Einem die Haut über die —en ziehen, oderati koga na mešine; (*fig.*) oguliti koga smrtimice; oglobiti koga do golo duše; Einen beim —e kriegen, uhvatiti koga; bis über die —en in Schulden ſtecken, dužan biti i kosom na glavi; er hat es (fauſtdick) hinter den —en, ſ. Fauſtdick; die —en hangen laſſen, pokunjiti se, skljuniti se; er iſt noch nicht trocken hinter den —en, mlad je još i zelen; mekiš je; ſich auf das — legen, leći spavat; ſich hinter den —en kratzen, češati se i. češkati se za ušima; ſich etwas hinter die —en ſchreiben, zarezati što na nos; utuviti, pamtiti što; die —en ſpitzen, načuliti uši, naperiti uši (kao zec); die —en aufthun, napeti uši; dicke —en haben, puštati što kroz uši; šupljivih ušijuh biti; Einen beim —e zupfen, otegnuti komu uho; auf den —en ſitzen, sèdèti na ušijuh; er hat keine —en dazu, neće ni da sluša; (*fig.*) auf dem —e höre ich nicht wohl, nečujem; ſeine —en vor Jemand verſtopfen, oglušiti se koga; Bohnen in den —en haben, kupiti ogluške; etwas zu einem —e hinein und zum andern wieder hinaus laſſen, na jedno uho primiti, na drugo pustiti; ušati a neslušati; dünne —en haben, tankouh, čutak biti; Jemanden die —en vollſchreien, nakričivati komu, kliniti koga; Einem beſtändig in d. —en liegen, čavrgati; zaintačiti; zaglúšati komu; Einem einen Floh ins — ſetzen, metnuti komu crva u glavu; Einem etwas ins — blaſen o. zu —en tragen, doušati komu što; es iſt mir zu —en gekommen, dočuo sam, došlo mi je u uši; doušali su mi; man predigt tauben —en, kao da kamenu govoriš; ein offenes — finden, uslišan biti; ſein — zu Jemanden neigen, prikloniti komu uho; ich bin ganz —, sluhom slušam; das — der Diana, (*Strombus auris Dianae*), Dianino uho; (*techn.*) uši; (in einem Buche), zalog; (*auricula*), ušce.

Ohr, *n.* uši *pl.*; (eines Strickes), petlja; (Henkel), uho; (Öhſe), kopča (kovča),

Ohraffe, *m.* (*Otolicnus*), ušan. [petlja.

Ohrbammel, *f.* ſ. Ohrgehenk.

Ohrband, ſ. Ortband.

Ohrbeichten, *v. n.* Einem —, povèriti se komu

Ohrblatt, *n.* ſ. Ohrbock.

Ohrblutader, *f.* ušna žila.

Ohrbock, *m.* pousje.

Ohrbohrer, ſ. Ohrwurm.

Ohrbolzen, *m.* ušat svornjak.

Ohrbuckel, *f.* ſ. Ohrgehänge. [ušice.

Ohrchen, *n.* (v. Ohr), ušce; (v. Ohr),

Ohrchenſalbei, *m.* (*Salvia auriculata*), ušata kadulja.

Ohrdrüſe, *f.* (*parotis*), zaušnik, zaušnica, zaušnjak, podušnica.

Ohrdrüſenblutader, *f.* zaušnjačka žila.

Ohrdrüſenbräune, *f.* žar i. zapala zaušnicah.

Ohrdrüſengang, *m.* (*ductus stenonii*), stenonov slinovod.

Ohre, *f.* ſ. Ahorn.

Ohrecke, *f.* kut od uška.

Ohreiſen, *n.* ſ. Ohrbolzen.

Ohren, *v. a.* ušiti, naušiti; ein ſchön geöhrtes Pferd, lěpouh konj.

Ohrenausſchnitt, *m.* izrez uška.

Ohrenband, *n.* ušna veza.

Ohrenbeichte, *f.* ušna izpovèd.

Ohrenbläſer, *m.* šaptač; klevetnik; —in, *f.* šaptačica; klevetnica.

Ohrenbläſerei, *f* prišaptivanje.

Ohrenbrauſen, *n.* hučac.

Ohrendeckel, *m.* poklopac uha.

Ohrendiener, *m.* ulažica, mazalica, ulizija.

Ohrendrüſe, ſ. Ohrdrüſe. [(ušijuh).

Ohrenentzündung, *f.* žar i. zapala uha

Ohrenfluß, *m.* curenje sliha; er hat den —, curi mu iz ušijuh.

Ohrengrübler, ſ. Ohrwurm.

Ohrenhöhle, ſ. Ohrhöhle.

Ohrenkitzel, *m.* škakljenje u uhu; (*fig.*) ugodne rèči; novosti.

Ohrenklingen, Ohrenläuten, *n.* zvonjenje, pištanje ušijuh.

Ohrenlos, ſ. Ohrlos.

Ohrenmuſchel, *f.* uško.

Ohrenpflanze, *f.* (*Heliotis*), ušatica.

Ohrenqualle, *f.* (*Medusa aurita*), ušat klobuk.

Ohrenräumer, ſ. Ohrlöffel. [klobuk.

Ohrenſauſen, ſ. Ohrenbrauſen.

Ohrenſchlag, *m.* ſ. Ohrfeige.

Ohrenſchmalz, *n.* slih, žuhčac (žukčac).

Ohrenſchmalzdrüſe, *f.* slihovnica.

Ohrenſchmaus, *m.* naslada za uho.

Ohrenſchmerz, *m.* uhobolja.

Ohrenſchwamm, *m.* (*Exidia*), babino uho.

Ohrenſpitzend, *adv.* načuljenima ušima; načuliv uši.

Ohrentaucher, *m.* (*Colymbus auritus*), ušatka, uhata pandurka.

Ohrenträger, ſ. Ohrenbläſer.

Ohrentrommel, *f.* bubnjić u uhu.

Ohrenzart, *adj.* nježna sluha.

Ohrenzeuge, *m.* čulac, svèdok po čuvenju.

Ohrenzwang, ſ. Ohrenſchmerz.

Ohrenzweig, *m.* grana poušnoga živca.

Ohreule, *f.* die große —, (*Strix Bubo*), ušara, sovuljaga; die mittlere —, (*S. Otus*), ušarica; die kleine —, (*Strix Scops*), ćuk.

Ohrfeige, *f.* zaušnica, zaušak, priušak, zaklepak; eine — geben, zaušiti, priušiti koga, dati komu za uho.
Ohrfeigen, *v. a.* zaušavati, priušavati.
Ohrfinger, *m.* mezimac, mazinac.
Ohrfisch, *m.* (*Pomotis*), ušata.
Ohrflügel, *m.* krilo uška.
Ohrförmig, *adj.* uhat.
Ohrgegend, *f.* obušje.
Ohrgehänge, Ohrgehenk, *n.* nauška, naušnica, ušnjak, obodac, mindjuša, rećina.
Ohrgeschwür, *n.* rana i. čir u uhu; (ein kleines —), knezić.
Ohrgriebel, ſ. Ohrlöffel.
Ohrhabichtskraut, *n.* (*Hieracium auricula*), ušata runjavica.
Ohrhänger, *m.* klempo.
Ohrhöhle, *f.* pousna jamica.
Ohrkäfer, ſ. Ohrwurm.
Ohrkauz, *m.* (*Ephialtes*), ćukac.
Ohrkissen, *n.* poduška.
Ohrknochen, *m.* ušna koštica.
Ohrknorpel, *m.* ušna hrskavica.
Ohrläppchen, *n.* Ohrlappen, *m.* resa, jagodica od uha.
Ohrleiste, *f.* zavoj.
Ohrling, ſ. Ohrwurm.
Ohrloch, *n.* rupa od uha, ušnica. [ilal*.
Ohrlöffel, *m.* Ohrlöffelchen, *n.* ušatka,
Ohrenlöffelkraut, *n.* (*Cucubalus otides*), ušata gušavica.
Ohrlos, *adj.* bezuh.
Ohrmahl, *n.* ušni biljeg; rovaš.
Ohrmalen, *v. a.* rovašiti (uho).
Ohrmuschel, *f.* uško, obuška; ſ. Seeohr.
Ohrnagel, *m.* petljak.
Ohrnerve, *m.* ušni živac.
Ohrring, *m.* obodac; ſ. Ohrgehänge.
Ohrrobbe, ſ. Seelöwe. [kljun.
Ohrrüsselkäfer, *m.* (*Otiorhynchus*), uho-
Ohrschlagader, *f.* ušna kucavica.
Ohrschlammschnecke, *f.* (*Limnaeus auricularius*), ušata blatanka.
Ohrschnecke, *f.* ſ. Seeohr.
Ohrspeicheldrüse, ſ. Ohrdrüse.
Ohrstütze, *f.* egije.
Ohrtaube, *f.* ušata grlica.
Ohrtrommel, ſ. Ohrentrommel.
Ohrtrompete, *f.* die Eustachische —, Eustahova trubljica, cěv.
Ohrwachs, *n.* ſ. Ohrenschmalz.
Ohrwaschel, ſ. Ohrläppchen.
Ohrwerk, *n.* ušnik.
Ohrwidrig, *adj.* mrzak, nepovoljan uhu.
Ohrwurm, *m.* (*Forficula auricul.*), uholaža (uvolaža); (*Scolopendra forficula*), strižavka.
Ohrzipfel, *m.* ſ. Ohrläppchen.
Okelei, Oker, ſ. Ukelei, Ocher.
Ökonom, *m.* gospodar, gazda, kućanik.
Ökonomie, *f.* gospodarstvo, kućanstvo; ſ. Sparſamkeit; (*fig.*) die — der Natur, uredba prirode.
Ökonomisch, *adj.* gospodarstven; ſ. Haushälterisch.
Ökonomisiren, *v. n.* gospodariti; šteditи.
Oktaeder, *n.* osmorac.
Oktav, *n.* osmina; in —o, u osmini.
Oktavband, *m.* svezak u osmini.
Oktave, *f.* osmina, oktava.
Oktavformat, *n.* osmina.
Oktavschein, *m.* osmina měsečine.
Oktober, *m.* listopad, oktobar, oktovrij.
Oktobertag, *m.* listopadni dan.
Oktogon, *n.* osmorina.
Oktroi, *n.* namet.
Oktroiren, *v. a.* nametnuti, oktroirati.
Ökumenisch, *adj.* obćenit.
Öl, *n.* ulje, olaj, zejtin; d. geweihte —), masla; svete pomasti; — schlagen, tištiti ulje; (spr.) — ins Feuer gießen, tuliti vatru uljem; gasiti vatru slamom; in — malen, maslenimi mastili slikati.
Öl- (in Zuſ.) uljani.
Ölantbaum, ſ. Nalbaum.
Ölb, ſ. Schwan.
Ölbad, *n.* kupelj od ulja.
Ölbaum, *m.* (*Olea*), maslina; der wilde —, ſ. Oleaſter; Lebenebaum.
Ölbäumen, *adj.* maslinov; maslinski; od maslinovine.
Ölbeerdrossel, *m.* (*Turdus olivaceus*), drozak-maslinar.
Ölbeerammer, *m.* (*Emberiza olivacea*), strnadica-maslinarka.
Ölbeere, *f.* maslinka, maslina, uljika.
Ölbeerernte, *f.* branje, berba maslinah.
Ölbeererz, Ölbeerfarbe usw., ſ. Olivenerz usw.
Ölberg, *m.* maslinska gora.
Ölbild, *n.* maslena slika.
Ölbildend, *adj.* uljotvoran.
Ölblase, *f.* kotlić za ulje.
Ölblatt, *n.* list, listak od masline.
Ölbüchse, *f.* mazalica.
Öldruse, *f.* mezga.
Öldurstig, *adj.* žedan ulja; d. Lampe ist —, světiljki se hoće ulja.
Oleander, *m.* (*Nerium Oleander*), zlolěsina, kundis, leandra.
Oleandervogel, *m.* zlolěsinar.
Oleaster, *m.* (*Elaeagnus augustifolia*), maslinovica, mašljuga, olika, dafina.
Olein, *n.* uljevina, olein.
Oleinsäure, ſ. Ölsäure.
Ölen, *v. a.* masliti, uljiti, nauljiti, obuljiti, zejtiniti.
Ölenzen, *v. n.* zaudarati po ulju.
Öler, *m.* maslinar, uljar.
Ölfarbe, *f.* masleno mastilo; maslena mast; in —n malen, ſ. Öl.
Ölfarben, *adj.* na maslinu, murgast*.
Ölfaß, *n.* uljenica, zejtinica; (*Buccinum olearium*), bačvast rogač.

Ölfett *n.* (*Elain*), maslenina.
Ölfirniß, *m.* uljana pokost.
Ölflasche, *f.* uljenka.
Ölfleck, *m.* mrlja od ulja.
Ölfrucht, *f.* Ölbeere.
Ölgang, *m.* *f.* Ölmühle.
Ölgarten, *m.* maslinik.
Ölgas, *n.* uljani plin.
Ölgefäß, *n.* uljenik, pilo, uljarica.
Ölgemälde, *n.* maslena slika.
Ölgeschmack, *m.* uljani tek.
Ölgetränkt, *adj.* nauljen.
Öglas, *n.* staklo za ulje; *f.* Ölflasche.
Ölhandel, *m.* uljarstvo; trgovina uljem.
Ölhändler, *m.* uljar; —in, *f.* uljarica.
Ölhefe, *f.* uljana drožđina; uljani talog, mezga; *f.* Ölbruse.
Ölhorn, *n.* (*Turbo olearius*), vrtavka-uljenica.
Ölhülsen, *f.* Ölkuchen.
Ölicht, *adj.* uljast.
Ölig, *adj.* uljan, uljav, uljevit; sich — machen, zauljiti se, obuljiti se.
Oligarch, *m.* oligarh.
Oligarchie, *f.* vlada nekolicine.
Oligarchisch, *adj.* oligarhički.
Olium, *f.* Vitriolöl.
Olive, *f.* maslinka, maslina; (*zool. Oliva*), maslinka.
Olivenbaum, *m.* maslina.
Olivenblüte, *f.* maslinov cvět.
Olivenernte, *f.* berba maslinah.
Olivenerz, *n.* maslinovac.
Olivenfarbe, *f.* zelên masline.
Olivenfarbig, *adj.* maslinkast, na maslinu, murgast, murgovast, zejtuni.
Olivenförmig, *adj.* maslinkast.
Olivengarten, *m.* maslinik.
Olivengesenk, *n.* škovrtnjak.
Olivengrün, *f.* Olivenfarbig.
Olivenholz, *n.* maslinovina.
Olivenkern, *m.* koštica od maslinke.
Olivensenke, *f.* Olivengesenk.
Ölkäfer, *m.* (*Meloë proscarabaeus*), kokica.
Ölkammer, *f.* Ölkeller, *m.* uljara, uljanište.
Ölkelter, *f.* uljarska stupa.
Ölkitt, *m.* uljani lem.
Ölkohl, *f.* Raps.
Ölkrämer, *m.* uljar.
Ölkraut, *n.* uljevita bilina; uljarica.
Ölkrug, *m.* pilo (za ulje), uljanica.
Ölkuchen, *m.* uljenjak; (Trestern), mezga, komina od maslinah; uljani trop; (*Murex ol.*), mezgast volak.
Öllade, *f.* koš od těska.
Öllampe, *f.* uljenica.
Öllese, *f.* branje maslinah.
Öllig, *f.* Zwiebel.
Olm, *m.* (*Proteus*), močarila, čovečja ribica; (Mulm), grez.
Ölmacher, *m.* uljar.
Ölmagazin, *n.* uljara, uljarnica.
Ölmaler, *m.* slikar.
Ölmalerei, *f.* maslena slikarija; slikarstvo maslenimi mastili.
Ölmann, *m.* uljar.
Ölmaß, *n.* měra od ulja.
Ölmühle, *f.* uljana, toš, uljani mlin.
Ölmüller, *m.* uljar.
Ölmüllerei, *f.* uljarija.
Ölmyrte, *f.* (*Myrica Gale*), voskovac.
Ölnuß, *f.* krpuša.
Ölnußbaum, *m.* (*Ricinus communis*), skočac, arepka.
Ölpalme, *f.* (*Elais*), uljanika.
Ölpflanze, *f.* uljevita bilina; (*coll.*) uljevito bilje; *f.* Ölkraut.
Ölplatz, *m.* uljenjak.
Ölpresse, *f.* uljani těsak, tisak.
Ölrappe, *f.* Aalquappe.
Ölreich, *adj.* uljevit.
Ölrettig, *m.* uljevita rodakva.
Ölröschen, *n.* *f.* Nießwurz.
Ölruß, *m.* uljana čadja.
Ölsame, *m.* uljevito sěme; *f.* Rübsame.
Ölsauer, *adj.* ölsaures Salz, uljan.
Ölsäure, *f.* uljana kiselina.
Ölschlag, *m.* tištenje ulja.
Ölschläger, *m.* uljar.
Ölsenich, *n.* (*Selinum sylvestre*), šumski selen.
Ölstampfe, *f.* muljalo, gnječak, mećilo maslinah; (Stampfmühle), uljana stupa.
Ölstein, *m.* belegija.
Ölstrauch, *m.* (*Amyris elemifera*), elemac, elemnjak.
Ölsüß, *n.* *f.* Glycerin.
Öltbaum, *m.* *f.* Aalkirsche.
Öltonne, *f.* bačva za ulje.
Öltreber, Öltrester, *pl.* *f.* Ölkuchen.
Öltwurz, *f.* *f.* Alant.
Ölung, *f.* uljenje; die letzte —, poslědnje pomazanje; (b. Kr.) masla; die letzte — ertheilen, krizmati (koga), (b. Kr.) svetiti (sveštati) komu masla.
Ölvergoldung, *f.* pozlata na ulju.
Ölzweig, *m.* maslinova grana.
Olympiade, *f.* olympijada, četrgodje.
Ölzucker, *m.* *f.* Glycerin.
Omalgie, *f.* ledjobolja.
Omatute, *f.* (*Conus amaicus*), amaićki čunjac.
Ombrometer, *m.* daždoměr, kišoměr.
Omen, *n.* kob.
Ominös, *adj.* koban; zlokoban.
Onanie, *f.* samoblud, rukoblud.
Onanist, *m.* rukobludnik.
Onanthäter, *m.* vinovina.
Onanthsäure, *f.* vinova kiselina.
Oneriren, *v. a.* obteretiti; (*jur.*) zaduživati.
Onkel, *f.* Oheim.
Önolog, *m.* vinoslovac.
Ontologie, *f.* sućtvoslovje, bitoslovje, ontologija.
Onomatopöia, *f.* sličnoglasje.
Onomatopöisch, *adj.* sličnoglasan.
Onyx, *m.* rivalj; oniks; *f.* Schlangenkopf.
Onze, *f.* Unze.

Dolith, *m.* ikrovac.
Dolithformation, *f.* ikrovačka stvorba.
Opal, *m.* opal.
Opalisiren, *v. n.* talasati se.
Opalisiren, *n.* talasanje.
Oper, *f.* pěvokaz, opera.
Operat, *n.* děla, spisi; izradak.
Operateur, *m.* operator.
Operation, *f.* rad, ukon; posao; operacija; ſ. Unternehmung.
Operationsarmee, *f.* vojujuća vojska.
Operationsbaſis, *f.* radište; (*mil.*) vojevište.
Operationslinie, *f.* medja vojevanja.
Operationsmeſſer, *n.* sěcalica.
Operationsplan, *m.* osnova rada, vojevanja.
Operativ, *adj.* radan, operativan.
Operette, *f.* operica, opereta.
Operiren, *v. n.* (wirken), dělovati; (*chir.*) sěći, operovati; (*mil.*) vojevati.
Operiſt, ſ. Opernſänger.
Operment, ſ. Auripigment.
Opernbichter, *m.* pěsnik operah.
Opernhaus, *n.* opera.
Opernmuſik, *f.* glasba opere.
Opernſänger, *m.* pěvač, operista; —in, *f.* pěvačica (od opere).
Opfer, *n.* posvetilište, prikazalište; (Brand—), žrtva; (Opfergeld), prilog; (*fig.*) žrtva; — bringen, zum — bringen, žrtvovati (komu što).
Opferaltar, *m.* žrtvenik.
Opferbrand, *m.* zapala žrtve, oganj žrtve.
Opferbrauch, *m.* žrtveni običaj.
Opferbrod, *n.* ſ. Oblate.
Opferdienſt, *m.* prinošenje žrtvah.
Opferer, *m.* žrtac, žrtvitelj.
Opferfeſt, *n.* žrtvena svetkovina.
Opferfeuer, *n.* oganj žrtve.
Opferflamme, *f.* plamen žrtve.
Opfergabe, *f.* prinos, prilog.
Opfergänger, *m.* priložnik.
Opfergefäß, *n.* žrtvenica.
Opfergeld, *n.* prilog.
Opferherd, *m.* žrtvenik.
Opferhorn, *n.* (*Voluta pyrum*), kruška.
Opferlamm, *n.* jagnjac zaklan u žrtvu.
Opfermeſſer, *n.* žrtveni nož.
Opfern, *v. a.* prinĕti, prinositi (prinos); (z. B. dem Prediger), priložiti (komu); prinĕti (dar); posvetiti; (e. Thier —), žrtvovati, zaklati u žrtvu; ſein Glück —, žrtvovati sreću; ſich —, žrtvovati se.
Opferpfennig, *m.* ſ. Opfergeld.
Opferprieſter, ſ. Opferer.
Opferrauch, *m.* dim od žrtve.
Opferſchale, *f.* plitica.
Opferſtätte, *f.* žrtvište.
Opferſtock, *m.* škrabica.
Opferthier, *n.* živinče za zaklanje; žrtva.
Opfertiſch, *m.* žrtvenik.
Opfertod, *m.* žrtvovanje svoga života; den — ſterben, žrtvovati život.
Opferung, *f.* žrtvovanje; žrtva.
Opfervieh, *n.* govedo za zaklanje.
Opferwein, *m.* žrtveno vino.
Opferwilligkeit, *f.* pripravnost na žrtve.
Opferwolke, *f.* oblak od žrtve.
Ophit, *m.* zmijevac.
Ophthalmie, *f.* okobolja, bol očijuh.
Ophthalmiſch, *adj.* okobolan.
Opian, *n.* opian.
Opianſäure, *f.* opianska kiselina.
Opiat, *n.* drěmkovac, opiat.
Opium, *n.* drěmak, ališun.
Opiumtinktur, *f.* drěmačka tinktura.
Opobalſam, *m.* opobalsam.
Opodeldok, *m.* opodeldok.
Opoſſum, *n.* (*Didelphys opossum*), opossum.
Opponent, *m.* protivnik.
Opponiren, *v. n.* suprotnuti se, suprotiti se, protiviti se; prigovarati (komu).
Oppoſition, *f.* suprota, suprotiva; suprotĕenje; opozicija.
Oppoſitionsmann, *m.* suprotnik.
Oppoſitionspartei, *f.* suprotna stranka; suprotnici.
Optativ, *m.* željni način, optativ.
Optik, *f.* optika, světlarstvo, nauka o světlu.
Optiker, *m.* optik, světlar; (Brillenſchleifer), naočar.
Optimat, *m.* boljar.
Optimismus, *m.* nauka o najboljem světu.
Optimiſt, *m.* optimista; dobrokob.
Optiſch, *adj.* optičan; optički; světlen; —e Inſtrumente, gledala.
Optometer, *m.* vidoměr.
Opus, *n.* dělo.
Orakel, *n.* proročište, gatalište, orakuo.
Orakelmäßig, *adj.* gonetljiv, otajstven.
Orakelſpruch, *m.* gonetljiva izreka.
Orange uſw., ſ. Pomeranze.
Orangeadmiral, *m.* (*Conus aurisiacus*), narančasti čunjac.
Orangerie, *f.* narančik.
Orangeſchildlaus, *f.* (*Coccus hesperidum*), narančev crvac.
Orangutang, *m.* (*Pithecus satyrus*), divji čověk, orangutan.
Orant, ſ. Löwenmaul.
Orator uſw., ſ. Redner.
Oratorium, *n.* bogomolja; (*mus.*) oratorij.
Orbispictus, *m.* svět u slikah.
Orcein, *m.* orcein.
Orcheſter, *n.* glasba; glasbište.
Orcheſterdirektor, *m.* ravnatelj glasbe.
Orchideen, Orchisgewächſe, *pl.* (*Orchidinae*), kaćunovice.
Orcin, *n.* orcin.
Ordalien, *pl.* Božji sud; mazija.
Orden, *m.* red.
Ordensalter, *n.* redovna doba.
Ordensband, *n.* redovna vezanka; (*Catocala fraxini*), jasenar.
Ordensbrauch, ſ. Ordensgebrauch.

Ordensbruder, *m.* redovnik; (b. Dr.) ka-
Ordenscapitel, *n.* sbor reda. [ludjer.
Ordensgeiſtliche, *m.* redovnik, fratar.
Ordensgeiſtlichkeit, *f.* redovništvo; (b. Dr.) kaludjerstvo.
Ordensgelübde, *n.* redovni zavět.
Ordensgenoß, *m.* Ordensglied, *n.* član reda.
Ordensinſignien, *pl.* ſ. Ordenszeichen.
Ordenskanzlei, *f.* pisarnica reda.
Ordenskanzler, *m.* pečatnik reda. [ljina.
Ordenskleid, *n.* redovna, redovnička ha-
Ordenskreuz, *n.* redovni križ, krst.
Ordensmeiſter, *m.* načelnik reda.
Ordensmitglied, *n.* član reda.
Ordensregel, *f.* pravilo i. zakon reda; samostansko pravilo; red.
Ordensritter, *m.* vitez reda.
Ordensſchweſter, *f.* duvna, koludrica; kaludjerica.
Ordensſtand, *m.* redovništvo.
Ordensſtatuten, *pl.* pravila reda.
Ordensſtern, *m.* zvězda reda.
Ordensverleihung, *f.* poděljenje reda; —en, *pl.* děljenje redovah.
Ordenszeichen, *n.* znamen reda; redovno obilěžje.
Ordentlich, *adj.* uredan, redan; —er Lehrer, redovit učitelj; e. —er Mann, pristao, vrstan, čestit čověk; —e Wohnung, obični stan; (förmlich), pravi; —er Weiſe, obično; —, *adv.* uredno; po redu, redomice; (*fig.*) kako treba i. valja; ljudski, pošteno; ich bin — erſchrocken, čisto sam se uplašio.
Ordentlichkeit, *f.* urednost; običnost.
Ordinalien, *pl.* ſ. Ordnungszahl.
Ordinär, *adj.* prost; sebičan; loš; gut —, ološ.
Ordinariat, *n.* duhovno poglavarstvo; biskupski ured.
Ordinate, *f.* (*math.*) rednica.
Ordination, *f.* zapovědanje; (*med.*) prepis, zapis; (*theol.*) redjenje; rukopolaganje.
Ordiniren, *v. a.* zapovědati; narediti; (*med.*) prepisati (lěk); einen Geiſtlichen —, rediti; (b. Dr.) rukopoložiti, osveštati.
Ordnen, *v. a.* redjati, urediti; uredjivati, udesiti; eine Geſellſchaft nach d. Range —, poredjati družtvo po gospodstvu (činu); die Schüſſeln —, naredjati sděle; das Haar —, razpraviti kosu; (verordnen), narediti; (ordiniren), rediti; (claſſificiren), razrediti.
Ordner, *m.* redjač, porednik; ravnatelj.
Ordnung, *f.* red; (das Ordnen), redjanje; in — bringen, urediti; d. — der Wörter (in einer Rede), suslěd rěčih; nach der —, redomice; d. — eines Zuges beſtimmen, odrediti tko će za kim ići; die Truppen in — ſtellen, uvrstati vojsku; (Reihe), reda; das Gewehr iſt in —, puška je naredna; — beobachten, paziti red; dabei ſoll dieſe — beobachtet werden, u tom se ima ovim redom postupati; Ruhe und —, pokoj i poredak; auf — halten, držati se reda; prijatelj biti redu; zur — rufen, opomenuti na red; im Eſſen — halten, jesti na obrok; aus ſeiner — kommen, (spr.) izaći iz vjere; die Truppen in — halten, držati vojsku u redu; (Claſſe), red, razred; das iſt wider alle gute —, to je u natoč poredku; to nevalja baš nikako; to nije u redu; (Vorſchrift), Gottes —, Božja
Ordnungsaufſicht, *f.* redarstvo. [uredba.
Ordnungsexponent, *m.* kazac reda.
Ordnungsfreund, *m.* redoljub, prijatelj reda.
Ordnungsgemäß, *adv.* redom; u redu.
Ordnungsliebe, *f.* urednost. [dan.
Ordnungsliebend, *adj.* ljubeći red; ure-
Ordnungslos, *adj.* bezredan; neuredan.
Ordnungsloſigkeit, *f.* bezredje; neurednost. [nungsgemäß.
Ordnungsmäßig, *adj.* uredan; ſ. Ord-
Ordnungsſinn, *m.* urednost.
Ordnungswidrig, *adj.* neuredan, suproti redu; das iſt —, to nije u redu.
Ordnungszahl, *f.* redni broj.
Ordonanz, *f.* poslužnik, ordonanc; auf — ſein, čekati naredbe; posluživati; ſ. Ordonanzreiter.
Ordonanzreiter, *m.* listonoša.
Ordonanzſtation, *f.* listonosno stanište.
Ordre, *f.* zapověd; naredba; (Wechſ.) auf eigene —, po mom naredu; — de Bataille, naměštaj vojske; bojni red.
Oreade, *f.* vila-pogorkinja.
Orego, *m.* (*Origanum creticum*), kretski mažuran.
Orelbaum, *m.* (*Crataegus Aria*), muk.
Orf, *m.* Orfe, *f.* (*Sparus aurata*), zlatobrov, komarča, ovratnica, podlanica.
Organ, *n.* ustroj; (Stimme), glas, grlo; (Werkzeug), orudje; (Mittel), sredstvo; (Mittheilungsmittel), obćilo; (v. Perſon.) ud, organ; ämtliche —e, uredovnici; er iſt das — der Geſellſchaft, on je glava družtvu; (Vermittler), posrednik. [slovje.
Organenlehre, Organologie, *f.* ustrojo-
Organiſation, *f.* ustrojba; ustrojavanje; ſ. Organismus.
Organiſator, *m.* ustrojilac.
Organiſch, *adj.* ustrojan, organički; ein —es Geſetz, ustrojbeni zakon; —e Körper, ustrojbine. [urediti.
Organiſiren, *v. a.* ustrojiti, ustrojavati;
Organiſirung, ſ. Organiſation.
Organiſirungs-Commiſſion, *f.* ustrojbeno pověrenstvo.
Organiſirungsnorm, *f.* ustrojbeno pravilo.

Organiſirungsoperat, *n.* ustrojbeni izradak.
Organiſirungsplan, *m.* osnova ustrojbe.
Organiſirungswerk, *n.* ustrojavanje, uredjivanje.
Organismus, *m.* ustrojstvo.
Organiſt, *m.* organista; (*Euphone musica*), glasbar.
Organiſtenſtelle, *f.* služba organiste.
Organographie, *f.* udopis.
Orgaſinſeide, *f.* prepredena svila.
Orgel, *f.* cěvnik, orgulje; die — ſpielen, udarati u orgulje.
Orgelbalg, *m.* měhovi od orguljah.
Orgelbank, *f.* klupa od orguljah.
Orgelbau, *m.* gradjenje orguljah.
Orgelbauer, *m.* orguljar.
Orgelbaukunſt, *f.* orguljarstvo.
Orgelchor, *m.* orguljište.
Orgeler, *m.* orguljaš.
Orgelkaſten, *m.* kuća od orguljah.
Orgelkoralle, *f.* (*Tubipora musica*), orguljice, cěvnik.
Orgelkunſt, *f.* věština orguljanja.
Orgelmacher, ſ. Orgelbauer.
Orgeln, *v. n.* orguljati; udarati u orgulje.
Orgelpedal, *n.* podnožnici od orguljah.
Orgelpfeife, *f.* cěv od orguljah.
Orgelregiſter, ſ. Orgelzug.
Orgelſpiel, *n.* orguljanje; ſ. Orgelwerk.
Orgelſpieler, ſ. Orgeler.
Orgelſtein, *m.* ſ. Orgelkoralle.
Orgelthür, *f.* vrata od orguljah.
Orgelton, *m.* glas orguljah.
Orgeltreter, *m.* gazilac měhovah.
Orgelwerk, *n.* orguljice; ſ. Orgelkoralle.
Orgelzug, *m.* poteg (od orguljah).
Orgien, *pl.* orgije, noćne gostbe.
Orient, *m.* iztok.
Orientale, *m.* iztočnjak.
Orientaliſch, *adj.* iztočni.
Orientaliſt, *m.* znalac iztočnih jezikah, orientalista.
Orientiren, ſich, *v. r.* iznaći se; —, *v. a.* Einen —, uputiti koga; (d. Meßtiſch —), naměstiti.
Original, *n.* matica; prvotnik; (Urweſen), prvotvor; (Urbild), prvolik; (Urſchrift), prvopis, prapis, izvornik; ich habe es in —, imam od toga prvopis; ſ. Sonderling.
Originalausgabe, *f.* prvopisno izdanje.
Originalbild, *n.* prvolik. [Typus.
Originalcharakter, *m.* osobit značaj; ſ.
Originaldichter, *m.* izvoran pěsnik.
Originalität, *f.* izvornost, prvotvornost, samorodnost; prvotnost.
Originallos, *n.* izvorna srećka.
Originalprotokoll, *n.* izvorni, prvopisni zapisnik.
Originalſchein, *m.* prvopiska.
Originalſprache, *f.* prvotan, izvoran jezik.
Originaltext, *m.* prvopis. [vornik.
Originalurkunde, *f.* prvopis izpravo; izOriginalwechſel, *m.* prvopisna měnica.
Originalwerk, *n.* izvorno dělo. [też.
Originalzeichnung, *f.* prvotan, izvoran crOriginell, *adj.* prvotan, izvoran; prvopisan; (eigenthümlich), osobit; (ſonderbar), čudnovat.
Orion, *m.* (*astr.*) štapi, babini štapi.
Orkan, *m.* vihar (vijor), bura.
Orlean, *m.* orlean.
Ornament, *n.* ures.
Ornamentenzeichnung, *f.* crtanje uresah.
Ornamentik, *f.* uresarstvo.
Ornamentiſt, *m.* uresar.
Ornat, *m.* svečano odělo; (d. Geiſtl.) [odeždа.
Ornitholith, *m.* ptičnjak.
Ornitholog, *m.* pticoslovac.
Ornithologie, *f.* pticoslovje.
Orognoſie, *f.* goroznanstvo.
Orograph, *m.* goropisac.
Orographie, *f.* goropis.
Orographiſch, *adj.* goropisan.
Orſeille, *f.* orselja.
Ort, *m.* město; eine Sache am rechten —e angreifen, shvatiti stvar kako valja; an allen —en ſuchen, svagdě tražiti; an einem andern —e, drugdě; aller —en, na sve strane; ein Scherz am unrechten —e anbringen, u nevrěme se pošaliti; (d. Schuſter), šiljak; šilo; (*mont.*) kraj; prokop; (Flecken), město, selo; d. Prediger des —es, městni propovědnik; hieſigen —s, ovdě; an — und Stelle, městimice; etwas gehörigen —s melden, dojaviti što kamo treba; es iſt höhern —s befohlen worden, višja je oblast zapovědila.
Ortband, *n.* okovica.
Ortbeſchreibend, *adj.* městopisan.
Ortbeſchreiber, *m.* městopisac.
Ortbeſchreibung, *f.* městopis.
Ortbrett, *n.* (eines Bettes), bočnica.
Orte, *f.* revena; ſ. Elritze.
Ortengeſell, *m.* prota.
Ortern, *v. a.* opiliti, prirezati.
Orterſäge, *f.* krajnja pila.
Ortfeder, *f.* brčno pero.
Orthauer, *m.* rudokop.
Orthobel, *m.* krajnjak.
Orthodox, *adj.* pravověran; pravoslavan.
Orthodoxe, *m.* pravověrnik.
Orthodoxie, *f.* pravověrstvo.
Orthoepie, *f.* pravoreka.
Orthogonal, *adj.* pravonuglen.
Orthographie, *f.* pravopis.
Orthographiſch, *adj.* pravopisan; — ſchreiben, pravo pisati. [vodac.
Orthoklashaloid, *n.* prismatiſches —, bezOrthometriſch, *adj.* pravoosan.
Orthotyp, *n.* pravolik.
Ortkind, *n.* nedaća.
Ortkegel, *m.* krajnji čunj.
Örtlich, *adj.* městan, poměstan.
Örtlichkeit, *f.* městnost; (Ort), město.

Ortlieber, *m.* (Wb.) weißer —, drobna bělina, běla bělina; blauer —, čavka; grüner —, děvičina, ciganka, sapaljaga, grešika.
Ortolan, ſ. Gartenammer.
Ortpäuſchel, *n.* rudarski malj.
Ortpfahl, ſ. Eckpfahl.
Ortpflock, *m.* kolčić.
Ortpoſe, ſ. Ortfeder.
Orts= (in Zuſ.) městni. [(seoski).
Ortsälteſte, *m.* glavar, starěšina, knez
Ortsangabe, *f.* kazanje, ime města.
Ortsbedarf, *m.* městna potreba; městni potrošak.
Ortsbehörde, *f.* městno poglavarstvo.
Ortsbeſchaffenheit, *f.* kakvoća města.
Ortsbeſchreibung, *f.* městopis.
Ortsbevölkerung, *f.* městno žiteljstvo; měštanstvo.
Ortsbewohner, *m.* měštanin, městnik.
Ortſchaft, *f.* město; (Dorf), selo.
Ortſcheit, *n.* ždrebčanik.
Ortſchief, *adj.* kosonuglen, kosa ugla.
Ortsgeiſtliche, Ortspfarrer, *m.* městni župnik.
Ortsgeiſtlichkeit, *f.* městno (ovdašnje, ondašnje) svećenstvo.
Ortsgemeinde, *f.* seoska občina.
Ortsgeſchichte, *f.* městna pověstnica.
Ortsobrigkeit, *f.* městno poglavarstvo.
Ortspolizei, *f.* městno redarstvo.
Ortsſeelſorger, ſ. Ortsgeiſtliche.
Ortsſinn, *m.* městno sětilo.
Ortſtein, ſ. Eckſtein.
Ortſtock, *m.* rožac.
Ortsveränderung, *f.* preměštaj.
Ortswächter, *m.* občinski (seoski) stražar.
Ortweiſe, *adv.* městavo; kojegdě.
Ortziegel, *m.* krajnji crěp.
Oryktograph, *m.* rudopisac.
Oryktographie, *f.* rudopis.
Oryktographiſch, *adj.* rudopisan.
Oryktologie, *f.* rudoslovje.
Oscillation, *f.* njihanje.
Oscilliren, *v. n.* njihati se, ljuljati se.
Öſe, *f.* strěha; ſ. Öhr.
Öſen, *v. a.* izpaljati, paljati.
Öſenfaß, *n.* izpolac, palj.
Öſenling, ſ. Näsling.
Osmid, *n.* vonjičnik.
Osmig, *adj.* —e Säure, vonjička, osmijeva kiselina.
Osmium, *n.* vonjik, osmij
Osmiumoxyd, *n.* vonjički kis.
Osmiumoxydul, *n.* vonjički kisac.
Osmiumſäure, *f.* vonjička kiselina.
Osmunde, *f.* (*Osmunda*), pujanik.
Oſt, Oſten, *m.* iztok; der Wind kommt aus —, od iztoka duva větar; gegen — gränzt Europa an Aſien, na iztoku graniči Europa s Azijom.
Oſt= (in Zuſ.) iztočni.
Oſtenſibel, *adj.* pokazan; na oko.
Oſtentation, *f.* hvalisanje, hvastanje.
Oſteographie, *f.* kostopis.
Oſteologie, *f.* kostoslovje.
Oſter, ſ. Auſter.
Oſter= (in Zuſ.) uzkrsni, uzkršnji.
Oſterabend, *m.* uzkršnje nadvečerje; am —, u oči uzkrsa.
Oſterblümchen, *n.* (*Bellis*), krasuljak.
Oſterblume, *f.* (*Anemone Pulsatilla*), sasa; ſ. Schlüſſelblume, Narciſſe.
Oſtercirkel, *m.* uzkršnja obhodja.
Oſterdienſtag, *m.* uzkršnji utorak.
Oſterei, *n.* uzkršnjak, pisanica.
Oſterfeier, *f.* uzkrsovanje.
Oſterfeiertag, *m.* Oſterfeſt, *n.* blagdan uzkrsa i. vazma; ſ. Oſtern.
Oſterferien, *pl.* uzkršnji praznici.
Oſterfladen, (Oſterfleck), *m.* uzkršnji kolač; uzkršnjak. [krsni lišaj.
Oſterflechte, *f.* (*Lichen paschalis*), uz-
Oſtergränze, *f.* uzkršnja medja.
Oſterkerze, *f.* uzkrsna svěća; (Oſterkraut), ſ. Königskerze.
Oſterkuchen, ſ. Oſterfladen.
Oſterlamm, *n.* uzkršnji jaganjac, vazmena svedba, pasha; — bereiten, ugotoviti uzkršnjega jaganjca.
Oſterlich, *adj.* uzkršnji, uzkrsni, vazmen.
Oſterlicht, *n.* ſ. Oſterkerze.
Oſterlied, *n.* uzkrsna pěsma.
Oſterlilie, *f.* (*Narcissus pseudonarc.*), zelen-kada.
Oſterluzei, *f.* (*Aristolochia*), jabučnjak; vučja jabuka. [jam.
Oſtermarkt, *m.* Oſtermeſſe, *f.* uzkrsni sa-
Oſtermontag, *m.* vazmenac, uzkršnji i. vazmeni poneděljak.
Oſtern, *pl.* uzkrs (vazkrs, vazkresenije), vazam; — feiern, uzkrsovati; der Sonntag nach —, mlado-uzkrsna, vodena i. světla nedělja.
Oſternacht, *f.* velika noć.
Oſterpalme, *f.* maca, mačica, vrbica.
Oſterpredigt, *f.* uzkršnja propověd.
Oſterrechnung, *f.* uzkrsni razbroj.
Oſterſamſtag, *m.* velika subota. [runo.
Oſterſchelle, *f.* (*Anemone nemorosa*), ovčje
Oſterſonntag, *m.* uzkršnja nedělja.
Oſterſtock, *m.* ſ. Oſterkerze.
Oſtertag, *m.* uzkrs, vazam.
Oſterveilchen, *n.* (*Viola tricolor*), sirotica.
Oſtervollmond, *m.* uzkršnji uštap.
Oſterwoche, *f.* světla nedělja.
Oſterzeit, *f.* uzkrs; zur —, o uzkrsu.
Oſterzirkel, *m.* uzkršnja obhodja.
Oſtgegend, *f.* iztočna strana.
Oſtkante, *f.* iztočni brěg.
Oſtland, *n.* iztočna zemlja; iztok.
Oſtländer, *m.* iztočnjak.
Oſtländiſch, *adj.* iztočni.
Öſtlich, *adj.* iztočni; —, *adv.* ſ. Oſtwärts; d. Wind kommt —, větar duva od iztoka.

Oſtluft, *f.* ſ. Oſtwind.
Oſtnordoſt, *m.* iztočno-sěverni iztok.
Oſtpunkt, *m.* iztočište.
Oſtrand, *m.* iztočno obzorje.
Oſtſee, *f.* iztočno more.
Oſtſeite, *f.* iztočna strana.
Oſtſüdoſt, *m.* iztočno-južni iztok.
Oſt- und Weſtmuſchel, *f.* (*Cardium pectinatum*), češljasta čančica.
Oſtvogel, *m.* (*Charadrius Hiaticula*), grivnat daždevnik.
Oſtvolk, *n.* iztočni narod.
Oſtwärts, *adv.* k iztoku, na iztok, put iztoka.
Oſtwelt, *f.* iztok.
Oſtwind, *m.* iztočnjak, uztoka, krivac.
Oſyris, *f.* (*Osyris alba*), metlina.
Othem, ſ. Athem.
Otte, *f.* Ottenbaum, Otterbaum, *m.* ſ. Erle.
Otter, *f.* (*Vipera*), guja, ljutica, aspida; er iſt giftig wie eine —, ljut je kao guja; (*Lutra*), ſ. Fiſchotter.
Otterbalg, *m.* gujina měšina; vidrovina.
Otterbrut, *f.* ſ. Otterngezücht.
Otterfang, *m.* lov vidarah; (Ort), vidrište.
Otterfänger, *m.* vidrenjak.
Otterfell, *n.* ſ. Otterbalg.
Otterfuß, *m.* (*Ostraea pes lutrae*), vidronožka.
Ottergift, *n.* gujin otrov.
Otterhaut, *f.* ſ. Otterbalg.
Otterhund, *m.* vidrenjak.
Otterjagd, *f.* lov na vidre.
Otterkopf, *m.* vidrina glava; (Otterköpfchen, *Cypraea moneta*), novčić, pěnezić; ſ. Natterkopf.
Otterlauch, ſ. Allermannsharniſch.
Otterling, *m.* vidrenac.
Otterngezücht, *n.* gujino leglo, porod aspidin.
Otternſtich, *m.* gujin ujed.
Otternwurz, ſ. Natterwurz.
Otternzahn, *m.* gujin zub.
Otternzunge, *f.* gujin jezik; (*fig.*) pogan jezik; ſ. Schlangenzunge.
Ottilienkraut, *n.* (*Delphinium Consolida*), obični jadić.
Ottomane, *f.* dušeci, divan.
Outriren, *v. a.* pretěrivati.
Ouverture, *f.* uvod, uvertura.
Oval, *adj.* jajast.
Ovallinie, *f.* jajnica.
Ovalrund, *adj.* na jaje, kao jaje.
Oxalſauer, *adj.* oxalſaures Salz, ceceljan.
Oxalſäure, *f.* ceceljna kiselina.
Oxamid, *n.* oksamid.
Oxaminſäure, *f.* oksaminska kiselina.
Oxhoft, *n.* oksoft.
Oxybromid, *n.* bromski kis.
Oxychlorid, *n.* solički kis.
Oxyd, *n.* kis.
Oxydation, *f.* okis.
Oxydationsſtufe, *f.* stupanj okisa.
Oxydhydrat, *n.* voden kisac.
Oxydiren, ſich, *v. r.* okisiti, kisiti.
Oxydul, *n.* kisac.
Oxygen, *n.* kiselik, kisivo.
Oxygenpol, *m.* kiselička stožerina.
Oxygon, *n.* oštrokutnik.
Oxyiodid, *n.* kiso-resičnik.
Oxymel, *n.* ſ. Honigeſſig.
Oxyſulfid, *n.* kiso-sumpornik.
Ozean, ſ. Ocean.
Ozelot, *m.* (*Felis Pardalis*), ocelot.
Ozon, *n.* ozon.

P.

Paar, *adj.* (v. Zahl.) tâk; — oder unpaar ſpielen, kolikati se, takati se; dieſe Handſchuhe ſind nicht —, ove rukavice nisu parice, nisu s parom.
Paar, *n.* dvoje, dvojstvo, par; ein — Menſchen, dvojica; ein — Pferde, dva konja; ein — Augen, oči; ein — Ohren, uši; ein — Schuhe, jedne cipele; ein — Ochſen, jaram volovah; (*bot.*) jaram; zwei — Tauben, dva para golubah; ein — werden, uzeti se; ein ſchönes —, lěp sglob; ſie folgten einander in —, išli su dva i dva; zu —en kommen, dva po dva doći, dolaziti; zu —en treiben, pokoriti, doći vrha, ukrotiti, sbiti u tulac; ſeit ein — Tagen, od několiko i. od skorih danah; ein — Worte, dvě tri rěči; ein — Gulden mehr oder weniger, koji forint više manje; ein — Leute, několicina.
Paaren, *v. a.* udvojiti, spariti; (*bot.*) gepaart, dvojni; ſich —, *v. r.* (v. Vög.) mrěstiti se, pariti se; (verbinden), in ihm paart ſich Gefühl und Verſtand, u njega se druži čuvstvo s razumom; (b. Gärtn.), ſ. Copuliren.
Paarholz, *n.* Paarhölzer, *pl.* dvojci.
Paarig, *adj.* — geſiedert, tâko perast.
Paarlich, ſ. Paarweiſe.
Paarling, *m.* sdruženac.
Paarmal, *adv.* několiko putah.
Paarung, *f.* mrěšćenje, parenje.
Paarweiſe, *adv.* po dvoje; dva u dva, dva i dva, par u par.
Paarzeher, *pl.* (*Zygodactili*), tâkoprstaši.
Pabſt, ſ. Papſt.
Pacht, *m.* zakup, (arenda); in — nehmen, zakupiti (što od koga); uzeti pod zakup; in — geben, dati pod zakup; (—geld), zakupnina; — bekommen, dobivati zakupninu.
Pachtabgabe, *f.* zakupnina, arenda.

Pachtanſchlag, *m.* začěna zakupnine.
Pachtbauer, *m.* zakupnjak.
Pachtbedingung, *f.* zakupni uvět.
Pachtbehandlungs-Protokoll, *n.* zapisnik o zakupljivanju.
Pachtbrief, *m.* zakupovnica.
Pachtcontract, *m.* zakupna pogodba.
Pachten, *v. a.* zakupiti, uzeti pod zakup; ſ. Miethen.
Pächter, *m.* zakupnik, (arendator); —in, *f.* zakupnica.
Pachtfrau, *f.* zakupnica; ſ. Verpächterin.
Pachtgeld, *n.* zakupnina, zakupovina.
Pachtgeſchäft, *n.* zakupnja.
Pachtgrund, *m.* zakupno, zakupljeno zemljište.
Pachtgut, *n.* zakupno, zakupljeno dobro; zakupština.
Pachtherr, ſ. Verpachter.
Pachthof, *m.* zakupni dvor.
Pachtjahr, *n.* zakupna godina.
Pachtleute, *pl.* zakupnici; zakupnjaci.
Pachtluſtig, *adj.* —e, koji hoće da zakupe; želeći zakupiti.
Pachtmann, ſ. Pächter.
Pachtmühle, *f.* zakupljen mlin.
Pachtſchilling, *m.* ſ. Pachtgeld.
Pachtſtück, *n.* zakupština.
Pachtvertrag, *m.* zakupna pogodba.
Pachtvieh, *n.* zakupna stoka; (—, auf deſſen halben Ertrag der Pächter und auf den andern Theil der Eigenthümer den Anſpruch hat), napolično blago.
Pachtweiſe, *adv.* zakupke; pod zakup; — etwas überlaſſen, dati komu što pod zakup.
Pachtzins, *m.* ſ. Pachtgeld. [zemlju.
Pacificiren, *v. a.* ein Land —, umiriti
Paciscent, *m.* pogodbenik.
Pacisciren, *v. n.* pogadjati se.
Pack, *m.* smot, omot, svežanj, vežanj; čom; rukovět; (Ballen), denjak; mit Sack und — ausziehen, odprtljati.
Pack, *n.* smet, glota; smeće.
Packbengel, ſ. Packſtock.
Packboot, ſ. Packetboot.
Packbrett, *n.* prtljažnjača.
Päckchen, *n.* zamotuljak, smotuljak; zamotak, umotak; zavežljaj, zavitak, uvitak.
Packdarm, ſ. Maſtdarm.
Packdecke, *f.* tovarnjača.
Packen, *m.* ſ. Pack, *m.*
Packen, *v. a.* (ergreifen), uhvatiti, uhititi, sgrabiti, sčepati, spodbiti, spopasti, skopati; (Einen —, sjakariti, slapiti; er packte ihn bei der Gurgel, dokopa ga za grlo i. gršu; (einpacken), spravljati; smotavati, zavezivati; tovariti; (in eine Kiſte), slagati; Einem die Taſchen mit Kuchen voll—, natuškati, natrpati komu žepove kolačah; ſich —, *v. r.* nositi se, tornjati se; packe dich deiner Wege! hodi s Bogom! packe dich von dannen! odlazi! tepi se! nosi se! šikaj! troljaj se! hibaj! šupaj! izdiri! vuci se odatle! okreni ledja! kini mi se s očijuh! prtljaj, prtljaj! packe dich aus meinem Hauſe! mići mi se s upreta!
Packer, *m.* tovarač, tovarkola, slágalo.
Packerei, *f.* spravljanje.
Päckerei, *f.* ſ. Gepäck.
Packerlohn, *m.* tovarnina.
Packeſel, *m.* tovar; (ſpr.) eines Andern — ſein, biti čiji torbonoša.
Packet, *n.* zamotak, smotak, omotak; ſ. Pack, Päckchen. [štar.
Packetboot, *n.* ladja-poštarica; brod-poPackfaß, *n.* bačva za prtljag.
Packfong, *m.* bela měd, pakfon.
Packfongwaare, *f.* pakfonina.
Packfutter, *n.* zamotnina.
Packgeräth, *n.* prtljag, pratež.
Packhaus, *n.* Packhof, *m.* tovarnica.
Packhülle, *f.* ſ. Emballage. [robu.
Packkiſte, *f.* kovčeg, složina za prtljag,
Packknecht, ſ. Packer.
Packlade, *f.* svežanj (kožah).
Packleder, *n.* koža za prtljag.
Packleinwand, *f.* kober.
Packlohn, ſ. Packerlohn.
Packmatte, *f.* tovarnjača.
Packmeiſter, *m.* pratežar, pratežnik.
Packnadel, *f.* samaruša, čuvalduz.
Packpapier, *n.* zamotni papir.
Packpferd, *n.* samarnjak, sehsana.
Packraum, *m.* tovarište.
Packriemen, *m.* samarnica.
Packſattel, *m.* samar.
Packſtock, *m.* povezač.
Packſtrick, *m.* prtilica, oprtnica.
Packſtroh, *n.* zamotna slama.
Packträger, *m.* prtljažar.
Packtuch, *n.* ſ. Packleinwand; Packdecke.
Packwagen, *m.* tarnice, pratežna kola.
Packweſen, *n.* prtljag, pratež; pratežtvo.
Packzeug, ſ. Packfutter.
Packzwirn, *m.* zamotni konac.
Pachydermen, *pl.* debelokožci.
Pädagog, ſ. Erzieher.
Pädagogie, ſ. Erziehungskunſt.
Pädagogiſch, *adj.* uzgojni, odgojni.
Padde, *f.* žaba; ſ. Trommelſucht.
Paddengras, *n.* (*Triticum rep.*), pirika.
Padmapflanze, ſ. Nelumbie.
Paff! *int.* puć!
Paffen, *v. n.* pučkati, cmokati.
Page, ſ. Edelknabe.
Pagina, *f.* strana. [brojem
Paginiren, *v. a.* straniti, naznačiti strane
Pagode, *f.* pagoda.
Pah! *int.* be!
Paille, *adj.* slamast.
Pair, *m.* pér.
Pakfong, ſ. Packfong.
Pakt, *m.* pogodba.

Palais, *n.* ſ. Palaſt.
Paläograph, *m.* drevnopisar, paleograf.
Paläographie, *f.* drevnopis, paleografija.
Paläographiſch, *adj.* drevnopisni, paleografički.
Paläontologie, *f.* nauka o okaminah.
Palamide, *f.* polanda.
Palankin, *m.* tetrivan.
Palaſt, Pallaſt, *m.* palača, palata, dvor; der Tod verſchont die Paläſte der Großen ſo wenig, wie die Hütten der Armen, jednako se od smrti tlače siromaške kućarice i kraljevske te palače.
Palaſtdame, *f.* dvoranka, dvoranica.
Palaſtvorſteher, *m.* nadstojnik dvora, palače; dvornik.
Palatin, *m.* naddvornik, naddvorni župan.
Palatinat, *n.* naddvorništvo.
Pale, *f.* ljuska.
Palen, *v. a.* ljuštiti.
Palette, *f.* mastilovka, paleta.
Palingeneſie, *f.* prěporod.
Palladium, *n.* (*chem.*) paladik; (Heiligthum), svetinja; ſ. Schutzbild.
Palladiumoxyd, *n.* paladičan kis.
Palladiumoxydul, *n.* paladičan kisac.
Pallaſch, *m.* paloš, pala.
Palletot, *m.* haljak.
Palliativ, *n.* potrpušica, šeprtlja; (*med.*) odgadjalo.
Palliſade, *f.* kolje.
Palliſadenwurm, *m.* (*Strongylus gigas*), vitica golema.
Palliſadiren, *v. a.* okoliti.
Pallium, *n.* plašt.
Palmbaum, *m.* paoma, poma, palma.
Palmblatt, *n.* paomen list, list od pome.
Palmblüte, *f.* paomen cvět.
Palmbohrer, *m.* (*Calandra palmarum*), paomotoč.
Palmbutter, *f.* paomeno maslo.
Palme, *f.* poma, paoma; (an Weinſt.) oko; (Oſterpalme), maca, vrbica.
Palmeichhörnchen, *n.* paomena věverica.
Palmendroſſel, *f.* drozak-pomar.
Palmengarten, Palmenhain, Palmenwald, *m.* paomik.
Palmenfarnbaum, *m.* (*Cicas circinalis*), uvojiti bujadovac.
Palmfrucht, *f.* plod od paome.
Palmhirn, *n.* paomena srčika.
Palmitinſäure, *f.* palmitinska kiselina.
Palmkäſe, *m.* paomen sir.
Palmkätzchen, *n.* ſ. Oſterpalme.
Palmkohl, *m.* paomeno zelje.
Palmmehl, *n.* sago.
Palmöl, *n.* paomeno ulje.
Palmſonntag, *m.* cvětnica, cvětovi; cvěti *f.*
Palmwachs, *n.* paomen vosak.
Palmweide, *f.* vrbica; ſ. Sahlweide.
Palmweihe, *f.* svećenje vrbicah.
Palmwein, *m.* paomeno vino, paomenica.
Palmwoche, *f.* cvětna i. velika nedělja.
Palmzucker, *m.* paomenac.
Palmzweig, *m.* paomena grana; ſ. Oſterpalme.
Pampelblume, *f.* ſ. Löwenzahn.
Pampfen, *v. n.* gumati.
Pamphlet, *n.* pamflet; knjižica.
Panacee, *f.* svecěl.
Panade, *f.* panada.
Panax, *m.* (*Panax*), stosilje.
Pandore, *f.* bandura.
Pandur, *m.* pandur.
Pandurenklinge, *f.* handžar.
Panegyriker uſw., ſ. Lobredner uſw.
Pangolin, *m.* (*Manis macroura*), dugorepi ljuskavac; pangolin.
Panier, *n.* bojna zastava, bojni barjak.
Paniſch, *adj.* —er Schrecken, strava; strah i trepet; in —en Schrecken gerathen, prestraviti se; e. —en Schrecken verbreiten, prestraviti.
Panner, ſ. Panier.
Pannerführer, *m.* zastavnik, barjaktar.
Pannerſtock, *m.* kopljača.
Panorama, *n.* svezor; světozor.
Panſch, *m.* Panſche, *f.* kalabura; ſ. Manſch; in die Panſche kommen, naći se u zapari; ſ. Banſen.
Pänſchel, ſ. Geſchlinge.
Panſchen, *v. n.* burljati, brljati, brboljiti (n. p. po vodi); kalaburiti.
Panſen, ſ. Banſen.
Panſlaventhum, *n.* Panſlavismus, *m.* sveslavenstvo, sveslavjanstvo.
Panſlaviſt, *m.* sveslav.
Panſlaviſtiſch, *adj.* sveslavenski, sveslavjanski.
Panſoph, *m.* sveznadar.
Panſter, *n.* vitlovac.
Panſtergatter, *n.* šute od vitlovca.
Panſtergerinne, *n.* žlěb u vitlovače.
Panſtermühle, *f.* vitlovača.
Panſterrad, ſ. Panſter.
Panſterwelle, *f.* vreteno od vitlovca.
Panſterzeug, *n.* vitlovačka sprava.
Pantalons, *pl.* navlače, šarvare, pantaloni.
Pantheismus, *m.* svebožtvo, panteizam.
Pantheiſt, *m.* svebožac, panteista.
Pantheiſtiſch, *adj.* svebožki, panteistički.
Pantheon, *n.* panteon; slavohram.
Panther, *m.* (*Felis Pardus*), pardosan, bars.
Pantherfell, *n.* ſ. Pantherhaut, *f.* barsovina.
Pantherkatze, *f.* ſ. Ozelot.
Pantherſtein, *m.* kolasta jašma.
Pantherthier, *n.* ſ. Panther.
Pantoffel, *m.* papuča, hlamina; unter d. — ſein, nositi suknju, roklju; bojati se žene.
Pantoffelbaum, *m.* (*Quercus Suber*), pluta.
Pantoffelblume, *f.* (*Calceolaria*), papučica.
Pantöffelchen, *n.* papučica; ſ. Marienſchuh.
Pantoffelförmig, *adj.* papučast.
Pantoffelholz, *n.* pluta, šuvor; ſ. Korkbaum.

Pantoffelmacher, *m.* papučar.
Pantoffelmuſchel, *f.* (*Calceola sandalina*), papučica.
Pantoffeln, *v. a.* plutati.
Pantoffelpaar, *n.* ein —, jedne papuče.
Pantoffelſchwarz, *n.* pluten gal.
Pantoffelſtein *m.* papučnjak.
Pantoffelthierchen, *n.* (*Colpoda*), sěnuška.
Pantograph, *m.* svepis.
Pantographie, *f.* obće pismo.
Pantomime, *f.* pantomima.
Pantomimik, *f.* kretoslovje, pantomimika.
Pantomimiſch, *adj.* kretoslovan, pantomimičan.
Pantomimiſt, *m.* pantomimista.
Pantſch uſw., ſ. Panſch.
Panzer, *m.* oklop, pancier; (b. Schildkr.) štit; —, *n.* ſ. Panſter uſw.
Panzerärmel, *m.* željezni rukav.
Panzerfiſch, ſ. Kofferfiſch. [oklop.
Panzergeſchmeide, *n.* oklopna kitnica;
Panzerhahn, *m.* (*Trigla cataphracta*), kokot-oklopnik.
Panzerhandſchuh, *m.* željezna narukvica, rukavica.
Panzerhemd, *n.* željezna košulja.
Panzerhoſe, *f.* željezna nanogvica i. nogavica.
Panzern, *v. a.* oklopiti; (*fig.*) oboružati.
Panzerrad, ſ. Panſter.
Panzerreiter, *m.* oklopnik. [oklop
Panzerrenner, Panzerſtecher, *m.* mač na
Panzerthier, *n.* (*Dasypus*), pasanac; (*Manis*), ljuskavac. [njak.
Panzerwels, *m.* (*Cataphractus*), oklop-
Panzerzeug, *n.* oklopje.
Päonie, *f.* (*Paeonia*), božur. [japica.
Papa, *m.* babajko, ćaća, ćaćko, japa,
Papagei, *m.* papiga, delkušica; er ſchwatzt wie ein —, govori kao čekalo; bunca kao baba u bolesti.
Papageiammer, *m.* (*Emberiza psittacea*), papigasti strnad.
Papageiananas, *f.* (*Bromelia nudicaulis*), goli ananas.
Papageichen, *n.* (*Psittacula*), papižica.
Papageien, *v. n.* klaprnjati, landariti, troparіti.
Papageienbauer, *m.* krletka za papige.
Papageienmäßig, *adj.* kao papiga, poput papige.
Papageiente, *f.* ſ. Papageitaucher.
Papageifeder, *f.* pero od papige.
Papageifiſch, *m.* (*Scarus creticus*), papigovac.
Papageigrün, *adj.* papigast, na papigu.
Papageinatter, *f.* papigasti guž.
Papageiſchnabel, *m.* (*Anomia terebratula*), svrdlica.
Papageitaucher, *m.* (*Alca artica*), sěverni ronac.
Papchen, *n.* papižica. [maul.
Papelhans, *m.* Papelliefe, *f.* ſ. Plauder-
Papeln, *v. n.* (v. Kind.) mrndžati, čavrljati; ſ. Plappern. [uſw.
Papenblume, Papenkraut, ſ. Pfaffenblume
Papern, ſ. Papeln.
Papier, *n.* papir, hartija; etwas zu — bringen, staviti što na pismo, napisati što; —e, *pl.* pisma; (Staats—e), državne zadužnice; državnjače; (Wechſel), měnice; das türkiſche —, (*Conus minim.*), sićušni čunjac; (*Buccinum tuber*), gomoljasti rogač.
Papierabel, ſ. Briefadel.
Papierasbeſt, *m.* kameni papir.
Papierbaum, *m.* (*Morus papyrifera*), papirnjak. [papirnica.
Papierbirke, *f.* (*Betula papyrifera*), breza
Papierblatt, *n.* listić papira.
Papierblume, ſ. Strohblume.
Papierbogen, *m.* list papira, tabak i. arak hartije.
Papierboot, *n.* ſ. Papiernautilus.
Papierchen, *n.* papirčić.
Papier-Cypergras, *n.* ſ. Papierſtaude.
Papierdicke, *f.* debljina papira; von —, tanko kao papir.
Papierdünn, *adj.* tanan kao papir.
Papierdüte, *f.* papirna kesica.
Papiereffekten, *pl.* državne zadužnice, državnjače. [tije.
Papieren, *adj.* papiran; od papira, har-
Papieren, *v. a.* zamotati u papir.
Papierfabrik, *f.* papirana.
Papierfabrikant, *m.* papirar.
Papierfenſter, *n.* papiran prozor.
Papierform, *f.* kalup za papir.
Papierformat, *n.* veličina papira.
Papiergeld, *n.* papirni novac.
Papiergras, *n.* ſ. Papierſtaude.
Papierhandel, *m.* trgovina papirom, papirna trgovina; trgovina državnjačami.
Papierhändler, *m.* papirničar.
Papierhandlung, *f.* papirnica.
Papierhaube, *f.* (*Buccinum pennatum*), perast rogač.
Papierkammer, *f.* papirnica.
Papierknochen, *m.* lopuška.
Papierköcher, *m.* (*Tubularia papiracea*), papirasta cěvuša.
Papierladen, *m.* papirnica.
Papierlaterne, *f.* papirna světiljka.
Papierlaus, ſ. Büchermilbe.
Papierlumpen, *pl.* tralje za papir.
Papiermaché, Papiermaſſe, *f.* papirština.
Papiermacher, *m.* papirar.
Papiermaß, *n.* papirna oměra.
Papiermaulbeerbaum, ſ. Papierbaum.
Papiermühle, *f.* papirana.
Papiermütze, *f.* papirna kapa.
Papiernautilus, *m.* (*Argonauta Argo*), jedrilac.
Papierrolle, *f.* svitak od papira; (*Bulla lignaria*), papirasti puljak. [tija.
Papierſchachtel, *f.* papirna zaklopica (ku-

Papierſcheere, *f.* nožice (škare, makaze) za papir.
Papierſchnitzel, Papierſpäne, *pl.* papirni [ostrižci.
Papierſpeculant, *m.* državnjačar.
Papierſtaude, *f.* (*Cyperus Papyrus*), šilj-papir.
Papiertapete, *f.* papiran sag.
Papierteig, *m.* ſ. Papiermaché.
Papiertorf, *m.* ljuskav treset.
Papierweſpe, ſ. Pappweſpe.
Papillargewebe, *n.* mezdra.
Papillarkörper, *m.* Papille, *f.* mezdrika.
Papillotte, *f.* ſ. Haarwickel.
Papiniſch, *adj.* —er Topf, papinski lonac; brzovar.
Papiſt, *m.* papinac.
Papiſtiſch, *adj.* papinački. [ćiriš.
Papp, *m.* skrob, pomaz; (Schuſter—),
Pappарbeit, *f.* lěpenkovina.
Pappарbeiter, *m.* lěpenčar.
Pappband, *m.* vez u lěpenku; tvrd vez.
Pappbogen, *m.* list od lěpenke.
Pappbrett, *n.* lěpnica.
Pappe, *f.* (Brei), kaša, papica; (Papier), lěpenka; ſ. Papp.
Pappel, *f.* (Pappelbaum), die weiße —, (*Populus alba*), topola; die ſchwarze —, (*P. nigra*), jagnjed, janja; d. italieniſche —, (*P. pyramidalis*), jablan; die kleine —, ſ. Espe.
Pappel, *f.* (Pappelkraut, *Malva*), slězovača; d. Wald—, (*M. sylvestris*), hu-
Pappelallee, *f.* jablanov sured. [dogled.
Pappelartig, *adj.* slězast; —e Blumen, slězovnice.
Pappelbaum, *m.* ſ. Pappel (*Populus*).
Pappelblatt, *n.* topolov list; list od slězovače.
Pappelblattkäfer, *m.* (*Chrysomela populi*), topolova zlatica.
Pappelblattlaus, *f.* (*Pemphigus bursarius*), topolov ušenac.
Pappelblume, ſ. Pappel (*Malva*).
Pappelbock, *m.* (*Cerambyx populi*), topolova strižibuba. [njedovac.
Pappelfalter, *m.* (*Limenitis populi*), jag-
Pappelgang, *m.* ſ. Pappelallee.
Pappelhain, *m.* topolik, topoljak.
Pappelholz, *n.* topolovina; jagnjedovina; jablanovina.
Pappelkäſe, *m.* slězova pogačica.
Pappelknospen, *pl.* jagnjedovo pupje.
Pappelkohl, *m.* (*Corchorus*), logova.
Pappelkraut, *n.* ſ. Pappel (*Malva*).
Pappellaus, *f.* (*Aphis populi*), topolov
Pappelmotte, *f.* topolnjak. [ušenac.
Pappeln, *adj.* topolov; jagnjedov; ja-
Pappeln, ſ. Pappen. [blanov.
Pappelöl, *n.* jagnjedovo ulje.
Pappelpflanzung, *f.* topolik; jablanik.
Pappelreihe, *f.* red topolah, jablanah.
Pappelroſe, *f.* (*Alcea rosea*), trandovilje.
Pappelſalbe, *f.* jagnjedova mast.
Pappelſchwärmer, *m.* (*Smerinthus populi*), topolov djipač.
Pappelſtaude, *f.* ſ. Schlingbaum.
Pappelvogel, ſ. Pappelfalter.
Pappelwald, *m.* topolik, topoljak.
Pappelweide, *f.* (*Salix alba*), běla vrba.
Pappen, *v. a.* (eſſen), papati; (kleben),
Pappen, *adj.* od lěpenke. [lěpiti.
Pappendeckel, *m.* korica (knjige); (Pappe), lěpenka.
Pappenform, *f.* kalup lěpenke.
Pappenmacher, *m.* lěpenčar.
Pappenpreſſe, *f.* těsak i. tisak za lěpenku.
Pappenſtiel, *m.* das iſt keinen — werth, nije vrědno ni lule duhana (duvana).
Pappenteig, *m.* papirština.
Pappicht, *adj.* kašnat.
Pappig, *adj.* mekan kao kaša.
Pappkäſtchen, *n.* spremka od lěpenke.
Pappſchachtel, *f.* zaklopica (kutija) od
Pappus, *m.* kunadra. [lěpenke.
Pappweſpe, *f.* (osa-)lěpenčarica.
Papſt, *m.* papa; der römiſche —, rimski papa, rim-papa; — werden, opapiti se.
Päpſtiſch, ſ. Papiſtiſch; die —en, *pl.* papinci.
Papſtkrone, *f.* papinska mitra, kruna; tiara; (*Mitra papalis*), papinska mitra.
Päpſtler, ſ. Papiſt.
Päpſtlich, *adj.* papin; papinski.
Papſtlos, *adj.* bez pape. [ſchoſsmütze.
Papſtmütze, ſ. Papſtkrone; (*zool.*) ſ. Bi-
Papſtſtadt, *f.* papinski grad.
Papſtthum, *n.* papinstvo.
Papſtwahl, *f.* izbor pape.
Papſtweide, *f.* (*Prunus Padus*), sremza.
Papſtwürde, *f.* papinstvo.
Papusmuſchel, *f.* (*Mytilus*), klapavica, klapunica.
Papyrusſtaude, ſ. Papyrusſtaude.
Paquet, ſ. Packet.
Par, Paren, ſ. Paar uſw.
Parabanſäure, *f.* parabanska kiselina.
Parabel, *f.* prilika, priča; (*geom.*) hitnica, parabola.
Paraboliſch, *adj.* u prilici, priči; (*geom.*) parabolski.
Paraboliſiren, *v. n.* govoriti u prilikah, pričah.
Paraboloid, *n.* paraboloid.
Parachlorcyan, *n.* paraklorcian.
Parachroniſmus, *m.* lětoslovna i. lětobrojna pogreška.
Paracyan, *n.* paracian.
Parade, *f.* parada, jordam; velikolěpje; in — erſcheinen, u svečanom odělu doći; — machen, sjati; (*mil.*) parada.
Paradebett, *n.* odar.
Paradekleid, *n.* svečano odělo.
Paradepferd, *n.* jedek.
Paradeplatz, *m.* paradište.
Paradezimmer, ſ. Prunkzimmer.
Paradies, *n.* raj; (*fig.*) nebo.

Paradiesammer, *m.* (*Emberiza paradisea*), rajska strnadica.
Paradiesapfel, ſ. Liebesapfel.
Paradiesbaum, ſ. Oleaſter.
Paradiesblume, *f.* ſ. Pfauenſchwanz.
Paradiesfeige, *f.* (*Musa*), banan.
Paradiesfiſch, *m.* (*Polynemus paradiseus*), rajski nitar.
Paradiesgarten, *m.* rajski vrt.
Paradiesheher, ſ. Paradiesvogel.
Paradiesholz, *n.* (*Cordia Sebestena*), jabukovac; (*Aloë*), rajsko drvo, alojevina.
Paradieſiſch, *adj.* rajski.
Paradieskorn, *n.* (*Amomum Granum paradisi*), rajsko zrno.
Paradiespapagei, *m.* rajska papiga.
Paradiesrabe, *m.* (*Muscicapa paradisi*), rajski muhar.
Paradiesvogel, *m.* (*Apoda paradisea*), rajka, gospin pěvac; rajska ptica; d. goldene —, (*Oriolus aureus*), zlatna vuga.
Paradieswittwe, *f.* (*Vidua paradisea*), rajska ptica.
Paradieszeit, *f.* (*fig.*) rajski život.
Paradigma, *n.* primĕr.
Paradigmatiſch, *adj.* primĕran.
Paradiren, *v. n.* sjati, odlikovati se, paradirati; d. Pferd paradirt, konj igra.
Parador, *adj.* neobičan; čudnovit, čudan, paradoks.
Paradoxon, *n.* čudna rĕč, paradokson.
Paraffin, *n.* parafin.
Paragraph, *m.* paragraf.
Paraguai-Theeſtrauch, *m.* (*Ilex paraguaiensis*), paraguajska česmina.
Parallaxe, *f.* mimogled, paralaksa.
Parallel, *adj.* poredan, jednako razdalek.
Parallele, *f.* poredica; (*fig.*) sravnjivanje; eine — ziehen, sravnjivati, sravniti.
Parallelepiped, *n.* pakocka.
Parallelismus, *m.* porednost.
Parallelkreis, *m.* poredan krug.
Parallellineal, *n.* poredičnjak.
Parallellinie, *f.* poredica.
Parallelmethode, *f.* poredična měračina.
Parallelogramm, *n.* pačetver, pačetverina.
Parallelſtelle, *f.* naličina.
Paralogiſiren, *v. n.* opako zaključiti, izvoditi, um(stv)ovati.
Paralogismus, *m.* opak zaključak, zaključaj, izvodak.
Paralyſiren, ſ. Lähmen.
Paralytiſch, *adj.* uzet.
Parameter, *m.* nuzměr, parametar.
Paramid, *n.* paramid.
Paramythie, *f.* paličen baj.
Parapete, *f.* prislon, okana, parapet; ſ. Bruſtwehr.
Parapetemauer, *f.* zidac.
Paraphe, *m.* imenovka.
Paraphiren, *v. a.* paraširati; udariti imenovku.
Paraphraſe, *f.* razgovĕst.
Paraphraſiren, *v. a.* razgovĕstiti.
Parapluie, *n.* ſ. Regenſchirm.
Paraſit, ſ. Schmarotzer.
Paraſitiſch, *adj.* nametan.
Paraſol, *n.* ſ. Sonnenſchirm.
Paraſolpilz, *m.* (*Agaricus procerus*), šugavica.
Paratom, *adj.* sklonodĕlni.
Paraweinſäure, *f.* grozdona kiselina.
Parcelle, *f.* cĕpac, lapat.
Parcelliren, *v. a.* razcĕpkati, podĕliti na cĕpce.
Parchent, ſ. Barchent.
Pard, ſ. Panther.
Pardauz! *int.* ljoskac!
Pardel, Pardet uſw., ſ. Panther uſw.
Pardervogel, *m.* (*Charadrius pluvialis*), daždenik.
Pardon, *m.* milost; oprost, pardon, aman; — geben, ſ. Pardoniren.
Pardoniren, *v. a.* prostiti, praštati; pomilovati.
Pardune, *f.* parduna.
Pare, *n.* sugubka, istopis.
Parenchym, *n.* (*zool.*) mezdra, mrežica; (*bot.*) libovina, srčikovina.
Parentation uſw., ſ. Leichenrede uſw.
Parentheſezeichen, *n.* zaporka.
Parentheſis, *f.* umetak.
Parere, *n.* mnenje.
Parforce, *adv.* silom, pod silu.
Parforcehund, *m.* ogar.
Parforcejagd, *f.* hajka.
Parfüm, *m.* miris, mio miris; mirisje.
Parfümeur, *m.* mirisar.
Parfümeriehandlung, *f.* mirisarnica.
Parfümeriewaare, *f.* mirisavka.
Parfümiren, *v. a.* mirisavkom pokropiti, namazati.
Pari, al —, razom, na ravni; d. Staatspapiere ſtehen —, državne zadužnice stoje razom.
Parilin, *n.* parilovina.
Pariren, *v. n.* slušati, poslušati; (Fechtk.) dočekati, uzbiti, odvrnuti (udarac); ševrdnuti; ſ. Wetten.
Parirſtange, *f.* dočekaljka.
Pariſapfel, ſ. Teufelsapfel.
Pariſebirn, *f.* parižka.
Pariſerblau, *n.* parižko modrilo.
Pariſkraut, *n.* ſ. Einbeere.
Pariſvogel, *m.* (*Coccothraustes aurantia*), narančasta dlaska.
Parität, *f.* jednakost.
Park, *m.* perivoj; (Artillerie—), topovište; topovje.
Parlament, *n.* sabor, parlamenat.
Parlamentär, *m.* uvĕrnik, neprijateljski poslanik, ugovornik.
Parlamentärſchiff, *n.* ladja-uvĕrnica.
Parlamentiren, *v. n.* dogovarati se, pogadjati se.
Parlamentsmitglied, *n.* član sabora.
Parlamentswahl, *f.* izbor saborskoga poslanika.
Parlatorium, ſ. Sprachzimmer.

Parmeſankäſe, *m.* parmezanac.
Parochialgebäude, *n.* župna kuća.
Parochialkirche, *f.* župna crkva.
Parodie, *f.* parodija.
Parodiren, *v. a.* pod smešno prečiniti, parodirati.
Parole, *f.* rěč, lozinka*.
Paronomaſie, *f.* sličnorěčje.
Paroxismus, *m.* nastup, uhvat; (b. Wahnſ.) [bešnilo.
Parquet, *n.* sudnica; (—boden), ukladan pod.
Parquetiren, *v. a.* ukladati, pločati.
Part, *m.* (Theil), dio; — an etwas haben, dionik, učestnik biti; ich für meine —, što se mene tiče; ſ. Partei.
Partei, *f.* stranka; ſich zu Einer — ſchlagen, zu Einer — übergehen, pristrančiti se komu; ich bin von ſeiner —, s njegove sam (strane); er nahm ſeine —, zauzeo se je za njega; ſich eine — machen, sakupiti stranku; ſ. Partie.
Parteianſicht, *f.* mnenje, mišljenje stranke.
Parteiführer, *m.* kolovodja stranke, stranovodja.
Parteigänger, *m.* stranjanin, postranica; (der von einer Partei zur andern übergeht), svestranica; ſ. Parteiführer; (*mil.*) četovodja, četedžija. [stvo.
Parteigeiſt, *m.* strančarstvo, postraničar-
Parteigenoß, *m.* sustranjanin, sustranac.
Parteihang, ſ. Parteigeiſt.
Parteihaupt, *n.* glava i. kolovodja stranke.
Parteiiſch, Parteilich, *adj.* pristran, pristrastan; — urtheilen, suditi pristrano, po hateru*; ein —er Menſch, pristranac, haterdžija; postranica.
Parteilichkeit, *f.* pristranost, pristrast; ſich —en zu Schulden kommen laſſen, pristrano, pristrastno postupati; raditi po hateru.
Parteilos, *adj.* nijednostran, nestran.
Parteiloſigkeit, *f.* nijednostranost, nestranost.
Parteimann, *m.* postranica; strančar.
Parteinahme, *f.* pristranjivanje.
Parteinehmer, *m.* postranica, pristranica.
Parteiſache, *f.* das iſt eine —, to ide stranku; to je osebnička (privatna)
Parteiſchrift, *f.* strankopis. [stvar.
Parteiſucht, *f.* strančarstvo, razkida.
Parteiſüchtig, *adj.* strančarski; razdoran.
Parteiung, *f.* razkida; razdor.
Parteiwuth, *f.* bešnilo stranke, stranakah.
Parten, *v. a.* děliti.
Partenblatt, *n.* (*Plantago major*), velika bokvica, veliki trputac.
Parter, *m.* dělič; ſ. Partner.
Parterre, *n.* prizemlje; im —, pri zemlji, razi zemlje.
Parterreloge, *f.* prizemna stanica, loža.
Partial, *adj.* čestan, dělan; —, *adv.* od česti.
Partialdiviſion, *f.* dioba od česti.
Partial-Los, *n.* diona srečka, dio srečke.
Partial-Obligation, *f.* diona zadužnica.
Partialprodukt, *n.* čestni umnožak.
Partialquotient, *m.* čestni količnik.
Partialſumme, *f.* čestna svota.
Partialzahlung, *f.* plaćanje na česti.
Participations-Conto, *m.* račun o zadruzi.
Participations-Geſchäft, *n.* zadružni posao; zadružna trgovina. [tvovati).
Participiren, *v. n.* dionik biti (udioniš-
Particulär, *adj.* (theilweiſe), čestan; děl po děl; (einzelnweiſe), jedan po jedan; (privat), osebnički; für —e Rechnung, na osobit račun.
Particular-Acceptation, *f.* prihvat od česti.
Particular-Congregation, *f.* mala skupština, malo spravište. [račun.
Particular-Conto, *n.* osebnički, osobit
Particulare, *n.* izkaz.
Particular-Friede, *m.* osebni mir.
Particular-Geſchichte, *f.* čestna pověsnica.
Particularien, *pl.* osobite okolnosti
Particular-Rechnung, *f.* dioni račun; ſ. Particular-Conto.
Particular-Schreiben, *n.* osobno pismo.
Particulier, *m.* osebnik, sukromnik; en —, na ruke.
Partie, *f.* (*merc.*) množina; kup; komad; in —n kaufen, kupovati na hrpe; (Partei), stranka; Einen — nehmen, pristrančiti se komu, zauzeti se za koga; ich bin von der —, nisam s razkide; (Spiel), igra; (Luſtfahrt), putak; (Heirath), eine vortheilhafte — machen, dobro se oženiti, udati; eine reiche — machen, oženiti se na blago; oženiti se blagaricom; warte bis ſich eine — für dich trifft, čekaj dok ti se sreća javi; (Theil), dio; (Rolle), zadaća; (*mus.*) glas; (Mal.) strana.
Partiell, ſ. Partial.
Partikel, *f.* čestica.
Partiſan, ſ. Parteigänger.
Partiſane, *f.* partizanac, oštroperac.
Partite, *f.* himba, varka.
Partition, *f.* razdělba.
Partitiv, *adj.* dělleći; razdělan.
Partitur, *f.* partitura.
Partkrämer, *m.* tržac.
Partner, *m.* dionik, učestnik.
Parvenu, *m.* novičica, skorovečernjak.
Parzelle, ſ. Parcelle.
Parzen, ſich, *v. r.* šepiriti se.
Paß, *m.* korak.
Paſch, *m.* jednak broj, paš.
Paſcha, *n.* pasha.
Paſcha, *m.* paša; — von zwei Roßſchweifen, paša od dva tuga; — von drei Roßſchweifen, učtuglija.
Paſchalik, *n.* pašaluk.
Päſcheln, *v. a.* šuškati, prljkati.
Paſchen, *v. n.* kockati se; (klatſchen), pljeskati; ſ. Schmugeln.

Paſcher, *m.* kockar; ſ. Schmuggler.
Paſeng, *m.* (*Capra aegagrus*), (koza-) sborbiljica.
Paspoil, *n.* zakrcka, modraš.
Pasquill, *n.* brukavica, rugopis, paskvila.
Pasquillant, *m.* brukavičar, paskvilant.
Pasquilliren, *v. n.* pisati brukavice; brukati se komu.
Paß, *adv.* zu — kommen, u dobar čas [doći.
Paß, *m.* (enger Weg), ždrělo, klanac, bogaz*; ſ. Meerenge; (Durchgang), prolaz; er hat freien —, prosto mu je i. vlastan je prolaziti; (Reiſe—), putovnica, putni list, pasoš; einen — löſen, izvaditi putovnicu; (b. Pferd.), kljus, kas, trupkalica; der halbe —, mali kas.
Paſſabel, *adj.* prilićan; —, *adv.* prilično; hajde de, hajd hajd, može podněti, i Bože pomozi.
Paſſage, *f.* prolaz; hier iſt eine ſtarke —, ovuda prolazi mnogo světa; (*mus.*)
Paſſagier, *m.* putnik. [prělaz.
Paſſagierſtube, *f.* putnička soba.
Paßamt, *n.* putovni ured.
Paſſant, *m.* prolaznik, mimohodac.
Paſſanten-Protokoll, *n.* upisnik prolaznikah.
Paſſatwind, *m.* pasat, vazdašnja uztoka.
Paßbrief, *m.* putovnica, putni list.
Paßcertificat, *n.* svědočba o putovnici.
Paſſe, *f.* trlja; prežnja; auf der — ſtehen, trliti; vrebati, prežati; (im Kart.) propust, pas.
Paſſen, *v. n.* (angemeſſen ſein), prilikovati, dolikovati, odgovarati; d. Kleid paßt ihm nicht gut, nedolikuje, neodgovara mu oděća; der Deckel paßt nicht auf den Topf, poklopac nemože prileći na lonac; (ſpr.) das paßt wie die Fauſt aufs Auge, to liči kao pesnica na oko; das paßt nicht hieher, to neide amo; tomu neima ovdě města; ſie paßt nicht zu mir, nije prema meni; (im Kart.), propustiti, propuštati; neigrati; (warten), čekati; (auf—), vrebati, prežati; das paßt ſich nicht, to nije jedno prema drugomu; —, primĕriti, priljubiti, prilagoditi; einen Pfropf auf die Flaſche —, pridĕljati čep za staklo (bocu); (taug-lich ſein), valjati, prikladovati.
Paſſend, *adj.* prilićan, prikladan, pristao; primĕren; —es Mittel, udesno sredstvo; eine —e Antwort geben, sgodno i. shodno odgovoriti.
Paſſeport, *m.* putovnica, putni list.
Paſſer, *m.* vrebač, vrebalo.
Paßfeſtung, *f.* tvrdjava od klanca.
Paßgang, *m.* kljus, kas.
Paßgänger, *m.* kljusač, prusac.
Paſſiflora, ſ. Paſſionsblume.
Paſſig, *adj.* odubljen.
Paſſion, *f.* strast; das iſt eine —, prava je slast; das iſt ſeine —, to najvoli (n. p. učiniti); (*theol.*) muka (Isukrstova), (b. Dr.) strasti Hristove.
Paſſionale, *n.* mukopis.
Paſſionirt, *adj.* strastan.
Paſſionsblume, *f.* (*Paſſiflora*), mukokaz.
Paſſionsgeſchichte, *f.* pověstnica Isukrstove muke. [voj muci.
Paſſionspredigt, *f.* propověd o Isukrsto-
Paſſionsweg, *m.* križni put.
Paſſionswoche, *f.* velika nedělja.
Paſſiren, *v. n.* prolaziti, proći; prelaziti; er paſſirte unſere Stadt, prošao je našim gradom; es iſt ein Unglück paſſirt, nesreća se je dogodila; es mag —, neka bude; neka je pročka; es paſſirt, može podněti; hajde de; es paſſirt für Wahrheit, prolazi pod istinu; (bewilligen), dopustiti.
Paſſirgewicht, *n.* laka teža, vaga.
Paſſirlich, *adj.* prohodan. [propustka.
Paſſirſchein, *m.* prolaznica, propustnica,
Paſſirung, *f.* dopust; odměra.
Paſſirzettel, ſ. Paſſirſchein.
Paſſiv, *adj.* trpan (trpni); (*gram.*) trpeći; (*merk.*) dugovni.
Paſſiva, *pl.* dugovi.
Paſſivforderung, *f.* dug; ſ. Paſſivſchuld.
Paſſivform, *f.* (*gram.*) trpni način.
Paſſivhandel, *m.* kupovna trgovina.
Paſſivität, *f.* trpnost; dugovnost; (*fig.*)
Paſſivſchuld, *f.* dugovina, dug. [nerad.
Paſſivſtand, *m.* dužbina; dugovi.
Paſſivvermögen, *n.* dugovi, dužbina.
Paſſivum, *n.* trpeći glagolj.
Paßkugel, *f.* udesno zrno.
Paßlich, ſ. Paſſend. [sgodnost.
Paßlichkeit, *f.* primĕrenost, shodnost,
Päßlich, *adj.* prilićan; es geht ganz —, može podněti.
Paßlos, *adj.* bez putovnice.
Paßport, ſ. Paſſeport.
Paßſchreiber, *m.* putovničar.
Paſſualamt, *n.* prolaznički ured.
Paſſualiſt, *m.* prolaznićar. [nice.
Paßwerber, *m.* prosac (molitelj) putov-
Paßweſen, *n.* putovnički poslovi.
Paßzettel, ſ. Paſſirſchein.
Paſſus, *m.* korak; (in Büchern), město.
Paſte, *f.* (Teigſtein), těstina; (Afterſtein), litak; rukotvorni dragac; (Abdruck), otisak.
Paſtel, ſ. Färberwaid.
Paſtell, *m.* Paſtellfarbe, *f.* suho mastilo, pastelj.
Paſtellgemälde, *n.* slika od suhih mastilah. [ljar.
Paſtellmaler, *m.* suho-mastionik, paste-
Paſtellmalerei, *f.* slikanje suhimi mastili.
Paſtenei, ſ. Paſtinak.
Paſtete, *f.* těstenica, pašteta; (ſpr.) er will lauter —n haben, izvoleva kao trudna žena.

Paſtetenbäcker, *m.* těsteničar, paštetar; —in, *f.* těsteničarka.
Paſtetenbäckerei, *f.* těsteničarnica.
Paſtetenboden, *m.* dno od těstenice.
Paſtetendeckel, *m.* poklopac od těstenice.
Paſtetenform, *f.* kalup od těstenice.
Paſtetenofen, *m.* pećka za těstenice.
Paſtetenwerk, *n.* těsteničje.
Paſtetlein, *n.* (*Arca pectunculus*), češljasta korabljica.
Paſtinak, *m.* & *f.* (*Pastinaca*), pastrnjak; der wilde —, mrkvac, mrkvěla.
Paſtinakfiſch, *m.* (*Raja pastinaca*), žutuga, žutica, slinavac.
Paſtinaklaus, *f.* (*Aphis pastinacae*), pastrnjački ušenac.
Paſtor, *m.* duhovni pastir; evangelički župnik.
Paſtoralia, *pl.* župnički poslovi.
Paſtoralklugheit, Paſtoraltheologie, *f.* pastirsko bogoslovje.
Paſtorat, ſ. Pfarramt.
Paſtorin, *f.* župnikova žena; župnikovica.
Patas, *m.* (*Cercopithecus ruber*), patas.
Patchoullykraut, *n.* grbavka.
Patelle, ſ. Napfſchnecke.
Patene, *f.* plitica.
Patent, *n.* ukaz; (Bevorrechtigungsurkunde), povelja.
Patental, *adj.* poveljni.
Patentalinvalid, *m.* nemoćnik s platom.
Patentgeld, ſ. Standgeld.
Patentiren, *v. a.* dati povelju (na što).
Patentirt, *adj.* poveljni.
Patentmäßig, *adj.* po povelji.
Patentwaare, *f.* poveljna roba.
Patentwidrig, *adj.* proti povelji.
Pater, *m.* otac, (*fam.*) otco; pater.
Paternoſter, *n.* otčenaš; (Roſenkranz), brojanice, čislo, patrice, krunica; (*arch.*) grotulja.
Paternoſterbaum, *m.* ſ. Pimpernuß.
Paternoſterwerk, *n.* čislenjak.
Pathe, *m.* kum; ſ. Taufpathe; (Täufling), kumić, kumče.
Pathengeld, Pathengeſchenk, *n.* povojnica, krstni dar.
Pathenſchaft, *f.* kumstvo.
Pathenſtelle, *f.* kumstvo, kumovanje; — vertreten, kumovati.
Pathetiſch, *adj.* strastljiv, patetičan.
Pathin, *f.* kuma.
Pathogenie, *f.* bolorodje, nauka o postanku bolestih, patogenija.
Pathognomik, *f.* nauka o znakovih bolesti, patognomika.
Pathognomiſch, *adj.* patognomičan, patognomički.
Pathолog, *m.* boljoznanac, patolog.
Pathologie, *f.* boljoznanstvo, patologija.
Pathologiſch, *adj.* boljoznanstven, patologički.
Pathos, *m.* strastljivost, patos; (Leidenſchaft), strast.
Patient, *m.* bolestnik, bolnik; —in, *f.* bolestnica.
Patois, *n.* prostački govor, jezik.
Patriarch, *m.* patriarh, praotac.
Patriarchaliſch, *adj.* patriarhalan; patriarhov; otcovladan; (*fig.*) priprost.
Patriarchat, *n.* patriarhat, dostojanstvo patriarha; (b. Or.) patriaršestvo; (Sprengel), patriarhija; patriaršija.
Patriarchenſitz, *m.* stolica patriarska.
Patrimonialgericht, *n.* vlasteoski, gospodski sud.
Patrimonialgut, *n.* Patrimonialherrſchaft, *f.* otčevina.
Patrimonium, *n.* baština, otčevina.
Patriot, *m.* domoljub, rodoljub, domorodac.
Patriotiſch, *adj.* domoljuban, rodoljubiv, domorodan.
Patriotismus, *m.* domoljubje, rodoljubje, domorodstvo.
Patriſtik, *f.* patristika.
Patrize, *f.* ſ. Stempel.
Patriziat, *n.* vlasteljstvo.
Patrizier, *m.* vlastelj.
Patriziſch, *adj.* vlasteljski, vlasteoski.
Patrolle, Patrouille, *f.* obhodja, oblaz; oblaznica, patrola.
Patrouilliren, *v. n.* oblaziti, patroliti.
Patron, *m.* zavětnik, čuvadar; (*merk.*) gospodar; ein ſauberer —! lěpa mi čověka; ſ. Schutzheiliger; —in, *f.* zavětnica.
Patronat, *n.* zavětništvo.
Patronatsrecht, *n.* zavětničko pravo.
Patrone, *f.* fišek; naboj; —n machen, savijati fišeke; (Modell), pregledalica.
Patronenform, *f.* savijača.
Patronenmacher, *m.* nabojar, fišekar.
Patronentaſche, *f.* nabojnjača, fišekluk, kehar, keharac, ker, kulete, patrontaš; pripojasnice.
Patronymikon, *n.* rodno ime.
Patronymiſch, *adj.* rodno-imeni.
Patrouille, ſ. Patrolle.
Patſch, *int.* pljus! pljusk! pljes! pljeskac! puć! pućkac! — da hatte er eine Ohrfeige, a on njega pljus po obrazu.
Patſch, *m.* pljuska; ſ. Patſche.
Patſche, *f.* (zu Tennen), bat, naboj, malj; (b. Dachdeckern) uzbijač; (b. Kindern) pac; eine — geben, paciti; (Koth), blěčkavica, brčkavica, kačkavica; (Verlegenheit), neprilika, smeća; Einen aus der — ziehen, izvući koga iz blata; Einen in die — führen, opremiti koga u suho grožđje; in die — kommen, nagraisati, nalěpiti, nasěsti.
Patſchen, (Patſcheln), *v. n.* pljuštati, pljuskati; es regnet, daß es patſcht, pljušti kiša; (im Kothe —), pljeskati, šljapati; (im Waſſer), brčkati, brčnuti, pljesnuti, blěčkati; eine Ohrfeige geben, daß es patſcht, pljusnuti, šljapiti koga; —, *v. a.* (ſchlagen), plje-

skati, pljesnuti, šakosati, šakatati; b. Tenne —, nabijati, pobijati, pobiti
Patſcher, *m.* pljeskač, pljuskač. [gumno.
Patſchfuß, *m.* čota, sukta; ſ. Schwimmfuß.
Patſchfüßig, *adj.* čotav; plosnonog.
Patſchhand, *f.* Patſchhändchen, *n.* pac; — geben, paciti. [čionica.
Patſchnaß, *adj.* mokar kao snop i. mo-
Patte, *f.* suvratak; zalistak.
Patzen, ſ. Batzen.
Patzen, *m.* gvalja, šljoka, tipa.
Patzig, *adj.* naprćen; kičeljiv; — thun, prćiti se, kočiti se; kicošiti se; (trotzig), košljiv, prěk, usovan.
Pauen, *v. n.* kaukati, glogotati.
Pauke, *f.* talambas; (ſcherzw.) tumbalumba; die —en ſchlagen, ſ. Pauken; (*anat.*) bubanj; (*bubo*), bunja; (ſpr.) der — ein Loch machen, preseći uzao.
Pauken, *v. n.* bubati talambase, udarati u talambase; (*fig.*) Einen —, bubati, lupati koga.
Paukenfell, ſ. Trommelfell.
Paukengang, *m.* zavoj bubnja.
Paukengeſtell, *n.* stalak talambasah.
Paukenhöhle, *f.* bubnjište.
Paukenklang, *m.* udaranje, bubanje, jeka talambasah.
Paukenring, *m.* kolutić bubnja.
Paukenſaite, *f.* žica bubnja.
Paukenſchall, *m.* jeka talambasah.
Paukenſchlag, ſ. Paukenklang.
Paukenſchlägel, *m.* šibalo, šibka od talambasah.
Paukenſchläger, *m.* talambasar. [lambasa.
Paukenſchraube, *f.* Paukenwirbel, *m.* čekrk od talambasa.
Paukenſpanner, *m.* navijač talambasa.
Paukenſtock, ſ. Paukenſchlägel.
Paukentreppe, *f.* stubice bubnja.
Pauker, ſ. Paukenſchläger.
Pauliner, *m.* Paulinac. [(manastir).
Paulinerkloſter, *n* paulinski samostan
Paulinie, *f.* (*Paulinia*), pavlija.
Pausback, ſ. Bausback.
Pausblume, ſ. Schlüſſelblume.
Pauſch, ſ. Bauſch.
Pauſchale, *n.* odsečnica, plata odsekom.
Pauſchalien-Quittung, *f.* namira na odPauſchalgelder, *pl.* odsečnina. [sečninu.
Pauſchaliren, *v. a.* učiniti što odsekom; oseći.
Pauſchgeding, *n.* oseći pridržaj.
Päuſchel, ſ. Bäuſchel.
Pauſchen, *v. a.* gruhati; krušiti; (ſchmelzen), taliti.
Pauſe, *f.* stanka, pauza; (Verspauſe), odmor; (*fig.*) predušak; eine — machen (im Singen), stati; (*fig.*) odmoriti se, odmarati se.
Pauſen, Pauſiren, *v. n.* stati, prestajati; oddahnuti. [briti.
Pauſen, Pauſten, *v. n.* nabuhnuti, nabuPauſepapier, *n.* papir za snimanje.
Pavian, *m.* (*Cynocephalus*), pavijan, čakma. [pridvorak.
Pavillon, *m.* paviljon; (Nebengebäude),
Peccothee, ſ. Pekothee.
Pech, *n.* pakao, paklenjača, paklina; (Harz), smola; ein. Kahn mit — dichten, pakliti čun; (ſpr.) wer — angreift beſudelt ſich, tko se sigra tiganjem, ogaravit će se.
Pechartig, *adj.* smolast.
Pechbärme, *f.* smolaste pěnice.
Pechbaum, *m.* ſ. Föhre; Kiefer.
Pechblende, *f.* pakluština.
Pechblume, ſ. Pechnelke.
Pechbraun, *adj.* sur, u crno smedj.
Pechbrenner, *m.* smolar, paklar.
Pechbrennerei, *f.* paklara, smolara.
Pechdampf, *m.* dim od pakline.
Pechdraht, *m.* dretva.
Pechen, *v. n.* (Pech bereiten), paklariti; (Harz abſcharren), smolariti; (kleben), lěpiti se; (*fig.*) prilěpiti se, prianjati; —, *v. a.* ſ. Pichen.
Pecher, ſ. Pechbrenner.
Pecherde, *f.* zemlja-paklenjača.
Pecherz, *n.* smolinac.
Pechfackel, *f.* smolenica.
Pechfaden, *m.* dretvica.
Pechfaß, *n.* bačva za pakao, smolu.
Pechflechte, *f.* smolovit lišaj.
Pechgeruch, *m.* es hat einen —, zaudara po smoli.
Pechgriebe, *f.* čvarak od pakla, smole.
Pechhauer, ſ. Pechbrenner.
Pechholz, *n.* drvo za pakao, smolu.
Pechhütte, *f.* paklara, smolarnica.
Pechicht, *adj.* paklinast.
Pechig, *adj.* paklinav, smolav; ſich — machen, osmoliti se.
Pechkappe, Pechmütze, *f.* (*fig.*) podkapak; ulěpak.
Pechkerze, *f.* crna svěća.
Pechkeſſel, *m.* kotao za paklinu.
Pechklumpen, *m.* gruda pakline, smole.
Pechkohle, *f.* smolast ugalj; ſ. Gagat.
Pechkranz, *m.* smolan věnac.
Pechkrücke, *f.* paklarka.
Pechkuchen, *m.* gruda pakline, smole.
Pechlicht, *n.* ſ. Pechkerze.
Pechlöffel, *m.* smolna žlica.
Pechmann, *m.* paklar, smolar.
Pechmeſte, *f.* kolomaznica.
Pechmütze, ſ. Pechkappe.
Pechnelke, *f.* (*Lychnis viscaria*), prilěpača, lěpčarica.
Pechofen, *m.* smolna, paklinska peć.
Pechöl, *n.* paklinsko ulje.
Pechpfanne, *f.* smo(l)nica.
Pechpflaſter, *n.* smolenica.
Pechrauch, ſ. Pechdampf.
Pechrinne, *f.* smolni žlěbić.
Pechſcharre, *f.* ſ. Harzmeſſer.
Pechſchwarz, *adj.* crn kao pakao; vran.

Pechſieder, *m.* smolar, paklinar.
Pechſtein, *m.* smolac.
Pechtanne, *f.* (*Pinus picea*), omora, [omorika.
Pechtonne, *f.* smolna bačva.
Pechtorf, *m.* paklinav treset.
Pechtrog, *m.* smolno korito.
Pechwerg, *n.* paklovina.
Pectin, *n.* pektin.
Pectinſäure, *f.* pektinska kiselina.
Pecuniär, *adj.* novčan; —, *adv.* novcem.
Pedal, *n.* podnožnici.
Pedant, *m.* pedant, sitničar; cěpidlaka.
Pedanterie, *f.* Pedantismus, *m.* pedanterija; cěpidlačenje; sitničarenje.
Pedantiſch, *adj.* pedantički; sitničarski, cěpidlački.
Pedantiſiren, *v. n.* cěpidlačiti, sitničariti.
Pedell, *m.* školski poslužnik, pedel.
Pegaſus, *m.* pegaz; krilaš.
Pegaſusfiſch, *m.* (*Pegasus*), krilaš.
Pegel, *m.* vodoměr; (Eichpfahl), pragovac, jažoměr.
Pegeln, *v. n.* měriti dubljinu vode.
Peil, *n.* vodokaža; ſ. Pegel.
Peilen, ſ. Pegeln.
Peilſtock, *m.* ſ. Peil.
Pein, *f.* muka; ewige —, věčna muka; ich leide —, muka me mori; — anthun, mučiti.
Peinbank, ſ. Folterbank.
Peingefühl, *n.* mučno čuvstvo.
Peingericht, *n.* zaglavni sud.
Peinigen, *v. a.* mučiti, kiniti, moriti.
Peinigend, *adj.* mučan.
Peiniger, *m.* mučitelj, mučilac.
Peinigung, *f.* mučenje; muka, kina.
Peinlich, *adj.* mučan; (criminal), —es Gericht, zločinstveni, zaglavni sud; —es Recht, zločinstveno pravo; ein —er Menſch, tožak, mučan čověk; — thun, mučiti se, pečaliti se.
Peinlichkeit, *f.* mučnost.
Peinvoll, *adj.* vrlo mučan.
Peißker, Peitſchker, Peizker, ſ. Beißker.
Peitſche, *f.* bič, kandžija; mit der — klatſchen, bičkarati; puckati bičem; mit der — hauen, ſ. Peitſchen; (*bot.*) živić, mlaz, rozga.
Peitſchen, *v. a.* (einmal —), ošinuti, šinuti bičem; bičevati, šibati bičem; mit Ruthen —, šibati; die Wellen — an das Ufer, voda udara o bregove; den Wein —, šibati vino; das Schickſal peitſcht ihn, udes ga goni, bije.
Peitſchendiſtel, *f.* djijotaljka.
Peitſchenförmig, *adj.* bičast.
Peitſchengeknall, Peitſchengeſchnalz, *n.* bičkaranje.
Peitſchenhieb, *m.* švig; udarac bičem; einen — verſetzen, ošvignuti, pošvignuti, ošinuti, švignuti, žicnuti bičem.
Peitſchenknall, *m.* puckanje biča; žickac; ſ. Peitſchengeknall.
Peitſchenknecht, *m.* šibač, bičevalac.
Peitſchenmacher, *m.* bičar.
Peitſchenſtab, Peitſchenſtiel, Peitſchenſtock, *m.* bičalje, bičalo.
Peitſchenſtrauch, *m.* (*Flagellaria*), pletivac.
Peitſchenſtreich, ſ. Peitſchenhieb.
Peitſchentrieb, *m.* mlaz, rozga.
Peitſchenwurm, *m.* (*Trichocephalus*), tankoglavac.
Peitſcher, *m.* bičevalac.
Peitſchſchlange, *f.* (*Coluber ah.*), bičast už.
Pekari, ſ. Nabelſchwein.
Pekeſche, *f.* bekeš.
Pekothee, *m.* pekanski, ruski čaj.
Pektinit, *m.* okamenjena pokrovača.
Pektiſch, *adj.* —e Säure, kiselina srčikova.
Pelagiſch, *adj.* morski.
Pelargonium, *n.* žeravac.
Pelargonſäure, *f.* žeravačka kiselina.
Pelekan, ſ. Pelikan.
Pèle-mèle, dar-mar, tandara mandara.
Pelerine, ſ. Pelzkragen.
Pelikan, *m.* (*Pelecanus Onocrotalus*), nejasit, nesit, nenasit, bučac, gem; (*med.*) vadizub.
Pelle, *f.* komina.
Pelop, *n.* pelop.
Peloton, *n.* povorka, uzvod.
Pelotonfeuer, *n.* zaredomno pucanje, plotun.
Peltſchen, ſ. Vogelwicke.
Pelz, *m.* krzno; koža; einen Rock mit — füttern, postaviti haljetak krznom; (Kleidungsſt.) kožuh, šuba, ćurak; (Schafwolle), runo; (auf der Milch), těna; (dicke Schleimhaut), dlen; (auf d. Wein), budja; (spr.) Einem den — ausklopfen, svetiti komu drvena masla; izbiti komu moljce iz kožuha; waſch' mir den — und mach mich nicht naß, i sve ovce, i siti vuci; operi se, a nepokvasi se.
Pelzaffe, *m.* (*Callitrix*), lěpodlak.
Pelzart, *f.* način cěpljenja.
Pelzbein, *n.* cěpiljka.
Pelzbeſetz, *m.* perema, pervaz.
Pelzen, *v. n.* cěpiti, navrnuti, navrtati; —, *v. a.* Einen —, lupati, devetati
Pelzer, *m.* cěpilac; ſ. Kürſchner.
Pelzflatterer, ſ. Flatterthiere.
Pelzfleck, *m.* komad kože, krzna.
Pelzfreſſer, *pl.* (*Mallophaga*), čeperi.
Pelzfutter, *n.* postava od krzna.
Pelzhandel, *m.* trgovina krznom.
Pelzhändler, *m.* krznar-trgovac.
Pelzhandſchuh, *m.* kosmata, krznena, krznom postavljena rukavica.
Pelzhaut, *f.* koža za krzno; (a. d. Milch), těna.
Pelzhoſe, *f.* krznena nogavica.
Pelzicht, *adj.* kožušast; —e Birne, tvrdokorke.
Pelzig, *adj.* kosmat.
Pelzjacke, Pelzjupe, *f.* ćurče, kožušak, kožuščić.
Pelzkäfer, *m.* (*Dermestes Pellio*), kožojed.
Pelzkamm, *m.* krznarski greben.

Pelzkappe, *f.* šubara.
Pelzkern, *m.* (*Tarchonanthus*), kafrika.
Pelzkirſche, *f.* (trešnja-)cěpljenica.
Pelzkragen, *m.* krznen ogrtač, pelerina.
Pelzmantel, *m.* krznom postavljen plašt; bunda.
Pelzmeiſe, *f.* (*Parus caudatus*), dugorepa sěnica, dugorepka.
Pelzmeſſer, *n.* cěpilo.
Pelzmotte, *f.* (*Tinea pellionella*), grinja, grizlica, tarica, sušac.
Pelzmütze, *f.* šubara, kalpak.
Pelzraupe, *f.* kosmatica.
Pelzreis, *n.* cěpak, kalam*, kalamak.
Pelzrock, *m.* ćurak, kožuh.
Pelzſame, ſ. Pelzkern.
Pelzſchuh, *m.* krznena, krznom postavljena cipela.
Pelzſchule, *f.* cěpilište, cěpionik.
Pelzſtiefel, *m.* krznom postavljena čizma.
Pelzüberrock, *m.* bekeš.
Pelzwaare, *f.* krznenina.
Pelzwachs, *n.* vrtlarski vosak.
Pelzwerk, *n.* krzno; zvěr *f.*
Pelzwolle, *f.* runo.
Pemmeln, *v. n.* trčkarati.
Pendant, *m.* gatka.
Pendel, *n.* klimalica, njihalica, njihalo; ſ. Perpendikel. [malice.
Pendelbeobachtungen, *pl.* motrenje klimalice, njihalo; ſ. Perpendikel.
Pendellinſe, *f.* puce u šetaljke.
Pendelſchlag, *m.* klimavica; klimanje, njihanje. [halice.
Pendelſtange, *f.* prut od klimalice, njihalice.
Pendeluhr, *f.* ura i. sat sa šetaljkom.
Penetrant, *adj.* probijajući; žestok.
Penn, *m.* klin, zapornjak.
Pennal, *n.* pernjak, pernik.
Penſion, *f.* (das Ausgedienthaben), doslužba; doslužnost; (Gehalt), doslužbina, penzija; (Koſtgeld), hranovina; ſ. Penſionat. [Penſioniſt.
Penſionär, *m.* (Pflegling), pitomac; ſ.
Penſionat, *n.* pitomnica, pitomište; ſ. Erziehungsanſtalt.
Penſioniren, *v. a.* Einen —, staviti koga u doslužnost, u mir, u penziju; dati komu doslužbinu, penziju; penzionirati koga.
Penſionirung, *f.* stavljanje u mir, penziju; penzioniranje. [Penſionär.
Penſioniſt, *m.* doslužnik, penzionar; ſ.
Penſionsanſtalt, *f.* ſ. Penſionat.
Penſionsdecret, *n.* doslužna postavnica; odrednica doslužbine, penzije.
Penſionsgehalt, *m.* doslužbina, penzija.
Penſionsgeſuch, *n.* molba doslužbine, penzije.
Penſionsquittung, *f.* namira na doslužbinu, penziju.
Penſionsſtand, *m.* doslužnost.
Penſionsverbot, *n.* obustava doslužbine, penzije.
Penſum, *n.* zadaća. [penzije.
Pentaëder, *n.* petorac.
Pentaglotte, *f.* petojezična knjiga.
Pentagon, *n.* petokutnik; petonuglica; petorina; (Fünfflach), petorac.
Pentagonaldodekaëder, *m.* petorni dvanaestorac.
Pentameter, *m.* petoměr, pentametar.
Pentaphthong, *m.* petoglasac.
Pentapodie, *f.* petostopje.
Pentarch, *m.* petovlad.
Pentarchie, *f.* petovlada, vlada petorice.
Pentas, *f.* petina.
Pentateuch, *m.* Mojsijine knjige.
Pentathionſäure, *f.* pentationska kiselina.
Pepſin, *n.* probavnina, pepsin.
Per, *prp.* na, preko.
Percent, *n.* postotak; Geld mit fünf — verzinſen, dati novce pod dobit (kamatu) s pet na sto.
Percent- (in Zuſ.) postotan.
Percentualgebühr, *f.* postotnina.
Perception, *f.* prijam, primanje; (*phil.*) zamětba, zaměta.
Percipient (Perceptor), *m.* primac; (der Steuern), pobirač.
Percuſſion, *f.* kucanje.
Percuſſionsgewehr, *n.* samokres; (puška-)
Percuſſionspulver, *n.* praskav prah.
Pereat, *n.* Einem ein — bringen, vikati komu propao, (gem.) krepao.
Peremtoriſch, *adj.* konačan, poslědnji, neprodužan; —e Friſt, zabašni rok.
Perennirend, *adj.* dugověčan.
Perfect, *adj.* savršen.
Perfectibilität, *f.* savršljivost.
Perfectioniren, *v. a.* usavršiti.
Perfectum, *n.* prošlo vrěme.
Pergament, *n.* kvěr, pergamenat.
Pergamentartig, *adj.* kvěrast.
Pergamentband, *m.* vez u kvěru, od kvěra.
Pergamentbirn, *f.* tvrdokorka.
Pergamentblume, ſ. Strohblume.
Pergamenten, *adj.* kvěran.
Pergamenter, *m.* kvěrar.
Pergamentform, *f.* pozlatarski kvěr.
Pergamenthaut, *f.* opna.
Pergamenthäutchen, *n.* opnica.
Pergamentmacher, *m.* kvěrar.
Perhorrescenz, *f.* odvrg, povrg, zabačaj.
Perhorresciren, *v. a.* odvrći, povrći, zabaciti.
Peridium, *n.* zavoj.
Perigon, *n.* ocvěće, ocvětak.
Perigonblume, *f.* ocvětnica.
Perigyniſch, *adj.* obplodan.
Perichelbiſtanz, *f.* daleč prisunja.
Perichelium, *n.* prisunje.
Perimeter, *m.* ſ. Peripherie uſw.
Periode, *f.* (Zeitraum), doba, razdoblje; (Zeitkreis), obdobje; (*rhet.*) perioda; ſ. Reinigung, monatliche.
Periodenglied, *n.* članak periode.
Periodenlehre, *f.* nauka o periodah.
Periodenweiſe, *adv.* na periode.

Periodiſch, *adj.* obdoban; periodički; —e Schrift, povremeni list.
Periosteum, *n.* ſ. Beinhaut.
Peripetie, *f.* prekret.
Peripherialmethode, *f.* obodna měračina.
Peripherie, *f.* obod.
Peripheriewinkel, *m.* kut u obodu.
Peripheriſch, *adj.* obodan.
Periphraſe, *f.* razgovĕst.
Periphraſtiſch, *adj.* razgovĕstan.
Periſkopiſch, *adj.* obagledan.
Periſtaltiſch, *adj.* zavojit.
Periſtyl, *n.* stupovje.
Perkan, *m.* (Perkal), pargal.
Perlaloe, *f.* (*Aloë margaritifera*), biserasto rajsko drvo, biserast aloj.
Perlartig, *adj.* biserast.
Perlaſche, *f.* čista pepeljika.
Perlbirn, ſ. Honigbirn.
Perlbohne, *f.* grah-oblić.
Perlchen, *n.* (*Bulla verrucosa*), bradavičasti puljak; (*Cypraea globulus*) krugljasta užovka; ſ. Waſſerjungfer.
Perldruck, *m.* sićušno pismo.
Perle, *f.* biserovo zrno; *coll.* biser; (v. ein. Mädchen), biserče.
Perleidechſe, *f.* (*Lacerta ocellata*), grahorasti gušter.
Perlen- (in Zuſ.) biserov, biserni.
Perlen, *v. n.* biseriti se, iskre bacati; der Wein perlt, vino kreše; der Thau perlt, rosa blista.
Perlenauſter, ſ. Perlenmuſchel.
Perlenband, *n.* biserna vezanka; ſ. Perlenſchnur.
Perlenbank, *f.* biserište.
Perlenblaſe, *f.* (*Bulla fontinalis*), izvorni puljak.
Perlenbohrer, *m.* svrdao za biser.
Perlenfang, *m.* Perlenfiſcherei, *f.* vadjenje bisera.
Perlenfänger, **Perlenfiſcher**, *m.* biserar.
Perlenhandel, *m.* biserništvo.
Perlenhändler, *m.* bisernik.
Perlenhell, *adj.* kao staklo.
Perlenkegelſchnecke, *f.* biserni čunjac.
Perlenkleid, *n.* biserna haljina.
Perlenkranz, *m.* biser-vĕnac.
Perlenkraut, *n.* (*Lithospermum arvense*), biserka.
Perlenkrone, *f.* biser-kruna.
Perlenkupfer, *n.* biserasta měd.
Perlenküſte, *f.* biserište.
Perlenmaß, *n.* měra bisera.
Perlenmuſchel, **Perlenmutter**, ſ. Perlmuſchel uſw.
Perlennadel, *f.* biser-igla.
Perlenreich, *adj.* biserovit; (z. B. ein Kleid), biserom nakićen.
Perlenreihe, *f.* niz bisera.
Perlenruhrpflanze, *f.* (*Gnaphalium margaritaceum*), biserasto smilje.
Perlenſamen, *m.* sićušan biser.
Perlenſchatz, *m.* blago od bisera.
Perlenſchaum, *m.* biserasta pĕna.
Perlenſchnur, *f.* niz bisera.
Perlenſieb, ſ. Perlenmaß.
Perlenſtickerei, *f.* vezenje biserom; biserni vez.
Perlenthau, *m.* biser-rosa.
Perlenvogel, *m.* (*Papilio Latonia*), biserovac.
Perlenwarze, *f.* biserna bradavica.
Perlenwaſſer, *n.* biserova voda.
Perlenweiß, *adj.* bĕl kao biser.
Perlenzahn, *m.* biser-zub.
Perleule, ſ. Schleiereule.
Perlfarbe, *f.* bisernost; biserova mast.
Perlfarbig, *adj.* biseran.
Perlfliege, *f.* (*Hemerobius Perla*), ušenčar, vašičar.
Perlengerſte, *f.* prekrupica.
Perlengeſchmeide, *n.* biserni nakit.
Perlglanz, *m.* bisernost.
Perlgras, *n.* (*Melica*), zona.
Perlgrau, *adj.* biserast.
Perlgraupe, ſ. Perlgerſte.
Perlhirſe, *f.* (*Lithospermum*), biserka.
Perlhuhn, *n.* (*Numidia Meleagris*), pĕgatka, biba, biserka, morska kokoš.
Perlicht, *adj.* biserast.
Perlit, *m.* bisernjak.
Perlkerat, ſ. Silberhornerz.
Perlkirſche, *f.* bisernjača.
Perlmoos, *n.* (*Sphaerococcus crispus*), kudrava puljavica.
Perlmuſchel, *f.* (*Mya margaritifera*), bisernica.
Perlmutter, *f.* sedev, sedef.
Perlmutterarche, *f.* (*Arca nucleus*), sedevasta korabljica.
Perlmutterartig, *adj.* sedevast.
Perlmutterfalter, *m.* (*Argynnis aglaia*), sedevica.
Perlmutterglanz, *m.* svĕtlost bisera, sedeva.
Perlmutterhorn, *n.* ſ. Perlmutterſchnecke.
Perlmuttermuſchel, *f.* (*Mytilus margaritifera*), sedevnica.
Perlmuttern, *adj.* sedevan.
Perlmutterſchnecke, *f.* (*Nautilus pompilius*), ladjica.
Perlmutterſtein, *m.* sedevast ubĕl.
Perlmuttervogel, ſ. Perlenvogel.
Perlpflanze, *f.* (*Margaritaria*), biserovica.
Perlreiher, *m.* (*Ardea brasiliensis*), braziljska čaplja.
Perlſchnur, ſ. Perlenſchnur.
Perlſchrift, *f.* sićušno pismo.
Perlſtein, *m.* biserovac.
Perlthee, *m.* čaj.
Permanent, *adj.* neprestan.
Permanenz, *f.* neprestanja.
Permiſch, *adj.* —es Syſtem, permički sustav.
Permiß, *n.* dopustnica.
Permiſſiv, *adj.* dopustljiv.
Permutationsform, *f.* izpremĕštnj.
Permutiren, *v. a.* izpremĕstiti.
Peroriren, *v. n.* besĕdovati.
Perpendiculär, *adj.* kom, okom, sunovit, kalamiran; —, *adv.* komice, okomice, nakomice, sunovice.

Digitized by Google

Perpendicularität, *f.* komost, sunovitost.
Perpendikulärlinie, *f.* okomica, sunovica; komac.
Perpendikel, *m.* komilica, kalamir; (an d. Uhr), šetaljka, šetalica; ſ. Pendel.
Perpetuell, Perpetuirlich, *adj.* věkovit; —e Renten, věkovit prihod.
Perpler, *adj.* smućen.
Perquiſitionsproteſt, ſ. Nachforſchungs-[proteſt.
Perſico, *m.* breskovača.
Perſiflage, *f.* tobožnja hvala; podsměh, perziflaža.
Perſifliren, *v. a.* podsměvati se (komu); perziflirati (koga).
Perſing, ſ. Barſch.
Perſio, *n.* lišajno modrilo, perzio, perzij.
Perſiſch, *adj.* perzijanski; —e Erde, englezko smedjilo; — blau, zagasito-modar; — roth, koraljast.
Perſon, *f.* osoba (sobstvo, lice); eine — männlichen Geſchlechtes, mužka glava; e. Geſellſchaft von dreißig —en, družtvo od trideset ljudih; jede — zahlt einen Gulden, svaki i. svako čeljade plaća forint; in eigener —, in höchſteigener —, glavom; es kommt ſoviel auf jede —, toliko zapada svaku glavu; ich für meine —, ja; ein Wagen für ſieben —en, kola za sedmoricu; die — anſehen, gledati što i. tko je tko; (*gram.*) osoba; (Geſtalt), stas; klein von —, maloga rasta; ich kenne ihn von —, poznajem ga licem, u glavu; eine lächerliche — machen, směšno se vladati; was will die —? što želi ovaj (ova)?
Perſonal, *m.* kraljevski zaměnik; ſ. Perſonal- (in Zuſ.) osoban.
Perſonalangelegenheit, *f.* osobni posao.
Perſonalarreſt, *m.* zatvor (radi duga).
Perſonalbefugniß, *f.* osobno pravo.
Perſonalbeſchreibung, *f.* opis osobe.
Perſonalbezeichnung, *f.* oznaka osobe.
Perſonalconto, *m* osobni račun.
Perſonalcredit, *m.* veresija na poštenje.
Perſonale, *n.* osoblje; čeljad.
Perſonalerwerbſteuer, *f.* osobna tečevnina.
Perſonalexecution, *f.* ovrha i. ovršba na
Perſonalgewerbe, *n.* osobni obrt.
Perſonalgericht, *n.* sud na osobe.
Perſonalgläubiger, *m.* dužnik osobom.
Perſonalhaftung, *f.* osobna odgovornost; — leiſten, odgovarati osobom.
Perſonalien, *pl.* osobnosti; (*gram.*) osobna zaimena, osobnici.
Perſonalinſtanz, *f.* sudbenost za osobe.
Perſonalität, *f.* osobnost.
Perſonaliter, *adv.* glavom.
Perſonalrichter, *m.* sudac osobe, osobah.
Perſonalſtand, Perſonalſtatus, *m.* osoblje.
Perſonalſtands-Ausweis, *m.* izkaz osoblja.
Perſonalſteuer, ſ. Kopfſteuer.
Perſonalſtreitſache, *f.* osobna pra, parnica.
Perſonalunion, *f.* osobno sdruženje; sdruženje po osobi.
Perſonalzulage, *f.* dodatak na osobu.
Perſonenbeſchreibung, *f.* opis osobah.
Perſonenbeziehung, *f.* odnošaj k osobi.
Perſonenfall, ſ. Dativ.
Perſonenfürwort, *n.* osobnik, osobno zaime.
Perſonenrecht, *n.* pravo osobah.
Perſonenregiſter, *n.* imenik (osobah).
Perſonenverhältniß, *n.* odnošenje osobah.
Perſonenwagen, *m.* kola za ljude; putnička kola.
Perſonenwort, ſ. Perſonenfürwort.
Perſonenzahl, *f.* broj osobah.
Perſonenzug, *m.* putnički vlak.
Perſonification, *f.* poosobljenje.
Perſonificiren, *v. a.* poosobiti; ſie iſt die perſonificirte Unſchuld, živa je nevinost.
Perſönlich, *adj.* osoban, sobstven; — erſcheinen, glavom doći; Einen — kennen, poznavati koga u glavu, lično, uglavice.
Perſönlichen, ſ. Perſonificiren.
Perſönlichkeit, *f.* osobnost, sobstvenost.
Perſpectiv, *n.* očalin, durbin*.
Perſpective, *f.* perspektiva.
Perſpectiviſch, *adj.* perspektivan, dalekovidan.
Perſpectivſchnecke, *f.* (*Solarium perspectivum*), očalinac.
Pertinentien, Pertinenzſtücke, *pl.* pripadci.
Perturbation, *f.* pomršaj.
Perücke, *f.* vlasulja, baroka, paroka.
Perückenbaum, *m.* (*Rhus cot.*), jelenski rog.
Perückenfutter, *n.* postava od vlasulje, za vlasulju.
Perückenkopf, *m.* vlasuljača, (drvena) glavina; (*fig.*) ſ. Dummkopf.
Perückenmacher, *m.* vlasuljar, barokar; —in, *f.* vlasuljarica.
Perückennetz, *n.* mrežica od vlasulje.
Perückenſchachtel, *f.* zaklopica za vlasulju, tok od vlasulje.
Perückenſtock, *m.* vlasuljak.
Perückentaube, *f.* (Haubentaube), kaporka.
Pernrinde, ſ. Fieberrinde.
Pervigilien, *pl.* bdenije.
Peſel, *m.* volujska žila.
Peſelbeere, ſ. Preiſelbeere.
Peſo, *n.* težina.
Peſt, *f.* kuga, čuma; die — iſt in der Armee ausgebrochen, kuga je udarila u vojsku; d. — herrſcht, kuga je zavladala; daß dich die —! kuga te umorila! die — bekommen, okužiti se; (*fig.*) kuga.
Peſtartig, *adj.* kužan.
Peſtartigkeit, *f.* kužnost
Peſtarzt, *m.* lěčnik od kuge.
Peſtbeule, *f.* kužna micina.
Peſtblaſe, *f.* kužni měhur.
Peſtcordon, *m.* stega (kordun) od kuge.

Peſtdunſt, *m.* kužna para.
Peſteſſig, *m.* kvasina od kuge.
Peſtgeruch, *m.* kužni smrad.
Peſthaft, *adj.* kužan.
Peſthauch, *m.* kužna para; kužni smrad.
Peſthof, *m.* kužnica.
Peſtilenz, ſ. Peſt.
Peſtilenzialiſch, *adj.* kužan.
Peſtilenzkraut, *n.* ſ. Geißraute.
Peſtilenzvogel, ſ. Peſtvogel.
Peſtilenzwurzel, *f.* (*Tussilago Petasites*), repuh, repušina.
Peſtkirchhof, *m.* kužničko groblje.
Peſtkrank, *adj.* okužen; er iſt —, boluje od kuge.
Peſtkranke, *m.* kužnik.
Peſtlich, *adj.* kužan.
Peſtluft, *f.* kužni uzduh.
Peſtmittel, *n.* lěk od kuge.
Peſtnagel, *m.* ſ. Möhre.
Peſtordnung, *f.* kužni red.
Peſtqualm, *m.* kužna para.
Peſtſtoff, *m.* kuživo.
Peſtvergiftung, *f.* okuženje.
Peſtvogel, *m.* (*Ampelis Garrula*), svirištelj, pegam.
Peſtvorſchrift, *f.* propis o kuzi.
Peſtwurzel, ſ. Peſtilenzwurzel.
Peſtzeit, *f.* zur —, za kuge, u kužno doba.
Petalit, *m.* petalit.
Petarde, *f.* stěnolom, petarda; (Froſch), žabica.
Petardiren, ſ. Sprengen.
Petechen, *pl.* crnci, peteći.
Petent, *m.* molitelj, prosac.
Peter, *m.* Petar; Petri Kettenfeier, Petar u lancih; Petri Stuhlfeier, prěstol svetoga Petra.
Peterlein, *n.* (*Apium macedonicum*), maćedonski ač; ſ. Peterſilie; Gleiße.
Petermännchen, *n.* (*Trachinus draco*), dragana, pauk.
Petersbart, *m.* (*Geum montanum*), gorski blaženak.
Petersblume, *f.* (*Melampyrum arv.*), poljska urodica.
Peterſiſch, *m.* (*Zeus Faber*), kovač, sampiero.
Petersgerſte, *f.* ječam-brkac.
Peterſilie, *f.* (*Apium Petroselinum*), peršun, peršin; petrusin; wilde —, (*Aethusa*), kokoriš; wälſche —, ſ. Paſtinak.
Peterſilien- (in Zuſ.) peršinov, peršunov.
Peterſilienholder, *m.* (*Sambucus laciniata*), izdrpana zova i. bazga.
Peterſilienkraut, *n.* peršinova nat, peršunova cima.
Peterſilienöl, *n.* peršinovo ulje.
Peterſilienſchierling, *m.* ſ. Gleiße.
Peterſilienvogel, *m.* peršinovac.
Peterſilienwurzel, *f.* peršinov korěn; peršin, peršun.
Peterskorn, *n.* ſ. Dinkel.
Peterskraut, *n.* (*Parietaria*), crkvina; ſ. Abbiß; Kreuzenzian.
Petersſchlüſſel, *m.* Petrov ključ; (*Primula*), jagorčika, jaglac, jagočevina.
Petersſtab, *m.* ſ. Goldruthe.
Peterstag, *m.* Petrov dan.
Petersvogel, *m.* (*Procellaria*), zlogodica.
Peterswurz, *f.* (*Hypericum Ascyron*), askirska pljuskavica.
Peteſchen, ſ. Petechen.
Petinin, *n.* petinin.
Petiren, ſ. Petitioniren.
Petit, Petitſchrift, *f.* sitno pismo, četvorka, petit.
Petition, *f.* molba; (Petitionsſchrift), molbenica.
Petitioniren, *v. n.* moliti.
Petitionsrecht, *n.* pravo molbe.
Petitum, *n.* molba; ono što se moli.
Petrefact, *n.* okamina.
Petrificiren, *v. n.* okamiti se.
Petſchaft, *n.* pečat.
Petſchaftring, *m.* pečatnjak.
Petſchaftſtecher, *m.* pečatar.
Petſchier uſw., ſ. Petſchaft uſw.
Petſchieren, *v. a.* pečatiti.
Petſchierwachs, *n.* pečatnji vosak.
Pettern, *v. n.* čačkati.
Petto, *m.* ſ. Buſen; etwas in — haben, snovati něšto.
Petulant, *adj.* nestašan, prokšen.
Petz, *m.* medo, medjed.
Petze, *f.* kučka, kuja; (*fig.*) loća.
Peuſchel, *n.* utrobica.
Pfad, *m.* staza; putanja; oputina; ein ſchlanker —, vita staza; ein ſchmaler —, puteljak.
Pfadeiſen, *n.* stežaica.
Pfaden, *v. n.* prtiti.
Pfadler, *m.* rubinar, prtištar.
Pfadlos, *adj.* bez staze, bezputan
Pfadloſigkeit, *f.* bezputnost
Pfäffchen, *n.* ſ. Fliegenſchnäpper.
Pfaffe, *m.* (ver) pop.
Pfaffen- (in Zuſ.) popovski.
Pfaffenbaum, *m.* (*Evonymus europaeus*), kurika, mašljika.
Pfaffenbeere, *f.* (*Ribes nigrum*), crni grozdić.
Pfaffenbirn, ſ. Königsbirn.
Pfaffenbißchen, *n.* ſ. Pfaffenſchnitt.
Pfaffenblut, *n.* (*Arum maculatum*), kozlinac.
Pfaffenchriſt, *m.* popar; (*zool.*) ſ. Nachtſchwalbe, Dompfaffe.
Pfaffendiſtel, *f.* ſ. Löwenzahn.
Pfaffenfeind, *m.* neprijatelj popovah.
Pfaffenfiſch, *m* (*Uranoscopus*), zvězdar.
Pfaffenfreund, *m.* popar.
Pfaffengut, *n.* popovina.
Pfaffenherrſchaft, *f.* popovska vlada.
Pfaffenholz, *n.* kurikovina, mašljikovina.
Pfaffenhütchen, Pfaffenkäppchen, Pfaffenmützchen, *n.* (*fig.*) kurikovka.
Pfaffenlaus, *f.* (*Perca fluviatilis minor*), grgečić.
Pfaffenſack, *m.* (ſpr.) — hat keinen Boden, u svakoga popa torbica duboka.

Pfaffenſchnitt, *m.* Pfaffenſtück, *n.* popin
Pfaffenſchuh, ſ. Marienſchuh. [zalogajić.
Pfaffenſinn, *m.* poparstvo.
Pfaffenthum, *n.* popovstvo.
Pfaffentrug, *m.* poparija.
Pfafferei, *f.* poparstvo, popovština.
Pfäffiſch, *adj.* popovski; poparski.
Pfäffling, *m.* popar.
Pfahl, *m.* kol; *coll.* kolje; (ein kleiner —), kolac; ein vorgeſchuhter —, zakovan kolac; zakovanac; zwiſchen meinen vier Pfählen, u mojoj kući; ſ. Pfahlwurzel.
Pfahlbrücke, ſ. Jochbrücke.
Pfahleiche, *f.* hrast za kolje.
Pfahleiſen, *n.* željezni kol.
Pfählen, *v. a.* koliti, nakoliti, okoliti; ſ. Beſtocken; (ein Verbrecher —), udariti, nabiti, nataći na kolac.
Pfahlgraben, *m.* okoljen jarak.
Pfahlhaus, *n.* čardaklija(-kuća).
Pfahlhäuschen, *n.* čardak.
Pfahlholz, *n.* kološek.
Pfahlmaſt, *m.* samotvorno jedrilo.
Pfahlmühle, *f.* mlin na stupovih.
Pfahlmuſchel, *f.* ſ. Schiffsbohrer.
Pfahlramme, *f.* malj za kolje.
Pfahlrohr, *n.* (*Arundo Donax*), trst.
Pfahlruthe, *f.* cêpac, štapić.
Pfahlſchlägel, *m.* maljuga za kolje.
Pfahlſchläger, *m.* zabijač kolja.
Pfahlſchlagung, *f.* zabijanje kolja.
Pfahlſchuh, *m.* zakovanac.
Pfahlwall, *m.* nakoljen obkop.
Pfahlweide, *f.* (*Salix amygdalina*), bademasta vrba.
Pfahlwerk, *n.* kolje.
Pfahlwurm, *m.* (*Teredo nav.*), šašanj.
Pfahlwurzel, *f.* svrdao; žila-srčanica.
Pfahlzaun, *m.* plot.
Pfaidler, *m.* vetašnik, starinar.
Pfalz, *f.* dvor, palača.
Pfalzgraf, *m.* pfalcgrof; naddvornik; naddvorni župan.
Pfalzgrafenwürde, ſ. Pfalzgrafſchaft.
Pfalzgräfin, *f.* pfalcgrofica. [dvornički.
Pfalzgräflich, *adj.* pfalcgrofovski; nad-
Pfalzgrafſchaft, *f.* pfalcgrofija; naddvorništvo.
Pfand, *n.* zalog; anvertrautes —, amanet; (Faust—), pokretni zalog; unbewegliches —, ſ. Hypothek; auf Pfänder leihen, uzaimati (komu što) na zalog; ein — einlöſen, odkupiti zalog; das — iſt verfallen, zalog je propao; — geben, založiti što, zalog dati; zum —e ſetzen, založiti; Pfänder ſpielen, igrati se zalogah.
Pfandbar, *adj.* založan.
Pfändbar, *adj.* plênjav.
Pfandbeſitz, *m.* posêd zaloga.
Pfandbeſitzer, *m.* posêdnik zaloga.
Pfandbeſtellung, *f.* založba; — auf ein unbewegliches Gut, založba nepokretnine.
Pfandbrief, *m.* založnica, založno pismo.
Pfandbuch, *n.* založnik.
Pfandbürge, *m.* ſ. Geißel.
Pfandcapital, *n.* založena glavnica, založno glavno.
Pfändegeld, ſ. Pfandgeld.
Pfändemann, ſ. Pfänder.
Pfanden, *v. n.* biti zalogom; —, *v. a.* ſ. Pfänden.
Pfänden, *v. a.* plênjati, plêniti, zaplêniti, rubati; Vieh —, zajmiti marhu (marvu).
Pfänder, *m.* plênjač, rubač; (Feldhüter), poljar, pudar. [porube.
Pfänderecht, *n.* pravo plênitbe, rubačino,
Pfänderſpiel, *n.* igra na zaloge.
Pfanderſuchung, *f.* molba plênitbe i. ru-
Pfandgeber, *m.* založitelj. [bačine.
Pfandgeld, *n.* odkupnina zaloga.
Pfandgewähr, *f.* založna sêgurnost.
Pfandgläubiger, *m.* vêrovnik na zalog; založni vêrovatelj.
Pfandhaber, ſ. Pfandherr.
Pfandhalter, *m.* čuvalac zaloga.
Pfandhaus, *n.* založište, založionica.
Pfandherr, Pfandinhaber, *m.* držac zaloga.
Pfandhof, *m.* ſ. Pfandhaus.
Pfandinhaber, ſ. Pfandherr.
Pfändlich, *adj.* založan.
Pfandlöſung, *f.* odkup zaloga.
Pfandmann, *m.* talac.
Pfandmäßig, *adv.* poput zaloga, založkê.
Pfandnehmer, *m.* primac zaloga.
Pfandpflichtig, *adj.* zalogom obvezan.
Pfandrecht, *n.* založno pravo; pravo sa zaloga, pravo na zalog. [stvar.
Pfandſache, *f.* zalog, založtina, založena
Pfandſaß, ſ. Pfandherr.
Pfandſatz, *m.* založba; (Sache), zalog.
Pfandſchaft, *f.* založnost; zalog.
Pfandſchein, *m.* založnica.
Pfandſchilling, *m.* založbina.
Pfandſchuld, *f.* založni dug.
Pfandſchuldner, *m.* založni dužnik; —in, *f.* založna dužnica. [čevina.
Pfandſicherheit, *f.* založna sêgurnost, jam-
Pfandſpiel, ſ. Pfänderſpiel.
Pfandſtück, *n.* ſ. Pfandſache.
Pfändung, *f.* plênitba, rubež, rubačina; (das Pfänden), plênjanje, rubanje.
Pfändungs-Bewilligung, *f.* dopust plênitbe, rubačine, rubeža.
Pfändungskoſten, *pl.* plênitbeni trošak.
Pfändungsprotokoll, *n.* plênitbeni i. rubežni zapisnik.
Pfändungstaxe, *f.* plênitbina.
Pfändungsverzeichniß, *n.* popis plêna.
Pfandverkauf, *m.* prodaja zaloga.
Pfandverſchreibung, *f.* zapis zaloga.
Pfandvertrag, *m.* založna pogodba.
Pfandwehrung, *f.* zakrata plênitbe.

Pfandweiſe, *adj.* —er Inhaber einer Sache, držac kakve stvari pod zalog; —, *adv.* založke; zalogom.
Pfandzettel, *m.* založnica.
Pfännchen, *n.* tavica.
Pfanne, *f.* (in Küchen), prosulja, sura, tava, tiganj, ponjva; (in Bräuhäuſ.), kotao; (Zapfen—), žabica, tavica; (am Gewehr), prašnik, prašnica, čanak, čašica, tavica; (an Thür.), stopica; (an Knochen), čašica; (Büchſe), puška; (ſpr.) d. Feind in d. — hauen, izsěći neprijatelja na peke.
Pfanneiſen, *n.* željezo za gvozdenjake.
Pfannenbaum, *m.* kotlovac.
Pfannenblech, *n.* kotlena pločevina.
Pfannenbock, *m.* konj za kotao.
Pfannenbrett, *n.* daska za kotao.
Pfannendeckel, *m.* poklopac od prosulje, tave, tiganja; (am Gew.), poklopac; ſ. Batterie.
Pfanneneiſen, ſ. Pfanneiſen.
Pfannenflicker, *m.* kotlokrp.
Pfannengeld, *n.* kotlarina.
Pfannengeſtell, *n.* tronožac.
Pfannengras, *n.* (*Paspalum*), paspalj.
Pfannengrube, *f.* (*Fovea acetabuli*), jamić zdělice.
Pfannenhaus, *n.* kotlara.
Pfannenherr, ſ. Pfänner.
Pfannenknecht, *m.* podpirač prosulje, tave, sure.
Pfannenkolben, *m.* dubilo prašnika.
Pfannenkuchen, ſ. Pfannkuchen.
Pfannenloch, *n.* kotliště.
Pfannenmeiſter, *m.* nadstojnik solinah.
Pfannennuthe, *f.* utora od prašnika i. tavice.
Pfannenrand, *m.* (*anat.*) okrajac zdělice.
Pfannenſchmied, *m.* prosuljar, tavar; kotlar.
Pfannenſohle, *f.* dno u prašnika i. tavice.
Pfannenſtein, ſ. Salzſtein.
Pfannenſtiel, *m.* držak od prosulje, tave, tiganja; (*Parus caudatus*), dugorepka, dugorepa sěnica.
Pfannenſtolpe, *f.* strěha.
Pfannenträger, *m.* čašinjak.
Pfannenziegel, *m.* crěp.
Pfänner, *m.* solinar.
Pfännerſchaft, *f.* solovarstvo.
Pfannkuchen, *m.* ulěvuša; (Plinſen), palačinka, savijača.
Pfannkuchenfreſſer, *m.* palačinkar; ſ. Laufkäfer.
Pfannkuchenkraut, *n.* (*Tanacetum Balsamita*), kaloper.
Pfannwerk, *n.* solovara.
Pfannwerken, *v. n.* variti sol.
Pfänzel, *n.* panjak; ſ. Pfannkuchen.
Pfarracker, *m.* župnička, župnikova oranica.
Pfarramt, *n.* župni, (b. Dr.) parohialni ured; ſein — treu verwalten, věrno upravljati župom.
Pfarrämtlich, *adj.* župnički, parohialni.
Pfarraufſeher, *m.* nadžupnik.
Pfarrbeneficiant, *m.* župnik, paroh.
Pfarrbeneficium, *n.* župnički, parohijalni dohodak; ſ. Pfarre.
Pfarrbeſetzungsrecht, *n.* pravo postavljanja župnika; er hat d. —, ima pravo postaviti župnika.
Pfarrdienſt, *m.* župništvo.
Pfarrdorf, *n.* župno selo.
Pfarre, *f.* župa, parokija, plovanija; (b. Dr.) parohija; nurija.
Pfarreinkünfte, *pl.* župni, župnički dohodci; (b. Dr.) popovina.
Pfarren, *v. n.* spadati na župu; —, *v. a.* privaliti župi.
Pfarrer, *m.* župnik, parok, plovan; (b. Dr.) paroh; (gem.) popo, popa; —in, Pfarrfrau, *f.* župnikovica; (b. Dr.) parokovica, popadija, pošenica.
Pfarrfeld, *n.* župno, župničko, župnikovo polje.
Pfarrfrohne, *f.* župna tlaka, robota.
Pfarrgarten, *m.* župni, župnikov vrt.
Pfarrgebäude, ſ. Pfarrhaus.
Pfarrgebühr, *f.* župnikovina.
Pfarrgemeinde, *f.* župna občina; župa, parokija.
Pfarrgenoß, *m.* ſ. Pfarrkind.
Pfarrgerechtſame, *f.* župna, župnička pravica.
Pfarrgrundſtück, *n.* župno, župničko, parokovo zemljište.
Pfarrgut, *n.* župno, župnikovo, parokovo dobro; župnina; (b. Dr.) popovina.
Pfarrhaus, *n.* Pfarrhof, *m.* župna kuća; parokova kuća.
Pfarrholz, *n.* župna, župnikova, parokova šuma.
Pfarrkind, *n.* župljanin, parohijan; (des Pfarrers Kind), župnikovo děte.
Pfarrkirche, *f.* župna, parohijalna crkva.
Pfarrknecht, *m.* župnikov sluga.
Pfarrleute, *pl.* župljani, parohijani.
Pfarrmagd, *f.* župnikova, parokova služkinja.
Pfarrpfründe, *f.* ſ. Pfarrbeneficium.
Pfarrrock, *m.* halja, reverenda.
Pfarrſache, *f.* župnički posao.
Pfarrſiegel, *n.* župni pečat.
Pfarrſitz, *m.* župnička stolica; župnikov stan.
Pfarrſprengel, *m.* župni kotar; (b. Dr.) nurija.
Pfarrtemporalien, *pl.* župni užitci.
Pfarrverleihung, *f.* podělba, davanje župe, parohije.
Pfarrwahl, *f.* izbor župnika, paroka.
Pfarrwitwe, *f.* župnikova, župnička, parokova udovica.
Pfarrwohnung, *f.* župnikov stan; parokovo obitalište; ſ. Pfarrhaus.
Pfarrzehnte, Pfarrzins, *m.* bir, birovina, lukno.
Pfatt, *n.* ograda, vrljika.
Pfau, *m.* paun; ſtolz wie ein — ſein,

kokotiti se, kopuniti se, šepiriti se; ſ. Meerpfau; Epheu.
Pfauen= (in Zuſ.) paunov.
Pfauenartig, *adj.* paunast.
Pfauenauge, *n.* (*Vanessa Jo*), paunovac, paun-pero; (*Labrus ocellaris*), paunast labrnjak; (*Chaetodon ocellatus*), paunast nosatac.
Pfauenblau, *adj.* modar kao paun; paunast.
Pfauenei, *n.* paunovo jaje; (*Ulva pavonia*), paunast porast.
Pfauenfeder, *f.* paunovo pero, paun-pero.
Pfauenfleiſch, *n.* paunovina.
Pfauenfuß, *m.* paunova noga.
Pfauengleich, *adj.* nalik na pauna; poput pauna.
Pfauenkamm, *m.* (*Adenanthera pavonia*), paunasta žlězdika.
Pfauenkraut, *n.* ſ. Waſſerpfeffer.
Pfauenkrone, *f.* (*Poinciana*), paunova kresta.
Pfauenpracht, *f.* paunova gizda.
Pfauenſchwanz, Pfauenſchweif, *m.* paunov rep; ſ. Pfauenkrone.
Pfauenſpiegel, *m.* paun-perce; ſ. Zweizahn; Waſſerpfeffer.
Pfauenſtolz, *m.* šepirenje, kokoćenje.
Pfauentreiber, *m.* paunar; ſ. Kuppler.
Pfauenwedel, *m.* paunova mahaljka.
Pfaufaſan, *m.* (*Phasianus pavoneus*), paunast gnjeteo.
Pfaufiſch, *m.* ſ. Pfauenauge
Pfaufliege, *f.* želik-žena.
Pfauhahn, *m.* paun.
Pfauhenne, *f.* paunica.
Pfauhuhn, *n.* paunić, paunče; Pfauhühner, paunići, paunčad.
Pfaunelke, *f.* (*Dianthus superbus*), gizdav klinčić.
Pfaurad, *n.* paunovo kolo, razšepiren rep u pauna.
Pfaureiher, *m.* (*Ardea pavonis*), paunasta čaplja.
Pfauſchwanz, ſ Pfauenſchwanz.
Pfauſen, *v. n.* naduti se.
Pfautaube, *f.* paunast golub.
Pfebe, *f.* dinja; ſ. Kürbiß uſw.
Pfeffer, *m.* biber, papar; mit — würzen, začiniti biberom, ſ. Pfeffern; ſpaniſcher —, (*Capsicum annuum*), paprika; (ſpr.) wäre er doch wo der — wächſt! daleko mu lěpa kuća! daleko odavde bio! das brennt wie der —, peče kao vatra; da liegt der Haſe im —, u tom grmu zec leži; er blieb im — ſitzen, ostao je na cědilu; der jamaiſche —, ſ. Neugewürz; d. deutſche —, ſ. Keuſchbaum; (Speiſe), ſ. Pfefferbrühe.
Pfefferart, *f.* vrst bibera.
Pfefferbaum, *m.* bibernjak; (*Schinus Molle*), vinovac; ſ. Kellerhals.
Pfefferblatt, *n.* biberov listak; (Frauenmünze), kaloper.
Pfefferbrühe, *f.* paprikaš.
Pfefferbüchſe, *f.* bibernica, bibernjača, paprenka, paprenjača.
Pfefferbude, *f.* mirodijnica.
Pfefferfäßchen, *n.* burence za biber; ſ. Pfefferbüchſe.
Pfefferfraß, Pfefferfreſſer, ſ. Pfeffervogel.
Pfeffergewächſe, *pl.* (*Piperinae*), biberjaci.
Pfefferhaft, *adj.* biberast.
Pfefferholz, *n.* biberina; (*Evonymus*), kurika, mašljika.
Pfefferkorn, *n.* biber-zrno, biberovo zrno.
Pfefferkornſtrauch, ſ. Pfefferbaum.
Pfefferkraut, *n.* (*Satureia*), čubar.
Pfefferkuchen, *m.* paprenjak, gurabija.
Pfefferkuchenbäcker, *m.* paprenjar, gurabijar.
Pfefferkuchenform, *f.* kalup od paprenjakah, gurabijah.
Pfefferküchler, *m.* paprenjar.
Pfefferkümmel, *m.* rimski i. pitomi kumin.
Pfefferlecker, *m.* (*fig.*) čankoliz.
Pfefferling, ſ. Pfefferſchwamm.
Pfeffermühle, *f.* mlinac za biber i. papar.
Pfeffermünze, *f.* (*Mentha piperita*), paprena metva.
Pfeffermünzöl, *n.* ulje od paprene metve.
Pfeffermünzwaſſer, *n.* metvenica.
Pfeffermyrte, *f.* (*Myrta Pimentum*), krupni papar.
Pfeffern, *v. n.* peći; žeći; —, *v. a.* biberiti, papriti, zabiberiti, zapapriti; gepfefferte Worte, ljute, oštre rěči; ein gepfefferter Schlag, žestok i. ljut udarac.
Pfeffernuß, *f.* (*Arca nucleus*), orašasta korabljica.
Pfefferöl, *n.* biberno ulje.
Pfefferpflanze, *f.* ſ. Pfefferſtrauch.
Pfefferpint, ſ. Aronwurzel.
Pfeffersack, *m.* (*fig.*) paprikar, maslar.
Pfefferſchwamm, *m.* (*Agaricus piperatus*), paprenjača; ſ. Milchſchwamm.
Pfefferſtaub, *m.* biberni prah.
Pfefferſtaude, *f.* ſ. Pfefferſtrauch.
Pfefferſtein, *m.* raženjak; ikrovac.
Pfefferſtoff, *m.* biberovina.
Pfefferſtrauch, *m.* (*Piper*), biber, papar; ſ. Kellerhals.
Pfefferthymian, *m.* (*Thymus piper*), paprena dušica.
Pfeffervogel, *m.* (*Rhamphastos Toco*), tukan, biberaš.
Pfefferwurzel, ſ. Bibernelle.
Pfeifammer, *f.* pěgava strnadica.
Pfeifchen, *n.* sviralica; (Tabak—), lulica.
Pfeifdroſſel, *f.* (*Turdus iliacus*), běli drozak.
Pfeife, *f.* svirka, svirala, sopila; (Röhre), cěv; (Tabak—), lula; ſeine — anzünden, zapaliti lulu; (am Feuergew.) šibčište; (Röhrknochen), cěvanica; (b. Web.) cěvka; er muß nach eines Andern — tanzen, kako mu se svira onako mu valja igrati; die — einziehen, zaděsti i. zataći sviralu za po-

jas; —n ſchneiden weil man im Rohre ſitzt, nek prione, dok je na vršaju; igraj, dok si u kolu; er hat ſich dabei eine — geſchnitten, uhvatio je za debeli kraj.

Pfeifen, *v. n.* zviždati, zviždukati, ſićukati; der Wind pfeift, větar ſijuče; (auf einer Pfeife), svirati; (ſpr.) wer gern tanzt, dem iſt leicht gepfiffen, tko rad igra, lako mu se svira; auf dem letzten Loche —, poimati, mirisati na koljivo; ich werde dir etwas —! hoćeš stisak!

Pfeifenbaum, ſ. Pfeifenſtrauch.

Pfeifenbeſchlag, *m.* okov od lule.

Pfeifenbohrer, *m.* kamišar.

Pfeifenbrenner, *m.* lular.

Pfeifenbrennerei, *f.* lularnica.

Pfeifenbrett, *n.* sviralište.

Pfeifendeckel, *m.* poklopac od lule.

Pfeifenerde, *f.* ſ Pfeifenthon.

Pfeifenfabrik, *f.* lularnica.

Pfeifenfiſch, ſ. Röhrenfiſch.

Pfeifenform, *f.* kalup od lule.

Pfeifenformer, *m.* lular.

Pfeifenfutter, *n.* tok od lule.

Pfeifenglaſer, *m.* caklar lulah.

Pfeifengras, *n.* (*Melica*), zona, zonica.

Pfeifenhändler, *m.* lular.

Pfeifenholz, *n.* ſ. Pfeifenſtrauch.

Pfeifenknochen, *m.* cěvanica.

Pfeifenkopf, *m.* lula.

Pfeifenkoralle, *f.* (*Tubipora musica*), cěvnik.

Pfeifenloch, *n.* rupa od lule, svirale.

Pfeifenmacher, *m.* lular.

Pfeifenmaul, ſ. Röhrenfiſch.

Pfeifenmundſtück, *n.* pisak.

Pfeifenmuſchel, *f.* (*Solen*), šljanak.

Pfeifenquaſte, *f.* kita od lule.

Pfeifenräumer, *m.* iglica i. čistilica za lulu.

Pfeifenrohr, *n.* kamiš.

Pfeifenrohrbohrer, *m.* žig.

Pfeifenſpitze, *f.* pisak.

Pfeifenſtopfer, *m.* punilula, čibukdžija.

Pfeifenſtrauch, *m.* (*Philadelphus coronarius*), pustorilj; (*Syringa vulgaris*), jergovan.

Pfeifenſtück, *n.* okrnjak lule.

Pfeifente, *f.* (*Anas Penelope*), zviždavka.

Pfeifenthon, *m.* ilo za lule.

Pfeifenwerk, *n.* sviralje.

Pfeifenzünder, *m.* palilula.

Pfeifer, *m.* svirac, svirač; zviždalac; (*Trigla Lyra*), brkaš, lucerna.

Pfeiferei, *f.* zviždukanje.

Pfeiferfiſch, ſ. Hornfiſch.

Pfeiferle, *n.* (*Perca asper*), hrapav grgeč.

Pfeifhaſe, *m.* (*Lagomys alpinus*), pištavac.

Pfeifholder, *m.* (*Oriolus Galbula*), vuga.

Pfeiflerche, ſ. Piplerche.

Pfeifſchlange, *f.* cikuša.

Pfeil, *m.* strěla; einen — abſchießen, odapeti strělu; wie ein — geſchoſſen kommen, doletěti kao strěla; (ſpr.) er hat ſeine —e verſchoſſen, izpraznio je tulac; on ti je već prazna puška; nestade mu praha i olova; (*sinus verus*), dostava; (*Callionymus Sagitta*), strělac.

Pfeilblume, *f.* (*Steris*), strělarica.

Pfeilbogen, *m.* luk za strěle.

Pfeildrache, *m.* (*Chimaera monstrosa*), ſ. Seeratze.

Pfeileiſen, *n.* šip (u strěle).

Pfeiler, *m.* stubao (stubla), stubok, pilov*; stup.

Pfeilern, *v. a.* poduprěti pilovi.

Pfeilerſtein, ſ. Säulenſtein.

Pfeilerweite, *f.* razdaleč pilovah.

Pfeileule, *f.* (*Acronycta psi*), strělasta mora.

Pfeilevoll, *adj.* pun strělah.

Pfeilfiſch, *m.* ſ. Meernadel.

Pfeilförmig, *adj.* strělast.

Pfeilfutter, *n.* tul, tulac.

Pfeilgerade, *adj.* uprav kao strěla.

Pfeilgeſchwind, ſ. Pfeilſchnell.

Pfeilhecht, *m.* strělasta štuka.

Pfeilhöhle, *f.* (*sinus sagittalis*), strělna zatoka.

Pfeilköcher, *m.* tul, tulac.

Pfeilkraut, *n.* (*Sagittaria*), strelara; ſ. Froſchlöffel.

Pfeilmaus, ſ. Springmaus.

Pfeilnaht, *f.* strělast svez.

Pfeilnatter, *f.* (*Coluber jaculatrix*), strělanka.

Pfeilrand, *m.* strělast porub.

Pfeilreich, *adj.* strelovit.

Pfeilrohr, *n.* trst.

Pfeilſchießen, *n.* strěljanje.

Pfeilſchlange, ſ. Pfeilnatter.

Pfeilſchnecke, *f.* (*Bulla terebellum*), puljak-vrtalac.

Pfeilſchnell, *adj.* brz kao strěla; strelovit; —, strelimice, strelimke.

Pfeilſchnelle, *f.* strelovitost.

Pfeilſchuß, *m.* strělomet.

Pfeilſchütze, *m.* strělac.

Pfeilſchwanz, *m.* (*Raja Pastinaca*), žutulja, žuluga; (*Sciurus sagitta*), strělasta věverica; ſ. Spitzente.

Pfeilſpringer, *m.* (*Jaculus sagitta*), strelovit skokan.

Pfeilſtein, *m.* strěla.

Pfeiltauſendbein, *n.* (*Nereis lacustris*), dlakuša.

Pfeilträger, *m.* strělonoša.

Pfeilwunde, *f.* rana od strěle.

Pfeilwurf, *m.* strělomet.

Pfeilwurz, *f.* (*Sagittaria*), strelara.

Pfeilwurzel, ſ. Pfahlwurzel.

Pfelle, ſ. Elritze.

Pfenne, *f.* žučna grudvica.

Pfennich, ſ. Fennich.

Pfennig, *m.* fenig; (*fig.*) dinar, para, tuc; (ſpr.) Einen bei Heller und — bezahlen, naplatiti koga do poslědnjo krajcare; (*Chamit*), okamenjena zěvka; verſteinte —e, ſ. Pfennigſtein.

Pfennigerz, ſ. Sumpferz. [gagrica.
Pfennigfuchſer, *m.* šmukljar, dramožder,
Pfenniggras, ſ. Pfennigkraut.
Pfennigkoralle, *f.* novčast koralj.
Pfennigkraut, *n.* (*Lysimachia Nummularia*), pěnezak, novčić; (*Thlaspi arvense*), mošnjak.
Pfenniglinſe, *f.* lećak.
Pfennigmeiſter, *m.* pěnezničar.
Pfennigſalat, *m.* (*Chelidonium minus*), rosopas.
Pfennigſtein, *m.* škriljka, gazetina.
Pfennigwerth, *m.* nach dem — verkaufen, tržiti, prodavati na malo.
Pfennigwinde, *f.* (*Convolvulus Nummularia*), slak-novčić.
Pfennigzins, *m.* novčana daća.
Pferch, *m.* balega, bunina; ſ. Pferche.
Pferchacker, *m.* torina, pobojina.
Pferche, *f.* tor; obor; (das Pferchen), tornja, torenje.
Pferchen, *v. n.* toriti, balegati; —, *v. a.* ein Feld —, toriti, djubriti polje; (*fig.*) sbiti, sbijati.
Pferchhütte, *f.* čobanska koliba.
Pferchlager, *n.* toriste.
Pferchſchlag, *m.* torenje.
Pferchzeit, *f.* tornja.
Pferchzins, *m.* plata za torenje.
Pferd, *n.* konj; ein eingefahrenes —, vozak konj; ein zugeritténes —, jahaći konj; —e halten, držati, hraniti konje; friſche —e nehmen, izměniti konje; zu —e reiſen, jahati; zu —e kommen, dojahati; er kommt nicht vom —e, jednako jaše; zu —e dienen, služiti u konjici; konjik biti; (spr.) ſich vom —e auf den Eſel ſetzen, usěsti s konja na magarca; die —e hinter den Wagen ſpannen, ſ. Spannen; er wurde auf dem fahlen — betroffen, pohvatali mu se krajevi (od laži); (*mil.*) konjik, konjanik.
Pferdchen, *n.* konjic. [aloj.
Pferdealoe, *f.* (*Aloë caballina*), konjski
Pferdeameiſe, *f.* (*Formica herculanea*), mravina. [štavelj.
Pferdeampfer, *m.* (*Rumex acutus*), velji
Pferdeapfel, *m.* konjska balega.
Pferdearbeit, *f.* konjski posao, rad; (*fig.*) tvrd posao, krvosalija
Pferdearznei, *f.* konjski lěk.
Pferdearzneikunde, *f.* konjsko lěkarstvo.
Pferdearzt, *m.* konjski lěčnik.
Pferdeauge, *n.* konjsko oko.
Pferdebahn, *f.* konjska željeznica.
Pferdebändiger, *m.* konjokrot.
Pferdebär, ſ. Honigbär.
Pferdebauer, *m.* konjar.
Pferdebaum, ſ. Stallbaum.
Pferdebeſchlag, *m.* podkov; podkova.
Pferdebinſe, *f.* (*Scirpus palustris*), blatna
Pferdeblume, *f.* ſ. Löwenzahn. [sitina.
Pferdebohne, *f.* bob; (*Solen Legumen*), morski bob.
Pferdebremſe, *f.* (*Oestrus equi*), konjski štrk i. štrkalj; (*Oestrus haemorrhoidalis*), prnjic.
Pferdebube, ſ. Pferdejunge. [bracke.
Pferdedecke, *f.* konjski pokrovac; ſ. Scha-
Pferdedieb, *m.* konjokradica.
Pferdediebſtahl, *m.* kradja konja(h); einen — begehen, ukrasti konja.
Pferdedienſt, *m.* konjska tlaka, robota.
Pferdedille, *f.* (*Seseli Hippomarathrum*), konjski štrbac. [vukodržica.
Pferdedorn, *n.* (*Hippophaë rhamnoides*),
Pferdeegel, ſ. Roßegel.
Pferdeeſel, *m.* mazga.
Pferdefeige, *f.* konjska balega.
Pferdefenchel, *m.* (*Phellandrium aquaticum*), konjski morak.
Pferdefleiſch, *n.* konjsko meso, konjevina.
Pferdefliege, *f.* konjska muha.
Pferdefreund, *m.* konjoljub, konjar.
Pferdefrohne, *f.* ſ. Pferdedienſt.
Pferdefüllen, *n.* ždrěbe.
Pferdefuß, *m.* konjska noga; (*fig.*) nečastivi; (*Chama hippopus*, kopitnjak.
Pferdefüßig, *adj.* konjonog.
Pferdefüßler, *m.* konjonožac.
Pferdefutter, *n.* konjska hrana, krma.
Pferdegeräth, *n.* konjska sprava.
Pferdegeruch, *m.* zaudaranje na konjaru.
Pferdegeſchirr, *n.* konjska oprava; orma, konjski rat; (Wagengeſchirr), hamovi; ſ. Pferdegeräth.
Pferdegeſchirrmeſſing, *n.* hamovština.
Pferdegeſtüt, *n.* ergela, konjarnica.
Pferdegift, *n.* konjski otrov.
Pferdegöpel, *m.* konjski vitao.
Pferdegras, *n.* (*Holcus lanatus*), vunasta pahulja.
Pferdegurt, *m.* podprug, poprug, kolan*.
Pferdehaar, *n.* konjska struna, dlaka.
Pferdehaarflechter, *m.* strunar, mutavdžija.
Pferdehai, *m.* (*Squalus maximus*), velji
Pferdehalter, *m.* konjodržac. [kučak.
Pferdehandel, *m.* trgovina konjī, konjska trgovina.
Pferdehändler, *m.* konjski trgovac, konjotržac; trgovac-konjar. [dlake.
Pferdehären, *adj.* od konjske strune,
Pferdehaut, *f.* konjska koža.
Pferdeherde, *f.* rulja konjah. [nje.
Pferdeheu, *n.* konjsko sěno, sěno za ko-
Pferdehirſch, *m.* (*Cervus hippelaphus*), jelen-bradaš.
Pferdehirt, *m.* konjuh [kopito.
Pferdehuf, *m.* konjska kopita, konjsko
Pferdehufnatter, *f.* (*Coluber Hippocrepis*), guž-kopitnjak.
Pferdehüter, *m.* konjuh, konjar.
Pferdejunge, *m.* konjušče.
Pferdekäfer, ſ. Pillenkäfer.
Pferdekamm, *m.* konjski češalj.

Pferdekaſtanie, ſ. Roßkaſtanie.
Pferdekatze, ſ. Tigerkatze.
Pferdekauf, *m.* kupovanje, kupnja konjah.
Pferdekenner, *m.* poznavalac konjah,
Pferdeklaue, *f.* ſ. Huflattich. [džambas.
Pferdeklemmer, *m.* (*Lucanus Cervus*), jelenak, rogač.
Pferdeknecht, *m.* konjuh, konjušar.
Pferdekopf, *m.* konjska glava.
Pferdekoppel, *f.* povorka konjah.
Pferdekraft, *f.* konjska sila, snaga; ein Dampfſchiff von hundert —, parobrod za stotinu konjah.
Pferdekrankheit, *f.* konjska bolest.
Pferdekräpfel, ſ. Pferdeapfel.
Pferdelaus, *f.* (*Hippobosca equina*), konj-
Pferdeleder, *n.* konjska koža. [ski klop.
Pferdeleine, *f.* povod; ſ. Leitſeil.
Pferdelenker, *m.* kočijaš, voznik.
Pferdeliebhaber, ſ. Pferdefreund.
Pferdelien, *f.* konjski konop, jedek;
Pferdemähne, *f.* konjska griva. [restov*.
Pferdemäkler, *m.* konjski mešetar, poga-
Pferdemangel, *m.* bezkonjica. [djač.
Pferdemarkt, *m.* konjski sajam, vašar*.
Pferdemäßig, *adj.* konjski; — arbeiten, raditi kao vol.
Pferdemiethe, *f.* najam konjah.
Pferdemilch, *f.* kobilje mlěko.
Pferdemiſt, *m.* konjska balega, konjski gnoj, konjsko djubre; krkaljina.
Pferdemücke, *f.* (*Tipula pratensis*), livadni komar.
Pferdemühle, *f.* suhača (suvača).
Pferdemünze, ſ. Roßmünze.
Pferdenarr, *m.* er iſt ein —, pomamio se je za konji.
Pferdenetz, *n.* konjska mreža.
Pferdenuß, *f.* babac, hrgača.
Pferdepolei, *m.* ſ. Roßpolei.
Pferdeputzzeug, *n.* konjska čistila.
Pferdequaſt, *m.* kita za konja.
Pferderennen, *n.* konjanički trk.
Pferderücken, *m.* greben od konja.
Pferdeſaat, *f.* Pferdeſame, *m.* ſ. Pferde-
Pferdeſattel, *m.* (konjsko) sedlo. [fenchel.
Pferdeſchaufel, *f.* prahača.
Pferdeſcheu, *adj.* konjoplah.
Pferdeſcheue, *f.* plahost od konjah.
Pferdeſchinder, *m.* koljikonjević.
Pferdeſchmuck, *m.* konjski ral, nakit; konja orma.
Pferdeſchopf, *m.* konjska počelica.
Pferdeſchrape, *f.* češagija.
Pferdeſchwanz, *m.* (*Equiſetum*), hvošće; (*Hippuris*), borak; ſ. Roßſchweif.
Pferdeſchwanzſtein, *m.* (*hippurites*), hvostovac.
Pferdeſchwefel, *m.* konjski sumpor.
Pferdeſchweif, ſ. Roßſchweif.
Pferdeſchwemme, *f.* konjsko kupalo.
Pferdeſilge, *f.* (*Smyrnium Olusatrum*), konjska lesandra.
Pferdeſtall, *m.* konjušnica, konjara.
Pferdeſtecher, *m.* (*Stomoxys*), ljutobod;
Pferdeſtriegel, *f.* češagija. [ſ. Hornig.
Pferdetag, *m.* konjska robota.
Pferdeverleiher, Pferdevermiether, *m.* iznajmitelj konjah.
Pferdewache, *f.* konjska straža. [njah.
Pferdewechſel, *m.* proměna, izměna ko-
Pferdewieſe, *f.* konjska livada.
Pferdewurmkraut, *n.* ſ. Wieſenknopf.
Pferdewurz, *f.* (*Carlina acaulis*), veliki
Pferdezahn, *m.* konjski zub. [kravljak
Pferdezeug, ſ. Pferdegeſchirr.
Pferdezins, Pferdezoll, *m.* konjarina.
Pferdezucht, *f.* konjarstvo.
Pferdiſch, *adj.* konjski.
Pferdner, ſ. Pferdebauer.
Pferdpauſchalien, *pl.* oséčnica za konje.
Pferſich, ſ. Pfirſich.
Pfetzpfennig, ſ. Pfennigfuchſer.
Pfiff, *m.* zvižd; einen — thun, zviznuti, zazviždati; (*fig.*) varka.
Pfifferkraut, *n.* (*Gentiana Centaureum*), crvena kitica.
Pfifferling, ſ. Pfefferling.
Pfiffig, *adj.* hitar, putonogast, lukav; er iſt —, valja mu pamet; ein —er Streich, varka.
Pfiffigkeit, *f.* hitroća; lukavština.
Pfiffikus, *m.* hitrac, lukavac.
Pfingſtabend, *m.* duhovsko navečje; am —, u oči duhovah.
Pfingſtbirn, *f.* duhovska kruška.
Pfingſtblume, ſ. Pfingſtroſe.
Pfingſtdienſtag, *m.* duhovski utorak.
Pfingſten, *pl.* Pfingſtfeiertage, *pl.* Pfingſtfeſt, *n.* duhovi, rusalje; blagdan du-
Pfingſtlich, *adj.* duhovski. [hovah.
Pfingſtmonat, *m.* svibanj.
Pfingſtmontag, *m.* duhovski ponedeljak.
Pfingſtnacht, *f.* duhovska noć.
Pfingſtnelke, *f.* (*Dianthus plumaria*), pahuljasti klinčić; rani klinčić.
Pfingſtochs, *m.* (spr.) er iſt geputzt wie ein —, načinio se kao dodola.
Pfingſtpfrieme, *f.* ſ. Pfriemenkraut.
Pfingſtpredigt, *f.* duhovska propověd.
Pfingſtroſe, *f.* (*Poeonia*), božur.
Pfingſtſonntag, *m.* duhovska nedělja; duhovi. [duhovah.
Pfingſttag, *m.* am erſten —e, prvi dan
Pfingſtviole, *f.* (*Hesperis matronalis*), večernica.
Pfingſtvogel, *m.* (*Oriolus Galbula*), vuga.
Pfingſtwoche, *f.* duhovska nedělja.
Pfingſtzeit, *f.* duhovi.
Pfippe, ſ. Pippe. [kva.
Pfirſich, *m.* (Pfirſche, *f.*) breskva, pras-
Pfirſichbaum, *m.* (*Amygdalus persica*), breskovo drvo; breskva.
Pfirſichblatt, *n.* breskov listak; listak od breskve; (*Venus orbicularis*), ladinka krugljasta.

Pfirſichblüte, *f.* breskov cvět. [cvěta.
Pfirſichblütfarbe, *f.* mast (boja) breskova
Pfirſichblütroth, *adj.* crven kao cvět od breskve.
Pfirſichblütſyrup, *m.* sladorača od breskova cvěta. [kovača.
Pfirſichbranntwein, *m.* breskovača, prasPfirſichholz, *n.* breskvovina.
Pfirſichkern, *m.* breskova jezgerica.
Pfirſichkernſchwarz, *n.* gar od breskovih jezgaricah.
Pfirſichkraut, *n.* (*Polygonum Persicaria*), breskovac; ſ. Waſſerpfeffer.
Pfirſichlaub, *n.* breskovo lišće.
Pfirſichſchildlaus, *f.* (*Coccus persicae*), breskov crvac. [kve.
Pfirſichſtein, *m.* koštica i. pećka od bresPfiſterſchabe, ſ. Küchenſchabe.
Pfitzer, *m.* kikot.
Pflanzbar, *adj.* sadljiv.
Pflänzchen, *n.* biljka, bilinica.
Pflanze, *f.* bilina, rastlina; (gem.) trava; (*coll.*) bilje, rastež; (—n zum Verpflanzen), razsad, presada.
Pflanzen, *v. a.* saditi, zasaditi, posaditi, usaditi; einen Garten —, nasaditi vrt; eine Fahne auf den Thurm —, razviti zastavu (barjak) na tornju; Kanonen auf die Wälle —, naměstiti topove po nasipih; Liebe in Eines Herz —, posaditi komu ljubav u srce.
Pflanzenabdruck, *m.* otisak bilja.
Pflanzenalbumin, *n.* biljsko bělance.
Pflanzenalkali, *f.* biljsko luživo.
Pflanzenanatomie, *f.* čestoslovje bilja.
Pflanzenaſche, *f.* biljevni pepeo.
Pflanzenauswuchs, *m.* kvrga u bilja.
Pflanzenbaſe, *f.* biljska podloga.
Pflanzenbeet, *n.* razsadnik.
Pflanzenbeſchreibend, *adj.* biljopisan.
Pflanzenbeſchreiber, *m.* biljopisac.
Pflanzenbeſchreibung, *f.* biljopis.
Pflanzenbildung, *f.* ustrojstvo bilja.
Pflanzenbuch, *n.* biljarušа.
Pflanzencaſein, *n.* biljska sirina.
Pflanzenchemie, *f.* lučba bilja.
Pflanzenerde, ſ. Gartenerde.
Pflanzeneſſer, *m.* biljojedac.
Pflanzenfarbe, *f.* biljsko mastilo.
Pflanzenfaſer, *f.* biljevno vlakno.
Pflanzenfett, *n.* biljevna mast.
Pflanzenfibrin, *n.* biljevna vlaknina.
Pflanzenfloh, *m.* buhača; ſ. Waſſerfloh.
Pflanzenforſcher, *m.* biljar. [schule.
Pflanzengarten, *m.* biljarski vrt; ſ. Pflanz-
Pflanzengeographie, *f.* stanoslovje bilja.
Pflanzengeologie, *f.* nauka o prabilju.
Pflanzenkäfer, *m.* (*Mordella*), štipavica.
Pflanzenkalender, *m.* biljevni dobnjak.
Pflanzenkeim, *m.* zametak (bilja; klica.
Pflanzenkenner, *m.* biljoznanac, biljar.
Pflanzenkenntniß, *f.* poznavanje bilja; ſ. Pflanzenkunde.
Pflanzenkohle, *f.* biljski ugalj. [koralji.
Pflanzenkorallen, *pl.* (*Phytocorallia*), bilo-
Pflanzenkörper, *m.* biljevna stvar; bilina.
Pflanzenkoſt, *f.* biljevna hrana.
Pflanzenkunde, *f.* biljoznanstvo, biljarstvo.
Pflanzenkundige, *m.* biljoznanac, biljar.
Pflanzenlaus, *f.* (*Aphis*), ušenac.
Pflanzenleben, *n.* život bilja, biljevni; ein — führen, ſ. Vegetiren.
Pflanzenlehre, ſ. Pflanzenkunde.
Pflanzenleim, *m.* biljska klija.
Pflanzenleſe, *f.* biljarenje.
Pflanzenlos, *adj.* bez bilja. [od bilja.
Pflanzenmilch, *f.* biljevno mlěko; mlěko
Pflanzenöl, *n.* biljevno ulje.
Pflanzenorgane, *pl.* ustroji bilja.
Pflanzenphyſiologie, *f.* životoslovje bilja.
Pflanzenproduktionslehre, *f.* nauk o razplodu bilja.
Pflanzenreich, *n.* bilinstvo.
Pflanzenreich, *adj.* biljevit.
Pflanzenreichthum, *m.* biljevitost, obilatost bilja.
Pflanzenſaft, *m.* biljevni sok.
Pflanzenſäger, *m.* (*Phytotoma*), pilarica.
Pflanzenſalz, *n.* biljevna sol. [bilja.
Pflanzenſammlung, *f.* biljevnik, sbirka
Pflanzenſäure, *f.* biljska kiselina.
Pflanzenſchlaf, *m.* sanak bilja.
Pflanzenſchleim, *m.* biljska sluz.
Pflanzenſchmarotzer, *m.* nametnik bilja.
Pflanzenſtein, ſ. Phytolith.
Pflanzenſtoff, *m.* biljevna tvar.
Pflanzentheil, *m.* čest bilja.
Pflanzenthiere, *pl.* (*Zoophyta*), koralji.
Pflanzenunterſuchung, *f.* izpitivanje bilja.
Pflanzenwiſſenſchaft, *f.* biljarstvo.
Pflanzenzelle, *f.* stanica biljska.
Pflanzenzellſtoff, *m.* biljevna staničevina.
Pflanzenzone, *f.* pojas bilinstva.
Pflanzer, *m.* (Perſon), sadar; ſ. Coloniſt; (Werkzeug), ſ. Pflanzholz.
Pflanzgarten, *m.* razsadnik, přesadnik.
Pflanzholz, *n.* sadaljka, sadilica, sadjenjak.
Pflanzjahr, *n.* sadovna godina.
Pflänzling, *m.* přesadnica; —e, *pl.* přesad, razsad.
Pflanzort, *m.* naseobina.
Pflanzſchule, *f.* ſ. Pflanzgarten; (Seminarium), sěmenište.
Pflanzſtadt, *f.* grad naseobine.
Pflanzſtatt, Pflanzſtätte, *f.* rastilo.
Pflanzſtock, *m.* (Mutterſtock), přesěd, ſ. Pflanzholz.
Pflanzung, *f.* (Handlung), sadjenje; posad, zasad; (das Gepflanzte), nasad; (Plantage), sad; ſ. Colonie.
Pflaſter, *n.* (Heilmittel), meč, obliž, melem; ein — (auf eine Wunde) auflegen, priviti obliž; obložiti (ranu) mečem i. melemom; das — aufſtreichen, namazati melema (n. p. na krpicu); (Straſſen—), hölzernes —, pomost;

steinernes —, tarac, pločnik, kaldrma; das — legen, ſ. Pflaſtern; es iſt hier ein theures —, ovdě je skupo; d. — treten, čepati; obijati ulice.
Pflaſterarbeit, *f.* taracanje.
Pflaſterblei, *n.* mazavo olovo.
Pflaſterer, *m.* pločar, taracar, kaldrmdžija.
Pflaſtergeld, *n.* pločarina, taracovina.
Pflaſterhammer, *m.* bat taracarski.
Pflaſterkäfer, ſ. Fliege, ſpaniſche.
Pflaſterkocher, ſ. Quackſalber.
Pflaſtermeiſter, *m.* nadstojnik taraca.
Pflaſtern, *v. a.* obližati, melemiti; das Geſicht —, priviti meč i. melem na obraz; eine Kugel —, podlěpiti zrno; eine Straße —, (überhaupt), taracati, kaldrmiti; (mit Holz), pomostiti; (mit flachen Steinen), pločati, popločati; (mit Eſtrich), štrletati.
Pflaſterramme, *f.* nabijač.
Pflaſterrücken, *m.* površina od taraca, pločnika.
Pflaſterſchere, *f.* nožica za meč i. melem.
Pflaſterſchlägel, *m.* taracarski malj.
Pflaſterſetzer, ſ. Pflaſterer.
Pflaſterſpatel, *m.* mazaljka, lopatičica.
Pflaſterſtein, *m.* jabuka; (platter —), ploča.
Pflaſterſtößel, *m.* ſ. Pflaſterramme.
Pflaſterſtraße, *f.* taracana, pločana ulica.
Pflaſterſtreicher, *m.* obližar.
Pflaſtertreter, *m.* gaziblato, blatogazica, kalogaža, vucibatina.
Pflaſterweg, *m.* pločnik.
Pflaſterwerk, *n.* obližje; tarac.
Pflaſterzähne, *pl.* taracasti zubi.
Pflaſterzeug, *n.* taracarska sprava.
Pflaſterziegel, *m.* pločanica.
Pflaum, ſ. Flaum.
Pflaumbaum, ſ. Pflaumenbaum.
Pflaumbäumen, *adj.* od šljivovine.
Pflaume, *f.* (*Prunus*), šljiva; die ungariſche —, požežkinja, madžaruša; gekochte —n, šljivnica, šljivaš; die ſyriſche —, (*Sebestena Myxa*), sebeslen; (*Voluta glabella*), gladjahno uško.
Pflaumenbaum, *m.* šljiva, šljivovo drvo; ein junger —, šljivić.
Pflaumenbaumholz, ſ. Pflaumenholz.
Pflaumenblatt, *n.* šljivov listak.
Pflaumenblattſpinner, *m.* (*Phalaena pruni*), šljivov prelac.
Pflaumenblüte, *f.* šljivov cvět.
Pflaumenbranntwein, *m.* šljivovica.
Pflaumenfalter, *m.* šljivnjak.
Pflaumenfarbe, *f.* mast od šljive; šljivova modrina.
Pflaumengarten, *m.* šljivik, šljivak.
Pflaumenhändler, *m.* šljivar.
Pflaumenholz, *n.* šljivovina.
Pflaumenkern, *m.* jezgra šljivova; jezgra od šljive.
Pflaumenkernöl, *n.* ulje od šljivovih jezgarah.
Pflaumenmuß, *m.* (šljivov) pekmez, madžun od šljivah.
Pflaumenrüſſelkäfer, *m.* (*Magdalis pruni*), šljivov kljunak.
Pflaumenſaft, *m.* šljivov sok.
Pflaumenſcheide, *f.* (*Ascidia prunum*), šljivasta sumanka.
Pflaumenſchlehe, ſ. Haferſchlehe.
Pflaumenſpanner, *m.* (*Ennomos prunaria*), šljivova grba.
Pflaumenſtamm, *m.* šljivovo stablo, deblo.
Pflaumenſtein, *m.* šljivova pečka, koštica.
Pflaumenſtock, *m.* šljivovac.
Pflaumenſyrup, *m.* bestilj.
Pflaumentorte, *f.* šljivova pita.
Pflaumenwaſſer, *n.* šljivovača.
Pflaumkuchen, *m.* pekmezača.
Pflaumnelke, ſ. Pfaunelke.
Pflaumpalme, *f.* (*Elate*), jelina, šljivan
Pflaumſchnitte, *f.* kruh s pekmezom.
Pflaumtunke, *f.* umaka od pekmeza.
Pflegbefohlene, *m.* skrbljenik, skrbstvenik.
Pflege, *f.* (Fürſorge), skrb, nastojba, gledanje; (z. B. ein. Kranken), ugodba, godba; (zärtliche —), njega, njegovanje; wegen Mangel an —, od negleda; — des Viehes, ogoja; ein Kind in der — haben, gajiti děte; — der Blumen, ogoja, gajenje; — der Nationalität, njegovanje narodnosti; skrb za narodnost.
Pflegebedürftig, *adj.* potreban njege, ugodbe.
Pflegebedürftigkeit, *f.* negled.
Pflegebefohlene, ſ. Pflegbefohlene.
Pflegebeſtellung, *f.* postavljanje skrbnika i. staratelja.
Pflegeeltern, *pl.* hranitelji.
Pflegegericht, *n.* skrbstveni sud.
Pflegekind, *n.* nahranče.
Pflegekoſten, *pl.* trošak na hranjenje.
Pflegelos, *adj.* bez njege, ogoje; negledan.
Pflegempfohlene, ſ. Pflegbefohlene.
Pflegemutter, *f.* hraniteljica, hraniteljka.
Pflegen, *v. a.* (verwalten), upravljati; des Amts —, uredovati; Rathes mit Jemand —, posavětovati se; Unterhandlungen —, dogovarati se, pregovarati se; pogadjati se; Gerechtigkeit —, děliti pravdu; činiti što je pravo; Unterſuchung —, iztraživati; eine Verhandlung —, razpravljati; d. Freundſchaft —, prijateljovati, biti prijatelj, družiti se, měšati se (s kim); d. Ruhe —, počivati, lastovati; der Wolluſt —, bluditi; einen o. eines Kranken —, gledati bolestnika, ustati oko bolestnika; ſeiner Wunden —, vidati rane; baviti se ranami; (Sorge tragen), skrbiti, nastojati, starati se; zärtlich —, njegovati (koga), lebditi (oko koga); einen Kranken ſorgſam —, kapati nad bolnikom; den Boden gut —, milovati zemlju; einen Ochſen gut —, miliť i vola; ſeinen Leib —, ugadjati, goditi tělu; ſeiner Geſundheit —, nastojati

oko zdravlja; der Blumen —, gojiti, gajiti cvěće; der Bäume —, težati, težiti stabla; der Pferde —, držati konje na dobroj ogoji; Erhebungen —, ſ. Erhebung; gut —, držati (što) na dobroj ogoji; ſeines Amtes —, opravljati ured, službu; —, *v. n.* (gewohnt ſein), običavati, imati običaj; wie er zu thun pflegte, kao što je naučio, kao što se je navadio, kao što se je obiknuo; er pflegt zu gehen, thun, geben, ſchauen, ſchlafen uſw., hodi, radi, daje, gleda, spava itd.; ſo pflegt es denen zu gehen, die . . ., tako biva onim, koji . . .; die gepflogenen Unterhandlungen, dogovaranje, dogovori.

Pfleger, *m.* (Curator), skrbnik, staratelj; (Richter), sudac; (Vorgeſetzte), nastojnik; (eines Kranken uſw.), njegovatelj; gojitelj; gledatelj; —in, *f.* skrbnica, nastojnica, njegovalja, gojilja.

Pflegeſinn, *m.* njega.

Pflegeſohn, *m.* hranjenik, nahranko.

Pflegetochter, *f.* hranjenica, nahrankinja.

Pflegevater, *m.* hranitelj.

Pflеglich, *adj.* nastojan, pomnjiv; običan.

Pflegling, *m.* nahranče, nahranko; hranjenik.

Pflegniß, *f.* njega; ogoja, godba.

Pflegſchaft, *f.* skrbstvo.

Pflegſchafts-Angelegenheit, *f.* skrbstveni posao.

Pflegſchaftlich, *adj.* skrbstveni.

Pflegung, *f.* gojenje, gojstvo; ſ. Pflege.

Pflicht, *f.* dužnost; držanstvo; es iſt — ſein Verſprechen zu halten, dužni smo održati zadatu rěč; obećanje valja održati; ich werde meine — thun, izvršit i. izpunit ću dužnost; učinit ću što sam dužan; Einem etwas zur — machen, dužiti koga čim; ich habe es mir zur — gemacht, to će mi dužnost biti; Einem Verſtorbenen die letzte — erweiſen, učiniti poslědnju ljubav; die eheliche —, ženitbeni dug; d. Pfarrer ſammelt ſeine —, župnik pobira lukno; parok kupi bir; (Steuer), daća, porez; (Eid), prisega, zakletva; zavěrak; in Eid und — nehmen, zarotiti, zaprisegći; — leiſten, zavěriti se; wider Eid und — handeln, pogaziti věru, krenuti věrom.

Pflichtanker, *m.* glavna kotva, glavno sidro.

Pflichtankertau, *n.* glavni ganac, sidrenjak.

Pflichtaufgabe, *f.* naložena dužnost.

Pflichtbar, ſ. Pflichtig.

Pflichtbeitrag, *m.* ſ. Contingent.

Pflichtbruch, *m.* prekršenje dužnosti; věrolomstvo.

Pflichtbrüchig, *adj.* činеći proti dužnosti; ein —er Beamte, věrolomni urednik; —, *adv.* proti dužnosti.

Pflichtenlehre, *f.* nauk o dužnostih.

Pflichtenmäßig, ſ. Pflichtmäßig.

Pflichtenſtreit, *m.* sraz, skosnuće dužnostih.

Pflichterlaſſung, *f.* oprost dužnosti.

Pflichterweiſung, *f.* izvršenje dužnosti.

Pflichtexemplar, *n.* dužan otisak.

Pflichtfrei, *adj.* prost od dužnosti.

Pflichtgebot, *n.* zapověd dužnosti.

Pflichtgebühr, *f.* zakonska pristojba.

Pflichtgefühl, *n.* ćućenje dužnosti.

Pflichtgeld, ſ. Salar.

Pflichtgemäß, ſ. Pflichtmäßig.

Pflichtgenoß, *m.* sudužnjak, sudržanik

Pflichtig, *adj.* dužan; ſich gegen Jemand — machen, obvezati se, zavezati se, zadužiti se komu; —e Unterthanen, robotaši; ſteuer—, pod porezom.

Pflichtigkeit, *f.* dužnost; držanost.

Pflichtleiſtung, *f.* izvršivanje dužnosti; (v. Eide), prisizanje, prisega.

Pflichtlos, *adj.* bez dužnosti.

Pflichtmäßig, *adj.* po dužnosti.

Pflichtmäßigkeit, *f.* dužnost.

Pflichtruf, *m.* glas dužnosti.

Pflichtſchuldig, *adj.* po dužnosti.

Pflichtſchuldigkeit, *f.* dužnost.

Pflichttheil, *m.* zakonski dio.

Pflichttheilnehmer, *m.* zakonski naslědnik.

Pflichttreu, *adj.* věran u izvršivanju dužnostih.

Pflichttreue, *f.* věrno izvršivanje dužnostih.

Pflichtübung, *f.* izvršivanje dužnosti(h).

Pflichtvergeſſen, *adj.* nemaran u dužnosti; er iſt —, nemari za dužnost; (treulos), nevěran; —, *adj.* smetnuo s očljuh dužnost.

Pflichtvergeſſenheit, *f.* nemar dužnosti(h); ſich eine — zu Schulden kommen laſſen, smetnuti s uma dužnost.

Pflichtverletzung, *f.* prekršaj dužnosti.

Pflichtwidrig, *adj.* proti, protiva dužnosti.

Pflitſchen, *v. n.* pljeskati.

Pflock, *m.* kolčić (kočić), kolić; (b. Schuſt.), klinac; (b. Meſſen), šiljak.

Pflöcken, *v. a.* nakolčiti, prikolčiti; (Fiſolen —), nakoliti, pritaći (grah, pasulj).

Pflockfiſch, *m.* grbav kit.

Pflöckort, *m.* šilo za klince.

Pflöckſchwanz, *m.* dvoratan kostréš.

Pflückeiſen, *n.* štipaljke.

Pflücken, *v. a.* eine Gans —, čerupati, skubsti, peruljati, perušati gusku; Einen —, opuljiti koga; Kirſchen —, brati trešnje; eine Blume —, ubrati cvětak; Salat —, trěbiti ločiku, salatu; (*mus.*) trgati; gepflückтes Obſt, branice.

Pflücker, *m.* berač; —in, *f.* beračica.

Pflückſel, *n.* čerupina, perušina.

Pfluder, *m.* ſ. Haferſchlehe.

Pflug, *m.* (Ackergeräth), plug; (ſpr.) die Pferde hinter d. — ſpannen, ſ. Spannen; das iſt meine Egge und mein —, to me hrani; to je moj krušac; (Waſſerbau),

ralo; (ein beſpannter —), plug; (Geſellſchaft), družtvo, kolo.
Pflugart, *f.* vrst pluga; (die Art des Ackerns), brazda.
Pflugbalken, Pflugbaum, *m.* gredelj.
Pflugbar, *adj.* oran, oraći; —es Feld, oraćica, oraća zemlja, oranica.
Pflugbeil, *n.* plužna sěkirica.
Pflugbeichſel, *f.* rudica.
Pflugdienſt, *m.* oranje.
Pflugeiſen, *n.* crtalo.
Pflügelohn, *m.* oračina.
Pflügen, *v. a.* orati; (den Pflug halten), plužiti; (ſpr.) er pflügt mit meinem Kalbe, njegovo je nazivalo, a moje izdiralo; das Meer —, orati more.
Pflüger, *m.* rataj, ratar, orač.
Pflugfrohne, *f.* plužna tlaka.
Pflugfurche, *f.* orba.
Pflughaken, *m.* ralica.
Pflughalter, *m.* plužilac.
Pflughaupt, *n.* plaz.
Pflugkehre, *f.* uvratine.
Pflugkrümme, *f.* ſ. Pflugſterze.
Pflugland, *n.* oranica, ornica, oraćica.
Pflugmacher, *m.* plugar.
Pflugmaſchine, *f.* oralo.
Pflugmeſſer, ſ. Pflugeiſen.
Pflugmuſchel, *f.* (*Chama rugosa*), sme žurana zěvka.
Pflugnaſe, *f.* podporka, stojka.
Pflugochs, *m.* vol-plužnjak.
Pflugpferd, *m.* ſ. Ackergaul.
Pflugrad, *n.* kolečka.
Pflugrecht, *n.* plužno pravo; (Rain), sklad.
Pflugreute, *f.* (Pflugrödel, *n.*) otik, otka, oritak, oraćak, otikač.
Pflugroß, *n.* ſ. Ackergaul.
Pflugſäge, *f.* ſ. Pflugeiſen.
Pflugſchar, *f.* raonik, lemeš; (*Zeus Faber*), kovač.
Pflugſcharbein, *n.* ralo.
Pflugſcharre, ſ. Pflugreute.
Pflugſchatz, *m.* plugovina.
Pflugſchnabel, *m.* (*Phoenicopterus ruber*), plamenac.
Pflugſchoß, ſ. Pflugſchatz.
Pflugſech, ſ. Pflugeiſen.
Pflugſterze, *f.* ručica, rog, rukodrž.
Pflugſtöckchen, *n.* oje u pluga.
Pflugſtürze, *f.* plaz; ſ. Pflugſterze.
Pflugtag, *m.* plužna robota.
Pflugtreiber, *m.* plužilac.
Pflugwage, *f.* plužni jarmak.
Pflugwende, *f.* uvratine.
Pflugwetter, *n.* rašak.
Pflugwurz, *f.* ſ. Roſenpappel.
Pflugzeit, *f.* orno vrěme, orba.
Pfnetſchen, ſ. Schnaufen.
Pfortader, *f.* (*vena portae*), žila-vratnica.
Pförtchen, *n.* vratašca.
Pfortdrempel, *m.* pošva.
Pforte, *f.* vrata, kapija*; (Nebenthor), mala vrata; die ottomaniſche —, otmanska porta; ſ. Pfortgat.
Pfortgat, *n.* toparnica.
Pfortluke, *f.* poklop toparnice.
Pförtner, *m.* vratar; (*pylorus*), desno ušće (želudca); —in, *f.* vratarica.
Pforttau, *n.* konop od toparnice.
Pfoſch, *m.* meka, mamac.
Pfoſchherd, *m.* golo gumno.
Pfoſte, *f.* stubao, stup; (an Thüren), dovratnik, poboj; (Stütze), podpornjak; (Brett), platina, trenica.
Pfötchen, *n.* šapica; (Maß), štipac.
Pfote, *f.* šapa, čaponjak; mit der — einen Schlag verſetzen, šapom (koga) šopnuti; (ſpr.) ſich die —n verbrennen, opeći se; Einem auf die —n klopfen, biti koga po prstih.
Pfötteln, *v. a.* gladiti (koga).
Pfotig, *adj.* šapav.
Pfriem, *m.* Pfrieme, *f.* Pfriemen, *m.* šilo, derviš; (Land), oklisak; (*Strombus palustris*), blatan krilac; (*Buccinum maculatum*), pěgav rogač.
Pfriemeiſen, *n.* šilo; ſ. Räumnadel.
Pfriemborant, *m.* (*Antirrhinum Spartium*), žukasta zěvalica.
Pfriemenförmig, ſ. Pfriemförmig.
Pfriemengras, *n.* (*Stipa pennata*), kovilje; ſ. Borſtengras.
Pfriemenholz, ſ. Pfriemenkraut.
Pfriemenhörner, *pl.* (*Subulicornia*), šilorožci.
Pfriemenkraut, *n.* (*Spartium Scoparium*), žuka, žuk; ſ. Ginſter.
Pfriemenſeil, *n.* žukovac.
Pfriemenſchnäbler, *pl.* (*Subulirostres*), šilo-kljunci.
Pfriemenſchwanz, *m.* (*Oxyurus vermicularis*), šilac.
Pfriemenſetzer, *m.* šilovka.
Pfriemenſtich, *m.* šilobod.
Pfriemente, ſ. Spitzente.
Pfriemförmig, *adj.* šilast.
Pfriemhorn, *n.* ſ. Pfriemſchnecke, *f.* (*Strombus*), krilac.
Pfrill, *m.* ſ. Elritze.
Pfropf, *m.* (Stöpſel), čep; (auf die Ladung), stupa, sukija; den — aufſetzen, sabiti stupu; zastupati, zasukijati (n. p. pušku); ſ. Pfropfreis.
Pfropfbein, Pfropfbeinchen, *n.* riljac.
Pfropfen, *v. a.* (ſtopfen), trpati; voll —, natrpati, nabiti, napuniti, sabiti, sabijati; gepfropftvoll, pun puncit; ſich voll —, nabiti se, nadekati se, nabokati se, nabubati se, nakresati se, natući se, nalupati se, nakrhati se, nabalati se; Einen voll —, nakljukati koga; die Flaſche —, čepiti, začepiti, zapušiti staklo (bocu); (pelzen), čěpiti, navrnuti; kalamiti*; in d. Spalt —, čěpiti na razcěp i. razkol; in die Krone —, čěpiti na věnac; navrnuti na krunu; in die Rinde —, čěpiti u koru; in den Kerb —, ſ. Impfen;

(*fig.*) in Einen etwas —, ubiti i. uvrtěti komu što u glavu.
Pfropfen, *n.* cěpnja, navrt, kalamljenje.
Pfropfer, *m.* cěpilac, cěpar, navrtalac; (der Flaschen), čepilac.
Pfropfhammer, *m.* začepnjak.
Pfropfkeilchen, *n.* jezičac, zaglavčić.
Pfropfmeißel, *m.* razkolica.
Pfropfmeſſer, *n.* cěpilo, kalamilo, cěparski nožić.
Pfropfreis, *n.* cěpak, kalam, kalamak.
Pfropfſäge, *f.* cěparska pila.
Pfropfſchule, *f.* cěpnik, cěpnjak.
Pfropfwachs, *n.* vrtlarski vosak.
Pfropfwerkzeug, *n.* cěpilo, kalamilo.
Pfropfzieher, *m.* vadičep.
Pfründe, *f.* (Stiftungsgenuß), zadušbovina; geiſtliche —, nadarbina, nadarje; (Pfarre), župa; (Rente), prihod.
Pfründelos, *adj.* ein —ſer Geiſtlicher, svećenik bez nadarja.
Pfründen, *v. n.* donositi.
Pfründenertrag, *m.* dohodak nadarbine.
Pfründenjäger, *m.* kruhoborac.
Pfründenkauf, *m.* ſ. Simonie.
Pfründer, ſ. Pfründner.
Pfründgeld, *n.* dohodak nadarbine.
Pfründhaus, *n.* prebendarska kuća.
Pfründler, *m.* zadušbinar; (Spitalmann), ubožničar.
Pfründner, *m.* zadušbinar; nadarenik; ſ. Prebendär.
Pfründnerei, *f.* prebenda.
Pfudeiſen, *n.* petlja.
Pfuhl, *m.* kaljuža, kaljuga, pljošta, pljoštara; (Miſt—), pil, osoka; d. feurige —, pakleni jaz; ſ. Pfühl.
Pfühl, *m.* perina, uzglavje, jastuk; (Bauk.), oblac.
Pfuhlbaum, *m.* složer.
Pfuhlen, *v. n.* zaudarati po blatu.
Pfuhlfiſch, ſ. Schlammbeißer.
Pfuhlhahnenfuß, *m.* (*Ranunculus Flammula*), iskrica.
Pfuhlicht, *adj.* blatast; — riechen, zaudarati po blatu.
Pfuhlſchnepfe, *f.* (*Scolopax limosa*), ražanj.
Pfui, *int.* pi, fi; von Außen hui, von Innen —, izvana lěpo, iznutra slěpo; — ſchäme dich! sram te bilo!
Pfuien, *v. n.* pikati, fikati.
Pfund, *n.* funta; nach —en verkaufen, na funte prodavati; ſechs — Tabak, šest funtih duhana; (*fig.*) kesa.
Pfundapfel, *m.* zukva.
Pfundbirn, *f.* batvača.
Pfünde, *f.* ſ. Bachbunge.
Pfunden, *v. n.* težiti funtu.
Pfünden, *v. a.* potegnuti, važiti.
Pfünder, *m.* funtar; (ein Pfund ſchwer), funtaš.
Pfundgewicht, *n.* funtaška tež; funtaški utez; funta.
Pfundholz, *n.* funtaško drvo.
Pfündig, *adj.* od funte; ein—, funtaš.
Pfundkartoffel, *m.* golem korun.
Pfundleder, *n.* podplatnjača, funtuš.
Pfundnuß, *f.* golem lěšnjak.
Pfundſohle, *f.* ſ. Pfundleder.
Pfundſtein, *m.* funtaš-kamen.
Pfundwage, *f.* funtaš(-kantar).
Pfundweiſe, *adv.* na funte, funt po funt.
Pfuſch, *m.* pražnja; einen — thun, pražiti.
Pfuſchen, *v. n.* krpariti, krpačiti, prtljati; pešnjati, pačuhati, kloparіti; in e. Handwerk —, udariti u tudj posao; kvariti zanat; in etwas —, pačati se u što; etwas pfuſchern, pačkati što; (v. Schießpulver), pražiti, pražkati.
Pfuſcher, *m.* pačuha, klopar, pešnjar, sdepalo, nadrimajstor, kvari-zanat, petljar; (v. Schießpulver), pražnja.
Pfuſcherei, *f.* krparija, pešnjavina.
Pfuſcherhaft, *adj.* kloparski, pačuharski, petljarski.
Pfuſcherleben, *n.* petljarija.
Pfuſchern, ſ. Pfuſchen.
Pfuſchmäkler, *m.* grošićar.
Pfuſchwerk, *n.* krparija, sdepotina, skrpotinа.
Pfüſter, *m.* (*Lycoperdon Bovista*), puša, prhavica.
Pfütze, *f.* mlaka, bara, splaka, kalilo.
Pfützeimer, *m.* vedrica.
Pfützen, *v. a.* paljati, izpaljati; —, *v. n.* prsnuti.
Pfützenwanze, *f.* (*Cimex stagnorum*), blatna stěnica.
Pfützenwaſſer, *n.* blatušina.
Pfützig, *adj.* barovit.
Pfützmade, *f.* blatan crvić.
Pfützmeiſe, ſ. Sumpfmeiſe.
Pfütznaß, *adj.* mokar kao močionica i. kao čep.
Pfützſchale, Pfützſchüſſel, *f.* izpolac, izpol, palj.
Phaeton, *m.* dvokolice, faeton.
Phaläne, *f.* věštica.
Phalanx, *f.* alaj; (*poët.*) konj do konja junak do junaka.
Phanerogamen, *pl.* javnocvětke.
Phanerogamie, *f.* javnobračje.
Phänomen, *n.* pojav; ſ. Lufterſcheinung.
Phantaſie, Phantom uſw., ſ. Fantaſie uſw.
Phantasmagorie, *f.* utvara, privid, snatrenje, fantasmagorija.
Phantaſt, *m.* maštatelj; ſ. Fantaſt.
Pharao, *n.* Pharaobank, *f.* Pharaoſpiel, *n.* Pharaohuhn, *n.* biba, pěgatka.
Pharaoſchnecke, *f.* (*Trochus Pharaonis*), faraunova vrtaljka.
Pharaofeige, *f.* (*Musa paradisiaca*), banan.
Pharaosmaus, Pharaosratte, *f.* (*Ichneumon*), promčica.
Pharaoſpieler, *m.* igrač faraa.
Phariſäer, *m.* farizej; (*fig.*) liceměr.
Phariſäiſch, *adj.* farizejski; liceměrski.
Phariſäismus, *m.* liceměrstvo.

Pharmaceut, *m.* lékarnik.
Pharmaceutik, Pharmacie, *f.* lékarništvo, farmacevtika.
Pharmakochemie, *f.* lékarska lučba.
Pharmakolog, *m.* lékoslovac.
Pharmakologie, *f.* lékoslovje, farmakologija.
Pharus, ſ. Leuchtthurm.
Phaſe, *f.* měna; (Mond—n), sedmaci.
Phaſeole, ſ. Bohne.
Phatagin, *m.* (*Manis brachyura*), kusi ljuskavac, fatagin.
Phelloplaſtik, *f.* plutotvorba.
Phenakit, *m.* saljivac.
Phenyl, *n.* fenilj.
Phenylſäure, *f.* feniljeva kiselina.
Phiale, ſ. Phiole.
Philadelphie, *f.* bratoljubje.
Philander, *m* (*Didelphys dorsigera*), ledjonoša.
Philanthrop, *m.* čověkoljub, ljudoljub.
Philanthropie, *f.* čověkoljubje, ljudoljubje.
Philanthropiſch, *adj.* čověkoljuban, ljudoljuban.
Philharmonie, *f.* glasboljubje.
Philharmoniſch, *adj.* glasboljuban.
Philiſter, *m.* filistar.
Philolog, *m.* jezikoslovac, filolog.
Philologie, *f.* jezikoslovje, filologija.
Philologiſch, *adj.* jezikoslovan.
Philomele, *f.* slavulj.
Philoſoph, *m.* mudroslovac, filosof; (*fig.*) mudarac.
Philoſophaſter, *m.* mudrac, mudrijaš.
Philoſophie, *f.* mudroslovje, filosofija.
Philoſophiren, *v. n.* umstvovati, filosofovati.
Philoſophiſch, *adj.* mudroslovan, filosofički
Phiole, *f.* gostara.
Phlegma, *n.* hladnokrvje, flegma; (*fig.*) tromost; ſ. Trägheit.
Phlegmatiker, *m.* hladnokrvac, flegmatik; (*fig.*) tromo, drenjo.
Phlegmatiſch, *adj.* hladnokrvan, flegmatičan; (*fig.*) trom; ſ. Träg.
Phloretin, *n.* floretin.
Phokenſäure, *f.* tulanjska kiselina.
Phokenin, *n.* tulanjevina.
Phonetiſch, *adj.* glasan.
Phönicin, *n.* čivitno rumenilo.
Phoniſch, *adj.* glasan.
Phönix, *m.* samolet.
Phönixſchwärmer, *m.* samoletac.
Phonolith, ſ. Klingſtein.
Phosgen, *n.* fosgen.
Phosphor, *m.* pranik, prahnik, fosfor; —e, *pl.* světlonoše.
Phosphorcalcium, *n.* vapnen praničnik.
Phosphoreſcenz, *n.* světlucanje; (— des Holzes), vučja vatra.
Phosphoreſciren, *v. n.* světlucati se.
Phosphorfeuerzeug, *n.* praničnik užeg.
Phosphorig, *adj.* praničan; —e Salze, pranikovci, fosforani.
Phosphormetall, *n.* praničnik, fosforid.
Phosphororyd, *n.* praničnik kis.
Phosphorſäure, *f.* pranična kiselina.
Phosphorwaſſerſtoff, *m.* praniko-vodik.
Photogen, *n.* světlik.
Photograph, *m.* světlopisac, fotograf.
Photographie, *f.* světlopis, fotografija.
Photographiſch, *adj.* světlopisni.
Photometer, *m.* světloměr.
Photophobie, ſ. Lichtſcheu.
Photoſphäre, *f.* světliště.
Phraſe, *f.* izraz, rěč; leere —n, prazne rěči, pustoslovje.
Phraſenmann, *m.* naměštalo; pustoslov.
Phraſeologie, *f.* izraznik, frazeologija.
Phraſeologiſch, *adj.* frazeologički.
Phraſtik, *f.* rěkoslovje.
Phrenolog, *m.* lubanjoslovac, frenolog.
Phrenologie, *f.* lubanjoslovje, frenologija.
Phthiſis, ſ. Auszehrung.
Phyſik, *f.* naravoslovje, fizika.
Phyſikaliſch, *adj.* naravoslovan, fizikalan.
Phyſiker, *m.* naravoslovac, fizik.
Phyſikotheologie, *f.* prirodno bogoslovje.
Phyſikus, *m.* lěčnik.
Phyſiognom, *m.* licoslovac, fiziognom.
Phyſiognomie, *f.* lice, (*fig.*) obličje.
Phyſiognomik, *f.* licoslovje, fiziognomia.
Phyſiognomiſch, *adj.* licoslovan, fiziognomički.
Phyſiognomiſiren, *v. n.* gatati u lice.
Phyſiographie, *f.* prirodopis.
Phyſiolog, *m.* životoslovac, fiziolog.
Phyſiologie, *f.* životoslovje, fiziologija.
Phyſiologiſch, *adj.* životoslovan, fiziologički.
Phyſiſch, *adj.* naravan, prirodan, fizički, fizičan; (*fig.*) tělesan; —e Perſon, pojedina osoba, pojedinac.
Phytobiologie, *f.* životoslovje bilja.
Phytochemie, *f.* lučba bilja.
Phytogen, *adj.* biljevni (kamen).
Phytogeographie, *f.* stanopis bilja.
Phytogeologie, ſ. Pflanzengeologie.
Phytognoſie, *f.* biljoznanstvo, biljarstvo.
Phytographie, *f.* biljopis.
Phytolith, *m.* bilokam.
Phytologie, *f.* biljoslovje.
Phytonomie, *f.* biljevno naravoslovje.
Phytotomie, *f.* biljevno čestoslovje.
Piacere, *n.* (Wechſ.) à —, po volji.
Piano, *adv.* tiho.
Pianoforte, ſ. Fortepiano.
Piariſt, *m.* piarista.
Piaſter, *m.* (ſpaniſche Münze) piastar; (türk.) groš.
Picamar, *n.* pikamar.
Piccolo, *n.* pištaljka.
Picheln, *v. n.* piti; lokati.
Pichen, *v. a.* pakliti, smoliti; —, *v. n.* ſ. Harzen; (*fig.*) piti, lokati.
Pichholz, *n.* šikalica.
Pichleinwand, *f.* smolenica.
Pichnelke, ſ. Pechnelke.

Pichurimſäure, *f.* pihurimova kiselina.
Pichwachs, *n.* voština.
Pick, *m.* kljuc.
Pickart, *m* ſ. Rohrdommel.
Picke, *f.* Pickel, *m.* kljuna, kuka, čaklja; (b. Müll.) klepac, sěčivica.
Pickelflöte, *f.* ſ. Piccolo.
Pickelhäring, *m.* lakrdijaš, tamašnik, čauš.
Pickelhaube, *f.* kaciga.
Pickeln, *v. a.* kljuckati, backati.
Picken, *v. a.* kljunuti, kljuvati, pipati; (ſanft —), kljucnuti, kljucati; Steine —, kljesati, klopati kamenje.
Picker, *m.* kljucalo.
Picket, *n.* (Spiel), piket; (*mil.*) ſ. Feld-wache.
Picketſpiel, *n.* piket.
Pickmeiſe, ſ. Brandmeiſe.
Picknick, *n.* snosci; pokladnica.
Picolin, *n.* pikolin.
Piece, *f.* komad; (Gemach), soba; (Schriftchen), knjižica.
Piedeſtal, *n.* podnožje, podstavak.
Piek, *f.* podkrmak; (in Kart.), zelena boja
Piekaß, *n.* zeleni kec.
Piekblatt, *n.* zelena karta.
Piekbube, *m.* zeleni dolnjak.
Piekdame, *f.* zeleni gornjak.
Piekdaus, *m.* zeleni kec.
Piekdrei, *f.* zelena trojka.
Pieke, *f.* koplje, sulica; eine — (Pick) auf Jemand haben, kivan biti, ki(v)-nuti, uzeti i. imati zub, režati, žedan biti (na koga).
Piekeiſen, *n.* kopljača.
Pieken, *v. a.* uzpraviti.
Piekenfähnchen, *n.* zastavica u koplja.
Piekenförmig, *adj.* suličast, kopljast.
Piekenier, *m.* kopljanik.
Piekenſtoß, *m.* kopljobod, udar kopljem.
Piekentief, *adj.* dva hvata dubok.
Piekenträger, *m.* kopljanik; (*Scarabaeus lancifer*), kopljanik.
Piekfünf, *f.* zelena petica.
Piekkönig, *m.* zeleni kralj.
Piekſechs, *f.* zelena šestica.
Piekſtock, *m.* kopljište.
Pienken, *m.* nikavac.
Piep, Piepen uſw., ſ. Pip uſw.
Pier, ſ. Sandwurm.
Pietät, *f.* bogoljubje; dětinja pažnja.
Pietismus, *m.* bogomoljstvo.
Pietiſt, *m.* bogomoljac; svetoš; —in, *f.* bogomoljka, svetoška.
Pietiſtiſch, *adj.* bogomoljski.
Piez, ſ. Biez.
Piff! Paff! (v. Gewehr.), cik! prask! très! tù! dupa, dupa!
Pigment, *n.* mastilo, boja.
Pignole, *f.* pinjol.
Pignolenbaum, *m.* ſ. Pinie.
Pik, ſ. Piek, Pieke.
Pikant, *adj.* rezak; (*fig.*) zadrcljiv, oštar, rezak, pikant; — ſein, zabadati, peckati.
Pikanterie, *f.* bockanje, peckanje, zabadanje.
Piket, ſ. Picket.
Pikiren, *v. a.* peckati, dražiti; ſich auf etwas —, kivan biti i. kinuti na što; (durchſtechen), izbockati.
Pikirt, ſ. Empfindlich.
Pikrinſäure, *f.* pikrinova kiselina.
Pikromel, *n.* gorkoslad, pikromel.
Pilaſter, *m.* (stupast) pilov; ſ. Wand-pfeiler.
Pilau, *m.* pilav.
Pilbeere, ſ. Vogelbeere.
Pilch, ſ. Bilchmaus.
Pilger, *m.* putnik; (Wallbruder, hodočastnik, romar, pobožni putnik; ein — nach dem h. Grabe, poklonik, hadžija; —in, *f.* putnica; hodočastnica.
Pilgerfahrt, *f.* hodočašće; (*fig.*) ſ. Pilgerreiſe.
Pilgerflaſche, *f.* tikva.
Pilgergang, *m.* ſ. Pilgerfahrt.
Pilgerhut, *m.* hodočastni klobuk.
Pilgerin, *f.* ſ. Pilger.
Pilgerkleid, *n.* hodočastna, romarska oděća i. haljina.
Pilgerleben, *n.* put života.
Pilgermantel, *m.* hodočastni plašt.
Pilgermuſchel, *f.* (*Ostrea Jacobaea*), pokrovača.
Pilgern, *v. n.* putovati k svetomu městu, hodočastiti, romariti; durchs Leben —, věk věkovati.
Pilgerſchaft, *f.* hodočašće, pobožno putovanje; hadžiluk; die — durchs Leben, věkovanje na světu.
Pilgerſchar, *f.* pobožni putnici, hodočastnici, romari.
Pilgersmann, ſ. Pilger.
Pilgerſtab, *m.* putnička, romarska palica.
Pilgertaſche, *f.* putnička torba.
Pilgrim, Pilgrimen, Pilgrimsmuſchel uſw., ſ. Pilger uſw.
Pilgrimsfalk, *m.* (*Falco migratorius*), sokol-selac.
Pille, *f.* vavoljčić, valjka, bobica, pilula; —n machen, vavoljiti; (*fig.*) eine bittere —, krvavi zalogaj; viele bittere —n ſchlucken, nagutati se jeda; Einem eine — zu verſchlucken geben, natrti komu hrena pod nos; Einem die — vergolden, karati koga medenimi rěčmi; (b. Müll.), ſ. Bille.
Pillenblume, *f.* (*Cleome*), ljuštenica.
Pillendreher, *m.* vavoljčar.
Pillenfarn, *m.* (*Pilularia*), loptarka.
Pillenform, *f.* vavoljalo; in —, poput bobicah; vavoljkê.
Pillenkäfer, *m.* (*Byrrhus pilula*), grudevalj.
Pillenmacher, *m.* vavoljčar.
Pillenneſſel, *f.* (*Urtica pilulifera*), rimska kopriva.
Pillentang, ſ. Blaſentang.
Pillenteig, *m.* těsto za vavoljčiće.

Pilot uſw., ſ. Lothſe.
Pilote, *f.* kol; stup.
Pilotenſchuh, *m.* okovica stupa.
Pilotiren, ſ. Lothſen; (v. Pfählen), zabiti stupovje.
Pilſe, ſ. Krieche.
Pilz, *m.* (*Boletus*), grib; ſ. Schwamm; in die —e gehen, ići u gljive.
Pilzicht, *adj.* gljivast.
Pilzkoralle, *f.* (*Fungia*), gljivnjak.
Pilzſäure, *f.* gljivna kiselina.
Pilzſtamm, *m.* stručak (gljive).
Piment, ſ. Neugewürz.
Pimpelith, *m.* kreman.
Pimpelig, *adj.* švrćav, gingav.
Pimpelmeiſe, ſ. Blaumeiſe.
Pimpeln, *v. n.* praporčiti, zveketati; (*fig.*) ološ biti.
Pimpernelle, ſ. Pimpinelle.
Pimpernuß, *f.* klokočika; ſ. Pimpernußbaum.
Pimpernußbaum, *m.* (*Staphylea pinnata*), klokoč, klokočika.
Pimpernußholz, *n.* klokočevina.
Pimpernußſtrauch, ſ. Pimpernußbaum.
Pimpinelle, *f.* (*Pimpinella saxifraga*), bedrenac, bedrenik; jarčja trava; ſ. Becherblume.
Pimpinellroſe, *f.* bedrenica(-ruža).
Pimpinellwurz, *f.* korěn od bedrenika; ſ. Pimpinelle.
Pimpler, *m.* kamkalo.
Pin, *m.* omora, omorika; ſ. Fichtenzapfen; Pinie.
Pinaſſe, *f.* pinasa.
Pincette, *f.* procěpak.
Pineau, *m.* (Weintraube), jankovčina, jankovčica; violetter —, crljenika, zibušica, plavac, plavača.
Pinelmeiſe, ſ. Blaumeiſe.
Pinge, *f.* grotlo.
Pingel, *f.* praporac.
Pinguin, *m.* ſ. Fettgans.
Pinie, *f.* pinjol, pinjuo.
Pinienbaum, *m.* (*Pinus Pinea*), pitomi bor, pinjol.
Pinienkern, *m.* Piniennuß, *f.* ſ. Pinie.
Pinienſäure, *f.* pinjolova kiselina.
Pinienzapfen, *m.* pinjolova šešarka.
Pink, *m.* pokres.
Pinke, *f.* pinka.
Pinkel, ſ. Maſtdarm.
Pinken, *v. n.* kresati; (hämmern), kovati.
Pinkert, *m.* zeba-vabica.
Pinne, *f.* klinac; (b. Feldm.), kolčić; (am Hammer), kljun; (*Pinna*), butovka.
Pinnenbaum, *m.* prsno vratilo.
Pinnen, *v. a.* sčepiti.
Pinnenwächter, *m.* (*Pinnotheres veterum*), ljušturak.
Pinnhammer, ſ. Finnhammer.
Pinſel, *m.* (Maurer—), běljača; kefa za běljenje; (Maler—), kist; pemzla*; (*fig.*) zvekan, blesan, glupan; (wbm.) puzdra.
Pinſelaffe, *f.* (*Hapale Jacchus*), svilaš.
Pinſelchen, *n.* kišćica.
Pinſelei, *f.* mazanina; kamkanje.
Pinſeler, *m.* mazalo; kamkalo.
Pinſelförmig, *adj.* kao kist, kistolik.
Pinſelhaft, *adj.* blesanski, zvekanski; er ſieht — aus, kao zvekan je.
Pinſelhaftigkeit, *f.* suludost.
Pinſelköcher, *m.* (*Tubularia Penicillus*), morsko pero.
Pinſelmäßig, ſ. Pinſelhaft.
Pinſelmoos, *n.* (*Corallina penicillus*), kičica.
Pinſeln, *v. a.* mazati; —, *v. n.* cviléti, jaukati, jadikovati.
Pinſelpfeffer, *m.* (*Peperomia*), biberovac.
Pinſelſchimmel, *m.* (*Penicillium*), kistac.
Pinſelſchwanz, *m.* kitnjasta babura.
Pinſelſtiel, *m.* kefište, držalo od četke; (am Malerp.), kistište, držak od kista.
Pinſelſtrich, *m.* pis kistom; einen — thun, potegnuti kistom.
Pinſeltrog, *m.* kistarka.
Pint, *m.* (*Orontium aquaticum*), vodoklas.
Pintchen, *n.* (*Phallus impudicus*), pupa.
Pinte, *f.* pinta; oka, vrč.
Pinthaken, *m.* kuka.
Pionier, *m.* obkopar, obkopnik, pionir.
Pioniercorps, *n.* obkopari, obkopnici.
Pip! *int.* piju!
Pip, *m.* pijuk; einen — von ſich hören laſſen, pijuknuti.
Pipe, *f.* fučija.
Pipen, *v. n.* pijuknuti; pijukati.
Pipen, *n.* pijuk.
Pipenſchilf, ſ. Schilfgras.
Pipenſtab, *m.* duga.
Piper, *m.* piplić; (v. Rind.), njurgalo.
Piperin, *n.* biberovina.
Piperling, *m.* švrća, peka.
Pipette, *f.* pipeta.
Pipfliege, *f.* (*Musca pipiens*), pijučuća muha, pijukalica.
Pipgans, *f.* gušče.
Piphahn, *m.* kokot.
Piphuhn, *n.* koka.
Pipig, *adj.* pijučući; (v. Rind.), pištući, cičeći.
Piplerche, *f.* (*Alauda trivialis*), cipica.
Pippau, *m.* (*Crepis*), skrda.
Pippe, *f.* slavina.
Pippel, ſ. Neſtflüchter.
Pippenbohrer, *m.* čepnjak.
Pippen, ſ. Pipen.
Pipps, *m.* pipa, pijuk, kika, popita; b. — reißen, skinuti pijuk, popitu itd.
Pippſen, *v. n.* imati popitu, pijuk, pipu.
Pippſig, *adj.* pijukav, popitav.
Piquant, ſ. Pikant.
Piquiren, *v. a.* bockati.
Piquirnadel, *f.* bockalica.
Piquet, ſ. Picket.
Pirat, *m.* gusar.
Piraterie, *f.* gusarstvo.
Pirol, *m.* (*Oriolus Galbula*), vuga.
Pirouettiren, *v. n.* obrtati se.

Piſang, *m.* (*Musa paradisea*), banan.
Piſangblatt, *n.* bananov list.
Piſangdohle, *f.* (*Gracula barita*), bananova kreja.
Piſangfreſſer, *m.* (*Musophaga*), bananar.
Piſangfrucht, *f.* rajska smokva, bananak.
Piſchten, Piſten, *v. n.* psikati.
Piſolith, *m.* graškovac.
Piſperling, *m.* ſ. Piplerche.
Piſpern, *v. n.* šuškati, šaptati.
Piſſe, *f.* mokraća; (gem.) pišaća.
Piſſen, *v. n.* mokriti; (gem.) pišiti, pišati, mižati.
Piſſpott, *m.* ſ. Nachttopf.
Piſſwinkel, *n.* mokrište, pišalište.
Piſtazie, *f.* pistać; ſ. Pimpernuß.
Piſtazienbaum, *m.* (*Pistacia vera*), pistać.
Piſtaziengrün, *adj.* zelen kao pistać.
Piſtill, *n.* stapalo; (Mörſerkeule), tučak; (*bot.*) pestić.
Piſtole, *f.* (Waffe), mala puška, pištolja, pištolj; Einen auf —n fordern, zazvati koga na malu pušku; (Münze), pistolja.
Piſtolenholfter, *f.* kubura; (*Pinna*), bu-
Piſtolenkappe, *f.* poklopac od kubure. [tovka.
Piſtolenkugel, *f.* purak i. zrno od male puške (pištolja).
Piſtolenlauf, *m.* cěv od male puške (pištolja).
Piſtolenſchuß, *m.* hitac iz male puške (pištolja); (Piſtolenſchußweite), mali puškomet; einen — weit, na domet maloj puški.
Piſton, *n.* sisak.
Pitſche, *f.* konděr, bardak.
Pittauer, ſ. Rohrdommel.
Pittoresk, ſ. Maleriſch.
Pitzeln, ſ. Pitzeln.
Pitzker, ſ. Schlammbeißer.
Placat, *n.* oglas, prilěp.
Plache, *f.* ploha; (v. Leinw.), plahta.
Placiren, *v. a.* naměstiti, naměštati; (anbringen), prodati; Geld —, uložiti novce.
Plack, *m.* krpa.
Placken, *v. a.* pljoštiti, spljoštiti; (kleben), prilěpiti; Einen —, kostolomiti koga; ſich für Andere —, izdirati za drugoga; die Unterthanen —, guliti, globljavati podložnike; (*mil.*) pucarati.
Placker, *m.* kinač, globar, kostolomac.
Plackerei, *f.* kinba, muka; ſ. Klecks.
Pladdern, *v. n.* pljuskati, pljuštati; es regnet, daß es nur ſo pladdert, pljušti kiša; —, *v. a.* pljuskati.
Plafond, *m.* strop.
Plage, *f.* muka; běda, zlo; ich habe damit viele —, to mi zadaje mnogo muke; (Land—), bič.
Plagegeiſt, *m.* trapič; ljudomora, dodijavalo, napastnik; er iſt ein rechter —, prava je dosada.
Plagen, *v. a.* mučiti; napastovati; Einen —, dosadjivati komu; popeti se komu na dušu; er wird vom Hunger geplagt, glad ga mori; ſich —, *v. r.* mučiti se, izdirati; er muß ſich damit viel —, ima s tim mnogo glavobolje; ſich mit den Kindern —, vojštiti s děcom, mučiti se oko děce; vom Teufel geplagt, běsomučan.
Plager, Plageteufel, ſ. Plagegeiſt.
Plagerei, ſ. Plackerei.
Plagge, *f.* busen.
Plaggen, *v. a.* buseniti.
Plaggras, *n.* (*Carex acut.*), oštrljast šaš.
Plagiat, ſ. Plagium.
Plagiator, *m.* književni tat, kradiknjiga.
Plagieber, *n.* kosolik.
Plagium, *n.* književna kradja.
Plaidiren, *v. n.* braniti (na sudu).
Plakat, ſ. Placat.
Plampe, *f.* spada.
Plämpel, *n.* meća, bljutavilo; kalabura.
Plämpelig, *adj.* bljutav.
Plan, *adj.* ravan; (deutlich), razgovětan, jasan.
Plan, *m.* (Ebene), ravan; ravnica; (Kampfplatz), mejdan, megdan; (Entwurf), osnova; (Grundriß), nacrt; ſeinen — ausführen, izvesti svoju nakanu, naměru; Pläne ſchmieden, snovati; alle meine Pläne ſind geſcheitert, sve su mi šajke potonule; Einen in ſeinen Plänen ſtören, pomrsiti komu osnovu; Eines Pläne durchkreuzen, pretěrati komu tragove; razbiti čije naměre.
Planche, *f.* ploča.
Planchette, *f.* ſ. Meßtiſch.
Planconcav, *adj.* plosno-jamast.
Planconver, *adj.* plosno-pupčast.
Plane, *f.* plahta, ponjava.
Pläne, *f.* ravnica.
Planen, *v. n.* (Pläneln), snovati; ſ. Planiren.
Planenherd, *m.* plenovište.
Planer, *m.* ploča; ſ. Planmacher.
Pläner kalk, *m.* opuka.
Planet, *m.* prěhodnica(-zvězda), planet.
Planetarium, *n.* planetarij.
Planetenbahn, *f.* putanja prěhodnice (prěhodnicah).
Planetenbuch, *n.* planetnik.
Planetenjahr, *n.* godina prěhodnice.
Planetenlauf, *m.* těk prěhodnice.
Planetenleſer, *m.* gatalac u prěhodnice.
Planetoiden, *pl.* planetoide, drobne prěhodnice.
Plangemäß, Plangerecht, *adj.* po osnovi, nacrtu.
Planhammer, *m.* gladčak.
Planiglob, *n.* zemljokrug, planiglob.
Planimetrie, *f.* plohoměrstvo.
Planimetriſch, *adj.* plohoměrski, plohoměrni.
Planiren, *v. a.* (einen Platz), ravniti, uravniti, izravniti; (glätten), gladčati; (b. Buchb.) klijati.
Planirhammer, ſ. Planhammer.
Planirwaſſer, *n.* klijenica.

Planiſphäre, *f.* ſ. Planigloб.
Planke, *f.* trenica, platnica, taraba; ſ.
Plankeiſen, *n.* šuperilo. [Plankenzaun.
Plänkelei, *f.* puškaranje, puckaranje.
Plänkeln, *v. n.* puškarati se, puckarati se, puškati se.
Planken, *v. a.* tarabiti.
Plankenzaun, *m.* tarabe, talpa, stobor.
Plankfugel, *f.* gladilica.
Plankwerk, *n.* tarabe.
Plankwerkpflanze, *f.* pogrednica.
Planlos, *adj.* bez osnove, naměre; u buk.
Planloſigkeit, *f.* bezosnovnost, beznaměr-
Planmacher, *m.* osnovar. [nost.
Planmäßig, *adj.* po osnovi, naměri; osnovni, naměrni.
Planſch! *int.* pljuskac! ljoskac! krkac!
Planſch, *m.* pljusak; es that einen —, ljosnulo je, pljesnulo je.
Planſche, Planſche, *f.* ploča.
Planſchen, *v. n.* pljuštati, pljuskati; es regnet daß es planſcht, pljušti kiša; —, *v. a.* pljuskati; im Waſſer —, brčkati, baljezgati, burljati, blječkati po vodi.
Planſcheneinguß, *m.* pločast kalup.
Planſchenhammer, *m.* plošnjak.
Planſcher, *m.* brčkalo, blječkalo.
Planſcherei, *f.* brčkavica.
Planſpiegel, *m.* ploho ogledalo, zrcalo.
Plantage, *f.* sad.
Plantagenbeſitzer, *m.* sadar.
Planvoll, *adj.* e. —er Kopf, glava puna svakojakih osnovah; — verfahren, raditi po tankoj osnovi.
Planwechſel, *m.* proměna osnove, na-
Plapperei, ſ. Plauderei. [crta, nakane.
Plapperer, *m.* (*zool.*) indijanski čvorak; ſ. Plauderer. [derhaft.
Plapperhaft, Plapperhaftigkeit, ſ. Plau-
Plapperhans, Plappermaß, *m.* Plappermaul, *n.* ſ. Plauderer.
Plapperkäte, Plapperliese, Plappertaſche, ſ. Plaudertaſche.
Plappern, ſ. Plaudern.
Plapperwerk, *n.* blebet, brbot.
Plarer, *m.* talilac.
Plärrauge, *n.* drljavo oko.
Plärräugig, *adj.* drljav.
Plärräugige, *m.* drljavac.
Plarre, *f.* pljuskavica.
Plärre, *f.* & *n.* drljavost; ſ. Plärrmaul.
Plärren, *v. n.* drečati, dreljiti se, guliti se, brižditi, ruljati; derati se, plači-
Plärrhahn, ſ. Kampfhahn. [njati.
Plärrmaul, *n.* (ver.) rilo, ćubanja, žvale, gubica.
Plaſtik, *f.* (Thonbildnerei), ilarstvo; (*fig.*) tvorba, plastika.
Plaſtiſch, *adj.* ilarski; (bildend), tvoran, tvorben, plastički; —e Poeſie, tvorno, predmetno pěsništvo; —er Künſtler, tvorben umětnik; (Thonbildner), ilar.

Platane, *f.* (*Platanus*), makljen.
Plate, ſ. Sandbank; Platte.
Plateau, *n.* visočina, gorska ravnica.
Plätengras, *n.* (*Triticum repens*), pirika.
Plätern, ſ. Plaudern.
Platin, *n.* Platina, *f.* platina.
Platinchlorid, *n.* platinav soličnik.
Platinchlorür, *n.* platinav soličnjak.
Platincyan, *n.* platinav cianid.
Platinfeuerzeug, *n.* platinen užeg.
Platinglühlampe, *f.* platinena žarilica.
Platiniren, *v. a.* platinovati.
Platinlöſung, *f.* platinena otopina; otopljena platina.
Platinmohr, *m.* ſ. Platinſchwarz.
Platinoxyd, *n.* platinav kis.
Platinoxydkalk, *m.* platinavo-vapnen kis.
Platinoxydſalz, *n.* platinava sol.
Platinoxydul, *n.* platinav kisac.
Platinſalmiak, *m.* platinav nišador.
Platinſchwamm, *m.* platinena guba.
Platinſchwarz, *n.* platinen gal.
Platoniker, *m.* platonac.
Platoniſch, *adj.* platonički; platonov.
Platſch, Platſchen, ſ. Patſch, Patſchen, Plantſchen.
Plätſchen, *v. n.* pljusnuti; —, *v. a.* pljesnuti; die Thür —, zalupiti, prilupiti vratima.
Plätſcher, *m.* pljuskac; ſ. Enterich.
Plätſchern, *v. n.* pljuskati, brčkati; die Quelle plätſchert, vrelo žubori, žamori; (Spiel), prevesti, prevoditi babu; —, *v. a.* pljuskati.
Plätſcherſpiel, *n.* prevodjenje babe.
Platſchfuß, ſ. Patſchfuß.
Platt, *adj.* plosan, plosnat; etwas — drücken, spljoštiti; ein —er Fuß, čotava, čotasta noga; die —e Bande (b. Gärt.) porub; (b. Vogelſt.) golo gumno; ſ. Flach; (gemein), prost; ein —er Menſch, prostačina; — reden, prostački govoriti; Einem etwas — abſchlagen, odbiti koga naprečac; das iſt — unmöglich, to nije nikako moguće, to nemože nikako biti.
Plattbauch, *m.* (*Libellula depressa*), plosnata želik-žena.
Plattblank, *adj.* gladak i světao.
Plattboden, *m.* plosnat pod; (*zool.*) plosnat spuž.
Plattboot, *n.* plosnata ladjica.
Plättbrett, *n.* daska za gladčanje.
Plättchen, *n.* plojka, ploska, skrilac,
Plattdecke, *f.* strop. [škriljica.
Plattdeutſch, *adj.* dolnjo-němački; prosto-němački.
Platte, *f.* ploča, škrilja; ſ. Glatze; (ebene Fläche), ploha, plosnina; den Fußboden mit —n belegen, pločati, popločati pod; (in Münz.) plojka; (an Uhren), daska; (am Nagel), glavica; (*bot.*

lamella), plojka; (Schiffw.) splata; (flache Schüſſel), plitica; ſ. Bügeleiſen.
Plätte, *f.* (Handlung), gladčanje; (Beſchaffenh.), gladčina.
Plattehrke, *m.* (*Colymbus podiceps*), amerikanska pandurka.
Platteiſen, Plätteiſen, *n.* ſ. Bügeleiſen; (d. innere Eiſen davon), duša.
Platteiße, *f.* (*Pleuronectes Platessa*), iverak, švolja.
Platten, *v. n.* splasnuti; geplattet, spljošten; —, *v. a.* (ein. Draht), tanjiti, plosniti, razplosniti, pljoštiti, spljoštiti; (Wäſche), gladčati, utleisati; tiglati, peglati; (d. Zimm.) splatiti; (d. Lohg.) guliti.
Plattenfeile, *f.* gladji pilak.
Plattenhammer, *m.* plošnjak.
Plattenſchläger, *m.* pločar.
Plätter, *m.* pljoštilac, tanjilac; (d. Wäſche), gladčar
Platterbſe, *f.* (*Lathyrus*), grahovica; (*L. sativus*), sastrica; (*L. Cicer*), rothe —, cacor; knollige —, (*L. tuberosus*), oraščić; (*L. Aphaca*), grahzavrč.
Platterdings, *adv.* posve, upravo; das iſt — unmöglich, ſ. Platt; ich will es — nicht, neću te neću; podnipošto
Plattfiſch, *m.* ſ Platteiße. [neću.
Plattflügler, *pl.* (*Planipennia*), gladkokrilci.
Plattform, *f.* plosnica.
Plattfuß, *m.* stopa, stopalo; (platter Fuß), čotava, čotasta noga; (*Lepas palmipes*), čotav lupar; (Plattfüßige), plosnonožac.
Plattfußgänger, *m.* (*Plantigrada*), stopohodci, stopaoci.
Plattfüßig, *adj.* plosnonog; (ver.) čotanja.
Plattfüßige, *m.* ſ. Plattfuß.
Plattgerſte, *f.* ječam-dvoredac, jari ječam.
Platthalmig, *adj.* plosnovlatan.
Plätthammer, *m.* gladionjak.
Platthaupt, *n.* plosnoglavac.
Plattheit, *f.* plosnoća, plosnatost; plosnina; die — eines Ausdruckes, prostota izraza; lauter —en ſprechen, prostački govoriti.
Plattholz, *n.* gladilica.
Platthorn, *n.* plosnorožac.
Platthuf, *m.* plosno-kopitar.
Platthufig, *adj.* plosnatih, širokih kopitah.
Plattig, *adj.* pločast.
Platting, *n.* plosnat konop.
Plattiren, *v. a.* poplatiti, platirovati.
Plattirer, *m.* poplatar.
Plattirung, *f.* poplata.
Plattkarte, *f.* plosnat zemljovid, plosnata mapa.
Plättkiſſen, *n.* jastuk za gladčanje.
Plattkopf, *m.* plosnoglavac; (*fig.*) prostoglavac.
Plattköpfig, *adj.* plosnoglav; prostoglav.
Plattlack, *m.* pločast lak.
Plattlaus, *f.* plavac, pljoštica.
Plattling, ſ. Plattkopf.
Plattmühle, *f.* tanjilo, pljoštilo; (d. Pap.) gladčalo.
Plattnagel, *m.* nokat.
Plattnaſe, *f.* plosnat nos; (v. Perſon.) plosnonosac.
Plattnaſig, *adj.* plosnonos.
Plattner, ſ. Plätter.
Plättquehle, *f.* plahta za gladčanje.
Plattreif, *m.* plosnat obruč.
Plattroſe, *f.* ſ. Mauerpfeffer.
Plättſchen, *v. a.* plosniti, pljoštiti, razplosniti, raztanjiti, razpljesnuti.
Plattſchiff, *n.* plosnata ladja, gabara.
Plattſchlagung, *f.* pljoštenje, tanjenje.
Plattſchnabel, ſ. Todvogel.
Plattſchnauze, *f.* (ver.) raljan.
Plattſpiegel, *m.* plosnato zrcalo.
Plattſtampfer, *m.* gladčak.
Plattſtein, *m.* ploča, škrilja; mit —en belegen, popločati.
Plattſtich, *m.* pošav.
Plattſtoßfugel, *f.* kožarska kruglja.
Plattſtrecken, *n.* raztezanje.
Plattſtück, *n.* platak.
Plättteller, *n.* podgladčak.
Plättiſch, *m.* stol za gladčanje (utleisanje).
Plätttuch, *n.* ſ. Plattquehle.
Plättwäſche, *f.* rubje i. prtenina za gladčanje (utleisanje).
Plättwirbel, *m.* (*Conus vulpinus*), lisast čunjac.
Plattwurm, *m.* (*Planaria*), plosnatac.
Plattziegel, *m.* plosnat crêp.
Platz, *int.* ljoskac! es ging Plitz —, ode u prsak.
Platz, *m.* (Schall), puk, prasak, praska; es that einen —, prsnù; einen — thun, ljosnuti, ljusnuti; Einem einen — geben, pljesnuti, ljopiti koga; (Forſtw.) podbělak.
Platz, *m.* (Ort), město; ein freier —, otvoreno (město); öffentlicher —, trg, pljaca; ein großer —, prostorina; den — behaupten, održati mejdan; auf d. —e bleiben, poginuti u boju; alle Plätze ſind beſetzt, sve je zapremljeno; hier iſt — für zehn Perſonen, ovdě ima města za desetoricu; — machen, razčistiti; Einem — machen, razpremiti komu; podati komu město; (weichen), ukloniti se komu; — gemacht! na stranu! u kraj! kraju! das nimmt vielen — weg, to zaprema mnogo města; Eines Bitte — geben, uslišati čiju molbu; nehmen Sie —! izvolite sěsti! dort iſt kein —, ondě mu je město; es iſt kein — mehr, neima više prostora; einen — belegen, zapremiti, zauzeti město; (Amt), služba; Einen aus ſeinem —e vertreiben, krenuti koga iz službe; ein offener —, neutvrdjeno město; ein feſter —, utvrdjeno město; tvrdja; tvrdište; (Handels—), trgo-

vište, tržište; es ſind jetzt keine engliſchen Waaren auf dieſem —e, ovdě neima sada englezke robe; Waaren von dieſem —e, ovdašnja roba; (Fladen), lepinja.

Platzadjutant, *m.* městni pobočnik.
Platzbäcker, ſ. Schwarzbäcker.
Platzbüchſe, Platze, ſ. Klatſchbüchſe.
Plätzchen, *n.* městance.
Platzcommandant, *m.* městni zapovědnik.
Platzcommando, *n.* městno zapovědništvo.
Plätze, *f.* (wdm.) nerastova lopatica; (in Küchen), lopatica.

Platzen, *v. n.* (knallen), prasnuti, ljosnuti; ich höre etwas —, nešto prašti i. trěska; es regnet daß es platzt, pljuskom pada kiša, pljušti kiša; die Blaſe iſt geplatzt, měhur se je razpuknuo; d. Naht platzt, šav puca; man möchte vor Lachen —, ſ. Berſten; in den Koth —, pljusnuti u blato; er platzte auf einmal ins Zimmer, banù u sobu.

Plätzen, *v. a.* razpući; razpučiti; ein Kind —, pljeskati, izpljeskati; einen Baum —, podběliti drvo; —, *v. n.* pucati, puckarati, puckati.

Plätzer, *m.* (Platz, Schall), puk, prasak; (der Platzende), pucar; (Prahler), torlak, hvastavac, hvališa; (v. Nelken), klinčić-pucavac; (Schlag), pljesak, pljuska.

Platzgeld, *n.* městarina, piačevina.
Platzgold, ſ. Knallgold.
Platzgras, ſ. Berſtgras.
Platzhalter, *m.* zaměnik.
Platzhauptmann, *m.* městni satnik.
Platzkäfer, *m.* (*Carabus crepitans*), puckar.
Platzkenntniß, *f.* poznavanje města.
Platzknecht, ſ. Platzmeiſter.
Platzkugel, *f.* prštavka; ſ. Bombe.
Platzmajor, *m.* městni četnik.
Platzmeiſter, *m.* kolovodja.
Platzpreis, *m.* městna cěna.
Platzpulver, ſ. Knallpulver.
Platzregen, *m.* pljusak, pljuska, ploha, hljust, plaha kiša; es kam ein —, pljusnù, gruhnù kiša.
Platzregnen, *v. i.* pljušti kiša.
Platzſilber, ſ. Knallſilber.
Platzſpeſen, *pl.* městni trošak.
Platzwechſel, *m.* městna měnica.
Plauderei, *f.* brbljanje, blebetanje, naklapanje; zanovětanje; (*fig.*) kleveta.
Plauderer, *m.* jezičnik, brbljavac, blebetalo, blebetaš, brbljo, brgljalo, brbora, traskalo, prtljaš, naklapalo, govoraš, mutljaga, naradalo, priklapalo, ćaskalo, čegrtaš, hlapimuha, labrda, benetalo.
Plauderfertig, *adj.* jezičan, brbljav, blebetav, landav, lapatljiv.
Plauderhaft, Plauderig, *adj.* proliven; ſ. Plauderfertig.
Plauderhaftigkeit, *f.* brbljavost; prolivenost.
Plauderliese, Plauderkäte, ſ. Plaudertaſche.
Plaudermarkt, *m.* blebetište.
Plaudermatz, *m.* Plaudermaul, *n.* ſ. Plauderer.
Plaudern, *v. n.* brbljati, blebetati, benetati, baljezgati, bljutiti, buncati, drndati, vrndati, čavrzgati, klaprnjati, landariti, landati (jezikom), naklapati, naradati, prtljati, priklapati, tandrkati, troparіti, ćaskati, ćaprdati, čepurkati, čavrljati, šandarati, šklaviti, trtositi, brboriti, brgljati, čepljuskati, frfljati, čeretati; in der Kirche —, brbljati u crkvi; ein Langes und Breites —, zanovětati; mit einander —, razgovarati se; divaniti; ſie plaudert gern, velika je govoruša; (klatſchen), razglasivati.
Plauderſack, ſ. Plauderer.
Plauderſtündchen, *n.* Plauderſtunde, *f.* divan, divanisanje.
Plaudertaſche, *f.* govoruša, čakaljuša, brbljavica, blebetuša.
Plauſchen, *v. n.* brbljati, blebetati, klaprnjati; ſ. Ausplaudern.
Plauſcher, ſ. Plauderer.
Plauſibel, *adj.* dobrodošao, priličan.
Plaute, *f.* (ver.) krivača.
Plautz, ſ. Patſch.
Plautze, *f.* pluća.
Plebejer, *m.* pučanin.
Plebejiſch, *adj.* pučanski.
Plejaden, *pl.* ſ. Siebengeſtirn.
Plenarſitzung, *f.* občenita sědnica; (ein. Gerichtes), pun stol; in —, u punu stolu.
Plenarverſammlung, *f.* občenita, velika skupština.
Plenipotenz, *f.* puna moć, punomoćje.
Plenipotentiär, *m.* punomoćnik.
Pleno Titulo, podpuna naslova.
Plenum, *n.* pun stol; in Pleno, u punu stolu; der Rath war in Pleno verſammelt, sve je bilo věće sakupljeno.
Plenterwirthſchaft, *f.* neuredna sěčnja.
Pleochroismus, *m.* mnogomanjatost.
Pleonasmus, *m.* pustoslovje.
Pleonaſtiſch, *adj.* pustoslovan.
Plethi, Crethi und —, dar mar, tandara mandara.
Pleura, *f.* plućna opna.
Pleurenchym, *n.* likovina.
Pliiren, *v. a.* saviti.
Plinken, ſ. Blinzen.
Plinſe, Plinze, *f.* palačinka.
Plinſenbäcker, *m.* palačinkar.
Plinthe, *f.* podstavak.
Plitt, ſ. Ukelei.
Plochtaube, ſ. Holztaube, Ringeltaube.
Plombe, *f.* ſ. Bleiſiegel.
Plombiren, *v. a.* naoloviti, oloviti; hohle Zähne —, šuplje zube popunjati, popuniti.
Plone, *f.* utroba.
Plott, *m.* šukta.

Plotz, *m.* pljes, pljus, ljos; ſ. Plaute.
Plötze, *f.* (*Cyprinus erythrophthalmus*), krupatka; ſ. Rothfeder.
Plötzlich, *adj.* prěk, naprasit, nenadan; —, *adv.* u jedan put; na mah, iznenada, nenadom, iz ubaha, iz nebuha, iz obušice, iz nebušice; — ſterben, umrěti naprečac.
Pluderhoſe (Plunderhoſe), *f.* pelengaće, dimlije, šalvare, plundre.
Plubern, *v. n.* haljkati, haljkav biti.
Plümage, *f.* perjanica.
Plumbochalcit, *m.* olovomědac.
Plümenſchwänzel, *n.* (*Turdus cristatus*), krunast drozd.
Plümente, *f.* (*Anas cristata*), krunasta patka.
Plump! Plumps! *int.* pljus! pljusk! buć! puć! pućkac!
Plump, *adj.* sdepast, nespretan, nesgrapan; stepen; ein —er Menſch, sklata, suklata, sumlata, nespretnjak; e. —es Weibsbild, nespretnica; dunda, dundara, dundaća, depna, cuncupa; — werden, sdepati se; (ungebildet), neotesan, sirov; ein —er Scherz, prostačka šala.
Plumpe, *f.* ſ. Froſchbiß.
Plumpen, *v. n.* pljusnuti, ljosnuti; ins Waſſer —, bućnuti u vodu; (v. Fiſchern), bućkati (po vodi), mutiti vodu; in das Zimmer, bahnuti, munuti u sobu; ſ. Pumpen.
Plumpheit, *f.* sdepnost, nesgrapnost, nespretnost; (v. Reden uſw.), neotesanost, neokresanost.
Plumpkeule, *f.* bućkalo.
Plumpſack, *m.* tura, miš; (*fig.*) ſ. Plumper Menſch; den — geben, mišati se.
Plumpſen, ſ. Plumpen.
Plumpſtock, *m.* ſ. Plumpkeule.
Plumpſtolz, *adj.* lud i ohol.
Plunder, *m.* (alte Wäſche uſw.), odrpina, odrpulja, andravolji, dronjci, tralje, prnje; (altes Geräth), starež, staretine; ropotarija; (*fig.*) trice; weg mit all dieſem —! jami sve te nakarade!
Plünderei, *f.* pljačkarija, deračina.
Plünderer, *m.* plěnilac, pljačkaš; —in, *f.* plěnilja, pljačkašica.
Plunderkammer, *f.* Plunderkaſten, *m.* ropotarnica.
Plunderkram, ſ. Plunder.
Plundermann, *m.* traljar, prnjar, cunjar.
Plundermarkt, *m.* starežište.
Plündern, *v. a.* plěniti, pljačkati, opljačkati, oplěniti; die Kaſſe —, porobiti pěneznicu; ſeinen Freund —, opuljiti prijatelja; ein Buch —, pokrasti knjigu; nakititi se tudjim cvěćem.
Plunderſack, *m.* vreća traljah.
Plünderung, *f.* plěnjenje, pljačkanje, deračina, pljačka; eine Stadt der — preisgeben, dati grad oplěniti, opljačkati.
Plünderungsſucht, *f.* pohlepa na plěn.
Plünderungsſüchtig, *adj.* pohlepan plěnu.
Plunderweisheit, *f.* kukavna mudrost.
Plunderwerk, *n.* ſ. Plunder.
Plunz, *m.* kulje.
Plunzen, *m.* kulěn.
Plural, *m.* množina.
Pluralität, *f.* množina; (d. Stimmen), većina (glasovah).
Plus, *adv.* više.
Plus, *n.* višak.
Plüſch, *m.* pliš.
Plüſchen, *adj.* plišan, od pliša.
Plüſchſammt, *m.* plišan baršun, plišna kadifa.
Pluſen, *v. n.* viriti na polje; pršiti.
Plüſen, *v. a.* činkati; trěbiti; —, *n.* ſ. Handklauben.
Plusmacher, *m.* tudjim bogat; nadometalo, pridodavalo; veličaja.
Plusquamperfectum, *n.* davno minulo i. prošlo vrěme.
Plutoniſch, *adj.* plutonski.
Plutonismus, *m.* plutonizam.
Plutoniſt, *m.* plutonista.
Pluß, Plußen, ſ. Platz, Platzen.
Plußer, *m.* stučka.
Plußerbier, *n.* pivo u stučki; kamenjak.
Pluviale, *n.* plašt.
Pluviometer, *m.* daždoměr.
Pneumatik, ſ. Aerodynamik.
Pneumatologie, *f.* duhoslovje.
Pöbel, *m.* (prosti) puk; (ver.) ljudinstvo, prostota.
Pöbelanführer, *m.* pukovodja.
Pöbelglaube, *m.* prostačka věra.
Pöbelhaft, *adj.* prostački.
Pöbelhaftigkeit, *f.* prostačina.
Pöbelhaufe, *m.* ljudinstvo; ſ. Pöbel.
Pöbelherrſchaft, *f.* pukovlada.
Pöbelkäfer, *m.* (*Carabus vulg.*), običan crevljac.
Pöbelmäßig, ſ. Pöbelhaft.
Pöbelſinn, *m.* prostačina.
Pöbelſprache, *f.* prostački jezik.
Pöbelvolk, *n.* ſ. Pöbel.
Pöbelwort, *n.* prostačka rěč.
Poch, *m.* kuc; —e kriegen, dobiti batinah.
Pochbank, *f.* ſ. Pochherd.
Poche, *f.* pratljača; (z. Lein), tepalja.
Pocheiſen, *n.* grušak.
Pochen, *v. n.* kucati; das Herz fing mir an zu —, srce mi je zaigralo; das Herz pochte lebhaft, srce se je razigralo; an die Thür —, lupati na vrata; ſ. Poltern; auf ſeinen Reichthum —, hvastati se bogatstvom; ponositi se svojim doimlukom; auf ſein Glück —, oslanjati se na svoju dobru sreću; —, *v. a.* kucati; Einen —, lupati, tući koga; das Erz —, grušiti, stupati rudu.
Pocher, *m.* grušar, krušar; (Prahler), torlak, hvališa.
Pocherei, *f.* kucanje; grušnja.

Pocherz, *n.* ruda za gruženje i. krušenje.
Pochgerinne, *n.* Pochgraben, *m.* žleb od grušare i. krušare.
Pochhammer, *m.* ſ. Pochſchlage.
Pochhaus, *n.* grušara, krušara, rudna stupa.
Pochheie, *f.* tokmak.
Pochherd, *m.* plavište.
Pochjunge, *m.* grušarče.
Pochkäfer, *m.* (*Hypophloeus*), podkornjak.
Pochkammer, *f.* grušnica.
Pochkaſten, *m.* grušnik, krušnik.
Pochkiel, *m.* klin od grušaka.
Pochklotz, *m.* tepalja.
Pochlaſche, *f.* osèk u korita.
Pochmehl, *n.* grušotina.
Pochmühle, *f.* ſ. Pochwerk.
Pochrad, *n.* kolo od grušare.
Pochriegel, *m.* prěčnica (u grušari, krušari).
Pochſäule, *f.* stup od grušila.
Pochſchlage, *f.* grušnjak.
Pochſohle, *f.* grušište, krušište.
Pochſtempel, *m.* krušilo, grušilo.
Pochtrog, *m.* korito u grušari.
Pochwaſſer, *n.* voda od grušare, krušare.
Pochwerk, *n.* grušara, krušara, rudna stupa.
Pochwerks-Conceſſion, *f.* dopust grušare.
Pochzins, *m.* grušarina.
Pocke, *f.* boginja, koza; ſ. Blatter.
Pocken, *v. n.* imati boginje, koze; okrastati se; —, *v. a.* cěpiti koze.
Pockenblatt, *n.* ſ. Waſſerampfer.
Pockenfieber, *n.* groznica uz boginje.
Pockengift, *n.* boginjevina.
Pockengrube, *f.* hrapa, rapa.
Pockengrübig, *adj.* hrapav, boginjav, kozičav, rohav, šorav.
Pockenholz, *n.* (*Guajacum*), negnjila.
Pockenimpfung, *f.* cěpljenje boginjah.
Pockenkrank, ſ. Blatterkrank.
Pockenkrankheit, *f.* koze, boginje.
Pockennarbe, Pockennarbig, ſ. Pockengrube
Pockenporzellane, *f.* (*Cypraea caurica*), kaurička užovka.
Pockenraute, ſ. Geißraute.
Pockenrücken, *m.* (*Balistes papillosus*), puličav inorog.
Pockenſtein, ſ. Blatterſtein.
Pockenwanze, *f.* (*Cimex variolatus*), rapava stěnica.
Pockenwurzel, ſ. Fieberrinde.
Pockerl(e), ſ. Truthuhn.
Pockig, *adj.* boginjav.
Podagra, *n.* ulozi (u noguh), kostobolja, podagra.
Podagriſch, *adj.* nožno-uložni.
Podagriſt, *m.* kostobolnik, ulogar; podagrista.
Poeſie, *f.* pěsništvo; poezija; ſ. Gedicht.
Poet, *m.* pěsnik.
Poetik, *f.* pěsmarstvo.
Poetiſch, *adj.* pěsnički; poetičan.
Poetiſiren, *v. n.* pěsmariti; spěvati.
Pofel, ſ. Brack.
Poffeſen, *pl.* stučke, ćufteta.
Poggengras, *n.* (*Juncus bufonius*), žabji šaš.
Pohl, *m.* af (u kadife).
Pohl, Pohlmehl, ſ. Pollmehl.
Pöhlen, *v. a.* bričiti.
Pohlkamm, *m.* kadifarsko brdo.
Pohlkette, *f.* osnova od kadife.
Point, *m.* bod, piknja; (im Kart.) oko; — d'honneur, poštenje.
Pointiren, *v. a.* (*mil.*) naperiti (top); (im Kart.) stavljati, metati; ſ. Punktiren.
Pokal, *m.* kupa, bokal.
Pökel, *m.* razsol, salamura.
Pökelfleiſch, *n.* posolje, razsolje.
Pökelhäring, *m.* razsoljena sled (renga).
Pökeln, *v. a.* razsoliti, usoliti, metnuti u salamuru, salamuriti; gepökeltes Fleiſch, ſ. Pökelfleiſch; —, *v. n.* das Salz pökelt ſchon, sol se već topi; d. Fleiſch pökelt gut, meso se da dobro razsoliti.
Pökelrogen, *m.* avgutar, hajvar.
Pokuliren, *v. n.* sušiti čaše; nazdravljati.
Pol, *m.* stožerina, pol.
Polake, *f.* poljaka.
Polar- (in Zuſ.) stožerinski, stožerni, polaran.
Polarbär, ſ. Eisbär.
Polarcoordinaten, *pl.* polarne surednice.
Polardiſtanz, *f.* daleč od stožerine, pola.
Polardreieck, *n.* polaran trokutnik.
Polardurchmeſſer, *m.* polaran proměr.
Polarfuchs, ſ. Eisfuchs.
Polariſation, *f.* polarizacija, polarizovanje.
Polariſationsebene, *f.* ravan polarizacije.
Polariſationsinſtrument, *n.* polarizovalo.
Polariſiren, *v. a.* polarizovati.
Polariſkop, *n.* polariskop.
Polarkreis, *m.* stožerni, polaran krug.
Polarländer, *pl.* nuzstožerne zemlje.
Polarlicht, ſ. Nordlicht.
Polarmeer, *n.* stožerno, polarno more.
Polarſtern, *m.* kolo, zvězda-sěvernica, polarica.
Polaruhr, *f.* polaran dobnjak.
Polarzone, *f.* polaran pojas.
Polbär, ſ. Eisbär.
Polder, *m.* podgatnica.
Poldiſtanz, ſ. Polardiſtanz.
Polei, *m.* (*Mentha Pulegium*), poljačak, puliš.
Polei-Gamander, *m.* (*Teucrium Pulegium*), janjetina.
Poleimünze, *f.* ſ. Polei.
Poleiöl, *n.* ulje od poljačka.
Polemik, *f.* prěpor, boj na peru, polemika.
Polemiker, *m.* prepirač, polemik.
Polemiſch, *adj.* prěporan.
Polemiſiren, *v. n.* prepirati se, boriti se perom.
Polemoſkop, *n.* vojni očalin.
Polenta, *f.* polenta, kačamak, kulja, maljuga.
Polente, *f.* (*Anas glacialis*), zimska patka.
Polarfuchs, ſ. Polfuchs.
Polhöhe, *f.* visina stožerine, pola.
Police, *f.* polica; ſ. Verſicherungsſchein.
Poliramboß, *m.* nakovanj za laštenje.
Polireiſen, *n.* laštilica.

Poliren, *v. a.* laštiti, ulaštiti, zalaštiti, světlati, usvětlati, otvoriti.
Polirer, *m.* laštilac; (Polir), zidarski prota, palir.
Polirerde, *f.* lašteća zemlja.
Polirfeile, *f.* lašteći piljak.
Polirglas, *n.* laštilo.
Polirhammer, *m.* laštinjak.
Polirpulver, *n.* prah za laštenje.
Polirroth, *n.* lašteće crvenilo.
Polirſtahl, Polirſtein, Polirſtock, *m.* laštilo.
Polirt, *adj.* ulašten; ugladjen.
Polirzahn, *m.* lašteći zub.
Poliſch, *adj.* poljski; der —e Hammer, (*Ostrea malleus*), kladivasta ostriga, kladivac; der —e Sattel, (*Ostrea ephippium*), sedlenica; —er Säbel, (*Solen ensis*), sabljica.
Politeſſe, *f.* ugladjenost; udvornost.
Politik, *f.* državništvo, politika.
Politiker, *m.* državnik, politik; (*fig.*) ſ. Schlaukopf.
Politiren, *v. a.* laštiti, ulaštiti; (*fig.*) ugladiti.
Politiſch, *adj.* državnički, političan; politički; (*fig.*) hitar, lukav; opipan.
Politiſiren, *v. n.* politizovati, govoriti o politici.
Politur, *f.* laština, gladčina; (*fig.*) ugladjenost.
Polize, ſ. Police.
Polizei, *f.* redarstvo, policija.
Polizeiamt, *n.* redarstveni ured.
Polizeiämtlich, *adj.* redarstven.
Polizeiaufſicht, *f.* redarstvena pazka; er ſteht unter —, redarstvo ga podpaža; redarstvo pazi na njega.
Polizeibeamte, *m.* redarstven urednik;
Polizeibehörde, *f.* redarstvena oblast, vlast; oberſte —, vrhovno redarstvo.
Polizeibezirk, *m.* redarstveni kotar.
Polizeicommiſſär, *m.* redarstveni pověrenik.
Polizeidiener, *m.* redar.
Polizeidirection, *f.* ravnateljstvo redarstva.
Polizeigericht, *n.* redarstveni sud.
Polizeilich, *adj.* redarski; redarstven.
Polizeimäßig, *adj.* po redarstvenom redu.
Polizeimeiſter, *m.* načelnik redarstva.
Polizeiordnung, *f.* redarstvena uredba; redarski rednik.
Polizeipräſident, *m.* predsědnik redarstva.
Polizeiſache, *f.* redarski posao.
Polizeiübertretung, *f.* redarstven prestupak.
Polizeiverordnung, *f.* naredba redarstva, redarstvena naredba.
Polizeiwache, *f.* redarstvena straža.
Polizeiweſen, *n.* redarski poslovi, redarstvo.
Polk, *m.* bravac; (*fig.*) sklata, suklata.
Polkreis, ſ. Polarkreis.
Poll, *n.* ſ. Pollmehl.
Pollak, *m.* (*Gadus Pollachius*), crnoustac.
Polle, *f.* vršika.
Pöllen, *v. a.* razvršiti, razvršivati.
Pollendrüſe, *f.* peludna žlězda.
Pollenkorn, *n.* peludno zrnce.
Pollenmaſſe, *f.* peludština.
Pöller, *m.* mužar, prangija.
Pöllerſchuß, *m.* hitac iz mužara, prangije; Einen mit Pöllerſchüſſen begrüßen, pozdraviti i. dočekati koga pucnjavom mužarah i. prangijah.
Pollig, ſ. Bollig.
Pollkuttel, ſ. Blackfiſch.
Pollmehl, *n.* osrednje brašno.
Pollution, *f.* (nehotinji) prosulak sěmena; er hat —en, prosipa mu se sěme.
Pollur, *m.* (*astr.*) Caſtor und —, Lel i
Polnacht, *f.* stožerinska noć.
Polonaiſe, *f.* poljska.
Polſt, *m.* petak.
Polſtein, ſ. Magnetſtein.
Polſter, *m.* jastuk; ſ. Kiſſen; (*arch.*) blazina.
Polſteraloe, *f.* (*Aloë refusa*), suvraćen aloj.
Polſterbank, *f.* postavljena, naložena klupa.
Polſterbett, ſ. Sofa.
Polſterholz, *n.* blazinka.
Polſtern, *v. a.* jastučiti, naložiti, obložiti, postaviti.
Polſtern, *m.* ſ. Polarſtern.
Polſterſeſſel, Polſterſtuhl, *m.* obložen, postavljen stolac.
Polſterüberzug, *m.* (d. äußere), pavlaka; (der innere), navlaka.
Polterabend, *m.* zapoj, jabuka, oručica, děvičnjak.
Polterer, *m.* torokač, larmadžija, larmaš.
Poltergeiſt, *m.* tintilin, malik, maličac; (v. Menſch.), halabura.
Polterhammer, *m.* drven bat.
Polterkammer, *f.* ropotarnica.
Poltern, *v. n.* štropotati, tandrkati, lomotati, tarlabukati, glomazati, luparati, treskati; immer — und lärmen, vas dan torokati, bučiti; in d. Stube —, banuti u sobu; von d. Treppe —, stropoštati se niz stube.
Polternuß, *f.* hrgača.
Polterſchlägel, ſ. Polterhammer.
Polterſinn, *m.* torokanje.
Polterſtock, *m.* jargola.
Poltron, *m.* nebojša, torlak.
Polvolk, *n.* nuzstožerni, polarni narod.
Polyadelphie, *f.* mnogobratstvo.
Polyandrie, *f.* mnogomuštvo.
Polybaſit, ſ. Melanglanz.
Polychotomiſch, *adj.* mnogodělan, višedělan.
Polychromatiſch, *adj.* mnogomanjast.
Polyeder, *n.* mnogoplošac.
Polyedriſch, *adj.* mnogoploh.
Polygamie, *f.* mnogobračje, višebračje.
Polygamiſch, *adj.* mnogobračan, višebračan.
Polyglottiſch, *adj.* mnogojezičan, višejezičan.
Polygon, *n.* višekutnik, mnogokutnik; višenuglica, mnogonuglica, poligon.

Polygonalzahlen, *pl.* mnogokutnički, poligonski brojevi.
Polygonometrie, *f.* měrstvo mnogokutni[kah.
Polygraph, *m.* mnogopisar.
Polyhiſtor, *m.* veleznanac, sveznadar.
Polykarpiſch, *adj.* čestorodan.
Polymer, *adj.* polimeran.
Polymerie, *f.* polimerija.
Polynom, *n.* višečlanik.
Polynom, *adj.* višečlan, mnogočlan.
Polynomialformel, *f.* višečlani obrazac.
Polynomiallehrſatz, *m.* višečlani rěk.
Polynomiſch, ſ. Polynom.
Polyopter, *m.* mnogozor.
Polyp, *m.* polip.
Polypenkalk, *m.* koraljsko vapno.
Polypenſtock, *m.* polipovo stablo.
Polypetal, *adj.* mnogolatičan.
Polyphag, *m.* ždera, žderonja; —en, *pl.* raznojedje.
Polyſyllabon, *n.* rěč od više slovkih.
Polytechniſch, *adj.* politehnički; —e Schule, politehnika.
Polytheismus, *m.* mnogoboštvo.
Polytheiſt, *m.* mnogobožnjak.
Polytheiſtiſch, *adj.* mnogobožni.
Polzirkel, ſ. Polarkreis.
Pomade, *f.* pomast, ckvara, pomada.
Pomadetiegel, *m.* pomastnica, lončić za pomast.
Pomeranze, *f.* (*Citrus Aurantium*), naranča, nera, pomarandža, (portokal).
Pomeranzenbaum, *m.* naranča, nerandža.
Pomeranzenblatt, *n.* listak od naranče.
Pomeranzenblüte, *f.* cvět od naranče.
Pomeranzenfarben, Pomeranzenfarbig, Pomeranzengelb, *adj.* narančast, žut kao [naranča.
Pomeranzenfrucht, *f.* naranča.
Pomeranzenhändler, *m.* narančar.
Pomeranzenholz, *n.* narančevina.
Pomeranzenkürbiß, *m.* narančica.
Pomeranzenlaus, *f.* (*Coccus Hesperidum*), crvac-narančar. [zlatan.
Pomeranzenlilie, *f.* (*Lilium bulbiferum*),
Pomeranzenmünze, *f.* (*Mentha gentilis*), pitoma metvica.
Pomeranzenöl, *n.* narančeno ulje.
Pomeranzenſaft, *m.* sok od naranče.
Pomeranzenſchale, *f.* kora, ljuska od naranče.
Pomeranzenſchnäbler, *m.* sivi kos.
Pomeranzenſchwamm, *m.* žut vrganj.
Pomeranzentrank, *m.* narančevica.
Pomeranzenvogel, *m.* (*Papilio Hyale*), narančac.
Pomeranzenwaſſer, *n.* narančevica.
Pomeranzenweib, *n.* narančarica.
Pommer, *m.* (*fig.*) buin; (v. Hunden), ſ. Spitz.
Pommerhund, ſ. Spitz.
Pomolog, *m.* voćar.
Pomologie, *f.* voćarstvo.
Pomologiſch, *adj.* voćarski.
Pomp, *m.* gizda, velelěpje, jordam*; mit großem —e, velelěpno.
Pompe, ſ. Pumpe; Eſelsgurke.
Pompelblume, *f.* ſ. Löwenzahn.
Pompelmuſe, *f.* (*Citrus decumana*), pompelj.
Pomphaft, *adj.* gizdav, velelěpan.
Pomphaftigkeit, *f.* gizdavost, velelěpnost.
Pompös, ſ. Pomphaft.
Ponceau, *adj.* precrven, vrlo crven, crljen.
Pön, *f.* kazan, kaštiga, pedepsa.
Pönalien, *pl.* globa.
Pönderabilien, *pl.* težnine.
Pongo, *m.* pongo.
Pönitentiär, *m.* pokorničar.
Pönitenz, *f.* pokora.
Pontifer, *m.* prasvećenik, veliki svećenik.
Pontifical, *n.* biskupski odrednik, pontifikal.
Pontificalien, *pl.* (biskupska) rizа, odežda.
Pontificalmeſſe, *f.* velika i. pěvana misa.
Pontificat, *n.* prasvećeništvo.
Pontificieren, *v. n.* pěvati misu; (b. Dr.) činodějstvovati.
Ponton, *n.* (ladja-)mostovnica.
Pontonier, *m.* (vojni) mostar, mostovnik.
Pontoniercorps, *n.* mostari, pontoniri; mostarska četa.
Pontonierwagen, *m.* mostarska kola.
Popanz, *m.* strašilo, bauk.
Pope, *m.* popa.
Pöpel, *m.* ſ. Naſenbutzen; (Popel), srž *f.*
Popenblume, *f.* ſ. Löwenzahn.
Popo, *m.* varka, prkance.
Poppelchen, *n.* ſ. Seeblume.
Populär, *adj.* pučki; —er Styl, prostonarodan slog; ein —es Buch, knjiga za puk, pučka knjiga; (beliebt), narodu mio; ein —er Menſch, narodnjak; svačije čeljade; — werden, omiliti puku, narodu.
Populariſiren, *v. a.* (etwas —), orazumiti, orazgověstiti puku (što); (Einen —), umiliti (koga) puku, narodu; ſich —, umiljati se, umiliti se narodu, puku.
Popularität, *f.* prostonarodnost; (Beliebtheit), pučja milost.
Population, *f.* pučanstvo.
Populations-Zuwachs, *m.* priraštaj pučanstva.
Por, ſ. Porree.
Porcelaine, ſ. Porzellan.
Poren, *pl.* šupljinice, pori.
Porenkoralle, *f.* (*Pocillopora*), šupljikav koralj.
Porkirche, ſ. Emporkirche.
Porlaube, *f.* trěm.
Porodin, *adj.* drhčast.
Porös, *adj.* šupljikast, šupljikav.
Poroſität, *f.* šupljikavost.
Porphyr, *m* porfir.
Porphyren, Porphyriſch, *adj.* porfiran.
Porphyrſchnecke, Porphyrwalze, *f.* (*Voluta porphyrea*), rumeno uško.
Porphyrſchiefer, *m.* porfirov škriljavac.
Porree (Porri), *m.* (*Allium Porrum*), pras, pori luk, purjan.

Porſch, Porſt, *m.* (*Ledum palustre*), bagulja; ſ. Bärenklau.
Pörſcheln, Pörſeln, ſich, *v. r.* stršiti; ježiti se.
Pörſchkohl, ſ. Wirſing.
Porſchüſſig, *adj.* na vidělu.
Porſt, ſ. Porſch.
Port, *m.* luka.
Portal, *n.* vratnik, kapić, portal.
Portativ, ſ. Tragbar.
Porte, *f.* vrata; (Schiffw.), toparnica.
Porte-epée, *n.* kita od sablje, portepé.
Portefeuille, *n.* listovnik; ein Miniſter ohne —, popečitelj (ministar) bez osobitoga područja.
Portelettre, *n.* listnica.
Porter, *m.* porter.
Porteur, *m.* donosac, pokaznik; (Wechſ.) [ſ. Präſentant.
Portfolio, *n.* listovnik.
Porticus, *m.* trěm, hodnica.
Portier, *m.* vratar.
Portion, *f.* dio; obrok; (v. Futter), metalo, porcija.
Portionweiſe, *adv.* na dělove, obroke, porcije.
Portlandſtein, *m.* portlandovac.
Porto, *n.* poštarina; (Brief—), listarina, listovina.
Portobuch, ſ. Briefportobuch.
Porto-Entrichtung, *f.* plaćanje poštarine, listarine.
Portofrei, *adj.* prost, oprošten od poštarine, listarine; —, *adv.* bez poštarine, listarine.
Portofreiheit, *f.* oprost od poštarine; dieſe Schriften genießen —, ova su pisma prosta od poštarine.
Portogebühr, *f.* poštarina.
Portopflichtig, *adj.* pod poštarinom; das iſt —, za to se plaća poštarina.
Portrait, *n.* obraz, portret; ſ. Bildniß.
Portraitiren, *v. a.* Einen —, naslikati, slikati koga.
Portraitmaler, *m.* obrazar; —in, *f.* obrazarica.
Portraitmalerei, *f.* obrazarstvo.
Portugieſer, *m.* (Wb.) rother —, imbrina, kraljevina; blauer —, vranik.
Portulak, *m.* (*Portulaca officinalis*), tušak, tušac.
Portulakartig, *adj.* —e Pflanzen, (*Portulaceae*), tušakovice.
Portulakbaum, *m.* (*Crassula portulacaria*), tušt-tušakovac.
Portulakmelde, *f.* (*Atriplex portulacoides*), tuščolika loboda.
Portunus, *m.* ſ. Krabbe.
Porwiſch, *m.* dugačak i. nasadjen ometač.
Porzellan, *n.* porculan, porculana.
Porzellandoſe, *f.* porculanska zaklopčica.
Porzellanen, *adj.* porculanski, od porculana.
Porzellanerde, *f.* porculanača.
Porzellanfabrik, *f.* porculanara.
Porzellanfabrikant, *f.* porculanar.
Porzellanflechte, *f.* (*Lichen diaphanus*), zračan lišaj.
Porzellangefäß, *n.* posuda od porculana; porculansko posudje.
Porzellanglas, *n.* porculanasto staklo; porculanasta čaša.
Porzellanglaſur, Porzellanglätte, *f.* porculanska ostaklica, gledja.
Porzellangut, *n.* porculanština.
Porzellanhändler, *m.* porculanarnik.
Porzellanhandlung, *f.* porculanarnica.
Porzellanit, *m.* okamenjena užovka.
Porzellanjaspis, *m.* porculanasta jašma.
Porzellanknopf, *m.* porculansko puce.
Porzellanmacher, ſ. Porzellanfabrikant.
Porzellanmaler, *m.* slikar na porculanu.
Porzellanmalerei, *f.* slikarstvo, slika na porculanu.
Porzellanmaſſe, *f.* ſ. Porzellangut.
Porzellanmuſchel, ſ. Porzellanſchnecke.
Porzellannapf, *m.* porculansko zděla.
Porzellannapfmuſchel, *f.* porculanasta bljudica.
Porzellanniederlage, *f.* porculanarnica; skladište porculana.
Porzellanofen, *m.* porculanska peć.
Porzellanſchecke, *m.* šarac(-konj).
Porzellanſchnecke, *f.* (*Cypraea*), užovka.
Porzellanſchüſſel, *f.* porculanska zděla, činija.
Porzellanteller, *n.* porculanski tanjur i. tanjir.
Porzellanſtein, ſ. Porzellanjaspis.
Porzellanthon, *m.* ſ. Porzellanerde.
Porzellanvergoldung, *f.* zlaćenje, pozlaćivanje porculana.
Porzellanwaare, *f.* porculanovina.
Porzellanweiß, *adj.* porculanast, běl kao porculan.
Poſament, *n.* ſ. Borte.
Poſamentierarbeit, *f.* podkitarina.
Poſamentierer, *m.* podkitar, pozamentar, kazaz.
Poſamentierwaare, ſ. Poſamentierarbeit.
Poſaune, *f.* trublja; in die — ſtoßen, zatrubiti; die — blaſen, trubiti; in die — blaſen, torlačiti; ſ. Poſaunenſchnecke.
Poſaunen, *v. n.* trubiti; (aus—), raztrubiti.
Poſaunenbaß, *m.* bas od trublje.
Poſaunenbläſer, *m.* trubač.
Poſaunenhorn, *n.* (*Murex Tritonis*), trubljast volak.
Poſaunenruf, *m.* trubnja; glas trublje.
Poſaunenſchnecke, *f.* (*Buccinum*), rogač.
Poſaunenſtück, *n.* pěsma na trublju.
Poſaunenton, *m.* glas trublje.
Poſauner, ſ. Poſaunenbläſer.
Poſe, *f.* (Flachs—), ručica; (Feder—), cěv od pera, pero.
Poſition, *f.* (Lage), položaj, ležaj; (Stellung), stav; (Zuſtand), stanje; (*gram.*) pozicija; (*phil.*) stavak.
Poſitionsmikrometer, *m.* sitnoměr položaja.
Poſitionswinkel, *m.* ugao položaja.
Poſitiv, *adj.* postavljen; (feſtgeſetzt), odredjen, ustanovljen; eine —e Antwort, naročit odgovor; (gewiß), jamačan;

ich weiß es —, za stalno znadem; (bejahend), ječan.
Poſitiv, *n.* orguljice.
Poſitiv, *m.* položitelj, pozitiv.
Poſitivität, *f.* postavljenost; ječnost.
Poſito, *adv.* stavimo, uzmimo.
Poſitur, *f.* položaj; stav; ſich in — ſetzen, pregnuti.
Poſſe, *f.* lakrdija; gluma; (Scherz), šala; —n reißen, lakrdijašiti, sbijati lakrdije, glumiti, vragolisati; —n, *pl.* budalaštine! ludorije! trice!
Poſſekel, *m.* kladivo, boros.
Poſſen, *m.* Einem einen — ſpielen, (spr.) podmetnuti komu lubeničnu koru pod noge; metnuti komu crn komad u torbu; Einem etwas zum — thun, učiniti komu (što uz) prkos.
Poſſenbichter, ſ. Poſſenſchreiber.
Poſſeneule, *f.* (*Strix Scops*), ćukac.
Poſſenhaft, *m.* tamašan, smešan.
Poſſenhaftigkeit, *f.* tamašnost, smešnost.
Poſſenmacher, Poſſenreißer, *m.* lakrdijaš; tamaša, glumac; —in, *f.* lakrdijašica, tamašnica.
Poſſenreißerei, *f.* lakrdijašenje, tamašenje.
Poſſenſchreiber, *m.* pisac lakrdijah.
Poſſenſpiel, Poſſenſtück, *n.* lakrdija.
Poſſentreiber, ſ. Poſſenmacher.
Poſſeß, *m.* posed.
Poſſeſſiv, *adj.* posědovni.
Poſſeſſor, *m.* posědnik.
Poſſeſſorienklage, *f.* posědovna tužba.
Poſſirlich, *adj.* tamašan, smušen.
Poſſirlichkeit, *f.* tamašnost.
Poſt, *m.* (*Chara vulgaris*), parožnica.
Poſt, *f.* stavak; (Geld—), svota; ſ. Poſten.
Poſt, *f.* pošta, (in d. Türk.) mezil, mezul; mit der —, auf der —, poštom; ſich auf die — ſetzen, sěsti u poštanska kola, u poštu; — nehmen, pogoditi poštanske konje; die — bezahlen, platiti poštarinu; (ſpr.) es geht bei ihm Alles auf der —, kod njega biva sve brzo i. na vrat, na nos; (Poſthaus), poštarnica, pošta; (Station), postaja; (Nachricht), gute —, dobar glas; —en tragen, stokućariti, raznositi.
Poſt- (in Zuſ.) poštanski, poštarski.
Poſtabgang, *m.* odlazak pošte; vor —, prije neg otidje pošta.
Poſtadminiſtration, *f.* poštanska uprava.
Poſtament, *n.* podstavak.
Poſtamt, *n.* poštanski ured; pošta, poštarnica.
Poſtamtsvorſteher, *m.* poštar.
Poſtanſtalt, *f.* poštarstvo, pošta.
Poſtanweiſung, *f.* poštanska naputica.
Poſtaſpirant, *m.* poštanski nadežnik.
Poſtatteſt, *n.* poštanska svědočba.
Poſtaufgabs-Journal, *n.* poštanski dnevnik.
Poſtbeamte, *m.* poštanski urednik.
Poſtbedienſtete, *m.* poštanski službenik.
Poſtbedienſtung, *f.* poštanska služba.
Poſtbote, *m.* poštanski glasnik.
Poſtchaiſe, *f.* poštanska kola.
Poſtcommiſſär, *m.* poštanski pověrenik.
Poſtconducteur, *m.* poštovodja, kondukter.
Poſtconvention, *f.* poštanski ugovor.
Poſtcours, *m.* hod pošte; der — iſt offen, pošte hode.
Poſtdatiren, *v. a.* poslije nadneviti.
Poſtdienſt, *m.* poštarska služba.
Poſte reſtante, ostaje na pošti.
Poſteinrichtung, *f.* uredba poštah.
Poſteleve, *m.* poštanski pitomac.
Poſtement, ſ. Poſtament.
Poſten, *m.* město; der — eines Lehrers, učiteljska služba; (*mil.*) opaza; (Wachplatz), stražište; einen — vertheidigen, braniti postavište; e. verlorner —, smrtno postavište, smrtna pošta; (*merc.*) stavak, stavka, članak; (Geld—), svota; (Schuld), dug.
Poſtenlauf, ſ. Poſtcours.
Poſtennummer, *f.* broj stavka, članka.
Poſtenträger, *m.* stokućanin, stokuća; —in, *f.* stokućanka, abronoša*.
Poſtenzahl, ſ. Poſtennummer.
Poſteriorität, *f.* potomnost.
Poſterität, ſ. Nachkommenſchaft.
Poſterpedition, *f.* poštansko odpravništvo; poštanska odpravionica.
Poſterpeditor, *m.* poštanski odpravitelj.
Poſtfach, *n.* poštanska struka; poštarstvo.
Poſtfelleiſen, *n.* poštanska torba.
Poſtfrei, Poſtfreiheit, ſ. Portofrei uſw.
Poſtführer, *m.* poštovodja.
Poſtgebühr, *f.* Poſtgeld, *n.* poštarina.
Poſtgefäll, *n.* poštanski dohodak.
Poſtgerechtigkeit, *f.* poštanska pravica.
Poſtgeſetz, *n.* zakon o pošti.
Poſthalter, *m.* poštar; (in d. Türk.) mezuldžija.
Poſthaus, *n.* poštarnica, pošta.
Poſthorn, *n.* poštanski rog; (*Helix ungulina*), nokatast spuž.
Poſthörnchen, *n.* (*Planorbis corneus*), rožasti svitak.
Poſthornſignal, *n.* poštanski trubljaj.
Poſthuma, *pl.* posmrtna děla.
Poſthumus, *m.* Poſthuma, *f.* posmrtče.
Poſtille, *f.* postilja.
Poſtillion, Poſtillon, *m.* poštovoz, postilion.
Poſtinſpector, *m.* nadglednik poštah.
Poſtiren, *v. a.* postavljati, postaviti.
Poſtirung, *f.* postav; položaj.
Poſtkaleſche, *f.* poštanska kola.
Poſtkarte, *f.* poštovid.
Poſtkaſſe, *f.* poštanska pěneznica.
Poſtknecht, *m.* poštanski sluga; ſ. Poſtillion.
Poſtkraut, *n.* ſ. Porſch.
Poſtkutſche, *f.* poštanska kočija.
Poſtkutſcher, ſ. Poſtillion.
Poſtmeile, *f.* poštanska milja.
Poſtmeiſter, *m.* poštar; —in, *f.* poštarica.
Poſtmeiſteramt, *n.* Poſtmeiſterſtelle, *f.* služba poštara.

Poſto, *n.* — faſſen, postaviti se; odapréti se.
Poſtofficial, *m.* poštarski odredjenik.
Poſtordnung, *f.* poštanski red, rednik; uredba poštah.
Poſtort, *m.* město s poštom.
Poſtpapier, *n.* poštanski, listovni papir; poštanska hartija.
Poſtpferd, *n.* poštanski konj.
Poſtpflichtig, ſ. Portopflichtig.
Poſtporto, ſ. Poſtgeld.
Poſtraſte, *f.* postaja, pošta.
Poſtrecepiſſe, *n.* poštanska primka.
Poſtrecht, *n.* pravo, pravica pošte.
Poſtregale, *n.* poštanska kraljevština.
Poſtreiſe, *f.* putovanje poštom.
Poſtreiſende, *m.* poštanski putnik.
Poſtrelais, *n.* poštansko prepréžište.
Poſtrittgeld, *n.* poštanska odpremnina.
Poſtroute, *f.* poštanska putanja.
Poſtſäule, *f.* miljokaz, miljnjak.
Poſtſchein, *m.* poštanska primka.
Poſtſchiff, *n.* brod-poštar; ladja-poštarica.
Poſtſchreiber, *m.* poštarski pisar.
Poſtſcriptum, *n.* pripisak.
Poſtſecretair, *m.* poštanski tajnik.
Poſtſtation, *f.* postaja, pošta, štacija.
Poſtſtraße, *f.* poštanska cesta.
Poſtſtube, *f.* poštarnica.
Poſttag, *m.* poštanski dan; heute iſt —, danas dolazi, ide pošta; an jedem —, kadgod ide, dolazi pošta.
Poſttäglich, *adv.* svakom poštom.
Poſttaube, *f.* golub-listonoša.
Poſtulant, *m.* zahtévalac.
Poſtulat, *n.* zahtév.
Poſtulaten-Landtag, *m.* zahtévni sabor.
Poſtuliren, *v. a.* zahtévati.
Poſtverbindung, *f.* poštanska sveza; ſ. Poſtverkehr.
Poſtvergehen, *n.* poštanski prestupak.
Poſtverkehr, *m.* poštansko obćenje.
Poſtvertrag, *m.* poštanski ugovor.
Poſtverwalter, *m.* upravitelj poštah.
Poſtverwaltung, *f.* upraviteljstvo, uprava poštah.
Poſtverwaltungs-Bezirk, *m.* poštansko okružje.
Poſtwagen, *m.* poštanska kola; pošta.
Poſtwechſel, *m.* poštanska měna; izměna konjah.
Poſtweſen, *n.* poštanstvo, poštarstvo.
Poſtzahl, ſ. Poſtennummer.
Poſtzeichen, *n.* poštanski biljeg.
Poſtzettel, ſ. Poſtſchein.
Poſtzug, *m.* poštanski povoz.
Potage, *f.* juha.
Potagelöffel, *m.* izkladnjača, velika žlica.
Potamographie, *f.* rěkopis.
Potentat, *m.* vladalac.
Potentiand, *m.* uzmnoženik, potenciand.
Potentiator, Potenzexponent, *m.* uzmnožitelj, potenciator.
Potentille, *f.* (*Potentilla*), petoprst.
Potenz, *f.* (*arithm.*) uzmnož *f.*, uzmnog, potencija.
Potenziren, *v. a.* uzmnožiti, uzmnažati, potencirati.
Potenzirung, *f.* uzmnožba.
Potenzreihe, *f.* povorka uzmnožih.
Potenztafel, *f.* uzmnožni pregled.
Poterne, *f.* poterna.
Potpourri, *n.* (*fig.*) měšavina, směsa.
Potſcherbe, ſ. Traubenkirſche.
Pottaſche, *f.* pepeljika, potaša, lušija; calcinirte —, pečena pepeljika.
Pottaſchfaß, *n.* posuda, sud pepeljike, za pepeljiku.
Pottaſchſieder, *m.* pepeljar.
Pottaſchſiederei, *f.* pepeljarnica.
Pottfiſch, *m.* (*Physeter macrocephalus*), obični vrvanj.
Potthaken, Potthalter, *m.* kuka u verigah.
Pottkäſe, *m.* (sir-)gnjilavac.
Pottkucker, ſ. Topfgucker.
Pottloth, ſ. Reißblei.
Pottſchuh, *m.* papuča.
Pottwall, ſ. Pottfiſch.
Pottweide, *f.* běla vrba.
Potz! — tauſend! — Henker! — Wetter! nut gledaj! nuto nut! čuda Bože! nuto djavola! koga běsa!
Potzenſtecher, ſ. Rebenſtecher.
Potzmännchen, *n.* ſ. Popanz.
Poularde, *f.* kopun.
Pouſſiren, *v. a.* pomagati, podpomoći; ſ. Boſſiren.
Präambuliren, *v. n.* pripravljati; (*fig.*) okolišiti.
Präambulum, *n.* priprava; uvod.
Präbendar, *m.* zadušbenik, prebendar.
Präbende, *f.* zadušbina, prebenda; ſ. Pfründe.
Präcaution, *f.* oprez.
Präcentor, *m.* propěvac.
Präceptor, *m.* učitelj.
Präceſſion, *f.* postup.
Prachen, *v. n.* smoliti.
Pracher, *m.* prosjak, žebrak.
Pracht, *f.* dika; (Pomp), gizda; velelěpjo; das iſt eine —, to ti je krasota! (Glanz), sjajnost.
Prachtaloe, *f.* (*Yucca gloriosa*), gizdava juka.
Prachtaufwand, ſ. Luxus.
Prachtaufzug, *m.* svečan provod.
Prachtausgabe, *f.* nagizdano, sjajno izdanje.
Prachtbau, *m.* velelěpna sgrada.
Prachtbett, *n.* (svečan) odar.
Prachtblume, *f.* krasan cvět.
Prächteln, Prachten, *v. n.* gizdati se.
Prachterleuchtung, *f.* sjajna razsvěta.
Prachtgarten, *m.* perivoj.
Prachtgebäude, *n.* krasna kuća.
Prachtgeſchenk, *n.* sjajan dar.
Prachtgeſchirr, *n.* sjajno posudje.
Prachtgeſchoß, *n.* glavni boj, sprat.
Prachtgewand, *n.* (*fig.*) dika, gizda.
Prachtglanz, *m.* dika, gizda.
Prachthaus, *m.* gizdelin.
Prachthimmel, ſ. Baldachin.
Prächtig, *adj.* gizdav; dičan; velelěpan;

gospodski; sjajan; ein —er Mensch, krasan čovĕk; (sehr —), prekrasan.
Prachtkäfer, *m.* (*Buprestis*), krasac.
Prachtkegel, s. Obelisk.
Prachtkegelschnecke, *f.* (*Conus cedo nulli*), gizdav čunjac.
Prachtkleid, *n.* stajaća odĕća.
Prachtkutsche, s. Staatskutsche.
Prachtleben, *n.* razkošan život.
Prachtliebe, *f.* gizdavost, gizdoljubje.
Prachtliebend, *adj.* gizdoljubiv.
Prachtlilie, *f.* (*Gloriosa*), krasota.
Prachtlos, *adj.* bez gizde, dike.
Prachtlust, *f.* gizdavost.
Prachtnelke, *f.* (*Dianthus superbus*), gizdavi klinčić, karanfil.
Prachtsucht, *f.* gizdavost, pohlepa na gizdu.
Prachtsüchtig, *adj.* pohlepan na gizdu; gizdav.
Prachtvoll, *adj.* prekrasan.
Prachtwagen, s. Staatswagen.
Prachtwerk, *n.* gizdavo, sjajno dĕlo; gizdava knjiga, slika.
Prachtzimmer, s. Prunkzimmer.
Präcipitant, *adj.* prenagao.
Präcipitat, *n.* oborina.
Präcipitiren, *v. a.* (*chem.*) oboriti, obarati; (*fig.*) strmoglaviti, prenagliti.
Präcis, *adj.* (genau), točan; (gedrängt), jedar; (Wechs.) točan; —, *adv.* upravo; s. Abgemessen.
Präcision, *f.* (Genauigkeit), točnost; mit großer —, vrlo točno; (Bündigkeit), jedroća.
Präcludiren, *v. a.* Einen —, izključiti koga; die Frist —, dokinuti dalje ročenje.
Präclusiv, s. Peremtorisch.
Practisch usw., s. Praktisch.
Prädestination, *f.* unapredna odredba, predodredba.
Prädestinationslehre, *f.* nauk o unaprednoj odredbi.
Prädestiniren, *v. a.* unapred odrediti.
Prädialist, *m.* predialista.
Prädicant, *m.* propovĕdnik.
Prädicantenorden, *m.* propovĕdnički, dominikanski red.
Prädicat, *n.* priděvak, pogovor; (Titel), naslov.
Prädicativ, *adj.* priděvan.
Prädicatsfrage, *f.* priděvni upit.
Prädiciren, *v. a.* priděvati, prisuditi
Prädium, *n.* zaselak, predij.
Prädominiren, *v. n.* mah imati.
Präexistenz, *f.* predbiće.
Präfect, *m.* nadstojnik; s. Statthalter.
Präferenz, *f.* s. Vorzug; (Kart.) prefe-
Präfixum, *n.* začetak, predtvorka.
Prägeeisen, *n.* (gornji) čakan.
Prägel, *m.* (v. Mensch.) hraponja; (v. Speis.) papula; (unangenehmes Geschäft), nepovoljan posao.
Prägeln, *v. n.* cvrčati; (v. Wasser), strujati, kljućati; —, *v. a.* prcvariti; (dämpfen), podušiti.
Prägen, *v. a.* čakaniti; Geld —, kovati novce; (*fig.* ein—), sich etwas ins Gedächtniß —, zabiti što u glavu, utuviti, upetiti što; sich etwas ins Herz —, zasĕći što u srce.
Präger, *m.* novcokov.
Prägestempel, *m.* čakan.
Prägestock, *m.* (dolnji) čakan.
Prägewerk, *n.* kovalo, čakanilo.
Pragmatik, *f.* pragmatika.
Pragmatisch, *adj.* pragmatičan; pragmatički.
Prägnant, *adj.* (*fig.*) puncit, sočan.
Prägnanz, *f.* puncitost.
Prägung, *f.* (v. Gelde), kovanje (novca).
Prägungskosten, *pl.* kovni trošak.
Prahlen, *v. n.* torlati; hvastati se, veličati se; hrustiti se; mit seinem Gelde —, hvalisati se svojim novcem.
Prahlend, *adj.* hvastav; hvastajući se.
Prahler, *m.* torlak, hvastalac, hvališa, hvalisav; —in, *f.* torlakinja, hvastalica, hvalisava.
Prahlerei, *f.* hvasta; hvastanje, hvalisanje.
Prahlerhaft, *adj.* torlački, hvastalački.
Prahlerisch, *adj.* torlav, hvastav; — reden, torlati.
Prahlgeschwätz, *n.* torlanje; hvasta.
Prahlhaft, *adj.* torlav, hvastav; in einem —en Tone sprechen, hvastavo govoriti.
Prahlhaftigkeit, *f.* torlavost, hvastavost.
Prahlhans, s. Prahler.
Prahlhansen, *v. n.* torlati; hvastati se.
Prahlsucht, s. Prahlhaftigkeit.
Prahlwort, *n.* hvasta.
Prahm, *m.* splata, prĕvoz, kompa, skela.
Prahme, *f.* vrĕža; s. Prahm.
Prairie, *f.* preria.
Prairiehund, *m.* (*Arctomys ludovicianus*), štektač.
Präjudicat, *n.* prijašnja presuda.
Präjudiciren, *v. n.* predsuditi; unapred, prije suditi; (nachtheilig sein), biti na štetu, uštrb; (v. Wechs.) izgubiti valjanost.
Präjudicirlich, *adj.* škodljiv, štetan, grbav.
Präjudicirung, *f.* predsudba; šteta.
Präjudiz, *n.* šteta, uštrb.
Prakticiren, *v. n.* vĕšbati se; vĕštiti se; prakticirati; (v. Ärzten) lĕčiti; (v. Advoc.) odvĕtovati.
Praktik, *f.* vĕšba; —en, *pl.* spletke.
Praktikabel, *adj.* das ist nicht —, to se neda izvesti, učiniti; es ist —, može se izvesti, učiniti; die Straße ist nicht —, cestom se nemožeš voziti; s. Gangbar.
Praktikabilität, *f.* izvodnost.
Praktikant, *m.* vĕšbanik.
Praktiker, *m.* vĕštak.
Praktisch, *adj.* tvorben, praktičan; (angewendet), poraban; —er Arzt, lĕčnik.
Prälat, *m.* prelat.
Prälatur, *f.* prelatura.
Prälegat, *n.* predzapis.

Präliminär, *adj.* predtečan.
Präliminar(e), *n.* (z. B. einer Rechnung), proračun.
Präliminarien, *pl.* nacrt ugovora.
Prall, *adj.* pružak; napregnut; napet; ſ. Elaſtiſch.
Prall, *m.* odskok, odraz.
Prallen, *v. n.* odbrecati, odskočiti, odskakati, odraziti se; odbiti se.
Praller, ſ. Prall, *m.*
Prallheit, *f.* pružkoća.
Prallig, *adj.* pružak; (ſteil), strm.
Prallkraft, *f.* odrazivost; ſ. Elaſticität.
Prallkräftig, ſ. Elaſtiſch.
Prallſchlag, ſ. Prellſchlag.
Prallſchuß, *m.* odražen, odudaren hitac; er wurde durch einen — verwundet, rani ga zrno odskočkê.
Prallſtein, *m.* (am Hauſe), zub; (am Wege), čunj, kolobran.
Prallſtoß, ſ. Prall, *m.*
Präludium, *n.* uvod.
Prämeditiren, *v. a.* promišljati, premisliti.
Prämie, *f.* (Belohnung), nagrada; (Erſatz), naknada; (Taxe), odredbina; (Aſſecuranz—), sègurnina.
Prämiengeſchäft, *n.* Prämienhandel, *m.* trgovina naknadom.
Prämienzettel, *m.* sègurnica.
Prämiſſe, *f.* prorèk, provèt.
Pramme, *f.* utis.
Prämonſtratenſer, *m.* bèlac.
Prang, *m.* gizda; dika.
Prangen, *v. n.* sjati, svètliti se; ſ. Prahlen.
Pranger, *m.* trlica, kara, brlina; (*fig.*) Einen an den — ſtellen, podići koga na ruglo.
Pranghaft, ſ. Prahlhaft.
Pranke, *f.* medvedja šapa.
Pränotant, *m.* zabilježitelj.
Pränotat, *m.* zabilježnik.
Pränotat, *n.* zabilježje.
Pränotation, *f.* zabilježba.
Pränotations-Rechtfertigung, *f.* opravda zabilježbe.
Pränumerant, *m.* predplatac.
Pränumeration, *f.* predplata.
Pränumerationsbetrag, *m.* predplaća.
Pränumerationsſchein, *m.* predplatnica.
Pränumeriren, *v. n.* predplatiti, naprèd platiti.
Präoccupiren, *v. a.* Einen —, preteći, prestići, podsèsti koga; er iſt präoccupirt, obuzet mu je um.
Präparand, *m.* učiteljnik, preparand.
Präparande, *f.* učiteljište, učiteljnica, preparanda.
Präparat, *n.* gotovak, napravak, preparat.
Präparation, *f.* priprava.
Präpariren, *v. a.* pripraviti, pripravljati; eine Arznei —, gotoviti, sgotoviti lèk.
Präparirſtein, ſ. Reibeſtein.
Präponderanz, *f.* preteg, pretežnost.
Präponderiren, *v. n.* pretezati.
Präpoſition, *f.* predlog.
Präpoſitional-Endung, *f.* predložni padež, preposicional, lokal.
Präpoſitus, *m.* predstavnik, prepošt.
Präpoſitur, *f.* predstavništvo, prepoštija.
Präpotenz, *f.* prèmoć.
Prärogative, *f.* preimućtvo, prednost.
Praſch, *m.* šum; ſ. Lärm.
Präſcribiren, Präſcription uſw., ſ. Verjähren uſw.
Praſem, *m.* prazem.
Präſens, *n.* (*gram.*) sadašnje vrèmе.
Präſent, *n.* dar, poklon; ein koſtbares —, od zlata jabuka.
Präſentant, *m.* predlagalac; (Wechſ.) predočnik.
Präſentation, *f.* (zu einem Amte) predložba; (Vorſtellung), predstava, prikaz; (Wechſ.) predočba.
Präſentationsfriſt, *f.* rok za predočbu.
Präſentationsrecht, *n.* pravo predložbe.
Präſentatum, *n.* predatba; kad je što predato.
Präſentiren, *v. a.* predstaviti, predstavljati; (zu einem Amte), predložiti, predlagati; einen Wechſel —, mènicu predočiti; ſich —, prikazati se; er präſentirt ſich gut, pristao je; lèpa je vida; lèpo ga je pogledati; (*mil.*) präſentirt! poštuj!
Präſentirteller, *n.* podnos, služavnik.
Präſentirtellerförmig, *adj.* plitičast.
Praſer, ſ. Praſem.
Präſervativ, Präſervativmittel, *n.* odvraćalo, čuvalo, odbijalo.
Präſerviren, *v. a.* odvratiti, sačuvati.
Präſes, Präſident, *m.* predsèdnik, pročelnik.
Präſidenten- (in Zuſ.) predsèdnički.
Präſidentenwürde, *f.* predsèdništvo.
Präſidiren, *v. n.* predsèdati.
Präſidium, *n.* predsèdja; predsèdništvo.
Praß, *m.* gostba; ſ. Lärm.
Praßbruder, ſ. Praſſer.
Praßelbeere, ſ. Preiſelbeere.
Praßelgold, ſ. Knallgold.
Praßelhart, *m.* prsljivac, naprčica.
Praſſeln, *v. n.* prštiti, praskati; (z. B. Nüſſe), grohitati, gromilati se.
Praſſen, *v. n.* pirovati, gostbovati, razkošno življeti; oblaporiti; die Nelken —, klinčići pucaju.
Praſſer, *m.* oblaporac; ſ. Verſchwender.
Praſſerei, *f.* pirovanje, gostbovanje, oblaporenje.
Präſtation, *f.* podatak; činitba.
Präſumiren, *v. a.* (vorausſetzen), predumiti; misliti; ſ. Muthmaßen.
Präſumtion, *f.* predumje.
Präſumtiv, ſ. Muthmaßlich.
Präſupponiren, ſ. Vorausſetzen.
Prätendent, *m.* svojatalac.
Prätendiren, *v. a.* svojatati; svojiti.
Prätenſion, *f.* tražba; zahtèv; ſ. Anmaßung.
Prätenſiv, ſ. Anmaßend.

Präteriren, *v. a.* minuti; preskočiti.
Prätext, *m.* izlika.
Prätor, *m.* pretur.
Pratze, *f.* šapa.
Prävalenz, *f.* preteżnost.
Präveniren, *v. a.* preteći, prestići; prije obavěstiti.
Präventiv, *adj.* prestižni, preodvratni.
Präventiv-Maßregel, *f.* prestižna, preodvratna naredba.
Pravität, *f.* opakost.
Praxis, *f.* tvorba; (Übung), věžba; — nehmen, věžbati se; (Gewohnheit), — der Gerichtsbehörden, običaj sudovah; dieſer Arzt hat eine große —, ovaj lěkar ima mnogo posla i. bolestnikah; — ausüben, ſ. Prakticiren.
Praz! *int.* prask!
Precair, *adj.* nestalan.
Precarium, *n.* naruč *f.*
Precaution, *f.* oprez.
Preciös, *adj.* dragocěn.
Predigen, *v. a.* propovědati, predikati; Alles predigt uns das Daſein eines Gottes, sve nam navěšćuje, da ima jedan Bog; man predigt tauben Ohren, kao da kamenu besědiš; Aufruhr —, uzbunjivati; Unglauben —, nevěru razprostranjivati (besědom); (ermahnen), immer und ewig —, jednako opominjati.
Prediger, *m.* propovědnik, predikatur, predikač; ein — der Wahrheit, učitelj istine; (in d. Bibel), propovědalac; —in, *f.* propovědnikovica.
Predigerkloſter, *n.* dominikanski samostan, manastir.
Predigerklugheit, ſ. Paſtoralklugheit.
Predigerorden, *m.* dominikanski red.
Predigerſchule, *f.* propovědničko sěmenište.
Predigerſtand, *m.* propovědnički stališ; [propovědnici.
Predigerwitwe, *f.* propovědnička udovica.
Predigt, *f.* propověd, predika; (d. Dr.) poučenije; — halten, propovědati; (*fig.*) Einem eine — halten, izkarati koga.
Predigtamt, *n.* propovědništvo; er hat ein — erhalten, postao je propovědnik; das — verwalten, propovědnikovati.
Predigtband, *m.* Predigtbuch, *n.* knjiga od propovědih; propovědnik.
Predigtentwurf, *m.* osnova propovědi.
Predigthören, *n.* slušanje propovědi.
Predigtſammlung, *f.* sbirka, sbornik propovědih.
Predigtweſen, *n.* propovědstvo.
Pregeln, *v. a.* prevariti.
Preis, *m.* cěna; den — einer Sache beſtimmen, udariti cěnu čemu; den — angeben, kazati cěnu (čemu), začěniti što; vom —e etwas ablaſſen, popustiti; dieſe Waare ſteht hoch im —e, ova se roba skupo prodaje; laufender —, tržna cěna; wirklicher —, prava cěna; ein billiger —, prilična cěna; hoher —, skupo; das iſt der genaueſte —, najmanja je cěna; od toga nemogu dati; unter dem —e, izpod cěne; um jeden —, bud za što; pošto, po to; um keinen —, ni po što, ni za glavu; ni za živo moje oči; ein übermäßiger —, precěnje; etwas — geben, pustiti, ostaviti što; eine Stadt — geben, dati grad (varoš) u vojničke šake; ſich — geben, izvrći se; postajati na strašnu městu; (ſich opfern), žrtvovati se; ſeine Habe — geben, pokloniti šteti imutak; ſich dem Laſter — geben, predati se grěhu; Einen dem Geſpötte — geben, staviti koga na ruglo; (Belohnung), nagrada; den — davon tragen, dobiti nagradu; den — zuerkennen, dosuditi, dopitati nagradu; (im Turnier), obdulja; einen — auf Jemandes Kopf ſetzen, učěniti čiju glavu; Gott ſei Ehre und —, čast i slava Bogu; (Saum), obtoka; (am Hufe), kičica.
Preisanſatz, *m.* začěna.
Preisaufgabe, *f.* nagradna zadaća.
Preisausſetzer, Preisausſteller, *m.* razpisalac nagrade.
Preisausſetzung, Preisausſtellung, *f.* razpis nagrade.
Preisaustheiler, Preistheiler, *m.* podělnik nagrade; —in, *f.* podělnica nagrade.
Preisaustheilung, Preistheilung, *f.* poděla nagrade.
Preisbewerber, *m.* natěcalac za nagradu.
Preisbewerbung, *f.* natěcanje za nagradu.
Preischen, *n.* prsnjak.
Preiscourant, *m.* cěnik.
Preiſelbeere, *f.* (*Vaccinium Vitis Idaea*), brusnica; ſ. Sandbeere.
Preiſelbeeren- (in Zuſ.) brusničan.
Preiſen, *v. a.* Gott loben und —, Boga hvaliti i slaviti i. veličati; Einen glücklich —, držati koga za sretna; ich preiſe mich glücklich, blago meni; ein geprieſener Mann, obćenito hvaljen čověk; (ſpr.) ein jeder Krämer preiſet ſeine Waare, svak svoju robu hvali; (*merc.*) die Waare —, cěniti, začěniti robu; ſ. Anpreiſen.
Preisfrage, *f.* nagradno pitanje; ſ. Preisaufgabe.
Preisgeben, ſ. Preis.
Preisgebung, *f.* ostavljanje; žrtvovanje.
Preisgeſang, *m.* hvalopěv, slavopojka.
Preislauch, ſ. Porree.
Preislich, ſ. Preiswürdig.
Preisliſte, *f.* cěnik.
Preisnehmer, *m.* nagradjenik.
Preisrichter, *m.* dosudac nagrade.

Preisſatz, ſ. Preisanſatz.
Preisſchrift, *f.* knjiga za natečaj; eine gekrönte —, nagradjena knjiga.
Preiſer, *m.* cěnjač; ſ. Preisausſetzer.
Preisſtück, *n.* nagradjeno dělo.
Preistabelle, *f.* Preisverzeichniß, *n.* cěnik.
Preiswürdig, *adj.* hvale vrědan; vrědan; (*merc.*) cěne vrědan; es iſt —, vrědi cěnu.
Preiswürdigkeit, *f.* hvale vrědnost; (*merc.*) cěne vrědnost.
Preiszettel, *m.* cěnica.
Preisziegel, *m.* crěpac.
Preiszuerkennung, *f.* dosuda nagrade.
Prell, *m.* razapeta mreža.
Prellbeere, ſ. Moosbeere.
Prelle, *f.* praćanje, praćakanje.
Prellen, *v. a.* prućiti, praćnuti, praćati; den Ball —, udariti, udarati loptu; einen Fuchs —, praćakati lisiću; Einen —, zakinuti, zakidati; omesti; oglobiti koga.
Preller, *m.* zakidač, mami-jaspra; (Prallſtoß), praćaj, odraz, odboj.
Prellring, *m.* odrazan kotur.
Prellſchlag, *m.* odudar.
Prellſchuß, ſ. Prallſchuß.
Prellſtock, *m.* odrazač.
Premier, *adj.* prvi.
Premo, *m.* Premſe, *f.* ſ. Bremſe; Preſſe.
Premſen, *v. a.* čkati, puniti.
Presbyter, *m.* svećenik.
Presbyterianer, *m.* presbiteran.
Presbyterium, *n.* svećeničko sědalište, presbiterij.
Preſenning, *f.* smolenica.
Preß, *adj.* pritisnut; těsan.
Preßangelegenheit, *f.* tiskarski, štamparski posao.
Preſſant, ſ. Dringend.
Preßarm, *m.* krak od těska, tiska.
Preßbank, *f.* šiba (u těska).
Preßbar, *adj.* stisljiv; die Luft iſt —, zrak i. uzduh se može stisnuti.
Preßbarkeit, *f.* stisljivost.
Preßbaum, *m.* kobila, šiba od tiska; tiskalo.
Preßbengel, *m.* ruča, teljig.
Preßbrett, *n.* daska od tiska.
Preßburger, *adj.* požunski, bretislavski; — Metzen, požunac.
Preßdeckel, *m.* gornja pogača, pah.
Preſſe, *f.* tisak, těsak, preša; (Buchdruckerei—), tisak, pečatnja, štampa; ein Buch unter die — geben, tiskati dati knjigu; das Buch kommt eben aus der —, knjiga je upravo sada izpod tiska izašla; (*fig*) Einen in die — nehmen, metnuti koga u škripac; (v. Tuche), světlost; — haben, světliti se.
Preßeiſen, ſ. Bügeleiſen.
Preſſen, *v. a.* tištiti, těštiti, stisnuti; der Saal war gepreßt voll, dvorana je bila dubkom puna; den Saft aus der Citrone —, cěditi, izcěditi, žeti, ožimati, ožeti limun; Wein —, tištiti, cěditi, prešati, torkulati grozdje; Öl (aus Oliven) —, tištiti masline; die Bruſt iſt mir gepreßt, nešto mi prsa steže; d. Schmerz preßte Thränen aus ſeinen Augen, oko mu je zasuzilo od boli; die Noth preßt mich, pritužilo mi je, za nevolju mi je; Soldaten —, hvatati u vojsku.
Preſſer, *m.* tiskalac; tlačitelj.
Preſſerlohn, *m.* tiskarina.
Preßfreyheit, *f.* razuzdanost tiska, pečatnje, štampe.
Preßfreiheit, *f.* sloboda tiska, pečatnje, štampe.
Preßgefäß, *n.* posuda od těska.
Preßgericht, *n.* tiskarski sud.
Preßgeſetz, *n.* zakon o tisku, pečatnji.
Preßglanz, *m.* světlost s těska.
Preßhaus, *n.* tiskara; prešnica.
Preßhaut, *f.* tištena koža.
Preſſiren, *v. a.* siliti; navaliti; nuditi; die Sache preſſirt, sila je.
Preßkeil, *m.* klin od těska.
Preßkelter, *f.* těsak s lozom; cědnik sa zavrtom.
Preßknecht, ſ. Preſſer.
Preßkopf, *m.* orah, glava od loze.
Preßkuchen, *m.* ožimak, ožetak, trop.
Preßling, *m.* jagodnjača.
Preßmeiſter, *m.* tiskalac.
Preßmoſt, *m.* preševina.
Preßſchraube, *f.* loza, vreteno od těska.
Preßſchwengel, ſ. Preßbengel.
Preßſpindel, *f.* loza, vreteno, svěća (u těska).
Preßſtange, *f.* kobila (od těska).
Preßtuch, *n.* grudnjača.
Preßvergehen, *n.* tiskarski prestupak; prestupak zakona o tisku, pečatnji.
Preßverordnung, *f.* naredba o tisku.
Preßwand, *f.* strana u těska.
Preßwein, *m.* sbojina, preševina.
Preßwurſt, *f.* tištenica(-kobasica).
Preßzeug, *n.* tiskala, tištila; (*tourinquet*), stištalo.
Preßzober, *m.* kada pod těskom.
Preßzwang, *m.* stega tiska, pečatnje.
Preſt, *m.* ſ. Vorſt; Bärenklau.
Preſto, *adv.* brzo
Pretiös, *adj.* dragocěn.
Pretioſen, *pl.* dragocěnosti.
Preußiſch, *adj.* — blau, prusko modrilo.
Preußiſch-Courant, *n.* pruski novac.
Prezel, *f.* kovrtanj, perec.
Prick, *m.* točka; auf den —, do dlake.
Pricke, *f.* ostan; (*Petromyzon fluviat.*), migulja, devetoka; ſ. Aalgabel.
Prickelei, *f.* peckanje, bockanje.
Prickeln, Pricken, *v. a.* bockati, peckati; (v. Speiſen) reziti; —de Reden, bockave rěči; —der Geſchmack, rezkoća; von —dem Geſchmack, rezak.
Prieſter, *m.* svećenik; (Meß—), misnik, (b. Or.) sveštenik; (*coll.*) svećenstvo.
Prieſteramt, *n.* svećeništvo; das — verwalten, svećenikovati.

Prieſterehe, *f.* ženitba svećenikah.
Prieſtergewand, *n.* odežda.
Prieſterhaupt, *n.* glavar svećenikah.
Prieſterhemde, ſ. Chorhemde.
Prieſterherrſchaft, *f.* vlada svećenstva.
Prieſterhut, *m.* svećenički klobuk.
Prieſterin, *f.* svećenica.
Prieſterkappe, *f.* biret.
Prieſterkleid, *n.* svećenička oděća.
Prieſterkragen, *m.* svećenički ovratnik, [kolar.
Prieſterlich, *adj.* svećenički.
Prieſterlichkeit, *f.* svećeništvo.
Prieſtermacht, *f.* svećenska vlast.
Prieſterorden, *m.* red.
Prieſterreich, *n.* svećenska država.
Prieſterrock, *m.* svećenička haljina.
Prieſterſchaft, *f.* svećeništvo; (*coll.*) svećenstvo.
Prieſterſegen, *m.* svećenički blagoslov.
Prieſterſtaat, *m.* odežda; ſ. Prieſterreich.
Prieſterſtand, *m.* svećenički stališ; in d. — treten, obući se, otići u svećenike; (d. Or.) zapopiti se.
Prieſterthum, *n.* svećeništvo.
Prieſterweihe, *f.* redjenje; sveti red; (d. Or.) rukopolaganje.
Prieſterweisheit, *f.* svećenička mudrost.
Prieſterwürde, *f.* ſ. Prieſterthum.
Priezeln, *v. a.* čvariti; —, *v. n.* cvrčiti.
Prima, *f.* prvi razred, prima.
Primabuch, *n.* měničnik.
Prima Donna, *f.* prva pěvačica.
Primage, *f.* sěgurnina.
Primaner, *m.* prvogodac, priman.
Prima-Nota, *f.* dnevnik.
Prima-Qualität, *f.* prva vrst.
Primär, *adj.* prvi, glavni; —er Strom, prvotna rěka.
Primärſchüler, ſ. Primaner.
Primas, *m.* prabiskup, primas.
Prima-Sorte, *f.* prva vrst, fela.
Primaswürde, *f.* prabiskupstvo.
Primat, *n.* prvenstvo.
Primatial- (in Zuſ.) prabiskupski.
Prima-Wechſel, *m.* prva měnica.
Prime, *f.* prvi; prva; (*mus.*) prvica; (Buchdr.) prva strana; (Schöndruck), [lice.
Primel, ſ. Schlüſſelblume.
Primfactor, *m.* prvi činbenik.
Primitiv, *adj.* prvotan.
Primitivum, *n.* prvotna rěč.
Primiz, *f.* prvenci, mlada misa, primicije.
Primogenitur, *f.* prvorodstvo.
Primzahl, *f.* prvotan broj.
Princip, *n.* (Grundſatz), načelo; (Geſetz), zakon; (erſter Anfang), početak.
Principal, *adj.* glavni.
Principal, *m.* gospodar; principal; —in, gospodarica, gospodja.
Principalbaß, *m.* glavni bas.
Principalbücher, *pl.* redovite knjige.
Principal(e), *n.* principal.
Principalſchuldner, *m.* glavni dužnik.
Principalſtimme, *f.* glavni glas.
Principat, *n.* prvenstvo.
Principiſt, *m.* početnik, principista.
Prinz, *m.* (Fürſt), knez; fürſtlicher —, knežević; königlicher —, kraljević; kaiſerlicher —, carević; die —en vom Geblüt, kraljevići; (ſpr.) wie ein — leben, življeti kao beg na Hercegovini; ein glücklicher —, srećko.
Prinzapfel, *m.* kneževka.
Prinzenbegräbniß, *n.* (*Voluta sepultura principis*), mogilica.
Prinzenerzieher, Prinzenhofmeiſter, *m.* uzgojilac, odhranitelj, odgojitelj kneževićah.
Prinzenkirſche, *f.* kneževica(-trešnja).
Prinzenkopf, *m.* kneževska ločika.
Prinzenleben, *n.* knezovanje.
Prinzenlehrer, *m.* učitelj kneževićah.
Prinzeſſin, *f.* (Fürſtin), kneginja; fürſtliche —, kneginjica; königliche —, kraljevna; kaiſerliche —, carevna; (*Turbo marmoratus*), mramorasta svrdlica.
Prinzeſſinbohne, *f.* grah-čučavac.
Prinzlich, *adj.* knežev; kneževski.
Prinzmetall, *n.* kneževska kovina, princ.
Prior, *m.* nadstojnik, priur; (d. Or.) iguman.
Priorat, *n.* nadstojništvo, priorat, priurstvo; (d. Or.) igumanstvo.
Priorin, *f.* nadstojnica, priurica; (d. Or.) igumanija.
Priorität, *f.* prednost.
Prioritätiſch, *adj.* prednostan.
Prioritäts-Abtretung, *f.* ustup prednosti.
Prioritätsklage, *f.* tužba s prednosti.
Prioritätsrecht, *n.* pravo prednosti.
Priſe, *f.* šipac, čup, prstovet; (v. Schiff.) plěn; sičar; ein Schiff für eine gute — erklären, proglasiti brod zakonitim plěnom.
Priſelbeere, *f.* (*Berberis vulgaris*), žutika.
Priſma, *n.* bridnjak, bridnik, prizma.
Priſmatiſch, *adj.* bridnjački, bridnički, prizmatički.
Priſmatoidiſch, *adj.* — theilbar, osodělan.
Priſmenkreis, *m.* bridnjački krug.
Pritſch, *m.* pljesak.
Pritſche, *f.* pljeskavica; (Scheibe), križka; in —n ſchneiden, izkrižati; (Soldatenbett), věštac, kavalet; (a. Schlitten), zakošak; (d. Zinng.) lopatica.
Pritſchen, *v. a.* (britſchen), pljesnuti, pljeskati, klopnuti; (mit der Peitſche), šikati; —, *v. n.* tvarizati, tvarickati.
Privat, *adj.* oseban, zaseban; sukroman, privatan; (geheim), tajni.
Privatangelegenheit, *f.* oseban, osebnički posao.
Privatanſtalt, *f.* oseban, sukroman zavod.
Privataudienz, *f.* osobit sasluh, osobita audiencija.
Privatcorreſpondenz, *f.* oseban dopis.

Privatdiener, *m.* oseban sluga, momak.
Privatdocent, *m.* kućni učitelj. [svojina
Privateigenthum, *n.* osebna, osebnička
Privatgelehrter, *m.* zasebni učenac.
Privatier, *m.* osebnik, sukromnik. [rist.
Privatintereſſe, *n.* osebna, osebnička ko-
Privatiſiren, *v. n.* osebovati; zasebovati; življeti bez službe.
Privativ, ſ. Ausſchließlich.
Privatklage, *f.* osebnička tužba.
Privatleben, *n.* osebovanje; zasebovanje; osebnost; ſich ins — zurückziehen, osebiti se.
Privatmann, *m.* osebnik, sukromnik.
Privatnachricht, *f.* osebnički glas.
Privatnutzen, *m.* osebna korist.
Privatperſon, *f.* osebnik, sukromnik; osebnica, sukromnica.
Privatrecht, *n.* osebno pravo.
Privatrechtlich, *adj.* osebno-pravni.
Privatrechtstitel, *m.* osebno-pravno ime.
Privatſache, *f.* osebna, osebnička, privatna stvar. [smo.
Privatſchreiben, *n.* osebno, sukromno pi-
Privatſchule, *f.* sukromna učionica.
Privatſtudium, *n.* domaći nauk.
Privatſtunde, *f.* Privatunterricht, *m.* osebna obuka; —, Privatſtunden geben, učiti osebice, učiti na privat. [imovina.
Privatvermögen, *n.* osebna, osebnička
Privatzeugniß, *n.* osebničko svědočanstvo, sukromna svědočba.
Privet, *n.* zahod, prohod, nužnik, hala.
Privilegien- (in Zuſ.) povlastični.
Privilegien-Angelegenheit, *f.* povlastični posao. [stice.
Privilegien-Eingriff, *m.* povreda povla-
Privilegien-Erlöſchung, *f.* dospětak, prestanak povlastice.
Privilegien-Erweiterung, *f.* povećanje, razširenje povlastice. [stice.
Privilegien-Inhaber, *m.* vlastnik povla-
Privilegien-Taxe, *f.* povlastnina.
Privilegien-Urkunde, *f.* povlastnica.
Privilegien-Verlängerung, *f.* produženje povlastice.
Privilegien-Verleihung, *f.* podělba, davanje povlastice.
Privilegiren, *v. a.* povlastiti.
Privilegirt, *adj.* povlašćen.
Privilegium, *n.* povlastica, privilegija.
Pro, *prp.* — et contra, za i proti; za obě strane; — rata, razměrno; — mille, na tisuću, hiljadu.
Probabel, Probabilität, ſ. Wahrſcheinlich, Wahrſcheinlichkeit.
Probat, *adj.* dokazan; izkušan.
Probation, ſ. Probe.
Probe, *f.* (Verſuch), ogled, pokus, pokušaj, proba; die — beſtehen, obastati na kušnji; d. Farbe hält die —, mast (boja) nepušta; Einen auf die — ſtellen, izkušavati koga; (Muſter), ogled, mustra; —n des Fleißes, dokazi marljivosti; (*arith.*) ogled; — machen, ogledati; (Zeichen, z. B. am Silber), biljeg; (Beweis), dokaz; die Beweismittel machen eine halbe —, dokazala čine polovinu dokaza.
Probearbeit, *f.* ogledna, pokusna radnja.
Probebacken, *n.* pecivo za kušnju.
Probeblatt, *n.* list za ogled, oglednica.
Probeblei, *n.* ogledno olovo. [ogled.
Probebogen, *m.* popravni list; list za
Probebuch, Probirbuch, *n.* ogledovnik.
Probedreſchen, *n.* ogledna mlatnja.
Probeeid, *m.* dokazna zakletva, prisega.
Probeeiſen, *n.* ogledno željezo.
Probefahrt, *f.* vožnja za ogled; ogledna vožnja.
Probefeſt, *adj.* izkušan, prokušan.
Probegeräth, *n.* kušala; ogledala.
Probegeſang, *m.* pokusno pěvanje.
Probegewicht, *n.* ogledni utez.
Probegold, *n.* izkušano, prokušano zlato.
Probehaltend, Probhaltig, Probehaltig, *adj.* obastao na kušnji; prokušan; ein —er Wechſel, měnica u redu.
Probehammer, *m.* kušarski, ogledni mlatić.
Probejahr, *n.* godina od kušnje.
Probekluft, ſ. Probezange.
Probekorn, *n.* ogledno zrno.
Probekunſt, *f.* kušarstvo.
Probelöffel, *m.* ogledna žlica.
Probemaß, *n.* ogledna měra.
Probemäßig, *adj.* kao ogled; jednak s ogledom.
Probemuſter, *n.* ogledac; pregledalica.
Proben, *v. a.* kušati, izkušavati, obidovati, probirati; ich will einmal —, pokušat ću; das Gewehr —, prokušati pušku; d. Wein —, kušati, ogledati vino; einen Menſchen —, izkušati koga.
Probenadel, *f.* ogledna igla.
Probeofen, *m.* ogledna peć.
Probeplatte, *f.* kušnica. [nju.
Probepredigt, *f.* propověd za ogled, kuš-
Prober, *m.* kušar; izkušač, probirač.
Probergebühr, *f.* kušarina.
Probering, *m.* ogledni kolutić.
Proberöhre, *f.* ogledna cěv.
Probeſcheibe, *f.* ogledni koturac.
Probeſchrift, *f.* pismo za ogled; pregledalica. [bro.
Probeſilber, *n.* izkušano, prokušano sre-
Probeſtab, *m.* ogledna palica, motka.
Probeſtein, *m.* kušnik; (*fig.*) kušnja.
Probeſtock, ſ. Probeſtab.
Probeſtube, *f.* kušarnica.
Probeſtück, *n.* ogledac.
Probetiegel, *m.* kušarski lončić.
Probetute, *f.* kušarski tulac.
Probeuhr, *f.* dobnjak (ura, sat) na kušnji; izgledni dobnjak.
Probewage, *f.* ogledna tezulja.
Probewerkzeug, *n.* kušalo.

Probezange, *f.* kušarske klěšte.
Probezeit, *f.* vrěme kušnje.
Probezinn, *n.* izkušan, prokušan cin i. [kositer.
Probirblei, Probiren usw., s. Probeblei, Proben usw.
Probität, *f.* poštenje.
Problem, *n.* zadaća, zadatak, problema.
Problematisch, *adj.* mogući; neizvěstan, problematičan.
Pröbling, *m.* izkušanik.
Probst, *m.* predstavnik, prepošt, prepozit.
Probstei, *f.* predstavništvo, prepoštija.
Procedur, *f.* postupak.
Procent, *a.* postotak, nastotak, procent; (Gewinn), dobitak; s. Percent.
Procentenabzug, *m.* odbitak postotakah.
Procentenrechnung, *f.* postotni račun.
Procentual, *adj.* postotan.
Procentzahl, *f.* stotni broj.
Procentzeichen, *n.* znak stotine.
Proceß, *m.* parnica; — führen, preti se, suditi se (s kim); — machen, zapreti (koga); kurzen — machen, neokolišiti mnogo; (*chem.*) postupak.
Proceßacten, *pl.* parnični spisi.
Proceßerneuerung, *f.* iznovica.
Proceßführung, *f.* parba.
Proceßhandlung, *f.* parbeno dělo.
Proceſſion, *f.* provod, prěnos, obhod, procesija; (b. Dr.) litija.
Proceſſionsraupe, *f.* Proceſſionsſpinner, *m.* (*Gastropacha processionea*), četnjak.
Proceſſiren, *v. n.* preti se; těrati (koga) po sudovih.
Proceſſirung, *f.* parba.
Proceßkoſten, *pl.* parben trošak.
Proceßmacher, *m.* parničar.
Proceßordnung, *f.* parben red; (Procedur), postupnik.
Proceßſache, *f.* parbena stvar, parben posao; pra.
Proceßſüchtig, *adj.* er iſt ſehr —, velik je parničar.
Proceſſualiſch, *adj.* parben.
Proceßverhandlung, *f.* razprava parnice.
Proclamation, *f.* proglas.
Proclamiren, *v. a.* proglasiti; ein Brautpaar —, navěstiti, ozvati, napověditi zaručnike.
Procura, *f.* punomoćje; per —m, po ovlasti, punomoćjem; — führen, ovlašćen biti.
Procuraführer, Procuraträger, Procurant, *m.* ovlašćenik; zastupnik. [nika.
Procura-Indoſſament, *n.* naledja ovlašće-
Procurator, *m.* (Bevollmächtigte), punomoćnik; (Anwalt), odvětnik.
Prodotto, *n.* čist dobitak.
Producent, *m.* (v. Naturproduct.) dobivalac, izvodič; (v. Kunſtpr.) tvorilac, gotovilac; (Vorzeiger), pokaznik.
Produciren, *v. a.* (beibringen), pokazati, doněti; dovesti; ſich —, izkazati se; (v. d. Natur), ploditi, roditi; (v. Naturproduct.) dobivati, izvoditi; (v. Kunſtprduct.) tvoriti, praviti, gotoviti, načinjati.
Product, *n.* izvod, (proizvod), plod; ein — der Fantaſie, izmišljotina; (*arith.*) umnožak; (Natur—), plodina, plod; (Kunſt—), tvorina; (Reſultat), poslědak.
Productenhandel, *m.* trgovina plodinami.
Productenpreis, *m.* cěna plodinah, plodovah; tvorinah.
Production, *f.* (v. Naturpr.) dobivanje, izvodjenje plodinah i. plodovah; (v. Kunſtpr.) tvorenje, gotovljenje, načinjanje; (alle Producte), plodstvo; tvorstvo; (Beibringung), pokaz; (Darſtellung), izkaz.
Productionscapital, *n.* izvodna glavnica.
Productionsfähigkeit, Productionskraft, *f.* plodnost; izvodnost; tvornost.
Productionskoſten, *pl.* izvodni trošak.
Productionspreis, *m.* izvodnina; tvorina; izvodna cěna.
Productiv, *adj.* plodan; plodovit; tvorljiv.
Productivfähigkeit, s. Productionsfähigkeit.
Productivität, *f.* plodovitost; tvorljivost.
Profan, *adj.* světski, mirski; neposvećen.
Profanation, *f.* oskvrna.
Profane, *m.* neposvećenik.
Profaniren, *v. a.* oskvrniti.
Profeß, *f.* zavět; — thun, zavětovati se.
Profeß, *m.* zavětnik.
Profeſſion, *f.* (Handwerk), zanat; (Beſchäftigung), posao.
Profeſſionell, *adj.* zanatnički.
Profeſſioniſt, *m.* zanatnik, zanatlija.
Profeſſionsmäßig, *adj.* zanatnički.
Profeſſo, er —, nahvalice.
Profeſſor, *m.* naučitelj, učitelj, profesor.
Profeſſorat, *n.* naučiteljstvo, učiteljstve, profesorat, profesura.
Profeſſoren-Collegium, *n.* sbor naučiteljah.
Profeſſorfrau, *f.* naučiteljeva žena, profesorovica.
Profeſſorſtelle, Profeſſur, *f.* naučiteljstvo, učiteljstvo, služba naučitelja, profesura.
Profil, *n.* bok, strana; en — zeichnen, sa strane nacrtati; (*arch.*) proseк; (Profilriß, Profilzeichnung), nacrt proseka. [korist.
Profit, *m.* dobitak, uhar, profit; (Nutzen),
Profitabel, *adj.* uharan; koristan; — ſein, za uhar biti.
Profitchen, *n.* dobitac.
Profitiren, *v. a.* dobiti, oklapiti, fajdisati.
Profos, *m.* vojni tamničar, profos; Einen zum —en ſchicken, dati koga zatvoriti.
Profoſenwache, *f.* uznička straža.
Profund, *adj.* dubok.
Profundimetrie, *f.* duboměrstvo.

Prognoſie, Prognoſis, *f.* navēst.
Prognoſticiren, *v. a.* proricati.
Prognoſtikon, *n.* proročanstvo; Einem ein gutes — ſtellen, proricati komu sreću i napredak.
Prognoſtiſch, *adj.* navēšten; proročanski.
Programm, *n.* (in Schulen), izvēst, program; (Überſicht), pregled; (Vorrede), [proslov.
Progreß, *m.* napredak.
Progreſſion, *f.* napredovanje; (*arith.*)
Progreſſiſt, *m.* naprednjak. [postupica.
Progreſſiſtiſch, *adj.* naprednjački.
Progreſſiv, *adj.* napredujući; —, *adv.* (*math.*) postupkē.
Progreſſivität, *f.* postupačnost.
Prohibiren, *v. a.* zabraniti.
Prohibition, *f.* zabrana.
Prohibitiv, *adj.* zabranjujući (uvoz i izvoz), zabranski, prohibitivan.
Prohibitivſyſtem, *n.* zabrana tudje trgovine (u zemlji), zabranstvo, prohibitivna sistema.
Prohibitivzoll, *m.* carina za zabranu tudje trgovine; prohibitivna carina.
Prohne, *f.* medja.
Project, *n.* (Entwurf), nacrt; (Plan), osnova; (Vorhaben), nakana.
Projectil, *n.* hitalo.
Projectmacher, *m.* osnovar.
Projection, *f.* uzmet; nacrt.
Projectionsachſe, *f.* uzmetna os.
Projectionsebene, *f.* uzmetna ravan.
Projectionslehre, *f.* uzmetba.
Projectionsmethode, *f.* uzmetni način.
Projiciren, *v. a.* uzmetnuti, uzmetati.
Prokeln, *pl.* prokolice.
Prolaphus, *m.* izvala.
Proletariat, *n.* bezkućanici.
Proletarier, *m.* bezkućanik.
Proletariſmus, *m.* bezkućanstvo.
Prolog, *m.* proslov.
Prolongation, *f.* otega, produženje (n. p. [mēnice).
Prolongiren, *v. a.* otegnuti; odročiti; produžiti.
Promemoria, ſ. Memorandum.
Promenade, *f.* šetalište.
Promeniren, *v. n.* šetati, šetati se.
Promeſſe, *f.* obećajka, obećanica, promesa.
Promeſſengeſchäft, *n.* obećanisanje.
Promeſſenverkäufer, *m.* obećanisar.
Promotion, *f.* povišnja; uzvišnja; promak.
Promoviren, *v. a.* uzvisiti; povisiti; promicati; er hat promovirt, postao je doktor (magister). [uredan.
Prompt, *adj.* brz; (pünktlich), točan,
Promulgation, *f.* proglašivanje.
Promulgiren, *v. a.* proglasiti.
Pronomen, *n.* zaime.
Pronunciren, *v. a.* izgovoriti, izgovarati.
Propädeutik, *f.* preduka, propedevtika.
Propädeutiſch, *adj.* predučan.
Propaganda, *f.* razplodište, propaganda.
Propagandiſt, *m.* razplodilac, propagandista. [niti.
Propagiren, *v. a.* razploditi, razprostra-
Propeller, *m.* gonjač.
Prophet, *m.* prorok; (*Mantis*), bogomoljka; —in, *f.* proročica.
Prophetenapfel, *m.* ſ. Prophetengurke.
Prophetengabe, *f.* proročanski dar.
Prophetengeiſt, *m.* proročanski duh.
Prophetengurke, *f.* (*Cucumis prophetarum*), proročanski krastavac.
Prophetenkraut, ſ. Bilſenkraut.
Prophetenſchaft, *f.* proroštvo.
Prophetiſch, *adj.* prorokov; proročki; proročanski. [proricati.
Prophezeien, *v. a.* prorokovati; proreći,
Prophezeiung, *f.* proročanstvo; ſeine — iſt eingetroffen, urodila mu je rēč; (das Prophezeien), prorokovanje.
Propination, *f.* točenje; vinotočje.
Propinationsrecht, *n.* pravo točenja.
Propionſäure, *f.* propionska kiselina.
Propoliſt, *m.* prēkupac.
Proponent, *m.* predlagalac.
Proponiren, *v. a.* predložiti, predlagati.
Proportion, *f.* razmēr(a); — haben, razmēran biti.
Proportionalität, *f.* razmērnost. [rilo.
Proportional-Maßſtab, *m.* razmērno mē-
Proportional-Winkel, *m.* razmērni ugao.
Proportionalzahl, *f.* razmērni broj.
Proportionalzirkel, *m.* razmērni šestar.
Proportionirlich, Proportionirt, *adj.* raz-
Propoſition, *f.* predlog. [mēran.
Proprehandlung, ſ. Eigenhandlung.
Proprewechſel, *m.* svoja, vlastita mēnica.
Proprietär, *m.* vlastnik.
Propſt, ſ. Probſt.
Propyläen, *pl.* preddvorje.
Prorector, *m.* podupravitelj, prorektor.
Prorogation, *f.* odgoda.
Prorogiren, *v. a.* odgoditi.
Proſa, *f.* prostoreka, proza.
Proſaiker, *m.* prozaik.
Proſaiſch, *adj.* prostorečan, prozaičan.
Proſcenium, *n.* predak pozorišta.
Proſcribiren, ſ. Ächten. [sektor.
Proſector, *m.* nadstojnik razudbe, pro-
Proſelyt, *m.* obraćenik; pokrštenik, pokrštenjak.
Proſelytenmacher, *m.* odpadilac.
Proſelytenmacherei, *f.* Proſelytismus, *m.* odpadjivanje, prevēravanje.
Proſenchym, *n.* vlaknina.
Proſit! na zdravje!
Proſodie, Proſodik, *f.* glasoměrje; stihotvorstvo, prozodija.
Proſodiſch, *adj.* glasoměran, prozodijski.
Proſpect, *m.* pogled, razgled; (Überſicht), pregled.
Proſpectmalerei, *f.* slikanje razgledah.
Proſperität, ſ. Wohlfahrt.
Proſtheſe, *f.* predmetak.

Proſtituiren, *v. a.* osramotiti.
Proſtitution, *f.* sramoćenje; bludilo, bludništvo
Protaſis, *f.* proreк.
Protection, *f.* zaštita; okrilje.
Protector, *m.* čuvadur, pokrovitelj; zaštitnik.
Protectorat, *n.* čuvadarstvo, pokroviteljstvo.
Proteengewächſe, *pl.* (*Proteinae*), dvoličnice.
Protegé, *m.* zaštićenik, zakriljenik; ſ. Günſtling.
Protegiren, *v. a.* štititi, zakriljivati, zakriliti, zaštititi; ſ. Begünſtigen.
Protein, *n.* protein.
Proteſt, *m.* (Wechſ.) prosvěd, protest; — erheben, prosvědovati; — wegen Nichtannahme, prosvěd radi neprihvata; (Widerſpruch), protivljenje; prigovor; ſ. Verwahrung.
Proteſtant, *m.* prosvěditelj, protivnjak; (*theol.*) protestant; —in, *f.* protestantica.
Proteſtantiſch, *adj.* protestantički.
Proteſtation, *f.* prosvědovanje; protestacija; ſ. Proteſt.
Proteſtaufnahme, *f.* zapisanje prosvěda; zapisnik o prosvědu.
Proteſterhebung, *f.* prosvědovanje.
Proteſtgebühr, *f.* prosvědnina.
Proteſtiren, *v. a.* einen Wechſel —, prosvědovati měnicu; (widerſprechen), protiviti se, prigovarati, ograditi se, protestovati.
Proteſtkoſten, *pl.* prosvědni trošak.
Proteſtprotokoll, *n.* prosvědni zapisnik.
Proteſtſpeſen, ſ. Proteſtkoſten.
Proteſttag, *m.* dan (od) prosvěda.
Proteſturkunde, *f.* prosvědnica.
Protokoll, *n.* zapisnik, napisnik, protokol; etwas zu — geben, zapisati što u zapisnik; ein — aufnehmen, napisati, pisati (o čem) zapisnik.
Protokollariſch, *adj.* zapisnički; —e Vernehmung, saslušanje na zapisnik.
Protokolliren, *v. a.* zapisati u zapisnik; zapisati, zapisivati.
Protokolliſt, *m.* zapisivalac; protokolista,
Protokolls-Aufnahme, *f.* pisanje zapisnika; zapisivanje.
Protokolls-Ausfertigung, *f.* zapisnički odpravak.
Protokolls-Auszug, Protokolls-Extract, *m.* izvadak zapisnika.
Protokollsführer, *m.* pisalac zapisnika; zapisivalac.
Protokollsführung, *f.* pisanje zapisnika.
Protokollsnummer, Protokollszahl, *f.* broj zapisnika, podnesnika.
Protomartyr, *m.* prvomučenik.
Protomedicus, *m.* pralěčnik.
Protonotár, *m.* prabilježnik.
Protorex, *m.* prvověnčanik.
Prototyp, *m.* pralik.
Protoryd, *n.* prvokis.
Protozoon, *n.* praživ.
Protraktion, *f.* odgadjanje, odtezanje; odgoda.
Protzen, *v. n.* prkositi; —, *v. a.* (*mil.*) pomaći, dići.
Protzig, *adj.* prkosit; ein —er Menſch, prkosica; — thun, prkositi.
Protzkette, *f.* topovski lanac.
Protznagel, *m.* topovski svornjak.
Protzrad, *n.* topovsko kolo.
Protzring, *m.* kolut od poduške.
Protzwagen, *m.* topovske kolečke, topovska kola.
Prove, ſ. Ableger.
Proventen, *pl.* dohodci.
Proventen-Caſſe, *f.* dohodna pěneznica.
Provenzeröl, *n.* provans.
Proviant, *m.* živež, hrana, komore, zaira, proviant.
Proviantamt, *n.* živežarnica.
Proviantbaus, Proviantmagazin, *n.* živežnik, hambar.
Proviantiren, *v. a.* nabavljati (komu) živež, hranu.
Proviantmeiſter, *m.* živežar.
Proviantpferd, *n.* (konj-)živežnjak.
Proviantſchiff, *n.* ladja-živežnica.
Proviantverwaltung, *f.* uprava živežarstva.
Proviantwagen, *m.* živežna kola.
Proviantweſen, *n.* živežarstvo.
Providenz, *f.* promisao.
Provinz, *f.* pokrajina.
Provincial, *adj.* pokrajinski.
Provincial, *m.* (Ordens—), državnik, provincial.
Provincial-Hauptſtadt, *f.* glavni grad pokrajine.
Provincial-Intereſſe, *n.* korist pokrajine.
Provincialismus, *m.* provincializam.
Provincialregierung, *f.* pokrajinska vlada.
Provincialzahlamt, *n.* pokrajinska platara.
Provinzroſe, *f.* stoperka.
Proviſion, *f.* (Vorrath), zaliha; (Mundvorrath), živež; (*merc.* Gebühr), opravnina; (Entgelt), odbitak.
Proviſionsconto, *m.* račun o opravnini.
Proviſor, *m.* oskrbnik, upravnik, provizur.
Proviſoriſch, *adj.* privremeni.
Proviſorium, *n.* privremena uredba, naredba.
Provocant, *m.* zazivač.
Provocat, *m.* zazvanik.
Provocation, *f.* zaziv; zazivanje.
Provociren, *v. a.* zazvati, zazivati.
Prozent, Prozeß, ſ. Procent uſw.
Prudel, *m.* para, sapa; (wdm.) kao, kaljuža; ſ. Sprudel.
Prudeln, *v. n.* pariti se; ſ. Sprudeln.
Prüderie, *f.* kicošenje.
Prüfeiſen, *n.* ſ. Sonde.
Prüfejahr, *n.* izkušna godina.
Prüfen, *v. a.* (probiren), kušati, izkušati, prokušati; ein Maß —, podměriti, podměravati; Wein —, izkušavati, kušati vino; einen Freund —, prijatelja kušati; prüfet Alles und das Gute behaltet, sve kušajte, a dobro zadržite; einen Vorſchlag —, promotriti,

razmotriti, pretresati predlog; den Schüler —, izpitati, izpitivati učenika; ſich ſelbſt —, izpitivati se; eine Urkunde —, pregledati izpravu (je-li prava).
Prüfer, *m.* izpitalac, razsudnik.
Prüfling, *m.* izpitanik.
Prüfnadel, *f.* kušaljka.
Prüfſtein, ſ. Probeſtein.
Prüfung, *f.* izkušavanje; kušanje; promatranje; izvid; (ein. Schülers), izpitivanje, izpit.
Prüfungsabtheilung, *f.* izpitni razred.
Prüfungsausſchuß, *m.* izpitni odbor.
Prüfungscandidat, *m.* izpitavanik; izpitanik.
Prüfungscommiſſion, *f.* izpitno povêrenstvo.
Prüfungsform, *f.* način izpitivanja.
Prüfungsgegenſtand, *m.* predmet izpita, izpitni predmet.
Prüfungsgeiſt, *m.* izpitovnost.
Prüfungsmittel, *n.* izpitivalo; kušalo.
Prüfungsprotokoll, *n.* izpitni zapisnik.
Prüfungsſaal, *m.* izpitaonica.
Prüfungstag, *m.* izpitni dan; am —e, na dan izpita.
Prüfungstaxe, *f.* izpitovina, izpitnina.
Prüfungsvorſchrift, *f.* propis o izpitu.
Prüfungszeit, *f.* kušnja; vrême kušnje.
Prüfungszeugniß, *n.* izpitna svêdočba.
Prügel, *m.* klip, bilja; ſ. Knüttel; man muß ihn mit d. — dazutreiben, batinom ga treba nagoniti, natêrati; (Schläge), batine; Einem — geben, batinati (koga); udariti komu batine; izlupati (koga); da wird's — geben, bit će poklepakah; bit će pun tur batinah; er ſucht —, svrbe ga ledja; eine Tracht —, desetak, dosta i. puna kola batinah.
Prügelbank, *f.* dereš, macko, klupa.
Prügelei, *f.* boj, batine, oklepci.
Prügelholz, *n.* klipovje, oblice.
Prügeln, *v. a.* biti, batinati, tući, mlatiti, derati, devetati, toljagati, tolebati, makljati, lêmati; ſich —, potući se, polupati se; Einen zu Tode —, primlatiti, umlatiti koga; einen Hund —, ſ. Knütteln.
Prügelſtrafe, *f.* batinanje.
Prügelſuppe, *f.* lêskova mast, oklepci
Prügelweg, *m.* fašinast put.
Prügler, *m.* lemanja.
Prümmel, *m.* mrvica.
Prunelle, *f.* oljuštena šljiva; ſ. Brunelle.
Prungnagel, *m.* žimač.
Prunk, *m.* gizda, velelêpje; sjajnost; parada.
Prunkadder, *m.* (*Elaps corallinus*), koraljasta zmija.
Prunkaufzug, *m.* svečan provod.
Prunkbett, *n.* nagizdana postelja.
Prunkblume, *f.* gizdav cvêtak.
Prunkbohne, *f.* duhovski grah.
Prunken, ſ. Prangen.
Prunker, *m.* gizdelin.
Prunkgewand, *n.* svečana odêća, odêlo od dike.
Prunkhaft, *adj.* gizdav, nagizdan, velelêpan.
Prunkpferd, *n.* povodnik.
Prunkredner, ſ. Declamator.
Prunkſaal, *m.* velelêpna dvorana.
Prunkſucht, *f.* pohlepa na gizdu.
Prunkſüchtig, *adj.* pohlepan na gizdu.
Prunkvoll, *adj.* gizdav, nagizdan, velelêpan, paradan.
Prunkwerk, ſ. Prachtwerk.
Prunkzimmer, *n.* gizdava, svečana soba.
Prüſel, *m.* dolnji parožčić.
Pruſten, *v. n.* frcati.
Pſalm, *m.* psalam.
Pſalmbuch, *n.* psaltir, saltir.
Pſalmdichter, *m.* spêvač psalamah.
Pſalmen, *v. n.* pêvati psalme.
Pſalmgeſang, *m.* psalam.
Pſalmiſt, *m.* psalmista; ſ. Pſalmdichter.
Pſalmodiren, ſ. Pſalmen.
Pſalmſänger, ſ. Pſalmdichter.
Pſalter, *m.* psaltir, saltir; (Blättermagen), knjižnjak, knjižci, knjižavci.
Pſelloplaſtik, *f.* plutarstvo.
Pſeudofürſt, *m.* suknežica.
Pſeudokönig, *m.* tobožnji kralj, nazovikralj.
Pſeudokryſtall, *m.* paledac, suledac.
Pſeudomorphoſen, *pl.* naličine, palikovi; ſ. Pſeudokryſtall.
Pſeudonym(iſch), *adj.* tudjo-imeni.
Pſeudonymus, *m.* tudjo-imenjak.
Pſeudophiloſoph, *m.* tobožnji i. nazovimudarac.
Pſeudoſchwefelcyan, Pſeudorhodan, *m.* pseudosulfocian.
Pſilomelan, *n.* galovac.
Pſittig, *m.* papiga.
Pſt! *int.* pst! ps!
Pſychiſch, *adj.* dušević.
Pſycholog, *m.* dušoslovac, psiholog.
Pſychologie, *f.* dušoslovje.
Pſychologiſch, *adj.* dušoslovan.
Pſychrometer, *m.* močoměr.
Ptyalinum, *n.* slinovina.
Pubertät, ſ. Mannbarkeit.
Publication, *f.* proglašivanje, proglas.
Publiciren, *v. a.* proglasiti, objaviti, obnarodovati.
Publiciſt, *m.* publicista.
Publiciſtik, *f.* publicistika; novinstvo.
Publiciſtiſch, *adj.* publicistički.
Publicität, *f.* javnost.
Publicum, *n.* občinstvo.
Pucht, *f.* sušnica.
Puck! *int.* puc!
Puckel, ſ. Buckel.
Pucken, *v. n.* pucati.
Pud, *n.* pud.
Pudding, *m.* puding.
Puddingſtein, *m.* oblutak.
Puddeln, Puddlen, *v. a.* pudlovati.
Puddleiſen, *n.* pudlovano željezo.
Puddlofen, *m.* pudlovnica.

Puddlingsproceß, *m.* pudlovanje.
Pudel, *m.* bradaš, kudrov, kudronja, pudla; (spr.) so naß wie ein —, mokar kao snop i. močionica; (Fehler), maša; s. Kegelbahn.
Pudelfisch, s. Wels.
Pudelmütze, *f.* šubara.
Pudeln, *v. a.* mučiti, kostolomiti; —, *v. n.* promašiti, umašiti; (wackeln), gegati se, pendeljiti.
Pudelnärrisch, *adj.* tamašan, smešan.
Pudelschnepfe, s. Pfuhlschnepfe.
Puder, *m.* prah (za kosu).
Puderbeutel, *m.* kesa za prah (za kosu).
Puderbüchse, *f.* prašnica.
Puderig, *adj.* naprašen.
Pudermantel, *m.* ogrnjač.
Pudern, *v. a.* prašiti, naprašiti.
Puderpüster, *m.* prašilo.
Puderquast, *m.* prašilica.
Puderfalm, *m.* (*Salmo pulverulentus*), uprašen losos.
Puderschachtel, s. Puderbüchse.
Puderzucker, *m.* utučen slador (šećer, cukar); s. Mostovade.
Puff! *int.* lup! tresk! (v. Gewehren), [dupa!
Puff, *m.* bubac; bubotak; es that einen —, bubnù; Püffe austheilen, bubati; Püffe, *pl.* bubatak; s. Puffärmel.
Puffärmel, *m.* nabušen rukav, nabušak.
Puffbohne, *f.* bob.
Puffen, *v. n.* puktati, pući; —, *v. a.* bubnuti, bubati, bubati; d. Ärmel —, nabušiti rukave.
Puffer, *m.* s. Terzerole.
Puffern, *v. n.* puktati.
Pule, s. Henne.
Pulpet, s. Pult.
Pulroß, *n.* (*Tringa squatarola*), crni dular.
Puls, *m.* bilo; nach dem —e fühlen, an den — fühlen, obaći bilo.
Pulsader, *f.* kucavica, odihavica, dihavica, treptivica; —n, *pl.* žile-odvodnice.
Pulsadergeschwulst, *f.* nabuhlost kucavice.
Pulsation, *f.* kucanje bila.
Pulsen, Pulsiren, *v. n.* kucati.
Pulsmesser, *n.* bilomèr.
Pulsschlag, *m.* kucanje, kucaj bila
Pulsstillstand, *m.* Pulsstockung, *f.* bilostaja.
Pulszittern, *n.* trepćenje bila.
Pult, *n.* stalnica; (Lese—), štionik; (Schreibe—), pisaonik.
Pultdach, *n.* strehać, slon.
Pulver, *n.* (Arznei), prah, prašak; ein — einnehmen, uzeti prah; (Schieß—), prah, barut; — und Blei, prah i olovo; (spr.) er ist keinen Schuß — werth, nevalja ni za što; nije vrědan, da se batine latiš; nebih ga bio, da ga nadjem u kupusu; sie haben d. — verschossen, nestade im praha; er kann das — nicht riechen, smrdi mu barut; der hat das — nicht erfunden, nije bio na vrzinu kolu.
Pulverbeutel, *m.* barutnjača, barutna kesa.
Pulverbüchse, *f.* prašnica.
Pülverchen, *n.* prašak
Pulverdampf, *m.* dim, magla od praha.
Pulverfabrik, s. Pulvermühle.
Pulverfaß, *n.* bure (od) praha, baruta.
Pulverflasche, *f.* s. Pulverhorn. [hom).
Pulvergang, *m.* podkop napunjen (pra-
Pulverhaus, s. Pulvermagazin.
Pulverholz, *n.* s. Faulbaum.
Pulverhorn, *n.* barutnjača, basma, vezma, rog za prah.
Pulvericht, *adj.* prašast.
Pulverig, *adj.* prašan.
Pulverisation, *f.* meljava, meljavljenje, satiranje (u prah). [ljaviti.
Pulverisiren, *v a.* satrti (u prah), pome-
Pulverkammer, *f.* ognjište, torna, hazna; (in Schiff.) barutnica.
Pulverkarren, *m.* barutna kola.
Pulverkorn, *n.* zrno od praha, baruta.
Pulvermagazin, *n.* prašara, barutana.
Pulvermaß, *n.* ćila, mertuk, puščana
Pulvermasse, *f.* prašivo. [měrica.
Pulvermühle, *f.* prašarnica, barutni mlin.
Pulvermüller, *m.* prašar.
Pulvern, *v. n.* uzimati prahe.
Pulvern, *v. a.* s. Pulverisiren.
Pulverprobe, *f.* ogledanje, kušanje praha, baruta; (Werkzeug), čarak.
Pulverrauch, *m.* dim od praha.
Pulverröllchen, *n.* s. Patrone.
Pulversack, *m.* vreća (od) praha; (an Feuerröhren), ognjište.
Pulversatz, *m.* s. Pulvermasse.
Pulverscheu, *adj.* plah od praha; ein —er Mensch, kukavica.
Pulverschwamm, *m.* uprašena guba.
Pulversieb, *n.* sito za prah. [gumom.
Pulversprengen, *n* dizanje prahom, la-
Pulverthurm, *m.* s. Pulvermagazin.
Pulvertonne, *f.* s. Pulverfaß. [ruta.
Pulververkäufer, *m.* prodavac praha, ba-
Pulverwagen, *m.* barutna kola.
Pulverwurst, *f.* barutna kobasica.
Pulverzeug, *n.* s. Pulvermasse.
Puma, *m.* (*Felis concolor*), crveni lav,
Pump! s. Plump! [puma.
Pumpbalken, *m.* obravnjača.
Pumpbrunnen, *m.* zdenac na smrk i. cmrk.
Pumpe, *f.* smrk, cmrk, sisalo, sisaljka.
Pumpen, *v. n.* bušiti, bućnuti, ljosnuti; šobotati; —, *v. a.* smrkati, cmrkati, vaditi na cmrk i. sisalo [sala.
Pumpenärmel, *m.* rukav od cmrka i. si-
Pumpenbohrer, *m.* cmrčar, sisaljčar.
Pumpengat, *n.* ušće od cmrka i. sisala.
Pumpengestänge, *n.* crpala.
Pumpenherz, *n.* s. Pumpenschuh.
Pumpenkasten, *m.* cmrkovnik.
Pumpenkessel, *m.* kotao od cmrka i. sisala.

Pumpenkette, *f.* lanac od cmrka i. sisala.
Pumpenklappe, *f.* zalistak od cmrka i. sisala.
Pumpenkolben, *m.* stapalo od cmrka i.
Pumpenmacher, *m.* cmrčar, sisaljčar.
Pumpenmücke, *f.* soha od cmrka i. sisala.
Pumpenrohr, *n.* Pumpenröhre, *f.* cěv od cmrka i. sisala; sisak.
Pumpenſauger, ſ. Pumpenſchuh.
Pumpenſchlag, *m.* poteg cmrka.
Pumpenſchraper, *m.* čistilica cmrka.
Pumpenſchuh, *m.* sisač; golěn od cmrka i. sisala.
Pumpenſchwengel, *m.* ručica od cmrka i.
Pumpenſood, *n.* cmrkovište.
Pumpenſpiel, *n.* cmrkanje.
Pumpenſtange, *f.* vucanj (od cmrka).
Pumpenſtempel, *m.* stapalo, stapajica (od cmrka).
Pumpenſtiefel, ſ. Pumpenſchuh.
Pumpenſtock, *m.* ſ. Pumpenſtange.
Pumpentopf, *m.* ſ. Pumpenſood.
Pumpenwerk, *n.* sisalje, cmrčje, cmrk.
Pumper, *m.* cmrkač.
Pumpern, *v. n.* bubati, lupati; ein Wagen pumpert, kola štropoću.
Pumpernickel, *m.* profunta; ſ. Spaßvogel.
Pumphoſen, ſ. Pluderhoſen.
Pumpkeule, ſ. Plumpkeule.
Pumps, *m.* větar; einen — laſſen, pustiti větar, izpustiti se.
Pumpſen, *v. n.* bušiti, bućnuti.
Pumpskeule, *f.* palacka.
Pumpſtange, *f.* potegača; ſ. Plumpſtock.
Pumpwerk, ſ. Pumpenwerk.
Punct, Punkt, *m.* (Stich), bod, bodac; (*punctum*), pik, piknja, bodica, točka; den — über das i ſetzen, nadmetnuti nad i; einen — machen, piknuti, napraviti piknju; es iſt — zehn, upravo je deset satih; das trifft auf den — zu, to se je do dlake sbilo; und hiermit mache ich —um, pak sad amin svatovi; pa s tim kraj i konac; der erſte — des Vertrages, prvi članak i. prva točka pogodbe; was dieſen — betrifft, što se toga tiče; ein wichtiger —, važna stvar; im — der Ehre, gledeć na poštenje; er iſt auf dem —e abzureiſen, hoće da krene na put i da otidje; nakan je putovati; — für — etwas beantworten, odgovarati na svaku točku napose; es darf daran fein — (o. Pünktchen) fehlen, da nebude ni za dlaku manje; die Erde iſt nur ein — gegen die ganze Welt, zemlja je samo pikac prema cělomu světu; einen feſten — ſuchen, tražiti stanište; (Ort), město; die höchſten —e des Gebirges, vrhunci gorah; (*Serpula planorbis*), plosnata gmizavica.
Punctachat, *m.* piknjast bezdrak.
Punctation, *f* nacrt.
Punktband, *n.* (*Lycaena pruni*), šljivar.
Pünktchen, *n.* (spr.) es darf kein — fehlen, da nije ni dlaku manje.
Punkten, *v. a.* bosti, bockati; ſ. Punktiren.
Punktfarn, ſ. Tüpfelfarn.
Punktiren, *v. a.* praviti točke, bodice, piknje; pikati; punktirt, piknjast, pikmast; punktirte Noten, note s bodicom; (Buchhalt) sravniti, sravnjivati; (*bot.*) punktirte Gefäße, piknjatice.
Punktirfeder, *f.* pikaljka.
Punktirnadel, *f.* ſ. Punktireiſen.
Punktirrad, *n.* pikalo.
Punktirt, ſ. Punktiren.
Punktkoralle, *f.* (*Millepora*), piknjatac.
Pünktlich, *adj.* točan; —, *adv.* točno, upravo; do dlake.
Pünktlichkeit, *f.* točnost.
Punktmäßig, *adj.* točan.
Punktrad, ſ. Punktirrad.
Punktſchale, *f.* (*Venus punctata*), piknjasta ladinka.
Punktſtein, ſ. Granit.
Punktthier, Punktthierchen, *n.* (*Monas*), prvak.
Punktur, *f.* bodac.
Punkturloch, *n.* bodačina.
Punktweiſe, *adv.* točka po točka; članak po članak.
Punktwurm, *m.* ſ. Punktthier.
Punſch, *m.* punč.
Punſchen, *v. n.* pančevati, punč piti.
Punſchextraft, *m.* Punſcheſſenz, *f.* pančevina.
Punſcheule, ſ. Nachteule.
Punſchgeſellſchaft, *f.* pančari.
Punſchglas, *n.* čaša za punč; pančevica.
Punſchiren, ſ. Punſchen.
Punſchlöffel, *m.* žlica za punč.
Punſchnapf, *m.* pančevac.
Puntermahl, *n.* ſ. Salamander.
Punzen, ſ. Bunzen.
Punziren, *v. a.* puncevati.
Punzirung, *f.* puncevanje.
Pup, ſ. Pumpe.
Pupill, *m.* (Waiſe), sirota; nedobnik; ſ. Mündel.
Pupillar, *adj.* sirotinjski.
Pupillargeld, *n.* sirotinjski novac.
Pupillarmäßig, *adj.* sirotinjski, pupilaran.
Pupillarrechnung, *f.* račun o sirotinjskom imutku.
Pupillarſubſtitution, *f.* postavljanje naslědnika nedobniku.
Pupillartabelle, *f.* sirotinjski izkaz.
Pupillarvermögen, *n.* sirotinjski imutak, sirotinjska imovina.
Pupille, *f.* sirota; nedobnica; (im Auge) gledac, gledeće, zornica, vidica.
Pupillencollegium, *n.* nadstojništvo sirotah.
Pupillengeld uſw., ſ. Pupillargeld.
Pupillenrath, ſ. Waiſenvater.
Pupin, *m.* pozemni galeb.
Puppe, *f.* lutka, beba, pupa; (*zool.*) kukuljica, bebka.

Puppen, *v. n.* igrati se lutkami; lutkati, lutkovati; —, *v. a.* zamotati.
Puppenbohrer, *m.* (*Pteromalus puparum*), kukuljarka.
Puppengeſicht, *n.* (*fig.*) lutka, beba.
Puppenhaft, *adj.* lutkast.
Puppenhändler, *m.* lutkar.
Puppenhülle, *f.* } svlačac bobke.
Puppenhülſe, *f.* }
Puppenkirſche, ſ. Judenkirſche.
Puppenkrämer, ſ. Puppenhändler.
Puppenräuber, *m.* (*Colosoma sycophanta*), kukuljičar.
Puppenſpiel, *n.* lutkovanje, igra lutkami; lutke; (*fig.*) dečarija.
Puppenſtand, *m.* kukuljstvo.
Puppenwerk, Puppenzeug, *n.* lutke; (*fig.*) dečarija.
Pur, *adj.* čist; —e Lügen, sve gola laž; —er Wein, čelo vino; —es Waſſer trinken, samu vodu piti.
Purganz, *f.* pročist; čistilo.
Purgation, *f.* (*jur.*) opravdanje.
Purgatorium, *n.* očistac.
Purgiren, *v. a.* terati na polje, čistiti; (*jur.*) oprati, opravdati; —, *v. n.* čistiti se.
Purgirflachs, ſ. Bergflachs.
Purgirkörner, *pl.* (*Semen Ricini*), krpuša; (*Euphorbia Lathyris*), počist.
Purgirkraut, *n.* ſ. Purgirwinde.
Purgirlein, *m.* (*Linum catharticum*), lan-čistilac.
Purgirmittel, *n.* čistilo.
Purgirnuß, ſ. Brechnuß.
Purgirwinde, *f.* (*Convolvulus Scamonia*), povojnica; skamonij.
Purification, *f.* čišćenje.
Purificiren, *v. a.* čistiti, očistiti.
Purismus, *m.* trebljenje jezika, purizam.
Puriſt, *m.* trebilac jezika, purista.
Puritaner, *m.* puritan.
Purpeln, ſ. Maſern.
Purpur, *m.* (Färbeſtoff), grimiz, bagar; mit — färben, obagriti, ogrimizati; der Wangen —, rumenilo lica; (Purpurgewand), ſich in — kleiden, oblačiti se u skrlet; mit d. — bekleiden, ogrnuti bagrenicom; imenovati stožernikom.
Purpurammer, *f.* (*Emberiza mexicana*), meksikanska strnadica.
Purpurapfel, *m.* (*Anona asiatica*), aziatski tikvan.
Purpurbeere, *f.* grimizna bobica.
Purpurbekleidet, *adj.* bagren, grimizan; skrletan.
Purpurblume, ſ. Mehlblume.
Purpurblut, *n.* crvena krv.
Purpurbraſſen, *m.* (*Sparus Synagris*), grimizan spar.
Purpurbraun, *adj.* u grimizno smedj.
Purpurbruſt, *f.* grimizna, bagrena prsa.
Purpurdohle, *f.* (*Monedula purpurea*), grimizna čavka.
Purpurdroſſel, *f.* (*Oriolus phoeniceus*), rumena vuga.
Purpurfarbe, *f.* bagar, grimiz; rumenilo.
Purpurfarben, Purpurfarbig, *adj.* bagren, grimizan; rumen, rumenit.
Purpurfeuer, *n.* rumena vatra.
Purpurflamme, *f.* rumen plamen.
Purpurgewand, *n.* bagreno, grimizno odelo.
Purpurglanz, *m.* bagrena, rumena svetlost.
Purpurglänzend, *adj.* bagreno i. rumeno svetao.
Purpurglut, *f.* grimizan i. rumen žar.
Purpurhuhn, *n.* (*Fulica porph.*), grimizna liska.
Purpurhut, *m.* kardinalski klobuk.
Purpurin, *n.* purpurin.
Purpurklee, *m.* crvena detelina.
Purpurkleid, *n.* bagrena, grimizna, skrletna haljina.
Purpurklepper, *m.* (*Coccothraustes purpurea*), rumena dlaska.
Purpurklette, *f.* ſ. Purpurvogel.
Purpurköpfchen, *n.* rumenglavka.
Purpurlippe, *f.* rumene usne.
Purpurmantel, *m.* bagrenica, binjiš*.
Purpurmeer, *n.* zoroliko more.
Purpurmiſtel, *f.* (*Viscum purpureum*), rumena imela.
Purpurmund, *m.* rumena usta.
Purpurmuſchel, ſ. Purpurſchnecke.
Purpurn, *adj.* grimizan, bagren; rumen.
Purpurn, *v. a.* rumeniti, bagriti, grimiziti.
Purpurnatter, *f.* (*Coluber tyria*), rumen guž i. už.
Purpurpfirſich, *m.* rumena breskva.
Purpurrand, *m.* rumen okrajac.
Purpurreiher, *m.* (*Ardea purpurea*), rumena čaplja.
Purpurroſe, *f.* (*fig.*) rumen obraz.
Purpurroth, Purpurröthe, ſ. Purpurfarben, Purpurfarbe.
Purpurröthlich, *adj.* rumenkast.
Purpurſaft, *m.* rumen sok.
Purpurſaum, *m.* rumen rub i. porub.
Purpurſchein, *m.* rumena svetlost.
Purpurſchiefer, *m.* rumen škriljavac.
Purpurſchimmer, *m.* rumena bleska.
Purpurſchnecke, *f.* (*Murex brandaris*), volak; (*Helix ianthina*), bagrenka.
Purpurſeide, *f.* grimizna, bagrena svila.
Purpurſonne, *f.* zoroliko sunce.
Purpurſtoff, *m.* bagrenina.
Purpurſtrahl, *m.* rumena zraka, rumen trak.
Purpurtraube, *f.* kraljevina.
Purpurvogel, *m.* (*Porphyrio*), bagrenac.
Purpurwange, *f.* rumen obraz.
Purpurweide, *f.* (*Salix purpurea*), vrba-crvenica.
Purpurweiderich, *m.* (*Lythrum Salicaria*), obična vrbica.
Purpurwolke, *f.* rujan oblak.
Purren, *v. n.* vrndati; —, *v. a.* vrkati, navrkati.

Purren, *m.* landa, djavrk.
Pürſchen, Purzel uſw., ſ. Bürſchen, Burzel uſw.
Puſſel, Puſſeln, Puſſen, ſ. Kuß, Küſſen.
Puſtblume, *f.* ſ. Löwenzahn.
Puſtel, *f.* bubuljica, čibuljica; glänzende —, svilarica.
Puſten, *v. n.* hukati.
Puſten, *m.* mozol, čir.
Puſtern, *v. n.* šaptati.
Püſtern, *v. n.* pirkati.
Puſtulös, *adj.* bubuljičav, čibuljičav.
Pute, *f.* pura, tuka, ćura, pujka, ćurka, budija; (ſpr.) dumm wie eine —, lud kao guska.
Putenbraten, *m.* pečen puran, pečena pura, tučevina.
Putenfeder, *f.* purje, budinje, ćurje pero.
Putenhuhn, *n.* ſ. Pute.
Putenhühnchen, *n.* tuče, purče, budče, purica.
Putenhüter, (Putenjunge), *m.* tučar, purar; —in, *f.* tučarica.
Putenjunker, *m.* šljivar.
Putenſtall, *m.* tučnjak.
Putenzucht, *f.* tučarstvo.
Puter, Puterhahn, Puthahn, *m.* puran, ćurak, tukac, budac; (ſpr.) er iſt böſe wie ein —, napućio je pućak; pući se kao ćurak.
Puthenne, ſ. Pute.
Putrescenz, *n.* gnjiloća.
Putſch! *int.* puc puc! drž! uc!
Putt! *int.* pur pur! ćur ćur!
Puttchen, *n.* pile.
Putte, *f.* kaljuža.
Putting, *f.* putnica.
Puttingtau, *n.* putan konop.
Putz, *m.* nakit, ures; (das Ausputzen), kitnja, gizdanje; in ſeinem —e erſcheinen, nagizdati se; (b. Maur.) ſ. Verputz.
Putzbecken, *n.* sapunjača.
Putzdocke, *f.* kaćipera, kaćiperka.
Putze, *f.* mosur; (Poſſe), lakrdija.
Putze, ſ. Putte.
Putzel, *m.* kvasac; (klein. Menſch), šušica, sgeba.
Putzen, *m.* grumen (rude).
Putzen, *v. a.* čistiti, očistiti; (blank machen), světliti; das Licht —, useknuti, ukresati, useknjivati svěću; ſich —, seknuti se; den Bart —, bradu brijati, briti, bričati; die Bäume —, drveće kresati, podkresavati; (*fig.*) Einen —, osapunati, izčešljati, izkarati koga; (in einer Kritik), šibati, prošibati koga; d. Mauer —, žbukati zid; (ſchmücken), ſich —, kititi se, gizdati se, gladiti se, cifrati se; die Sterne — ſich, zvězda se na nebu prosù i. proli; die Vögel — ſich, ptice se vi-
Putzen, *n.* ſ. Schmücken, *n.* [vaju.
Putzer, *m.* čistilac; (Verweis), prěkor, kar, prěkorka.
Putzgegenſtand, *m.* ures, kitnica.
Putzgemach, *n.* ličionica.
Putzgewand, *n.* kićena oděća.
Putzhandel, Putzhändler uſw., ſ. Galanteriehandel.
Putzhans, *m.* gladac, gladun, gladionica, gladibrk.
Putzholz, *n.* šikalica.
Putzig, *adj.* sgebast.
Putzigel, *m.* šušica, sgeba, maljenica.
Putzjungfer, *f.* kićenka; ſ. Putzdocke.
Putzkaſten, *m.* nakitnik.
Putzkopf, ſ. Haubenſtock.
Putzladen, *m.* kitničarnica.
Putzmacherin, *f.* kitničarica.
Putzmeißel, *m.* probojac.
Putzmeſſer, *n.* kosa (kožarska).
Putznarr, ſ. Putzhans.
Putzquehle, *f.* ličnjak, peškir*.
Putzſache, *f.* kitnica.
Putzſchachtel, *f.* nakitnica.
Putzſchere, ſ. Lichtſchere; (b. Seidenweb.) nožice.
Putzſtein *m.* plovućac.
Putzſucht, *f.* pohlepa na kitnju.
Putzſüchtig, *adj.* pohlepan kitnje.
Putztiſch, *m.* ličionik.
Putzwaare, *f.* kitnica.
Putzwaarenhändler, *m.* kitničar.
Putzwaarenhandlung, *f.* kitničarnica.
Putzwäſche, *f.* tanko rubje.
Putzwerk, *n.* nakit.
Putzzange, *f.* štipaljke.
Putzzeug, *n.* čistila.
Putzzimmer, ſ. Putzgemach.
Puzen, *m.* muzga.
Puzzolanerde, *f.* pucolanka.
Pylorus, ſ. Pförtner.
Pyramidal(iſch), *adj.* piljast, šiljast.
Pyramide, *f.* šilj, pilj, piramida; (*mil.*) —n formiren, ponaslanjati puške stu-
Pyramidenförmig, ſ. Pyramidal. [bočice.
Pyramidenpappel, *f.* jablan.
Pyrochlor, *m.* žućenac.
Pyrit, ſ. Schwefelkies. [lina.
Pyrocitronſäure, *f.* smudocitrunova kise-
Pyrogallusſäure, *f.* smudošiščana kiselina.
Pyrogen, *adj.* ognjorodan.
Pyrol, *m.* ſ. Goldamſel.
Pyrologie, *f.* ognjoslovje.
Pyroluſit, *m.* siva smedjevica.
Pyromantie, *f.* gatanje u vatru.
Pyrometer, *m.* ognjoměr, žaroměr.
Pyrop, *m.* crljenak.
Pyrophan, *m.* ſ. Weltauge.
Pyrophor, *m.* ognjonoša.
Pyrosmalit, *m.* kisotaj.
Pyroſäure, *f.* smudna kiselina.
Pyrotechnik, *f.* ognjarstvo. [selina.
Pyrotraubenſäure, *f.* smudo-grozdena ki-
Pyroweinſäure, *f.* smudo-vinska kiselina.

Q.

Quaal, ſ. Qual.
Quabbe, *f.* ſ. Quappe; (Quabbel), podvratnik.
Quabbelfett, *n.* drhćuća mast.
Quabbelig, *adj.* drhćuć, trepećuć; drhćast.
Quabbeln, *v. n.* drhtati, tresti se; libati.
Quackelbeere, ſ. Quakelbeere.
Quackelei, *f.* prevrtljivost, nepostojanost.
Quackelhaft, *adj.* prevrtljiv, nestalan.
Quackeln, *v. n.* kolebati se, prevrtljiv biti.
Quackenkraut, *n.* (*Convolvulus sepium*), hladolež.
Quackſalber, *m.* nadri-lěkar, packar, mazalo; ſ. Charlatan.
Quackſalberei, *f.* nadri-lěkarstvo; ſ. Charlatanerie.
Quackſalbern, *v. n.* packati, mazati.
Quad, *adj.* es iſt mir —, služuje mi se, mučno mi je.
Quadheit, *f.* ljutina.
Quadder, ſ. Quader.
Quader, *m.* skrila, ploča; sěčen kamen.
Quadermauer, *f.* zid od sěčena kamena.
Quadersandſtein, *m.* pločevac.
Quaderſtein, *m.* Quaderſtück, *n.* ſ. Quader.
Quaderwerk, *n.* sěk.
Quadrageſima, *f.* čista nedělja.
Quadrant, *m.* četvrtac (kruga); (Werkzeug), četvrtar, kvadrant.
Quadrat, *n.* četvorina, četver; (b. Buchdruckern) četvorac.
Quadrat- (*adj.*) četverovetan, četvorni.
Quadratfuß, *m.* četverovetna, četvorna stopa.
Quadratiſch, *adj.* četverovetan.
Quadratklafter, *f.* četverovetan hvat.
Quadratmeile, *f.* četverovetna milja.
Quadratnetz, *n.* četverovetna mrežа.
Quadratur, *f.* četvorenje.
Quadratwurzel, *f.* četvorni korěn.
Quadratzahl, *f.* četvornjak.
Quadriennium, *n.* četrgodje.
Quadrille, *f.* četvorka, kadrilja.
Quadrillirt, *adj.* kockast.
Quadrinom, *adj.* četrčlan.
Quadriren, *v. a.* učetvoriti; —, *v. n.* das quadrirt nicht, neliči, nedolikuje.
Quadrupel, *adj.* četvoran.
Quadrupel-Allianz, *f.* četvorni savez; savez četvorice.
Quadruplum, *n.* četvorina.
Quadſch, *adj.* er ſpricht —es Zeug, brbljа i. drnda koješta.
Quagga, *n.* (*Equus Quagga*), pakonj, kvaga.
Quai, *n.* obrežina, obrežje.
Quaimann, *m.* obrežnik.
Quak, *int.* kre, kre!
Quakeln, *v. n.* brbljati, brbosati.
Quaken, *v. n.* kreknuti, kreketati, krkotati; (v. Gänſ.) gakati.
Quäken, *v. n.* kvečati; Einem die Ohren voll —, nakrečati komu uši.
Quäkenfroſch, *m.* kreketuša.
Quakente, *f.* (*Anas querquedula*), regljica.
Quaker, *m.* kreketač; (Froſch), kreketuša.
Quaker, Quäker, *m.* kveker; ſ. Bergfink.
Quäkerei, *f.* kreket, kreketanje.
Quakerente, ſ. Quakente.
Quäkergemeinde, *f.* kvekerska občina.
Quäkerglaube, *m.* kvekerska věra.
Quäkeriſch, *adj.* kvekerski.
Quakfink, *m.* (*Fringilla montana*), nikavac.
Quakfröte, *f.* (*Rana musica*), kreketuša.
Quakreiher, *m.* (*Ardea Nycticorax*), kvaka, prava čaplja.
Quakſen, *v. n.* kreketati.
Qual, *f.* muka, kina, patnja; — empfinden, mučiti se.
Qualbelaſtet, *adj.* umučen, utrapljen.
Quale, *f.* ličnjak, ručnik, peškir.
Quale, *n.* kakvoća.
Quälen, *v. a.* mučiti, kiniti, trapiti; das heißt nur die Leute —, samo se ljudi muče; mit Bitten —, dosadjivati molbom; die Farben —, raztrli mastila (boje); ſich —, mučiti se.
Quälend, *adj.* mučan.
Qualentlaſtet, *adj.* oprošten od muke.
Qualenvoll, ſ. Qualvoll.
Quäler, *m.* mučitelj.
Quälerei, *f.* mučenje.
Quälgeiſt, ſ. Plagegeiſt.
Qualification, *f.* sposobnost, vrsnoća.
Qualifications-Ausweis, *m.* izkaz sposobnosti.
Qualifications-Gutachten, *n.* mnenje o sposobnosti (čijoj).
Qualifications-Tabelle, *f.* pregled sposobnosti.
Qualificiren, ſich, *v. r.* osposobiti se, usposobiti se; ſ. Qualificirt.
Qualificirt, *adj.* — ſein, sposoban biti; biti čemu; biti za što.
Qualität, *f.* kakvoća (kačestvo); in der — eines Bevollmächtigten, kao ovlašćenik; (Eigenſchaft), svojstvo; (Beſchaffenheit), narav; (v. Waaren), beſte —, najbolje vrsti; (Güte), dobrota.
Qualitativ, *adv.* po kakvoći; kakvoćom.
Qualitätszeichen, *n.* znak kakvoće.
Quälkorn, *n.* (*Triticum Spelta*), pir.
Quall, *m.* var; klokunj.
Qualle, *f.* (*Medusa*), morski klobuk; —n, *pl.* (*Acephala*), klobučnjaci.
Quallenboot, *n.* (*Helix ianthina*), bagrenka.
Qualm, *m.* gusta para, gust dim; kurnjava; maglуština.
Qualmdampf, *m.* gusta para.
Qualmen, *v. n.* (v. Waſſer), pariti se; sukljati; (v. Rauchen), pušiti se; —,

v. a. zakurnjaviti, kurnjaviti; zamagliti, magliti, zadimiti.
Qualmig, *adj.* zadimljen.
Qualort, *m.* mučište, trapište.
Qualſter, *m.* hrakotina, hrakalj; (*Cimex baccarum*), smrdljivi martin.
Qualſterbaum, *m.* ſ. Ebereſche; Mehlbaum
Qualſterbeere, *f.* brekinja; mukinja.
Qualſterig, *adj.* hrakotinav.
Qualſtern, *v. n.* hrakati.
Qualteufel, ſ. Plagegeiſt.
Qualvoll, *adj.* premučan; ein —er Zuſtand, golema nevolja.
Quandel, Quandelpfahl, *m.* Quandelruthe, *f.* stožer od ugljevnika.
Quandelbaum Quandelbeerbaum, *m.* (*Mespilum Amelanchier*), hrašac.
Quandelkohle, *f.* srednji ugalj.
Quant, *m.* prividnost.
Quänteln, Quäntern, *v. a.* šašoljiti, šuškati.
Quantität, *f.* količina; (*math.*) olina; (Sylbenmaß), měra; (Menge), množ, množtvo; (Größheit), velikoća.
Quantitativ, *adv.* po količini; količinom.
Quantitätsanker, *m.* sidro i. kotva obilnosti.
Quantitätsverſe, *pl.* glasoměrni stihovi.
Quantitirend, *adj.* glasoměran.
Quantsweiſe, *adv.* rad oka; samo tako;
Quantum, *n.* količina; (*merc.*) množtvo; (*math.*) veličina.
Quänzel, *m.* povraz.
Quappe, *f.* (*Gadus Lota*), manjak, manjić; ſ. Froſchwurm.
Quappig, *adj.* kuljav.
Quappe, ſ. Quatſch.
Quarantaine, ſ. Contumazanſtalt.
Quarber, ſ. Queder.
Quargkäſe, ſ. Quarkkäſe.
Quark, *m.* (Topfen), skuta, urda; (ſpr.) in jedem —e rühren, u svašto se měšati; biti svake pećke žarilo; svakomu loncu biti zaklopac; den alten — aufrühren, (staru razpru) podirati, podadrěti; was ſoll ich mit dem —? šta ću s tom žalosti? koji će mi běs te trice? (Plunder), trice; (Koth), blato, kao; einen — bekommſt du, dobit ćeš žalost; dobit ćeš suhu bědu; odmahnut će ti; pohvalit ćeš se dobitkom.
Quarkbrod, *n.* kruh sa skutom, sirom.
Quarken, ſ. Quaken.
Quarkfaß, *n.* sirno bure.
Quarkfliege, ſ. Schmeißfliege.
Quarkhänge, *f.* polica za sir.
Quarkig, *adj.* urdav, siran; ſ. Quatſchig.
Quarkkäſe, *m.* prosti sir.
Quarkkloß, *m.* sirni valjušak.
Quarkkorb, *m.* koš za sir.
Quarknudel, *m.* sirni rezanac.
Quarkkringel, ſ. Neuntödter.
Quarkſack, *m.* grudnjača.
Quarkſchnitte, *f.* ſ. Quarkbrod.
Quarkſpitze, *f.* (ſpr.) er ſoll auch nicht eine — bekommen, dobit će od komarca rebarca; dobit će kuruzni klip.
Quarkſtein, *m.* pritisak (sira).
Quarre, *f.* (v. Rind.) njurgalo, derište; (v. Erwachſ.) zakeralo, čangrizalo; (ſpr.) d. Pfarre mit der — bekommen, kupiti kvočku s pilići.
Quarrée, *n.* (*mil.*) šuplje kolo; ein — bilden, naměstiti se na četiri ugla.
Quarren, *v. n.* njurgati, kmisati, kisati.
Quarrer, *m.* mrmljalo, mumonja; ſ. Quarre; —in, *f.* mrmljalica; njurgalica.
Quart, *n.* četvrt; in —o, na četvrtini; (Maß), četvrtalj, četvrtinka.
Quartal, *n.* četvrtgodje, četvrt godine, tri měseca; im erſten —, u prvo četvrtgodje, prva tri měseca; (Beſoldung), četvrtlětna plata.
Quartal- (in Zuſ.) četvrtgodan, četvrtlětan.
Quartalausweiſ, *m.* četvrtgodni i. četvrtlětni izkaz.
Quartalgeld, *n.* četvrtgodna plata.
Quartaliter, *adv.* četvrtgodno, svake četvrti godine, svaka tri měseca.
Quartalſitzung, *f.* četvrtgodni i. četvrtlětni sastanak.
Quartanfieber, *n.* četvrtača.
Quartaner, *m.* četrgodac, četvrtâk.
Quartant, Quartband, *m.* četvrtnik, knjiga na četvrtini.
Quartblatt, *n.* četvrt lista, tabaka.
Quarte, *f.* četvrtica; (b. Fecht.) četvrti mah.
Quartett, *n.* četrpojka; (v. Tonwerk.) četrglasje, kvartet.
Quartformat, *n.* četvrtina.
Quartier, *n.* stan, konak*; (Wohnung), stan, stanbina, obitalište; wo iſt dein —? gdě stanuješ? — geben, primiti (koga) na stan i. konak; in — ſtehen, stanovati, konakovati; — machen, gotoviti stan i. konak; — anweiſen, nastaniti (koga); ſ. Nachtquartier; (an Schuhen), zapetnjak; ſ. Stadtviertel.
Quartierbeitrag, *m.* doplata za stan.
Quartierbillet, *n.* ſ. Quartierzettel.
Quartieren, ſ. Einquartiren.
Quartiergeld, *n.* stanovina.
Quartiermacher, *m.* stanič, konakdžija.
Quartiermeiſter, *m.* stanoredja, kvartirmajstor.
Quartiermeiſterſtab, *m.* stanoredstvo.
Quartierträger, *m.* gospodar stana; gazda.
Quartierzettel, *m.* stanovnica.
Quarz, *m.* bělutak.
Quarzartig, *adj.* bělutčast.
Quarzdruſe, *f.* kukanac od bělutka.
Quarzen, *adj.* od bělutka.
Quarzfels, *m.* kremenovac.

Quarzgang, *m.* kremena greda.
Quarzgranatſtein, *m.* granatast bělutak.
Quarzicht, *adj.* bělutčast.
Quarzig, *adj.* bělutkav.
Quarzit, *n.* kremenovac.
Quarzkryſtall, *m.* ledac od bělutka.
Quarzoid, *n.* kremolik.
Quarzſand, *m.* bělutkav pěsak.
Quarzſteinart, *f.* kremenina
Quaſen, ſ. Schmauſen.
Quaſer, ſ. Schwätzer.
Quaſi, *adv.* tobožnji, tobože.
Quaſigelehrter, *m.* nadriknjiga.
Quaſimodogeniti, *pl.* vodena, světla nedělja.
Quaſſelei, *f.* blebet.
Quaſſeln, *v. n.* klaprnjati, blebetati, troparíti.
Quaſſie, *f.* (*Quassia*), gorkun.
Quaſſienholz, *n.* gorkunovina.
Quaſſienrinde, *f.* gorkunova kora.
Quaſt, *m.* Quaſte, *f.* kita, kista, rojta*.
Quäſtchen, *n.* kitica, kistica, rojtica.
Quäſteln, *v. a.* kistiti, namazati.
Quaſtenkiemer, *pl.* (*Lophobranchii*), kitnjoškrge.
Quaſtenſeide, *f.* svila za kite.
Quaſtgras, ſ. Straußgras.
Quäſtion, *f.* zapit; upit. [(za što).
Quäſtioniren, *v. a.* zapitati, zapitivati
Quäſtionsſchreiben, *n.* zapitnica.
Quäſtor, *m.* kvestor.
Quäſtur, *f.* kvestura.
Quatember, *m.* četvrtgodje, četvrtlěće, četvrt godine; (*theol.*) kvatre, kvatri.
Quatembergeld, *n.* Quatemberſteuer, *f.* četvrtlětnina, četvrtgodnina.
Quatembertag, ſ. Quatember.
Quaterne, *f.* (Quaterno), Quaternion, četvornica, kvaterno.
Quatrillion, *f.* kvatriljon.
Quatſch, ſ. Patſch.
Quatſchelig, *adj.* mekan.
Quatſchen, *v. n.* blječkati; brčkati; im Kothe —, kačkati po blatu.
Quatſchig, *adj.* —es Wetter, kačkavica, blječkavica, brčkavica.
Quatte, *f.* ſ. Engerling.
Quebbe, *f.* lap, treset.
Queck, *adj.* bodar.
Queckbeere, ſ. Vogelbeere. [revina.
Quecke, *f.* (*Triticum repens*), pirika, pi-
Quecken, *v. n.* kopititi se, razkopititi se; —, *v. a.* patiti, zakopititi.
Queckenegge, *f.* drljača za piriku.
Queckengras, *n.* ſ. Quecke.
Queckenſaft, *m.* pirikovica.
Queckenwurzel, *f.* korěn od pirike; pirika; ſ. Hundsgras.
Queckig, *adj.* pun pirike, pirikav.
Queckſilber, *n.* živa, živo srebro; (ſpr.) er iſt wie —, kao živa je.
Queckſilber- (in Zuſ.) živen, živni.
Queckſilberauflöſung, *f.* živna otopina.
Queckſilberborax, *m.* buro-živa
Queckſilbererz, *n.* živna ruda.
Queckſilbereſſigſalz, *n.* živni kvasinac.
Queckſilberhaltig, *adj.* živni.
Queckſilberhorizont, *m.* obzorje žive.
Queckſilberhornerz, *n.* živna rogovača.
Queckſilberkalk, *m.* živno vapno.
Queckſilbermittel, *n.* živni lěk.
Queckſilbermohr, *m.* živna crn, živni gal.
Queckſilbern, *adj.* živen, živni.
Queckſilberniederſchlag, *m.* talog od žive, živna oborina.
Queckſilberöl, *n.* živno ulje.
Queckſilberoxyd, *n.* živni kis.
Queckſilberoxydſalz, *n.* živna sol.
Queckſilberoxydul, *n.* živni kisac.
Queckſilberpflaſter, *n.* živni obliš (melem).
Queckſilberſalbe, *f.* živna mast.
Queckſilberthermometer, *m.* živni toploměr.
Queckſilberweinſtein, *m.* srěšna živa.
Queckтrespe, *f.* (*Bromus inermis*), bezosjav ovsik; (*Festuca speciosa*), pristala vlasulja.
Queckweizen, *m.* ſ. Quecke.
Queder, *n.* porub.
Quehle, *f.* ličnjak, ručnik, peškir*; (*mont.*) žlěb.
Quehlenrolle, *f.* ručnjak.
Queisflachs, *m.* (*Ranunculus aquaticus*), vodeni žabnjak.
Quell, *m.* ſ. Quelle.
Quellader, *f.* žica od izvora.
Quellbinſe, *f.* (*Scirpus acicularis*), čekinjasta sitina.
Quellbrunnen, *m.* zdenac.
Quellchen, *n.* vrutčić.
Quelle, *f.* izvor, vrelo, vrutak, izvir; studenac, hladenac, (kladenac); nach der — graben, tražiti ključ; eine — faſſen, ograditi izvor; (*fig.*) — des Reichthums, izvor bogatstva; etwas an der — erfahren, iz prve ruke što doznati.
Quellen, *v. n.* (v. Waſſer), izvirati, provrěti; die Erbſen — im Waſſer, grašak nabrekne i. nabubri se u vodi; die Augen — ihm aus dem Kopfe, oči je izbuljio; es quollen ihr Thränen aus den Augen, suze su ju propanule, suze je lila, ronila (niz bělo lice); Ströme Blutes quollen aus den Wunden, krv mu je kutljala i. šikljala iz ranah; das ſeidene Haar quoll vom Haupte bis zum Gürtel, rusa joj je kosa do pojasa pala; d. Biſſen quillt ihm im Munde, promizguje; —, *v. a.* d. Samen —, sěme močiti; d. Waſſer —, vodu ustaviti. [vora.
Quellenabſtand, *m.* udaljenost, daleč izQuellenbezirk, *m.* područje izvorah.
Quellen-Blaſenſchnecke, *f.* (*Physa fontinalis*), vreoski měhurac.
Quellenhell, *adj.* bistar kao voda.
Quellenland, *n.* izvorište.

Quellenlehre, *f.* nauka o izvorih.
Quellenmäßig, *adv.* po izvorih.
Quellenmerk, *m.* (*Sium nodiflorum*), uzlat hronak.
Quellenreich, *adj.* vrelovit, pun izvorah.
Quellenſtück, *n.* izvor.
Quellerz, *n.* vrelovac, vrutac.
Quellgras, *n.* (*Aira aquatica*), voden bus.
Quellgrasleder, *n.* (*Conferva fontinalis*), zdenčana okrečina.
Quellgrund, *m.* vrelovita zemlja; pišta-
Quellig, *adj.* vrelovit. lina, lap.
Quellmaß, *n.* nabrek.
Quellmoos, *n.* (*Fontinalis*), zdenčina.
Quellſalz, *n.* varena sol, tuzla*.
Quellſand, *m.* pěsak iz vrela; izvorni
Quellſimſe, ſ. Quellbinſe. pěsak.
Quellſprung, *m.* ključ, vir.
Quellſtock, *m.* bubrište.
Quellſtrahl, *m.* mlaz od izvora.
Quellwaſſer, *n.* izvor-voda, voda-vrelica i. studenica.
Quendel, *m.* (*Thymus*), dušica; (*Th. Serpyllum*), majkina i. babina dušica; (*Th. vulgaris*), ſ. Thymian
Quendelgeiſt, *m.* žesta od majkine dušice.
Quendelöl, *n.* ulje od majkine dušice.
Quendelwolle, *f.* (*Cuscuta Epithymum*), predenica, poponac.
Quengelei, *f.* kamkanje.
Quengeln, *v. n.* kamkati; dětinjiti.
Quengler, *m.* kamkalo. kvintl.
Quent, Quentchen, Quentlein, *n.* dram,
Quer, *adj.* prěk, poprečan; einer —en Hand breit, s podlanice širok; eine —e Linie, ein —es Holz, ſ. Querlinie, Querholz; —, *adv.* popreko, poprečke; — über den Weg laufen, preko puta i. ceste trčati; ein Holz — über das andere legen, preprěčati, ukrstiti drvlje; metnuti drvo u prěko; (ſpr.) mit einem Balken — durch die Thüre wollen, nemogao se miš provući kroz jamu, pak svezao tikvicu za rep; — auf dem Pferde ſitzen, poprěko jahati.
Querabtheilung, *f.* poprečan pregradak.
Queracker, *n.* razoravanje.
Querangriff, *m.* einen — machen, navaliti iz prěka. sti).
Queraſt, *m.* poprečna grana (stidne ko-
Queraxe, *f.* prěka os, osovina.
Querart, *f.* keser. vornica.
Querbalken, Querbaum, *m.* prečaga; prě-
Querband, *n.* prěčnica. šica.
Querbauchmuskel, *m.* prěčna trbušna mi-
Querbinde, *f.* opasac.
Querbrett, *n.* (am Bette), ličnica.
Querbügel, *m.* krsnice.
Quercitrin, *n.* kvercitrin.
Quercitron(rinde), *f.* kvercitron.
Querdamm, *m* poprečan nasip, gat.
Querder, *m.* (*Ammocoetes branchialis*), minoga.
Querduodez, *n.* poprečna dvanaestina.
Querdurchſchnitt, *m.* poprečan prorez.
Quere, *f.* prěčina; poprečnost; in die —, u prěko; prečimice; in die Länge und in die —, uzduž i poprěko; etwas in die — legen, ukrstiti, skrstiti što; in die — ackern, razoravati, razorati; es geht mir Alles der —, sve mi ide u nazadak i. naopako; Einem in die — kommen, smetati komu, stati komu na put, metnuti komu granu na put; ins Kreuz und in die — reden, govoriti nasumce, u tomah i. u tartanj.
Queren, ſich, *v. r.* prěčiti se.
Querfaltig, *adj.* u prěko nabran.
Querfeld, Querfeldein, *adv.* iz preko polja; (*fig.*) iz ubaha, iz obušice.
Querflöte, *f.* frula.
Querfolio, *n.* uprěko list.
Querformat, *n.* poprečan oblik.
Querfortſatz, *m.* (*processus transversus*), poprečan nastavak.
Querfurche, *f.* poprečna brazda.
Quergang, *m.* poprečna hodnica; (*mont.*) poprečna greda.
Quergaſſe, *f.* poprečna ulica.
Quergeſichtsſchlagader, *f.* poprečna lična kucavica.
Quergeſtein, *n.* poprečno kamenje.
Quergiebel, *m.* postrani zabat.
Quergraben, *m.* poprečna jama, poprečan jarak.
Quergrimmdarm, *m.* debelo crěvo.
Querhaus, *n.* poprečna kuća.
Querholz, *n.* prěčnica, poprečnica; (am Rechen), bilo.
Querkopf, *m.* smetenjak, Rajko.
Querköpfig, *adj.* smeten.
Querl, *m.* mećanica, mećavica, brkljača, drača; (*bot.*) prešljen.
Querlatte, ſ. Querleiſte.
Querlauf, *m.* poprečan těk.
Querlaufend, *adj.* poprečan.
Querleiſte, *f.* prěčka; poprečnica.
Querlen, *v. a.* brkljati, razbrkljati, razmutiti; Mehl in die Suppe —, zamesti brašna u juhu (čorbu).
Querlförmig, *adj.* prešljenast. nica.
Querlinie, *f.* prěčac, prěčnica, poprěč-
Quermauer, *f.* poprečan zid. ustice.
Quermäuler, *pl.* (*Plagiostomi*), prěčno-
Quermuskel, *m.* poprečna mišica.
Quernaht, *f.* poprečan šav.
Querpfeife, ſ. Querflöte.
Querpfeifer, *m.* frular.
Querprofil, *n.* poprečni proseк.
Querquart, *n.* poprečna četvrtina.
Querriß, *m.* poprečna pukotina; poprečni nacrt.
Querſack, *m.* dvojače, dvanke, bisage*.
Querſattel, *m.* žensko sedlo.
Querſaum, *m.* poprečni rub.
Querſchämel, *m.* poprečni podnožak.

Querſcheidewand, ſ. Querwand.
Querſchenkel, *m.* poprečan krak.
Querſchnitt, *m.* poprečan rêz, sêk; einen — thun, u prêko prerezati, preseći.
Querſchwelle, *f.* prêčnjak.
Querſproſſe, *f.* prêčka.
Querſprung, *m.* poprečan skok; Querſprünge machen, zečki, poprêko skakati.
Querſtange, *f.* prêčnica.
Querſtraſſe, ſ. Quergaſſe.
Querſtreif, *m.* poprečan trak.
Querſtrich, *m.* poprečan pis, potez; (ſpr.) Einem einen — durch etwas machen, pokvariti komu račun.
Querſtütze, *f.* poprečan podpor.
Querthal, *n.* presêka, uvala.
Querüber, *adv.* u prêko, po prêko; prečimice.
Querulant, *m.* tužilica; parničar.
Querwall, *m.* poprečan obkop.
Querwand, *f.* (*bot.*) branica.
Querwind, *m.* poprečan vêtar; vêtar iz prêka, iz rebra.
Querzug, *m.* poprečan pis.
Queſe, *f.* mêhur; (*Coenurus cerebralis*), [brvica.
Queſtenkraut, *n.* (*Ononis spinosa*), mačac, zečji trn
Queſtern, *v. n.* trkati.
Quetſch, ſ. Quietſch.
Quetſchbirn, *f.* pljuskača.
Quetſche, *f.* stiska; in der — ſein, biti u škripcu, zapari; ſ. Quetſchmaſchine; (Bündel), svezak; ſ. Zwetſche.
Quetſcheiſen, *n.* škripac; ſ. Brenneiſen.
Quetſchen, *v. a.* (z. B. den Finger), priškrinuti, uškrinuti, nagnječiti, prignječiti, omečiti, primečiti, prištunuti; ſich —, omečiti se; Trauben —, mečiti, gmeždити, drucati grozdje; Hanf —, konoplje trti; (das Metall —), raztanjiti; (die Unterthanen —), gnječiti, guliti, globiti.
Quetſcher, *m.* mečilac, gnječilac.
Quetſchfleck, *m.* ſ. Quetſchung.
Quetſchform, *f* mečivo.
Quetſchgeld, *n.* plojka.
Quetſchhammer, *m.* pljoštak.
Quetſchmaſchine, *f.* mečilo; gnječilo.
Quetſchung, *f.* ubiotina, škripotina, omečina, stučka; —en bekommen, nagnječiti se, omečiti se, pobiti se.
Quetſchwerk, *n.* razsutak.
Quetſchwunde, *f.* rana od ubiotine, omečine; ſ. Quetſchung.
Quetſchzange, *f.* škripac.
Queue, *m.* tukač.
Quick, *adj.* živ.
Quickarbeit, *f.* živenje.
Quickborn, *m.* živa voda.
Quickbrei, *m.* živena kaša, amalgam.
Quicken, *v. a.* živiti; sa živom mêšati.
Quickerz, *n.* živena, živna ruda.
Quickmetall, *n.* ſ. Amalgam.
Quickſand, ſ. Triebſand.
Quickwaſſer, *n.* živnica, živena voda.
Quiek, *m.* skika; cika.
Quieken, Quiekſen, *v. n.* skičati, skiknuti; (v. Kind.) ciknuti, cičati.
Quieren, *v. a.* razorati, razoravati.
Quiescent, *m.* počivnik.
Quiescentengehalt, *m.* počivnina; mirovina.
Quiescenz, *f.* počivak; mir.
Quiesciren, *v. n.* primiriti se, smiriti se.
Quietſch, Quietſchen, ſ. Quiek, Quieken.
Quietſchfink, *m.* (*Fringilla mont.*), nikavac; ſ. Gimpel.
Quillen, ſ. Quellen.
Quincaillerie, *f.* sitniž.
Quincailleriehändler, *m.* sitnižar.
Quincailleriehandlung, *f.* sitnižarnica.
Quinion, ſ. Quinterne.
Quinkeln, *v. n.* cičati.
Quinoapflanze, *f.* (*Chenopodium Quinoa*), kvinoa.
Quinquageſima, *f.* petdesetača, bêla (nedêlja).
Quinquennium, *n.* petogodje.
Quintaner, *m.* petogodac, petâk.
Quinte, *f.* petina; (*fig.*) —n, spletke,
Quintenmacher, *m.* pletkaš.
Quinterne, *f.* petorpica, kvinterno.
Quinteſſenz, *f.* jezgra.
Quintett, *n.* petopêv, petoglasje, kvintet.
Quintillion, *f.* kvintiljon.
Quirl uſw., ſ. Querl uſw.
Quiſſelbeere, *f.* sitnica.
Quitſch, ſ. Quecke.
Quitſche, *f.* brekinja; ſ. Ebereſche.
Quitſche(r)nbaum, *m.* brek.
Quitſcheln, *v. n.* ciktati; (mit d. Ruthe), žicnuti, žickati, šikati.
Quitt, *adj.* prost, oprošten; jetzt ſind wir —, razkrstismo; razkrstio sam s njim; klic i. gotovi smo; namirili smo se.
Quitte, *f.* (*Pyrus Cydonia*), gunja, dunja, tunja, dgunja; die wilde —, (*Cotoneaster*), pigva; (ſpr.) gelb wie eine —, žut kao vosak.
Quitten, ſ. Quittiren.
Quittenapfel, *m.* gunjanka, tunjevska jabuka.
Quittenbaum, *m.* ſ. Quitte.
Quittenbirn, *f.* gunjača.
Quittenblatt, *n.* listak od gunje.
Quittenblüte, *f.* cvêt od gunje.
Quittenbranntwein, *m.* gunjevica.
Quittenbrod, *n.* ſ. Quittenkäſe.
Quittenfarbe, *f.* žut *f.*) od gunje.
Quittenfarben, Quittengelb, *adj.* gunjast, žut kao gunja.
Quittenholz, *n.* gunjevina, dunjevina.
Quittenkäſe, *m.* pekmez od gunjah i. tunjah.
Quittenkern, *m.* jezgarica od gunje.
Quittenlatwerge, *f.* pekmez i. madžun od gunjah.
Quittenmiſpel, *f.* (*Cotoneaster*), pigva.
Quittenmuß, *m.* ſ. Quittenlatwerge.
Quittenpfirſich, *m.* gunjica(-breskva).

Quittenſaft, *m.* sok od gunje. [garicah.
Quittenſchleim, *m.* sluz od gunjinih jez-
Quittenwein, *m.* gunjevača, gunjovik.
Quitter, *m.* namiritelj.
Quittiren, *v. a.* eine Summe Geldes —, dati i. napisati (komu) namirnicu zarad kakvih novacah; den Dienſt —, izstupiti iz službe, ostaviti se službe, kvitirati. [ka, izstup.
Quittirung, *f.* namira; (Abſchied), ostav-
Quittirungs-Revers, *m.* izstupni zavez, revers.
Quittung, *f.* namira; (Schrift), namirnica, kvitancija; — über zehn Gulden, namira na deset forintih.
Quittungs- (in Zuſ.) namirni.
Quodlibet, *n.* směsa; svaštica; svačivo; svašta poněšto.
Quotation, *f.* razdělba.
Quote, *f.* dio; razdělak; zapadak.
Quoter, *adj.* — Theil, několiki dio.
Quotidianfieber, *n.* svakdanica, svakdanja groznica.
Quotient, Quotus, *m.* količnik.

R.

Raa, *f.* križak, okrižica, ragno.
Raafang, *m.* konopac od križka.
Raaſch, ſ. Zitterwels.
Raaſegel, *n.* jedro od križka.
Raaſeil, *n.* uže od križka.
Rabatt, *m.* popust; (Sconto), odbitak.
Rabatte, *f.* suvratak; (b. Gärt.) lěšica, gredica.
Rabattiren, *v. a.* popustiti; odbitkovati.
Rabattrechnung, *f.* račun o popustu; odbitku.
Rabbelei, Rabbeln uſw., ſ. Plapperei uſw.
Rabbiner, *m.* rabin.
Rabbiniſch, *adj.* rabinski.
Rabbiniſt, *m.* rabinista.
Rabe, *m.* (*Corvus Corax*), gavran, galovran; (ſpr.) ſchwarz wie ein —, vran kao gavran; weißer —, běla vrana; er ſtiehlt wie ein —, što mu oči vide, ruke mu neostave.
Rabenaas, *n.* mrcina.
Rabenart, *f.* nesmiljenost.
Rabenei, *n.* gavranovo jaje; (*Lycoperdon Bovista*), puša, puhara, puhavica.
Rabeneltern, *pl.* neroditelji, nečověčni roditelji.
Rabenfeder, *f.* gavranovo pero.
Rabenfell, *n.* (ver.) ordulja.
Rabenfuß, *m.* gavranova noga; (*Plantago maritima*), primorska bokvica; ſ. Krähenfuß.
Rabengekrächze, Rabengeſchrei, *n.* graja, graktanje (gavranah).
Rabenhaar, *n.* vrana kosa.
Rabenkiel, *m.* gavranovo pero.
Rabenkrähe, *f.* (*Corvus Corone*), vranka, crna vrana.
Rabenmutter, *f.* nemati.
Rabenneſt, *n.* gavranovo gnězdo.
Rabenpoſe, *f.* ſ. Rabenkiel.
Rabenſchnabel, *m.* gavranov kljun; (*Murex Aluco*), kljunast volak; (*anat.*) kljunast nastavak; (*med.*) kljunac.
Rabenſchwarz, *adj.* vran.
Rabenſchwärze, *f.* vranilo.
Rabenſchweſter, *f.* nesestra.
Rabenſohn, *m.* nesin.
Rabenſpule, *f.* ſ. Rabenkiel.
Rabenſtein, *m.* stratište.
Rabentuch, *n.* jedrenina.
Rabenvater, *m.* neotac.
Rabenvolk, *n.* skakavci.
Rabiat, *adj.* goropadan.
Rabiner, ſ. Rabbiner.
Rabiſch, *m.* rovaš.
Rabisgras, *n.* (*Agrostis Spica venti*), svrakoperac.
Rabracker, ſ. Neuntödter.
Rabuliren, *v. n.* mutljati, zapletati.
Rabuliſt, *m.* mutljaga; (v. Advok.) zapletalica, zapletavica, rabulista.
Rabuliſterei, *f.* mutljanje, zapletanje.
Rabuliſtiſch, *adj.* mutljažki, zapletački.
Rabzahn, ſ. Raffzahn.
Race, *f.* traga, pasma, pasmina, pleme, bagra, fajta, soj.
Racenkrieg, *m.* rat plemenah.
Rachabkühlung, *f.* nadovolje srca.
Rachauge, *n.* osvetom plamteće oko.
Rachbeere, *f.* ſ. Seidelbaſt.
Rachblick uſw., ſ. Racheblick uſw.
Rache, *f.* osveta; aus —, od osvete; za osvetu; auf — denken, ſinnen, osvetu nositi u srcu; die — an ihm, osveta nad njim; — an Einem nehmen, osvetiti se; vor — glühen, gorěti, plamtěti osvetom; (*poët.*) zakrvaviti očima.
Racheblick, *m.* osvetan pogled.
Rachebrennend, *adj.* goreć osvetom; (*poët.*) zakrvavio očima.
Rachedurſt, *m.* želja osvete; ſ. Rachgier.
Rachedürſtend, Rachedürſtig, *adj.* željan osvete; ſ. Rachgierig.
Racheengel, *m.* andjeo osvete.
Rachegebet, *n.* molitva za osvetu.
Rachegedanke, *m.* mišljenje o osveti; —n hegen, misliti o osveti.
Rachegericht, *n.* osvetan sud.
Racheglühend, ſ. Rachebrennend.
Rachegott, *m.* Bog od osvete.

Racheluſt, ſ. Rachluſt.
Rachemittel, *n.* sredstvo osvete.
Rachen, *m.* ždrělo, ralje, žvalo; (Schlund), zjalo; den — aufſperren, razjaziti i. razšepatiti čeljusti; aus d. — reißen, izvaditi iz čeljustih; (v. Menſch.) den — aufſperren, razvaliti usta, zinuti; Einem den — füllen, zajaziti koga; der — des Todes, jaz smrti; (*bot.*) ždrělo.
Rächen, *v. a.* osvetiti, osvećivati, kajati, okajati; e. Beleidigung —, osvetiti se (na kom) za uvredu; odmastiti (komu) uvredu; ſich an Einem —, osvetiti se komu; Einen —, osvetiti koga (na kom); ich bin gerächt, osvetio sam se; ſ. Vergelten.
Rachenblume, *f.* (*Mimulus*), glumarica.
Rachenblüther, *pl.* (*Personatae*), gubičnice.
Rachenbräune, *f.* gronica.
Rächend, *adj.* osvećujući; osvetan.
Rachenförmig, *adj.* (*ringens*), zěvajući.
Rach(e)opfer, *n.* žrtva osvete.
Rächer, *m.* osvetitelj, osvetnik; —in, *f.* osvetnica.
Rächeriſch, *adj.* osvetljiv.
Racheſchreiend, *adj.* osvetu ištući.
Racheſchweſter, *f.* furija.
Rachgeiſt, *m.* Rachgier, *f.* osvetljivost, pohlepa za osvetom i. na osvetu.
Rachgierig, *adj.* osvetljiv.
Rachgierigkeit, *f.* osvetljivost.
Rachglut, *f.* plamen i. žar osvete.
Rachhand, *f.* osvetna ruka.
Rachig, ſ. Rachenförmig.
Rachluſt, ſ. Rachgeiſt.
Rachluſtig, *adj.* osvetljiv.
Rachſchwert, *n.* mač osvete; osvetan mač.
Rachſinn, *m.* osvetljivost.
Rachſucht, Rachſüchtig, ſ. Rachgeiſt uſw.
Rachvoll, *adj.* preosvetljiv; vrlo željan osvete.
Rack, *m.* rakija; ſ. Arak; Racker.
Rack, *n.* polica; (Kleiderrechen), čiviluk.
Rackeln, *v. n.* škripati.
Racke, *f.* Racker, *m.* (*Coracias garrula*), smrdovranka, zlatovranka; (Abtritträumer), provažar; ſ. Hund.
Rackern, ſich, *v. r.* izdirati, mučiti se.
Rackete, ſ. Rakete.
Rackſchlitten, *m.* saonice.
Rad, *n.* kolo, točak, kotač, tekun; ein — ſchlagen, (v. Menſch.) skočiti, skakati u kovitlac; (v. Pfaue) razšepiriti se; (ſpr.) das fünfte — am Wagen, deveti u plugu, devete pečke žarilo; ihm iſt ein — vom Wagen gelaufen, izgubio se je; pade mu drvo, nestade i hlada; Einen auf das — flechten, udariti koga na kolo.
Radabweiſer, *m.* zub, kolobran.
Radachſe, *f.* os i. osovina od kola; (Nabe), glavina; (Welle), vreteno.
Radähnlich, *adj.* kolast.
Radarm, *m.* motoruga; —e, *pl.* križ.
Radband, *n.* vez kola.
Radbekleidung, *f.* obkolnica, obuća.
Radbohrer, ſ. Rabenbohrer.
Radbrechen, ſ. Radebrechen.
Radbrunnen, *m.* zdenac (bunar) na kolo.
Rädchen, *n.* kolice, kolašce.
Raddiſtel, *f.* (*Eryngium*), kotrljan.
Rade, ſ. Gerade.
Radebrechen, *v. a.* eine Sprache —, natucati, nakrpati, štrbekati, štrbencati jezik; einen Verbrecher —, ſ. Rädern.
Radebrecher, *m.* natucalo.
Radehacke, Radehaue, *f.* kuka, kljuna, capun; rovica.
Radehaspel, *m.* motovilo na točak.
Radehobel, *m.* kolarski žlěbnjak.
Radekopf, *m.* ſ. Radeſchere.
Rädel, *n.* kolice; ſ. Raden.
Rädel, *m.* rešeto; sito; (*mont.*) odbijač; ſ. Lolch.
Rädeln, *v. a.* okretati; namotavati; (ſieben) prosijati.
Rädelführer, *m.* kolovodja, četovodja.
Rademacher, *m.* kolar.
Räden, ſ. Sieben.
Raden, *m.* (*Agrostemma Githago*), kukolj.
Radendiſtel, ſ. Raddiſtel.
Radenſieb, *n.* ſ. Räder.
Räder, *m.* rešetalo; rešeto.
Räderfeile, *f.* piljak za kolica.
Räderheber, *m.* vag s kolesi.
Rädermacher, ſ. Rademacher; Siebmacher.
Rädern, *v. a.* kolom trti, gaziti; er gerieth unter den Wagen und wurde gerädert, pao je pod kola, te su ga pregazila i. te su preko njega prešla; einen Verbrecher —, kolesovati, kolom satrti zločinca; gerädertes (gerabebrechtes) Kroatiſch, hrvatsko natucanje; izopačena hrvaština; auf einem Wege gerädert werden, struckati se na putu; ſ. Sieben.
Räderſchneidezeug, *n.* zubilo.
Räderſtein, *m.* (*Trochiti*), točkovac.
Räderſtempel, *m.* kolarski čakan.
Räderthiere, *pl.* (*Rotatoria*), virnjaci.
Räderwelle, ſ. Sichtwelle.
Räderwerk, *n.* kolesje, kolesa, točkovje.
Radeſchere, *f.* pružač.
Radezange, *f.* klěšte za šinje.
Radezirkel, *m.* kolarski šestar.
Rad(e)felge, *f.* gobela, naplatak; —n, *pl.* oplat.
Radfeuer, ſ. Schmelzfeuer.
Radfluder, *n.* korito.
Radförmig, *adj.* kolast.
Radgeleiſe, *n.* kolotečina, vagaš*.
Radgrube, *f.* podkolje.
Radhemmung, *f.* paočenje, zavir kola.
Radial, *adj.* zrakast; zrakav.
Radical, *adj.* korěnit.
Radical, *n.* (*chem.*) korěnika.
Radicalcur, *f.* temeljit lěk; eine — vornehmen, posve izlěčiti; lěčiti s temelja.

Radicaler, *m.* razvratnik, radikalac.
Radicalgröße, *f.* korênita olina.
Radicalismus, *m.* razvratništvo, radikalizam.
Radicalwort, *n.* korênika.
Radicand, *m* uvêčnik, utemeljnik.
Radication, *f.* uvêčenje, temeljenje.
Radicator, *m.* uvêčilac, temeljilac.
Radiciren, *v. n* uvêčiti, utemeljiti.
Radicirt, *adj.* uvêčen; ukorênjen.
Radieß, *m.* Radießchen, *n.* rotkvica, rodakvica, mêsečarka.
Radießchenfliege, *f.* (*Anthomyia radicum*), rotkvičarka.
Radikal, ſ. Radical.
Radireiſen, *n.* gujba.
Radiren, *v. a.* strugati; izstrugati; in Kupfer —, ſ. Ätzen.
Radirgummi, *n.* strugaća pruževina.
Radirkunſt, ſ. Ätzkunſt.
Radirmeſſer, *n.* strugnći nož.
Radirnadel, *f.* gujba; pisaljka.
Radirpulver, *n.* strugnći prah.
Radkaſten, *m.* obkolnica.
Rädler, ſ. Rademacher.
Radkranz, *m.* oblog, okrug, oplat.
Radkrümme, *f.* zavoj kola.
Radkuppe, *f.* ſ. Radnagel.
Radlinie, *f.* kružnica, obod.
Radlinig, *adj.* kružan.
Radmantel, *m.* kolobar.
Radnabe, *f.* glavina.
Radnagel, *m.* šinjak.
Radotage, *f* zanovêt, trabun.
Radſchaufel, *f.* pero, lopatica.
Radſcheibe, *f.* kotač.
Radſchiene, *f.* šinja.
Radſchuh, *m.* cokla, hlapac.
Radſpeiche, ſ. Speiche.
Radſperre, ſ. Hemmkette.
Radſpur, *f.* ſ. Radgeleiſe.
Radſtock, *m.* kolni stalak.
Radſtößer, ſ. Radabweiſer.
Radſtube, *f.* kolnica.
Radſtuhl, *m.* kolonoša.
Radtheer, *n.* kolomaz.
Radtreter, *m.* kologaža.
Radtumpf, *m.* mlinski buk.
Radwelle, *f.* vreteno, glava (od kola).
Radwinde, *f.* vitao na kolo.
Radzapfen, *m.* štrekalj, šiljak, čep (od kola).
Raff, *n.* ſ. Reiholz.
Raffel, *f.* ogreblo.
Räffeln, *v. a.* šaptati.
Raffeln, Raffen, *v. a.* grabiti, pograbiti, prigrabiti; ſich ſatt —, nagrabiti se; (v. Tode), grabiti, ugrabiti.
Raffer, *m.* grabilac, grabilo.
Raffgut, *n.* grabež.
Raffholz, ſ. Reisholz.
Raffinade, *f.* Raffinat-Zucker, *m.* čistac, čist slador (šećer, cukar), rafinada.
Raffinerie, *f.* čistionica, bistrionica; (*fig.*) varka.
Raffineur, *m.* čistilac.
Raffiniren, *v. a.* bistriti, čistiti; (*fig.*)
Raffinirfeuer, *n.* bistrište.
Raffinirt, *adj.* bistar, čist; (*fig.*) ovijan, previjan.
Raffzahn, *m.* sêkutić.
Raffzähnig, *adj.* imajući sêkutiće.
Ragen, *v. n.* brčiti, strŝiti; in die Höhe —, strmiti; penjati se u vis; d. Spitzen der Alpen — in die Wolken, vrhovi Alpah (planinah) dopiru i. otežu se do oblakah; er ragt über Alle, sve nadvisuje.
Ragewurz(el), *f.* (*Ophrys*), mačkovo uho, kokica.
Ragezahn, *m.* kao; ſ. Raffzahn.
Ragionenbuch, *n.* nazivnik.
Ragout, *n.* polêvka, ragu; (*fig.*) smêsa.
Ragwurz, ſ. Ragewurz.
Rah, Rahe, ſ. Raa.
Rahl, ſ. Raben.
Rahm, *m.* (Milch—), skorup, smetana, vrhnje, povlaka, pavlaka, kajmak*; den — von der Milch nehmen, ſ. Rahmen; (z. B. Kalk—), skorup; (Ruß), čadja; ſ. Rahmen; ſ. Schmutz.
Rahmapfel, *m.* (*Anona reticulata*), mrežni tikvan.
Rahmbaum, *m.* vêšalo, mesna gredica.
Rähmchen, *n.* okvirac.
Rahmeiſen, *n.* okvir.
Rähmeln, *v. n.* es rähmelt, prismudjeno i. zasmudjeno je, zaudara po zagorêli.
Rahmen, *m.* okvir, kvir, svàža; mit einem — umfaſſen, okviriti; unter Glas und — bringen, metnuti pod staklo; (b. Schuſt.) rom; (Fenſter—), čerčivo; (Stick—), djerdjev, palice; (Geſtell), stalak; (Säge—), nasad; (b. Wb.) kosa.
Rahmen, *v. a.* ein Bild —, okviriti, metnuti u okvir sliku; Milch —, splaviti, snimiti, pokupiti skorup (s mlêka), skinuti kajmak; d. Milch rahmt, hvata se skorup; (wdm.) stići; uhvatiti.
Rahmenſchau, *f.* razgled razapetoga sukna.
Rahmenſchenkel, *m.* rame.
Rahmenſchuh, *m.* cipela na rom.
Rahmenſohle, *f.* podplat na rom.
Rahmenſtiefel, *m.* čizma na rom.
Rahmenſtück, *n.* (b. Schloſſ.) strêla (od rešetke).
Rahmhobel, *m.* okvirnjak.
Rahmig, *adj.* čadjav; ſ. Schmutzig.
Rahmkännchen, *n.* skorupnica.
Rahmkanne, *f.* skorupnjak, vrhnjak.
Rahmkäſe, *m.* škripanac; mastni sir.
Rahmkehrer, ſ. Schornſteinfeger.
Rahmkuchen, *m.* kolač sa skorupom.
Rahmlöffel, *m.* mlêčanka, skorupnjača.
Rahmnähterei, *f.* vez, vezenje na djer.
Rahmſack, *m.* cêdilo za skorup.
Rahmſcheide, *f.* prêčina od sterala.
Rahmſpeiſe, *f.* jelo od skorupa.
Rahmſtänder, *m.* skorupnik.

Rahmſtatt, *f.* steralo.
Rahmſtrudel, *m.* skorupača.
Rahmſtück, *n.* (b. Tiſchl.) dio okvira; (*mont.*) šute.
Rahmſuppe, *f.* juha od skorupa.
Rahmtopf, *m.* lonac za skorup.
Rahn, Rahne, ſ. Rahnig, Rahnigkeit.
Rahnen, *v. a.* raztezati, tanjiti.
Rahnig, *adj.* vitak.
Rahnigkeit, *f.* vitkoća.
Rahſegel, ſ. Raaſegel.
Rai, ſ. Rochen.
Raifler, ſ. Reifler.
Raifling, *m.* prpoljak, prporak, sadjenica.
Raigras, ſ. Raygras.
Raike, ſ. Dohle.
Rail, *f.* šinja.
Rain, *m.* (Feld—), sgon, jedinica, sklad; (Grenze), medja; (Anger), travnjak, tratina, ledina.
Rain, *m.* & *f.* šerpa, šerpinja, kozica.
Rainchen, *n.* šerpinjica.
Rainbalken, *m.* oplaz.
Rainbaum, *m.* medjnik, menjik.
Rainbeere, *f.* ſ. Kreuzdorn.
Rainblümchen, *n.* (*Bellis*), krasuljak.
Rainblume, *f.* (*Gnaphalium arenar.*), smilj, smilje.
Rainen, *v. n.* medjašiti, graničiti.
Rainfarn, *m.* (*Tanacetum vulgare*), vratič, vratika, povratič; münzenartiger —, (*T. Balsamita*), kaloper.
Rainfarn-Blattlaus, *f.* (*Aphis tanaceti*), vratičev ušenac.
Rainkohl, *m.* (*Lampsana*), ognjičina, sisava; ſ. Haſenkohl.
Rainpflanze, *f.* ledinjača.
Rainrecht, *n.* medjno pravo.
Rainſchwalbe, ſ. Rheinſchwalbe.
Rainſchwamm, *m.* ledinjača.
Rainſtein, *m.* medjnik, menjik.
Rainweide, *f.* (*Ligustrum vulgare*), zimolez, zimolozina.
Raiſon, *f.* (Vernunft), razum, pamet; zur — bringen, opametiti; (Grund), er hat dazu keine —, neima za to razloga; er nimmt keine — an, neuputan je; neda se orazumiti; (Großmuth), velikodušje, veledušje.
Raiſonnabel, *adj.* plemenit, veledušan; (freigebig), darežljiv.
Raiſonnement, *n.* razumovanje; (ver.) mudrovanje.
Raiſonneur, *m.* mudrak, mudrijaš.
Raiſonniren, *v. n.* razumovati; (vernünfteln), mudrovati; (ſchwatzen), zanovětati, troparit.
Rait- (in Zuſ.) računarski.
Raiter, *m.* rešeto.
Raitern, *v. a.* rešetati.
Raittare, *f.* računarina.
Raiweizen, *m.* ſ. Labkraut.
Rak, Rake, ſ. Racke.
Rakete, *f.* praskavac, raketla, roket.
Raketenfabrik, *f.* praskavčara, raketlara.
Raketenhülſe, *f.* cěv od praskavca (raketle).
Raketenkappe, *f.* kapica u praskavca (raketle).
Raketenladeſtock, *m.* šibka za praskavce.
Raketenmacher, *m.* praskavčar, raketlar.
Raketenruthe, *f.* pero od praskavca, raketle.
Raketenſatz, *m.* praskavčevina, raketlovina.
Raketenſetzer, *m.* šibka za praskavce, raketle.
Raketenſtab, *m.* ſ. Raketenruthe.
Raketenſtock, *m.* kalup za praskavce, raketle; ſ. Raketenſtab.
Raken, Ralken, ſ. Raben, Rammeln.
Ralle, *f.* (*Rallus Crex*), prdavac, hariš.
Rallenreiher, *m.* (*Ardea comata*), gnjeda čaplja.
Ralliren, *v. a.* sakupiti.
Ramaſſirt, *adj.* krepak, čio, trsnat.
Ramen, ſ. Rammen.
Ramkenwurzel, *f.* (*Scrophularia nodosa*), strupnik.
Ramm, ſ. Rammler.
Rammbär, *m.* bak, bik, jarac.
Rammblock, *m.* glava od bijače i. malja; ſ. Rammel.
Rammbock, ſ. Schafbock; Rammbär.
Ramme, *f.* zabijanje, udaranje; ſ. Rammel.
Rammel, *m.* malj; bijača; ſ. Schafbock.
Rammelig, *adj.* — ſein, těrati se.
Rammeln, *v. n.* im Bette —, valjati se po postelji; die Haſen —, zecovi se gone, těraju; —, *v. a.* udarati, zabijati.
Rammelochs, *m.* bik, bak.
Rammelzeit, *f.* gonitba.
Rammen, *v. a.* udariti, zabiti; udarati, zabijati (maljem); —, *v. n.* štropotati, glomotati.
Rammer, *m.* zabijač.
Rammklotz, ſ. Rammblock.
Rammler, *m.* zec; (Widder), ovan, škulj.
Ramm-Maſchine, *f.* zabijalo; maljina.
Rammſeil, *n.* konop i. uže od malja, maljine.
Rammshorn, *n.* ovnujski rog; (*zool.*)
Rammskopf, *m.* ovnujska glava; (v. Pferd.) ovnoglavac.
Rammsnaſe, *f.* ovnujski nos; ein Pferd mit einer —, konj ovnogubac.
Rammtau, ſ. Rammſeil.
Rammwerk, *n.* ſ. Ramm-Maſchine.
Rampe, *f.* (*arch.*) greben; (b. Kamm.) ljupinje.
Rampfe, *f.* (*Sempervivum*), čuvikuća, čuvarkuća, netresak.
Ramſch, ſ. Bärenlauch.
Ramſel, *m.* (*Allium ursinum*), pasji luk; (Ramſenwurz, *Alliaria*), češnjača.
Rand, *m.* kraj, okrajak, okrajac; krajak, prikrajak; (eines Ankers), okrajak; vom —e, s kraja; am —e gehen, krajem ići; okrajčiti; der äußerſte —, zakrajak; am äußerſten —e, na kraj

krajka; am —e des Abgrundes ſtehen, stajati nad propašću; er ſteht am —e des Grabes, jednom je nogom stao u grob; (ein. Topfes), podvršje; (ein. Schüſſel), vènac; ein Glas bis an den — füllen, napuniti čašu do vrha.

Rand- (in Zuſ.) skrajnji, okrajnji.

Randader, *f.* okrajnja žila.

Randanmerkung, *f.* primětba; ſ. Gloſſe.

Randboden, *m.* rojnjak, sito.

Randdukaten, *m.* nareckan dukat.

Rändeleiſen, *n.* kovrtač.

Rändeln, ſ. Ränden.

Rändelwanze, *f.* (*Cimex erosus*), narečkana stěnica.

Rändelwerk, ſ. Kräuſelwerk.

Randen, *v. a.* dokrajčiti.

Ränden, Rändern, *v. a.* obrubiti, rubiti; (eine Münze), obreckati.

Randfach, *n.* obodnjak.

Randfiſch, *m.* ſ. Bleihe.

Randgebirge, *n.* okrajnje gore.

Randgeländer, *n.* ograda.

Randgloſſe, *f.* ſ. Gloſſe.

Rändig, *adj.* obrubljen; s krajem.

Randmahl, *n.* (*stigma*), bilježka.

Randmuſter, *n.* srednji podplat.

Randpfahl, *m.* krajnji kol.

Randſchnecke, *f.* (*Marginella lineata*), prujava porubica.

Randſchrift, *f.* napis okrajca.

Randſchüſſel, *f.* sdělа s vèncem.

Randſel, *n.* krajak.

Randſtändig, *adj.* okrajnji.

Randſtielig, *adj.* (*palaceus*), lopatast.

Randſtreifen, *m.* okrajac.

Randſtück, *n.* okrajika.

Randwanze, *f.* (*Coreus marginatus*), porubljeni martin.

Randwurſt, *f.* krajnja kobasa.

Randzeichnung, *f.* okrajnji crtež.

Ranft, *m.* okrajak, okrajac; rub; (v. Brode), okrajika.

Ränftchen, *n.* korica (n. p. kruha).

Rang, *m.* (Reihe), vrsta; ein Staat erſten —es, država prvoga reda; (Würde), čin; ein Mann von —, veliki gospodin; (Vorrang), prvenstvo; Einem d. — geben, pustiti, naměstiti koga preda se; ſ. Rankforn.

Rangbeſtimmung, *f.* ustanovljenje čina.

Rangclaſſe, *f.* činovni red.

Range, *m.* (ver.) zinzov; deran; —, *f.* ogota, ogotina; ſ. Rain.

Range, *f.* ſ. Mangold; Flachskraut.

Rangen, *v. a.* raztezati, tanjiti, pružati.

Rangiren, *v. a.* redjati; rediti; poredjati po činu; ſich —, *v. r.* urediti se.

Rangliſte, *f.* činovnica.

Ranglos, *adj.* bez čina, dostojanstva.

Rangmäßig, *adv.* prema činu.

Rangordnung, *f.* činovni red i. poredak; (*gram.*) red.

Rangſchiff, ſ. Linienſchiff.

Rangſtolz, *m.* oholost s dostojanstva, s časti.

Rangſtreit, *m.* razpra za prvenstvo i. prednost.

Rangſtufe, *f.* stupanj časti; čin.

Rangſucht, *f.* pohlepa za prednosti.

Rangſüchtig, *adj.* pohlepan prednosti; er iſt ſehr —, sve hoće da predsjači.

Rank, *adj.* vitak; (v. Schiffen), vrtljiv.

Rank, *m.*, *pl.* Ränke, pletke, zapletke, kovarstvo; Ränke ſchmieden, pletke plesti; zapletati; voller Ränke ſein, velik pletkaš biti; ſ. Rankforn.

Ranke, *f.* vrěža; (v. Weinreb.), loza, rozgva; (*cirrhus*), vitica, vilice, stržaja.

Rankegeiſt, *m.* pletkarstvo, vuhvenstvo.

Rankemacher, *m.* petljanac, petljarac; pletkaš; zapletica; kovar; —in, *f.* pletkašica.

Ranken, *v. n.* ſich —, *v. r.* viti se, penjati se (po . . .); priticati se; (v. Gurken uſw.), vrěžiti se; —de Gewächſe, penjalice, pletenice, zapletače; (ſich ſchmiegen), uvijati se, po-

Ranken, ſ. Runge. [vijati se.

Rankenbaum, *m.* brajdaš.

Rankend, *adj.* uzpužni; ſ. Ranken.

Rankenfüße, *pl.* stržajke. [njaci.

Rankenfüßler, *pl.* (*Cirrhopoda*), stržaj-

Rankengewächs, *n.* penjalica.

Rankenwurz, ſ. Ramkenwurzel.

Ränkerei, *f.* pletkarenje.

Ränkeſchmied, Ränkeſpieler, ſ. Ränkemacher.

Ränkevoll, *adj.* kovaran, pletkov, hinben; er iſt ein —er Menſch, zavadio bi i oči u glavi (takovi je pletkaš).

Rankig, *adj.* pun vrěžah; vrěžav; (*cirrhosus*), vitičav.

Rankforn, *n.* umavica.

Rankmade, *f.* trlac. [ljak.

Ranunkel, *f.* (*Ranunculus*), iskrica, žab-

Ranz, *m.* buro. [ljaj.

Ränzchen, *n.* Ränzel, *m.* torbica; zavež-

Ranze, *f.* suprasna krmača.

Ranzen, *m.* (Felleiſen), torba, telećak; (Wanſt), kulje; ſeinen — füllen, nabokati se, nabubati se; (ſpr.) Einem etwas auf den — geben, namazati komu ledja; ſchnüre deinen —! haljku na bataljku! veži torbu!

Ranzen, *v. n.* (ranzig riechen), zaudarati; im Bette —, kobacati se, crvoljiti se, migoljiti se u postelji; (ſich herumtreiben), potucati se, tepsti se, klatariti se; ſ. Rammeln.

Ranzeule, ſ. Schleiereule.

Ranzig, *adj.* užežen, ranketiv; — werden, užeći se, sranketiviti; ein —er Menſch, loncija, bećar; (v. Frauenz.) luncupa, copa, upaljenica.

Ranzigkeit, *f.* užeženost, ranketivost.

Ranzion, *f.* odkup; učěna.

Ranzioniren, *v. a.* odkupiti.

Ranzionirte, *m.* odkupljenik.
Ranzzeit, *f.* gonitba; ſ. Brunſtzeit; es iſt —, sad se têraju (n. p. zecovi).
Rapè, *m.* krupan burmut, rape.
Rapert, *m.* kolica (od topa), kolotra.
Rapfink, ſ. Grünfink.
Rapp, *m.* host; ſ. Räpps. [bucov.
Rappe, *m.* vranac; (*Cyprinus aspius*),
Rappe, *f.* trenica; (Kräțe), svrab; (b. Pferd.) pauk.
Rappel, *m.* smušenost; zlopadja; den — haben, smušen, ćanut biti; zlopaditi.
Rappel, *f.* ſ. Klapper.
Rappelig, ſ. Rappelköpfig.
Rappelkopf, *m.* smetenik, smetenjak, pometenik; suludnjak, zlopadnik.
Rappelköpfig, Rappelköpfiſch, *adj.* sulud, suludast, ćanut, ćaknut; (zornig), goropadan, drnovan; — werden, šenuti; sgranuti se; ein —es Pferd, žurav konj.
Rappeln, *v. n.* es rappelt bei ihm, smušen, smeten, sulud, ćanut je; (ſpr.) neima četvrte daske u glavi; (v. Zornigen), zlopadi; es rappelt etwas, nêšto grohiće, štropoće; mit Gelde —, zveckati novci; ſich —, *v. r.* žuriti se, paštiti se.
Rappen, *v. a.* grabiti; ſ. Schaben; Reiben.
Rappfuß, Rappfink, ſ. Krähenfuß, Grünfink.
Rapper, *m.* rukovetać, rukovedać.
Rappier, *n.* rapira.
Rappiren, ſich, *v. r.* biti se na rapire.
Rapport, *m.* (Meldung), prijava; (Bericht), izvêst, izvêšće; (Austragung), raznos; ſich mit Jemand in — ſetzen, započeti obćenje, zaobćiti; dogovarati se.
Rapporteur, *m.* prijavljać, izvêstilac; (Angeber), dojavljać.
Rapportiren, *v. a.* (Einem etwas —), prijaviti, prijavljati, javljati (komu što); izvêstiti (koga o čem); (zutragen), dojaviti, dokazati (komu što); (*merc.*) prepisati, prenêti.
Rapportzettel, *m.* prijavnica.
Rapps, *m.* (Rapſame, *Brassica camp. oleifera*), repica, repušika; ſ. Rappel.
Räpps, *m.* suškovina.
Räppſe, (Rappuſe), *f.* grabus, grabac, grabilo, jagma. [ujagmiti.
Rappſen, *v. a.* ščapiti, sgrabiti, slapiti,
Rappskäfer, *m.* (*Nitidula aenea*), repičar.
Rappſame, ſ. Rapps.
Rapunzel, *m.* (Rapunzel = Glockenblume, *Campanula Rapunculus*), repušac; (*Phyteuma spicata*), zečica; (*Valeriana Locusta*), motovilac; gelbe —, (*Oenothera biennis*), pupaljka.
Rapunzelſellerie, Rapunzelwurzel, *f.* korên od repušca; repušac.
Rapzahn, ſ. Raffzahn.
Rar, *adj.* rêdak; (*fig.*) skup; das iſt etwas Rares, to je rêdko bilje; rêdko (je) kao bêla vrana.
Raren, *v. n.* derati se; ſ. Plärren.
Rarität, *f.* rêdkoća, rêdkost; —en, *pl.* znamenitosti. [tostih.
Raritätenſammlung, *f.* sbirka znameni-
Räs, ſ. Räß.
Raſch, *adj.* brz, nagao; žustar; —es Feuer, žestoka vatra.
Raſch, *m.* raša.
Raſchel, *f.* palandra. [šušanj.
Raſcheln, *v. n.* šuškati; das —de Laub,
Raſchfabrik, *f.* rašara.
Raſchheit, *f.* brzost, brzina, naglost.
Raſchmacher, Raſchweber, *m.* rašar.
Raſekopf, ſ. Rappelkopf.
Raſen, *v. n.* bêsniti; bêsnovati; (v. d. Jugend), plahovati; vor Zorn —, goropaditi se.
Raſen, *m.* busen; (ein Platz), tratina, travnik; — ſtechen, busenje kopati; mit — bekleiden, pobusati, pobušavati.
Raſenaltar, *m.* oltar od busenja.
Raſenartig, *adj.* busast.
Raſenbank, *f.* busenka.
Raſenbekleidung, *f.* busanje.
Raſenbinſe, ſ. Raſenſimſe.
Raſend, *adj.* bêsan, bêsnovit, goropadan, drnovan, smušen; (viel), puno, sila; ein —er Schmerz, strašna, strahovita bol; — verliebt, pomaman, pomamio se s ljubavi; — ſein, ſ. Raſen, *v. n.*; — werden, pobêsnêti; pomamiti se, drnuti se.
Raſende, *m.* bêsnik, goropadnik; drnov.
Raſeneiſenſtein, *m.* Raſenerz, *n.* glibovac.
Raſengrab, *n.* busenit grob.
Raſenhacke, *f.* busenjača.
Raſenhopfen, *m.* prost hmelj.
Raſenhügel, *m.* busenita, zelena glavica.
Raſenkur, *m.* neradjen kus. [Abdecker.
Raſenmeiſter, *m.* živoder, derenčin; ſ.
Raſenpatzen, *m.* Raſenplagge, *f.* ſ. Raſen
Raſenplatz, *m.* busište, travnjak. [ſenſtück.
Raſenrain, ſ. Rain.
Raſenreich, *adj.* busenit.
Raſenried, Raſenriedgras, *n.* (*Carex caespitosa*), travast šaš.
Raſenſchicht, *f.* nasad od busena.
Raſenſchmiele, *f.* (*Agrostis Spica venti*),
Raſenſegge, *f.* ſ. Raſenried. [troskot.
Raſenſimſe, *f.* (*Scirpus caespitosus*), busenita sitina.
Raſenſitz, *m.* busenka.
Raſenſtecher, *m.* busenar.
Raſenſtein, ſ. Raſeneiſenſtein.
Raſenſteinbrech, *m.* (*Saxifraga caespitosa*), busenita kamenika.
Raſenſtück, *n.* busenica, bus; (*coll.*) busenje, busje.
Raſenteppich, *m.* (*fig.*) ſich auf einen — niederlaſſen, u zelenu travu pasti, sêsti.
Raſentreppe, *f.* busenite stube.

Rasenweg, *m.* obrasla cesta (u travu).
Raser, *ſ.* Rasende.
Raserei, *f.* běsnilo, běs, běsnoća, goropadja; in — gerathen, poběsniti, pogoropaditi se.
Rasewurzel, *ſ.* Tollkirſche; (Bilſenkraut), bun, bunika.
Rasig, *adj.* busenit.
Raſir- (in Zuſ.) *ſ.* Barbier-.
Raſirbecken, *n.* sapunjača.
Raſiren, *v. a.* (Einen —), brijati, briti, bričiti, obrijati, obritviti, obričiti; eine Feſtung —, urvati, oburvati, razoriti tvrdjavu; (ſtreifen), brcnuti; zahvatiti, dohvatiti (malo).
Raſirmeſſer, *n.* brijača, britva, brijačica, ustra; (*Xyrichthis*), britva.
Raſirſtube, *ſ.* Barbierſtube.
Raſirzeug, *n.* brijaća sprava; brijala.
Räsling, *ſ.* Dornſchwamm.
Raspe, *f.* *ſ.* Riſpe; Flughafer.
Raspel, *f.* trenjak, turpija, rašpa; (*Ostrea Lima*), piljak; (*Nerita radula*), pilasta plavulja. [grgeč.
Raspelbärs, *m.* (*Perca radula*), pilast
Raspelfeile, *f.* kiparski piljak.
Raspelhauer, *m.* piljačar.
Raspelhaus, *n.* radionica, rabotalište.
Raspelmeißel, *m.* dlěto za trenjake.
Raspeln, *v. a.* treniti, turpijati, rašpati; (*fig.*) sgrabiti. [potina.
Raspelſpan, *m.* trenotina, tarotina, raš-
Räß, *adj.* rezak, kaštar; — ſchmecken, räßbrunnen, *ſ.* Sauerbrunnen. [reziti.
Räße, *f.* kaštrina, rezkoća.
Raſſe, *ſ.* Race.
Raſſel, *f.* čagrtaljka.
Raſſelblume, *f.* (*Catananche*), samdokas.
Raſſeler, *m.* čagrtač; *ſ.* Cepe.
Raſſelgold, *ſ* Rauſchgold.
Raſſelmaus, *f.* (*Myoxus Glis*), puh.
Raſſeln, *v. n.* čagrtati, škrebetati; (v. Ketten), zveketati; (v. Rüſſen), grohitati; (v. Waffen), zveketati; (v. Wagen), štropotati; der Wagen kam geraſſelt, doštropotala su kola.
Raſſeln, *n.* *ſ.* Geraſſel.
Raſſelnd, *adj.* čagrćuć; štropotom.
Räßen, *v. n.* reziti.
Räßlich, *adj.* rezkav.
Raſt, *m.* polazak; den — ſchlagen, bubnjati na polazak.
Raſt, *f.* (Ruhe), pokoj; weder Ruhe noch — haben, neimati mira ni pokoja; er läßt ihm keine — und Ruh, neda mu oddahnuti; (Ruhe nach e. Bewegung), odmor, počinak; počitak; počivak; eine kurze —, odmorica, odmorak; ohne —, bez odduška; *ſ.* Raſtlos; (a. Gewehre), zub (od puške).
Raſtelbinder, *m.* loncokrp.
Raſten, *v. n.* odmoriti se, počinuti, oddahnuti, odmarati se; — laſſen, odmarati.
Raſtlos, *adj.* neumoran; —, *adv.* neumorno, neprestance; bez odmora, prestanka, odduška, počivka.
Raſtloſigkeit, *f.* neumornost.
Raſtort, *m.* danište, danik, danovište.
Raſtplatz, *m.* odmorište.
Raſtpunkt, *m.* počivalište.
Raſtral, *n.* *ſ.* Raſtrirmaſchine.
Raſtriren, *v. a.* grebuljati (papir za note).
Raſtrirmaſchine, *f.* grebuljica.
Raſtſitz, *m.* počivalište.
Raſtſtatt, *f.* postaja.
Raſtſtunde, *f.* odmor.
Raſttag, *m.* dan odmora; (*mil.*) danište; — halten, daniti, danovati, biti na daništu.
Raſur, *f.* strugotina, izstružak; *ſ.* Tonſur.
Rata, Rate, *f.* obrok; (Theil), děl; (Termin), rok; (Flachsröſte), močilo.
Ratanhiawurzel, *f.* (*Krameria*), ratanija.
Ratenmäßig, *adj.* obročan. [diomice.
Ratenweiſe, *adv.* na obroke, na dělove,
Ratenzahlung, *f.* plaćanje na obroke, dělove; obročno plaćanje.
Rath, *m.* svět, savět (sět); mit Jemand zu —e gehen, světovati se, posvětovati se s kim; mit ſich ſelbſt zu —e gehen, promisliti u sebi; — halten, — pflegen, věćati; um — fragen, Einen zu —e ziehen, světovati se s kim; er hat mir den — gegeben, on me nasvětova; Gottes —, Božja odluka; hier iſt kein anderer — als . . ., ovdě neima drugoga lěka, već . . .; tu nije druga, već . . .; dafür weiß ich —, tomu znam lěka, pomoći; hier muß ſchnell — geſchafft werden, tu valja pomoći na brzu ruku; ovdě treba brza pomoć; ich weiß mir keinen — mehr, neznam šta ću, neznam ni kud ni kamo, neznam si pomoći; kommt Zeit, kommt —, vrěme zna svačemu lěka; das wird der beſte — ſein, najbolje će biti; ništa bolje, van . . .; hier iſt guter — theuer, tomu je težko pomoći; — ſchaffen, domisliti se, doviti se (čemu); Einem guten — geben, u dobri čas koga světovati; Einen um — fragen, ſich bei Jemand —s erholen, iskati u koga světa; světovati se; za put, za pamet pitati koga; mit — und That beiſtehen, pomagati rěčju i činom; folge meinem —e, slušaj mene; (ſparen), das Seinige zu —e halten, gospodariti, šteditи; Jedermann ſoll das Seinige zu —e halten, tko što ima, nek čuva; (Verſammlung), věće; — halten, věćati, učiniti i. načinili věću; (*poét.*) sbor sboriti; zu —e gehen, ići u věće; ići na divan; im —e ſitzen, član biti

věća; věćnik biti; věćnikovati; der hohe —, veliko věće; der geheime —, tajno věće; d. äußere —, veliko věće; der innere o. engere —, malo věće; Mitglied des innern —es, malověćnik; (eine Perſon), kaiſerlicher —, carski savětnik; — d. oberſten Gerichtshofes, věćnik vrhovnoga sudišta.

Rathen, *v. a.* Einem —, světovati, (sětovati), savětovati koga; etwas Gutes —, dobro světovati; dem Klugen iſt leicht zu —, mudra je lasno světovati; wem nicht zu — iſt, dem iſt nicht zu helfen, tko nesluša drugih ljudih, kajo se; tko se sam světuje, djavo mu odgovara; koga nenauči, tomu nepomože; ich rathe dir nicht ihn zu beſchimpfen, nebi ti bilo probitačno, da ga grdiš; nebih ti reko, da ga opsuješ; nebi bilo u dobri čas, psovati ga; ich weiß mir nicht zu —, neznam što ću; neznam što da činim; neznam se pomoći; ich rathe dir nicht hinauszugehen, nevolim ti tamo ići; ja ti tamo kolača nespremam; gerathen, probitačan; ſ. Gerathen; — Sie einmal, wie alt ich bin, pogodite, koliko mi ima; hin und her —, nagadjati; ſ. Errathen.

Rathend, *adj.* světujući; nagadjajući.

Rather, *m.* pogadjač; ſ. Rathgeber.

Rathfertig, *adj.* spreman na savět; znajući světovati; domišljat.

Rathfragen, *v. a.* světovati se (s kim).

Rathfragen, *n.* pitanje (savěta).

Rathfragend, *adj.* —er Brief, pismo za savět.

Rathgebend, *adj.* —er Brief, světujuće pismo, světnica.

Rathgeber, *m.* savětnik, světnik; —in, *f.* savětnica.

Rathgebung, *f.* světovanje, sětovanje.

Rathhaus, *m.* věćnica, varoška kuća.

Räthin, *f.* světnica, savětnica.

Rathkammer, *f.* věćnica.

Rathkreis, *m.* věća, divan.

Räthlich, *adj.* probitačan; ſ. Sparſam.

Räthlichkeit, ſ. Rathſamkeit.

Rathlos, *adj.* bezputan, neznajući se pomoći; er iſt —, nezna što da čini; nezna se pomoći; —er Zuſtand, ſ. Rathloſigkeit.

Rathloſigkeit, *f.* es herrſcht —, nitko nezna kazati, što da se čini; nitko nezna pomoći.

Rathmann, *m.* savětnik; ſ. Rathsherr.

Rathſam, *adj.* probitačan; das Rathſamſte iſt, najbolje je; mit etwas — umgehen, štediti što.

Rathſamkeit, *f.* probitačnost, korist; (Sparſamkeit), štedljivost, gospodarstvo.

Rathsbedürftig, *adj.* potreban savěta.

Rathsbefehl, *m.* zapověd věća.

Rathsbeiſitzer, *m.* prisědnik věća; věćnik.

Rathsbote, *m.* glasnik věća.

Rathsbuch, ſ. Rathsprotokoll.

Rathſchlag, *m.* svět, savět; uput; Rathſchläge geben, světovati (koga); (*jur.*) uput, odluka; stupac od odlukah i. od rěšenjah; Jemanden etwas mittels —s o. rathſchlägig verſtändigen, obavěstiti koga o čem uputno.

Rathſchlagen, ſ. Berathſchlagen.

Rathſchlager, *m.* věćalac.

Rathſchlägig, *adj.* znajući světovati; domišljat; —, *adv.* ſ. Rathſchlag.

Rathſchlagung, *f.* věćanje.

Rathſchluß, *m.* zaključak; d. — Gottes, Božja odluka.

Rathscollegium, *n.* věće.

Rathsdiener, *m.* sluga věća.

Räthſel, *n.* zagonetka, goneta; ein — auflöſen, odgonenuti zagonetku; Auflöſung eines —s, odgonetljaj; ein — aufgeben, gonenuti, zagonenuti; zagonetati; einander — aufgeben, gonetati se; (*fig.*) das iſt mir ein —, to mi je za čudo; toga nedokučujem, nepostižem; ſein Betragen iſt mir ein —, nerazbirem, zašto se tako vlada.

Räthſelbild, *n.* zagonetna slika.

Räthſelbuch, *n.* gonetalica.

Räthſeldeuter, *m.* odgonetalac.

Räthſeldichter, *m* gonetalac.

Räthſelfrage, *f.* zagonetno pitanje.

Räthſelhaft, *adj.* zagonetan; (*fig.*) otajstven; utajen.

Räthſeln, *v. n.* zagonetati.

Räthſelſpiel, *n.* zagonetanje.

Räthſelvoll, *adj.* vrlo zagonetan.

Räthſelwort, *n.* zagonetna rěč.

Rathsenge, *f.* malo věće.

Rathsfähig, *adj.* vrstan za věće.

Rathsfreund, *m.* prijatelj věća.

Rathsgeſchlecht, *n.* vlasteoski rod.

Rathsglied, *n.* věćnik.

Rathshaupt, *n.* predsědnik věća.

Rathsherr, *m.* věćnik.

Rathsherrlich, *adj.* věćnički.

Rathsherrnſtelle, Rathsherrnwürde, *f.* služba i. čast věćnika; věćništvo.

Rathsmann, *m.* savětnik, světnik.

Rathsmantel, *m.* divan-kabanica.

Rathsperſon, *f.* ſ. Rathsglied.

Rathsperſonale, *n.* osoblje věća.

Rathsprotokoll, *n.* zapisnik věća.

Rathsprotokolliſt, *m.* pisalac, zapisivalac věća.

Rathsſaal, *m.* dvorana věćnice, věćnica.

Rathsſchluß, *m.* zaključak věća.

Rathsſchreiber, ſ. Rathsprotokolliſt.

Rathsſitz, *m.* město u věću.

Rathsſitzung, *f.* sědnica věća; sborna sědnica.

Rathsſpruch, *m.* izreka věća; ſ. Rathsſchluß.

Rathsſtand, *m.* věćničko sědalo.

Rathsſtelle, ſ. Rathsherrnſtelle.

Rathsſtube, *f.* věćaonica.
Rathsſtuhl, ſ. Rathsſtand.
Rathstag, *m.* heute iſt —, danas će biti, danas je sědnica věća; danas se sastaje věće.
Rathsverordnung, *f.* naredba věća.
Rathsverſammlung, ſ. Rathsſitzung.
Rathsverwandte, *m.* član věća.
Rathswahl, *f.* izbor věća.
Rathszimmer, *n.* ſ. Rathsſtube.
Ratification, *f.* potvrda, odobrenje.
Ratifications-Urkunde, *f.* potvrdnica.
Ratificiren, *v. a.* potvrditi, odobriti.
Ration, *f.* obrok, metalo, tain*.
Rational, Rationell, *adj.* uman, umstven.
Rationalismus, *m.* umarstvo, racionalizam.
Rationaliſt, *m.* umar, racionalista.
Ratſch! *int.* prask!
Ratſche, *f.* regetaljka, čekrkalo, praskarica, kreja, škrebetaljka, regež.
Rätſche, *f.* trlica.
Ratſchen, *v. n.* čagrtati, regetati, čekrkati, škrebetati; die Enten —, patke dreče; ſ. Plaudern. [Plaudern.
Rätſchen, *v. a.* Flachs —, trti lan; ſ.
Ratſchente, *f.* divlja patka.
Ratte, *f.* parcov, pacov, štakor; d. ägyptiſche —, ſ. Pharaomaus. [ſchen.
Rattel, Ratteln, ſ. Raſſel, Raſſeln, Rat-
Rattenbirn, *f.* dugodržka.
Rattenfahl, ſ. Rattengrau. [cove).
Rattenfalle, *f.* stupica, pastulja (za par-
Rattenfänger, *m.* pacovar.
Rattenfreſſer, *m.* (zmija-)pacovarka.
Rattengift, *n.* trovilo pacovah; (Arſenik), mišomor.
Rattengrau, *adj* siv kao pacov.
Rattenkönig, *m.* spleteni pacovi.
Rattenkraut, ſ. Mottenkraut.
Rattenneſt, *n.* gnězdo od pacovah.
Rattenpfeffer, ſ. Roßpolei. [šomor.
Rattenpulver, *n.* mišomorni prašak; mi-
Rattenſchwanz, (Rattenſchweif, *m.* pacovski rep; (*Ophrys*), mačkovo uho,
Rattern, *v. n.* čagrtati. [kokica.
Rättich, ſ. Flöhkraut.
Ratz, *m.* (Ratte), pacov, parcov; (Wildmaus), puh; wie ein — ſchlafen, spavati kao puh i. kao zaklan.
Ratze, *f.* (*Procellaria pelagica*), zlogodnica, strakoš; ſ. Ratz.
Rätzen, *v. n.* kveknuti, kvekati.
Ratzen, *v. n.* čagrljati; ſ. Raſſeln.
Ratzen- (in Zuſ.) ſ. Ratten-.
Ratzwolf, *m.* (*Acerina cernua*), okuk.
Raub, *m.* grabež, odor, odora, razboj; lupeština; pohara; einen — begehen, odrěti, porobiti koga; (d. Geraubte), grabež, odor, plěn; die Katze lauert auf den —, mačka vreba plěn; viele Thiere leben vom —e, mnoge se životinje lovom hrane; er wurde ein — des Todes, smrt ga ugrabi; poginù; ein — der Flammen werden, ognjem izgoréti; etwas auf den — thun, raditi što na brzu ruku i. trkmicě; ſ.
Raubaal, *m.* ſ. Aalraupe. [Rappſe.
Raubameiſe, *f.* ſ. Ameiſenlöwe.
Raubanfall, *m.* razbojnička navala.
Raubbegier, Raubbegierde, *f.* grabljivost, grabežljivost, grabša.
Raubbegierig, *adj.* grabežljiv, grabljiv.
Raubbein, *n.* noga-grabilica.
Raubbiene, *f.* (pčela-)tudjica, kradica.
Rauben, *v. a.* grabiti, ugrabiti; Einem das Herz —, zarobiti, zapléniti komu srce; zavladati čijim srcem; Einem die Ehre —, oteti komu poštenje, izštetiti komu obraz; er hat mir die Ruhe geraubt, lišio me je mira, pokoja; Einem d. Zeit —, vrěme komu krasti; eine Jungfrau —, oteti děvojku; (v. Räubern), odirati, robiti, pléniti.
Rauben, *n.* grabež, deračina, lupeština, lupeštvo, odor; razbojništvo.
Räuber, *m.* razbojnik, lupež, hajduk, haramija, pustalja; er iſt der — meiner Ruhe, ſ. Rauben; ein — ſein, razbijati, hajdukovati; ein — werden, pohajdučiti se, otići u hajduke, odvrći se u goru; er fiel unter die —, zapao je hajdučkih šakah; hajduci su na njega navalili; (am Lichte), tat; ſ. Räuberaſt.
Räuberanführer, *m.* harambaša.
Räuberaſt, *m.* ptić, kradiša, odtoka.
Räuberbande, *f.* razbojnička, hajdučka četa, šereg hajdukah.
Räuberei, *f.* razbojništvo, lupeštvo, deračina, odor; eine — begehen, ſ. Raub.
Räubergenoß, *m.* surazbojnik, suhajduk.
Räubergeſchichte, *f.* pripověst o hajducih, razbojnicih.
Räuberhaar, *n.* razcěpljen vlas.
Räuberhand, *f.* razbojnička ruka; er fiel in Räuberhände, zapao je hajdučkih rukah; er fiel von —, razbojnici su ga ubili.
Räuberhandwerk, *n.* hajdučina, hajduštvo.
Räuberhaupt, *n.* Räuberhauptmann, *m.* harambaša. [gnězdo.
Räuberhöhle, *f.* hajdučište; razbojničko
Räuberhorde, ſ. Räuberbande. [dučica.
Räuberin, *f.* razbojnica, lupežkinja, haj-
Räuberiſch, Räubermäßig, *adj.* razbojnički, lupežki, hajdučki.
Räuberleben, *n.* hajdukovanje.
Räuberneſt, *n.* ſ. Räuberhöhle.
Räuberſchar, ſ. Räuberbande.
Räuberſtand, *m.* ſ. Räuberhandwerk.
Räubertrieb, *m.* hajdučka potěra.
Räuberunweſen, *n.* razbojnički běs.
Räubervolk, *n.* razbojnički, lupežki narod; lupežčija, skakavci.
Raubfalk, ſ. Geierfalk.

Raubfiſch, *m.* riba-grabilica.
Raubfliege, *f.* (*Asilus*), zoljarica.
Raubfuß, *m.* noga-grabilica.
Raubgeflügel, *n.* ptice-grabilice.
Raubgenoß, *m.* surazbojnik, sulupež.
Raubgeſindel, *n.* lupežčad, skakavci.
Raubgier, Raubgierde, Raubgierig, ſ. Raubbegier uſw.
Raubgut, *n.* lupeština, grabež.
Raubkäfer, *m.* (*Staphylinus*), bubomorka.
Räubler, *m.* lupežić.
Räubling, *m.* ozimak.
Raubmord, *m.* krvnički grabež.
Raubmörder, *m.* krvnički razbojnik.
Raubmöve, *f.* (*Lestris*), govnačka.
Raubneſt, *n.* razbojničko, hajdučko gnězdo; ſ. Räuberhöhle.
Raubſchiff, *n.* (ladja-)gusarica.
Raubſchiffer, *m.* gusar.
Raubſchloß, *n.* hajdučki, razbojnički grad.
Raubſchütz, ſ. Wildſchütz.
Raubſtaat, *m.* gusarska zemlja.
Raubſtück, *n.* ugrabak, odornak.
Raubſucht, Raubſüchtig, ſ. Raubbegier uſw.
Raubthat, *f.* odora, grabež, razbojstvo.
Raubthier, *n.* grabežljivac; —e, *pl.* (*Ferae*), zvěr, zvěrinje, zvěrad.
Raubtruppen, *pl.* razbojnička, lupežka vojska.
Raubvogel, *m.* ptica-grabilica i. grabljivica.
Raubwolf, ſ. Räubervolk.
Raubwespen, *pl.* (*Rapientia*), grabežnice.
Raubwild, ſ. Raubthier.
Raubzug, *m.* četa; auf einen — ausziehen, četovati.
Rauch, *adj.* kosmat, rutav, dlakav; die —e Seite (d. Felles), dlaka; ſ. Rauh.
Rauch, *m.* dim; einen — geben, dimiti se; pušiti se, kaditi se; — erregen, zadimiti, dimiti; in — aufgehen, ognjem izgoréti; Fleiſch in den — hängen, obésiti meso u dimnjak; nach —e ſchmecken, riechen, dimljiv biti, zaudarati dimom; (ſpr.) wo — iſt, muß auch Feuer ſein, gdě se god puši, ondě vatre ima; aus dem —e in das Feuer kommen, udariti sa zla na gore; wer das Feuer genießen will, muß auch den — vertragen können, tko se dima nenadimi, on se ognja nenagrija; (Rauchfang), dimnjak, odžak; ſeinen eigenen — haben, imati svoje ognjište.
Rauchableitungs-Apparat, *m.* dimogon.
Rauchaltar, *m.* žrtvenik.
Rauchapfel, ſ. Stechapfel.
Rauchbad, *n.* podkadja.
Rauchbart, *m.* (*Myxine glutinosa*), sluzak.
Rauchbeere, *f.* dlakav ogrozd.
Rauchbeinig, *adj.* kosmatih noguh, dlakonog; (z. B. eine Taube), gaćast.
Rauchbuche, ſ. Rothbuche.
Rauchcanal, *m.* dimnjak, dimnik.
Rauchdampf, *m.* kad.
Rauchdicht, *adj.* neprodimljiv.
Rauche, *f.* ſ. Rauhe; Rauke.
Rauchen, *v. a.* kosmatiti; ſ. Rauhen.
Rauchen, *v. n.* dimiti se, pušiti se, kaditi se; d. Ofen raucht, peć se dimi; wo Feuer iſt da raucht es, u svake vatre ima dima; es raucht im Zimmer, puši se, dimi se u sobi; die Speiſe raucht noch, jelo se jošte puši; er arbeitet daß ihm der Kopf raucht, puši mu se kika; er lügt daß ihm d. Kopf raucht, laže, sve da se magla diže; —, *v. a.* dimiti, zadimiti; Tabak —, pušiti, piti duhan i. lulu, duhaniti.
Raucher, *m.* pušilac, duhandžija; er iſt kein ſtarker —, malo i. slabo puši; (d. Kohlbr.) nedožeg.
Räucherbüchſe, *f.* kadilovka.
Räucherer, *m.* kadilac.
Räucherfaß, ſ. Rauchfaß.
Räucherfleiſch, *n.* suho meso.
Räucherholz, *n.* kadovac.
Raucherig, Räucherig, *adj.* (z. B. eine Wand), zadimljen, zakadjen; (v. Speiſen), dimljiv, zagorio.
Räucherkammer, *f* dimnica.
Räucherkerze, *f.* kadiljka.
Räuchern, *v. a.* kaditi, pokaditi, zakaditi, nakaditi; Fleiſch —, sušiti meso; geräuchertes Fleiſch, sušeno, udjeno meso.
Räucherpfanne, *f.* kadionica.
Räucherpulver, *n.* kadioni prašak; prah za kadjenje.
Räucherung, *f.* kadjenje, kadja; sušenje (n. p. mesa).
Räucherwerk, *n.* kâd, kadivo.
Räucherwurſt, *f.* sušena, suha kobasica.
Rauchfang, *m.* dimnjak, čadjak, odžak*, komin.
Rauchfanggeld, *n.* dimnica.
Rauchfangkappe, *f.* kapa od dimnjaka.
Rauchfangkehrer, *m.* dimnjačar, čadjar, čadjavac, odžačar, badžomet; —in, *f.* dimnjačarica, čadjarica.
Rauchfangkehrer-Gewerbe, *n.* dimnjačarija.
Rauchfangkragen, Rauchfangmantel, *m.* poddimnjak.
Rauchfangröhre, *f.* grlo u dimnjaka.
Rauchfangſteuer, *f.* dimnica.
Rauchfarbe, *f.* čadjavilo.
Rauchfarben, Rauchfarbig, *adj.* čadjav, čadjast.
Rauchfärber, *m.* mastilac krzna.
Rauchfaß, *n.* kadionik, kadilo.
Rauchfeuer, ſ. Schmauchfeuer.
Rauchflügel, *m.* rutavac.
Rauchfroſt, ſ. Rauchreif.
Rauchfuß, *m.* (*Petrao Lagopus*), sněžnica; ſ. Trommeltaube.
Rauchfüßig, *adj.* kosmatih noguh, dlakonog; (z. B. eine Taube), gaćast.
Rauchfutter, *n.* postava od krzna; ein Rock mit —, kaput postavljen krznom.
Rauchgans, *f* sušena, udjena guska.
Rauchgar, *adj.* sušen; —es Fell, (učinjeno) krzno, runa koža.
Rauchgelb, *adj.* čadjavo-žut.

Rauchgelbkies, *m.* mišomorski kučadan.
Rauchgeld, ſ. Rauchfanggeld.
Rauchgewölbe, *n.* dimnik.
Rauchgras, *n.* (*Poa tenella*), tanana vla- [suljača.
Rauchgrau, *adj.* čadjast.
Rauchhaarig, *adj.* runjav; kosmat.
Rauchhafer, ſ. Barthafer.
Rauchhandel, *m.* trgovina krznom.
Rauchhändler, *m.* trgovac od krzna.
Rauchhandlung, *f.* krznarnica.
Rauchhäutig, *adj.* kosmate, runjave kože.
Rauchholz, *n.* sirovo drvo, gašljika.
Rauchhonig, ſ. Rauhhonig.
Rauchicht, Rauchig, *adj.* dimljiv; ſ. Räu- [cherig.
Rauchkammer, Rauchkerze uſw., ſ. Räucherkammer uſw.
Rauchkaſten, *m.* dimnjača.
Rauchkohle, *f.* nedožeg, ugarak.
Rauchkopf, ſ. Eisvogel.
Rauchleder, *n.* hrapava koža.
Rauchlinde, *f.* ſ. Rüſter.
Rauchloch, *n.* sklad, vidèlica, somić; badža; (eines Ofens), sopot, žukno, sulo, djulo; duška, fur, oduška; (*fig.* rauchende Stube), dimljivica, dimnica.
Rauchmeier, *m.* ſ. Kreuzkraut.
Rauchopfer, *n.* tamjan,
Rauchpfanne, ſ. Räucherpfanne.
Rauchpfennig, *m.* ſ. Rauchfanggeld.
Rauchpulver, ſ. Räucherpulver.
Rauchſäule, *f.* stup od dima.
Rauchſchwalbe, *f.* (*Hirundo rustica*), čadjava lastavica.
Rauchſchwanz, ſ. Schweifbeutler.
Rauchſeide, ſ. Floretſeide.
Rauchſpinne, *f.* čadjav pauk.
Rauchſtein, ſ. Rauchtopas.
Rauchſteuer, ſ. Rauchfangſteuer.
Rauchſtreif, *m.* pramen dima.
Rauchſtrom, *m.* rèka od dima.
Rauchſtube, *f.* dimljivica.
Rauchtabak, *m.* pušenac, duhan (duvan).
Rauchtopas, *m.* smedjac.
Rauchtopf, *m.* kurnjavac.
Rauchumhüllt, *adj.* dimom obavit.
Rauchwaare, *f.* ſ. Rauchwerk.
Rauchwehr, *n.* (vrbljakom) obrasao brèg.
Rauchwels, *m.* (*Silurus asp.*), hrapav som.
Rauchwerk, *n.* krzno; zvěr *f.*; ſ. Räu- [cherwerk.
Rauchwerker, *m.* krznar.
Rauchwolke, *f.* oblak od dima.
Rauchwurz, ſ. Braunwurz.
Rauchzeug, *n.* kadilo; pušilo.
Raude, *f.* krasta.
Räude, *f.* guba, šuga*; (Krätze), svrab; [ſ. Grind.
Räudig, *adj.* gubav, šugav; ein —es Pferd, gubavac, gubalj; (ſpr.) e. —es Schaf ſteckt die ganze Herde an, jedna šugava ovca cèlo stado ošuga; — werden, ogubaviti.
Räudige, *m.* gubavac; —, *f.* gubavica.
Räudigkeit, *f.* gubavost, šugavost.
Raufbold, *m.* bojnik, bojdžija.
Raufdegen, *m.* sabljetina; poseklica; ſ. Raufbold.
Raufe, *f.* čupanje (n. p. kose); er hat — bekommen, prodrmali su ga; (Raufel), greblo, ogreblo; strgulja; (in Ställen), jasle.
Räufeln, *v. a.* Flachs —, ogrebati, str- [gati lan.
Raufen, *v. a.* čupati, pročupati, izčupati; der Kamm rauft, češalj skube; Einem d. Kopf —, čupati komu kosu; Flachs —, čupati lan; eine Gans —, perušati, perutati, čupati gusku; Gras —, čupati travu; ſich —, *v. r.* čupati se, počupati se, počepriati se, sdrpiti se; (*fig.*) nositi se, potezati se, tući se, klati se, hrvati se, pobiti se, izklati se, saklati se; (blutig —), krviti se, izkrviti se, zakrviti se.
Raufer, ſ. Raufbold; Raufdegen.
Raufere, *f.* boj, kavga, hrvanja; (blutige —), krvljenje; (ſcherz.) šakapere; es entſtand eine —, potukli su se; počupali su se; bilo je šakapere.
Rauffeder, ſ. Schwungfeder.
Raufhandel, *m.* ograšje.
Raufholz, *n.* skubalo.
Raufmeſſer, *n.* kosa.
Raufſucht, *f.* sdrpljivost.
Raufſüchtig, *adj.* — ſein, zametati boj.
Raufwolle, *f.* guljevina.
Raufzange, *f.* klèštine.
Raufzeit, *f.* vrème čupanja.
Rauh, *adj.* (nicht glatt), hrapav, (*asper*) drapav; —es Futter, suha krma i. pića; — werden, odrpaviti, ohrapaviti; (heiſer), promukao, mukao; ein —er Wind, oštar vètar; —es Wetter, košljivo, ružno vrème; —e Kälte, brid; ljuta zima; ein —er Himmelsſtrich, košljivo podnebje; —e Verſe, neskladni stihovi; —e Ausſprache, tvrd izgovor; —e Sitten, oporita ćud; ein —er Menſch, osoran, sirov čovèk; —es Weſen, osornost; sirovost; — ſein, drmiti; —e Worte, prèke rèči; ein —er Ort, goletno mèsto, golet.
Rauharbeit, *f.* krupno dèlo.
Rauhbank, *f.* strug.
Rauhbart, *m.* rutava brada; (*fig.*) ruto- [bradac.
Rauhbärtig, *adj.* rutobrad, rutave brade.
Rauhblätterig, *adj.* drapava lišća.
Rauhbuckel, *m.* (*Aphrodite scabra*), ru- [tavica.
Rauhdiſtel, ſ. Kardendiſtel.
Rauhe, *f.* ſ. Rauheit; Mauſe.
Rauheiſen, *n.* sirovo željezo.
Rauheit, *f.* hrapavost, drapavost; hrapavica; (Heiſerkeit), promuklost; (der Kälte) bridost, ljutost; (d. Witterung) košljivost; (der Verſe) nesklad; (der Sitten) osornost; sirovost.
Rauhen, *v. a.* (Leder —), hrapaviti; (v. Vög.), ſich —, mitariti se.

Rauhfroſt, ſ. Rauhreif.
Rauhfutter, *n.* suha krma.
Rauhhaarig, *adj.* runjav.
Rauhhaarigkeit, *f.* runjavost.
Rauhhobel, *m.* postružnjak.
Rauhhonig, *m.* kljuk.
Rauhigkeit, *f.* ſ. Rauheit; die —en (ein. Körpers), hrapotine.
Rauhkopf, *m.* ſ. Porwiſch.
Rauhreif, *m.* inje.
Rauhſchleifer, *m.* prost brusar.
Rauhſtein, *m.* nesečen kamen.
Rauhung, *f.* mitarenje.
Rauhwaare, ſ. Rauchwaare.
Rauhwacke, *f.* opočnjak.
Rauhweizen, *m.* pšenica-brkulja i. br-[kašica.
Rauhzeit, ſ. Mauſezeit.
Rauke, *f.* (*Sisymbrium*), oranj; (*Erysimum Barbarea*), poplotni trizalj.
Raum, *m.* prostor; der leere —, praznina; šupljina; die Räume des Himmels, nebesa; keinen — haben, neimati mesta; großen — einnehmen, zapremiti mnogo mesta; es hat keinen — mehr im Sacke, nemože više da stane u vreću; der — einer Flaſche, držina sklenice (boce); einer Bitte — geben, uslišiti molbu; der Hoffnung — geben, nadati se; dem Verdachte — geben, posumljati; einem Gedanken — geben, pomisliti; böſen Gedanken — geben, podati se opakim mislim; misliti o zlu; ſ. Schiffsraum.
Raumanker, *m.* najdolnja kotva; najdol-[nje sidro.
Räumauf, *m* izjelica; izjedi-pogača.
Raumbohrer, *m.* razvrtač.
Raumeinheit, *f.* jedinka prostora.
Raumeiſen, *n.* izgrtač.
Räumen, *v. a.* Bücher vom Tiſche —, maknuti, jamiti knjige sa stola; aus dem Wege —, ukloniti s puta; alle Hinderniſſe aus dem Wege —, dignuti sve zapreke; Einen aus dem Wege —, smaknuti koga; einen Platz —, uspremiti, razpremiti gdě; einen Keller —, izručiti pivnicu; (Wb.) izgrnuti, izgrtati (vinograd); (reinigen), očistiti; das Zündloch —, pročačkati falju; die Tabakspfeife —, pročistiti lulu; einen Graben —, kidati jarak; einen Brunnen —, čistiti zdenac (bunar); ein Loch —, razširiti, prostraniti, razvrtati rupu; Einem das Zimmer —, ustupiti komu sobu; d. Feld —, ukloniti se; der Feind mußte das Land —, neprijatelj je morao otići iz zemlje; das Land — müſſen, morati seliti iz zemlje.
Räumen, *n.* Räumung, *f.* uklanjanje; čišćenje; ostavljanje; seljenje.
Räumer, *m.* (e. Perſon), razpremač; čistilac; kidač; (Werkz.) čistilica; ſ. Raumbohrer.
Raumgröße, *f.* količina, veličina prostora.
Räumig, *adj.* ſ. Geräumig.
Rauminhalt, *m.* prostor, držina; der — des Gefäßes iſt klein, posuda malo drži i. bere; malo ide u posudu.
Räumlich, *adj.* prostoran; ſ. Geräumig.
Räumlichkeit, *f.* prostornost; (*fig.*) prostorište, prostorina; (Localität), mestnost, stan.
Raumlos, *adj.* bez prostora.
Raumnadel, *f.* čistilica, iglica.
Raumpfahl, *m.* bušač.
Räumte, *f.* pučina morska.
Raumundkraut, *n.* (*Chrysosplenium*), žu-[tina.
Räumung, ſ. Räumen, *n.*
Räumungsrecht, *n.* pravo čišćenja.
Raunen, *v. n.* šaptati; gukati; Einem etwas ins Ohr —, prišapnuti, zuknuti, guknuti komu što; mit einander —, šurovati; ſ. Verſchneiden.
Rauner, *m.* šaptač.
Raunzen, *v. n.* drančiti, drljančiti; njurgati, kenjkati, kneževiti se.
Raupe, *f.* gusenica; (*fig.* —n im Kopfe), hir, muha, mušica; (Krankh. d. Viehes), strup.
Raupeiſen, *n.* ſ. Raupenſchere.
Raupen, *v. n.* opinjati, trěbiti, pudjati, skidati gusenice.
Raupenei, *n.* jajce od gusenice.
Raupenfadenwurm, *m.* (*Filaria erucarum*), gusenički strunac.
Raupenfliege, *f.* (*Tachina*), guseničarka.
Raupenfraß, *m.* obrst od gusenicah; die Bäume litten dieſes Jahr durch —, gusenice su lětos obrstile drveće.
Raupengras, *n.* (*Phalaris*), světlika; ſ. Lieſchgras.
Raupenhülſe, *f.* svlačak gusenice.
Raupenjäger, *m.* (*Carabus inquisitor*), prežalac.
Raupenklee, *m.* Raupenkraut, *n.* (*Scorpiurus*), štipavčac.
Raupenleben, *n.* gusenovanje.
Raupenleſer, *m.* guseničar.
Raupenneſt, *n.* gusenjak.
Raupenſäure, *f.* gusenička kiselina.
Raupenſchere, *f.* nožice za gusenice.
Raupenſchmeißer, *m.* leptir-ženka.
Raupenſtand, *m.* guseništvo; im —e, dok je gusenica.
Raupenſtein, *m.* guseničnjak.
Raupentödter, *m.* (*Ichneumon*), najezdnik; (*Pteromalus pupparum*), guseničar; (*Sphex*), pčščarka; (Purpurdohle), rumena čavka.
Rauper, ſ. Raupenleſer.
Raupfüßig, *adj.* strupav.
Raupig, *adj.* guseničav.
Rauſch, *m.* mamura; er hat einen —, pijan je; ſich im —e befinden, pijan biti; er hat einen tüchtigen —, pijan je kao čep; ſich einen — trinken, opiti

se; den — ausſchlafen, ſ. Ausſchlafen; Einem d. — vertreiben, otrězniti koga; im —e der Freude, opojen radošću; im —e, u vinu; ſ. Rauſchbeere; Preiſelbeere.

Rauſchbeere, *f.* (*Empetrum*), šiha, golubica, pjanica; ſ. Preiſelbeere.

Räuſchchen, *n.* er hat ein —, djornut je, nakvašen je; ſich ein — antrinken, nakititi se, podnapiti se.

Rauſchen, *v. n.* (v. Laube), šuškati, šuškетati, šušnuti, šuštiti; (v. Waſſer), šuštati, žuboriti, žamoriti, krčati; (v. Kleid.) škripati; (Geräuſch machen), šumljeti; (v. Schweinen) bukariti se; ſ. Berauſchen.

Rauſchend, *adj.* šuškav, škripav; (*fig.*) halabučan, bučan.

Rauſchflügel, *m.* postranica.

Rauſchgelb, ſ. Auripigment.

Rauſchgold, ſ. Flittergold.

Rauſchgrün, ſ. Saftgrün; Moosbeere.

Rauſchig, *adj.* opojan.

Rauſchmittel, *n.* opajalo.

Rauſchſilber, *n.* běla šljoka.

Rauſchwerk, *n.* šumilo.

Rauſchwurz, *f.* (*Alliaria*), češnjača.

Räuſperlaut, *m.* hrakav glasac.

Räuſpern, ſich, *v. r.* hraknuti, hrakati.

Räuſpern, *n.* hrakavica.

Raute, *f.* (*Ruta graveolens*), rutvica; (an Edelſteinen), četvorina, kocka; (*rhombus*), rumbac, kosa četvorina; (in Kart.) ſ. Carreau.

Räute, *f.* ručka (u ključa).

Rauten, *v. a.* četvoriti; nakockati.

Rautenbalſam, *m.* balsam od rutvice.

Rautenblatt, *n.* listak od rutvice.

Rautenеſſig, *m.* kvasina od rutvice.

Rautenfläche, *f.* četvorina.

Rautenförmig, *adj.* koso-četvorni, rumbast.

Rautenglas, *n.* nakockano staklo.

Rautenförbchen, *n.* (*Archa rhombea*), kockasta korabljica.

Rautenmuskel, *m.* četvorna mišica.

Rautenöl, *n.* ulje od rutvice.

Rautenſchlange, *f.* (*Lachesis rhombeata*), sukuruk.

Rautenſtein, *m.* kocka; ſ. Roſette.

Rautenſtich, *m.* kockast šav.

Rautenſtrauch, *m.* struk od rutvice.

Rautenwaſſer, *n.* vodica od rutvice.

Rautenwein, *m.* rutvičnjak.

Rautenweiſe, *adv.* koso-četvorno.

Räutern, *v. a.* rešetati.

Ravelin, *n.* predkop.

Raygras, *n.* franzöſiſches —, (*Holcus avenaceus*), pahovka, krakosača; (*Lolium perenne*), ljuljica.

Rayon, *m.* okoliš.

Razion, ſ. Portion.

Razzia, *f.* četa, četovanje.

Reaction, *f.* uztucanje, protivno dělovanje; reakcija; ſ. Gegenwirkung; (*pol.*) natražnjaštvo; natražnjaci; (*med.*) dělovanje.

Reactionär, *m.* natražnjak, nazadnjak, natraghodja.

Reactionskraft, *f.* uzdělovnost.

Reactionsrad, *n.* natražno kolo.

Reactiv, *adj.* uztucajući; dělujući.

Reagentien, *pl.* izpitala.

Reagenzpapier, *n.* izpitni papir.

Reagiren, *v. n.* izpitivati; uzdělovati, uztucati, reagovati.

Real, *m.* (Münze), real.

Real, *adj.* stvaran; (wirklich), istini.

Realbeſitz, *m.* poseď nepokretnine.

Realdefinition, *f.* stvarna oznaka i. obiljega.

Realexecution, *f.* izvršba i. ovrha na nepokretnini.

Realgar, *n.* crveni mišomor.

Realgericht, *n.* sud za stvari.

Realgerichtsbarkeit, *f.* sudbenost za stvari.

Realgrund, *m.* stvarno načelo.

Realhypothek, *f.* nepokretan zalog.

Realinder, *m.* kazalo stvarih.

Realinjurie, *f.* uvreda činom.

Realiſation, *f.* obistinjenje.

Realiſiren, *v. a.* obistiniti; izvesti; Waaren —, unovčiti, upěneziti robu.

Realismus, *m.* realizam.

Realiſt, *m.* realista.

Realität, *f.* stvarnost; (Wirklichkeit), istinost; (Grundbeſitz), nepokretnina; (*math.*) mogućnost.

Realkenntniß, *f.* stvarno znanje.

Reallexikon, *n.* stvarnik.

Realmethode, *f.* pragmatički način.

Realprincip, *n.* ſ. Realgrund.

Realrichter, *m.* sudac za stvari.

Realſchule, *f.* stvarnica, realka.

Realunion, *f.* stvarno, pravo sjedinjenje.

Realwerth, *m.* prava vrědnost.

Reambulation, ſ. Gränzbegehung.

Reambulations-Urkunde, *f.* razvodnica.

Reaſſecuranz, ſ. Wiederverſicherung.

Reaſſumiren, *v. a.* preuzeti, priuhvatiti.

Rebbelwurm, *m.* ſ. Maulwurfsgrille.

Rebbinde, ſ. Waldrebe.

Rebe, *f.* loza, rozgva; (Wein—), vinova loza; (Weinſtock), trs, čokot; (Sproß), potomak.

Rebell, *m.* odmetnik; (Aufrührer), buntovnik.

Rebellen- (in Zuſ.) odmetnički; buntovnički.

Rebellenhäuptling, *m.* bunovodja; vodja odmetnikah.

Rebellion, *f.* odmetnuće; buna.

Rebelliren, *v. n.* odmetnuti se, pobuniti se.

Rebelliſch, *adj.* odmetnički; buntovni; pobunjen.

Rebenaſche, *f.* pepeo od vinove loze.

Rebenauge, *n.* vinovo oko.

Rebenberg, ſ. Weinberg.

Rebenbinder, *m.* vezač, vezilac.

Rebenblatt, *n.* vinov listak.

Rebenblut, *n.* crvenika(-vino); ſ. Rebenſaft.

Rebenbogen, *m.* kondër. [bulja.
Rebendolde, *f.* (*Oenanthe*), kropilo, tr-
Rebengang, *m.* Rebengeländer, *n.* (vinova) brajda.
Rebengerank, *n.* vinovo lozje.
Rebenhain, *m.* vinograd.
Rebenholz, *n.* rožđje.
Rebenhügel, *m.* vinograd.
Rebenlaub, *n.* lastar, vinovo lišće.
Rebenlaube, *f.* virnica.
Rebenmeſſer, *n.* košër, vinjak, kučen.
Rebenmilbe, *f.* (*Acarus vitis*), vinov raz-
Rebenpfahl, *m.* lozni kolac. [toč.
Rebenreich, *adj.* lozovit.
Rebenſaft, *m.* lozovina, vinska kapljica.
Rebenſatz, *m.* sadnja vinograda; nasad.
Rebenſchnitt, *m.* rezatba vinograda.
Rebenſchnitter, *m.* rezač; ſ. Hirſchkäfer.
Rebenſchoß, *m.* mutvica, loza.
Rebenſchule, *f.* loznik.
Rebenſchwarz, *n.* lozov gal.
Rebenſpitze, *f.* zalomak, okresina, ovršina.
Rebenſproß, ſ. Rebenſchoß.
Rebenſtab, *m.* evenjka.
Rebenſtecher, *m.* (*Curculio Bachus*), vinova pipa.
Rebenſtock, *m.* čokot, trs.
Rebenthräne, *f.* Rebenwaſſer, *n.* krmelj, suza (u loze).
Rebentragend, *adj.* lozonosan.
Rebenwelle, *f.* snop rožđja. [škarice.
Rebenzinke, *f.* vinove vilice, vitinice,
Rebgewächs, *n.* vinograd.
Rebhuhn, *n.* (*Tetrao Perdix*), jarebica.
Rebhühnerfleiſch, *n.* meso od jarebice.
Rebhühnerkraut, ſ. Glaskraut.
Rebhuhnſchnepfe, *f.* jarebičnica.
Rebkreſſe, *f.* ſ. Rapunzel.
Rebland, *n.* vinogorica.
Reblaub, Reblaube uſw., ſ. Rebenlaub.
Rebus, *n.* gonetka od znakovah, rebi.
Rebwinde, ſ. Waldrebe.
Rebwurm, ſ. Rebenſtecher.
Recapitulation, *f.* prëglavak, prëglava.
Recapituliren, *v. a.* preglaviti, u kratko opetovati. [cenzent.
Recenſent, *m.* razsudac, prosudnik, re-
Recenſion, *f.* razsuda, prosuda, recenzija, kritika. [razsudjivati.
Recenſiren, *v. a.* razsuditi, prosuditi,
Receviſſe, *n.* (poštanska) primka.
Receviſſe-Gebühr, *f.* plata za primku.
Recept, *n.* (lëkarski) predpis, (prepis), zapis; (*fig.*) lëk.
Receptiren, *v. a.* predpisati, predpisivati, (prepisati).
Receptirkunde, *f.* predpisarstvo.
Receptiv, *adj.* unimav; ſ. Empfänglich
Receptivität, *f.* unimavost; ſ. Empfänglichkeit.
Receß, *m.* pogodba; (Rückſtand), zaostatak; (*jur.*) tužba.
Receßſchuld, *f.* dug rudnika.
Rechbeere, *f.* ſ. Kellerhals.
Rechen, *m.* grablje, grabulje, grebulje; zubače; (in Teichen), rešetka; (Kleider—), klinčenjak, čiviluk.
Rechen, *v. n.* grabljati, pograbljati, pogrecati, grebuljati, zubljati.
Rechenamt, *n.* računarnica.
Rechenbogen, *m.* računski otisak.
Rechenbohrer, *m.* svrdao za grablje.
Rechenbrett, *n.* (Rechenbank, *f.*), računska štica.
Rechenbuch, *n.* računica, rakamica.
Rechenfehler, Rechenkammer uſw., ſ. Rechnungsfehler uſw.
Rechenhaupt, *n.* bilo u grabuljah.
Rechenknecht, *m.* računalo.
Rechenkunſt, *f.* računstvo.
Rechenkünſtig, *adj.* računstven.
Rechenkünſtler, *m.* računik.
Rechenmaſchine, *f.* računalo. [stva.
Rechenmeiſter, *m.* računar, učitelj računRechenpfennig, *m.* tantuz.
Rechenſchaft, *f.* račun; (*fig.*) Einem — von etwas geben, dati komu razlog o čem; Einen zur — ziehen, povući i. pozvati koga na odgovor.
Rechenſchaftspflicht, *f.* dužnost polaganja računah; dužnost odgovaranja.
Rechenſchaftspflichtig, *adj.* dužan polagati račune; pod odgovorom.
Rechenſchule, *f.* računstvenica; računica.
Rechenſchüler, *m.* računičar.
Rechenſtab, Rechenſtiel, *m.* računaljka; (am Rechen), grabljište.
Rechenſtift, *m.* (škriljevna) pisaljka.
Rechenſtube, *f.* računara.
Rechenſtunde, *f.* računski nauk.
Rechentafel, *f.* računska štica, djačka tablica; ſ. Schiefertafel.
Rechentiſch, *m.* računište.
Rechenzahn, *m.* zub od grabaljah.
Rechenziffer, *f.* brojka. [ljačica.
Recher, *m.* grabljač; zubljač; —in, *f.* grab-
Rechkamm, *m.* bilo od grabaljah; gre-
Rechling, ſ. Börs. [ben.
Rechnen, *v. a.* računiti, računati, esapiti; eins zum andern —, pribrojiti i. priračunati jedno k drugomu; eins in's andere gerechnet, jedno s drugim; im Kopfe —, računati na pamet; mit Jemand —, računiti se s kim; ich rechne ihn unter meine Freunde, medju svoje prijatelje ga brojim; meine Mühe nicht gerechnet, osim moga truda; man rechnet ſein Alter auf ſechszig Jahre, drži se, da mu ima šestdeset godinah; ich rechne es mir für eine Ehre, za čast držim, uzimam; das rechne ich für nichts, to nedržim ni za što; na to i negledam; Einem etwas für Gerechtigkeit —, primiti i. pisati komu što u pravdu; ſo hoch rechnet er ſeinen Verluſt, toliko misli da je izgubio; am geringſten ge-

rechnet, najmanje računajuć; ich rechne auf Sie, na Vas se oslanjam; nadam Vam se.

Rechner, *m.* računalac; er iſt ein guter —, dobro umě računati.

Rechnung, *f.* račun; rakam, esap; — führen, voditi račune; in — bringen, in die — einbeziehen, uračunati (što), staviti u račun; — ablegen, polagati, dati račun o čem; eine — durchſehen, pregledati račun; Einem die — abnehmen, primiti od koga račun; auf meine —, na i. pod moj račun, (*fig.*) pod moj odgovor; für eigene —, za sebe; (ſpr.) er machte die — ohne Wirth, prevario se je u računu; Jemanden einen Strich durch die — machen, pomesti, pokvariti komu račun; pretirati komu tragove; nach meiner —, po mom računu, mnenju; kako ja sudim; ſeine — trifft nicht ein, nije mu rěč urodila; ſich — auf etwas machen, nadati se čemu; er findet dabei ſeine —, donosi mu; plaća mu; — tragen, gledati (na što), zadovoljiti (komu); auf — kaufen, kupovati na poček; mit Einem in — ſtehen, biti s kim u poslu.

Rechnungsabſchluß, *m.* svršetak i. dovršetak računah. [rěšnica.

Rechnungsabſolutorium, *n.* računska od-

Rechnungsacten, *pl.* računski spisi.

Rechnungsagnoscirung, *f.* odobrenje ra-

Rechnungsamt, *n.* računarnica. [čunah.

Rechnungsanſtand, *m.* nedostatak, mana računah; ſ. Rechnungsbemängelung.

Rechnungsart, *f.* vrst računa.

Rechnungsaufgabe, *f.* računska zadaća.

Rechnungsauszug, *m.* izvadak računah; ſ. Conto.

Rechnungsbeamte, *m.* računarski urednik (činovnik); računar.

Rechnungsbehelf, *m.* računski prilog.

Rechnungsbeiſpiel, *n.* računski primĕr.

Rechnungsbeleg, *m.* računski dokaz, računska dokaznica.

Rechnungsbemängelung, *f.* manisanje, zabavljanje računa; zabavak računu.

Rechnungsbetrag, *m.* računski iznosak.

Rechnungsbuch, *n.* računovnik.

Rechnungscenſur, ſ. Rechnungsprüfung.

Rechnungscolonne, *f.* izkazni stupac.

Rechnungsdifferenz, *f.* razlika u računu.

Rechnungserläuterung, *f.* razjasnjenje, razložba računa(h).

Rechnungserledigung, *f.* rěšenje računa(h).

Rechnungserſatz, *m.* naknada s računa(h).

Rechnungsfach, *n.* računarska struka; računarstvo.

Rechnungsfehler, *m.* pogreška u računu; einen — begehen, pogrěšiti u računu.

Rechnungsführer, *m.* računovodja; računar.

Rechnungsführung, *f.* vodjenje računah.

Rechnungsgegenſtand, *m.* predmet računa.

Rechnungsgeld, *n.* računski novac.

Rechnungsgleiche, *f.* računska razměra i. obravnjača. [računara.

Rechnungshof, *m.* oberſter —, vrhovna

Rechnungsjahr, *n.* računska, upravna godina. [nica.

Rechnungskammer, *f.* računara; računar-

Rechnungskunſt, *f.* računstvo.

Rechnungsleger, *m.* davalac računah.

Rechnungslegung, *f.* davanje računah.

Rechnungsmangel, *m.* mana računa.

Rechnungsmünze, *f.* ſ. Rechnungsgeld.

Rechnungspraxe, *f.* računarska věština; (Gewohnheit), računarski običaj.

Rechnungsprobe, *f.* ogled računa.

Rechnungsproceß, *m.* parnica za račune.

Rechnungsprüfung, *f.* pretres računah.

Rechnungsrath, *m.* računarsko věće; (Perſon), računarski savětnik.

Rechnungsregiſter, *n.* računsko kazalo.

Rechnungsreſt, *m.* računski preostatak, višak. [nah.

Rechnungsrevident, *m.* pregledalac ra-

Rechnungsreviſion, *f.* pregledba računah.

Rechnungsreviſor, ſ. Rechnungsrevident.

Rechnungsſchluß, ſ. Rechnungsabſchluß.

Rechnungsſyſtem, *n.* računski sustav.

Rechnungstaxe, *f.* računarina. [stvu.

Rechnungsverſtändige, *m.* věštak u ra-

Rechnungsverſtoß, *m.* računska pogreška.

Rechnungswährung, *f.* računska vrednota.

Rechnungswesen, *n.* računarstvo. [funde.

Rechnungswiſſenſchaft, ſ. Verrechnungs-

Rechnungszweig, *m.* grana računstva.

Rechſtroh, *n.* sgrebine.

Recht, *adj.* prav; eine —e Linie, prěčac, pravac; — ſtehen, uzpravo, izpravo stajati; dubiti; d. Kleid ſitzt —, odĕća dobro stoji; ein Wort — ausſprechen, izgovoriti rěč pravo i. kako valja; höre ich —? jel' moguće! eine Sache bei ihrem —en Namen nennen, kazati što izrěkom; kazati što upravo kako jest; der —e Vater, pravi otac; —er Bruder, rodjeni, pravi brat; er hatte eine —e Freude darüber, baš se je tomu radovao i. obradovao; da wäre er ein —er Narr, ala bi bio lud! ich bin — begierig darauf, vrlo želim (n. p. znati); etwas — aus dem Grunde verſtehen, razumĕti što kako valja; ich kann mich nicht — darein finden, nemogu to nikako uvěžbati; er iſt nicht — bei Verſtande, nĕšto je ćanut; heute will ich einmal — luſtig ſein, danas ću se pošteno veseliti, zabavljati; ich bin ihm — herzlich gut, vrlo ga navidim; das ſehe ich — gern, to mi je vrlo drago; es iſt — kalt, baš je hladno; du biſt mir auch der Rechte, i ti si mi pravi pravcati; da biſt du an den Rechten gekommen, baš si se (do-

bro) namĕrio; mir iſt nicht —, služilo mi se, služuje mi se; das iſt mir nicht —, to mi nije po ćudi, po volji i. u volju; es geſchieht ihm ſchon —, pravo mu je, ak mu je; ihm kann Niemand etwas — machen, nitko mu nemože ugoditi, ugovĕti; mir iſt Alles —, sve mi je jedno; Sie kommen eben —, baš ste dobro došli; das kam mir eben —, to mi je došlo u dobri čas, na tulac, na sgodu i. na ruku; ſo —, ta valja; thue —, tvori pravdu; komme ich hier — bei Herrn N.? stanuje-li ovdĕ gospodin N.? Sie gehen hier nicht —, zlo ste zaputili; zur —en Zeit, u vrĕme, u (pravo) doba, u dobri čas (n. p. doći); es ſteht nicht am —en Orte, nestoji gdĕ bi trebalo; d. —en Gebrauch von einer Sache machen, pravo se čim služiti; er hat d. Maul auf dem —en Flecke, ima dobar njisak; nije mu mati jezik izpredala; die —e Seite, (z. B. d. Tuches) lice; ſ. Gerecht; —e Kinder, zakonska dĕca; das geht nicht mit —en Dingen zu, to nisu čitave stvari; das iſt nicht —, to nevalja; da haſt du — daran gethan, pravo si uradio i. učinio; etwas für Recht erkennen, priznati što za pravo; (im Gegenſatze von link), desni; d. —e Hand, desnica, desna ruka; ſich —er Hand wenden, okrenuti se desno; iſt es etwas Rechtes? valja-li što? wo mir — iſt, ako se nevaram; ich weiß es ſelbſt nicht —, neznam ni sam pravo; wir haben — gelacht, nasmijali smo se; was — und billig iſt, što je pravo i pravedno.

Recht, *n.* (*jur.*) právo; Einem — geben, dati komu za pravo; pristati uz koga; er hat —, razlog i. pravo ima; pravo je kazao; er hat d. — zu fordern, vlastan je iskati; er will immer — haben, uvĕk se pravda; von —s wegen, pravom; po pravdi; po pravoj pravici; (spr.) wo nichts iſt, da hat d. Kaiſer ſein — verloren, čega nije, ni car nedobije (neije); Einen bei ſeinen —en ſchützen, braniti čija prava; das — über Leben und Tod, vlast nad životom i smrti; er hat d. — über Leben und Tod, vlastan je svĕsit i obĕsit; mit welchem —e? kojim pravom? u koje ime? kakvim razlogom? die —e des Blutes, rodno pravo; das — der Erſtgeburt, prvorodjenstvo; (Geſetz), in den —en iſt dieß verordnet, zakoni to naredjuju; von —s wegen, po zakonu; d. — verbrehen, zakone izvrnuti, izvrtati, izkronuti; izvijati zakon; es iſt —ens, zakonito je; pravo je; das kirchliche —, crkveno pravo; ſich d. —en widmen, učiti prava i. pravoslovje; die —e verſtehen, znati, poznavati prava; Einem — widerfahren laſſen, pravedno s kim postupati; dati komu pravo; hier geht Gewalt vor —, čija (ovdĕ) sila, toga i pravda; d. Weg —ens ergreifen, utući se sudu; im Wege —ens, parbom; nach Urtheil u. —, po sudu i presudi; — ſprechen, suditi; sud suditi, sudovati, pravdu dĕliti; zu — ſtehend, pravobitan; zakonit; was —ens iſt, što je pravo; pravda; što pravda ište; Gnade für — ergehen laſſen, nesuditi već pomilovati.

Rechtbetonung, *f.* pravo zanošenje; prav naglasak.

Rechte, *f.* desnica; ſetze dich zu meiner —n, sĕdi meni s desne strane, uz desno koljĕno.

Rechteck, *n.* pačetvorina.

Rechteckig, *adj.* pravokutan.

Rechten, *v. n.* (vor Gericht), preti se, suditi se (s kim); (ſtreiten), prepirati se.

Rechter, *m.* prepirač; parničar.

Rechterkenntniß, *n.* presuda, sud.

Rechtfallen, *n.* kosina.

Rechtfertig, ſ. Rechtmäßig.

Rechtfertigen, *v. a.* pravdati, opravdati; ſich über eine Anſchuldigung —, opravdati se i. oprati se od kakve okrive; (ſich ausweiſen), izkazati se; (*fig.*) odobriti; izgovoriti; (*theol.*) opráviti, opravdati.

Rechtfertiger, *m.* opravdač, pravdač; —in, *f.* pravdačica.

Rechtfertigung, *f.* opravda; (Entſchuldigung), izgovor; (das Rechtfertigen), pravdanje; (*theol.*) opràvljenje, opravdanje.

Rechtfertigungsklage, *f.* pravdajuća tužba.

Rechtfertigungsſchrift, *f.* opravednica; obrana.

Rechtfinden, *n.* (*merc.*) odobrenje.

Rechtflüchtig, *adj.* poběgno od suda.

Rechtfuchs, *m.* ridjo.

Rechtgläubig, *adj.* pravovĕran; (orthodox), pravoslavan.

Rechtgläubige, *m.* pravovĕrnik; —, *f.* pravovĕrnica.

Rechtgläubigkeit, *f.* pravovĕrnost; (Orthodoxie), pravoslavje.

Rechthaber, *m.* pravdaš, pravdač.

Rechthaberei, *f.* pravdašenje, pravdačljivost.

Rechthaberiſch, *adj.* pravdačljiv; uporan; er iſt ſehr —, u svem hoće da ima pravo; uvĕk se pravda.

Rechtigen, ſ. Rechten.

Rechtläufig, *adj.* pravotečan, redovita tĕka; eine —e Uhr, dobro iduća ura (sat).

Rechtlehen, *n.* pravo leno, pravi feud.

Rechtlehrig, *adj.* pravoučan; ſ. Rechtgläubig.

Rechtlich, *adj.* pravedan; pravotan; (*jur.*) pravni; die —en Behelfe, pravna do-

kazala; d. —e Verfahren, uredni postupak; Einen — belangen, tužiti koga sudu; —e Entscheidung, presuda; (ehrenwerth), pošten; (anständig), pristojan; —erweise, *adv.* po pravdi, po pravoj pravici.

Rechtlichkeit, *f.* pravednost; pravota; pravnost; (*fig.*) poštenje; pristojnost.

Rechtliebend, *adj.* pravoljub.

Rechtlinig, *adj.* upravih crtah.

Rechtlos, *adj* bezpravan, bez prava.

Rechtlosigkeit, *f.* bezpravnost; bezpravje.

Rechtmäßig, *adj.* d. —e Gebrauch, prava poraba; (gesetzmäßig), eine —e Ehe, zakonska ženitba.

Rechtmäßigkeit, *f.* pravost; (Gesetzmäßigkeit), zakonitost.

Rechtortig, *adj.* pravokutan.

Rechts, *adv.* desno, na desno; — und links, desno i lěvo; — um, okreni se desno; — sein, dešnjak biti.

Rechtsabtretung, *f.* ustup prava.

Rechtsact, *m.* pravni čin.

Rechtsähnlichkeit, *f.* pravna nalika.

Rechtsakademie, *f.* pravoslovno učilište, pravoslovna akademija.

Rechtsam, *adj.* pravni; ſ. Rechtmäßig.

Rechtsangelegenheit, *f.* pravni posao; pravna stvar; pra.

Rechtsansicht, *f.* mnenje o pravu.

Rechtsanspruch, *m.* pravo na što; Rechtsansprüche machen, zahtěvati svoje pravo na što.

Rechtsauftrag, *m.* sudbeni nalog.

Rechtsausführung, *f.* dokazivanje, dokazanje prava.

Rechtsausspruch, ſ. Rechtsspruch.

Rechtsbefestigung, *f.* utvrda prava.

Rechtsbeflissen, *adj.* učeći prava.

Rechtsbeflissene, *m.* učenik pravah; pravnik.

Rechtsbehelf, *m.* dokaz, dokazalo prava.

Rechtsbehörde, *f.* sudbena oblast.

Rechtsbeistand, *m.* odvětnik.

Rechtsbeständig, *adj.* pravobitan; zakonit.

Rechtsbeständigkeit, *f.* pravobitnost; zakonitost.

Rechtsbeweis, *m.* dokaz prava.

Rechtsbildung, *f.* pravoslovno obrazovanje; pravoslovna obrazovanost.

Rechtsbuch, *n.* pravnik.

Rechtschaffen, *adj.* pravi; (*fig.*) pošten, vrědan.

Rechtschaffenheit, *f.* pravost; (*fig.*) poštenje.

Rechtschreibung, *f.* pravopis.

Rechtsconsulent, *m.* pravnik; ſ. Advokat.

Rechtsdreher, ſ. Rechtsverdreher.

Rechtsdreherei, *f.* izvrtanje, izvijanje prava.

Rechtseitig, *adj.* pravostran.

Rechtseitigkeit, *f.* pravostranost.

Rechtserkennung, *f.* presuda.

Rechtserwachsen, *adj.* pravomoćan.

Rechtserweis, *m.* dokaz prava.

Rechtsfall, *m.* pra; pravni slučaj.

Rechtsfolge, *f.* pravna poslědica.

Rechtsforderung, *f.* zahtěvanje prava.

Rechtsfrage, *f.* das ist eine —, to se tiče prava, zakona.

Rechtsfreund, *m.* pravoljub.

Rechtsführung, *f.* těranje parnice; parba.

Rechtsgang, *m.* zavoj na desno; (*jur.*) těk parnice; parba.

Rechtsgebäude, *n.* pravoslovni sustav.

Rechtsgebrauch, *m.* pravni običaj.

Rechtsgefühl, *n.* pravnost, pravoljubje.

Rechtsgelehrsamkeit, *f.* pravoznanstvo.

Rechtsgelehrt, *adj.* věšt pravu.

Rechtsgelehrte, *m.* pravoznanac.

Rechtsgeschäft, *n.* pravni posao.

Rechtsgeschichte, *f.* pověstnica prava, pravoslovja.

Rechtsgeschichtlich, *adj.* pravno-pověstni.

Rechtsgesuch, *n.* molba presude.

Rechtsgiltig, *adj.* valjan po pravu, pred sudom; ſ. Rechtskräftig.

Rechtsgiltigkeit, *f.* valjanost po pravu, pravna; ſ. Rechtskraft.

Rechtsgleichheit, *f.* jednakost pravah; jednakost pred sudom.

Rechtsgrund, *m.* pravni razlog.

Rechtsgrundsatz, *m.* pravno načelo.

Rechtsgültig, ſ. Rechtsgiltig.

Rechtshandel, *m.* pra.

Rechtshängig, *adj.* pod sudom.

Rechtshörer, *m.* pravnik.

Rechtshülfe, *f.* sudbena pomoć.

Rechtsinstitut, *n.* pravna uredba.

Rechtsirrthum, *m.* pravna zabluda.

Rechtskenner, *m.* pravoznanac.

Rechtskniff, *m.* pravna spletka; varka; —e machen, zapletati, izvrtati.

Rechtskosten, *pl.* parben trošak.

Rechtskraft, *f.* pravna moć i. krepost; zakonska sila; in — erwachsen, zadobiti pravnu moć i. krepost.

Rechtskräftig, *adj.* pravomoćan; ein —es Urtheil, tvrd sud; — werden, zadobiti pravnu moć i. krepost.

Rechtskunde, *f.* pravoslovje.

Rechtskundig, *adj.* věšt pravu.

Rechtskundige, *m.* pravoslovac.

Rechtsleben, *n.* pravni život.

Rechtslehre, *f.* nauka o pravih; pravoslovje.

Rechtslehrer, *m.* učitelj pravah.

Rechtslehrig, *adj.* pravoučan.

Rechtsliebe, *f.* pravoljubje.

Rechtsmann, ſ. Rechtsgelehrte.

Rechtsmittel, *n.* pravno sredstvo; pravni lěk.

Rechtsmündel, *m.* branjenik.

Rechtsobject, *n.* predmet prava.

Rechtspflege, *f.* pravosudje.

Rechtspraktikant, *m.* pravni věšbanik.

Rechtsprechend, *adj.* pravo izgovarajući rěči; (*jur.*) pravodajni.

Rechtsprechung, *f.* pravoreka, pravo izgovaranje.

Rechtsprincip, *n.* pravno načelo.

Rechtsregel, *f.* pravničko, pravoslovno pravilo.

Rechtssache, *f.* pra; (Proceß), parnica.

Rechtsſchluß, *m* svršetak parnice.
Rechtsſchuldigkeit, *f.* sudna dužnost.
Rechtsſchutz, *m.* zaštita práva, zakona.
Rechtsſchwindler, *m.* zapletalica.
Rechtsſinn, *m.* ſ. Rechtsgefühl. [ručje.
Rechtsſphäre, *f.* pravno, sudbeno pod-
Rechtsſprache, *f.* pravoslovni jezik.
Rechtsſprecher, *m.* sudac.
Rechtsſpruch, *m.* presuda.
Rechtsſtaat, *m.* pravna država. [ſtand.
Rechtsſtand, *m.* podsudnost; ſ. Gerichts-
Rechtsſtändig, *adj.* podsudan, pod sudom.
Rechtsſtelle, *f.* réči zakona.
Rechtsſtillſtand, *m.* sudostaja.
Rechtsſtreit, *m.* ſ. Rechtsſache.
Rechtsſtudium, *n.* nauka pravah.
Rechtsſtuhl, *m.* višje sudište.
Rechtstag, ſ. Gerichtstag.
Rechtstitel, *m.* pravno ime; unter welchem —? po čem? u kakvo ime?
Rechtſucher, ſ. Sollicitant.
Rechtsum, *adv.* — machen, pleći dati; er ließ ihn — machen, povrati ga.
Rechtsurkunde, *f.* pravulja, pravna izprava, pravno pismo.
Rechtsverbindlich, *adj.* vežući pravno, pred sudom.
Rechtsverbindlichkeit, *f.* pravna obveza.
Rechtsverdreher, *m.* zapletalica.
Rechtsverdrehung, *f.* izvrtanje, izopačivanje prava, zakona. [nje.
Rechtsverfahren, *n.* pravosudno postupa-
Rechtsverfaſſung, *f.* pravosudna uredba.
Rechtsverhältniß, *n.* pravni odnošaj; (*coll.*) pravno odnošenje.
Rechtsverhandlung, *f.* sudbeni, parbeni postupak; parbena razprava.
Rechtsverletzer, *m.* vrědilac práva.
Rechtsverletzung, *f.* uvreda práva.
Rechtsvermuthung, *f.* pravna domněva.
Rechtsverſtändig, *adj.* věšt pravu.
Rechtsverſtändige, *m.* věštak u pravu; pravoznanac.
Rechtsvertreter, *m.* pravni zastupnik.
Rechtsverwahrung, *f.* pravna ograda.
Rechtsverwalter, ſ. Juſticiár.
Rechtsverwaltung, *f.* sudovanje.
Rechtsvorbehalt, *m.* pravni pridržaj.
Rechtsvorſicht, *f.* pravni opaz.
Rechtsweg, *m.* parba; im —e, parbom; (putem pravde); auf den — verweiſen, odputiti na parbu; von —en, ſ. Recht, *n.*
Rechtsweſen, *n.* pravje. [zakonit.
Rechtswidrig, *adj.* protupravan, protu-
Rechtswidrigkeit, *f.* protupravnost, protuzakonitost.
Rechtswirkung, *f.* pravni učinak; (Folge), pravna poslědica. [voslovje.
Rechtswiſſenſchaft, *f.* pravoznanstvo; pra-
Rechtswiſſenſchaftlich, *adj.* pravoznanstven; pravoslovan.
Rechtswohlthat, *f.* pravno dobročinstvo, dobročinstvo prava.
Rechtszug, *m.* weiterer —, utok i. pritužba višjemu sudu.
Rechtszuſtand, *m.* pravno stanje.
Rechtszwang, *m.* pravni, sudbeni namet
Rechtthun, *n.* tvorenje pravde, pravo-
Rechtwinkel, *m.* pravi kut. [činstvo.
Rechtwinkelig, *adj.* pravokutan.
Rechtzeitig, *adj.* udoban; —, *adv.* u doba, u (pravo) vrěme, u pravi čas, po vremenu.
Rechtzeitigkeit, *f.* udobnost; pravo vrěme.
Recidiv, *adj.* odvala; povratak bolesti; er iſt — geworden, odvalio se je; bolest mu se je povratila.
Recipient, *m.* sprema, spremka.
Reciprocität, *f.* zaměnitost; uzajamnost.
Reciprok, *adj.* zaměnit; uzajamni; (*gram.*)
Recitativ, *n.* recitativ. [povratan.
Recitiren, *v. a.* kazivati.
Reck, *n.* ſ. Recke, *f.*
Reckbaum, ſ. Wachholder.
Recke, *m.* div, gorostas, oriaš.
Recke, *f.* (Stange), srg; lěnka; (Gewehrrecken), čukalj; ſ. Reckwerk.
Reckeiſen, *n.* kovano željezo.
Recken, *v. a.* die Hand —, pružiti, pružati ruku; d. Schweif —, napeti rep; den Kopf in die Höhe —, ſ. Reckhalſen; das Leder —, kožu raztezati, perdašiti*; das Eiſen —, željezo tanjiti, kovati; ſich —, protegnuli se, pružati se; ſ. Ausrecken.
Reckhalſen, *v. n.* izvitoperiti se.
Reckholder, ſ. Holunder; Wachholder.
Reckſcheit, *n.* nategač.
Reckwerk, *n.* vrljika.
Reckzeug, *n.* raztezala; (*fig.*) mučila.
Reclamant, *m.* prigovornik; (Widerrufer), porečnik; (Zurückfordernde), potraživalac.
Reclamation, *f.* (Einſpruch), prigovor; (Widerruf), poreka; (Zurückforderung), potraživanje, potražba; zahtěvanje natrag; (Beſchwerde), pritužba, žaoba; (Gegenerklärung), očitovanje proti (čemu). [potražbu.
Reclamationsfriſt, *f.* rok za prigovor,
Reclamationsverhandlung, *f.* razprava prigovorah.
Reclamiren, *v. n.* prigovarati čemu); poreći (što); —, *v. a.* potraživati (što), zahtěvati (što) natrag.
Recognition, *f.* priznanje, priznaja.
Recognitionsſchein, ſ. Interimsſchein.
Recognosciren, *v. a.* izviděti, pretražiti, pretraživati, uhoditi.
Recognoscirung, *f.* pretraga.
Recommandation, *f.* preporuka.
Recommandationsgebühr, *f.* preporučnina.
Recommandationsſchreiben, *n.* preporučnica.
Recommandiren, *v. a.* preporučiti, preporučivati; recommandirt, preporučen.

Recompenſe, *f.* naknada; nagrada.
Recompenſiren, *v. a.* naknaditi; nagraditi.
Reconſtruction, *f.* prenaprava.
Reconſtruiren, *v. a.* prenapraviti.
Reconvalescent, *m.* oporavnik, oporavljenik.
Reconvalescenz, *f.* oporava, ozdrava.
Reconvalesciren, *v. n.* oporavljati se, ozdravljati.
Reconvenient, ſ. Gegenkläger.
Recordiren, *v. n.* koledovati.
Recreation, *f.* zabava; (b. Studir.) praznik, igracija*, regracija.
Recreationsgeld, *n.* džepaš.
Recrut, *m.* novak (u vojnikah).
Recrutiren, *v. n.* novačiti; kupiti, brati novake.
Recrutirung, *f.* novačenje, kupljenje novakah.
Recrutirungsflüchtig, *adj.* er iſt —, utekao je od novačenja.
Recrutirungsflüchtige, *m.* novački uzbeg i. uskok.
Recrutirungsflüchtigkeit, *f.* poběg od novačenja.
Recrutirungsgeſetz, *n.* zakon o novačenju.
Recrutirungskoſten, *pl.* trošak novačenja.
Recrutirungspatent, *n.* ukaz (patent) o novačenju.
Recrutirungspflichtig, *adj.* pod novačkom dužnosti.
Recrutirungsvorſchrift, *f.* propis kod novačenja.
Recta, *adj.* na pravac, na prěčac.
Rectangulum, *n.* pravokutnik.
Rectaſcenſion, *f.* uzpravni uzlaz.
Recta-Wechſel, *m.* uprava měnica.
Rectificabel, *adj.* izpravljiv.
Rectification, *f.* (*geom.*) izprava; (Berichtigung), poprava, popravak.
Rectifications-Ausweis, *m.* popravni izkaz.
Rectificirbrett, *n.* popravljaća daska.
Rectificiren, *v. a.* (*geom.*) izpraviti; (berichtigen), popraviti; (*chem.*) prepicati, prepeći; rectificirt, prepečen; prěpek.
Rectificirſchraube, *f.* popravljaći vijak i. vrtak.
Rector, *m.* ravnatelj, rektor.
Rectorat, *n.* Rectorwürde, *f.* ravnateljstvo, rektorat.
Recuperation, ſ. Wiedererlangung.
Recurrent, *m.* utočnik; (Beſchwerdeführer), žalbenik.
Recurrent, Recurrirend, *adj.* (*math.*) povratan.
Recurriren, *v. n.* uteći se višemu sudu; (ſich beſchweren), žaliti se na koga.
Recurs, *m.* utok, utečaj; (Berufung), priziv; den — ergreifen, uteći se višemu sudu; es ſteht ihm der — offen, prosto mu je uteći se višemu sudu; prosto mu je prizvati viši sud; (Beſchwerde), žaoba; (Geſuch), molba, molbenica; ſ. Regreß.
Recurs-Anmeldung, *f.* prijava utoka, žaobe.
Recurs-Ergreifung, *f.* utěcanje, utok.
Recursfriſt, *f.* utočni rok.
Recursrecht, *n.* pravo utoka, pritužbe.
Recursſchrift, *f.* utočnica; pritužnica, žaobenica.
Recuſation, *f.* uzkrata, nećanje. [ćanja.
Recuſationsgrund, *m.* razlog uzkrate, ne-
Recuſiren, *v. a.* uzkratiti, zakratiti; neprimiti; zanećati se.
Redacteur, *m.* urednik (novinah, časopisa); — en Chef, glavni urednik.
Redaction, *f.* uredništvo.
Redactions- (in Zuſ.) uredništva.
Redactionsbureau, *n.* posaonica uredništva.
Redart, ſ. Redensart.
Redatiren, *v. a.* natražke nadneviti, redatovati.
Rede, *f.* (Sprache), jezik; (v. Sprechen), govor; eine laute — haben, glasno govoriti; in der — nicht wohl fortkommen können, zapinjati u govoru; die — fiel bald auf dieſes, bald auf jenes, o svačem se je govorilo; gebundene —, sličnorěčje; ungebundene —, prostorěčje; davon iſt die — nicht, o tom neima govora; das iſt der — nicht werth, o tom nije vrědno govoriti; nije vrědno, da se spominje; die — fiel gerade darauf, baš se je o tom zametnula rěč; die in — ſtehende Sache, dotična, upitna stvar; stvar o kojoj rěč vodimo; stvar o kojoj se govori; Einem in die — fallen, uletěti komu u rěč; utěcati, zatěcati komu u besědu; zakršiti i. preseći komu rěč; vergeſſen Sie Ihre — nicht, nezabudite na kojoj ste; er achtet nicht auf meine —, nehaje za moje rěči; unnütze —n führen, govoriti kao u tartanj; davon iſt keine —, za to i. od toga ni pomena neima; es geht d. —, govori se, čuje se; kažu ljudi i pričaju; Einen in die — bringen, ſ. Gerede; Einen zur — ſtellen, potegnuti i. povući koga na odgovor, na račun; Einem — ſtehen, odgovarati komu; odgovarati se komu; — und Antwort geben, odgovarati; (Vortrag), besěda; slovo; eine — halten, besěditi, pobesěditi, govoriti besědu, slovo; eine — an das Volk halten, besěditi, govoriti narodu; — führen, besěditi.
Redebild, *n.* besědnička slika; ſ. Figur.
Redeblume, *f.* cvětak besěde.
Redebühne, *f.* besědište.
Redefigur, ſ. Figur.
Redefluß, *m.* lěporěčje.
Redeform, *f.* vrst besěde, govora; (*gram.*) način.
Redefreiheit, *f.* sloboda govorenja.
Redeführer, ſ. Wortführer.
Redekunſt, *f.* besědništvo.
Redekünſtig, *adj.* besědnički.
Redekünſtler, *m.* besědnik.
Redelehre, ſ. Rednerkunſt.
Redeluſt, *f.* govorljivost.
Redeluſtig, *adj.* govorljiv; razgovoran.
Redeluſtige, *m.* govorljivac, govorčin,

govordžija; —, *f.* govoruša, govorljivica.

Reden, *v. n.* govoriti; anfangen zu —, progovoriti, prosboriti, probesèditi; mit Jemand —, razgovarati se s kim; Einem zu nahe —, dojmiti se koga; auf Jemand —, ogovarati koga; iznositi zlo na koga; von wem redet er das? za koga to govori? rede mir nichts davon, nemoj o tom više govoriti i. toga spominjati; er läßt gar nicht mit ſich —, neda sa sobom ni progovoriti; (ſpr.) neda se ni vilama sedlati; Einem etwas aus dem Sinne —, odvratiti koga od čega; (ſpr.) razbiti na vile na kule; Einem das Wort —, zagovarati koga; in den Wind —, govoriti u tomah; Einem ins Gewiſſen —, dušu komu potresati; Einem nach dem Munde —, sladko i. po ćudi komu govoriti; du haſt gut —, lasno je tebi; (v. Redner), besèditi; vor dem Volke —, besèditi narodu; von der Kanzel —, propovèdati; durch die Naſe —, ſ Näſeln; verwirrt —, trabuniti, troparіti; Anders denken, Anders —, jedno misliti, a drugo govoriti; Einen zu Schanden —, nadgovoriti koga: ſich müde —, nagovoriti se, prekamiknuti.

Reden, *n.* govorenje, besèdjenje; govor; rèči; ſ. Gerede; um nicht viel —s zu machen, neću duljiti lakrdiju.

Redend, *adj.* govoreći; ein Thier — einführen, navoditi, navesti životinju, gdè govori; das iſt ein —es Bild, evo živolike slike; slika, misliš sad će prosboriti; —e Künſte, slovesne umětnosti.

Redensart, *f.* izraz; rèč; das ſind nur —en, to je praznoslovje, to su prazne

Redeprunk, *m.* gizda (od govora). [rèči.

Rederei, *f.* ſ. Gerede.

Redeſaal, *m.* besèdionica.

Redeſang, *m.* ſ. Recitativ.

Redeſatz, *m.* rèk, vèt.

Redeſcheu *adj.* er iſt —, boji se govoriti.

Redeſchmuck, *m.* nakit (govora).

Redeſchwulſt, *m.* nadutost.

Redetheil, *m.* čest govora.

Redeton, *m.* naglasak.

Redeübung, *f.* vèžbanje u govoru.

Redeverbindung, *f.* sveza besède.

Redevortrag, *m.* govorenje besèdo; be-

Redeweiſe, *f.* izraz; rèč. [sèdjenje.

Redewendung, *f.* zakret govora.

Redewerkzeug, *n.* govorilo.

Redezeichen, *n.* znak govora.

Redhibiren, *v. a.* eine Waare —, uzeti robu natrag.

Redigiren, *v. a.* uredjivati.

Redlich, *adj.* pošten; ein —er Menſch, poštenjak; ich will nicht — ſein, wenn . . ., tako mi poštenja!

Redlichkeit, *f.* poštenje.

Redner, *m.* besèdnik; govornik; ein guter — ſein, dobro besèditi; —in, *f.* besèdnica, govornica.

Rednerblume, *f.* besèdnički cvětak.

Rednerbühne, *f.* besèdište.

Rednerei, *f.* ſ. Gerede.

Rednergabe, *f.* besèdnički dar (duha).

Rednergeberde, *f.* besèdnički kret.

Rednerisch, *adj.* besèdnički.

Rednerkunſt, *f.* besèdništvo; Rednerkünſte, besèdnička sredstva; besèdnicke majstorije. [nički.

Rednerſtimme, *f.* glas besèdnika, besèd-

Rednerſtuhl, *m.* ſ. Rednerbühne.

Rednerſtyl, *m.* besèdnički slog.

Rednertalent, *n.* ſ. Rednergabe.

Redoute, *f.* (Ball), ples; (*mil.*) sbor.

Redoutenball, *m* ples (u plesalište).

Redoutenſaal, *m.* plesnonica, plesalište.

Redreſſiren, ſ. Stornіren.

Redſelig, Redſelige, Redſeligkeit, ſ. Redeluſtig, Redeluſtige, Redeluſt.

Reducibel, *adj.* steživ.

Reduciren, *v. a* Truppen —, (vermindern), omaliti; (abdanken), odpustiti vojsku; (ein. Preis —), obaliti; fremdes Geld auf einheimiſches —, izračunati koliko vrědi tudji novac prema domaćemu; (*arith.*) stegnuti, stezati; (*geom.*) prenèti; (*chem.*) odkisiti; okovіti; ſ Vereinfachen.

Reducirung. Reduction, *f.* (*mil.*) omala; (*arith*) stezanje, stega; izračunanje; ſ. Reduciren.

Reductionslineal, *n.* prěnosno pravilo.

Reductionsmittel, *n.* kovilo, odkisilo.

Reductionsrechnung, *f.* izračunanje.

Reductionstabelle, *f.* štica za izračunanje.

Reductionszahl, *f.* steznik.

Reductionszirkel, *m.* prěnosno šestilo.

Reduplіciren, *v. a.* predvostručiti.

Reede, ſ. Rhede.

Reel, *adj.* (wirklich), istini, pravi; (weſentlich), sućni, glavni; (*math.*) mogući; ein —er Mann, pouzdan čovèk; —le Kenntniß, stvarno, temeljito znanje; (rechtlich), pošten.

Refectorium, *n.* blagovalište, trapezarija.

Referat, *n.* izvèst, izvèšće; izvèšćivanje; er hat das — in dieſem Fache, on je izvèstilac od ove struke; on izvèšćuje o ovoj struci.

Referatsbogen, *m.* izvěstnica.

Referendär, *m.* } izvěstitelj, izvěstnik.
Referent, *m.* }

Referendum, ab —, za izvèst.

Referiren, *v. a.* izvěstiti, izvěšćivati (koga o čem); ein. Eid —, uzvratiti zakletvu.

Referirkunſt, *f.* izvěstništvo.

Reff, *n.* (an ein. Senſe), tolja; (Trage—), krošnje; (Schiffw.) revak; ſ. Riff.

Reffband, *n.* konop od revaka.

Reffgat, *n.* rupa od revaka.

Reffträger, *m.* krošnjar, furlan; —in, *f.* krošnjarica.
Reffen, *m.* (*Sambucus racemosa*), grozdasta zova.
Reflectiren, *v. n.* (*phys.*) odraziti; (v. Lichte), odsévati, odsjaivati; (*phil.*) razmišljati (o čem); ogledati se (na što); (*merc.*) želiti; auf ein Anerbieten —, uvažiti, primiti ponudu.
Reflector, *m.* odsévač, reflektor.
Reflex, *m.* odsév.
Reflexion, *f.* (*phys.*) odraz; (v. Lichte), odsévanje, odsjaivanje; (*phil.*) razmišljanje; razmisao; ogled, obzir; pomisao.
Reflexionsbegriff, *m.* razmisaoni pojam.
Reflexionsgoniometer, *m.* odsévni ugloměr.
Reflexionsinſtrumente, *pl.* odsévala.
Reflexionslicht, *n.* odsévno světlo.
Reflexionsvermögen, *n.* odraznost; (des Lichtes), odsévnost; (*phil.*) razmisaonost.
Reflexionswinkel, *m.* odrazni, odsévni ugao.
Reform, *f.* (Umbildung), preobraz, preobrazivanje; (Verbeſſerung), popravak; reforma.
Reformation, *f.* preobrazovanje (crkve), reformacija.
Reformationsgeſchichte, *f.* pověstnica crkvenoga preobrazovanja.
Reformator, *m.* preobrazivalac, popravljač.
Reformiren, *v. a.* preobrazivati, preobrazovati; (verbeſſern), popraviti, popravljati; (umändern), preinačiti (n. p. presudu).
Reformirt, *adj.* preobrazovan; reformatski.
Reformirte, *m.* reformat.
Refosco, *m.* rebulica.
Refraction, *f.* lom lučah, zrakah (ždrakah), lučolom.
Refractionstabelle, *f.* lučo-lomna štica.
Refractor, *m.* lučolomac, refraktor.
Refrain, *m.* pripěv.
Refrigerantia, *pl.* hladila.
Refugie, *m.* uzběg.
Refuſiren, *v. a.* (abſchlagen), uzkratiti, odbiti; (ablehnen), zanečati se.
Refutation, Refutiren, ſ. Widerlegung, Widerlegen.
Regal, *n.* (Geſtell), polica; (in Buchdr.), stalak, tezga; (im Verkaufsladen), pokaz, tezga*; (in der Orgel), regal; (ein Orgelregiſter), čověčji glas.
Regal-Benefiz, Regale, *n.* kraljevštinu.
Regalfolio, *n.* velik list.
Regaliren, *v. a.* počastiti, poslužiti.
Regalpapier, *n.* regalpapir.
Rege, *adj.* mičući se, krećući se; gibljući se; — ſein, micati se, gibati se; — werden, ganuti se, probuditi se; — machen, ganuti; (z. B. den Zorn), probuditi; das Wild — machen, krenuti zvěr; (fleißig), promećuran; neumoran; marljiv; ſeine — Fantaſie, njegova živa mašta; ein —es Leben, prometnost, promećurnost.
Regel, *f.* pravilo; Einem eine gute — geben, dati komu dobar nauk; in der —, obično, redovito; keine — ohne Ausnahme, neima pravila bez iznimke; (ſpr.) neima puta bez razputice; ſ. Regelbuch, *n.* pravionik.
Regel-de-Tri, *f.* trojno pravilo.
Regeler, *m.* ravnač.
Regelhaft, ſ. Regelmäßig.
Regellos, *adj.* bez pravila, bezpravilan.
Regelloſigkeit, *f.* nepravionost.
Regelmann, *m.* pravilar.
Regelmäßig, *adj.* pravilan; ein —er Menſch, uredan čověk; — eſſen, na obrok jesti; —, *adv.* praviono; po pravilu; uredno.
Regelmäßigkeit, *f.* pravionost; urednost.
Regeln, *v. a.* rediti, urediti; geregelt, uredjen; pravilan.
Regelrecht, *adj.* pravilan; (*fig.*) uredjen, uredan.
Regelſchmied, ſ. Regelmann.
Regelung, *f.* redjenje, uredjenje.
Regelwidrig, *adj.* protivan pravilu; —, *adv.* protiva pravilu.
Regen, *v. a.* ganuti, maknuti, pomaći, micati; d. Mund — (um zu ſprechen), zaustiti; er kann nicht Hand und Fuß —, nemože se maći; Einem die Galle —, razljutiti koga; ſich —, *v. r.* micati se, maći se; die Feinde — ſich, neprijatelj diže uši; (*fig.*) buditi se.
Regen, *m.* kiša, dažd; ein ſanfter —, mlakaica, kišica; ein ſtarker —, grozna kiša; am — ſtehen, kisnuti; es fam ein —, zadaždělo je; udarila kiša; es kommt ein — an, kiša hoće da udari; wir wurden vom — überraſcht, kiša je na nas iznenada udarila; kiša nas je zatekla; (ſpr.) aus dem — in die Traufe kommen, udariti sa zla na gore; s konja na magarca doći; vor dem — entlaufen will, fällt oft ins Waſſer, běžao od vaške, pak pao medvědu u šake.
Regenbach, *m.* bujica.
Regenblaſe, *f.* kišna pulica.
Regenbogen, *m.* dúga, puga; (*Trochus iridis*), dužasta vrtaljka.
Regenbogen-Achat, *m.* dužast bezdrak.
Regenbogen-Farbe, *f.* mast duge.
Regenbogenfarbig, *adj.* dužast, šaren kao duga.
Regenbogenhaut, *f.* (*Iris*), (očinja) šarenica.
Regenbogenſtein, *m.* dugovac.
Regenbreme, *f.* (*Haematopota pluvialis*), krlja.
Regenbringend, *adj.* daždonosan.
Regendach, *n.* streha.
Regendicht, *adj.* neprokišljiv; das Dach iſt —, neprokisuje kuća; das Dach iſt nicht —, prokisuje kuća.
Regeneration, *f.* přeporod, přerod.

Regeneriren, *v. a.* preporoditi, preroditi.
Regenfang, *m.* čatrnja, gustèrna.
Regenfeuer, *n.* vatrena kiša.
Regenfliege, *f.* Stechfliege.
Regenfrei, *adj.* bez kiše; suh.
Regenfrosch, *m.* (*Rana temporaria*), hr[ženica.
Regengalle, *f.* polu-duga, kusa duga.
Regengeſtirn, *n.* (Plejaden), vlašići, daž-
Regengewölk, *n.* kišoviti oblaci. [dice.
Regenguß, *m.* pljusak.
Regenhaft, *f.* Regneriſch.
Regenhut, *m.* kišni klobuk.
Regenkappe, *f.* kapak u dimnjaka.
Regenkatze, *f.* (*Oriolus Galbula*), vuga.
Regenkleid, *n.* kišna haljina, haljina za kišu. [puh.
Regenkraft, *f.* (*Tussilago Petasites*), re-
Regenkreis, *m.* kišovit okrug.
Regenkrinne, *f.* žlèbić za kišu.
Regenkröte, *f.* ſ. Regenfrosch.
Regenland, *n.* kišovita zemlja.
Regenloch, *n.* kišište.
Regenmangel, *m.* bezdaždje.
Regenmantel, *m.* plašt, kabanica.
Regenmaß, *n.* Regenmeſſer, *m.* daždoměr, kišoměr.
Regenmonat, *m.* kišovit měsec. [čaran.
Regennaß, *adj.* nakisao, prokisao; mo-
Regennäſſe, *f.* močar *f.*, močarina, moča.
Regenpfeifer, *m.* (*Charadrius pluvialis*), daždevnik, prosenka; der goldgrüne —, ſ. Goldregenpfeifer.
Regenpfütze, *f.* mlaka, jarača.
Regenputzen, *m.* ſ. Regenfeuer.
Regenringel, *m.* Regenringelblume, *f.* (*Calendula pluvialis*), žutelj-daždokaz.
Regenrinne, *f.* postrešnica; žlèb od krova; ſ. Regenkrinne.
Regens, *m.* ravnatelj; — Chori, ravnatelj pěvališta.
Regenſchauer, *m.* škropac; ſ. Regenbach.
Regenſänger, *m.* (*Squatarola*), dular.
Regenſchirm, *m.* štita, štitnica, kišobran, ambrela*.
Regenſchirmbaum, *m.* (*Magnolia tripetala*), trolatični šaholjan.
Regenſchlag, *m.* razpod.
Regenſchlucht, *f.* jaruga, vododerina.
Regenſchnecke, *f.* ſ. Judasohr.
Regenſchnepfe, *f.* (*Scolopax Glottis*), ze-
Regenſchwer, *adj.* kišovit. [len-noga.
Regenſtrom, *m.* bujica.
Regent, *m.* (Staatsverweſer), vladar; vladnik; doglavnik; (Monarch), vladalac; —in, *f.* vladarica; vladalica.
Regentag, *m.* kišovit dan; an jedem —e, svaki dan, kad ide kiša.
Regentenpflicht, *f.* dužnost vladaoca.
Regentropfen, *m.* kaplja od kiše, daždа; kišna kap.
Regentſchaft, *f.* vladarstvo.
Regentſchaftsrath, *m.* vladarsko věće.
Regentuch, *n.* ogrtač.
Regenvogel, *m.* (*Numenius arquatus*), veliki škurak; ſ. Wendehals.
Regenvoll, *adj.* kišovit.
Regenwaſſer, *n.* kišnica, daždovica, daždevina, primoča.
Regenwaſſerrecht, *n.* pravo na kišnicu.
Regenwetter, *n.* moča, kišovito vrěme.
Regenwind, *m.* kišonosni větar.
Regenwolf, ſ. Regenvogel.
Regenwolke, *f.* kišni, kišovit oblak.
Regenwurm, *m.* (*Lumbricus*), gujavica, glista; (Speiſe), svrčak.
Regenwurmöl, *n.* ulje od gujavicah.
Regenzeit, *f.* primoča; kišno, kišovito doba; daždovi, kiše.
Regheit, *f.* pokretnost.
Regie, *f.* uprava; etwas in eigener — haben, sám čim upravljati.
Regieaufwand, *m.* Regieauslagen, Regieſoſten, *pl.* upravni trošak.
Regieren, *v. a.* Pferde —, ſ. Lenken; ein Schiff —, krmiti (kormaniti) brod; ein Land —, vladati zemljom; gerecht —, vladati po pravdi; (herrſchen), gospodovati; (verwalten), upravljati.
Regierer, *m.* vladalac.
Regierte, *m.* podložnik.
Regierung, *f.* vladanje; die — des Landes, zemaljska vlada; unter d. — Joſeph des Zweiten, za vladanja Josipa drugoga; die — antreten, zavladati; primiti se vladanja; (königliche —), kraljevanje; (kaiſerliche —), carevanje.
Regierungsantritt, *m.* nastup vlade; bei ſeinem —e, kad je zavladao; kad se je primio vladanja.
Regierungsart, ſ. Regierungsform.
Regierungsblatt, *n.* vladni list.
Regierungsbote, *m.* vladni glasnik.
Regierungserlaß, *m.* izdatak vlade.
Regierungsform, *f.* način vladanja.
Regierungsgewalt, *f.* vladna vlast.
Regierungskunde, *f.* vladoznanstvo.
Regierungskunſt, *f.* věština vladanja.
Regierungslaſt, *f.* breme vladanja.
Regierungslos, *adj.* bezvlad.
Regierungsloſigkeit, *f.* bezvladje.
Regierungsorgan, *n.* organ vlade.
Regierungspräſident, *m.* predsědnik vlade.
Regierungsrath, *m.* savětnik vlade; (als Collegium), vladno věće.
Regierungsrecht, *n.* pravo vlade.
Regierungsſorge, *f.* skrb vlade.
Regierungszeit, *f.* vrěme vladanja.
Regierungszeitung, *f.* vladne novine.
Regime, *n.* vlada.
Regiment, *n.* ſ. Regime; (*mil.*) pukovina, puk, regimenta, regomenta.
Regimenterweiſe, *adv.* na pukovine, regimente. [mentski.
Regiments- (in Zuſ.) pukovinski, regi-
Regimentsadjutant, *m.* pukovinski (regimentski) pobočnik.

Regimentsarzt, *m.* pukovinski (regimentski) lěčnik.
Regimentsbezirk, *m.* kotar pukovine (regimente).
Regimentscaplan, *m.* pukovinski svećenik.
Regimentscaſſa, *f.* pukovinska pěneznica.
Regimentscommandant, *m.* Regimentscommando, *n.* zapovědnik, zapovědništvo pukovine (regimente).
Regimentsinhaber, *m.* držac (vlastnik) pukovine.
Regiments-Quartiermeiſter, *m.* pukovinski (regimentski) stanoredja.
Regimentsſchule, *f.* pukovinska (regimentska) učionica.
Regimentsſtab, *m.* sto(l) pukovine, štop regimentski.
Regimentstambour, *m.* glavni bubnjar.
Region, *f.* strana; preděl.
Regiſſeur, *m.* (b. Theat.) prirednik, režiser.
Regiſter, *n.* (Verzeichniß), kazalo; upisnik; (ſpr.) das gehört ins alte —, to je starina; (an d. Orgel) igra; (*mont.*) račun.
Regiſteraufſtand, *m.* (*mont.*) četvrtlětno izvěšće.
Regiſterpapier, *n.* računski papir.
Regiſterſtimme, *f.* glas igre (od orguljah).
Regiſtertaxe, *f.* uknjižnina.
Regiſterwelle, *f.* vreteno (od orguljah).
Regiſterzahl, *f.* upisni broj.
Regiſtrator, *m.* pismoredac; upisar, registrator.
Regiſtratur, *f.* pismoredja; upisara, registratura.
Regiſtratur- (in Zuſ.) upisarni.
Regiſtriren, *v. a.* rediti pisma; upisivati.
Regkraft, *f.* pokretnost.
Reglement, *n.* rednik; propis.
Reglementsmäßig, *adv.* po propisu, redu.
Regler, *m.* redjač, redilac.
Regliſe, *f.* weiße —, šlězovo těsto.
Regnen, *v. i.* es regnet, kiša pada i. ide; daždi, kiši; —, *v. n.* dažděti; es fing an zu —, zadaždělo je; udari kiša; es hat ein wenig geregnet, škronulo je malo kišice, podaždělo je, porosila je kiša; es hat hinlänglich geregnet, dobro je nakislo.
Regneriſch, *adj.* kišovit, kišljiv, daždovit; es ſieht — aus, kiša hoće da udari; es iſt jetzt ſehr —, okišalo se je, zategla je kiša.
Regreß, *m.* zavrata; — auf Sicherſtellung, zavrata za osiguranje; — auf Zahlung, zavrata za izplatu; — d. Honoranten, zavrata počastnika; — nehmen, ſ. Regreſſiren, ſich; (Erſatz), naknada.
Regreßanſpruch, *m.* pravo zavrate.
Regreſſiren, ſich, *v. r.* — an Einen, zavratiti se komu; naplatiti se na kom.
Regreſſiv, *adj.* silazan.
Regreßnahme, *f.* zavraćanje.
Regreßnehmer, *m.* zavratnik.
Regreßpflichtig, *adj.* pod zavratom.
Regreßpflichtige, *m.* zavraćenik.
Regſam, *adj.* okretan; živ; (thätig), promećuran, marljiv; ein —es Herz, ganutljivo srce.
Regſamkeit, *f.* pokretnost; marljivost; promećurnost; ſ. Erregbarkeit.
Regulär, *adj.* pravilan; —e Truppen, uredna vojska.
Regularität, ſ. Regelmäßigkeit.
Regulator, *m.* ravnatelj, regulator.
Regulativ, *n.* měrilo; (Vorſchrift), naredba.
Reguliren, *v. a.* rediti, urediti; regulirte Truppen, uredna vojska.
Regulirung, *f.* (eines Fluſſes), uredjivanje, uredjenje.
Regulirwechſel, ſ. Meßwechſel.
Regulus, *m.* (*chem.*) kralj.
Regung, *f.* ganuće; gibanje, micanje; er lag ohne — da, ležao je kao zaklan; nit se trenu, nit se prenu; die —en der Liebe, povodjaj ljubavi.
Regungslos, *adj.* nepomičan.
Regungsloſigkeit, *f.* nepomičnost.
Reh, *adj.* ukočen; (v. Pferden), bagav, bangav, banjgav.
Reh, *n.* srna; ſ. Rehbock.
Reh- (in Zuſ.) srneći.
Rehabilitation, *f.* povratak (u. p. prava).
Rehabilitiren, *v. a.* povratiti; opet naměstiti; ſich —, povratiti se u čiju milost.
Rehbaum, *m.* (rudarsko) vratilo.
Rehbock, *m.* (*Capreolus*), srndać, srnjak.
Rehbraten, *m.* pečena srnetina.
Rehbrunſt, *f.* těranje srnah.
Rehe, ſ. Reh, *adj.*
Rehe, *f.* ukočenost noguh; bangavost; die — bekommen, obangaviti.
Rehegras, *n.* ſ. Quecke.
Rehfarbe, *f.* mast (boja) srne.
Rehfarben, Rehfarbig, *adj.* srnast.
Rehfell, *n.* srneća koža.
Rehfleiſch, *n.* srnetina.
Rehfuß, *m.* srneća noga; (—ſchnitt), srez, pisak.
Rehfüßig, *adj.* (*fig.*) brz kao zec; list kao hrt.
Rehgeiß, *f.* srna; ſ. Eierſchwamm.
Rehhaar, *n.* srneća dlaka.
Rehhaut, *f.* ſ. Rehfell.
Rehheide, *f.* Rehkraut, *n.* ſ. Ginſter; Pfriemenkraut.
Rehjäger, *m.* srnar.
Rehkalb, *n.* srnče; (*coll.*) srnčad.
Rehkeule, *f.* srneći but.
Rehkize, *f.* ſ. Rehkalb.
Rehleder, *n.* srneća koža.
Rehledern, *adj.* od srneće kože.
Rehling, *m.* (*Agaricus piperatus*), mlěčnjak.
Rehrücken, *m.* srneća poledjina.
Rehſchlägel, *m.* ſ. Rehkeule.
Rehſchrot, *m.* kukinja, dramnjak.
Rehſpießer, *m.* srndać.
Rehwildbret, *n.* srnetina.

Rehzicklein, *n.* ſ. Rehkalb.
Rehziege, ſ. Rehgeiß.
Rehziemer, *m.* srneća trtica.
Reibahle, *f.* protirač. [taljka.
Reibe, *f.* trenica; (z. Verſchließen), okre-
Reibebrett, *n.* blazinica.
Reibefaß uſw., ſ. Reibfaß uſw.
Reibeiſen, *n.* trenica, strgulja, ribež.
Reiben, *v. a.* trti, ribati; (frottiren), trljati, potrljati; ſich die Hände —, trti si ruke; ſich die Augen —, ruliti oči; die Schweine — ſich an den Bäumen, svinje se brnjaju o drveću; ſich an Einem —, zadĕvati u koga; Einem etwas unter die Naſe —, natrti komu hrena pod nos; (ſcheuern), den Boden —, žuljiti, ribati pod; das Küchengeſchirr —, kuhinjsko posudje prati, svĕtlati; etwas zu Pulver —, satrti što u mlivo; ſich —, *v. r.* trti se; potrti se; (*phys.*) kositi se; gerieben, utrt; geriebene Gerſteln, tarana.
Reiber, *m.* tarilac; (b. Schloſſ.) okretaljka, obrtaljka; —in, *f.* tarilja.
Reibfaß, *n.* sudoper.
Reibfeuer, *n.* izviti i. živi oganj.
Reibfeuerzeug, *n.* tarno ognjilo.
Reibhammer, *m.* trenik.
Reibholz, ſ. Reibſcheit; Reibbrett.
Reibhölzchen, *n.* žigica, žibica.
Reibiſch, *m.* (*Equisetum fluviatile*), potočni hvost.
Reibkeſſel, *m.* tarionica.
Reibkeule, *f.* tarilo.
Reiblappen, *m.* izpirača, izpirak, žmak, opirnjača, sudopera.
Reibnagel, *m.* svornjak.
Reibpfanne, *f.* } tarionica.
Reibplatte, *f.* }
Reibſand, *m.* bĕli pĕsak; pĕsak za ribanje.
Reibſchale, *f.* tarionica.
Reibſcheit, *n.* podložanj.
Reibſtein, *m.* (mastilarska) tarionica.
Reibſtock, *m.* ſ. Reibbrett.
Reibling, ſ. Reißker.
Reibtabak, ſ. Rapé.
Reibteig, *m.* tarana, trenci.
Reibtuch, *n.* otirač.
Reibung, *f.* trenje; trljanje; (Friction), košnja; — der Ruhe, košnja u miru; — der Bewegung, košnja u kretnji; —en zwiſchen Parteien, razpre stranakah.
Reibungscoëfficient, *m.* razmĕr košnje.
Reibungselektricität, *f.* izvita munjina.
Reibungsexponent, *m.* kazac košnje; razmĕra košnje.
Reibungsfläche, *f.* površina košnje; —n, *pl.* izkošena površina; izkošene plohe.
Reibungsmeſſer, *m.* košnjomĕr.
Reibungswinkel, *m.* ugao košnje.
Reibwiſch, *m.* periljak.
Reibzeug, *n.* trljalo.

Reich, *adj.* bogat; — an Geld, bogat novcem; blagovit; eine —e Sprache, bogat jezik; (koſtbar), ein —es Kleid, dragocĕna haljina; ein —er Mann, bogat čovĕk, ſ. Reiche, *m.*; — werden, bogatĕti, obogatĕti; — machen, obogatiti, bogatiti; (in Überfluß), obilan, obilat; die Ernte iſt ſehr — ausgefallen, lĕtina je vrlo obilata; mnogo je urodilo; (ſpr.) rodilo je kao guba; eine —e Erbſchaft, veliko naslĕdstvo, velika baština; ein —es Bild, obilata slika.
Reich, *n.* (Staat), država; (Kaiſer—), carstvo, carevina; (König—), kraljestvo, kraljevina; (das deutſche —), Nĕmačka; (Naturgeſch.) carstvo; das — der Thiere, živinstvo; das — der Pflanzen, bilinstvo; das — der Mineralien, rudstvo; (*bot.*) državina; das — Gottes, carstvo i. kraljestvo nebesko; (Herrſchaft), gospodstvo; ſein — hat nun ein Ende, dogospodovao je.
Reichbeere, *f.* ſ. Kellerhals.
Reichblei, *n.* olovica.
Reiche, *m.* bogatac, bogatun, bogataš, bogatoš; wie der —, bogatski.
Reichen, *v. n.* doseći, dosizati; d. Waſſer reicht ihm bis an die Knie, voda mu je do kolĕna; d. Baum reicht bis an das Dach, drvo je do krova; meine Arme — nicht ſo weit, dotle mi ruke nedopiru; toga nemogu dohvatiti, dokučiti; ſein Bart reicht über den Gürtel, brada mu je pojas premašila i. prošla; ſo weit ſein Auge reicht, dokle može očima vidĕti; es reicht bis zum Himmel, do neba doliče; (hinreichen), doteći, dotĕcati, dostajati; —, *v. a.* Einem etwas —, podati komu što; reiche mir den Hut, dohvati, podaj, dodaj mi klobuk; Einem ein Almoſen —, udĕliti (komu); einem Kranken d. Abendmahl —, pričestiti bolestnika; hülfreiche Hand —, podpomoći (koga); dem Kinde d. Bruſt —, zadojiti dĕte; Einem Nahrung —, dati, davati komu hranu; hraniti koga; die Koſten zu etwas —, trošiti na što; Einem die Hand —, podati komu ruku; ſich die Hände —, rukovati se, ručiti se; (ſpr.) er reicht ihm das Waſſer nicht, nije mu do kolĕna dorasao.
Reichen, *v. a.* ſ. Reich machen.
Reichgabel, ſ. Heugabel.
Reichgeſchmückt, *adj.* prenakićen.
Reichhaltig, *adj.* obilat; bogat; ein —es Buch, jezgrovita knjiga. [vitost.
Reichhaltigkeit, *f.* obilatost; (*fig.*) jezgro-
Reichhard, *m.* (*Verbaena*), sporiš.
Reichheit, *f.* bogatost.
Reichlich, *adj.* obilan, obilat; —e Geſchenke, mnogi darovi; ſein —es Aus-

kommen haben, imati dovoljan dohodak; ſ. Reich; —, *adv.* obilato; — beſchenken, bogato darivati; es ſind — ſechs Jahre, ima tomu podpunice šest godinah.

Reichlichkeit, *f.* obilnost, obilatost.

Reichs- (in Zuſ.) državni.

Reichsacht, *f.* prognanstvo (iz države); in die — thun, prognati (koga) iz države.

Reichsächter, *m.* prognanik (zatočenik).

Reichsadler, *m.* carski orao.

Reichsamt, *n.* državna služba.

Reichsangelegenheit, *f.* državni posao.

Reichsanſtalt, *f.* državni zavod.

Reichsapfel, *m.* careka jabuka.

Reichsarchiv, *n.* državna pismara.

Reichsarmee, *f.* državna vojska.

Reichsbaron, *m.* višnji častnik.

Reichsbaute, *f.* državna gradnja, gradje-

Reichsbergwerk, *n.* državne rude. [vina.

Reichsbürger, *m.* državljanin.

Reichsbürgerrecht, *n.* državljanstvo.

Reichſchlackenblei, *n.* olovo od troske.

Reichsdomaine, *f.* državna gospoština.

Reichſein, *n.* bogatovanje.

Reichsfeind, *m.* neprijatelj države.

Reichsfolge, ſ. Thronfolge.

Reichsforſt, *m.* državna šuma.

Reichsfuß, *m.* ſ Reichswährung

Reichsgericht, *n.* državni sud.

Reichsgeſetz, *n.* državni zakon.

Reichsgeſetzblatt, *n.* državni zakonski list.

Reichsgeſetzſammlung, *f.* sbor državnih zakonah.

Reichsgewalt, *f.* vlast, sila države; državna sila. [nica države.

Reichsgränze, *f.* državna granica; gra-

Reichsgrundgeſetz, *n.* glavni državni zakon; ustav.

Reichsgulden, *m.* némačka forinta.

Reichshaupt, *n.* glava državi.

Reichshaushalt, *m.* državno gospodarstvo.

Reichsheer, *n.* ſ. Reichsarmee.

Reichshiſtoriograph, *m.* državni pověsnik.

Reichsinſtitut, *n.* ſ. Reichsanſtalt

Reichskleinodien, *pl.* državni zakladi.

Reichskrone, *f.* careka kruna.

Reichsmacht, *f.* državna vojska.

Reichsminiſterium, *n.* državno popečiteljstvo, ministarstvo.

Reichsmonopol, *n.* državno samotržtvo.

Reichsoberhaupt, *n.* glava državi; car.

Reichsrath, *m.* državni věćnik; (als Collegium), državno věće.

Reichsräthlich, *adj.* državno-věćni.

Reichsſchatz, *m.* državno blago; državna blagajnica.

Reichsſchatzſchein, *m.* državna blagovnica.

Reichsſchuld, ſ. Staatsſchuld.

Reichsſiegel, *n.* državni pečat.

Reichsſtände, *pl.* državni stališi.

Reichstag, *m.* državni sabor.

Reichstäglich, *adj* Reichstags- (in Zuſ.) (državno-)saborski. [bornik.

Reichstags-Abgeordnete, *m.* državni sa-

Reichstags-Angelegenheit, *f.* posao državnoga sabora.

Reichstags-Beſchluß, *m.* saborska odluka.

Reichstags-Eröffnung, *f.* započetak državnoga sabora.

Reichstags-Mitglied, *n.* član državnoga sabora; državni sabornik.

Reichstags-Präſident, *m.* predsědnik državnoga sabora.

Reichstags-Sitzung, *f.* sědnica državnoga sabora; saborska sědnica.

Reichsthaler, *m.* némačka škuda, némački dolar, talěr; reichsthaler.

Reichsunmittelbar, *adj.* neposredno državi podložen.

Reichsverfaſſung, *f.* državni ustav.

Reichsverſammlung, *f.* ſ. Reichstag.

Reichsverweſer, *m.* vladar, vladnik države.

Reichsvertreter, *m.* državni zastupnik.

Reichsvertretung, *f.* državno zastupništvo.

Reichswährung, *f.* némačka vrednota.

Reichswappen, *n.* državni grb.

Reichszeitung, *f.* državne novine.

Reichszepter, *m.* državno žezlo. [cilj.

Reichszweck, *m.* državna svrha, državni

Reichthum, *m.* bogatstvo; ein großer —, bogatština; das iſt für ihn ein —, to ga bogati; (Überfluß), izobilje; obilje; Reichthümer ſammeln, kupiti blago; (ſpr.) Geſundheit iſt der größte —, bez zdravlja neima bogatstva.

Reichweizen, *m.* (*Triticum compositum*), složita pšenica.

Reif, *adj.* zrio, zreo, zoren; —es Obſt, zrelo voće; d. Obſt iſt ſchon —, voće je već dozrelo; ein —es Mädchen, dospěla děvojka; das —e Alter, dospělost, dotupavnost; —en Verſtandes, dotupavan; — wozu ſein, dorasti do čega; —es Salz, gotova sol.

Reif, *m.* (d. gefrorene Thau), slana; (d. gefrorene Nebel), inje; mit — bedeckt, injav; es fiel ein —, pala je slana; pao je mraz; (a. Obſte), pahulj, mašak, pepeljak; (*fig.* v. Haaren), mraz; (Riefe), brazda; (d. Kürſchn.), poboćina.

Reif, (Reifen), *m.* obruč; (*coll.*) obručje; —e um ein Faß legen, udariti obruče na bačvu; obručati bačvu; (Ring).

Reifbahn, *f.* sukalište. [kolut.

Reifbeuge, *f.* pregibnica.

Reifblume, *f.* (*Saraca*), injavica.

Reife, *f.* zrelost, zrelina, zazor; dozrelost; (*fig.*) dospělost; doraslost, dotupavost; zur — gelangen, dozreti, sazreti, uzreti; (*fig.*) dospěti, prispěti.

Reifeleiſen, *n.* kostilo.

Reifen, *v n.* zreti, (zreliti), dozrěvati; prispěti, dospěti, dospěvati; das Obſt

iſt ſchon gereift, voće je već dozrelo i. uzrelo; er iſt nun zum Jünglinge gereift, sad je od njega mladić narastao; —, *v. a.* zoriti.

Reifen, *v. a.* ein Faß —, obručati, naobručati, nabiti bačvu; (v. Schloſſ.) obrubiti.

Reifen, *v. i.* es hat gereift, pade inje, slana.

Reifen, (Reifeln), *v. a.* brazditi; žlěbiti.

Reifhaken, *m.* (b. Faßbind.) natega, nategač, navlaka, vuk.

Reifholz, *n.* drvo za obruče.

Reifkloben, *m.* krivi procěpnjak, krive mendjele.

Reifler, *m.* (Wb.) ſchwarzer —, čavka, crni grašac; weißer —, běla čavka.

Reiflich, *adj.* zreo; —e Überlegung, dovoljno promišljanje; nach —er Überlegung, promisliv se dovoljno; eine Sache — prüfen, razmatrati, izpitivati što, kao što treba.

Reifling, *m.* mlaz, zaperak.

Reifmacher, *m.* obručar.

Reifmeißel, *m.* dlěto za šaru, šarilo.

Reifmeſſer, ſ. Bandmeſſer.

Reifring, *m.* vitica, vera, burma*.

Reifrock, *m.* ričjak.

Reifſchlagen, *n.* gonjenje obruča.

Reifſchläger, ſ. Seiler.

Reifſtab, *m.* Reifſtange, *f.* kolac za obruč.

Reifzange, *f.* (b. Faßb.) ſ. Reifhaken.

Reifzieher, *m.* (b. Schmied) ſ. Reifhaken.

Reigen, ſ. Reihen, *m.*

Reihbraht, *m.* ujamak.

Reihe, *f.* (v. Häuſern), red; (v. Sold.), vrsta; (v. Perlen, Zähnen), niz, niza; (Zeile), redak, redac, vrsta; e. lange — Menſchen, čitava povorka, grotulja i. gerga ljudih; drei —n Schnüre, tri kata gajtana; die — ſchließen, završiti povorku; der Becher geht in der — herum, čaša je zaredila; obredjuju se čašom; in der — der irdiſchen Weſen, medju zemaljskimi stvorovi; (Reihenfolge), izred, čreda, redak, reda; nach der —, redom, redomice, izredom, na izred, naizredice, po čredi, čredomice; uzamanice; die — trifft mich, die — iſt an mir, na meni je red, meni je redak, moj(a) je red(a); an wem iſt die —? čij(a) je red(a)? als die — an ihn kam, kad je došlo na njega, kad je na njega red pao; nach der — gehen, obrediti, zarediti; ſie haben es ſo Alle nach d. — gethan, svi su izredili; die Truppen in Reih' und Glied aufſtellen, vrstati, navrstati vojsku; (*poēt.*) narediti nlaj za nlajem.

Reihefuhre, *f.* redjâ vožnja.

Reihehaken, *m.* uvodiljka.

Reihen, *v. a.* redjati, poredjati, izrediti, izredjati; (Soldaten —), vrstati; (Perlen —), nizati, nanizati; ſich —, vrstati se.

Reihen, *m.* kolo; den — führen, kolo voditi; (*fig.*) kolovodja biti; prednjačiti.

Reihenfolge, *f.* čreda, suslěd; izred; red; in ununterbrochener —, sustupice, suslědice; neprekidnim redom.

Reihenführer, *m.* kolovodja.

Reihengeſang, *m.* pěsma od kola.

Reihenglied, *n.* članak niza, povorke.

Reihenſetzer, *m.* vrstač.

Reihentanz, *m.* kolo.

Reihenvorſtellungen, *pl.* povorke predsta-vah.

Reihenweiſe, *adv.* vrstimice, redomice.

Reiher, *m.* (*Ardea*), čaplja; d. geſternte —, ſ. Rohrdommel.

Reiherbeize, *f.* lov na čaplje.

Reiherbuſch, *m.* perjanica od čaplje.

Reiherfeder, *f.* čapljino pero.

Reiherfleiſch, *n.* čapljevina.

Reihergras, *n.* (*Stipa pennata*), kovilje.

Reiherjagd, ſ. Reiherbeiz.

Reiherneſt, *n.* čapljino gnězdo.

Reiherſchnabel, *m.* (*Erodium ciconium*), čapljan.

Reiherſtand, ſ. Reiherneſt.

Reiherſtrauß, ſ. Reiherbuſch.

Reihezunft, *f.* veliki ceh.

Reihgras, *n.* (*Poa bulbosa*), gomoljava vlasnjača.

Reihig, *adj.* redan.

Reihſchank, *m.* izredna, rednja krčma.

Reihweiſe, ſ. Reihenweiſe.

Reim, *m.* slog, srok, rěz, rima, rižma; (Vers), stih.

Reimart, *f.* vrst sloga, sroka.

Reimen, *v. a.* slagati, sročiti, rimati; wie reimt ſich das? slaže-li se to? (Verſe machen), stihotvoriti.

Reimer, *m.* stihotvorac.

Reimerei, *f.* stihotvorenje.

Reimfall, *m.* padanje glasa.

Reimfrei, ſ. Reimlos.

Reimfüller, *m.* prazna složka.

Reimgedicht, *n.* složena, rimana pěsma.

Reimkunſt, *f.* složtvo.

Reimler, ſ. Reimer.

Reimlich, *adj.* složiv, sročan.

Reimlos, *adj.* nesročen, neriman.

Reimregel, *f.* pravilo o složtvu.

Reimſatz, *m.* ſ. Strophe.

Reimſchmied, ſ. Reimer.

Reimſpruch, *m.* rěč u stihovih; (Spruch), prekorěčica.

Reimſylbe, *f.* slog, srok.

Reimwort, *n.* složka.

Reimzeile, *f.* stih.

Rein, *adj.* čist; opran; ſich — waſchen, dobro se oprati; den Mund — halten, usta prati; —en Mund halten, neprokazati, mučati; — machen, očistiti; — halten, čistiti; ein —es Blatt Papier, list čista, (unbeſchrieben), běla papira; etwas in's Reine ſchreiben, prepisati što na čisto; etwas in's Reine bringen, urediti što; wir ſind noch nicht auf's Reine gekommen, još te ni-

smo u redu; još̃te se nismo pogodili; auf's Reine kommen, na čistinu doći, na čistu biti; —e Luft, čist zrak, uzduh; ein —er Himmel, vedro nebo; —es Waſſer, bistra voda; čista voda kao staklo; —es Gold, suho zlato; ein —er Edelſtein, bistar dragac; —er Wein, cèlo, golo, (echter) pravo vino; (ſpr.) Einem —en Wein einſchenken, kazati komu kao na izpovèsti; kazati komu kao svoj svomu; —es Gewicht, čista težˊ, vaga bez dare; die —e Wahrheit, prava, gola istina; die —e Wahrheit ſagen, pravo kazivati; ein —es Kroatiſch, čista hrvatština; — umſonſt, bambadava; d. —e Vernunft, puki razum; —e Mathematik, čisto oleslovje, čista matematika; —e Liebe, čista ljubav; eine —e Gleichung, čista jednačba; (völlig), podpun; (*mor.*) čistoćudan; er weiß ſich —, zna da je nedužan; — ſprechen, nedužnim proglasiti; er hat —e Hände, čist je od toga, neima tu njegove sutruhe; eine —e Jungfrau, čista, poštena dèvojka; —es Vieh zdrava stoka, marha (marva); —e Thiere (*bibl.*) čiste životinje; das iſt — unmöglich, to nije nikako moguće; ein Glas — ausleeren, izkapiti čašu, izpiti čašu na izkap; er iſt — verrückt, posve je mahnit; —en Tiſch machen, opuckati sve do truna.

Rein, *m.* Reinblume, *f.* ſ. Rain usw.

Reindel, ſ. Reinel.

Reindreſchen, *n.* izmlaćivanje, izmlata.

Reine, *f.* čistoća, čistota.

Reineclaude, *f.* bardaklija, pintara.

Reineke, *m.* (Fuchs), tela; (wdm.) lisac.

Reinel, *n* šerpa, šerpinja, kozica.

Reinen, ſich, ſ. Reinigen; Rainen.

Reiner, ſ. Reineke; Rennthier.

Reinertrag, *m.* čist dohodak.

Reinertrags-Berechnung, *f.* izračunanje čista dohodka.

Reinette, *f.* (Apfelſorte), ružica.

Reinfarn, ſ Rainfarn.

Reingehalt, *m.* čistina.

Reingeiſt, *m.* čista vinovica, alkohol.

Reingeiſtig, *adj.* čistoduh; (v. Weingeiſt) od čiste vinovice.

Reingewinn, *m.* čist dobitak.

Reinglaube, *m.* čista vèra.

Reingläubig, *adj.* čistovèran.

Reingut, *adj.* dobar kao dobar dan u [godini.

Reinhanf, *m.* redjene konoplje.

Reinheit, *f.* čistoća, čistota, čistinja; (— des Herzens, der Sitten), čistoćudnost.

Reinherzig, *adj.* čista srca; čistoćudan.

Reinigen, *v. a.* čistiti, očistiti; (eine Wunde), izpirati; das Küchengeſchirr —, posudje i. sudove prati, oprati; das Gold —, čistiti, lučiti zlato; die Bücher vom Staube —, opahati, opraſiti knjige; skinuti prah s knjigah; den Stall —, kidati gnoj iz staje; izkidati balegu; den Magen —, ſ. Purgiren; die Straße vom Feinde —, okrčiti put od neprijatelja; ſich —, (von einer Beſchuldigung), práviti se, prati se, čistiti se, oprati se, pravdati se; ſich von einem Verdachte —, oprati se od sumnje; skinuti sa sebe sumnju.

Reiniger, *m.* čistilac; —in, *f.* čistilja.

Reinigkeit, *f.* čistota, čistoća, čistinja; (*fig.*) vedrina, bistroća.

Reinigung, *f.* čišćenje; pranje; (v. ein. Verbrechen), pravdanje; ſ. Entlaſſung; d. monatliche —, mèsečina, cvèt, ženſko vrème i. pranje, pranica; ſie hat die monatliche —, ima cvèt i. vrème; pere se, vidi se.

Reinigungsdiener, *m.* kolibaš.

Reinigungseid, *m.* opravedna prisega.

Reinigungsmittel, *n.* čistilo, pročist.

Reinigungsopfer, *n.* trebina.

Reinigungswinde Reinigungswurzel, *f.* (*Convolvulus Jalappa*), jalapa; (*C. Scammonia*), povojnica, skamonij.

Reinkraute, *f.* prašitba.

Reinlich, *adj.* čist; (Reinlichkeit liebend), čistoljubiv; e. —er Menſch, čistoljub.

Reinlichkeit, *f.* čistoća, čistota.

Reinlichkeitspolizei, *f.* redarstvo za čistoću.

Reinmacher, *m.* čistilac.

Reinſchreiber, *m.* prepisar.

Reinſchrift, *f.* čistopis; prèpis (na čisto).

Reinvieh, *n.* zdrava stoka.

Reinweide, ſ. Rainweide; Rheinweide.

Reis, Reiſer, *m.* grančica, ogranak, mladica; (v. Birken), šiba; (*coll.*) pruće; granje; dürres —, suharak; (*coll.*) šušljevina; suhor; suhar; suhad; (suha) šuma.

Reis, *m.* ſ. Sumpfbinſe

Reis, *m.* (*Oryza*), ſ Reiß usw.

Reisbar, *adj.* dieſer Weg iſt nicht —, ovim se putem nemože putovati; to je neput.

Reisbund, *m.* Reisbündel, *n.* lomača, olomača, poluvača.

Reiſe, *f.* put; eine kleine —, putak; eine — thun, machen, putovati; eine beſchwerliche — machen, težak put putovati; eine — unternehmen, poći na put; ſich auf die — machen, zaputiti, otisnuti se na put; glückliche —! sretno pošao! u dobri čas pošao! sretan put! wo geht die — hin? kamo si zaputio? ako Bog dà si zaputio? kamo si se podigao? kuda ti je put? kud te vodac vodi? auf —n ſein, putovati, biti za putom.

Reiſe- (in Zuſ.) putni.

Reiſeabenteuer, *n.* putna sgoda; —, *pl.* putne sgode i nesgode.

Reiſealtar, *m.* putni oltar.
Reiſeanſtalt, *f.* oprema; —en treffen, opremati se, spremati se (na put).
Reiſeapotheke, *f.* putna lèkarnica.
Reiſeaufnahmskarte, *f.* putna primnica.
Reiſebedarf, *m.* putne potrebštine.
Reiſebeginn, *m.* početak i. nastup puta, putovanja.
Reiſebeſchreiber, *m.* putopisac.
Reiſebeſchreibung, *f.* putopis, opis puta.
Reiſebeſteck, *n.* sklopnice.
Reiſebett, *n.* putna postelja.
Reiſebuch, *n.* putni dnevnik; (Handbuch), putni naputak; ſ. Reiſebeſchreibung.
Reiſebündel, *n.* putnički svežanj; torba.
Reiſe-Certificat, *n.* putna svědočba.
Reiſediäten, *pl.* poputnina.
Reiſeeffekten, *pl.* prtljag.
Reiſeerzählung, *f.* putopis.
Reiſefertig, *adj.* spreman na put.
Reiſeflaſche, *f.* čutura, ploska.
Reiſefreude, *f.* putna radost, putno veſelje.
Reiſefreund, *m.* putovalo; ſ. Reiſegefährte.
Reiſegaul, *m.* ſ. Reiſepferd.
Reiſegebühr, *f.* ſ. Reiſediäten.
Reiſegefährte, *m.* putnik, putni drug.
Reiſegefährtin, *f.* putnica, putna drugarica.
Reiſegefolge, *n.* (putna) pratnja.
Reiſegeld, *n.* poputbina, poputnina, putnina.
Reiſegenoß, ſ. Reiſegefährte.
Reiſegepäck, *n.* prtljag, prtljaga.
Reiſegeräth, *n.* Reiſegeräthſchaft, *f.* putna sprava.
Reiſegeſellſchaft, *f.* putujuće, putno družtvo, putna družba.
Reiſegeſellſchafter, ſ. Reiſegefährte.
Reiſegewand, *n.* putna oděća.
Reiſehaft *adj.* putnički.
Reiſehut, *m.* putni klobuk (šešir).
Reiſekappe, *f.* putna kapa.
Reiſekarte, *f.* cestovid.
Reiſekaſten, *m.* putni kovčeg, sanduk.
Reiſekiſte, *f.* putna slažina.
Reiſekleid, *n.* putna haljina.
Reiſekoffer, *m.* putni kovčeg.
Reiſekoſt, *f.* brašnjenica, brašanica, brašnjenica.
Reiſekoſten, *pl.* putni trošak.
Reiſekoſten-Entſchädigung, *f.* naknada putnoga troška.
Reiſekutſche, *f.* putna kola, kočija.
Reiſelied, *n.* poputnica.
Reiſeluſt, *f.* putoljubje.
Reiſeluſtig, *adj.* putoljubiv.
Reiſemantel, *m.* putni, putnički plašt.
Reiſemüde, *adj.* umoran od puta.
Reiſemütze, ſ. Reiſekappe.
Reiſen, *v. n.* putovati; zu Pferde —, jahati; zu Wagen —, voziti se; zu Waſſer —, na brodu putovati; ploviti; wo reiſeſt du hin? kamo putuješ? ako Bog dà si zaputio? er iſt ein viel gereiſeter Mann, mnogo je světa obišao; dieſen Weg bin ich ſchon gereiſt, ovim sam putem već išao; ovuda sam već putovao; ſich müde —, naputovati se; jeden Tag ſechs Meilen —, prevaliti dnevice po šest miljah; ſchon mancher Groſchen iſt dahin gereiſt, mnogi je već grošić onamo odletio.
Reiſen, *n.* putovanje.
Reiſende, *m.* putnik; —, *f.* putnica.
Reiſeneceſſaire, *n.* putna sprava.
Reſeparticulare, *n.* izkaz putovni, poputnine.
Reiſepaß, *m.* putovnica, putni list, pasoš, pasaport.
Reiſepauſchalien, *pl.* odsěčna poputnina, putna o(d)sěčnica; putovina.
Reiſepfennig, *m.* ſ. Reiſegeld.
Reiſepferd, *n.* putni konj.
Reiſepolſter, *m.* putni jastuk.
Reiſerkohle, *f.* ugalj od granja.
Reiſerock, *m.* putni kaput, putna haljina.
Reiſeroute, *f.* smèr puta; put.
Reiſeſack, *m.* vališ, bisage.
Reiſeſchreibzeug, *n.* putna pisala.
Reiſeſkizzen, *pl.* putositnice.
Reiſeſtab, Reiſeſtock, *m.* putnička palica.
Reiſeſtiefel, *m.* putna čizma.
Reiſeſucht, *f.* pomama za putovanjem.
Reiſeſüchtig, *adj.* pomaman za putovanjem.
Reiſetag, *m.* putni dan, dan putovanja.
Reiſetaſche, *f.* prtenjača, putna torba.
Reiſetaſchenbuch, *n.* putnička knjižica.
Reiſeurkunde, *f.* putovnica.
Reiſevorſchuß, *m.* putna predplata, vadjevina; einen — geben, predplatiti komu poputninu; einen — nehmen, izvaditi poputninu.
Reiſewagen, *m.* putna kola.
Reiſewerk, *n.* putopis.
Reiſewetter, *n.* vrěme na putu.
Reiſezeit, *f.* doba za putovanje; vrěme putovanja.
Reiſeziel, *n.* Reiſezweck, *m.* svrha, cilj puta.
Reisholz, Reiſig, *n.* kiće, šušljevina, lomača, suhor, rožđje, granje, ogranci, suhad, suhar.
Reiſige, *m.* konjanik.
Reiſigholz, ſ. Reisholz.
Reiß, *m.* (*Oryza sativa*), pirinač, pirnič, oriz; der deutſche —, (*Hordeum zeocritum*), pirinčast ječam; der ſchleſiſche —, (*Glyceria fluitans*), pirevina, pačja trava.
Reißammer, *m.* (*Emberiza oryzivora*), pirinčar.
Reißartig, *adj.* pirinčast.
Reißaus, *n.* — nehmen, uzeti utrenik, podati se u bög, otisnuti se běžati, zagrebsti, izadrěti, strugnuti, udariti nokat u ledinu, uzeti sugrob, podbrusiti pete, ugrabiti čistac, zabosti papak u ledinu, nadrěti u potok, uz dolinu strugati.
Reißbank, *f.* greblo.
Reißbau, *m.* sijanje pirinča, pirinčarstvo.
Reißbeere, *f.* žutikovica.
Reißbeſen, *m.* sěrčana metlica.

Reißbeſteck, *n.* crtala.
Reißblatt, *n.* listak od pirinča.
Reißblei, *n.* tuha.
Reißblume, *f.* cvět od pirinčena brašna.
Reißblüte, *f.* cvět od pirinča.
Reißbranntwein, *m.* arak.
Reißbrei, *m.* kaša od pirinča; (*Buccinum papillosum*), kašast rogač.
Reißbrett, *n.* crtnica.
Reißbrod, *n.* kruh od pirinča.
Reißbrühe, *f.* juha (čorba) s pirinčem.
Reißbieb, ſ. Reißammer.
Reißdinkel, *m.* jari pir.
Reißeiſen, *n.* šestar.
Reißen, *v. n.* pretrgnuti se; trgati se; (v. Stricke uſw.) pući; d. Faden reißt, konac se kida, trga, konac je kidljiv; der Zeug reißt, ovaj se latak dere, cěpa; in Stücke —, izderati se; die Erde reißt, zemlja puca; d. Plage riß unter den Israeliten, běda udari u Izraelce; es reißt mich in allen Gliedern, trga i. cěpa me u svem tělu; der Strom reißt, voda dere; —, *v. a.* trgati, kidati, dorati; drpnuti, drpati, pretrgnuti, razkinuti; in Stücke —, izderati, izdrpati, izcěpati; Federn —, čehati (čijati) perje; ein. Karpfen —, razplastiti, razporiti šarana; Holz —, cěpati drva; geriſſene Latten, cěpane žioke; einen Hengſt —, ſ. Verſchneiden; einen Baum —, podsěći drvo; einen Acker —, parati njivu; ſich an einem Nagel —, zadrěti se o klinac; ein geriſſenes Blatt, izcěpan list; die Saiten —, trzati žice; (zeichnen), crtati, risati; nacrtati, narisati; Poſſen —, ſ. Poſſe; Einen vom Stuhle —, skinuti koga sa stolca; Einen mit ſich —, odněti, odvući, (*fig.*) zaněti koga; Einem etwas aus den Händen —, odadrěti, ugrabiti što komu; izguliti komu što iz šakah; Einem die Kleider vom Leibe —, slindračiti s koga haljine; ſich die Haare aus dem Kopfe —, čupati si kosu; Einem d. Herz aus dem Leibe —, izvaditi komu srce; ſich aus Eines Armen —, izviti se iz čijih rukuh; izmaći se iz šakah; oprostit se čijega grljenja; otisnuti se od koga; ſich um etwas —, grabiti se, trzmati se, grabanjati se, bahtati se, otimati se oko čega, jagmiti se za čim; etwas an ſich —, posvojiti, presvojiti, osvojiti što; die Herrſchaft an ſich —, zavladati; Einen aus der Noth —, izbaviti, izvaditi koga iz nevolje; izporučiti koga iz bědo; (aus der Erde —), iztrgnuti, izčupati; ſich aus ſeiner Unthätigkeit —, proraditi se; d. Zorn riß ihn dazu, srčba ga je zaněla; einen Zahn —, vaditi zub.
Reißen, *n.* deranje, trganje, drpanje; (im Leibe), zavijanje; (in Gliedern), drav; trzanje, cěpanje; er hat — im Leibe, ozlotrbio se; zavija ga u trbuhu; (in Gliedern), trza ga, cěpa ga.
Reißend, *adj.* ein —er Strom, plahovita rěka; rěka-brzica; ein —er Schmerz, trzanje; —e Gicht, trzajući ulozi; —e Thiere, grabljiva, drpljiva, ljuta zvěrad; die Waare geht — ab, roba prolazi kao alva; grabac i. grabilo je na robi; pograbiše robu u jagmu.
Reißer, *m.* derač; (b. Korbm.) cěpalo; (b. Faßb.) šestar; —in, *f.* deračica.
Reißern, *v. n.* (wbm.) šunjati, cunjati.
Reißernte, *f.* žetva pirinča.
Reißfaß, *n.* bure od pirinča.
Reißfeder, *f.* crtaljka.
Reißfeld, *n.* pirinčište.
Reißfreſſer, *m.* (*Loxia oryzivora*), dlaska pirinčarka.
Reißgerſte, *f.* (*Hordeum zeocritum*), pirinčasti ječam.
Reißkamm, *m.* greben.
Reißker, *m.* (*Agaricus deliciosus*), rujnica.
Reißkoch, *m.* povarak od pirinča.
Reißkluppe, *f.* škripčić.
Reißkoralle, *f.* Reißkörnchen, *n.* (*Cypraea nucleus*), zrnasta užovka.
Reißkohle, *f.* crtarski ugalj, risarski ugljen.
Reißkorn, *n.* zrno pirinča.
Reißkraut, ſ. Eiſenkraut.
Reißkrempel, *f.* greben.
Reißlatte, *f.* cěpana žioka.
Reißlauben, *m.* (*Cyprinus bipunctatus*), bucov.
Reißlineal, *n.* crtarsko pravilo.
Reißling, *m.* (*Phalaena betul.*), brezova grba.
Reißmäher, ſ. Reißfreſſer.
Reißmehl, *n.* pirinčeno brašno.
Reißmodel, *n.* kalamir.
Reißmuß, ſ. Reißbrei.
Reißnagel, ſ. Nietnagel.
Reißpapier, *n.* pirinčasti papir.
Reißpflanze, *f.* pirinač.
Reißſchiene, *f.* Reißſcheit, *n.* crtarsko pravilo.
Reißſchwaden, *m.* (*Phalaris oryzoides*), pirinčasta světlika.
Reißſpeiſe, *f.* jelo od pirinča.
Reißſtift, *m.* crtaljka.
Reißſtroh, *n.* pirinčena slama.
Reißſuppe, *f.* juha (čorba) s pirinčem.
Reißvogel, ſ. Reißammer.
Reißzahn, *m.* očnjak.
Reißzeug, *m.* crtala, crtarska sprava.
Reißzirkel, *m.* crtarsko šestilo.
Reiſte, *f.* pověsmo; ručica.
Reiswelle, *f.* šibača; ſ. Reisbund.
Reiswerk, *n.* šibačje.
Reit, *n.* ſ. Ried.
Reit- (in Zuſ.) jahaći, jašaći.
Reitbahn, *f.* jašionica, jezdionica.
Reitbar, *adj.* jašiv, jahav, jezdiv.
Reitburſche, ſ. Reitjunge.
Reitdecke, *f.* pokrovac.

Reitel, *m.* vezalo.
Reiteln, *v. a.* (vezalom) svezati.
Reiten, *v. n.* jahati, jašiti, jezditi; auf einem Pferde —, jahati na konju; er kam geritten, dojahao je, dojezdio je; —de Poſt, jezdeća pošta; ein —der Bote, tatarin, ulak; im Schritte —, korakom jahati; auf dieſem Pferde reitet ſiche gut, ovaj konj se dobro jaše; einen Weg zum erſten Male —, jahati prvi put kojim putem; desſelben Weges —, istim putem jahati; ein wenig —, pojahati; ſpazieren —, projahati se; (v. Hengſte), opasti; (v. Schiffe), propinjati se; —, *v. a.* ein Pferd —, jahati konja; ein Pferd müde —, zatruditi, zamoriti konja; Einen zu Boden —, prejahati koga, pregaziti koga konjem; ſich müde —, najahati se; ſich einen Wolf —, nabiti se; dobiti vuka; einen Schriftſteller —, izvaditi sve iz kakve knjige; der Teufel reitet ihn, vrag ga je podsio; něki mu je běs.
Reiten, *n.* jah, jezda; jahanje.
Reitend, *adj.* jašući, jezdeći; —, *adv.* jašuć na konju.
Reiter, *m.* jahač, jezdac; er iſt ein guter —, dobro jaše; (Cavaleriſt), konjik, konjanik, katana*; (*Calandra granaria*), žižak; (*Tringa Gambetta*), zeleni dular; ſ. Widder; (z. Kleetrocknen), kozao; ſ. Räuter.
Reiter- (in Zuſ) konjički.
Reiteraufzug, *m.* jezda.
Reiterbüchſe, *f.* konjička puška.
Reiterdienſt, *m.* služba na konju.
Reiterei, ſ. Reiten, *n.*; Cavalerie; leichte —, brzokonjanici; ſchwere —, oklopnici; (Kunſt—), jezdilište, jahalište.
Reiterfahne, *f.* stěg.
Reiterfähnrich, *m.* stěgonoša.
Reiterflinte, ſ. Reiterbüchſe.
Reitergar, *adj.* napola vareo, kuhan.
Reiterhaufen, *m.* četa konjikah.
Reitermarſch, *m.* konjička popudnica.
Reitermäßig, *adj.* konjički, konjanički.
Reitern, *v. a.* rešetati.
Reiterpferd, *n.* konjički konj.
Reiterregiment, *n.* konjička pukovina, regimenta.
Reiterrock, *m.* konjička haljina.
Reiterſalbe, *f.* šarena mast, mast od svraba.
Reiterſchlacht, *f.* konjička bitka. [činac.
Reiterkraut, *n.* (*Stratiotes*), rězan, ma-
Reiterſtiefel, *m.* konjička čizma.
Reitervogel, *m.* velika rajka.
Reitervolk, *n.* konjadija.
Reiterwache, *f.* konjička straža.
Reiterwechſel, ſ. Wechſelreiter.
Reiterzug, *m.* povorka konjikah.
Reitgabel, *f.* cinarske vilice.
Reitgefährte, *m.* sujezdac.
Reitgerte, *f.* jahačka šiba.
Reitgras, *n.* (*Carex acuta*), oštrljasti šaš.
Reithaus, *n.* jašionica.
Reithengſt, ſ. Springhengſt.
Reithoſen, *pl.* jahačke hlače, nogavice.
Reitjunge, *m.* stremenik.
Reitknecht, *m.* konjuh; stremenik.
Reitkröte, ſ. Erdgrille. [šenje.
Reitkunſt, *f.* jahaostvo, jezdiostvo; ja-
Reitkünſtler, *m.* věšt jahalac.
Reitlaus, ſ. Filzlaus.
Reitlings, *adv.* jašimice, jezdimice; — ſitzen, jahati.
Reitmaus, *f.* (*Mus arvalis*), voluharica; (*M. terrestris*), voluhar; ſ. Spitzmaus.
Reitmilbe, ſ. Krätzmilbe.
Reitochs, *m.* bik, bak.
Reitpeitſche, *f.* jahački bič.
Reitpferd, *n.* jahač, jahalica, jahaći konj, jezdenik, jašenik.
Reitplatz, *m.* jahalište.
Reitpoſt, *f.* jezdeća pošta.
Reitrock, *m.* jahačka haljina.
Reitroß, ſ. Reitpferd.
Reitſattel, *m.* sedlo.
Reitſcheide, *f.* klašnja (u hama).
Reitſchmied, ſ. Hufſchmied.
Reitſchule, *f.* jašionica.
Reitſtange, *f.* žvala.
Reitſtiefel, *m.* jahačka čizma.
Reittaſche, *f.* tarčug.
Reittenne, *f.* gumno.
Reitvolk, ſ. Reitervolk.
Reitwurm, *m.* ſ. Erdgrille.
Reitzaum, *m.* jahačka uzda.
Reitzeug, *n.* jahačka sprava.
Reitzug, *m.* jezda.
Reiz, *m.* (Erregung), draženje; podražak; ugrijanje; upala; milina; — erregen, verurſachen, ugrijati, dražiti; ich empfinde — auf der Haut, srbi me koža; (das Anziehende), dragost; milota; ihre —e, njezina lěpota.
Reizart, *f.* način i. vrst draženja.
Reizbar, *adj.* podražljiv; (*fig.*) gnjevljiv, prěljiv; ein —er Menſch, prěljivac, nakrajsrca; nagao, těsan čověk.
Reizbarkeit, *f.* podražljivost, dražljivost; (*fig.*) prěljivost, gnjevljivost.
Reizen, *v. a.* dražiti, podražiti, podraživati; razdražiti; (erregen), buditi; nukati, poticati (na što), uzigrati, ugrijati; upaliti; (locken), mamiti, vabiti; die Nerven —, dražiti, poticati živce; zum Zorne —, ljutiti, srditi (koga); eine Wunde —, ranu zleditи, pozleditи.
Reizend, *adj.* dražeći, poticav; ein —es Mädchen, dragosna, dragosliva, lěpa děvojka; lěpota-děvojka.
Reizer, *m.* dražitelj; —in, *f.* dražilica.
Reizfähig, Reizfähigkeit, ſ. Reizbar, Reizbarkeit.
Reizker, *m.* (*Agaricus deliciosus*), rujnica.

Reizlos, *adj.* bez dragosti.
Reizmittel, *n.* dražilo.
Reizung, *f.* draženje; poticanje, nukanje; (*fig.*) dragost.
Reizvoll, *adj.* predragostan.
Rejolen, ſ. Riolen.
Reke, ſ. Recke.
Rekel, *m.* geak, mamlaz, horjatin, prostačina.
Rekelei, *f.* geačenje.
Rekelhaft, *adj.* geački, prostački, horjatski.
Rekeln, ſich, *v. r.* geačiti se.
Relais, *n.* izměna konjah.
Relation, *f.* (Anzeige), izvěst; (Bericht), doglas; (Beziehung), odnos, odnošaj, odnošenje.
Relationsbegriff, *m.* pojam odnošenja; odnosnost.
Relativ, *adj.* odnosan.
Relativſatz, *m.* odnosni rěk.
Relegation, *f.* odprava.
Relegiren, *v. a.* odpraviti.
Relevant, *adj.* važan, znamenit; odlučan
Relief, *n.* propup; en —, na odskoke; izpupio, propupio.
Religion, *f.* zakon; chriſtliche —, krščanska věra; ſich zu einer — bekennen, einerlei — haben, jedne věre i. jednakoga zakona biti; die — ändern, prevěriti věru; (von einem chriſtlichen Glaubensbekenntniß zum andern übergehen), prekrstiti se; (Gottesfurcht), bogoljubje; (Gottesverehrung), bogoštovje.
Religions- (in Zuſ.) věrski.
Religionsangelegenheit, *f.* věrski posao.
Religionsbedrückung, *f.* ugnjetavanje radi věre; ugnjetavanje věre.
Religionsbekenntniß, *n.* věroizpověd; věra, věrovanje.
Religionsbeſchwerde, *f.* věrska poteškoća.
Religionsedikt, *n.* zakaz, ukaz o věri.
Religionseifer, ſ. Glaubenseifer.
Religionseiferer, ſ. Fanatiker.
Religionsfond, *m.* crkveno glavno, crkvena zaklada.
Religionsfondsgut, *n.* crkveno zakladno dobro.
Religionsfreiheit, Religionsgenoß uſw., ſ. Glaubensfreiheit uſw.
Religionsgeſchichte, *f.* pověstnica věre, zakona.
Religionsgeſellſchaft uſw., ſ. Glaubensgeſellſchaft.
Religionskrieg, *m.* rat za věru.
Religionslehre uſw., ſ. Glaubenslehre.
Religionsmeinung, *f.* věrsko mnenje.
Religionspartei, *f.* věrska stranka.
Religionsſache, ſ. Religionsangelegenheit.
Religionsſecte, *f.* razkolništvo; věrska slědba; ſ. Religionspartei.
Religionsſpaltung, *f.* razdor u věri, zakonu.
Religionsſpötter, *m.* huljitelj věre.
Religionsſtifter, *m.* početnik věre.
Religionsſtörung, *f.* smetanje bogoštovja, věre.
Religionsſtreit uſw., ſ. Glaubensſtreit uſw.
Religionsübung, *f.* bogoštovje, bogoslužje.
Religionsunterricht, *m.* nauk věre, obuka u věri, zakonu.
Religionsverfolgung, *f.* progonstvo věre, radi věre, zakona.
Religionsverwandt uſw., ſ. Glaubensverwandt uſw.
Religionswahrheit, *f.* istina věre.
Religionswechſel, *m.* prevěra.
Religionsweiſer, *m.* (d. Israel.) učitelj věre.
Religionswiſſenſchaft, *f.* věroznanstvo.
Religionszwang, *m.* silega, stezanje věre, zakona.
Religiös, *adj.* pobožan.
Religiöſe, *m.* pobožnik; (*fig.*) zakonoša.
Religioſität, *f.* pobožnost.
Reliquien, *pl.* moći; (d. Dr.) možti.
Reliquienkäſtchen, *n.* moćnica; kovčežić od svetih moćih, možtih.
Relicitacion, *f.* nova dražba.
Relkel, *m.* (*Sambucus racem.*), grozdasta zova.
Rellmaus, *f.* (*Myoxus avellanarius*), orašar; (*M. glis*), puh.
Reluiren, *v. a.* odkupiti.
Reluition, *f.* odkup.
Reluitionspreis, *m.* odkupnina.
Reluitionsvertrag, *m.* odkupna pogodba.
Rembours, *m.* povratba; naknada.
Rembourſiren, *v. a.* povratiti; (erſetzen), naknaditi.
Remel, *m.* bilja.
Remeſſe, ſ. Rimeſſe.
Reminiscenz, *f.* opomena.
Remis, *n.* remi.
Remiſe, *f.* kolnica.
Remiß, ſ. Rimeſſe.
Remittenda, *pl.* povratine.
Remittent, *m.* (Wechſ.) poslataj.
Remittiren, *v. a.* einen Wechſel —, poslati měnicu.
Remittirung, *f.* poslanje (n. p. měnice).
Remonſtration, *f.* pritužba, remonstracija.
Remonſtriren, *v. a.* pritužiti se, remonstrirati.
Remonte, *f.* Remontepferd, *n.* doknadnjak, doknadni konj, remonta.
Remontiren, *v. a.* doknadjivati konje (vojski); nabavljati doknadnjake.
Remontirungs-Commiſſion, *f.* pověrenstvo za nabavu doknadnjakah.
Remorqueur, *m.* teglača, tegleći brod.
Remuneration, *f.* nagrada.
Remuneriren, *v. a.* nagraditi.
Rencontre, *n.* sukob; (Zwiſt), zadorica, zaděvica; ſie haben ein — gehabt, sporečili su se; (*mil.*) okršaj.
Rendezvous, *n.* ročište; Einem r. — geben, ročiti koga kamo.
Renegat, *m.* (Abtrünnige), odpadnik, odmetnik; (ein Chriſt der zur muhamedaniſchen Religion übertrat), poturčenjak, poturica.
Renette, ſ. Reinette.
Renitent, *adj.* uporan, odporan.
Renitenz, *f.* upor, odpor.
Renn, ſ. Rennthier.
Rennbahn, *f.* trkalište.

Rennbaum, *m.* vratilo u vitla.
Renne, *f.* badanj.
Rennen, *v. n.* surlati; srljati; (laufen), trčati, teći; potegnuti, potegliti; um die Wette —, utrkivati se; er rennt als wenn ihm der Kopf brennte, leti kao muha bez glave; mit dem Kopfe wider die Wand —, glavom o zid zamlatiti; gerannt kommen, dojuriti; dotrčati; in ſein Verderben —, srnuti u propast; nach etwas —, letěti za čim; —, *v. a.* Einem das Schwert durch d. Leib —, prosukati, proburaziti koga mačem; die Lanze in den Boden —, udariti koplje u zemlju; Einen zu Boden —, trkimice oboriti koga; Eiſen —, taliti željezo.
Renner, *m.* trkalo; surlača; (v. Pferd.), brzac(-konj); ſ. Rennpferd.
Rennfeuer, *n.* taleći oganj.
Rennfuß, *m.* noga za těk.
Rennherd, *m.* talište.
Rennhirſch, *m.* ſ. Rennthier.
Rennjagd, ſ. Hetzjagd.
Rennkäfer, *m.* (*Carabus*), crevljac.
Rennpferd, *n.* konj za trku.
Rennplatz, *m.* trkalište.
Rennſau, *f.* cvilovna, bucovna krmača.
Rennſchiff, *n.* brod-lovac.
Rennſchlitten, *m.* lovačke saoni.
Rennſpiel, *n.* trka.
Rennſtein, *m.* izlěvak.
Rennthier, *n.* (*Cervus Tarandus*), sob, sěverni jelen.
Rennthierbremſe, *f.* (*Oestrus Tarandi*), sobov obad.
Rennthierflechte, *f.* (*Cladonia rangiferina*), jagalj, sobov dutoglav.
Rennthierfleiſch, *n.* sobovina.
Rennthierhaut, *f.* sobova koža, sobovina.
Rennthierherde, *f.* stado sobovah.
Rennthierkalb, *n.* sobče.
Rennthierleder, *n.* sobovina.
Rennthiermoos, *n.* ſ. Rennthierflechte.
Rennthierzucht, *f.* sobarstvo.
Rennziel, *n.* biljega trke.
Renommee, *n.* glas.
Renommirt, *adj.* glasovit.
Renommiſt, *m.* hvasta; nebojša; ſ. Raufbold.
Renonce, *f.* (im Kart.) neimanje (boje).
Renonciren, *v. n.* ſ. Renuntiren; ſich —, oprostiti se.
Renovation, *f.* obnova.
Renoviren, *v. a.* obnoviti; einen Wechſel —, ſ. Repariren.
Rent- (in Zuſ.) prihodni.
Rentabilität, *f.* uharnost.
Rentamt, *n.* dohodarnica, prihodarnica.
Rentämtlich, *adj.* prihodarstven, dohodarstven.
Rentbar, *adj.* uharan.
Rentbarkeit, *f.* uharnost.
Rente, *f.* prihod, renta; v. ſein. —n leben, življeti o prihodu, o svojoj dobiti (kamatah); e. Kapital auf —n legen, dati glavnicu na dobit.
Renten, *v. a.* donositi.
Rentenanſtalt, *f.* prihodarnica.
Rentencapital, *n.* prihodna glavnica.
Rentenei, *f.* ſ. Rentamt.
Rentenforderung, *f.* iskanje prihoda.
Rentenverſchreibung, *f.* zapis prihoda.
Rentier, *m.* prihodnjak.
Rentiren, *v. n.* plaćati, biti za uhar.
Rentkammer, *f.* ſ. Rentamt.
Rentmeiſter, *m.* prihodar.
Rentmeiſterei, *f.* prihodarnica.
Rentner, ſ. Rentier.
Rentpacht, *f.* zaimanje, zajmljenje prihoda.
Rentrechnung, *f.* račun o prihodu.
Rentſchreiber, *m.* pisar prihodarstveni.
Rentverwalter, *m.* prihodar.
Renuiren, *v. a.* uzkratiti.
Renuntiation, *f.* odreka.
Renuntiren, *v. n.* odreći se (čega).
Reorganiſation, *f.* preustrojba.
Reorganiſations-Plan, *m.* osnova preustrojbe.
Reorganiſiren, *v. a.* preustrojiti.
Reorganiſirung, *f.* preustrojavanje, preustrojba.
Reparabel, *adj.* popravan.
Reparatur, *f.* poprava; popravak; (ein. Gebäudes), pogradnja.
Reparaturlaſt, *f.* dužnost poprave.
Reparaturs-Aufwand, *m.* popravni trošak.
Repariren, *v. a.* popraviti, popravljati; opravljati; (ein Gebäude), pograditi, pogradjivati.
Repartiren, *v. a.* razděliti; razgoditi; (eine Steuer), porezati; razrezati.
Repartition, *f.* razdělba; razgoda; (ein. Steuer), razrez.
Repartitions-Ausweis, *m.* izkaz razdělbe.
Repartitions-Schlüſſel, *m.* razdělbeni ključ.
Repertoir, *n.* predstavni igrokazi, repertoar.
Repertorium, *n.* ključ.
Repetent, *m.* ponavljač, opetovalac.
Repetiren, *v. a.* ponavljati, opetovati.
Repetiruhr, *f.* ponavljača(-ura).
Repetition, ſ. Wiederholung.
Repetitionskreis, *m.* opetovni krug.
Repetitorium, *n.* opetovna pouka.
Repliciren, *v. a.* odgovoriti.
Replik, *f.* odgovor tužitelja, replika; Friſten der —, rokovi za odgovor tužitelja.
Reponiren, *v. a.* opet položiti.
Repoſitorium, *n.* polica.
Reppen, *v. n.* micati se; (v. Hengſt.) opasti.
Repphuhn, *n.* jarebica; ſ. Rebhuhn.
Repräſentant, *m.* zastupnik.
Repräſentanz, *f.* zastupništvo.
Repräſentation, *f.* (Vorſtellung), predstava; (Adreſſe), pismo, predstavka, reprezentacija; (Vertretung), zastupanje, zastup.

Repräſentationsrecht, *n.* pravo zastupanja; zastupno pravo.
Repräſentativ, *adj.* zastupni.
Repräſentiren, *v. a.* (vorſtellen), predstavljati; (vertreten), zastupati.
Repreſſalien, *pl.* uzsilje; — ausüben, vračati silu, odmastiti.
Repreſſiv, *adj.* uzprežni.
Repreſſivgeſetz, *n.* uzprežni zakon.
Reprobation, *f.* zabačenje.
Reprobiren, *v. a.* zabaciti. [doknaditi.
Reproduciren, *v. a.* obnoviti, ponoviti;
Reproduction, *f.* obnova, ponova; (v. Körp.) doknada; nadorastanje.
Reproductionskraft, *f.* obnovnost, ponovnost; (v. Körpertheilen), doknadnost, nadoraslost. [doknadan.
Reproductiv, *adj.* obnovan, ponovan;
Reproteſt, *m.* reprotest.
Reproteſtiren, *v. n.* reprotestovati.
Reps, ſ. Rübſe.
Reptilien, *pl.* plazavci, gmazovi.
Republik, *f.* slobodna država, sloboda, republika.
Republikaner, *m.* republikanac; (*Ploceus socius*), zadružnjak.
Republikaniſch, *adj.* republikanski; slobodno-državni.
Repuls, *m.* ſ. Abweiſung.
Repulſion, ſ. Abſtoßung.
Repulſiv, *adj.* odrivni, pudni.
Reputation, *f.* poštenje, dobar glas.
Requiem, *n.* zadušnice; (b. Dr.) parastos.
Requiriren, *v. a.* (Einen —), zamoliti (koga za što); etwas —, zaiskati što (natrag); (*mil.*) izgoniti.
Requiſiten, *pl.* potrebštine.
Requiſitenmeiſter, *m.* (b. Theat.) dobavljač.
Requiſition, *f.* iskanje, mo(l)ba; (*mil.*) iz-
Requiſitionsſchreiben, *n.* zamolnica. [gon.
Reſch, *adj.* hrskav.
Reſconto, *n.* reskonto.
Reſcontriren, ſ. Scontriren.
Reſcript, *n.* odpis.
Reſede, *f.* (*Reseda graveolens*), ljubimac, rezeda.
Reſedeblüte, *f.* cvět od ljubimca.
Reſedegeruch, *m.* miris ljubimca.
Reſedepflanze, *f.* stručak ljubimca.
Reſedeſame, *m.* sème od ljubimca.
Reſervat, *n.* Reſervation, *f.* pridržaj; uvět.
Reſerve, *f.* pričuvak; pričuva; (Reſerve-Corps, *n.*) zastava, zapleće.
Reſervfond, *m.* pričuvak. [ren.
Reſerviren, *v. a.* pridržati; ſ. Aufbewah-
Reſervoir, *n.* sprema, spremnica.
Reſervtruppen, *pl.* ſ. Reſerve.
Reſident, *m.* rezident.
Reſidenz, *f.* stolica.
Reſidenzſtadt, *f.* stolni, stojni grad.
Reſidiren, *v. n.* stolovati.
Reſignation, *f.* (Amtsniederlegung), ostavka; ſ. Selbſtverläugnung; Hingebung.
Reſigniren, *v. a.* ſein Amt —, odreći se službe. [man biti.
Reſignirt, *adj.* — ſein, pripravan, spre-
Reſinös, *adj.* smolav.
Reſiſtenz, *f.* odpor.
Reſolut, *adj.* rěšit; odvažan. [ſchluß.
Reſolution, *f.* rěšenje; ſ. Entſchluß; Be-
Reſolventia, *pl.* raztapala. [Auflöſen.
Reſolviren, *v. a.* (entſcheiden), rěšiti; ſ.
Reſolvirt, ſ. Reſolut.
Reſolvir-Tabelle, *f.* pregled pěnezah, [měrah.
Reſonanz, *f.* oziv.
Reſonanzboden, *m.* ozivnica, zujište.
Reſonanzbrett, *n.* ozivna daska.
Reſonanzloch, *n.* ozivna rupa.
Reſonanzlos, *adj.* bez oziva.
Reſoniren, *v. n.* ozivati se.
Reſorbentia, *pl.* srkala, upijala.
Reſorbiren, *v. a.* upiti, usisati, usrknuti.
Reſpect, *m.* štovanje, čast, poštenje; mit — zu melden, s dopuštenjem, s oproštenjem govoreć.
Reſpectabel, *adj.* važan; štovan; vidjen.
Reſpectiren, *v. a.* poštovati, poštivati; einen Wechſel —, prihvatiti měnicu.
Reſpective, *adv.* odnosno.
Reſpecttag, *m.* dan od oduhe, od počeka.
Reſpectwidrig, *adj.* nepristojan.
Reſpizient, *m.* priglednik.
Reſpiration, *f.* disanje, dihanje.
Reſpirationsmittel, *n.* dišivo.
Reſpirationsorgan, *n.* dihalo, disalo.
Reſpirationsſyſtem, *n.* disala; dištvo.
Reſpiro, *n.* odgoda plateža.
Reſpondent, *m.* branitelj, odgovornik.
Reſponsgeld, ſ. Verſicherungsgeld.
Reſponſorium, *n.* pripěvka.
Reß, ſ. Räß.
Reßbaum, *m.* podvala, podvalak.
Reſſen, *v. a.* kopati, vaditi.
Reſſort, *m.* (Behörde), oblast; (Fach), struka; područje.
Reſſortiren, *v. n.* spadati, podpadati (pod kakvu oblast).
Reſſource, *f.* sělo; ſ. Hilfsmittel.
Reſt, *m.* ostanak, ostatak; die —e vom Eſſen, otražak, otražina; (rückſtändige Zahlung), zaostatak, kusur*; den — zahlen, izmiriti, izkusuriti; in — bleiben, zaostati, dužan ostati; (*arith.*) ostatak; bleibt zwei —, ostaju dva; (ipr.) Einem d. — geben, dotući, doklati, priklati, doraziti koga; er hat ſeinen —, nebole ga više zubi; (von Betrunk.) pijan je kao zemlja.
Reſtant, *m.* zaostalac.
Reſtanz, *f.* zaostatak, kusur*.
Reſtaurateur, *m.* gostionik.
Reſtauration, *f.* gostionica, blagovalište; (— des Magiſtrats), obnova, reštau-
Reſtaurator, ſ. Wiederherſteller. [racija.
Reſtauriren, *v. a.* (erfriſchen), okrěpiti; počastiti; (einen Magiſtrat), obnoviti;

(wiederherſtellen), ponačiniti, ponoviti, popraviti; (ein Gebäude), pograditi.
Reſtbetrag, *m.* iznesak ostatka; ostatak.
Reſtchen, *n.* ostatčić; krpica.
Reſten, *v. n.* es reſtet, ostaje na dugu; er reſtet noch mit zehn Gulden, još te je deset forintih dužan.
Reſter, *m.* krpa.
Reſtfracht, *f.* zaostatak vozarine.
Reſtiren, ſ. Reſten.
Reſtituiren, *v. a.* (erſetzen), naknaditi; *in integrum* —, povratiti u prvašnje stanje.
Reſtitution, *f.* povrata, povraćaj; — *ob noviter reperta*, povrata (u prvašnje stanje) sbog (nadjenih) novih dokazah.
Reſtnahme, *f.* primitak ostatka.
Reſtort, *m.* poslědnje izkrcalište.
Reſtriction, *f.* stega; stezanje.
Reſtrictiv, *adj.* stežući.
Reſtringentia, *pl.* skupila.
Reſtzahlung, *f.* izmira; izplata (za)ostatka.
Reſtzettel, *m.* pismo o ostatku; (*mont.*) popis ostatka.
Reſultat, *n.* (Ergebniß), poslědak; poslědstvo; (Erfolg), uspěh; theile mir das — mit, javi mi, što će iz toga izpasti; (*arith.*) iznosak.
Reſultiren, *v. n.* es reſultirt daraus, odatle izvire, teče.
Reſumé, *n.* pregled.
Reſumiren, *v. a.* u kratko ponoviti, opetovati; pregledati.
Reſurrection, *f.* uzkrsnuće.
Retabliren, *v. a.* povratiti; (wieder einſetzen), opet postaviti, naměstiti.
Retardaten, *pl.* starodužine.
Retardation, *f.* zaustavljanje.
Retardats-Erklärung, *f.* očitovanje radi zakašnjenja.
Retardiren, *v. a.* zaustavljati; —, *v. n.* zaustavljati se; ſ. Verzögern.
Retention, *f.* zadržaj; pridržaj.
Retentionsrecht, *n.* zadržno, pridržno pravo.
Retirade, *f.* uzmak; ſ. Abtritt.
Retiriren, *v. n.* uzmicati, uzmaći; o(d)stupati; povući se.
Retorſion, *f.* odmast, odmašćivanje.
Retorte, *f.* (*chem.*) krivulja, retorta.
Retour, *f.* povratak; —en, *pl.* (Wechſ.) naknada; (Rückladung), tovar na povratku.
Retour, *adv.* natrag; — kommen, vratiti se; — geben, vratiti.
Retour- (in Zuſ.) povratni.
Retourbrief, *m.* povraćen list, povraćeno pismo.
Retourfracht, *f.* tovar na povratku; povraćajni tovar.
Retourhandel, *m.* trampa.
Retourniren, *v. a.* vratiti, povratiti.
Retour-Recepiſſe, *n.* povratna primka; povratnica.
Retourrechnung, *f.* povratni račun.
Retourwechſel, *m.* povraćena měnica.
Retouſchiren, *v. a.* obnoviti; (eine Kupferplatte), povajivati.
Retract, ſ. Wiederkauf.
Retraite *f.* uzmak; — blaſen, trubiti na uzmak.
Retraiteſchuß, *m.* hitac na uzmak.
Retratto, *m.* uzměnica.
Retrograd, *adj.* natraghodan, nazadovan.
Retroſpectiv, *adj.* ogledan.
Rettbar, *adj.* spasiv; er iſt —, može se izbaviti, spasiti.
Rette, *m.* kučak, pas.
Rettel, *m.* (*Leuciscus fluviatilis*), bělica.
Retten, *v. a.* vom Tode —, spasiti, izbaviti od smrti; er iſt nicht zu —, neima mu lěka, spasa; kaum hat er das Leben gerettet, jedva je glavu iznio; ſich durch Flucht —, uteći, uskočiti; rette dich! běži (kuda koje znade)! Einem das Leben —, sačuvati, učuvati, spasiti komu život; das Vaterland —, izbaviti domovinu.
Retter, *m.* spasitelj, izbavitelj; —in, *f.* spasiteljica, izbaviteljica.
Rettgebühr, *f.* spasovina.
Rettig, *m.* (*Raphanus*), rotkva, rodakva, andrkva, povrtnica; ſ. Radieschen.
Rettigbeet, Rettigfeld, *n.* rotkvište.
Rettigförmig, *adj.* rodakvast.
Rettigmann, *m.* rotkvar, rodakvar.
Rettigrübe, *f.* ſ. Rettig.
Rettigſalat, *m.* salata od rotkve.
Rettigſame, *m.* rotkveno sěme.
Rettung, *f.* spasenje, izbavljenje; spas; ihm habe ich die — meines Lebens zu danken, život mi je spasio; od smrti me je izbavio; ohne —, ſ. Rettungslos.
Rettungsboot, *n.* (ladjica-)izbavnica.
Rettungsbrücke, *f.* ſ. Rettungsmittel.
Rettungshaus, *n.* izbavište.
Rettungslos, *adj.* neizbavan; er iſt — verloren, neima mu spasa.
Rettungsloſigkeit, *f.* neizbavnost.
Rettungsmittel, *n.* izbavilo, spasilo.
Rettungsſprung, *m.* izbavni skok.
Rettungsverſuch, *m.* pokus izbavljenja.
Reue, *f.* kajanje, pokajanje, kajba; — empfinden, kajati se; d. — wird nachkommen, pokajat će se; von ein. That aus — abſtehen, pokajav se odustati od čega; es bemächtigte ſich — ſeines Herzens, razkaja se.
Reuelos, *adj.* nekajući se.
Reuen, *v. n.* ſ. Bereuen; —, *v. a.* kajati se, razkajati se (za što); d. That reuet mich, žao mi je, žalim i. kajem se što sam to učinio.
Reuend, Reuevoll, *adv.* kajući se; pokajni.
Reugeld, *n.* razkupina.
Reuig, *adj.* razkajan; ſ. Reuend; — in ſich gehen, razkajati se.
Reukauf, *m.* razkup; razkupina.

Reumüthig, *adj.* ſ. Reuig; skrušen.
Reumüthigkeit, *f.* pokajnost.
Reunion, *f.* sělo, posělo.
Reuſe, *f.* vrša, vrška; koš, košar.
Reüſſiren, *v. n.* uspěti, uspěvati.
Reuſtimme, *f.* pokajni glas.
Reut, *n.* krčevina, trebežina.
Reute, *f.* (Handlung), krčitba; ſ. Pflugreute; Reuthacke.
Reuten, *v. a.* krčiti; (ſieben), rešetati.
Reuter, *m.* krčilac, trebežnik; (Sieb), rešeto.
Reuthaue, *f.* trnokop, budak, capun.
Reutkorn, *n.* lětina iz krčevine.
Reutkratze, *f.* strugalj
Reutſpaten, *m.* velik badilj.
Reutzehnte, *m.* gornica.
Reuvoll, ſ. Reuevoll.
Revanche, *f.* odvratak; osveta; (ſpr.) čast u zajam; an Einem — nehmen, odvratiti, odplatiti komu što; vratiti komu zajam.
Revanchiren, ſich, *v. r.* odmastiti; dati komu šilo za ognjilo; vratiti komu zajam i. žao za jao; (im Kartenſp.) doći na svoje.
Reveille, *f.* uranak; — ſchlagen, bubnjati na uranak; buditi bubnjem (vojnike).
Revenüen, *pl.* dohodak; (Renten), prihod.
Reverberation, *f.* odraz, odrazivanje (světla).
Reverbere, *m.* odraznik.
Reverberiren, *v. a.* odraziti, odrazivati.
Reverberirofen, *m.* reverberaća peć.
Reverende, *f.* (svećenička) halja, haljina; reverenda.
Reverendiſſimus, *m.* prečastnik.
Reverenz, *f.* priklon, poklon.
Revers, *m.* (Gegenſchein), priznanica; zavez; revers; (an Münzen), naličje.
Reverſalien, *pl.* (Handlung), odměna; (Schrift), odměnica; — anwenden, odměniti; ſ. Revers.
Reverſion, *f.* povratak.
Reverſionspendel, *m.* obrtna klimalica.
Reverſiren, ſich, *v. r.* zavezati se, dati revers.
Revident, *m.* pregledalac.
Revidiren, *v. a.* pregledati.
Revier, *n.* (Bezirk), srez; (Stadtbezirk), preděl (grada); (Waldbezirk), kotar, gajište, šumsko okružje.
Revierförſter, *m.* gajnik.
Revieren, *v. a.* slěditi.
Reviſion, *f.* pregledba, prěgled; (*jur.*) molba za razsudu.
Reviſionsamt, *n.* pregledni ured.
Reviſionsanmeldung, *f.* prijav razsude.
Reviſionsbefund, *m.* nalaz pregleda.
Reviſionsbogen, *m.* pregledanica.
Reviſions-Erkenntniß, *n.* razsudna odluka.
Reviſions-Inſtanz, *f.* razsudni sud.
Reviſionsſache, *f.* stvar za prěgled; (*jur.*) razsudna parnica.
Reviſionsſchrift, *f.* molbenica za razsudu.
Reviſionszug, *m.* priziv razsudnoga suda.
Reviſor, *m.* pregledač.
Revocatorien, *pl.* opozvanica.
Revolte, *f.* pobuna.
Revoltiren, *v. n.* pobuniti se, buniti se; ustati (na . . .).
Revolution, *f.* prěvrat.
Revolutionär, *m.* prevratnjak.
Revolutionär, *adj.* prevratni.
Revolutioniren, *v. a.* učiniti prěvrat; poticati na prěvrat.
Revue, *f.* prěgled; — halten, pregledati; — paſſiren, pregledan biti.
Rhabarbarin, *n.* ravednina, revanjevina.
Rhabarber, *f.* (*Rheum*), raved, ruved,
Rhabarber- (in Zuſ.) ravedni.
Rhabarberbaum, ſ. Faulbaum.
Rhabarberpulver, *n.* prašak od raveda.
Rhabarberwurzel, *f.* korěn od raveda; raved.
Rhachitis, *f.* englezka bolest.
Rhapontik, *f.* (*Rheum rhaponticum*), rapontik.
Rhapſodie, *f.* ulomak, kus, rapsodija.
Rhapſodiſch, *adj.* kus, rapsodički.
Rhapſodiſt, *m.* rapsodista.
Rhede, *f.* pristanište, rada*.
Rhedelos, *adj.* nespreman (n. p. brod).
Rheder, *m.* brodnik, vlastnik broda, ladje, ladjenik.
Rhederei, *f.* (Rhedung), oprema broda; (Geſellſchaft), brodničko družtvo.
Rheinbeere, Rheinblume, Rheinfarn uſw., ſ. Rainbeere uſw.
Rheiniſch, Rheinländiſch, *adj.* rajnski.
Rheinlachs, *m.* (*Salmo Salar*), losos.
Rheinſchwalbe, *f.* (*Hirundo riparia*), bregunica.
Rheinſchnake, ſ. Eintagsfliege.
Rheinvogel, *m.* (*Fulica Porphyrio*), rumena liska.
Rheinweide, *f.* (*Populus nigra*), jagnjed; (*Hippophaë rhamnoides*), vukodržica; ſ. Rainweide.
Rheinwein, *m.* rajnsko vino.
Rhetor, Rhetorik, Rhetoriſch, ſ. Redner, Rednerkunſt, Redneriſch.
Rheuma, *n.* Rheumatismus, *m.* nazeba, nahlada; der vage —, četavac.
Rheumatiſch, *adj.* nazebao; nazebni, nahladni.
Rhinesmus, *m.* huntavica, huntanje.
Rhinoceros, *n.* nosorog.
Rhinochelis, *f.* hakulja.
Rhinoplaſtik, *f.* nosotvorstvo.
Rhiſophag, *m.* korěnar.
Rhodallin, *n.* rodalin.
Rhodan, *m.* rodan.
Rhodiſerholz uſw., ſ. Roſenholz uſw.
Rhodium, *n.* rumenik.
Rhodiumoxyd, *n.* rumenički kis.
Rhodiumoxydul, *n.* rumenički kisac.
Rhodizinſäure, *f.* rodicinova kiselina.
Rhodizit, *m.* rodicit.
Rhodochroſit, *m.* rodohrozit.

Rhododendron, *n.* čimišnik.
Rhombendodekaeder, *n.* koso-četvorni dvanaestorac; granatolik.
Rhombisch, *adj.* koso-četvorni, rombički.
Rhomboeder, *n.* kosa kocka. [boidalan.
Rhomboidal, *adj.* koso-pačetvorni, rom-
Rhomboid, *n.* Rhomboide, *f.* kosa pačetvorina, romboid. [rombus.
Rhombus, *m.* kosa četvorina, rumbac,
Rohne, *f.* Rübe, rothe.
Rhythmik, *f.* ritmika.
Rhythmisch, *adj.* oměren, ritmički.
Rhythmus, *m.* oměrnost, ritam.
Ribeln, *v. a.* trljati; (Wäsche), žuljiti, žu-
Ricambio, *f.* Rückwechsel. [ljati.
Richtbaum, *m.* pik.
Richtbeil, *n.* stratilo.
Richtblech, *n.* měra dragacah.
Richtblei, *n.* komilo, kalamir, flajba.
Richtbühne, *f.* stratište.
Richtdiele, *f.* izpravljač.
Richte, *f.* pravac; etwas in die — bringen, izpraviti što; sich in die — gehen, na pravac ići; (Reihe), red.
Richteisen, *n.* ravnilica.
Richten, *v. a.* (wohin wenden), obratiti, okrenuti, ugoditi; seinen Lauf nach d. Dorfe —, trčati, teći selu, ugoditi put sela; die Augen v. den Blick auf etwas —, opréti, opirati oči u što; svrnuti okom u što; zaměriti što okom; pogledati u što; die Augen gen Himmel —, podignuti oči k nebu; die Kanonen —, naměstiti, naperiti topove; eine Uhr —, naravnati, udesiti dobnjak (sat, uru); seine Gedanken auf etwas —, razmišljati o čem, stati o čem misliti; seine Aufmerksamkeit auf etwas —, stati što motriti, na što paziti; sein Gebet zu Gott —, upraviti molitvu k Bogu; das Gesuch an den Vorsteher —, upraviti pismo na načelnika; sich nach den Vorschriften —, držati se zapovědi, propisah; sich nach Umständen —, vladati se prema okolnostim; sich nach Einem —, povesti se za kim, gledati na koga; richtet euch nicht nach der Welt, nevladajte se prema světu, nemojte se povesti za světom; sein ganzes Streben ist dahin gerichtet, sva mu težnja na to směra; die auf ein Verbrechen gerichtete Absicht, naměra zločinu směrajuća; das ist gegen ihn gerichtet, njemu je naměnjeno; eine Klage gegen Jemanden —, tužiti koga; (urtheilen), suditi (komu); falsch —, krivo suditi, (*poët.*) sědati u krivo kmetstvo; richtet nicht, auf daß ihr nicht gerichtet werdet, nesudite, da i vam se nesudi; über eine streitige Sache —, suditi, presuditi pru; (richteln), presudjivati (komu); (hinrichten), pogubiti (n. p. mačem); (etwas Krummes gerade richten), izpraviti, izpravljati (što); den Körper gerade —, izpraviti se; etwas in die Höhe —, izdići, osoviti, izdizati što; sich in die Höhe —, izdići se, (im Bette), dignuti se, podići se; ein Haus —, sastavljati, udesiti gradju; kuću dići; die Netze —, zametnuti, naměstiti mrežu; die Segel nach dem Winde —, razširiti jedra prema větru; einen Weg —, ravniti cestu; Einen zu Grunde —, s. Grund; seine Schritte wohin —, uputiti noge, zaputiti (kamo).
Richter, *m.* sudac, sudija, sudnik, sudja, sudjaja; sich zum — aufwerfen, nametnuti se za sudca; sei du — zwischen uns! sudi nam ti!
Richter- (in Zus.) sudački, sudni, sudijski; sudčev.
Richteramt, *n.* sudstvo; adeliges —; — außer Streitsachen, neparbeno sudstvo; streitiges —, parbeno sudstvo; das — ausüben, suditi, sudovati, sudstvovati; Ausübung des —es, sudovanje, sudstvovanje; sudba.
Richteramtsdecret, *n.* sudačka postavnica.
Richteramtsdienst, *m.* sudovanje; sudačka služba.
Richteramtseid, *m.* sudačka zakletva.
Richteramtspraxis, *f.* sudačka věžba.
Richteramtsprüfung, *f.* sudački izpit; izpit za sudačku službu.
Richterbank, *f.* sudačko sědalo.
Richtercollegium, *n.* sbor sudacah.
Richterin, *f.* sudinja.
Richterisch, *adj.* sudački; —es Wesen, presudarstvo.
Richterlich, *adj.* sudački; —e Functionen, sudački poslovi; sudovanje; die —e Gewalt, sudna vlast; ein —er Ausspruch, s. Richterspruch.
Richtern, *v. a.* presudjivati, kmetovati.
Richterpersonale, *n.* sudno osoblje.
Richterspruch, *m.* sudačka izreka; sud; presuda.
Richterstand, *m.* sudaštvo. [presuda.
Richterstelle, *f.* sudačka služba.
Richterstellvertreter, *m.* zaměnik sudca; naměstni sudac.
Richterstuhl, *m.* (*fig.*) sud; vor dem —e Gottes, (*poët.*) na Božjem divanu.
Richterwage, *f.* sudna měrila.
Richtgewalt, *f.* sudbenost.
Richthammer, *m.* (mlatac-)izpravljač.
Richthaus, *n.* sudnica.
Richtholz, *n.* izpravljača.
Richtig, *adj.* prav; — schreiben, pravo pisati; —e Rechnung, prav račun; —e Schuld, istinit dug; — bezahlen, točno platiti; — machen, podmiriti, naplatiti (n. p. dug); d. Uhr geht —, pravo ide dobnjak (ura, sat); mit Jemand — werden, podudariti se, slo-

žiti se, pogoditi se s kim; die Sache iſt ſchon —, to je već u redu; es geht hier nicht — zu, nije ovdě kao što bi valjalo; er iſt nicht — im Kopfe, nije čiste pameti; (ſpr.) nije treću noć dočuvan; ćanut je; es iſt hier nicht —, ovdě nije sěgurno; ovdě ima sablastih; er hat es — vergeſſen, sbilja je zaboravio; eine —e Abſchrift, izpravni prěpis; — befunden, nadjeno u redu; — ſtellen, (verbeſſern), popraviti; (begleichen), izravnati.

Richtigbefund, *m.* nalaz pravosti.

Richtigbefunds-Clauſel, *f.* zasvědočenje pravosti.

Richtigkeit, *f.* pravost; (d. Schuld), istinitost; in — bringen, platiti; wir ſind in —, u redu smo; ſeine Sachen in — bringen, urediti svoje stvari; die Sache iſt nunmehr in —, stvar je sad uredjena i. u redu; es hat damit ſeine —, istina je, tako je sbilja.

Richtigkeitsbefund, ſ. Richtigbefund.

Richtigſtellen, ſ. Richtig.

Richtigſtellung, *f.* izpravljanje, izprava; potvrdjivanje.

Richtkeil, *m.* odmetak (od topa).

Richtkorn, *n.* očnik, sěnjaj, puce, nišan.

Richtleiſten, *m.* razklopno kopito.

Richtlinie, *f.* sěčnica.

Richtmahl, ſ. Richteiſen.

Richtmaß, ſ. Eichmaß.

Richtpfennig, *m.* izpravni tanluz.

Richtplatz, *m.* stratište.

Richtpunkt, *m.* směrište.

Richtſaal, *m.* sudnica.

Richtſchacht, *m.* okomno okno.

Richtſcheit, *n.* pravilo.

Richtſchnur, *f.* (b. Zimmerl.) konac, cimorača; (*fig*) pravilo.

Richtſchwert, *n.* stratilo.

Richtſpindel, *f.* žičarski svrdao.

Richtſtab, *m.* ravnalo.

Richtſtange, *f.* kaža.

Richtſtatt, Richtſtätte, *f.* ſ. Richtplatz

Richtſteig, *m.* prěčac, pravac.

Richtſtein, *m.* kaža.

Richtſtock, *m.* oměra; (b. Büchſenm.) izpravljač.

Richtſtuhl, ſ. Richterſtuhl.

Richtung, *f.* (das Richten), ravnanje, upravljanje; (*directio*), směr; eine andere — nehmen, drugamo se okrenuti; d. Handel eine andere — geben, odbiti trgovinu na drugu stranu; einer Sache eine andere — geben, drugčije okrenuti; preokrenuti stvar; in gerader —, pravo, upravo, na pravac, na prečac; nach jeder —, na sve četiri strane; nach der —, směrom; — haben, směrati.

Richtungslinie, *f.* směrnica.

Richtungswechſel, *m.* měna i. měnjanje směra.

Richtungswinkel, *m.* kut, ugao směra.

Richtwage, *f.* razulja; ravnilo.

Richtweg, *m.* prěki put, prěčac, pravac.

Richtzange, *f.* velike klěšte.

Richtzeug, *n.* stratila.

Ricinoſtearinſäure, *f.* ricino-stearinova kiselina.

Ricinusöl, *n.* skočevo ulje.

Ricinusſamen, *m.* skočevo sěmo.

Rick, *m.* polica, raf; (Rechen), čiviluk, věšalo; (Stange), tačka, trklja, kolac.

Rickbohne, *f.* pritčanik, tačkaš.

Ricke, *f.* srna.

Ricochetſchuß, ſ. Prallſchuß.

Riebs, Riebes, Riebiſel, ſ. Johannisbeere.

Riechbar, *adj.* mirišljiv; vonjav.

Riechbarkeit, *f.* mirišljivost; vonjavost.

Riechbein, ſ. Siebbein.

Riechbüchſe, *f.* mirisav zaklopčić.

Riechdorn, *n.* (*Rosa eglanteria*), hrdjava šipčanica.

Riechen, *v. n.* angenehm —, mirisati, miriti, disati, (dihati); übel o. widerlich —, vonjati, zadisati; zadajati (čim), ružno oddisati; ſehr angenehm —, mirom mirisati; es riecht nach Rauch, zaudara dimom i. na dim; d. Fleiſch riecht ſchon, meso tuhne (tukne), zadaje, paši, zaudara; der Todte riecht ſchon, mrtvac (za)udara već na mrtavštinu; etwas ſchon von weitem —, iz daleka što njušiti, nanjušiti; die Hunde — fein, psi lako i. brzo nanjuše; an eine Blume —, mirisati, omirisati cvětak; (ſpr.) die Lunte —, d. Braten —, onjušiti dim, dosětiti se jadu; er hat die Lunte gerochen, zasmrdilo mu je; er hat noch nicht das Pulver gerochen, još nije boja vidio; er kann kein Pulver —, běži od puške.

Riechend, *adj.* mirisav, mirisan; vonjav.

Riecher, *m.* mirisalo; njuhalo; šunjalo; (Naſe), njuška.

Riechfläſchchen, *n.* mirisavo stakalce; mirisnica.

Riechſalz, *n.* vonjava sol.

Riechſtoff, *m.* mirisnina, mirivo.

Riechwaſſer, *n.* mirisna vodica.

Ried, *n.* (moorige Gegend), cret, rit; (Schilf), ševar; (Rohr), traka; (Weberkamm), brdo; (Weingebirg), preděl, gora.

Riedanker, *m.* trstenik, trščak.

Riedbinder, *m.* trstar, trščar.

Riedblatt, *n.* brdo.

Riedbrack, *n.* trstenik.

Riedbach, *n.* rogozni krov.

Riederſtein, *m.* siga.

Riedgenſter, *m.* (*Spartium scop.*), žuka.

Riedgras, *n.* (*Carex*), šaš; d. kleine —, (*Phalaris arundinacea*), trstolika světlika.

Riedgrasſänger, *m.* (*Curruca cariceti*), lisasta pěnica.

Riedhaar, *n.* (*Erpum hirsutum*), kosmata leća.

Riedhahn, ſ. Auerhahn.
Riedhaken, *m.* (igla-)uvodiljka.
Riedkamm, *m.* brdo.
Riedknospe, *f.* Riedkraut, *n.* ſ. Igelskolbe.
Riedkolbe, *f.* palacka.
Riedmeiſe, *f.* (*Parus palustris*), sivić, muza.
Riedrohr, *n.* trska.
Riedſchnepfe, ſ. Heerſchnepfe.
Riedſperling, ſ. Rohrſperling.
Rieſe, *f.* brazda, žlěbić; (*bot.*) rebro.
Rieſeln, Rieſen, *v. a.* brazditi, žlěbčiti; e. geriefelte Büchſe, ubrazdjena puška; ein gerieftes Blatt, rebrea list.
Riegel, *m.* (Querholz), prečaga, prěčnica; (am Faſſe), djam; (Forſtw.) vag; ein — Seife, blek sapuna; (b. Schneider), obrubac; (an d. Thür), prěvornica, prěvora; (ein kleiner —), zavor, zavornica, zavornjača, kračun, krakun; (am Schloſſe), ključanica; den — vorſchieben, prevući prěvornicu; zamandaliti; (v. kleinen —), pustiti zapor; zasunuti zavor, ključanicu; zaključati; Einem einen — vorſchieben, zavarčiti koga; (wdm.) ometina; (am Pfluge), podmetača, podbijača.
Riegelband, *n.* prěčnica.
Riegelfeſt, *adj.* zaključan; zamandaljen.
Riegelhaken, *m.* zavor.
Riegelloch, *n.* utora.
Riegelmauer, *f.* zid u kanatu.
Riegeln, *v. a.* zamandaliti; zakračunati, kračunati; zaključati.
Riegelſchaufel, *f.* lopatica.
Riegelſchloß, *n.* brava sa zavornicom.
Riegelwerk, *n.* kanaće.
Riehwurm, Rielwurm, *m.* trlac; ſ. Erdgrille.
Riemchen, *n.* (am Schuhe), oputa; vrnčanica; die Schuhe mit — binden, izprěčati cipele; (Bartgrundel), brkica.
Riemen, *m.* remen, kaiš*, kajas; (*coll.*) remenje; — ſchneiden, kaišati; aus Eines Haut — ſchneiden, rezati komu čapru na remike; (ſpr.) aus andrer Leute Haut iſt gut — ſchneiden, lasno je tudjima rukama za gvoždje hvatati; ſ. Haarſeil; (Ranke), stržaja, vitica; (v. Fiſchen), razplatuša, lopar, trakanac.
Riemen, *v. a.* remeniti; —, *v. n.* veslati.
Riemenbein, *n.* (*Haematopus ostrilegus*), ostrigar.
Riemenblume, *f.* (*Loranthus*), omela.
Riemenfuß, *m.* ſ. Riemenbein. [(od...).
Riemengehenk, *n.* kaiš, kajas, remen
Riemenmoos, *n.* (*Hypnum loreum*), remenasta mašina.
Riemenpferd, *n.* prednjak, prednji konj, pogonaš, poganjaš.
Riemenſchnalle, *f.* predjica od remena.
Riemenſchneider, ſ. Riemer.
Riemenſeil, *n.* vodjice od remena.
Riementang, *m.* (*Laminaria*), kupusina
Riemenwage, *f.* prednji jarmak.
Riemenwurm, *m.* (*Ligula*), oputa.
Riemenzeug, *n.* remenje.
Riemer, *m.* remenar, uzdar, sarač.
Riemer- (in Zuſ.) remenarski, uzdarski, saračkі.
Riemerarbeit, *f.* remenarina, uzdarina.
Riemergeſell, *m.* remenarski dětić, kalfa.
Riemerhandwerk, *n.* remenarija, uzdarija.
Riemerinnung, *f.* remenarski ceh.
Riemernadel, *f.* remenarska igla.
Riemerwerkſtätte, *f.* remenarnica, uzdarnica.
Riemfiſch, *m.* (*Trichiurus*), šilorep.
Riemklappe, *f.* skoba za veslo.
Riemloch, *n.* rupa (u remena).
Riemſeil, Riemwage uſw., ſ. Riemenſeil uſw.
Riepel, *m.* mačak; (*fig.*) potucnja, lonclja, pangaloz.
Ries, ſ. Rieß.
Rieſe, *m.* div, velikan, gorostas, vrhnoga, velnoga, orijaš.
Rieſe, *f.* (Rieſel, Holzrieſe), plazajica, puzalica, točilo; (Sommerſproſſe), pěga.
Rieſelig, *adj.* pěgav.
Rieſelmeiſter, *m.* naplavljač, naplavilac.
Rieſeln, *v. n.* (v. Sande uſw.), roniti se, sipati se; (v. Regen), rominjati, romoniti, gronuti, pršiti; (v. d. Quelle), žamoriti, žuboriti; —de Quelle, žamoreće vrelo; ſ. Rieſelwelle.
Rieſelregen, *m.* porosnica, porosica.
Rieſelwelle, *f.* žuber-voda.
Rieſen, *v. n.* roniti se.
Rieſen- (in Zuſ.) divski, gorostasan; golem.
Rieſenameiſe, *f.* (*Formica herculana*), mravina.
Rieſenampfer, *m.* (*Rumex maximus*), golemi štavelj.
Rieſenarbeit, *f.* golem, grdan, strašan, ogroman posao.
Rieſenarm, *m.* ramenina.
Rieſenbarbe, *f.* (*Mullus surmuletus*), trilja, trglja.
Rieſenbau, *m.* golema, ogromna gradjevina.
Rieſenbaum, *m.* drvetina.
Rieſenbeherrſcher, *m.* divski starešina.
Rieſenberg, *m.* divska, golema gora.
Rieſenbovиſt, *m.* (*Lycoperdon bovista*), puša, prhavica.
Rieſenblume, *f.* (*Raffleſia Arnoldi*), gromoradka.
Rieſenbruſt, *f.* prsina.
Rieſenbuch, *n.* knjižurina.
Rieſendamm, *m.* gatina, nasipina.
Rieſenerdbeere, *f.* (*Fragaria chiloensis*), čiljska jagoda.
Rieſenfaulthier, *n.* (*Megatherium*), goran.
Rieſenfiſch, *m.* ribetina.
Rieſenfliege, *f.* (*Musca grossa*), muština.
Rieſenförmig, *adj.* divski, gorostasan; velikanski; golem, ogroman.
Rieſenfroſch, *m.* baburača.
Rieſenfuß, *m.* nožina, nožurina, nožurda.
Rieſengans, *f.* (*Anas grandis*), velika patka

Riesengebieter, ſ. Rieſenbeherrſcher.
Riesengeier, *m.* jastrebina.
Riesengeiſt, *m.* veledah.
Riesengeſchlecht, *n.* divsko koléno.
Riesengeſpenſt, *n.* (*Mantis Gigas*), golema bogomoljka.
Riesengeſtalt, *f.* gorostasina; gromula.
Riesenglocke, *f.* (*Campanula latifolia*), širolisti zvončić.
Riesengroß, *adj.* gorostasan; golem.
Riesengröße, *f.* gorostasnost; golemost.
Riesenhaft, ſ. Rieſenförmig.
Riesenhand, *f.* ručina, ručetina, ručurina.
Riesenharfe, ſ. Windharfe.
Riesenhaupt, *n.* ſ. Rieſenkopf.
Riesenherz, *n.* (*Cardium magnum*), golema čančica.
Riesenhoch, *adj.* gorostasan.
Riesenhund, *m.* (*mont.*) dvokolice.
Riesenkäfer, *m.* (*Scarabaeus Hercules*), [hroljo.
Riesenkampf, *m.* divski boj.
Riesenkerl, *m.* ljudina, ljudesina.
Riesenkohl, *m.* golem kelj.
Riesenkörper, *m.* tělesina.
Riesenkraft, *f.* golema snaga; er hat eine —, jak je kao vědogonja.
Riesenkräftig, *adj.* jak kao vědogonja.
Riesenkratzer, *m.* (*Echinorhynchus gigas*), veliki čičkovac.
Riesenkrieg, *m.* divski boj. [ševa.
Riesenlerche, *f.* (*Alauda magna*), golema
Riesenmächtig, ſ. Rieſenkräftig.
Riesenmährchen, *n.* priča o divovih.
Riesenmäßig, ſ. Rieſenförmig.
Riesenmeernessel, *f.* (*Actinia gigantea*), golema vlasulja. [marina.
Riesenmücke, *f.* (*Tipula gigantea*), ko-
Riesenmuschel, *f.* (*Tridacna gigas*), ledjenac.
Riesennabelschnecke, *f.* (*Natica gigas*), golem pupčić; pupčina.
Riesennase, *f.* nosina.
Riesenohr, *n.* (*Haliotis Midae*), golema zlatinka i. puzlatka.
Riesen-Palliſadenwurm, *m.* (*Strongylus gigas*), golema vitica.
Riesenpinguin, *m.* (*Aptenodytes patagonica*), golemi tučnjak.
Riesenprachtkäfer, *m.* (*Buprestis gigantea*), golemi krasac.
Riesenrad, *n.* kolesina.
Riesensalamander, *m.* (*Salamandra gigantea*), golemi daždevnjak.
Riesensäule, *f.* stupina. [betina.
Riesenschabe, *f.* (*Blatta gigantea*), šva-
Riesenschildkröte, *f.* (*Testudo Midas*), golema željva. [carska zmija.
Riesenschlange, *f.* (*Boa constrictor*), udav,
Riesenschnurwurm, *m.* (*Nemertes gigas*), golemi upletak.
Riesenschritt, *m.* velik korak; (*fig.*) er nähert ſich mit —en, ide kao oštra sablja; —e machen, vrlo napredovati.
Riesenschuh, *m.* cipelina.
Riesenschulter, *f.* plećina.
Riesenschwamm, *m.* (*Agaricus giganteus*), golem vrganj.
Riesenschwert, *n.* mačina; sabljetina.
Riesenschwingel, *m.* (*Festuca gigantea*), golema vlasulja.
Riesenstaat, *m.* golema, ogromna država.
Riesenstark, ſ. Rieſenkräftig.
Riesenstärke, ſ. Rieſenkraft.
Riesenstäubling, ſ. Rieſenboviſt.
Riesenstimme, *f.* glasina.
Riesenthat, *f.* Rieſenwerk, *n.* golemo, ogromno dělo.
Riesenwespe, *f.* (*Sirex gigas*), strizaljka.
Riesig, *adj.* gorostasan, orjaški; golem, ogroman.
Rieß, *n.* konac (papira), rizma. [rizmu.
Rießhänge, *f.* věšaljka.
Rießweise, *adv.* na rizme; rizmu po
Rießwerk, *n.* gat.
Rieſt, ſ. Riſt.
Rieſten, *v. a.* den Flachs —, močiti lan.
Rieſter, *m.* (an d. Hand), grana; (am Pfluge), ručica, rukodrž; (Grendel), [gredelj.
Rieſter, *f.* ſ. Rüſter.
Rieth uſw., ſ. Ried uſw.
Riff, *m.* (Felſenbank), morski greben; (Sandbank), prud.
Riffe, Riffel, *f.* greblo.
Riffelbaum, *m.* grebliste.
Riffelfeile, *f.* ogrebača.
Riffelgras, *n.* (*Festuca ovina*), vlasulja.
Riffelkamm, *m.* ſ. Riffe.
Riffeln, *v. a.* den Flachs —, ogrebati, ogrebsti, grečanjiti lan; Einen —, češljati, izkarati koga; d. Mais —, kukuruz kruniti, ruljiti, muliti, zrniti, smanuti, okruniti, rukiti; ſ. Rieſeln.
Riffelſenſe, ſ. Geſtellſenſe.
Rigid, *adj.* strog.
Rigolen, ſ. Riolen.
Rigoroſiren, *v. n.* polagati strog izpit.
Rigoroſiſt, *m.* rigorosista.
Rigoroſum, *n.* strog izpit.
Rille, *f.* (*bot.*) brazda.
Rillenkernig, *adj.* (*campylospermus*), brazdo- i. žlěbno-sljubni.
Rimeſſe, *f.* poslatak; poslatica; einen Wechſel als — erhalten, dobiti měnicu město plaće.
Rimm, *n.* prečaga.
Rimpeln, *v. a.* značiti zubce.
Rimpler, *m.* zubčilo.
Rind, *n.* govedo, govedče.
Rinde, *f.* kora; (an einer Wunde), krasta; die Wunde bekommt eine —, rana se krastâ; die — eines Baumes ablöſen, oguliti koru s drveta, oguliti drvo; (Kruſte), korepina, ljuska.
Rindenartig, *adj.* korast. [sta ivka.
Rindenbaum, *m.* (*Iva frutescens*), grma-
Rindenhöckerchen, *n.* (*Lenticella*), pěga.
Rindenkäfer, *m.* kornjak.

Rindenkahn, *m.* čun od luba. [puzavac.
Rindenkleber, *m.* (*Certhia familiaris*),
Rindenkoralle, *f.* (*Flustra*), koraca.
Rindenmotte, *f.* (moljac-)podkornjak.
Rindenraupe, *f.* kornica(-gusenica).
Rindenschicht, *f.* nasad od kore; kora.
Rindenstein, *m.* okorepina.
Rindenwanze, *f.* (*Cimex corticalis*), podkorna stenica.
Rinderbraten, *m.* govedje pečenje; pečena govedina.
Rinderbremse, ſ. Ochſenbremſe.
Rinderherde, *f.* gulja, buljuk, čorda.
Rinderhirt, Rinderknecht, *m.* govedar.
Rinderhirts- (in Zuſ.) govedarski.
Rindern, *adj.* govedji.
Rindern, *v. n.* voditi se; voditi; d. Kuh rindert, krava se vodi; krava vodi.
Rinderſtall, *m.* govedara, hlev.
Rinderſtar, *m.* (*Sturnus pratorum*), livadni čvorak. [vedarka.
Rinderſtelze, *f.* (*Motacilla boarula*), go-
Rindertalg, Rinderunſchlitt, *m.* govedji loj.
Rinderweizen, *m.* (*Melampyrum*) urodica.
Rinderzunge, *f.* govedji jezik.
Rindfällig, *adj.* (Forſtw.) podlupljiv; — ſein, podlupiti se, podlupljivati se.
Rindfälligkeit, *f.* podlupljivost, podlupak.
Rindfleiſch, *n.* govedina.
Rindfleiſchbrühe, ſ. Rindsſuppe.
Rindfleiſchtopf, *m.* govedji lonac.
Rindfliege, ſ. Viehbremſe. [šaš.
Rindgras, *n.* (*Carex muricata*), oštrljasti
Rindig, *adj.* kornjav, korav, krastav.
Rindleder, *n.* govedja koža; (ſpr.) er hat ein —, koža mu je tvrda kao u vola.
Rindledern, *adj.* od govedje kože.
Rinds- (in Zuſ.) govedji.
Rindsauge, *n.* (*Buphthalmum*), volujac; ſ. Rindsblume, Maßliebe; (Weintraube), volujar, volujarka.
Rindsblaſe, *f.* govedji mehur.
Rindsblume, *f.* (*Anthemis tinctoria*), mastilački raman; volovjak.
Rindsblut, *n.* govedja krv. [štrkalj.
Rindsbreme, *f.* (*Tabanus bovinus*), štrk,
Rindſchälig, ſ. Rindfällig uſw.
Rindſchmalz, *n.* pretopljeno maslo.
Rindsfleck, *m.* ſ. Kalbaunen.
Rindshaar, *n.* govedja dlaka.
Rindshaut, *f.* govedja koža. [topf.
Rindskopf, *m.* govedja glava; ſ. Dumm-
Rindsleder uſw., ſ. Rindleder uſw.
Rindsſuppe, *f.* govedja juha (čorba).
Rindvieh, *n.* goveda, marha (marva); — halten, imati goveda.
Rindviehbremſe, ſ. Ochſenbremſe.
Rindviehwurzel, *f.* (*Hyoscyamus*), bun,
Rindviehzucht, *f.* govedarstvo. [bunika.
Ring, *m.* kolut, kolutac, kotač, karika; ein. — um etwas legen, opasati kolutom, karikom; naobručati što; (Kreis), kolo, kolobar; (um den Mond), ograda; (im Auge), kolobar; blaue —e um die Augen, podočići, kapnice; (am Baume), god; (am Ohre), ſ. Ohrring; (Finger—), prsten; —e wechſeln, prstenovati se; (am Thore), biočug, halka, zvekir; (am Gewehre), karika, lama, pavta; (*bot.*) prsten; (*Cypraea annulus*), viticasta užovka; (Marktplatz), trg; (Wb.) članak; (b. Inſect.) članak, zglavak; (an Pilzen), prstenak.
Ringachat, *m.* kolutasti bezdrak.
Ringamſel, ſ. Ringdroſſel.
Ringartig, *adj.* kolutast, viticast.
Ringband, *n.* viticasta sveza.
Ringbauch, *m.* (*Cyclopterus liparis*), brkati krugoperac.
Ringbein, *n.* obruči. [targok.
Ringblume, *f.* (*Anthemis Pyrethrum*),
Ringdroſſel, *f.* (*Turdus torquatus*), grivasti drozak.
Ringekunſt, *f.* veština hrvanja; hrvaostvo, borstvo.
Ringel, *n.* prstenak; (v. Haaren), uvojak, uvojka.
Ringel, *m.* Ringelbiene, *f.* (Bien.) ulivak.
Ringelamſel, ſ. Ringdroſſel.
Ringelbär, *m.* grivast medved.
Ringelblume, *f.* (*Calendula offic.*), žutelj.
Ringelbohne, *f.* (grah-)pletenac.
Ringelbrod, *n.* kovrčac.
Ringelfalk, *m.* grivasti sokol.
Ringelfliege, *f.* (*Musca annulata*), kolutasta muha.
Ringelfuß, ſ. Weidenſpinner. [patka.
Ringelgans, *f.* (*Anas Tadorna*), morska
Ringelhaar, *n.* kovrčasta, ruda kosa; rudeš.
Ringelicht, *adj.* viticast. [dast.
Ringelig, *adj.* kolutast; (v. Haaren), ru-
Ringelfette, *f.* lanac od kolutičah.
Ringelkraut, ſ. Springkraut. [dèteo.
Ringelkuckuck, *m.* (*Picus auratus*), grivasti
Ringellocke, *f.* uvojak, kovrčica.
Ringellockig, *adj.* rudokos, rudav; ein —er Menſch, rudac, rudan. [viticar.
Ringelmotte, *f.* (*Gastropacha neustria*),
Ringelmöve, *f.* (*Larus hibernus*), grivasti galeb.
Ringeln, *v. a.* das Haar —, ruditi, uvijati kosu; den Schweif —, kovrčiti, zakovrčiti rep; geringelter Zeug, kolast latak, kolasta tkanina; (*bot.*, *annulatus*), kolutav, kolutast; e. Schwein —, provući svinji kolutić kroz rilo; ſich —, *v. r.* (v. Pflanz.), uvijati se, na uvojke rasti; (v. Haaren), kovrčiti se.
Ringelnatter, *f.* (*Coluber natrix*), belouška, vodnica.
Ringelperſing, ſ. Flußbarſch.
Ringelrabe, *m.* (*Corvus torquatus*), gri-
Ringelreim, *m.* pripev. [vasti gavran.
Ringelreimen, Ringelſtechen, *n.* trčanje halke.

Ringelſchlange, *f.* (*Amphisbaena*), dvoužka; ſ. Ringelnatter.
Ringelſchote, *f.* (*Nautilus fascia*), trakasta ladjica.
Ringelſchwanz, *m.* kolutav rep; (e. Taube), kolutav golub.
Ringelſpatz, ſ. Baumſperling.
Ringelſpiel, *n.* obrtalo, vrtikolo.
Ringelſpinner, *m.* ſ. Ringelmotte.
Ringelſtechbahn, *f.* halkarska biljega.
Ringelſtechen, ſ. Ringelrennen.
Ringelſtecher, *m.* halkar.
Ringelſtock, ſ. Löwenzahn.
Ringelſtück, *n.* pripévka, rondo.
Ringeltanz, *m.* kolo.
Ringeltaube, *f.* (*Columba Palumbes*), grivnjaš, grlaš; ſ. Lachtaube.
Ringelvers, *m.* pripév.
Ringelvogel, *m.* ſ. Ringelmotte.
Ringelwalze, *f.* (*Voluta monilis*), grivica.
Ringelwanze, *f.* (*Cimex annulatus*), kolutava stěnica.
Ringelweizen, ſ. Kuhweizen.
Ringelwürmer, *pl.* (*Annulata*), vitičnjaci.
Ringen, *v. a.* (mit Einem —), hrvati se, boriti se, jačati se, nositi se (s kim); (ſpr.) uhvatiti se s kim u koštac; nach etwas —, vojštiti za čim; boriti se za što; Jedermann ringt nach Beſitz, svak se bije, da dobije; nach Ehre —, vojštiti za čašću; mit dem Tode —, boriti se s dušom; —, *v. a.* d. Wäſche —, ožimati, izvijati, cěditi rublje; Einem etwas aus den Händen —, izviti, izguliti, izadrěti, odadrěti komu što iz rukuh; ſich wie ein Wurm —, uvijati se i previjati; die Hände —, ruke lamati, plesti; einen Baum —, podguliti drvo; ſich —, *v. r.* uvijati se.
Ringen, *n.* hrvanje, borba.
Ringente, *f.* (*Anas Glaucion*), zvonilja, svrakarica.
Ring(e)platz, *m.* hrvalište, borište.
Ringer, *m.* hrvač, hrvalac, borac.
Ringfaſſung, *f.* okov dragca.
Ringfinger, *m.* prstenjak.
Ringfiſch, *m.* (*Chaetodon annularis*), kolutast nosatac.
Ringförmig, *adj.* kolutast, vitičast.
Ringfutter, Ringfutteral, *n.* prstenik, tok za prstenje.
Ringgang, *m.* kolanje.
Ringgefäß, *n.* vitičasta cěvčica.
Ringgießbeckenband, *n.* kolutasta veza
Ringhaltig, ſ. Geringhaltig. [ledjenice.
Ringhorn, *n.* (*Conus marmoreus*), mramorasti čunjac.
Ringkäſtchen, ſ. Ringfutter. [skavica.
Ringknorpel, *m.* kolutasta hrusta i. hr-
Ringkragen, *m.* (*Muscicapa torquata*), grivasti muhar. [petorika.
Ringkräutig, *n.* (*Potentilla verna*), jara
Ringkuchen, *m.* kolač, kovrtanj.

Ringlerche, *f.* (*Alauda Calandra*), velika
Ringlo, ſ. Reine-Claude. [ševa.
Ringluftröhrenband, *n.* kolutasta veza
Ringmacher, *m.* prstenar. [dušnika.
Ringmaß, *n.* měra prstenja.
Ringmauer, *f.* platno, obzid; mit einer — umgeben, obzidati.
Ringmerle, ſ. Ringdroſſel.
Ringpanzer, *m.* oklop od kolutićah.
Ringplatz, Ringrennen, ſ. Ringeplatz, Ringelrennen.
Rings, *adv.* — herum, — umher, oko, okolo, u okolo, na okolo. [prstenik.
Ringſchachtel, *f.* zaklopica za prstenje;
Ringſchätzig, ſ. Geringſchätzig. [veza.
Ringſchildknorpelband, *n.* koluto-štitna
Ringſchule, *f.* hrvaonica, jačaonica, jačište.
Ringſchwamm, *m.* mramorasti vrganj.
Ringsher, *adv.* iz okola; ſ. Rings.
Ringſonnenuhr, *f.* kolutast sunčanik.
Ringſpiel, *n.* prsten, prstenak.
Ringſpindel, *f.* kolutasto vreteno.
Ringſtein, *m.* kamen od prstena.
Ringsum, *adv.* na okolo, u okolo.
Ringtanz, *m.* kolo. [okuka.
Ringung, *f.* hrvanje; borba; (Windung),
Ringweiſe, *adv.* na okrug.
Rinke, *f.* čvarak od kita.
Rinken, *m.* karika.
Rinmanns Grün, *n.* rinmansko zelenilo.
Rinnäugig, *adj.* suzav; ſ. Triefäugig; er iſt —, oči mu suze.
Rinnbaum, *m.* klada za žlěb. [šljanak.
Rinne, *f.* žlěb; oluk; (*Solen vagina*),
Rinneiſen, *n.* kuka za žlěb.
Rinneln, *v. a.* žlěbiti, brazditi.
Rinnen, *v. n.* curiti; wenn es zu — anfängt, kad zacuri; (fließen), teći; Thränen — ihm über d. Wangen, suze roni niz lice; d. Waſſer rinnt aus den Weinreben, čokot zaléva; d. Faß rinnt, bure curi; der Keſſel rinnt, protekao je, tavi kotao; die Kerze rinnt, svěća klapi; ſ. Gerinnen.
Rinnenblatt, *n.* Rinnenblume, *f.* (*Hydrophyllum*), vodolist.
Rinnenförmig, *adj.* žlěbast. [nice.
Rinnenfugig, *adj.* (*bot.*) žlěbaste sljub-
Rinnenknecht, *m.* žlěbák.
Rinnenmuſchel, *f.* (*Solen vagina*), šljanak.
Rinnenzahn, *m.* brazdast zub.
Rinnenzirkel, *m.* utornjak.
Rinnholz, *n.* drvo za žlěb.
Rinnleiſte, *f.* šima.
Rinnſaal, Rinſel, *m.* struga; —, *n.* ſ. Lab.
Rinnſtein, *m.* oluk; žlěb.
Riole, *f.* rov.
Rioten, *v. a.* roviti, preroviti.
Riolpflug, *m.* rovilo.
Rippe, *f.* rebro; wahre —n, grudna rebra; falſche —n, vita rebra; (Seite), bok; Einen in die —n ſtoßen, podku-

piti koga; auf den —n, porebarke; (Schiffw.) rebro; (*bot.*) rebarce, rebro.
Rippeln, *v. a.* ſ. Riffeln; ſich —, *v. r.* micati se, ševeljiti se.
Rippen, *v. a.* narebriti; izbrazditi; rebriti, brazditi; e. geripptes Blatt, rebren list.
Rippenapfel, *m.* prutovača.
Rippenblaſe, *f.* (*Holothuria pentactes*), petokraki brizgavac.
Rippenbraten, *m.* (pečena) pobočina.
Rippenbruch, *m.* rebrolomina; prelom rebra.
Rippenfarn, *m.* (*Blechnum*), rebrenjača.
Rippenfell, *n.* (*pleura*), rebrača.
Rippenfellentzündung, *f.* žar i. zapala rebrače.
Rippenfellwaſſerſucht, *f.* vodnica rebrače.
Rippenfleiſch, *n.* porebrina.
Rippengeſchirr, *n.* rebrast ham.
Rippenhals, *m.* vratac od rebra.
Rippenhalter, *m.* rebrodrž.
Rippenhaut, *f.* ſ. Rippenfell.
Rippenheber, *m.* (*musculus levator costae*), dizač rebra.
Rippenknorpel, *m.* rebrena hrusta i. hrskavica.
Rippenköpfchen, *n.* rebrena glavica.
Rippenkuchen, ſ. Herzgeſpann.
Rippenlos, *adj.* bez rebra.
Rippenqualle, *f.* rebrasti klobučnjak.
Rippenſtoß, *m.* udar pod bok; podkupa; Einem einen — verſetzen, podkupiti koga; deknuti koga u rebra.
Rippenſtück, *n.* rebro; od rebra.
Rippentheil, *m.* porebrena čest.
Rippenweh, *n.* rebrobolja.
Rippenweiche, *f.* bočina.
Rippenwirbel, *m.* rebreni kralježak.
Rippenwinkel, *m.* rebreni kut.
Rippig, *adj.* rebren, rebrovit; ein —es Blatt, rebren list.
Rippſpeer, ſ. Rippenbraten.
Rippsrapps, *int.* grabus; es ging dann —, učiniše grabus; a oni onda grabus!
Rippſtangenkraut, ſ. Lendenkraut.
Riſch, *adj.* brz, žustar.
Riſch, *m.* strmina; (Gefälle), skok, pad; ſ. Sumpfbinſe.
Riſchdrähtig, *adj.* uzduž prutarast.
Riſcht, *n.* podložanj.
Riſico, *n.* opasnost, rizik; auf —, na sreću; što Bog dâ; auf mein —, na moj rovaš; pod moju opasnost.
Riskant, (Risquant), *adj.* opasan, rizičan.
Riskiren, (Risquiren), *v. a.* raditi na sreću; rizikati; ſein Leben —, rizikati glavom, metnuti glavu u torbu; ſ. Wagen.
Riſpe, *f.* (*panicula*), metlica.
Riſpen, *v. a.* metličiti; ſ. Kräuſen.
Riſpenförmig, *adj.* metličast.
Riſpengras, *n.* (*Poa*), vlasnjača.
Riſpenhafer, *m.* (*Avena sativa*), pitoma zob.
Riſpenhirſe, *f.* metljak.
Riſpenreich, Riſpig, *adj.* metličav.
Riß, *m.* (v. Reißen), deranje; zador; ein — thun, zadrěti, nadrěti, drpnuti, natrgnuti; einen — bekommen, pući; Riſſe bekommen, izpucati; (die durch Reißen gemachte Öffnung), proder, prodor; (Sprung, Ritze), razderina, razdrtak; puč, pukotina, puklosina; (am Glaſe), strěka; (v. Erde), prosělina; (a. Kleide), nader, izder; es hat einen —, puklo je; (spr.) vor den — treten, podleći pod što; er hat Riſſe bekommen, izderali su ga; das machte einen gewaltigen — in meine Rechnung, to mi je pomrsilo, pokvarilo račun; die Krankheit hat einen — in meinen Beutel gemacht, ujela me bolest za kesu; jako me je posěkla ova bolest; (wbm.) strv; (Zeichnung), nacrt, procrt; einen — zu etwas machen, nacrtati, procrtati što; ſ. Riſt.
Rißbank, *f.* naper.
Riſſe, ſ. Reiſte.
Riſſig, *adj.* izpucao; razpucao; izdrt.
Riſſigkeit, *f.* izpucalost.
Rißplatte, *f.* crtak.
Riſt, *m.* (v. Pferden) šija; tiljak; (v. Menſch.) grana, splet, lěsica, plesnica.
Riſte, ſ. Reiſte.
Riſten, *v. a.* vezati u ručice.
Riſtorniren, ſ. Storniren.
Ritratta, *f.* ſ. Rückwechſel.
Ritſch, Ritſchratſch, *int.* prask.
Ritſcheiner, *m.* (Wb.) blauer —, crni šljivoš.
Ritſcher, *m.* (Speiſe), ričet.
Ritt, *m.* jezda, jah; jahanje; einen — machen, projahati se; (Spazier—), projaha; (Poſtw.) odpremak.
Rittbüchel, *n.* hodokaz(nik).
Rittelweihe, *f.* (*Falco Tinnunculus*), postojka, postolka.
Ritteln, ſ. Rötheln.
Ritten, Rittenfroſt, *m.* zimnica.
Ritter, *m.* (Reiter), jahač; konjanik; (Würde), vitez, (kavalěr); zum — ſchlagen, poviteziti; ein irrender —, leventa, pustolovac, srećolovac, větrogonja; (Speiſe), arme —, kvašenica; (spr.) er bäckt arme — in Elendsfett, veže liko na uzicu; um den — ſchießen, nadstreljavati se; (Schmetterlinge), vitezi; (*Salmo Umbla*), crvenjak; (*Murex ramosus*), granati volak.
Ritter- (in Zuſ.) vitezov; vitezovski; viteški; plemenit; plemićki.
Ritterakademie, *f.* plemićko učilište.
Ritteralter, *n.* vitezovsko doba.
Ritterart, *f.* viteštvo; nach —, viteški.
Ritterbild, *n.* konjanička slika; (Statue), konjanički kip.
Ritterblume, *f.* ſ. Ritterſporn.
Ritterbrauch, *m.* običaj vitezovah.
Ritterbuch, *n.* vitezovnik.

Ritterburg, *f.* viteški grad.
Ritterbürtig, *adj.* viteškoga, plemenita roda, koléna.
Ritterbürtigkeit, *f.* plemenština.
Ritterdank, *m.* nagrada.
Ritterdienſt, *m.* konjanička služba.
Ritterding, ſ. Rittergericht.
Ritterehre, *f.* viteško poštenje.
Ritterfeſt, *n.* viteška svetkovina.
Rittergeiſt, *m.* viteštvo.
Rittergericht, *n.* sud vitezah.
Rittergeſchichte, *f.* pripovĕst o vitezih.
Rittergeſchlecht, *n.* viteško koléno, viteški rod.
Rittergut, *n.* plemićko, plemenito dobro, imanje; plemština.
Ritterhaft, *adj.* viteški.
Ritterkäfer, *m.* (*Carabus Eques*), [vljač-vitez
Ritterkreuz, *n.* viteški križ, krst.
Ritterlich, *adj.* viteški; plemenit; (tapfer), junački.
Ritterlichkeit, *f.* viteštvo.
Rittermäßig, ſ. Ritterlich.
Rittermuth, *m.* hrabrost, hrabrenost.
Ritterorden, *m.* viteški red.
Ritterpferd, Ritterroß, *n.* vitezov, konjanički konj; ſ. Heupferd.
Ritterroman, *m.* roman o vitezih.
Ritterſaal, *m.* plemićka sabornica.
Ritterſchaft, *f.* viteštvo; die — ertheilen, poviteziti, imenovati vitezom; (*theol.*) eine gute — ausüben, ratovati dobar rat; (*coll.*) vitezovi.
Ritterſchaftlich, *adj.* vitezovski.
Ritterſchlag, *m.* viteženje.
Ritterſchloß, *n.* plemićki dvor.
Ritterſchule, *f.* plemićka učionica.
Ritterſchwert, *n.* viteški mač.
Ritterſinn, *m.* viteštvo.
Ritterſitte, *f.* viteški običaj; viteštvo.
Ritterſitz, *m.* plemićki dvor.
Ritterſpiel, *n.* viteška igra; obdulja.
Ritterſporn, *m.* (*Delphinium*), kokotić, jadić; (*D. Ajacis*), čelebijin perčin.
Ritterſtand, *m.* viteštvo; in den — erheben, poviteziti, imenovati vitezom; in den — erhoben werden, postati vitez.
Ritterſtück, *n.* igrokaz o vitezih.
Rittertag, *m.* sabor vitezovah.
Ritterthum, *n.* viteštvo. [njac.
Rittertute, *f.* (*Conus Eques*), viteški ču-
Ritterwaffe, *f.* viteško oružje.
Ritterweiſe, ſ. Ritterart.
Ritterweſen, ſ. Ritterthum.
Ritterwort, *n.* poštena rĕč; bei meinem —, tako mi poštenja!
Ritterwürde, *f.* viteštvo.
Ritterzeit, *f.* vitezovsko doba.
Ritterzug, *m.* vojna vitezovah.
Rittgeld, *n.* odpremnina.
Rittig, *adj.* jahaći.
Rittlings, ſ. Reitlings. [petan).
Rittmeiſter, *m.* konj(an)ički satnik (ka-
Rittmeiſter- (in Zuſ.) konjičko-satnički.
Rittmeiſterſtelle, *f.* služba konjičkoga sat-
Rittſtroh, *n.* oklepine, tar. [nika.
Rittual(e), *n.* trebnik, službovnik, ritual.
Ritus, *m.* obred.
Ritz, *m.* Ritze, *f.* (z. B. in der Wand), pukotina, puklosina; (in der Haut), parotina, parotak; grebotina, ogreb, čeprljaj; (*mont.*) cĕpotina.
Ritzeiſen, *n.* cĕpotinjak.
Ritzen, *v. a.* (z. B. die Haut), krznuti, okrznuti, gracnuti, grecnuti, ogrebsti, očrbsnuti; (mit ein. Meſſer), parnuti; (mit Zähnen), drnuti; den Tiſch —, parnuti, parakati, parati, crtarnuti, crtarati, čeprljati (nožem) po stolu; (*mont.*) cĕpotinje dubsti; ſich —, ogrebsti se, priškrniti se, okačiti se; ſich die Wange mit der Feder —, udariti perom u lice; zadrapiti perom u lice; žacnuti perom u obraz.
Ritzig, *adj.* izpucao; izparan; ogrebljen.
Ritzmeſſer, *n.* bodka.
Ritzſchnecke, *f.* (*Emarginula*), hrnjavica.
Ritzwurz, *f.* (*Pulsatilla pratensis*), sasn.
Rival, *m.* takmac; ſ. Nebenbuhler.
Rivaliſiren, *v. n.* natĕcati se. [ſchaft.
Rivalität, *f.* natĕcanje; ſ. Nebenbuhler-
Roaſtbeef, *n.* pržolica.
Robbe, *m.* (*Phoca*), tulanj.
Robbenfang, *m.* lov na tulanje.
Robbenfell, *n.* tulanjevina.
Robbenklopfer, *m.* tulanjar.
Robbenſchiff, *n.* tulanjarica.
Robbenſpeck, *m.* slanina, tuk od tulanja.
Robbenthran, *m.* maśća od tulanja.
Robber, *m.* rober.
Robertskraut, *n.* (*Geranium Robertianum*), smrdljivi ždralinjak.
Robinie, *f.* (*Robinia pseudacacia*), nerod, bagrena.
Roborantia, *pl.* krĕpila.
Roboriren, *v. a.* krĕpiti, okrĕpiti.
Robot, (Roboth), *f.* robota, tlaka.
Robotablöſung, *f.* odkup robote, tlake.
Robotabolitions-Vertrag, *m.* pogodba o dokidi robote.
Robotgeld, *n.* robotnina. [dan.
Robottag, *m.* dan robote, tlake; robotni
Robotverzeichniß, *n.* popis robote.
Robuſt, *adj.* čio, krosnat, trsnat, zadrigao; ein —er Menſch, zadrijaka.
Rocambole, *f.* (*Allium Scorodoprasum*), ljutika, kozjak.
Roche, *f.* (*Raja*), skat, raža; ſ. Rocher; (im Schachſp.) toranj.
Röcheln, *v. n.* sopisati, krčiti; (v. Sterbenden), hropati, hripati; er fing an zu —, došao mu je hropac.
Röcheln, *n.* hripanje, hropnja, hropac.
Rochenadler, *m.* (*Raja aquila*), (morski) golub. [njem.
Rochiren, *v. n.* premĕstiti (kralja s tor-

Rock, *m.* haljina, halja; kaput; (Weiber—), suknja, skute.
Röckchen, *n.* haljica, haljinica; kaputić; [suknjica.
Rocken, *m.* (Spinn—), preslica; gib mir einen — Flachs, daj mi jedan uvitak, jednu kudělju i. jedno pověsmo lana.
Rocken, (Roggen), *m.* (*Secale cereale*), raž, hrž; der gemeine —, ražulja; wilder —, (*Elymus arenarius*), ražuljica.
Rockenähre, *f.* ražan, hržan klas.
Rockenapfel, *m.* ražanka.
Rockenblatt, *n.* pouz, pouzak; Rockenblätter, ſ. Roßampfer.
Rockenblume, ſ. Kornblume.
Rockenbrod, *n.* ražovnica, hržanica.
Rockenfeld, *n.* ražište; raž.
Rockengerſte, *f.* (*Hordeum secalinum*), ražast ječam.
Rockengras, ſ. Sandhaargras.
Rockenkorn, *n.* ražno zrno; raž.
Rockenmacher, *m.* presličar.
Rockenmehl, *n.* ražno brašno, hržna muka.
Rockenmutter, *f.* ſ. Mutterkorn.
Rockenſaaten, *pl.* raži.
Rockenſtein, *m.* hrženac.
Rockenſtock, *m.* zvrka, čekrklija.
Rockenſtroh, *n.* ražna slama.
Rockenſtube, *f.* predionica; prelo, supre- [dak.
Rockentrespe, *f.* (*Bromus secalinus*), ovsik.
Rockenwurm, ſ. Kornwurm.
Rockenzunft, *f.* prelo.
Rockfalten, *pl.* nabor u suknje.
Rockfiſch, *m.* (*Gobius*), glavoč.
Rockknopf, *m.* puce od haljine, kaputa.
Rockſchoß, *m.* skut od kaputa, suknje.
Rocktaſche, *f.* džep od kaputa, suknje.
Rococo, *n.* starina.
Rodaun, *m.* ſ. Rothauge.
Rode, *f.* krč, krčevina, trebežina; (Werkzeug), krčilo; ſ. Fuchs.
Rodeacker, *m.* krčevina.
Rodehacke, Rodehaue, *f.* trnokop, trebežnjača, capun.
Rödel, Rödelkraut, ſ. Hahnenkamm, Läuſekraut.
Rodeland, *n.* ſ. Rode.
Rödelapfel, *m.* zukvara.
Rodeln, *v. n.* zveckati; —, *v. a.* truckati, struckati.
Roden, *v. a.* krčiti, izkrčiti.
Roden, *m.* lojnjak, razsolnica.
Rodenkopf, *m.* (*Coryphaena Hippurus*), podlanica.
Roder, *m.* krčilac, trebežnik.
Rodeweg, *m.* krčanik.
Rodewerk, *n.* krčitba.
Rodler, *m.* ſ. Trommeltaube.
Rödling, ſ Reizker.
Roffel, ſ. Schrufhobel.
Röffen, *m.* (*Sambucus racemosa*), groz- [dasta zova.
Rogate-Sonntag, *m.* peta nedělja po uzkrsu.
Rogel, *adj.* —es Erdreich, prhka zemlja; der Zahn iſt —, zub klamiće.
Rogeln, *v. n.* klamitati.
Rogen, *m.* ikra; (Leich), mrěst.
Rogenbörs, *m.* grgeč-ikraš.
Rogener, *m.* ikraš.
Rogenkarpfen, *m.* šaran-ikraš.
Rogenkrebs, *m.* bobarac, bobara, bobarica.
Rogenſtein, *m.* ikrovac.
Rogner (Rogener, Rögner), *m.* ikraš.
Roggen, ſ. Rocken.
Rögling, ſ. Rogner.
Rogwurz, *f.* (*Ophrys*), mačkovo uho, [kokica.
Roh, *adj.* (unbearbeitet), neuradjen; —e Erzeugniſſe, prirodnine, plodine; —es Fleiſch, Fell, prěsno meso, prěsna koža; —e Leinwand, rovečno platno; e. —es Buch, nesvezana knjiga; —er Ertrag, nečist dohodak; —es Eiſen, neuradjeno, sirovo željezo; —er Schwefel, nečist sumpor; (*fig.*) —er Menſch, sirov, neotesan, grub čověk; — werden, osiroviti.
Roharbeit, *f.* prvotalina.
Roheiſen, *n.* sirovo željezo; sirovina; ſ. Gußeiſen.
Roheinnahme, *f.* } nečist dohodak.
Rohertrag, *m.* }
Rohgut, *n.* neuradjena roba.
Rohheit, *f.* neuradjenost; prěsnoća, sirovost; (*fig.*) sirovost, grubost.
Rohhöpfig, *adj.* nedovaren(o, n. p. pivo).
Rohlech, *m.* prvotal.
Rohling, *f.* sirovac.
Rohm, ſ. Rahm.
Rohofen, *m.* prvotalište.
Rohr, *n.* cěv; (*coll.*) cěvlje; (Lauf), (puščana) cěv; (Gewehr), puška; (Tabaks—), kamiš, čibuk; (Schilf), rogoz; (*Arunda Donax*), trst; (*Phragmites*), trska; kalem*; ein Haus mit — decken, pokriti kuću trskom; ſpaniſches —, trstina; (Pfeife), duda, dudaljka, duduk, karablje; (am Dudelſacke), karablje; (ſpr.) im — iſt gut Pfeifen ſchneiden, lasno je u ritu svirati (u karablje).
Rohrammer, *m.* (*Emberiza Schoeniclus*), [žutka.
Rohrart, *f.* (*bot.*) trskovica.
Rohrbein, *n.* cěvara, cěvanica, cěv.
Rohrblatt, *n.* brdo.
Röhrblech, *n.* pločevina (lim) za cěvi [(od peći).
Röhrbohrer, *m.* (svrdao-)cěvnjak.
Rohrbrüller, ſ. Rohrdommel.
Röhrbrunnen, *m.* točak; zdenac (bunar) na cmrk; (Waſſerleitung), česma.
Röhrbüchſe, *f.* cěvni prsten.
Rohrbund, *m.* snop trske.
Rohrbuſch, *m.* trščak.
Röhrchen, *n.* cěvka, cěvčica.
Rohrdach, *n.* krov od trske; das Haus hat ein —, kuća je trskom pokrivena.
Rohrdecke, *f.* prostirač od trske; (Schilf—), rogoznica, rogožnjara, hasura*; (*arch.*) potršten strop, tavan.

Rohrdickig, Rohrdickicht, ſ. Röhricht.
Rohrdommel, *f.* (*Ardea stellaris*), bukavac, bukač, voden-bika, vodeni bik.
Rohrdroſſel, *f.* (*Turdus arundinaceus*), ritski drozd.
Röhre, *f.* cěv; (eines Fuchſes), rupa; (ein. Pumpe), točak; (Waſſer—), čunak; (im Holze), cěvčica; ſ. Röhrbein; (an der Blumenkrone), tulajica; (am Stiefel), sara; golěn; (Brat—), pečenjarka; (Ofen—), pećna cěv; (*Dentalium*), zubovka.
Rohreiſ, *m.* inje.
Rohreiſen, *n.* prljača.
Röhreln, *v. a.* cěpiti na věnac.
Rohren, *adj.* trsten, od trske, trsta.
Rohren, *v. a.* trsku rezati, srezati; ein. Teich —, orezati baru; eine Wand —, potrstiti, trskom pošiti, šibljati, našibljati zid.
Röhren, *v. n.* roniti se; (v. Hirſch.) riknuti, rikati; —, *v. a.* cěviti, nacěviti, ocěviti.
Röhrenbeutelig, *adj.* suprašnički; —e Pflanzen, (*Synantherae*), suprašničad.
Röhrenblei, *n.* olovo u trubicah.
Röhrenblume, *f.* (*Siphonanthus*), trubljica.
Röhrenblüther, *pl.* (*Tubiflorae*), cěvkovice. [Pers.) cěvar.
Röhrenbohrer, *m.* (svrdao-)cěvnjak; (v.
Röhrenbohrerei, *f.* cěvarnica.
Röhrenbüchſe, ſ. Rohrbüchſe.
Röhrenfahrt, *f.* čunkovlje, cěvlje.
Röhrenfiſch, *m.* (*Fistularia*), sopilo.
Röhrenförmig, *adj.* cěvast.
Röhrenholz, ſ. Rohrholz.
Röhrenhülſe, *f.* kalup cěvi; ſ. Hartriegel.
Röhrenkern, *m.* cěvna jezgra.
Röhrenkeſſel, *m.* cěvast kotao.
Röhrenkitt, *m.* cěvni lem.
Röhrenknochen, ſ. Röhrknochen. [cěvuša.
Röhrenköcher, *m.* (*Tubularia fistulosa*),
Röhrenkolm, *m.* cěvni valjak.
Röhrenkoralle, *f.* (*Tubipora*), cěvnik.
Röhrenkrabbe, *f.* (*Cancer tubularis*), cěvasta rakovica.
Röhrenleitung, *f.* cěvlje, čunkovlje.
Röhrenloth, *n.* spajka za cěvi, čunke.
Röhrenmacher, *m.* cěvar.
Röhrenmäuler, *pl.* (*Aulostomi*), dudače.
Röhrenmeiſter, *m.* česmar.
Röhrenmodel, *n.* tvorilo cěvi.
Röhrenpilz, *m.* (*Boletus*), vrganj, grib.
Röhrenplatte, *f.* ploča za cěv. [rusnici.
Röhrenquallen, *pl.* (*Siphonophora*), pa-
Röhrenſchnecke, *f.* (*Serpula*), gmizavica; (*Dentalium*), zubovka.
Röhrenſchwamm, *m.* (*Spongia fistularis*), cěvasta spužva.
Röhrenweide, *f.* ſ. Hartriegel.
Röhrenwürmer, *pl.* cěvuše.
Röhrerz, *n.* šupljikasti glibovac. [ski).
Rohrfalk, *m.* (*Raja Aquila*), golub (mor-
Rohrfeiler, *m.* světlač (puščanih cěvih).
Rohrflechte, *f.* ſ. Rohrgeflecht.
Rohrflöte, *f.* duda, dudaljka.
Rohrgebüſch, *n.* trščak.
Rohrgeflecht, *n.* trsten pleter.
Rohrgeſchwür, *n.* žuljata. [světlika.
Rohrglanz, *m.* (*Phalaris arundinacea*),
Rohrgras, *n.* (*Carex*), šaš; (*Calamagrostis*), trska.
Rohrhahn, *m.* ſ. Rohrhuhn.
Rohrhalm, *m.* batvo.
Rohrheide, *f.* ſ. Färbeginſter.
Rohrhenne, *f.* ſ. Rohrhuhn.
Rohrhirſe, *f.* (*Sorghum*), sěrak.
Rohrhohlſchnauze, *f.* ſ. Blindfiſch; Röh-
Rohrholz, *n.* drvo za cěvi. [renfiſch.
Rohrhörnchen, *n.* (*Serpula lumbricalis*), cěvasta gmizavica.
Rohrhuhn, *n.* (*Fulica*), sarka.
Rohrhütte, *f.* trskača, ševarica.
Rohricht, *adj.* trstast.
Röhricht, *adj.* cěvast.
Röhricht, Röhrig, *n.* trstenik, trščak; rit, džomba; ševarik.
Rohrig, *adj.* trstan; ein —er Teich, ſ. Röhricht, *n.*
Röhrig, *adj.* cěvit.
Rohrkäfer, *m.* (*Donacia*), trstaš.
Rohrkamm, *m.* brdo.
Röhrkanne, *f.* kanta s cěvlju.
Röhrkaſten, *m.* čatrnja, gustěrna, vodojam.
Röhrknochen, *m.* cěvara, cěvanica, cěv; gnjat.
Rohrkolben, *m.* palacka, palačnik; (*Typha occident.*), ševar.
Rohrkraut, *n.* ſ. Löwenzahn.
Röhrlein, *n.* cěvčica.
Röhrleinbaum, *m.* (*Cassia fistulosa*), cěvasta kasija. [moljac.
Röhrleinwurm, *m.* (*Phryganea*), vodeni
Rohrmeiſe, ſ. Sumpfmeiſe.
Rohrmeiſter, *m.* česmar.
Rohrmeſſer, *n.* cěpač (trstine).
Rohrmöve, *f.* (*Sterna Hirundo*), čigra, mahavka. [klop.
Rohrmilbe, *f.* (*Hippobosca ovina*), ovčji
Rohrnagel, *m.* klinac za trsku.
Rohrpfeiſe, ſ. Rohrflöte.
Rohrreiher, *m.* ſ. Rohrdommel.
Rohrſänger, *m.* (*Turdus arundinaceus*), pěnica-drozdovica, veliki trstenjak.
Rohrſchilf, *n.* (*Phragmites*), trska.
Rohrſchlag, *m.* trstište, trstenik.
Rohrſchmied, *m.* cěvar.
Rohrſchnepfe, *f.* (*Scolopax Gallinula*), cretski prilegač, puklež.
Rohrſchwalm, *m.* ſ. Röhrmöve.
Rohrſpalter, *m.* trstocěp.
Rohrſpatz, Rohrſperling, *m.* (*Motacilla arundinacea*), trstenjak; ſ. Rohrammer.
Rohrſtab, Rohrſtock, *m.* trstika, trskovac.
Rohrſtein, *m.* trstovac.
Rohrſtift, *m.* zubac u brdu.

Digitized by Google

Rohrſtoße, *f.* trščarica. [světlika.
Rohrſtraußgras, *n.* (*Phalaris arund.*),
Rohrſtuhl, *m.* stolac od trstine.
Rohrſtuhlflechter, *m.* opletač stolacah.
Rohrteich, *m.* ribnjak zarasao troskom, trstenjak.
Röhrteich, *m.* ribnjak s čunkovi.
Rohrtrog, ſ. Rohrkaſten.
Rohrvogel, *m.* (*Ardea minuta*), čapljica; ſ. Rohrdroſſel.
Rohrwand, *f.* potršćen zid.
Röhrwaſſer, *n.* voda iz česme.
Röhrweide, *f.* ſ. Hartriegel. [trstara.
Rohrweihe, *f.* (*Circus rufus*), postolka-
Rohrwerk, *n.* trstenina.
Rohrwieſe, *f.* ševarna livada.
Rohrwurz, ſ. Ruhrwurz.
Rohrzahn, ſ. Rohrſtift.
Rohrzirkel, *m.* puškarski šestar.
Rohrzucker, *m.* troskovina, slador (cukar) od troske.
Rohſalpeter, *m.* nečist salitar.
Rohſchmelzen, *n.* ſ. Roharbeit.
Rohſchwefel, *m.* sirov, nečist sumpor.
Rohſtahl, *m.* sirova ocio, ocao.
Rohſtein, *m.* prvotalina. [zeugniß.
Rohſtoff, *m.* neuradjena tvar; ſ. Roher-
Rohzucker, *m.* ſ. Moscovade.
Rojebank, Rojer, ſ. Ruderbank, Ruderer.
Roland, *m.* poldrugač.
Röling, *m.* zelena žaba.
Rollapfel, *m.* zukvaja.
Rollaſſel, *f.* (*Armadillo vulgaris*), smotak.
Rollbank, *f.* kotačnica.
Rollbar, *adj.* svitak.
Rollbaum, *m.* vratilo.
Rollbett, *n.* postelja na kotačih.
Rollbrett, ſ. Mangebrett.
Rolle, *f.* kolce, kolašce; ein Stuhl mit —n, stolac na kotačih; (Zug—), koloturica; (Kloben), kluba; einen Felſen auf —n fortbewegen, prevlačiti stěnu na prekretih; (am Spinnrade), kotač; eine — (Röllchen) Seide, vitlić (jumak) svile; (z. Rollen d. Wäſche), valjka, rolja, rolača, mangan; eine — Leinwand, truba platna (beza); eine — Dukaten, zamotuljak dukatah, cekinah; eine — Taback, smotak, svitak duhana; eine — Papier, svitak papira, hartije; (am Theater), zadaća; ſeine — gut geben, dobro igrati; die — des Helden ſpielen, predstavljati junaka; er ſpielt hier eine (große) —, on je ovdě veliki bakonja; mnogo se ovdě do njega drži; on je ovdě kosbaša; Sie haben Ihre — dabei am beſten geſpielt, Vi ste se ondě najbolje vladali; er ſpielte dabei eine erbärmliche —, on je bio ondě samo prituculo; (*mont.*) plazajica; (*Voluta*), uško; (ſtehendes Sieb), redkosija.
Rollen, *v. n.* (von ein. Kugel), koturati se, kotrljati se; ein Stein vom Berge — laſſen, skotrljati kamen s brda; d. Wagen rollt, kola idu, teku; der Wagen rollt über eine Brücke, kola stropoću po mostu; die Erde rollt um die Sonne, zemlja teče i. okreće se oko sunca; ſeine Augen —, oči mu igraju; eine Thräne rollte aus ſeinem Auge über d. Wange, suza mu se odroni od obraza; Thränen — über ſeine Wangen, suze roni niz lice; die See rollt, more se valja; d. Donner rollt, grom tutnji; (wdm.) těrati se; ſich —, *v. r.* (v. Haaren), kovrčiti se, uvijati se; —, *v. a.* saviti, savijati; etwas auf eine Walze —, naviti, navljati što na valjak; eine Kugel —, koturati, kotrljati kruglju; (wälzen), koboljati, valjati; die Augen im Kopfe —, krlještiti, zakrlještiti, prevraćati očima; Rubeln —, sukati rezance; Wäſche —, valjati, roljati, manganati rublje; (zuſammen—), saviti, smotati.
Rollenblaſe, *f.* (*Bulla canaliculata*), brazdav puljak.
Rollenblech, *n.* savito taneće.
Rollenblei, *n.* savito olovo. [daće.
Rollenfach, *n.* struka predstavljanja; za-
Rollenförmig, *adj.* svitkast.
Rollenpapier, *n.* savit papir.
Rollenſchnecke, *f.* (*Voluta*), uško.
Rollentabak, *m.* savit duhan.
Rollenwickler, *m.* (*Attelabus coryli*), zavijač lěštaka.
Roller, *m.* (des Pfeifenthones), valjač; (Kater), mačak; (e. altes Ding), olupak, olupina, olupanica.
Rollerde, *f.* sipka zemlja.
Rollfuß, *m.* noga s kotačem.
Rollgerſte, *f.* (*Hordeum hexastichon*), ječam-šestoredac.
Rollholz, *n.* valj, valjak.
Rollhügel, *m.* obrtac.
Rollig, *adj.* sipak.
Rolliren, *v. n.* kolati.
Rollkammer, *f.* roljnica. [sipalo.
Rollkaſten, *m.* škrinja u rolače; (*mont.*)
Rollkuchen, *m.* svrčak.
Rollmaus, *f.* puh.
Rollmuckel, *m.* savijača(-mišica).
Rollofen, *m.* vozna peć.
Rollpferd, *n.* konj s kotači.
Rollpochwerk, *n.* grušara sa sipalom.
Rollrad, *n.* kluba.
Rollrüſſel, *m.* uvojit sisak; ſ. Saugerüſſel.
Rollſchacht, *m.* izvozno okno.
Rollſchicht, *f.* uzdužni nasad.
Rollſchlange, Rollſchleiche, *f.* (*Ilusia scytale*), uvojiti už. [pirac.
Rollſchnecke, *f.* (*Voluta vespertilio*), to-
Rollſchwanz, *m.* kovrčast, uvojit rep.
Rollſeſſel, ſ. Rollſtuhl. [Gerölle.
Rollſtein, *m.* kameni valjak; —e, *pl.* ſ.

Rollſtock, *m.* valjalo.
Rollſtube, ſ. Rollkammer.
Rollſtuhl, *m.* stolac na kotačih.
Rolltabak, ſ. Rollentabak.
Rollvorhang, *m.* svaljak.
Rollwagen, ſ. Gängelwagen.
Rollwäſche, *f.* rublje za valjanje, roljanje.
Rollwerk, *n.* koloturje.
Rollzeit, *f.* vrěme od těranja.
Rollzunge, *f.* uvojit jezik.
Roman, *m.* roman; (*fig.*) ljuvezna sgoda.
Romanendichter, *m.* pisac romanah, ro-
Romanenhaft, *adj.* romanski. [manista.
Romanenheld, *m.* ljuvezni junak.
Romanenleſen, *n.* čitanje romanah.
Romanenleſer, *m.* romanar; —in, *f.* romanarka.
Romanenſchreiber, ſ. Romanendichter.
Romanenſammlung, *f.* sbirka romanah.
Romantiſch, *adj.* divan, romantički, romantičan.
Romantiſche, *n.* divota, romantičnost.
Romanze, *f.* romanca. [trica.
Romei, *m.* (*Matricaria Chamomilla*), ti-
Römer, *m.* zelena čaša. [skvica.
Römerin, *f.* (*Atropa Belladonna*), pa-
Römerzinszahl, ſ. Indiction.
Römiſch, *adj.* rimski; (*med.*) das —e *S*, zasuk dnice; der —e Wermuth, (*Artemisia pontica*), (pelen-)sědac; der —e Kümmel, pitomi kumin; die —e Wage, ſ. Schnellwage.
Römiſch-katholiſch, *adj.* rimo-katolički.
Rompennuß, ſ. Muskatennuß.
Ronde, *f.* oblaznica, oblaz.
Rondeau, *n.* pripěvka, rondo.
Rondel, *n.* kruglina.
Ronne, *f.* tečenje, tok.
Rooß, *n.* sat, saće.
Rooßkeule, *f.* voština, turica, voskovarina.
Roquelaure, *m.* putni plašt.
Rorate, *f.* zornica.
Roſa, *adj.* ružičast.
Röſch, *adj.* hrstav; (*mont.*) prhak.
Röſche, *f.* pad, skok; (*mont.*) jarak; ſ. Röſte.
Röſchen, *v. a.* kopati jarak; ſ. Röſten.
Röschen, *n.* ružica.
Roſe, *f.* ruža, rusa, djul; die wilde —, šipak; d. hundertblättrige —, stoperka; die — von Jericho, (*Anastatica*), razvijuša; die —n ihrer Wangen, rumenilo njezina lica; (Rothlauf), požarica, vrbanac, jarbolac, crveni větar; (*Tellina laevigata*), gladka telinka; (spr.) Zeit bringt —, i smrekinje vrěme prodaje; trpljen, spašen; keine — ohne Dornen, svaka ruža ima trnje.
Roſenader, *f.* děvojačka žila.
Roſenaffe, *m.* (*Hepale Jacchus*), svilasti kosman, mirikina.
Roſenakazie, *f.* (*Robinia hispida*), ružičasti nerod, bagren.
Roſenaloe, *f.* ružični aloj. [lice.
Roſenangeſicht, Roſenantlitz, *n.* rumeno
Roſenapfel, *m.* djulabija; (Hagebutte), šipak, šipurak; ſ. Roſenſchwamm.
Roſenartig, *adj.* ružast, ružolik; (*med.*)
Roſenathmend, *adj.* ružodušan; mirišući kao ruža.
Roſenau, *f.* ružičnjak, djulistan.
Roſenbahn, *f.* veseo put.
Roſenbalſam, *m.* ružična dragomast, ružični balsam.
Roſenband, *n.* ružičasta vezanka, ružičast tračić.
Roſenbaum, *m.* ružično drvo; (*Rhododendron*), čimišnik; ſ. Oleander.
Roſenbeere, *f.* šipak, šipurak.
Roſenbeet, *n.* ružična lěha, greda.
Roſenbekränzt, *adj.* ružami ověnčan.
Roſenberg, *m.* ružična glavica.
Roſenbiene, ſ. Teppichbiene.
Roſenbirn, *f.* ružanka.
Roſenblatt, *n.* listak od ruže; (Blumenblatt), ružična latica, ružično perce.
Roſenblattlaus, *f.* (*Aphis Rosae*), ružin ušenac.
Roſenblattwespe, *f.* (*Hylotoma rosarum*), ružina pilatka.
Roſenblume, *f.* (*Echinus rosaceus*), ružični ježinac.
Roſenblüte, *f.* cvět od ruže.
Roſenblütler, *pl.* (*Rosiflorae*), ružatice.
Roſenbohrer, *m.* ſ. Roſengallwespe.
Roſenbock, *m.* (*Cerambyx moschatus*), strmeh; ružična strižibuba.
Roſenbuſch, *m.* grm, čbun od ruže.
Roſendorn, *m.* šipak, šipurak.
Roſendroſſel, *f.* (*Turdus roseus*), ružičasti drozak; (*Pastor roseus*), skakavčar.
Roſeneſſig, *m.* ružata i. ružična kvasina, ružati ocat. [ružičast.
Roſenfarb, Roſenfarben, Roſenfarbig, *adj.*
Roſenfarbe, *f.* ružičilo, ružičasta mast (boja).
Roſenfeige, *f.* ružičasta smokva. [(boja).
Roſenfeſt, *n.* ružičalo, ružična svetkovina.
Roſenfingerig, *adj.* —e Eos, rujna zora.
Roſengallwespe, *f.* (*Cynips Rosae*), ružin šiškar.
Roſengarten, *m.* ružičnjak, djulistan.
Roſengebüſch, Roſengedüft, ſ. Roſenbuſch, Roſenduft.
Roſengeländer, *n.* baras, brajda od ružah.
Roſengeſicht, *n.* rumeno lice.
Roſengewand, *n.* ružičasta oděća.
Roſengewinde, *n.* gobinja od ružah.
Roſengewölk, *n.* rumen oblak.
Roſenglanz, *m.* ružičasta, rumena světlost.
Roſenglut, *f.* rumenilo.
Roſengrille, *f.* (*Cicada Rosae*), ružin krěš.
Roſengut, *n.* ružasta galica.
Roſenhauch, *m.* duša od ruže. [ružah.
Roſenhecke, *f.* ružična živica, živica od
Roſenholder, *m.* (*Viburnum roseum*), ružičasta hudika.

Roſenholz, *n.* ružino drvo; (Rhodiſerholz), ružovo drvo.
Roſenhonig, *m.* ružični med.
Roſenhügel, *m.* ružična glavica.
Roſenjugend, *f.* cvatuća mladost.
Roſenjüngling, *m.* cvatući mladić.
Roſenkäfer, *m.* (*Cetonia aurata*), zlata
Roſenkehlchen, *n.* rumenvoljka. [mara.
Roſenkleid, *n.* ružičasta haljina; *fig.*) cvatuće odělo.
Roſenknospe, *f.* pupoljak od ruže; gondže; (*fig.*) ružica; napupila ruža.
Roſenkoralle, *f.* ružičasti koralj.
Roſenkranz, *m.* věnac od ružah; (zum Beten, čislo, brojanice, brojenice, otčennši; (b. d. Dr.) krunica, patrice. (*mech.*) čislenjak.
Roſenkranzförmig, *adj.* brojaničast.
Roſenkranzmühle, *f.* ſ. Paternoſterwerk.
Roſenkranzſtaude, *f.* klokoč, klokočika.
Roſenkupfer, *n.* rumena měd.
Roſenlaube, *f.* sěnica od ružah. [luk.
Roſenlauch, *m.* (*Allium roseum*), ružičasti
Roſenlaus, ſ. Roſenblattlaus.
Roſenlicht, *n.* rumenilo.
Roſenlippe, *f.* rumena usna; —n, (*fig.*) rumena usta.
Roſenmädchen, *n.* ružarica.
Roſenmelde, *f.* (*Atriplex Rosae*), ružičasta loboda. [měsec.
Roſenmonat, *m.* srpanj; (*fig.*) blažen
Roſenmund, *m.* rumena usta; (*Bulla achatina*), ružičasti puljak; (*Helix oblonga*), duguljast puž.
Roſenmündig, *adj.* rumenih ustijuh.
Roſennachtfliege, *f.* (*Psila rosae*), ružina golušavka.
Roſennarziſſe, *f.* puni sunovrat.
Roſenöl, *n.* ružično, ružato ulje.
Roſenpappel, *f.* (*Alcea rosea*), trandovilje; (*Malva Alcea*), drvoliki slěz.
Roſenquarz, *m.* ružinac.
Roſenreich, *adj.* ružovit, ružat.
Roſenroth, *adj.* ružičast.
Roſenroth, *n.* rumenilo ruže.
Roſenſaft, ſ. Roſenſtrup.
Roſenſalbe, *f.* ružata mast.
Roſenſchein, Roſenſchimmer, *m.* rumenilo.
Roſenſchleier, *m.* ružičasti prěvěs, ružičasta koprena.
Roſenſchneider, *m.* (*Megachile centuncularis*), listoreža.
Roſenſchwamm, *m.* ružina šiška.
Roſenſtrup, *m.* sladko od ruže.
Roſenſpath, *m.* ružičasta dvrsta.
Roſenſtahl, *m.* štajerska ocěl i. ocao.
Roſenſtein, *m.* ružica.
Roſenſtich, *m.* ružičast šav.
Roſenſtock, *m.* stablo ruže, ružično stablo.
Roſenſtrauch, *m.* grm ruže, ružični grm.
Roſenſtrauß, *m.* kita od ružah.
Roſenthal, *n.* ružodol.
Roſenwange, *f.* rumen obraz.
Roſenwangig, *adj.* rumena lica, rumen.
Roſenwaſſer, *n.* ružovica, ružična vodica,
Roſenweg, *m.* ſ. Roſenbahn. [djuls.
Roſenwegerich, *m.* ružasta bokvica.
Roſenweide, ſ. Bachweide.
Roſenweiderich, *m.* (*Epilobium palustre*), blatna vrbovka. [runka.
Roſenwermuth, *m.* (*Artemisia Scoparia*),
Roſenwickler, *m.* (*Phalaena rosaria*), ružin zavijač.
Roſenzeit, *f.* blaženo doba; mlado doba.
Roſenzinn, *n.* ružati cin i. kositer.
Roſenzucker, *m.* ružični slador (cukar,
Roſette, *f.* ružica. [šećer).
Roſettenförmig, *adj.* ružast, poput ružice.
Roſettenkupfer, *n.* čišćena měd.
Roſicht, *adj.* ružast.
Roſig, *adj.* ružat, ružovit; (*fig.*) rumen; ein —er Schein, rumenilo.
Roſine, *f.* sušak; —n, *pl.* sušci; kleine —n, suhvice, sitno grožđje; große —n, suhve, morsko i. krupno grožđje; (*Ribes alpinum*), planinski grozdić.
Roſinenbrühe, *f.* polěvka (čorba) s groz-
Roſinenkäfer, ſ. Roſenkäfer. [djem.
Roſinenkuchen, *m.* kolač s grožđjem.
Roſinenmann, *m.* suškar. [sušakah.
Roſinenmeth, *m.* medica i. medovac od
Roſinenwein, *m.* suškovo vino.
Röslicht, ſ. Roſicht.
Roſmarin, *m.* (*Rosmarinum officinale*), zimorad, ružmarin; wilder —, ſ. Roßmarinheide; (*Ledum palustre*), bagulja.
Roſmarinapfel, *m.* ružmarinka.
Roſmarinblatt, *n.* ružmarinov listak.
Roſmarineſſig, *m.* ružmarinova kvasina, ružmarinov ocat.
Roſmaringeiſt, *m.* ružmarinova žesta.
Roſmarinheide, *f.* (*Andromeda*), nadlist.
Roſmarinöl, *n.* ružmarinovo ulje.
Roſmarinſtengel, *m.* stručak ružmarina.
Roſmarinwaſſer, *n.* ružmarinovica, ružmarinova vodica.
Roſmarinweide, *f.* (*Salix rosmarinofolia*), ružmarinasta vrba.
Roſmarinzweig, ſ. Roſmarinſtengel.
Roſoglio uſw., ſ. Liqueur uſw.
Roſomak, *m.* (*Rosomacus*), rosomak.
Roß, *n.* konj, parip, hat; (*mech.*) konj, magarac; (Bien.) ſ. Rooß.
Roßader, *f.* konjska tetiva, žila.
Roßaloe, Roßameiſe, Roßarznei uſw., ſ. Pferdealoe uſw.
Roßampfer, *m.* (*Rumex acutus*), štavljak, velji štavalj. [ska meta.
Roßbalſam, *m.* (*Mentha sylvestris*), konj-
Roßbeere, ſ. Heidelbeere.
Roßbeſpannt, *adj.* ein —er Wagen, zapregnuta kola.
Roßbreme, ſ. Pferdebremſe.
Roßbuſch, ſ. Pferdeſchweif.
Roßdienſt, *m.* služba na konju.
Roßdroſſel, *f.* grivasti drozak.

Roßdumpf, *m.* s. Rohrdommel.
Roßebändiger, *m.* konjokrot.
Rößel, s. Rößlein. [kutanje.
Rößelsprung, *m.* skok konjica; (*fig.*) ska-
Roßen, *v. n.* têrati se, pasti se.
Roßente, *f.* divlja patka.
Rocheppich, *m.* (*Hipposelinum*), konjski ač.
Roßeslauf, *m.* konjski trk.
Roßfarn, *m.* (*Pteris aquilina*), bujad; s. Engelsüß.
Roßfenchel, s. Saufenchel. [usw.
Roßfleisch, Roßfuß usw., s. Pferdefleisch
Roßgeier, *m.* lešinar.
Roßgurt, *m.* po(d)prug, kolan*.
Roßhaar, *n.* konjska struna.
Roßhändler, *m.* konjski trgovac, konjar.
Roßhären, *adj.* od konjske strune.
Roßhärenzeug, *n.* strunjevina.
Roßhaut, *f.* konjina, konjska koža.
Roßhirt, *m.* konjar, konjuh.
Roßig, *adj.* cviona, vodna; die Stutte ist —, kobila se têra, pase.
Roßkäfer, *m.* (*Scarabaeus stercorarius*), govnovalj. [händler.
Roßkamm, *m.* konjski češalj; s. Roß-
Roßkastanie, *f.* (*Aesculus Hippocastanum*), madjal, divji kesten.
Roßkastanienspanner, *m.* (*Cossus Aesculi*), madjalova grba.
Roßklette, *f.* (*Arctium Lappa*), lopuh.
Roßkopf, *m.* konjska glava; s. Quappe.
Roßkümmel, *m.* (*Laserpitium Siler*), konjski gladiš; s. Silau. [konje.
Roßkundig, *adj.* er ist —, razumê se u
Roßlattig, s. Huflattig. [kalište.
Roßlauf, *m.* konjski trk; konjsko potr-
Roßleder, *n.* konjska koža.
Roßleiher, *m.* konjaš.
Rößlein, *n.* konjče, konjic.
Roßlenker, *m.* kočijaš.
Roßlinnen, *n.* gober, oplate, guba.
Roßmalve, *f.* (*Malva sylvestris*), hudogled.
Roßmarkt, *m.* konjski trg.
Roßmaul, *n.* s. Wallroß.
Roßmühle, *f.* suhača (suvača).
Roßmüller, *m.* suhačar, suvadžija.
Roßmünze, *f.* s. Roßbalsam.
Roßnagel, *m.* počinak, konjski klinac; (*Gentiana acaulis*), bezstruka vladi-
Roßnessel, *f.* (*Stachys*), čistac. [savka.
Roßpappel, s. Käsepappel, Waldpappel.
Roßpfahl, *m.* kolac za konja.
Roßpflaume, *f.* jajara.
Roßpolei, *f.* (*Mentha Pulegium*), poljačak; s. Roßnessel.
Roßramme, *f.* konjska bijača.
Roßrippe, *f.* (*Plantago lanceolata*), oštrljasta bokvica.
Roßrübe, s. Zaunrübe.
Roßschiff, *n.* konjska ladja.
Roßschwanz, s. Roßschweif; Kannenkraut.
Roßschweif, *m.* konjski rep, tug; an den — binden, svezati konju za rep; ein Pascha von drei —en, paša od tri tuga, učuglija; s. Kannenkraut; stinkender —, (*Ceratophyllum demersum*), ponoren rožkovac.
Roßtauscher, *m.* konjski trgovac.
Roßveilchen, *n.* (*Viola canina*), pasja ljubičica; blaue Roßviole, s. Frühling-
Roßwagen, *m.* kola s konjma. [enzian.
Roßwärter, *m.* konjuh.
Roßwedel, *m.* konjski ogon.
Roßweide, s. Bruchweide.
Roßwicke, *f.* (*Vicia sativa*), pitomi grahor.
Roßwurm, *m.* konjski crv.
Roßwurz, *f.* (*Carlina acaulis*), bezstruki
Roßwurzel, s. Zaunrübe. [kravljak.
Roßzähmer, *m.* konjokrot.
Roßzahn, *m.* konjski zub; (*Hyoscyamus niger*), bun, bunika.
Rost, *m.* rešetka; (in Küchen), roštilj; (*mont.*) prženik; (Kalk—), peć (vapna); (am Eisen), hrdja; das Eisen ist dem —e ausgesetzt, za željezo se hrdja prima; der — zerfrißt das Eisen, hrdja jede željezo; (*bot.*) pikac, snêt; s. Roß.
Rostband, *n.* (*Helix gothica*), hrdjast puž.
Rostbeet, *n.* pržište.
Rostboden, *m.* pod od rešetke.
Rostbraten, *m.* pržolica.
Rostbraun, *adj.* hrdjast, gnjad.
Rostbrenner, *m.* pržilac. [močilo.
Röste, *f.* (*met.*) pržnja, pržitba; (*oek.*)
Rosten, *v. n.* hrdjati, zahrdjati; (spr.) alte Liebe rostet nicht, što omili, neomrznu.
Rösten, *v. a.* (das Getreide —), sušiti (rukovêti); (Flachs —), močiti; in Butter —, pržiti, sprženi na maslu; (Kaffee —), pržiti, izpržiti; (Erze —), pržiti, sprženi, raztrošiti.
Rösten, *n.* s. Röste.
Röster, *m.* pržilac; s. Rüster.
Rosterig, Rostern, s. Rostig, Rosten.
Rösterwerk, *n.* rešetka.
Rostfarbe, *f.* hrdjavilo.
Rostfarben, Rostfarbig, *adj.* hrdjast.
Rostfleckchen, *n.* (*fig.* Drachenkopf), livulja, zmajić.
Rostflecken, *m.* mrlja od hrdje.
Rostfleisch, *n.* pržolica.
Röstgestell, *n.* roštilj.
Rösthaus, *n.* pržara.
Rostholz, *n.* drvo za pržnju.
Rosthütte, *f.* s. Rosthaus.
Rostig, *adj.* hrdjav, zahrdjao; — werden, zahrdjati, pohrdjati.
Rostigkeit, *f.* hrdjavost.
Rostjunge, *m.* pržioče.
Rostkäfer, *m.* (*Dermestes ferrugineus*), hrdjast kožnjak.
Rostlaufer, *m.* prženičar.
Rostmeister, *m.* pržar.
Rostofen, *m.* pržnica.

Roſtpfahl, *m.* sošica, stupac.
Roſtpfanne, *f.* prženica, pržnica.
Roſtſcheibe, *f.* prženica, topljenica.
Roſtſchläger, *m.* razbijač (prženika).
Roſtſchwamm, *m.* (*Agaricus ochraceus*), hrdjasti knjižac.
Roſtſtab, *m.* motka, šibka od roštilja.
Roſtſtätte, *f.* pržište; ſ. Roſtofen.
Roſtſtute, *f.* (*Conus ferrugineus*), hrdjasti
Roſtweide, ſ. Bruchweide. [čunjac.
Roſtwender, *m.* prevračar (prženika).
Rotang, *m.* (*Calamus Rotang*), trstina.
Rotation, *f.* kolanje, vrtnja, vrtača.
Rotationsaxe, *f.* kolovratna os.
Rotationsfläche, *f.* kolovratna ploha.
Rotationsgeſchwindigkeit, *f.* brzina kola-
Rotationsmaſchine, *f.* kolalo. [nja.
Rotationszeit, *f.* vrěme kolanja.
Rotatoriſch, *adj.* kolovratni.
Roth, *adj.* crven, crljen; —e Farbe, crvenilo; —e Wangen, rumeno lice; —er Mund, rumene usne; —e Naſe, crven nos; (ſpr.) heute —, morgen todt, danas čověk, sutra crna zemlja; — werden, pocrveněti; (v. d. Geſichtsfarbe), porumeněti, zarumeniti se; — ſein, crveniti se; (v. Geſicht), rumeniti se; — färben, crveniti, pocrveniti; die Eier — färben, varziliti, ovarziliti jajeta; (im Kart.) crven; die —e Ruhr, srdobolja; d. —e Hahn, ſ. Hahn; eine —e Kuh, ridjava; (v. Haaren), ridj; das —e Wild, visoka divljač; (*mont.*) željezit.
Roth, *n.* crven; (Farbenkörper), crvenilo; (*fig.*) rumenilo; ein glühendes — überzog ſein Geſicht, jarom se je zajario; zajaprio se je.
Rothafter, ſ. Goldkäfer.
Rothantimonerz, *n.* crven raztok.
Rothauge, *n.* (*Cyprinus erythrophthalmus*), krupatka.
Rothäugig, *adj.* crvenok.
Rothbacke, *f.* Rothbäckchen, *n.* rumenjak; rumenika.
Rothbäckig, *adj.* rumena lica.
Rothband, *n.* crven puljak.
Rothbart, *m.* ridjobradac; (*Mullus barbatus*), bradovatica, barbun; ſ. Roth-
Rothbärtig, *adj.* ridjobrad. [fehlchen.
Rothbauch, *m.* (*Motacilla Phoenicurus*), crvenrepka.
Rothbaum, ſ. Lerchenbaum; Rothknopf.
Rothbeere, *f.* jagoda.
Rothbein, *n.* (*Totanus Gambetta*), zelena prudka; crvennoga.
Rothbeinholz, *n.* (*Cornus sanguinea*), svib.
Rothbeinig, *adj.* crvennog.
Rothbirke, *f.* crvenkasta breza.
Rothbirn, *f.* dugorepka.
Rothbläßchen, *n.* (*Totanus Glottis*), zeleno-noga prudka; zelen-noga.
Rothbleierz, *n.* rumeni olovac.
Rothblühend, *adj.* crvena cvěta, crvenocvětan.
Rothblütig, *adj.* crveno-krvan; crvene krvi; —e Thiere, crven-krvci.
Rothbraun, *adj.* u crveno smedj, gnjad.
Rothbruch, *m.* krkoća u vrućini.
Rothbrüchig, *adj.* vrućo-krk; (v. Bäumen), ſ. Rothfaul.
Rothbrüſtchen, ſ. Rothkehlchen.
Rothbrüſtig, *adj.* crvenih prsijuh.
Rothbuche, *f.* (*Fagus sylvatica*), bukva.
Rothbüchen, *adj.* bukov.
Rothbutte, *f.* (*Pleuronectes punctatus*), piknjasti iverak.
Rothdöbel, *m.* stari bucov, glavonja.
Rothdroſſel, *f.* (*Turdus iliacus*), běli drozak.
Röthe, *f.* crvên; eine ſchamhafte —, stidno rumenilo; (Farbenkörper), crvenilo; (vom Obſte), zaruda; (*Galium mollugo*), mekana broćika; ſehr kleine —, (*Sherardia arvensis*), věnčanica.
Rothe, *n.* crvenina.
Rotheibe, *f.* (*Taxus baccata*), tisa.
Rotheiche, ſ. Wintereiche.
Rotheiſenerz, *n.* crvenica.
Rotheiſenſtein, *m.* crveni željezovac.
Röthel, *m.* crljenak, vap, rudka; ſ. Roth-
Röthelerde, *f.* crvenjača. [feder.
Röthelfarbe, *f.* rudilo.
Röthelfarben, Röthelfarbig, *adj.* rud.
Röthelgeier, *m.* (*Falco Tinnunculus*), postojka, postolka.
Röthelja ſpis, *m.* ruda jašma.
Röthelkreide, *f.* ſ. Röthel.
Röthen, *v. n.* zarudjivati, ruděti; —, Röthen, *pl.* ospina. [*v. a.* ruditi.
Röthelſtein, Röthelſtift, ſ. Röthel.
Röthen, *m.* sirovica, sirnjaja.
Röthen, *v. n.* (Rothen), crveněti se, crljeniti se; rumeniti se; (v. Obſte), ruděti, zaruděti, zarudjivati se; ſich —, *v. r.* crveněti se; ruděti, rumeniti se; (v. d. Morgenröthe), zoriti; —, *v. a.* crveniti; (*fig.*) rumeniti; von Blut geröthet, krvlju omašćen, krvav; (glühend machen), usjati.
Rothente, *f.* ſ. Rothhals; Kriechente.
Rotherle, *f.* (*Betula Alnus*), joha, jošić, jova (jalša).
Röthern, ſ. Rothbeinholz.
Rothfahl, *adj.* sinjo-crven.
Rothfärber, *m.* crvenilac.
Rothfarbig, *adj.* crven.
Rothfaul, *adj.* truhle srži. [perka.
Rothfeder, *f.* (*Cyprinus rutilus*), crven-
Rothfichte, *f.* (*Pinus picea*), omora, omo-
Rothfichtenholz, *n.* omorikovina. [rika.
Rothfink, *m.* (*Fringilla montana*), nikavac; ſ. Gimpel.
Rothfiſch, *m.* (*Salmo Hucho*), pastruga; (*Salmo alpinus*), planinska pastrma; ſ. Röthling.

Rothfleckig, *adj.* crljeno-pẽgav.
Rothfloſſe, *f.* (Rothfloſſer), (*Sparus erythrinus*), arbun; ſ. Rothfeder.
Rothfohre, Rothforelle, *f.* (*Salmo Umbla*), crvenjak; (*Salmo salvelinus*), crvena pastrma.
Rothfuchs, *m.* ridja lisica; (v. Pferd.) ridjo, ridja, ridjan.
Rothfuß, *m.* crven-noga; ſ. Rothbein.
Rothfüßig, *adj.* crven-nog.
Rothgans, *f.* (*Anas Bernicla*), kazarka.
Rothgar, *adj.* ustrojen, učinjen.
Rothgärber, *m.* kožar, tabak*.
Rothgärberei, *f.* kožarnica.
Rothgebirge, *n.* crven kamen.
Rothgelb, *adj.* u crveno žut; crveno-žut.
Rothgefiedert, *adj.* crvena perja.
Rothgerſte, *f.* ječam-šestoredac.
Rothgerte, *f.* ſ. Rothbeinholz.
Rothgeſchnäbelt, *adj.* crvena kljuna.
Rothgeſchwulſt, *f.* (*Phlegmone*), plamenik.
Rothgeſtreift, *adj.* crvenih prugah.
Rothgießer, *m.* mẽdolĕv.
Rothgiltigerz, *n.* crveni srebrnjak.
Rothgimpel, ſ. Gimpel.
Rothglühend, *adj.* vruć.
Rothglühhitze, *f.* vrućina.
Rothgüldenerz, ſ. Bluterz.
Rothgünſel, *m.* ſ. Ruhrwurz.
Rothhaar, *n.* ridja kosa.
Rothhaarig, *adj.* ridjokos, ridj.
Rothhaarigkeit, *f.* ridjavost.
Rothhafer, ſ. Rothwildhafer.
Rothhals, *m.* ſ. Tafelente.
Rothhalſig, *adj.* crvena vrata.
Rothhänfling, *m.* (*Fringilla Linaria*), pomorska konopljarka.
Rothhaut, *m.* rudokožac.
Rothhäutig, *adj.* rude, ridje, crvene kože.
Rothheizen, *n.* vrućenje.
Rothhirſch, ſ. Edelhirſch.
Rothholz, *n.* crveno drvo
Rothhorn, *n.* (*Harpalus ruficornis*), ri-
Rothhuhn, *n.* (*Tetrao rufus*), ridji tetrĕb; ridja jerabica.
Rothkappe, *f.* crvena kapa; (Rothkäppler), crven-kapa.
Rothkarauſche, *f.* ſ. Rothauge.
Rothkehlchen, *n.* (*Motacilla rubecula*), crvendać, crvenvoljka, krvavac.
Rothkehlchenholz, *n.* ſ. Schlingbaum.
Rothkehle, *f.* (*Murex rubecula*), crven volak.
Rothkehlig, *adj.* crvena grla, crvene guše.
Rothknopf, *m.* (*Cercis canadensis*), amerikanski judić.
Rothkohl, *m.* crven kelj, crveno zelje.
Rothkölblein, *n.* (*Amaranthus*), trator.
Rothkopf, *m.* ridjoglavac, ridjo; (*Sparus orphus*), sparić-crvenglavac; ſ. Rothente.
Rothköpfchen, *n.* (*Boletus aurantiacus*), rujni grib.
Rothköpfig, *adj.* ridjoglav, ridj.
Rothkraut, *n.* ſ. Rothkohl.
Rothkupfer, *n.* crvena mĕd.
Rothkupfererz, *n.* crveni mĕdovac.
Rothlachs, *m.* (*Salmo salvelinus*), crvena pastrma.
Rothlauf, *m.* požarica, jarbolac, vrbanac, crveni vĕtar; (b. Pferd.) domuz; (b. Schaf.) oganj.
Rothlaufkraut, ſ. Robertskraut.
Rothlein, ſ. Rothfohre.
Röthlich, *adj.* crvenkast, crljenkast, ru-
Röthlichbraun, Röthlichgelb, *adj* crvenkasto smeđj, crv. žut.
Rothliegende, *n.* crvena pĕščina.
Röthling, *m.* (*Labrus anthias*), crveni labrdanj; (*Agaricus rufus*), rujnica; (Wein), rujno vino; ſ. Rothſchwänzchen.
Rothlinie, *f.* (*Murex succinctus*), opasani volak.
Rothlippe, *f.* (*Patella neritoidea*), pẽgava bljudica.
Rothluchs, *m.* ridji ris.
Rothmantel, Rothmäntler, *m.* crven-kabanica; šerežanin.
Rothmaus, *f.* ſ. Lemming.
Rothmetall, *n.* rujna mĕd.
Rothmund, *m.* (*Buccinum haemastoma*),
Rothmündig, *adj.* crvenih ustijuh.
Rothmütze, ſ. Rothkappe; Raben.
Rothnaſe, *f.* crven-nosac.
Rothnaſig, *adj.* crvena nosa.
Rothnetzen, ſ. Blutharnen.
Rothnuß, *f.* crven lĕšnjak.
Rothpilz, ſ. Birkenpilz.
Rothrock, *m.* crven-haljac.
Rothring, *m.* opasana bljudica.
Rothrüſter, *m.* crveni brĕst.
Rothſchenkel, ſ. Rothbein.
Rothſchimmel, *m.* ridji sivac.
Rothſchlägel, ſ. Gimpel.
Rothſchlinge, *f.* ſ. Schlingbaum.
Rothſchnabel, *m.* (*Passer cristatus*), krunasti vrabac; (*Larus minor*, galebac
Rothſchnäbelig, *adj.* crveno-kljun, crvena kljuna.
Rothſchnur, *f.* (tesarska) nit, konac.
Rothſchuppe, *f.* (*Sparus erythrinus*), ar-
Rothſchwanz, *m.* Rothſchwänzchen, *n.* (*Motacilla Phoenicurus*), crvenrepka, žutovoljka.
Rothſchwänzel, *m.* (Wb.) mirkovača.
Rothſchwelken, Rothſpatz, ſ. Schlingbaum, Braunſtein.
Rothſpecht, *m.* šaren dĕtao.
Rothſpießglanzerz, ſ. Rothantimonerz.
Rothſtein, Rothſtift, ſ. Röthel.
Rothſtoff, *m.* crvenina, crvenilo.
Rothſtreifig, *adj.* crvenih prugah.
Rothſtrunk, *m.* (*Rumex acutus*), štavalj, velji štavalj.
Rothſtrumpf; Rothtanne; Rothvogel, ſ. Kuhpilz; Rothfichte; Gimpel.

Rothwälſch, *n.* kozarski, gegavački, poslovički jezik.
Rothwangig, *adj.* rumena lica, rumen.
Rothwein, *m.* crvenika, crvenjak.
Rothweide, *f.* (*Salix purpurea*), (vrba-) crvenica.
Rothſchwanz, Rothwenzel, Rothwürſtling, Rothzagel, ſ. Rothwerden, *n.* crvenjenje.
Rothwild, Rothwildpret, *n.* visoka divljač.
Rothwildhafer, *m.* (*Lolium perenne*), ljulj-ozimac.
Rothwurſt; Rothwurz, ſ. Blutwurſt; Ruhr-
Rothziegel, *f.* (*Chiton ruber*), crvena bajdarka, babuška.
Rothzirkel, *m.* (*Medusa aequorea*), morski kružnik.
Rothzinkerz, *n.* crvena tutija.
Rotiren, *v. n.* kolati, kotati se.
Rötſchel, ſ. Pfirſichkraut.
Rottbirn, *f.* dugorepka.
Rotte, *f.* eine — Räuber, hajdučka četa; (*mil.*) povorka, uzvod; (wdm.) čopor.
Rotten, ſich, *v. r.* sakupiti se, sdružiti se, načetiti se; urotiti se; —, *v. a.* ſ. Ausrotten.
Rottengeiſt, *m.* urotnost.
Rottenmacher, Rottenſtifter, *m.* urotar.
Rottenweiſe, *adv.* četimice; na povorke.
Rotterei, *f.* urota.
Rottgans, ſ. Baumgans.
Rottiren, Rottirer, ſ. Rotten, Rottenmacher.
Rottland, ſ. Rodeland.
Rottmann, Rottmeiſter, *m.* desetnik.
Rottmeiſterſchaft, *f.* desetništvo.
Rotulation, *f.* skladanje.
Rotuliren, *v. a.* skladati.
Rotulus, *m.* skladnik, savoj.
Rotz, *m.* sopolj, šmrkalj, bale*, (sline); (Pferdekrankh.), sakaga, sakagija, sekendija.
Rotzbart, Rotzbube, ſ. Rotzling.
Rotzdrüſe, *f.* sopoljka, sopoljna slězda.
Rotzen, *v. n.* sopoljiti, baliti, zabaliti, sliniti, zasliniti; (den Rotz in die Höhe ziehen), šmrkati; (v. Pferd.) imati sakagiju.
Rotzfiſch, *m.* (*Cottus Gobio*), glavočina.
Rotzig, *adj.* sopoljav, sopoljast, šmrkav, balav, slinav; (v. Pferd.) sakagljiv.
Rotzigkeit, *f.* sopoljavost, šmrkavost, balavost.
Rotzkober, Rotzkolben, ſ. Rotzfiſch.
Rotzling, Rotzlöffel, Rotzmaul, *m.* Rotznaſe, *f.* šmrkavac, sopljivac, slino, balavac, balo, balonja; (v. einem Mädchen), balavica.
Rotzſchlägel, *m.* mosur, šmrkalj, balac.
Rotzſchnecke, *f.* prpolj, balavac.
Rotzzapfen, ſ. Rotzſchlägel.
Roulade, *f.* (*mus.*) rulada; (Speiſe), zavijača.
Rouleau, *n.* svaljak.
Rouliren, *v. n.* kolati; (v. Gelde), okolovati, ići.
Route, *f.* (Richtung), směr; (Weg), put.
Routine, *f.* uvěžbanost; věština; er hat noch keine —, još se nije uvěžtio, uvěžbao.
Routiniren, ſich, *v. r.* uvěžtiti se, izvěštiti se, uvěžbati se.
Routinirt, *adj.* izvěšten, uvěžban; věšt.
Rovert, ſ. Bergfink.
Royaliſt, *m.* kraljevac.
Royalpapier, *n.* regal-papir.
Rubbe, ſ. Robbe.
Rübchen, *n.* repica; (ſpr.) — ſchaben, brusiti prste.
Rübe, *f.* weiße —, repa; gelbe —, mrkva; rothe —, cvekla*, (ſpr.) Kraut und —n, tandara mandara; (*Bulla rapa*), repica; ſ. Schweifrübe.
Rubeanwaſſerſtoff, *m.* rubeano-vodik.
Rubel, *m.* rubalj.
Rübenacker, *m.* repište.
Rübenartig, *adj.* repast.
Rübenbau, *m.* sijanje repe.
Rübenbaum, *m.* (*Dolichos bulbosus*), gomoljasti dugonja.
Rübenbeet, *n.* rèpna lěha (lija).
Rübenfeld, *n.* ſ. Rübenacker.
Rübenfliege, *f.* repnica.
Rübenförmig, *adj.* repast.
Rübenhahnenfuß, *m.* (*Ranunculus bulbosus*), gomoljav žabnjak.
Rübenkerbel, *m.* (*Chaerophyllum bulbosum*), gomoljasta krabilica.
Rübenkohl, *m.* ſ. Kohlrübe.
Rübenkraut, *n.* nat (cima) od repe.
Rübenland, *n.* ſ. Rübenacker.
Rübenſamen, *m.* repno sěme.
Rübenſcheibe, *f.* (*Ascidia rapa*), repasta sumanka.
Rübenweißling, *m.* (*Papilio rapae*), repnjak.
Rübenſchnitz, *m.* križka repe.
Rübeſaat, *f.* Rübeſamen, *m.* (*Brassica Napus*), ogrštica; repica.
Rübeſamenöl, ſ. Rüböl.
Rübezahl, *m.* Zlatoglav.
Rubiacin, *n.* broćevina.
Rubian, *n.* rubijan.
Rubicell, Rubiciell, *m.* rubinac.
Rubin, *m.* rubin.
Rubinapfel, Rubiner, *m.* crvenjača.
Rubinbalaß, *m.* blěd rubin.
Rubinblende, ſ. Zinnober; (rhomboedriſche —), ſ. Rothgiltigerz.
Rubinfarbe, *f.* rubinska mast (boja).
Rubinfarben, Rubinfarbig, *adj.* rubinske masti (boje), kao rubin.
Rubinfuß, *m.* rubinasti slitak, ledac.
Rubinglanz, *m.* světlost rubina; (*Merops brasiliensis*), braziljska žuna.
Rubinglas, *n.* rubinasto staklo.
Rubinlippe, *f.* rumena usna.
Rubinring, *m.* prsten s rubinom.
Rubinroth, ſ. Rubinfarben.
Rubinſchwefel, *m.* crveni mišomor.
Rubinſtein, ſ. Rubin.
Rüböl, *n.* ulje od repice, ogrštice; repično ulje.

Rubriciren, *v. a.* predêliti; razrediti.
Rubrik, *f.* (Spalte), stupac, predêlak; (Abtheilung), razred; ſ. Rubrum.
Rubrikenrechnung, *f.* račun u stupcih.
Rubrum, *n.* naglavje; nadpis; rubrika.
Rübſen, Rübſenöl, ſ. Rübeſaat, Rüböl.
Ruch, *m.* ſ. Krähe.
Ruchbar, *adj.* poznat, razglašen; es wurde —, otidje i. puče glas o tom; pročuhlo, pročulo i. razglasilo se je; svuda se bilo oglasilo; izišlo je na veliki vêtar; — machen, razglasiti; dati, iznêti na glas.
Ruchbarkeit, *f.* poznatost.
Rücheln, *v. n.* (v. Eſel), revati; njakati; (*fig.*) ſ. Murren.
Ruchen, *v. n.* ruljati, rukati.
Ruchert, *m.* čavka.
Ruchgras, *n.* (*Anthoxanthum odoratum*), zlatno koljeno.
Ruchlos, *adj.* bezzakon, bezbožan; opak; ein —er Menſch, bezzakonjak.
Ruchloſigkeit, *f.* bezzakonje, bezbožnost; opačina.
Ruchſaat, *f.* ſ. Klebkraut.
Ruchſtert, *m.* (*Equisetum*), hvošće, preslica.
Ruchtbar, Ruchtbarkeit, ſ. Ruchbar.
Ruck, *m.* makac; einen — thun, maknuti, šenuti, pomaknuti; auf Einen — v. mit Einem —e aufheben, na jedan mah dići.
Rück, *m.* hrbat, kičma, ledja; (in Zuſ.) natrag.
Rückanfall, *m.* — der Erbſchaft, ošašće [naslêdstva.
Rückanſpruch, ſ. Regreß; Rückanſprüche machen, ſ. Regreß nehmen.
Rückanzeige, *f.* uzjava.
Rückberufungsſchreiben, *n.* opozivnica.
Rückbetagen, ſ. Poſtdatiren.
Rückbezüglich, *adj.* povratni.
Rückbleibſel, *n.* ostatak.
Rückblick, *m.* obzir, osvrtak; einen — thun, ſ. Rückblicken.
Rückblicken, *v. n.* obazreti se, osvrnuti se, ogledati se (na . . .).
Rückbrett, *n.* šupljača.
Rückbringen, *v. a.* doněti, dovesti natrag.
Rückbürge, *n.* uzporuk; pojamac; drugi poruk.
Rückbürgſchaft, *f.* uzporuč, uzporučanstvo, pojamstvo.
Rückdenken, *v. a.* an ſein früheres Leben —, pomisliti na prijašnji život.
Rückdeutend, *adj.* povratni.
Rücke, *f.* (*Corvus frugilegus*), poljska vrana.
Rückempfang, *m.* uzprijam; — des Vorſchuſſes, primanje povraćene predplate; er ſoll den — beſtättigen, neka zasvêdoči, da mu je povraćeno.
Rückempfangbeſtättigung, *f.* uzprijamnica, svêdočba o povratu.
Rucken, *v. n.* gukati, gugutati.
Rücken, *v. n.* maći se, maknuti se, pomaći se, pomicati se; näher —, primaći se, primicati se; weiter —, odmaći; rücke hinauf, pomakni se više; die Sonne rückt immer höher, sunce oskače sve više; höher — (im Amte), promaći se; popeti se više; es will nicht —, neće da napreduje; die Zeit rückt näher, vrême se primiče, približava; die Truppen rückten ins Land, vojska je ulêzla, unišla, stupila u zemlju; ins Feld —, ići, otići na vojsku; an die Donau —, krenuti vojsku na Dunav; aus dem Lager —, dignuti tabor; krenuti se; mit dem Gelde aus d. Taſche —, izvaditi kesu; —, *v. a.* maći, šenuti, krenuti; (von der Stelle —), pomaći, pokrenuti, poměriti, poměstiti, pošenuti; pomicati; den Tiſch an die Wand —, primaći stol k zidu; auf die Seite —, odmaći; den Zeiger —, pomaći skazaljku.
Rücken, *m.* (d. Gebirges), slême, bilo; (ein. Beetes), vrh; (eines Meſſers), teluće, telut, tilut; mit dem — (z. B. eines Meſſers), tilutice; (Heu—), naviljak; das Heu in — legen, naviljčiti sêno; (d. Thieren), hrbat, povor, sapi; (d. Menſch.), ledja, kičma, hrbat; einen krummen — machen, guriti se, poguriti se; er hat einen ſteifen —, krute je kičmenice; Einem den — ſtreichen, namazati, protrti komu ledja; izmazati koga; svetiti komu drvena masla; Einem den — kehren, okrenuti komu ledja; Einem den — kratzen, sve oko koga lile mile; etwas hinter Jemandes — thun, činiti što krišom i. tajom od koga; činiti što izza ledjah komu; dem Feind in den — fallen, zapasti neprijatelju za ledja; er hat den Feind im —, zašao mu je neprijatelj za ledja; er hat den — gedeckt, vruć je s ledjah; er hat den — nicht gedeckt, studen je s ledjah; das Glück wandte ihm den —, zla i. loša mu je sreća priskočila; auf dem —, naledjaške, naleđke; auf dem — liegen, ležati na uznač; längs dem —, poledjaške; auf den — laden, zaprtiti, uprtiti (što); auf dem — tragen, na uprt što nositi; (suknjak) na krkači nositi; er hat einen breiten —, mnogo može nositi, podnêti.
Rückenader, *f.* hrbtena žila.
Rückenband, *n.* hrbtena veza.
Rückenbirn, ſ. Pfundbirn.
Rückendarre, *f.* hrbtena suša.
Rückendrüſe, *f.* hrbtena žlêzda.
Rückenfell, *n.* ſ. Rückenhaut.
Rückenfläche, *f.* poledjina.
Rückenfloße, *f.* hrbtena peraja.
Rückenfloſſer, *pl.* hrbtoperke [tonožac.
Rückenfüßer, *m.* (*Dromia Rumphii*), hrb-

Rückengegend, *f.* hrbtište, povorje.
Rückengelenk, *n.* ſ. Rückenwirbel.
Rückengranne, *f.* hrbtena osina.
Rückenhalt, *m.* zapleće; Einen — ſein, biti komu štit.
Rückenhalter, *m.* zaplećnik.
Rückenhaut, *f.* poledjina.
Rückenhöcker, *m.* grb.
Rückenkäfer, *m.* (*Zabrus gibbosus*), grban.
Rückenkamm, *m.* greben.
Rückenklinge, *f.* oštrac s tilutom.
Rückenkorb, *m.* krošnja.
Rückenlähmung, *f.* uzma ledjah.
Rückenlehne, *f.* zastolje; naslon.
Rückenmark, *n.* hrbtenjača.
Rückenmarksentzündung, *f.* žar hrbtenjače.
Rückenmarksgang, *m.* Rückenmarkskloch, *n.* Rückenmarkskanal, *m.* kralježnica.
Rückenmuskel, *m.* hrbtena mišica.
Rückennaht, *f.* hrbteni, zadnji šav.
Rückennerve, *m.* hrbteni živac.
Rückennetz, *n.* mreža zapešća.
Rückenrabe, *m.* ſ. Saatkrähe.
Rückenriemen, *m.* povornjak.
Rückenrippe, *f.* rebro na naličju (lista).
Rückenschild, *m.* gornji štit.
Rückenschlag, *m* udar po ledjih.
Rückenschmerz, *m.* ledjobolja.
Rückenschwimmer, *m.* ſ. Ruderwanze.
Rückenseite, *f.* naličje; (*bot.*) hrbat.
Rückenständig, *adj.* hrbteni.
Rückenstreif, *m* povor.
Rückenstreifraupe, *f.* povornica.
Rückenstück, *n.* (Rückentheil), poledjina.
Rückenweh, *n.* ſ. Rückenschmerz.
Rückenwind, *m.* větar u krmu.
Rückenwirbel, *m.* kralježak.
Rückenwolle, *f.* povorina(-vuna).
Rückenzweig, *m.* ogranak hrbtene kucavice.
Rücker, *m.* pomicaljka.
Rückerinnern, ſich, *v. r.* spomenuti se, opominjati se; uspomenuti se.
Rückerinnerung, *f.* uspomena; spomen; eine angenehme —, sladka uspomena.
Rückerl, *n.* (*Bellis perennis*), krasuljak.
Rückerlag, *m.* — der Klage, povrata tužbe.
Rückersatz, *m.* povrata.
Rückersatzrecht, *n.* pravo na povratu.
Rückfahren, *v. n.* voziti se natrag.
Rückfahrt, *f.* vožnja natrag; auf der —, kad (smo se) natrag vozili.
Rückfall, *m.* (eines Lehns), povratak; (einer Krankheit), odvala; einen — bekommen, odvaliti se; der Fieberkranke bekam einen —, groznica mu se je povratila; — zur Sünde, povratak u grèh; — zum Verbrechen, povratak ka zločinstvu.
Rückfallen, *v. n.* povratiti se; (v. Kranken), odvaliti se.
Rückfallgeld, *n.* povratbina; (Annaten), prvogodiština.
Rückfällig, *adj.* povraćen; povratan; — werden, ſ. Rückfallen; Recidiv.
Rückflug, *m.* natrag lećenje.
Rückfluß, *m.* uztok.
Rückfodern, Rückfordern, ſ. Zurückfordern.
Rückfracht, *f.* tovar za povratak.
Rückfrage, *f.* priupit; — halten, priupitati.
Rückgabe, *f.* vraća, povraćaj.
Rückgang, *m.* povratak; (einer Sache), nazadak; ſ. Regreß.
Rückgänger, *m.* povratnik.
Rückgängig, *adj.* (rückwärts gehend), nazadan; — werden, razvrći se; — machen, razvrći.
Rückgängigkeit, *f.* nazadnost.
Rückgehen, *v. n.* nazadovati; ſ. Zurückgehen.
Rückgewalt, *f.* ſ Repreſſalien.
Rückgrath, *m.* hrbtenica, kičma, kičmenica, kičmenjača, kralježak, grbina, grbača.
Rückgrathbein, *n.* kralježak.
Rückgrathsmuskel, *m.* mišica hrbtenice.
Rückgrathsthiere, *pl.* kralježnjaci, kosturnjaci, kičmenjaci.
Rückgrathstrecker, *m.* pružao hrbtenice.
Rückgriff, *m.* nazadnji poseg.
Rückgurt, *m.* poram.
Rückhaken, *m.* pomakalj.
Rückhall, *m.* jeka.
Rückhallen, *v. n.* odzivati se.
Rückhalt, *m.* uzteg; ohne —, ſ. Rückhaltlos; ohne — ſprechen, govoriti na sva usta.
Rückhalten, ſ. Zurückhalten.
Rückhaltlos, *adj.* bez obzira; —, *adv.* bezobzirce.
Rückkauf, *m.* nazadnja kupnja
Rückkaufen, *v. a.* kupiti što nazad.
Rückkäuflich, *adj.* es iſt —, može se nazad kupiti.
Rückkehr, Rückkunft, *f.* povratak.
Rückladung, ſ. Rückfahrt.
Rücklauf, *m.* nazadni tèk.
Rücklaufen, ſ. Zurücklaufen.
Rückläufig, *adj.* nazada tekući; povraćajući se; ſ. Retrograd.
Rückleine, *f.* razpinjalo.
Rücklings, *adv.* natražke; — fallen, nauznak, na uznako, nauznačice, na uznač pasti; — gehen, nazadovati; Einen — anfallen, navaliti na koga s traga, izza ledjah.
Rückmarſch, *m.* nazadna hodja; povratak; auf dem —e der Truppen, kad se je vojska vraćala.
Rücknahme, *f.* uzimanje natrag.
Rückprall, *m.* odskok, odraz.
Rückrechnung, *f.* račun druge stranke.
Rückreiſe, *f.* putovanje natrag; povratak; auf der —, nazad grede; für Hin- und —, za put tamo i ovamo.
Rückruf, *m.* opoziv.
Rückrufen, ſ. Zurückrufen.
Rückrufſchreiben, *n.* opozivnica.
Rückſchein, ſ. Revers.

Rückſchlag, *m.* odraz, odboj; (*fig.*) nazadak; ſ. Rückwirkung.
Rückſchließen, *v. n.* nazadkê suditi.
Rückſchluß, *m.* nazadni sud; etwas gegen — ſenden, poslati što uz povrat i. na povrat; unter — des Communicats . ., uz povrat priobćena pisma.
Rückſchreiben, *v. a.* odpisati.
Rückſchreiben, *n.* odpis.
Rückſchreiten, *v. n.* uzmaći, uzmicati, nazadovati; udariti, trgnuti natrag.
Rückſchritt, *m.* nazadak; —e machen, nazadovati.
Rückſeite, *f.* zadnja strana; (an Münz.) naličje.
Rückſicht, *f.* obzir; (Rückblick), ogled, osvrtak; auf etwas — nehmen, ogledati se, osvrtati se na što; uvažiti što; er nimmt darauf keine —, neobraća za to glave, negleda toga; in — auf ſeine geleiſteten Dienſte, poradi njegove službe; gledeć na njegovu službu; (Achtung), Einem die ſchuldige — verſagen, uzkratiti komu dužno štovanje; ohne — auf Perſonen, negledajuć tko je tko; ſ. Nachſicht.
Rückſichtig, ſ. Discret.
Rückſichtlich, *adv.* glede, gledeć, gledajuć (na što); — ſeiner anderweitigen Verdienſte, radi njegovih drugih zaslugah.
Rückſicht(s)los, *adj.* bezobziran; neustručan; —, *adv.* bezobzirce, bezobzirno; negledajuć ni na što, ni na što se neobziruć.
Rückſichtsloſigkeit, *f.* bezobzirnost; neuſtručnost.
Rückſichtsnahme, Rückſichtsnehmung, *f.* obziranje, gledanje na što.
Rückſichtswürdig, *adj.* uvaženja, poštede vrêdan.
Rückſiegel, *n.* uzpečat.
Rückſitz, *m.* zadnje sêdalo, zadnje mêsto.
Rückſprache, *f.* dogovor, dogovaranje; — halten, nehmen, dogovoriti se, dogovarati se (s kim).
Rückſprung, *m.* uzskok.
Rückſtand, *m.* zaostatak, kusur*; im —e ſein, zaostati; dužan biti; den — bezahlen, izmiriti, izplatiti (n. p. dug); — einer Zahlung, neizplatak, neizplata; Rückſtände von Amtsgeſchäften, zaostatci, ostatci uredovnih poslovah.
Rückſtändig, *adj.* zaostao; —e Steuern, neizmiren porez; —er Gehalt, neizplaćena, neprimljena, nedobivena plaća.
Rückſtändige, *m.* zaostalac.
Rückſtandsausweis, *m.* izkaz zaostatka.
Ruckstaube, ſ. Ringeltaube.
Rückſtehen, *v. n.* zaostati, dužan biti; ſ. Zurückſtehen.
Rückſtellig, *adj.* — machen, razvrći; ſ. Rückſtändig.
Rückſtrahl, *m.* odsêv.
Rückſtrahlen, *v. n.* odsêvnuti, odsêvati.
Rückſtrich, *m.* nazadni pis; (v. Vögeln), povratak.
Rücktreten, *v. n.* odstupiti, odstupati.
Rücktritt, *m.* odstup; uzmak.
Rückung, *f.* pomak; šenuće.
Rückverfolgung, *f.* uzgon gonitelja; uzpotoč.
Rückverkauf, *m.* nazadnja prodaja; prodaja natrag.
Rückverkaufsrecht, *n.* pravo nazadnje prodaje; er genießt d. —, vlastan je natrag prodati.
Rückverrechnung, *f.* račun druge stranke.
Rückverwandlung, *f.* navratna proměna.
Rückwälzen, *v. a.* uzvaljati.
Rückwärts, *adv.* natrag, natražke; (von hinten), s traga, odzad; — fallen, ſ. Rücklings; — kommen, povratiti se; — gehen, natražke ići, nazadovati; er kann weder vor- noch —, ni kud natrag, ni kud naprêd; Einem die Hände — binden, svezati komu ruke naopako.
Rückwärtsdreher, *m.* uzvratica.
Rückwärtszieher, *m.* uzteznica.
Rückwechſel, *m.* uzměnica.
Rückweg, *m.* povratak; povratište; einen andern — nehmen, drugim se putem vratiti; auf dem —e ſein, vraćati se.
Rückweichung, *f.* odmak.
Rückweiſe, *adv.* na mahove; — arbeiten, raditi na oduške.
Rückwind, *m.* wir hatten einen —, větar je duhao na saganak i. na mahove.
Rückwirken, *v. n.* uztucati; nazad dêlovati.
Rückwirkung, *f.* uztucanje, protivno dêlovanje; — ausüben, ſ. Rückwirken.
Rückzahlen, *v. a.* povratiti (novce); naplatiti.
Rückzahlung, *f.* povrata; naplata.
Rückzoll, *m.* uzvratna carina.
Rückzug, *m.* povratak; (*mil.*) uzmak, uzmicanje.
Rückzugsordnung, *f.* red uzmaka.
Ruddik, *n.* grmlje, čbun.
Rude, ſ. Raute; Räude.
Rüde, *m.* (b. Hunden) pas; (b. Wölfen) vuk; (b. Füchſen) lisac; (Hetzhund), samosov.
Rudel, *n.* (z. Umrühren), mêšaljka; (Gerege), motka; ein — Schweine, čopor svinjah.
Rudeln, *v. n.* gibati se; —, *v. a.* mêšati, izmêšati.
Rudelweiſe, *adv.* na čopore.
Ruden, *m.* (*Cyprinus gibelio*), karasac.
Rüdenhund, *m.* samosov.
Rüdenknecht, *m.* samosovar.
Rüdenpartei, *f.* samosovari.
Ruder, *n.* veslo; das — führen, veslati, (*fig.*) krmiti, krmaniti (čim), ravnati (što); (wdm.) plovaće nogo.
Rudera, ſ. Trümmer.
Ruderband, *n.* uže od krme.
Ruderbank, *f.* (veslarska) klupa.

Ruderblatt, *n.* pero u vesla.
Ruderburſche, *m.* veslarče.
Ruderente, *f.* (*Anas mersa*), patka-topljica.
Ruderer, *m.* veslar, vozar.
Ruderfeder, ſ. Schwungfeder.
Ruderfiſch, *m.* (*Perca sectatrix*), branzin-slědnik.
Ruderfloße, *f.* plovca.
Ruderfüße, *pl.* veslaste noge.
Ruderfüßer, *pl.* (*Pinnipeda*), plitvonožci.
Rudergabel, *f.* soha (od vesla).
Rudergänger, *m.* krman, kormanoš.
Rudergat, ſ. Ruderloch.
Rudergeräth, *n.* veslala.
Rudergriff, *m.* rucalj (u vesla).
Ruderhaken, *m.* samac (u krmila).
Ruderkahn, *m.* čun s krmilom.
Ruderknecht, ſ. Ruderer.
Ruderleute, *pl.* veslari, vozari.
Ruderloch, *n.* rupa za veslo.
Ruderlos, *adj.* bez vesla.
Rudermeiſter, *m.* nadveslar.
Rudern, *v. a.* veslati, voziti; (*fig.* mit den Armen im Gehen —), mahati rukama kao konj (kobila) repom; (v. Birkhahne), grajati.
Rudern, *n.* veslanje.
Rudernachen, ſ. Ruderkahn.
Rudernagel, *m.* palac, škaram.
Ruderpfoſte, *f.* stup od krme.
Ruderrad, *n.* veslaće kolo.
Ruderpinne, *f.* argola.
Ruderring, *m.* strop (od vesla).
Ruderſchiff, *n.* (ladja-)veslarica.
Ruderſchlag, *m.* mah vesla; mahanje vesalah.
Ruderſchwanz, *m.* rep za veslanje.
Ruderſklave, *m.* galijaš.
Ruderſtange, *f.* Ruderſtock, *m.* štica (ladjarska).
Ruderſtropp, *n.* ključ, strop od vesla.
Ruderwanze, *f.* (*Notonecta*), uznačarka.
Ruderwerk, *n.* veslovje.
Rudolf, *m.* Rudolfsſchnecke, *f.* (*Buccinum persicum*), perzijanski rogač.
Ruf, *m.* zov, poklič, klik; der — der Natur, glas prirode; (zu ein. Amte), poziv; einen — erhalten, pozvan biti; (v. Rufen), vapaj; povik; vik; (*mil.*) den — blaſen, trubiti na izkup; (Gerücht), es geht der —, glas je i. ide, glasa se; einen guten — haben, im guten —e ſein, imati dobar glas; er ſteht in üblem —e, na zlu je glasu; zlim je plaštem ogrnut; rep se za njim vuče; razvikan je; zlo se za njim govori; in böſen — bringen, ozloglasiti; (Renommee), slava; in — kommen, izaći na glas; er ſteht in einem unverdienten —e, slovi, a nije zaslužio; er ſteht in großem —e, na glasu je, glasovit je; glas mu leti i. cvati; in — bringen, proslaviti; (wdm.) vabac;
Rufe, *f.* krasta. [ſ. Rufe.
Rufen, *v. a.* pokliknuti, klicati, vikati; es ruft Jemand, nětko viče, vapi; (ſpr.) rufe nicht Juch bis du über den Graben biſt, najprije skoči, pa onda reci hop; laut —, vikom vikati; zu Gott —, zazivati Boga; um Hilfe —, pomagaisati; udariti u pomaganju; zaoriti pomaganju; zvati u pomoć; vapiti za pomoć; Feuer —, vikati, da je vatra; ins Gewehr —, zvati pod puške; —, *v. a.* zvati, zovnuti, pozvati; Einen —, zvati, vikati koga; zu ſich —, dozvati, dozivati, dovikati, dovikivati koga; Stunden —, glasiti, ozivati ure; beim Namen —, imenovati, poimence zvati; du kommſt wie gerufen, u dobri čas si došao; u sto dobrih časah si došao; Einen zum Zeugen —, zvati koga za svědoka; Einem etwas ins Gedächtniß —, opomenuti koga na što; spomenuti komu što; —d, *adv.* povikom.
Rufendung, *f.* peti padež, vokativ.
Rufer, *m.* pozovič, dozivač.
Ruffall, *m.* ſ. Rufendung.
Ruffel, Ruffhobel, ſ. Schruffhobel.
Rüffelbaum, Rüffelkamm, Rüffeln, ſ. Riffelbaum uſw.
Rufferig, Rüfig, *adj.* okoreo; skorušen; — werden, skorušiti se.
Ruffraut, *n.* (*Erigeron acre*), ljut turan.
Rufolf, *m.* ſ. Aalquappe.
Rügbar, *adj.* ukoriv, ukoran.
Rügbarkeit, *f.* ukornost, prěkornost.
Rüge, *f.* ukor, korba, prekuda, prěkorka; das verdient eine —, to valja ukoriti; eine — anſtellen, iztraživati; ſ. Rügegericht.
Rügeamt, *n.* mali sud.
Rügebar, *adj.* — werden, tužiti.
Rügeblick, *m.* zazorni, koreći pogled.
Rügegericht, *n.* mali redarstveni sud.
Rügen, *v. a.* ukoriti, prekoriti, prekoravati; skuditi; (ahnden), ein Vergehen —, globiti (koga) za prestupak.
Rüger, *m.* karač, kudilac.
Rügerichter, *m.* mali sudac.
Rügeſtrafe, *f.* globa.
Ruhe, *f.* mir, pokoj; (am Gewehre), ſ. Raſt; der Hahn (eines Gewehres) ſteht in —, odapet je orlić, vuk, kokot, oroz; der Knabe hat keine —, děčak se jednako vrpolji, migolji i. meškolji; er kann nicht zur — kommen, nemože da se izpokoji i. odmori; er hat keine — vor dem Knaben, děčak mu neda mira, děčak ga jednako napastuje; laß die Mädchen in —, prodji se děvojakah; stoj s mirom od děvojakah; laß mich in —! ostavi me s mirom! nediraj u me! daß Einer den Andern in — laſſe! da sědite s mirom jedan od drugoga! ſich in — begeben,

primiriti se; ein. Beamten in —(stand) setzen, urednika (činovnika) u mir postaviti; er liebt die —, prijatelj je mira, pokoja; sein Gemüth ist noch nicht in —, još mu se nije smirila duša; Niemand hat — vor ihm, nitko nemože od njega ostanuti; mit —, in —, mirno; in — und Friede, u miru i pokoju; die — einer Familie stören, narušiti mir u kući; öffentliche —, javni, obći mir; d. nächtliche —, noćni počinak; —! mir! primiri! der — pflegen, počivati; (die — ein. Ackers), prělog, parlog; izpokoj; er hat weder — noch Rast, neima mira ni pokoja; sich zur — legen, smiriti se; eine angenehme — wünschen, laku noć želiti; zur — eingehen, upokojiti se; (wbm.) loža, leže; s. Ruhepunkt.

Ruhebank, *f.* počivalo.

Ruhebedürftig, *adj.* potreban mira.

Ruhebett, *n.* počivaljka, zofa.

Ruhebock, *m.* konjic.

Ruhebühne, *f.* počivalište.

Ruhefeind, *m.* nemirko.

Ruhefeld, s. Brachfeld.

Ruhefreund, *m.* ljubomir.

Ruhegehalt, *m.* primirnica; s. Pension.

Ruhejahr, *n.* godina od počinka.

Ruhekammer, *f.* ložnica.

Ruhekissen, *n.* (spr.) ein gutes Gewissen ist ein gutes —, mirno srce Boga moli, a nemirno suze roni; blago dobromu činu i světlomu obrazu!

Ruhelos, *adj.* nemiran; bez pokoja.

Ruhen, *v. n.* (aus—), von der Arbeit —, počivati od posla; er ruhete von seinen Werken, odpočinu od svojih dělah; die Wage ruhet, tezulja je na ravni; die Pferde ein wenig — lassen, izpokojiti konje; sanft —, mirno počivati; sanft ruhe seine Asche! laka mu zemljica! die Leidenschaft ließ ihn nicht —, nedade mu strast mira; er ruhte nicht, bis er gefangen wurde, nije si dao mira i. nije mirovao, dok ga nisu uhvatili; er läßt einen nicht —, neda čověku mira; das Schwert ruht in der Scheide, mač spava u koricah; der Acker ruhet, njiva je na ugaru; wie haben Sie geruht? kako ste spavali? jeste-li mirno osvanuli? sein Vater ruht schon im Grabe, otac mu već leži u grobu; ihr Arm ruhte auf seiner Schulter, na pleće mu se je naslonila; der Geist Gottes ruhet auf ihm, duh Božji je na njem; sein Blick ruhte unverwandt auf dem Greise, nije smetnuo oka sa starca.

Ruheort, *m.* počivalište. [odmorište.

Ruheplatz, *m.* počivalište; (auf Treppen), stanka; (Bewegungspunkt), podporište.

Ruheriegel, *m.* srednji zavor.

Ruhesaal, *f.* prěložki i. ugarski usěv.

Ruhesessel, *m.* počivanj; naslonjač.

Ruhesitz, *m.* mirogoj; gomirje; s. Ruhebank.

Ruhesitzer, *m.* mirovac.

Ruhestab, *m.* (slikarska) podporka.

Ruhestand, *m.* primirstvo; mirovanje; in — versetzen, primiriti koga, staviti koga u mir.

Ruhestatt, Ruhestätte, *f.* počivalište; (*fig.*) grob.

Ruhestein, *m.* počivak.

Ruhestelle *f.* s. Ruheplatz.

Ruhestifter, *m.* miritelj; razvadjač.

Ruhestiftung, *f.* mirenje; razvadja.

Ruhestörer, *m.* smutljivac, mutilac, prznica, nemirnik; —in, *f.* smutljivica; nemirnica.

Ruhestörung, *f.* narušaj pokoja, mira; nemir.

Ruhestunde, *f.* ura od počinka; odmor.

Ruhetag, *m.* dan od počinka.

Ruhevoll, *adj.* prepokojni.

Ruhezeichen, *n.* znak počinka; (*mus.*) stanka.

Ruhezeit, *f.* odmor; počinak.

Ruhig, *adj.* ein —es Leben, pokojni život; — stehen, mirno stojati; — werden, umiriti se, smiriti se; — sein, sich — verhalten, mirovati; sei doch —! miruj već jedanput! — sitzen, sěděti s mirom; — seiner Wege gehen, s mirom proći; das —e Grab, tihi grob.

Rühlen, *v. n.* kreketati.

Ruhm, *m.* slava; glas; sich — mit etwas erwerben, proslaviti se čim; dies vermehrt seinen —, s toga mu slava raste; dies gereicht ihm zum —, to ga dići; ohne — zu melden, bez hvalisanja; neću da se hvalim, nu . . .; nehvaleć se; sich mit — bedecken, proslaviti se; s. Gerücht.

Ruhmbedeckt, *adj.* proslavljen.

Ruhmbegier, Ruhmbegierde, *f.* slavoljubje, želja za slavom.

Ruhmbegierig, *adj.* slavičan; slavoljuban, željan slave; ein —er Mensch, slavica, slavoljub.

Ruhmbekränzt, *adj.* slavom slavan.

Ruhmdurst, Ruhmdurstig, s. Ruhmbegier, Ruhmbegierig.

Rühmen, *v. a.* slaviti; man rühmt ihn als einen rechtschaffenen Mann, slovi s poštenja; sich —, hvaliti se, zahvaliti se, pohvaliti se, dičiti se; sich seiner Vorzüge —, hvaliti svoju vrsnoću; ich rühme mich dessen nicht, neponosim se tim; viel Rühmens von einer Sache machen, hvalisati, velesigati, veličati što.

Rühmend, *adj.* pohvalan.

Rühmer, *m.* hvalilac.

Ruhmgekrönt, s. Ruhmbekränzt.

Ruhmgier, Ruhmgierig, s. Ruhmbegier, Ruhmbegierig.

Ruhmgöttin, *f.* Slava.

Rühmlich, *adj.* slavan, dičan; das ist

nicht —, to nije dostojno hvale, pohvale, slave; ſein Amt — verwalten, dično, pohvalno službovati.
Rühmlichkeit, *f.* pohvalnost; dostojnost pohvale, hvale; dičnost.
Rühmling, *m.* hvališa, hvalislav.
Ruhmlos, *adj.* bezslavan, bez slave, hvale.
Ruhmloſigkeit, *f.* bezslavje.
Ruhmneid, *m.* zavist slave.
Ruhmneider, *m.* zavistnik slave.
Ruhmredig, *adj.* hvališav, hvalislavan; torlav, hvastav; — ſein, hvalisati se, hvastati se; e. —er Menſch, ſ. Rühmling.
Ruhmredigkeit, *f.* hvastavost, torlavost; [hvalisanje.
Ruhmreich, *adj.* preslavan.
Rühmſeln, Rühmſen, Rühmſer, Rühmſam, ſ. Prahlen, Prahler, Prahleriſch.
Ruhmſucht, *f.* slavohlepje, pohlepa na slavu.
Ruhmſüchtig, *adj.* slavičan, slavohlepan; pohlepan na slavu; ein —er Menſch, slavohlep, slavica.
Ruhmvoll, *adj.* vrlo slavan, preslavan.
Ruhmwürdig, Ruhmwürdigkeit, ſ. Rühmlich uſw.
Ruhr, *f.* (rothe), srdobolja; srčana, slaba, griža; (b. Schwein.) prostreo; weiße —, ſ. Durchfall; (b. letzte Hacke), prašitba, prašak. [od srca.
Ruhmalant, *m.* (*Inula dysenterica*), oman
Ruhrartig, *adj.* srdobolan.
Rührbar, *adj.* ganutljiv, ganiv.
Rührbarkeit, *f.* ganutljivost.
Rührei, ſ. Eierrühr.
Rühreiſen, *n.* (željezna) mešaljka.
Rühren, *v. a.* krenuti, maknuti, šenuti; ich kann mich nicht —, ich kann kein Glied —, nemogu se ni maknuti, ganuti; rühre dich nicht! da se nisi makao (odatle)! ni makac (s mesta)! er rührte ſich nicht, nije se pomerio; nit se maknu, nit pomaknu, niti trenu, niti se prenu; Einen —, ganuti, tronuti, pomaći koga; es rührte ſie, dožali joj se; das hat mich gerührt, to mi je palo na srce; er wurde gerührt, razžalilo mu se je; Einem das Herz —, dirnuti komu u srce; zu Thränen —, razplakati (koga); er wurde zu Thränen gerührt, proplaka od milinja; es würde einen Stein —, iz kamena bi suza udarila; (be—), taknuti, tegnuti, tuknuti; die Trommel —, bubnjati, udariti u bubanj; er wurde vom Blitze gerührt, munja ga je ošinula, grom ga je udario, ošinuo; er wurde vom Schlage gerührt, kaplja mu je pala; (um—), mešati, promešati; (arbeiten), raditi, truditi se; ſ Ruhren.
Ruhren, *v. a.* (Wb.) prašiti, prahati, sebičiti, oprašiti; izgrnuti, izgrtati; d. Acker —, prašiti, premekotiti njivu.
Rühren, *n.* gibanje; mešnja; ſ. Rührung.
Rührend, *adj.* žalostiv, ganovit, u srce dirajući.
Ruhrfurche, *f.* prašitba, sebica; d. Acker die — geben, ſ. Ruhren.
Rührfaß, ſ. Butterfaß.
Rührgabel, *f.* vilice za mešanje.
Rührgerte, *f.* šiba za vabca.
Rührhaken, *m.* mešalo; (Hakenpflug), ralo, ralica.
Rührholz, *n.* grnalo; (d. Gärber) veslo.
Rührig, *adj.* rušan, žustar; provrtan; er iſt noch —, još je držeć; eine —e Stadt, živ grad; Prag iſt eine —e Stadt, u Pragu je svo žurba; ei —er Menſch, provrtalo; — ſein, prometati se.
Rührigkeit, *f.* okretnost; provrtnost; vrtnja, promećurnost; živahnost.
Rührkelle, *f.* mešaljka, mešalo, mešnjica; ſ. Rührlöffel.
Ruhrkirſche, ſ. Cornelkirſche.
Ruhrkrank, *adj.* srdobolan; er iſt —, ima srdobolju.
Ruhrkranke, *m.* srdobolac.
Ruhrkraut, *n.* (*Gnaphalium*), smilje; ſ. Ruhralant; Dürrwurz; Ruhrwurz.
Rührkübel, *m.* mešaonik.
Rührlerche, *f.* ševa-vabica.
Rührlöffel, *m.* varjača; ſ. Rührkelle.
Rührlöffelbrett, *n.* žličnjak.
Rührmichnichtan, ſ. Springkraut.
Rührmilch, *f.* gruševina, grušalina.
Ruhrmittel, *n.* lek od srdobolje.
Rührnagel, *m.* čekalo, čektalo.
Ruhrnuß; Ruhrpflanze; Ruhrecht, ſ. Lambertsnuß; Ruhrkraut; Strandrecht.
Rührſam, *adj.* okretan.
Rührſamkeit, *f.* okretnost.
Rührſcheit, *n.* Rührſtange, *f.* Rührſtecken, *m.* mešalo, mešajica.
Rührung, *f.* mešanje, mešnja; (Bewegung), gibanje, micanje; — des Herzens, diranje srca; ganuće, tronuće; er weinte vor —, plakao je od milinja.
Rührungslos, *adj.* nepomičan; (*fig.*) neganut, netronut, nežalostiv.
Rührvogel, *m.* vabica.
Ruhrwurz(el), *f.* (*Tormentilla*), steznik; die braſilische —, ſ. Brechwurzel.
Ruin, *m.* propast, razsap, poguba, pogibija; er iſt mein —, on je moj zator, zatornik.
Ruine, *f.* razvala, razvalina, podrtina, podor; zidine, mirine; (einer Burg), gradina.
Ruiniren, *v. a.* zatrti, upropastiti, strmorom okrenuti; razkućiti; (e. Haus), [razoriti.
Ruke, ſ. Runke.
Rukubaum, *m.* (*Bixa orellana*), orlean.
Rülps(er), *m.* podrig.
Rülpſen, Rülzen, *v. n.* rigati; er rülpſt, podriguje mu se; er rülpſte, podrignu mu se.

Rülpſen, *n.* rigavica; podrigivanje.
Rülpſer, *m.* rigalo.
Rum, *m.* rum.
Rummel, *m.* (Geräuſch), štropot, buka; (Haufen), krndija, hrpa; (Plunder), starež, staretine, ropotarija; im — kaufen, kúpiti na poprék, djuture.
Rümmel, *m.* žléb; (Forſtw.) panj; ſ. Rummelkauf.
Rummelei, *f.* štropotanje; (alte Sachen), olupine, ropotarija; (altes Haus), kućerina.
Rummelkauf, *m.* kupnja učénice, odsékom, djuturice.
Rummeln, *v. n.* štropotati; šobotati; bubati; ſ. Rumpeln.
Rummelrübe, ſ. Runkelrübe.
Rumor, *m.* talabuka, klopot; ſ. Gepolter.
Rumoren, *v. n.* talabučiti, bučiti, grajati.
Rumpelbaum, *m.* krznarski konj.
Rumpelkammer, *f.* ropotarnica, starežnica.
Rumpelkaſten, *m.* ropotarnik, starežnik.
Rumpeln, *v. n.* štropotati; auf den Boden —, stropoštati se, strovaliti se, soriti se; in das Zimmer —, hrupiti, bahnuti, munuti u sobu.
Rumpelwerk, Rumpelzeug, *n.* ropotarija; olupine, starež.
Rumpf, *m.* (ein. Menſchen), tulina, trup, trupina; d. Kopf vom —e hauen, odrubiti glavu, (*poét.*) uzeti sa ramenah glavu; (eines Hemdes), stan; (eines Schiffes), korito; (ein. Stiefels), sara, truba; (einer Kachel), podloga; (in Mühlen, Einfaſſung des Beutels), porub kese; (Schuh), toce, koritce; (Goſſe), koš, grot, grotlo; (Bienenſtock), stublika, stubanj; košnica; (aus Baumrinde), lubura, krbulja, kozla, kuzó, kuzolić.
Rumpfelig, *adj.* kožurav, smežuran, smršten.
Rümpfen, *v. a.* das Maul, die Naſe —, prćiti, naprćiti usne; prćiti se, pućiti se, puriti se, naprćiti se; über etwas die Naſe —, podrugivati se, podsmêhavati se čemu.
Rumpfholz, *n.* gladilica (lončarska).
Rumpfleder, *n.* koža za sare.
Rumpfleiter, *m.* košnjak.
Rumpfloch, *n.* grlo u kese, koša.
Rumpfmulde, *f.* Rumpfſchuh, *m.* toce, Rumpfzange, *f.* klêšćine.
Rümpler, Rumpler, *m.* štropotalo, tarlabučar.
Rumpumpeln, ſ. Rumpeln.
Rund, *adj.* krugao, okrugao, kružan; (kugel—), kruglјast, okrugao; (ſtiel—), obao; eine —e Walze, oblica, valjak; ein —er Stengel, obla stabaljika; ein —es Blatt, okrugao list; — um, u naokrug, kružce, naokružce; — um das Haus, u okolo, u naokolo kuće; — um beſchütten, obasuti; die Haare — herum abſchneiden, obrezati kosu (na okolo); der Kopf geht mir —, vrti mi se glava; zemlja i. trava se oko mene okreće; —e Backe, puno lice; —e Stirn, propupilo čelo; ſich — eſſen, zaobliti se; podkožiti se; dieſe Frau iſt —, ova je gospodja (žena) trudna, noseća; etwas mit —en Worten o. — heraus ſagen, kazati što od komada; — abſchlagen, sasvim odbiti; Einem eine —e Antwort geben, oséći komu kao na panju; eine —e Zahl, odsék; in —er Zahl, odsékom; das iſt mir zu —, togn mi um nepostiže.
Rund, *n.* krug, okrug; ſ. Rundbeet.
Rundäugig, *adj.* punook.
Rundbäckig, *adj.* bucmast; puna lica.
Rundbaum, *m.* vratilo, vreteno.
Rundbeet, *n.* okruga; okrugla léha.
Rundbild, *n.* okrugla slika.
Rundbrüſtig, *adj.* punih prsiјuh.
Rundblume, ſ. Kugelblume.
Rundbogen, *m.* okrugao obluk.
Ründchen, *n.* kružak; puncit obraz.
Runde, *f.* (Bewegung), okruživanje; in die — gehen, hoditi na okolo; kotati se; ſich in die — drehen, vrtéti se; zehn Meilen in der —, deset miljah na okolo, u okolo, u okrugu; in die — trinken, obrediti se čašom; (*mil.*) oblaz, okolka; dozor; die — thun o. gehen, oblaziti; (*fig.*) zarediti, obrediti.
Ründe, *f.* okruglina, okruglost; (einer Walze), oblina; (einer Kugel), kruglјatost; (d. Ausdruckes), okružnost.
Rundeiſen, *n.* jezičac.
Rundel, ſ. Rondel.
Runden, *v. n.* okrugliti se; (*fig.*) puniti se.
Ründen, *v. a.* kružiti, okružiti, skružiti; (eine Walze), zaobliti, obliti; (*fig.*) zarubiti, zaokružiti, zakružiti.
Runderhoben, *adj.* pupčast, napupio.
Runderhobenheit, *f.* pupčatost, napupilost.
Rundfahrt, *f.* oblazak, putovanje, put oko . . .
Rundfiſch, ſ. Pfeifenfiſch.
Rundfläche, *f.* okružina; kolobar.
Rundgattet, *adj.* zaobljen.
Rundgebäude, *n.* ſ. Rotunde.
Rundgefleckt, *adj.* kolast.
Rundgemälde, ſ. Rundbild.
Rundgeſang, *m.* pêsma rednica; ſ. Rondeau.
Rundglas, *n.* kružica.
Rundheit, ſ. Ründe.
Rundhobel, *m.* obljak.
Rundhobl, *adj.* jamast.
Rundhöhlung, *f.* jamatost.
Rundholz, *n.* obliš; oblikovina; (Forſtw.) klip, klipovje.
Rundiren, ſ. Runden.
Rundkieſel, *m.* oblutak.
Rundkopf, *m.* krugoglavac.
Rundköpfig, *adj.* krugoglav; krugljaste glave.

Rundlich, *adj.* okruglast, okruglat; oblahan; ein —er Kopf, oblahna glava.
Rundlichkeit, *f.* okruglatost; oblahnost.
Rundmäuler, *pl.* (*Cyclostomi*), krugoustice.
Rundmeſſer, *n.* kriva kosa.
Rundmünder, *m.* ſ. Mondſchnecke.
Rundochſenauge, *n.* obločić.
Rundplatz, *m.* kolomat; gumno.
Rundrahmen, *m.* obao okvir.
Rundreiſe, ſ. Rundfahrt.
Rundſaal, *m.* okrugla dvorana.
Rundſäule, *f.* oblica, valjak.
Rundſchau, *f.* oblaz; oblažnja; obzor, obzir.
Rundſcheibe, *f.* okrugla ploča; okruglo staklo; ošce.
Rundſchild, *m.* okrugao štit; ſ. Schildkraut
Rundſchnur, *f.* vrvca (vrpca), gajtan.
Rundſchreiben, *n.* okružnica, razpis.
Rundſenke, *f.* kružnjak.
Rundſtab, *m.* (*arch.*) obla grivna.
Rundſtahl, *m.* žličak.
Rundſtein, *m.* oblutak.
Rundſtichel, *m.* okrugla dubka.
Rundſtück, *n.* okružina.
Rundtafel, *f.* okrugao stol.
Rundtempel, *m.* ſ. Rotunde.
Rundtrunk, *m.* rednja (čaša).
Rundum, ſ. Rund.
Rundung, *f.* kruženje, zarubljivanje, obljenje; — geben, zakružiti, zarubiti, zaobliti.
Rundung, ſ. Runde.
Rundwache, ſ. Runde (*mil.*).
Rundweg, *adv.* — abſchlagen, sasvim uzkratiti.
Rundwurm, *m.* glista; gujavica.
Rundzirkel, *m.* kolarsko šestilo.
Rundzug, *m.* kruženje; kružnica.
Rune, *f.* runa.
Runen, ſ. Verſchneiden.
Runenſchrift, *f.* runsko pismo.
Runge, *f.* lěvča; upora.
Rungſchale, *f.* Rungſchämel, Rungſtock, *m.* jasluk, policica, oplěn (u kolah).
Rungſel, *f.* (*Beta Cicla*), burak, běla cvekla.
Runke, *f.* (*Brassica Eruca*), riga.
Runkel, Runkelrübe, ſ. Rungſel.
Runkelrübenbau, *m.* sijanje buraka.
Runkelrübenſaft, *m.* burakovica.
Runkelrübenzucker, *m.* burakovac, burakov slador (cukar, šećer).
Runkſ, *m.* klipan, geak.
Runkunkel, *f.* ordulja, nataknuda.
Runſe, *f.* strug; struga.
Runzel, *f.* (fehlerhafte Falte), gužva, povor; (in der Haut), mreska, mrština, vraska, brazga, roza; brazgotina; er hat —n auf d. Stirn, namršteno, vraskavo i. nabrano mu je čelo; (Falte), bora, nabor.
Runzelbart, *m.* Runzelblatt, *n.* (*Arethusa*), rusaljka.
Runzelblume, *f.* (*Aletris*), brašnavac.
Runzelbock, *m.* (*Cerambyx cerdo*), crna strižibuba.
Runzelbund, *m.* (*Turbo rugosus*), vraskava svrdlica.
Runzelfaden, *m.* (*Rytiphlaea*), vraskavac.
Runzelhaut, *f.* vraskava, namrštena, smežurana, namrežkana koža.
Runzelhäutig, *adj.* vraskave kože; ſ. Runzelig.
Runzelig, *adj.* (Zeug), sgužvan, sgužvelјan; (Haut), vraskav, namršten, smežuran; — werden, namrštiti se, navraskati se, namrežkati se, sgužvati se; smežurati se; (gefaltet), navoran, narozan, nabran.
Runzelkamm, *m.* (*Patella pectinata*), češljasta bljudica.
Runzelkorb, *m.* (*Mactra plicaria*), vraskulja.
Runzelkrebs, *m.* (*Cancer strigosus*), bodljikav rak.
Runzelmann, *m.* starkelja, starčekanja, stariš.
Runzelmaul, *n.* (*Loricaria plecostomus*), brazgoustac.
Runzelmeernеſſel, *f.* (*Actinia senilis*), smežurana vlasulja.
Runzelmuſchel, *f.* (*Mytilus rugosus*), vraskava klapavica.
Runzeln, *v. a.* vraskati; narozati; povorati, smežurati; (die Haut), mrštiti, namrštiti; mreskati; d. Stirn —, mrštiti se, mrgoditi se, namrštiti se, namreskati čelo; nakanjiti se; —, *v. n.* & *r.* vraskati se, mreskati se, navorati se; smežurati se, namrežkati se.
Runzelſchlange, *f.* (*Caecilia*), slěpić, slěpac.
Runzelſtirn, *f.* namreskano, navorano čelo.
Runzelſtirnig, *adj.* namreskana, navorana čela.
Runzelvoll, *adj.* smežuran, skožuran, smrščen; —es Geſicht, namreskan obraz.
Rupf, *m.* skub; ein. — thun, skubnuti; er bekam —e, pročupali su ga.
Rupfe, *f.* kuděljka, uvitak, pověsmo.
Rupfen, *v. a.* skubsti, čupati; čerupati, očerupati; Einen bei den Haaren —, skubsti, čupati koga; ein Haar aus dem Kopfe —, izskubsti, izčupati vlas iz glave; eine Gans —, čupati, peruljati, perušati, perutati gusku; Einen (im Spiele) —, opuljiti, opuljkati, oskubsti koga; (spr.) ſo kahl wie eine gerupfte Gans, go(l) kao lipa; gol opucan.
Rupfer, *m.* skubač.
Rupfvogel, *m.* očerupana ptica.
Rupfzange, *f.* skubilica.
Ruppe, ſ. Aalquappe.
Rüppeln, ſ. Rippeln.
Ruppig, *adj.* odrpan, otrcan, traljav; e. —es Geſchenk, kukavni dar; ſ. Filzig.
Ruprechtskraut, ſ. Robertskraut.
Rural, *adj.* seoski.
Ruſcheln, *v. n.* čantrati.
Ruſchlich, *adj.* čantrav.
Ruſen, *v. n.* šuměti, šuškati.

Ruske, *f.* (*Ruscus*), veprinac.
Ruß, *m.* čadja, čadj, sadja (sadža); (Kien—), gar; (b. Früchten.) snět.
Rußbaum, ſ. Rüſter.
Rußbrand, *m.* (*Uredo segetum*), usěvna snět.
Rußbraun, *adj.* čadjast.
Rußbraun, *n.* garilo.
Rußbutte, *f.* garnik.
Rußchen, *n.* ſ. Straußente.
Rüſſel, *m.* gubac, gubica, trubica, trubac, trublja; (des Schweines), rilo, kíša, surla, ćuša; (d. Elephanten), hobot, trubac; (d. Inſekten) sisak; (d. Menſch. ver.) gubica.
Rüſſelfiſch, *m.* (*Chelmon rostratus*), kljunatac.
Rüſſelflechte, *f.* (*Lichen proboscideus*), kljunast lišajnik.
Rüſſelfliege, *f.* (*Bombylius*), skorak, medenik.
Rüſſelförmig, Rüſſelicht, *adj.* trubičast; rilast.
Rüſſelig, *adj.* trubičav.
Rüſſelkäfer, *m.* (*Rhynchophorus*), kljunak.
Rüſſellilie, *f.* (*Curculigo*), kljunavac.
Rüſſelmaus, *f.* (*Myogale*), vihubalj.
Rüſſelmotte, *f.* kljunač.
Rüſſeln, *v. a.* uhvatiti rilom, hobotom; ſ. Ruſcheln.
Rüſſelſcheide, *f.* tok od trubice.
Rüſſelthier, *n.* hobotnjak, trubičnjak.
Rüſſelverberger, *m.* (*Ceutorrhynchus assimilis*), siskokrija.
Rüſſelwulſt, *m.* guka od siska.
Rußen, *v. a.* čaditi, gariti, počaditi, nagariti.
Rußfarb, ſ. Rußbraun.
Rußfarbe, *f.* čadjavilo, garilo.
Rußfaß, Rußfäßchen, *n.* ſ. Rußbutte.
Rußflügel, *m.* čadjavo krilo.
Rußhammel, ſ. Rußkübel.
Rußhütte, *f.* garnica.
Rußicht, *adj.* čadjast.
Rußig, *adj.* čadjav, sadjav, garav; — werden, čadjaviti, očadjaviti, počadjaviti; — machen, ſ. Rußen.
Ruſſiſch, *adj.* ruski; —es Glas, rusko staklo; —es Bad, ruska kupelj.
Rußkammer, *f.* garnica.
Rußkobalt, *m.* crn běsovac, kobalt.
Rußkreide, *f.* crna kreda.
Rußkübel, *m.* (*fig.*) čadjavac, garavac; zamazaja; (v. Frauenz.) čadjavica, izmrčenica; obrljuga.
Rußöl, *n.* brezov katran.
Rußſchabe, *f.* postrug za čadju.
Rußſchwamm, *m.* čadjavac.
Rußſchwarz, *adj.* garav.
Rußſilber, *n.* čadjasto, crno srebro.
Rußthau, *m.* (*Cladosporium fumago*), čadjika.
Rußwall, *m.* loša juſta, juhta.
Rüſtbaum, *m.* podpor, soha (odra, skela); ſ. Rüſter.
Rüſtbock, *m.* věštac, zidarski konj.
Rüſtbrett, *n.* odrenica.
Rüſte, *f.* mir; zu — gehen, smiriti se; upokojiti se.
Rüſtel, *m.* grlo (visoke peći).
Rüſten, *v. a.* spravljati, spremati; zum Eſſen —, goloviti ručak; ein Zimmer —, spremati sobu; einen Soldaten —, oružati, naoružati vojnika; ſich —, *v. r.* spravljati se, spremati se; ſich zum Kampfe —, spravljati se na boj; ſich zum Kriege —, oružati se; gerüſtet, spreman, spravan, opravljen, opravan; pod oklopom; ſich zur Reiſe —, spremati se na put; —, *v. n.* (b. Zimmerl.) graditi odar (skelo).
Rüſter, *m.* (*Ulmus campestris*), brěst; (*coll.*) brěšće; der kleine —, ſ. Spindelbaum; (am Pfluge), ſ. Sterze; (b. Schuſt.) zakrpa.
Rüſterbrett, ſ. Streichbrett.
Rüſterfalter, *m.* brestovnjak.
Rüſterhain, *m.* brestik.
Rüſterholz, *n.* brestovina.
Rüſtern, *adj.* brestov.
Rüſterſpinner, *m.* brestov prelac.
Rüſterſtab, *m.* brestovača, brestovac.
Rüſterwald, *m.* brestik.
Rüſterwanze, *f.* (*Cimex striatus*), prugava stěnica.
Rüſtgabel, *f.* ugljenarske rogulje.
Rüſtgezeug, ſ. Rüſtzeug.
Rüſthaus, *n.* oružana, arzenal.
Rüſtholz, *n.* podpornjak.
Ruſtical, *adj.* seoski; seljački.
Ruſticalgut, *n.* selište.
Rüſtig, *adj.* čio, krepak; čvrst; snažan; ein —er Jäger, hitar lovac; er iſt noch —, još je držeć čověk; — arbeiten, živo, zdravo raditi; (bereit), spravan
Rüſtigkeit, *f.* čilost, krepkoća, snaga.
Rüſtkammer, *f.* ſ. Rüſthaus.
Rüſtkaſten, *m.* škrinja.
Rüſtleiter, *f.* lěstva, lotra* (od kolah).
Rüſtloch, *n.* odrena rupa.
Rüſtmeiſter, *m.* nastojnik oružane.
Rüſtnagel, *f.* odren klinac.
Rüſtplatz, *m.* oružište.
Rüſtſaal, *m.* ſ. Rüſthaus.
Rüſtſenſe, ſ. Geſtellſenſe.
Rüſtſtange, *f.* odreno brvno.
Rüſtſtrick, *m.* odreno uže.
Rüſttag, *m.* predvečerje.
Rüſtung, *f.* spremanje, spravljanje; (b. Maur.) odar, skele*; (b. Vogelſtell.) sprava; die bewegliche —, povodni odar; — zum Kriege, oružanje; (Harniſch), oklop; odora; in voller —, sav u oklopu; pod oklopom; pod oružjem; (Waffen), oružje; bojna sprava.
Rüſtwagen, *m.* tarnice.
Rüſtzeug, *n.* sprava; (Werkzeug), orudje.
Ruthe, *f.* prut, šiba, šibljika, šibka; (*coll.*) pruće, šiblje; einem Kinde die

— geben, dati dětetu brezovice; mit —n ſtreichen, šibati; (ſpr.) ſich ſelbſt eine — binden, sam pod sobom drvo podsěcati; Gottes —, bič Božji; (am Brunnen) kimavica, mahača, djerma, vaga; (Anker—), vrat u kotve, sidra; (Meß—), měrača; (Eſſenklinge), žarač; (am Dreſchflegel) stojak, stojalo; (Zepter), šibika; (b. Web.) cěpac, štapac; (an Brück.) sasak; (a. Rade) šinja; (Längenmaß), brav *f.*, sežanj; ruta*; (wdm.) rep; männliche —, mužko udo, tajni i. stidni ud; weibliche —, sikilj; štrekić, jezičac; (v. Thier.) puzdra; ſ. Wünſchelruthe.

Ruthen, *v. a.* podměriti, baždariti.

Ruthenbündel, *m.* snop pruća.

Ruthenfiſcher, *m.* udičar.

Ruthenfiſcherei, *f.* udičarenje.

Ruthenförmig, *adj.* šibak, šibast.

Ruthengänger, ſ. Ruthenſchläger.

Ruthengeflecht, *n.* lěsa; kandžija.

Ruthengeſträuch, *n.* šib, šibljak, šibut, šibar.

Ruthenium, *n.* (*chem.*) rusik, ruthenij.

Ruthenkappe, *f.* kapak u stojaka.

Ruthenkraut, *n.* (*Ferula*), devesilj.

Ruthenlang, *m.* s bravi, sežnja dugačak.

Ruthenmann, ſ. Ruthenſchläger.

Ruthenmuskel, *m.* puzdrena mišica.

Ruthennerve, *m.* puzdren živac.

Ruthenſchlag, ſ. Ruthenſtreich.

Ruthenſchläger, *m.* (čudotvorna) mladica, štap.

Ruthenſtreich, *m.* šib, šinuće; einen — verſetzen, ošinuti.

Rutſch, *m.* omakac; einen — machen, omaći se.

Rutſche, *f.* točilo, plazajica.

Rutſchen, *v. n.* ſ. Gleiten; Holz — laſſen, otiskivati drva; mit dem Fuße —, okliznuti se, opuznuti se; vom Berge —, plazati se, puzati se niz brdo; die Sache will nicht —, neće stvar da napreduje.

Rutſchenbinſe, ſ. Knopfbinſe.

Rutſcher, *m.* plazalo.

Rutſchig, *adj.* sklizak, klizav.

Rutſchlavine, *f.* plaz.

Rüttelfalke, Rüttelgeier, *m.* (*Falco Tinnunculus*), postolka, postovka.

Rüttelholz, *n.* gladilica.

Rütteln, *v. a.* tresti, stresti, drmati, cimati; (v. Wagen) truckati, struckati; skljucati; Einen aus dem Schlafe —, iza sna koga prodrmati; gerüttelt voll, strešen; (glätten), gladiti.

Rüttelweihe, *f.* ſ. Rüttelgeier.

Rütten, ſ. Rütteln.

Rüttich, ſ. Waſſerpfeffer.

Ruttſtroh, *n.* oklepine, tar.

Rythmus, ſ. Rhythmus.

S.

Sa! *int.* haja! hajsasa!

Saal, *m.* dvorana; anatomiſcher —, razudionica; ſ. Sahl.

Saalband, ſ. Sahlband.

Saalgeſelle, *m.* snimač.

Saalfenſter, *n.* prozor od dvorane.

Saalthür, *f.* vrata od dvorane.

Saat, *f.* (das Säen), sijanje; sětva; sětba; (der Same), sav; sěvo; sěme; (v. jungen Pflanzen), usěv; osěvina; die — ſteht ſchön, usěvi se lěpo kažu; die junge —, osnac; (ſpr.) wie die — ſo die Ernte, kakva sětva, takva žetva.

Saatbeſtellung, *f.* sětva; zur Zeit d. —, o sětvi.

Saatbohne, *f.* grah (pasulj) za sěme; pitomi grah.

Saatboden, *m.* ſ. Saatfeld.

Saatenſtand, *m.* stanje usěvah.

Saaterbſe, *f.* grašak za sěme; (*Pisum sativum*), pitomi grašak.

Saatfeld, *n.* posijano polje.

Saatfrucht, *f.* žito za sěme; ſ. Saatkorn.

Saatfurche, *f.* trećak.

Saatfurchen, *v. n.* trećačiti.

Saatgans, *f.* (*Anser segetum*), njivna guska.

Saatgerſte, *f.* ječam za sěme.

Saatgras, *n.* ſ. Windhalm.

Saatgurke, *f.* krastavac-sěmenjak.

Saathafer, *m.* zob za sěme.

Saathirſe, *f.* proso, proha.

Saathuhn, *n.* ſ. Brachvogel.

Saatkäfer, *m.* (*Elater segetis*), usěvni klisnjak.

Saatkarde, *f.* (*Dipsacus sativus*), pitoma češljuga.

Saatkorn, *n.* sav, sěvo, sěme, usěvno zrno.

Saatkrähe, *f.* (*Corvus frugilegus*), poljska vrana.

Saatlerche, ſ. Feldlerche.

Saatland, ſ. Feldland.

Saatling, *m.* iznikao.

Saatlinſe, *f.* leća za sěme; (*Ervum Lens*), pitoma leća.

Saatlos, *adj.* neposijan; samonikao.

Saatmohn, *m.* (*Papaver dubium*), sumnjivi mak.

Saatroſe; Saatſpringer; Saatvogel, ſ. Pappelroſe; Saatkäfer; Regenvogel.

Saatweizen, *m.* pšenično sěme.

Saatwicke, *f.* pitomi grahor.

Saatzeit, *f.* vrěme, doba sětve; zur —, za sětve, o sětvi.

Sabadilla, *f.* (*Veratrum sabadilla*), sabadilja.

Sabadillſame, *m.* sabadiljsko sěme.

Sabbat, *m.* subota; (b. d. Juden) sabat,
Sabbatgeld, *n.* subotnji novac. [šabac.
Sabbatſchänder, *m.* pogrdilac subote.
Sabbatstag, ſ. Sabbat.
Sabbatsſtille, *f.* subotna tišina.
Sabbe, *f.* Sabbel, Sabber, *m.* slina, bale.
Sabbelig, *adj.* slinav, balav. [baliti.
Sabbeln, Sabben, Sabbern, *v. a.* sliniti,
Sabbertuch, *n.* podbradač.
Säbel, *m.* sablja; zum — greifen, mašiti se za sablju; den — ziehen, povući sablju; d. ungariſche —, (*Solen ensis*), šljanak.
Säbelbein, *n.* sabljasta, obručasta noga; (e. Perſon), sabljonožac. [noguh
Säbelbeinig, *adj.* sabljonog, obručastih
Säbelbohne, ſ. Schwertbohne.
Säbelfinne, *f.* ſ. Sägefiſch.
Säbelfiſch, *m.* (*Cyprinus cultratus*), sabljar, sabljara.
Säbelförmig, *adj.* sabljast.
Säbelfuß, *m.* ſ Säbelbein.
Säbelgefäß, *n.* Säbelgriff, *m.* ručka, balčak od sablje.
Säbelheuſchrecke, *f.* (*Locusta viridissima*), zrikavac.
Säbelhieb, *m.* udar, udarac sabljom.
Säbelholz, *n.* englja.
Säbelklinge, *f.* lit, oštrica od sablje.
Säbelkrumm, *adj.* sabljast.
Säbelkuppel, *f.* pripasač, kajasa*, širit.
Säbeln, *v. a.* sabljom sěći.
Säbelſcheide, *f.* korice od sablje.
Säbelſchnabel, *m.* uzvit kljun. [ljarka.
Säbelſchnäbler, *m.* (*Recurvirostra*), sab-
Säbeltaſche, *f.* tarčug.
Säbenbaum, *m.* (*Juniperus Sabina*), glušac, gluha smreka.
Sabon, *f.* sabon.
Sacharometer, *m.* sládoměr.
Sachbelehrung, *f.* stvarna pouka.
Sachbemerkung, *f.* stvarna opazka.
Sachbeweis, *m.* stvarni dokaz.
Sachbeziehung, *f.* odnošaj k stvari.
Sachdienlich, *adj.* valjan, podoban.
Sache, *f.* stvar, satvar; eine unbedeutende —, (Sächelchen), satvarica; (Rechts—), pra; eine gute — vertheidigen, pravednu stvar braniti; (Geſchäft), posao; eine — anfangen und nicht zu Ende bringen, započeti što, a nedovršiti; ſeine —n gehen ſchlecht, bije ga nazadak; unverrichteter — abziehen müſſen, neopraviti ništa, (ſcherz.) dobiti pakračku dekret; mit Jemand gemeinſchaftliche — machen, zauzeti se, zauzimati se, udružiti se s kim; er macht ſeine — ſchlecht, nevalja mu posao; das iſt meine — nicht, to nije moj posao; to me neide; das iſt nicht ſeine —, nije do toga dorastao; das iſt deine —, tot tebi; er verſteht ſeine —, razumě svoj posao; er erzählte uns den Hergang der —, pripovědao nam je što je i kako je bilo; die — verhält ſich ſo, to je (bilo) ovako; stvar se ima ovako; über eine — ſprechen, govoriti o čem; in dieſer — ſind die Meinungen verſchieden, u tom se ljudi neslažu; das bringt die Natur der — mit ſich, to potrebuje narav; to je prema naravi; das thut nichts zur —, to nepači; einem Mädchen artige —n verſagen, milo lagati děvojci; zur —! (hajd) na posao! der — nach, u stvari; was ſind das für —n? šta je to? es fehlen mir noch mehrere —n, još mi koječega nedostaje, još mi koješta fali; —n, stvari; meine ſieben —n, sva moja sirotinja; der — zu viel thun, nedržati měre; preko měre raditi; es wird meine — ſein dafür zu ſorgen, to će biti moja briga; (Gegenſtand), predmet; stvar; (Streit—), ſ. Streitſache.
Sächelchen, *n.* satvarica.
Sachenconto, *m.* stvarni račun.
Sachenpreis, *m.* cěna stvarih.
Sachenrecht, *n.* pravo na stvar.
Sachenwerth, *m.* vrědnost stvari(h).
Sachenerklärung, *f.* razjašnjenje stvari; stvarno tumačenje.
Sachfällig, *adj.* — werden, izgubiti parnicu; die —e Partei, saprena stranka.
Sachförderud, *adj.* pomoćan, napredan.
Sachfriß, ſ. Schafgarbe.
Sachführer, *m.* odvětnik.
Sachgedächtniß, *n.* pamćenje stvarih; stvarna pamet.
Sachgemäß, *adj.* shodan, sputan, uputan.
Sachgetreu, *adj.* věran.
Sachheit, *f.* stvarnost.
Sachinhalt, *m.* sadržaj (stvari).
Sachkenner, *m.* věštak.
Sachkenntniß, Sachkunde, *f.* věština; mit — urtheilen, věštački suditi; (d. Kenntniß der Sache), poznavanje stvari.
Sachkundig, *adj.* věšt (stvari, čemu); —e, *m.* ſ. Sachkenner.
Sachlage, *f.* stanje (stvarih).
Sachleere, *f.* praznina.
Sächlich, *adj.* stvarni; (*neuter*), srednji.
Sächlichkeit, *f.* stvarnost.
Sachräthſel, *n.* stvarna zagonetka.
Sachrecht, *n.* pravo na stvar; dingliches —, stvarno pravo na stvar.
Sachregiſter, *n.* kazalo (sadržaja).
Sachreich, *adj.* stvarovit; obilat; jedar.
Sachreichthum, *m.* obilje stvarih, predmetah; stvarje.
Sacht, *adj.* tih, lak, lagan; —, *adv.* (langſam), —e; —e! polako! (leiſe), — gehen, tapom ići; — reden, tiho govoriti.
Sachtheit, *f.* laganost, polaganost.
Sachtleben, *m.* zabitnik.

Sachunverſtändig, *adj.* nevěšt.
Sachverhalt, *m.* stanje (stvarih); er erzählte mir den ganzen —, kazivao mi je sve kako je bilo; sve mi kaza što je i kako je.
Sachverhältniß, *n.* razměrje, odnošenje stvarih.
Sachverſtand, *m.* stvarni smisao; ſ. Sachkenntniß.
Sachverſtändig, *adj.* věšt.
Sachverſtändige, *m.* věštak.
Sachverzeichniß, *n.* kazalo (stvarih, sadržaja).
Sachwalt, Sachwalter, *m.* odvětnik; zastupnik; ſ. Bevollmächtigte.
Sachwalten, *v. n.* odvětovati; (als Geſchäftstr.) opravljati poslove; upravljati.
Sachwalteramt, *n.* Sachwalterſchaft, *f.* odvětništvo.
Sachwort, ſ. Hauptwort.
Sachwörterbuch, *n.* stvarni rěčnik.
Sack, *m.* vreća; žak (džak); (ein langer —), ambulja; (ein großer —), maža; (am Zelte), koš; (Taſche), žep, (džep), špag; (*anat.*) vrećica; (*arch.*) pověšen svod; (ſpr.) ſeinen — füllen, nabokati se; (lederner —), torba; (ein härener —), harar; es hängt Alles an ihr wie ein —, stoji na njoj haljina kao sustremina; (Beutel), kesa, tobolac, mošnja; (ſpr.) Einen in den — ſtecken, zaděsti koga za pojas; die Katze im —e kaufen, kupiti mačku u vreći; den — aufhalten, biti dizalo spremi; ſo voll wie ein — ſein, pijan biti kao sěkira; (plump), klada; (eine Summe Geldes), kesa; mit — u. Pack, sa svom prtljagom; mit — und Pack fortgehen, odprtljati.
Sackband, *n.* uzica od vreće.
Sackbuch, Sackdieb, ſ. Taſchenbuch uſw.
Säckchen, *n.* vrećica; žepić; torbica; kesica, mošnjica, tobočić.
Säckel, ſ. Seckel.
Sacken, *v. a.* puniti vreće; Korn —, sipati žito u vreće; die Taſchen voll —, natuškati žepove; ſich —, *v. r.* (v. Kleid.) oplovit biti; (ſich ſenken), sleći se, uleći se, ulecati se; d. Haus ſackte ſich, kuća se uleknu; d. Waſſer ſackt ſich, voda opada, oseka.
Säcken, *v. a.* einen Miſſethäter —, utopiti zločinca u vreći (metnuvši ga u vreću).
Sackerfalk, ſ. Sakerfalk.
Sackfliege, ſ. Sackwespe.
Sackförmig, *adj.* vrećast.
Sackgans, Sackgarn, ſ. Kropfgans; Tauchsack.
Sackgaſſe, *f.* slěpa ulica.
Sackgeige, *f.* guslice.
Sackgeſchwulſt, *f.* guka.
Sackhaſe, *m.* oplaza.
Sackig, *adj.* vrećan.
Sackkalender, *m.* koledarčić.
Sackknecht, *m.* vrećar.
Sackleinwand, *f.* kober.
Sackler, *m.* vrećar, žakar.
Sacknabel, *f.* čuvalduz; ſ. Seenabel.
Sackpfeife, *f.* gajde, měšnice.
Sackpfeifer, *m.* gajdaš, svirac.
Sackpiſtole, *f.* ſ. Taſchenpuffer.
Sackrad, *n.* podlěvače kolo.
Sackſchaufel, *f.* lopatica.
Sackſpinne, *f.* (*Lycosa saccata*), paukkesar.
Sackſpritze, *f.* (*Siphunculus saccatus*), vrećasti brizgavac.
Sackſtich, *m.* mornarski uzao.
Sackthier, *n.* (*Thylacinus*), žeponoška.
Sackträger, *m.* vrećonoša; (Eſel), tovar; (*Psyche pulla*), vrećarica; ſ. Sackſpinne.
Sacktuch, Sackuhr, ſ. Taſchentuch uſw.
Sackwage, *f.* tezuljica.
Sackwaſſerſucht, *f.* vodnica mošanjah.
Sackzehnte, *m.* desetak u zrnu.
Sackzwillich, *m.* krugovatina za vreće.
Sackzwirn, *m.* konac za vreće.
Sacrament, Sacriſtan, Säcular, ſ. Sakrament uſw.
Sadebaum, Sadewachholder, ſ. Säbenbaum.
Sadrach, *m.* (*fig.*) zlopadnik, goropadnik; zlopadnica, ordulja.
Säebar, *adj.* sěvak; es iſt —, može se sijati.
Säeland, ſ. Saatfeld.
Säemann, *m.* sijač.
Säemaſchine, *f.* sijalo.
Säen, *v. a.* sijati, posijati; dünn, dicht —, rědko, gusto sijati; (ſpr.) was du ſäeſt, wirſt du ernten, kakvo sěme posiješ, onakvo češ i žito vrći; es iſt Zeit zu —, vrěme je sětve; Geld —, novce prosipati.
Säepflug, *m.* sijalo; sijaći plug.
Säer, *m.* sijač.
Säeſack, *m.* sijačka vreća.
Säetuch, *n.* sijačka plahta.
Säezeit, *f.* doba, vrěme sětve; zur —, o sětvi.
Säezeug, *n.* sijalo; sijala.
Saffian, *m.* safijan, saktijan.
Saflor, *m.* (*Carthamus tinctorius*), světlica, šafranjika; wilder —, ſ. Kohldiſtel.
Safran, *m.* (*Crocus sat.*), šafran, žafran; Frühlings—, (*Crocus vernus*), brnduška; wilder —, ſ. Färbediſtel; Herbſt-
Safran- (in Zuſ.) šafranov.
Safranapfel, *m.* šafranika.
Safranbau, *m.* šafranarstvo, sadjenje šafrana.
Safranbauer, *m.* šafranar.
Safranbaum, *m.* (*Memecylon*), šafranovac.
Safranfarbe, *f.* šafranilo, šafranova mast (boja).
Safranfarben, Safranfarbig, *adj.* šafranast, šafranove masti (boje), žut kao šafran.
Safranfeld, *n.* šafranik.
Safrangelb, ſ. Safranfarben.
Safranöl, *n.* šafranovo ulje.
Safranpflanze, *f.* šafran, žafran.
Saft, *m.* sok; (v. Bäum.), sok, mezga, mezgra; die Bäume ſtehen im vollen

Safte, drveće mezgâ i. mezgrâ; drveće je podmezgalo, promezgralo . udarilo u sok; (*fig.*) ohne — u. Kraft, bez soka i smoka; suhoparan.
Saftabfluß, *m* sokotok, mezgotok.
Saftbehälter, *m.* sočnik.
Saftbehältniß, *n.* (*nectarium*), medovnik.
Saftbirn, *f.* vodenjara.
Saftblau, *n.* lakmus.
Säftchen, *n.* sok.
Saften, *v. n.* (v. Bäum.) mezgati, mezgrati; die Äpfel —, jabuke cure.
Säften, *v. a.* sočiti, osočiti.
Saftfaden, *m.* (*paraphysis*), sočno vlakance.
Saftfarbe, *f.* sočno mastilo.
Saftfäule, *f.* gnjiloća sokovah.
Saftfluß, *m.* mezgotok.
Saftfülle, *f.* sokovitost, soč.
Saftgang, *m.* mezgovnica.
Saftgefäß, *n.* sočnica; mezgovnica
Saftgewächſe, *pl.* (*Succulentae*), sokovnice.
Saftgrube, *f.* ſ. Saftbehältniß.
Saftgrün, *n.* pasjakova zelen.
Saftholz, *n.* ſ. Splint.
Saftig, *adj.* sočan; (*fig.*) smočan.
Saftigkeit, *f.* sočnost.
Säftigen, ſ. Säften.
Saftkraut, *n.* (*Alliaria*), češnjača.
Saftleitend, *adj.* sokonosan.
Saftlos, *adj.* bez soka, bezsočan, nesočan; (*fig.*) suhoparan.
Saftloſigkeit, *f.* bezsočnost; (*fig.*) suhoparnost.
Saftmeſſer, *m.* mezgomêr.
Saftmuß, *m.* pekmez.
Safträuber, *m.* sokopija.
Saftreich, *adj.* sokovit, sočan.
Saftring, ſ. Jahrring.
Saftröhre, *f.* sočnica; mezgovnica.
Safttrieb, *m.* mezganje, mezgranje; vor dem —e, prije neg udari sok i. mezga u drveće.
Saftumlauf, *m.* kolanje soka, mezge.
Saftvoll, *adj.* sokovit.
Saftzeit, *f.* ſ. Safttrieb.
Sagbar, *adj.* izkazan.
Sage, *f.* priča; gatnja; es geht die —, govori se, priča se, kažu ljudi i pričaju; ſ. Gerücht; (Gerede), kaža; ſeiner — nach, po njegovu govoru.
Säge, *f.* pila, testere*; mit der — zerſchneiden, razpiliti; (*Donax denticulata*), zubčasta cěvulja.
Sägeartig, *adj.* pilast.
Sägebaum, ſ. Säbenbaum.
Sägeblatt, *n.* list od pile (testere), pila.
Sägeblattkäfer, *m.* (*Clythra*), pilanka.
Sägebock, *m.* panj.
Sägebock, *m.* drvarski magarac, konj; (*Prionus coriarius*), piljuna.
Sägefiſch, *m.* (*Squalus pristis*), pilan, pilonos.
Sägefliege, *f* (*Xylota pipiens*), pilarica.
Sägeförmig, *adj.* pilast.
Sägegatter, Sägegeſtell, *n.* ručka, član od pile.
Sägehai; Sägekloß, ſ. Sägefiſch; Sägeholz.
Sägehörnige, *pl.* (*Serricornia*), pilorožke.
Sägekraut, *n.* (*Biserrula*), dvopiljka.
Sägemehl, *n.* pilotine.
Sägemeiſter, *m.* pilanar.
Sägemühle, *f.* pilo, pilana, (žage).
Sägemüller, *m.* pilanar, žagar.
Sägemuſchel, *f.* (*Donax denticulata*), zubčasta cěvulja.
Sagen, *v. a.* kazati; ich werde Alles —, sve ću kazati; man ſagt, govori se; etwas rund heraus —, kazati što od komada; man ſagt ſich darüber mancherlei ins Ohr, ljudi guču koješta o tom; wie geſagt, kao što rekoh; Einem einen guten Morgen —, nazvati komu dobro jutro; Dank —, zahvaliti se; was wollen Sie damit —? šta razumêvate po tom? das heißt genug geſagt, bar sam jasno kazao; das will ich damit nicht geſagt haben, to nevalja onako tumačiti (kao da...); unter uns geſagt, medju nami govoreć; für Jemand gut —, jamčiti, ujamčiti se za koga; Einen todt ſagen, kazati za koga, da je umro; geſagt gethan, što je rekla to je učinila, što namisli to i učini; was du mir nicht ſageſt! čudne stvari! was ich — wollte, šta sam htio reći; šta mi bijaše na jeziku; du haſt von Glück zu —, možeš Bogu zahvaliti; ich habe dir etwas zu —, imam s tobom rěč govoriti; er läßt ſich —, uputan je; er läßt ſich nicht —, neće da sluša; neda se uputiti; ich will dir etwas —, hoću da ti rěč progovorim; wie man zu — pflegt, štono rêk i. rěč; ſo zu —, rek bi, rekao bi; er hat hier nichts zu —, to nespada na njega; er darf da kein Wort —, nesmije tu ni zuba obêliti; ich habe da auch etwas zu —, tu se mora i moja slušati; laß dir doch —! deder poslušaj! slušaj! laß dir das geſagt ſein! upeti, utuvi to! habe ich dir es nicht geſagt? neveljah-li ti? nisam li ti kazao? das läßt er ſich nicht zweimal —, na to ga netreba nagovarati; was will das —? šta će to reći? das will nichts —, neima ništa, nije stvari; das will viel —, to je mnogo; das will ſoviel —, to će reći; es wird nichts zu — haben, neće biti ništa; ich habe mir — laſſen, doušali su mi; Einem etwas — laſſen, poručiti, poručivati komu što.
Sägen, *v. a.* piliti, testerisati.
Sägenartig, Sägenförmig, *adj.* pilast.
Sägenfliege, *f.* (*Tenthredo*), pilatka.
Sagenforſchung, *f.* iztraživanje pričah.
Sagengeſchichte, *f.* povêstnica od pričah; ſ. Mythologie.

Sägenmuskel, *m.* (*Musculus serratus*), pilasta mišica.
Sägenschmied, *m.* pilar.
Sägenschnitt, *m.* pilotina; (*mil.*) rezka-
Sägenwerk, *n.* pilasta gradba.
Sagenzeit, *f.* doba pričah.
Sager, *m.* kazalo, kazivač.
Säger, *m.* piljač, pilar; ſ. Sägeſchnäbler.
Sägerbock, *m.* piljački konj.
Sägerippe, *f.* (*Cardium muricatum*), bodljikava čančica.
Sägeſchmied, *m.* pilar.
Sägeſchnäbler, *m.* (*Mergus Serrator*), gnjurac, potapljač; (*M. Merganser*), veliki gnjurac, potapljač; ribić.
Sägeſchnauze, *f.* ſ. Sägefiſch.
Sägeſpan, *m.* piljevina, pilotina.
Sägetaucher, ſ. Sägeſchnäbler.
Sägewagen, *m.* voz.
Sägezahn, *m.* zubac u pile; pilast zu-
Sägezähnig, *adj.* pilast.
Säglich, *adj.* izkazni.
Sago, *m.* sago; ſ. Sagobaum.
Sagobaum, *m.* Sagopalme, *f.* (*Sagus*),
Saher, *m.* brk (u žita).
Sahlband, *n.* ivica, krajac, dizga; (*mont.*)
Sahlbuch, *n.* zemljišnik, gruntovnica.
Sahlleiſte, *f.* ſ. Sahlband.
Sahlleiſtenkette, *f.* kosa od živice.
Sahlweide, *f.* (*Salix caprea*), iva; ſ. Bandweide.
Sahnbrezel, *f.* kovrtanj sa skorupom.
Sahne, *f.* skorup, smetana, povlaka, splav, vrhnje, kajmak*.
Sahnkäſe, ſ. Rahmkäſe.
Sahnkuchen, *m.* skorupnjak, vrhnjak.
Sahrbache, *f.* (*Populus nigra*), jagnjed.
Saiger uſw., ſ. Seiger.
Saiſon, *f.* hora, dob *f.*, doba; (Bade—), hora kupanja.
Saite, *f.* žica, struna; mit —n beziehen, navući žice (na što); die —n aufziehen, naviti žice; die —n ſpannen, zategnuti žice; die —n rühren, udariti u žice; (*fig.*) d. —n zu hoch ſpannen, mnogo zapredati, uvesti u tanke niti, pregnuti preko jego; gelindere —n aufziehen, odmeknuti, okrenuti drugu, okrenuti opakliju; eine — d. Herzens rühren, darnuti u srce.
Saitenbezug, *m.* žice za jedne (n. p. gusle).
Saitengetön, *n.* romon žicah.
Saitenhalter, *m.* petlja (u guslicah).
Saiteninſtrument, *n.* glasbeno orudje sa žicami.
Saitenklang, *m.* romon žicah.
Saitenmacher, *m.* žičar, strunar.
Saitenſpiel, *n.* udaranje žicah.
Saitenſpieler, *m.* udarač žicah.
Saitenton, *m.* glas žicah.
Saitentonwerk, ſ. Saiteninſtrument.
Saitenwurm, *m.* (*Gordius aquaticus*), žičica.
Saitig, *adj.* žičan; nažičen.

Sakerfalk, *m.* (*Falco sacer*), podoljski soko(l).
Sakrament, *n.* svetotajstvo, sakramenat; das — des Altars, oltarsko svetotajstvo; (b. Dr.) evharistija; mit dem heiligen —e verſehen, pričestiti bolestnika; ſ. Sapperment.
Sakramentalien, *pl.* blagoslovine, posve-
Sakramentaliſch, ſ. Sakramentlich.
Sakramentiren, *v. n.* psovati, kleti.
Sakramentlich, *adj.* svetotajstven, sakramentalan.
Sakramentsſchänder, *m.* pogrdilac svetotajstva.
Sakramentstag, *m.* brašančevo, tělovo.
Sakrilegium, *n.* ſ. Kirchenraub.
Sakriſtan, *m.* crkvenjak, požup, rizničar.
Sakriſtei, *f.* riznica, sakristija.
Säkular, *adj.* stolětni; (*fig.*) světovni
Säkularfeier, *f.* stogodišnjica.
Säkulariſation, *f.* (eines Geiſtlichen), posvětovljenje, sekularizacija.
Säkulariſiren, *v. a.* sekularizovati, oteti crkvi imanja.
Säkularjahr, *n.* stogodje.
Säkularſtörungen, *pl.* (*astr.*) stogodišnje pometnje.
Säkularveränderungen, *pl.* (*astr.*) stogodišnje proměne.
Salamander, *m.* (*Salamandra maculata*), daždevnjak, burnjak, madžaron*; (Molch, *Triton*), štur.
Salamander-Eidechſe, *f.* (*Lacerta salamandrina*), burnjački gušter.
Salamanderhaar, *n.* srebrni vlas.
Salangane, *f.* (*Hirundo esculenta*), salangana.
Salar, Solär, *n.* plata.
Salariren, *v. a.* plaćati.
Salat, *m.* salata; (*Lactuca*), loćika, salata; — machen, gotoviti, ugotoviti salatu.
Salatbaum, ſ. Judasbaum.
Salatbeet, *n.* salatna lěha (lija), salatnjak.
Salatblatt, *n.* listak, list od salate.
Salatgabel, *f.* vilica za salatu.
Salatgewächs, *n.* bilje za salatu.
Salathaupt, (Salathäuptel), *n.* glavica salate.
Salatlöffel, *m.* žlica za salatu.
Salatnapf, *m.* Salatſchüſſel, *f.* salatnica, zděla za salatu.
Salatpflanze, *f.* (*Lactuca*), loćika, salata.
Salatwurm, *m.* grčica, hrčica.
Salbader, *m.* zanovětalo, zanovětaš, priklapalo.
Salbaderei, *f.* zanovětanje, priklapanje.
Salbadern, *v. n.* zanovětati, priklapati.
Salbe, *f.* mast, pomast; mit —n ſchmieren, mazati, pomazati.
Salbei, Salvei, *f.* (Garten—, *Salvia officinalis*), kadulja, slavulja, žalfija; die wollige —, (*S. argentea*), kuš, pus(t)vica; die wilde —, (*S. pratensis*), prošenica; (*S. sylvestris*), pavetnik.
Salbeibaum, ſ. Salbeiſtrauch.
Salbeiblatt, *n.* listak od kadulje.
Salbeibuſch, *m.* grmić kadulje.
Salbeieſſig, *m.* kvasina (ocat, sirće) od kadulje.

Salbeiſtock, ſ. Salbeibuſch.
Salbeiſtrauch, *m.* (*Phlomis fruticosa*), grmolika runjka.
Salbeithee, *m.* čaj od kadulje.
Salbeiweide, *f.* (*Salix aurita*), ušata vrba.
Salbenwein, *m.* kaduljevica.
Salben, *v. a.* mazati, pomazati, pomazivati; einen Leichnam —, namazati mrtvaca; Einen zum König —, pomazati koga za kralja; d. Geſalbte Gottes, Božji pomazanik.
Salbenbaum, *m.* (*Populus nigra*), jagnjed.
Salbenbereiter, Salbenkrämer, *m.* pomasta.
Salbenbüchſe, *f.* pomastnica.
Salbenſpatel, *m.* mazaljka, lopatičica.
Salber, *m.* pomazač; ſ. Salbei.
Salberei, *f.* mazanija.
Salbling, Sälbling, *m.* (*Salmo salvelinus*), crveni losos.
Salbnuß, *f.* Salbnußbaum, *m.* behen.
Salböl, *n.* sveta pomast, sveto ulje, krizma, (b. Dr.) masla.
Salbſtube, *f.* mazaonica.
Salbung, *f.* pomazanje, mazanje; (*theol.*) nazidanje; mit — predigen, nazidati propovědju.
Salbungsreich, Salbungsvoll, *adj.* nazidjujući; dušobudan.
Salbirbuch, *n.* měsečnik.
Salbiren, *v. a.* podmiriti, podmirivati, izmiriti; (bezahlen), platiti; ſalbirt, izplaćeno; podmireno; plaćeno; die Rechnung ſalbirt ſich, račun se prebija; (abſchließen), završiti (račun).
Salbirung, *f.* podmira; (Abſchluß), završetak (računa).
Salbirungsbeſtätigung, *f.* potvrda podmire.
Saldo, *m.* (Reſt), zaostatak; (Überſchuß), višak; per — auf neue Rechnung, ostaje za nov račun; per — von der vorigen Rechnung, ostaje od prijašnjega računa; den — ziehen, preračunati; den — vortragen, prenęti višak, zaostatak; in — bleiben, ostati (što) dužan; die Rechnung iſt —, račun so prebija; račun je podmiren; (Ausgleichung), podmira.
Saldoausgleich, *m.* izplata ostatka.
Saldocontobuch, *n.* veresijnik.
Saldovortrag, *m.* prěnos viška, zaostatka.
Saldozahlung, *f.* podmira, izmira, izplata.
Sälenholz, *n.* (*Prunus Padus*), sremza; sremzovina.
Salep, *m.* salep; kačunovina.
Salepwurzel, *f.* (*Orchis*), kačun.
Salicin, *n.* vrbovnina.
Salicyl, *n.* salicilj.
Salicylſäure, *f.* saliciljna kiselina.
Saligenin, *n.* saligenin.
Saline, *f.* soline, solilo.
Salineninſpector, *m.* nadglednik solinah.
Saliniſch, *adj.* solinski; slani.
Saliretin, *n.* saliretin.
Saliter, ſ. Salpeter.
Salivation, ſ. Speichelfur.
Saliviren, *v. n.* sliniti.
Salle, ſ. Sahlweide.
Salm, *m.* (*Salmo*), losos; ſ. Pſalm.
Salmbärs, *m.* (*Perca Labrax*), ljubin, branzin, morski smudj.
Salmbraſſen, *pl.* (*Characini*), četrpružci.
Salmforelle, *f.* (*Salmo Trutta*), pastrma, pastrva.
Salmgarn, *n.* mreža za lososе.
Salmiak, *m.* nišador, caparika.
Salmiakbeſchlag, *m.* nišadorov prašak.
Salmiakblumen, *pl.* nišadorov cvět.
Salmiakgeiſt, *m.* nišadorovica, nišadorova žesta.
Salmiakkruſte, *f.* nišadorova srěšina.
Salmiakſalz, *n.* nišadorova sol.
Sälmling, *m.* lososić.
Salomonsſiegel, *n.* (*Polygonatum*), pečatnik.
Salon, *m.* dvorana, salon; (Geſellſchaftsſaal), posědnica.
Salonmann, *m.* dvoranar.
Salope, *adj.* neopran, ubrljan.
Salpeter, *m.* salitar, salitra, šalitra.
Salpeterdampf, *m.* salitren kisac.
Salpeterdruſe, *f.* salitren kukanac.
Salpetererde, *f.* salitrača.
Salpetererzeugung, *f.* vadjenje salitre; salitrarstvo.
Salpeterfraß, *m.* muljevina, raztroš zida; das Haus hat der — ergriffen, u ove se kuće zidje mulji i troši.
Salpetergeiſt, *m.* salitrena žesta, kiselina.
Salpetergräber, *m.* salitrar.
Salpetergrube, *f.* salitrište.
Salpeterhütte, *f.* salitrarnica, salitrana.
Salpeterigt, *adj.* salitrast.
Salpeterig, *adj.* salitren, salitrav.
Salpeterlauge, *f.* salitrenica, salitren cědj.
Salpeterluft, *f.* tonjav zrak.
Salpetermonopol, *n.* samotržtvo salitre.
Salpetermutter, *f.* salitren lug.
Salpeterplantage, *f.* salitrište.
Salpeterſalmiak, *m.* salitren nišador.
Salpeterſauer, *adj.* —re Salze, salitrani.
Salpeterſäure, *f.* salitrena kiselina.
Salpeterſchwefel, *m.* salitren sumpor.
Salpeterſieder, *m.* salitrar.
Salpeterſiederei, *f.* salitrana, salitrarnica.
Salpeterſtoff, ſ. Stickſtoff.
Salpeterſtrauch, *m.* (*Nitraria*), salitranka.
Salpeterwand, *f.* salitrenik.
Salpeterwaſſer, *n.* salitrenica.
Salpetrig, *adj.* salitren.
Salſe, *f.* razsol(l).
Salſekraut, ſ. Knoblauchkraut.
Salſendorn, *m.* (*Berberis*), žutika.
Salſenſpeiſe, *f.* razsolac.
Salter, *m.* knjižavac.
Saltling, *m.* kiselica.
Salto mortale, zaglavni skok.
Salutation, *f.* pozdrav; počast.

Salutiren, *v. a.* pozdraviti; dati čast.
Salva Guardia, *f.* straža-štitnica.
Salva venia, s oproštenjem.
Salve, *f.* (Ehrenſchuß), počastnica; pucnjava na počast, pozdrav; eine — geben, opaliti puške, topove; (zur Ehrenbezeigung), pucati na počast; (zur Begrüßung), pucati na pozdrav, pozdraviti pucnjavom.
Salvegarde, Sauvegarde, ſ. Sicherheits-wache.
Salveſchuß, *m.* počastni hitac.
Salvus conductus, *m.* proprata.
Salz, *n.* so(l); — ſieden, variti so; — graben, vaditi so; mit — würzen, soliti, posoliti; in — legen, usoliti, posoliti; ſich mit — verſehen, soliti se; eine Portion —, osoljaj; die Schafe mit — füttern, mrsiti ovce; (Witz), sol; ein Hieb aus d. —e, slani udarac.
Salz- (in Zuſ.) so(l)ni, solani, slan.
Salzabgabe, *f.* solarina.
Salzader, *f.* so(l)na žica.
Salzamt, *n.* solara.
Salzartig, *adj* solast.
Salzäther, *m.* solni etir.
Salzbaſe, *f.* solivo.
Salzbeamte, *m.* solarski urednik (činovnik), solar.
Salzbeere, *f.* (*Anabasis*), lužika.
Salzbereiter, *m.* solarski latov.
Salzbereitung, *f.* solovarnja.
Salzberg, *m.* slana gora.
Salzbergwerk, *n.* so(l)nik, soljana, majdan od soli.
Salzbinſe, *f.* ſ. Salzgras.
Salzblock, *m.* balvan soli.
Salzblumen, *pl.* Salzblüte, *f.* slani cvět.
Salzbohrkäfer, *m.* (*Ptinus salinarius*), so(l)ni bušar.
Salzbrodem, *m.* so(l)na para.
Salzbrühe, *f.* razso(l), salamura.
Salzbrunnen, *m.* slatina, slanac.
Salzbüchſe, *f.* ſ. Salzfäßchen.
Salzbutter, *f.* slano maslo.
Salzdebit, *m.* prodaja soli.
Salzdöſel, *n.* brema; ſ. Salzfäßchen.
Salzen, *v. a.* soliti; posoliti; osoliti; zu ſtark —, zu ſehr —, presoliti; geſalzen, osoljen; slan; (*fig.*) slani; (ſehr theuer), preskup.
Salzen, *adj.* slan.
Salzerde, *f.* slanača.
Salzfaß, *n.* so(l)no bure; ſ. Salzfäßchen.
Salzfäßchen, Salzfäßlein, *n.* slanica, soljenka, soljenica, so(l)njak, so(l)njača, so(l)nica, solarica, slanik.
Salzfiſch, *m.* posoljena riba.
Salzfleiſch, *n.* posolje, slano meso.
Salzfluß, *m.* (*med.*) slana.
Salzflut, *f.* slano more.
Salzformation, *f.* so(l)na stvorba.
Salzfuhre, *f.* vožnja soli.
Salzführer, *m.* vozač soli.
Salzfütterung, *f.* mrženje.
Salzgaſt, *m.* kupac soli.
Salzgefäll, *n.* dohodak solarah.
Salzgehalt, *m.* slanost.
Salzgeiſt, *m.* ſ. Salzſäure.
Salzgeneß, *m.* dionik so(l)nika.
Salzgras, *n.* (*Triglochin*), trošipan.
Salzgrube, *f.* so(l)nik, soljana, majdan od soli.
Salzgurke, *f.* posoljen krastavac.
Salzhaltig, *adj.* slan.
Salzhandel, *m.* solarstvo, trgovina solju.
Salzhändler, *m.* solar.
Salzhäring, *m.* posoljena sled, renga.
Salzhaus, *n.* solara.
Salzhecht, *m.* posoljena štuka.
Salzicht, *adj.* solast.
Salzig, *adj.* slan; — werden, oslaniti se.
Salzigkeit, *f.* slanost, slanoća.
Salzkammer, *f.* solana.
Salzkärner, *m.* vozač soli.
Salzkaſſe, *f.* solarska pěneznica.
Salzkaſten, *m.* so(l)njak.
Salzkloß, Salzklumpen, *m.* kamen, grumen, krušac soli.
Salzknappe, *m.* solovar.
Salzknecht, *m.* solinar.
Salzkoralle, ſ. Salzkornporzellane.
Salzkorb, *m.* solani koš.
Salzkorn, Salzkörnchen, *n.* krupica soli; ſ. Salzkornporzellane.
Salzkornporzellane, *f.* (*Cypraea vitellus*), žuta mačica.
Salzkörper, *m.* osolina.
Salzkothe, *f.* solovara, solina.
Salzkrämer, *m.* prodavac, tržar soli.
Salzkraut, *n.* (*Salsala Kali*), slanica; (*Salicornia*), caklenjača; ſ. Glasſchmelz.
Salzkrebs, *m.* slan rak.
Salzkryſtall, *m.* solani ledac, kristalj.
Salzkuchen, *m.* osoljena lepinja.
Salzlager, *n.* solani sloj.
Salzlake, ſ. Salzbrühe.
Salzlauge, *f.* slanica.
Salzlecke, *f.* solilo.
Salzlecken, *n.* lizanje soli.
Salzmagazin, *n.* solana.
Salzmangel, *m.* bezsolica.
Salzmann, *m.* solar.
Salzmarkt, *m.* solani trg.
Salzmeer, *n.* slano more.
Salzmehl, *n.* solano brašno.
Salzmeiſter, *m.* solar.
Salzmeſſer, *m.* solomĕr.
Salzmeſte, *f.* slanica, slanik, brema, soljanka, so(l)na ludrica.
Salzmonopol, *n.* samotržtvo soli.
Salzmoraſt, *m.* slana lokva.
Salzmühle, *f.* žrvne.
Salzmutter, *f.* solana matica.
Salznatter, *f.* (*Coluber Dione*), guž i. [už-solar.
Salzniederlage, *f.* solana.
Salzordnung, *f.* so(l)ni rednik. [ka(h).
Salzpacht, *m.* zakup solinah, so(l)ni-

Salzpächter, *m.* zakupnik solinah, so(l)-
Salzpfanne, *f.* so(l)ni kotao. [nika(h).
Salzpfennig, *m.* solarina.
Salzpflanze, *f.* slanica; ſ. Salzbeere.
Salzpreis, *m.* cěna soli.
Salzprobe, *f.* ogled slanca; ſ. Salzwage.
Salzpungen, *m.* (*Samolus Valerandi*),
Salzquelle, *f.* slanac, slatina. [žilenac.
Salzreich, *adj.* obilat, bogat soli; das Land iſt —, zemlja obiluje soli, zemlja ima izobila soli.
Salzreichthum, *m.* obilje, izobilje soli.
Salzrinde, *f.* solnna kora.
Salzrinne, *f.* ſ. Salztrog.
Salzſamenkraut, *n.* (*Potamogeton marinum*), morski mrestnjak. [njaci.
Salzſauer, *adj.* ſalzſaure Salze, solič-
Salzſäule, *f.* zur — werden, postati slan kamen.
Salzſaure, *f.* solična, so(l)na kiselina.
Salzſchank, *m.* tržnja soli.
Salzſchaufel, *f.* solinska lopata.
Salzſchaum, *m.* slana pěna.
Salzſcheibe, *f.* sirac soli.
Salzſchenk, ſ. Salzkrämer.
Salzſchiff, *n.* ladja-solara.
Salzſchlag, *m.* zrnat bělutak.
Salzſchlange, ſ. Salznatter.
Salzſchmant, *m.* slana pěna.
Salzſchöpp, ſ. Salzſtein.
Salzſchrape, *f.* solinska strugača.
Salzſchreiber, *m.* solinski pisar.
Salzſchwaden, ſ. Salzbrodem.
Salzſchweiß, *m.* slana rosa.
Salzſee, *f.* slano jezero; —, *m.* more.
Salzſieder, *m.* solinar, solovar.
Salzſiederei, Salzſode, *f.* solovara, solovarnica; solina.
Salzſohle, *f.* slanac, slatina.
Salzſtaude, *f.* kaca za so(l).
Salzſtätte, *f.* soliště.
Salzſtein, *m.* solana srěšina.
Salzſteuer, *f.* solarina.
Salzſtock, *m.* so(l)ana brina.
Salzſtößel, *m.* solotuk.
Salzſtrauch, *m.* ſ. Salzkraut.
Salzſtube, *f.* slatinara.
Salzſtück, *n.* kotao soli.
Salzſumpf, ſ. Salzmoraſt.
Salztheil, *m.* solana čestica.
Salzthon, *m.* slano ilo.
Salztonne, *f.* bačva za sol.
Salztrockenofen, *m.* solinska sušnica.
Salztrog, *m.* žlěb za sol.
Salzverkauf, Salzverſchleiß, *m.* prodaja i. tržnja soli.
Salzverſchleißer, *m.* prodavac, tržar soli.
Salzverwalter, *m.* upravitelj so(l)nika, soline. [nika, soline.
Salzverwaltung, *f.* upraviteljstvo so(l)-
Salzvorrath, *m.* zaliha soli. [kija.
Salzwage, (Sohlwage), *f.* soloměr, če-
Salzwagen, *m.* solana kola.
Salzwaſſer, *n.* slanica, (Meerwaſſer), bočatica.
Salzwerk, *n.* ſ. Salzgrube; Salzſiederei.
Salzweſen, *n.* solinarstvo; solarstvo.
Salzwirker, ſ. Salzſieder.
Salzzins, *m.* solinarina.
Salzzoll, *m.* carina od soli.
Same, Samen, *m.* sěme; (—korn), zrno; in —n gehen, usěmeniti se; (*sperma*), sladjevina, sěme; (Nachkommen), potomstvo, potomci; (Brut), leglo; (Fiſchbrut), ribići.
Samenader, *f.* sěmena žila.
Samenbalg, *m.* (*coccus*), puce.
Samenbaum, *m.* sěmenjak.
Samenbehälter, *m.* Samenbehältniß, *n.* (*anat.*) sěmenik; (*bot.*, *pericarpium*) uzplodje; (*perispermium*), sěmenov-
Samenbereitung, *f.* tvorba sěmena. [nik.
Samenblaſe, *f.* sěmeni měhurić.
Samenblatt, *n.* (*Cotyledon*), supka.
Samenblutader, ſ. Samenader.
Samenboden, *m.* sěmenište; (*receptaculum*), ložu, cvětište.
amenbohne, *f.* grah za sěme.
amenbohrer, *m.* ſ. Hanfhenne.
Samenbrei, *m.* sěmena kašica.
Samenbruch, *m.* sěmena kila.
Samenbüchſe, *f.* (*bot.*) mahovica.
Samendecke, *f.* (*arillus*), zavijač.
Samendrüſe, *f.* (*prostata*), sěmena žlězda.
Samenerbſe, ſ. Saaterbſe.
Samenergießung, *f.* prosutak sěmena.
Samenerzeugung, *f.* izvodjenje sěmena.
Samenfiſch, *m.* riba za mrěst, pleme,
Samenfluß, ſ. Tripper. [pripašu.
Samenfreſſer, *pl.* (*Seminivora*), sěmeno-
Samengang, *m.* sěmena jažica. [jedje.
Samengefäß, *n.* (*sporangium*), trusnik; ſ. Samenbehältniß.
Samengeflecht, *n.* sěmeni pleteš.
Samengehäuſe, *n.* uzplodje.
Samengetreide, ſ. Saatkorn.
Samengewinnung, *f.* hvatanje sěmena.
Samengewürze, *n.* sěmeni začin.
Samengurke, *f.* krastavac-sěmenjak.
Samenhafer, *m.* zob za sěme.
Samenhalter, *m.* sěmenište.
Samenhandel, *m.* sěmenarstvo, trgovina sěmenjem; — treiben, trgovati sěme-
Samenhändler, *m.* sěmenar. [njem.
Samenhandlung, *f.* sěmenarnica; trgovina sěmenjem.
Samenhanf, *m.* ſ. Hanfhenne.
Samenhaut, *f.* sěmenovnik.
Samenhäutchen, *n.* jezgrenica. [njaci.
Samenholz, *n.* sěmenjak; (*coll.*) sěme-
Samenhülle, *f.* obsěmenik.
Samenkäfer, *m.* (*Bruchus*), žižak.
Samenkanal, ſ. Samengang.
Samenkapſel, *f.* tobolac.
Samenkarpfen, *m.* šaran za pleme.
Samenkeim, *m.* klica.

Samenkelch, *m.* sêmena čaška.
Samenkern, *m.* jezgra.
Samenklappe, *f.* ſ. Samenlappen.
Samenknopf, *m.* puce.
Samenknöepchen, *n.* (*plumula*), kljunić.
Samenknoten, *m.* sêmena uzlina.
Samenkohl, *m.* izvoda, prehranak, sêmenjača od zelja, kelja.
Samenkopf, *m.* sêmena glavica.
Samenkorn, *n.* zrno; sêmenka; ſ. Saat-
Samenkraut, *n.* izvoda, prehranak, sêmenjača; (*Potamogeton*), mrestnjak.
Samenkrone, *f.* (*pappus*), kunudra.
Samenkügelchen, *n.* truska.
Samenlappen, *m.* (*cotyledon*), supka,
Samenlappenlos, *adj.* bez supke; — e Pflanzen, (*Acotyledoneae*), bezsupnice.
Samenlehre, *f.* sêmenoslovje.
Samenlode, *f.* mladika.
Samenlos, *adj.* bezsêmeni.
Samenmantel, *m.* (*arillus*), zavijač.
Samenmöhre, *f.* izvoda od mrkve.
Samenmutter, *f.* izvoda, prehranak, sêmenjača.
Samenoberhaut, *f.* (*epidermis seminalis*), tênica sêmena.
Samenöl, *n.* ulje od sêmenja.
Samenperle, *f.* sićušan biser.
Samenreich, *adj.* pun sêmenja.
Samenreife, *f.* dozrêvanje, zreloća sê-
Samenreis, *n.* ſ. Samenlade.
Samenröhre, *f.* štrcalica.
Samenrübe, *f.* izvoda, sêmenjača od repe.
Samenſaft, *m.* sok od sêmena.
Samenſäule, *f.* plodonoša.
Samenſchale, *f.* ljuska.
Samenſchnur, *f.* ſ. Samenſtrang.
Samenſchule, *f.* rastilo, sêmenište.
Samenſtaub, *m.* pelud.
Samenſtein, *m.* sêmenjak.
Samenſtengel, *m.* stapka, držak.
Samenſtrang, *m.* mudonoša.
Samentragend, *adj.* plodonosan.
Samenträger, *m.* plodonoša.
Samenverzeichniß, *n.* kazalo i. imenik
Samenwand, *f.* postava (mahovice).
Samenzapfen, *m.* češer, češerika, šešarika.
Samenzwiebel, *m.* lučica.
Sämerei, *f.* sêmenje.
Sämereihandel, Sämereihändler uſw., ſ. Samenhandel uſw.
Sämiſch, *adj.* irharski; — Leder, irha,
Sämiſchgärber, *m.* irhar, lutar.
Sämiſchgärberei, *f.* irharnica.
Samkraut, ſ. Samenkraut.
Sämling, *m.* sêmenjak; sêmenjača, izvoda, prehranak.
Sammelbar, *adj.* sakupljiv.
Sammelbuch, *n.* zapisci.
Sammelei, *f.* sabiračina; bračina; (das Geſammelte), pokupak.
Sammelfleiß, *m.* pomnjivo skupljanje,
Sammelgeld, *n.* rovena.
Sammelglas, *n.* sočka-sbirnica.
Sammelkaſten, *m.* čatrnja, gusterna, bistêrna.
Sammelkorn, *n.* podbirak; (*theol.*) bir,
Sammellinſe, *f.* ſ. Sammelglas.
Sammeln, *v. a.* (Steine vom Acker —), kupiti, (Früchte, Kräuter —), brati, sabirati, skupljati; (das Regenwaſſer —), hvatati; (Nachrichten —), skupiti, skupljati; Schätze —, nakupiti, nagrnuti, teći, sgrtati blago; Kenntniſſe —, učiti se, naučiti; e. Heer —, kupiti, brati, sabrati, pokupiti, sastaviti, izkupiti vojsku; Wolken —, sbijati oblake; nach und nach —, pribrati, pribirati; er ſammelte friſche Kräfte, nova mu snaga dodje; ſeine Gedanken —, smisliti, smišljati; ſich —, *v. r.* kupiti se, skupljati se, skupiti se; ſie ſammelten ſich unter die Fahne, sabrahše se i. sletiše se pod bojni barjak; es ſammelten ſich viele Menſchen um ihn, množina ljudstva se oko njega nakupi, sila se svêta oko njega sgrnu; das ſtehende Heer ſammelte ſich dort wieder, bêžeća se je vojska ondê opet prikupila i. izkupila; es ſammelt ſich eine zum andern, skuplja se; (ipr.) wo ein Aas iſt, da — ſich die Adler, gdê je strvina, ondê se psi kupe; ſich — (ſich faſſen), razabrati se, k sebi doći; es ſammelte ſich eine große Summe, mnogo se je toga nakupilo.
Sammelname, *m.* ſ. Sammelwort.
Sammelplatz, *m.* ročište, prikupište, sbêg, sbêžište.
Sammelſchrift, *f.* Sammelwerk, *n.* sbirka; pokupak, prikupak.
Sammelwort, *n.* skupnik, skupno ime.
Sammelwörtlich, *adj.* skupni.
Sammet, *m.* baršun, kadifa; ſich in — und Seide kleiden, udarati na se svilu i kadifu; (*fig.*) weich wie —, meko kao pamuk.
Sammet- (in Zuſ.) baršunski, kadifen, od kadife, baršuna.
Sammetartig, *adj.* baršunast, kadifast.
Sammetband, *n* baršunska vezanka (pantljika), baršunica.
Sammetblümchen, *n.* ſ. Maßliebe.
Sammetblume, *f.* (*Tagetes*), kadifica; ſ. Hahnenkamm.
Sammetborte, *f.* baršunska porubica.
Sammetbürſte, *f.* četka za baršun, kadifu.
Sammeten, Sammten, *adj.* kadifen, od baršuna, kadife; (*fig.*) baršunast; meko kao pamuk.
Sammetente, *f.* crna patka.
Sammeterde, *f.* baršunjača, baršunasta
Sammeterz, *n.* pahuljina.
Sammetgras, *n.* (*Lagurus*), pahuljača.
Sammethaar, *n.* kadifa, baršun.
Sammethaarig, *adj.* baršunast, kadifast.

Sammethoſen, *pl.* hlače i. nogavice (čakšire) od baršuna, kadife.
Sammetkappe, *f.* kadifilja.
Sammetkleid, *n.* Sammetkragen, Sammetmantel, *m.* uſw. haljina, ogrlić i. ogrljak (jaka), plašt itd. od baršuna i. kadife.
Sammetkrabbe, *f.* (*Portunus puber*), maljava rakovica.
Sammetleder, *n.* mekana koža.
Sammetmacher, *m.* baršunar, kadifar.
Sammetmeſſer, *n.* baršunarski nožić.
Sammetmilbe, *f.* (*Trombidium holosericeum*), sviluška.
Sammetmoos, *n.* (*Bryum argentinum*), srebrnasta prutika.
Sammetmuſchel, *f.* (*Arca pilosa*), dlakava korabljica.
Sammetmütze, ſ. Sammetkappe.
Sammetnelke, *f.* (*Agrostemma coronaria*), vrtni kukolj.
Sammetpappel, *f.* (*Sida Abutilon*), žutosléz; ſ. Heilwurz.
Sammetroſe, *f.* baršunasta ruža, baršunka.
Sammetſchnecke, *f.* (*Helix hispida*), hrapav spuž.
Sammetſchuh, *m.* baršunska cipela; cipela od kadife.
Sammetſchwarz, *adj.* crn crncit.
Sammetſpinne, *f.* (*Aranea holosericea*), baršunast pauk.
Sammetſtuhl, *m.* baršunarski stan, kadifarske krosne.
Sammettute, *f.* (*Conus luzonicus*), baršunasti čunjac.
Sammetverbrämung, *f.* porub (perem) od baršuna, kadife.
Sammetvogel, *m.* (*Papilio priamus*), baršunjak.
Sammetweber, ſ. Sammetmacher.
Sammetweberei, *f.* baršunarstvo, kadifarstvo.
Sammetweich, *adj.* mek kao baršun i.
Sammetweiche, *f.* mekoća baršuna.
Sammler, *m.* sabirač, birač, skupiša, kupilac.
Sammlung, *f.* (das Sammeln), sabiranje, biračina; skupljanje; (das Geſammelte), sbir, sbirka, sabirka; eine — (zur Unterſtützung) veranſtalten, kupiti za koga novce; skupiti za koga novacah.
Sammlungs-Bewilligung, *f.* dopust sabiranja, skupljanja.
Sammlungscaſſa, *f.* sabirna pěneznica.
Sammlungsglas, ſ. Sammelglas.
Sammlungskamm, *m.* češalj-sabirač.
Sammlungsſcontro, *m.* snos.
Sammt, *prp.* s, sa; den Brief — dem Gelde, list i. pismo i novce; list skupa i. zajedno s novci; —, *adv.* — und ſonders, svikolici, svi listom; svesebice, svi do jednoga.
Sammten, ſ. Sammeten.
Sammtgebrauch, *m.* zajednička poraba.
Sammtgut uſw., ſ. Geſammtgut.
Sämmtlich, *adj.* vaskolik, sav, vas.
Samstag, *m.* subota.
Samstäglich, *adj.* subotnji.
Sanct, *adj.* sveti.
Sanctificiren, *v. a.* proglasiti svetcem.
Sanction, *f.* potvrda; die pragmatiſche —, pragmatička sankcija.
Sanctuarium, *n.* svetinja, svetište.
Sand, *m.* pěsak; feiner —, mel, mulj; grober —, pržina; (ſpr.) Einem — in die Augen ſtreuen, zavarati komu oči; ihrer ſind wie — am Meere, ima ih kao plěve; ima ih kao lista u gori; (*med.*) pržina.
Sandaal, *m.* (*Ammodytes Tobianus*), jaglunić; ſ. Sander.
Sandacker, *m.* pěskulja, pěščanica.
Sandale, *f.* štopela, sandao.
Sandarach, *n.* sandarak.
Sandart, *m.* ſ. Sander.
Sandart, *f.* vrst (ſela) pěska.
Sandartig, *adj.* poput pěska.
Sandauſter, *f.* ostriga-pěskarica.
Sandbad, *n.* pěščana kupelj.
Sandball, ſ. Sandkloß.
Sandbank, *f.* prud, greda, markěnta; auf eine — gerathen, udariti na prud; nasukati se, nasěsti.
Sandbarſch, ſ. Sander.
Sandbeere, *f.* (*Arbutus Uva ursi*), medvědica, opirnik; (*Arbutus Unedo*), planika, maginja.
Sandberg, *m.* pěščano brdo; gora od pěska; smet od pěska.
Sandbirn, *f.* pešćarka.
Sandboden, *m.* pěskulja, pěskuša, pěskovica; (feinſand. Boden), brusnica, brusenjača.
Sandbohrer, *m.* svrdao-pěskar.
Sandboot, *n.* ladja-pěskarica.
Sandbrod, *n.* (*Lathyrus tuberosus*), orašćić.
Sandbruch, *m.* smrvljena kost.
Sandbüchſe, *f.* pěskovnica, posipalo.
Sandbüchſenbaum, *m.* (*Hura crepitans*), pěskovničar.
Sandbiſtel, ſ. Eberwurz.
Sanddorn, *m.* (*Hippophaë*), vukodrlica.
Sandel, *m.* (*Caesalpinia*), sapan; (*Guilandina*), bonduk.
Sandelholz, *n.* bakam; sandalovina.
Sanden, *v. a.* pěskom (što) posipati.
Sandendivie, *f.* (*Hypochaeris minima*), sitni svinjak.
Sander, *m.* (*Perca Lucioperca*), smudj.
Sanderde, *f.* ſ. Sandboden.
Sanderling, *m.* (*Tringa arenaria*), pěščanik.
Sanderz, *n.* ruda-pěskarica.
Sandfaß, *n.* bure za pěsak; bure pěska; ſ. Sandbüchſe.
Sandfeder, *f.* (*Stipa pennata*), koviljo.
Sandfege, *f.* zidarska rědkosija.

Sandfeld, *n.* ſ. Sandacker.
Sandfennich; Sandfiſch, ſ. Sandlieſchgras; Sandaal.
Sandfläche, *f.* pěščanica. |pěščanka.
Sandfloh, *m.* (*Pulex penetrans*), buha-
Sandflöz, *m.* krš.
Sandform, *f.* pěščan kalup.
Sandfuhre, *f.* vožnja pěska; eine — thun, dovesti pěska; (v. Wagen voll Sand), voz pěska.
Sandführer, *m.* pěskovoz, pěščar.
Sandgalle, *f.* pěščana plěš.
Sandgamander, *m.* (*Teucrium arenarium*), dubačac-pěskar.
Sandgebirge, *n.* pěščana gora.
Sandgegend, *f.* pěskovit kraj.
Sandglas, *n.* ſ. Sanduhr.
Sandglimmer, *m* pěščana tinja.
Sandgräber, *m.* kopač pěska; (*Tenebrio fossor*), rovulja.
Sandgras, ſ. Sandhaargras.
Sandgries, *m.* pržina.
Sandgrube, *f* pěščanik.
Sandgrund, ſ. Sandboden.
Sandguß, *m.* lěv u pěščan kalup.
Sandhaargras, *n.* (*Elymus*), ražuljica; |ječmika.
Sandhafer, *m.* ovsina.
Sandhalm; Sandhaſe, *m.* ſ. Sandrohr; Steinhaſe.
Sandhaufen, *m.* hrpa, kup pěska.
Sandhorſt, Sandhügel, *m.* pěščan brežuljak.
Sandhoſe, *f.* pěščan ošmrk.
Sandhuhn, *n.* (*Glareola*), tekica.
Sandig, *adj.* pěskovit.
Sandilz, ſ. Sandaal.
Sandinſel, *f.* pěščano ostrvo.
Sandkäfer, *m.* (*Cicindela*), brzac.
Sandkärner, *m.* pěskar.
Sandkarren, *m.* tačke za pěsak.
Sandkicher, *f.* (*Astragalus arenarius*), kozlinac-pěskar.
Sandklaffer, *m.* (*Mya arenaria*), zěvka-pěskarica.
Sandkloß, *m.* gruda od pěska.
Sandknoblauch, *m.* (*Allium arenarium*, luk-pěskar.
Sandkobalt, *m.* pěščan běsik.
Sandkölcher, *m.* (*Sabella penicillus*), kistolika pěščarica.
Sandkölbchen, ſ. Sandlieſchgras.
Sandkoralle, *f.* (*Madrepore arenaria*), pěščana zvězduša.
Sandkorn, *n.* zrno pěska.
Sandkrabbe, *f.* ſ. Winker.
Sandkraut, *n.* (*Arenaria*), pěščanika.
Sandkrebs, *m.* pozemni rak.
Sandkreſſe, *f.* (*Cyprinus Gobio*), glavoč.
Sandkriecher, *m.* (*Coluber Ammodytes*), modras.
Sandland, *n.* pěskovita zemlja; pěščara.
Sandlauch, ſ. Sandknoblauch.
Sandläufer, *m.* (*Tringa arenaria*), sivi pěščanik; ſ. Sandhuhn; Sanduhr.
Sandlieſchgras, *n.* (*Phleum arenarium*), pěščarski mačji rep.
Sandlilie, *f.* (*Anthericum*), čipac.
Sandlinde, ſ. Steinlinde.
Sandlöffel, *m.* žlica za pěsak.
Sandmann, *m.* pěskar; (*fig.*) sanak.
Sandmeer, *n.* pěščana pučina; pěščara.
Sandmergel, *m.* pěščan lapor.
Sandmohn, ſ. Ackermohn.
Sandmühle, *f.* pěščani mlinac.
Sandmuſchel, *f.* (*Mya arenaria*), zěvka-pěskarica.
Sandnäglein, *n.* (*Statice*), travulja.
Sandnatter, *f.* ſ. Sandkriecher
Sandnelke, *f.* (*Dianthus arenarius*), pěščarski klinčić; ſ. Meergras.
Sandpfanne, *f.* tava za pěsak.
Sandpfeife, *f.* (*Serpula polythalamia*), mnogobračna gmizavica; (*Solen*), šilja-
Sandpfeifer, ſ. Sandregenpfeifer. |nak.
Sandpflanze, *f.* pěskovica.
Sandpfriemenhafer, *m.* (*Stipa juncea*), sitasto kovilje.
Sandpulver, *n.* prašak od pržine.
Sandrack, ſ. Sandrach.
Sandrad, *n.* vadilo pěska.
Sandraute, *f.* (*Sisymbrium arenosum*), oranj-pěskar.
Sandreff, Sandriff, *n.* ſ. Sandbank.
Sandregenpfeifer, *m.* (*Charadrius Hiaticula*), grivasta vivka.
Sandriedgras, *n.* (*Carex arenaria*), šaš- |pěskar.
Sandrohr, *n.* (*Arundinaria*), cěvulja.
Sandrohrſchmiele, *f.* (*Agrostis arundinacea*), rosulja.
Sandruhrpflanze, *f.* (*Gnaphalium arenarium*), žuto smilje.
Sandſack, *m.* vreća pěska, za pěsak.
Sandſchaufel, *f.* lopata za pěsak.
Sandſchelle, *f.* ſ. Sandbruch.
Sandſchicht, *f.* pěščan nasad, vitao.
Sandſchilf; Sandſchlange; Sandſchmiele, ſ. Sandrohr; Sandkriecher; Sandrohrſchmiele. |gunica.
Sandſchwalbe, *f.* (*Hirundo riparia*), bre-
Sandſegge, *f.*; Sandſpergel; Sandſpiering, ſ. Sandriedgras; Sandkraut; Sandaal.
Sandſtein, *m.* pěskar, pěščina.
Sandſteinbrech, *m.* (*Saxifraga tridactylites*), troprsta lomika.
Sandſteinbruch, *m.* Sandſteingrube, *f.* pěskarnik.
Sandſtrecke, *f.* pěščanica.
Sandtorf, *m.* pěščani treset.
Sandtreſpe, *f.* (*Bromus tectorum*), gorski ovsik.
Sandtute, *f.* pěščan čunjac.
Sandufer, *n.* žalo.
Sanduhr, *f.* pěskarica.
Sandviper, *f.* (*Vipera Ammodytes*), modras, pepeonica, šarunica.
Sandvoll, *adj.* pěskovit.

Sandwagen, *m.* kola za pěsak.
Sandwanze, *f.* (*Cimex arenarius*), stěnica-pěščanka.
Sandweg, *m.* pěščan put; pěščana (pěskom posuta) staza.
Sandweide, Sandwerfte, *f.* (*Salix arenaria*), vrba-pěskarica.
Sandweizen, *m.* ſ. Sandhaargras.
Sandweſpe, *f.* (*Sphex sabulosa*), pěščarka.
Sandwinde, ſ. Ackerwinde.
Sandwurm, *m.* (*Arenicola piscatorum*), pěščar; ſ. Sandfliege.
Sandwuſte, *f.* pěščara. [ćer).
Sandzucker, *m.* prěsan slador (cukar, še-
Sanft, *adj.* —e Hände, mekane, nježne ruke; eine —e Stimme, blag glas; ein —er Regen, tiha kiša; ein —er Schlaf, sladak san; ein —es Licht, blago světlo; (v. Gemüth, Sitten), krotak, blag, umiljat; eine —e Anhöhe, položito brdo; položit brěg; e. —er Tod, laka smrt; — ruhe ſeine Aſche! laka mu zemljica!
Sänfte, *f.* blagoća; (Tragſtuhl), nosiljka; ſ. Palankin
Sänftenpferd, *n.* (konj-)nosilar.
Sänftenſtange, *f.* motka od nosiljkah.
Sänftenträger, *m.* nosiljkar, nosilar.
Sanftfließend, *adj.* tiho tekući.
Sanftheit, *f.* mekanost; nježnost; tihoća; blagost. [müthig.
Sanftherzig, *adj.* blaga srca; ſ. Sanft-
Sänftig, *adj.* položit, pololit.
Sänftigen, *v. a.* utažiti, utaložiti; umiriti; ublažiti; ušišikati.
Sänftigungsmittel, *n.* tažilo, blažilo.
Sanftmuth, *f.* blagost, blagoća, blagodušje; krotkost; umiljatost; mit —, blago; umiljato; — haben, blag, umiljat biti.
Sanftmüthig, *adj.* blag, blagodušan; umiljat, krotak.
Sanftmüthigkeit, ſ. Sanftmuth.
Sang, *m.* pěvanje; pěsma, pěvka.
Sangdroſſel, ſ. Singdroſſel.
Sange, *f.* gronja; (Ähren), pabirak; (gerőſtete Ähren), prga.
Sangenkraut, *n.* (*Conium maculatum*), živolina, cvolina, kukuta.
Sänger, *m.* pěvac, pěvač, pojač; (*Motacilla Trochilus*), kovačić; (Dichter), pěsnik; ſ. Singvogel.
Sängeramt, *n.* pěvaštvo.
Sängerchor, *m.* lik.
Sängerin, *f.* pěvica, pěvačica, pojačica.
Sangfink, *m.* zeba-pěvica; zeba-vabica.
Sangführer, *m.* likovodja.
Sanglerche, ſ. Feldlerche.
Sanglich, *adj.* pěvak, pojan.
Sangrede, *f.* ſ. Recitativ.
Sangreich, *adj.* pěvan.
Sangſchwalbe, ſ. Geſangſchwalbe.
Sangſpiel, *n.* glasba uz pěv.
Sangſtändchen, *n.* začinka.
Sangtreit, *m.* nadpěvanje.
Sanguiniker, *m.* punokrvac, sangvinik; (*fig.*) ſ. Hitzkopf.
Sanguiniſch, *adj.* punokrvan, sangvinican; d —e Temperament, punokrvje, punokrvna lagoda; (*fig.*) živ, vatren; veseo; dobre volje; prostran (čověk).
Sangvogel, *m.* ptica-pěvica; ptica-pě-
Sangweiſe, *f.* napěv, melodija. [vačica.
Sanikel, *m.* (*Sanicula europaea*), zdravac.
Sanität, *f.* zdravstvo; (Geſundheit), zdravje.
Sanitäts- (in Zuſ.) zdravni, zdravstven.
Sanitätsanſtalt, *f.* zdravni zavod.
Sanitätsbeamte, *m.* zdravnik.
Sanitätsbericht, *m.* zdravstvena izvěst, zdravstveno izvěšće; izvěšće o zdravlju.
Sanitätsbeſchau, *f.* zdravni razgled.
Sanitätscollegium, *n.* zdravstveno věće.
Sanitätscordon, *m.* stega radi zdravlja.
Sanitätsperſonale, *n.* zdravništvo. [telj.
Sanitätsreferent, *m.* zdravstveni izvěšti-
Sanitätsrückſicht, *f.* aus —en, radi zdravlja.
Sanitätsvorſchrift, *f.* zdravstveni propis.
Sanitätsweſen, *n.* zdravstvo; zdravstveni poslovi. [vac.
Saneculotte, *m.* golać, goli sin, sdrapo-
Sanesſouci, *n.* mirogoj, gomirje (goji-
Santonin, *n.* santonin. [mirje).
Saphir, *m.* safir (zafir).
Saphirblau, *adj.* safirast.
Saphirblau, *n.* safirasto modrilo.
Saphiren, *adj.* safiran.
Saphirrubin, *m.* safirast rubin.
Saponin, *n.* sapunovina.
Sapote, *f.* zapota. [potnjak.
Sapotillbaum, *m.* (*Achras sapota*), za-
Sappanholz, *n.* sapanovina.
Sappe, *f.* uzkop; fliegende —, brzi prikop; ſ. Laufgraben.
Sappen, Sappiren, *v. a.* kopati prikope; odkopavati se; uzkopavati.
Sapper, Sappeur, *m.* prikopar.
Sappriment! *int.* ao! koga běsa!
Sapphir, ſ. Saphir.
Sapphiſch, *adj.* safički.
Saraß, *m.* sablja.
Sardelle, *f.* (*Engraulis Encrasicholus*), srdelja, sardun. [srdelje.
Sardellenfang, *m.* lov srdeljah, lov na
Sardellenfanger, *m.* srdeljar.
Sardellenſalat, *m.* salat od srdeljah; salat sa srdeljami.
Sardellenſauce, Sardellentunke, *f.* umaka od srdeljah.
Sarder, ſ. Carneol.
Sardine, *f.* srdeljica.
Sardonix, *m.* sardonik; ſ. Onyx.
Sardthun, *m.* sardinski tunj.
Sarg, *m.* struga, mrtvački lěs, sanduk, mrtvačka škrinja, tabut; (*mont.*) strešica.

Sargbeſchlag, *m.* okov od mrtvačkoga sanduka.
Sargdeckel, *m.* pokrov, poklop.
Sarge, ſ. Zarge.
Sargmagazin, *n.* skladište strugah i. mrtvačkih sandukah.
Sargnagel, *m.* klinac za mrtvački sanduk.
Sargſchleier, *m.* Sargtuch, *n.* (mrtvački) pokrov.
Sarkasmus, *m.* sarkazam, zajed, podruga.
Sarkaſtiſch, *adj.* sarkastičan, podrugljiv, zagrizljiv, zajedljiv.
Sarkophag, *m.* grobnica.
Sarkoſin, *n.* sarkosun.
Sarſaparilla, *f.* (*Smilax Sassaparilla*), sasaparilja.
Sarſche, *f.* saja, sarža
Saſſafras, *m.* (*Laurus Sassafras*), sasafras.
Saſſafrasholz, *n.* sasafrasovina.
Saſſafrasöl, *n.* sasafrasno ulje.
Saſſaparille, ſ. Sarſaparilla.
Saſſe, *f.* ležaja.
Saßkraut, ſ. Knoblauchkraut.
Satan, *m.* sotona; (*fig.*) sotonjak, djavo(l).
Sataniſch, *adj.* sotonski, djavo(l)ski,
Satansarbeit, *f.* vražji posao.
Satansherz, *n.* djavosko srce.
Satanspilz, ſ. Blutpilz.
Satellit, ſ. Trabant (*astr.*).
Satin, *m.* satin.
Satiniren, *v. a.* lastiti.
Satinirmaſchine, *f.* lastilo.
Satisfaction, *f.* zadovoljština.
Satrap, *m.* satrap; (*fig.*) paša.
Satrapie, *f.* satrapija; (*fig.*) pašaluk.
Satrapiſiren, *v. n.* (*fig.*) pašovati.
Satt, *adj.* sit; — werden, nasititi se; — machen, nasititi; ein —er Magen, pun želudac; ſich — eſſen, najesti se; ſich — trinken, napiti se; ich kann mich daran nicht — ſehen, nemogu se nagledati čuda; ſich — gehen, klagen, küſſen, lachen, liegen, reiten, ſaufen, ſchlafen, ſpielen uſw., nahodati se, izhodati se; najaukati se; naljubiti se; nasmijati se; naležati se, izležati se; najahati se; nalokati se; naspavati se; naigrati se itd.; das habe ich ſchon —, to mi je već dosadilo, dodijalo; toga sam već sit; er iſt des Lebens —, naživio se je; život mu je omrznuo, dosadio, dotužio.
Sattel, *m.* (z. Reiten) sedlo; ein Pferd mit — und Zeug, osedlan konj; aus d. — kommen, izmetnuti se iz sedla; aus dem — heben, skinuti i. izturiti iz sedla; (ein. Berges) sedlo, previja, uvala; (im Keller), podvalak; (*Anomia ephippium*), sedaoce; (*mont.*) konj; (b. Sielenbaue), naklop; (b. Tiſchl.) sedlo; (im Schiffw.) trešla; (in der Nuß), ljuština; (ſpr.) Einen aus dem — heben, krenuti koga; baciti koga s konja; er hat ſich in den — geſchwungen, sad je na konju; uzjahà; er ſitzt feſt im —, čvrsto sědi; Einem in den — helfen, podići koga na konja; in alle Sättel gerecht ſein, svakomu presnacu biti lopar; ſ. Sattelbein.
Sattelbaum, *m.* oblučje, drvenica; (an Windm.) kobila; ſ. Stahlbaum.
Sattelbein, *n.* kobilica.
Sattelbogen, ſ. Sattelbaum.
Satteldach, *n.* sedlast, dvostrani krov.
Satteldecke, *f.* čaprag, abajlija, čultan,
Satteldruck, *m.* sadno.
Sattelfertig, *adj.* ich bin —, gotov sam uzjahati.
Sattelfeſt, *adj.* er iſt —, čvrsto sědi na
Sattelfrei, *adj.* slobodan.
Sattelfreie, *m.* slobodnjak.
Sattelgurt, *m.* podpruga, poprug, kolan*.
Sattelhammer, *m.* sedlarski mlatić, kla-
Sattelhof, *m.* slobodno selište.
Sattelholz, *n.* drvo za sedlo.
Sattelkammer, *f.* sedlara.
Sattelkiſſen, *n.* stelja (u sedla).
Sattelknecht, *m.* stremenik; konjuh, seiz.
Sattelknopf, *m.* jabuka od sedla, unkaš,
Sattelkrähe, ſ. Nebelkrähe.
Sattelmuſchel, *f.* (*Anomia Ephippium*), sedaoce.
Satteln, *v. a.* sedlati, osedlati; ein geſatteltes Pferd, konj pod sedlom i. osedlan; ſich —, *v. r.* (*fig.*) pripravljati se.
Sattelpferd, *n.* sedlenik; (das linke Wagenpferd), lěvak; jahaći i. nutrnji konj; sedlaš; das iſt ein —, ovaj konj vuče s djipela.
Sattelpiſtole, *f.* kubura, kuburaš, kubur-
Sattelraupe, *f.* sedlanka.
Sattelroß, ſ. Sattelpferd.
Sattelrücken, *m.* gura.
Sattelſeite, *f.* djipel.
Sattelſteg, *m.* štica (u sedla).
Satteltaſche, *f.* torba od sedla.
Sattelzeug, *n.* jahaća sprava; sedlo.
Sattelzwerk, *m.* sedlenac.
Satten, ſ. Sättigen.
Satteſſen, *n.* najedanje.
Sattgelb, *adj.* zagazito žut.
Sattgelebte, *m.* doživljeo; omrzao na život, sit věka.
Sattgrün, *adj.* zagasito zelen.
Sattheit, *f.* sitost, sitčina.
Sättig, *adj.* zasitan, sit, spor.
Sättigen, *v. a.* nasititi, zasititi; (mit Speiſen), najesti, nahraniti, hraniti; er iſt nicht zu —, nemože ga čověk zajaziti; ſich —, *v. r.* nasititi se (čega); najesti se; ſein Geiz iſt nicht zu —, nebi mu dosta bilo sve blago ovoga světa; (*chem.*) zasititi; geſättigt, zasićen.
Sättigkeit, *f.* zasitljivost, sporost; ſ. Sätt-

Sättigung, *f.* sićenje; najest *f.*; (*chem.*) sićenje, zasita.
Sättigungscapacität, *f.* zasitnost, zasitljivost.
Sättigungspunkt, *m.* sitište.
Sättigungstrieb, *m.* zasitnost.
Sattler, *m.* sedlar, sarač*; ſ. Seehund.
Sattlerahle, *f.* sedlarsko šilo.
Sattlerarbeit, *f.* sedlarina.
Sattlerei, *f.* Sattlergewerk, Sattlerhandwerk, *n.* sedlarstvo, sedlarija.
Sattlereiſen, *n.* ſ. Sattlerahle.
Sattlergeſell, *m.* sedlarski dětić (kalfa).
Sattlerhammer, *m.* sedlarski mlatac, kladivac.
Sattlerjunge, *m.* sedlarče, sedlarski děčak.
Sattlerwerkſtätte, *f.* sedlarnica.
Sattlerzweck, ſ. Sattelzweck.
Sättlich, ſ. Sättig.
Sattſam, *adj.* dovoljan, dostatan; —, *adv.* dovoljno, dosta.
Sattſamkeit, *f.* dovoljnost, dovoljstvo, dostatak.
Saturation uſw., ſ. Sättigung.
Saturei, *f.* (*Satureia hortensis*), čubar.
Satureiöl, *n.* ulje od čubra.
Saturn, *m.* Saturno; Gladoljet.
Saturnring, *m.* Gladoljetov, Saturnov prsten.
Satyr, *m.* satir; divji čověk.
Satyre, *f.* satira.
Satyrifer, *m.* satirik; zajedač, rugalo.
Satyriſch, *adj.* satirićan, podrugljiv.
Satyriſiren, *v. a.* zajedati, češljati (koga); podrugivati se (komu).
Satz, *m.* (Sprung), skok; ein. — thun, skočiti; (*fig.*) Sätze machen, obstrzati se; (*mus.*) skladba; (Boden—), talog, mut, stelja; (b. Schriftſetz.) složak; Geld auf den erſten — ausleihen, uzajmiti novce na prvo město; ſ. Hypothek; (in Schmelzh.) peć; (b. Feuerw.) naboj; (Fiſch.) leglo; (*mont.*) vodovad; (v. Waaren), kladnja; ein — Keſſel, uklop kotlovah; (Poſten), stavak; (Rede—), rěk, vět; (Urtheil), izreka; ſ. Satzung.
Satzausbildung, *f.* razvitak rěka.
Satzausſage, *f.* pridjevak.
Satzband, *n.* (*copula*), spona.
Satzbildung, *f.* tvorba rěka.
Satzbrief, *m.* podlogovnica; založnica od nepokretnine; ſ. Pfandbrief.
Satzbuch, *n.* podlogovnik.
Satzfigur, *f.* figura od rěkovah.
Satzfolge, *f.* suslěd rěkovah.
Satzgefüge, *n.* ustrojnost rěka; (ſpec.)
Satzgläubiger, *m.* věrovnik od nepokretnine.
Satzglied, *n.* dio, članak rěka.
Satzhaſe, *m.* zečica.
Satzhauptwort, *n.* glavna rěč rěka.
Satzlehre, *f.* rěkoslovje, větoslovje.
Sätzler, ſ. Satzgläubiger.
Satzmaß, *n.* nabojnica.
Satzmehl, ſ. Stärkemehl.
Satzmeißel, *m.* podbijač.
Satzmöhre, *f.* izvoda od mrkve.
Satzpoſt, *f.* stavak.
Satzrübe, *f.* izvoda od repe.
Satzſchrift, *f.* parnični spis.
Satzſtock, *m.* sadjenica.
Satzteich, *m.* ribićnjak.
Satztheil, *m.* ſ. Satzglied.
Satzung, *f.* (Statut), ustanova; (Kirchen—), pravilo; (Taxe), odredbina; odreda cěne.
Satzungs-Gebäck, *n.* pekarija pod odredbinom.
Satzungsrecht, *n.* postavljeno pravo.
Satzungs-Übertretung, *f.* prestupak odredbine.
Satzverbindung, *f.* sveza rěkovah, větovah.
Satzverbindungslehre, *f.* nauka o svezi rěkovah.
Satzweide, *f.* vrbova sadjenica, vrbić.
Satzweiſe, *adv.* rěkomice; rěk po rěk.
Satzzeichen, *n.* razlučak rěkovah.
Satzzeit, *f.* vrěme kośenja.
Satzzwiebel, *m.* izvoda od luka; ſ. Stechzwiebel.
Satyre, ſ. Satire.
Sau, *f.* (Schwein), krme, prase; (Mutterſchwein), prasica, krmača; (ſpr.) wer ſich unter die Treber mengt, den freſſen die Säue, tko se s tricami poměša, valja da ga svinje izjedu; (Klecks), šljopa, krmača, mačka, packa; eine — machen, šljopiti, copnuti; (v. Perſ.) krmača.
Sauaas, Sauaß, ſ. Schweinaaß.
Sauapfel, *m.* jabuka-divljaka.
Sauauge, *n.* (*Paris*), krstac, vranjino oko.
Saubalg, *m.* zamazaja; ſ. Sautod.
Saubär, *m.* vepar.
Saubeere, *f.* (*Solanum nigrum*), crna pomoćnica.
Saubeller, *m.* veprovac.
Sauber, *adj.* čist; opran; (*fig.*) pristao; ein —er Vogel, osnažen ptić! čudna ptica! — machen, čisto raditi; ſ. Säubern.
Säuberer, *m.* čistilac; (in Mühlen), čistilo.
Sauberkeit, *f.* čistoća; opranost; (*fig.*) pristalost.
Säuberlich, *adj.* čist.
Säuberling, *m.* gladac, gladun, gladionica.
Säubern, *v. a.* čistiti, pročistiti, očistiti; ſich —, biskati se; die Bäume —, klaštriti drvećе; (*mont.*) okidati.
Säuberſieb, *n.* prosijalo.
Saubirn, *f.* kruška-divljaka.
Saublume, *f.* ſ. Löwenzahn.
Saubohne, *f.* (*Vicia faba*), bob; (*Solen legumen*), bobac.
Saubohnenſtroh, *n.* bobovina.
Sauborſte uſw., ſ. Schweinborſte.
Saubrod, *n.* (*Cyclamen*), klobučić, lula.
Saubruch, *m.* rivača.
Sauce, *f.* umaka, omaka.
Sauciere, Sauceſchüſſel, *f.* umačnica; Sauciſſe, *f.* zapalak.
Saudiſtel, *f.* (*Sonchus*), krlj.

Sauen, *v. n.* (gem.) packati, mazati; svinjiti; (*fig.*) svirati, za svitnjak zvoniti.
Sauer, *adj.* kiseo; — werden, uzkisnuti, prokisnuti, ukiseliti se, prozuknuti; — ſchmecken, kisiti; (v. Weine), ciknuti; ein ſaurer Wein, kiselica; ſaure Gährung, kisnuće; — ſehen, ſaure Mienen machen, kiselo gledati, kisati, kiskati; eine ſaure Arbeit, tvrd posao; Einem das Leben — machen, podbiti se koga, nedat mu se podignuti iz trave; ogorčiti komu život; das habe ich mir — werden laſſen, namučio sam se oko toga; to me je skupo stalo; ſaurer Schweiß, gorka muka; das kommt mir — an, to je mučan posao.
Sauer, ſ. Sauerteig.
Sauerach, ſ. Sauerdorn.
Sauerampfer, *m.* (*Rumex*), štav, štavalj, štavelj, štavlje; (*Rumex acet.*), kiseljača, kiselić.
Sauerampferbaum, *m.* (*Andromeda*), [nadlist.
Sauerapfel, *m.* kiseljača.
Sauerbiſſen, ſ. Flaſchenbaum.
Sauerbraten, *m.* kiselo pečenje.
Sauerbrod, *n.* podkvasnica, kvasni hlěb.
Sauerbrühe, *f.* kiselica; kisela juha, polěvka.
Sauerbrunnen, *m.* kiseljak, kisela voda.
Sauerdorn, *m.* (*Berberis vulgaris*), žutika.
Sauerdornholz, *n.* žutikovina.
Säuerei, *f.* svinjarija; (Unreinlichkeit), nečistoća; gad.
Sauerfleiſch, *n.* kiselo meso, pečenje.
Sauergras, *n.* (*Carex acuta*), oštrljati šaš.
Sauerhonig, *m.* kisela medica.
Sauerkäſe, *m.* prosti sir.
Sauerkirſche, *f.* višnja.
Sauerklee, *m.* (*Oxalis acetosella*), cecelj, kiseljača, troprstac, slanica, sočica.
Sauerkleeſalz, *n.* ceceljan.
Sauerkleeſäure, *f.* ceceljna kiselina.
Sauerkratte, ſ. Sauapfel.
Sauerkraut, *n.* kiselo i. badnjevo zelje, kiseo kupus.
Säuerlen, *v. n.* kisiti, ciknuti; prokisivati, prokisnuti, prozuknuti.
Säuerlich, *vdj.* kiselast, nakiseo, prokiseo; — werden, prokisnuti.
Säuerlichkeit, *f.* prokislost.
Säuerling, *m.* (Sauerampfer), kiseljača, kiselić, kiselica; ſ. Sauerbrunnen.
Sauermaul, *n.* ſ. Sauertopf.
Sauermilch, *f.* kiselina, kiselo mlěko.
Sauern, *v. n.* kisnuti; (ſpr.) was nicht ſauert, das fůßt nicht, tko hoće časno, nemože lasno.
Säuern, *v. a.* kiseliti, zakiseliti; den Teig —, kvásiti těsto, metnuti kvasac u těsto.
Sauerort, *m.* kvasište.
Sauerſichtig, *adj.* kiseo, namrštен.
Sauerſtoff, *m.* (*oxygenum*), kiselik.
Sauerſtofffalz, *n.* kiselična sol.
Sauerſtofffäure, *f.* kiselična kiselina.
Sauerſuppe, *f.* kiselica.
Sauerſüß, *adj.* kiselo-sladak; eine —e Miene machen, kroz plač se smijati; silom se smijati.
Sauerteig, *m.* kvas, kvasac.
Sauertopf, *m.* kiseljak.
Sauertöpfiſch, *adj.* kiseljački; kiseo.
Sauerwaſſer, *n.* kisela voda.
Saueſſen, *n.* meća; ſie hat ein — bereitet, zamela kao svinjam.
Sauf, ſ. Soff.
Saufang, *m.* lov na divljake (veprove).
Saufänger, *m.* veprovac.
Saufaus, Saufbruder, *m.* izpičutura; pijandura, pijančina, težku pijanica.
Saufen, *v. a.* (v. Thier.), lokati; einem Thiere zu — geben, napojiti životinju; (v. Säufern), lokati, pijančevati; cukati; gierig —, guliti (n. p. vinušinu); ſich toll und voll —, nalokati se kao pas; naljoskati se, nakrhati se; er ſauft wie ein Loch, pije kao dûga; d. Erde ſäuft das Blut, zemlja pije krv.
Saufen, *n.* lokanje; pijančevanje; lokilo.
Säufen, *v. a.* d. Vieh —, pojiti stoku.
Saufenchel, *m.* (*Peucedanum*), smudnjak; (*Seseli*), divji morač.
Säufer, *m.* pijanac, pijanica, pilac; cuklić; ein arger —, težka pijanica; pijandura; pijančina, popilica, loka; ein — werden, propiti se.
Säuferei, *f.* pijančevanje; ſ. Saufgelag.
Säuferin, *f.* pijančica.
Säufern, *v. n.* žednĕti.
Säuferwahnſinn, *m.* bandanje pijansko.
Saufgelag, *n.* pijanka, lokilo.
Saufgeſell, Saufgenoß, *m.* supilac, pidrug; brat kod čaše.
Saufgeſellſchaft, *f.* pijanka; pijanice.
Saufgier, *f.* pohlepa na piće.
Saufgierig, *adj.* lakom na piće.
Saufgurgel, *f.* Saufhals, Saufhans, Saufheld, ſ. Säufer.
Saufinder, ſ. Saubeller.
Saufiſch, *m.* (*Delphinus Phocaena*), morska svinja.
Saufkamerad, ſ. Saufgeſell.
Saufkrank, *adj.* mamuran.
Saufkrankheit, *f.* mamurluk.
Saufleiſch, *n.* svinjetina, krmetina.
Saufloch, *n.* napitnica. [ſſen.
Saufluſt; Saufraß, ſ. Saufgier; Sau-
Saufſack, ſ. Säufer.
Saufſchuld, *f.* žedne podužice.
Saufſchweſter, ſ. Säuferin.
Saufſucht, ſ. Saufgier.
Saufſüchtig, *adj.* er iſt —, predao se vinu.
Sauftag, *m.* dan od pijančevanja; morgen iſt ein —, sutra će se pijančevati.
Saufttrog, *m.* pojnica.
Saugader, *f.* upilica; ſ. Milchader.

Saugaderdrüſe, *f.* (*glandula lymphatica*), žlězda-mezgovnica.
Säugamme, *f.* dojkinja, dojilja.
Saugarn, *n.* mreža za veprove.
Saugarten, *m.* veprinjak.
Saugblume, *f.* (*Galeopsis*), srba.
Saugborſte, *f.* dlaka od sisaljke.
Saugeferkel, *n.* sišče; odojče, odojak, prase pod krmačom.
Saugefiſch, *m.* (*Echeneis remora*), ustavica; (*Naucrates ductor*), velika usta-
Saugegel, ſ. Blutegel. [vica.
Saugeglas, Saughorn, *n.* sisak, duda, siska, rog.
Saugekalb, *n.* tele pod kravom. [com.
Saugelamm, *n.* sikanče; janje pod ov-
Saugeloch, *n.* sisak.
Saugemahl, *n.* sisotina.
Saugemutter, *f.* do(l)nje sisalo.
Saugen, *v. a.* & *n.* sisati; sati, sesnuti; Blut —, krv piti, sisati; (v. Kind.) an der Bruſt o. die Bruſt —, podojiti dojke; die Bruſt, an der ich ſaugte, prsi, koje su me odojile; ein Kind — laſſen, zadojiti, zadojnati dête; der Schwamm ſaugt das Waſſer in ſich, spužva (sundjer) pije vodu; ſich voll —, napiti se (čega); (ſpr.) etwas aus den Fingern —, izsisati što iz prsta.
Säugen, *v. a.* ein Kind —, dojiti dête; (*fig.*) odojiti; e. —de Mutter, majka-dojilica.
Saugepflanze, *f.* bilina-sisalica.
Saugepumpe, *f.* sisalo, sisaljka.
Sauger, *m.* sisač; (v. Thieren, Säuger), sišče; ſ. Saugefiſch; Saugerüſſel.
Säugerin, *f.* dojilica.
Saugerohr, *n.* Saugeröhre, *f.* sisak.
Saugerüſſel, *m.* sisaljka.
Saugeſchale, *f.* sisaljka.
Saugeſchwamm, *m.* spužva, sundjer.
Säugethier, *n.* sisavac, sisar.
Saugetochter, ſ. Milchtochter.
Saugeventil, *n.* sisački zalistak.
Saugewarze, *f.* bradavica od dojke i. sise; (*bot.*) sasak.
Saugewerk, *n.* sisala.
Saugewürmer, *pl.* (*Trematoda*), srkači.
Saugewurzel, *f.* sisaća žilica; brandus.
Saugezahn, *m.* ždrebečak.
Sauggefäß, *n.* upilica; ſ. Milchader.
Säugling, *m.* mlěčnjak, napršče; nejače, dětešce.
Sauglocke, *f.* mit der — läuten, svirati; za svitnjak zvoniti. [pumpe uſw.
Saugpumpe, Saugröhre uſw., ſ. Sauge-
Saugras, *n.* ſ. Borſt; Wegetritt.
Saugſand, *m.* prionuli pěsak.
Sauhackſch, ſ. Hackſch. [uſw.
Saubatz, Sauhirt uſw., ſ. Schweinhatz
Säuiſch, *adj.* svinjski; (*fig.*) nečist, neopran, gadan, smradan.
Saujagd, *f.* lov na divljake (vepre).
Saukaſtanie, ſ. Erdkaſtanie.
Sauferl, *m.* krmača; zamazaja.
Saukoben, *m.* svinjac, krmnjak.
Saukoch, *m.* gadan kuhač.
Saukraut, *n.* (*Hydrochaeris*), svinjak; (*Scrophularia nodosa*), strupnik; ſ. Liebſtöckel; Bilſenkraut.
Saulache, *f.* kaljuža, kaljuga; ſich in d. — wälzen, kaljužati se.
Säulbaum, *m.* stupnjak.
Säulchen, *n.* (*bot.*) plodonoša.
Säulchenfrüchtige, *pl.* (*Columniferae*), stuponoše.
Säule, *f.* stup, stub; (Pfoſte), stupac; Voltaiſche —, Voltin stup; conſtante, ſecundäre —, stalan, podružni stup.
Sauleben, *n.* svinjski život; (*fig.*) pasji život. [mača.
Sauleder, *n.* svinjska koža; (*fig.*) kr-
Säulen, *v. a.* udariti stupove, stupovje.
Säulenbaum, ſ. Säulbaum.
Säulenblumen, *pl.* (*Columniferae*), stu-
Säulendeckel, *m.* priklop. [ponoše.
Säulendick, *adj.* debeo kao stup.
Säuleneingang, *m.* ulazak na stupovih.
Säulenförmig, *adj.* stupast. [stupa.
Säulenfuß, *m.* po(d)stupina, peta od
Säulengang, *m.* stupovnik.
Säulengebälke, *n.* brvna od stupa.
Säulengeländer, *n.* vrljika.
Säulengeſimſe, *n.* okružica, okvir stupa.
Säulengetragen, *adj.* na stupovih.
Säulenglied, *n.* članak stupa.
Säulenhalle, *f.* trěmnik.
Säulenhaupt, *n.* Säulenknauf, Säulenkopf, *m.* nadstupina, jabuka u stupa.
Säulenkranz, *m.* korniž (u stupa).
Säulenkuppelung, *f.* sustupje.
Säulenlaube, *f.* trěm.
Säulenordnung, *f.* stupovje.
Säulenpaar, *n.* dva stupa.
Säulenreihe, *f.* red i. vrsta stupovah.
Säulenſchaft, *m.* stablo u stupa.
Säulenſtein, *m.* čadič.
Säulenſtellung, *f.* razměštaj stupovah.
Säulenſtuhl, *m.* podnožje.
Säulenthor, *n.* vrata od stupovah.
Säulenweite, *f.* razdaleč stupovah, raz-
Säulenwerk, *n.* stupovje. [stupina.
Säulenzierath, *f.* ures stupa.
Säulig, *adj.* stupovit.
Saulocker, *m.* (*Motacilla Phoenicurus*), crvenrepka, crnovoljka.
Saulöffel, *m.* (*Potamogeton*), mrestnjak.
Saum, *m.* (Rand), kraj; (*bot.*) okrajac, okrajak; (Dach—), streha; (eines Gewebes), rub, porub, zarub, rubež, obrub, pervaz*; d. — des Kleides, skut od haljine; (a. Hufe), vlasci; (Laſt), tovar; (Säumchen, *Buccinum decussatum*), ukršten rogač.
Saumagen, *m.* (*fig.*) krmača, prasac.
Saumandel, ſ. Erdmandel.

Saumarkt, *m.* svinjski trg.
Saumaſt, *f.* žirovina.
Saumaueglеicher, *m.* krajačić.
Saumband, *n* porubica.
Saumelde, *f.* (*Chenopodium hybridum*), izrodjen gjurgjevac.
Saumelk, Saumilch, ſ. Saudiſtel.
Saumen, *v. a.* samariti; na tovarih nositi.
Säumen, *v. n.* krzmati; kasniti; (langſam ſein), oklèvati.
Säumen, *v. a.* rubiti; obrubiti, porubiti, zarubiti; einen Block —, otesati panj.
Saumenſch, *n.* krmača, prasica, obrljuga, neopera.
Saumer, *m.* samarnjak, tovarnjak, sehsana.
Säumer, *m.* kasnilac; oklèvalo; (der Saumthiere hält), sehsanar; ſ. Saumer.
Saumeſel, *m.* tovar.
Saumfarn, *m.* (*Pteris*), bujad.
Saumfleſſe, *f.* (*Labrus marginalis*), porubljen labrnjak.
Saumfutter, *n.* kislica, sindžef.
Saumhaft, Säumig, ſ. Saumſelig.
Saumilch, *f.* svinjsko mlèko; ſ. Saudiſtel.
Saumkorb, *m.* tovarni koš.
Säumling, *m.* kasnilo; sporac.
Saumnaht, *f.* obšav.
Säumniß, *f.* oklèvanje, krzmanje; kašnjenje.
Saumochs, *m.* vo(l)-tovarnjak.
Saumpferd, Saumroß, *n.* konj-tovarnjak, sehsana(-seizana).
Saumſal, *n.* ſ. Saumſeligkeit.
Saumſal-Strafgeld, *n.* zadocnica.
Saumſattel, *m.* samar.
Saumſchicht, *f.* porubna, strešna vrsta.
Saumſchwelle, *f.* podsèk.
Saumſelig, *adj.* kasan, nemaran; pedav; ein —er Schuldner, zao dužnik; er iſt ein —er Schuldner, mučan je za platiti; er iſt ein —er Arbeiter, sporo radi; — ſein, kasniti; spor biti.
Saumſeligkeit, *f.* kasnoća, nemar, pedavost; sporost.
Saumſpinne, *f.* (*Aranea fimbriata*), porubljen pauk.
Saumtuch, *m.* ſ. Saumnaht.
Saumthier, *n.* ſ. Saumer.
Saumutter, *f.* krmača s prašćići; es iſt eine —, oprasila se je.
Saumwanze, *f.* (*Cimex marginatus*), porubljena stènica.
Saunеſt, *n.* (*fig.*) oplaza.
Saunetz, ſ. Saugarn.
Saunickel, *m.* punišake.
Sauohr, *n.* (*Plantago major*), veća bokvica, veći trputac.
Saupelz; Saurach; Sauranke, *f.* ſ. Saumagen; Sauerborn; Sauerkraut.
Säure, *f.* kiselina.
Saurebe, *f.* ſ. Bitterſüß.
Säurebildend, *adj.* kiseleći.
Säuren, ſ. Säuern.
Säurenbildner, *m.* Säurenradical, *n.* kisivo, kisilo.
Sauringel, *m.* ſ. Gänſerich.
Saurudel, *m.* čopor divljakah.
Saurüſſel, *m.* rilo, klsa, surla, ćuša; ſ. Sauohr; Löwenzahn.
Saurüſſelfiſch, *m.* (*Zeus Aper*), rilaš.
Saus, *m.* šum; in — und Braus leben, živiti huk buk.
Sauſack, *m.* kulèn; ſ. Saumagen; Schlemmer.
Sauſalat, *m* (*Lactuca virosa*), otrovna loćika.
Sauſchnabel, ſ. Löwenzahn.
Sauſehorn, *n.* (*Buccinum*), rogač.
Säuſel, *m.* šušak; žamor, žubor.
Sauſelaut, *m.* svištući glas, glasac.
Säuſeln, *v. n.* (v. Winde), pirkati, šuškati, šušnjati, žamoriti, žuboriti; (v. Sprechenden), svistati.
Säuſelſtimme, *f.* ſ. Säuſel.
Sauſen, *v. n.* šumèti; d. Ohren — mir, šume mi uši; zuje mi uši; der Kopf ſauſt mir, buči mi glava.
Sauſer, *m.* šumilo; šum.
Sauſewind, *m.* vihar; (*fig.*) šumak, vètrenjak, vètrogonja.
Sauſpieß, *m.* lovačka sulica.
Sauſtall, *m.* svinjac; kotac; (*fig.* vom Zimmer), pržnica.
Sauſtecher, *m.* veprokolj.
Sauſtein, ſ. Stinkſtein.
Sauſudel, *m.* ſ. Saulache.
Sauſumpf, *m.* muteżnik.
Sautanne, *f.* ſ. Bärlapp; Porſt.
Sautäubling, *m.* (*Agaricus emeticus*), bljuvara, gluhara.
Sautod, *m.* (*Chenopodium hybridum*), izrodjen gjurgjevac.
Sautrank, *m.* meća.
Sautreiber, *m.* svinjar.
Sautrog, *m.* kopanja, valov.
Sauvegarde, *f.* straža-štitnica.
Sauwuhle, *f.* rivača, rovine.
Sauwurz, *f.* (*Scrophularia nodosa*), gukav strupnik; ſ. Waſſerbraunwurz; Sauzitze, *f.* zatora.
Savatten, *pl.* papuče.
Saveſchiff, *n.* savka.
Savoyerkohl, *m.* bèla vrzina.
Sbirre, *m.* pandur, zbir.
Sborſo, *m.* vadjevina; ſ. Vorſchuß.
Scabioſe, *f.* (*Scabiosa*), prženica, udovica.
Scadenza, *f.* dospètak.
Scala, *f.* lèstvica; stupnjik, škala; (*mus.*) ſ. Tonleiter.
Scalpell, *n.* vidarski nožić.
Scalpiren, *v. a.* derati, oderati lubanju.
Scamonium, *n.* skamonij.
Scandal, *n.* sablazan, blaz *f.*
Scandaleuſe, *adj.* sablazniv, smutljiv; Chronique —, blazniva sgoda.
Scandaliſiren, *v. a.* sablazniti, blazniti, smutiti; ſich woran —, sablazniti se o što, primiti što za sramotu.

Scandalmacher, *m.* sablaznik.
Scandiren, *v. a.* měriti stih, skandovati.
Scaphander, ſ. Schwimmgürtel.
Scapulier, *n.* naplećnik, skapular.
Scapulierfeſt, *n.* škapularska majka Božja.
Scarifiziren, ſ. Schröpfen.
Scarlievo, *n.* škrljevo, škriljevina, škriljevina, škrljevska bolest.
Scarnitzel, *n.* kesica.
Scarpe, *f.* nutrašnji uzklis, poškalj.
Scarpiren, *v. a.* uzkliſiti.
Scarto, *n.* obirak, izbirak, otrebak, [otrebina.
Scartiren, *v. a.* obirati, izbirati, trěbiti, otrěbiti.
Scelett, *n.* kostur, okostnica, samokost.
Scene, *f.* (Schaubühne), pozorište; (Auftritt), prizor; ein Schauſpiel in die — ſetzen, prirediti igrokaz za pozorište, kazalište.
Sceniſch, *adj.* pozorišni.
Scepter, ſ. Zepter.
Scepticismus, ſ. Skepticismus.
Schaaf, Schaar uſw., ſ. Schaf uſw.
Schabaas, *n.* mezdrotine.
Schabab, *n.* ostružine, ogrebak, ogrebine, strugotine; (Raden), kukolj.
Schabalie, *f.* nakovnjište.
Schabe, *f* (*Blatta orientalis*), žugor, žohar, žuža; (Schabeiſen), maklja, makljica; (Krätze), svrab; (b. Töpf.) (lončarski) nož.
Schäbe, *f.* pozder, puzder, pozderka; pozderje; (in Salzw.) struža.
Schabebank, *f.* stružnica. [konj.
Schabebaum, *m.* stružnjak; (kožarski)
Schabeblock, *m.* } stružnjak.
Schabebock, *m.* }
Schabebrett, *n.* stružnica.
Schabedegen, *m.* strugač.
Schabeeiſen, *n.* strugač, poděljač.
Schabehobel, *m.* strugača.
Schabeklinge, *f.* postrug.
Schabel, *f.* boranija.
Schabelmöhre, *f.* (*Scandix pecten*), češljasta iglica.
Schabemeſſer, *n.* strugač, maklja.
Schaben, *v. a.* (kratzen), ſich —, češati se; Rüben —, strugati repu; nastrugati repe.
Schabengift, *n.* žužomor.
Schabenkraut, *n.* (*Verbascum Blattaria*), mrkovina; (*Gnaphalium arenarium*), žuto smilje.
Schaber, *m.* strugač, poděljač; maklja; (b. Goldſchm.) redija; (Schabehans), [šmukljar.
Schaberei, *f.* šmukljanje.
Schabernack, *m.* vragolija; lakrdija; Einem einen — ſpielen, metnuti komu cru komad u torbu; ſ. Poſſen.
Schabernacken, *v. n.* vragoliſati, vragovati.
Schabernacker, *m.* vragolan, vragulin.
Schaberübchen, *n.* Einem ein — machen, (ſpr.) ſ. Rübchen.
Schaberuſch, ſ. Schachtelhalm.
Schabewolle, *f.* ostružina, ostrugana vuna.
Schäbig, *adj.* uhaban, pohaban, izlizan; (krätzig), svrabljiv, šugav.
Schabkäfer, *m.* (*Dermestes*), kožnjak.
Schablone, *f.* tvorilo, šablona.
Schablonirkunſt, *f.* tvorilarstvo.
Schabracke, *f.* čaprag, čultan, abajlija, [kaša.
Schabſel, ſ. Schabab.
Schabwerkzeug, *n.* strugalo.
Schabziegerkraut, *n.* (*Melilotus coerulea*), modra ždraljika.
Schach, *m.* škak; šah; — ſpielen, igrati se škaka; — dem König, pogibao kralju! na kralja! šah kralju; — bieten, šah dati, (*fig.*) prkositi; oprěčiti se. [kockavica.
Schachblume, *f.* (*Fritillaria Meleagris*),
Schachbrett, *n.* škaknica.
Schacher, *m.* ćar.
Schächer, *m.* razbojnik, lupež; (*fam.*) kukavac, bogac. [tarija.
Schacherei, *f.* čifutarenje, ćarenje; čifu-
Schacherer, Schacherjude, *m.* čifut.
Schachern, *v. n.* čifutariti, ćariti.
Schachfeld, *n.* kocka.
Schachförmig, *adj.* izkockan.
Schachkraut, ſ. Pfriemenkraut.
Schachmatt, *adj.* (im Schachſpiele), propao; pogibe; nikud nikamo; šahmat; (*fig.*) iznemogao, mlohav; (überwunden), propao.
Schachſpiel, ſ. Schach.
Schachſpieler, *m.* škakar.
Schachſtein, *m.* škakac.
Schacht, *m.* (*mont.*) okno; einen — abteufen, kopati okno.
Schachtabgabe, *f.* daća od okna.
Schachtafel, *f.* ſ. Schachbrett.
Schachtbühne, *f.* zaravanak (od okna).
Schachtel, *f.* zaklopnica, škrabica, škatulja, kutija; (ver.) eine alte —, baba, babetina; palandra. [škrabice.
Schachtelboden, *m.* dno od zaklopnice,
Schachteldeckel, *m.* poklopac od zaklopnice, škrabice.
Schachtelfiſch, *m.* (*Ostracion gibbosus*), grbavi crepovac.
Schachtelform, *f.* kalup od zaklopnice.
Schachtelhalm, *m.* (*Equisetum*), preslica, hvost, hvošće, (vošć), vretenac, konjski rep; kositerka, kositerna trava, cinkrot.
Schachtelkrämer, Schachtelmacher, *m.* zaklopničar, kutijar, škatuljar.
Schachtelkraut, *n.* ſ. Schachtelhalm.
Schachtelmalerei, *f.* šaranje zaklopnicah, škrabicah.
Schachteln, *v. a.* hvostiti, trljati hvostom.
Schachtelſaft, *m.* marmelada.
Schachtelſchiene, *f.* cěpac za zaklopnice.
Schachtelſtock, *m.* ſ. Schachtelform.
Schachtelzarge, *f.* obod od zaklopnice.

Schachten, *v. a.* izkockati.

Schächten, *v. a.* klati, zaklati; (*fig.*) omesti, zakinuti.

Schächter, *m.* količ, šakter.

Schachtfeger, *f.* Schlammbeißer.

Schachthalm, *f.* Schachtelhalm.

Schachthaus, *n.* nadoknica.

Schachthut, *m.* Schachtkappe, Schachtmütze, *f.* oknarica.

Schachtkraut, *f.* Pfriemenkraut.

Schachtlatte, *f.* žioka od okna.

Schachtloch, *n.* rupa od okna.

Schachtmeister, *m.* oknar.

Schachtstange, *f.* Schachtlatte.

Schachtsteuer, *f.* oknarina.

Schachttonne, *f.* oplata od okna.

Schachtwinde, *f.* *f.* Pferdegöpel.

Schachzug, *m.* potez škakca.

Schacke, *f.* ovca.

Schäcke, *f.* Schecke.

Schacker, *f.* Krammetsvogel.

Schadbar, *f.* Schadhaft.

Schade, (Schaden), *m.* šteta, kvar, škoda; — leiden, nehmen, zu —n kommen, imati štetu; štetovati, kvarovati; biti na kvaru; das thut Ihnen keinen —n, to Vam nije na štetu; tim neštetujete; neškodi Vam; das soll dein — nicht sein, nećeš štetovati; bit će ti na uhar; durch —n wird man klug, šteta i ludomu oči otvori; —n verursachen, štetovati (koga), škoditi (komu); vielen —n verursachen, počiniti mnogo štete; an dieser Waare habe ich großen —n, na ovoj sam robi puno kvarovao, štetovao; ich habe dabei —n, u kvaru sam; Niemand soll durch mich —n leiden, nitko neće s mene štetovati; den —n tragen, štetovati; wer wird den —n tragen? čija će biti šteta? es ist dem —n ausgesetzt, na umetu je; den —n erheben, shoditi kvar; (Verlust), auf —n und Gewinn, na dobitak i gubitak; mit —n verkaufen, na prodaji štetovati; prodati pod gubitak; —n leiden, izgubiti; zugehender —, nastala šteta; zugefügter —, počinjena, učinjena šteta; —! šteta! — um das viele Geld! žalibože tolikih novacah! ist das nicht Jammer —? nije-li to Bogu plakati? es ist ewig —, velika šteta; es ist — um ihn, šteta za njega; (Verletzung), rana; er hat einen —n am Fuße, boli ga noga; ranu ima na nozi; ein — am Auge, bolest oka; mana oka; innerer —, nutrašnja boljetica; es nahm Niemand —n, es kam Niemand zu —n, (z. B. beim Umwerfen), nitko se nije ozledio; nitko se nije ranio; — an der Gesundheit, ozleda; —n an seiner Gesundheit leiden, nahuditi zdravlju, pokvariti zdravlje; (an Waaren), mana kvar.

Schade, *f.* (*Clupea Alosa*), laska, kobla, ćepa

Schadekauf, *m.* es ist ein —, krajcar pazar, a groš kvara; iztěrao groš zolotu.

Schädel, *m.* lubanja; glavina; (ver. Kopf), tikva; pasjača; er hat einen harten —, tvrdoglav je; ein großer —, glavetina, glavura, glavurda, glavurina.

Schädelbedeckung, *f.* Schädelhaut.

Schädelbohren, *n.* vrtanje glave.

Schädelbohrer, *m.* (vidarska) svrdlica.

Schädeldach, *f.* Schädelgewölbe.

Schädelform, *f.* oblik lubanje.

Schädelgewölbe, *n.* svod lubanje, glavine.

Schädelgrund, *m.* pod lubanje.

Schädelhaut, *f.* oglavnica.

Schädelhöhe, *f.* Schädelstätte.

Schädelhöhle, *f.* šupljina lubanje.

Schädelknochen, *m.* kost od lubanje.

Schädellehre, *f.* luboslovje.

Schädelnaht, *f.* svez.

Schädelnuß, *f.* (*Craniolaria*), lubanjica.

Schädelstätte, *f.* kosturnica, kalvarija.

Schaden, *v. n.* Unmäßigkeit schadet der Gesundheit, neumĕrenost hudi zdravlju; Einem —, škoditi komu; štetovati koga; das kann nichts —, to neće nahuditi; es würde nicht —, nebi bilo s gorega, da ...; es schadet nicht, neškodi; das würde mir bei ihm —, to bi mi zamĕrio.

Schaden, *f.* Schade; Wels.

Schadenersatz, *m.* naknada štete; — leisten, naknaditi štetu; auf — klagen, tužiti za naknadu štete.

Schadenfall, *f.* Schadfall.

Schadenfreude, *f.* zloradost, nazlob, svećenje; — fühlen, rad biti ćijemu zlu; svetiti se komu.

Schadenfreund, *m.* zlorad.

Schadenfroh, *adj.* zlorad, nazloban; er ist —, raduje se tudjemu zlu.

Schadenfroheit, *f.* zloradost.

Schadengeld, *n.* naknada štete.

Schadenlust, Schadenlustig, *f.* Schadenfreude, Schadenfroh.

Schadenrechnung, Schadenschätzung, *f.* procĕna štete.

Schadensicherheit, *f.* sĕgurnost od štete.

Schadfall, *m.* im —e, ako bude štete.

Schadhaft, *adj.* oštećen; pokvaren; kvaran; trošan; (verletzt), ozledjen, ranjav; das —e einer Wunde, nezdravac; ein —er Zahn, bolestan, krnjav zub; *f.* Schädlich.

Schadhaftigkeit, *f.* oštećenost; pokvarenost; ozleda, bolest.

Schädiger, *m.* štetočinja.

Schädlich, *adj.* nahudan, nahudljiv; diese Speise ist —, ovo jelo hudi; ein —es Thier, štetna, štetonosna, škodljiva

živina; es iſt nicht —, neškodi, nečini štete.
Schädlichkeit, *f.* nahudba, nahudljivost; škodljivost, štetnost.
Schadlos, *adj.* bezkvaran, bezštetan; er iſt —, neima štete; (unverletzt), zdrav, čitav; — halten, obezštetiti; naknaditi štetu.
Schadloshaltung, *f.* obezšteta.
Schadloshaltungs-Revers, *m.* zavez na obezštetu.
Schadloſigkeit, *f.* bezštetnost, bezkvarnost; čitavost, zdravje.
Schadwirkend, *adj.* štetonosan, štetan.
Schaf, *n.* (als Thiergeſchlecht), brav, bravče; (das weibliche —), ovca; (d. männliche —), ſ. Schafbock; —e halten, imati ovce; eine Herde —e, krdo ovacah; (ſpr.) der Wolf frißt auch die gezählten —e, i brojene ovce vuk (kurjak) jede; ſanft wie ein —, umiljat kao ovca; dumm wie ein —, lud kao tele; e. dummes —, pravi tetak; telac Božji.
Schafampfer, *m.* (*Rumex acetosa*), kiseljača, kiselić, kiselica.
Schafbein, *n.* ovčja noga.
Schafblattern, *pl.* stroka; mit — behaftet, strokav; ſ. Schafpocken.
Schafbock, *m.* ovan, praz-
Schafbremſe, *f.* (*Oestrus ovis*), ovčji štrk i. štrkalj.
Schafbutter, *f.* ovčje maslo.
Schäfchen, *n.* ovčica; (Kätzchen), maca; (Wolke), runce; (ſpr.) er hat ſein — geſchoren, zakopao je pataricu; ſein — ins Trockene bringen, spremiti bošku.
Schäfchenblume, *f.* ſ. Löwenzahn.
Schafdarm, *m.* ovčje crěvo.
Schafdieb, *m.* ovcokradica.
Schafdiebſtahl, *m.* kradja ovacah; ukradena ovca.
Schafdrehwurm, *m.* (*Coenurus cerebralis*), brvica, vrtoglavac.
Schafdromedar, ſ. Schafkameel.
Schafdünger, *m.* ovčji gnoj.
Schafegel, *m.* (*Fasciola hepatica*), metilj.
Schafen, *adj.* ovčji.
Schafenger, ſ. Schafbremſe.
Schäfer, *m.* ovčar, čobanin; (*fig.*) pastěr.
Schäfer- (in Zuſ.) ovčarev, ovčarski.
Schäferbube, *m.* čobanče.
Schäferdichter, *m.* seljankar.
Schäferei, *f.* ovčarnica.
Schäferflöte, *f.* frula; svirala, karablje.
Schäfergedicht, *n.* seljanka.
Schäfergeſpräch, *n.* razgovor pastěrski.
Schäferhund, *m.* torni pas, ovčar.
Schäferhütte, *f.* hramac, plužina.
Schäferin, *f.* ovčarica, čobanica; (*fig.*) pastěrica.
Schäferiſch, *adj.* ovčarski.
Schäferjunge, ſ. Schäferbube.
Schäferknabe, ſ. Schäferbube.
Schäferknecht, *m.* čobanin.
Schäferleben, *n.* pastěrovanje.
Schäferlich, *adj.* pastěrski.
Schäferliebe, *f.* pastěrska, idilička ljubav.
Schäferlied, *n.* pastěrska pěsma.
Schäferluſt, *f.* ovčarska, pastěrska zabava.
Schäfermädchen, *n.* ſ. Schäferin.
Schäfername, *m.* pastěrsko ime.
Schäfernuß, ſ. Erdnuß.
Schäferordnung, *f.* ovčarska uredba.
Schäferpfeife, *f.* diple; ſ. Schäferflöte.
Schäferſitz, *m.* ovčarište.
Schäferſpiel, *n.* ovčarska, čobanska, pastěrska igra.
Schäferſtab, *m.* ovčarska i. čobanska palica; čuvka-palica.
Schäferſtück, *n.* ovčarska pěsma.
Schäferſtunde, *f.* dragovanje; sretan čas.
Schäfertanz, *m.* ovčarski ples, ovčarska igra.
Schäfertaſche, ſ. Hirtentaſche.
Schäferwelt, *f.* ovčarstvo; pastěrstvo.
Schäferwohnung, *f.* ovčarev stan.
Schafeuter, *m.* ovčje vime; ſ. Schafvilz.
Schaff, *n.* čabar, kabao, škaf; (zum Schöpfen), kablica, kapunjica.
Schäffel, ſ. Scheffel.
Schaffel, ſ. Schaff.
Schaffell, *n.* ovčje runo, ovčina.
Schaffen, *v. a. & n.* (arbeiten), raditi; du haſt hier nichts zu —, tu neima za te posla; mit ihm habe ich nichts zu —, neimam š njim nikakva posla; was haſt du mit mir zu —? šta je tebi do mene? er macht mir viel zu —, mnogo mi zadaje posla; ich hatte damit viel zu —, mnogo sam imao vrinje oko toga; (befehlen), was — Sie? šta zapovědate? — Sie Wein oder Bier? hoćete-li vina ili piva? rači-li Vam se vino ili pivo? du haſt mir nichts zu —, ti nisi moj gospodar; etwas an Ort und Stelle —, dopremiti što; (herbei—), nabaviti, dobaviti; Einen aus dem Hauſe —, odpraviti koga iz kuće; ſich Einen vom Halſe —, skinuti koga s duše, otresti se, oprostiti se koga; kurtalisati se koga; ich will dir das Geld —, nabavit i. pribavit ću ti novce; Rath —, světovati; domisliti se; Schmerzen —, muke zadati; ſ. Verſchaffen; (er—), Gott hat die Welt geſchaffen, Bog je stvorio i. sazdao svět; ſchaffe in mir Gott ein reines Herz, daj mi Bože čisto srce; der Dichter ſchafft, pěsnik tvori; die —de Kraft, tvorivost, tvornost; aus dem Wege —, ukloniti, jamiti (što); Einen aus dem Wege —, smaknuti koga.
Schaffer, *m.* dvorski.
Schafferath, *m.* domišljan.
Schafferei, *f.* dvorskoga stan.
Schaffleiſch, *n.* ovčevina.

Schäffler, *m.* kabličar.
Schaffner, *m.* nabavljač; (in Klöſt.) gospodar, gazda; ſ. Schaffer.
Schaffnerei, ſ. Schafferei.
Schaffot, *n.* krvni odar; stratište.
Schaffungsfähigkeit, Schaffungskraft, *f.* tvornost.
Schaffutter, *n.* ovčja pića, krma.
Schafgarbe, *f.* (*Achillea Millefolium*), kunica, stolistac, stoliska, koštenica, rebrac, kunji rep, tučja trava.
Schafglocke, *f.*; Schafgras; Schafgrundkraut, *n.* ſ. Schafſchelle, *f.*; Schafſchwingel; Schafrapunzel.
Schafhaut, *f.* ovčje runo; ovčina; (ſpr.) in einer — ſtecken, učiniti se ovcom.
Schafhäutchen, *n.* košuljica, vodenjak.
Schafherde, *f.* krdo, stado ovacah.
Schafheu, *n.* ovčje sěno; ſ. Kannenkraut.
Schafhirt, ſ. Schäfer.
Schafhof, *m.* (ovčji) obor; ſ. Schäferei.
Schafhund, ſ. Schäferhund; Engerling.
Schafhürde, *f.* tor, košara.
Schafhuſten, *m.* ovčja sipnja.
Schafhütte, ſ. Schäferhütte.
Schafkameel, *n.* (*Auchenia Vicunna*), vikunja; (*Camelus Lama*), lama.
Schafkäſe, *m.* ovčji sir.
Schafkerbel, *m.* (*Tordylium Anthriscus*), ovčji makač.
Schafklee, *m.* (*Lotus corniculatus*), smiljkita.
Schafklunker, *m.* ovčji brabonjak.
Schafknecht, *m.* podovčar, ovčarski sluga.
Schafkopf, ſ. Schafskopf.
Schafkraut, *n.* (*Arabis*), guščarka; (*Veronica Chamaedrys*), dubačasta čestoslavica; ſ. Ginſter.
Schafkunz, *m.* (*Peziza auricula*), babino uho.
Schaflamm, *n.* jagnjica, janjica.
Schaflaub, *n.* šušanj za ovce.
Schafläus, Schafkliege, *f.* (*Hippobosca ovina*), ovčji klop, ovčja klopuša; ſ. Schafzäcke.
Schafleche, *f.* ulizak; (Ort), solilo.
Schafleder, *n.* ovčja koža.
Schafledern, *adj.* od ovčje kože.
Schäflein, ſ. Schäfchen.
Schaflinſe, *f.* (*Colutea*), pucalina.
Schaflorbeere, *f.* ovčji bobak, brabonjak.
Schaflunge, *f.* (*fig.*) slaba pluća.
Schafmäßig, *adj.* glup kao bravče.
Schaf(s)maul, *n.* ſ. Rapunzel.
Schafmeiſter, *m.* nadovčar.
Schafmilbe, ſ. Schafzäcke.
Schafmilch, *f.* ovčje mlěko.
Schafmiſt, ſ. Schafdünger.
Schafmüllen, ſ. Keuſchbaum.
Schafmutter, *f.* ovca.
Schafnoß, *n.* bravče.
Schafpelz, *m.* kožuh; opaklija; ſ. Schaffell.
Schafpeſt, *f.* ovčja kuga, crkalica.
Schafpferch, *m.* tor.
Schafpilz, *m.* brezovnjača.
Schafpocken, *pl.* kozice; ſ. Schafblatter.
Schafrapunzel, *m.* (*Jasione*), prisadnik, pavinac.
Schafrippe, ſ. Schafgarbe.
Schafrüde, ſ. Schafhund.
Schafruſch, *m.* (*Equisetum hyemale*), zimski hvost.
Schafsauge, *n.* (*fig.*) buljioka, klěšto.
Schafsäugig, *adj.* okat.
Schafſchelle, *f.* ovčja měđenjača i. měđenica.
Schafſchere, *f.* ovčje i. velike nožice.
Schafſcheren, *n.* Schafſchur, *f.* strižba ovacah.
Schafſcherer, *m.* strigač.
Schafſchwingel, *m.* (*Festuca ovina*), ovčja vlasulja.
Schafsgang, *m.* bravanje; einen — haben, bravati.
Schafsgeſicht, *n.* benasto lice; (Schafshirn), ſ. Schafskopf.
Schafskleid, *n.* (ſpr.) ein Wolf in —ern, ovčje runce, a vučje srce; pod jagnjećom kožom više putah kurjak leži.
Schafskopf, *m.* ovčja glava; (*fig.*) tikvelj, bena, zvekan, tetak; ſ. Dummkopf.
Schafsköpfig, *adj.* benast, benav, glup.
Schafſtall, *m* ovčinjak, ovčak, ovčara.
Schafſtand, *m.* kolikoća ovacah; dieſes Gut hat einen großen —, na ovom imanju hrane mnogo ovacah.
Schafſtroh, *n.* slama za ovce; ſ Schafheu.
Schaft, *m.* (ein. Säule), stablo (od stupa); (ein. Baumes), deblo, panj; (ein. Werkzeuges), držalo; e. Lanze), koplјište; (des Stiefels), sara, golěn; (ein. Feder), batrljica; (ein. Nadel), stabaljka (u igle); (am Schießgew.) usad; (*bot.*, *scapus*) batvo; (Weber—), nićanica.
Schaftäfe, ſ. Schafzäcke.
Schaftäubling, *m.* (*Agaricus virescens*), zelenkasta gluhara.
Schaftauge, *n.* (b. Web.) kotalac, ošce.
Schaftbaum, *m.* (*Spathelia*), kitanj.
Schaftdraht, *m* žica za igle.
Schäften, Schaften, *v. a.* (eine Lanze —), nasaditi; (e. Gewehr —), usaditi, nadělјati; e. wohl geſchäfteter Jagdhund, vrljikast ogar; ein gut geſchäfteter Baum, upravo drvo.
Schaftförmig, *adj.* (*bot.*) batvast.
Schaftgeſimſe, *n.* dolnji korniž.
Schafthalm, *m.*; Schaftheu, *n.* ſ. Schachtelhalm; (*Chara*), parožnica.
Schaftholz, *n.* usad, taslak.
Schaftmodel, *n.* kalup.
Schaftnadel, *f.* iglica.
Schaftrieb, *m.* pravo na ovčju pašu.
Schaftrift, ſ. Schafweide.
Schaftſchneider, *m.* stabaljkar.
Schafvieh, *n.* ovce.
Schafwaſſer, *n.* vodenjak.
Schafweide, *f.* paša za ovce, ovčja paša.
Schafweizen, ſ. Lolch.
Schafwolle, *f.* (ovčja) vuna.

Schafwollen, *adj.* vunen; —er Stoff, ſ. Schafwollzeug.
Schafwollwaare, *f.* vunina, vunena roba.
Schafwollzeug, *n.* vunina, vunena tkanina.
Schafzäcke, *f.* (*Ixodes reduvius*), ovčji krpelj, krpuša.
Schafzucht, *f.* ovčarstvo.
Schafzunge, *f.* (*Plantago major*), veća bokvica.
Schaiden, ſ. Wels.
Schakal, *m.* (*Canis aureus*), čagalj, ča-kalj.
Schake, *f.* (*oek.*) klečka, škljoce.
Schäker, *m.* šaljivac, šaljivčina, šurkalac; ſ. Schäkerei.
Schäkerei, *f.* šala, šurka.
Schäkerin, *f.* šaljivica.
Schäkern, *v. n.* šaliti se, šurkati.
Schal, *adj.* mlakav, mlitav; ein —er Kopf, jalova glava.
Schalaſter, ſ. Hirſchholder.
Schälbar, *adj.* ljuštiv.
Schälbe, *f.* junica.
Schälblaſe, Schälblatter, *f.* jašterica.
Schalblech, *n.* morokvaša, plehovi.
Schälchen, *n.* čašica; šaljica, fildžanić.
Schale, *f.* (Schüſſel), zdela; (an einer Wage), zdelica; (Trinkgeſchirr), čaša; (Kaffee—), kavenka, šaljica, fildžan; (Obſt—), kožurica; kom, okomina, komina; (eine harte Obſt—), ljuska; ljupina; (die abgelöſte Apfel—), oljuština, oljup, oljupak, ljupina, gulina; (Hülſe), komuška, mahuna; (v. Muſcheln), ljuštura; (v. Schalthieren), korepina; (Krebs—), samar; (Schnecken—), kućica; (Ei—), ljuska, ljupina; (Erbſen—), tapina; (Hirn—), lubanja; (Rinde), kora; (Huf—), papak; (an Meſſern und Büchern), korice, kore; trenka; (a. Wagen), poličica, jastuk; ſ. Schalblech.
Schäleiſen, *n.* strugač.
Schalen, *v. a.* (e. Meſſer), ukoriti (nož); (Bauw., be—), oplatiti (n. p. daskami).
Schälen, *v. a.* ljuštiti, ljupiti; (einen Apfel —), ljuštiti, oljuštiti, guliti, oguliti, bêliti, obêliti; (Nüſſe —), komiti, kominjati, komušati; (Bäume —), guliti; wie ein geſchältes Ei, kao zlatna jabuka; (Land —), strugati, skresati; ſich —, *v. r.* ljuštiti se, oljuštiti se, odljusnuti se; lupiti se, guliti se; ſ. Spülen.
Schalenförmig, *adj.* poput ljuske, komine, korepine.
Schalenfrucht, *f.* plod u komini.
Schalengehäuſe, *n.* ljuštura; korepina.
Schalenkrebſe, *pl.* (*Malacostraca*), racikorepnjaci.
Schalenobſt, *n.* voće u komini.
Schalenſchneider, Schalenſchröter, *m.* koričar, trenkar, kamzijar.
Schalenthier, ſ. Schalthier.
Schäler, *m.* ljupilac.
Schalfiſch, *m.* (*Ostracion*), crepovac.
Schälfiſch, ſ. Schellfiſch.
Schalfrucht, *f.* (*caryopsis*), golac.
Schälgang, ſ. Grauvengang.
Schalgebirge, *n.* vitao i. nasad rude.
Schälhacke, *f.* busenjača.
Schalhärtling, *m.* tvrdokorka(jabuka).
Schalheit, *f.* mlakavost, mlitavost.
Schälhengſt, *m.* pastuh, ajgir*.
Schalholz, *n.* (Forſtw.) oguljeno drvo; (Bauw.) oplatak, oplata; (a. Wagen), poličica, jastuk; ſ. Schalbrett.
Schalig, *adj.* s ljuskom, ljupinom; ljuskav, ljupinav.
Schalk, *m.* lukavac; varak; vragolan; vragometnjak, gursuz; (ſpr.) er hat den — im Nacken o. hinter den Ohren, izpod mire devet vire; ein durchtriebener —, ovijanac; (v. Kohle), puhlo zelje; ſ. Schale.
Schalken, *v. a.* (betrügen), varati; (ſchälken), podbêliti; (zanken), karati se.
Schalkhaft, *adj.* vragolast; —e Augen, nestašne oči.
Schalkhaftigkeit, Schalkheit, *f.* vragolija; lukavština; nestašnost.
Schalkiſch, ſ. Schalkhaft.
Schalkkohl, *m.* puhlo zelje.
Schalkkopf, ſ. Flachkopf.
Schalksauge, *n.* (*fig.*) ſ. Schalk.
Schalksäugig, *adj.* nestašnih očijuh.
Schalksfrage, *f.* lukavo pitanje.
Schalksfreude, *f.* šarena radost.
Schalksfreund, *m.* suvêrica, šaren prijatelj.
Schalkſinn, *m.* Schalkſinnig, ſ. Schalkhaftigkeit, Schalkhaft.
Schalksknecht, *m.* zao sluga.
Schalksnarr, *m.* činiluda, glamaza, ta-mašnik.
Schalkſpott, *m.* ſ. Ironie.
Schall, *m.* zvuk, vesak; d. — d. menſchlichen Stimme, zveka čovêčjega glasa; der — der Glocken, tutanj zvonah; ein dumpfer —, gudnjava; beim —e der Trompeten, uz trubljavinu.
Schallbild, *n.* zvučna slika.
Schallboden, ſ. Reſonanzboden.
Schallen, *v. n.* zvučati, razlêgati se; die Berge ſchallten, ode vesak od brda do brda; ſeine Stimme — laſſen, zaoriti; (v. einer leeren Tonne), gudêti; eine —de Stimme, gromak, gromotan glas; ein —des Gelächter aufſchlagen, grohotom se nasmijati.
Schällen, ſ. Schellen.
Schallente, *f.* (*Anas Clangula*), svrakarica; ſ. Löffelente.
Schallgelächter, *n.* grohot.
Schallhorn, *n.* ſ. Poſaune.
Schallkraut, *n.* ſ. Kellerhals.
Schallleitend, *adj.* zvukovodan.
Schallloch, *n.* oduška zvuka, glasa.
Schallnachahmung, *f.* oponašanje zvuka.
Schallreich, *adj.* zvučan; gromak.
Schallrohr, *n.* glasilo.

Schallſtrahl, *m.* zraka zvuka.
Schallſtück, *n.* zvučište.
Schallwelle, *f.* zvučni val (talas).
Schallwerkzeug, *n.* zvučalo.
Schallwort, *n.* gromka rěč.
Schalm, *m.* predèl.
Schalmbaum, *m.* ſ. Ulme.
Schalmei, *f.* surla; (die Pfeife am Dudelſacke), karablje.
Schalmeibläſer, *m.* surlar.
Schalmeien, *v. n.* svirati u surlu, surlati.
Schalmeienklang, *m.* zvuk, glas surle.
Schalmeienrohr, *n.* (*Calamus Rotang*), trst.
Schalmeier, ſ. Schalmeibläſer.
Schalmen, *v. a.* podběliti, podguliti.
Schalmeukeln, *v. n.* očijukati se.
Schalmuſchel, *f.* (*Patella*), bljudica.
Schalobſt, *n.* voće s ljuskom.
Schalohr, *n.* lopata.
Schalotte, *f.* (*Allium Ascalonicum*), ljutika, ljutac, kozjak, vlašac, vlašik.
Schalottenblume, ſ. Küchenſchelle.
Schalottengras, ſ. Reigras.
Schälpflug, *m.* žuljalo.
Schaltbuchſtabe, *m.* umetak, umetnuto pismo i. slovo.
Schalten, *v. n.* mit etwas —, razlagati, naredjivati, razpolagati, upravljati, voljan biti (čim); er ſchaltet und waltet, radi šta mu drago; (ſpr.) on žari, on pali; er läßt ihn — und walten, sve mu ostavlja na volju.
Schalter, *m.* vladar.
Schalthier, *n.* (*Crustaceum*), korepnjak; (*Conchylium*), ljušturnjak.
Schalthierkenner, *m.* ljuštaroslovac.
Schalthierkunde, *f.* ljuštaroslovje, nauka o ljušturah.
Schaltjahr, *n.* prěstupna godina, prěstupno godište; dieſes Jahr iſt ein —, ove je godine prěstup
Schaltmonat, *m.* prěstupni měsec.
Schaltſatz, *m.* umetak, umetnut rěk.
Schalttag, *m.* prěstupni dan, prěstup.
Schaltung, *f.* razpolaganje.
Schaltwort, *n.* umetnuta rěč; umetak.
Schaluppe, *f.* pram, ladjica, barka.
Schalwage, *f.* měrila *pl.*, terezije.
Schalwand, *f.* tin.
Schalweide, *f.* (*Salix amygdalifolia*), bademasta vrba.
Schalwitz, *m.* neslana dosětka.
Schalwurm, *m.* ſ. Schalthier.
Schälzahn, *m.* drozgavac, ljupinac.
Scham, *f.* sram, stid; — empfinden, haben, stiděti se; vor — roth werden, zacrveniti se, pocrvenèti, zarumeniti se, pocrljenèti; falſche —, bezputan stid; (ſpr.) er hat weder — noch Schande, posve se je obezobrazio, obezočio i. ubezočio; er hat aller — den Kopf abgebiſſen, metnuo je obraz pod noge; obraz mu je kao opanak; wo Furcht, da —, gdě neima straha, neima ni stida; wo keine — iſt, iſt auch keine Ehre, tko neima stida, neima ni poštenja; grdilo je i bruka brat i sestra; die — vor der Welt, sramota od ljudih; (Blöße), golotinja; ſ. Schamtheil.
Schamade, *f.* znak predaje.
Schamband, *n.* stidna veza.
Schambedeckt, *adj.* (*poèt.*) zapali mu se obraz od obraza.
Schambein, *n.* stidna kost.
Schambeinhöcker, *m.* guka stidne kosti.
Schambeinleiſte, *f.* stidna prěčnica.
Schambeinmuskel, *m.* mišica stidne kosti.
Schambug, *m.* ſ. Schamſeite.
Schamdrüſe, *f.* stidna žlězda.
Schäme, *f.* sramež.
Schämel, *m.* (Fuß—), podnožje, klupčica, prunka, skamijca*; (Geſtell), stalak; (b. Web.) podnožnik, podnožina, podnožnjak.
Schämelbein, *n.* noga od podnožja i. klupčice.
Schämelmörſer, *m.* mužar na podstavku.
Schämen, ſich, *v. r.* stiděti se, sramiti se; ich ſchäme mich es zu ſagen, stid me je kazati; ſchäme dich in dein Herz! stidi se od svog obraza! sram te bilo! Einer ſchämte ſich vor dem Andern, zastidi se jedan od drugoga; ſich vor Einem —, postidèti se od koga; polibiti se.
Schamerregend, *adj.* stidobudan, sraman.
Schamerröthen, *n.* pocrvenjenje.
Schamgefärbt, ſ. Schamroth.
Schamgefühl, *n.* stidljivost; kein — haben, nestiděti se.
Schamgegend, *f.* měšina.
Schamglied, *n.* ſ. Schamtheil.
Schamhaar, *n.* bruca.
Schamhaft, *adj.* stidljiv, stidan, srameljiv, srameć.
Schamhaftigkeit, *f.* stidljivost, srameljivost, stidnoća.
Schämig, ſ. Schamhaft.
Schamknochen, *m.* ſ. Schoßbein.
Schamkraut, *n.* smrdeća loboda.
Schamlefze, Schamlippe, *f.* polica.
Schamleiſte, *f.* prěpon.
Schämlich, *adj.* postidan.
Schamlos, *adj.* bezsraman, bezočan, bezobrazan; ein —er Menſch, nesramnik, bezsramnik, bezočnik, bezobraznik.
Schamloſigkeit, *f.* nesram, nestid, bezsramnost, bezobraznost, bezobražtina, bezočnost.
Schamnerve, *m.* stidni živac.
Schampflanze, *f.* (*Aeschynomene*), neva; ſ. Sinnpflanze.
Schamroth, *adj.* crven od stida; — werden, zacrveniti se, pocrvenèti, zarumeniti se; posramiti se; Einen — machen, posramiti koga; (ſpr.) — iſt die beſte Farbe, stid krasi obraz.

Schamröthe, *f.* stidno rumenilo; Einem — abjagen, zarumeniti koga.
Schamschlagader, *f.* stidna kucavica.
Schamseite, *f.* slabina, slabočina, babušina.
Schamtheile, *pl.* sramotna; sramni ud; stid, sram *f.*
Schamzünglein, *n.* sikilj.
Schandbalg, *m.* kopile; (gem.) kurvin-sin.
Schandbar, *adj.* sramotan.
Schandbarkeit, *f.* sramotnost.
Schandbild, *n.* sramotna slika.
Schandbube, *m.* sramotnjak, poganović.
Schandbuch, *n.* sramotna knjiga.
Schandbühne, *f.* ſ. Pranger.
Schanddeckel, *m.* plašt sramoti (čijoj).
Schande, *f.* sramota; pokor; das bringt ihm —, das gereicht ihm zur —, to ga sramoti; es iſt eine große —, kod ljudih je velika sramota; — und Spott, zazor i sramota; prékor i sramota; mit — beſtehen, osramotiti se; es iſt ihm eine —, sramota i. zazor mu je; es wird dir — bringen, bit će ti sramota kod ljudih; in — leben, sramotovati; Einen in — bringen, Einem — machen, — anthun, sramotiti, osramotiti, pokoriſati (koga); ovraniti, pocrniti komu obraz; —! bruka i grdilo! crn (mu) obraz bio! pfui, der —! pi, prékora i sramote! zu —n werden, osramotiti se; er hat weder Scham noch —, bacio je obraz pod noge; — treiben, bluditi, činiti sram; (Blöße), golotinja; etwas zu —n machen, pokvariti; Einen zu —n prügeln, izprebijati koga; ſich zu —n arbeiten, iztrgati se, prekinuti se u poslu; ein Pferd zu —n reiten, izjahati konja; ſich zu —n laufen, iztrčati se; (b. Schneid.) krpa; (Schanne), obramnjača (obravnjača); (Tragband), uprta.
Schänden, *v. a.* sramotiti, osramotiti; ſeinen guten Namen —, pohuliti na svoje poštenje; ſein Angeſicht —, nagrditi lice; ſich —, sramotiti se, osramotiti se, pokoriſati se, ocrniti se; (Schande anthun), Einen —, onepošteniti, osramotiti, obružiti, pogrditi koga; ſ. Schande; ein Mädchen —, oskvrniti, potlačiti děvojku; die Geſchändete, potlačena, grěšnica; Knaben —, bluditi s děčaci; ſich ſelbſt —, bluditi sam sobom; den Sabbath —, pogrditi subotu; einen Baum —, oguliti, oštetiti drvo.
Schänder, *m.* sramotilac; skvrnitelj.
Schandfleck, *m.* ljaga, rugota, sramota; er iſt ein — ſeiner Familie, pokor je roda svoga.
Schandgebot, *n.* sramotna zapověd.
Schandgedicht, *n.* sramotna pěsma.
Schandgeld, *n.* sramotan novac; (Spottgeld), bezcénje.
Schandgemälde, *n.* sramotna slika.
Schandgeſchichtchen, *n.* sramotan dogadjaj, sramotna sgoda.
Schandiren, *v. a.* izkarati.
Schandkauf, *m.* das iſt ein —, to je kupljeno u bezcénje.
Schandkrieg, *m.* sramotan rat.
Schandleben, *n.* sramotovanje.
Schändleinkraut, *n.* (*Saxifraga tridactylites*), troprsta lomika.
Schändlich, *adj.* (Geſicht), grd, ružan; (Menſch), sramotan, prékoran; — leben, sramotovati; — handeln, gadno, ogavno raditi, uraditi; (ehrlos), nepošten; (laſterhaft), zao i opak; ein —es Laſter, mrzka opačina; —! sramota!
Schändlichkeit, *f.* sramota, prékor; gadnost; (des Geſichts), rugota, grdoba, grdoća.
Schandlied, *n.* sramotna pěsma.
Schandmahl, *n.* žig, ljaga.
Schandmaul, *n.* pogana usta; ein — haben, biti poganih ustijuh; (*fig.*) lajavac, zlorek; lajavica; čověk zla jezika.
Schandname, ſ. Schimpfname.
Schandpfahl, ſ. Pranger.
Schandpfuhl, *m.* in einen — verſinken, ogreznuti u sramotinu.
Schandpreis, *m.* bezcénje.
Schandrede, *f.* sramotne rěči, sramoslovje.
Schandſack, *m.* stidguba, ojdana, opajgora.
Schandſchrift, *f.* ſ. Pasquill.
Schandſtück, *n.* sramotan igrokaz.
Schandthat, *f.* grdilo; sramota.
Schandtod, *m.* sramotna smrt.
Schandvolk, *n.* sramotnjaci; nepošten narod.
Schandweib, *n.* sramotnica.
Schandwinkel, *m.* sramotište.
Schandwort, *n.* sramotna rěč; psovka.
Schandwurz, *f.* ſ. Beinwell.
Schandzeichen, ſ. Schandmahl.
Schäne, *f.* obělјena šiba, obělak.
Schank, *m.* (v. Getränken), krčma, krčmljenje; (v. Waaren), tržitba, tržba.
Schankbefugniß, Schankgerechtigkeit, *f.* pravo krčme, krčmljenja, točenja.
Schanker, *m.* kankov.
Schankhaus, *n.* krčma.
Schankgewerbe, *n.* Schanknahrung, *f.* krčmarija, krčmarstvo.
Schankrecht, *n.* ſ. Schankbefugniß.
Schankwirth, *m.* krčmar; ein — ſein, krčmariti; —in, *f.* krčmarica.
Schankzeichen, *n.* věnac; vinokaža; pivokaža.
Schanne, *f.* obramnjača (obravnjača).
Schanzarbeit, *f.* robija.
Schanzarbeiter, *m.* robijaš.
Schanze, *f.* obkop, šanac*; —n aufwerfen, kopati, zakopati obkope; mit —n umgeben, obkopati; die — ſchlagen, baciti kocke; etwas auf die — ſetzen, izmetnuti što pogibĕli; ſein Leben in

die — ſchlagen, metnuti glavu u torbu; (Schutz), obrana; branik. |djuskati.
Schanzen, *v. a.* kopati obkope; (*fig.*)
Schanzengraben, *m.* obrov.
Schanzenwarte, *f.* luneta.
Schanzer, ſ. Schanzgräber.
Schanzgeräth, *n.* obkoparska sprava.
Schanzgräber, *m.* obkopar, pioner.
Schanzkorb, *m.* tur.
Schanzkunſt, *f.* obkoparstvo.
Schanzpfahl, *m.* brklja, brkljača.
Schanzwerk, *n.* obkop.
Schanzzeug, ſ. Schanzgeräth.
Schapel, *m.* věnac; čislo.
Schapelſchnabel, *m.* krivokljun.
Schar, *f.* četa; množtvo; (v. Vögeln), jato; ſich zu —en verſammeln, načetiti se, sjatiti se; jatačiti se; ſ. Pflugſchar.
Scharbe, *f.* (*Halieus Carbo*), morski vran; lapišdo, morovran; ſ. Quakerente.
Scharbebrett, *n.* sěcara.
Scharbefraut, *n.* sěkavac, sěcavac.
Scharbemeſſer, *n.* sěcalica.
Scharben, *v. a.* sěći, križati; ſ. Schaben.
Scharbeck, *m.* cingota, nuzla; ſ. Feigwarzenfraut. |gotu, nuzlu.
Scharbockkrank, *adj.* — ſein, imati cin-
Scharbockkranke, *m.* cingotnjak.
Scharbockmittel, *n.* lěk od cingote.
Scharbockheil, Scharbockskraut, *n.* (*Cochlearia officinalis*), žličnjak; (*Chelidonium minus*), rosopasac.
Scharbe, *f.* (*Pleuronectes Flesus*), list,
Schare, *f.* podpornjak. |paserić.
Schäre, ſ. Schare.
Scharen, ſich, *v. r.* sjatiti se, jatačiti se; skupljati se, sakupiti se; ſich um die Fahne —, sabrati se, kupiti se (komu) pod barjak; (*mont.*) sastati se; —, *v. a.* sabrati, sakupiti; (Leichen), mrěstiti se; biti se.
Scharenführer, *m.* četovodja.
Scharengewühl, *n.* žurba četah.
Scharenheer, *n.* velika vojska.
Scharenweiſe, *adv.* četimice, jatomice.
Scharf, *adj.* oštar; ein —es Schwert, oštar, bridak mač; — werden, izoštriti se; ein —er Winkel, bridak ugao; eine —e Kante, sěk; brid *f.*; ein — gebautes Schiff, spljoštena ladja; (*bot.*) drapav; bridak; ein —er Wind, oštar, žestok větar; es geht ein —er Wind, větar brije; —e Lauge, jak lug; ein —er Eſſig, ljuta kvasina, ljut ocat, ljuto sirće; ein —er Wein, rezko vino; —es Geblüt, ljutka, ljuta krv; (ſtrenge), ein —er Befehl, oštra, stroga zapověd; Einen — behandeln, strogo s kim postupati; — beſtrafen, strogo kazniti; einen —en Verweis geben, vrlo izkarati; Einen — anreden, prěko koga nagovoriti; Einen in —er Zucht halten, pritezati komu uzdu; etwas auf das ſchärfſte unterſuchen, potanko što iztraživati, iztražiti; — an einander kommen, skosnuti se; ein —es Geſicht haben, — ſehen, bistro viděti; Einen — anſehen, strmo koga pogledati, pižditi, piljiti u koga; Einen — bewachen, pomnjivo, živo koga čuvati, streći; oštro na koga paziti; ein —er Verſtand, oštroumlje, tankoumlje, bistroumlje; er hat einen —en Verſtand, oštrouman, bistrouman je, tanka je uma; eine —e Beurtheilungskraft, bistar razsudak; er hat ein —es Gedächtniß, dobar je pamtilo; — denken, bistro misliti; eine —e Nachfrage halten, potanko propitkivati; ein —es Gehör, tanak sluh; ein —er Ton, (*mus.*) ljut; krěšteći, jasan glas; (*gram.*) oštar naglasak; — gehen, živo ići; — arbeiten, djuskati, žestoko raditi; — laden, ſ. Laden; — ſchießen, pucati olovom; —e Ladung, ſ. Ladung.
Scharf, *n.* (an Schiffen), sěk; (ſcharfe Ladung), ſ. Ladung.
Scharfapparat, *n.* oštrilo.
Scharfbauch, *m.* bridkotrba; (*Clupea Sprottus*), sledica.
Scharfblätterig, *adj.* drapava lišća.
Scharfblick, *m.* oštar vid, oštro oko, oštroumlje.
Schärfe, *f.* (des Meſſers), oštrina, bridkoća; (des Eſſigs), ljutina; jedkost; (der Lauge), jakost; (der Säfte), ljutkoća, ljućavina; oštroća; (des Geſichts), bistroća; (d. Verſtandes), tančina, oštrina, bistroća; ſ. Scharfſinn; (des Richters), strogost; (der Geſetze), oštrina; (d. Müll.) klep; (*scabrities*), hrapavost; (Schneide), oštarje, oštrice, oštrac, sěčevina; mit der — ſchlagen, sěčimice, oštrimice udariti, udarati; (*fig.*) auf der — des Meſſers ſtehen, stajati na prekretu i. prekreti; durch des Schwertes — fallen, pasti od oštrica mača; die — des Pfeilers, brid stubla, pilova; — gebrauchen, strogo, oštro postupati; ſ. Schärpe.
Scharfeckig, *adj.* bridkih uglovah, bridkonugli.
Scharfeiſen, *n.* (d. Müll.) klepci, oškrt.
Schärfen, *v. a.* (ein Meſſer), oštriti, naoštriti, zaoštriti; (ſchleifen), brusiti; (eine Senſe), klepati, poklepati, izklepati; (den Mühlſtein), klepati, pobijati, pobiti, posěći; (die Bohnenſtangen), zaděljati, zašiljiti; d. Pferd —, praviti konju ledenjake; das Geſicht —, bistriti vid; das Gedächtniß —, věšbati pamet; den Verſtand —, oštriti se, izoštriti se; eine Strafe —, pooštriti, povećati kazan; d. Ton —, oštro izgovoriti (kakov glas).
Schärfer, *m.* oštrilac; (d. Mühlſt.) klepač.

Scharfgebiß, *n.* oštra udica.
Scharfgeladen, *adj.* nabit olovom; das Gewehr iſt —, u puški je živ naboj.
Scharfgeſpalten, *adj.* oštro izcèpljen.
Scharfgeſpitzt, *adj.* šiljast.
Scharfgras, *n.* (*Carex*), šaš.
Scharfhakig, *adj.* oštrokuk.
Scharfhobel, *m.* prostružnjak.
Scharfkantig, *adj.* oštrosrh, oštrobrid, oštrih srhovah, bridih.
Scharfklauig, *adj.* oštrih pandžah (pančah), ganačah.
Scharfkraut, *n.* (*Asperugo*), drapavac.
Schärflich, *adv.* (*scaber*), hrapav; —, *adv.* oštro, poоštro.
Schärfling, *m.* *Gasterosteus acul.*), bavlavac.
Scharfmaul, *n.* (*Cypraea lota*), zubata ušovka.
Scharfrand, *m.* (*Helix albella*), bělkast spuž.
Scharfrandig, *adj.* bridka, oštra okrajca.
Scharfrichter, *m.* stratilac, věšač, dželat*.
Scharfrichteramt, *n.* Scharfrichterei, *f.* služba stratioca i. věšača.
Scharfriechend, *adj.* ljuto vonjajući.
Scharfrippe, *f.* (*Turbo acutangulus*), bridkonugla svrdlica.
Scharfſchneidig, *adj.* bridak.
Scharfſchuß, *m.* živi hitac; pucanje olovom.
Scharfſchütz, *m.* puškar, strělac.
Scharfſicht, *f* ſ. Scharfſinn.
Scharfſichtig, *adj.* oštrovid; bistrovid; ſ. Scharfſinnig.
Scharfſichtigkeit, *f.* oštrovidnost, bistrovidnost.
Scharfſinn, *m.* oštroumlje, tankoumlje, bistroumlje.
Scharfſinnig, *adj.* oštrouman, oštroum, tankoum, bistrouman, tanka uma.
Scharfſinnigkeit, *f.* oštroumnost, bistroumnost.
Scharfſpitzig, *adj.* šiljast, oštrljat, oštrljast
Schärfung, *f.* oštrenje; — der Silbe, oštro izgovaranje slovke.
Schärfungszeichen, *n.* znak kratkoće.
Scharfzackig, *adj.* oštroperni.
Scharfzahnig, *adj.* oštrozubi.
Schärfzeichen, *n.* glasilo.
Schargang, *m.* postrani rudnik.
Scharhaspe, *f.* pločica (u pluga).
Scharhaufen, *m.* mravinjak.
Scharheft, *n.* uši (u raonika i. lemeša).
Scharframme, ſ. Scharhaspe.
Scharfreuz, *n.* razkršće gredah.
Scharlach, *m.* skrlet, skerlet; ſ. Scharlachfieber.
Scharlachausſchlag, *m.* ſ. Scharlachfieber.
Scharlachbaum, *m.* (*Quercus coccifera*), kermesov hrast.
Scharlachbeere, *f.* (*Coccus Ilicis*), kermesov crvac.
Scharlachen, *adj.* skrletan, skerletan.
Scharlacheiche, *f.* ſ. Scharlachbaum.
Scharlachfarbe, *f.* skrletilo, skrletna mast (boja); skrlet.
Scharlachfarben, *adj.* skrletan.
Scharlachfärber, *m.* skrletar.
Scharlachfieber, *n.* crven *f.*, skrlet.
Scharlachgeſicht, *n.* zajaprilo lice; ein — bekommen, zajapriti se.
Scharlachkehlchen, *n.* skrletac.
Scharlachkleid, *n.* haljina-skrletnica.
Scharlachkorn, *n.* crvac.
Scharlachkraut, *n.* (*Salvia Horminium*), skrletak.
Scharlachlaus, *f.* (*Coccus*), crvac; (*Coccus cacti*), nopalov crvac, košenilja.
Scharlachlilie, *f.* (*Amaryllis guttata*), grahorasta zvanika.
Scharlachmantel, *m.* binjiš.
Scharlachmohn, *m.* skrletni mak.
Scharlachneſſel, *f.* (*Stachys sylvatica*), šumski čistac.
Scharlachroth, *adj.* skrletan; — ſein, skrletiti se.
Scharlachröthe, *f.* skrletnost; skrlet.
Scharlachſeide, *f.* skrletna svila.
Scharlachtuch, *n.* skrlet.
Scharlachvogel, Scharlatvogel, *m.* skrletnjak.
Scharlachwurm, *m.* ſ. Scharlachlaus.
Scharlei, *m.* (*Inula Oculus Christi*), bělolisti oman; ſ. Scharlachkraut; Scharte; Borretſch.
Scharling, *m.* (*Heracleum Spondylium*), paponjak, vučja šapa.
Scharmeiſter, *m.* četnik, četovodja.
Scharmünfeln, *v. n.* očijukati se.
Scharmützel, *n.* čarka, čegrst; ſ. Scharmützeln.
Scharmützeln, *v. n.* čarkati se, čohati se, počarkati se.
Scharmützler, *m.* čarkaš.
Scharnbull, ſ. Miſtkäfer.
Scharnier, *n.* steležnjka.
Schärpe, *f.* (vojnička) tkanica.
Scharpfahl, *m.* podpornjak.
Scharpie, ſ. Charpie.
Scharre, *f.* strugač, strgulja; (Schwartchen), korica; ſ. Schnarre.
Scharreiſen, *n.* šuperilo.
Scharren, *v. n.* (v. Menſch.) čeprkati, grebsti (nogama); (v. Hühnern) čeprljati, čeprkati, začeprkati; (v. Pferden) koparati, kopkati, nogama biti; —, *v. a.* ein Korn aus der Erde —, izčeprkati zrno; ein Loch in die Erde —, izkopkati jamu; etwas in d. Erde —, zagrnuti, zagrtati, zapretati, zakopati što u zemlju; Erde dazu —, prigrnuti zemlje; das Geld auf einen Haufen —, sgrnuti novce na hrpu; Ruß aus dem Schornſteine —, grebsti, strugati čadje iz dimnjaka.
Scharrer, *m.* strugač.
Scharrerde, *f.* ogrebine.
Scharrfuß, ſ. Kratzfuß.
Scharricht, *n.* ogrebine.
Scharriegel, *m.* oplaznik.
Scharrmaus, *f.* (*Hypudaeus terrestris*), voluhar.
Scharrſel, ſ. Scharricht.

Scharrvogel, *m.* čeprljača.
Scharſchmied, *m.* bravar.
Scharte, *f.* (ein. Meſſers), štrbina, štrba, uštrbina, krnja; voll —n, štrbav, škrbav; eine — machen, oštrbiti, oškrbiti, okrnjiti; eine — auswetzen, izbrusiti štrbinu, (*fig.*) popraviti se; ſ. Schießſcharte; Scharfenkraut.
Scharteke, *f.* škarteka.
Scharfendiſtel, *f.* (*Carduus serratuloides*), srpčasta bodljača.
Scharfenkraut, *n.* (*Serratula*), srpac.
Scharfenſchnäbler, ſ. Flamingo.
Schartig, *adj.* krn, krnjast; okrnjen; (voll Scharten), krnjav, štrbav, škrbav; — machen, krnjiti, nakrnjiti, okrnjiti, oštrbiti, poškrbiti; izškrbati; — werden, oštrbaviti, oškrbaviti; (ſpr.) allzuſcharf macht —, preoštar neoštar.
Schartigkeit, *f.* štrbavost, škrbavost.
Schartſtück, *n.* krajac.
Scharwache, *f.* oblaznica, noćnica.
Scharwachen, *v. n.* oblaziti.
Scharwächter, *m.* oblaznik, noćnik.
Scharweiſe, *adv.* četimice; jatomice.
Scharwerk, *n.* ſ. Nebenarbeit; Frohne.
Schatten, *m.* sěn, sěna, osěn; einen — werfen, sěniti, zasěniti; es wirft den — auf die Wand, sěn mu pada na zid; ein kleiner —, sěnca, sěnka; (ſpr.) ein krummer Stecken kann keinen geraden — werfen, na glogu nerodo jabuke; vor ſeinem eigenen — fliehen, bojati se sěna i. sěne; bojati se samoga sebe; nach dem — greifen, letěti po nebu; větar kapom těrati; grabiti vodu rešetom; das iſt kaum der — von dem, to niti nenanosi; das Reich der —, carstvo mrtvih; einen — machen, zasloniti, zaslanjati; etwas in den — ſtellen, staviti što u zasěnak; im — ſtehen, u zasěnku biti; (Mal.) suton; (Finſterniß), mrak; der kühle —, hlad; hladovina; ein dichter —, debeo hlad; debelo zahladje; im — ruhen, hladovati, u zahladju biti; — machen, načiniti hladak; (ein entkräfteter Menſch), sěnovit čověk; ſ. Meerſchatten.
Schatten, *v. n.* sěniti; ſ. Schattiren.
Schattenbaum, *m.* hladovito drvo.
Schattenbehauſung, *f.* zahladje; ſ. Schattenreich.
Schattenbeherrſcher, *m.* bog mrtvih.
Schattenbezirk, *m.* sěnište.
Schattenbild, *n.* sěna, obsěna, utvara; ſ. Schattenriß.
Schattenblume, *f.* (*Majanthemum*), šumarnica.
Schattendunkel, *n.* japad, *f.*
Schattenfarbe, *f.* sutonsko mastilo.
Schattengang, *m.* hladovita staza, hladnik.
Schattengebilde, *n.* utvara, prizrak.
Schattengebung, *f.* sutonjenje.
Schattengeſilde, ſ. Schattenreich.
Schattengeſtalt, *f.* utvara.
Schattengewächs, *n.* japadno bilje.
Schattengewölbe, *n.* (*fig.*) mrčava.
Schattenglied, *n.* rastući članak.
Schattenglück, *n.* tašta sreća.
Schattengröße, *f.* prividna veličina.
Schattenhain, *m.* hladan gaj.
Schattenhut, *m.* obodnjak.
Schattenkäfer, *m.* (*Tenebrio molitor*), brašnar.
Schattenkraut, *n.* (*Trientalis*), trojičnica.
Schattenland, *n.* japad; ſ. Schattenreich.
Schattenlänge, *f.* duljina sěna.
Schattenleben, *n.* živarenje, čavedanje.
Schattenlicht, *n.* sumrak, suton.
Schattenliebend, *adj.* hladoljuban.
Schattenlinde, *f.* hladovita, krošnjasta lipa.
Schattenlinie, *f.* sutonica.
Schattenlos, *adj.* bezsěn.
Schattenmalerei, *f.* slikanje sěnom.
Schattenmaſſe, *f.* sutonje.
Schattennacht, *f.* mrčava.
Schattenpapier, *n.* crn papir.
Schattenpartie, *f.* sěnita strana.
Schattenprojection, *f.* sěni nacrt.
Schattenpunkt, *m.* kraj sěne.
Schattenquell, *m.* hladovito vrelo.
Schattenreich, *adj.* ſ. Schattig.
Schattenreich, *n.* carstvo sěnah, mrtvih
Schattenreißer, *m.* sěnorezac, siluetar.
Schattenriß, *m.* sěnorez, silueta; (*fig.*) nacrt.
Schattenſchnitt, *m.* sěnoseč.
Schattenſeite, *f.* japad, zapad *f.*; osoje; (*fig.*) opač; naličje.
Schattenſitz, *m.* zahladje.
Schattenſpiel, *n.* sěnjarija.
Schattenſpieler, *m.* sěnjar.
Schattenſtrich, ſ. Schattenzug.
Schattenſtufe, *f.* stupanj sutona, sěna.
Schattentag, *m.* hladovit dan.
Schattenthal, *n.* hladovita dolina.
Schattenufer, *n.* hladovita obala.
Schattenuhr, ſ. Sonnenuhr.
Schattenumriß, ſ. Schattenriß.
Schattenwald, *m.* mrčava.
Schattenweg, *m.* hladovit put.
Schattenweiderich, *m.* (*Epilobium mont.*), šumska vrbovka.
Schattenweisheit, *f.* tašta, prividna mudrost.
Schattenwerfend, *adj.* sěneći.
Schattenwerk, *n.* maštanije, sěri.
Schattenweſen, *n.* utvara.
Schattenzeichnung, *f.* ſ. Schattenriß.
Schattenzeiger, *m.* skazaljka od sunčanika, sěnokaz.
Schattenzug, *m.* sutonica; sěnâ crta.
Schattig, *adj.* sěnit, sěnast; (Weg), hladovit; osovšliv; ein —er Ort, zahladje; taložina.
Schattigkeit, *f.* sěnitost, hladovitost.
Schattiren, *v. a.* sutoniti, šatirovati.
Schattirung, *f.* (das Schattiren), sutonjenje; (Farbenabſtufung), postupica, stupanj masti; (*fig.*) suvrst; ſ. Schatten.

Schatulle, ſ. Chatoulle.

Schatz, *m.* blago; Schätze ſammeln, kupiti, skupiti blago; ſeine Schätze bewachen, tištiti blago; nicht um alle Schätze der Welt thue ich das, nebih tog učinio, da mi podaš blago od svèta; unermeßliche Schätze, nebrojeno blago; ein verborgener —, klad; (Arar), der öffentliche —, občinska blagajna; (Geliebte), ljubavnik, dragan, dragi; ljubavnica, dragana; mein —! moje zlato! drago moje! diko moja! srce moje! dušice! (*theol.*) aus ſeinem —e Neues und Altes hervorlangen, iznositi iz svoje klèti i novo i staro; ein — von Kenntniſſen, blago od znanja; veliko, bogato znanje.

Schatzamt, *n.* ſ. Schatzkammer.

Schatzbar, *adj.* pod porezom.

Schätzbar, *adj.* cèniv, procènljiv; (achtungswerth), vrèdan; dragocèn; —ſter Herr! prevrèdni i. vrèdni gospodine!

Schatzbarkeit, *f.* porezovnost.

Schätzbarkeit, *f.* cènivost, procènljivost; vrèdnost, dragocènost.

Schätzegraben, *n.* kladokopnja, kopanje [blaga.

Schatzen, *v. a.* nametnuti namet; ucèniti.

Schätzen, *v. a.* (den Werth einer Sache —), cèniti, cènjati, procèniti; d. Feldſchaden —, oscći, oscćati potricu; wie hoch ſchätzt er ſeine Waare? koliko je zacènio? d. irdiſchen Güter richtig —, znati pravu cènu zemaljskim stvarim; das Fleiſch —, odrediti mesu cènu; den Werth des Lebens —, obljubiti život; eine Perſon —, štovati koga; hoch —, vrlo štovati; ich ſchätze ihn zehn Jahre alt, ja bih rekao, da mu ima deset godinah; ich ſchätze es für eine Ehre, za čast držim; geſchätzt, ocènjen; dieſe Waare iſt ſehr geſchätzt, ova je roba na velikoj cèni; Leinwand iſt ſehr geſchätzt, platno se vrlo traži; (v. Perſ.) štovan, hochgeſchätzt, vrlo štovan.

Schätzenswerth, Schätzenswürdig, *adj.* vrèdan; dragocèn.

Schätzer, *m.* cènjač, procènjač.

Schätzerei, ſ. Schätzung.

Schätzergebühr, ſ. Schätzungsgebühr.

Schatzfrei, *adj.* prost od poreza.

Schatzfreiheit, *f.* oprost od poreza.

Schatzgeld, *n.* zakladni novac; ſ. Abgabe.

Satzgraben, *n.* Schatzgräberei, *f.* ſ. Schätzegraben.

Schatzgräber, *m.* kladokop, kopač blaga.

Schatzgut, *n.* porezština, stvar pod porezom.

Schatzhaus, ſ. Magazin.

Schatzherr, ſ. Schätzer. [hazna*.

Schatzkammer, *f.* blagajna, blagajnica,

Schatzkammermeiſter, *m.* blagajnik, haznadar.

Schatzkammerſchein, *m.* kladnica, zakladnica.

Schatzkaſten, *m.* riznica.

Schätzmann, ſ. Schätzer.

Schatzmeiſter, ſ. Schatzkammermeiſter.

Schätzmeiſter, ſ. Schätzer.

Schatzpflichtig, ſ. Schatzbar.

Schätzpreis, *m.* procèna.

Schatzrath, *m.* blagajnički savètnik.

Schätzrecht, *n.* pravo procènbe.

Schätzſchein, *m.* kladnica, zakladnica, blagovnica.

Schätztafel, *f.* odrednica cène, limitacija.

Schatzung, *f.* podanak, danjak, porez.

Schätzung, *f.* procènba, cènitba; ſ. Schätzpreis; ohne —, neucènice.

Schatzungsbeitrag, *m.* porez.

Schätzungseid, *m.* cènjačka zakletva, prisega.

Schätzungsgebühr, *f.* cènjačinn.

Schätzungsgeld, *n.* procènbina.

Schätzungspreis, *m.* procèna.

Schätzungsprotokoll, *n.* cènitbeni zapisnik.

Schätzungswerth, *m.* procèna. [gajnik.

Schatzverwalter, Schatzverweſer, *m.* bla-

Schau, *f.* gled; (Beſichtigung), razgled, pregled; vidik; d. — vornehmen, razgledati, pregledati (što); etwas zur — ausſtellen, iznèti, staviti što (svètu) na ugled i. vidik; Einen zur — herumführen, pokazivati koga; zur — tragen, ponositi se (čim).

Schauamt, *n.* Schauanſtalt, *f.* pregledaonica, razgledaonica.

Schauausſtellung, *f.* izložba.

Schaub, *m.* (Stroh—), snop, škop, škopnjak, ritak; (Heu—), zastava, potka.

Schaubar, *adj.* gledan; na vidiku.

Schaubbrett, *n.* zasunka (u mlinu).

Schaubdach, *n.* krov od škopa.

Schaube, *f.* kabanica.

Schaubegier, *f.* želja gledanja, gledašnost.

Schaubegierig, *adj.* željan gledati, vidèti; gledašan.

Schaubenlage, *f.* red škopovah.

Schaubett, *n.* odar.

Schaubhut, ſ. Schattenhut.

Schaubild, *n.* slika stavljena na ugled.

Schaubude, *f.* gledaonica. [zalište.

Schaubühne, *f.* gledalište; (Theater), ka-

Schaubwerk, *n.* škopovlje.

Schauder, *m.* groza; strah i trepet; užas; ježnja; drhtavica; mich ergreift ein — (bei dieſem Gedanken), groza me hvata, mravi me podilaze, ježa i. drhat me hvata, ježuri i. ježurine me prihvataju, strni me prodju (kad na to pomislim); mit — vernahm ich es, groza me uhvati, kad sam to čuo.

Schaudergemälde, *n.* grozolik.

Schaudergezitter, *n.* drhat i groznica.

Schauderhaft, *adj.* grozovit, užasan; ein —er Menſch, strahovit čovèk.

Schauderhaftigkeit, *f.* grozovitost; strahovitost, užasnost.

Schauderig, *adj.* sgrožen; ſ. Schauderhaft.
Schaudern, *v. n.* & *a.* groziti se, sgroziti se, ježiti se; es ſchaudert mir (v. Haut), koža mi se ježi; mravi me podilaze; (v. Kälte) drhćem od zime; es ſchaudert mich, groza i. ježa me hvata, spopada me ježavica, zone mi po tělu prelaze; ſ. Schauder; ich ſchauderte vor Entſetzen, užasnuo sam se.
Schaudervoll, *adj.* pregrozan; užasan.
Schauen, *v. n.* gledati; (be—), Fleiſch —, razgledati, pregledati meso; auf Einen —, ugledati se na koga; finſter —, mrgoditi se, namrgoditi se, namrštiti se; ſchau, daß du bald zurückkommſt, radi, da se brzo povratiš; dede povrati se brzo; ſchau, ſchau! gle, gle! aj, aj! ele, ele!
Schauer, *m.* (Obdach), zaklon; podstrešje; (Schuppen), suša; (v. Schauern), ježnja, ježavica; drhat; der — befiel mich, ježa i. drhat me uhvati, spopade me ježavica; prihvatiše me ježurine; groze su me prolazile; es lief mir ein — über die Haut, koža mi se stade ježiti; mravi me podidju; ſ. Schauder; ein — durchbebte meine Glieder, stresoh se; (ein kurzer Sturm), lonja; (Platzregen), ploha; škropac; (Hagel), gràd.
Schauer- (in Zuſ.) grozni.
Schaueranblick, *m.* grozan pogled.
Schauerbild, *n.* grozna slika, grozolik.
Schauererregend, *adj.* grozan.
Schauergefühl, *n.* groza.
Schauergeſchichte, *f.* grozna pripovědka.
Schauerholz, *n.* protegalj.
Schauerig, *adj.* es iſt mir —, zima me je obuzela; trnem od zime; eine —e Nacht, grozna noć; hier iſt es hübſch —, ovdě smo zaklonjeni.
Schauerkalt, *adj.* es iſt —, koža se ježi od zime.
Schauerkälte, *f.* cića.
Schauerkraut, ſ. Scheuerkraut.
Schauerlich, *adj.* grozan; grozovit; mir iſt ſo —, ſ. Schauern.
Schauermannsknopf, *m.* uzao na konopu.
Schauern, *v. n.* stresti se, stresati se, zadrhtati, drhtati; sgroziti se; ſ. Schaudern; —, *v. a.* die Leinwand —, raztezati platno; ſ. Scheuern; (Schirm geben), zakloniti.
Schauernacht, *f.* grozna, strašna noć.
Scheuerſchlange, ſ. Klapperſchlange.
Schauerſtille, *f.* užasna tišina.
Schauerthat, *f.* grdilo; grozovito, užasno dělo.
Schauervoll, ſ. Schaudervoll.
Schaueſſen, *n.* jelo rad oka, zděla za diku.
Schaufel, *f.* lopata; (an Waſſerrād.) lopatica, lapacka; (an Geweihen) lopatica.
Schaufelband, *n.* lopatasta petlja.
Schaufelbein, *n.* lopatica.
Schaufelblatt, *n.* lopatica.
Schaufelbohrer, *m.* lopatnjak.
Schaufelente, *f.* (*Anas Marila*), rujavka.
Schaufelfiſch, *m.* (*Squalus Tiburo*), lopatast kučak.
Schaufelförmig, *adj.* lopatast.
Schaufelgehörn, Schaufelgeweih, *n.* lopatasti rogovi.
Schaufelhirſch, *m.* (jelen-)lopatnjak.
Schaufelicht, *adj.* lopatast.
Schaufelig, *adj.* lopatav.
Schaufelmacher, *m.* lopatar.
Schaufeln, *v. a.* lopatati; Sand —, pěsak sgrtati; den Schnee —, sněg razgrtati, odgrtati, kidati; Waſſer —, vodu puljati.
Schaufelohr, *n.* lopatasto uho.
Schaufelpflug, *m.* plug-lopatnjak.
Schaufelrad, *n.* lopatar.
Schaufelrecht, *n.* Schaufelſchlag, *m.* pravo kidačine.
Schaufelſtiel, *m.* držalje u lopate, lopatište.
Schaufelvoll, *adj.* puna lopata, jedna lopata.
Schaufelwerk, *n.* dolap.
Schaufelwurf, *m.* hitac lopatom.
Schaufelzahn, *m.* sěkutić.
Schaufenſter, *n.* glednik.
Schaufeule, *f.* ſ. Uhu.
Schaufler, *m.* grlač.
Schauführen, *v. a.* pokazivati.
Schaugang, *m.* ſ. Gallerie.
Schaugebühr, *f.* Schaugeld, *n.* gledarina; ſ. Schaumünze.
Schaugericht, ſ. Schaueſſen.
Schaugerüſt, *n.* gledalište.
Schauglas, *n.* ſ. Lorgnette.
Schauherr, *m.* pregledač.
Schauke, *f.* čamac.
Schaukel, *f.* (Hutſche), ljuljačka, ljuljajka, culjajka, gegaljka, cubaljka, njihaljka; ſ. Schaukelbrett.
Schaukelbrett, *n.* prekretaljka.
Schaukelfahn, *m.* šiklja.
Schaukeln, *v. n.* ſich —, *v. r.* ljuljati se, njihati se; (auf einem Schaukelbrette), prekretati se; —, *v. a.* ljuljnuti, ljuljati, culjati, njihati.
Schaukeln, *n.* ljuljačina, ljuljanje.
Schaukelnd, *adj.* ljuljav.
Schaukelpferd, ſ. Wiegenpferd.
Schaukelſeil, *n.* uže od ljuljačke.
Schaukelſyſtem, *n.* prevrtljivost.
Schaukler, *m.* ljuljač, njihač; —in, *f.* ljuljačica.
Schaukreis, *m.* (Circus), gledalište.
Schaulegen, *v. a.* staviti na ugled.
Schauluſt, *f.* gledašnost.
Schauluſtig, *adj.* željan gledati, gledašan.
Schauluſtige, *m.* gledalac.
Schaum, *m.* pěna; zu — werden, uzpěniti se; razpěniti se; zu — machen, uzpěniti, razpěniti; der — trat ihm auf die Lippen, zapěnio je pěnom; mit — bedecken, obući u bělu pěnu.
Schaumbedeckt, *adj.* obučen u pěnu.

Schaumbier, *n.* pěnušac.
Schaumblume, *f.* pěnav cvět.
Schaumcicade, *f.* ſ. Schaumwurm.
Schaumdiele, *f.* pěnjač.
Schaumeiſter, *m.* pregledač.
Schäumen, Schaumen, *v. n.* pěniti se, zapěniti; bacati pěnu; (ein wenig —), pěnušiti se; (v. d. Seife), klapiti, zaklapiti, sapuniti se; er ſchäumte vor Wuth, pěne su ga popale od ljutine; —, *v. a.* opěniti, opěnjivati.
Schäumend, *adj.* pěneći; ſ. Schaumig.
Schäumer, *m.* pěnjač; ſ. Schaumkelle.
Schaumfliege, *f.* ſ. Schaumwurm.
Schaumgebrauſe, *n.* pěnjavica.
Schaumgold, *n.* zlatna pěna.
Schaumicht, *adj.* pěnast.
Schaumig, *adj.* pěnav, pěnit; —es Bier, ſ. Schaumbier. [njavica.
Schaumkelle, *f.* pěnjača, pěnjarica, pě-
Schaumkette, *f.* podžvalina, podkapčić.
Schaumkraut, *n.* ſ. Bitterkreſſe.
Schaumlöffel, *m.* ſ. Schaumkelle.
Schaummohn, *m.* ſ. Schaumröslein.
Schaumniter, *m.* salitrena pěna.
Schaumröslein, *n.* (*Cucubalus Behen*),
Schaumſaft, ſ. Schaumwein. [gušavica.
Schaumſalz, *n.* sol od pěne.
Schaumſpeiſe, *f.* pěnivac.
Schaumünze, *f.* uspomeni novac, kolajna.
Schaumthierchen, *n.* ſ. Schaumwurm.
Schaumweiß, *adj.* běl kao pěna. [pěna.
Schaumwerk, *n.* ſ. Schaumſpeiſe; (*fig.*)
Schaumwurm, *m.* Schaumzirpe, *f.* (*Cicada spumaria*), pěnjak, strigavac.
Schaupfennig, *m.* ſ Schaumünze.
Schauplatz, *m.* pozorište; d. — des Krieges, ratište; (*fig.*) vom — abtreten, prestaviti se s ovoga světa; ſ. Schaubühne; — der Begebenheiten, dogadja-
Schaupracht, *f.* dika rad oka. [lište.
Schauprahm, *m* pram. [stavljanje.
Schauproduction, *f.* predstavak; pred-
Schaurede, *f.* besěda rad oka.
Schausitz, *m.* sědalo za gledaoca.
Schauſpiel, *n.* igrokaz, drama; das — beſuchen, hoditi u kazalište (teatar); (Anblick), pogled; (*fig.* der Aufgang der Sonne iſt ein herrliches —, lěpo ti je pogledati sunce na izhodu; es war ein furchterliches —, strahota je bila gledati.
Schauſpielbichter, *m.* pisac igrokazah, dramatički pěsnik.
Schauſpielbichtung, *f.* pisanje igrokazah.
Schauſpielen, *v. n.* predstavljati, igrati.
Schauſpieler, *m.* predstavljač, akter.
Schauſpielerin, *f.* predstavljačica, akterica.
Schauſpieler-Geſellſchaft, Schauſpielertruppe, *f.* kazališno družtvo.
Schauſpielhaus, *n.* kazalište, teatar.
Schauſpielkunſt, *f.* věština predstavljanja i. kazališna.
Schauſpiellehre, *f.* dramaturgija.
Schauſpiellehrer, *m.* dramaturg.
Schauſpielſprache, *f.* dramatički jezik.
Schauſpielweſen, *n.* kazalištvo.
Schauſtellen, *v. a.* metnuti na ugled i.
Schauſteller, *m.* pokazivač. [vidik.
Schauſtellung, *f.* pokazivanje. [münze.
Schauſtück, *n.* igrokaz rad oka; ſ. Schau-
Schauſtufe, *f.* komad rude (na pokaz).
Schautag, *m.* dan od pregleda; heute iſt —, danas će biti pregled.
Schautanz, ſ. Ballet. [milovid.
Schauthurm, *m.* Schauwarte, *f.* vidik,
Schautragen, ſ. Schau.
Schauwürdig, *adj.* es iſt —, vrědno je
Schawl, *m.* šal. [gledati.
Schebe, ſ. Scheve.
Schebecke, *f.* šambek.
Schechſeler, *m.* žbrljavac, plentravac.
Schechſeln, *v. n.* žbrljati, plentrati.
Schechsfuß, ſ. Schechſeler.
Schechſig, *adj.* žbrljav, plentrav.
Scheckart, *m.* svraka.
Scheckchen, *n.* šarka.
Schecke, *f.* (v. Pferden) šarac, šarin; (v. Ochſen) šaronja; (v. Kühen) šarulja; (v. Schafen) šarka, šara; (v. Hunden) šarko, šarov; (v. Vög) šarka; ſ Ralle.
Schecken, *v. a.* šarati; geſcheckt, šaren.
Scheckente, *f.* zimska patka.
Scheckenzug, *m.* sprega od šaracah.
Scheckig, *adj.* šaren, šarovit.
Scheckigkeit, *f.* šara, šarenost, šarovitost.
Schedel uſw., ſ. Schädel uſw.
Scheden, *m.* pritisak.
Scheel, *adj.* ſ. Schel.
Scheel, *n.* šelj, volfram.
Scheelbaryt, *n.* piljasti težac.
Scheel's Grün, *n.* Šeljeva zelen.
Scheelerz, *n.* hvorac; ſ. Scheelbaryt.
Scheelſauer, *adj.* ſcheelſaure Salze, šeljani.
Scheelſäure, *f.* šeljeva kiselina.
Scheelſuboryd, *n.* šeljev kisac.
Scheere, ſ. Schere.
Scheermaus, ſ. Scharrmaus.
Scheffe, ſ. Schöppe.
Scheffel, *m.* vagan; šefelj.
Scheffeln, *v. n.* das Getreide ſcheffelt gut, žito dobro izmeće, plaća, baca; platno je žito.
Scheffelzehnte, *m.* desetak u zrnu.
Scheibe, *f.* krug, kotur; (Rolle), kolotura, kotač; (Töpfer—), (lončarsko) kolo; (in Mühl.) kotačić; die — der Sonne, sunčani kolobar; (zum Schießen), biljeg, nišan; (Heu—), baglić, baglica, bagalj; (Wurf—), kolut; mit der — werfen, kolutati se; (Knie—), jabučica, iver; (v. ein. Apfel) skrižka, križka; in —n ſchneiden, skrižati, križati; (*bot.*) kotur; (Fenſter—), ošce, oko; (Wabe), sat; (*mont.*) sirac; ſ. Scheibenfiſch.

Scheiben, *v. a.* ſ. Schieben.
Scheibenapfel, *m.* tanjirača.
Scheibenartig, *adj.* koturast.
Scheibenauſter, *f.* (*Ostrea orbicularis*), plosnata ostriga.
Scheibenbank, *f.* žičarska klupa.
Scheibenbirn, *f.* ploska.
Scheibenblume, *f.* koturnica.
Scheibenbock, *m.* (*Cerambyx trochlearis*), okrugla strižibuba.
Scheibenboden, *m.* (*sporodiscus*), trusište.
Scheibenbohrer, *m.* svrdao s daskom.
Scheibenbüchſe, *f.* strêljačka puška; puška za pucanje u biljegu.
Scheibenfiſch, *m.* (*Chaetodon Orbis*), okrugli nosatac.
Scheibenform, *f.* kotur.
Scheibenförmig, ſ. Scheibenartig.
Scheibenglas, ſ. Fenſterglas.
Scheibenhonig, *m.* sita.
Scheibenkönig, *m.* nadstrêlac.
Scheibenkraut, *n.* (*Peltaria*), štitanka.
Scheibenkrücke, *f.* ſ. Reifhaken.
Scheibenkupfer, *n.* čišćena mêd.
Scheibenmoos, *n.* (*Lichen floridus*), cvatući lišaj.
Scheibenmuſchel, *f.* (*Loripes*), brbljavica.
Scheibenpulver, *n.* tučenik.
Scheibenrennen, *n.* trčanje halke; ein — halten, trčati halku.
Scheibenring, *m.* ſ. Ringblume.
Scheibenrohr, *n.* ſ. Scheibenbüchſe.
Scheibenröhre, *f.* (*Spirorbis*), kolutak.
Scheibenrund, ſ. Scheibenartig.
Scheibenſchießen, *n.* nadstrêljavanje, pucanje u biljeg.
Scheibenſchnecke, *f.* (*Helix planorbis*), svitak.
Scheibenſchütze, *m.* strêlac, strêljač.
Scheibenthierchen, *n.* (*Cyclidium*), kotić.
Scheibenwerk, *n.* koloturnik.
Scheibenwerfen, *n.* kolutanje.
Scheibenwurf, *m.* kolutomet, hitac kolutom.
Scheibenwurm, *m.* ſ. Scheibenthierchen.
Scheibenzug, *m.* koloture, kluba.
Scheibicht, *adj.* koloturast.
Scheibig, *adj.* koturan.
Scheibpleinze, *f.* krupatka
Scheidbar, *adj.* lučan.
Scheidbarkeit, *f.* lučnost.
Scheidchen, *n.* (*vaginula*), točić.
Scheide, *f.* (Gränze), medja, granica; (eines Säbels), nožnica, kore, korice; das Schwert aus der — ziehen, povaditi mač; der Säbel geht nicht aus der —, sablja se neda izvaditi iz korah; (ein. Meſſers), tok; (*bot.*) nožnica; (am Pferdegeſchirr), klašnja; (Futteral), tok; (Fiſch), ſ. Wels.
Scheidebank, *f.* trêbište.
Scheidebaum, *m.* menjik.
Scheidebecher, *m.* dobropošlica.
Scheidebein, *n.* pretinac.
Scheidebrief, *m.* razpustna (knjiga).
Scheideeiſen, *n.* razbijač.
Scheideerz, *n.* otrêbljena ruda.
Scheidefäuſtel, ſ. Scheideeiſen.
Scheidegebirge, *n.* gore-razmedjice.
Scheidegerüſt, *n.* ſ. Iſolator.
Scheidegruß, *m.* oproštaj; s Bogom.
Scheidehaken, *m.* kukica u nožnice.
Scheidejunge, *m.* trebioče.
Scheidekamm, *m.* (tkalačka) grebljica.
Scheidekolben, *m.* (lučbarska) tikva.
Scheidekunſt, *f.* lučba, kimija, kemija.
Scheidekünſtler, *m.* lučbar, kemik.
Scheidekuß, *m.* poljubac na razstanku.
Scheidelatte, *f.* razstavka.
Scheidelehre, ſ. Scheidekunſt
Scheidelinie, *f.* medjašnica.
Scheidemauer, *f.* tin, pregrada, pretin, prêboj.
Scheidemehl, *n.* razprašak.
Scheidemünze, *f.* drobiš, sitan novac.
Scheidemuſchel, *f.* (*Solen*), šljanak.
Scheiden, *v. n.* dêliti se, oddêliti se; von einander —, razdvojiti se; er ſchied von ihnen, oddvoji se od njih; wir müſſen —, valja nam se razstati; er ſchied von ihm, otide od njega; von d. Welt —, prestaviti se s ovoga svêta; von hinnen —, aus dem Leben —, preminuti; razdêliti se i. razstati se s dušom; das —de Jahr, godina, štono je na izmaku; ſich —, *v. r.* hier — ſich die Wege, ovdê se cesta i. put razdvaja; die Wolken — ſich, oblaci se razilaze; die Milch ſcheidet ſich, mlêko se razstavlja; wenn Seele und Leib ſich —, kad se razstanemo s dušom; —, *v. a.* eine Sache von der andern —, razstaviti i. razdvojiti jedno od drugoga; ein Ehepaar —, razstaviti muža i ženu; (trennen), razvênčati; razženiti; er hat ſich von ſeiner Frau geſchieden, razženio se je; ſie hat ſich von ihrem Manne geſchieden, razudala se je; ſich von ſeinem Compagnon —, razdružiti se; wir ſind geſchiedene Leute, razkrstismo; prekidosmo dlaku; ein Grundſtück von dem andern —, razmedjiti zemlje; d. Drau ſcheidet Ungarn von Kroatien, Drava dêli Ugarsku od Hrvatske; Tag und Nacht —, razdêliti dan od noći; die Guten von den Böſen —, odlučiti dobre od zlih; der Tod ſoll mich und dich —, razumrêt ćemo se; (unter—), d. Gute von dem Böſen —, razlučiti dobro oda zla; d. Erze —, lučiti, razlučiti rude; ein. Körper in ſeine einfachen Beſtandtheile —, razlvoriti što; ein. Streit —, razvaditi, razvadjati; razpraviti razpru.
Scheiden, *n.* razstanak, polazak; (Abſchied), oproštaj; (Unterſcheidung), razlučba; ſ. Scheidung.
Scheidenförmig, *adj.* (*vaginans*), nožničast, tokast.

Scheidengras, *n.* (*Eriophorum vaginatum*), tokasti suhopernik.
Scheidenhaut, *f.* tokasta koža.
Scheidenkäfer, *m.* tokast kljunak.
Scheidenwürmer, *pl.* (*Tunicata*), plašte-
Scheideofen, *m.* lučište srebra. [njaci.
Scheidepfad, *m.* razputica; (Scheide), razdvoj, sgon.
Scheidepfahl, *m.* razstavnjak.
Scheidepreſſe, *f.* tisak za korice.
Scheidepunkt, *m.* razstavište; ſ. Trennungspunkt.
Scheider, *m.* razbijač, trěbič (rude).
Scheiderichter, ſ. Schiedsrichter.
Scheideſitz, *m.* ſ. Scheidegerüſt.
Scheideſpruch, *m.* obranička presuda.
Scheideſtein, *m.* razdvoj, menjik.
Scheideſtrom, *m.* rěka-medjašnica.
Scheideſtube, *f.* trěbionica.
Scheideſtunde, *f.* čas od razstanka; (Sterbeſtunde), smrtni, umrli čas.
Scheidewand, *f.* tin, pretin, pregrada; (*bot.*) pretlnac; (*anat.*) branica; (*fig.*) das iſt eine — zwiſchen uns, to nas děli i. razstavlja.
Scheidewandhöhle, *f.* pregradak.
Scheidewandſpaltend, *adj.* tinocěpan.
Scheidewaſſer, *n.* lučavka, tvrda i. krepka voda, ćozap; — brennen, lučavku peći.
Scheidewaſſerbrenner, *m.* lučavčar.
Scheidewaſſerfabrik, *f.* lučavčara.
Scheideweg, *m.* razpuće, razputica, razkršće, razkrstnica; ſ. Gränzweg.
Scheidewerk, *n.* gluha ruda, glušica.
Scheidezeichen, *n.* razdvoj; ſ. Gränzmahl; Interpunction.
Scheidig, *adj.* nožničav, tokast; u toku.
Scheidung, *f.* — von Tiſch u. Bett, razstava od stola i postelje; ſ. Trennung; (*chem.*) lučenje, naſſe —, mokro lučenje, lučenje lučavkom; trockene —, suho lučenje.
Scheidungsklage, *f.* tužba za razstavu.
Scheig, Scheik, *n.* šajka.
Schein, *m.* (Licht), světloća, světlina, světlost; einen — haben, von ſich geben, světliti se; der neue —, ſ. Neumond; der volle —, uštap; der — um das Haupt des Heiligen, ſ. Heiligenſchein; wie ein — herumgehen, tumarati kao sěnovit čověk; (Anſchein), vid, prilika; ſ. Anſchein; — v. Würde, dostojnost na oko; ſich mit dem — begnügen, zadovoljiti se ljuskom, sěnom; auch nicht ein. — von Hoffnung haben, neimati ni zrake od nade; eine Sache hat oft einen guten — und iſt doch ſelbſt nicht gut, mnogo koješta čini se da je dobro, pak opet nije; auch den — des Böſen muß man vermeiden, valja se kloniti i sěna oda zla; nach dem — urtheilen, suditi po vidu; unter dem — des Rechtens, pod vidom prava; zum —e, rad oka, na oko; er hat den — gegen ſich, čini se da je kriv; der — trügt, oči varaju; (ſchriftl. —), list, pismo; cedulja; (Atteſtat), svědočba; ein. — ausſtellen, napisati svědočbu (o čem); (Geld), banka.
Scheinabel, *m.* neprava plemenština.
Scheinähnlich, *adj.* prividno sličan.
Scheinandacht, *f.* hinbena, prětvorna, liceměrna pobožnost.
Scheinangriff, *m.* navala rad oka.
Scheinart, *f.* suvrst.
Scheinbar, *adj.* prividan; tobožnji; tašt, neistinit, lažljiv; e. Waare — machen, uličiti robu; —, *adv.* prividno, rad oka; er iſt — geſund, čini se zdrav, na oko je zdrav.
Scheinbarkeit, *f.* prividnost; tobožnost; taština; prětvornost; neistinitost.
Scheinbarlich, ſ. Scheinbar.
Scheinbeere, *f.* (*Fragum*), jagoda.
Scheinbegriff, *m.* prividan pojam. [nje.
Scheinbegründung, *f.* prividno dokaziva-
Scheinbehelf, *m.* pust izgovor.
Scheinbeweis, *m.* tašt, tobožnji dokaz.
Scheinbild, *n.* prikaza, utvara, obmana.
Scheinblind, *adj.* prividno slěp. [kora.
Scheinbuße, *f.* liceměrna, prětvorna po-
Scheinchriſt, *m.* liceměran i. na oko kršćanin; liceměrac.
Scheinchriſtenthum, *n.* liceměrno kršćanstvo.
Scheinding, *n.* utvara. [stvo.
Scheinedelſtein, *m.* nepravi dragac.
Scheinehe, *f.* ženitba rad oka.
Scheinehre, *f.* pusta, tašta čast.
Scheinen, *v. n.* (leuchten), světliti se; die Sonne ſcheint, sunce sija, grije; (*fig.*) činiti se, viděti se, učiniti se, pričiniti se; es ſcheint wohl nur ſo, samo se čini; er will beſſer — als er iſt, čini se i. kaže se bolji nego što jest; es ſcheint regnen zu wollen, čini mi se, bit će kiše; kiša se sprema; kiša hoće da udari; es ſchien uns unbillig, svidělo nam se je, da nije pravedno; mir ſcheint es nicht ſo, ja o tom drugčije sudim; es ſchien mir als hörte ich ſeine Stimme, pričuje mi se njegov glas.
Scheinfeind, *m.* prividan neprijatelj.
Scheinfeindſchaft, *f.* prividno neprijateljstvo.
Scheinfreude, *f.* pusta, tašta radost.
Scheinfreund, *m.* tobožnji prijatelj; prijatelj na oko.
Scheinfreundſchaft, *f.* tobožnje prijateljstvo; prijateljstvo na oko. [oka.
Scheinfriede, *m.* tobožnji mir; mir rad
Scheinfromm, *adj.* pobožan rad oka; liceměran.
Scheinfurcht, *f.* strah na oko.
Scheingebilde, *n.* utvara, klapnja, tlapnja, obmana.

Scheingelehrt, *adj.* nazovi-učen, na oko učen.
Scheingeſtalt, *f.* ſ. Scheingebilde.
Scheinglaube, *m.* věra rad oka.
Scheinglück, *n.* tašta, tobožnja, prividna sreća.
Scheingold, *n.* lažljivo zlato.
Scheingroß, *adj.* na oko velik.
Scheingröße, *f.* tašta, tobožnja, prividna veličina.
Scheingrund, *m.* tašt, pust, prividan razlog.
Scheingut, *n.* tobožnje, prividno dobro.
Scheinhandel, *m.* kupnja rad oka i. tobožnja.
Scheinhandlung, *f.* eine — unternehmen, učiniti što na oko.
Scheinheilig, *adj.* bogomoljan; licemêran.
Scheinheilige, *m.* bogomoljac, svetonja.
Scheinheiligkeit, *f.* bogomoljstvo.
Scheinhülfe, *f.* pomoć rad oka.
Scheinkäfer, ſ. Johanneskäfer.
Scheinkauf, *m.* kupnja rad oka.
Scheinklugheit, *f.* tobožnja mudrost; tobožnji oprez.
Scheinkrank, *adj.* er iſt nur —, kaže se bolestan.
Scheinkrankheit, *f.* tobožnja bolest.
Scheinlebendig, *adj.* er iſt —, čini se živ.
Scheinliebe, *f.* prividna, prêtvorna ljubav.
Scheinlob, *n.* tobožnja pohvala, pohvala rad oka.
Scheinmacht, *f.* tobožnja vlast.
Scheinmittel, *n.* tobožnje, tašto sredstvo.
Scheinnutzen, *m.* tobožnja, prividna korist.
Scheinruhe, *f.* prividan pokoj.
Scheinſame, *m.* sême na oko golo.
Scheinſieg, *m.* tobožnja pobêda.
Scheinſilber, *n.* lažljivo srebro.
Scheinſtolz, *adj.* er iſt nur —, samo se čini i. kaže ohol.
Scheinſtrafe, *f.* tobožnja, prividna kazan.
Scheintod, *m.* obumrlost, zamrlost, obumrće.
Scheintodt, *m.* obumro, zamro.
Scheintodte, *m.* obumrlac.
Scheintreue, Scheintugend, *f.* tobožnja, prêtvorna vêrnost, krepost.
Scheinübel, *n.*; Scheinurſache, *f.* prividno zlo; prividan uzrok.
Scheinverabredung, *f.* tobožnji, na oko dogovor.
Scheinverdienſt, *n.* tašta, pusta zasluga.
Scheinvertrag, *m.* pogodba rad oka.
Scheinvollkommenheit, *f.* prividna savršenost.
Scheinwahr, *adj.* es iſt —, čini se istinito.
Scheinwerk, *n.* tobožnje dêlo.
Scheinwiderſinnig, *adj.* es iſt —, čini se bezumno.
Scheinwiderſpruch, *m.* prividno protuslovje.
Scheinwohl, *n.* dobro na oko.
Scheinwunder, *n.* tobožnje, prividno čudo.
Scheinzahlung, *f.* platež rad oka.
Scheinzorn, *m.* prividna srčba.
Scheinzornig, *adj.* er iſt —, kaže se srdit.
Scheinzüchtig, *adj.* er iſt —, kaže se čist.
Scheiße, *f.* (gem.) govno; ſ. Durchfall.
Scheißen, *v. n.* (gem.) srati.
Scheißer, *m.* (gem.) posranac, poserko, litonja.
Scheißkraut, Scheißmelde, ſ. Springkraut.
Scheißrübe, ſ. Zaunrübe.
Scheit, *n.* (Holz—), cêpanica, glavnja, polêno, cêpka, matrak, biljica; Holz in —e ſchlagen, cêpati drva; (Klafter—), hvatljika; (Pack—), povezač; ſ. Knetſcheit; d. Schiff ging in —er, brod se razbi; ſ. Striegel.
Scheitel, *m.* & *f.* tême, vrh glave; (*fig.*) glava; der — der Berge, tême i. vrh od gorah; (d. Winkels), vrh; ſ. Scheitelpunkt; Haarſcheide.
Scheitelbein, *n.* (*bregma*), têmenjača, straneka kost.
Scheitelfläche, *f.* têmenina.
Scheitelhaar, *n.* kosa na têmenu.
Scheitelkappe, *f.* podkapak, biret.
Scheitellinie, *f.* têmenica, osovnica.
Scheitelloch, *n.* rupa u têmenice.
Scheiteln, *v. a.* razdêliti (kosu); ſich —, *v. r.* dêliti se.
Scheitelpunkt, *m.* têmenište, vršnik, zenit.
Scheitelrecht, *adj.* têmenit, têmeni, osovni, vertikalan; —, *adv.* têmenito; komice.
Scheitelwinkel, *m.* ugao têmeništa.
Scheitelwinkelkreis, *m.* krug od têmenišnog ugla.
Scheiterhaufen, *m.* lomača, gromača, drvarica, sprznica.
Scheitern, *v. n.* (v. Schiffen), razbiti se, skršiti se, razkršiti se; (*fig.*) neuspêti; neudariti se; ſeine Hoffnungen ſcheiterten, potonule su mu šajke; —, *v. a.* ein Schiff —, razbiti brod, ladju; Holz —, cêpati drva.
Scheitfläße, *f.* plazaica, drzalica.
Scheithauer, *m.* cêpač.
Scheitholz, *n.* cêpanice, razcêpana drva.
Scheitmaß, ſ. Klaftermaß.
Scheitmeiler, *m.* ugljevnik od cêpanicah.
Scheitrecht, ſ. Scheitelrecht.
Schel, *adj.* (ſchielend), razrok; — zu etwas ſehen, poprêko što gledati; Jemanden — anſehen, krivo, liho, na hero, poprêko i. prêko koga gledati; prêčati se na koga; einander — anſehen, gledati se preko prsta; ſiehſt du darum ſo —, da ich ſo gütig bin? zar je oko tvoje zlo, što sam ja dobar?
Schelb, ſ. Schräg.
Schelbe, *f.* junica.
Schelch, ſ. Schief.
Schelen, ſ. Schälen.
Schelfe, *f.* ljuska, koža, kožurina; (v. Äpfeln), oljuština; (v. Nüſſen), komina; (v. Hülſen), komuška.
Schelfen, *v. a.* ljuštiti, ljupiti, lupiti; ſich — (ſchelfern), ljuštiti se, ljupiti se.
Schellack, *m.* lak u škriljicah, šelak.
Schellader, *m.* (*Falco naevius*), sivi orao.
Schellapfel, ſ. Schalbärtling.
Schellbeere, *f.* (*Rubus chamaemorus*), nizka malina.

Schellbeißer, *m.* (*Blatta*), žugor, žohar, žuža.
Schelle, *f.* praporac; (Glöckchen), zvončić; (in Kart.) tikva, bundeva; ſ. Maulſchelle; Feſſel; (*Buccinum galea*), kacigast rogač.
Schelleiſen, *n.* glavičnjak.
Schellen, *v. n.* zvečati; (z. B. dem Bedienten —), zvoniti, pozvoniti.
Schellenacht, *f.* tikvena osmica.
Schellenaß, ſ. Schellenbaus. [porci.
Schellenband, *n.* ogrljak s praporci; pra-
Schellenbaum, *m.* (*Cerbera*), hrgačnjak.
Schellenbaus, *n.* Schellenfünf, *f.* uſw. tikveni i. bundevni kec, tikvena petica itd. [praporcah.
Schellengeläut, Schellengeraſſel, *n.* zveka
Schellenhalsband, ſ. Schellenband.
Schellenkappe, *f.* ludjačka, čauška kapa (s praporcem).
Schellenklang, *m.* zveka praporcah.
Schellenkönig, *m.* tikveni kralj.
Schellenmuſchel, *f.* (*Patella*), bljudica.
Schellennarr, *m.* prava budala.
Schellenober, *m.* tikveni gornjak.
Schellenpferd, *n.* konj s praporci.
Schellenpflanze, *f.* (*Nolana*), nolana.
Schellenſack, ſ. Klingelbeutel.
Schellenſchlitten, *m.* saonice s praporci.
Schellenſchnecke, *f.* (*Buccinum dolinum*), bačvica.
Schellenſechs, *f.* uſw. tikvena šestica itd.
Schellente, *f.* (*Anas Glaucion*), zvonica, svrakarica.
Schellunter, *m.* tikveni do(l)njak.
Schellenwerk, *n.* praporci.
Schellenzehne, *f.* tikvena desetica.
Scheller, *m.* (*Corvus eremila*), gavransamac.
Schellerbſe, *f.* zelen grašak (s ljuskom).
Schellern, ſ. Schellen.
Schellfiſch, *m.* (*Gadus Aegleſinus*), vahnja.
Schellfiſchteufel, ſ. Spinnenfiſch.
Schellhammer, *m.* razbijač.
Schellhengſt, ſ. Schälhengſt.
Schellkraut, *n.* (*Chelidonium majus*), rosopas; das kleine —, (*Ch. minus*), rosopasac; ſ. Feigwarzenkraut.
Schellack, ſ. Schellack.
Schellung, *f.* šklecnuće; eine — bekommen, šklecnuti se.
Schellwurz, *f.* ſ. Schellkraut.
Schelm, *m.* lupež, lopov; (v. ein. Bankbrüchigen), izjelica; (ſcherzh.) pustovnjak; den — hinter den Ohren haben, ſ. Schalk; (ſpr.) wie der — iſt ſo denkt er auch von Andern, svak po sebi sudi i o drugom; ein armer —, kukavac,
Schelmauge, *n.* ſ. Schelm. [jadnik.
Schelmen, *v. n.* vragoliti; —, *v. a.* derati, guliti.
Schelmenauge, Schelmengeſicht, ſ. Schelmauge uſw.
Schelmengras, *n.* (*Carex acuta*), oštrljasti šaš.
Schelmenkraut, *n.* (*Gentiana Asclepiadea*), svionićasta vladisavka.
Schelmerei, *f.* lopovstvo; (Schelmſtreich), lopovština; lukavština; (ſcherz.) vra-
Schelmgeſicht, *n.* lopovsko lico. [golija.
Schelmgezücht, *n.* lopovčad.
Schelmiſch, *adj.* lopovski; (ſcherz.) lukav; djavoski.
Schelmſprache, *f.* lopovski jezik.
Schelmſtreich, *m.* ſ. Schelmerei.
Schelſucht, *f.* zavist, jal.
Schelſüchtig, *adj.* zavidan, jalan.
Schelſüchtige, *m.* zavidnik.
Schelſüchtigkeit, *f.* zavidnost.
Scheltbrief, *m.* karnica.
Schelte, *f.* karka, kar; — bekommen, izkaran biti.
Schelten, *v. n.* den ganzen Tag —, vas dan se karati, sav dan psovati; Einen —, karati, izkarati, prekoriti koga; er wird darüber —, karat će ga za to; (ſchimpfen), psovati, ružiti; Einen einen Dieb —, opsovati koga do tata; man kann es weder loben noch —, nit se može hvaliti, nit kuditi; einander —, pokarati se; (fluchen), kleti.
Schelten, *n.* kar; psovnja.
Schelter, *m.* karač; ſ. Schieber
Schelterin, *f.* karačica.
Scheltſucht, *f.* pokarljivost.
Scheltſüchtig, *adj.* pokarljiv.
Scheltwort, *n.* psovka, psina. [skema.
Schema, *n.* obrazac; (Entwurf), nacrt,
Schematiſch, *adj.* poput obrazca, skematički. [čega).
Schematiſiren, *v. a.* sastaviti obrazac (od
Schematismus, *m.* imenik.
Schemel, ſ. Schämel.
Schemen, *m.* obsěna; sěna.
Schene, ſ. Schiene.
Schenk, *m.* točac, točajlija; (Mund—), peharnik; (—wirth), krčmar.
Schenkbar, *adj.* točljiv; d. Bier iſt nicht —, ovo se pivo nemože točiti.
Schenkbarkeit, *f.* točljivost. [miti.
Schenkberechtigt, *adj.* vlastan točiti, krč-
Schenkbier, *n.* pivo za krčmu, iz krčme.
Schenke, *f.* krčma, mehana*, birtlja.
Schenkel, *m.* (Lende), but, stegno; der große —, butina; der obere, untere, hintere —, ſ. Ober-, Unter-, Hinterſchenkel; (Fuß), noga; (Wb., *arch. geom.*) krak; ſ. Schenkelbein.
Schenkelader, *f.* butova žila.
Schenkelanhang, *m.* nastavak gnjata.
Schenkelbein, *n.* gnjat.
Schenkelbinde, *f.* stegnena, butovna veza.
Schenkelbirne, *f.* butolinka.
Schenkelblatt, *n.* postegnina.
Schenkelblutader, ſ. Schenkelader.
Schenkelfliege, *f.* (*Merodon*), butača.

Schenkelgeflecht, *n.* gnjatovni pleteż.
Schenkelhals, Schenkelkopf, *m.* (*trochanter*), jabučica u gnjata.
Schenkelknochen, *m.* ſ. Schenkelbein.
Schenkelmuskel, *m.* butova mišica.
Schenkeln, *v. a.* okračiti; geſchenkelt, krakat; ſchön geſchenkelt, lèpokrak.
Schenkelraſch, *adj.* brzonog.
Schenkelring, *m.* gnjatovna karika.
Schenkelſchlagader, *f.* butova kucavica.
Schenkelſchmerz, *m.* butobolja.
Schenkelwurzel, *f.* kuk.
Schenken, *v. a.* (eingießen), točiti, utočiti; ein Glas voll —, natočiti čašu; Einem —, služiti, naslužiti komu (n. p. čašu vina); (als Wirth), točiti, krčmiti; dem Kinde —, dojiti dète; (geben), darovati, podariti, pokloniti, dati; ich ſchenke dir es, na poklon ti; (ſpr.) einem geſchenkten Gaul ſieht man nicht ins Maul, darovnomu konju zubi se negledaju; der Geſchenkte, darovnik; die Geſchenkte, darovnica; das Geſchenkte, darovnina; Einem ſeine Liebe —, uzljubiti koga; wenn Gott Leben und Geſundheit ſchenkt, ako Bog da zdravlje; Glauben —, vèrovati, povèrovati komu; eine Schuld, Strafe —, oprostiti komu dug, kazan (pedepsu, kaštigu); Einem d. Leben —, pomilovati koga; prostiti komu život; es ſoll dir geſchenkt ſein, bilo ti prosto.
Schenkenamt, *n.* peharništvo.
Schenker, *m.* darivalac, podarnik.
Schenkfaß, *n.* hladilo.
Schenkfreiheit, Schenkgerechtigkeit, *f.* pravo točenja.
Schenkgeld, *n.* počepina.
Schenkhaft, *adj.* darežljiv.
Schenkhaus, *n.* ſ. Schenke.
Schenkkanne, *f.* krčmarski krčag, pehar, kanta, bukara.
Schenkkeller, *m.* krčma.
Schenkläufer, *m.* er iſt ein —, uvèk sèdi u krčmi.
Schenkmaß, *n.* krčmarska měra.
Schenkrecht, *n.* ſ. Schenkfreiheit.
Schenkſtätte, Schenkſtube, ſ. Schenke.
Schenkteller, *m.* podčašnjak.
Schenktiſch, *m.* sto(l)nica; krčmarski stolić.
Schenkung, *f.* podarje, dar, poklon; (das Schenken), darivanje; eine — an eine Kirche machen, darovati što crkvi.
Schenkungsbrief, *m.* Schenkungsurkunde, *f.* podarnica, darovnica, podarni list.
Schenkungsvertrag, *m.* podarna pogodba; pogodba o podarju.
Schenkwein, *m.* vino iz krčme, za krčmu.
Schenkwirth, *m.* krčmar, mehandžija, birtaš; ein — ſein, krčmariti.
Schenkwirthin, *f.* krčmarica, birtašica, mehandžinica.
Schenkwirthlich, *adj.* krčmarski.
Schenkwirthſchaft, *f.* krčmarstvo, krčmarija.
Schepern, Scheppern, *v. n.* zveketati, zveckati; cokotati; škrebetati; (von Töpfen), škrbetati, bronjiti, restiti.
Schepp, ſ. Salzſtein.
Scheppernd, *adj.* škrbetav; škrbećući.
Scherbank, *f.* strižnica; (b. Web.) snovnica.
Scherbchen, *n.* (*Venus pectinata*), češljasta ladinka.
Scherbe, *f.* crèp, crepina, hrbina; okrnjak, krnjaga.
Scherbecken, *m.* sapunjača; (*Chama oblonga*), duguljasta zèvka.
Scherbel, Scherben, *m.* vrč; lonac.
Scherbelſtein, ſ. Tropfſtein.
Scherben, ſ. Scherbel; Scharben.
Scherbenblume, *f* cvèt u loncu.
Scherbengericht, *n.* ostracizam.
Scherbenkobalt, *m.* crepast bèsik.
Scherbenkraut, *n.* ſ. Färberſcharte.
Scherbenkuchen, *m.* provrtač.
Scherbenurtheil, *n.* ostracizam.
Scherbenvoll, *adj.* pun crèplja.
Scherdiſtel, ſ. Schartendiſtel.
Schere, *f.* nožice, nožke, makaze*, škare; mit der — ſchneiden, strići; (Klippe), sušac; greben; (a. Wagen), škarić; (an d. Wage), staglo, staglac; (b. Bäck.) pracèp; (b. Ruder), nožice; (b. Krebſen), klèšte, štipaljke; ſ. Kälberkropf.
Scheren, *v. a.* (Schafe —), strići; das Tuch —, postrizati sukno; (den Bart —), briti, brijati, bričiti; Einem den Kopf —, ošišati koga; (b. Web.) naviti, navijati; ſeine Gäſte —, opuljiti, oglobiti goste; (ſpr.) Alle über einen Kamm —, ſ. Kamm; er hat ſein Schäfchen geſchoren, spremio je bošešku; (mähen), kositi; (v. Viehe), d. Wieſe —, popasti košanicu; (eſſen), prcati, capiti, kusati; (belästigen), dosadjivati (komu); die Unterthanen —, globiti, guliti podložnike; das ſchiert mich nicht, nemarim; za to me nije briga; to me se nekasa i. netiče; to nije moj posao; ſich um etwas —, mariti, hatati, brinuti se za što; (ſpr.) kein Meſſer iſt das ſchärfer ſchiert, als wenn ein Bauer ein Junker wird, gospodin od pluga oštra je kuga; ſich —, *v. r.* (bemühen), mučiti se; man muß ſich — und hat ſelbſt nichts davon, jednoga izdiralo, a drugoga nazivalo; ſcher dich aus dem Wege, odlazi, tornjaj se, vuci se odatle.
Scheren, *n.* strižnja; brijanje; globljenje; (d. Tuches), postriž.
Scherenaffel, *f.* (*Scolopendra forficata*), striga.
Scherenboot, *n.* grebenjača.
Scherenflotte, *f.* grebenjače.
Scherenförmig, *adj.* viličast, rašljast.
Scherenfuß, *m.* štipaljka.
Scherenkiefer, *m.* štipaća čeljust.
Scherenſchiff, ſ. Scherenboot.

Scherenſchleifer, *m.* brusar.
Scherenſchmied, *m.* nožičar.
Scherenſchnabel, *m.* (*Rhynchops*), orač.
Scherenſtock, *m.* nožičnjak.
Scherentauſendbein, *n.* ſ. Scherenaffel.
Scherer, *m.* strigač; ſ. Barbier; (b. Web.) snovač, navijač.
Schererei, *f.* neprilika, muka; (Beläſtigung), dosada.
Scherflein, *n.* prilog; (*fig.*) ſein — beitragen, prinêti svoj darak; priložiti; pripomoći; ich habe mein — beigetragen, što mogoh, pomogoh.
Scherflocke, *f.* postrižina.
Scherfutter, *n.* britvenica.
Schergabel, *f.* soha.
Schergaden, *m.* brijačnica.
Schergarn, *n.* osnutak.
Scherge, *m.* pandur; ſ. Henkersknecht.
Schergen, *v. a.* turati, gurati.
Schergenamt, *n.* pandurstvo.
Schergenhaft, *adj.* pandurski.
Schergenvolk, *n.* pandurija.
Scherhaar, *n.* ſ. Scherflocke.
Scherhorn, ſ. Ammonshorn.
Scherkaſten, *m.* navijaljka. [i. čigra.
Scherke, *f.* (*Sterna naevia*), crna mahavka
Scherkind, *n.* postrigački dêtić (kalfa).
Scherkohle, *f.* nečist ugalj.
Scherkufe, *f.* ſ. Scherkaſten.
Scherleine, *f.* razdêljen konop.
Scherling, *m.* (*Heraclium Sphondylium*),
Schermaus, ſ. Scharrmaus [paponjak.
Schermeſſer, *n.* ſ. Bartmeſſer; (ſpr.) er hat ein Maul wie ein —, zna ujesti kao zmija.
Schermeſſerfiſch, ſ. Meſſerrücken. [vača.
Schermühle, *f.* snovalo, snovaljka, sno-
Schernickel, ſ. Sanikel.
Scherrahm(en), *m.* snovalo.
Scherrübe, *f.* repa-sadjenica.
Scherſchüſſel, *f.* ſ. Scherbecken.
Scherſchwanz, *m.* (*Falco Pygargus*), piljug; ſ. Hühnergeier.
Scherſtube, *f.* brijačnica.
Schertiſch, *m.* postrižište.
Schertritt, *m.* ſ. Scherbank. [rubac.
Schertuch, *n.* brijački ubrusac, otarak,
Scherwenzel, *m.* (*fig.*) prpoša.
Scherwenzeln, *v. n.* ulagivati se.
Scherwolle, *f.* postrižine.
Scherz, *m.* šala; etwas im — ſagen, kazati što šâle; — bei Seite, jami šalu; okrom i. bez šale; einen — machen, pošaliti se; es war nur ein —, to je bilo samo šale radi; aus —, od šale; er verſteht keinen —, nezna za šalu; ſeinen — mit Jemand haben, šalu sbijati s kim; einen — erwiedern, odšaliti šalu; aus — wird Ernſt, iz šale proha rodi.
Scherzando, (*mus.*) titrajuć.
Scherzbrief, *m.* šaljivo pismo.
Scherzchen, *n.* pošalica.
Scherzeit, *f.* vrême strižnje.
Scherzel, *n.* kopitce; ein — Brod ſchneiden, rezati kruh na kopito.
Scherzen, *v. n.* šaliti se, šalu sbijati i. provoditi; pošaljivati se; ein wenig —, prošaliti se; našaliti se; damit iſt nicht zu —, nije to šala; ich habe nur geſcherzt, to je bilo samo šale radi; mit dem Leben —, igrati se glavom; mit dem Kopfe iſt nicht zu —, nije šala na ramenu glava.
Scherzer, *m.* šaljivac, šaljivčina.
Scherzeug, *n.* brijala, brijaća sprava.
Scherzfeuer, *n.* kres.
Scherzgedicht, *n.* šaljiva pêsma.
Scherzhaft, *adj.* šaljiv; ein —er Menſch, [šaljivac.
Scherzhaftigkeit, *f.* šaljivost.
Scherzlaune, *f.* dobra volja.
Scherzlich, ſ. Scherzhaft.
Scherzlied, *n.* šaljiva pêsmica, pêvka.
Scherzluſt, *f.* šaljivost.
Scherzmacher, ſ. Scherzer.
Scherzname, *m.* izdêvak.
Scherzrede, *f.* šaljiva bosêda.
Scherztreiber, ſ. Scherzer.
Scherzweiſe, *adv.* šâle; šale radi; za šalu; od šale.
Scherzwort, *n.* šaljiva rêč; šalica.
Schetſchke, *f.* zova; zovka.
Schetter, *m.* ſ. Steifleinwand.
Scheu, *adj.* (v. Menſch.) bojažljiv, plah, plašiv, plašljiv, plahovit; (v. Pferd.) plahiran, plahovit, šunovit; zazorljiv; dieſes Pferd iſt —, ovaj konj zazire; das Pferd iſt — geworden, konj se je poplašio, uzplahirio; — machen, plašiti, poplašiti; — herumblicken, zazirati, zvêrati, vêtriti očima; ſ. Schüchtern.
Scheu, *f.* plahost, plahoća; (v. Pferd.) zazor, zazorljivost; ohne Furcht und —, bez bojazni i bez straha; — vor Jemand tragen, zazirati od koga; žacati se, ulibati se od koga.
Scheuche, *f.* strašilo.
Scheuchen, *v. a.* plašiti, puditi, zaplašiti, uplašiti; die Sorgen —, têrati brige; geſcheucht, uplašen.
Scheucher, *m.* plašilac.
Scheuchſel, *n.* ſ. Scheuche.
Scheuen, *v. a.* kloniti se čega; die Arbeit —, kloniti se posla, bêžati od posla; keine Mühe —, nežaliti, nepožaliti truda; (ſpr.) gebrannte Kinder — das Feuer, tko se jedanput ožeže i na hladno puše; ſich —, *v. r.* ſich vor etwas —, bojati se, kloniti se, lecati se čega; uklanjati se čemu; er ſcheut ſich vor einem Kranken, žaca se od bolestnika; (v. Pferd.) plašiti se čega; zazreti, zazirati od čega; ich ſcheue mich vor Niemand, nebojim se nikoga do Boga; er ſcheute ſich

nicht das zu behaupten, nije se ustručavao tvrditi to.
Scheuer, *m.* čaša.
Scheuer, (Scheune), *f.* suša; (Korn—), štedanj, škedanj, žitnjak; (Reinigen), čišćenje.
Scheueracker, *m.* zagumnica.
Scheuerdach, *n.* krov od suše, štednja.
Scheuerer, *m.* čistilac.
Scheuerfaß, *n.* sudopernik.
Scheuerfrau, *f.* sudopera, loncopera.
Scheuerhader, ſ. Scheuerlappen.
Scheuerkraut, *n.* hvost, hvošće, (vošć), kositerna trava, kositerka, cinkrot.
Scheuerlappen, *m.* opirnjača, sudoper, izpirača, izpirak, bezpara, žmak.
Scheuermagd, *f.* sudopera, loncopera.
Scheuern, *v. a.* (mit Sand reiben), žuliti; trti; ribati; (waſchen), prati; (putzen), čistiti; (Münzen —), světlati; die Schweine — ſich, svinje se hrnjaju; (*fig.*) Einem den Kopf —, izkarati koga.
Scheuerſand, ſ. Reibſand.
Scheuerſchaff, *n.* Scheuerſtande, *f.* ſ. Scheuerfaß.
Scheuertag, ſ. Aſchermittwoch.
Scheuertonne, *f.*; Scheuertuch, *n.* ſ. Scheuerfaß; Scheuerlappen.
Scheuerwiſch, *m.* sudoper, periljak, opirač, izpirač; (aus Scheuerkraut), (h)vošćika.
Scheugeſtalt, *f.* strašilo.
Scheuheit, *f.* plašljivost; zazorljivost.
Scheuklappe, *f.* Scheuleder, *n.* naočnjak, zazornjak.
Scheumachen, *n.* plašenje, plašnja.
Scheune, ſ. Scheuer *f.*
Scheuneule, *f.* (*Strix passerina*), ćuk.
Scheunknecht, *m.* gumnar, mlatibaša.
Scheuntenne, *f.* gumno.
Scheure, ſ. Scheuer.
Scheuſal, *n.* (Scheuche), strašilo; (ein furchtb. Weſen), grdoba; neman; grdosija; (Abſcheu erregend), gad.
Scheuſelig, ſ. Scheußlich.
Scheußlich, *adj.* strašan, grozovit; (abſcheulich), mrzak; gadan.
Scheußlichkeit, *f.* grdoba, strahota; (Abſcheulichkeit), gad, mrzkoća, mrzost.
Scheve, *f.* pozder, puzder; pozderka; pozderje.
Schevig, *adj.* pozderljiv; likav.
Schibbe, *f.* ovca.
Schiboleth, *n.* poslovica, geslo, šibolet.
Schicht, *f.* (in der Erde), nasad, vrsta, steralj, vršaj, tavan; eine — Holz, vitao drvah; das Holz in —en über einander legen, ſ. Schichten; (Flötz), sloj; (*fig.*) vrsta; (Erb—), dël, dio; (*mont.*, Arbeitszeit), radnja; die — antreten, početi raditi; die — halten, raditi; (Raſtzeit), huja; — machen, hujati; (*met.*) peć; (in Zinnhütt) tanjača; (Antheil), četvrt (rudnika).
Schichtbank, *f.* tanjište.
Schichtel, *n.* klinčić (rukavice).
Schichteln, *v. a.* klinčiće ušivati.
Schichten, *v. a.* (theilen), eine Erbſchaft —, dëliti, podëliti naslëdstvo; (ab—), oddëliti; odlučiti; d. Holz —, vitlati, svitlati drva; Waaren —, slagati robu; (*fig.*) vrstati; razrediti, razredjivati.
Schichtenende, *n.* Schichtenkopf, *m.* kraj nasada, steralja.
Schichter, *m.* slagač; —in, *f.* slagačica.
Schichtholz, *n.* svitlano drvo; vitao.
Schichtig, *adj.* uvrstan.
Schichtkur, *m.* četvrt (rudnika).
Schichtling, *m.* vrstovac.
Schichtmeiſter, *m.* (rudarski) nadglednik.
Schichtmeiſteramt, *n.* (rudarsko) nadgledništvo.
Schichtmeiſterei, *f.* nadgledište.
Schichttheilung, *f.* dëlba, dioba.
Schichttrog, *m.* (rudarsko) korito.
Schichtung, *f.* vrstanje; (*jur.*) oddëlba.
Schichtungsfluft, *f.* razsëlina vrstah.
Schichtweiſe, *adv.* vrstimice; na vrste, nasade, tavane, vitlove; — legen, vrstati; vitlati.
Schichtwolke, *f.* vrstâk.
Schick, *m.* pristalost; (ſpr.) auf ſeinem —e ſein, dobre volje biti; aus dem —e bringen, pozlediti; pokvariti zdravlje; (*Emberiza Lesbia*), grčki strnad.
Schicken, *v. a.* slati, poslati; šiljati, pošiljati; Einen nach Brod —, poslati koga po kruh; nach Einem —, poručiti za koga; poslati po koga; den Sohn auf Reiſen —, opremiti sina na put; eine Kugel in die Stadt —, izbaciti top, pucati u grad; Einen in die andere Welt —, smaknuti koga; opremiti koga na onaj svět; e. Buch in die Welt —, opremiti knjigu u běli svět; Gott ſchickt den Menſchen oft Leiden, Bog pušta na ljude nevolje; wie es Gott ſchickt, kako Bog dâ i. naredi; Gott ſchickte es ſo, bila je Božja volja; Bog je godio; ſich in etwas —, podati se čemu; iznaći se; priviknuti se čemu; ſich in die Zeit —, vladati se prema vremenu; prilagoditi se vremenu; ſich —, *v. r.* wenn es ſich gerade ſo ſchickt, ako se baš tako dogodi; (ſpr.) was ſein ſoll, ſchickt ſich wohl, što mora biti, biti će; (ſich bereiten), spremati se; pripravljati se; es ſchickt ſich Alles zum Winter, zima se sprema; zima ide; (paſſen), das ſchickt ſich nicht dazu, nije jedno prema drugomu; neslaže se; (geſchickt ſein), er ſchickt ſich nicht zu dieſem Amte, nije za ovu službu; (ſich geziemen), pristojati se; es ſchickt ſich nicht, zazor je; das ſchickt ſich nicht für meinen Stand, toga mi nepodnosi
Schicker, *m.* pošiljač.

Schicklich, *adj.* pristojan, pristao; (angemeſſen), sgodan.
Schicklichkeit, *f.* pristojnost; pristalost; es iſt wider die —, nepristoji se; zazor je.
Schickſal, *n.* udes, sudba, sudbina, sudnja; das widrige —, huda sreća; wir haben gleiches —, jedne smo sreće; d. — will es ſo, tako (ti) je usud usudio; to (ti) je sudjeno; Niemand entgeht ſeinem —e, od sudjenja se nemože uteći; er hat ſonderbare —e, kojeśta je prekamikao.
Schickſalbeuter, *m.* tumačnik udesa, sudbine.
Schickſalenthüllend, *adj.* sudbokazni.
Schickſalsgang, *m.* tèk sudbine.
Schickſalsgeſetz, *n.* usudni zakon.
Schickſalsgöttin, *f.* usudnica.
Schickſalstag, *m.* sudni danak.
Schickſalswechſel, *m.* premèna sudbine.
Schickſalswort, *n.* usudna rèč.
Schickung, *f.* slanje, poslanje; (Schickſal), udes, sudjenje; (Glück), sreća; Gottes —, volja Božja; pripuštenje; ich vertraue Gottes —, neka bude, kako Bog godi.
Schiebbalken, *m.* prèvornica.
Schiebbar, *adj.* zasovni.
Schiebbarte, *f.* (bačvarska) bradva.
Schiebchen, *n.* zovka.
Schiebchenbaum, *m.* (*Sambucus nigra*), zova, bazga.
Schiebdeckel, *m.* zasovni poklopac; zasov.
Schiebe, *f.* suvalo; (im Gart.) strugača; (Schaf), šiljegvica.
Schiebebank, *f.* posovnica.
Schiebebock, *m.*; Schiebeiſen, *n.* ſ. Schiebkarren; Schiebe.
Schiebemaß, *n.* posovna mèra.
Schieben, *v. a.* potisnuti, potiskivati; (weg—), tiskati, otisnuti, otiskivati; den Kaſten an die Wand —, primaći postavac (ormar) k zidu; das Brod in den Ofen —, metati kruh u peć; den Riegel einer Thür in das Loch —, zasunuti vrata; d. Buch bei Seite —, odtisnuti, odturiti knjigu od sebe; turnuti knjigu na stranu; Einen zur Thür hinaus —, iztisnuti, turnuti koga na vrata; ein. Karren vor ſich —, turati, voziti tačke pred sobom; etwas in die Taſche —, tutnuti, tušnuti, šuknuti, spustiti što u džep; einen Biſſen in den Mund —, metnuti zalogaj u usta; čalabrknuti; Kegel —, krugljati se, kuglati se; etwas auf die lange Bank —, razvlačiti, otezati što; (aufſchieben), odgoditi što; metnuti što na gredu; die Schuld auf Jemand —, oboriti na koga krivicu; Einem etwas ins Gewiſſen —, zavezati komu što za dušu; einen Auftrag von ſich —, odbiti od sebe kakov nalog; —, *v. n.* das Getreide ſchiebt, žito djika; Zähne —, dobivati zube; (geſchwind eſſen), capati, gumati; ſich —, *v. r.* pomaknuti se, pomicati se.
Schieber, *m.* (Perſon), potiskač; kurtalo; (Kegel—), krugljač; (Brod—), lopar; (Kohlen—), lopatica; (Riegel), zasunka, zapor; (Schiebthür), zasov, zasun; potiskač, posuvač; (in Gewehren), zamak; (in Sägem.) pomicaljka; (Schiebochs), teljigaš.
Schieberad, *n.* pomicalo.
Schieberling, ſ. Pfefferling.
Schiebernuth, *f.* šipalo od zasuna.
Schiebewand, ſ. Couliſſe.
Schiebfenſter, *n.* zasovnica.
Schiebhaken, *m.* namicaljka.
Schiebkarren, *m.* tačke.
Schiebkärrner, *m.* tačkaš.
Schiebkaſten; Schieblade, ſ. Schubkaſten; Schubblade.
Schiebling, *m.* zapraćenik.
Schieblings-Conſignation, *f.* popis zapraćenikah
Schiebochs, *m.* teljigaš.
Schiebplatz, *m.* krugljana, kuglana.
Schiebriem(en), *m.* uprta.
Schiebſack, *m.* džep.
Schiebſtange, *f.* (in Sägem.) namicaljka; (Schiffsw.) motoruga.
Schiebthür, *f.* zasun, zasov.
Schiebungsleiſte, *f.* pomicaljka.
Schiebwerk, Schiebzeug, *n.* pomicala.
Schiech, *adj.* grd.
Schied, *m.* (*Cyprinus aspius*), bucov.
Schiedbuch, *n.* knjiga od pogodbah.
Schiedebeere, *f.* jagoda od hudike; ſ. Schlingbaum.
Schiedeſchacht, *m.* razmedjno okno.
Schieblich, *adj.* primirljiv; pogodan.
Schiedmahl, *n.* razdvoj, menjik.
Schiedmauer, ſ. Scheidewand.
Schiedrain, *m.* sgon, razgon, mrginj.
Schiedsfreund, Schiedsmann, Schiedsrichter, *m.* obranik, obran sudac.
Schiedsgericht, *n.* obran sud.
Schiedsprobe, *f.* odlučni ogled.
Schiedsrichter, ſ. Schiedsfreund.
Schiedsrichterlich, *adj.* obranički; —es Urtheil, ſ. Schiedsſpruch.
Schiedsſpruch, *m.* obranička presuda.
Schiedsſtein, *m.* menjik.
Schiedsurkunde, *f.* obranička presudnica.
Schiedung; Schiedwand, ſ. Scheidung; Scheidewand.
Schief, *adj.* naheren; nakriv; (ſchräg), kos; ein —er Winkel, kosi kut; die Säule ſteht —, stup stoji krivo i. nahero; etwas — ſtellen, ukositi što; ein —es Maul machen, kriviti usta, bekeljiti se; Einen — anſehen, navrlje, popreko, liho, nahero koga gledati; bečiti se na koga; eine —e Fläche, položina, ostrmina; —e Beine, krive, hegave noge; — gehen, krivati; re-

vati; die Sache geht —, stvar ide u nazadak; stvar nazaduje; etwas — anfangen, naopako što početi; ein —es Urtheil, krivi, nepravi sud; er hat einen —en Kopf, luknut je; in eine —e Stellung gerathen, naći se u naopaku položaju; etwas — nehmen, zamèriti što; —, *adv.* nahero, naherce; koso, kosimice; napokos, nakrivo.

Schiefbein, *n.* krivonožac, krivaljica.

Schiefbeinig, *adj.* krivonog, krivih noguh.

Schiefe, *f.* naherost, kosost, kosina, nakrivost; (ſchiefe Fläche), položina.

Schiefer, *m.* (*min.*) škriljavac, listarac, listac, listovac, ljupinac; thonartiger —, (Thon—), brusilovac; — brechen, vaditi brusilovac; (Splitter), ocèpak, cèpka, trun; ſich einen — in den Fuß treten, ubosti se u nogu hodeć; er hat ſich einen — unter den Nagel geſtoßen, zaljuštrilo mu se pod nokat; (im Kopfe), perut, prhut; (ſpr.) einen — auf Jemand haben, kivan biti na koga.

Schieferalaun, *m.* koceljni škriljavac.

Schieferartig, *adj.* skrilast, škriljast.

Schieferblau, *n.* skrilasto modrilo.

Schieferbrecher, *m.* brusilar.

Schieferbrett, *n.* ſ. Schieferlatte.

Schieferbruch, *m.* brusilovik.

Schieferdach, *n.* krov od brusilovca; ein Haus mit —, kuća pokrivena brusilovcem.

Schieferdecker, *m.* brusilovčar.

Schiefereiſen, *n.* dubač, krivak.

Schieferfarb, Schieferfarben, Schieferfarbig, *adj* brusilovast.

Schieferflötz, *n.* sloj od brusilovca.

Schiefergebirge, *n.* gore od škriljavca, brusilovca.

Schiefergeſtein, *n.* škriljavo kamenje.

Schieferglimmer, *m.* škriljava tinja.

Schiefergrau, *adj.* siv kao škriljavac.

Schiefergyps, *m.* škriljava sadra.

Schieferhaltig, *adj.* škriljav.

Schieferhammer, *m.* brusilarski mlatac.

Schieferhauer, *m.* škriljar; brusilar.

Schiefericht, *adj.* skrilast, škriljast.

Schieferig, *adj.* drozgav, ljuskav; (*min.*) škriljav; — auf Einen ſein, kivan biti na koga, zlobiti komu.

Schieferkohle, *f.* škriljav ugalj.

Schieferkopf, *m.* matica škriljavca.

Schieferlatte, *f.* žioka za brusilovac.

Schiefermergel, *m.* škriljav lapor.

Schiefern, ſich, *v. r.* cèpati se, ljupiti se, ljuštiti se; —, *v. n.* vrnčati.

Schiefernagel, *m.* klinac za brusilovac.

Schieferplatte, *f.* škrilja od brusilovca; ſ. Schiefertafel.

Schieferſchneider, *m.* pilar brusilovca.

Schieferſchwarz, *n.* brusilovni gal.

Schieferſpath, *m.* škriljav vapnenac.

Schieferſtein, *m.* škriljavac, listac.

Schieferſteinern, *adj.* škriljav, od skrilavca.

Schieferſteinprobe, *f.* ogled brusilovca.

Schieferſtift, *m.* brusilovna pisaljka.

Schieferſtück, *n.* komad škriljavca.

Schiefertafel, *f.* škriljavka; (Schreibtafel), brusilovka; crna tablica.

Schiefertiſch, *m.* stol od brusilovca.

Schieferung, *f.* listanje.

Schieferwacke, *f.* drenveni skrilavac.

Schieferwand, *f.* stèna od brusilovca.

Schieferzahn, *m.* drozgavac, drozgav zub.

Schiefhacke, *f.* ſ. Schiefbein.

Schiefhals, *m.* krivošija.

Schiefheit, *f.* naherost, kosost, krivost; (*fig.*) opačina.

Schiefkopf, *m.* krivoglavac.

Schiefkreuz, *n.* kosi krst.

Schieflage, *f.* — der Gebärmutter, nagib materice.

Schieflauf, *m.* kosi tèk.

Schiefling, ſ. Schiefkopf; —e, *pl.* (*Apocineae*), nahernice.

Schiefmaß, *n.* kosomèr, razmèr.

Schiefmaul, *n.* krivoustac.

Schiefmäulig, *adj.* krivoust.

Schiefnaſe, *f.* krivonosac.

Schiefnaſig, *adj.* krivonos.

Schiefrig, *adj.* škriljav, drozgav.

Schiefrund, *adj.* koso okrugao.

Schiefſehen, *n.* hiljanje, škiljenje, razroko gledanje.

Schiefwinkelig, *adj.* kosokutan.

Schiegen, *v. n.* krivati, revati.

Schiel, *adj.* naheren; razrok; der —e Neid, jalna zavist.

Schielauge, *n.* hiljavo oko; (v. Perſ.) ſ. Schieler.

Schieläugig, *adj* hiljav, razrok, hiljook, škiljav.

Schiele, *f.* ſ. Sander.

Schielen, *v. n.* (ſchief ſehen), hiljati, razroko gledati, škiljiti; (verſtohlen anſehen), nach den Mädchen —, gledati dèvojke izpod oka; d. Urtheil ſchielt, sud je zastranio, presuda je zastranila; (ſchillern), prelèvati se, talasiti se, igrati.

Schielend, *adj.* hiljav, razrok, škiljav; —de Farbe, prelèvajuća se mast (boja).

Schieler, *m.* hiljak, hiljoka, škiljavac; ſ. Schiller.

Schielerin, *f.* hiljačica, škiljavica.

Schielkraut, ſ. Schellkraut; Milchkraut.

Schielohr, *n.* krivo uho.

Schiemann, *m.* podkonopar.

Schiemannen, *v. n.* popravljati konope i jedra.

Schienbein, *n.* golènica, nožna cèv, cipelj.

Schienbeinfläche, *f.* ploha golènice.

Schienbeinknopf, *m.* jabuka golènice.

Schienbeinmuskel, *m.* mišica golènice.

Schienbeinnerve, *m.* golènički živac.

Schiene, *f.* šinja, žinja, raf; (b. Wundärzten) udlaga, dlaga; (b. Töpf.) čepelj; (b. Siebm.) cèpac; (auf d. Eiſenbahn), kolomija; ſ. Schienbein.

Schieneiſen, *n.* željezo za šinje.

Schienen, *v. a.* ein Rad —, navlačiti,

nategnuti, napeti, udariti šinju na kolo i. točak; ein Bein —, udlažiti kost.
Schienendurchſchlag, *m.* probojac za šinje.
Schienenеidechſe, ſ. Warneidechſe.
Schienenfaß, *n.* krošnje.
Schienenknochen, *m.* ſ. Schienbein.
Schienennagel, *m.* moroklinac.
Schienenröhre, *f.* ſ. Wadenbein.
Schienenruthe, *f.* cěpac, cěpik, štapić.
Schienenſtempel, *m.* proboj.
Schienenweg, *m.* željeznica.
Schienfaß, Schiennagel, ſ. Schienenfaß [uſw.
Schier, *adj.* čist; —es Fleiſch, krto meso; —, *adv.* ſ. Beinahe; er wird — kommen, valjda će doći.
Schierbutte, *f.* očědnik.
Schieren, *v. a.* pod-jariti, potaknuti, [tarkati.
Schierling, *m.* (*Conium maculatum*), živolina, cvolina, cvolika, kukuta; der kleine —, ſ. Gartengleiße.
Schierlingsbecher, *m.* napitak od živoline.
Schierlingsblatt, *n.* list od živoline.
Schierlingsgift, *n.* otrov od živoline.
Schierlingsſaft, *m.* sok od živoline.
Schierlingsſame, *m.* split.
Schierlingstanne, *f.* (*Pinus americana*), amerikanski bor.
Schierlingstrank, ſ. Schierlingsbecher.
Schießampfer, ſ. Schafampfer.
Schießbar, *adj.* strělan.
Schießbaumwolle, *f.* strělni pamuk.
Schießbedarf, *m.* strělivo, džebana.
Schießbeere, ſ. Traubenkirſche.
Schieße, *f.* lopar.
Schießen, *v. n.* das Waſſer ſchießt vom Berge, voda pada i. leti niz stranu; das Blut ſchießt aus der Wunde, krv šiklja, šika, šikće, lopi, kutlja iz rane; das Blut ſchoß aus der Wunde, krv mu suknu i. provre iz rane; aus der Hand —, izpasti iz ruke; d. Thränen ſchoſſen ihr in die Augen, suze su ju propale, suze su joj na oči udarile; er kam geſchoſſen, doletio je; d. Adler ſchoß aus der Luft auf ſeine Beute, orao pade, štrleknù iz visine na plěn; in ein Haus —, munuti, šmignuti, šmuknuti, šmurnuti; ein Seil — laſſen, pustiti uže; einem Pferde den Zügel — laſſen, pustiti konju uzdu; pustiti konja; (v. Pflanzen) in die Höhe —, djikati, nadjikati, izrastati; in den Stengel —, krenuti u batvo; in Stroh —, busati se, ići i. siliti se u travu; in Ähren —, klasati; in Samen —, sěmeniti se, poći u vreten, prorasti; der Wein ſchoß ihm in den Kopf, vino mu navali i. udari u glavu; —, *v. a.* zornige Blicke auf Einen —, prevaliti koga očima; ukléštiti očima; mit einem Bogen, mit Pfeilen —, strěljati; mit einer Flinte —, pucati, pući; metati puške; ſ. Kanone; mit Schrot —, sačmom pucati; nach Einem —, paliti, pucati na koga; biti koga iz puške; opaliti pušku na koga; nach d. Scheibe —, biti u biljegu (nišan); auf einander —, pucati se; ſcharf —, ſ. Scharf; Einen in den Arm —, pogoditi koga u rame; Einen todt —, Einen über d. Haufen —, ubiti koga iz puške; ustrěliti koga; eine Kugel nach Jemand —, pucati zrnom na koga; dieſe Kanone ſchießt große Kugeln, ovaj top baca veliko zrnje; das Gewehr ſchießt gut, puška dobro tuče, puca, nosi, udara; Einem eine Kugel durch den Leib —, prostrěliti koga; eine Stadt in Grund und Boden —, razstrěljati grad; razkopati grad topovi; Brod in d. Ofen —, metati kruh u peć; (ſpr.) einen Bock —, zabrazditi; eine Breſche —, prostrěljati, razvaliti zid, nasip; ſ. Geſchoſſen.
Schießen, *n.* pucnjava, strělba.
Schießer, *m.* (d. Bäck.) pekač; pećar.
Schießerſtange, *f.* lopariště.
Schießfenſter, *n.* puškarnica.
Schießfiſch, ſ. Hornfiſch.
Schießgarten, *m.* strělnica; streljana.
Schießgat, *n.* puškarnica.
Schießgeld, *n.* lovnina.
Schießgerechtigkeit, *f.* pravo lova.
Schießgewehr, *n.* puška.
Schießgraben, *m.* streliště (u obrovu).
Schießhaus, *n.* strělnica.
Schießhund, *m.* lovina.
Schießhütte, *f.* lovnica.
Schießklinge, *f.* žicoměr.
Schießkugel, *f.* (puščano, topovsko) zrno, [tane.
Schießling, *m.* šipar.
Schießloch, *n.* ſ. Schießſcharte.
Schießmahl, *n.* biljega.
Schießnagel, *m.* ſ. Schießzwecke.
Schießpflock, *m.* puška.
Schießplan, Schießplatz, *m.* streliště.
Schießprügel, *m.* olupak.
Schießpulver, *n.* (puščani) prah; barut; — bereiten, prah (barut) tući.
Schießpulvererzeuger, Schießpulverfabrikant, *m.* prašar, barutar.
Schießpulvererzeugung, *f.* tučenje baruta.
Schießpulverthee, ſ. Perlthee.
Schießrecht, *n.*; Schießring, *m.* ſ. Schießgerechtigkeit; Schießklinge.
Schießröhre, *f.* cěvka.
Schießſcharte, *f.* puškarnica, mazgal, maz- [gals.
Schießſcheibe, *f.* biljega, nišan*.
Schießſchlange, ſ. Augenſchlange.
Schießſpule, *f.* čunak.
Schießſtand, *m.* metalište.
Schießſtatt, Schießſtätte, *f.* streljana.
Schießtafel, ſ. Billardtafel.
Schießtaſche, ſ. Jagdtaſche.
Schießwaffe, *f.* strělno oružje.
Schießwagen, *m.* lovačka kola.

Schießwand, *f.* strélobran.
Schießwolle, *f.* strélni pamuk.
Schießzwecke, *f.* strélka.
Schiff, *n.* plav *f.*; (e. großes —), brod; (Fluß—), ladja; zu —e gehen, ukrcati se; zu —e reisen, voziti se na brodu, ploviti; (b. Web.) čunak; (b. Buchdruck.) ladja; (in d. Kirche), srednik; — und Geschirr, sva prava; (*bot.*) ladjica; (*Patella compressa*), spljoštena bljudica; (*astr.*) — Argo, brod Argo.
Schiffahrer, *m.* plovac; *f.* Schiffer.
Schiffabeichung, *f.* izměra broda, ladja.
Schiffabeichungs-Zeugniß, *n.* svědočba o izměri broda, ladje.
Schiffahrt, *f.* brodarstvo, brodarija; ladjarstvo, ladjarija; (das Fahren), plovljenje; plovitba; eine glückliche — haben, srećno ploviti.
Schiffahrts- (in Zuſ.) brodarstveni; plovni.
Schiffahrtsgeräth, *n.* brodarstvena sprava
Schiffahrtsgesellschaft, *f.* brodarsko družtvo.
Schiffahrtsgesetz, *n.* zakon o brodarstvu, ladjarstvu.
Schiffahrtskunde, Schiffahrtskunst, *f.* brodarstvo.
Schiffahrtsordnung, *f.* brodarstveni red, plovni
Schiffahrtspatent, *n.* brodarstvena povelja.
Schiffahrtsvertrag, *m.* brodarstveni ugovor.
Schiffamt, *n.* brodarski, ladjarski ured.
Schiffbalken, *m.* greda od broda.
Schiffbank, *f.* klupa (veslarska).
Schiffbar, *adj.* plovak, plovan, brodiv, brodonosan, ladjonosan; — machen, urediti za plovitbu.
Schiffbarkeit, *f.* plovnost, plavnost, brodivost.
Schiffbarmachung, *f.* uredjenje za plovitbu.
Schiffbau, *m.* gradjenje, gradnja brodovah, ladjah.
Schiffbauer, *m.* graditelj brodovah, ladjah.
Schiffbauholz, *n.* lês za brodove.
Schiffbaukunst, *f.* brodogradstvo.
Schiffbaum, *s.* Mastbaum.
Schiffbaumaterialien, *pl.* brodna gradja.
Schiffbaumeister, *s.* Schiffbauer.
Schiffbein, *n.* (*os naviculare*), ladjica.
Schiffbesteuerung, *f.* brodovodstvo.
Schiffbett, *n.* kriljka, mrežaljka.
Schiffbohrer, *m.* (*Teredo navalis*), šašanj.
Schiffboot, *n.* korabljica; ladjica; (*Argonauta*), mrkač; (*Nautilus pompilius*), ladjica.
Schiffbrett, *n.* krpa, brodna daska.
Schiffbrod, *n.* *s.* Schiffzwieback.
Schiffbruch, *m.* brodolom; sie litten —, razkršio i. razbio im se je brod; brod im se je potopio; etwas aus dem —e retten, spasiti što od propasti; (*fig.*) — leiden, postradati.
Schiffbrüchig, *adj.* er ist —, brod mu se je razbio, potopio; — werden, *s.* Schiffbruch leiden.
Schiffbrüchige, *m.* potopljenik.
Schiffbrücke, *f.* ladjenjak; most od ladjah.
Schiffchen, *n.* korabljica, ladjica; (*bot.*) ladjica; *s.* Schiffboot; (b. Web.) čunak.
Schiffeln, *v. n.* prljkati.
Schiffen, *v. n.* ploviti, broditi; voziti se na brodu, ladji; —, *v. a.* voziti (na brodu, ladji).
Schiffequipage, *f.* brodna sprema.
Schiffer, *m.* brodar, ladjar; *s.* Schiffscapitain; Schiffeherr.
Schiffer- (in Zuſ.) brodarski, ladjarski.
Schiffergeld, *n.* *s.* Schifferlohn.
Schifferhose, *f.* ladjarske, mornarske hlače (čakšire).
Schifferjunge, *m.* ladjarče, mornarče, mali.
Schifferkalender, *m.* brodarski koledar.
Schifferknecht, *m.* ladjar, hajoš*.
Schifferknoten, *m.* ladjarski uzao.
Schifferlohn, *m.* ladjarska, mornarska plata; (Ueberfahrtegeld), brodarina.
Schiffermützchen, *n.* (*Patella barbara*), stranska bljudica.
Schiffermütze, *f.* mornarica, mornarska kapa.
Schifferſprache, *f.* brodarski jezik; (ver.) hajoški jezik.
Schifferzirkel, *m.* brodarsko šestilo.
Schifferzunft, *f.* brodarski ceh.
Schiffahrt, *s.* Schiffahrt.
Schiff-Flotte, *f.* brodovlje.
Schiffgeld, *n.* prevoznina, brodarina.
Schiffgeräth, *n.* brodska sprava.
Schiffgeschütz, *n.* brodski top.
Schiffhaken, *m.* čaklja.
Schiffhalter, *m.* der gemeine —, (*Echineis remora*), ustavica; der große —, (*E. Naucrates*), velika ustavica.
Schiffhandel, *m.* brodovna trgovina; trgovina na vodi.
Schiffherr, *s.* Schiffeherr.
Schiffholm, *m.* *s.* Schiffwerft.
Schiffholz, *n.* lês za brodove.
Schiffjunge, *s.* Schifferjunge.
Schiffkampf, *m.* bitka na moru.
Schiffkette, *f.* povorka od brodovah, ladjah.
Schiffkleid, *n.* ladjarska, mornarska haljina, odeća.
Schiffknecht, *m.* (auf Flüssen), ladjar, hajoš; (auf der See), mornar.
Schiffkompaß, *m.* brodarska sěvernica, busola.
Schiffkunde, Schiffkunst, *f.* brodarstvo.
Schiffkuttel, *f.* *s.* Schiffboot.
Schiffländе, *f.* pristanak.
Schiffladt, *f.* breme; *s.* Schiffsladung.
Schifflaterne, Schiffleuchte, *f.* brodska světiljka, laterna.
Schiffleine, *f.* jedek, konjski halat.
Schiffleiter, *f.* brodarska lěstva.
Schiffleute, *pl.* ladjari, mornari.
Schiffmäkler, *m.* brodarski mešetar.
Schiffmann, *s.* Schiffer, Steuermann.
Schiffmännisch, *adj.* brodarski.

Schiffmannschaft, *f.* mornarica; vojska od broda; ladjari.
Schiffmaß, *n.* brodska měra.
Schiffmodel, *n.* tvorilo broda.
Schiffmörser, *m.* brodarski mužar.
Schiffmühle, *f.* ladjenica, plavica, mlin na ladji.
Schiffmühlenrad, *n.* (vodenični) vitao, hajtaš*.
Schiffmüller, *m.* ladjeničar, mlinar na ladji.
Schiffmuschel, *f.* ſ. Schiffboot.
Schiffnagel, *m.* klinac za brodove.
Schiffoberſte, ſ. Admiral.
Schiffoffizier, *m.* pomorski častnik, častnik od broda.
Schiffordnung, *f.* brodarski red.
Schiffpech, *n.* pakao za brodove.
Schiffpferd, *n.* kočijaški konj, konj vukući ladje.
Schiffprediger, *m.* propovědnik od broda.
Schiffprofos, *m.* tamničar od broda.
Schiffpumpe, *f.* brodski cmrk i. smrk.
Schiffregiſter, *n.* kazalo brodovah, ladjah.
Schiffreich, *adj.* brodovit, bogat brodovi, ladjami.
Schiffrose, *f.* ſ. Schiffkompaß.
Schiffsbalken, Schiffsbank, Schiffsbau, Schiffsbauer usw., ſ. Schiffbalken usw
Schiffsbauch, *m.* bokonj.
Schiffsbefehlshaber, *m.* zapovědnik broda.
Schiffsbefrachtungsvertrag, *m.* pogodba o najmu broda, ladje.
Schiffsbekleidung, *f.* brodovna oplata.
Schiffsbewegung, *f.* kretnja broda.
Schiffsboden, *m.* dno od ladje, broda.
Schiffsbohrer, Schiffsboot, ſ. Schiffbohrer usw.
Schiffsbodenbrief, ſ. Bodmereibrief.
Schiffsbord, *m.* paluba, kuvěrta, krov, tavan.
Schiffscadet, *m.* brodarski mladić.
Schiffscapitän, *m.* načeonik i. kapetan broda, ladje.
Schiffschnabel, *m.* brodni gubac, gubica.
Schiffscommandant, *m.* zapovědnik broda.
Schiffseil, *n.* konop, čelo, gumina, palamar.
Schiffsflagge, *f.* stěg od broda.
Schiffsform, *f.* oblik broda, ladje.
Schiffsfracht, *f.* brodska vozarina; ſ. Schiffsladung; Seefracht.
Schiffsfrachtſchein, *m.* brodarska zaveznica; ſ. Seefrachtſchein.
Schiffsfreund, *m.* dionik broda.
Schiffsführer, *m.* brodovodja; ſ. Schiffscapitän.
Schiffsgebäude, *n.* korito od broda.
Schiffsgeleit, *n.* pratnja od broda.
Schiffsgeräth, *n.* brodna sprava.
Schiffsgerippe, *n.* oglobje broda.
Schiffsheilige, *m.* zavětnik broda.
Schiffsherr, *m.* gospodar broda, ladje.
Schiffshintertheil, *n.* krma.
Schiffsjunge, Schiffskette, ſ. Schiffjunge.
Schiffskoch, *m.* měšaj, měšanja od broda.
Schiffsküche, *f.* brodska kuhinja.
Schiffsladung, Schiffslaſt, *f.* tovar od broda.
Schiffsleiter usw., ſ. Schiffleiter.
Schiffslieutenant, *m.* poručnik od broda.
Schiffsmannſchaft, *f.* družina (od broda).
Schiffsmiethe, *f.* najam broda.
Schiffsmiether, *m.* najmitelj broda.
Schiffsobertheil, *n.* nadbrodje.
Schiffsoldat, *m.* pomorski vojnik.
Schiffspartner, ſ. Schiffsfreund.
Schiffspatron, ſ. Schiffsheilige; Schiffsherr.
Schiffsportion, *f.* obrok mornara, ladjara.
Schiffspropeller, *m.* brodogon.
Schiffsrath, *m.* brodsko věće.
Schiffsraum, *m.* podanak.
Schiffsrippe, *f.* brodno rebro.
Schiffsrose, *f.* větrnica.
Schiffsſchwenkung, *f.* kret, kretnja broda.
Schiffsſeite, *f.* bok od broda, ladje.
Schiffsſpiegel, *m.* krma.
Schiffsſpur, *f.* brodni razor.
Schiffsſtange, ſ. Ruderſtange.
Schiffsſteller, ſ. Schildalter.
Schiffsſtopfer, *m.* šuperilo.
Schiffsſtopfhammer, *m.* šupernjak.
Schiffsſtück, ſ. Schiffsgeſchütz.
Schiffstau, *n.* ſ. Schiffsleine.
Schiffstauwerk, ſ. Tauwerk.
Schiffsuntertheil, *n.* podbrodje.
Schiffsverkleidung, ſ. Schiffbekleidung.
Schiffsvermiethungsvertrag, *m.* pogodba o najmu broda, ladje.
Schiffsvolk, *n.* mornarica.
Schiffswage, *f.* ſchwediſche —, švedska tezulja.
Schiffswand, *f.* zid, duvar od broda.
Schiffswappen, *n.* brodni grb.
Schiffswerft, *n.* brodarnica, škar, škver, korabljanka.
Schiffswerftkäfer, *m.* (*Cymexylon navale*).
Schiffswesen, *n.* brodarstvo.
Schiffswimpel, ſ. Wimpel.
Schiffswinde, *f.* brodski vitao.
Schiffszimmermann, *m.* brododělja, lafat.
Schiffszimmerplatz, *m.* brodarnica.
Schiffszunge, *f.* jezik od ladje (tiskarske).
Schifftheer, *n.* pakao, katran.
Schifftreppe, *f.* brodne stube.
Schiffuhr, *f.* brodski dobnik.
Schiffwechſel, *m.* izměna broda.
Schiffwurm, ſ. Schiffbohrer.
Schiffzahl, *f.* broj brodovah, ladjah.
Schiffzeug, ſ. Schiffgeräth.
Schiffzieher, ſ. Leinzieher.
Schiffzier, *f.* ures broda.
Schiffzoll, *m.* brodarina.
Schiffzwieback, *m.* dvopek, beskot*.
Schiftarm, *m.* podporka.
Schiften, *v. a.* sastaviti; ſ. Schäften.
Schiftnagel, *m.* rožnjak.
Schiftſparren, *m.* pristavak.
Schilchen, ſ. Schielen.
Schild, *m.* štit; (Schutz), zaštita, štit, okrilje; (Wappen), grb; was führt er im —? što ima u odluci? što snuje? kamo kuća? er führt nichts Gutes im

—e, o zlu radi, misli; (am Schlüſſelloche), štitac; (b. Oculiren), štit, nokat; (b. Schildkr.) štit; (*Patella compressa*), spljoštena bljudica.

Schild, *n.* kaža, cimer.

Schildabtheilung, *f.* razdël štita.

Schildampfer, *m.* (*Rumex scutatus*), pi[tomka.

Schildamſel, *f.* (*Turdus torquatus*), grivasti drozak.

Schildbaum, *m.* (*Adenanthera*), žlězdača.

Schildbedeckt, *adj.* oštićen.

Schildbeſen, *m.* Schildbeſenkraut, *n.* (*Alyssum incanum*), sëda tarica.

Schildbewaffnet, *adj.* zaštićen, oštićen.

Schildblume, *f.* (*Chelone*), željvinica.

Schildbürger, *m.* prujavorac.

Schildchen, *n.* (*area*), štitak.

Schilddroſſel, ſ. Schildamſel.

Schilddrüſe, *f.* (*glandula thyreoidea*), kotlačna žlězda.

Schilddrüſenader, *f.* kotlačna žila.

Schilddrüſenſchlagader, *f.* kotlačna kuca[vica.

Schilden, *v. a.* oštititi, štititi, zaštititi.

Schildente, ſ. Löffelente. [šarač.

Schilderer, *m.* opisivalac; (in Fabriken)

Schilderhaus, Schilderhäuschen, *n.* straž[nica.

Schilderig, *adj.* štitav.

Schildern, *v. a.* (beſchreiben), opisati, izpisati; (malen), šarati, našarati; geſchilderte Kattune, pisane tkanine; —, *v. n.* stražu stražiti i. čuvati, stražariti, biti na straži; ſ. Schilden.

Schildernd, *adj.* opisni.

Schilderung, *f.* opis; (das Schildern), opisivanje.

Schildeshaupt, *n.* glava štita.

Schildfarn, ſ. Wurmfarn.

Schildferkel, *n.* (*Dasypus*), pasanac.

Schildfeſſel, *f.* ručica u štita.

Schildfink; Schildfiſch, ſ. Buchfink; Schiff[halter.

Schildflechte, *f.* (*Peltigera*), štituša.

Schildfloh, *m.* (*Monoculus*), ćora.

Schildförmig, *adj.* (*peltatus*), štitast.

Schildführer, *m.* štitar.

Schildgerechtigkeit, *f.* pravo cimera.

Schildgewappnet, ſ. Schildbewaffnet.

Schildgießbeckenmuskel, *m.* mišica kotlačno-ledjenjačka.

Schildhahn, ſ. Birkhahn.

Schildhälter, *m.* štitonoša. [štuka.

Schildhecht, *m.* (*Esox osseus*), okošta

Schildhelm, *m.* kaciga na štitu.

Schildherr, *m.* štitovac.

Schildig, ſ. Schilderig.

Schildigel, *m.* (*Echinus reticulatus*), premrežena ježina.

Schildkäfer, *m.* (*Cassida*), štitonoška; der runde —, ſ. Sonnenkäfer.

Schildklee, *m.* (*Hedysarum coronarium*), sladkovina; ſ. Schildkraut.

Schildknappe, Schildknecht, *m.* štitonoša; (*fig.*) sluga.

Schildknorpel, *m.* jabučica, gljot.

Schildknorpelrand, *m.* okrajac gljota.

Schildkrabbe; Schildkräbe, *f.* ſ. Taſchenkrebs; Nebelkräbe.

Schildkraut, *n.* (*Scutellaria*), šišak.

Schildkrötchen, *n.* (*Cypraea testudinaria*), željvasta užovka.

Schildkröte, *f.* kornjača; (Waſſer—), željva; ſ. Schildblume.

Schildkröten, *adj.* željven, od kornjače.

Schildkrötenarbeit, *f.* željvolik.

Schildkrötendoſe, *f.* željvena burmutica.

Schildkrötenfiſch, *m.* (*Tetraodon testudineus*), željvasti četrzubac.

Schildkrötenfleiſch, *n.* željvovina.

Schildkrötenigel, *m.* ſ. Schildkrötenſchwein.

Schildkrötenkäfer, ſ. Stutzkäfer.

Schildkrötenkamm, *m.* češalj od željvine.

Schildkrötenkraut, *n.* ſ. Schildblume.

Schildkrötenlaus, *f.* (*Lepas testudinaria*), željvanka.

Schildkröten-Napfſchnecke, *f.* (*Patella testudinaria*, željvasta bljudica.

Schildkrötenpocke; Schildkrötenporzellane, ſ. Schildlaus; Schildkrötchen.

Schildkrötenſchale, *f.* Schildkrötenſchild, *m.* oklop i. štit od kornjače, željvo; ſ. Schildpadd.

Schildkrötenſchwein, *n.* (*Dasypus quadricinctus*), pasanac od četiri pasa.

Schildkrötenſtein, *m.* (*Chelonit*), željvenac.

Schildkrötenſuppe, *f.* juha i. polëvka (čorba) od željvovine.

Schildkrötentutte, *f.* (*Conus testudinarius*), željvasti čunjac.

Schildkrötenwanze, ſ. Schildkrötenlaus.

Schildkürbiß, *m.* (*Cucurbita Melopepo*), lubenica. [vac.

Schildlaus, Schildfliege, *f.* (*Coccus*), cr-

Schildmacher, *m.* štitar, cimerar.

Schildmauer, *f.* podzida. [guš.

Schildnatter, *f.* (*Coluber scutatus*), štitast

Schildöhr, *n.* uši u štita.

Schildpadd, Schildpatt, *n.* željvina.

Schildpatt- (in Zuſ.) ſ. Schildkröten.

Schildpattfarbig, *adj.* željvast.

Schildrand, *m.* okrajac štita.

Schildreiher, ſ. Nachtreiher.

Schildriemen, *m.* remen, kaiš od štita.

Schildſchnecke, *f.* prpolj, balavac.

Schildſchuppe, *f.* štitovna ljuska.

Schildſchwamm, *m.* (*Agaricus clypeatus*), štitasti knjižac.

Schildſtichel, *m.* kružilica.

Schildträger, *m.* štitonoša.

Schildwache, *f.* opaza, šiljbok*; (Wache), straža; — ſtehen, auf d. — ſein, stražariti, šiljbočiti.

Schildzapfenſtück, *n.* čepnjak.

Schildzungenbeinmuskel, *m.* mišica u gljota i vratne kosti.

Schilf, *n.* (*Arundo*), trst; das große o. zahme —, (*A. Donax*), trst; (Rohr—), (*A. Phragmites*), trska; (*A. Epigeios*),

mlava; (*A. arenaria*), ševar; — ſchneiden, trsku sěći; ſ. Binſe.
Schilfartig, *adj.* trstolik, trskolik.
Schilfbewachſen, *adj.* trskom obrasao.
Schilfbrücke, *f.* gat od trske.
Schilfdach, *n.* krov od trske.
Schilfdecke, *f.* rogožina, hasura, stura.
Schilfen, *v. a.* rogoziti.
Schilfgeſtade, *n.* trskovita obala.
Schilfgras, ſ. Glanzgras.
Schilficht, *adj.* trskolik.
Schilfig, *adj.* trskovit.
Schilfkatze, *f.* (*Felis Chaus*), mačak-trſtenjak.
Schilfklinge, *f.* trobridac.
Schilfmatte, ſ. Schilfdecke.
Schilfmeer, *n.* more obraslo trskom; (*theol.*) Crveno more.
Schilfreich, *adj.* trskovit.
Schilfrohr, *n.* (*A. Phragmites*), trska.
Schilfſänger, *m.* (*Motacilla Phragmitis*), (pčnica-)trskovača.
Schilfſchmätzer, ſ. Rohrſperling.
Schilfſperling, *m.* ſ. Sumpfmeiſe.
Schilfſtraußgras, *n.* (*Agrostis arundinacea*), rosulja.
Schilfvogel, ſ. Rohrſperling.
Schill, ſ. Sander.
Schillerbold, *m.* (*Libellula depressa*), plosnata gospodjica.
Schiller, *m.* prelěv; ſ. Schillerwein.
Schillerbaum, ſ. Silberbaum.
Schillereidechſe, *f.* ſ. Chamäleon.
Schillerfalter, *m.* (*Apatura iris*), prelěvica.
Schillerfarbe, *f.* prelěvajuća se mast (boja); es hat eine —, prelěva se.
Schillerglanz, *m.* prelěvni sjaj.
Schillerig, *adj.* prelěvajući se, šiljorast.
Schillern, *v. n.* prelěvati se.
Schillerſtein, *m.* prelěvnjak; diatomer —, ſ Schillerſtein.
Schillerſtein, *m.* procěpni prelěvnjak.
Schillertaffet, *m.* prelěvna svila.
Schillervogel, ſ. Schillerfalter.
Schillerwein, *m.* rusovina, šiljer.
Schilling, *m.* šiling; (Streiche), einen — bekommen, dobiti šibe, šibje, virgaz.
Schillingsbauer, *m.* činženjak.
Schimmel, (Schimpel), *m.* (*Mucor*), plěsan; (Pferd), bělac, čilaš, djogat.
Schimmelartig, *adj.* plěsnolik.
Schimmelente, ſ. Moderente.
Schimmelgrau, *adj.* plěsniv.
Schimmelicht, *adj.* plěsnolik.
Schimmelig, *n.* (*Gnaphalium*), smilje.
Schimmeln, *v. n.* plěsniviti, plěsniviti se.
Schimmelpilze, *pl.* plěsan.
Schimmer, *m.* sjaj, bliſt, blěska; der — der Sterne, trepet zvězdah; d. — der Morgenröthe, prozorje; ein — Hoffnung, iskra nade, ufanja.
Schimmerglück, *n.* tašta sreća.
Schimmerkäfer, *m.* (*Lampyris crusca*), kresavka.
Schimmerlicht, *n.* blěska.
Schimmern, *v. n.* blistati, bliskati se; blěštiti, sjati, lěskati se; d. Sterne —, zvězde trepte; es ſchimmert mir etwas vor den Augen, blěšti mi nešto pred očima; da ſchimmert keine Hoffnung, neima ni iskre ufanja, nade.
Schimmernd, *adj.* blěšteći se, blistav; (*fig.*) tašt.
Schimmerſand, *m.* tinjavica.
Schimmerſtern, *m.* trepteća zvězda.
Schimpanſe, *m.* (*Pithecus troglodytes*), ponga.
Schimpf, *m.* poruga, pogrda; prěkor; Einem ein. — anthun, pogrditi, obružiti, osramotiti koga; — und Schande; — und Spott, bruka i grdilo, zazor i sramota.
Schimpfen, *v. a.* grditi, psovati, opsovati; anfangen zu —, zapsovati (koga); einander —, grditi se, psovati se; er ſchimpfte ihn einen Betrüger, nazvao ga je varalicom, opsovao ga je do varalice.
Schimpfen, *n.* grdnja, psovnja, psovačina.
Schimpfer, *m.* psovač, grdilac; —in, *f.* psovačica.
Schimpflich, *adj.* pogrdan, sramotan.
Schimpflied, *n.* pogrdna pěsma.
Schimpfname, *m.* izděvak, nadimak; mit —n belegen, izděvati (komu) nadimke.
Schimpfrede, *f.* grdnja, psovačina.
Schimpfſchrift, *f.* pogrdno pismo, pogrdna knjiga.
Schimpfvogel, ſ. Schimpfer.
Schimpfweiſe, *adv.* pogrdom, na pogrdu; psovno.
Schimpfwille, *m.* psovnost.
Schimpfwort, *n.* psovka, psovština, psost, psina.
Schindaas, *n.* mrcina, gad.
Schindanger, *m.* deralište.
Schindel, *m.* ſ. Sandbère.
Schindel, *f.* šindra, šindrika, šimlja, šindala, šilba; —n hauen, cěpati šindru; (*med.*) udlaga.
Schindelbach, *n.* krov od šindre.
Schindeldecker, *m.* šindrar, pokrivač šindrom.
Schindeleiſen, *n.* šipiljka.
Schindelfuge, *f.* šipilo.
Schindelhauer, *m.* šindrar, šimljar.
Schindelholz, *n.* drvo za šindru.
Schindelkriecher; Schindelmacher, ſ. Baumläufer; Schindelhauer.
Schindeln, *v. a.* pokriti, pokrivati šindrom; (*med.*) udlažiti.
Schindelnagel, *m.* šindrak.
Schindelnuth, ſ. Schindelfuge.
Schindelſchuppe, *f.* crepnata ljuska.
Schindelſparren, *m.* rog za šindru.
Schindelſtamm, *m.* drvo za šindru.
Schindemeſſer, ſ. Scalpell.
Schinden, *v. a.* (ein Ochſen —), derati, oderati, guliti, oguliti; Einen lebendig —, živa koga oderati; (einen Baum

—), guliti, oguliti; ſich —, oguliti se, odrěti se; (die Unterthanen —), smuditi, guliti, globiti; (ſein Vieh —), izvući, trgati, moriti; (lärmen), derati se, drečati.

Schindenhengſt, *m.* kozoder.

Schinder, *m.* derenčin, derač; živoder; geh' zum —! idi do bèsa! daß dich der —! nebilo te! (*fig.*) gulikoža,

Schinderbraten, *m.* ćevap. [gulilac.

Schinderei, *f.* deranje, guljenje; (*fig.*) gulež, gnjavež; ſ. Abdeckerei.

Schindergrube, *f.* ſ. Schindanger.

Schinderhund, *m.* derački pas.

Schinderiſch, *adj.* derački, živoderski.

Schinderkarren, *m.* deračka, živoderska

Schinderknecht, *m.* derač. [kola.

Schindgrube, *f.* ſ. Schindanger.

Schindkracke, Schindmähre, *f.* mrcina,

Schindmeſſer, *n.* derač. [kurada.

Schindvieh, *n.* odrtina.

Schinkelhaken, *m.* dvojna kuka.

Schinken, *m.* but, butina, šunka; (Vorder—), plećka, lopatica.

Schinkenbein, *n.* čukalj, buncak.

Schinkenbrühe, *f.* juha (čorba) od butine, šunke.

Schinkenflecken, *pl.* krpice sa šunkom.

Schinkenhändler, *m.* butinar.

Schinkenmeiſe, ſ. Kohlmeiſe. [butovka.

Schinkenmuſchel, *f.* (*Pinna squammosa*),

Schippe, *f.* (Schüppe), lopata; strugača.

Schippſcheren, *n.* zapostrig.

Schirbel, Schirben, *m.* crèp.

Schirbenkobalt, ſ. Scherbenkobalt.

Schirk, ſ. Stör.

Schirke, *f.* cvrčak.

Schirkel, *m.* baba.

Schirken, *v. n.* (v. Grillen), cvrčati; (v. Finken), kitucati; (Spiel), provesti

Schirl, ſ. Schörl. [babu.

Schirlei, *m.* (*Tanagra miliaris*), bojna

Schirlhaar, *n.* kostrèt. [tala.

Schirlkobalt, ſ. Scherbenkobalt.

Schirlkorn, *n.* potočni granat.

Schirm, *m.* (z. B. vor dem Ofen), zaslon; (wdm.) zaklon; (an der Mütze), obodac; (Regen—), štita, kišobran, ambrela; ſ. Sonnenſchirm; (*bot.*) štit; (Schutz), zaštita, obramba; ſich unter Eines — und Schutz begeben, utećі se pod čije okrilje; ſ. Schurz.

Schirmbaum, *m.* (*Magnolia tripetala*), trolatični šaholjan. [noše.

Schirmblüther, *pl.* (*Umbelliflorae*), štito-

Schirmbrett, *n.* zaslonac.

Schirmbrief, *m.* zaštitnica.

Schirmdach, *n.* streha; klanica; zaklon.

Schirmen, *v. a.* zakloniti, zaklonjati; (vor Sonne), zasloniti, zaslonjati; (*fig.*) zakriliti, zaštititi.

Schirmer, *m.* zaslonjač; ſ. Schirmherr.

Schirmfutter, *n.* tok od štite.

Schirmgeld, *n.* čuvadarina.

Schirmgerechtigkeit, *f.* pravo zaštite.

Schirmgott, *m.* bog branitelj.

Schirmherr, *m.* zaštitnik, čuvadar, po-

Schirmhut, ſ. Fallhut. [krovitelj.

Schirmkraut, *n.* (*Trientalis europaea*), europejska trojičnica.

Schirmleder, *n.* zaslon (u karucah).

Schirmleuchter, *m.* zaslonit svěćnjak.

Schirmling, *m.* zaštićenik, zakriljenik.

Schirmmacher, *m.* štitar.

Schirmmauer, *f.* zaslonik.

Schirmmoos, *n.* (*Splachnum*), voljavica.

Schirmpalme, *f.* (*Borassus*), lontar.

Schirmpflanze, *f.* (*umbellata*), štitarka.

Schirmrecht, *n.* ſ. Schirmgerechtigkeit.

Schirmtragend, *adj.* štitonosni.

Schirmträger, *m.* štitonoša.

Schirmtraube, *f.* štitast grozd.

Schirmüberzug, *m.* ſ. Schirmfutter.

Schirmvogt, *m.* čuvadar, pokrovitelj; ſ. Vormund.

Schirmwache, ſ. Sauvegarde.

Schirmwaffe, *f.* branilo.

Schirmwagen, ſ. Phaëton.

Schirmwand, *f.* zaslonik.

Schirrbeil, *n.* sèkirica; bradva.

Schirrgeld, *n.* prežnina.

Schirrholz, *n.* lès.

Schirrkammer uſw., ſ. Geſchirrkammer uſw.

Schirrmeiſter, *m.* spravar; (b. Pferden) hamar; (b. Schmied.) slagač, potucač, klepač, prednjak, vodja.

Schisma, *n.* razko(l).

Schismatiker, *m.* razko(l)nik.

Schismatiſch, *adj.* razko(l)nički.

Schitterig, *adj.* rědak.

Schlabbe, *f.* labrda, labrnja.

Schlabben, *v. n.* hlaptati, lokati.

Schlabberei, *f.* hlaptanje; (*fig.*) ſ. Geſchwätz.

Schlabberer, *m.* labrda, šklava, kurotalo.

Schlabberig, *adj.* rilast; — eſſen, ſ. Schlabben.

Schlabbermaul, *n.* ſ. Schlabberer.

Schlabbern, *v. n.* hlaptati; mlěskati, cmakati; (*fig.*) landariti, klaprnjati, šklaviti, klafrati.

Schlabbertuch, *n.* podbradač.

Schlabeere, ſ. Kreuzbeere.

Schlacht, *f.* bitka; eine — liefern, pobiti se; (*poët.*) eine — ſchlagen, bojak biti; eine — gewinnen, nadbiti, održati pobědu i. mejdan; es kam zur —, vojske se udariše; die — verlieren, izgubiti mejdan.

Schlachtbank, *f.* mesara, klaonica; ſie ſtand wie ein Lamm bei der —, stajaše kao jagnje na zaklanju; zur — führen, voditi na zaklanje.

Schlachtbar, *adj.* za poseк; na zaklanje, zakolj.

Schlachtbär, *m.* medjedina, medo.

Schlachtbegier(de), *f.* želja boja.

Schlachtbeil, *n.* bradilj, satara.
Schlachtbeſchreibung, *f.* opis bitke.
Schlachtbezwungen, *adj.* nadbijen.
Schlachtblock, *m.* mesarski panj; (*fig.*) pogubište.
Schlachten, *v. a.* klati, zaklati; Schweine —, krmke biti, klati; (opfern), žrtvovati.
Schlachten, *n.* klanje; zakolj; (Schwein-—), kar, koljine, klanje; (Gemetzel), pokolj, zakolj, posèk. |pripravan.
Schlachtenbereit, *adj.* na boj spreman,
Schlachtengeräuſch, *n.* bojni šum.
Schlachtengetümmel, *n.* bojna buka.
Schlachtengewinner, *m.* dobitnik.
Schlachtengewohnt, *adj.* vičan boju; ein —er Held, junak od mejdana.
Schlachtenmaler, *m.* slikar bojevah.
Schlachtenmalerei, *f.* slikanje bojevah.
Schlachter, *m.* koljič; (*Falco lan.*), soko(l)-mesar. |Schlachtbär.
Schlächter, *m.* mesar; ſ. Schlachter;
Schlächter- (in Zuſ.) ſ. Fleiſcher-.
Schlächterbank, *f.* mesarski panj.
Schlächterbeil, ſ. Schlachtbeil.
Schlachterfahren, *adj.* vičan boju.
Schlächtergebühr, *f.* Schlächterlohn, *m.* zakoljina; mesarina.
Schlachtfeld, *n.* bojište, razbojište; (*poët.*) bojno polje.
Schlachtfertig, ſ. Schlachtenbereit.
Schlachtgedränge, *n.* bojna tišma, gnjeta.
Schlachtgeld, *n.* ſ. Schlächtergebühr.
Schlachtgemenge, *n.* promešaj.
Schlachtgerüſtet, ſ. Schlachtenbereit.
Schlachtgeſang, *m.* davorija, bojna pèsma
Schlachtgeſchrei, *n.* bojna vika, graja.
Schlachtgetöſe, Schlachtgetümmel, *n.* bojna huka, buka.
Schlachtgeübt, *adj.* vèšt boju.
Schlachtgevierte, *n.* šuplje kolo.
Schlachtgewehr, *n.* ubojito oružje.
Schlachtgewühl, *n.* bojna vreva. |četa.
Schlachthaufen, *m.* stado na posèk; (*mil.*)
Schlachthaus, *n.* klaonica, mesara, mesarnica.
Schlachtlied, *n.* ſ. Schlachtgeſang.
Schlachtlinie, *f.* bojna vrsta.
Schlachtmeſſer, *n.* mesarski nož.
Schlachtochs, *m.* vo(l) za posèk. |žrtva.
Schlachtopfer, *n.* zaklanica; žrtva; (*fig.*)
Schlachtordnung, *f.* bojni red; d. Truppen — aufſtellen, narediti vojsku (za
Schlachtpferd, *n.* konj od mejdana. |boj).
Schlachtplan, *m.* osnova bitke.
Schlachtreihe, *f.* bojna vrsta.
Schlachtroß, ſ. Schlachtpferd. |geſchrei.
Schlachtruf, *m.* poziv na boj; ſ. Schlacht-
Schlachtſcene, *f.* bojni prizor.
Schlachtſchaf, *n.* (ovca-)klanica.
Schlachtſchüſſel, *f.* koljinje, koljivo.
Schlachtſchwein, *n.* prase za posèk; zimina, posèk.
Schlachtſchwert, *n.* (sablja-)posèklica.
Schlachtſtatt, Schlachtſtätte, *f.* koljište; ſ. Schlachtfeld.
Schlachtſteuer, *f.* mesarina.
Schlachtſtück, *n.* bojolik; ſ. Schlachtſchüſſel.
Schlachtſturm, *m.* ſ. Schlachtgetöſe.
Schlachttag, *m.* tučin dan; morgen iſt —, sutra će se klati; (der Tag einer Schlacht), dan od bitke.
Schlachtverband, *m.* povojište.
Schlachtvieh, *n.* marha (marva) za posèk i. zakolj; klanica; posèk; zimina; ſ. Maſtvieh.
Schlachtwagen, *m.* bojna kola.
Schlachtwurm, ſ. Spießwurm.
Schlachtzettel, *m.* mesarska dopustnica.
Schlachtzeug, *n.* klalo.
Schlack, *m.* mutež, talog.
Schlackdarm, ſ. Maſtdarm.
Schlacke, *f.* troska, drozga, šlaknja; (*fig.*) von den —n reinigen, otrèbiti.
Schlacken, *v. n.* puštati trosku.
Schlackenbad, *n.* kupelj u troski.
Schlackenbett, *n.* troskara.
Schlackenblei, *n.* troskavo olovo.
Schlackenerz, *n.* troskav srebrovac.
Schlackengang, *m.* troščak.
Schlackengrube, *f.* troskovište.
Schlackengut, *n.* (*fig.*) troska.
Schlackenhütte, *f.* troskara.
Schlackenklein, *n.* sgrušena troska.
Schlackenkrücke, *f.* ſ. Schlackenhaken.
Schlackenläufer, *m.* troščar.
Schlackenofen, *m.* peć za trosku.
Schlackenſchichte, *f.* peć troske.
Schlackenſtich, *m.* ogled troske.
Schlackentiegel, *m.* taljika za trosku.
Schlackentrift, *f.* ſ. Schlackengang.
Schlackenwerk, *n.* troske.
Schlackenzinn, *n.* cin i. kositer od troske.
Schlackern, *v. n.* vrcnuti, vrcati (n. p. iz lonca); (wackeln), ljuljati se, njihati se; (beim Eſſen —), brljati; ubrljati se; (b. Gehen), brčkati, pljeskati; (mit dem Ruder), brčkati; mit der Waare —, prodavati izpod cène; ſ. Verſchleudern; —, *v. i.* es ſchlackert, močina je.
Schlackerregen, *m.* močina; wir haben einen —, razkišalo se je.
Schlackerwetter, *n.* močina, močar *f.*; kačkavica, brčkavica.
Schlackicht, *adj.* kao troska.
Schlackig, *adj.* troskav; (v. Wetter), močaran, kišovit; —es Wetter, ſ. Schlackerwetter.
Schlackwurſt, *f.* kulen. |Schladderig, *adj.* (lumpig), odrpan; prnjav; (ſchmutzig), zamrljan, zamazan; (ſchlackig), močaran; —es Wetter, ſ. Schlackerwetter.
Schlaf, *m.* san; in — fallen, zaspati; (*poët.*) zanèti se u sanak; er fiel in —, sanak ga je prevario; er hat ei-

nen guten —, dobro spava; den — austragen, odněti san; im —e, u spavanju; tiefer —, tvrd, težak, debeo san; er hat einen tiefen —, tvrdosan je; er hat einen leisen —, spava kao zec; vom —e erwachen, probuditi se; im —e auffahren, trgnuti se iza sna; voll —es, sanan, trapovèsan; in den — wiegen, uljuljati, uspavati; es kam kein — über meine Augen, nevrgoh sanka na oči; ich war eben im besten —e, baš sam se bio razspavao; im ersten —e, istom zaspao; das Gewissen liegt im —e, spava, drèma mu duša; (Tod), smrt; (eines Gliedes, utrnuće, trnuće; s. Schläfe.

Schlafader, *f.* žila od slèpa oka.

Schlafapfel, *m.* s. Schlafbeere; Rosenschwamm.

Schlafarznei, *f.* uspavalo; snotvorni lèk.

Schlafbank, *f.* ležanka.

Schlafbeere, *f.* (*Atropa Belladonna*), paskvica, devesin.

Schlafbein, *n.* slèpočnica, čahura.

Schlafbett, *n.* postelja, krevet.

Schlafbringend, *adj.* snotvorni.

Schläfchen, *n.* sanak; ein — machen, pospavati, spavnuti.

Schläfe, *pl.* slèpe oči (slèpo oko), slèpočice.

Schlafen, *v. n.* spati, spavati; (in der Kinderspr.) pajiti, bujiti; (*poët.*) sanak boraviti; bis an den lichten Tag —, spavati do dugo (dana); ununterbrochen —, spavati u dušak; ein wenig —, pospavati, spavnuti; fest —, tvrdo spavati; sich — legen, leći spavati; sie legten sich —, polegoše sanak boraviti; die ganze Nacht —, svu noć prespavati; wie eine Ratte —, spavati kao puh i. kao zaklan; bei Einem —, prenoćiti kod koga; bei einem Mädchen —, noćiti s dèvojkom; die Hand schläft mir, ruka mi trne; ruka mi je utrnula, obamrla, promrla; sein Gewissen schläft, s. Schlaf; er schläft im Grabe, u grobu počiva.

Schlafen, *n.* spavanje; san.

Schläfen, *v. a.* uspavati.

Schläfenbein, Schläfenblutader, s. Schlafbein, Schlafader.

Schlafend, *adj.* spavajući, spavaćiv; —, *adv.* u snu; er fand sie —, nadje ih gdè spavaju.

Schläfenecke, *f.* rogalj slèpočnice.

Schläfenfläche, *f.* ploha slèpočnice.

Schläfenfortsatz, *m.* (*processus temporalis*), nastavak slèpočnice.

Schlafengehen, *n.* vor d. —, prije nego legne(š) spavati.

Schläfengrube, *f.* (*fossa temporalis*), slèpočna jamica.

Schläfenmuskel, *m.* mišica slèpočice i. slèpa oka.

Schläfenrand, *m.* okrajac slèpočnice.

Schläfenschlagader, *f.* slèpočna kucavica, odihavica slèpa oka.

Schläfenzweig, *m.* slèpočna grana (žica).

Schläfer, *m* spavač, spavalac.

Schläferig, s. Schläfrig usw.

Schläferin, *f.* spavačica, spavalica.

Schläfern, *v. n.* drèmati, dremkati; —, *v. i.* es schläfert mich, zadrèmalo mi se; —, *v. a.* s. Einschläfern.

Schlaff, *adj.* ein —es Seil, klomav, nezategnut, popustio, odapet konopac; —e Ohren, klempava ušesa; dieses Thier hat —e Ohren, ova je živina klempava; ein Thier mit —en Ohren, klempo; — machen, razslabiti; popustiti, oslabiti; omlitaviti; (trafflos), mlitav, mlakav, mlohav, lipov; ein —er Mensch, mlitonja, mlakonja, mlohavac; — werden, oslabljeti; sliznuti, osliznuti; (v. Mensch.) malaksati, mlitaviti, omlitaviti; —e Grundsätze, prostrana načela.

Schlaffen, *v. a.* s. Schlaff machen; —, *v. n.* s. Schlaff werden.

Schlaffheit, *f.* oslabilost, slabost, odapelost; (v. Mensch.) mlitavost, mlakavost, mlohavost, mlohavica.

Schlaffieber, *n.* spaćka.

Schlaffisch, s. Krampffisch.

Schlaffitig, *m.* skut.

Schlaffrau, *f.* noćištarka.

Schlafgänger, *m.* snohodac.

Schlafgast, *m.* prènoćnik.

Schlafgegend, *f.* oslèpočje.

Schlafgeld, *n.* noćevina.

Schlafgemach, *n.* ložnica, spavnica, spavaonica.

Schlafgenoß, Schlafgesell, *m.* posteljaš; er ist mein —, samnom spava; s. Bettgenoß.

Schlafgenossenschaft, Schlafgesellschaft, *f.* zadružna postelja.

Schlafgewand, *n.* noćna odèća.

Schlafgott, *m.* Morfej.

Schlafgrube, s. Schläfengrube.

Schlafhaube, *f.* noćna, spavaća kapa; (*fig.*) s. Schlafmütze.

Schlafhaus, *n.* noćište.

Schlafhose, *f.* noćne hlače, svitice.

Schlafkabinet, *n.*; Schlafkammer, *f.*; Schlafkamerad; Schlafkappe; Schlafkasten; Schlafkirsche, s. Schlafgemach; Schlafgenoß; Schlafmütze; Schlafbank; Schlafbeere.

Schlafkopf, *m.* mlitonja, mlakonja, mrtvan, mrtvik; s. Schlafmütze (*fig.*).

Schlafkrankheit, *f.* spavka.

Schlaffraut, *n.* (*Solanum nigrum*), crna pomoćnica; s. Schlafbeere; Bilsenkraut.

Schlafkrebs, *m.* (*Cancer caput mortuum*), ljunac.

Schlafkreuzer, *m.* noćevina.

Schlaffuß, *m.* cèlov pred spavanje.

Schlafkutsche, *f.* s. Schlafwagen.

Schlaflatwerge, *f.* uspavaći pekmez.

Schlaflied, *n.* uspavanka. [prlj.
Schlaflilie, *f.* (*Asphodellus*), čepljez, če-
Schlaflos, *adj.* bezsan; d. Nacht — zubringen, svu noć prebděti; —e Nächte haben, nespavati noćju. [spavanje.
Schlafloſigkeit, *f.* nesan, bezsanica, ne-
Schlafluſt, *f.* drěm; ſ. Schläfrigkeit.
Schlafluſtig, *adj.* drěmljiv; ſ. Schläfrig.
Schlafmachend, *adj.* uspavaći, snotvoran.
Schlafmaus, *f.* puh.
Schlafmittel, *n.* uspavalo.
Schlafmohn, *m.* (*Papaver somniferum*), snotvorni mak.
Schlafmuskel, ſ. Schläfenmuskel.
Schlafmütze, *f.* spavaća kapa; (*fig.*) dremalo, spavalo, pospanac, čmavalo; —, *f.* pospanka, pospanica; ſ. Schlafs-
Schlafmützig, *adj.* mlitav, lipov. [kopf.
Schlafrock, ſ. Schlafrock.
Schlafpille, *f.* snotvorna bobica, snotvorni vavoljak.
Schlafpulver, *n.* snotvorni prašak.
Schlafratze, *f.* (*Myoxus Nitella*), puh; ſ. Murmelthier; (*fig.*) dugospavač, dremalo, spavalo. [čica.
Schlafreder, *m.* snorek; —in, *f.* snorě-
Schläfrig, *adj.* sanan, sanljiv, dremovan, dremljiv; pospan; ein wenig —, posanljiv; — ſein, drěmati; ich wurde ſehr —, težko mi se zadrěma; ich bin —, drěma mi se; (*fig.*) tranjav, lipov; — reden, mlitavo govoriti; ein —es Pferd, mrtav konj; ein —er Menſch, tranjavac; ſ. Schlafkopf.
Schläfrigkeit, *f.* sanljivost, sananost, dremota, dremljivost; drěmež; pospanost; Einem d. — vertreiben, razdrěmati koga; die — (durch Nieſen) vertreiben, izkihati san; (*fig.*) mlitavost.
Schlafrock, *m.* sobna halja.
Schlafroſe, ſ. Hundsroſe.
Schlafſaal, *m.* spavaonica.
Schlafſeſſel, *m.* spavaljka.
Schlafſtätte, Schlafſtelle, *f.* nočište; spavalište; ležnica, ložnica.
Schlafſtube, *f.* ſ. Schlafgemach.
Schlafſtuhl, ſ. Schlafſeſſel.
Schlafſtunde, *f.* hora od spavanja.
Schlafſucht, *f.* mrtvilo, mrtvi san; wachende —, drěm; (b. Seidenwürmern) spaćka; (*fig.*) ſ. Schläfrigkeit.
Schlafſüchtig, *adj.* mrtvosanan; dremovan; (*fig.*) ſ. Schläfrig.
Schlaftiſch, *m.* spavaonik. [valo.
Schlaftrank, *m.* uspavaće piće; uspa-
Schlaftrunk, *m.* uspavaći napitak; ſ. Schlaftrank.
Schlaftrunken, *adj.* bunovan, trapověsan.
Schlaftrunkenheit, *f.* bunovnost, trapo-
Schlafwagen, *m.* spavaća kola. [věsnost.
Schlafwams, ſ. Schlafrock.
Schlafwandeln, *n.* snohodja.
Schlafwandler, *m.* snohodac.

Schläfwärts, *adv.* prema slěpima očima.
Schlafweizen, ſ. Lolch.
Schlafwirkend, *adj.* uspavaći, snotvorni.
Schlafzeit, *f.* vrěme spavanja; vrěme od ložnice.
Schlafzimmer, ſ. Schlafgemach.
Schlag, *m.* (Laut), tutanj; es that einen —, lupilo je; der kalte —, vodena strěla; der heiße —, ognjevita strěla; es kam — auf —, stade tutanj gromovah; (v. Feuergew.) pucanj; puknuće, pucnjava; die Büchſe hat einen guten —, puška jako puca; der — d. Nachtigall, jocanje slavulja; (d. Wachtel), pućpurikanje; der — der Uhr, kucanje dobnjaka (ure, sata); mit dem —e fünf, kad izbije i. odzvoni pet (urah, satih); — zwölf Uhr, u po(l) podne; es iſt auf den — zehn Uhr, taki će biti deset urah, satih; noch vor dem —e da ſein, prije roka doći; der — des Herzens, kucanje, igranje srca; die Schläge des Pulſes zählen, brojiti kucaje bila; der — der See, udaranje mora; (fallen), einen derben — thun, živo lupiti, bubnuti (o što); (Race), pleme, traga, pasmina, bagra; eine Kuh von gutem —e, plemenovita krava; Leute eines —es, (ver.) jedne bagre ljudi; wieder auf den alten — kommen, povratiti se na staru; (das Schlagen), udarac, udar; (Schiffw.) omotaj; mit d. Hammer ſechs Schläge thun, šest putah mlatom udariti; Schläge thun, udarati; — auf —, udarac za udarcem; einen — verſetzen, ſ. Verſetzen; — halten, slagati; složno, skladno udarati; (d. Dreſchen), u mah mlatiti; mit einem —e, u mah maške; jednim udarom; (d. Fleiſcher), ubiće; Einem einen — geben, udariti, lupiti, vreznuti koga; Schläge, boj, uboj; batine; Schläge geben, austheilen, tući, biti, lupati; er hat Schläge bekommen, bili, tukli, lupali su ga; izlupali, izbili su ga; er verdient Schläge, zaslužio je batinah; es wird Schläge abgeben, bit će poklepakah; harte Schläge des Schickſals, huda sreća; er hat einen derben — bekommen, našla ga běda (na suhu putu); ubila ga je šteta; (Schiffw.) mit Schlägen laufen, verugati se; (*oek.*) član, prěgon, dio; das Land in Schläge abtheilen, upotesiti zemlju; (Forſtw.) šestar; d. Wald in Schläge theilen, ošestariti, šestariti šumu; (Krankheit) kaplja, guta; er wurde vom —e gerührt o. getroffen, kaplja ga je zgodila, pao je od kapi; kaplja mu je pala; er wurde vom halben —e gerührt, pola mu je těla uzeto; (d. Fiſch.) rep; (Satz), naboj; (—baum), prěčnica, pranjga; (an Ku-

tſchen), vrata, vratašca (od karucah); (Fallthür), priklop; (Gepräge), kov; (b. Müllern) žlèb; (*mus.*) mah; (b. Tuchm.) razstupak; (Forſtw.) šestar; drvosèk; den Wald in Schläge eintheilen, razšestariti šumu; die Schläge nach der Reihe abholzen, redom sèći šumu.

Schlagader, *f.* kucavica, odihavica, di-
Schlagaderbruch, *m.* Schlagadergeſchwulſt, *f.* nabreknuće kucavice.
Schlagaderhaut, *f.* kožica od kucavice i. odihavice.
Schlagaderkammer, ſ. Herzkammer.
Schlagaderlehre, *f.* nauka o kucavicah i. odihavicah.
Schlagaderöffnung, *f.* grlić kucavice.
Schlagartig, *adj.* kapljast; ein —er Zufall, kapljica.
Schlagball, *m.* lopta.
Schlagbalſam, *m.* balsam od kaplje.
Schlagband, *n.* obruče.
Schlagbar, *adj.* za poseč; poseč an.
Schlagbarkeit, *f.* poseč nost.
Schlagbauer, *m.* labora, klopka.
Schlagbaum, *m.* prèčnica, prèčka; djeram, šranjga, pranjga; (ſpr.) Einem ein. — vorziehen, metnuti komu granu na put; zaprèčiti komu put.
Schlagbeere, *f.* pasjakovica.
Schlagbereit, ſ. Schlagfertig.
Schlagblau, *adj.* modar kao masnica.
Schlagbogen, *m.* drndalo, kukotrèb.
Schlagbohrer, *m.* proboj.
Schlagbrücke, ſ. Zugbrücke; Schlachtbrücke.
Schlagdegen, *m.* mačilo.
Schlage, *f.* (b. Schmied.) mlat; (v. Holze), Schlägebäuchig, *adj.* er iſt —, trbuh mu je spao.
Schlageblock, *m.* povalj, po(d)cèp; trupac.
Schlagedrauf, *m.* udordžija.
Schlägefaul, *adj.* oguglao batine.
Schlagehammer, ſ. Schlaghammer.
Schlageiſen, *n.* razbijač; (Forſtw.) pod-
Schlagekloß, ſ. Schlageblock. [bèlač.
Schlägel, *m.* maljica, batić, maljić; ſ. Rammel; (b. Bergl.) bat; auf dem — arbeiten, raditi na svomo vadištu; (Hinterkeule), but, butina, čereg; stegno.
Schlägeleiſen, *n.* razbijač.
Schlägelfiſch, ſ. Hammerfiſch.
Schlägelgrube, *f.* spust.
Schlägelkopf, *m.* zečasta glava.
Schlägellahm, *adj.* — ſchießen, ustrèliti u stegno.
Schlägeln, *v. a.* batati; batom raditi; —, *v. n.* hramati.
Schlägelwelle, *f.* kobila (u tèska).
Schlagen, *v. n.* d. Waſſer ſchlägt an die Felſen, voda udara o stène; die Wellen — in das Schiff, valovi zalèvaju ladju i. brod; die Flamme ſchlägt in die Höhe, plamen bukti u viške; der Wind ſchlägt in die Segel, vètar duva u jedra; goldene Quaſten — an die Hufe, zlatne kite biju po kopitih; mit dem Kopfe an die Wand —, udariti, lupnuti, mlatnuti glavom o zid; aus der Art —, izmetnuti se, izvrći se, izroditi se; das Korn iſt aufge—, das Korn iſt in die Höhe ge—, žito je poskočilo; der Froſt ſchlägt mir in die Glieder, zima me je prožela; (v. Feuergew.) pucati; der Blitz ſchlug in das Haus, grom udari u kuću; munja je upalila kuću; die Glocke ſchlägt, zvono zvoni, (b. Uhren), sat bije, ura tuče; es hat zwei Uhr ge—, izbila su dva sata; den ganzen geſchlagenen Tag, vas bogovetni dan; unbekannte Töne ſchlugen an mein Ohr, nepoznat glas dopre mi do ušijuh; d. Nachtigall ſchlägt, slavulj joca, pèva; d. Wachtel ſchlägt, prepelica pućpuriće; auf einen Raub —, zasèći pandže u plèn; (v. Herzen), udarati, biti, kucati, igrati; Wurzeln —, primiti se, uhvatiti se, korèniti se, omladiti se, ukorèniti se; pustiti žilu; dieſe Farbe ſchlägt ins Blaue, ova se mast (boja) nagiba i. daje na modro; ova mast zanosi u zeleno; das ſchlägt nicht in mein Fach, to nije moj posao i. zanat; to na me nespada; auf etwas —, udarati, udariti u što; —, *v. a.* tući, biti, udariti, udarati; Einen —, tući, biti, lupati, lèmati, devetati, mlaviti, mlatiti; den Keſſel um d. Kopf —, udariti (koga) sto(l)cem po glavi; Einen ins Geſicht (mit der Hand) —, pljusnuti koga; Einen blutig —, izkrviti, okrviti koga; ſich blutig —, izkrviti se; mit dem Hammer —, mlatom mlatiti; batom batati; an die Thür —, lupati na vrata; an die Glocke —, zvoniti; Einem etwas aus der Hand —, izbiti komu što iz ruke; etwas zu Boden —, baciti, vrljiti što na tle; in Stücke —, razbiti; einen Nagel in den Balken —, zabiti, udariti, utèrati, ugnati, zakovati klinac (čavao, ekser) u gredu; einen Stock in die Erde —, pobiti, udariti palicu u zemlju; etwas an die Wand —, pribiti što na zid; einen Stiefel über den Leiſten —, nabiti čizmu na kopito; (v. Buchb.) sbijati; (v. Web.) sbijati; Holz —, drva sèći; Feuer —, vatru kresati, ukresati; Geld —, novce kovati; Gold —, pozlatu kovati; Keſſel —, kotao klepati, kovati; Raketen —, praskavce (rakete) nabijati; Öl —, ulje tištiti; Pflaſter —, taracati; eine Tenne —, pobijati gumno; Wolle —, razbijati vunu; eine Brücke —, ſ. Brücke; ein Lager —, ſ. Lager; ans Kreuz —, pribiti na križ, raza-

peli; zum Ritter —, poviteziti (koga); eine Ader —, žilu sěći, pustiti krv; die Trommel —, zabubnjati, bubnjati; Lärm —, bubnjati na uzbunu; Klavier —, udarati klavir; Tamburette —, biti tamburicu; die Saiten —, udarati u žice; d. Taft —, mahati u mah; etwas durch ein Sieb —, prosijati što; (v. ein. Flüſſigkeit) procěditi što na sito; Eier in die Suppe —, razbiti jaja na juhu (čorbu); Einem Wunden —, zadati komu ranah; raniti, obraniti, izraniti koga; todt —, ubiti, ubijati; ſich mit Einem —, (im Zweikampfe), dělíti mejdan; ſich auf Hieb —, posěći se s kim; ſich mit o. auf Piſtolen —, pucati se malom puškom; ſich mit dem Feinde —, pobiti se, udariti se, potući se, tučiti se, biti se, tući se, sěći se; den Feind —, pobiti, potući, razbiti neprijatelja; den Feind aufs Haupt —, poraziti, polomiti, hametom potući neprijatelja; den Feind in d. Flucht —, razbiti, raztěrati, natěrati u běg neprijatelja; er muß ſich mit Sorgen —, brige su ga osvojile; mit Blindheit ge— ſein, neviděti; er wurde mit Blindheit ge—, obnevidio je; ein geſchlagener Mann, nesrećnik, zlosrećnik; mit den Flügeln —, lepršati; (v. Pferden) mit den Füßen —, ritati se, prucati se; der Adler ſchlägt ſeine Fänge in den Raub, orao zasěca kandže i. campare u plěn; in Feſſeln —, okovati (u gvoždje); das Salz in Korbe —, grnuti so(l) u košare; den Mantel um ſich —, ogrnuti, zagrnuti, prigrnuti kabanicu; zamotati se u kabanicu; etwas in ein Tuch —, zamotati što u rubac (maramu); das Bier in Fäſſer —, naliti bečke; Waſſer —, paljati vodu; d. Arm um Eines Naſen —, zagrliti koga; die Füße übereinander —, prekrstiti noge; d. Arme in einander —, prekrstiti, skrstiti ruke; ein Rad —, ſ. Rad; Schweine in die Maſt —, těrati krmad u žir; einen Knoten —, ſ. Knoten; den Blick gen Himmel —, pogledati na nebo; den Blick zur Erde —, oboriti oči k zemlji, (*poēt.*) nikom poniknuti; Zoll auf etwas —, udariti carinu na što; die Unkoſten auf die Waare —, priklopiti trošak robi; die Intereſſen zum Kapital —, privaliti dobit glavnici; ſich etwas aus dem Sinne, aus dem Gedanken, aus dem Kopfe —, ſ. Kopf; das will ich ihm aus dem Kopfe —, to ću mu izvaditi i. dignuti iz glave; etwas in d. Wind —, nehatati za čim; e. Anerbieten von der Hand —, zanečati ponudu; ſein Leben in d. Schanze —, metnuti glavu u torbu; ſich an d. Bruſt —, busati se, gruhati (gruvati) svoje grudi, gruhati se rukama u prsi, biti se rukom po prsijuh, biti svoje prsi; ein. Triller —, potresti glasom; ein. Wald —, šumu sěći; Ziegeln —, udarati, frkati, graditi opeke; ein Loch —, bušiti rupu; Butter —, ſ. Buttern; mit Gründen —, razlozi pobiti; ſich —, *v. r.* (ſich wenden), okrenuti se; hier ſchlägt ſich der Weg linker Hand, ovdě zakreće put lěvo; ſich rechter Hand —, okrenuti na desno; ſich zu dem Feinde —, pristati uz neprijatelja; ſich zu Einem —, pridružiti se komu; ſich ins Mittel —, ſich darein —, uněti se, unositi se; posredovati; ſich auf die Seite —, ukloniti se; ugnuti se; (v. Fiſchen), biti se, mrěstiti se.

Schlagen, *n.* udaranje, bijenje; boj; kucnjava.

Schlagend, *adj.* bijući, udarajući; ein —er Beweis, pobijajući, nadvladni dokaz.

Schlager, *m.* bojnik, kavgadžija; (Hammer), bat.

Schlägerei, *f.* boj, tucnjava, tučnja, tucilo, čupanje; es entſtand eine —, potukli su se.

Schlägermühle, *f.* stupa za papir.

Schlagetodt, *m.* bojnik, ubica.

Schlagfalle, *f.* pastulja.

Schlagfaß, *n.* bure za robu.

Schlagfeder, ſ. Schwungfeder.

Schlagfertig, *adj.* spreman, pripravan na boj.

Schlagfluß, *m.* kap, kaplja, guta; er ſtarb an einem —e, umro i. pao je od kapi i. bubca; ustrělilo ga je; er bekam einen —, kap i. kaplja mu je pala, kaplja ga je sgodila.

Schlagflußmittel, *n.* lěk od kapi i. kaplje.

Schlaggatter, *n.* spustna rešetka.

Schlaggewicht, *n.* zateg.

Schlaggloće, *f.* zvono od ure i. sata.

Schlaggold, *n.* pozlata; ſ. Knallgold.

Schlaghahn, *m.* (*Colymbus cristatus*), velika pandurka.

Schlaghammer, *m.* mlat.

Schlagholz, *n.* (b. Ballſpiel) pala; (b. Hutm.) palica; (Forſtw.) drvo za posěč; (Unterholz), sitnogorica.

Schlaghüter, ſ. Samenbaum.

Schlagkraut, *n.* (*Teucrium Chamaepithys*), pěnušica; (*T. Marum*), mačkina dušica.

Schlagkräutlein, ſ. Katzenkraut; Günſel.

Schlaglicht, *n.* puno světlo.

Schlaglineal, *n.* primetno pravilo.

Schlaglothy, *n.* spoja, spojka.

Schlaglothbüchſe, *f.* spojnik.

Schlagmittel, *n.* lěk od kapi i. kaplje.

Schlagnagel, *m* nadizać.

Schlagnetz, *n.* mrežica.

Schlagnote, *f.* cěla kajda i. nota.

Schlagnuß, *f.* ojnak, pobojac.

Schlagpfahl, *m.* dovratnik.
Schlagpumpe, *f.* sisaljka.
Schlagregen, ſ. Platzregen.
Schlagreim, *m.* opetovan slog.
Schlagröhre, *f.* paljak.
Schlagſaat, *f.* Schlagſame, *m.* sěme za [ulje.
Schlagſchatten, *m.* pun, cěl sěn.
Schlagſcheibe, *f.* udarači točak.
Schlagſchieber, *m.* lopar.
Schlagſchlüſſel, *m.* ključ od djerma, pranj- [ge.
Schlagſpindel, *f.* nasadno vreteno.
Schlagſpule, ſ. Schwingfeder.
Schlagſtampfe, *f.* gladionica.
Schlagſtange, *f.* ſ. Schlagbaum.
Schlagſtein, *m.* sbijanik.
Schlagſtück, *n.* upor.
Schlagſtückfeder, *f.* bijenica.
Schlagtaube, *f.* pitom golub.
Schlagtuch, *n.* povijač.
Schlaguhr, *f.* (ura-)bijačica.
Schlagwachtel, *f.* pućpureća prepelica.
Schlagwald, *m.* sitnogorica.
Schlagwaſſer, *n.* vodica od kapi.
Schlagweite, *f.* (Elektr.) dohvat iskre.
Schlagwelle, *f.* uzpljuskajući val i. talas.
Schlagwerk, *n.* bilo; (Bauw.) bijača.
Schlagwetter, ſ. Hagelwetter; Wetter.
Schlagwirthſchaft, *f.* potesno gospodarstvo.
Schlagwort, *n.* natučak; ſ. Stichwort.
Schlagwunde, *f.* uboj, rana od uboja.
Schlagzeit, *f.* drvosěč.
Schlamm, *m.* glib, grez; mulj, kao; im —e verſinken, zaglibiti se; (*mont.*) ſ. Schlich.
Schlammbad, *n.* blatna kupelj; (Ort), [blato.
Schlammbank, *f.* grezna greda.
Schlammbeißer, Schlammbeißker, *m.* (*Cobitis fossilis*), piškor, čikov, smrkeš.
Schlammbütte, *f.* muteżnik.
Schlammen, *v. n.* glibiti se, grezuti, uglibiti se, zamuljiti se.
Schlämmen, Schlämmer uſw., ſ. Schlem- [men.
Schlammfang, *m.* glibište.
Schlammfiſch, *m.* riba-glibnica.
Schlammfliege, *f.* (*Eristalis*), grezanka.
Schlammgrube, *f.* kaljuža.
Schlammherd, *m.* taložište.
Schlammig, *adj.* gliban, glibovit, blatan, [kalovit.
Schlammigkeit, *f.* blatnoća, glibovitost.
Schlammkrücke, *f.* ogreb za glib.
Schlammküſte, *f.* taložnik.
Schlammlauge, *f.* cědj od muteža.
Schlamm-Muſchel, ſ. Kothmuſchel.
Schlammpeitzker, Schlammpitzker, ſ. Schlammbeißer.
Schlammpfanne, *f.* taložnica.
Schlammpflanze, *f.* glibnica.
Schlammpfütze, *f.* kaljuža.
Schlammſchlich, *m.* čist mulj.
Schlammſchildkröte, *f.* blatna čančara.
Schlammſchnecke, *f.* (*Helix ampulacea*), blatni spuž, blatanka.
Schlammwerk, ſ. Schlemmwerk.
Schlammwurm, *m.* (*Tubifex*), grezulja.
Schlampampen, *v. n.* oblaporiti, pirovati, lužiti.
Schlampamper, *m.* oblapor, oblaporina.
Schlampamperei, *f.* oblaporstvo, pirovanje.
Schlampe, *f.* napoj, meća; kalabura; (*fig.* v. Perſ.) drolja, loća, loćka, smucka, vlačuga, flandra, landra, flundra.
Schlampen, *v. n.* haljkavo se nositi; —, *v. a.* lokati, loknuti, hlaptati, hlap- [nuti.
Schlamper, *m.* loka, hlaptač.
Schlampig, *adj.* (v. Speiſen), židak; (ſchlotterig) haljkav; traljav; (*fig.* unrein), neopran; (liederlich), smuckav, flandrav, loćav; ein —es Wetter, ſ. Schlackerwetter. [nja.
Schlampigkeit, *f.* haljkavost; (*fig.*) loti-
Schlange, *f.* zmija; eine junge —, zmijić; zmiječe; eine kleine —, zmijica; (Natter), guž, už; (Otter), guja; die alte —, stara zmija; giftig wie eine —, ljutit kao zmija izmedju gospodjah; (ſpr.) eine — in ſeinem Buſen nähren, zmiju u njedrih nositi; ſich krümmen und winden wie eine —, uvijati se i previjati kao svila oko kite smilja; die — häutet ſich, zmija se svlači; d. kleine —, (*Helix ungulina*), papak; die geſpaltene —, (*Serpula anguina*), zmijasta gmizavica; (*fig.* v. Menſch.) zmija; zavit čověk, krivudalo; (b. Branntweinbr.) lula, lulić; (an Feuerſpritzen) cěv; (an Feuergew.) žabica; (*astr.*) zmija; (Feld- —), šiba. [horn.
Schlängelchen, *n.* zmijica; ſ. Schlangen-
Schlängelgang, *m.* vijugasta hodja.
Schlängelicht, Schlängelig, *adj.* vijugast, verugast; eine —e Linie, ſ. Schlangenlinie.
Schlängeln, ſich, *v. r.* vijugati se, krivudati se, verugati se, izvijati se; —, *v. n.* uvijati se, previjati se.
Schlängelung, *f.* vijuganje, krivudanje.
Schlangen- (in Zuſ.) zmijinji; zmijinski.
Schlangenadler, *m.* (*Circaëtos*), zmijar, kačar.
Schlangenart, *f.* vrst zmijah; (Natur d. Schl.) zmijinja narav; nach — handeln, raditi, postupati kao zmija i. zmijinski. [gujast.
Schlangenartig, *adj.* zmijast, zmijolik;
Schlangenauge, *n.* zmijino oko; (*Echinites*), ježovac. [vac.
Schlangenäugel, *n.* (*Asperugo*), hrapa-
Schlangenbalg, *m.* svlak, zmijinja košulja.
Schlangenbart, *m.* (*Ophiopogon*), zmijobradac.
Schlangenbaum, ſ. Schlangenwegdorn.
Schlangenbeere, *f.* (*Antidesma*), zmijara.

Schlangenbehaart, *adj.* zmijevite kose.
Schlangenbeſchwörer, *m.* uklinjač zmijah.
Schlangenbiegung, ſ. Serpentine.
Schlangenbiß, *m.* zmijinji ujed.
Schlangenblümchen, *n.* ſ. Schneeglocke.
Schlangenbrut, *n.* zmijino leglo; (*fig.*) zmije.
Schlangenbuſen, *m.* hinbeno srce.
Schlangendiener, *m.* zmijoštovac.
Schlangendienſt, *m.* zmijoštovje.
Schlangenei, *n.* zmijinje jaje.
Schlangeneidechſe, *f.* (*Lacerta Chalcides*), zmijasta gušterica.
Schlangenfalk, *m.* (*Falco serpentarius*), soko(l)-zmijar.
Schlangenfett, *n.* zmijinje salo.
Schlangenfiſch, *m.* (*Ophidium*), guj.
Schlangenfleiſch, *n.* zmijevina.
Schlangenform, *f.* oblik zmije.
Schlangenförmig, *adj.* vijugast, verugast, krivudast; ſ. Schlangenartig.
Schlangenförmigkeit, *f.* vijugavost, verugavost.
Schlangengang, *m.* vijugavica, vijugasta staza.
Schlangengeißel, *f.* zmijevit bič; (*fig.*) Schlangengewinde, *n.* vijugavica. | bič.
Schlangengeziſch, *n.* zmijinja piska.
Schlangengezücht, *n.* ſ. Schlangenbrut.
Schlangengift, *n.* zmijinji jed.
Schlangenglatt, *adj.* gladak kao zmija.
Schlangengras, *n.* (*Plantago Coronopus*), jelenji rog, svračja noga; (*Eryngium foetidum*), smrdljivi kotrljan.
Schlangengurke, *f.* (*Cucumis flexuosus*), vijugasta tikva, zmijača.
Schlangenhaarig, ſ. Schlangenbehaart.
Schlangenhals, *m.* zmijovratac; ſ. Schlangenvogel.
Schlangenhalſig, *adj.* zmijovrat.
Schlangenhalsvogel, *m.* (*Plotus*), zmijovratac.
Schlangenhaupt, *n.* zmijinja glava; (*Echium*), lisičina, kunducina, lisičji rep.
Schlangenhaut, *f.* svlak, zmijinja košulja; (*Turba cochl.*), spužasta svrdlica.
Schlangenherz, *n.* hinbeno srce.
Schlangenherzig, *adj.* hinbena srca.
Schlangenholz, *n.* (*Ophioxylon*), zmijevica; (*Ophiorrhiza*), zmijarka; ſ. Schlangenwurzel.
Schlangenhorn, *n.* (*Helix ungulina*), papak; ſ. Serpent.
Schlangenhornbläſer, ſ. Serpentiſt.
Schlangenklugheit, *f.* zmijinja mudrost.
Schlangenknoblauch, ſ. Ackerknoblauch.
Schlangenkopf, *m.* zmijinja glava; (*Plotus Anhinga*), zmijoglavac; (*Cypraea Onyx*), modra užovka; (*C. caput serpentis*), velika užovka.
Schlangenköpfchen, *n.* (*Cypraea moneta*), novčić; (*Saphidia*), dugovratka.
Schlangenköpfig, *adj.* zmijoglav.
Schlangenkraut, *n.* das große —, (*Arum Dracunculus*), zmajevika, lopar; das kleine —, (*A. maculatum*), kozlac; ſ. Pfennigkraut; das gemeine —, (*Artemisia Dracunculus*), tarkanj; das europäiſche —, ſ. Froſchlöffel.
Schlangenkrone, *f.* zmijinja kruna; die falſche —, ſ. Käfermuſchel.
Schlangenkrümme, ſ. Serpentine.
Schlangenkürbiß, *m.* ſ. Schlangengurke.
Schlangenlager, *n.* zmijinjak.
Schlangenlauf, *m.* izvijanje, vijuganje.
Schlangenleib, *m.* gujasto tělo.
Schlangenlinie, *f.* vijug, motavica.
Schlangenloch, *n.* zmijinjak.
Schlangenmann, ſ. Schlangenträger.
Schlangenmord, *m.* (*Scorzonera*), zmijak, turutva.
Schlangennest, *n.* zmijinje gnězdo, zmijinjak.
Schlangen-Osterluzei, *f.* (*Aristolochia Serpentaria*), gujarka.
Schlangenpfeife, ſ. Seeſchlange.
Schlangenrachen, *m.* zmijino ždrělo.
Schlangenraupe, *f.* pisana gusěnica.
Schlangenröhre, *f.* lula, lulić; (*Serpula vermicularis*), kišna gmizavica.
Schlangenſchnirkel, *m.* (*Helix vortex*) uvojak.
Schlangenſchwanz, *m.* (*Asterias ophiura*), zmijorepka.
Schlangenſchweif, *m.* zmijin rep, rep od zmije.
Schlangenſpritze, *f.* štrcalo s cěvlju.
Schlangenſtab, *m.* zmijevac.
Schlangenſtein, *m.* zmijevik, zmijevac.
Schlangenſtern, *m.* (*Ophiura lacertosa*), gujorepka.
Schlangenſtich, *m.* ſ. Schlangenbiß; (b. Näht.) gujavica.
Schlangentödtend, *adj.* zmijomorni.
Schlangentödter, *m.* zmijomorac; ſ. Schlangen-Osterluzei.
Schlangenträger, *m.* zmijonoša; (*astr.*) zmijnik.
Schlangentreter, *m.* zmijogaža.
Schlangenumwunden, *adj.* zmijami, zmijom obavit.
Schlangenverehrer uſw., ſ. Schlangendiener uſw.
Schlangenvogel, *m.* (*Plotus*), zmijovratac.
Schlangenweg, *m.* vijugasta cesta; (*fig.*) stranputica; ein. — gehen, krivudati.
Schlangenwegdorn, *m.* (*Rhamnus colubrinus*), zmijinji pasjak.
Schlangenwendung, *f.* zavoj.
Schlangenwindung, *f.* vijug, veruga.
Schlangenwurzel, *f.* (*Ophiorrhiza*), zmijarka; ſ. Schlangenmord; Schlangenkraut.
Schlangenzahn, *m.* zmijinji zub.
Schlangenzertreter, *m.* zmijogaža.
Schlangenziſchen, ſ. Schlangengeziſch.
Schlangenzunge, *f.* (*Ophioglossum*), zmijin jezik; ſ. Schlangenzahn; (v. Menſch.) pogana usta; er hat eine —, sěca kao zmija iz kruga.
Schlangenzüngig, *adj.* (*fig.*) poganih usta.
Schlangenzwang, *m.* ſ. Schlangengras.

Schlank, *adj.* vit, vitak, tankovijast, tankovit, tanan; er hat einen —en Wuchs, tanka je stasa; — wie eine Tanne, tanka kao konopljika; tanak

Schlankel, ſ. Schlingel. [kao trs.

Schlankeln, *v. n.* dibkati se, teturkati.

Schlanken, *v. n.* teturati, dibati se; klatiti se; um die Stadt —, obijati, potucati se oko grada.

Schlankfüßig, *adj.* tankonog, vitonog.

Schlankheit, *f.* vitost, vitkost, tankovitost. [vit.

Schlankwüchſig, *adj.* vitka stasa, tanko-

Schlapp, ſ. Schlaff.

Schlapp, *m.* šljap, hlap.

Schlappbrüſtig, *adj.* kljemastih, dregljavih dojkah.

Schlappe, *f.* (Schlabbe), labrda, labrnja, ćuba; (Latſche), papuča, hlamutina; (Schaden, Verluſt), er hat eine — bekommen, ubila ga je šteta; opekao se je; der Feind hat eine — bekommen, oklapili su neprijatelja.

Schlappen, *v. n.* (ſchlabbern), hlapnuti, hlaptati; (herabhängen), otoboliti se, skljuniti se; oklopiti se, klopati; visěti; ſ. Schlarfen.

Schlapphut, *m.* oklopljen, klempav klobuk (šešir).

Schlappig, *adj.* klopav, klomav, klopast; otoboljen; (v. Kleid.) haljkav; (v. Ohren) klempav, klompav.

Schlappohr, *n.* klempe.

Schlapps, *m.* drenjo, glibonja, sumlata.

Schlaraffe, *m.* dembel, lěnivac, danguba, tepihlěb. [Schlaraffe.

Schlaraffengeſicht, *n.* lupežko lice; ſ.

Schlaraffenland, *n.* ſ. Utopien.

Schlaraffenleben, *n.* dembelisanje; ein — führen, dembelisati; er führt ein rechtes —, rodio se samo da ije i pije.

Schlarfe, *f.* pošva, papuča, hlamutina.

Schlarfen, *v. n.* hlamati, hlapati, klapati, švrcati.

Schlattern, *v. n.* šuškati.

Schlau, *adj.* lukav.

Schlaube, *f.* komuška, ljuska.

Schlauch, *m.* (z. lederner —), měh, měšina, tulum, tulumina; (im Meere) dumbeč; (Bauch), kulje; (am Lauche) bačva, bačka; (an Feuerſpr.) cěv; (*bot.*) měšinica.

Schlauchartig, *adj.* měšinast.

Schlauchboden, *m.* trusište.

Schlauchbattel, *f.* (*Oliva utriculus*), vrećasta maslinica.

Schlauchen, *v. a.* čistiti.

Schlauchfaden, *m.* (*Ascophora*), měšinka.

Schlauchförmig, ſ. Schlauchartig.

Schlauchfrucht, *f.* (*utriculus*), měšinica.

Schlauchig, *adj.* měšinast.

Schlauchkraut, *n.* ſ. Waſſerſchlauch.

Schlauchrinne, *f.* badanj.

Schlauchröhre, *f.* kablina, tuljac.

Schlauchſchicht, *f.* (*hymenium*), prevěs.

Schlauchſchichtträger, *m.* (*hymenophorum*), vrećnjak. [šinac.

Schlauchſchwamm, *m.* (*Ascidium*), mě-

Schlauchſpritze, *f.* štrcalo s cěvlju. [met.

Schlauchwerfer, *m.* (*Ascobolus*), vrećo-

Schlauchwurm, *m.* (*Vibrio utriculus*), Schlauder, *f.* sapinjač, spinjač. [měščić.

Schlauderhaft, Schlauderig, *adj.* nemaran, nehajan.

Schlaudern, *v. n.* mahati; (v. Schlitten) ošijavati se; (nachläſſig arbeiten), kojekako raditi, prtljati; er ſchlaudert, radi kao ni sebi ni svomu; (*merk.*) prodavati izpod cěne.

Schlaue, Schlauhe, ſ. Schlaube.

Schlaue, *m.* lukavac.

Schlauen, Schlauſen, *v. a.* Nüſſe —, orahe komušati.

Schlaugewandt, *adj.* hitar.

Schlauheit, Schlauigkeit, *f.* lukavost, lukavština, lukavstvo. [lukavčina.

Schlaukopf, *m.* lukavac; ein großer —,

Schlauſinn, *m.* lukavost.

Schlauſinnig, ſ. Schlau.

Schlecht, *adj.* (gerade), uprav; (ſpr.) Geld macht krumme Sachen —, gdě dukati zveče, sve upravo teče; (ſchlicht), prost; ein —es Kleid, priprosta haljina; ein —er Edelmann, prost plemić; —es Gold, nečisto zlato; ich werde — beſoldet, slabo me plaćaju; —es Brod, zločest kruh (hlěbac); d. Brod iſt —, kruh nevalja; —e Waare, loša roba; er iſt ein —er Bezahler, ni vratiša, ni platiša; mučan je za platiti; hrdjavo plaća; ein —es Haus, hrdjava kuća; ein —er Troſt, tanki razgovorci; e. —er Jäger, hrdjav lovac; der Hund hat eine —e Naſe, pas nenjuši; —e Zeiten, zla vremena; crni dani; —es Jahr, loša godina; es geht mir —, zlo mi je; —es Wetter, ružno, hrdjavo vrěme; — ausſehen, ob(h)rdjati, porušiti se; ſich — aufführen, zlo se podnositi, vladati (ponašati); es wird ihm — bekommen, skočit će mu na nos, kihat će to; das iſt gar nicht —, nije ni ta zla; (v. Menſch.) zao, hrdjav, zločest, nevaljao; ein —er Menſch, hrdja, hrdjaković, hrdjobitina; —er werden, pohuliti se; ich bin nicht —er von dir, nisam grdji od tebe; der Eine —er als der Andere, gori izza gorega; gori od gorega; der Kranke befindet ſich —, bolestniku se je dalo na zlo; d. Kranke befindet ſich —er, bolest ide na gore; mir war dabei — zu Muthe, meni bijahu krila pala; es ſteht mit ihm —, zlo je po njega; zlo stoji; —, *adv.* zlo, hrdjavo; er ſpricht — deutſch, ne-

sklapno govori němački; — und recht, pravo i zdravo. [(Flötz).
Schlechte, *f.* ſ. Schlechtigkeit; (*mont.*)
Schlechterdings, *adv.* posve, sasvim; es iſt — wahr, svakako je istina; es iſt — nicht wahr, nije ni malo istina; — nicht, nikako, nipošto, ni pod koji način; er will es — nicht, neće, te neće. [piljuh.
Schlechtfalk, *m.* (*Falco cyaneus*), piljug,
Schlechtfärber, *m.* prosti mastilac.
Schlechtheit, ſ. Schlechtigkeit.
Schlechthin, ſ. Schlechtweg.
Schlechtgeſinnt, *adj.* er iſt —, misli o zlu.
Schlechtigkeit, *f.* zloća; nevaljalost; zločestoća; hrdja.
Schlechtthat, *f.* hrdjavo, zlo dělo, zločin.
Schlechtweg, *adv.* (durchaus), svakako; (kurzweg), upravo; bez okoliša; ſagen Sie nur —: ich will nicht, recite samo izrěkom: neću; nennen Sie mich — bei meinem Namen, zovite me upravo samo imenom.
Schleck, *m.* oblaz, liznuće.
Schlecken, *v. n.* lizati; (eſſen), prcati.
Schlecker, Schleckerbiſſen, ſ. Leckermaul, Leckerbiſſen.
Schleckerei, *f.* oklizotine, oblizak.
Schleckergans, *f.* (*Anas hyperborea*), sěverna patka.
Schleckermaul uſw., ſ. Leckermaul.
Schleckkrämer, *m.* slastičar.
Schleckſpeiſe, *f.* slastno jelo.
Schleet, *n.* tavan suše; ſ. Wrack.
Schlehbaum, ſ. Schlehdorn.
Schlehblüte, *f.* cvět od crnoga trna.
Schlehblütwaſſer, *n.* vodica od trnova cvěta.
Schlehbuſch, Schlehdorn, *m.* (*Prunus spinosa*), crni trn, crni glog.
Schlehe, *f.* trnjina, kukinja, trnulja.
Schlehen, *v. n.* trnuti. [blüte uſw.
Schlehenblüte, Schlehendorn, ſ. Schleh-
Schlehengeiſtchen, *n.* (*Alucita pentadactyla*), trnova peruška. [trnovac.
Schlehenſchwärmer, *m.* (*Atychia pruni*),
Schlehmuß, *m.* pekmez od trnjinah.
Schlehwein, *m.* trnovica. [gah).
Schleichdrucker, *m.* potajni tiskar (knji-
Schleichen, *v. n.* šumati se, báditi, tapom ići, verati se, libiti se, šuljati se, vući se, krasti se; um d. Haus herum —, vrzati se, vrtljati se, šerpati oko kuće; ſich —, *v. r.* ſich in das Haus —, u kuću se uvući, ukrasti; aus dem Garten —, iz vrta se izvući, izkrasti; geſchlichen kommen, dovući se, prifuljati se, došuljati se, prilibiti se, prikrasti se; träges Blut ſchleicht in ſeinen Adern, krv mu klade po žilah; —des Fieber, ſ. Schleichfieber; im Finſtern —, izpod mukla snovati; stranputičiti; šarati; d. Pfad ſchleicht zwiſchen . . ., staza se veruga i. vije medju . . .; es ſchlich ſich eine Thräne aus ihrem Auge, suza joj otečе iz oka; —, *v. a.* (verbotene Waaren), kriomčariti, kriumčariti, kriomčiti, unositi robu kradom, kuntrabantirati.
Schleicher, *m.* potmimrak, šaralo, potmušica; stranputičar; (*Serpicula*), puzilja; (*Iguana*), legan; —, *pl.* (*Anguinei*), slěpići; ſ. Stummelſchleiche; Schleichhändler.
Schleicherei, *f.* šaranje, potmušenje; stranputičenje; (das Schleichen), šumanje, veranje.
Schleichfieber, *n.* potajna, tajna groznica.
Schleichgang, *m.* šumovlak; (*fig.*) auf Schleichgängen, tapom, izpod mukla; stranputicom.
Schleichgift, *n.* potajni otrov, spor jed.
Schleichhaut, *n.* kriomština, kuntrabant.
Schleichhandel, *m.* kriomčarenje, kriumčarenje, kuntrabant.
Schleichhändler, *m.* kriomčar, kriomičar.
Schleichmiene, *f.* vuhveno lice.
Schleichpatrouille, *f.* kriomnica.
Schleichtreppe, *f.* tajne stube (basamake).
Schleichtritt, *m.* šumovlak, tap.
Schleichwaare, *f.* kriomština, kuntrabant.
Schleichweg, *m.* tajni, tatski put; (*fig.*) ſ. Schleichgang.
Schleie, ſ. Schleihe.
Schleier, *f.* koprena, prevěs, prekrivalo, duvak*, veo; (*fig.*) d. Wahrheit ohne — ſagen, kazati golu istinu; (*bot.*) prevěs; den — nehmen, obući se u duvne; d. — der uns d. Zukunft birgt, zastor, što nam zastire budućnost
Schleierchen, *n.* (*indusium*), zastorak.
Schleiereule, *f.* (*Strix flammea*), buljina, utina, mrtvačica.
Schleierflor, *m.* poša.
Schleierfrau, *f.* koprenarka.
Schleiergewebe, *n.* koprenina.
Schleierig, *adj.* prevěšen.
Schleierlehen, *n.* žensko leno, ženski feud.
Schleierlos, *adj.* bez koprene; (*fig.*) go(l).
Schleiermacher, *m.* koprenar; —in, *f.* koprenarka.
Schleiermantel, *m.* (*fig*) plašt.
Schleiermeiſe, *f.* (*Parus caudatus*), dugorepka, mlinarčić.
Schleiern, *v. a.* prevěsiti; (eine Braut), zavěsiti; (*fig.*) zastrti, zastirati, pokriti.
Schleiernatter, *f.* (*Coluber vittatus*), ovrljasti guž.
Schleiertaube, ſ. Haubentaube.
Schleiertaxe, *f.* svatbarina.
Schleierträgerin, *f.* prevěsnica.
Schleiertuch, *n.* poša, koprenina.
Schleierumhüllt, *adj.* prevěšen, zavěšen; (*fig.*) zakriven, zastrt.
Schleierwanze, *f.* (*Cimex Gronovii*), zavěšena stěnica.

Schleifbahn, s. Gleitbahn.
Schleifbank, *f.* brusnica.
Schleifbaum, *m.* srednje vratilo.
Schleifbeinig, *adj.* švrcav.
Schleife, *f.* (Masche), šeput, petlja, mašlija*; eine — binden, svezati na šeput i. kukalj; (z. B. Hut—), vezanka, šeputka, trak; (Schlinge), petlja, zamka; (an d. Leinwand), petlja; (Schlitten), vlakulje, vlačice; s. Gleitbahn; (Werkstätte), brusarnica, brusara; (Ohr), ušice; (Bügel), ručica.
Schleifen, *v. n.* das Kleid schleift auf d. Erde, haljina se po zemlji vuče; haljina se po tlih smiče; der Schlitten schleift, saonice se ošijavaju; dieser Stein schleift gut, ovaj kamen dobro brusi; die Fischer —, ribari vuku vlak; auf dem Eise —, tociljati se, sklizati se, šukati se, smucati se; —, *v. a.* einen Buchstaben —, prevući, prevlačiti, previti glasac; (*mus.*) slěvati, sliti; (schleppen), vući, povlačiti, smucati, vucinjati, tezmati; eine Festung —, urvati, razkopati tvrdjavu; ein Schiff —, razgraditi ladju, brod; ein Knoten —, svezati na šeput i. kukalj; den Hut —, otračiti klobuk, privezati vezanku na klobuk; (am Schleifsteine), točiti, točiljiti, otočiti; (schärfen), brusiti, oštriti, naoštriti, nabrusiti; Marmor —, gladiti mramor; (*fig.*) uglađiti; e. scharf geschliffener Säbel, bridka sablja; e. geschliffener Mann, ugladjen čověk, ugladjenac; ein geschliffenes Wesen, ugladjenost.
Schleifenblume, *f.* (*Iberis*), ognjivac.
Schleifenkufe, *f.* salinci u vlakulje.
Schleifenpferd, *n.* vlakuljaš.
Schleifer, *m.* (z. B. Messer—), brusar; (am Eise), tociljač, sklizač; (*mus.*) slěvak.
Schleiferei, *f.* brusarnica, brusara; s. Schleiferhandwerk.
Schleiferhandwerk, *n.* brusarija, brusarstvo.
Schleiferin, *f.* brusarica.
Schleifhaken, *m.* brusarska kuka.
Schleifhamen, *m.* vlak.
Schleifhandel usw, s. Schleichhandel usw.
Schleifkanne, *f.* brušnjača.
Schleifkeil, *m.* klin.
Schleifmaschine, *f.* brusilo.
Schleifmühle, *f.* (Maschine), brusilo; (Schleiferei), brusionica, brusara, brusarnica.
Schleifnadel, *f.* pribadača; s. Schnürnadel.
Schleifrad, *n.* brusarsko kolo.
Schleifrebe, *f.* zaperak, krvavica; izboj.
Schleifsand, *m.* brusaći pěsak.
Schleifschale, *f.* brusaljka.
Schleifscheibe, *f.* tocilj.
Schleifschuh, s. Schlittschuh.
Schleifschüssel, s. Schleifschale.
Schleissel, *n.* obrusine, brusotine.
Schleifstein, *m.* tocilj; (Wetzstein), brus; brušnjak; ein großer —, brusina; ein kleiner —, brusić.
Schleifsteinbruch, *m.* brusnik.
Schleifsteinhändler, *m.* brusničar.
Schleifstube, s. Schleiferei.
Schleifthür, *f.* tajna vrata.
Schleiftreppe, *f.* tajne stube.
Schleiftrog, *m.* brusnica.
Schleifung, *f.* urvanje, razkop.
Schleifwasser, *n.* brusnina.
Schleifweg, s. Schleichweg.
Schleifzügel, *m.* uzdica.
Schleihe, *f.* (*Cyprinus Tinca*), linj, linjak.
Schleihenfleisch, *n.* linjakovina.
Schleim, *m.* sluz, dlen; — absondern, sluziti; (auf der Brust), dlen; (bei Zinn) ostružine.
Schleimaal, s. Schleimwurm.
Schleimanhäufung, *f.* nakup dlena.
Schleimapfel, Schleimapfelbaum, *m.* (*Crataeva Marmelos*), sluzak.
Schleimartig, *adj.* sluzast.
Schleimauswurf, *m.* hrakotine.
Schleimbeutel, *m.* sluznik.
Schleimblütig, s. Phlegmatisch.
Schleimdrüse, *f.* sluzavka.
Schleimen, *v. n.* sluziti; d. Bier schleimt, pivo čini slinu; —, *v. a.* (einen Aal), očistiti; (Zucker), skinuti pěnu.
Schleimer, *m.* (*Clibadium*), trovac.
Schleimfieber, *n.* hrakavica.
Schleimfisch, *m.* (*Blennius*), baba, ugorova majka.
Schleimfluß, *m.* sluzenje; slinjenje; sopoljenje.
Schleimhämorrhoiden, *pl.* slěpa zlatna žila.
Schleimharz, *n.* teklo-smola.
Schleimhaut, *f.* slinavica; d. Malpighische —, sluzavica.
Schleimhöhle, *f.* sluzište.
Schleimicht, *adj.* sluzast.
Schleimig, *adj.* sluzav; slinav, sopoljav; —es Mittel, sluzilo.
Schleimkapsel, *f.* sluznik.
Schleimlerche, *f.* (*Blennius Pholis*), morska ševa.
Schleimling, *m.* (*Nostoc*), nostok.
Schleimloch, *n.* slinište.
Schleimmasse, *f.* sluzina.
Schleimnatter, *f.* (*Coluber mucosus*), balav guž.
Schleimnetz, *n.* sluzavica.
Schleimruthe, *f.* čistilo (čunakah).
Schleimsack, *m.* sluznik.
Schleimsauer, *adj.* schleimsaure Salze, sluzani.
Schleimsäure, *f.* sluzna kiselina.
Schleimscheide, *f.* cěvasti sluznik.
Schleimschlange, *f.* (*Caecilia glutinosa*), lěpkavi slěpac.
Schleimstoff, *m.* sluzivo; s. Gallerte.
Schleimsucht, *f.* sluzavost.
Schleimsuppe, *f.* sluzavina.

Schleimthiere, *pl.* (*Gastrozoa*), sluznjaci.
Schleimüberzug, *m.* dleu. [Fischwurm
Schleimwurm, *m.* (*Myxine*), sluzak; s.
Schleimzucker, *m.* sluzav slador (cukar,
Schleißbaum, *m.* luč. [šećer).
Schleiße, *f.* lučka, zublja; s. Scharpie.
Schleißen, *v. n.* (v. Kleid.) činkati se; (sich abnützen), kositi se, habati se; —, *v. a.* (spalten), cěpati; Kienholz —, luč sěći, tesati; Federn —, perje čehati, čihati (čijati), češljati; Rinde —, guliti koru; Bretter —, začkati, zabrtviti daske.
Schleißenkiefer, s. Schleißbaum.
Schleißenschnitzer, *m.* lučar, zubljar.
Schleißenstamm, *m.* tešnjak.
Schleißenstock, *m* lučnjak.
Schleißer, *m.* čihač, čehač.
Schleißfeder, *f.* pero za čihanje.
Schleißföhre, s. Schleißbaum.
Schleißholz, *n.* luč; drvo za luč.
Schleißig, *adj.* izcěpan.
Schleißstein, *m.* listarac.
Schlemmen, *v. a.* Erz —, taložiti rudu; einen Graben —, razglibiti, očistiti jarak; (b. Maur.) proběliti; —, *v. n.* gumati, oblaporiti, luziti; s. Schwämmen.
Schlemmer, *m.* gumalac, gumalo, oblaporac; lužnica; (*mont.*) taložilac.
Schlemmerei, *f.* gumanje, oblaporenje.
Schlemmfaß, *n.* cědjnik.
Schlemmgraben, *m.* taložnik.
Schlemmwerk, *n.* taložište.
Schlempe, s. Schlinge; Schließ:
Schlender, *m.* s. Schlendrian; Schleppkleid
Schlenderer, *m.* šemutalo.
Schlendergang *m.* bravanje, glavrnjanje; (*fig.*) s. Schlendrian.
Schlendern, *v. n.* bavrljati, basrljati, bazdrkati, bravati, vardati, vrljati, glavrnjati, landati, lutati, basati, šmitati, šemutati, lunjati, trapati, šalabazati, durovetati, švrljati; ein wenig im Garten —, po vrtu se prohodati.
Schlendrian, *m.* gegavac, švagalo; nemariš; (*fig.*) staroputinc, starenik; das ist der alte —, svaki po svom načinu, a on po starinski; er verharrt im alten —, plete kotac ko što mu i otac.
Schlengel, *m.* puto; (am Brunn) obsěk.
Schlenkerbein, Schlenkerfuß, s. Schlotter:
Schlenkerer, *m.* šklecalo, klencalo. [bein.
Schlenkerhebe, *f.* mali vlas.
Schlenkern, *v. n.* mit den Füßen —, gicati se; mahati nogama; die Arme — lassen, razmahivati, mlatati rukama; —, *v. a.* otresti, vrljiti.
Schlenzen, s. Schlendern.
Schlepp, *m.* s. Schleppe.
Schleppbauch, *m.* trbonja.
Schleppdampfschiff, *n.* tegleći parobrod.
Schleppe, *f.* skut; die — tragen, skute držati; (am Kopfe) prěvěs; (Werk;)
Schleppeisen, *n.* vlačilo. [vlačica.
Schleppen, *v. n.* vući se, povlačiti se; das Kleid schleppt, s. Schleifen; eine —de Schreibart, razvlačit slog; eine —de Schreibart haben, razvlačito pisati; der Anker schleppt, kotva i. sidro ore; —, *v. a.* vući, smucati, vlakati, vucinjati, tezmati, ćariti, drljati; ein Schiff —, tegliti, vući ladju, brod; eine Last —, cicati breme; sich —, vući se, smucati se, polezati se; (v. Krank.) vrludati; ljumati; sich mit Einem —, slěpiti se s kim; kaum hat er sich hieher geschleppt, jedva je dopleo, došmitao i. dokoturao.
Schleppennatter, *f.* (*Coluber stolatus*), skutasti guž. [skutonosica.
Schleppenträger, *m.* skutonoša; —in, *f.*
Schlepper, *m.* vucinjalo, smucalo, tezmalo; (Schiffw.) s. Schlepptau.
Schlepperei, *f.* tezmanje, ćarenje, vlakanje. [ljina.
Schleppgewand, *n.* dugoskuta, repata ha-
Schlepphaken, *m.* kukara.
Schlepphacke, *f.* grabljine.
Schleppkette, *f.* lanac za tegljenje.
Schleppklammer, *f.*; Schleppkleid, *n.* s. Schlepphaken; Schleppgewand.
Schleppmantel, *m.* plašt dugačka skuta.
Schleppnetz, *n.* Schleppsack, *m.* privlak; (*fig.*) s. Schlampe.
Schleppschiff, *n.* tegleća ladja.
Schleppseil, *n.* uže vlačenje.
Schlepptau, *n.* jedek; ein Schiff ins — nehmen, tegliti brod, ladju.
Schleppträger, *m.* vlakulja.
Schleppwerk, *n.* vlakalo.
Schleuder, *f.* praća, praćka, pudarka; (*mil.*) samostrěl; (b. Schlittenfahren) ošijavica.
Schleuderer, *m.* praćar; (*fig.*) brzoplet, pešnjar; s. Schleuderschlange.
Schleuderleder, *n.* dno od praće.
Schleudern, *v. n.* baciti, metati iz praće; (werfen), Steine —, kamenjem se bacati; einen Stein auf Jemand —, potegnuti se kamenom na koga; er schleuderte die Keule auf ihn, pusti za njim buzdovan; auf die Erde —, brećiti, trucati, trućiti, vrljiti, tresnuti, krhnuti o zemlju; Blitze —, gromovi (koga) gadjati; —, *v. a.* in d. Arbeit —, prtljati, kidisati, pešnjati, naprećac raditi; (*merk.*) prodati, prodavati izpod cěnu, u bezcěnje; (b. Schlittenfahren) ošijavati se.
Schleudernd, *adv.* pustimice, pustimičke, vrzimice, hitimice, izručkě.
Schleuderscheibe, *f.* čiga.
Schleuderschlange, *f.* (*Coluber agilis*), žustri guž.

Schleuderschwanz, *m.* (*Lacerta caudiverbera*), vijorepka.
Schleuderstein, *m.* kamen od praće.
Schleuen, *v. a.* plákati, prati.
Schleunig, *adj.* brz; —, *adv.* brzo, odmah, umah; —st, brže bolje.
Schleunigen, *v. a.* brziti, ubrziti.
Schleuse, *f.* ustavac, ustava; d. — verschließen, ustaviti vodu; (Abzugsgraben), odtoka, provaža.
Schleusenbau, *m.* gradjenje ustave.
Schleusenboden, *m.* pod od ustave.
Schleuseneinsatz, Schleusenfall, *m.* pad ustave.
Schleusengeld, *n.* ustavarina.
Schleusenkammer, *f.* ustavište.
Schleusenmauer, *f.* zid od ustave.
Schleusenmeister, *m.* ustavar.
Schleusenräumer, *m.* provažar.
Schleusenschütze, *f.* zapor od ustave.
Schleusenthor, *n.* Schleusenthüre, *f.* vrata od ustave.
Schleusenwand, *f.* stěna od ustave.
Schleusenwehr, *n.* brana od ustave.
Schleusenzoll, *m.* s. Schleusengeld.
Schlich, *m.* šumovlak, tap; er kennt alle —e im Walde, zna za sve stranputice, kutove u šumi; (Ränke), pletke, zapletci; ich kenne seine —e, znam šta snuje; hinter Eines —e kommen, u trag ući čijim pletkam i. varkam; d. rechten —e wissen, znati postupati čim; (*mont.*) mulj, mur; (b. Schleifen), brusnina, brusotine.
Schlichfasten, *m.* muljnik, murnik.
Schlicht, *adj.* prost, priprost; —es Haar, gladka kosa; d. —e Menschenverstand, naravna pamet; ein —er Mensch, priprost čověk.
Schlichtaxt, *f.* Schlichtbeil, *n.* bradva.
Schlichtbürste, *f.* četka za pomaz.
Schlichtbutt, s. Glattbutt.
Schlichte, *f.* pomaz, skrob; s. Schlichtheit.
Schlichteisen, *n.* gladilo.
Schlichten, *v. a.* das Krumme —, krivo izpraviti; d. Zimmerholz —, bradviti, obradviti lěs; ein Brett —, postrugivati, gladiti, izgladiti dasku; d. Glas —, ravnati staklo; Felle —, postrugivati kože; (b. Schloss. usw.) gladiti; Steine —, slagati, složiti kamenje; die Haare —, razpraviti kosu; (in Ordnung bringen), razklasti; einen Streit —, razvaditi, razvadjati; zamiriti kavgu; verwickelte Händel —, razpraviti zamršene razpre; er hat ihren Streit geschlichtet, razvadio ih je; (b. Web.) den Aufzug —, mazati, skrobiti navitak; (b. Drechsl.) skružiti.
Schlichtente, *f.* s. Sägeschnäbler.
Schlichter, *m.* razvadjač; (b. Wasserb.)
Schlichtfeile, *f.* gladac. [ravnilac.
Schlichthaarig, *adj.* ugladjene kose.
Schlichthammer, *m.* gladionjak.
Schlichtheit *f* prostota, priprostina.
Schlichtherzig, *adj.* prostosrd.
Schlichthin, s. Schlechthin. [strug.
Schlichthobel, *m.* gladič, gladionjak, po-
Schlichtig, *adj.* ravan, poravnjen; (b. Web.) skroban.
Schlichtigkeit, *f.* ravnina.
Schlichtmaschine, *f.* skrobilo.
Schlichtmeissel, *m.* skružnjak.
Schlichtmond, *m.* postrugač.
Schlichtpinsel, *m.* razplavka.
Schlichtrahmen, *m.* kožarski razboj.
Schlichtstahl, *m.* gladilo.
Schlichtung, *f.* gladjenje; ravnjenje; — eines Streites, razvadja.
Schlichtzange, *f.* kožarske klěšte.
Schlick, *m.* mulj; glib, grez; (b. Schleif.) brusnina; s. Schluck.
Schlickbalken, *m.* podnjak u ustave.
Schlickboden, *m.* muljevina.
Schlickdamm, *m.* muljnjak.
Schlicken, *v. n.* kljoncati, vrcati.
Schlickerei, Schlickerfest, s. Näscherei.
Schlickergans, *f.* divja guska.
Schlickerig, *adj.* muljevit, glibovit.
Schlickermilch, *f.* gruševina, grušalina, grušava.
Schlickern, *v. n.* grušati se, ugrušati se, sgrušati se.
Schlickertasche, s. Näscher.
Schlickfall, *m.* taloženje.
Schlickfänger, *m.* glibostav.
Schlickgrund, *m.* mulj, glib, kao.
Schlickharke, *f.* razgrebło.
Schlickkrapfen, *m.* lokuma. [nanos.
Schlickland, *n.* muljevina, poloj; krš,
Schlickpflug, *m.* vodena ralica.
Schlickrolle, *f.* s. Midasehr.
Schlickwatte, *f.* glibovit gaz.
Schlickweide, *f.* bademasta vrba.
Schlickzaun, s. Schlickfänger.
Schliddern, s. Schlitten.
Schlief, *m.* brus, ocelj.
Schliefen, *v. n.* in ein Loch —, šmrcnuti, šmignuti u rupu; in die Kleider —, šmucnuti u haljine; navukariti haljine; (v. Hühnern) aus dem Ei —, izpasti, izvaliti se iz jajeta.
Schlieser, *m.* uvuk; (alt. Schuh), hlamutina; s. Muff.
Schliessig, *adj.* (v. Brode) oceljnat, brusast, zaptiven; (v. and. Speisen) prěsan, nedopečen, dvekav, dvocovan.
Schliessigkeit, *f.* oceljnatost, brusnost; zaptivnost. [nenjak.
Schliefkäfer, *m.* (*Tenebrio molitor*), braš-
Schlier, *m.* (Lehm), ilo, ilovača; s. Schleier.
Schlieren, sich, *v. r.* zamrsiti se.
Schließanker, *m.* sapinjač, spinjač.
Schließbar, *adj.* zaporan.
Schließbaum, *m.* prěvora, prěvornica.
Schließbolzen, *m.* svornjak za sponom.

Schließe, *f.* spoja, spona, sponka, zaponka, sapinjača, zaponac; (am Bolzen), zavrnjka, zapor; (Schußbrett), zapor; (in d. Mauer), sapinjač.

Schließeisen, *n.* okovi.

Schließen, *v. n.* die Thür schließt gut, vrata prilěžu; (v. Reiter) das Pferd —, geschlossen reiten, (čvrsto i. dobro) konja oklopiti, obklapati, obkoračiti, podbiti, podkapčiti; sědĕti na konju kao prikovan; (v. Schlüssel) zaključati, zaključavati; das Kleid schließt gut, dobro stoji haljina; in sich —, u sebi držati, obsizati, zaklapati; (enden), hier schließt der Brief, ovdě dospěva, dovršuje se, konči se pismo; sich —, *v. r.* sljubiti se; die Pforten schlossen sich, vrata se zatvoriše; die Soldaten — sich, vojnici se smiču; d. Blume schließt sich, cvětak se sklapa; d. Muschel schließt sich, ljuštura i. školjka se zaklapa; d. Wunde schließt sich, rana se srasta, zarasta; die Augen — sich, oči se zaklapaju; d. Bund schloß sich, savez bude sklopljen; das Jahr schließt sich, godina je na izmaku; es schließt sich, sklapa se, zatvara se; der Salat schließt sich, ločika (salata) se glaviča; —, *v. a.* (zu—), zatvoriti, zatvarati, zapréti, zapirati; (mit dem Schlüssel —), zaključati; d. Hand —, zaklopiti ruku; einen Winkel —, zaklopiti kut; die Augen —, zažeti, zažmati, sažeti, zažimati, sklopiti, zaklopiti oči; zažmuriti očima; trenuti; (sterben), zažmuriti za navěk; ich konnte kein Auge —, nisam mogao oka zavesti; nisam mogao trenuti i. oka sažeti; mit geschlossenen Augen, žmurećke, zažmurke; Einen in Ketten —, okovati (koga); metnuti i. postaviti u gvoždje; Einen krumm —, s. Krumm; um Jemand einen Kreis —, okružiti, obkoliti koga; in geschlossenen Reihen, momak do momka, na alaje; ein geschlossenes Land, oklopljena zemlja; eine geschlossene Wiese, zabranjena livada; e. geschlossene Gesellschaft, osebno družtvo; e. geschlossener Ball, sukroman ples; e. geschlossenes Ganzes, odlučena cělica; die Hände in einander —, sklopiti ruke; Einen in seine Arme —, ogrliti koga; Einen an sein Herz —, prigrliti koga; geschlossen, (*bot.*) zatvoren; geschlossene Zeit, zavez; ein geschlossenes Handwerk, stegnut zanat; ein Bündniß usw. —, sklopiti savez itd.; Freundschaft —, svezati prijateljstvo, sprijateljiti se; einen Vertrag —, sklopiti, učiniti pogodbu i. ugovor; ugovoriti; Frieden —, učiniti, ugovoriti, uglaviti, utvrditi mir; eine Ehe —, s. Ehe; (beendigen), završiti, dovršiti, okončati, dočeti; den Reichstag —, zaglaviti sabor; ein Protokoll —, završiti zapisnik; die Reihe —, s. Reihe; sein Leben —, razstaviti se sa životom; (einen Schluß ziehen), izvoditi, izvesti (što); suditi (po čem); zaključavati; von diesem auf jenes —, izvoditi ovo iz onoga; s. Schließen; (spr.) Ehen werden im Himmel geschlossen, Bog ženi i udaje.

Schließer, *m.* ključar; (in Gefängnissen) tamničar; —in, *f.* ključarica.

Schließeramt, *n.* ključarija, ključarstvo.

Schließerei, *f.* s. Gefängniß.

Schließfeder, *f.* zapirači tetik; s. Schleißfeder.

Schließfrucht, *f.* (*achaena*), rožka.

Schließgeld, *n.* tamničarina.

Schließgevierte, *n.* četvorac.

Schließhaken, *m.* žabica.

Schließkappe, *f.* skoba.

Schließkette, *f.* zapirači lanac.

Schließkohl, *m.* glavati kelj; s. Schließkraut.

Schließkorb, *m.* zaklopna košarica.

Schließkraut, *n.* glavatica, glavato zelje.

Schließlich, *adj.* poslědnji, napokonji; —, *adv.* napokon, najposlě; na poslědak; — entscheiden, konačno rěšiti.

Schließmuskel, *m.* skupljaica.

Schließnagel, *m.* zaporanj.

Schließpaß, *m.* cěpač.

Schließriegel, *m.* zavor, zavoranj, zavora.

Schließsäge, *f.* uzana pila.

Schließsalat, *m.* glavata salata, glavatica.

Schließung, *f.* zatvaranje, zatvor; zapiranje; s. Schluß.

Schliff, *m.* brusak; brusnuće; einen — thun, brusnuti; das Messer hat einen schönen —, nož je lěpo nabrušen; s. Schleiffel.

Schliffel, *m.* suklata, sumlata; truntaš.

Schliffläche, *f.* osvětlana ploha.

Schlimm, *adj.* zao; die Sachen gehen —, stvari idu naopaku; —er Weg, hrdjav put; —es Wetter, ružno, hrdjavo vrěme; —e Augen, vredovne oči; ein —er Finger, ranjav, bolestan prst; mir ist —, zli mi se, pozlilo mi se, stužuje mi se, muka me hvata, mučno mi je; mir wird ganz — dabei zu Muthe, strah me poduzima; ein —er Hund, hud pas; eine —e Frau, zla, huda žena; sehr —, zao i opak; er ist dabei — weggekommen, zlo je prošao; —e Zeiten, s. Schlecht; im —sten Falle, ako bude za nevolju; ein —es Kind, zloća, zloćo.

Schlimmen, Schlimmern, s. Verschlimmern.

Schlimmheit, *f.* zloća.

Schlinden, s. Schlingen.

Schlindern, *v. n.* s. Schleifen, *v. n.*

Schlingstrauch, *m.* (*Viburnum Lantana*),

šibikovina; kamišovina; (*V. Opulus*), hudika, hudljika (udika); ſ. Sumach.

Schlinge, *f.* (Maſche), petlja; mach eine —, sveži na šeput; (zum Fangen), zamka, zamčica, vigov, omča; eine — um d. Kopf werfen, zamaknuti (komu) omču za vrat; (Öſe), sponka, punjka; (*fig.*) Einem eine — legen, zametnuti komu mrežu, naměstiti komu pletke; der — entgehen, izmaći; den Kopf aus der — ziehen, izkobeljati se, izkopreati se; (*bot.*) vitica, stržaja; ſ. Schlingbaum.

Schlingel, *m.* mamlaz, zinzov; ein fauler —, lěnština, drenjo.

Schlingelei, *f.* lopovština, mamlaztina.

Schlingelhaft, *adj.* lopovski, mamlazki.

Schlingeln, *v. n.* mamlazovati.

Schlingen, ſich, *v. r.* viti se, uvijati se, ovijati se, povijati se, plesti se; die Bohnen — ſich um die Stangen, grah (pasulj) se vije oko tačke; die Rebe ſchlingt ſich um den Baum, loza se povija oko drveta; der Bach ſchlingt ſich durch das Thal, potok se vije i. veruga dolinom; der Weg ſchlingt ſich durch den Wald, put krivuda šumom; ſich um den Fuß —, omotati se oko noge; —, *v. a.* omotati, oviti, ovijati; izverugati; ein. Lorbeerzweig um Eines Scheitel —, lovorikom koga ověnčati; er ſchlang ſeinen Arm um ihren Nacken, sklopi joj ruke oko vrata; savi joj se oko grla i. vrata; Tänze —, kolo izvoditi, igrati; die Arme in einander —, prekrstiti ruke; (mit einer Schlinge befeſtigen), zapetljati, spetljati, petljati; (ſchlingen), proždrěti, proždirati, ždrknuti, žderati; er will Alles in ſeinen Bauch —, sve hoće da požđere; (ſchlucken), gutati, gucati; ſ. Verſchlingen.

Schlingenlegen, *n.* nastavljanje vigovah.

Schlinger, *m.* povijač, ovijač; gucalo; (*Python*), kravosas.

Schlingern, *v. n.* migoljiti se.

Schlingerſchlag, *m.* vrdnuće.

Schlingfaden, *m.* vitica, stržaja.

Schlingkraut, *n.* povijuša; pletenac.

Schlingkuhle, *f.* izjelica, žderonja.

Schlingpflanze, *f.* ſ. Schlingkraut.

Schlingrabe, *m.* (*Haliaeus Carbo*), morski vran, lapišdo.

Schlingſucht, ſ. Freßſucht.

Schlingwurm, *m.* ſ. Maulwurfsgrille.

Schlinkſchlank, *m.* loncija, pangaloz, pušt.

Schlinkſchlanken, *v. n.* bezposličiti, klinčiti.

Schlipp, *m.* rogalj u haljine.

Schlippe, *f.* skutovi; (Gaſſe), medjukuća.

Schlippen, ſ. Schlüpfen.

Schlippermilch; **Schlippern**; **Schlippwurz**, ſ. Schlickermilch; Schlickern; Natterwurz.

Schlitten, *m.* saoni, sane; (ein kleiner —, Schlittchen), saonice, sanjke; — fahren, sanjkati se; er fuhr zu — dahin, odsanjkao se je onamo; ein wenig — fahren, prosanjkati se.

Schlittenbahn, *f.* saonik, sanik.

Schlittenbalken, ſ. Schlittenbaum.

Schlittenbaum, *m.* salinac, salenik.

Schlittendeichſel, *f.* ruda u saonih.

Schlittener, **Schlittenfahrer**, *m.* sanjkalac, sanjkač.

Schlittenfahrt, *f.* sanjkanje; eine — anſtellen, prosanjkati se.

Schlittenhaken, *m.* ſ. Schiebeſtange.

Schlittenkaſten, *m.* lubura od saonih.

Schlittenkufe, *f.*, **Schlittenlauf**, ſ. Schlittenbaum.

Schlittenpferd, *n.* konj-saonar, konj pod saonicami.

Schlittenrad, *n.* kolo u saonih.

Schlittenreiſe, *f.* put na saonih.

Schlittenſchelle, *f.* praporac, klepetce (za sanjkanje).

Schlittenwetter, *n.* vrěme za sanjkanje.

Schlittenzeug, *n.* saonska sprava.

Schlitter, ſ. Schlittenbaum.

Schlittſchuh, *m.* kliza, lěžma (ližma); — laufen, klizati se (na klizah, lěžmah).

Schlittſchuheiſen, *n.* salinčić (u klize, lěžme).

Schlittſchuhfahrer, **Schlittſchuhläufer**, *m.* klizač, lěžmar.

Schlitz, *m.* (an Kleid.) prostriž, razstriž, razstrižak; (Schnitt), razpor, razporak, parnica, razrez; prorez; einen — machen, parnuti; (mit der Scheere) prostrići; (*anat.*) razporak; (*arch.*) izrez; (Spalt), cěpotina.

Schlitzauge, *n.* uzanoka.

Schlitzäugig, *adj.* uzanih očijuh.

Schlitzeiſen, *n.* razsěk.

Schlitzen, *v. a.* parnuti, parati; Einem den Bauch —, proparati, razporiti komu trbuh; e. Ohr —, rovašiti, naséći uho; einen Fiſch —, kalati ribu; (b. Tiſchl.) zaušiti; (ſpalten), razcěpiti; (Sammt —), razsěcati.

Schlitzfenſter, *n.* uzan prozor.

Schlitzgraben, *m.* odtoka.

Schlitzig, *adj.* prostrižen; naséčen.

Schlitzmantel, *m.* prostrižnjak.

Schlitzmeſſer, *n.* ſ. Lancette.

Schlitzſchnecke, *f.* (*Fissurella*), razporak.

Schlodde, *m.* odrlija, odrpanica, dronjo.

Schlodern, *v. a.* poiliti, namazati ilovačom.

Schlofen, *v. a.* prepredati.

Schlohweiß, *adj.* (*fig.*) běl kao jaje.

Schlove, *f.* provala, dera u sipu).

Schloven, *v. a.* ein Schiff —, razgraditi brod.

Schlorfen, **Schlorfer**, ſ. Schlarfen, Schlarfe.

Schloß, *n.* (Flinten—), oganj (od puške), puščana gvoždja, taban*, tabandže; (Schließer), sapinjača, zaponac; (mit

einem Schlüſſel), ključanica; (Riegel), brava; (Vorleg—), katanac, lokot; — und Riegel, zaklop; unter — und Riegel ſtellen, zaklopiti što; unter — und Riegel halten, držati što pod ključem; ein — vorlegen, oběsiti katanac i. lokot o što; (*fig.*) Einem ein — vor d. Mund legen, svezati komu uzao na jeziku; ſ. Schlußbein; (am Reife), šeper, praća, svez; (am Segel), prěponka; (an Muſcheln), zamak; (Burg), grad; (Kaſtell), vis; (Wohnſitz), dvor; (*fig.*) Schlöſſer in die Luft bauen, kule po oblaku zidati; auf ihn hätte ich Schlöſſer gebaut, na njega bih se bio oslonio kao na planinu; do glave bih se bio na njega pouzdao.

Schloßaufſeher, *m.* dvornik; visar.
Schloßbalken, ſ. Schlußbalken.
Schloßband, *n.* (b. Muſcheln), veza.
Schloßbeamte, *m.* dvorski urednik.
Schloßbein, ſ. Schlußbein.
Schloßberg, *m.* podvisje, podgradje.
Schloßbeutel, *m.* kesa sa sponom.
Schloßbewohner, *m.* visanin; gradsko, dvorsko čeljade.
Schloßbier, *n.* gospodsko pivo.
Schloßblatt, *n.* daščica, košulja (u brave).
Schloßblech, *n.* ſ. Schloßblatt; (an Flint) pločica, daščica (u puške).
Schloßblecheiſen, *n.* daščičar.
Schloßbrunnen, *m.* zdenac u visu, dvoru.
Schloßdame, *f.* dvoranka; ſ. Schloßfrau.
Schloße, *f.* grad, tuča, led.
Schloßen, *v. i.* pada grad, tuča.
Schloßenei, *n.* jajast bělutak.
Schloßenkorn, *n.* zrno od grada.
Schloßenregen, *m.* kiša i grad.
Schloßenſchauer, *m.* lonja od grada.
Schloßenſtein, *m.* salutak.
Schloßenſturm, *m.* bura uz grad.
Schloßenwetter, *n.* grad, tuča.
Schloßenwolke, *f.* gradonosan oblak.
Schlöſſer, (Schloſſer), *m.* bravar; —in, *f.* bravarica.
Schlöſſerarbeit, *f.* bravarina, bravarski posao, bravarsko dělo.
Schlöſſerblech, *n.* bravarska pločevina, bravarski lim.
Schlöſſerei, *f.* bravarija.
Schlöſſergeſell, *m.* bravarski dětić (kalfa).
Schlöſſergewerk, Schlöſſerhandwerk, *n.* bravarstvo, bravarija.
Schlöſſermeiſter, *m.* bravarski majstor.
Schlöſſerwerkſtatt, *f.* bravarnica.
Schloßfeder, *f.* štenac.
Schloßfenſter, *n.* prozor od visa, dvora.
Schloßfrau, *f.* gospodarica od grada, dvora; ſ. Schloßdame.
Schloßgeſeſſen, *adj.* gradodržni.
Schloßgeſinde, *n.* dvorska, gradska družina.
Schloßgraben, *m.* obrov grada, dvora.
Schloßgrund, *m.* podgradje, podvisje.
Schloßhauptmann, *m.* naddvornik.
Schloßherr, *m.* gospodar grada, visa, dvora.
Schloßherrſchaft, *f.* gradska, dvorska gospoda.
Schloßhof, *m.* podvorje, podgradje, podvisje.
Schloßholz, *n.* svora (u broda).
Schloßkirche, *f.* gradska, dvorska crkva.
Schloßknochen, *m.* ſ. Schlußbein.
Schloßkraut, *n.* (*Eupatorium cannabinum*), konopljuša, slavljika.
Schloßleiſte, *f.* (in Muſcheln), zamačna lětvica.
Schloßmacher, *m.* ognjar, gvoždjar.
Schloßmauer, *f.* platno od grada, visa, dvora, dvorsko platno.
Schloßnagel, *m.* bravarski klinac; (Schlußnagel), svornjak; ſ. Preßnagel.
Schloßpforte, *f.* vrata od grada, visa, dvora.
Schloßplatz, *m.* preddvorje, dvorište.
Schloßrad, *n.* zatvoraće kolo.
Schloßriegel, *m.* zavor, krakun, zasunka.
Schloßſchild, *m.* štitac od brave.
Schloßſtein, ſ. Schlußſtein.
Schloßthor, *n.* Schloßthüre, ſ. Schloßpforte.
Schloßthurm, *m.* gradski toranj.
Schloßverwalter, *m.* dvornik.
Schloßvogt, *m.* dvorski.
Schloßwall, *m.* obkop grada, dvora.
Schloßweg, *m.* put u grad, dvor.
Schloßweiß, *adj.* běl bělcit; běl kao jaje.
Schloßwurz, *f.* (*Artemisia Abrotanum*), božje drvo.
Schloßzahn, *m.* (in Muſcheln), zamački zubac.
Schloßzirkel, *m.* zaporni šestar.
Schlot, ſ. Rauchfang; Abzugsgraben.
Schlote, *f.* bečka, bačka; ſ. Rohrkolbe.
Schlotfeger, Schlotkehrer, *m.* dimnjačar.
Schlotkappe, *f.* dimnjačarska kapa.
Schlottenblume, *f.* (*Anemone Pulsatilla*), sasa.
Schlotter, ſ. Klapper.
Schlotterapfel, *m.* zukvaja.
Schlotterbein, *n.* šklecalo, klencalo.
Schlotterbeinig, *adj.* šklecav, klecav (klencav).
Schlotterei, *n.* zvečeće jaje.
Schlotterfaß, *n.* voděr.
Schlotterfuß uſw., ſ. Schlotterbein.
Schlottergang, *m.* trtanje; er hat einen —, trta, klecaju mu noge kad hodi, tropeć hodi.
Schlotterhoſe, *f.* šalvare.
Schlotterig, *adj.* klapav, klopav, klempav; (v. Kleid.) haljkav; — einhergehen, ſ. Schlottern.
Schlotterkopf, *m.* klempava, razklomana glava; er hat einen —, klima mu glava.
Schlottermilch, ſ. Schlickermilch.
Schlottern, *v. n.* klapati, klempati; die Knie — ihm, klecaju mu noge; (v. Kleid) haljkav biti, visěti; (b. Gehen) trtati, tropiti, vrludati; kloncati, šklecati, klecati, klencati; geſchlottert kommen, doteturati, doklencati; (b. Arbeiten) švrljati, mrdati.

Schlotterohr, *n.* klempe. [tergang.
Schlotterschritt, *m.* trčav korak; s. Schlot-
Schlottervogel, s. Kibitz.
Schlucht, *f.* klanac, gudura; sutina, toka; (Wasser—), jaruga. [kati.
Schluchtern, *v. n.* djiknuti, buknuti, dji-
Schluchzen, *v. n.* štucati, skucati; b. Weinen) jecati, zajeziti se, zakocenuti se, zacenuti se.
Schluchzen, *n.* jecanje; zakocenuće; štucanje; s. Schluchzen, *m.*
Schluchzen, *m.* štucavica, skucavica, ikavka, skucalac; er hat den —, skuca, štuca i. ica mu se.
Schluck! *int.* guc!
Schluck, *m.* gucaj, gutaj, gutljaj; srk, srkalj, srčak; einen — thun, gucnuti, gunuti; pinuti, srknuti, cvrknuti; auf einen —, na dušak; ein — Wasser, napitak vode.
Schlucke, *f.* s. Schluchzen, *m.*
Schlucken, *v. n.* gutnuti, gucnuti, gutati; guckati; beschwerlich —, imati gutavicu; (gierig essen), oblo jesti; (spr.) er kann gut —, jede kao mećava; Blasen und — ist schwer, mučno je i duhati (duvati) i srkati; (*fig.*) proždrěti; s. Schluchzen.
Schlucken, *m.* s. Schluchzen, *m.*
Schluckente, *f.* (*Anas longirostra*), patkakljunača.
Schlucker, *m.* izješa, izjelica; ein armer —, puki sirâk, siromah; (ver) kukavica; s. Schlingrabe.
Schluckerei, *f.* gumanje.
Schluckern, *v. n.* teturati, njihati se.
Schluckfieber, *n.* skucavica, ikavica.
Schluckweise, *adv.* gutajkě.
Schludderig, Schludern, s. Schlotterig usw.
Schlundern, *v. a.* šundrati, brgljati.
Schluff, Schluffig, *adj.* vlažan; (*fig.*) ne-
Schluff, *m.* (wdm.) těsnac. [maran.
Schluft, *f.* gudura, sutina; (Wasserriß), jaruga, dràga; (*fig.*) ojdana, opajgora.
Schluftloch, *n.* zjalo, ždrělo, ušće.
Schlummer, *m.* drěm, drěmež; in — gerathen, zadrěmati; (Schlaf), san; (Tod), věčni sanak; seine Seele liegt immer in einem —, duša mu jednako drěma.
Schlummerer, *m.* drěmalo, drěmljivac.
Schlummerfieber, *n.* drěmavica.
Schlummerhügel, s. Grabhügel.
Schlummerkopf, s. Schlafkopf.
Schlummerkorn, *n.* drěmak.
Schlummerkraft, *f.* uspavačnost.
Schlummerkraut, *n.* uspavaća bilina.
Schlummerlager, *n.* drěmalište.
Schlummerlied, *n.* uspavanka.
Schlummerlos, *adj.* bezsan; ich habe die ganze Nacht — zugebracht, svu noć nisam zadrěmao. [vanje.
Schlummerlosigkeit, *f.* bezsanost, nespa-
Schlummern, *v. n.* drěmati; zadrěmati; ein wenig —, einen Schlummer —, prodrěmati; sanft —, sladko spavati; im Grabe —, u grobu počivati; (von Gedankenlosen), ćmavati.
Schlummerstätte, *f.* drěmalište.
Schlummerthier, *n.* klebecan, bleka.
Schlummertrunken, *adj.* drěmovan.
Schlummerwirkend, *adj.* uspavaći.
Schlumpe, *f.* drolja, luncupa, copa, smucka, loća.
Schlumpen, *v. n.* visěti, haljkav biti.
Schlumpen, *m.* repata haljina.
Schlumpig, *adj.* haljkav, loćav.
Schlund, *m.* zjalo, zjatno; (Speisenröhre), jednjak, požirak; grlo; (*fig.*) zjalo, zjatno; (Rachen), ždrělo; (im Meere), vrtlog; (an Kanen) grlo; (Abgrund), propast, bezdan; (*bot.*) ždrělo.
Schlundbräune, *f.* žar i. zapala jednjaka.
Schlunddrüse, *f.* žlězda od ždrěla.
Schlundkopf, *m.* berišaljka.
Schlundkopfblutader, *f.* žila od berišaljke.
Schlundkopfmuskel, *m.* mišica od berišaljke.
Schlundkopfnerve, *m.* živac berišaljke.
Schlundkopfschlagader, *f.* kucavica berišaljke.
Schlundröhre, *f.* požirak, jednjak.
Schlung, *m.* gucaj; zalogaj; (b. Tischl) zamrs; zapletak. [bikovine.
Schlungbeere, *f.* bobulja od budike, ši-
Schlungröhre, *f.* srkalo; s. Schlundröhre.
Schlunk, s. Schlund.
Schlunken, Schlunkern, s. Schlottern.
Schlupe, *f.* (Schiffbau.) ladjica, barka; (Schlupenkohl), šumarica; obraslica.
Schlupf, *m.* šmrc, šmrcaj, šmig; einen — thun, s. Schlupfen; einen — in die Tasche thun, brbučiti (rukom) u džep; (Ort), těsnac; (Erdabsitzung), odronak.
Schlupfe, s. Krieche.
Schlüpfen, (Schlupfen), *v. n.* šmugnuti, šmrcnuti, šmignuti; in ein Loch —, puznuti, uvući se u rupu; aus der Hand —, omaći se, izmaći se; s. Schliefen; (*fig.*) es schlüpfte mir dies Wort unwillkührlich über die Lippen, nehotice mi se ota rěč izlanù; über etwas leicht hin —, premaći se preko čega.
Schlüpfer, *m.* šmrcalo, šmigalo; s. Muff.
Schlüpfern, *v. n.* es schlüpfert, klizko i. klizavo je.
Schlupffliege, s. Schlupfwespe.
Schlupfhafen, *m.* zavětrina, zavětrište.
Schlupfkäfer, *m.* (*Tenebrio Molitor*), bra-
Schlupfkönig, s. Zaunkönig. [šnenjak.
Schlupfloch, *n.* rupa, škrapa; jazvina; začkoljina; s. Schlupfwinkel.
Schlupfpforte, *f.* tajna vrata.
Schlüpfrig, *adj.* klizak, klizav, sklizak, sklizav; ein —er Weg, klizavica; —

wie ein Aal, opuzao i popuzljiv kao jegulja; das iſt ein —er Beweis, ovaj dokaz nedrži; (unſittlich), sraman, sablazniv, smutljiv; (gefährlich), opasan.

Schlüpfrigkeit, *f.* klizkoća, sklizkoća; (*fig.*) sramnost, sablaznivost, smutljivost.

Schlupfthor, *n.* tajna vrata.

Schlupfwespe, *f.* (*Ichneumon*), najezdnik.

Schlupfwespenartig, *adj.* —e Inſekten, (*Ichneumonodea*), najezdnjaci.

Schlupfwinkel, *m.* skrovište; kut; ſ. Schlupfloch.

Schlupfkauf, *m.* negleduša, ćor-pazar.

Schlupmeiſter, *m.* ladjičar.

Schlüren, *v. a.* šundrati.

Schlurf, *m.* srk, srkalj, srčak; einen — thun, srknuti.

Schlürfen, *v. a.* srknuti, cvrknuti; srkati, srkutati; ſich ſatt —, nasrkati se; —, *v. n.* ſ. Schlarfen.

Schlurig, ſ. Schlampig.

Schlurk, ſ. Schlund.

Schluſe, *f.* zaponac.

Schluß, *m.* (das Schließen), zatvaranje, zapiranje, zaklapanje, zaključavanje; der — des Thores, zaključaj vratah; d. — des Gewölbes, zagvoždjaj svoda; (Ende), dospětak, konac, okončaj, svršetak, završetak, zaglavak; zum Schluſſe ſchreiten, završivati; z. Schluſſe eilen, goniti kraju; zum Schluſſe des Briefes, na kraju pisma; er kam zum Schluſſe, došao je na završetak i. završak; der — einer Rede, zaglavak besěde; den — einer Sache machen, završiti što; der Reiter hat einen guten —, čvrsto obklapa konja; (vom) sklop; (an der Schere), svor; svez; d. Thüre hat einen guten —, vrata se zaklapaju; (*mont.*) podporište; (Ent—), nakana; odluka; (*log.*) izvod, izvodak (zaključak); sud; slědstvo; einen — von etwas auf etwas machen, izvoditi što iz čega; suditi po čem; daraus ziehe ich den —, odatle izvodim; (*ratiocinium*), razsudak; ſ. Schluß-bein, Schlußſtein.

Schlußact, *m.* zaglavni, konačni čin.

Schlußantrag, *m.* konačni predlog.

Schlußarm, *m.* podporanj.

Schlußart, *f.* način, vrst izvodjenja.

Schlußbalken, *m.* šlěme.

Schlußbein, *n.* stidna kost.

Schlußbemerkung, *f.* završna opazka; opazka na kraju.

Schlußbericht, *m.* završno izvěšće, završna izvěst.

Schlußbilanz, *f.* završna, konačna razměra.

Schlußchor, *m.* završni lik.

Schlußconſonant, *m.* dočetni suglasac.

Schlüſſel, *m.* ključ; (ein. Uhr), ključić; der — eines Landes, ključanica, dvari zemlje; (bei Schuſtern) podbijač; (Schiffw.) ſ. Schloß.

Schlüſſelader, ſ. Schlüſſelbeinader.

Schlüſſelbart, *m.* sěkirica (u ključa).

Schlüſſelbein, *n.* ključ, ključica.

Schlüſſelbeinader, *f.* podključna žila.

Schlüſſelbeinmuskel, *m.* podključna mišica.

Schlüſſelbein-Schlagader, *f.* podključna kucavica i. odihavica.

Schlüſſelblume, *f.* (*Primula*), jagorčina, jagorčika, jagorčevina, jaglac, vesnačak; die blaue —, ſ. Lungenkraut.

Schlüſſelblümler, *pl.* (*Primulaceae*), jagorčevine.

Schlüſſelbüchſe, *f.* ključ (za pucanje); pušćica.

Schlüſſelbund, *m.* ključi, ključevje.

Schlüſſeldorn, *m.* jezičak, srčanik u brave.

Schlüſſelgeld, *n.* ključarina.

Schlüſſelhaken, *m.* ključnjak.

Schlüſſelkette, *f.* lančić za ključe.

Schlüſſelkraut, ſ. Seifenkraut.

Schlüſſelloch, *n.* ključana rupa, ključište.

Schlüſſelring, *m.* kolut za ključe; ſ. Ring.

Schlüſſelrohr, *n.* cěv od ključa.

Schlüſſelſchild, *m.* štitić u brave.

Schlüſſelſenke, *f.* ključnjak.

Schlußerkenntniß, *n.* završna, konačna presuda.

Schlußfall, *m.* dočetni pad.

Schlußfaſſung, *f.* odluka.

Schlußfolge, *f.* poslědak.

Schlußfolio, *n.* završni list.

Schlußform, *f.* način izvodjenja, izvodka.

Schlußgemäß, Schlußgerecht, *adj.* doslědan.

Schlußgeſang, *m.* dopěvka.

Schlußjahr, *n.* poslědnja godina.

Schlüſſig, *adj.* nakan; — werden, odlučiti.

Schlußkeil, *m.* klin (u vitla).

Schlußkette, *f.* suslědstvo; niz od izvodakah.

Schlußlauf, ſ. Schlußfall.

Schlußleiſte, *f.* završak.

Schlußmäßig, ſ. Schlußgemäß.

Schlußprüfung, *f.* glavni izpit.

Schlußpunkt, *m.* poslědnja točka, piknja.

Schlußrechnung, *f.* završni, zaglavni račun.

Schlußrecht, Schlußrichtig, *adj.* doslědan.

Schlußrede, *f.* završna, zaglavna besěda; ſ. Syllogismus; Epilog.

Schlußreif, *m.* skrajnji obruč.

Schlußreihe, ſ. Schlußkette.

Schlußreim, *m.* dočetni slog i. srok.

Schlußſäge, ſ. Schließſäge.

Schlußſatz, *m.* poslědica, slědstvo.

Schlußſchrift, *f.* završni spis.

Schlußſtein, *m.* zagvozda, zaglava.

Schlußſtück, *n.* zaglavak, završetak.

Schlußüberſicht, *f.* pogovor.

Schlußurtheil, *n.* konačna presuda.

Schlußvermögen, *n.* izvodnost; razsudnost; (*merc.*) konačni imutak.

Schlußvertheidigung, *f.* završna obrana.

Schlußvocal, *m.* dočetni (samo)glasac.

Schlußvorhaltung, *f.* završna opomena.

Schlußwort, *n.* poslědnja rěč; (*fig.*) zaglava, završetak.
Schlußzettel, *m.* sklopka, mešetarski list.
Schlußziegel, *m.* crěp.
Schlußzierath, *f.* dočetni ures.
Schlußzusatz, *m.* završni dodatak.
Schlutholz, *n.* razporanj.
Schlutte, ſ. Schlampe; Judenfiſche.
Schlutten, ſ. Schlottern.
Schlutterkraut, *n.* (*Iris Pseudacorus*), divlji sabljić, vodena perunika.
Schmach, *f.* prěkor, sramota; poruga, ruga, rug; — anthun, osramotiti, obružiti; — über dich! crn ti obraz!
Schmachbedeckt, Schmachbeladen, Schmachbelaſtet, *adj.* osramoćen.
Schmachrede, *f.* pogrdna besěda.
Schmachſäule, ſ. Schandſäule.
Schmachtähre, *f.* kukavan klas.
Schmachten, *v. n.* er ſchmachtet vor Durſt, žedja ga je zapalila, osvojila; er ſchmachtet vor Hitze, vrućina ga je požegla; nach etwas —, smagnuti za čim; im Kerker —, kapati, čamiti u tamnici; nach Einem —, čeznuti, ginuti za kim.
Schmachten, *n.* čeznuće, ginuće.
Schmachtend, *adj.* čeznući, ginući.
Schmachthals, Schmachthans, *m.* gladiš, gladuš.
Schmächtig, *adj.* (ſchlank), vitak, tankovit; (hungrig), lačan; — wie ein Wolf, gladan kao vuk; (ärmlich), kuburan,
Schmächtkorn, *n.* kukavno zrno. [prten.
Schmächtling, *m.* tankovija.
Schmachtriemen, *m.* poprug; den — umſchnallen, opasati se likom.
Schmachvoll, *adj.* prěkoran, sramotan.
Schmack, *m.* (*Rhus coriaria*), ruj.
Schmackdunge, ſ. Rohrkolbe.
Schmacken, *v. n.* (b. Eſſen), mlěskati; (b. Küſſen), cmoknuti, cmakati.
Schmackgar, *adj.* rujem učinjen i. ustrojen.
Schmackhaft, *adj.* tečan, slastan, smočan, sladak; dobar za jelo.
Schmackhaftigkeit, *f.* tečnost; slast, tek.
Schmacklos, *adj.* netečan.
Schmackſchwarz, *adj.* rujem ocrnjen.
Schmäd, ſ. Schmerle.
Schmadderbuch, ſ. Makular.
Schmadderer, *m.* črčkalo, švrakalo.
Schmaddern, *v. a.* črčkati, piskarati, drljati, švrakati, načrčkati, našvrakati.
Schmadderwerk, *n.* piskarina, drljanina.
Schmähbrief, *m.* psovno pismo.
Schmähen, *v. a.* psovati, opsovati, ružiti, obružiti, grditi.
Schmähen, *n.* psovnja, ružnja, grdnja.
Schmähend, *adj.* psovni.
Schmäher, *m.* psovač.
Schmähhandel, ſ. Injurienproceß.
Schmählich, *adj.* prěkoran, sramotan; eine —e Hitze, strašna vrućina.
Schmählichkeit, *f.* prěkornost, sramotnost.
Schmählied, *n.* pogrdna pěsma.
Schmähluſt, *f.* zlorěčitost. [psovati.
Schmährede, *f.* psovka; —n ausſtoßen,
Schmähſchrift, *f.* pogrdno pismo; rugopis; ſ. Pasquill.
Schmähſucht, *f.* zlorěčitost.
Schmähſüchtig, *adj.* zlorek.
Schmähſüchtige, *m.* psovač, zloreka.
Schmähung, *f.* psovka; ſ. Schmähen, *n.*
Schmähwort, *n.* psovka.
Schmal, *adj.* uzak, uzan; — vom Leibe ſein, tanak biti; ein —er Pfad, tanka staza; —e Koſt, ogodna hrana; — leben, oskudno, prteno življeti, jedva sastavljati; (wdm.) mršav; Einem —e Biſſen geben, rezati komu na tanko.
Schmalbäckig, *adj.* suha lica; spao s mesa.
Schmalbäuchig, *adj.* vitka trbuha.
Schmalbeet, *n.* gredica.
Schmalbiene, *f.* (*Hylaeus*), tankovica.
Schmalblätterig, *adj.* uzkolist, uzana lišća.
Schmalbock, *m.* (*Leptura*), tankorepka.
Schmäle, *f.* užina; uzkoća.
Schmälen, *v. n.* vikati, bučiti (na koga); den ganzen Tag —, vas dan lajati.
Schmalente, *f.* (*Anas Boschas*), divlja patka.
Schmaler, *m.* uzilo.
Schmälerer, *m.* zakidač, krnjilo.
Schmälern, *v. a.* (ſchmäler machen), uziti; suziti, stěsniti; (kleiner machen), maliti, omaliti, umaliti; die Gränzen —, stegnuti granicu; Eines Einkünfte —, stisnuti komu dohodak; Lehn —, podrezati (komu) plaću; Eines Ehre —, oštetiti komu obraz; Eines Verdienſte —, zakidati čije zasluge; Eines Rechte —, krnjiti, okrnjiti, uštrbiti čije pravice, prava; die Unkoſten —, obaliti trošak; ſich —, *v. r.* suziti se; hier ſchmälert ſich d. Thal, ovdě je dolina sve uža, ovdě se dolina suzuje.
Schmalfelgig, *adj.* uzka naplatka; uzkih gobeljah.
Schmalflügelig, *adj.* uzkokrili.
Schmalflügler, *pl.* uzkokrilci.
Schmalgern, ſ. Schmadern.
Schmalhans, *m.* džebrak; (spr.) hier iſt — Küchenmeiſter, ovdě se kuha u lončiću; ſ. Alſe.
Schmalhefe, ſ. Heuhechel.
Schmalheit, *f.* uzkoća, užina.
Schmalholz, *n.* sitna drva, klipovje.
Schmälig, Schmählig, *adj.* (*fig.*) oskudan, siromašan; tankih rebarah; ſich — behelfen, kukavno, prteno življeti; ſ. Schmachvoll.
Schmalkopf, *m.* uzkoglavac.
Schmalleibig, *adj.* vitak.
Schmalreh, *n.* lane.
Schmalrückig, *adj.* uzkih ledjah.
Schmalſaat, *f.* sočivo.
Schmalſchiff, *n.* uzkoplovka.

Schmalſchnäbelig, *adj.* uzka kljuna.
Schmalſchwanz, *m.* (*Leptura*), uzkorepka.
Schmalſtern, *m.* (*Galium Mollugo*), mekana broćina.
Schmalſtrichraupe, *f.* uzkoprnja.
Schmaltblau, *adj.* modar kao smalta.
Schmalte, *f.* smalta.
Schmaltenfabrik, *f.* smaltara.
Schmaltenfabrikant, *m.* smaltar.
Schmaltheilung, *f.* razdělba na uzane dě-
Schmalthier, ſ. Schmalreh. [love.
Schmalvieh, *n.* sitno blago, stoka, ovce.
Schmalz, *n.* maslo; (z. B. Schweine—), mast; (*fig.*) ohne Salz und —, bez soka i smoka.
Schmalz- (in Zuſ.) masleni.
Schmalzbirn, *f.* maslenka.
Schmalzblume, ſ. Butterblume; Dotter- [blume.
Schmalzbrod, *n.* kruh s mladim maslom.
Schmalzdöſe, *f.* maslenka.
Schmalzehnte, *m.* desetak od stoke, sitna
Schmalzen, *v. a.* masliti; mastiti, za- [blaga.
mastiti.
Schmalzfaß, *n.* bure za maslo, mast; ſ. [Schmeerbauch.
Schmalzfeder, *f.* pero od trtice.
Schmalzfiſch, *m.* (*Cyclopterus Liparis*), morski prpolj; (*Blennius Gunellus*), morski čikov.
Schmalzhandel, *m.* trgovina maslom; ma- [slarstvo.
Schmalzhändler, *m.* maslar.
Schmalzhandlung, *f.* maslarnica.
Schmalzhefe, ſ. Hauhechel.
Schmalzig, *adj.* maslen; mastan.
Schmalzkäfer, *m.* (*Meloë Proscarabaeus*), kokica.
Schmalzkipfel, *m.* maslen rožčić.
Schmalzkraut, *n.* (*Lactuca sativa*), pitoma ločika.
Schmalzkübel, *m.* maslenjak.
Schmalzkuchen, *m.* maslen kolačić; (*Arca pilosa*), dlakava korabljica.
Schmalzling, Schmalzpilz, *m.* (*Boletus viscidus*), maslovac.
Schmalzſau, *f.* Schmalzſchwein, *n.* tovna svinja, krmača.
Schmalzſtänder, *m.* maslenjak, maslenka.
Schmalzſternblume, *f.* (*Chelidonium minus*), rosopasac.
Schmalztopf, *m.* maslen ćup.
Schmalzwurz, *f.* ſ. Beinwell.
Schmalzzünsler, *m.* (*Pyralis pinguinalis*), smočničar.
Schmant, *m.* galični talog; ſ. Rahm.
Schmaragd, ſ. Smaragd. [ljar.
Schmarn, *m.* mutvara; (Knauſer), šmuk-
Schmarotzen, *v. n.* prišljuniti se, prišljunavati se, muktariti, mukte življeti.
Schmarotzend, *adj.* (*bot.*) nametni.
Schmarotzer, *m.* prišljunica, namet-puška, čankoliz, muktadžija, badavadžija, muktoprc, muktojelica, pločadžija.
Schmarotzerbaum, *m.* (*Epidendrum*), podrvina.
Schmarotzerei, *f.* muktarenje.
Schmarotzeriſch, *adj.* čankoližki, muktadžijski. [laus.
Schmarotzerkrebs, ſ. Muſchelkrebs; Fiſch-
Schmarotzermilbe, *f.* (*Gamasus*), kukčarica.
Schmarotzermöve, *f.* (*Lestris parasitica*), govnačka, povar.
Schmarotzerneſſel, *f.* (*Urtica parasitica*), nametna kopriva.
Schmarotzerpflanze, *f.* nametnica.
Schmarotzerſchwamm, *m.* gljiva-nametnica.
Schmarotzerthier, *n.* nametnik.
Schmarre, *f.* požiljak, brazgotina; (Geſchwätz), zanovět.
Schmarren, *v. a.* obrazgotiti.
Schmarrig, *adj.* brazgotinav.
Schmarting, *f.* jedretina. [oka.
Schmaſche, *f.* bagana; (Maſche), oko,
Schmatforn, ſ. Flöhkraut.
Schmatz, *m.* cmok, cvoka; einen — geben, cmoknuti (koga).
Schmätzchen, *n.* poljubac.
Schmatze, *f.* brek, patrlj, parub; (Schlägel), malj.
Schmatzen, *v. n.* (b. Eſſen), mlěskati; (küſſen), cmoknuti, cvoknuti, cmakati, cvokati; —, *v. a.* krčiti (hrekove, parublje).
Schmatzend, *adj.* mlěskav, cvokav.
Schmatzer, *m.* mlěskač, cvokač; ſ. Schmatz; —in, *f.* mlěskača, cvokača.
Schmatzklafter, *f.* hvat parublja.
Schmauch, *m.* gust dim, magluština.
Schmauchaal, *m.* sušena jegulja.
Schmauchen, *v. n.* pušiti se, kaditi se; (b. Tabakrauchen), magliti; kurnjaviti, zakurnjaviti; —, *v. a.* eine Pfeife Tabak —, pušiti, cmoliti lulu; ſ. Dämpfen.
Schmäuchen, *v. a.* pušiti; Fleiſch —, meso kaditi; die Bienen —, podkaditi pčele; einen Fuchs —, izgoniti lisicu dimom. [lula.
Schmaucher, *m.* pušilac, duhandžija, pušiSchmauchfeuer, *n.* kurnjava.
Schmauchgeſellſchaft, *f.* kolo duhandžijah; luladžije.
Schmauchholz, *n.* mukljivo drvo; drvo za kurnjavu. [ljen.
Schmauchig, *adj.* zamagljen, zakurnjav-
Schmauchloch, ſ. Rauchloch.
Schmauchſtube, *f.* pušionica.
Schmaus, *m.* gostba, čast; einen — geben, gotovoti, ugotoviti gostbu; (*fig.*) naslada. [gostbar.
Schmausbruder, *m.* mastnica, sladokusac;
Schmauſen, *v. n.* blagovati; Kirſchen —, zobati trešnje; bei einem Freunde —, kod prijatelja se častiti, gostiti, pirovati, gostovati. [rica.
Schmauſer, *m.* gostbar; —in, *f.* gostba-
Schmauſerei, *f.* blagovanje; pirovanje, gostbovanje; ſ. Schmaus.

Schmauſeriſch, *adj.* gostbarski, pirovnički.
Schmausgeber, *m.* častilac.
Schmausgenoß, *m.* uzovnik.
Schmauskreis, *m.* pirovište.
Schmauslied, *n.* počašnica.
Schmausſchweſter, *f.* mástnica, gostbarica.
Schmeckbar, *adj.* okusan.
Schmecke, *f.* okus; tek; keine — haben, neimati okusa.
Schmecken, *v. a.* (koſten), kušati, okusiti; (*fig.*) das hat er ſchon geſchmeckt, zobao je to grožđje; er mag auch einmal — wie ſo etwas thut, neka i on jedanput osěti, kako to godi; er ſchmeckt nicht, neima okusa; ich kann ihn nicht —, netrpim ga živa; mrzak mi je; —, *v. n.* tečan biti, imati tek; es ſchmeckt bitter, ſüß, ſauer, ſcharf, gorči, sladi, kisi, rezi; gorko, sladko, kiselo, ljuto je; es ſchmeckt gut, tečno je; es ſchmeckt übel, netečno je; das ſchmeckt nach Pech, dava po smoli; das ſchmeckt nach Rauch, dimljivo je; der Wein ſchmeckt nach dem Faſſe, vino je sudovno; das ſchmeckt ihm, to mu ide u kus i. tek, to mu sladi, to sladko jede, to mu se dopada i. rači; das wird ihm gut —, to će mu sladko pasti; wie ſchmeckt Ihnen dieſe Speiſe? kako Vam se dopada ovo jelo? es ſchmeckt ihm nicht, nerači mu se; er läßt ſichs —, smašno jede; die Arbeit will ihm nicht —, neće mu se raditi; das ſchmeckt nach Schule, to udara po knjizi.
Schmecker, *m.* mástnica; (Maul), njuška,
Schmeckerin, *f.* mástnica.
Schmeckerkoch, *m.* dobar kuhač.
Schmeckoſtern, *pl.* šikavica, šibarina.
Schmeer uſw. ſ. Schmer uſw.
Schmeiche, *f.* pomaz, skrob.
Schmeichelblick, *m.* laskav pogled.
Schmeichelei, *f.* laska, laskanje, umiljavanje, mazalica; sladke rěči; mazanje; ulagivanje; —en vorſagen, milo lagati, ulagivati se (komu); durch —en gewinnen, oblaskati, prelastiti koga.
Schmeichelhaft, *adj.* laskav; ein —er Menſch, laskavac; ſ. Schmeichler; —es Weſen, laskavost; umiljatost; das iſt mir ſehr —, to mi ugadja; —e Sprache, sladke rěči; das iſt für dich ſehr —, to te dići, hvali.
Schmeichelhaftigkeit, *f.* laskavost, lastivost.
Schmeichelfatze, *f.* (*fig.*) ulizica.
Schmeichellaut, ſ. Schmeichelton.
Schmeichelmund, *m.* sladka usta.
Schmeicheln, *v. n.* (v. Hund.) uvijati se, ulibati se; lizati; gladiti; (liebkoſen), der Mutter —, milovati majku; durch Schmeicheln etwas erlangen, izglangolišiti što; (einem Mädchen uſw.), laskati, lastisati, lastiti, umiljavati se, ulagivati se (komu), zalagivati, mazati (oko koga); d. Fürſten —, udvoravati se, uhoditi se vladaocu; — u. Heucheln iſt nicht meine Sache, neuměm se ulagivati; neuměm lagati ni mazati; der Maler hat ihr geſchmeichelt, lěpšu ju je naslikao (nego što jest); dem Kranken —, bolestnika zalagivati; ſchmeichle dir nicht mit der Hoffnung, nenadaj se tomu; das ſchmeichelt mir, to mi godi; ich ſchmeichle mir, nadam se.
Schmeichelname, *m.* ime od mila.
Schmeichelnd, ſ. Schmeichelhaft.
Schmeichelrede, *f.* mazalica; sladke rěči.
Schmeichelton, *m.* umiljat glas.
Schmeichelvolk, *n.* laži-maže.
Schmeichelwort, *n.* rěč od mila; —e, sladke rěči; —e ſagen, milo lagati.
Schmeichelzunge, *f.* lastiva usta.
Schmeichen, *v. a.* umekšati; (d. Web.) skrobiti, namazati.
Schmeichler, *m.* laskatelj, lastivac; mazalo, mazalica, ulažica, belegijaš, prćo; (ein. Fürſten), udvorica.
Schmeichleriſch, ſ. Schmeichelhaft.
Schmeidig, *adj.* mekan.
Schmeidigen, *v. a.* umekšati.
Schmeiente, ſ. Pfeifente.
Schmeißen, *v. a.* (werfen), trućiti, vrljiti, brečiti, brknuti, breati, furnuti, furati, lupiti, tresnuti (čim n. p. o zemlju); (v. Vögeln) toriti; (v. Fliegen) upljuvati.
Schmeißfliege, *f.* (*Musca carnaria*), muhamesarka.
Schmele, ſ. Schmiele.
Schmelte, *f.* ſ. Stint.
Schmelvogel, *m.* ſ. Wieſenlerche.
Schmelz, *m.* (Schmelzglas), caklina, savat*; (*fig.*) svěžost.
Schmelzarbeit, *f.* (das Emailliren), caklinjenje, savatleisanje; (das Emaillirte), caklinovina, savatnina; (v. Metall.) taljenje.
Schmelzarbeiter, *m.* caklinar, savatar.
Schmelzbar, *adj.* taljiv, raztopljiv; es iſt —, može se raztaliti.
Schmelzbarkeit, *f.* taljivost; raztopljivost.
Schmelzblau, *adj.* modar kao smalta.
Schmelzbogen, *m.* talivnica.
Schmelzbuch, *n.* talivnik.
Schmelzbutter, *f.* otopljeno maslo.
Schmelze, *f.* talionica.
Schmelzeiſen, *n.* prěsno željezo.
Schmelzen, *v. a.* (ſchmalzen), mastiti, zamastiti.
Schmelzen, *v. n.* (v. Schnee), kopněti, okopněti, topiti se, otopiti se, stopiti se; (v. Eiſe), kraviti se, topiti se; (v. Metallen), taliti se, raztaliti se; (v. d. Butter), otopiti se, raztopiti se; d. Auge ſchmilzt in Thränen, oko pliva u suzah; das Herz ſchmilzt vor

Liebe, srce hoće da se razpline u ljubavi; —, *v. a.* Wachs —, vosak topiti, otopiti; Fett —, čvariti, topiti, iztopiti mast; Erze —, taliti rudu; d. Farben —, razplaviti mastila; (emailliren), ocakliti, savatleisati; das Leder —, razmastiti kožo.

Schmelzer, *m.* talilac, taoničar.

Schmelzerei, *f.* talionica.

Schmelzeſſe, *f.* viganj.

Schmelzfarbe, *f.* smaltena modrina.

Schmelzfeuer, *n.* taleći oganj.

Schmelzfiſch, ſ. Schmalzfiſch.

Schmelzform, *f.* dulac u mêha.

Schmelzgaſt, *m.* talilar.

Schmelzgefäß, Schmelzgeſchirr, *n.* taljika.

Schmelzgemälde, *n.* savatleisana slika.

Schmelzglas, *n.* caklina, savat.

Schmelzhaus, *n.* talionica.

Schmelzherd, *m.* talište.

Schmelzhütte, *f.* talionica.

Schmelzkeſſel, *m.* talivnjak.

Schmelzkunſt, *f.* caklinarstvo, savatarstvo; (*met.*) taoničarstvo.

Schmelzkünſtler, *m.* caklinar, savatar.

Schmelzling, ſ. Schmalzfiſch.

Schmelzlöffel, *m.* taoničarska žlica.

Schmelzmaler, *m.* slikar na caklini (savatu).

Schmelzmalerei, *f.* slikarija na caklini.

Schmelzmühle, *f.* mlin za caklinu.

Schmelzofen, *m.* taonik.

Schmelzperle, *f.* gmiza.

Schmelzpfanne, *f.* tava.

Schmelzproceß, *m.* talitba.

Schmelzpunkt, *m.* talište.

Schmelzrohr, *n.* duhalo, surla.

Schmelzſatz, *m.* trop.

Schmelzſtahl, *m.* ocao-talenik.

Schmelztiegel, *m.* taljika, lončić; ſ. Schmelzpfanne; (in Schmelzh.) talenište.

Schmelztiegelofen, *m.* taljikarnica.

Schmelzung, *f.* taljenje; topljenje; (v. Farben) razplav.

Schmelzungsmittel, *n.* talilo.

Schmelzwerk, *n.* talionica.

Schmelzwerker, ſ. Schmelzarbeiter.

Schmelzzeug, *n.* talila.

Schmer, *n.* salo; (ſpr.) davon wird er keinen — legen, neće se tim podkožiti.

Schmerbauch, *m.* trbušina, kulje; (*fig.*) buro, trbonja.

Schmerbäuchig, *adj.* trbušast, kuljav.

Schmerbel, *m* (*Chenopodium Bonus Henricus*), dobri Gjurko; ſ. Schmergel.

Schmerbirn, *f.* mastnica.

Schmerblume, ſ. Dotterblume.

Schmerbutte, *f.* (*Mullus surmuletus*), trilja, trlja, triglja, tria.

Schmererz, *n.* mastna srebrovica.

Schmerfloſſe, *f.* (*Silurus Bagre*), somovac.

Schmergel, *m.* nadjak, smirak; (*bot.*) ſ. Schellkraut, kleines; Dotterblume; (in Tabakspfeifen), oceđ, zift, maraz.

Schmergeln, *v. a.* trljati, trti nadjakom (smirkom).

Schmerhändler, *m* maslar.

Schmerhaube, Schmerkappe, *f.* ulčpak.

Schmerhaut, *f.* landra.

Schmerholz, *n.* ſ. Schmerwurz.

Schmerig, *adj.* mastan.

Schmerkram, *m.* maslarnica.

Schmerkrämer, *m.* maslar.

Schmerkraut, *n.* (*Arnica montana*), veprinac.

Schmerl, *m.* (*Falco Aesalon*), sokolić.

Schmerle, *f.* Schmerling, ſ. Grundel.

Schmerleder, ſ. Schmierleder.

Schmerleib, *m.* gruda sala.

Schmerſtein, ſ. Speckſtein.

Schmertopf, *m.* ćup za mast.

Schmerwanſt, ſ. Schmerbauch.

Schmerwurz, *f.* (*Tamus communis*), kuka, koštrika; ſ. Fettkraut; Fettehenne; Schwarzwurz.

Schmerz, *m.* bo(l), bolja; ich empfinde —, ich habe —en, boli me; das verurſacht —, to boli; das hat mir viele —en verurſacht, to me je ljuto bolêlo; —en lindern, ublažiti bo(l); ein bohrender —, vrtež, vrtnja; es ſtellte ſich darauf ein heftiger — im Fuße ein, izza toga je (ga) noga ljuto zabolêla; der — hat nachgelaſſen, uminula je bo(l); ich bin der Schmerzen los, odbolio sam; den — erneuern, povratiti bo(l); (*fig.*) pozlediti ranu; der — über den Tod der Schweſter, tuga i. žalost za sestrom; mit —en erwarten, željno izgledati; (Krankheit), bolest.

Schmerzbar, *adj.* bolan.

Schmerzbeladen, *adj.* (*fig.*) razcviljen; raztužen.

Schmerzen, *v. n.* d. Wunde ſchmerzt, rana boli; die Wunde fing mich an zu —, rana me je zabolêla; d. Kopf ſchmerzt mich zeitweiſe, poboléva me glava, boli me glava na mahove; ſ. Kränken; —, *v. i.* es ſchmerzt mich, boli me; (*fig.*) ſein Tod ſchmerzt mich, njegova me smrt žalosti; es ſchmerzt mich in der Seele, duša me boli; es ſchmerzte ihn, dade mu se na žao; das würde mich nicht halb ſo —, ni po(l) jada moga, da . . .

Schmerzenbändiger, *m.* krotibol.

Schmerzenbringend, *adj.* bolonosan.

Schmerzenbringer, *m.* bolonoša; jadonoša, ucvilitelj.

Schmerzenfrei, *adj.* bezbolan.

Schmerzengebärerin, *f.* bo(l)norodica.

Schmerzengeld, ſ. Schmerzgeld.

Schmerzenjahr, *n.* (*fig.*) žalostna godina.

Schmerzenlager, *n.* (*fig.*) ſ Krankenlager.

Schmerzenlaſt, *f.* težka bo(l); (*fig.*) težki

Schmerzenlinderer, *m.* blažibo(l). [jadi.

Schmerzenlindernd, *adj.* blažeći bo(l).

Schmerzenlinderung, *f.* ublaž (*f.*) boli.
Schmerzenlos, ſ. Schmerzlos.
Schmerzenmann, *m.* bo(l)nik.
Schmerzenreich, *adj.* prebolan; die —e Mutter, ſ. Schmerzensmutter.
Schmerzensbett, ſ. Krankenlager.
Schmerzenserneuerung, *f.* povratak boli; (*fig.*) pozleda rane.
Schmerzensmutter, *f.* žalostna mati Božja; das Feſt der —, žalostni petak.
Schmerzensruf, Schmerzensſchrei, *m.* vajkanje; jauk.
Schmerzenssohn, *m.* (*fig.*) bo(l)nik.
Schmerzensſtunde, *f.* žalostni čas.
Schmerzenstag, *m.* žalostni dan.
Schmerzenſtillend, *adj.* tažeći bo(l), žalost.
Schmerzenſtiller, *m.* tažitelj boli, žalosti; tažibo(l).
Schmerzenſtillung, *f.* utaž, utaženje, utišanje boli, žalosti.
Schmerzenston, *m.* žalostan glas.
Schmerzen(s)voll, *adj.* prebolan; (*fig.*) prejadan, prežalostan.
Schmerzenswunde, *f.* boleća rana.
Schmerzenvergütung, *f.* ſ. Schmerzengeld.
Schmerzfrei, *adj.* bezbolan, prost od boli; in —en Augenblicken, kad me neboli, kad bo(l) patiše.
Schmerzgefühl, *n.* bo(l)nost, osećanje boli.
Schmerzgeld, *n.* bo(l)nina.
Schmerzhaft, *adj.* bolan; die —e Stelle, boleća strana; e. —es Gefühl, bo(l)nost, (*fig.*) žalost; eine —e Krankheit, ljuta bolest; (betrübt), žalostan; ſein Tod iſt mir ſehr —, njegova me smrt vrlo žalosti; d. —e Mutter Jeſu, žalostna majka i. mati Božja.
Schmerzlich, ſ. Schmerzhaft.
Schmerzlichkeit, *f.* bo(l)nost; (*fig.*) žalnost.
Schmerzlos, ſ. Schmerzfrei.
Schmerzſtillend, *adj.* tažeći bol; ein —es Mittel, tažilo.
Schmetten, ſ. Milchrahm.
Schmetterer, *m.* trěskalac; gromovnik.
Schmetterheuſchrecke, ſ. Schnarrheuſchrecke.
Schmetterling, *m.* leptir, lepir, metulj; (Abend—), ljiljak; (Nacht—), věštica.
Schmetterlingfiſch, *m.* (*Blennius ocellaris*), leptirina.
Schmetterlingsartig, *adj.* leptirast.
Schmetterlingsblume, *f.* leptirnica; (*Orchis papilionacea*), leptirasti kaćun.
Schmetterlingsblüther, *pl.* (*Papilionaceae*), leptirnice.
Schmetterlingsfang, *m.* lov leptirah; (Werkz.) leptirka.
Schmetterlingsfänger, *m.* lovac leptirah; leptiraš.
Schmetterlingsflügel, *m.* leptirovo krilo; (*Conus guineanus*), leptirasti čunjac; (*Patella granatina*), leptirasta bljudica.
Schmetterlingsförmig, ſ. Schmetterlingsartig.
Schmetterlingsjagd, *f.* ſ. Schmetterlingsfang.
Schmetterlingsmücke, *f.* (*Psychoda phalaenoides*), leptirača.
Schmetterlingsſammlung, *f.* leptirnik; sbirka leptirah.
Schmetterlingsſchwinge, *f.* leptirovo krilo.
Schmetterlingswerk, *n.* leptirnik, leptiruša.
Schmettern, *v. n.* oriti se; (v. d. Trompete), trubiti; (v. d. Nachtigall), jocati; mit dem Kopfe an die Wand —, prasnuti, zvicnuti, mlatnuti glavom o zid; —, *v. a.* etwas zu Boden —, prasnuti, tresnuti, lupiti čim o zemlju; stropoštati; etwas in tauſend Stücke —, razprsnuti, razbiti što (na sto komadah).
Schmicken, *v. a.* šibati; ošinuti.
Schmied, *m.* kovač; (ſpr.) jeder iſt ſeines Glückes —, što tko čini, sve sebi; (*Zeus faber*), kovač, sampiero; (*Chaetodon faber*), konjanik-kovač; ſ. Schnellkäfer; —in, *f.* kovačica.
Schmiedbar, *adj.* kovak; ein —es Metall, kovka kovina.
Schmiede, *f.* kovačnica; (ſpr.) vor die rechte — gehen, naměriti se na pravoga.
Schmiedeamboß, *m.* nakovanj.
Schmiedearbeit, *f.* kovačko dělo, kovački rad, posao; kovačnina.
Schmiedebalg, *m.* kovačka měšina; měh.
Schmiedeeiſſe, *f.* viganj.
Schmiedegeräth, *n.* kovačko orudje, kovački halat; kovala.
Schmiedegeſell, *m.* kovački dětić (kalfa).
Schmiedehammer, *m.* (kovački) malj, bat.
Schmiedehandwerk, *n.* kovačija, kovaštvo; das — treiben, kovačiti.
Schmiedeiſen, *n.* kovko željezo.
Schmiedeknecht, ſ. Schmiedegeſell; Springkäfer.
Schmiedekohle, *f.* ugljen.
Schmiedel, *n.* (*Motacilla Trochilus*), kovačić.
Schmiedemeiſter, *m.* kovački majstor; kovač.
Schmieden, *v. a.* kovati; ein Säbel —, sakovati, skovati sablju; (einen Verbrecher) in Ketten —, okovati (u gvoždje); (ſpr.) man muß das Eiſen — weil es warm iſt, gvoždje se kuje dok je vruće; zwei Nägel in einer Hitze —, dvě ptice jednim kamenom pobiti; Verſe —, stihove sklepati; Lügen —, nakovati; ſein eigenes Unglück —, podsěcati pod sobom drvo; böſe Anſchläge —, misliti o zlu; Ränke —, spletke, mreže plesti; raditi o zlu.
Schmieder, *m.* kovar.
Schmiederechnung, *f.* kovački račun.
Schmiedeſchlacke, *f.* vàroš.
Schmiedeſinter, *m.* kovačina, okujina.
Schmiedeſtock, *m.* nakovnjak, kovački panj
Schmiedewaare, *f.* kovačnina.
Schmiedewerk, *n.* ſ. Schmiedearbeit.
Schmiedewerkſtatt, *f.* kovačnica.
Schmiedezange, *f.* kovačke kliješte.
Schmiedezeichen, *n.* biljeg kovačnice.

Schmiedezeug, ſ. Schmiedegeräth.
Schmiedfeile, *f.* kovački piljâk.
Schmiedkäfer, ſ. Hirſchkäfer.
Schmiedweiſe, *adv.* kovački.
Schmiedzunder, ſ. Schmiedſinter.
Schmiege, *f.* kosost, kosina; (Werkz.) kutomêr.
Schmiegen, *v. a.* ukositi, saviti, prignuti; ſich —, *v. r.* privinuti se, priljubiti se; (ſich hin und her wenden), židati se; (*fig.*) ulibati se (pred kim); ſich — und biegen, uvijati se i previjati; priljubiti se okolnostim; d. Rebe ſchmiegt ſich um den Baumſtamm, vinova se loza povija oko stabla; ſich in einen Winkel —, savrêti se u kut (budžak); ſich an Einen —, pribiti se uz koga.
Schmiegſam, *adj.* (v. Ruthen uſw.) židak, vitak; (v. Menſch.) podatan, ingodan.
Schmiegſamkeit, ſ. Geſchmeidigkeit.
Schmiegung, *f.* sagibanje, sagib, prêgib; ſ. Schmiege.
Schmiele, *f.* (*Aira*), bus.
Schmielen, *v. n.* smêšiti se.
Schmielenhafer, *m.* (*Aira flexuosa*), vijugasti bus.
Schmielente, ſ. Schmalente.
Schmier, *n.* maz.
Schmieralien, *pl.* črčkarija, piskarija, drljačina; (*fig.*) mito.
Schmierbalg, *m.* salovica.
Schmierbaum, *m.* ſ. Kiefer.
Schmierbrand, *m.* (*Uredo sitophila*), pšenična snêt.
Schmierbuch, ſ. Makulatur; Strazza.
Schmierbüchſe, *f.* mazalica; ſ. Schmierfaß.
Schmiere, *f.* maz; mast; (Wagen—), kolomaz; voller — ſein, zamazan biti; — bekommen, dobiti batine.
Schmieren, *v. a.* mazati; Butter auf Brod —, namazati maslaca (putra) na kruh; mager —, slabo mazati; (be—), zamazati, umazati, zaprljati, uprljati; d. Wagen —, mazati, namazati, podmazati kola; (ſpr.) wer gut ſchmiert, der fährt gut, kola namazana škripiju; die Gurgel —, progladiti grlo; Einem das Maul —, premazati komu zube; obećavati komu masno na prazno; (ſchlecht ſchreiben), črčkati, švrakati, drljati; etwas in ein Buch —, zamrčiti što u knjigu; (beſtechen), einen Richter —, podmazati, podmazivati, podplatiti, podmititi sudca; Einem d. Buckel —, namazati komu ledja; Einen —, izbiti, izlupati, izdevetati koga; den Wein —, načiniti vino; (ſchmeicheln), mazati (oko koga).
Schmierer, *m.* mazalo; črčkalo, drljač, drljalo.
Schmiererei, *f.* črčkarija, drljanje, drljačina, šakopis.
Schmierfaß, *n.* kolomaznica.
Schmiergeld, *n.* kolomaznina.
Schmierhammel, *m.* obrljuga, zamazaja.
Schmierholz, *n.* plazalo.
Schmierig, *adj.* (fettig), mastan; eine —e Maſſe, mašća; (*bot.*) lêpčiv; (unrein), prljav, kaljav; uceckan; ſich — machen, zamazati se, uprljati se; ein —er Topf, zamrčen, zamrljan lonac; es iſt —, briše se; ein —er Käſe, ſ. Schmierkäſe.
Schmiering, *m.* (*Glareola*), tekica.
Schmierkäſe, *m.* gnjilac; (Quark), urda.
Schmierkittel, *m.* prljava suknja; ſ. Schmierhammel.
Schmierlappen, *m.* žmok; (*fig.*) mazarija.
Schmierleder, *n.* mašćena koža.
Schmierlehm, *m.* maz, lêp.
Schmierling, *m.* ſ. Schmierer; (*Agaricus piperatus*), mlêčnjak.
Schmiermeiſe, *f.* ſ. Schmierfaß.
Schmiermittel, *n.* mazivo.
Schmierofen, *m.* smolana.
Schmierpfanne, *f.* plazanica.
Schmierpfropf, *m.* mastan zapušač.
Schmierquaſt, *m.* mazaljka.
Schmierſalbe, *f.* pomast, mast.
Schmierſchaf, *n.* šugavica.
Schmierſchäfer, *m.* šugavičar.
Schmierſeife, *f.* crn sapun.
Schmiertaſche, *f.* mazalica.
Schmiervieh, *n.* šugava stoka.
Schmierwolle, *f.* nečista vuna.
Schmiete, *f.* mura.
Schminkbeere, *f.* (*Blitum capitatum*), pitoma blitva.
Schminkbohne, *f.* (Fiſole), grah, pasulj.
Schminkbüchſe, Schminkdoſe, *f.* ličionik.
Schminke, *f.* ličilo; weiße —, bêlilo; rothe —, rumenilo; ſchwarze —, raztok; Wahrheit ohne —, gola istina, neličena istina; (Bien.) ulomaz.
Schminken, *v. a.* ličiti; (weiß —), bêliti, nabêliti; (roth —), rumeniti, narumeniti; die Augenbraunen —, navlačiti, navući obrve, metnuti raztok na obrve; ſich —, ličiti se, rumeniti se; geſchminkte Freundſchaft, licemêrno prijateljstvo; die Bienenſtöcke —, namazati ulišta, košnice.
Schminker, *m.* ličilac; —in, *f.* ličilja.
Schminkfleckchen, *n.* krpica za ličenje.
Schminkglas, *n.* stakance za ličilo.
Schminkhändler, *m.* ličilar.
Schminkkäſtchen, *n.* ličionik.
Schminklappchen, ſ. Schminkfleckchen
Schminkpflanzen, *pl.* (*Phytolaccae*, vinobojci.
Schminkpflaſter, Schminkpflaſterchen, *n.* mušica.
Schminkpinſel, *m.* kistac za ličenje; ličilica.
Schminktopf, *m.* ſ. Schminkglas.
Schminkwaare, *f.* ličilo.
Schminkwaſſer, *n.* krasilo.

Schminkweiß, *n.* bělilo.
Schminkwurz, Schminkwurzel, *f.* (*Lithospermum arvense*), poljska biserka.
Schmirgel, Schmirgeln, ſ. Schmergel uſw.
Schmirgler, *m.* (*fig.*) duhandžija.
Schmiß, *m.* mah, udar, udarac; Schmiſſe bekommen, dobiti batine.
Schmitte, *f.* pomaz, skrob.
Schmitten, *n. a.* mazati, skrobiti.
Schmitz, *m.* šikac, ošib, šiba; (Fleck), mrlja, tuzga; (b. Web.) obuměra.
Schmitze, *f.* švigar; (Fleck), ſ. Schmitz; (b. Led.) mastilo; (b. Tuchſcher.) zastrižak.
Schmitzen, *v. a.* šiknuti, švignuti, šinuti, ošinuti, šikati, šibati; (beſchmutzen), zamrljati, zaprljati; Felle —, crniti kože; (b. Web.) ſ. Schmitten; —, *v. n.* die Kehlen —, ugalj se briše.
Schmitzer, *m.* (Leder—), crnilac.
Schmitzwort, *n.* psovka.
Schmitzerleinbaum, *m.* (*Rhamnus Zizyphus*), čičimak.
Schmolle, ſ. Krume.
Schmollen, *v. n.* pućiti se, prćiti se, napućiti se, naprćiti se, nakosuriti se (na koga).
Schmoller, *m* prćica.
Schmollig, *adj.* prćiv.
Schmollkämmerchen, Schmollſtübchen, *n.*, Schmollwinkel, *m.* prćište, pućište.
Schmorbraten, *m.* podušeno, tenjano meso.
Schmoren, *v. a.* pržiti, prigati, frigati; (dämpfen), podušiti, pirjaniti, tenjati; (braten), peći; —, *v. n.* pržiti se, tenjati se; peći se.
Schmorhitze, *f.* (*fig.*) pripeka, zapara.
Schmorig, *adj.* zaparan.
Schmorpfanne, *f.* Schmortopf, *m.* podušišonik.
Schmorſtück, *n.* meso, peka za podušenje.
Schmoße, ſ. Schmaſche.
Schmu, *m.* dobitac, fajdica; — machen, oklapiti, fajdisati; omesti.
Schmuck, *adj.* kićen; (hübſch), pristao; ubav; (ſchön), lěp; ein —es Mädchen, ubava děvojka.
Schmuck, *m.* ures; nakit; kitnja; der prieſterliche —, odežda; (Juwelen), dragocěnosti, odidjar; biser; ein — von Diamanten, nakit od alemovah, diamanatah; der — der Rede, ukras, gizda besědě.
Schmückbohne, ſ. Schminkbohne.
Schmückebold, *m.* gizdelin, gizdac, gizdalac, pavunica, kicoš.
Schmücken, *v. a.* kititi, resiti, nakititi, uresiti; d. Wald ſchmückt ſich mit Laub, gora se preoděva listom; gorica listâ listom; ſich feſtlich —, krasiti se, ukrasiti se, čelebijati se; nagizdati se; eine Rede —, uličiti besědu.
Schmücken, *n.* kitnja; kićenje.
Schmücker, *m.* kitilac; —in, *f.* kićenka.
Schmuckgeld, *n.* novci za nakit.
Schmuckgeräth, *n.* drago kamenje, nakit.
Schmuckgewölbe, *n.* ſ. Schmuckhandlung.
Schmuckhandel, *m.* draguljarstvo.
Schmuckhändler, *m.* draguljar.
Schmuckhandlung, *f.* draguljarnica.
Schmuckkäſtchen, *n.* draguljnik.
Schmuckles, *adj.* bez nakita, uresa; nenakićen, neukrašen.
Schmucknadel, *f.* kolačara.
Schmuckrede, *f.* izkićena, uličena besěda.
Schmuckſchrank, *m.* nakitnik.
Schmuckwaare, *f.* nakitnina.
Schmuckwerk, *n.* nakiće.
Schmuckwort, *n.* (*fig.*) psovka.
Schmudel, *m.* obrljuga, neopranac, zamazaja, prljavac.
Schmudelei, *f.* nečistoća, smrad, gad.
Schmudelig, *adj.* nečist, ubrljan, zaprljan, prljav.
Schmudelkind, *n.* zamazaja.
Schmudeln, *v. a.* mrljati, mrčiti, zamrljati, zaprljati; —, *v. n* prljati se, ubrljati se.
Schmudler, ſ. Schmudel.
Schmuente, ſ. Pfeifente.
Schmuggelei, *f.* Schmuggelhandel, ſ. Schleichhandel.
Schmuggeln, *v. a.* kriomčariti, krijumčariti, kriomčiti, kuntrabantirati; kradom uněti.
Schmuggler, ſ. Schleichhändler.
Schmulle, *f.* povorna slanina.
Schmullen, ſ. Schmudeln.
Schmumacher, *m.* cincar.
Schmumacherei, *f.* cincarenje.
Schmunſtern, ſ. Schmunzeln.
Schmunzeln, *v. n.* ulibati se, směšiti se; umiljati se, omilati se; —d anſehen, směšiti se na koga; mit einem Mädchen —, ulibati se pred děvojkom; razdragati děvojku.
Schmunzelnd, *adj.* směšljiv, posmešan.
Schmurig, ſ. Schmierig.
Schmürke, *f.* birka.
Schmuſen, ſ. Schachern.
Schmuſern, *v. a.* gladiti.
Schmuſtern, *v. n.* šurovati.
Schmuttern, *v. n.* pašiti, tuhnuti (tuknuti), zadajati.
Schmutz, Schmutzen, ſ. Schmatz, Schmatzen.
Schmutz, (Schmuz), *m.* tuzga, muzga, putnjica, nečistoća, nečist *f.*; — an etwas bringen, zamrljati, zaprljati, mazati što; voller — ſein, sav biti tuzgav, zaprljan, kaljav; (*fig.*) nesram; ſ. Getreidebrand.
Schmutzärmel, *m.* rukavić, narukavac.
Schmutzbartel, ſ. Schmutzbube.
Schmutzbauch, *m.* (*Labrus Onitis*), prljavi labrnjak.
Schmutzbube, *m.* zamazaja, zapačkanac.
Schmutzbuch, ſ. Makulatur; Strazza.

Schmutzeln, ſ. Schmunzeln.
Schmutzen, *v. n.* prljati se, kaljati se, mazati se; (*min.*) brisati se.
Schmutzfarbe, *f.* prljava mast.
Schmutzfärbig, *adj.* prljave masti.
Schmutzfink, *m.* obrljuga; gnusnik.
Schmutzfleck, *m.* tuzga, prlja, mrlja.
Schmutzhammel, ſ. Schmutzfink.
Schmutzig, *adj.* uprljan, prljav, putnjičav; (v. Kleid.) tuzgav, prljav; ſich — machen, uprljati se, zaprljati se, ukaljati se; —es Wetter, ružno vrême, blato; —e Wörter, nesramne rêči; (geizig), šmukljav; ein —er Menſch, šmukljar.
Schmutzhammel, ſ. Schmutzfink.
Schmutzigel, Schmutzkittel, ſ. Schmutzhammel.
Schmutzkoch, *m.* nečist, neopran kuhar.
Schmutzköchin, *f.* neoprana kuharica.
Schmutzlappen, *m.* bezpara, žmak, otirača.
Schmutzpapier, *n.* papir i. hartija za zamot.
Schmutzrede, *f.* nesramna, gnusna rêč, besêda.
Schmutztitel, *m.* spoljašnji naslov.
Schmutzwort, *n.* gnusna, nesramna rêč.
Schmutzzeichnung, ſ. Brouillon.
Schnabel, *m.* kljun; mit dem — öffnen, prokljuvati; (*fig*) er ſpricht wie ihm d. — gewachſen iſt, govori, što mu na usta dodje; govori, kako umê; das iſt was für ſeinen —, to mu je poslastica; (an Schiff.) kljun; (an Blaſen), lulić; (an Schuh.) kljun, šiljak; (*bot.*) kljun; (am Blasbalge) nos; (am Wagen) zadnji škarići.
Schnabelartig, *adj.* kljunast.
Schnabelbein, *n.* (*Murex Aluco*), kljunasti volak.
Schnäbelchen, *n.* (*bot.*) kljunić.
Schnäbelei, *f.* ljubakanje.
Schnabeleiſen, *n.* rudila.
Schnabelfiſch, *m.* (*Chaetodon rostratus*), nosatac.
Schnabelform, *f.* oblik kljuna; in —, poput kljuna.
Schnabelförmig, *adj.* kljunast.
Schnabelhaut, *f.* nakljunak, pokljunak.
Schnabelholz, *n.* ključ.
Schnäbelig, *adj.* kljunat.
Schnabeliren, *v. a.* zobati, kusati.
Schnabelkerfe, *pl.* (*Rhynchota*), kljunaci.
Schnabelkorn, *n.* (*Gnidia*), kljunika.
Schnabelkraut, *n.* (*Geranium*), ždralinjak.
Schnabelmöhre, *f.* (*Scandix pecten*), iglica.
Schnabeln, ſ. Schnabeliren.
Schnäbeln, *v. a.* okljuniti; ſich —, ljubakati se.
Schnabelring, *m.* svornjača, pupnica.
Schnabelſame, *m.* (*Rhynchospora*), kljunak.
Schnabelſchiff, *n.* kljunast brod.
Schnabelſchnecke, *f.* (*Rostellaria*), kljunatac.
Schnabelſchuh, *m.* šiljkaš, jemenija*.
Schnabelthier, *n.* (*Ornithorhynchus*), kljunaš.
Schnabelwanze, *f.* (*Nabis*), kljunasta stênica.
Schnabelweide, *f.* zobačina, oklizotine.
Schnabelwinkel, *m.* jamica pod kljunom.
Schnabelwurz, *f.* ſ. Haarſtrang.
Schnabelzange, *f.* kljunaste klêšte; ſ. Schnabeleiſen.
Schnäbler, *m.* (*Plotus*), šijak.
Schnack uſw., ſ. Schnake uſw.
Schnackerl, ſ. Schluchzen, *m.*
Schnake, *f.* (Schnak), šala, šurka; (*Cimex*), komarac; *Tipula*), komar, dugonožka; (*Ephemera*), vodeni cvêt; (Mutterſchaf), ovca.
Schnaken, *v. n.* buncati, naklapati; (ſcherzhaft reden), šalu sbijati, šurkati, lakrdijašiti.
Schnakengarn, *n.* komarnik.
Schnakenkopf, *m.* ſ. Münzmuſchel.
Schnakenmacher, Schnaker, *m.* šurkalo, šaljivac, čauš.
Schnakerei, *f.* šurkanje.
Schnakiſch, *adj.* šaljiv; smêšan.
Schnalle, *f.* predjica, pregljica, gvozdac, zaponac; (Thür—), kljuka; (Stüber), zvrčka; (ſpr.) Einem eine — aufbinden, slagati komu što.
Schnallen, *v. a.* predjicom skopčati, sputiti; —, *v. n.* ſ Schnalzen, Knallen.
Schnallenbleche, *pl.* pločevina za predjice.
Schnallenbürſte, *f.* četka za predjice.
Schnallendorn, *m.* jezičac od predjice.
Schnallenmacher, *m.* predjičar.
Schnallenputzer, *m.* čistilac predjicah.
Schnallenriem, *m.* remen (kaiš) s predjicom.
Schnallenſchuh, *m.* cipela s predjicom.
Schnalz, *m.* Schnalze, *f.* (mit d. Zunge), mlêska; (Schnippchen), puckalj, štuknuće.
Schnalzen, *v. n.* mit der Zunge —, mlêskati; mit den Fingern —, štuknuti prste i. u prste, pucati prsti; mit der Peitſche —, ſ. Peitſche.
Schnalzer, *m.* mlêskač; puckalo; ſ. Schnalz.
Schnalzlaut, *m.* mlêskav glasac.
Schnalzpeitſche, *f.* praskač.
Schnäpel, *m.* (*Coregonus Wartmanni*), sig; ſ. Meernabel.
Schnäper, *m.* (*Cyprinus Nasus*), nostvica, patuca.
Schnapp, Schnapps! *int.* (v. Schloſſe), trak! štrok! škloc! (v. Hunde), ćap! šćap!
Schnapp, *m.* šćap, hlap, zvoc; einen — thun, hlapnuti, zvocnuti, šćapiti; im —, hlapom, ćapom.
Schnappbein, *n.* kraća noga.
Schnappe, *f.* gubica, rilo, žvale.
Schnappen, *v. n.* (v. Schloſſe), šklocnuti, šklocati; in die Höhe —, vrcati u vis; (v. Hunde), hlapiti, hlapnuti, hlaptati, zvocnuti, zvocati; nach Luft —, zê-

vati, zinuti; nach etwas —, ćapiti, ščapiti, kobačiti.
Schnappen, *pl.*; Schnappenwurz, f. Waldnessel; Schuppenwurz.
Schnapper, *m.* šklocalo; (Schließer), sponka; f. Schnapp.
Schnäpper, *m.* šklocka; (am Blasbalg) zalistak; (an d. Winde), zaklapka.
Schnäpperfisch, *m.* (*Acanthurus chirurgus*), šklocalo.
Schnappern, *v. n.* šklockati, hlaptati; (*fig.*) f. Schnattern.
Schnappfeder, *f.* šklocalica.
Schnappgarn, f. Senfgarn.
Schnapphahn, *m.* (*fig.*) grabonja; (Freibeuter), pljačkaš; f. Straßenräuber.
Schnäppisch, f. Schnippisch.
Schnappmesser, *n.* šklocа. [Schnapp.
Schnapps, *m.* (Branntwein), rakija; f.
Schnappsack, *m.* torba; bisage.
Schnappsbruder, *m.* rakijaš.
Schnappsbude, *f.* rakijašnica.
Schnappsbulle, *f.* f. Schnappsbruder.
Schnappsen, *v. n.* rakiju piti.
Schnappsflasche, *f.* staklo (boca) za rakiju; f. Schnappsbruder.
Schnappsgeld, *n.* novci za rakiju.
Schnappsglas, *n.* čašica (za rakiju).
Schnappshaus, *n.* rakijašnica.
Schnappstrinker, f. Schnappsbruder.
Schnapptuch, *n.* lovka.
Schnappweife, *f.* motovilo sa šklockom.
Schnar, *adj.* brz, list.
Schnarcheln, *v. n.* hrktati.
Schnarchen, *v. n.* hrkati, zahrkati; hrapati; *fig.*) graknuti, grakati.
Schnarchen, *n.* hrka; hrkanje.
Schnarcher, *m.* hrkač.
Schnarchposten, f. Schnarrpost.
Schnarrdrossel, *f.* (*Turdus viscivorus*), imelaš.
Schnarre, *f.* čegrtaljka, regetaljka.
Schnarren, *v. n.* čagrtati, čegrtati; regetati; (im Reden —), hrestati; vrčati.
Schnarrend, *adj.* čagrtav, hrestav.
Schnarrente, *f.* (*Anas strepera*), krekетaljka. [telkönig.
Schnarrer, *m.* čegrtalo; hrestac; f. Wach-
Schnarrheuschrecke, *f.* (*Acridium stridulum*), čegrtalo, regetaljka.
Schnarrpost, *f.* čuvistan.
Schnarrstimme, *f.* hrestav glas.
Schnarrwerk, *n.* brundalo.
Schnarzen, *v. n.* drečati.
Schnatterei, *f.* gaka; blebet.
Schnatterente, f. Schnarrente.
Schnatterer, *m.* traskalo, brgljalo, čegrtaš.
Schnattergans, Schnatterliese, *f.* gakalica, gakuša, klepetuša, naradaljka.
Schnatterhans, *m.* Schnattermaul, *n.* f. Schnatterer.
Schnattern, *v. n.* (v. Gänsen usw.) gakati, djaktati; (v. Menschen) brbljati, brgljati, kakotati, djaktati, klaprnjati, troparіti, čavrljati, čegrtati, trtositi.
Schnatternd, *adj.* gakav; djaktav, brbljav.
Schnattertasche, f. Schnattergans.
Schnattfisch, *m.* f. Meerflasche.
Schnauben, *v. n.* (v. Menschen) hujati; puhati, duhati (duvati); (v. Pferden) daktati, dahtati, brektati; es schnaubt Feuer, iz nozdrvah mu modar plamen liže; vor Wuth —, běsniti; nach Rache —, hlepiti za osvetom, disati osvetom; sich —, *v. r.* useknuti se, useknjivati se.
Schnaubend, Schnaubig, *adj.* daktav, brektav, zahujan, zaduvan, zapuhan.
Schnäufeln, f. Schnüffeln.
Schnaufen, *v. n.* frkati; f. Schnauben; Schnüffeln; Schnäuzen; vor Zorn —, běsniti od srčbe.
Schnaupe, *f.* (an einer Kanne), nosac; f. Schnauze, Schnuppe.
Schnauz, Schnauzbart, *m.* brkovi.
Schnauze, *f.* njuška, gubica, rilo; (ver. v. Mensch.) gubica, rilo; halt die —! jezik za zube! d. — hoch tragen, dizati nos; (an ein. Kanne), nos, nosac.
Schnäuze, f. Lichtschere.
Schnauzen, *v. n.* zinuti.
Schnäuzen, *v. a.* einen Topf —, onositi lonac; sich —, useknuti se, ubrisati se, useknjivati se; d. Licht —, useknuti svěću; d. Sterne — sich, zvězde se prosipaju i. prolěvaju; Einen —, osmuditi, opuljiti koga.
Schnauzenband, *n.* zašeperen obruč.
Schnauzenbrasse, *f.* (*Sparus Maena*), gera, trog, minjula.
Schnauzenform, *f.* kalup od nosca.
Schnauzenkäfer, f. Rüsselkäfer.
Schnauzennadel, *f.* (*Murex rertagus*), gubičav volak.
Schnäuzer, *m.* usekač.
Schnauzicht, *adj.* gubičast, nosat.
Schnauzkanne, *f.* nosat kondĕr.
Schnauztopf, *m.* bradaš.
Schneckchen, *n.* spužić.
Schnecke, *f.* puž, spuž; die nackte —, prpolj, balavac; langsam wie eine —, spor kao sapet; okretan kao donji žrvanj; (im Ohre), spužnica; (*arch.*) uvojak; zavitak; (in der Uhr), puž, armudija; (die Archimedische —), spuževina; f. Schneckentreppe.
Schneckeln, Schnecken, *v. n.* puziti.
Schnecken- (in Zus.) puževlji, spuževlji.
Schneckenartig, *adj.* spužast; f. Schneckenförmig.
Schneckenauge, *n.* sredik od uvojka.
Schneckenband, *n.* pasac od uvojka.
Schneckenbehältniß, *n.* pužnik.
Schneckenberg, *m.* glavica sa zavojicom, spužnjak.
Schneckenblut, *n.* spuževlji sok.

Schneckenbohrer, *m.* zavojit svrdao.
Schneckenbrühe, *f.* puževlja juha (čorba).
Schneckendeckel, *m.* puževlji poklopac.
Schneckenfeder, ſ. Spiralfeder.
Schneckenfett, *adj.* (*fig.*) debeo kao tenac; debeo kao miš trećak.
Schneckenförmig, *adj.* spužast; (*fig.*) zavojit, uvit, na zavoje i. zavojke, na zasuk, na motaljku.
Schneckenfraß, *m.* obrst od puževah.
Schneckengang, *m.* pužev korak, hod; (*fig.*) einen — haben, dudati; puziti; samo gamizati; (Spiralweg), izvitak, zavojica.
Schneckengetriebe, *n.* pužokret.
Schneckengewölbe, *n.* svod od spužarice.
Schneckengleich, *adj.* (*fig.*) spor kao puž.
Schneckengrube, *f.* spužište.
Schneckenhaus, *n.* spužalina, spužnica, pužalina, puževa kuća; (*fig.*) kuća.
Schneckenhorn, *n.* puževlji rog, rožić.
Schneckenkegel, ſ. Schneckenrad.
Schneckenklee, *m.* (*Medicago*), dunjica, lěkarica; der blaue —, (*M. sativa*), lucerna; d. ſpaniſche —, ſ. Mondklee; der gekrönte —, (*M. coronata*), krunasta dunjica; ſ. Igelklee; Raupenklee.
Schneckenkohl, *m.* zavito zelje.
Schneckenkrebs, ſ. Muſchelkrebs.
Schneckenlangſam, *adj.* spor kao puž.
Schneckenlinie, *f.* zavojica.
Schneckenlinienförmig, ſ. Spiralförmig.
Schneckenloch, *n.* ušće od spužnice.
Schneckenmarmor, *m.* spuževit mramor.
Schneckennerve, *m.* živac od spužnice.
Schneckenpoſt, *f.* auf der — fahren, voziti se na puževih; voziti se na vo-
Schneckenrad, *n.* puž, armadija. [lovih.
Schneckenraupe, *f.* spužasta gusěnica.
Schneckenſammler, *m.* pužar, spužar; (*Amphitrite conchilega*), ljušturača.
Schneckenſchale, *f.* spužica; ſ. Schneckenhaus.
Schneckenſchlange, ſ. Wurmſchlange.
Schneckenſchlich, *m.* pužnja.
Schneckenſchritt, ſ. Schneckengang.
Schneckenſtein, *m.* puževlji kamen; (Ammonshorn), kotuljača; ſ. Schneckenmarmor. [žarica.
Schneckenſtiege, Schneckentreppe, *f.* spu-
Schneckentopas, *m.* spužasti smedjac.
Schneckentritt, ſ. Schneckengang.
Schneckenweg, *m.* obhodje; put na izvitak i. zavojicu.
Schneckenweiſe, *adv.* poput spuža. [chen.
Schneckerl, *n.* frndjica, frndjula; ſ. Schneck-
Schnee, *m.* sněg; es fällt —, sněg pada; es fiel —, zapade sněg; es fiel ein wenig —, potrusio je sněg; friſchgefallener —, ponovac; weiß wie gefallener —, běl kao běli sněg na gori; (*fig.*) běloća.
Schneeabräumung, *f.* kldačina.
Schneeaar, Schneeadler, *m.* (*Astur Lagopus*), lunja.
Schneealpe, *f.* sněžnina.
Schneeammer, *m.* (*Emberiza nivalis*), běli ostrugaš.
Schneearm, *adj.* bezsněžni.
Schneearm, *m.* (*fig.*) běla ruka kao sněg.
Schneeartig, *adj.* sněžast. [bahn.
Schneebahn, *f.* prt, prtina; ſ. Schlitten-
Schneeball, *m.* kila, sněžna gruda, guka; ſich mit —en werfen, grudati se, gukati se; (Backwerk), magla, maviš; (*Viburnum Opulus*), hudika, hudikovina.
Schneeballenſtrauch, ſ. Waſſerahorn.
Schneebaum, *m.* (*Chionanthus*), kitina.
Schneebedeckt, *adj.* sněgom pokriven, zastrt. [mahovnica.
Schneebeere, *f.* (*Vacinium Oxycoccos*),
Schneebehangen, *adj.* kitan (sněgom).
Schneebekränzt, *adj.* okićen sněgom.
Schneeberg, *m.* sněžnik.
Schneebinſe, ſ. Bergbinſe.
Schneebirn, *f.* běla kruška.
Schneeblind, *adj.* sněgom zabljšten.
Schneeblitz, ſ. Froſchwurm.
Schneeblume, *f.* (*Leucojum vernum*), jari dremovac; ſ. Schneeglöckchen; (*Anemone alpina*), planinska sasa.
Schneebruch, *m.* lom kitine; es war —, kitina je polomila šumu.
Schneebrüchig, *adj.* od kitine slomljen.
Schneebruſt, *f.* Schneebuſen, *m.* běle prsi (kao sněg), sněžne prsi.
Schneebrüſtig, *adj.* bělih, sněžnih prsijuh.
Schneedecke, *f.* pokrov od sněga.
Schneedohle, *f.* čavka, kavka.
Schneedroſſel, ſ. Ringdroſſel.
Schnee-Enzian, *m.* (*Gentiana nivalis*), sněžna vladisavka.
Schnee-Eule, *f.* běla sova.
Schneefall, *m.* sněgopad, padanje sněga; zapadac; ein großer —, sněžana spust.
Schneefeld, *n.* sněžno polje.
Schneefink, ſ. Bergfink; (*Fringilla nivalis*), planinska zeba.
Schneeflechte, *f.* sněžni lišaj.
Schneeflocke, *f.* sněžnica, kudělja, krpa, leptirica, pahalj, sněžinka.
Schneeflockenbaum, ſ. Schneebaum.
Schneefloh, *m.* (*Podura nivalis*), běla skakutalica, běli skakač.
Schneegans, *f.* (*Anas hyberborea*), sěverna guska.
Schneegebirg, *n.* sněžne gore, sněžnici.
Schneegefilde, *n.* sněžno polje.
Schneegeſtöber, *n.* mećava, vijavica, pomet, salaukovina; wir haben ein —, sněg mete.
Schneegeſtürze, ſ. Lavine.
Schneegewand, *n.* sněžna, běla oděća.
Schneegewölk, *n.* sněžna oblačina.
Schneeglänzend, *adj.* bělasast; es iſt —, bělasa se kao sněg.

Schneeglöckchen, *n.* (*Galanthus nivalis*), podremušak, visibaba; ſ. Schneeblume.
Schneegränze, *f.* snèžište.
Schneegrube, *f.* snèžnica.
Schneehaar, *n.* bèla, sèda kosa.
Schneehahnenfuß, *m.* (*Ranunculus nivalis*), snèžni žabljak.
Schneehand, *f.* bèla ruka kao snèg.
Schneehaſe, *m.* (*Lepus variabilis*), kamenjak; ſ. Schneehuhn.
Schneehaufen, *m.* hrpa, gomila snèga.
Schneehaupt, *n.* (ein. Berges), snèžno tême; (ein. Greiſes), snèžna, bèla, sèda glava.
Schneeholder, *m.* (*Symphoricarpus*), pamela.
Schneehuhn, *n.* (*Tetrao Perdix*), snèžnica.
Schneejahr, *n.* snègovita godina.
Schneeicht, *adj.* bèl kao snèg.
Schneeig, *adj.* snèžan.
Schneeklumpen, *m.* guka snèga, snèžna guka.
Schneekönig, ſ. Zaunkönig.
Schneekruſte, *f.* snèžanik.
Schneekugel, *f.* lopta od snèga.
Schneelage, *f.* zapad, spast snèga.
Schneelaſt, *f.* snèžina.
Schneelawine, *f.* usov.
Schneeleib, *m.* bèlo, snèžno tèlo.
Schneelerche, *f.* (*Alauda rivaria*), snègulja.
Schneelicht, *n.* snèžna svètlost.
Schneelinie, ſ. Schneegränze.
Schneeluft, *f.* zrak pun snèga.
Schneemann, *m.* čovèk, dèd od snèga; snègo.
Schneemaſſe, *f.* snèžina, snèžana spast.
Schneemeiſe, *f.* (*Parus caudatus*), dugorepka, bèloglavka, mlinarić.
Schneemilch, *f.* (in Küchen), snèg.
Schneemonat, *m.* sèčanj.
Schneepappel, ſ. Silberpappel.
Schneepflug, *m.* ralica.
Schneepilz, *m.* zec-gljiva.
Schneeregen, *m.* lapavica, susnèžica, slota, salauka.
Schneereich, *adj.* —es Land, snègovita zemlja; ein —er Winter, snègopadna zima.
Schneerоſe, *f.* bèlcita ruža; die ſibiriſche —, (*Rhododendron Chrysanthemum*), kašk ara.
Schneeſchaufeln, *n.* Schneeſchaufelung, *f.* kidačina, razgrtanje snèga.
Schneeſchichte, ſ. Schneelage.
Schneeſchlange, *f.* (*Coluber niveus*), bèla guja.
Schneeſchlitten, *m.* saonice.
Schneeſchmelz, *m.* otop snèga.
Schneeſchuh, *m.* krplja.
Schneeſperling, ſ. Schneeammer.
Schneeſtaub, *m.* sušac(-snèg); es fällt ein —, snèg truni.
Schneeſteinbruch, *m.* (*Saxifraga nivalis*), snèžana lomika.
Schneeſtufe, ſ. Schneegränze.
Schneeſturm, *m.* smuta, vijavica.
Schneeſturz, *m.* usov.
Schneetropfen, *m.* Schneeveilchen, *n.* ſ. Schneeglöckchen.
Schneeurkorn, *n.* (*Protococcus nivalis*), snèžna prazrnka.
Schneevogel, ſ. Schneeammer.
Schneeverwehung, *f.* smet, zamet, zapuh.
Schneewaſſer, *n.* snèžanica.
Schneeweiß, *adj.* bèl kao gorski snèg; snèžan; bèl bèlcit.
Schneeweiße, *f.* snèžana bèlina.
Schneewetter, *n.* snègopad.
Schneewieſel, *n.* zimska i. bèla lasica.
Schneewind, *m.* snègonosni vètar.
Schneewolke, *f.* snèžan oblak.
Schneewurz, *f.* ſ. Fettkraut; Schmerwurz.
Schneidbar, *adj.* reziv; sèciv.
Schneidbarkeit, *f.* rezivost; sècivost.
Schneide, *f.* oštrac, oštrice, oštarje, sèčevina, brid *f.*; (Schärfe), oštrina; rèz; das Meſſer hat die — verloren, nož se je otupio; mit der —, sèčimice, oštrimice; sèčevinom; (wdm.) ſ. Sprenkel; Vogelherd.
Schneidebank, *f.* dèlara, dèljača, muštra.
Schneidebock, ſ. Sägebock.
Schneidebohrer, *m.* oštar svrdao.
Schneidebrett, *n.* sècanka.
Schneideeiſen, *n.* (b. Schlöſſer uſw.) urezač; (b. Kammach.) zubilo.
Schneidegeld, *n.* krojnina.
Schneidegezeug, *n.* rezala; sècala.
Schneideholz, ſ. Schneidelholz.
Schneidekluppe, *f.* sklopni urezač.
Schneidel, *m.* drugi tin.
Schneidelade, *f.* sèčkanica.
Schneideleder, *n.* rezna koža.
Schneidelholz, *n.* brkovina, kaštretina, kreševina.
Schneideln, *v. a.* kresati, kaštriti, klaštriti; die Reben —, rezati vinograd; das Getreide —, ošišati žito.
Schneideloch, *n.* obrezište.
Schneidelohn, *m.* pilarina.
Schneidemaſchine, *f.* rezalo; (für Getreide), želo.
Schneidemeſſer, *n.* (Schnittmeſſer), maklja, makljica; poděljač; (in Küchen), sècalo, sècalica; (b. Lichtzieh.) sèkač.
Schneidemühle, *f.* pilana, vodena pila, (žaga).
Schneidemüller, *m.* pilanar.
Schneiden, *v. n.* (v. d. Schere), strići; (v. Meſſer), rezati; entzwei —, prestrići, preseći, prerezati; (ein. Schnitt thun), reznuti; —de Werkzeuge, sèčiva; das Meſſer ſchneidet gut, oštar je nož; nož dobro rèže; es ſchneidet mich im Leibe, grize me u trbuhu; ein —der Schmerz, režnja; ich empfinde einen —den Schmerz, rèže me; der Wind ſchneidet ins Geſicht, vètar brije lice; die Kälte ſchneidet, zima bridi po licu, zima brije uz uši; ein —der Wind, bridki vètar; das ſchneidet mit

ins Herz, to mi srce para; —de Worte, zagrizajuće rěči; das ſchneidet in den Beutel, to zahvata duboko u kesu; —, *v. a.* strići; rezati; sěći; mit der Schere ins Papier —, zastrići, nastrići papir; mit dem Meſſer in etwas —, zarezati nožem; ſich —, porezati se, posěći se; in Stücke —, klein —, izpresěcati, izsěći što; Brod —, kruh rezati; (ab—), odrezati; Getreide —, žito žeti; (*fig.*) Geld —, oklapiti; Häckſel —, sěčku sěći; Bretter —, daske piliti; eine Feder —, zarezati pero; Tabak —, duhan križati; geſchnittener Tabak, duhan-križanac, sěcanac; Kraut —, sěcati, ribati kupus; geſchnittenes Kraut, kupus-sěcanac; Haare —, kosu strići; den Wurm —, izsěći crva; ein. Bruch —, kilu sěći; e. Schwein —, škopiti, štrojiti, uštrojiti, uškopiti svinju; die Bienen —, pčele tući, podrezati košnicu; in Holz —, useći, urezati, udělјati u drvo; (graviren), vajati; geſchnittene Steine, izděljani dragulji; Geſichter —, ſ. Geſicht; den Ball —, kosnuti se lopte; (*fig*) ſich —, posěći se, opeći se; Einen —, omesti koga.

Schneidend, *adj.* oštar, bridak, rezak, urezan; ein —er Schmerz, ljuta bol; ſ. Schneiden.

Schneider, *m.* krojač, terzija*; (e. Bauern—), sursabov, sambol; (im Spiele), platka; ſ. Waſſerjungfer.

Schneider- (in Zuſ.) krojački.

Schneiderarbeit, *f.* krojački posao, rád; krojačko dělo, krojačina.

Schneiderbraten, *m.* einen — machen, smuditi.

Schneiderburſche, *m.* krojački dětić, kalfa.

Schneiderei, *f.* krojačija, krojaštvo; terziluk; — treiben, krojačiti; d. — erlernen, izučiti krojački zanat.

Schneiderfiſch, ſ. Naſenfiſch.

Schneiderhandwerk, *n.* krojački zanat; ſ. Schneiderei.

Schneiderin, *f.* krojačica.

Schneiderinnung, *f.* krojački ceh.

Schneiderjunge, *m.* krojački děčak (šegrt).

Schneiderkarpfen, ſ. Häring.

Schneiderkrankheit, *f.* krojačka bolest; ſ. Krätze.

Schneiderlohn, *m.* krojačnina.

Schneidermeiſter, *m.* krojački majstor; krojač.

Schneidermetze, ſ. Waſſerjungfer.

Schneidern, *v. n.* krojačiti.

Schneidernadel, *f.* krojačka igla.

Schneiderſeele, *f.* (*fig.*) kukavica; (Dämmerungsfalter), ljiljak.

Schneidersfrau, *f.* krojačeva žena.

Schneiderſtube, *f.* krojačnica.

Schneidertiſch, *m.* krojište.

Schneidervogel, *m.* (*Motacilla sartoria*), švalja.

Schneiderwerkſtatt, *f.* krojačnica.

Schneideſäule, *f.* kolarski držák.

Schneideſcheibe, *f.* zubčilo.

Schneideſtein, *m.* sěčen kamen.

Schneideſtichel, *m.* narezač.

Schneidewaffe, *f.* sěklica; —n, sěčno oružje.

Schneidewerkzeug, *n.* sěčivo.

Schneidewerkzeugs-Fabrikant, *m.* sěčivar.

Schneidezahn, *m.* sěkutić.

Schneidezeug, *n.* sěčiva; (Schraubenzeug), urezač; (in Papierm.) sěcalo.

Schneidezirkel, *m.* rezače šestilo.

Schneidig, *adj.* rezak.

Schneidinſtrument, *n.* sěčivo.

Schneidung, *f.* (b. Web.) zarez.

Schneien, *v. i.* es ſchneit, sněg ide i. pada; sněži; es fing an zu —, udari sněg; es hat geſchneit, osnežilo je; es hat ein wenig geſchneit, oprašao i. oprašio je sněg.

Schneien, *n.* sněgopad, padanje sněga.

Schneiſe, Schneiße, *f.* vigovi, omča; ſ. Sprenkel.

Schneiſig, *adj.* ein —er Kerl, lola, glisnica.

Schneißenbeere, ſ. Vogelbeere.

Schneiteln, ſ. Schneideln.

Schnell, *adj.* brz; list; — wie e. Pfeil, brz kao strěla; brz kao ptica; die Zeit vergeht —, vrěme leti; — mit dem Munde ſein, brzorek biti; ein —er Tod, naprasna smrt; — machen, ubrziti; (Forſtw.) zavit; —, *adv.* brzo; iz prěka; napréčac; möglichſt —, brže bolje.

Schnellauf, *m.* brz tek.

Schnellaufer, *m.* brzoteča.

Schnellbeſchwingt, *adj.* brzokrili.

Schnellblick, *m.* brz razgled.

Schnellbock, ſ. Sturmbock.

Schnellbote, ſ. Eilbote.

Schnelle, *f.* brzina, brzoća, brzost.

Schnelle, *m.* brzac, brzić.

Schnellen, *v. n.* klisnuti, skoknuti, oskočiti; eine Feder — laſſen, odapeti poskok, stajku; eine Wage — laſſen, izpustiti tezulju, vagu; in die Höhe —, klisnuti, skoknuti; mit dem Finger —, vrcati; (ſchnalzen), štuknuti, pucati prsti; (ſtiebern), zvrcati; Einem an die Naſe —, zvrcnuti koga; —, *v. a.* pručiti, spružiti, opružiti; Kirſchkerne —, pručiti, pucati, odfrkavati trešnjove koštice; Einen —, zvrcnuti, drcnuti, useknuti, opuknuti koga; (*fig.*) omesti.

Schneller, *m.* odpon, klisak; (Stüber), zvrčka, skrpuša; Einem einen — geben, zvrcnuti koga, udariti koga zvrčkom; ſ. Schnippchen; (Perſon), zvrcalo; (am Gewehre), odponac; (Sprenkel), pruglo; ſ. Milchblume; (*bot.*) poskočak; ſ. Schnellkäfer; —, *pl.* (*Tricoccae*), klokočevine.

Schnellerfluß, *m.* talilo.

Schnelleſſigfabrikation, *f.* brzo kvasinarstvo, octarstvo.
Schnellfahrer, *m.* brzovoz.
Schnellfalle, *f.* klisa.
Schnellfinger, *m.* (*fig.*) brzoplet.
Schnellfingerig, *adj.* brzoruk.
Schnellfliegend, *adj.* brzoletan.
Schnellfließend, *adj.* brzotečan.
Schnellfluß, *m.* brzo talilo.
Schnellflüſſig, ſ. Leichtflüſſig.
Schnellfüßig, *adj.* brzonog, lakonog.
Schnellfüßige, *m.* brzonožac, lakac.
Schnellgalgen, *m.* vješalo.
Schnellgläubig, *adj.* lakověran.
Schnellharz, ſ. Federharz.
Schnellheit, Schnelligkeit, *f.* brzoća, brzost, brzina.
Schnelligkeitsmeſſer, *m.* brzoměr.
Schnellkäfer, *m.* (*Elater*), klišnjak.
Schnellkocher, ſ. Schnellſieder.
Schnellkraft, ſ. Elaſticität.
Schnellkugel, *f.* špekula, spiljka.
Schnellauf, ſ. Schnellauf uſw.
Schnellloth, *n.* brza pajka.
Schnellmalerei, *f.* brzolik.
Schnellpoſt, ſ. Eilpoſt.
Schnellpreſſe, *f.* brzo tiskalo, brzi tèsak.
Schnellpreſſendruck, *m.* brzo tiskanje.
Schnellredner, *m.* brzoreka.
Schnellreiter, *m.* brz jezdilac.
Schnellring, *m.* (*bot.*) pružan kolutić.
Schnellritt, *m.* brzo ježdjenje, jahanje.
Schnellſchiff, *n.* hitroplovka, lizgavac.
Schnellſchreibekunſt, *f.* hitropis.
Schnellſchreiber, *m.* hitropisar.
Schnellſchrift, *f.* hitropis.
Schnellſchritt, *m.* brz korak.
Schnellſegler, *m.* ſ. Schnellſchiff.
Schnellſieder, *m.* brzovar.
Schnellthier, *n.* (*Dipus*), tuškan.
Schnellung, *f.* klisnuće, vrcaj, oskočaj.
Schnellwage, *f.* brzoteg, kantar, stadira; (Deſem), bezman.
Schnellwagen, *m.* brzovoz.
Schnellwerk, *n.* klisilo.
Schnellwolf, ſ. Goldwolf.
Schnellwüchſig, *adj.* brza rasta, brzo rastući, brzorasao.
Schnellzange, *f.* kliještice.
Schnellzinn, ſ. Schnelloth.
Schnellzug, *m.* brza hodja; brz vlak.
Schnellzünder, *m.* ſ. Zündhölzchen.
Schnepel, ſ. Schnäpel.
Schnepfartig, *adj.* šljučast.
Schnepfchen, *n.* (*Voluta Tringa*), čajka.
Schnepfe, *f.* (*Scolopax*), šljuka.
Schnepfenbraten, *m.* pečena šljuka.
Schnepfendreck, *m.* šljučji kao.
Schnepfenfang, *m.* lov na šljuke; (Ort), šljučište.
Schnepfenfiſch, *m.* (*Centriscus Scolopax*), morska šljuka.
Schnepfenfliege, *f.* (*Empis*), kljunuša.
Schnepfenflug, *m.* zalet šljukah.
Schnepfengaſſe, *f.* šljučja staza.
Schnepfenjagd, *f.* lov na šljuke; wir waren auf einer —, lovili smo šljuke.
Schnepfenjäger, *m.* šljučar.
Schnepfenkopf, *m.* (*fig.*) bena; (*Murex haustellum*), kutlić.
Schnepfenſchnabel, *m.* kljun od šljuke; ſ. Schnepfenkopf.
Schnepfenſtrich, *m.* jato šljukah; ſ. Schnepfenzug.
Schnepfentanzfliege, *f.* (*Leptis scolopacea*), kljunata vojka.
Schnepfenzeit, *f.* hora za šljuke.
Schnepfenzug, *m.* seoba šljukah.
Schnepfhuhn, *n.* (*Scolopax rusticola*), kljunača.
Schneppe, *f.* (an d. Kanne), nos, nosac; (an Pferd.) liska.
Schneppfiſch, ſ. Hornhecht.
Schneppkanne, *f.* kondèr s noscem.
Schnerz, *m.* ſ. Schnarre.
Schneus, *f.* vigovi, omča.
Schnibbe, ſ. Heerſchnepfe.
Schnick, *m.* vrcaj, prska.
Schnicken, Schnickern, *v. n.* mit dem Schwanze —, vrtěli, vrćkati, micati repom; —, *v. a.* das Waſſer —, prskati vodu; ſ. Schnellen.
Schnickſchnack, *m.* andara mandara.
Schnieben, *v. n.* frkati.
Schnieber, *m.* frkač.
Schniegel, *m.* kitnja, nakit; cifra.
Schniegeln, *v. a.* kititi, cifrati; ſich — und bügeln, cifrati se, kindjuriti se.
Schniffen; Schnigg, ſ. Schnipfen; Schnacke.
Schnipfel, Schnipfeln, ſ. Schnippel uſw.
Schnipfen, *v. a.* djiknuti, ćaluknuti, štr-
Schnipp, Schnipps, *int.* puc! [nuti.
Schnipp, *m.* pucaj; (v. d. Schere), strig.
Schnippchen, *n.* puckalj, pucak, štuknuće; Einem ein — ſchlagen, spucati komu prsti pod nos; ſ. Schnippel.
Schnippe, ſ. Schneppe.
Schnippel, *n.* lespirica, križčica, oščak, cèpčica; (v. d. Schere), ustrižak.
Schnippeln, *v. a.* izsèckati, rezkati, izrezkati; (mit der Schere), strickati, izstrickati; —, *v. n.* (v. Fiſchen) glavati se.
Schnippen, *v. n.* mit d. Schere —, strići; mit dem Schwanze —, repom micati, mahati; (Schnalzen), pucati prsti; (ſich ſchnellen), klisiti, djipiti; —, *v. a.* ſ. Schnippeln.
Schnippentaube, *f.* krpasti golub.
Schnipperling; Schnippern, ſ. Schnippel, Schnippeln. [směšljiv.
Schnippiſch, *adj.* brzorek; prpošan; pod-
Schnippſchen, *n.* (*fig.*) šušica, sgeba; ſ. Schnippchen; Schnippel.
Schnippſen, ſ. Schnippen.
Schnirkel uſw., ſ. Schnörkel.
Schnirkelnabel, ſ. Tutenſchnecke.

Schnirkelſchnecke, *f.* (*Helix*), spuž; die albaneſiſche —, (*H. albanica*), pasjak; borſtige —, (*H. setosa*), runjavac.
Schnirrbacken, Schnirren, *v. a.* pržiti.
Schnirrig, *adj.* sprženo.
Schnirring, *m.* ſ. Meerſchwalbe.
Schnitt, *m.* (mit dem Meſſer), rěz, rezotina, sěk; (Ein—), zarez; zasěk; zarezotina; (Ab—), srez; (Durch—), prosěk, prorez; auf einen —, jednom rězju; (mit der Schere), striž; einen — thun, reznuti; strignuti; einen — in etwas thun, zarezati, zasěći što; der — in den Weinbergen, rezitba; (ein. Baumes), podrez; (ein. Buches), obrez; (d. der Ernte), žetva; (*fig.*) einen — bei etwas machen, oklapiti, omastiti brkove kod čega; er verſteht ſeinen —, umě na svoju vodenicu vodu navraćati; er verſteht den —, zna se hvaliti; (Feder—), zarez; die Feder hat keinen guten —, nije dobro zarezano pero; (Spalt), cěp; (Kleider—), kroj; das Kleid hat einen guten —, dobro je skrojena haljina; die —e in der Hand, usjeke na dlanu; (ein — Brod), režanj, skala, nareznica; landa; (Fleiſch), peka, peča; ſ. Schnittchen; in den — pfropfen, cěpiti na pisak.
Schnittbank, ſ. Schneidebank.
Schnittchen, *n.* Schnitte, *f.* križka, skrižka, križčica; (z. B. v. Speck), leptirica, lespirica.
Schnitter, *m.* žetelac, žetvar; —in, *f.* [žetelica.
Schnitterblume, *f.* (*Gnaphalium aren.*), žuto smilje.
Schnitterfeſt, Schnittermahl, *n.* Schnitterſchmaus, *m.* dožinjača, doženica, aldomaš*.
Schnitterlohn, *m.* žetvarina, žetelačka [plaća.
Schnittfläche, *f.* prorezina.
Schnittfleiſch, *n.* Izsěckano meso; ſ. Friſ [caſſé.
Schnittgras, *n.* (*Carex acuta*), oštrljasti šaš.
Schnitthandel, Schnitthändler uſw., ſ. Schnittwaarenhandel.
Schnitthobel, *m.* obrezač.
Schnittholz, *n.* ključice, sadjenice, slěpe [loze.
Schnittkohl, *m.* (*Brassica camp. pabularia*), raštan, hraštika, frašt.
Schnittlauch, *m.* (*Allium Schoenoprasum*), vlašac, vlašice, čurice, drobnjak.
Schnittling, *m.* odsěčak; ſ. Schnittholz; Schnittlauch.
Schnittlinie, *f.* ſ. Secant.
Schnittmeſſer, *n.* (Wb.) košer; (Schnitzmeſſer), poděljača, rezlica, zarez.
Schnittmorchelblume, *f.* Wollgras.
Schnittriß, *m.* sěč kamena.
Schnittſalat, *m.* rezna salata.
Schnittſchein, *m.* ureznik, odrezak.
Schnittvergoldung, *f.* pozlaćen obrez.
Schnittwaare, *f.* laktovina, lakatna roba.
Schnittwaarenhandel, *m.* Schnittwaarenhandlung, *f.* trgovina laktovine.
Schnittwaarenhändler, *m.* trgovac laktovine, laktovinar.
Schnittweiſe, *adv.* rezimkě, strižimice.
Schnittwunde, *f.* rezotina.
Schnittzeit, *f.* vrěme žetve; zur —, uza [žetvu.
Schnittzwiebel, ſ. Schnittlauch.
Schnitz, *m.* (Schnitzel), rěz, režanj; skala; (Fleiſch—), peka, peča, pekanja, pekanjica, popečak; (Apfel—), križka, skrižka, križčica; dürre —e, kalotine; (Abgänge b. Schnitzen), odrezina, orezci; (Schnippel), ustrižci, ostrižci.
Schnitzarbeit, *f.* (das Schnitzen), rezba; ſ. Schnitzwerk.
Schnitzbank, ſ. Schneidebank.
Schnitzbrett, *n.* děljača.
Schnitzel, *n.* (Fleiſch—), peka, popečak, peča; ſ. Schnitz.
Schnitzelei, *f.* rezkanje; sěckanje; děljkanje; děluckati, sěckati; (mit der Schere), strickati.
Schnitzeln, *v. a.* rezkati (reckati), děljkati; [uděljati.
Schnitzen, *v. a.* rezati, urezati, děljati,
Schnitzer, *m.* děljač, děljar; (Bild—), rezbar; (d. Tiſchl.) rezlica, zarez; (d. Faßb.) poděljač; (Fehler), pogreška; einen — machen, porezati se, posrnuti.
Schnitzerei, *f.* rezba; ſ. Schnitzwerk.
Schnitzern, *v. n.* porezati se, posrnuti.
Schnitzfleiſch, ſ. Schnittfleiſch.
Schnitzkunſt, *f.* rezbarstvo, rezbarija
Schnitzkünſtler, *m.* rezbar.
Schnitzler, *m.* děljač, děljar.
Schnitzling, *m.* ſ. Schnitz; (*fig.*)
Schnitzmeſſer, *n.* poděljača, rezlica, zarez.
Schnitzſchere, *f.* nožice za izstrizanje.
Schnitzſtoff, *m.* děljarska, rezbarska tvar.
Schnitztiſch, *m.* děljača.
Schnitzwerk, *n.* rezba, rezbina.
Schnitzzeug, *n.* rezala, děljala.
Schnobbern, *v. n.* njuškati.
Schnoben, *v. n.* njušiti, cunjati, šunjati, orvati, šišnjati.
Schnobiſch, *adj.* hunjkav; (v. Pferden) [sakagljiv.
Schnöde, *adj.* pogrdan; (ſtolz), bahat; (verächtlich), Einem — begegnen, prezirno s kim postupati; — Worte geben, pogrdno govoriti; ein —r Gewinn, gadan dobitak.
Schnöde, *f.* ſ. Schnittgras. [barica.
Schnödeſenf, *m.* (*Erysimum Barbarea*),
Schnödigkeit, *f.* pogrdnost; bahatost; [prezirnost.
Schnolle, *f.* pomaz (lule).
Schnopen, Schnopiſch, ſ. Schnoben uſw.
Schnopfweiſe, ſ. Schnappweiſe.
Schnoppern, ſ. Schnobbern.
Schnörkel, *m.* cifra, šara; (*arch.*) kovrčak, kovrčica; (*fig.*) cifrarija; ſ. Schnörkelei, *f.* cifrarija. [Schnurre.

Schnörkelhaft, *adj.* kovrčast; cifrast.
Schnörkeln, *v. a.* cifrati, nacifrati.
Schnörkelſchnecke, *f.* (*Helix*), spuž.
Schnörkelwerk, *n.* cifrarija.
Schnörkelzug, *m.* cifra.
Schnorrbock, *m.* (*Sphinx ocellata*), večernji paunovac.
Schnorrig, *adj.* otresit, prŝljiv.
Schnudelbock, *m.* slinko, balavac.
Schnudeln, *v. n.* hunjkati, huntati.
Schnuder, *m.* sopolj, šmrkalj; ſ. Schnupfen, *m.* [Schnuderfiſch.
Schnuderer, *m.* šmrkavac, šmrkalo; ſ.
Schnuderfiſch, *m.* balavac.
Schnuderig, *adj.* sopoljav.
Schnudern, *v. n.* šmrkati.
Schnudernaſe, ſ. Rotznaſe.
Schnüffeln, (Schnuffeln), *v. n.* njušiti, šunjati, cunjati, šmrdati; ſ. Schnudeln.
Schnüffelnd, *adj.* hunjkav, huntav, šišnjav.
Schnüffler, *m.* šmrdalo; njuško; cunjalo, šunjalo, šišnjavac.
Schnupfen, *v. a.* šmrknuti, šmrkati; Tabak —, cmrkati, šmrkati, metati u nos burmut; (šnovati); —, *v. n.* kihnuti, kihati.
Schnupfen, *m.* hunjavica, hunjkavica, kihavica, (balaban); der — löſet ſich, otvara se hunjavica; ſ. Katarrh.
Schnupfenartig, ſ. Katarrhaliſch.
Schnupfenfieber, *n.* kihavica.
Schnupfenmittel, *n.* lèk od hunjavice.
Schnupfer, *m.* cmrkač, burmutdžija; —in, *f.* cmrkačica.
Schnupfficht, ſ. Katarrhaliſch.
Schnupfpulver, *n.* prah za šmrkanje.
Schnupftabak, *m.* trenac, trvenac, duhan od nosa, burmut.
Schnupftabaksbüchſe, Schnupftabaksdoſe, *f.* burmutica, tabakèra.
Schnupftuch, *n.* ubrusac, otrnjak, rubac (marama) za nos.
Schnupp, *m.* šup.
Schnuppe, ſ. Lichtſchnuppe.
Schnuppen, *v. n.* kihnuti; das ſchnuppt ihm vor die Naſe, to ga peče; —, *v. a.* das Licht —, ukresati, ukresnuti
Schnuppern, ſ. Schnobbern. [svèću.
Schnur, *f.* vrvca (vrpca), struka, uzica; (an Kleidern), struka, gajtan*; mit Schnüren beſetzen, obstručiti, ogajtaniti; (Perlen—), niz, niza, nizija, grinja, struka; Perlen an eine — reihen, nizati, nanizati biser; eine — Feigen, vènac i. grovača smokavah; (Meß—), omèrka; djunija; (b. Zimmerl.) konac, nit, vrpca, uzica, žica; mit d. — zeichnen, okončati, končati, ožičiti; nach d. —, po žici, po koncu; er will Alles nach der — haben, sve hoće da bude na dlaku i. do vlasca; über die — hauen, prekantariti, prekardašiti, prevršiti, prečinjati; prekositi; prešikati mèru; pretèrati se; zastraniti; nach der — leben, življeti po olaci; umèreno življeti; von der — leben, trošiti tečevinu; ſ. Schwiegertochter.
Schnürband, *n.* utezaljka, oputa (od utega).
Schnürbruſt, *f.* uteg, kas.
Schnürbund, *m.* (*Trochus conulus*), obstručena vrtaljka.
Schnürchen, *n.* vrvčica, uzica.
Schnüreiſen, *n.* raztegalj.
Schnuren, *v. n.* utetiviti.
Schnüren, *v. n.* (*mont.*) medjašiti; —, *v. a.* eine Wage —, ovrvčiti tezulju; (e. Thier —), podvezati živini muda; (prellen), osmuditi, oglobiti; (zuſammen—), svezati, stegnuti, sputiti; (an—), privezati; feſter —, pritegnuti, popritegnuti; die Schnürbruſt feſt —, utegnuti uteg; ſich —, utegnuti se; die Bundſchuhe —, izpréčati opanke; Perlen —, nizati, nanizati biser; (b. Zimmerl.) končati; geſchnürte Schreibart, ukočen slog.
Schnurenſtein, *m.* ſ. Kettenkoralle.
Schnürer, *m.* utezač, stezalo.
Schnurfäßchen, *n.* končarnica.
Schnurfeuer, *n.* požični oganj.
Schnurfolge, *f.* pravac. [zanku.
Schnurförmig, *adj.* nizast; nalik na ve-
Schnurgerade, (Schnurgleich), *adv.* napravac, naprečac, pravce, po žici; — gehen, utetiviti.
Schnürhaken, *m.* petlja (od utega).
Schnürholz, *n.* prepredalo.
Schnürkleid, *n.* haljina s utegom.
Schnürlatz, Schnürleib, *m.* Schnürleibchen, *n.* uteg.
Schnürloch, *n.* rupica za vrvcu, oputu.
Schnürlocheiſen, *n.* probojac. [bar.
Schnürmacher, *m.* vrvčar (vrpčar), gum-
Schnürmieder, *n.* uteg.
Schnurmühle, *f.* stanac za vrvce.
Schnürnachbar, *m.* sused.
Schnürnadel, *f.* izprečaljka.
Schnürneſtel, *f.* oputa.
Schnürperle, *f.* biser za nizanje.
Schnurquecke, ſ. Quecke.
Schnurrbart, *m.* brk; brci, brkovi, mustaći*; (b. Schnurrbärtige), brko, brkač, brkonja; einen — bekommen, obrkatiti; er hat einen kleinen dunkeln —, mrka ga nausnica gari.
Schnurrbärtig, *adj.* brkat.
Schnurrbärtige, *m.* ſ. Schnurrbart.
Schnurrborſte, *f.* čekinja od brka; — n, *pl.* čekinjav brk.
Schnurre, *m.* ſ. Nachtwächter.
Schnurre, *f.* vrndalo; (*fig.*) ropotarija, starež; (Schwank), šurka; —n machen, šurkati.
Schnurrecht, *adj.* prav pravcit, po žici.
Schnurren, *v. n.* brndati; (v. Spinnrade),

vrndati, zvrčati; (v. Katzen), vrčati, kvrčati; (ſich drehen), vrtěti se; (ſchrullen), skožuriti se; (murren), zavrnčati, zamrmljati; (plaudern), vrndati.
Schnurrer, *m.* vrndalo.
Schnurrichtung, *f.* pravac.
Schnürriemen, *m.* oputa; vrnčanica.
Schnurrig, *adj.* šurkav, směšan.
Schnurrigkeit, *f.* směšnost.
Schnurrkäfer, ſ. Pillenkäfer.
Schnürſchnur, *f.* utezaljka, oputa.
Schnürſchuh, *m.* topanka, mestva.
Schnürſenkel, *m.* ſ. Schnürband.
Schnürſtein, *m.* menjik.
Schnürſtiefel, *m.* čizmica.
Schnürſtift, *m.* naperak, šiljak (od opute).
Schnurſtracks, *adv.* upravo; posve.
Schnürung, *f.* stezanje; utezanje; (b. Web.) ukrščavanje.
Schnurwurm, *m.* (*Nemertes*), upletak.
Schob, *m.* ritak, škopnjak.
Schobbel, *m.* krš.
Schober, *m.* plast, plastnica; stog.
Schoberflatſche, *f.* Schoberfleck, *m.* naviljak.
Schöberling, *m.* (*Clavaria coralloides*), griva.
Schobern, *v. a.* plastiti, saděvati u plast.
Schoberthier, *n.* (*Lagomys Pico*), plastar, čekuška.
Schobhut, ſ. Schaubhut.
Schock, *n.* šestdesetak, šesak, šestdesetina; ein halbes —, tridesetak, tridesetina.
Schockbrunnen, ſ. Pumpbrunnen.
Schocken, *v. n.* d. Getreide ſchocket ſchlecht, slab je nažanj; malo je žita snopom; —, *v. a.* slagati u šesake; brojiti u šesake; (ſchaukeln), ljuljati; d. Schiff ſchocket, brod se migolji.
Schockholz, *n.* oprte.
Schockweiſe, *adv.* na šesake.
Schoder, ſ. Schotter.
Schof, ſ. Schob.
Schöfel, *m.* obirak, otrebak, izmet, odmet, otrebina.
Schofel, Schofelig, *adj.* loš, nevaljao, hrdjav.
Schofelwaare, *f.* loša, hrdjava roba.
Schofelzeug, *n.* olupak, olupina.
Schoff, *m.* kljun.
Schöffe, ſ. Schöppe.
Schokolade, *f.* čokolada.
Schokoladen-Fabrikant, *m.* čokoladar.
Schokoladenkanne, *f.* čokoladnica.
Schokoladentafel, *f.* čokoladka.
Schokoladentopf, *m.* lonac za čokoladu.
Scholar, *m.* učenik.
Scholarch, *m.* nadzornik, ravnatelj učionica.
Scholaſter, *m.* kanonik-učitelj.
Scholaſtik, *f.* skolastika; (*fig.*) mudrolije.
Scholaſtiker, *m.* skolastik; (*fig.*) mudrijaš, mudrak.
Scholaſtiſch, *adj.* skolastički; (*fig.*) mudrijaški.
Scholderer, *m.* obtrka, trkalo.
Scholdern, *v. n.* (*fig.*) klatiti se, tepsti se.
Scholion, *n.* primětba, primětak, skolion.
Scholfen, *v. n.* kuželjiti se.
Scholle, *f.* (Erd—), gruda, grumen; (Eis—), santa, plasa (leda).
Scholle, *f.* (*Pleuronectes*), ploča, svoja; (*P. Platessa*, Plateiße), iverak.
Schollenhüpfer, *m.* (*Motacilla Oenanthe*), bělorepka.
Schollenkehrend, *adj.* prevrćući grumenje.
Schollenſchläger, *m.* razbijač grumenja.
Schollern, *v. n.* razgrumeniti.
Schollig, *adj.* grumenav, grudav.
Schöllkraut, *n.* Schöllwurz, *f.* (*Chelidonium majus*), rosopas, bedemnica, cimpola.
Scholz, ſ. Schulz.
Schomerling, ſ. Krammetsvogel.
Schon, *adv.* već, jur, jurve; ich werde dich — rufen, wenn er kommt, pozvat ću te, kad dodje; — gut, dobro dobro; ob ihr — viel betet, akoprem se puno molite.
Schön, *adj.* lěp; krasan; — werden, prolěpšati se, polěpšati se, ulěpšati se; auf das —ſte, što se lěpše može; ich danke Ihnen auf das —ſte, hvala Vam lěpa; hvala Vam od neba do zemlje; es kann nichts —eres geben, lěpo je, lěpše biti nemože; ſo lange du — biſt, za lěpote tvoje; — anzuſehen, naočit; d. —e Geſchlecht, krasni spol; es macht ſich —, lěpo napreduje; — mit einer Perſon thun, lastiti, lastisati komu; Einem — Worte geben, milo lagati komu; pošašoljiti koga; e. — Gelegenheit, živa sgoda; da würde er — ankommen, ala bi nasio; du biſt mir ein —er Herr, lěpa mi gospodina; dafür würde ich mich —ſtens bedanken, ala bih (mu) se zahvalio; na čast mu (njoj); ein —er Mann, krasnik; —e Künſte, krasne umětnosti; —e Wiſſenſchaften, slovesnost; —e Literatur, krasna književnost; —er werden, ulěpšiti se.
Schönarmig, *adj.* lěporuk.
Schönäugig, *adj.* lěpook, krasnook.
Schonbar, *adj.* es iſt —, može se štediti.
Schönbarſch, *m.* (*Sebastes*), maruljka.
Schönbart, *m.* lěpobradac.
Schönblatt, *n.* (*Calophyllum*), pona.
Schönblätterig, *adj.* lěpolist, lěpa lista.
Schönblind, *adj.* das Pferd iſt —, konj ima kokošinji mrak.
Schönbrüſtig, *adj.* lěpih prsijuh.
Schöndank, *m.* lěpa hvala.
Schöndruck, *m.* lice; tiskanje lica.
Schöne, *n.* lěpota, lěpo, krasota; ein Freund des —n, krasoljub; d. Wiſſenſchaft des —n, krasoslovje, krasoznanstvo.
Schöne, *f.* lěpotica, krasotica; (Geliebte), lěpušica, draga.
Schonen, *v. a.* ſeine Kleider, Augen —,

čuvati odĕću, oči; ſein Geld —, štediti novce; ſchone meiner, poštedi me; keine Mühe —, nepožaliti truda; es wird nichts geſchont, neprašta se ničemu; ſich —, čuvati se.

Schönen, *v. a.* lĕpšati, krasiti; d. Wein —, vino bistriti, načiniti.

Schonend, *adj.* čuvajući; —, *adv.* nježno.

Schonenswerth, *adj.* es iſt —, vrĕdno je da se čuva.

Schoner, *m.* čuvalac, štedilac; (Schiff), šiklja.

Schönfahrſegel, *n.* veliko i. glavno jedro.

Schönfärber, *m.* mastilac.

Schönfärberei, *f.* mastionica.

Schönfleckchen, ſ. Schönpflästerchen.

Schöngebildet, *adj.* krasnolik, lĕpolik.

Schöngefiedert, *adj.* krasnoper.

Schöngeiſt, *m.* krasoumac, krasotnik; (ſpött.) krasoje.

Schöngeiſterei, *f.* krasoćenje.

Schöngeiſtig, *adj.* krasouman; (belletriſtiſch), krasoslovan.

Schöngelehrte, *m.* krasoslovac.

Schöngelockt, *adj.* krasnokos, lĕpokos, lĕpe kose.

Schöngras, *n.* (*Melica nutans*), ponikla zona.

Schönhaarig, ſ. Schöngelockt.

Schönhärlein, *n.* ſ. Eberwurz.

Schönheit, *f.* krasota, lĕpota; lĕpost; welch eine —! o lĕpo lĕpotice! mili Bože, na svĕtu lĕpote! ſie iſt die erſte — der Stadt, neima lĕpše u svem gradu; najlĕpša je u gradu; keine gleicht ihr an —, neima lĕpše na lĕpotu; neima joj druge u lĕpoti; ſ. Schöne, *f.*

Schönheitreich, *adj.* prelĕp, prekrasan.

Schönheitsbild, *n.* uzor lĕpote.

Schönheitsgarten, *m.* vĕnac od krasoticah.

Schönheitsgefühl, *n.* krasoćut, ćućenje krasote, lĕpote; er hat kein —, nećuti krasote.

Schönheitslinie, *f.* krasotna crta.

Schönheitsmittel, *n.* krasilo.

Schönheitsſinn, *m.* krasoćutnost; ſ. Schönheitsgefühl; (Geſchmack), ukus.

Schönheitstrunken, *adj.* opojen lĕpotom.

Schönheitswarze, *f.* madežak, ben.

Schönheitswaſſer, *n.* (vodica-)krasilica.

Schönherr; Schönholz; Schönkopf; Schönkraut, ſ. Schönling; Schönbaum; Schöngeiſt; Schöllkraut.

Schönkünſtig, *adj.* lĕpo-umĕtni.

Schönlaubig, *adj.* krasolist, lĕpa lista.

Schönliebchen, *n.* lĕpotica, zlato.

Schönling, *m.* kicoš; ſ. Meerjunfer.

Schönlockig, ſ. Schöngelockt.

Schönmaß, *n.* pravomĕrje.

Schönmütze, *f.* (*Eucalyptus*), poklopnjak.

Schönpflästerchen, *n.* bĕn.

Schönredner, *m.* lĕporĕčac; —in, *f.* lĕporĕčica.

Schonſam, *adj.* čuvajući; — ſein, čuvati.

Schönſchreibekunſt, *f.* lĕpopisarstvo.

Schönſchreiber, *m.* lĕpopisar.

Schönſchreibung, Schönſchrift, *f.* lĕpopis, lĕpopisje.

Schönſchwätzer, *m.* priklapalo, naradalo.

Schönſeite, *f.* lice.

Schönſinn, ſ. Schönheitsſinn.

Schönſinnig, *adj.* krasoćutan.

Schönſonntag, *m.* spasovo.

Schönſprache, *f.* lĕporĕčje.

Schönſprecher, *m.* lĕporĕčac, lĕporeka.

Schönſtens, ſ. Schön.

Schönthuer, *m.* lastilo, lastisalo.

Schönthuerei, *f.* lastisanje.

Schöntönend, *adj.* lĕpoglasan.

Schonung, *f.* štednja; čuvanje; Einem — beweiſen, štediti koga; ohne —, ſ. Schonungslos; (Forſtw.) branjevina, zarok.

Schonungslos, *adv.* neštedice, nemilo, nemilice.

Schonungsloſigkeit, *f.* neštednost; nemilost.

Schonungsreich, Schonungsvoll, *adj.* vrlo štedan, proštedan; nježan.

Schönvließig, *adj.* lĕporuni.

Schönwangig, *adj.* krasna lica.

Schönwiſſenſchaftlich, *adj.* krasoslovan.

Schonzeit, ſ. Hägezeit.

Schoner, *m.* šiklja, škuna.

Schooß, *m.* krilo; auf dem —e, u krilu; ein Kind auf den — nehmen, položiti dĕte preko krila; ſie warf ſich in ſeinen —, pade mu preko krila; (Mutter—), utroba; (*fig.*) die Hände in den — legen, prekrstiti, skrstiti, skrižiti ruke; er ſitzt im —e d. Glückes, sreća mu cvĕta; svaka ga sreća sreta; im —e ſeiner Freunde, u kolu prijateljah; in dem —e der Kirche, u naručju crkve; (an Kleid.) krilo, skut; etwas in den — des Kleides faſſen, skutati što.

Schooßbein, *n.* stidna kost.

Schooßfell, ſ. Schurzfell.

Schooßgegend, *f.* dimje.

Schooßhund, *m.* Schooßhündchen, *n.* psetance, psetašce, pašče; ſ. Fangheuſchrecke.

Schooßjünger, *m.* najmiliji učenik, ljubimac.

Schooßkind, *n.* materino zlato, majkino čedo; (*fig.*) ein — des Glückes, ljubimac sreće, srećko.

Schooßſchlange, *f.* (*Coluber domic.*), pokućara.

Schooßſünde, *f.* omilio, mio grĕh.

Schooßtuch, *n.* pokolĕnica; ſ. Schürze.

Schoothorn, ſ. Schothorn.

Schopatna, *f.* (Wb.) šipelj; weiße —, bĕli peles, pitomi šipelj; pitoma i. debela šiprina.

Schöpern, ſ. Schepern.

Schopf, *m.* (Baumgipfel), vršak; kičica; (Haar—), čupa, šmiljak; (Zopf), perčin; kika; Einem d. — beuteln, prodrmati, stresti koga za perčin; izvući komu pipke; Einen beim —e faſſen, spopasti, uhvatiti koga za kiku,

perčin; uzeti koga na mindros; ſich beim —e faſſen, počupati se; Einem ein. — Haare ausreißen, izčupati komu čuperak kose; (b. Vögeln), kukma, huhor, čuba (ćuba), ćuma, kapa; (*bot.*) kičica.

Schöpf, ſ. Schöppe.

Schopfartig, *adj.* čubast, čupav.

Schöpfbar, *adj.* crpljiv.

Schöpfbehälter, *m.* crpnjak.

Schöpfborſte, *f.* sasna čekinja.

Schöpfbrunnen, *m.* zdenac, studenac, bu-

Schopfdroſſel, ſ. Schuppdroſſel.

Schöpfe, *f.* grabište, pojište; (Werkz.) ſ. Schöpflöffel.

Schöpfeimer, *m.* crpalo, vědro, zanimač,

Schopfen, *v. n.* (v. Hopfen), cvětati; —, *v. a.* očubiti; (Stopfen), kljukati.

Schöpfen, *v. a.* (z. B. Waſſer), crpsti, grabiti; ein wenig —, pocrpsti, zagrabiti, zahvatiti, zahitati (n. p. vodo); leer —, izcrpsti; Milch in die Taſſe —, grabiti mlěko u zdělicu; (spr.) mit d. Siebe — wollen, vodu u avanu tući; Athem —, disati, dihati; Luft —, oddahnuti; ſeine Nachrichten aus ſichern Quellen —, doznati što od pouzdane ruke; Argwohn, Verdacht —, posumljati; Muth —, ohrabriti se; uslobóditi se; Troſt woraus —, těšiti se čim; Hoffnung —, nadu vaditi iz čega; nadati se; Vergnügen aus etwas —, zabavljati se čim; Urtheil —, izreći presudu; ſ. Schaffen; —, *v. n.* der Falke ſchöpft, soko(l) pije; das Schiff ſchöpft (Waſſer), voda probija u ladju, brod; ladja propušta vodu; die Sonne ſchöpft Waſſer, sunce sěri

Schopfende, *n.* vršak.

Schopfente, *f.* patka-kukmača.

Schöpfer, *m.* stvoritelj, sazdatelj, tvorac; der — meines Glückes, tvorac moje sreće; der — einer Anſtalt, početnik zavoda; (Waſſer—), crpilac; (Schöpfgefäß), kutlača; crpač; (*Murex haustellum*), kutlić.

Schöpfergeiſt, *m.* tvornost; ſ. Genie.

Schöpferhand, *f.* tvorčeva, Božja ruka.

Schöpferhuld, *f.* tvorčeva milost.

Schöpferiſch, *adj.* tvoran.

Schöpferkraft, *f.* tvornost.

Schöpferliebe, *f.* tvorčeva ljubav.

Schöpfermacht, *f.* tvorčeva snaga, moć; ſ. Schöpferkraft.

Schöpferſtuhl, *m.* crpnik.

Schöpfgalgen, *m.* čiga.

Schöpfgebäu, ſ. Schöpfwerk.

Schöpfgefäß, Schöpfgeſchirr, Schöpfgezeug, *n.* crpač; ſ. Schöpfgelte.

Schöpfgelte, *f.* kutao, kapunjica, hrg, krbanj, rukača, kapunja, ćasa, tulača.

Schopfhaar, *n.* čuba.

Schöpfhaken, *m.* šprulja, šiba, čabrovuk.

Schopfheher, *m.* (*Corvus cristatus*), ćubasta vrana.

Schopfhenne, *f.* ćuba, ćubača, kukmača, kaporka, kukmarka, kapura, krunka.

Schopfig, *adj.* ćubast, kukmast, kaporast; (*bot.*) kitnjast.

Schöpfkanne, ſ. Schöpfgelte.

Schöpfkelle, *f.* kutlača, kutlić.

Schöpfkübel, *m.* kablica, vědrica, kablić, kabao.

Schopflerche; Schöpflöffel; Schopfmeiſe, ſ. Haubenlerche; Schöpfkelle; Haubenmeiſe.

Schöpfmühle, *f.* crpilo.

Schopfnudel, *f.* gušćji zasučak.

Schöpfquelle, *f.* ſ. Schöpfbrunnen.

Schöpfrad, *n.* dolap; (in Uhren), izvijaljka, izvijaći točak.

Schopfraupe, *f.* vuk.

Schöpfrüſſel, ſ. Saugerüſſel.

Schöpfſchaufel, *f.* izpolac, palj, paljka.

Schopftaube, *f.* (golub-)kukmač.

Schöpfung, *f.* (d. Erſchaffen), stvaranje, tvorba; vor der —, prije stvorenja; (Geſchöpf), stvor; die Erde iſt Gottes —, zemlja je Božja stvorenica; (alle Geſchöpfe), stvorstvo, svět; — eines Erkenntniſſes, izrečba presude.

Schöpfungsgeſchichte, *f.* pověstnica stvaranja i. postanka světa.

Schöpfungstag, *m.* dan stvaranja.

Schöpfungswerk, *n.* stvorba, tvorba.

Schöpfungswoche, *f.* sedmica od stvaranja.

Schöpfwerk, *n.* crpilo.

Schoppe, *f.* ſ. Schoppen.

Schöppe, *m.* prisědnik suda.

Schöppeln, *v. n.* rušiti čaše.

Schoppen, *v. a.* (einen Sattel —), nalagati, naložiti (sedlo); Gänſe —, kljukati guske; geſchoppt voll, puno kao oko; pun puncit.

Schoppen, *m.* (Schoppe), litra; (Halbe), polić, po(l) oke, holba; ſ. Schuppen.

Schoppenglas, *n.* litrenjača.

Schöppenſchreiber, *m.* pisar suda.

Schöppenſtube, *f.* sudnica.

Schöppenſtuhl, *m.* sudište.

Schoppenweiſe, *adv.* na litre.

Schopper, *m.* izpičutura.

Schoppig, *adj.* od litre.

Schoppnudel, ſ. Schopfnudel.

Schöpps, *m.* škopac, škulj, baran; (*fig.*) blesan, tikvelj, zvekan, šmokljan.

Schöppſen- (in Zuſ.) škopčev.

Schöppſenbraten, *m.* pečena škopčevina.

Schöppſenfleiſch, *n.* škopčevina, ovnovina.

Schöppſenkeule, *f.* but od škopca.

Schöppſentalg, *m.* škopčev loj.

Schoppſtall, *m.* kobača.

Schoppſtein, *m.* škalje.

Schoreiſen, *n.* strugača.

Schoren, ſ. Scharren.

Schorf, *m.* (auf einer Wunde), krasta; (am Kopfe), kore, grinta; ſ. Krätze.

Schorfen, *v. n.* krastiti se; okorěti; (v. Schafen), gubati se.
Schorfhobel, ſ. Schruffhobel.
Schorfig, *adj.* krastav; korav, grintav.
Schorflattig, ſ. Roßampfer.
Schorfmoos, *n.* lišaj.
Schörgel, ſ. Sterlet.
Schorkopf, *m.* šišo.
Schörl, *m.* smolak.
Schörlkorn, *n.* smolačko zrnje.
Schörlquarz, *m.* turmalinski bělutak.
Schormaus, ſ. Scharrmaus.
Schorn, *m.* grumen, gruda (zemlje).
Schorpfiſch, *m.* (*Cottus Scorpius*), štipavnjak.
Schorſtein, (Schornſtein), *m.* dimnjak, čadjak, odžak, komin.
Schorſteinfeger uſw., ſ. Rauchfangkehrer uſw.
Schorte, ſ. Schürze.
Schoß, *m.* (Schößling), mladica, mlaz, iznikao; (Stockwerk), pod, sprat, boj; (Steuer), poreza, danak; ſ. Schooß.
Schoßbalg, *m.* nožnica.
Schoßbank, *f.* klupa s perom.
Schoßbar, *adj.* pod porezom.
Schoßbeere, *f.* krušika.
Schoßbuch, *n.* porezovnik.
Schoßbühne, *f.* krović.
Schößchen, *n.* krioce; (Fenſter), okno u prozora.
Schoſſel, ſ. Schrotleiter.
Schoſſen, *v. n.* djiknuti; das Getreide ſchoſſet, žito brka, vlata; —, *v. a.* zehn Gulden —, platiti deset forintih poreza.
Schöffer, *m.* poreznik; (b. Bäck.) lopar; ſ. Häufling.
Schöfferei, *f.* porezionica.
Schoßfaß, *n.* slěvák.
Schoßfrei, *adj.* prost od poreza.
Schoßgatter, *n.* spustna rešetka.
Schoßgerinne, *n.* lěvak.
Schoßgras, *n.* ſ. Sommerlolch.
Schoßherr, *m.* poreznik.
Schoßkelle, *f.* zakošak, košak.
Schoßkiel, *m.* klasak (u žita).
Schoßkraut, *n.* ſ. Bruchwurz; Weiderich.
Schößling, *m.* mladica, mlaz, rozga; (Wurzel—), vrěža, lozika; ſ. Schooß-kind.
Schoßpfennig, *m.* porez.
Schoßpflichtig, ſ. Schoßbar.
Schoßrebe, *f.* mutvica, loza.
Schoßregiſter, ſ. Schoßbuch.
Schoßreich, *adj.* omladio, pun mladicah; (Wb.) lozovit, lozan.
Schoßreis, *n.* ſ. Schößling.
Schoßrinne, *f.* žlěbić uz dimnjak.
Schoßſtein, ſ. Donnerſtein.
Schoßwurz, ſ. Stabwurz.
Schoßzeit, *f.* vrěme od poreza.
Schötchen, *n.* mohunica, mahunica.
Schötchenfrüchtig, *adj.* —e Pflanzen, (*Siliculosae*), mohuničnice.
Schote, *f.* mohuna, mahuna; in die —n gehen, mohunati se; gelbe —, (*Lotus corniculatus*), smilj-kita; (*Nautilus Legumen*), mohunka; ſ. Erbſenſchote; (Schiffw.) uzteg; ſ. Einfaltspinſel.
Schotenbohne, *f.* (grah-)rogačić, boranija.
Schotenblume, *f.* (*Anemone alpina*), planinska sasa.
Schotendorn, Schotendornbaum, *m.* (*Acacia*), kapinika, kapinica; unechter —, (*Robinia Pseudacacia*), nerod, bagren(a).
Schotendotter, *m.* (*Erysimum cheiranthoides*), šebojasti trizalj.
Schotenerbſe, *f.* grašak-rogačić; zelen grašak.
Schotenfiſole, ſ. Schotenbohne.
Schotenförmig, *adj.* mohunast, mahunast.
Schotenfrüchtig, *adj.* mohunav, mahunav.
Schotengewächſe, *pl.* (*Siliquosae*), mohunjače.
Schotenkaper, *f.* (*Capparis siliquosa*), mohunasta kapra.
Schotenklee, *m.* (*Lotus cornicul.*), smilj-kita.
Schotenpfeffer, *m.* (*Capsicum annuum*), paprika.
Schotenſtein, *m.* mohunjak.
Schotentoffel, *m.* bena, bluna, bleska.
Schotenviole, *f.* (*Hesperis matronalis*), proměnljiva večernica.
Schotenweiderich, *m.* (*Epilobium*), vrbovka.
Schoter, *m.* ſ. Engelwurz.
Schotgat, *n.* rupa za uzteg.
Schothenne, *f.* ſ. Zwerghuhn.
Schothorn, *n.* uztegalj.
Schott, *n.* (Teich), mrěst, ikra; (Schiffw.) prěboj.
Schötteln, ſ. Schwatzen.
Schotten, *m.* grušalina; zu — werden, sgrušati se.
Schottenbruder, ſ. Benedictiner.
Schottengans, *f.* (*Pelecanus Bassanus*), basanski nejasit i. nesit.
Schottenkloſter, *n.* benediktinski samostan (manastir).
Schottentanz, *m.* škotski ples.
Schottentracht, *f.* škotska nošnja.
Schotter, *m.* prud, šljunak.
Schotterfuhre, *f.* voz pruda.
Schottergrund, *m.* prudište, prudnik.
Schotterhaufen, *m.* kup pruda.
Schottern, *v. a.* navezti, navoziti prud.
Schottert, *m.* kunda.
Schottig, *f.* (Schiffw.) ſ. Schott.
Schöttling, *m.* odojak, odojče.
Schoverſegel, *n.* veliko jedro.
Schraffiren, *v. a.* crtkati; mrežkati; ocrtkati.
Schraffirung, *f.* crtkanje; crtke.
Schräg(e), *adj.* kos; eine —e Fläche, kosina; —, *adv.* koso, na pokos, kosimice, na pošik, na poškalj, na poklis, klisimice.
Schrägdurchmeſſer, *m.* kosi proměr.
Schräge, *f.* kosost; pokos; (eine ſchräge Fläche), kosina.
Schrägemaß, *n.* ſ. Schmiege.
Schrägemauer, *f.* stubnica.

Schragen, *m.* (Geſtell), kobila, koze, nogari, nogače, nogači, križnice; (Tiſch—), postolje; (b. Krämer), stojnica; (Forſtw.) drvljanik.
Schrägen, *v. a.* ukositi.
Schrägherzförmig, *adj.* koso srcast.
Schrägheit, *f.* Schräge.
Schrägſchnitt, *m.* kosi prosek.
Schrägſchritt, *m.* korak na stranu; revanje, rebrenje.
Schragſtein, *m.* kožarski uteg
Schrägſtempel, *m.* kosi podpor.
Schrägung, *f.* ukos; ſ. Schräge.
Schrägwinkelig, *adj.* kosa kuta.
Schrägzeilig, *adj.* koso naredjan. [širen.
Schräm; Schrämen, ſ. Schräge; Schraf-
Schramme, *f.* (auf der Haut), parotak, parotina; (am Teller), rezotina.
Schrammen, *v. a.* crtarnuti, parakati, parnuti; gracnuti, reznuti; ſich —, okrznuti se.
Schrammig, *adj.* izparan, izrezan.
Schrammſchuß, ſ. Streifſchuß.
Schrank, *m.* postavac, spremka, ormar, orman, škrinja; (wdm.) razkorak.
Schrankader, *f.* mrežasta žila.
Schränkbalken, *pl.* ukrštene grede.
Schranke, *f.* ograda, pregrada; zagrada; mit —en einſchließen, ograditi, zagraditi; (*fig.*) in den —n erſcheinen, izaći na mejdan; in den —n laufen, trčati na trku; vor den —n erſcheinen, na sud doći; (Beſchränkung), medja, granica; ſich in den —n der Mäßigung halten, umêreno postupati; ſeine —n überſchreiten, zabrazditi, prekantariti; er kennt keine —n, nezna načina; —n ſetzen, doskočiti (čemu), zavarčiti, zaustaviti (što).
Schränkebein, *n.* prekrštena noga.
Schränkeiſen, *n.* ključ (od pile), razkretač.
Schränken, *v. n.* šemutati; (wdm.) u razkorak ići; —, *v. a.* izprêčati; izprêčiti; metnuti nakrstice i. u nakrst; ukrstiti, prekrstiti; mit geſchränkten Füßen ſitzen, sêdêti prekrštenih noguh; das Holz —, vitlati drva; einen Platz —, zagraditi, ograditi kakvo mêsto.
Schrankenbaum, *m.* vrljika.
Schrankenlos, *adj.* neograničen.
Schrankenwerk, *n.* ogradba, ogradje.
Schränkklinge, *f.* ſ. Schränkeiſen.
Schrankſchlüſſel, *m.* ključ od postavca, ormara.
Schränkweiſe, *adv.* unakrst; križce; — legen, izprekršćati.
Schrankzaun, *m.* rešetka.
Schranne, *f.* ograda; rešetka; (Getreidemarkt), žitarište. [Schlemmer.
Schranz, *m.* čankoliz; udvorica; ſ.
Schranzen, *v. n.* žderati; ſ. Schlemmen.
Schranzenhaft, *adj.* čankolizački.
Schranzenpack, *n.* čankoližčad, udvorčad.
Schranzer, ſ. Freſſer.
Schrap, *adj.* pripravan.
Schrape, *f.* češagija; ſ. Schrapeiſen.
Schrapeiſen, *n.* strugač.
Schrapeln, *v. n.* srêšiti se; —, *v. a.* češkati, stružkati.
Schrapen, *v. a.* škrabati, strugati; (kratzen), češati; (*fig.*) škripati.
Schraper, *m.* strugač.
Schraphans, *m.* škrt.
Schratze, *f.* (*Perca Schraetser*), šrać.
Schraube, *f.* vijak, vrtak, zavrt, šaraf; burma; mit —n befeſtigen, privrtati, privijati, prišarafiti; die —n anziehen, zavrtati vijak itd.; die — ohne Ende, vijak bez kraja; die Archimediſche —, spuževina; (am Klavier), čivija; (*fig.*) die Sache ſteht auf —n, stvar je na prekretu; ſeine Worte auf —n ſtellen, izvijati, okolišiti, šarati; dvostručiti; (*Turbo*), svrdlica.
Schrauben, *v. a.* vrtati, šarafiti; feſt —, zavrtati, zašarafati; (Einem die Daumen —, metnuti koga u lisice i. palčenice; palce komu ž(d)imati; geſchraubt o. geſchroben ſprechen, izvijati, okolišiti; (Einen —, zadêvati u koga; peckati koga; (prellen), opuljiti, osmuditi koga.
Schrauben- (in Zuſ.) uvojit, zavojit.
Schraubenbaum, *m.* (*Helicteres*), vrtko-
Schraubenblech, *n.* urezač. [vac.
Schraubenbohrer, *m.* navrtnjak.
Schraubenbolzen, *m.* svornjak na zavrt.
Schraubendampfer, *m.* ſ. Schraubenſchiff.
Schraubendreher, *m.* zavrtač, zavijač.
Schraubeneiſen, *n.* urezač.
Schraubenförmig, *adj.* povojit, zavojit, poput šarafa.
Schraubenfutter, *n.* postavka.
Schraubengang, *m.* uvoj, zavoj, povoj.
Schraubengerinne, *n.* pokretni žlêb.
Schraubengewinde, *n.* ſ. Schraubengang.
Schraubenhorn, *n.* uvit rog; ſ. Schraubenſchnecke. [roga ovca.
Schraubenhornſchaf, *n.* vitorožka, vito-
Schraubenkloben, *m.* procêpnjak, mendjele. [šarafa.
Schraubenkopf, *m.* glavica od vijka, vrtka,
Schraubenlinie, *f.* zavojica. [tak.
Schraubenmikrometer, *m.* sitnoměr na vr-
Schraubenmutter, *f.* navijak, navrtak, matica od šarafa, gajka, omlek*.
Schraubennagel, *m.* čivija.
Schraubenpreſſe, *f.* têsak s lozom.
Schraubenreif, *m.* navojak.
Schraubenriegel, *m.* zavor na vrtak.
Schraubenſalat, *m.* zavita ločika.
Schraubenſchiff, *n.* brod-vrtac.
Schraubenſchlüſſel, *m.* zavojit ključ; ſ. Schraubenzieher.
Schraubenſchnecke, *f.* (*Strombus*), krilac.
Schraubenſpindel, *f.* loza (u têska).

Schraubenſtahl, *m.* vrtkalo.
Schraubenſtock, *m.*, Schraubenzange, *f.* ſ. Schraubſtock.
Schraubenzieher, *m.* izvijač, odvrtka.
Schraubenzug, *m.* dizalo s lozom.
Schraubenzwinge, *f.* stegača.
Schraubhorn, ſ. Schraubenhorn.
Schraubſtock, *m.* savor, savirač, procěp sa vrtkom, mendjele*.
Schraubwerk, *n.* vrtci, šarafje.
Schraubzwinge, ſ. Schraubenzwinge.
Schreck, *m.* (Schrecken), prepast, strah; ich habe ein. rechten — gehabt, zdravo sam se uplašio; (Schrecke), strašilo; (Schrick), puklosina, strěka, žilj.
Schreckbar, *adj.* uplašljiv.
Schreckbarkeit, *f.* plašljivost.
Schreckbeiſpiel, *n.* ein — geben, kazniti drugim za strah.
Schreckbild, *n.* strahotinja, strašilo.
Schrecke, *f.* ſ. Wachtelkönig.
Schrecken, *v. a.* strašiti, plašiti, prepadati; (v. Kind.) baukati; Vögel —, zaplašivati ptice; (in Küchen), progasiti; —, *v. n.* (wdm.) vrisnuti; das Glas iſt geſchrocken, čaša puče.
Schrecken, *n.* plašnja.
Schrecken, *m.* strah; e. großer —, strava; in — gerathen, uplašiti se; er gerieth in —, strah ga preuze, obujmi, stegnu; er war außer ſich vor —, pola ga je nestalo od straha; d. — iſt mir in die Glieder gefahren, strah mi je u kosti zašao; vor — zuſammenfahren, prepasti se; od straha se snebivati; — verbreiten, strahovati.
Schreckenberger, *m.* strašilo, bauk.
Schreckenerregend, *m.* strahotan. | Božja.
Schreckenerſcheinung, *f.* utvara; strahota
Schreckenfrei, *adj.* bez straha, neustrašen.
Schreckengang, *m.* plašljiva hodja.
Schreckengebieter, *m.* strahotnik.
Schreckengeheul, *n.* strahovita urljava.
Schreckengeſtalt, *f.* strahotinja.
Schreckenlos, *adj.* bez straha.
Schreckensbild, ſ. Schreckbild.
Schreckensbotſchaft, *f.* strašan, crn glas.
Schreckensſchickſal, *n.* strašna sudbina.
Schreckensherrſchaft, *f.* strahovanje.
Schreckensherrſcher, *m.* strahovnik.
Schreckensnacht, *f.* strašna, strahovita noć.
Schreckensort, *m.* strašno město.
Schreckenspoſt, ſ. Schreckensbotſchaft.
Schreckensruf, *m.* vika od straha.
Schreckensſpur, *f.* trag od straha.
Schreckensſyſtem, *n.* strahovanje.
Schreckenstag, *m.* strašni dan.
Schreckenſtein, ſ. Schreckſtein.
Schreckenſtumm, *m.* od straha zamukao.
Schreckenswort, *n.* strašna rěč.
Schreckenszeit, *f.* strašno vrěme.
Schreckenvoll, *adj.* strahovit.
Schreckenweſen, *n.* strahotinja.
Schrecker, *m.* strašilac.
Schreckgeiſt, *m.* Schreckgeſpenſt, *n.* Schreckgeſtalt, *f.* strašilo.
Schreckhaft, *adj.* plašljiv, strašljiv; eine —e Begebenheit, strašan dogadjaj.
Schrecklich, *adj.* strašan; —, *adv.* strašno; er hat — viel verloren, izgubio je strahota.
Schrecklichkeit, *f.* strašnost, strahovitost.
Schreckling, *m.* strahić.
Schrecklos, ſ. Schreckenlos.
Schreckniß, *f.* & *n.* strahota
Schreckort, ſ. Schreckensort.
Schreckſal, ſ. Schreckniß.
Schreckſam, *adj.* strašljiv, plašljiv.
Schreckſchuß, *m.* hitac za strah; (*fig.*) | plašnja.
Schreckſprung, *m.* klisnuće.
Schreckſtein, *m.* malahit; ſ. Prallſtein.
Schreckſtrafe, *f.* kazan drugim za strah.
Schreckthier, *n.* strahota od živine.
Schrecktuch, *n.* strašilo.
Schreckvogel, ſ. Sägeſchnäbler.
Schreckwort, *n.* plašeća rěč; ſ. Schreckenswort.
Schrei, *m.* krič, krik, povik, vapaj; einen — thun, ausſtoßen, kriknuti, viknuti, vrisnuti, dreknuti, poviknuti, zavapiti.
Schreiadler, *m.* (*Falco naevius*), sivi orao.
Schreibart, *f.* način pisanja; (Styl), slog; (Schrift), ruka.
Schreibbedarf, *m.* pisaća sprava.
Schreibeblei, *n.* tuha, olovka.
Schreib(e)brett, *n.* ſ. Schreibtafel.
Schreib(e)buch, *n.* pisanka. | geist usw.
Schreibegeiſt, Schreibegeld usw., ſ. Schreib-
Schreibeln, *v. a.* piskarati.
Schreiben, *v. a.* pisati; etwas auf Papier —, napisati što na papir; (*fig.*) ſich etwas hinter die Ohren —, zarezati što na nos; zapamtiti, upetiti, utuviti što; eine Schuldforderung in den Schornſtein —, pisati (dug) kukom po ledu; zapisati (dug) ugljenom u odžak i. kredom na duvar; dieſe Worte ſind mir tief ins Herz geſchrieben, ove sam rěči tvrdo utuvio; ſeinen Namen unter etwas —, podpisati se poda što; wie ſchreibt er ſich? kako se zove? kako mu je ime? einen Brief —, pisati, napisati, načiniti pismo i. list; (*poët.*) kititi, nakititi knjigu; eine Antwort —, odpisati komu; es ſteht geſchrieben, pisano je; über eine Sache —, pisati o čem; an einen Freund —, pisati prijatelju; man ſchreibt aus Belgrad, iz Biograda pišu i. javljaju; um eine Sache —, pisati po što? wo ſchreibt ſich das her? odkuda to poléže?
Schreiben, *n.* (als Handlung), pisanje; des —s kundig ſein, umĕti pisati; ins — kommen, razpisati se; im — e Einem zuvorthun, nadpisati koga; ſich

vom — nähren, pisariti; (Brief), pismo, list, knjiga.

Schreibepult, *m.* pisaća stalnica; ſ. Schreiber, *m.* pisar; ſich einen — halten, držati pisara; ein — ſein, pisariti; — dieſes Briefes, pisac ovoga lista; ſ. Näsling.

Schreiberamt, *n.* Schreiberdienſt, *m.* služba pisara; pisarstvo; ſ. Schreiberei.

Schreiberei, *f.* pisarija, pisarstvo, pisarenje; (ver.) piskarija, piskaranje.

Schreiberfiſch, ſ. Näsling.

Schreiberholz, Schreiberlaub, *n.* (*Acer camp.*), klen.

Schreiberin, *f.* pisarica.

Schreiberlohn, *m.* pisarina.

Schreiberpoſten, *m.* Schreiberſtelle, *f.* služba pisara.

Schreibfeder, *f.* pisaće pero; (*Tubularia indivisa*), nerazcěpljena cěvuša.

Schreibfehler, *m.* pogrěška u pisanju; pisarska pogrěška; einen — machen, pogrěšiti u pisanju.

Schreibfertig, *adj.* vičan pisanju.

Schreibfinger, *m.* pisaći prst.

Schreibgebühr, *f.* pisarina.

Schreibgehülfe, *m.* supisar; (Schreiber),

Schreibgeiſt, *m.* es herrſcht ein großer —, sve je udarilo u pisanje knjigah.

Schreibgeſchäft, *n.* pisarija, pisarski po-

Schreibgeſetz, *n.* ſ. Schreibregel. [sao.

Schreibgriffel, *m.* pisaljka, pisaljica.

Schreibheft, *n.* pisanka.

Schreibhelfer, ſ. Schreibgehülfe.

Schreibkalender, *m.* zapisaći koledar.

Schreibkäſtchen, *n.* pisarka.

Schreibkaſten, *m.* pisaonik; pisarnik; ormar za pisanje.

Schreibkitzel, *m.* naslada u pisanju (knji-

Schreibköcher, *m.* pernjak, pernik. [gah).

Schreibkreide, *f.* pisaća kreda.

Schreibkunde, ſ. Paläographie.

Schreibkunſt, *f.* uměština pisanja; pisaoština; lěpopis, lěpopisje.

Schreibkünſtler, *m.* lěpopisar.

Schreibkürzung, *f.* kratoslovje.

Schreiblade, *f.* ſ. Schreibkäſtchen.

Schreiblection, *f.* poučaj u pisanju; —en geben, učit pisati; ich habe heute eine —, danas ću učit pisati.

Schreibleder, *n.* pisaći kvěr.

Schreiblehrer, *m.* učitelj u pisanju; er iſt ein —, uči pisati.

Schreibler, *m.* piskar.

Schreibleſelehrmethode, *f.* obuka u čitanju uz pisanje.

Schreibleſen, *n.* čitanje uz pisanje.

Schreibluſt, *f.* veselje u pisanju; ſ. Schreibgeiſt.

Schreibluſtig, *adj.* er iſt —, rado piše; mnogo toga piše.

Schreibluſtige, *m.* radopis.

Schreibmaſchine, *f.* pisalo.

Schreibmaterialien, *pl.* pisaća sprava.

Schreibmeiſter, ſ. Schreiblehrer.

Schreibmuſter, *n.* pregledalica.

Schreibpapier, *n.* pisaći papir, pisaća hartija.

Schreibregel, *f.* lěpopisno pravilo.

Schreibrichtig, *adj.* pravopisni.

Schreibſchrank, *m.* pisaći orman, pisarnik.

Schreibſchrift, *f.* pisaće pismo.

Schreibſchule, *f.* pisaonica, pisarnica.

Schreibſchüler, *m.* pisar(će); učenik u pisanju.

Schreibſelig, ſ. Schreibluſtig.

Schreibſtein, *m.* pisanac.

Schreibſtift, *m.* pisaljka, pisaljica.

Schreibſtoff, *m.* pisaća sprava.

Schreibſtube, *f.* pisara, pisarnica.

Schreibſtunde, ſ. Schreiblection.

Schreibſucht, Schreibſüchtig, ſ. Schreibluſt, Schreibluſtig.

Schreibtafel, *f.* pisaća tablica; ſ. Schiefertafel.

Schreibtag, *m.* dan za pisanje; heute iſt —, danas će se pisati; (Forſtw.) odredba (drvah).

Schreibtiſch, *m.* pisaonik, pisaći sto(l).

Schreibträge, *adj.* er iſt —, neće mu se pisati.

Schreibübung, *f.* věšbanje, věšba u pisanju.

Schreibunterricht, *m.* obuka u pisanju.

Schreibweiſe, *f.* način pisanja.

Schreibwidrig, *adj.* nepravo pisan.

Schreibwuth, *f.* es herrſcht große —, sve se je pomamilo za pisanjem (knjigah).

Schreibzeug, *n.* pisala; ſ. Tintenfaß.

Schreibzimmer, *n.* ſ. Schreibſtube.

Schreibzug, *m.* potez.

Schreien, *v. n.* viknuti, poviknuti, vikati; kričati, kriknuti, zavapiti, vapiti; vrištati; aus vollem Halſe —, na sva usta i. iza grla vikati; vikati što komu grlo daje; er fing an zu —, stado ga vika; (v. Rind.) cika; das Kind ſchreit, děte plače; něšto se je děte uzciktalo; ſich heiſer —, oderati se, odrěti se; ſich ſatt —, navikati se; er ſchreit aus allen Kräften, vikom viče; Einem in die Ohren —, nakričivati komu; Einem die Ohren voll —, zaglušati, zaglušiti komu; wie man in den Wald ſchreit, ſo ſchallet es wieder heraus, kakov pozdrav, onakov i odzdrav; über Ungerechtigkeit —, vikati, tužiti se na nepravdu; vor Schmerzen —, jaukati; um Hilfe —, pomagajsati; nach Brod —, kamkati za kruh; (lärmen), grajati, ziparati.

Schreien, *n.* vika; ins — kommen, razvikati se, razrakoliti se.

Schreiend, *adj.* vičući; —e Farben, prejarke, prešarene masti; eine —e Ungerechtigkeit, očita krivda; eine —e Sünde, golema grehota.

Schreier, *m.* vikač, hukač, vikalo, kričalo; drekavac; (Pollion), vikač

larmaš; ſ. Quakente; Schreiadler; —in, *f.* vikačica, larmašica.
Schreierpfeife, *f.* vrištaljka.
Schreihals, *m.* vikalo, vikač, kričalo, plačko, grlato dête.
Schreilen, *v. n.* srêšiti se.
Schrein, ſ. Schrank.
Schreiner uſw., ſ. Tiſchler uſw.
Schreiſack, ſ. Schreihals.
Schreiten, *v. n.* koračiti, kročiti, koračati; über einen Graben —, prekoračiti jarak; über die Schwelle —, stupiti preko praga; er ſoll mir nicht mehr über d. Schwelle —, da se okani moje kuće; ſtolz daher —, ponosito šetati, bahati; zum Werke —, primiti se, prihvatiti se, latiti se posla; — wir zur Sache, hajde na posao, pristupimo k stvari; zur Ehe —, ženiti se; udavati se.
Schreitfuß, *m.* noga za koračanje; kračalo.
Schreiton, *m.* vriska.
Schreitwanze, ſ. Rothwanze.
Schrell, *adj.* (v. Schalle), krêštav; (v. Geſchmacke), rezak, ljut.
Schremspapier, Schrenzpapier, *n.* prosta bugačica.
Schricken, *v. n.* pući.
Schrift, *f.* pismo; er hat eine gute —, dobru ima ruku; —en, pisma; (Lettern), pismena, slova; (Act), spis; (Buch), knjiga; die heilige —, sveto pismo.
Schriftabſatz, ſ. Paragraph.
Schriftanzeige, *f.* oglas knjige.
Schriftauśleger, *m.* tumačnik svetoga pisma.
Schriftbewahrer, ſ. Regiſtrator.
Schriftbeweis, *m.* dokaz iz svetoga pisma.
Schriftbörſe, *m.* (*Perca scriba*), pisani grgeč.
Schriftenthum, *n.* književnost.
Schrifterfinder, *m.* izumitelj pisma.
Schrifterklärer, ſ. Schriftausleger.
Schrifterklärung, *f.* tumačenje svetoga pisma.
Schriftflechte, *f.* (*Lichen scriptus*), pisani lišaj.
Schriftforſcher, *m.* izpitivalac svetoga pisma.
Schriftforſchung, *f.* izpitivanje svetoga pisma.
Schriftführer, *m.* pisalac, perovodja.
Schriftgebrauch, *m.* pismeni običaj.
Schriftgebräuchlich, *adj.* književni, poknjižki.
Schriftgelehrte, *m.* književnik, zakonik, pismoznanac.
Schriftgemäß, *adj.* poknjižki; (*theol.*) po svetom pismu.
Schriftgießer, *m.* pismenar, slovolêv,
Schriftgießerei, *f.* pismenara, slovara, slovolêvnica.
Schriftgießererz, *n.* pismenina, slovnina.
Schriftgießerkunſt, *f.* slovarstvo, pismenarstvo, slovolêvstvo.
Schriftgießermetall, ſ. Schriftgießererz.
Schriftgießerzettel, *m.* razbroj slovah, pisma.
Schriftguß, *m.* lêvanje pismenah, slovah.
Schrifthalter, *m.* držaljka.
Schriftjaspiß, *m.* pisana jašma.
Schriftkammer, *f.* pismara.
Schriftkaſten, *m.* pismarica; (Buchdr.) pismenik, slovnik.
Schriftkegel, *m.* stapka pisma.
Schriftkürzung, *f.* kratica.
Schriftlehrer, *m.* učitelj svetoga pisma.
Schriftler, *m.* piskar, pisaja.
Schriftlich, *adj.* pismen, na pismu; napisan; — von ſich geben, napisati (što); — verzeichnen, popisati; — antworten, odpisati; — einreichen, pismo (o čem) podnêti; predati na pismu; — aufſetzen, napisati.
Schriftmäßig, ſ. Schriftgemäß.
Schriftmetall, *n.* pismenina.
Schriftmuſter, *n.* pregledalica; (Buchdr.) ogled pisma i. slovah.
Schriftmutter, ſ. Matrize.
Schriftreich, *adj.* obilat pismom, slovi; dieſe Buchdruckerei iſt ſehr —, ova tiskarnica ima izobila pisma i. slovah.
Schriftrichter, ſ. Cenſor; Kritiker.
Schriftſäule, *f.* stup s napisom; (Columne), stupac; strana.
Schriftſchatz, *m.* pisano blago; (Archiv), pismara.
Schriftſchneider, *m.* pismorez, slovorez.
Schriftſchrank, *m.* pismarica.
Schriftſetzen, *n.* slaganje.
Schriftſetzer, *m.* slagar.
Schriftſetzer- (in Zuſ.) slagarski.
Schriftſetzerkunſt, *f.* slagarstvo.
Schriftſetzerlohn, *m.* slagarina.
Schriftſpindel, *f.* (*Murex scriptus*), pisani volak.
Schriftſprache, *f.* književni jezik.
Schriftſtein, *m.* pisanac.
Schriftſtelle, *f.* (*theol.*) mêsto, rêči svetoga pisma; ſ. Citat.
Schriftſteller, *m.* pisac; —in, *f.* pisalja.
Schriftſteller- (in Zuſ.) pisački.
Schriftſtellerei, *f.* spisivanje (knjigah), pisaštvo; ſich mit — beſchäftigen, spisivati, pisati knjige.
Schriftſtelleriſch, *adj.* pisački; pišćev.
Schriftſtellern, *v. n.* spisivati, pisati knjige.
Schriftſtellerſchaft, *f.* spisovnost.
Schriftſtellerſucht, *f.* pohlepa za pisanjem knjigah.
Schriftſtellerwelt, *f.* kolo pisacah.
Schriftſtempel, *m.* tvorilo pisma.
Schrifttaſche, *f.* pismarica, torba za pisma; ſ. Portefeuille.
Schriftverächter, *m.* prezirač svetoga pisma.
Schriftverdreher, *m.* izvrtalac svetoga pisma.
Schriftverfälſcher, *m.* izopačilac pisamah.
Schriftverſtändige, *m.* vêštak u svetom pismu.
Schriftverſuch, *m.* pisački pokus.
Schriftvoll, *adj.* pun pisamah.

Schriftwechſel, *m.* dopisivanje.
Schriftwidrig, *adj.* protivan svetomu pi[smu.
Schriftzeichen, *n.* pisme(-na).
Schriftzeug, ſ. Schriftmetall. [pisje.
Schriftzug, *m.* pis, potez pera; (*coll.*)
Schrillen, *v. n.* krěštati, krěčati, cvrčati.
Schrimpf, Schrinden, ſ. Schrumpf, Schrun[den.
Schrippe, *f* natrenik.
Schritt, *m.* korak, koračaj, korakljaj, krok; einen — thun, koračiti, kročiti; kleine —e thun, sitno koračiti, hoditi; mit ſchnellen —en gehen, brzo ići, hoditi; Einem auf allen —en und Tritten nachgehen, měriti komu korake; — für —, korak za korakom; ich kann keinen — mehr thun, nemogu više ni kročiti; ich werde keinen — mehr thun, neću ni koračiti napréd; mit einem — war er bei ihm, jednom kroči, do njega doskoči; d. erſten — in einer Sache thun, započeti; der erſte — iſt der ſchwerſte, kućni je prag najveća planina; d. Zimmer iſt zehn —e lang, u dužinu ima soba deset korakah; er hat nur noch einen — zum Grabe, jednom je nogom već u grobu; im —e reiten, korakom jahati; — halten, držati korak, uredno koračati; einen guten — gehen, dobro krakati; krakač biti.
Schrittlings, Schrittmäßig, *adv.* korakom.
Schrittmeſſer, *m.* stopoměr; cestoměr.
Schrittſchuh, ſ. Schlittſchuh.
Schrittſtein, *m.* skakalo. [korak.
Schrittweiſe, *adv.* korakom; korak po
Schrittzähler, ſ. Schrittmeſſer.
Schritz, *m.* ſ. Ralle. [Schrubber.
Schrobben, Schrobber, ſ. Schrubben,
Schrobel, *f.* grdašica. [Nierenſtein.
Schröckeln; Schröckſtein, ſ. Schrapeln;
Schröder, ſ. Schröter.
Schroff, *adj.* (rauh), hrapav; (zackig), zubat; (ſteil), vrletan; strm, strmenit; (v. Betragen), osoran, prěk.
Schroffe, *f.* (Schroff, *m.*) vrlet; presrt; ſ. Schroffheit.
Schroffen, *v. n.* strmiti.
Schroffgewächs, *n.* (*Alga*), resina.
Schroffheit, *f.* vrletnost; strmenitost; (*fig.*) osoritost, prěkost. [barsch.
Schroll, *m.* suklata, neotesanac; ſ. Kaul-
Schrolle, ſ. Scholle; Schrulle.
Schröpfe, *f.* skos.
Schröpfeiſen, *n.* izbadač.
Schröpfen, *v. a.* das Getreide —, podžoti, ošišati, pokositi žito; ein Baum —, naporiti drvo; (*med.*) Einen —, metati rogove i. kupice (komu); (*fig.*) opuljiti, osmuditi, oglobiti (koga).
Schröpfer, *m.* kupičar.
Schröpfflinte, *f.* ſ. Schröpfeiſen.
Schröpfglas, Schröpfhorn, *n.* Schröpfkopf, *m.* kupica, rog.
Schröpfmeiſter, *m.* kupičar.
Schröpfſchnäpper, *m.* izbadač.
Schröpfwunde, *f.* rana od kupice i. roga.
Schröpfzeug, *n.* kupičarska sprava.
Schrot, *n.* & *m.* (v. ein. Baumſtamme), panj; (v. Leinw.), pola; (v. Tuche), ivica, dizga; (b. Steinmetzen), šibra; (Schrötling), (novčana) plojka; — u. Korn, teža i jezgra; (ſpr.) von altem — und Korn, čověk staroga kova; von grobem —e ſein, neotesan biti; (z. Schießen) sita, gmiza, sačma, šprih; (v. Getreide), bungur, kaša; (v. Rinde), krbulja, lubura, kuzo.
Schrotart, *f.* (drvarska) sěkira, kalača.
Schrotbaum, *m.* palija.
Schrotbeil, *n.* ſ. Schrotart.
Schrotbeutel, *m.* kesa za situ, sačmu.
Schrotbock, *m.* skladnjak.
Schrotbüchſe, *f.* (puška-)ptičarica.
Schrotbunzen, *m.* Schrote, *f.* usěkač.
Schroteiſen, *n.* usěkač; (b. Gärt.) kosor; (b. Schuſt.) krajač, bičkija; ſ. Anſchrote.
Schrotel, *n.* panjić; (*fig.*) sumlata.
Schroten, *v. a.* Getreide — (in d. Mühle), žrvnati, prekrupiti, bungurati žito; (abſchneiden), šišati, kositi; ein. Baum —, prepiliti, (zerhacken), presěći drvo; Draht —, žicu sěći; ein Stück Eiſen —, presěći željezo; (v. Münzen), izsěći; (*mont.*) kopati; (b. Drechs.) zastrugati; das Horn —, rog pilili; (v. Mäuſen), čagrtati, čagrljati; ein Faß in den Keller —, skladati bačvu u pivnicu; auf den Wagen —, nakladati, tovariti na kola; (wälzen), valjati; (heben), dići.
Schröter, *m.* (Münz—), plojčar; ſ. Schalenſchröter; (*Lucanus*), jelenak, rogač; (Wein—), skladač; ſ. Schrote.
Schrotfaß, *n.* bure za situ, sačmu.
Schrotform, *f.* kalup za situ, sačmu.
Schrotgeld, *n.* skladarina.
Schrothammer, *m.* usěkač.
Schrothobel, ſ. Schrubhobel.
Schrothorn, *n.* rog za situ, sačmu.
Schrötig, *adj.* užrvnan.
Schrotkäfer, ſ. Schröter.
Schrotkleie, *f.* krupne mekinje.
Schrotkorn, *n.* sačmeno zrno; (v. Getreide), bungur, kaša, jagli.
Schrotleiter, *f.* skladnje, palije.
Schrötling, *m.* novčana plojka.
Schrotmaus, *f.* puh. [můka.
Schrotmehl, *n.* krupno brašno, krupna
Schrotmeißel, *m.* usěkač.
Schrotmeſſer, *n.* satara.
Schrotmodel, *n.* ſ. Schrotform.
Schrotmühle, *f.* žrvnalo.
Schrotſäge, *f.* velika pila (testera); (b. Kammach.) češljarska pila.
Schrotſägenförmig, *adj.* kosěrski izsěčen.

Schrotſchere, *f.* velike nožice (makaze).
Schrotſchuß, *m.* hitac od sačme.
Schrotſeil, *n.* skladačko uže.
Schrotſieb, *n.* sito za sačmu.
Schrotſtahl, *m.* ostrug.
Schrotſtrick, *m.* Schrottau, ſ. Schrotſeil.
Schrotſtück, *n.* panjić; plojka.
Schrotte, *f.* sušena srdelja.
Schrotthurm, *m.* Schrotwerk, *n.* sačmara.
Schrotwage, *f.* razulja, livel.
Schrotwagen, *m.* kolica.
Schrotwurm, *m.* ſ. Maulwurfsgrille.
Schrotzahn, ſ. Schneidezahn.
Schrotzeug, *n.* izsěcalo.
Schrubbeln, *v. a.* grebenati.
Schrubben, *v. a.* mesti; (b. Tiſchl.) sastružnjakom blanjati; problanjati.
Schrubber, *m.* kefa za pod.
Schrubbhobel, *m.* sastružnjak.
Schrudern, *v. n.* drhtati.
Schruffen, ſ. Schroten.
Schruffhobel, *m.* postružnjak; ſ. Schrubhobel.
Schrulle, ſ. Scholle.
Schrumpel, *f.* vraska, mreska, mrština, brazga, roza.
Schrumpelig, *adj.* vraskav, namršten, navoran.
Schrumpeln, *v. n.* vraskati se, mrštiti se, mreskati se.
Schrumpf, *m.* (Frucht—), usušak; ſ. Schrumpel.
Schrumpfen, *v. n.* (v. d. Haut), mežurati se, skožurati se; vraskati se; (*fig.*) grčiti se, sgrčiti se.
Schrumpfen, *n.* (b. Seidenw.) mrština.
Schrumpfig, *adj.* skožuran, smežuran; ſ. Schrumpelig.
Schrumpfigkeit, *f.* smežuralost.
Schrunde, *f.* puč, puklosina, pukotina.
Schrunden, *v. n.* pući; (von der Erde, Lippe), izpucati; die Mauer ſchrundet ſich, zid puca; geſchrunden, izpucao.
Schrundenkraut, *n.* (*Lapsana Rhagadiolus*), srpica.
Schrundig, *adj.* izpucao.
Schrunthahn, ſ. Truthahn.
Schrupfen, *v. a.* kružiti.
Schub, *m.* pomak; mah; poriv; Einem einen — geben, porinuti koga; (beim Kegelſp.) hitac, udarac; ein. — thun, jedanput baciti; ein — Kegel, jedna igra čunjacah; (Ort), krugljana, kuglana; mah; den — verſtehen, uměti krugljati; der — des Brodes in den Ofen, metanje kruha u peć; ein — Brod, jedna peć kruha; mit einem — hinaus ſein, jednim mahom šmignuti na polje; (b. Pferd.) probijanje zubih; ſ. Schubfach; (*off.*) zaprata; per —, zapratom; Einen per — fortſchaffen, zapratiti koga, odpraviti pod stražom koga (kući).
Schubben, ſ. Schuppen.
Schubbett, *n.* povlačna postelja.
Schubbiack, ſ. Schuft.
Schubblech, *n.* ploča od ždrěla.
Schübel, *m.* baglja, (h)omut.
Schubfach, *n.* povlak, škrabija, škrabica, fioka, čekmedže.
Schubfenſter, *n.* povlačni oblok; zasun od prozora.
Schübiſch, *adj.* ostrm, položit.
Schubkarren, *m.* tačke, kolica.
Schubkarrner, *m.* tačkaš.
Schubkaſten, (Schubladenkaſten), *m.* povlačnik, ormar s fiokami; ſ. Schubfach.
Schublade, *f.* ſ. Schubfach, Schubkaſten.
Schübling, *m.* zasov, zasun; (Bäumchen), mladika; ſ. Schiebling.
Schubpaß, *m.* zapratnica.
Schubochs, ſ. Schiebochs.
Schubrad, *n.* greben.
Schubrechen, *m.* posuvaljka.
Schubriegel, *m.* zasunka, zapor.
Schubſack, ſ. Schiebſack.
Schubtiſch, *m.* sto(l) s povlakom.
Schubut, ſ. Schufut.
Schubwalze, *f.* valj.
Schubwand, *f.* povlačni tin; ſ. Geſchiebe.
Schubweiſe, *adv.* na pomake, mahove.
Schubweſen, *n.* zapratništvo, zapraćivanje.
Schubzeit, *f.* huja.
Schüchtern, *adj.* plah, žapan; stidan; — ſein, plah biti, tudjiti se, snebivati se, žapati se; nevati se; — werden, žapnuti se, snebiti se, uzvrdati se; ſich — umſehen, uzvěrati se, zvěrati.
Schüchternheit, *f.* plahost; žapa; snebivanje, tudjenje.
Schuckelig, *adj.* klimav.
Schuckeln, *v. a.* klimati; njihati, mahati; —, *v. n.* klamitati.
Schuckelrad, *n.* koturašan točak.
Schucken, *v. a.* (ſtoßen), gurati, turati; (ſchwingen), mahati; (v. Rabe), dibati se, ševrljiti.
Schuckler, *m.* njihalo, dibalo.
Schubel, *m.* halabura, halaburina, lavrnja.
Schubeln, *v. n.* halaburiti.
Schubern, ſ. Schaudern.
Schuffe, *f.* kapunja; (*Murex haustellum*), kutlić.
Schuffel, Schuffeln, ſ. Schaufel uſw.
Schüffeln, Schuffen, *v. n.* hlamati, hlapati, švrcati.
Schuffler, *m.* ſ. Löffelgans.
Schuft, *m.* (bettelhaft), nitkov, nitković, nikogović; ništarija; (ſchlecht), hulja, hrdja, hrdjaković.
Schuftig, *adj.* (bettelhaft), traljav, kukavan; šmukljav; (niederträchtig), huljav, gadan, nepošten, bezobrazan.
Schuftigkeit, *f.* traljavost, kukavnost; gadnost, nepoštenost, bezobraznost.
Schufut, *m.* (*Otus oscalophus*), ušara.
Schuh, *m.* cipela, postola, crevlja; —e, *pl.* cipele; (*fig.*) obuća; ein Paar —e, jedne cipele; zwei Paar —e, dvoje cipele; d. —e anziehen, obući cipele;

(ſpr.) jeder weiß am beſten, wo ihn der — drückt, gdě koga tišti, to on najbolje zna; Einem die —e austreten, preoteti komu što; Einem etwas in d. —e ſchieben, iznėti što na koga; podmetnuti komu što (kao kukavica jaje); alle —e über einen Leiſten ſchlagen, ſ. Leiſten; (am Pfahle), zakov, kazma; (am Koffer), okov; (in Mühlen) korice, čanak; (d. Viehe), čaponjak; (Maß), stopa; (*Lepas galeata*), kacižica; (*Patella crepidula*), papučica; ſ. Steinklee; Schotenklee.

Schuhabſatz, *m.* peta u cipele.
Schuhahle, *f.* čizmarsko šilo.
Schuhband, *n.* obuvača, žužnja.
Schuhblatt, *n.* oglav.
Schuhblume, *f.* (*Hibiscus Rosa sinensis*), kitajski slězovac.
Schuhbürſte, *f.* četka, kesa za cipele, obuću.
Schuhbüßer, ſ. Schuhflicker.
Schuhdraht, *m.* dretva.
Schuhen, *v. a.* obuti, obuvati; (*fig.*) zaludėti; podvući pod koga meku postelju.
Schuhfleck, *m.* krpa u cipele.
Schuhflicker, *m.* čizmokrp.
Schuhflickerei, *f.* krparija.
Schuhgaſſe, *f.* čizmarska ulica.
Schuhknecht, *m.* čizmarski dėtić (kalfa).
Schuhkneif, *m.* krajač, bičkija*.
Schuhladen, *m.* cipelarnica.
Schuhlappen, *m.* ſ. Schuhfleck; ſich auf die — geben, uzeti utrenik i. sugreb.
Schuhleder, *n.* koža za cipele.
Schuhleiſten, *m.* kopito, kalup (od cipele).
Schuhlöffel, *m.* nazuvnik.
Schuhmacher, *m.* cipelar, crevljar; ſ. Schumacherei uſw., ſ. Schuſterei.
Schuhmaß, *n.* měra za cipelu; měra na stope.
Schuhnadel, *f.* lapoška; ſ. Schuhahle.
Schuhnagel, *m.* klinac za cipele.
Schuhneſtel, ſ. Schuhriemen.
Schuhpflock, *m.* drvena peta.
Schuhpinne, *f.* pripinjač.
Schuhputzer, ſ. Stiefelputzer.
Schuhriemen, *m.* oputa.
Schuhroſe, *f.* ružica na cipeli.
Schuhſchnalle, *f.* predjica na cipeli.
Schuhſchnürchen, *n.* obuvača.
Schuhſchwärze, *f.* čizmarsko crnilo.
Schuhſenkel, ſ. Schuhriemen.
Schuhſohle, *f.* podplat, djon.
Schuhſpitze, *f.* kljun (u cipele).
Schuhu, *m.* (*Strix Bubo*), sovuljaga; ſ. Schufut.
Schuhwerk, *n.* obuća.
Schuhwachs, *n.* Schuhwichſe, *f.* voštilo.
Schuhwichſer, *m.* voštilac.
Schuhwiſch, *m.* otirač za čizme.
Schuhzweck, *m.* klinac (drveni).
Schulamt, *n.* učiteljstvo, služba učitelja.
Schulangelegenheit, *f.* školski posao.
Schulanſtalt, *f.* učilište, škola.
Schulaufſeher, *m.* nadzornik i. nadglednik učionicah (školah).
Schulaufſeheramt, *n.* nadzorništvo učionicah.
Schulaufſicht, *f.* nadgled, nadzor učionicah.
Schulbank, *f.* školska klupa; (ſpr.) er ſitzt noch auf der —, istom se bori s pameću.
Schulbehörde, *f.* školska oblast.
Schulbekannte, *m.* poznanik iz škole; wir ſind —, poznajemo se iz škole.
Schulbekanntſchaft, *f.* poznanstvo iz škole.
Schulbeſuch, *m.* polaženje učionice, škole.
Schulbildung, *f.* školsko obrazovanje; školska obrazovanost.
Schulbube, ſ. Schuljunge.
Schulbuch, *n.* školska knjiga.
Schulbuchhandlung, *f.* školska knjigarnica i. knjižara.
Schuld, *f.* (Vergehen), krivnja; an etwas — ſein, kriv biti čemu; wer iſt — an deinem Unglücke? s koga si izgubila sreću? er iſt an ſeinem Unglücke ſelbſt —, sam si je kriv; wer iſt daran —? s koga je to? tko je tomu kriv? Einem etwas — geben, Einem d. — beimeſſen, kriviti koga, opasati koga krivnjom; die — wovon auf Einen ſchieben, obarati što na koga, běditi koga čim; die — liegt an mir, ja sam kriv; er iſt frei von aller —, nije kriv ni malo; prav je i pravedan; er bekannte die —, priznao je, da je kriv; er iſt — daß es ſo gekommen iſt, s njega se je to dogodilo; ſich etwas zu —en kommen laſſen, zakriviti što; (Verbindlichkeit), Verſprechen macht —, obećanje je dužnost; obećanje je težko dugovanje; die — der Natur bezahlen, razstati se s dušom; ich bin noch in Ihrer —, još sam Vaš dužnik; vergib uns unſere —en, oprosti nam dugove naše; (Geld—), dug; —en machen, dužiti se; —en bezahlen, oddužiti se; er ſteckt in —en, vrlo je zadužen; er ſteckt bis über die Ohren in —en, dužan je na sve četiri strane; dužan je i kosom na glavi; auf dieſem Hauſe haften viele —en, ova je kuća vrlo zadužena; alte —en, starodužine; kleine —en, podužice; aus d. —en kommen, izkopati se iz dugovah; viele —en ausſtehen haben, imati mnogo novacah na dugu; ſeine —en eintreiben, kùpiti veresiju, naplaćivati dugove; Einem etwas als — aufſchreiben, pisati komu što u dug.
Schuldanerkennung, *f.* priznanja i. priznanje duga.
Schuldbar, *adj.* kriv.
Schuldbarkeit, *f.* krivina.
Schuldbefleckt, *adj.* — ſein, ogrešiti se, kriv biti.

Schuldbeladen, Schuldbelaſtet, *adj.* kriv krivcit.
Schuldbetrag, *m.* iznesak duga; dug.
Schuldbeweis, *m.* dokaz krivnje; (Geld—), dokaz duga.
Schuldbewußt, *adj.* znajući da je kriv; ich bin mir nicht —, čista mi je duša od krivnje.
Schuldbote, *m.* pobirač dugovah.
Schuldbrief, *m.* zadužnica, obveznica,
Schuldbuch, *n.* dugovnik. [obligacija.
Schuldbürge, *m.* jamac duga.
Schuldeinfoderung, *f.* naplaćivanje; kupljenje veresije.
Schuldeintreiber, *m.* iztěrač dugovah.
Schuldeintreibung, *f.* iztěrivanje, iztěra dugovah. [(komu što).
Schulden, *v. n.* dugovati, dužan biti
Schuldenarreſt, *m.* zatvor radi duga.
Schuldenbelaſtet, *adj.* zadužen.
Schuldenbetrag, *m.* iznesak dugovah; dugovi; kennſt du den —? znaš-li, koliko ima dugovah?
Schuldenbüchel, *n.* dugovnica.
Schuldenfrei, *adj.* bez duga, nezadužen.
Schuldengericht, *n.* dužnički sud.
Schuldenlaſt, *f.* množina dugovah; die ganze —, svi dugovi.
Schuldenmachen, *n.* dugarenje, kalašenje.
Schuldenmacher, *m.* dugar, kalaš.
Schuldenmaſſe, *f.* množtvo dugovah; svi dugovi.
Schuldenreich, *adj.* vrlo zadužen.
Schuldenreſt, *m.* ostatak dugovah.
Schuldenſtand, *m.* dugovje, dugovi.
Schuldentilgung, *f.* oddуga. [nica.
Schuldentilgungskaſſe, *f.* oddužna pěnez-
Schuldentilgungsfond, *m.* oddužno glavno.
Schuldenweſen, *n.* dugovni poslovi.
Schuldenzahler, *m.* platac dugovah.
Schuldenzinſen, *pl.* dobit, kamata.
Schulderlaß, *m.* Schulderlaſſung, *f.* oprost krivnje, duge.
Schuldforderung, *f.* iskanje duga; dug.
Schuldfrei, *adj.* nedužan; ſ. Schuldenfrei.
Schuldgebung, *f.* krivljenje.
Schuldgedrückt, ſ. Schuldbeladen.
Schuldgefangene, *m.* zatvorenik radi dugovah.
Schuldgenoß, *m.* sukrivac.
Schuldhaft, *adj.* kriv.
Schuldheiß, *m.* seoski knez, sudac.
Schuldheißamt, *n.* seosko kneštvo.
Schuldheißerei, *f.* knežija.
Schuldherr, *m.* věrovnik.
Schuldiener, *m.* školski poslužnik.
Schuldig, *adj.* (eines Verbrechens —), kriv; er iſt des Mordes —, kriv je smrti; er weiß ſich —, zna da je kriv; des hölliſchen Feuers — ſein, kriv biti ognjenomu paklu; Einen für — erklären, oglasiti koga krivcem; (verbunden), obvezan, držan; wir ſind d. Eltern Dank —, roditeljem treba da zahvalimo; den Vorgeſetzten ſind wir Gehorſam —, poglavare valja slušati; Einem die —e Achtung verſagen, nepoštovati koga kao što valja; er iſt Geld —, dužan je novcem; er iſt Abgaben —, nije platio danjka i. danka; — ſein, ſ. Schulden; er iſt viel —, vrlo je zadužen; (*fig.*) das bleibe ich dir nicht —, vratit ću ti zajam; zla žena zajma nevraća; er blieb ihm nichts —, vratio mu je zajam; er blieb ihm eine Antwort —, nije mu odgovorio; er blieb ihm keine Antwort —, odsěče mu, kao na panju.
Schuldige, *m.* krivac; (ſpr.) d. Unſchuldige muß mit dem —n leiden, pokraj suha drveta i sirovo izgori.
Schuldigen, *v. a.* kriviti, okriviti.
Schuldiger, *m.* krivilac; (*theol.*) dužnik; ſ. Schuldige.
Schuldigerklärung, *f.* oglašenje krivcem.
Schuldigermaßen, *adv.* kao što je dužan, kao što valja; po dužnosti.
Schuldigkeit, *f.* dužnost, držanstvo; ſeine — thun, izpuniti dužnost; (Soll), dugovina, dug.
Schuldiſtrict, *m.* školski srez, kotar.
Schuldiſtricts-Aufſeher, *m.* kotarski nadzornik učionicah.
Schuldklage, *f.* tužba za dug.
Schuldläugner, *m.* nijekač duga.
Schuldlos, *adj.* nekriv, nedužan; er iſt —, nije kriv.
Schuldloſigkeit, *f.* nedužnost, nekrivost.
Schuldloſigkeits-Erklärung, *f.* oglašenje nedužnim, nekrivim.
Schuldmann, *m.* dužnik.
Schuldmäßig, *adj.* dužan; —, *adv.* ſ. Schuldigermaßen.
Schuldner, *m.* dužnik; —in, *f.* dužnica.
Schuldpoſt, *f.* dugovni stavak; dugovina.
Schuldregiſter, *n.* kazalo dugovah.
Schuldſache, *f.* pra za dug. [brief.
Schuldſchein, *m.* Schuldſchrift, *f.* ſ. Schuld-
Schuldſchwer, ſ. Schuldbeladen.
Schuldthurm, *m.* dužnička uza, zatvornica.
Schuldtragende, *m.* krivac.
Schuldübernahme, *f.* preuzimanje duga.
Schuldübernehmer, *m.* preuzimalac duga.
Schuldurkunde, Schuldverſchreibung, *f.* zadužnica.
Schuldvogt, ſ. Schuldeintreiber.
Schuldvoll, *adj.* vrlo kriv.
Schule, *f.* učionica, škola, škula; die — beſuchen, hoditi u školu; ſein Kind zur — halten, slati i. pošiljati svoje děte u učionicu (školu); eine — errichten, zavesti učionicu (školu); (Claſſe), razred; der — den Rücken kehren, ostaviti knjigu; (*fig.*) aus der — ſchwatzen, izbrbljati što; izblejati se; eine — des Gehorſams, škola od posluha; — halten, učiti (děcu); die — iſt aus,

svršen je nauk; die ganze — begleitete die Leiche, svi su djaci bili na sprovodu; die — des Plato, Platonova škola; das ſchmeckt nach d. —, to zaudara po knjizi; (v. Sängern), er hat keine —, nije izučio; (v. Pferd.) obuka; ſ. Synagoge.

Schulen, *v. n.* hoditi u školu; —, *v. a.* učiti; ein Pferd —, obučiti, birati, dotěrati konja.

Schulenläufer, *m.* pustodjak, svrzislovo.

Schuler, *m.* učitelj, školnik.

Schüler, *m.* učenik, djak; —in, *f.* učenica.

Schülerhaft, *adj.* učenički; (*fig.*) početnički, kao početnik.

Schulerrichtung, *f.* zavedenje, podignuće učionice (škole).

Schülermäßig, ſ. Schülerhaft.

Schülern, *v. n.* učenik biti.

Schulerziehung, *f.* školsko uzgajanje, odgajanje, odhranjivanje.

Schulfach, *n.* učiteljska struka.

Schulfeiertag, *m.* školski praznik.

Schulferien, *pl.* školski praznici.

Schülferig, *adj.* (*lepidotus*), prhutav.

Schülfern, *pl.* (*lepides*), prhut, perut.

Schulfeſt, *n.* školska svetkovina.

Schulfond, *m.* školsko glavno, školska zaklada.

Schulfreund, *m.* prijatelj školah; prijatelj od škole; saučenik.

Schulfuchs, *m.* školar, školomet; ſ. Pe-

Schulfüchſerei, Schulfüchſiſch, ſ. Pedanterie, Pedantiſch.

Schulgebäude, *n.* školska kuća; škola.

Schulgefährte, *m.* saučenik.

Schulgefängniß, *n.* školska uza.

Schulgehilfe, *m.* učiteljski pomoćnik.

Schulgeld, *n.* naukovina, školarina.

Schulgeldbefreiung, *f.* oprost od naukovine (školarine).

Schulgelder-Quittung, *f.* namira na naukovinu.

Schulgelehrſamkeit, *f.* školska učenost.

Schulgelehrte, *m.* školki učenac.

Schulgenoſſe, ſ. Schulgefährte.

Schulgerecht, *adj.* školski, po pravilu; ein —es Pferd, biran, izučen konj; — reiten, jahati po pravilih.

Schulgericht, *n.* školski sud.

Schulgeſetz, *n.* školski zakon.

Schulgeſchwätz, *n.* brbljanje za knjigom.

Schulhaus, *n.* školska i. školna kuća.

Schulherr, ſ. Scholarch.

Schulinſpektor, *m.* nadzornik učionice (škole).

Schuljahr, *n.* školska i. školna godina.

Schuljugend, *f.* učeća mladež, djaci.

Schuljunge, *m.* ſ. Schulkind.

Schulkamerad, *m.* saučenik; wir ſind —en, zajedno smo hodili u školu.

Schulkameradſchaft, *f.* saučeništvo.

Schulkenntniß, *f.* er beſitzt —ſſe, naučio je svašta u školi.

Schulkind, *n.* učenik, djak (škular).

Schulklaſſe, *f.* (školski) razred.

Schulknabe, *m.* ſ. Schulkind.

Schulkram, *m.* školska mudrost.

Schulkrankheit, *f.* djačka bolest.

Schullehrer, *m.* učitelj, školnik, magjistor; —in, *f.* učiteljica, učiteljeva žena.

Schullehreramt, *n.* učiteljstvo, učiteljska služba.

Schullehreranſtalt, *f.* učiteljište, učiteljsko sěmenište.

Schullehrerſtelle, *f.* město, služba učitelja.

Schullos, *adj.* bez škole.

Schulmädchen, *n.* učenica (škularica).

Schulmann, *m.* věšt učitelj, školski věštak; ſ. Schullehrer.

Schulmäßig, *adj.* školski.

Schulmeiſter, ſ. Schullehrer.

Schulmeiſtern, *v. a.* (Einen —), artovati, kmetovati (komu).

Schulmeiſterton, *m.* im —e, poput učitelja, kmeta.

Schulordnung, *f.* školski i. školni red.

Schulpbohrer, ſ. Löffelbohrer.

Schulpatron, *m.* zavětnik učionice.

Schulperſonale, *n.* učiteljstvo.

Schulpferd, *n.* biran, izučen konj.

Schulprüfung, *f.* (školski) izpit.

Schulrath, *m.* školski savětnik; (*coll.*) školsko věće.

Schulrecht, ſ. Schulgerecht.

Schulrede, *f.* školska beseda.

Schulſache, *f.* školska stvar; školski po-

Schulſattel, *m.* učenićko sedlo.

Schulſchrift, *f.* školski, školni spis.

Schulſchritt, *m.* pravioni korak, hod.

Schulſtadt, *f.* grad sa školom.

Schulſtand, *m.* učiteljstvo.

Schulſtaub, *m.* školski prah; den — einſchlucken, školnikovati.

Schulſteif, ſ. Pedantiſch.

Schulſtelle, ſ. Schullehrerſtelle.

Schulſtiftung, *f.* školska zaklada.

Schulſtrafe, *f.* školska kazan.

Schulſtube, *f.* učionica.

Schulſtunde, *f.* nauk.

Schulter, *f.* pleće (*pl.* pleći *f.*); etwas auf die — nehmen, uprtiti što, zametnuti se čim; (Hamme), plećka.

Schulterband, *n.* sveza lopatice.

Schulterbein, *n.* plećna kost.

Schulterblatt, *n.* lopatica, pleće.

Schulterblattgegend, *f.* nadplećina.

Schulterblattmuskel, *m.* lopatična mišica.

Schulterblattnerve, *m.* lopatični živac.

Schulterblatt-Schlagader, *f.* lopatična kucavica.

Schulterblech, *n.* poramak.

Schulterbrett, *n.* ſ. Lehne.

Schulterbucht, *f.* medjuplećje.

Schulterende, *n.* kraj pleća.

Schulterfeder, *f.* ràmeno pero.

Schultergegend, *f.* nadpazušje.

Schultergelenk, *n.* prekoramenica.

Schultergrath, *m.* plećni greben, šlěme.

Schulterhaken, *m.* lopatična kuka.
Schulterjoch, *n.* obramnjača (obravnjača).
Schulterkiſſen, *n.* podplečnik.
Schulterknochen, *m.* ſ. Schulterbein.
Schultern, *v. n.* uprtiti, prtiti.
Schulternaht, *f.* poplečni šav.
Schulterpunkt, *m.* pleče.
Schultertuch, ſ. Scapulier.
Schulterzelle, *f.* plečno ošce.
Schulterzungenbeinmuskel, *m.* plečno-jezična mišica.
Schultheiß, ſ. Schuldheiß.
Schultiſch, *m.* školski stol.
Schulton, *m.* im —e, poput učitelja.
Schulunterricht, *m.* školski nauk.
Schulverfaſſung, *f.* uredba učionicah, škola.
Schulviſitation, *f.* pregledanje učionice, škole.
Schulvorſteher, *m.* nadstojnik učionice, škole.
Schulweiſe, *m.* školastik, školar.
Schulweisheit, *f.* školastičnost.
Schulweſen, *n.* školstvo, škole.
Schulwitz, *m.* školska mudrost.
Schulze, Schulzenamt, ſ. Schuldheiß usw.
Schulzeit, *f.* školovanje; vrěme od nauka.
Schulzeugniß, *n.* školska svědočba.
Schulzimmer, *n.* ſ. Schulſtube.
Schulzucht, *f.* školski kar, zapt.
Schummel, *f.* luncupa, tumarača.
Schummeln, *v. n.* vrzati se, ševrdati; šmrdati, krzati se.
Schummer, *m.* sumrak.
Schummern, ſ. Dämmern.
Schumpfel, ſ. Schummel.
Schund, *m.* smetak; (*merc.* izmetak; (b. Gärb.) omezdrine.
Schundern, ſ. Schleißen.
Schundfeger, *m.* provažar.
Schundgrube, *f.* provaža, hala.
Schupfen, ſ. Schuppen.
Schupp, *m.* poriv, mah; pomah; Einem einen — geben, porinuti, turiti koga; ſ. Waſchbär.
Schuppdroſſel, ſ. Schopfdroſſel.
Schuppe, *f.* ljuska, češuja; (am Kopfe), perut, prhut, krljušt; (ſpr.) die —n ſind ihm von den Augen gefallen, pukla mu je koža na čelu, puklo mu je medju očima.
Schüppe, *f.* lopata; Einem die — geben, odturiti, odpraviti koga; die — bekommen, izgubiti službu; (im Kart.)
Schuppen, *m.* suša. ſ. Pik.
Schuppen, *v. a.* Einen —, rinuti, turiti, rivati, turati koga; Einen auf d. Seite —, odturiti koga od sebe; porinuti koga; Einen vom Amte —, krenuti koga iz službe; einen Fiſch —, strugati, strgati, ostrugati ribu; ein geſchupptes Bild, ljuskava slika; ſich —, *r. r.* ljuštiti se, ljupiti se; von der Haut), perutati se, izperutati se.
Schüppen, *v. a.* lopatati.
Schuppenbein, *n.* češuja.
Schuppenbecke, *f.* (*bot.*) ljuskav obojak.
Schuppeneibe, *f.* (*Dacrydium*), sužnjak.
Schuppeneidechſe, *f.* ljuskava gušterica.
Schuppenente, *f.* (*Anas discors*), patka-karačica.
Schuppenfell, *n.* ljuskava koža.
Schuppenfiſch, *m.* (riba-)ljuskavica.
Schuppenflechte, *f.* crepovit lišaj; (*Parmelia*), plitičarka.
Schuppenfloſſer, *pl.* (*Squamipennes*), ljuskoperke.
Schuppenförmig, *adj.* ljuskav.
Schuppengras, *n.* (*Ischaemum*), ljuštavica.
Schuppengrind, ſ. Erbgrind.
Schuppenhaut, *f.* koža.
Schuppenlos, *adj.* perutava, krljuštava
Schuppenmuſchel, ſ. Rieſenmuſchel.
Schuppennaht, *f.* bez ljuske; (v. Fiſch.)
Schuppenpanzer, *m.* šav češuje.
Schuppenrand, *m.* ljuskav oklop.
Schuppenreich, *adj.* krajac slěpočnice.
Schuppenrücken, *m.* vrlo ljuskav.
Schuppenſchlag, ſ. Afterſchlag.
Schuppenſchlange, *f.* (*Aphrodita squamosa*), ljuskava ladinka.
Schuppenſchwamm, *m.* ljuskava zmija.
Schuppenſchwanz, *m.* (*Boletus subsquamosus*), ljuskav vrganj.
Schuppenthier, *n.* ljuskav rep.
Schuppenvielarm, *m.* (*Manis*), ljuskavac; d. langſchwanzige —, (*M. tetradactyla*), dugorepi ljuskavac; (*Lepisma*), ribica.
Schuppenwurz, Schuppenwurzel, *f.* (*Lathraea squam.*), ljuskavača.
Schuppern, ſich, *v. r.* grozničarka, od groznice trava.
Schuppicht, *adj.* hrnjati se.
Schuppig, *adj.* ljuščast.
Schuppmeſſer, *n.* ljuskav; (von der Haut), prhutav, krljuštav.
Schuppolter, ſ. Sumpfotter.
Schupsente, ſ. Kriechente.
Schur, *f.* strižnja; strig; zur — etwas thun, činiti komu što uz prkos.
Schürbaum, *m.* žarilo, žarač.
Schürblech, *n.* poticaljka.
Schüreiſen, *n.* ſ. Schürhaken.
Schüren, *v. v.* Feuer —, tarnuti, čarnuti, tarkati, čarkati (u vatru), podtaknuti, podticati, sticati vatru; (*fig.*) piriti vatru; den Aufruhr —, razpaljivati bunu.
Schürer, *m.* podtikač, pirivatra.
Schurf, *m.* rupa, luknja, škulja; (*mont.*) (rudo)traž *f.*, traženje rude; (wdm.) rěz; ſ. Schorf.
Schürfarbeit, *f.* Schürfbau, *m.* traženje, tražnja rude, (rudo)traž.

Schürfbewilligung, *f.* dopust traženja rude; rudotražni dopust.
Schürfen, *v. n.* (*mont.*) nach Gängen —, tražiti rudu; ſ. Ritzen.
Schürfer, *m.* tražilac rude.
Schürfgeld, *n.* (rudarska) naležba.
Schürfgezäh, *n.* tražilo.
Schürfhobel, ſ. Schrothobel.
Schürflicenz, ſ. Schürfbewilligung.
Schürfraum, *m.* tražilište.
Schürfſchacht, *m.* tražno okno.
Schürfung, *f.* traženje rude, traž *f.*
Schürfungs- (in Zuſ.) rudo-tražni.
Schürfweſen, *n.* tražila.
Schürfzettel, *m.* rudotražna dopustnica.
Schürhaken, *m.* ožeg, vatralj, žarilo, žarač, požarač.
Schürherr, *m.* peć.
Schürholz, *n.* drva za peć; bukalo.
Schurigeln, *v. a.* mučiti, kostolomiti.
Schurke, *m.* lopov, lupež, nitkov, hulja, ugursuz.
Schurkenſtreich, *m.* Schurkenthat, Schurkerei, *f.* lopovština.
Schurkiſch, *adj.* lopovski, lupežki.
Schürknecht, *m.* podtikač.
Schürl, ſ. Schörl.
Schürloch, *n.* oblok, pendžer (u ciglane).
Schurre, *f.* ſ. Hahnenkamm.
Schürſchaufel, *f.* lopata.
Schürſtab, Schürſtachel, Schürſtock, *m.* žarač, žarilo, požarač.
Schürtag, ſ. Aſchermittwoch.
Schurwolle, *f.* postrižine.
Schurz, *m.* opreg, oprega; (am Schorſteine), napa; (*mont.*) hvatač; (wdm.) zadnjica; ſ. Schurzfell.
Schurzband, *n.* zapregač; ſ. Schürzenband.
Schürze, *f.* pregača, zaslon, opreg, opregača, oprežina, prežina, kecelja, fertun*; eine — umbinden, pripasuti kecelju, pregaču; (*fig.*) den — en nachlaufen, ženariti; ſ. Schurzfell.
Schürzen, *v. a.* einen Faden —, vezati, svezati konac; ein Knoten —, uzlati, zauzlati, zavezati uzao; eine Schleife —, svezati na šeput i. petlju; den Knoten einer Handlung —, zamrsiti dogadjaj; die Kleider —, zapreći se, zaprezati se, zapreći i. zavrnuti skute; geſchürzt, zapregnut.
Schürzenamt, *n.* služba dobivena preko ženske glave.
Schürzenband, *n.* vezanka, vrvca od kecelje i. pregače.
Schürzenzinſe, *m.* odrina.
Schurzfell, *n.* zastor, kožna pregača.
Schürzfleck, *m.* zastorac.
Schürzgürtel, *m.* zapregač.
Schürztuch, *n.* opreg.
Schürzung, *f.* — des Knotens, uzlanje; zamrsivanje.
Schurzwerk, *n.* sěk; kuća od sěka.
Schuſcheln, *v. n.* šaptati, šuškati; (auf dem Eiſe), ſ. Schleifen.
Schuſel, *f.* luca, lucka, tandara.
Schuſelig, *adj.* tandarast, luckast.
Schuſeln, *v. n.* šuškati; raditi kao ni sebi ni svome.
Schuß, *m.* (v. Waſſer) skok; ein Pferd im Schuſſe aufhalten, ustaviti letećega konja; in den — kommen, izvěštiti se; izpeći zanat; d. Salat iſt im Schuſſe, ločika je prorasla, izprcala; im Schuſſe ſein, (v. jungen Leuten), djikati; er iſt im Schuſſe, (ſcherz) raste, kao da ga djavoli za uši vuku; (Schößling), mladica, lětkinja, lětorast; (Flinten—), puknuće, puškomet, metanj; es fiel ein —, puška puče; auf d. erſten — treffen, na prvi hitac, hit i. od prva puta pogoditi; einen — thun, izbaciti, opaliti pušku; man hörte einen —, začu se i. ču se puška; Einem in den — kommen, naletěti i. doći komu na pušku; doći komu na lež, na oko i. pod hitac; den — erwiedern, odpuknuti; er bekam einen —, ranila ga je puška; er hat einen —, šumast, sulud, ćanut je; ſ. Geſchoſſen; (v. Perſ.) ein rechter —, ſ. Schußbartel; (Ladung) naboj; den — aus der Flinte herausziehen, izvaditi naboj, izvrtěti pušku; er iſt keinen — Pulver werth, nebih ga ubio, da ga nadjem u kupusu; nije vrědan pušljiva oraha; nevrědi trešnju; (Wunde), rana od puške; Ein — Brod, jedna peć kruha; (b. Web.) ſ. Einſchuß.
Schußbartel, *m.* šumak, smetenjak, smušenjak, surlača, surlan, smuta, pometenik, šaša, ćaprda, halabura, vragostrěl.
Schußbaum, *m.* poklopnjak.
Schußbrücke, *f.* strmi žlěb.
Schußbühne, *f.* kapak.
Schüſſel, *f.* zděla, čanak, činija; eine irdene —, bljuda; eine flache —, plitica; eine — Brei, puna zděla i. jedna zděla kaše; eine kleine —, zdělica; (*Patella*), bljudica; (wdm.) uho.
Schüſſelbrett, *n.* zdělnjak; polica.
Schüſſelchen, *n.* zdělica.
Schüſſeler, *m.* zdělar, činijar.
Schüſſelflechte, *f.* (*Parmelia*), plitičarka.
Schüſſelform, *f.* kalup od zděle.
Schüſſelförmig, *adj.* plitičast, zdělast.
Schüſſelfreund, ſ. Schlemmer.
Schüſſelhader, *m.* ſ. Schüßeltuch.
Schüſſelknecht, *m.* oplavnik.
Schüſſellampe, *f.* žižak, uljenka, lampica.
Schüſſellecker, *m.* čankoliz.
Schüſſelmacher, *m.* zdělar.
Schüſſelmorchel, *f.* ſ. Becherſchwamm.
Schüſſelmuſchel, *f.* (*Patella*), bljudica; die wilde —, (*Haliotis*), puzlatka.

Schüſſeln, *v. n.* izkladati; (die Schüſſel leeren), oprcati, opuckati sve.
Schüſſelring, *m.* podzdělnjak.
Schüſſelſchrank, *m.* zdělnjak.
Schüſſelſchwamm, ſ. Becherſchwamm.
Schüſſeltuch, *n.* sudoper.
Schüſſelwage, *f.* težlja (vaga) sa zdělami.
Schüſſelwaſſer, *n.* pomije.
Schuſſer, *m.* špekula, špiljka, piljak, [pěščak.
Schuſſerbaum, *m.* (*Guilandina*), bonduk.
Schuſſern, *v. n.* piljkati se, igrati se špekulah.
Schußfertig, *adj.* gotov paliti; spreman na pucanje; nategao; ſich — machen, spremiti se na pucanje.
Schußfeſt, ſ. Kugelfeſt.
Schußfrei, *adj.* izvan puškometa.
Schußgeld; Schußgerinne; Schußfeil, ſ. Schießgeld; Schoßgerinne; Richtfeil.
Schußladen, *m.* strmi žlěb.
Schüßling, *m.* (von Menſchen) momče, djerz; (v. Bäum.) mladica, lětorast; (v. Schwein.) nazime.
Schußlinie, *f.* dohvat (puške).
Schußloch, *n.* rupa, bušotina od puške.
Schußmäßig, Schußrecht, *adj.* na domet
Schußrolle, ſ. Patrone. [i. dohvat.
Schußſchlange, *f.* smuk.
Schußſtein, ſ. Donnerſtein.
Schußwaſſer, *n.* voda od puške.
Schußweide, ſ. Korbweide.
Schußweite, *f.* dohvat, domet, domašaj; (Flinten—), puškomet; (Kanonen—), topomet; ſich bis auf — nahen, doći na dohvat i. domet; es iſt außer —, nebi puška doturila.
Schußwunde, *f.* rana od puške; er hat eine —, ranila ga je puška.
Schußwundwaſſer, ſ. Schußwaſſer.
Schuſter, *m.* čizmar, postolar, (šostar); (Schuhmacher), cipelar, crevljar; (*Phalangium Opilio*), kosac; (*Cerambyx Sutor*), postolar.
Schuſter- (in Zuſ.) čizmarski.
Schuſterarbeit, *f.* čizmarski posao; (Schuſterwaare), čizmarina, cipelarina.
Schuſterdraht, *m.* dretva. [stolarija.
Schuſterei, *f.* čizmarija, cipelarija, po-
Schuſterfiſch, *m.* linjak.
Schuſtergarn, *n.* predja za dretve.
Schuſtergaſſe, *f.* čizmarska ulica.
Schuſtergeſelle, *m.* čizmarski dětić (kalfa).
Schuſterhandwerk, *n.* čizmarstvo, postolarstvo, cipelarstvo; das — treiben, čizmariti, postolariti, cipelariti; ſ. Schuſterei.
Schuſterholz, *n.* ſ. Hartriegel. [děčak.
Schuſterjunge, *m.* čizmarski, postolarski
Schuſterkäfer, *m.* (*Scarabaeus Eremita*),
Schuſterkleiſter, *m.* ćiriš. [samotar.
Schuſterkneif, *m.* krajač, bičkija.
Schuſterkraut, *n.* ſ. Wohlgemuth.
Schuſterladen, *m.* čizmara, cipelara.
Schuſterlicht, *n.* čizmarska světiljka.
Schuſtermeiſter, *m.* čizmarski, postolarski majstor; ſ. Schuſter.
Schuſtern, *v. n.* čizmariti, postolariti, cipelariti, crevljariti.
Schuſternaht, *f.* čizmarski šav.
Schuſterpappe, ſ. Schuſterkleiſter.
Schuſterpech, *n.* dveka, dvečilo.
Schuſterpfrieme, ſ. Schuſterahle.
Schuſterſchämel, *m.* čizmarski stolac.
Schuſterſchwärze, *f.* čizmarsko crnilo.
Schuſterwaare, ſ. Schuſterarbeit.
Schuſterwerkſtatt, *f.* čizmarnica.
Schuſterzange, *f.* čizmarske klěšte.
Schuſterzeug, *n.* čizmarsko orudje, čizmarski halat.
Schuſterzwecke, ſ. Schuhzwecke.
Schute, *f.* badilj; (*fig.*) stidguba.
Schüte, *f.* šuta.
Schutt, *m.* ruševina, survina; (Ruinen), podrtine, razvaline; (b. Brauer), met.
Schütt, *adj.* rědak, omašit.
Schütt, *f.* sipina.
Schüttboden, *m.* žitnica, hambar.
Schütte, *f.* kup, hrpa; (v. Stroh), snop; ſ. Schüttboden; Taucherhuhn.
Schütteler, *m.* tresilac.
Schüttelfaſten, *m.* tagara. [taube.
Schüttelkopf, *m.* tresoglavac; ſ. Pfau-
Schütteln, *v. a.* mit dem Kopfe —, glavom tresti; den Kopf zu etwas —, glavom mahati, mašukati, glavom potresti; Einem die Hand —, potresti komu ruku; svojski se s kim rukovati; den Baum —, drmati drvo; Pflaumen —, šljive tresti; eine Predigt aus dem Ärmel —, besěditi kao iz knjige; (eine Flaſche —), mućnuti, mućkati, smućkati; Einen —, (*fig.*) izkarati koga; ſich —, *v. r.* tresti se, stresti se, otresati se; er wird vom Fieber geſchüttelt, groznica ga lomi.
Schütteln, *n.* trešenje, trešnja.
Schüttelreiter, *m.* iztrepač.
Schüttelſtock, *m.* palica.
Schütten, *v. a.* sunuti, sipati; d. Getreide aus den Säcken —, izasuti, izasipati žito iz vrěćah; den Sand in den Keller —, sipati, sasuti pěsak u pivnicu (podrum); (v. Flüſſigk.) linuti, sunuti, sipati; hinzu—, priliti; voll—, naliti; doliti; Waſſer aus dem Kruge —, izliti vodu iz krčaga; dem Hirten —, sipati pastiru pašarinu; dem Schmiede —, sipati kovaču pokovicu; (reichlich ertheilen), prosuti, prosipati; —, *v. n.* das Getreide ſchüttet reichlich, žito dobro izmeće, baca, plaća; (vdm.) kotiti, kotiti se; ſich —, *v. r.* die Milch hat ſich geſchüttet, mlěko se je sgrušalo.
Schüttenſtroh, *n.* slama u snoplju, cěla
Schutter, *m.* tres. [slama.
Schütter, *m.* sipač; ſ. Schutter.

Schütter, *adj.* s. Schütt.
Schütterbart, *m.* ćoso.
Schütterbärtig, *adj.* ćosav, ćosast.
Schutterde, *f.* survina.
Schütterer, *m.* drmalac, drmalo.
Schütterfisch, s. Zitteraal.
Schüttern, (Schuttern), *v. n.* tresti se; (v. Frost), drhtati, trepetati; (v. Wagen), truckati se; —, *v. a.* drmati, razdrmati.
Schüttern, *n.* Schütterung, *f.* drmanje, drmavica; truckavica; s. Erschütterung.
Schutterstein, s. Adlerstein.
Schuttfahrer, *m.* vozac ruševine.
Schüttgabel, *f.* rogulje.
Schüttgelb, *n.* brezovo žutilo.
Schüttgrün, *n.* brezovo zelenilo.
Schüttgut, s. Stürzgut.
Schutthaufen, *m.* podrtine.
Schütthaus, *n.* žitnica, hambar.
Schuttkärrner, s. Schuttfahrer.
Schüttkasten, *m.* žitna škrinja; s. Schüttboden.
Schuttlavine, *f.* sipki plaz.
Schüttler, *m.* s. Schütteler; (*fig.*) grozdić.
Schüttling, *m.* drobna vuna.
Schüttort, *m.* bunjište.
Schuttpflanze, *f.* podrtnica, zidinarica.
Schüttplatz, *m.* pitalište.
Schüttregen; Schüttsenf, s. Platzregen; Hederich.
Schüttstein, *m.* slěv, slěvak, oluk.
Schüttung, *f.* prěboj; (des Getreides), izdašnost; izmetanje.
Schuttverführung, *f.* odvoženje ruševine, podrtinah.
Schuttwagen, *m.* kola za ruševinu, podrtine.
Schuttwall, *m.* sip od ruševine.
Schuttwinkel, *m.* bunjište.
Schutz, *m.* (an Mühl.) zatvor, zapor; d. — aufziehen, dignuti zapore; (Beschützung), obrana; zaštita; die Kleider dienen zum — gegen die Kälte, haljine nas brane od zime; der Baum steht im —e, drvo je zaštićeno; (Schirm), zaštita, okrilje; Einem — geben, zakloniti, zakriliti koga; Einen in seinen — nehmen, staviti koga pod svoje krilo i. okrilje; sich in Jemandes — begeben, uteći se pod čije krilo; er entfloh unter dem —e der Nacht, vrže noć na glavu, te uteče; — bieten, štititi, braniti od . . .
Schütz, s. Schütze.
Schutzanflehen, *m.* utočnik.
Schutzbedürftig, *adj.* potreban zaštite.
Schutzbefohlene, *m.* branjenik.
Schutzbietend, *adj.* štiteći.
Schutzbild, *n.* sveti hranitelj, ikona.
Schutzblatt, *n.* (*tegillum*), zaštitka.
Schutzblattern, *pl.* boginje (cěpljene).
Schutzbrett, *n.* zapor, zatvor.
Schutzbrief, *m.* zaštitnica, zaštitno pismo.
Schutzbuhne, *f.* podzida.
Schutzbund, *m.* Schutzbündniß, *n.* savez za obranu.
Schutzdach, *n.* podstrešje; zaklon.
Schütze, *m.* strěljač; (*mil.*) strělac, puškar (šicar); (Scharf—), strělac; (spr.) gute —n fehlen auch, i pop u knjigu fali; i konj od sto dukatah posrne; (b. Web.) čunak; (Läufer), teklić; (*astron.*) strělac; s. Rüsselfisch.
Schütze, *f.* zapor, zatvor.
Schutzeisen, *n.* rukobran, boć.
Schützel, *m.* okno (od jaže); s. Schirm.
Schutzempfohlene, *m.* branjenik.
Schützen, *v. a.* (in Mühl.) ustaviti, zatvoriti; (be—), gegen Angriffe —, braniti od napadanja; d. Baum vor Winden —, štititi, zaštititi, zakloniti drvo od větra.
Schützenbruder, *m.* sustrělac; strělac; er ist ein —, i on je strělac.
Schützenfest, *n.* strělačka svečanost.
Schutzengel, *m.* angjeo-čuvar; (*fig.*) spasitelj, čuvar.
Schützengesellschaft, Schützengilde, *f.* strělačko družtvo; strělci.
Schützenhaus, *n.* streljana.
Schützenhof, *m.* strelište.
Schützenkasse, *f.* strělačka pěneznica.
Schützenkönig, *m.* nadstrělac.
Schützenmeister, *m.* strělački starěšina.
Schützenplatz, *m.* strelište.
Schützenschaft, *f.* strělaštvo; strělci.
Schützenschmaus, *m.* strělačka gostba.
Schützenübung, *f.* nadstreljavanje.
Schützer, *m.* (*mont.*) ustavljač; s. Beschützer.
Schutzfrau, *f.* zaštitnica.
Schutzgatter, *n.* spustna rešetka; (an Schleußen), brana.
Schutzgeist, s. Schutzengel.
Schutzgeld, *n.* zaštitnina.
Schutzgeleit, *n.* proprata.
Schutzgenoß, *m.* sušticenik, subranjenik.
Schutzgesuch, *n.* mo(l)ba za obranu, zaštitu; s. Recurs.
Schutzgöttin, *f.* boginja i. božica-čuvarica.
Schutzhafen, *m.* zavětrina.
Schutzhaltung, *f.* zaštita.
Schutzheilige, *m.* sveti zavětnik, zastupnik; s. Patron.
Schutzherr, *m.* zaštitnik, pokrovitelj.
Schutzherrlich, *adj.* zaštitnički.
Schutzherrschaft, *f.* zaštitništvo, pokroviteljstvo.
Schutzjude, *m.* zaštićen Židov.
Schutzkampf, *m.* boj za obranu.
Schutzkind, *n.* branjenik, dětе pod zaštitom.
Schutzkraft, *f.* zaštitnost.
Schutzkrieg, *m.* rat za obranu.
Schutzleistung, *f.* zaštita.
Schützling, *m.* branjenik, štićenik; —, *f.* branjenica.
Schutzlos, *adj.* bez zaštite, obrane.
Schutzlosigkeit, *f.* bezobranost.
Schutzmann, *m.* zaštitnik.
Schutzmantel, *m.* (*fig.*) plašt.
Schutzmauer, *f.* branik; (*fig.*) obrana.

Schutzmittel, *n.* branilo, zaklonjalo.
Schutzobrigkeit, *f.* zaštitno poglavarstvo.
Schutzobrigkeitlich, *adj.* zaštitno-poglavarstven; zaštitnoga poglavarstva.
Schutzort, *m.* zaklon, zaklonica, zaklo-
Schutzpocken, ſ. Schutzblattern. [ništе.
Schutzpockenimpfung, *f.* cěpljenje boginjah.
Schutzrecht, *n.* pravo zaštite.
Schutzrede, *f.* besěda za obranu; eine — halten, besěditi za obranu.
Schutzredner, *m.* branitelj.
Schutzſchrift, *f.* (pisana) obrana.
Schutzſtaat, *m.* zaštićena država.
Schutzſtadt, *f.* zaštićen grad.
Schutzſucher, *m.* utočnik. [nosti.
Schutzſyſtem, *n.* zaštitba (trgovine, obrt-
Schutzteich, *m.* ustavina.
Schutzthurm, *m.* vis, kula.
Schutzverein, *m.* zaštitno družtvo; — für entlaſſene Sträflinge, družtvo zakriljujuće odpuštene kaznjenike.
Schutzverhältniß, *n.* zaštitni odnošaj.
Schutzvertrag, *m.* zaštitni ugovor; ſ. Schutzbund.
Schutzvorrichtung, *f.* zaštita.
Schutzwache, ſ. Sauvegarde.
Schutzwaffe, *f.* branilo, oružje za obranu.
Schutzwand, ſ. Schutzmauer.
Schutzwehr, *f.* branilo, štitilo; (*fig.*) zaštita, zaklon, zabralo; (Schützwehr), ſ. Wehr, *n.*
Schutzwort, *n.* rěč od obrane.
Schutzzeuge, *m.* braneći svědok.
Schutzzoll, *m.* zaštitna carina.
Schutzzollſyſtem, *n.* zaštitno carinstvo.
Schwaal, *m.* (*Leuciscus*), bělica.
Schwabacher, *adj.* — Schrift, švabah.
Schwabb, ſ. Schwapp.
Schwabbelbohne, *f.* grah, (pasulj).
Schwabbelig, *adj.* drhtav.
Schwabbeln, *v. n.* (v. Waſſer), kljoncati; libati; bibati se; (v. Fleiſche), drhtati.
Schwabber, *m.* otarak.
Schwabberer, *m.* otirač.
Schwabbern, *v. a.* otirati.
Schwabe, *m.* (ſpr.) er iſt mit den —n klug geworden, došla mu je pamet po
Schwabe, *f.* ſ. Schabe. [tragu.
Schwabengift, *n.* mišomor.
Schwabenkraut, *n.* šiljasto zelje.
Schwabenſtreich, *m.* ludorija.
Schwabenweizen, *m.* (*Triticum monococcum*), jednozrna pšenica.
Schwach, *adj.* slab; ein —es Rohr, slabačka trska; (dünn), tanak; auf —en Füßen ſtehen, na slabih se noguh gegati; (v. Vermögensumſt.) er ſteht auf —en Füßen, nestoji najbolje; ein —es Kind, nejako děte; ein —er Menſch, slab, slabomoćan, mlohav, mlěd čověk; ein —es Geſicht, Gehör haben, neviděti, nečuti dobro; er hat ein —es Gedächtniß, slab je pamtilo; — werden, oslabljeti; onemoći; — ſprechen, tiho govoriti; einen —en Eindruck machen, slabo dirnuti; ein —er Branntwein, meka rakija; —er Wein, slabo vino; —es Tuch, mlećko sukno, mlećka ćoha; ein. —en Verſuch machen, malko pokušati; —e Beſatzung, malena posada; —e Hoffnung, tanko poufanje; —er Troſt, tanki razgovorci; das iſt meine —e Seite, ovdě sam najtanji.
Schwache, *m.* slabac, slabuš; (ſpr.) der — hat immer Unrecht, nejaćica pravdu gubi; —n, *pl.* nejač.
Schwäche, *f.* slabost, slaboća, slabina; (Gebrechen), mana; die — eines Dinges, najslablja, najtanja strana (od čega); ſie weiß ſeine —n zu benützen, umě se poslužiti njegovimi manami.
Schwächen, *v. a.* slabiti, oslabiti; das hat ſeinen Glauben geſchwächt, s toga mu je věra malaksala; ſ. Schwängern; (*merc.*) umaliti.
Schwächer, *m.* skvrnitelj.
Schwachfüßig, *adj.* slabonog.
Schwachgeiſt, ſ. Schwachkopf.
Schwachgläubig, *adj.* malověran.
Schwachheit, *f.* slabost; menſchliche —, čověčja mlohavost; (Mangel), mana; eine — begehen, posrnuti.
Schwachheitsſünde, *f.* grěh od mlohavosti.
Schwachherzig, *adj.* slaba srca.
Schwachherzigkeit, *f.* slabost srca, slabo
Schwachkopf, *m.* slaboumnjak. [srce.
Schwachköpfig, *adj.* slabouman. [umlje.
Schwachköpfigkeit, *f.* slaboumnost; slabo-
Schwächlich, *adj.* slabačak; gingav; eine —e Geſundheit, slabo zdravlje.
Schwächlichkeit, *f.* gingavost.
Schwächling, *m.* slabić, slabotinja, slabčina, gingavac, švrća.
Schwachmuth, *m.* slabodušje.
Schwachmüthig, *adj.* slabodušan.
Schwachnervig, *adj.* slabih, nježnih ži-
Schwachſichtig, *adj.* slabovidan. [vacah.
Schwachſinn, *m.* slaboumlje.
Schwachſinnig, *adj.* slabouman.
Schwächung, *f.* (Handlung), slabljenje; oslaba; (Zuſtand), slabina; (eines Mädchens), oskvrnuće.
Schwächungsmittel, *n.* slabilo.
Schwachwerden, *n.* iznemaganje.
Schwaden, *m.* (Dunſt), para, vapa, sapa; (*mont.*) tumin, tonja; feurige —, ſ. Wetter, ſchlagendes; (b. Mähen), odkos; (ein Streif der Wieſe), prepelica; das Gras liegt in —, trava je u odkosih; (v. Getreide), rukovet; (Feldſtreifen), postat; (*Panicum*), proso; der wilde —, (*P. viride*), muharika; ſ. Schwingel; Schwadenſchwingel.
Schwadengerſte, *f.* ſ. Schwabenweizen.
Schwadengras, *n.* (*Panicum*), proso.
Schwadengrütze, *f.* prohina kaša.

Schwadenried, *n.* (*Carix panicea*), prohasti šaš.
Schwadenſchwingel, *m.* (*Glyceria fluitans*), plivajuća pirevina, pačja trava.
Schwäderich, *m.* buk.
Schwaderer, ſ. Schwadroneur.
Schwadern, *v. n.* kljoncati; —, *v. a.* mućkati; (*fig.*) ſ. Schwadroniren.
Schwadron, *f.* satnija, eskadron.
Schwadronenweiſe, *adv.* na satnije, eskadrone.
Schwadroneur, *m.* hvastalac, torlak.
Schwadroniren, *v. n.* hvastati se, torlati; ſ. Schwätzen.
Schwager, *m.* svak, (šogor); (des Gatten Bruder), dever; (der Gattin Bruder), šura, šurjak, šurak; (der Schweſter Mann), svak, svojak; (der Gatte der Schweſter meiner Frau), pašanac, pašanog.
Schwägerin, *f.* (der Gattin Schweſter), svast, svaja, svastika; (des Gatten Schweſter), znova; (d. Bruders Frau), snaha, nevesta; (die Gattin des Bruders meines Mannes), jetrva; (die Gattin des Bruders meiner Frau), šurnjaja, šurjakinja.
Schwägerlich, *adj.* svojački.
Schwägern, ſich, *v. r.* svojačiti se.
Schwägerſchaft, *f.* svojbina, svojta, svojština, tastbina, tanka krv.
Schwaher, ſ. Schwiegervater.
Schwäherſchaft, *f.* tastbina.
Schwalbe, *f.* (*Hirundo*), lastavica, lasta; eine junge —, lastavičić; (ſpr.) eine — macht keinen Sommer, jedna lasta nečini proleća; (*Cypraea Hirundo*), lastika; (*Mytilus Hirundo*), lastolika puzlatka; ſ. Ohrfeige.
Schwalben- (in Zuſ.) lastavičji, lastin.
Schwalbenadler, *m.* (*Vultur albicilla*), postojna, kostožder.
Schwalbenartig, *adj.* lastolik.
Schwalbenbeere, *f.* (*Viburnum Opulus*), hudika, kalina.
Schwalbenblau, *adj.* lastast.
Schwalbenfalk, *m.* (*Milvus*), škanj; ſ. Sperber; (*Falco Peruvianus*), peruanski soko(l).
Schwalbenfiſch, *m.* (*Trigla*), lastovica.
Schwalbenfliege, *f.* lastina muha.
Schwalbengeier, ſ. Schwalbenadler; Sperber.
Schwalbengift, *n.* mišomor.
Schwalbenkraut, *n.* (*Chelidonium majus*), rosopas; das kleine —, (*Ch. minus*), rosopasac; ſ. Schwalbenwurz.
Schwalbenlausfliege, *f.* (*Hippobosca Hirundinis*), lastin klop.
Schwalbenmiſt, *m.* lastavičje blato, lastavičji rep; (*Papilio Machaon*), lastin rep, lastavac; ſ. Schwalbenfalk; (b. Zimmerl.) ribina; (*mil.*) sohata gradba; ſ. Schwalbenſchwanzbohrer.
Schwalbenmuſchel, *f.* (*Avicula*), ptić.
Schwalbenneſt, *n.* lastino, lastavičje gnezdo.
Schwalbenſchwanz, *m.* lastin rep, lastavičji rep; (*Papilio Machaon*), lastin rep, lastavac; ſ. Schwalbenfalk; (b. Zimmerl.) ribina; (*mil.*) sohata gradba; ſ. Schwalbenſchwanzbohrer.
Schwalbenſchwanzbohrer, *m.* lastavičnjak.
Schwalbenſtein, *m.* lastavičnjak.
Schwalbentaube, *f.* lasta.
Schwalbenwurz, *f.* (*Asclepias Vincetoxicum*), lastavičnjak, pasja riga; ſ. Schwalbenkraut.
Schwalberbaum, *m.* ſ. Schwalbenbeere.
Schwalch, Schwalg, *m.* (b. Glockengieß.)
Schwal'e, ſ. Schwalbe.
Schwalken, *v. a.* ribinom skopčati.
Schwalkenbeere, ſ. Schwalbenbeere.
Schwalkenzagel, *m.* (*Veronica spicata*), klasasta čestoslavica.
Schwall, *m.* valjavica; bibavica; (*fig.*) roj; (Haufen), rulja; hrpina; ein — von Worten, ſ. Wortſchwall.
Schwallen, *v. n.* bibati se, libati, strujati; trbuljati se.
Schwallig, *m.* vododerina.
Schwalmfiſch, ſ. Schwalbenfiſch.
Schwamm, *m.* (*Fungus*), gljiva; (Feuer—), guba; (Meer—), spužva, spenga, sundjer; (*med.*) guba; ſ. Schwämmchen.
Schwammartig, *adj.* spužvast; gljivast; —e Gewächſe, gljive.
Schwammbaum, *m.* podlupilo drvo.
Schwammbüchſe, *f.* kresište.
Schwämmchen, *n.* gljivica; (im Munde), žabica.
Schwämmchenflechte, *f.* lišaj od žabice.
Schwämmen, ſ. Schwemmen.
Schwammgewächs, *n.* guba.
Schwammgewebe, *n.* (*mycelium*), gljivača.
Schwammicht, *adj.* spužvast; (v. Brode), buhav; ein —es Brod, buhavac.
Schwammig, *adj.* gljivan.
Schwammkoralle, *f.* spužvasti koralj.
Schwammkraut, *n.* ſ Schuppenwurz.
Schwammmilbe, *f.* (*Acarus fungorum*), gljivotoč.
Schwammmotte, *f.* (*Phalaena v. Liparis dispar*), glavonja.
Schwammſammler, *m* gljivar; —in, *f.* gljivarica.
Schwammſäure, *f.* gljivna kiselina.
Schwammſauer, *adj.* ſchwammſaures Salz, gljivan.
Schwammſtein, *m.* (*Cellepora spongites*), spužavac.
Schwammſtoff, *m.* gljivnina.
Schwammſuppe, *f.* juha (čorba) od gljiva.
Schwammwülſtchen, *n.* (*spongiola*), sasak.
Schwammzucker, *m.* gljivni slador (šećer).
Schwan, *m.* labud, kuf*; (d. Weibchen), labudica; ein junger —, labudić.
Schwändel, *m.* (*Ranunculus aquat.*), vodeni žabljak.
Schwane, *f.* labudovo pero.
Schwanen, *v. i.* es ſchwanet mir, čini mi se.
Schwanenarm, *m.*, Schwanenbruſt, *f.*, Schwanenbuſen, *m.* ruka, prsi, njedra bela bělcita i. bela kao sněg.

Schwanendune, *f.* labudov pahulj.
Schwanenfarbig, *adj.* bêl kao labud, bêl
Schwanenfeder, *f.* labudovo pero. | bêlcit.
Schwanenfell, *n.* labudina. | budovka.
Schwanengans, *f.* (*Anas cygnoides*), la-
Schwanengeſang, *m.* labudova pêsma; (*fig.*) poslêdnja, smrtna pêsma.
Schwanenhals, *m.* labudov vrat; (v. Pferd.) labud.
Schwanenhalſig, *adj.* bêlogrli. | koža.
Schwanenhaut, *f.* snêžna, bêla bêlcita
Schwanenlied, *n.* ſ. Schwanengeſang.
Schwanennacken, *m.* bêla šija.
Schwanenrein, *adj.* bêl bêlcit.
Schwanenſang, ſ. Schwanengeſang.
Schwanentaucher, *m.* ſ. Kropfgans.
Schwanenteichmuſchel, *f.* (*Anodonta cygnea*), labudasta bezzubka. | pamuk.
Schwanenweich, *adj.* (*fig.*) mekan kao
Schwanenweiß, *adj.* bêl kao labud, bêl
Schwang, ſ. Schwung. | bêlcit.
Schwangbett, *n.* kriljka.
Schwängel, ſ. Schwengel.
Schwanger, *adj.* trudan, bremenit, prisoban, noseći, tegotan, sbaban, terašan, dêtin, sudružan; — werden, ſ. Schwangern; ſie iſt hoch —, na tom doba je; gotova je poroditi se; — gehen, trudna biti (s dêtetom); (*fig.*) mit etwas — gehen, snovati, kuhati, kovati (što); (*chem.*) pun, napunjen.
Schwangere, *f.* prisobnica, trudnica.
Schwängerer, ſ. Schwächer.
Schwangern, *v. n.* (ſchwanger werden), zanositi, zatrudnêti, zatežčati, zahoditi trudna, zadêtinjiti, zatruhliti, ponêti, ostati trudna.
Schwängern, *v. a.* obremeniti, otruhliti, otegotiti; (gem.) napuniti; (*chem.*) napuniti, zasititi.
Schwangerſchaft, *f.* bremenitost, trudnoća, prisobnost, sudružnost.
Schwängerung, *f.* tegoćenje, truhljenje; (*chem.*) napunjivanje.
Schwangrad, Schwangſeil, ſ. Schwungrad, Schwungſeil.
Schwank, *adj.* gibak, židak, vitak; (unbeſtimmt), nestavan, neustanovljen.
Schwank, *m.* šurka, lakrdija, šala.
Schwanken, *v. n.* (z. B. das Rohr), lelijati se, zibati se, dibati se, kolebati se, njihati se; (v. Knien), klecati; (v. Waſſer), libati, kljoncati; (im Gehen), trtati, teturati, navoditi se, navijati se; libati; (v. Kranken), vrludati; der Kahn ſchwankt hin und her, čun se migolji; (v. Boden), ugibati se, uginjati se; die Zunge der Wage ſchwankt, jezičac igra u staglacu; hin und her —, naginjati tamo amo; das Waſſer iſt aus dem Gefäße geſchwankt, voda je iz posude izpljusnula; (v. Preiſe), mênjati se; (unentſchloſſen ſein), skanjivati se, oklêvati; (unbeſtimmt ſein), nestavan, neustanovljen biti.
Schwänken, ſ. Schwenken. | novljen.
Schwankend, *adj.* (*fig.*) nestavan, neusta-
Schwanker, *m.* oklêvalo. | turajući.
Schwankfüßig, *adj.* klecavih noguh, te-
Schwankmacher, *m.* lakrdijaš, čauš.
Schwänkling, *m.* labudić.
Schwanz, *m.* rep; (ſpr.) Einem den — ſtreicheln, mazati oko koga; auf den — ſchlagen, podkrasti.
Schwanzader, *f.* répna žila.
Schwanzaffe, *m.* repat majmun.
Schwanzbeere, ſ. Heidelbeere.
Schwanzbein, *n.* trtica.
Schwänzchen, *n.* repić. | zelenka.
Schwänzel, *n.* repić; (*Loxia Chloris*),
Schwänzeln, *v. n.* mahati, omicati repom; (*fig.*) ulagivati se.
Schwänzpfennig, ſ. Korbpfennig; ſich —e machen, podkradati.
Schwänzen, *v. a.* mahati repom; (v. Frauen), vrdati, vrcati se; (herum —), vrljati, šemutati, bavrljati; —, *v. a.* orepiti, načiniti rep; ein Pferd —, podvezati konju rep; die Schule —, neići u školu; Einen —, omesti koga; das Holz —, otiskivati drva; geſchwänzt, repat.
Schwanzende, *n.* rep; ſ. Schwanzbein.
Schwänzer, *m.* otiskivač.
Schwanzfarn, *m.* (*Adianthum caudatum*), dugački gospin vlas | repa.
Schwanzfeder, *f.* repno pero; pera od
Schwanzfliege, *f.* (*Urocerus*), repašica.
Schwanzfloſſe, *f.* répna peraja.
Schwanzfuß, ſ. Nachſchieber.
Schwanzhaar, *n.* répna dlaka.
Schwanzhafer, ſ. Taubhafer.
Schwänzig, *adj.* repat.
Schwanzlos, *adj.* bez repa, bezrep.
Schwanzlurche, *pl.* (*Caudata*), šturovci.
Schwanzmeiſe, *f.* (*Parus caudatus*), dugorepka, bêloglavka, mlinarić.
Schwanzmetze, *f.* orepina.
Schwanzperücke, *f.* repata vlasulja.
Schwanzpfeffer, *m.* (*Piper Cubeba*), kubeba. | ledjonoša.
Schwanzratte, *f.* (*Didelphis dorsigera*),
Schwanzriegel, *m.* zadnji zavor.
Schwanzriemen, *m.* podrepac, podrepina.
Schwanzring, *m.* repni kolutić.
Schwanzrübe, *f.* trtica.
Schwanzſchild, *m.* repni štitac.
Schwanzſpitze, *f.* kraj od repa.
Schwanzſtern, ſ. Schweifſtern. | kurjuk.
Schwanzſtück, *n.* varka; (am Gewehr),
Schwanzträger, *m.* skutonoša.
Schwanzweſpe, *f.* (*Sirex*), strizaljka.
Schwanzwurm, *m.* (*Trichurus*), dlakorepac; (*Trichocephalus*), kosoglavac.
Schwanzwurzel, *f.* repic; (b. Bäg.) trtica.
Schwanzwurzelwolle, *f.* zastrič, zarepina.

Schwapp! Schwapps! *int.* pljus! ćus!
Schwappelbacke, *f.* burlavo lice.
Schwappelbauch, *m.* kuljo; (*fig.*) buro.
Schwappeln, ſ. Schwabbeln.
Schwappen, *v. n.* pljusnuti, pljuskati; bibati se; —, *v. a.* pljusnuti, šljapiti.
Schwappern, *v. n.* mućkati se, kljoncati.
Schwappung, *f.* bibavica.
Schwär, (Schwären), *m.* čir, čiraj, gnojanica; (*fig.*) Einem den — aufſtechen, otvoriti komu oči.
Schwären, *v. n.* gnojiti se, ognojiti se.
Schwark, *m.* (Bien.) oblak (pčelah).
Schwärkraut, ſ. Ackergrindkraut.
Schwarm, *m.* (v. Bienen), roj; (v. Fliegen, jato; (v. Menſch.) rulja; ein — von Gedanken, vrva od mislih; (Lärm), talabuka, buka; einen — im Kopfe haben, imati mušice; im —e leben, proskitati se, dati se po šećaru.
Schwärmen, *v. n.* (v. Mücken), vrviti; (v. Bienen), rojiti se; (herumlaufen), dati se po šećaru, proskitati se; tumarati, vrljati, tepsti se; (lärmen), bučiti, talabučiti; (ſchwelgen), pirovati; (im Denken), snatriti, tlapiti, sanjariti.
Schwärmen, *n.* (v. Bienen), rojenje, rojitba; (Herum—), šećar; ſ. Schwärmerei.
Schwärmer, *m.* (b. Feuerwerk), zmajić; (Herumlaufer), protuha, tumara, tumaralo, potepuh; (Schwelger), pirovač; (Fantaſt), zanešenik, snatrilac, sanjar; (*Sphynx*), ljiljak; (*Chaetodon vagabundus*), skitalica; (*Phalangium*), kosac; (*Cimex vagabundus*), stěnica-skitačica.
Schwärmerei, *f.* zanešenost, snatrenje, sanjarstvo.
Schwärmereifer, *m.* zanešena revnost.
Schwärmerin, *f.* tumarača, skitačica; (Fantaſtin), zanešenica, snatrilja, sanjarica.
Schwärmeriſch, *adj.* zanešen; sanjarski.
Schwärmerling, *m.* snatrilac, sanjar.
Schwärmgeiſt, ſ. Schwärmer.
Schwarmhüter, *m.* rojar.
Schwarmlos, *adj.* ein —er Stock, nerojka.
Schwarmreich, *adj.* rojni.
Schwarmſack, *m.* rojnica.
Schwarmweiſe, *adv.* (*fig.*) jatimice; ruljom.
Schwärmzeit, *f.* rojba; zur —, uz rojbu; kad se pčele roje.
Schwärtchen, *n.* kora; die Speiſe hat ein —, zakorilo se jelo.
Schwarte, *f.* kožurica; (v. Speck), koža, kožica, zulica; (*mont.*) kora; die grüne —, pažut; ſ. Schwartenbrett; eine arme —, sirak, kukavac.
Schwartenbrett, *n.* okrajak.
Schwartenmagen, *m.* kulěn.
Schwartenwurſt, *f.* kulěnica; kobasica od zulicah.
Schwartig, *adj.* kožuričav; kožan.
Schwarz, *m.* crn; — gekleidet gehen, oblačiti se u crno; — ſein, crnĕti se; — werden, pocrnĕti; (z. B. v. Rauche), omrčiti se; — färben, ſ. Schwärzen; — geworden, ocrnio; (von Pferden) vran; ein —es Pferd, vranac, mrkov; eine —e Kuh, mrkulja, galica; ein —er Ochs, mrkonja, galonja; (ſpr.) Einen an die —e Tafel ſchreiben, ine —e Regiſter v. Buch ſchreiben, zapisati kogu u crn teſter; Jemand bei einem Andern — anſchreiben v. — malen, ocrniti koga kod koga; — auf Weiß, pismeno, na pismu; der —e Sonntag, glušnica, gluha nedělja; eine —e Nacht, mrka, mrkla noć; —es Holz, crnogorica; (ſchmutzig), — machen, omrčiti, zamrčiti; —e Wäſche, prljavo, crno, neoprano rublje; (ohne Geld), er iſt —, tanak je oko rebarah; ima novčanu bolest; udario mu je joktur u kesu; (ſchrecklich), strašan; ſich Alles — ausmalen, zloslutа biti; eine —e That, crno dělo; die —e Kunſt, čarobija.
Schwarz, *n.* crnoća, crnina; (Farbe), crnilo, gal, galilo, vranilo; (z. B. der Buchdr.), gar, garilo.
Schwarzafter, *m.* (*Cantharis melanura*), crnorepka.
Schwarzamſel, *f.* (*Turdus Merula*), kos.
Schwarzauge, *n.* crno oko; (v. Perſon.) crno-okač; (*Labrus Melops*), crnoćić; (*Cypraea ocellata*), crnočica.
Schwarzäugig, *adj.* crnook; ein —es Mädchen, crnočica.
Schwarzbacke, *f.* (*Falco Subbuteo*), crnovac.
Schwarzbäcker, *m.* krušar, hlěbar.
Schwarzbäckerei, *f.* krušara.
Schwarzbackig, *adj.* crnoličan.
Schwarzbart, *m.* crnobradac.
Schwarzbärtig, *adj.* crnobrad.
Schwarzbauch, ſ. Näsling.
Schwarzbeere, ſ. Heidelbeere.
Schwarzbehaart, *adj.* crne dlake.
Schwarzblattel, *n.* ſ. Schwarzplatte.
Schwarzblau, *adj.* mrko-modar.
Schwarzblech, *n.* crna pločevina, lima.
Schwarzblütig, *adj.* crnokrvan, crne krvi.
Schwarzblütigkeit, *f.* crnokrvlje.
Schwarzbraun, *adj.* mrkast, mrko-sur.
Schwarzbrod, *n.* crn kruh, svejedni kruh.
Schwarzbrüſtchen, *n.* crnovoljka.
Schwarzbüchſe, *f.* crnionik.
Schwarzdorn, ſ. Schlehdorn.
Schwarzdroſſel, ſ. Schwarzamſel.
Schwarze, *m.* crnac; —, *f.* crnica.
Schwarze, *n.* crno.
Schwärze, *f.* (Zuſtand), crnoća, crnina; (Farbenförp.) crnilo, vranilo, crn *f.*, gal, galilo; (z. B. der Buchdrucker), gar, garilo.

Schwarzeiſenſtein, *m.* crni gvozdac.

Schwarzen, *v. n.* crniti se; (v. Ruß), mrčiti se.

Schwärzen, *v. a.* crniti, galiti, gariti; pocrniti, ocrniti; (das Haar), vraniti; ovraniti, navraniti; (mit Ruß), omrčiti; (beſchmutzen), mrčiti, zamrčiti; zaprljati; (verläumden), einen Menſchen —, crniti, panjkati, oblagati koga; trübe Vorſtellungen — ſeinen Sinn, udario je u crne misli; Waaren —, ſ. Schmuggeln; ſich —, *v. r.* d. Himmel ſchwärzt ſich, tuši se, tmuri se vrême, mrači se.

Schwärzen, *n.* crnitba.

Schwarzente, *f.* (*Colymbus minor*), mala pandurka.

Schwärzer, ſ. Schmuggler.

Schwärzerbande, *f.* kriomčarska četa.

Schwarzerle, *f.* (*Alnus glutinosa*), ljepljiva joha (jova, jalša).

Schwarzerz, *n.* kršac.

Schwarzfalke, *m.* (*Falco ater*), suri škanj.

Schwarzfarbe, *f.* crn *f.*; (Färbeſtoff), crnilo.

Schwarzfärber, *m.* crnilac.

Schwarzfärberei, *f.* crnionica.

Schwarzfarbig, *adj.* crn.

Schwarzfleckig, *adj.* crnošaren, crnošarast.

Schwarzflügel, *m.* crnokrilac.

Schwarzflügelig, *adj.* crnokrili.

Schwarzflügler, *m.* crnokrilac.

Schwarzföhre, *f.* bor.

Schwarzfuchs, *m.* crna lisica.

Schwarzfuß, *m.* crnonožac; crnonožka.

Schwarzfüßig, *adj.* crnonog.

Schwarzgallig, *adj.* crnožučan, crne žuči.

Schwarzgar, *adj.* —es Leder, crna koža.

Schwarzgefleckt; Schwarzgeflügelt, ſiehe Schwarzfleckig; Schwarzflügelig.

Schwarzgelb, *adj.* mrko-žut.

Schwarzgelblich, *adj.* mrko-žućkast.

Schwarzgelockt, *adj.* (*fig.*) crnokos.

Schwarzgeſchnäbelt, *adj.* crnokljun.

Schwarzgeſtreift, *adj.* s crnimi prugami, crnih prugah; es iſt —, ima crne pruge.

Schwarzgetüpft, *adj.* crno-piknjast.

Schwarzgrau, *adj.* mrko-siv.

Schwarzgrün, *adj.* mrko-zelen.

Schwarzgrünlich, *adj.* mrko-zelenkast.

Schwarzgüldenerz, ſ. Schwarzerz

Schwarzhaarig, *adj.* crnokos.

Schwarzhafer, *m.* crna zob.

Schwarzhalſig, *adj.* crnovrat, crna vrata.

Schwarzholz, *n.* crnogorica.

Schwarzkamm, *m.* crno-ćubaš.

Schwarzkappe, ſ. Schwarzplatte.

Schwarzkehlchen, *n.* (*Motacilla rubicola*), crnovoljka; (*M. Phoenicurus*), crvenrepka.

Schwarzkehlig, *adj.* crnovoljast.

Schwarzkohle, *f.* crn (kamen) ugljen.

Schwarzkopf, *m.* crnoglavac; (*Sterna Hir.*), mahavka, čigra; (*Coccothraustes cap. nigro*), crnoglava dleska; (*Coluber melanocephalus*), crnoglava zmija; (*Carabus melanocephalus*), crnoglavi crevljac.

Schwarzköpfchen, *n.* ſ. Schwarzplatte.

Schwarzköpfig, *adj.* crnoglav; baljav, baljast.

Schwarzkoralle, *f.* (*Gorgonia antipathes*), crni koralj.

Schwarzkorn, *n.* crno zrno.

Schwarzkörnig, *adj.* crnozrn.

Schwarzkraut, *n.* (*Actea spicata*), samorast; ſ. Marienſchuh.

Schwarzkümmel, *m.* (*Nigella*), crnika, cêvka, mačkov brk, mohunice.

Schwarzkunſt, *f.* čarobija; (*art.*) crnorêz, mezzotinto.

Schwarzkünſtig, *adj.* čarobnički.

Schwarzkünſtler, *m.* čarobnik; —in, *f.* čarobnica.

Schwarzkupfer, *n.* nečista, crna mêd (crnbakar).

Schwarzkupfererz, *n.* crni mêdovac.

Schwärzlich, *adj.* crnkast, mrkolast; ein —er Menſch, crnomanjast čovêk.

Schwärzlichkeit, *f.* crnkoća; crnomanjastost.

Schwarzlockig, ſ. Schwarzgelockt.

Schwarzmähnig, *adj.* crnogriv, crne grive.

Schwarzmantel, *m.* (*fig.*) crnoplaštnik.

Schwarzmaul, *n.* crnoustac.

Schwarzmäulig, *adj.* crnih ustah.

Schwarzmehl, *n.* crno brašno.

Schwarzmeiſe, *f.* (*Parus ater*), šumska sênica.

Schwarzmetall, *n.* crna mêd.

Schwarzmund, *m.* (*Melastoma*), crnoustac.

Schwarzohr, *n.* ſ. Steppenfuchs.

Schwarzpappel, *f.* (*Populus nigra*), jagnêd.

Schwarzpinſel, *m.* (keſa-)crnilica.

Schwarzplatte, *f.* (*Motacilla atricapilla*), crnoglavka.

Schwärzquaſt, *m.* (četka-)crnilica.

Schwarzrandig, *adj.* crna okrajca, ruba.

Schwarzrauch, *m.* (*Achillea nana*), sitna kunica.

Schwarzriegel, *m.* (*Sparus annularis*), spar, sparić.

Schwarzrock, *m.* (*fig.*) crnohaljac, crnac.

Schwarzroth, *adj.* mrko-crven.

Schwarzröthlich, *adj.* mrko-crvenkast.

Schwarzrücken, *m.* (*Anas melanotos*), crnoledjka.

Schwarzſcheck, *m.* crni šarac.

Schwarzſcheckig, *adj.* crno-šaren.

Schwarzſchnäbelig, *adj.* crnokljun.

Schwarzſchwanz, *m.* (*Sparus Melanurus*), crnorep, ušata, ukljata; (*Sylvia gutture nigro*), crnorepka.

Schwarzſchwänzig, *adj.* crnorep.

Schwarzſeitig, *adj.* crnostran.

Schwärzſel, *n.* gal.

Schwarzſpecht, *m.* (*Picus martius*), crni dêlao.

Schwarzſpießglanzerz, *n.* crni raztočnjak.

Schwarzſtein, *m.* crna surevica.

Schwarzſtirnig, *adj.* crna čela.

Schwarzſtreifig, *adj.* crnih prugah; s crnimi prugami.

Schwarzſucht, *f.* crnica.

Schwarztanne, ſ. Fichte.

Schwarztaucher, *m.* (*Fulica atra*), crna liska.

Schwarztüpfelig, *adj.* crno-piknjast.
Schwarzumwölkt, *adj.* natušten, naimuren.
Schwärzung, f. Schmuggel.
Schwarzwaſſer, *n.* voda od zelene galice.
Schwarzweiß, *adj.* crno-bël.
Schwarzweiß, *m.* (*Melaleuca*), kajaput.
Schwarzweizen, f. Wachtelweizen.
Schwarzwild, Schwarzwildpret, *m.* crna divljać.
Schwarzwinde, *f.* (*Polygonum Convolvulus*), slakasti dvornik.
Schwarzwolkig, f. Schwarzumwölkt.
Schwarzwolle, *f.* crno runo; f. Schwarz-
Schwarzwollig, *adj.* crnoruni. | wurz.
Schwarzwurz(el), *f.* (*Symphytum officinale*), gavez; (*Scorzonera hispanica*), španjolska turutva, španjolski zmijak; f. Schwarzkraut.
Schwarzzahn, *m.* (*Nereis norvegica*), norveška dlakuša.
Schwatz, *m.* f. Geſchwätz.
Schwatzen, *v. n.* (vertraulich reden), divaniti, govoriti (o čem); (plaudern), brbljati, blebetati, prtljati, benetati; f. Plaudern; er ſchwatzt unaufhörlich, govori kao čekalo; aus der Schule —, f. Schule.
Schwätzer, *m.* jezičnik, brbljalo, brbljavac, prtljaš, naradalo; langweiliger —, dosadan brbljavac; (der ausſchwatzt), prolivenik.
Schwätzerei, *f.* f. Geſchwätz.
Schwätzerin, *f.* govoruša; brbljavica, blebetuša, jezičnica.
Schwatzhaft, Schwätzig, *adj.* brbljav, jezičan, blebetljiv; — ſein, rado brbljati, govorkati; e. —er Menſch, brbljavac.
Schwatzhaftigkeit, *f.* brbljavost, blebetljivost, jezičnost.
Schwatzmarkt, *m.* blebetište; einen — halten, blebetati.
Schwatzmaul, *n.* f. Schwätzer.
Schwatzſaal, *m.* Schwatzſchule, *f.* Schwatzwinkel, f. Schwatzmarkt.
Schwatzſucht, Schwatzſüchtig, f. Schwatzhaftigkeit, Schwatzhaftig.
Schwaute, *f.* f. Truthahn.
Schwebe, *f.* lebdjenje; in der — ſein, lebditi; in der — hangen, visëti; die Unterhandlungen darüber ſind noch in der —, o tom se istom pregovara(ju); (die hohe See), pučina morska.
Schwebeband, *n.* dlačica (u jajetu).
Schwebkünſtler, *m.* sominjač.
Schweben, *v. n.* lebditi; der Geiſt Gottes ſchwebte auf den Wäſſern, duh Božji nosaše se nad vodom; er hat einen —den Schritt, ide ni po zemlji ni po nebu; mein Geiſt ſchwebte in höheren Gegenden, duh mi je bio na visoko poletio; es ſchwebt mir vor Augen, pred očima mi trepti i. je; živo se opominjem; (hangen), zwiſchen Himmel und Erde —, visëti medju nebom i zemljom; die Streitſache ſchwebt noch, parnica istom teče; die Sache ſchwebt noch, (ſpr.) od dvoje se plete; zwiſchen Furcht u. Hoffnung —, f. Furcht; in Gefahr —, biti u opasnosti i. pogibëli; es ſchwebt mir auf der Zunge, stoji mi na vrh jezika.
Schwebend, *adj.* lebdeći; —e Brücke, visući most; —es Gerüſt, iztaknut odar; —e Gelder, neprispëli novci; eine —e Schuld, dug bez zaloga; eine —e Verhandlung, nedovršena, tekuća razprava; f. Schweben.
Schweber, *m.* lebdič; f. Rüſſelfliege; Lerchenfalke.
Schwebeſtrich, *m.* strlet medju podovi.
Schwebfliege, f. Rüſſelfliege.
Schwebeſcheibe, *f.* visuća halka.
Schwedenkopf, *m.* (*fig.*) šišo.
Schwederich, *m.* (mlinarska) truta.
Schwedern, f. Schwadern.
Schwedler, f. Schweideler.
Schwefel, *m.* sumpor, žveplo; natürlicher —, samorodni sumpor; künſtlicher —, izvareni sumpor.
Schwefelabdruck, *m.* sumporni otisak.
Schwefelalkohol, f. Schwefelkohlenſtoff.
Schwefelammonium, *n.* nišadorni sumpornik.
Schwefelantimon, *n.* raztočni sumpornik.
Schwefelarſen, *n.* mišomorni sumpornik.
Schwefelartig, *adj.* sumporast.
Schwefeläther, *m.* etar, etir.
Schwefeläthyl, *n.* ethylast sumpornik.
Schwefelauflöſung, *f.* sumporna otopina.
Schwefelbad, *n.* sumporite toplice.
Schwefelbalſam, *m.* sumporni balsam.
Schwefelbaryt, *m.* sumporni težac.
Schwefelbarvum, *n.* težačasti sumpornik.
Schwefelbaſen, *pl.* sumporne podloge.
Schwefelbecken, *m.* sumporska lambora.
Schwefelberg, *m.* sumporovac.
Schwefelbild, *n.* f. Schwefelabdruck.
Schwefelblauſäure, *f.* sumporna modričnina.
Schwefelblei, *n.* olovasti sumpornik.
Schwefelblumen, *pl.* Schwefelblüte, *f.* sumporni cvët.
Schwefelbrand, *m.* sumporština.
Schwefelbrech, *m.* (*Ranunculus Flammula*), bradavičnjak.
Schwefelbrennofen, f. Schwefelofen.
Schwefelbrunnen, *m.* sumporito vrelo.
Schwefelcalcium, *n.* vapnen sumpornik.
Schwefelcyan, *n.* sulfocyan, rodan.
Schwefelcyanmetall, *n.* sulfocyanid.
Schwefeldampf, *m.* sumporna vapa.
Schwefeldunſt, *m.* sumporna para.
Schwefeleiſen, *n.* željezni sumpornik.
Schwefelerde, *f.* sumporita zemlja.
Schwefelerz, *n.* sumporita, sumporna ruda.

Schwefelfaden, *m.* sumporača.
Schwefelfädenbüchſe, *f.* sumporačnik.
Schwefelfang, *m.* hvatalište sumpora.
Schwefelfarb, Schwefelfarben, Schwefelfarbig, *adj.* sumporast, žut kao sumpor.
Schwefelfarbe, *f.* sumporna žut.
Schwefelflamme, *f.* sumporni plamen.
Schwefelform, *f.* kalup za sumpor.
Schwefelgang, *m.* sumporna greda.
Schwefelgarn, *n.* ſ. Schwefelfaden.
Schwefelgelb, ſ. Schwefelfarb.
Schwefelgeruch, *m.* vonj od sumpora; es hat einen —, zaudara po sumporu.
Schwefelgold, *n.* zlatni sumpornik.
Schwefelgrube, *f.* sumpornik.
Schwefelhaltig, *adj.* sumporit, sumporovit.
Schwefelhölzchen, *n.* sumporača.
Schwefelhütte, *f.* sumporana.
Schwefelicht, *adj.* sumporast.
Schwefelig, *adj.* sumporit.
Schwefeligſauer, *adj.* sumporito-kiseo; ſchwefeligſaure Salze, sumporitani.
Schwefelkadmium, *n.* kadmasti sumpornik.
Schwefelkakodyl, *n.* kakodiljski sumpornik
Schwefelkalium, *n.* lužni sumpornik.
Schwefelkammer, *f.* sumpornica; sumporana.
Schwefelkies, *m.* sumporni kučadan.
Schwefelkohle, *f.* sumporit ugalj.
Schwefelkohlenſtoff, *m.* ugljički sumpornik.
Schwefelkolben, *m.* tikva za sumpor.
Schwefelkuchen, *m.* sumporni sirac, brus.
Schwefelkupfer, *n.* mědast sumpornik.
Schwefellăuterofen, *m.* bistrište sumpora.
Schwefelleber, *f.* sumporna jetra.
Schwefellicht, *n.* ſ. Schwefelfaden.
Schwefellöffel, *m.* sumporarska kutlača.
Schwefelmangan, *n.* surički sumpornik.
Schwefelmännchen, *n.* paljak.
Schwefelmeiſter, *m.* nadstojnik sumporane.
Schwefelmetall, *n.* sumpornik.
Schwefelmethyl, *n.* methyljski sumpornik.
Schwefelmilch, *f.* sumporno mlěko.
Schwefelmolybdän, *n.* molybdenski sumpornik.
Schwefeln, *v. a.* sumporiti, nasumporiti; ein Faß —, zakaditi sud (sumporom).
Schwefelnatrium, *n.* sodast sumpornik.
Schwefelnickel, *m.* nikaljski sumpornik.
Schwefelofen, *m.* sumporska peć.
Schwefelpallad, *n.* paladni sumpornik.
Schwefelpfanne, *f.* sumporska lambora.
Schwefelpflaſter, *n.* sumporni obliž (melem); ſ. Schwefelſalbe.
Schwefelpfuhl, *m.* sumporište.
Schwefelphosphor, *m.* pranički sumpornik.
Schwefelplatin, *n.* platinski sumpornik.
Schwefelpulver, *n.* stučen sumpor.
Schwefelqualm, *m.* sumporna vapa, para.
Schwefelqueckſilber, *n.* živast sumpornik.
Schwefelrauch, *m.* dim od sumpora, sumporni dim.
Schwefelregen, *m.* sumporna kiša.
Schwefelreich, *adj.* sumporovit.
Schwefelröhre, *f.* sumporska cěv.
Schwefelröſte, *f.* sumporsko pržište.
Schwefelſalbe, *f.* sumporna mast.
Schwefelſalmiak, *m.* nišadorni sumpornik.
Schwefelſalz, *n.* sumporna so(l); sumporan.
Schwefelſauer, *adj.* sumporno-kiseo; ſchwefelſaures Kupfer, Zink, ſ. Kupfervitriol, Zinkvitriol; ſchwefelſaure Talkerde, ſ. Bitterſalz; ſchwefelſaure Salze, sumporani.
Schwefelſäure, *f.* sumporčina; sumporna kiselina; rauchende —, pušeća se sumporčina.
Schwefelſäurenhydrat, *n.* vodan sumporčine.
Schwefelſcheel, *n.* šeljski sumpornik.
Schwefelſchlacke, *f.* sumporština, sumporna troska.
Schwefelſchnitt, *m.* sumporna krpica.
Schwefelſee, ſ. Schwefelpfuhl.
Schwefelſeife, ſ. Schwefelleber.
Schwefelſilber, *n.* srebrnast sumpornik.
Schwefelſilicium, *n.* kremeni sumpornik.
Schwefelſpan, *m.* sumporača.
Schwefelſtange, *f.* sumporna šibka.
Schwefelſtickſtoff, *m.* tonjav sumpornik.
Schwefeltantal, *n.* tantalski sumpornik.
Schwefeltellur, *n.* telurski sumpornik.
Schwefeltitan, *n.* titanski sumpornik.
Schwefeltreibofen, *m.* sumporsko gonište.
Schwefeltropfen, *m.* sumporna siga.
Schwefeluran, *n.* uranski sumpornik.
Schwefelwaſſer, *n.* sumporita voda.
Schwefelwaſſerſtoff, *m.* sumporo-vodik.
Schwefelwerk, *n.* sumporana.
Schwefelwismut, *m.* vismutan sumpornik.
Schwefelwurz, *f.* (*Peucedanum officinale*), lěkarski smudnik.
Schwefelzinn, *n.* cinast sumpornik.
Schwegel, *f.* svirala.
Schwei, *m.* ſ. Schmiege.
Schweibeler, *m.* bisage.
Schweiben, ſ. Schwöden.
Schweien, *v. n.* premaći se.
Schweif, *m.* rep; (*zool.*) hvost; (am Kleide), skut; (*mont.*) orepak; (b. Web.) kosa.
Schweifaffe, *m.* repat majmun.
Schweifbeutler, *m.* (*Dasyurus*), kitnjak.
Schweifbügel, *m.* visući stremen.
Schweifchen, *n.* (*bot.*) držak.
Schweifen, *v. n.* lutati, vrljati; ſein Blick ſchweift über das Thal, pogleduje niz dolinu; ſeine Gedanken — in der Zukunft, naprěda teče mislima; über die Gränzen —, zalutati, zabrazditi; ſ. Schwänzeln; —, *v. a.* orepiti; die Wäſche —, mahati, poplakivati rublje; ein Glas —, plákati, oplákati čašu; das Getreide —, trnometiti; čuljati; (die Kette —), napeti (kosu); (b. Tiſchl.) izkružiti; zakružiti; izrubiti;

einen Helm —, prikopčati rep na kacigu; geſchweift, repat; ein ſchön geſchweiftes Pferd, konj lěpa repa.
Schweifer, *m.* lutalo, basalo.
Schweifhaar, *n.* dlaka od repa.
Schweifhuhn, *n.* (*Maenura*), repača.
Schweifriemen, *m.* podrepina.
Schweifrübe, *f.* trtica.
Schweifſäge, *f.* izkružača.
Schweifſtern, *m.* repača, repatica, repata zvězda.
Schweifſtück, *n.* varka.
Schweig, *adj.* vlažan.
Schweige, *f.* stado; tor.
Schweigekunſt, *f.* věština mučanja; šutljivost.
Schweigen, *v. n.* mučati, šutěti, ćutěti; ſtill —, mukom mučati; zu etwas —, neprigovarati čemu; mučati; die Geſchichte ſchweigt davon, pověstnica negovori o tom, nezna za to; ich will — wie das Grab, mučat ću kao kamen; im Kriege — die Geſetze, uz rat spavaju zakoni; ſein Gewiſſen ſchweigt dabei, mirna mu je duša; — heißen, šutkati, mučkati koga; —, *v. a.* ušutkati, umučati, umučkati, umuknjivati; ein Kind —, utažiti děte; ſein Gewiſſen —, umiriti dušu.
Schweigen, *n.* muk, mučanje, šućenje; die Kanonen zum — bringen, umučkati, ušutkati topove; mit — kommt man am beſten durch, mučanjem se vrag ubija.
Schweigend, *adv.* mučke, muče.
Schweiger, *m.* mučalo; (der ſchweigen macht), šutkalo, mučkalo.
Schweighaft, Schweigſam, *adj.* šutljiv; ſ. Verſchwiegen.
Schweigſamkeit, *f.* šutljivost; ſ. Verſchwiegenheit.
Schweigſelig, *adj.* šutljiv; er iſt —, rado muči.
Schweimel, Schweimelig uſw., ſ. Schwindel uſw.
Schweimer, *m.* (*Falco lanarius*), prepeličar.
Schwein, *n.* prasac, krmak; (v. Weibchen), prasica, svinja, krmača; ein junges —, prase, krme; (*coll.*) prasad, krmad; einjähriges —, nazimac, nazimica, nazime; (*coll.*) nazimad; ein ungariſches —, bagun, bagunac; ein walachiſches —, basulja, mangulica; ein — werden, posvinjiti se; (v Menſchen) krmača; (Tintenfleck), šljopa, mačka, kalja, packa (od crnila).
Schweinaß, *n.* meća; (v. Müll.) paspalj.
Schweinbär, *m.* vepar.
Schweinbeſchauer, *m.* pregledač krmadi.
Schweinbete, *f.* svinjarina.
Schweinblatter, *f.* svinjska boginja.
Schweinbohne, *f.* bob.
Schweinbraten, ſ. Schweinsbraten.
Schweinbrod, Schweindiſtel, ſ. Saubrod, Saudiſtel.
Schweinbruch, *m.* kaljuža.
Schweinburſche, *m.* svinjarče.
Schweinchen, *n.* praščić, krmešce, krmčić.
Schweinelaus, *f.* (*Pediculus suis*), svinjska uš.
Schweinen, *adj.* svinjeći, krmeći; —ſs, *n.* svinjetina.
Schweiner, *m.* svinjar, krdar.
Schweinerei, *f.* svinjarija.
Schweineſſen, *n.* meća; das iſt ein —, to je zameteno kao svinjam.
Schweinfänger, *m.* veprovac.
Schweinfaß, *n.* pomijara.
Schweinfett, *n.* svinjska mast, mašća.
Schweinfinne, *f.* svinjski ugar, zobnica.
Schweinfiſch, ſ. Tummler.
Schweinfleiſch, *n.* svinjetina, krmetina, praščevina.
Schweinfraß, *m.* ſ. Schweineſſen.
Schweinfutter, *n.* svinjska hrana, pića.
Schweingallerte, *f.* krmeća hladetina, pitije, pače.
Schweinglocke, ſ. Sauglocke.
Schweinhaft, ſ. Schweiniſch.
Schweinhalter, *m.* svinjar.
Schweinhandel, *m.* trgovina svinjami; — treiben, trgovati svinjami.
Schweinhändler, *m.* svinjar, svinjski trgovac.
Schweinhatze, *f.* hajka na divljake.
Schweinhaus, *n.* ſ. Schweinſtall.
Schweinhaut, *f.* svinjska koža.
Schweinherde, *f.* čopor svinjah.
Schweinhirſch, *m.* (*Sus Babyrussa*), kalaš, babirusa.
Schweinhirt, *m.* svinjar; krdar; —in, *f.* svinjarica.
Schweinhund, *m.* veprovac; (*fig.*) ſ. Schweinigel.
Schweinhüter, ſ. Schweinhirt.
Schweinigel, *m.* jež; (*fig.*) krmača, svinjar, svinja, prase; (*Oniscus asellus*), mokrica.
Schweinigelei, *f.* svinjarija.
Schweinigeln, *v. n.* svinjariti.
Schweiniſch, *adj.* svinjski; (*fig.*) svinjski, svinjarski.
Schweinjunge, *m.* svinjarče.
Schweinkäfer, ſ. Rüſſelkäfer.
Schweinkartoffel, *f.* korun za svinje.
Schweinkoben, *m.* svinjak, svinjštak, kočnjak.
Schweinkoth, *m.* svinjeći gnoj.
Schweinkreſſe, Schweinkrieche, *f.* Schweinling, ſ. Krähenfuß, Krieche, Schweinpilz.
Schweinmarkt, *m.* svinjski trg, sajam.
Schweinmaſt, *f.* hranjenje svinjah; ſ. Schweinfutter.
Schweinmeiſter, *m.* nadsvinjar.
Schweinmelde, *f.* (*Chenopodium hybridum*), izrodjen gjurgjevac.
Schweinmiſt, *m.* svinjeći gnoj.
Schweinmöhre, *f.* mrkvěla.
Schweinmutter, *f.* prasica, krmača.
Schweinpflaume, *f.* (*Spondias lutea*), žuti mombin.
Schweinpilz, *m.* (*Boletus luteus*), žuti vrganj.
Schweinplan, *m.* svinjski pašnik.
Schweinpocke, ſ. Schweinblatter.
Schweinratte, *f.* (*Viverra Ichneumon*), promčica.

Schweinrüſſel, *m.* kïša, ćuša, surla, rilo.
Schweinſalat, *m.* (*Hypochoeris*), svinjak.
Schweinsauge, *n.* svinjeće oko.
Schweinsblaſe, *f.* svinjeći mèhur, svinjeća bešika*.
Schweinsborſte, *f.* (svinjeća) štetina, čekinja.
Schweinsbraten, *m.* pečena svinjetina.
Schweinſchauer, ſ. Schweinbeſchauer.
Schweinſchlachten, *n.* koljinje, klanje, kar.
Schweinſchlächter, *m.* koljaja, količ.
Schweinſchmalz, Schweinſchmeer, *n.* svinjeće salo.
Schweinſchnecke, *f.* (*Neritis*), plavulja.
Schweinſchneiden, *n.* škopljenje krmadi.
Schweinſchneider, *m.* kopljar, škopljar.
Schweinſchnitt, *m.* ſ. Schweinſchneiden.
Schweinſchrot, *m.* bungur i. jagle za krmad.
Schweinſchwarte, *f.* svinjeća koža.
Schweinsdarm, *m.* svinjeće crêvo.
Schweinsfeder, *f.* koplje za divljake; ſ. Schweinsborſte.
Schweinshaar, *n.* svinjska dlaka.
Schweinshals, *m.* svinjeći vrat; (*fig.*) kratak vrat.
Schweinshaut, *f.* svinjeća koža.
Schweinsjagd, *f.* lov na divljake
Schweinskeule, *f.* svinjeći but.
Schweinskopf, *m.* svinjska glava.
Schweinsleder, *n.* svinjeća koža.
Schweinsledern, *adj.* od svinjeće kože.
Schweinsmagen, *m.* (*fig.*) ſ. Schweinigel.
Schweinsnetz, *n.* mreža za divljake.
Schweinsohr, *n.* svinjsko uho; (*Strombus pugilis*), hrvalica.
Schweinſpieß, *m.* ſ. Schweinsfeder.
Schweinſprung, *m.* okračnjak.
Schweinsrüſſel, ſ. Schweinrüſſel.
Schweinsrüſſelblume, *f.* (*Sisyrinchium*), badilj.
Schweinsſchnute, *f.* svinjska gubica.
Schweinſchwanz, *m.* svinjeći, svinjski rep.
Schweinſtall, *m.* svinjara, svinjac, pohižara, krmnjak, krmavac, svinjski kotac, kočak; das Zimmer iſt ein rechter —, ova je soba kao svinjac.
Schweinſtein, *m.* opočnjak, opoka.
Schweinſul, *f.* kaljuga, kaljuža.
Schweinszahn, *m.* kao, kal; (*Dentalium aperinum*), svinjski slonozubac.
Schweinszucht, *f.* svinjarstvo.
Schweintang, *m.* (*Fucus vesiculosus*), mèhurovita haluga.
Schweintreiber, *m.* svinjar, krdar.
Schweintrog, *m.* kopanja, valov.
Schweinwildbret, *n.* divljaci; divlja veprovina; (wdm.) crna divljač.
Schweinzichorie, *f.* (*Hypochaeris glabra*), gladki svinjak.
Schweiß, *m.* znoj, pot; ein kleiner —, znojak; der — bricht aus, znoj i. pot probija; in — bringen, oznojiti, zaznojiti, zapotiti; in — kommen, oznojiti se, zaznojiti se, zapotiti se; im — e liegen, znojiti se; den — abwarten, ležati dok nestane znoja; — erregen, znojiti; er trieft vom —e, muzge znoja teku mu niz lice; es überfiel ihn der kalte —, mrzli ga znoj probi; im —e, znojav, znojan; er hat dabei viel — vergoſſen, namučio se je kod toga; (ſpr.) er kann ſeinen eigenen — nicht riechen, běži od posla kao djavol od krsta; im —e deines Angeſichts ſollſt du dein Brod verdienen, sa znojem lica svoga jest ćeš hlèb svoj; (mühſamer Erwerb), muka, zamuka; (wdm.) krv; d. engliſche —, ſ. Schweißfieber.
Schweißbad, ſ. Schwitzbad.
Schweißbeere, *f.* (*Viburnum Opulus*), hudika, kalina.
Schweißbefördernd, *adj.* znojeći.
Schweißblättchen, *pl.* potnićice.
Schweißeinen, Schweißeln, ſ. Schwitzeln.
Schweißen, *v. n.* (wdm.) krviti; (v. Eiſen), variti se; —, *v. a.* d. Eiſen —, variti, (zuſammen—), svariti, svarivati željezo.
Schweißen, *n.* svarivanje, svar.
Schweißer, *m.* svarilac.
Schweißerrungen, *adj.* mučno zamučen.
Schweißfieber, *n.* znojavica.
Schweißfleck, *m.* tuzga, mrlja od znoja, pota.
Schweißfuchs, *m.* kličav ridjo.
Schweißgeruch, *m.* bugija.
Schweißgrübchen, ſ. Schweißloch.
Schweißhitze, *f.* svarna vrućina.
Schweißhund, *m.* slědnik krvi.
Schweißig, *adj.* znojav, znojan, potan; (wdm.) krvav.
Schweißkraut, *n.* ſ. Schweißwurzel.
Schweißloch, *n.* šupljinica (od kože), beš.
Schweißmelde, *f.* ſ. Bingelkraut.
Schweißmittel, *n.* znojilo.
Schweißofen, *m.* svarnica.
Schweißſtube; Schweißſucht, *f.* ſ. Schwitzſtube; Schweißfieber.
Schweißtrank, *m.* znojeći napitak.
Schweißtreibend, *adj.* znojeći, têrajući na znoj; —e Mittel, znojila.
Schweißtriefend, *adj.* znojav, znojan, potan.
Schweißtropfen, *m.* kaplja znoja.
Schweißtuch, *n.* ubrusac, ubruščić, jagluk*.
Schweißung, *f.* svar.
Schweißwurſt, *f.* krvavica.
Schweißwurz(el), *f.* (*Petasites*), repuh; ſ. Chinawurzel.
Schweizer, *m.* Švajcar; (Thürhüter), vratar; (*oek.*) stanar; (*Sciurus striatus*), prujava vêverica; —in, *f.* stanarica.
Schweizerapfel, *m.* švajcarska jabuka.
Schweizerbirn, *f.* švajcarka.
Schweizerei, *f.* stan, bačina, katun.
Schweizerhoſe, *f.* šalvare; (*Mirabilis*), noćurak; (*Murex Lampas*), mezgasti volak; (*Voluta capitellum*), glavičasto uško.
Schweizerkäſe, *m.* švajcarski sir.

Schweizerklee, *m.* (*Hedysarum Onobrychis*), sladkovina.
Schweizerkrähe, ſ. Steinkrähe.
Schweizerkrankheit, *f.* težnja na zavičaj.
Schweizerpflaume, *f.* švajcarska šljiva.
Schweizerroſe, ſ. Alpenroſe.
Schwelen, *v. n.* tinjati; pušiti se; —, *v. a.* Kohlen —, ugljevje žeći; Theer —, katran vaditi, goniti.
Schweler, *m.* katranar.
Schwelge, ſ. Schweißbeere.
Schwelgen, *v. n.* pirovati, razkošiti se; (Schlemmen), oblaporiti, gumati, gucati; travinjati; (hinunterſchlucken), progutnuti; (*fig.*) nasladjivati se; in Wonne —, plivati u slasti.
Schwelgen, *n.* ſ. Schwelgerei.
Schwelger, *m.* razkošnik; ſ. Schlemmer.
Schwelgerei, *f.* razkošje; (Verſchwendung), razsipnost; tratnja; ſ. Schlemmerei.
Schwelgeriſch, *adj.* razkošan, razkošit; razsipan.
Schwelgerluſt, *f.* razkošnost.
Schwelholz, *n.* drva za pakao, smolu.
Schwelk, Schwelkboden, *m.* sušionica.
Schwelke, ſ. Schweißbeere.
Schwelken, *v. n.* vehnuti; (*fig.*) mlitaviti; —, *v. a.* Obſt —, sušiti voće.
Schwelkenbaum, *m.* Schwelkenbeere, ſ. Schweißbeere.
Schwelle, *f.* (b. Zimmerl.) greda; (Grund—), po(d)sěk; (Thür—), prag; er darf mir nicht wieder über meine — kommen, nije mu prosto u moju kuću doći; er ſteht an der — d. Verderbens, stoji nad propašću; hoće da zaglavi.
Schwellen, (Schwillen), *v. n.* (v. Waſſer), rasti, plimati; (v. Meere), bujati, uzbujati, bučati; (v. Leibe), oteći, nabuhnuti, nabušiti se; uzdušiti se; der Leib ſchwillt mir, tělo mi otěče; geſchwollene Füße, otečene noge; (v. Buſen), nadimati se; (v. Knospen), napupiti, pupiti; e. —de Roſenknospe, ruža napupila; (v. Früchten), jedrati; voll von frohem Entzücken ſchwillt ihm die Bruſt, prsa mu se šire od veselja; der Muth ſchwillt ihm, raste mu perje; die Galle ſchwillt ihm, buri se; duri se; jarom se jari; —, *v. a.* (— machen), napeti, napinjati; nabušiti; e. Pferd —, osadniti konja; etwas im Waſſer —, metnuti što u vodu da zabrekne; das Waſſer —, uzaprěti, uzpirati vodu; Seufzer — ihre Bruſt, prsi joj se nadimaju od uzdahah; ein Haus neu —, podmetnuti pod kuću nove po(d)sěke.
Schwellenbaum, *m.* Schwellenholz, *n.* drvo za po(d)sěk.
Schweller, *m.* prag; (Quer—), prečaga; (am Schlitten), salinac, salenik.
Schwellerband, *n.* Schwellerriemen, *m.* remenje od kočije.
Schwellfarbe, *f.* bubrivo.
Schwellung, *f.* (v. Stimme), nadimanje.
Schwemme, *f.* (Handlung), plákanje, kupanje; (Ort), plovište, kupalo; ein Pferd in die — reiten, ploviti, kupati konja.
Schwemmen, *v. a.* ploviti, plaviti; der Fluß ſchwemmte Erde hieher, rěka je naplavila, nanosila ovamo zemlje; d. Unreinigkeit von etwas —, oplaknuti što; ein Pferd —, plaviti, kupati, okupati konja.
Schwemmer, *m.* kupač, plavilac; splakač.
Schwemmerde, *f.* naplav, naplavak, naplovina.
Schwemmkeſſel, *m.* splakanj.
Schwemmſel, *n.* splačine.
Schwemmtare, *f.* kupačnina.
Schwemmteich, *m.* kupalo.
Schwende, *f.* žabica.
Schwenden, *v. a.* zapožariti; geſchwendetes Land, paljika.
Schwendung, *f.* gubitak.
Schwengbaum, *m.* (Trifft) zamašnik.
Schwengel, *m.* (an Glocken), klatno, malan; (Klöppel), klepalo, klepac, zvečak; (am Ziehbrunn), kimavica, mahača, djeram; (Pumpen—), mahača, ručica, ručka; (an Uhren), ſ. Pendel; (an Wagen), ſ. Ortſcheit.
Schwengelbrunnen, *m.* zdenac na čigu; bunar s djermom.
Schwengelpreſſe, *f.* zamašni těsak.
Schwengelpumpe, *f.* sisalo s ručicom.
Schwengeluhr, ſ. Pendeluhr.
Schwengelwerk, *n.* ſ. Schwengelpumpe.
Schwenk, *adj.* tanak, vitak.
Schwenk, *m.* šikavac, žvig.
Schwenkbecken, *n.* splačnica.
Schwenkbürſte, *f.* mućkalo, kefa za stakla.
Schwenkel, ſ. Schwengel.
Schwenken, *v. a.* zaošenuti, zaošinuti, zaošijati, zaošijavati; die Fahne —, mahati, razmahivati zastavom (barjakom); das Waſſer im Glaſe —, mućkati vodu u čaši; ein Glas —, izplaknuti, splaknuti čašu; ſich —, *v. r.* obrnuti se, osvrnuti se, obrtati se, osvrtati se; (*mil.*) links ſchwenkt euch! krenite se lěvo!
Schwenker, *m.* mahač.
Schwenkern, *v. a.* mućkati.
Schwenkkeſſel, *m.* splačnica.
Schwenkpunkt, *m.* obrtište.
Schwenkrad, ſ. Schwungrad.
Schwenkſeide, *f.* osnutak.
Schwenkung, *f.* mućkanje, mahanje; (*mil.*) obrtaj; okret.
Schwenkwaſſer, *n.* splačine.
Schwepe, Schweppe, ſ. Schneppe, Schmitze.
Schwepen, *v. a.* trnometiti, trniti, šuljati.
Schwer, *adj.* težak, terašan; eine —e

Laſt, težko, veliko breme; — werden, otežati, otežčati; — wiegen, težak biti, (*fig.*) mnogo važiti; das —e Geſchütz, veliki topovi, veliki oganj; die —e Reiterei, oklopnici; eine —e Zunge haben, spora jezika biti; er hat einen —en Kopf, sporo uči, shvaća; tupe je glave; (mühſam), težak, mučan, tegotan; er hat eine —e Hand, zamašne je ruke; (b. Schreiben), težke je ruke; meine Hand iſt ſchon —, otežčao sam za pisanje; eine —e Arbeit, mučan, trudan posao; er hört —, nečuje dobro, debelo čuje, nagluh je; ein —es Buch, mučna knjiga; —e Zeiten, zla vremena; —e See, valovito, uzbujalo more; das fällt mir —, to je (za me) mučan posao; mučno mi je; er geht — daran, neće mu se, neće da prione; die Trennung von Ihnen wird mir —, žao mi je, što se moramo razstati; das macht mir das Herz —, to me tišti, pečali; mit —em Herzen weggehen, raztuženim srcem otići; er hat —e Träume, muče ga tlapnje; ein. —en Kampf kämpfen, ljut boj biti; eine —e Krankheit, težka bolest; die —e Noth, s. Fallſucht; es liegt mir — in den Gliedern, loman sam; ſich — verſündigen, ljuto sagrešiti; eine —e Sünde, golema grehota; —es Geld, silni novci; eine —e Menge, sila, sijaset; ein —er Schlaf, tvrd san; ein —er Boden, debela zemlja; zemlja-debelica; ein —er Wein, tegljivo vino; —e Thaten, važna dela; er hat —e Füße, težak je na noguh; er wurde — verwundet, dopao je grdnih ranah; ein —er Athem, neduha, zaduha; (*jur.*) ein —er Fall, zamršen dogadjaj; eine —e Uebertretung, velik prestupak; eine —e Strafe, oštra, velika kazan (kažliga, pedepsa); —er Kerker, tamnica; Einem etwas — machen, s. Erſchweren; s. Schwerlich.

Schwerarmig, *adj.* zamašnih, zamašitih

Schwerathmig, *adj.* zadušljiv, sipljiv.

Schwerbeladen, *adj.* vrlo natovaren.

Schwerbewaffnet, *adj.* vrlo naoružan.

Schwerblütig, (*fig.*) s. Schwermüthig.

Schwere, *f.* teža, težina; (Beſchwerde), težkoća, tegota, tegoba; (eines Amtes), mučnost; (ein. Verbrechens), veličina; (ein. Strafe), oštrina.

Schwerebene, *f.* težištnik.

Schweren, *v. n.* težati, otežati.

Schwererde, *f.* težik.

Schwerfällig, *adj.* trom; (unbehülflich), nesgrapan; — werden, otežčati.

Schwerfällige, *m.* troman, tromina.

Schwerfälligkeit, *f.* tromost, tromina.

Schwerfläche, s. Schwerebene.

Schwerflüßig, *adj.* sporo taliv.

Schwerfüßig, *adj.* tromonog.

Schwerfüßige, *m.* tromonožac.

Schwergewicht, *n.* težka vaga.

Schwergläubig, *adj.* sporověran.

Schwerhauptig, *adj.* er iſt —, glava mu je otežčala

Schwerheit, *f.* težkoća.

Schwerherzig, s. Schwermüthig.

Schwerhörig, *adj.* nagluh.

Schwerhörigkeit, *f.* nagluhost, nagluhoća.

Schwerköpfig, *adj.* tupoglav.

Schwerköſtig, *adj.* skup; eine —e Sache, dragokup.

Schwerkraft, *f.* tež, teža.

Schwerleder, s. Pfundleder.

Schwerleibig, *adj.* zamašan, omašan, krupan, krut.

Schwerleibigkeit, *f.* zamašnost (těla).

Schwerlernig, *adj.* — ſein, težko, sporo učiti.

Schwerlich, *adv.* težko; jedva.

Schwerlinie, *f.* težištnica.

Schwermeſſer, s. Barometer.

Schwermuth, *f.* sěta, dreselje, melankolija; in — verſinken, odreseliti se.

Schwermüthig, *adj.* sětan, dreseo, turoban, melankoličan; — ſein, dreseliti se; ich wurde —, steštalo mi se je.

Schwermüthigkeit, *f.* sětnost, dreselost; s. Schwermuth.

Schwermuthsvoll, *adj.* presětan, prežalostan.

Schwernothsding, *n.* (gem.) kleta stvar.

Schwerpunkt, *m.* težište.

Schwerſinn uſw., s. Schwermuth uſw.

Schwerſpath, *m.* Schwerſpatherde, *f.* Schwerſpathſtein, *m.* merotac.

Schwerſtein, *m.* težac.

Schwerſteinmetall, s. Wolfram uſw.

Schwert, *m.* mač; (*fig.*) sablja; mit dem —e hinrichten, pogubiti; er wurde zum —e verurtheilt, osudjen bi pod mač; mit Feuer und — verheeren, počiniti trista jadah; hier muß das — entſcheiden, to će sablja oseći; mit dem —e dareinſchlagen, počiniti silu; der hat eine Zunge wie ein —, gore mu jezik sěče nego mač; (b. Handw.) sablja.

Schwertaloe, *f.* (*Aloë arborescens*), drvolika aloja.

Schwertblättrige Pflanzen, *pl.* (*Ensatae*), mačinci.

Schwertbohne, *f.* rogašak.

Schwertbruder, s. Schwertritter.

Schwertchen, *n.* mačić.

Schwertel, *m.* (*Gladiolus*), mačić; s. Schwertlilie.

Schwertelgras, s. Schilfgras.

Schwertelried, *m.* (*Sparganium*), ježinac.

Schwertelwurz, *f.* (*Iris pseudacorus*), divlja perunika; (*Allium victoriale*), žiratka.

Schwertfechter, *m.* mačilac.

Schwertfeger, *m.* sabljar, mačar, mačkovač.

Schwertfeger- (in Zuſ.) sabljarski, mačarski.

Schwertfegerei, *f.* s. Schwertfeger-Handwerk; Schwertfeger-Werkſtatt.

Schwertfeger-Handwerk, *n.* mačarija, sabljarija, sabljarstvo, mačarstvo.
Schwertfeger-Werkſtatt, *f.* sabljarnica, mačarnica.
Schwertfiſch, *m.* (*Xiphias*), sabljak, jaglun; ſ. Sägefiſch.
Schwertfläche, *f.* lit, pljoština.
Schwertflamme, *f.* plamen od mača; plamenit mač.
Schwertförmig, *adj.* mačast.
Schwertfortſatz, *m.* (*anat.*) mačić.
Schwertfutter, *m.* ſ. Schwertſcheide.
Schwertgeklirr, *n.* zveka mačevah.
Schwertgenoſſe, *m.* subojnik.
Schwerthalbe, *f.* rod po krvi.
Schwertheu, *n.* ſ. Schwertlilie.
Schwerthieb, *m.* udar mačem; einen — verſetzen, udariti, poseći mačem.
Schwerthundfiſch, ſ Schwertſchwanz.
Schwertknecht, *m.* mačonoša, sabljonoša.
Schwertknopf, *m.* jabuka od mača.
Schwertlehen, *n.* mužko leno, mužki feud.
Schwertlilie, *f.* (*Iris germanica*), sabljić, bogiša, perunika; (*I. pseud.*), divlja perunika.
Schwertmage, *m.* rod po krvi.
Schwertmaul, *n.* (*fig.*) oštrojeza.
Schwertorden, *m.* red od mača.
Schwertriemen, *m.* pripasač, šerit.
Schwertritter, *m.* vitez od mača.
Schwertſcheide, *f.* nožnice, korice (od mača).
Schwertſchlag, *m.* udar, udarac mačem; ein Land ohne — erobern, osvojiti zemlju bez kapi krvi.
Schwertſchleifer, *m.* brusar.
Schwertſchwanz, *m.* (*Delphinus Pinna*), kijonoša; (Schwertſchwänze, *Poecilopoda*), bodljonožci.
Schwertſeite, *f.* rod po krvi.
Schwertſtange, *f.* mač.
Schwertſtreich, ſ. Schwertſchlag.
Schwerttanz, *m.* ples sa sabljom.
Schwerttheil, *m.* baština po krvi.
Schwertträger, *m.* mačonoša.
Schwertzunge, *f.* ſ. Schwertmaul.
Schwerwichtig, *adj.* teršan, zamašan; vele važan.
Schwerzüngig, *adj.* spora jezika.
Schweſter, *f.* sestra; leibliche —, rodjena sestra; barmherzige —, milosrdnica; milosrdna sestra; (b. Web.) porednici, blizni; — werden, posestriti se; — nennen, sestriti.
Schweſterblut, *n.* sestrinska krv.
Schweſterbruſt, *f.* sestrina njedra.
Schweſterbund, *m.* posestrimstvo.
Schweſterchen, *n.* sestrica, seja, seka, sele.
Schweſterhand, *f.* sestrina, sestrinska ruka.
Schweſterkind, *n.* netjače; ſ. Schweſterſohn; Schweſtertochter.
Schweſterkuß, *m.* sestrin, sestrinski cělov, poljubac.
Schweſterlich, *adj.* sestrinski.
Schweſterliebe, *f.* sestrinska ljubav.
Schweſtermann, *m.* svak, svojak.
Schweſtermord, *m.* ubiće sestre, krv počinjena na sestri.
Schweſtermörder, *m.* krvnik (svoje) sestre.
Schweſtern, *v. n.* sestriti se.
Schweſter(n)paar, *n.* dvoje sestarah.
Schweſterſchaft, *f.* sestrimstvo, sestarstvo.
Schweſterſinn, *m.* sestarstvo.
Schweſterſohn, *m.* sestrić; nećak.
Schweſtertochter, *f.* sestrična, sestričina, sestrička.
Schweſtertreue, *f.* sestrinska vèrnost.
Schwette, *f.* plákanje.
Schwetterſtein, *m.* kljoncavac.
Schwi! *int.* (b. Pferd.) ci! (b. Ochſ.) ča!
Schwibbogen, *m.* svod; obluk.
Schwiegel, *f.* svirala, surla, pištala.
Schwiegeln, *v. n.* svirati.
Schwiegler, *m.* svirač.
Schwieger, ſ. Schwager; Schwiegervater; —, *f.* ſ. Schwiegermutter.
Schwiegereltern, *pl.* tastbina; tast i punica; svekar i svekrva.
Schwiegermutter, *f.* (der Gattin Mutter), punica, tašta; (des Gatten Mutter), svekrva.
Schwiegermütterlich, *adj.* punićin; svekrvin.
Schwiegerſohn, *m.* zet.
Schwiegertochter, *f.* snaha, nevěsta.
Schwiegervater, *m.* (der Gattin Vater), tast, punac; (d. Gatten Vater), svekar.
Schwiegerväterlich, *adj.* tastov; svekrov.
Schwiele, *f.* žulj; —n bekommen, ožuljiti se; —n in den Händen bekommen, nažuljiti si ruke; (v. Hieben), modrica, masnica.
Schwielen, *v. n.* ſ. Schwellen.
Schwielenfohler, *pl.* (*Tylopoda*), žuljonožci.
Schwielicht, *adj.* žuljast.
Schwielig, *adj.* žuljav.
Schwieping, *f.* brk (od konopa).
Schwieren, ſ. Schwärmen.
Schwierig, *adj.* težak, mučan, trudan, tegotan; (ſchwärend), gnojav; — werden, izranjaviti.
Schwierigkeit, *f.* težkoća, tegota, tegoba; es unterliegt —en, težko je, mučno je; (Hinderniß), die Sache hat manche —en, tomu svašta smeta; mučna je to stvar; alle —en bei Seite ſchaffen, ukloniti sve zapreke; auf —en ſtoßen, naići na smetnju; —en machen o. in den Weg legen, smetati; prigovarati; odpirati se.
Schwierigkeitsmacher, *m.* smetalo; prigovaralo.
Schwift, *m.* šušica, sgeba.
Schwiften, ſ. Beſchwichtigen.
Schwigten, *v. a.* izpréčati.
Schwimmanſtalt, *f.* plivaonica.
Schwimmaron, *m.* (*Orontium aquaticum*), vodoklas.

Schwimmare, *f.* osovina plivanja.
Schwimmbein, *n.* ſ. Schwimmfuß.
Schwimmblaſe, *f.* plivaći, riblji mèhur.
Schwimmen, *v. n.* plivati; auf der Oberfläche des Waſſers —, plivati na vodi; plutati; ans Ufer —, izplivati; über den Fluß —, preplivati rèku; geſchwommen kommen, doplivati; in d. Luft —, ploviti zrakom; lebditi u zraku; im Blute —, ogreznuti u krv; in Thränen —, pljuštiti suzami; im Weine —, kupati se u vinu; in Freude —, topiti se u radosti; eine Thräne ſchwimmt in ſeinem Auge, suza mu se naresi na oku.
Schwimmen, *n.* plivanje; plivnja.
Schwimmend, *adj.* (*fluitans*), plivajući.
Schwimmer, *m.* plivač, plovac; er iſt ein guter —, vèšto pliva; (*Falco Subbuteo*), soko(l)-ševar; (*Pegasus natans*), plivajući krilaš; (*Aponogeton*), kalotak; ſ. Schwimmkäfer; (v. Wagen), visuća kola; (Werkz.) plivak.
Schwimmfeder, *f.* peraja.
Schwimmfuß, *m.* plivaća noga. [nožci.
Schwimmfüßer, *pl.* (*Pinnipeda*), plitvo-
Schwimmfüßig, *adj.* plivaćih nogah.
Schwimmgürtel, *m.* plivaći pojas.
Schwimmhaut, *f.* plivačnica, plivaća opna.
Schwimmholz, *n.* plovac.
Schwimmhoſen, *pl.* plivačke hlače.
Schwimmkäfer, *m* (*Gyrinus*), kolovrta; —, *pl.* (*Hydrocantharida*), plivači.
Schwimmkrähe, *f.* (*Pelecanus Graculus*), vodena vrana.
Schwimmkunde, Schwimmkunſt, *f.* plivanje; vèština plivanja.
Schwimmkünſtler, *m.* plivač.
Schwimmmaus, *f.* (*Hydromys*), voduša.
Schwimmmeiſter, *m.* učitelj plivanja; pli-
Schwimmort, *m.* plivalište. [vač.
Schwimmſchnecke, *f.* (*Nerita*), bunte —, nanarica, nanarić; (*Neritina*), plovka.
Schwimmſchuh, *m.* plivka.
Schwimmſchule, *f.* plivaonica.
Schwimmſchwanz, *m.* plivaći rep.
Schwimmthier, *n.* plivač. [plivačica.
Schwimmvogel, *m.* (*Natatores*), plovka,
Schwimmwanze, *f.* (*Corixa*), hitroplavka.
Schwind, ſ. Geſchwind.
Schwind, *m.* sahnuće.
Schwindblume, *f.* (*Helonias*), sunulja.
Schwinde, *f.* lišaj.
Schwindel, *m.* vrtoglavica, zamavica; er wurde vom — befallen, zavrtio mu se je mozak; ich habe —, vrti mi se mozak; Alles iſt vom — befallen, sve je zavrtoglavilo; (*fig.*) ſ. Schwindelei; (*bot.*) ſ. Schwingel.
Schwindelausſicht, *f.* vrtoglavni pogled.
Schwindelbeere, ſ. Tollkirſche.
Schwindelbunkel, *n.* smrcanje pred očima.
Schwindelei, *f.* vrtoglavstvo, vrtoglavština; (Vorſpiegelung), zamašta; obmana.
Schwindelgeiſt, *m.* vrtoglavost; ſ. Schwind-[ler.
Schwindelgeſchäft, *n.* Schwindelhandel, *m.* vrtoglavanje; mahnitanje.
Schwindelhafer, ſ. Schwindel.
Schwindelhoch, *adj.* neizmèrno visok.
Schwindelig, *adj.* vrtoglav; mir wird —, vrti mi se mozak i. glava; ein —er Menſch, vrtoglavac; eine —e Höhe, vrtoglavna visina.
Schwindelkirſche, ſ. Tollkirſche.
Schwindelkopf, *m.* vrtoglavac.
Schwindelköpfig, *adj.* vrtoglav.
Schwindelkorn, *n.* (*Lolium temulentum*), ljulj-vrat; (*Piper Cubeba*), kubeba; ſ. Schwindelkraut. [paprica.
Schwindelkraut, *n.* (*Coriandrum sat.*),
Schwindelmacher, ſ. Schwindler.
Schwindelmittel, *n.* lèk od vrtoglavice.
Schwindeln, *v. n.* vrtoglaviti se; es ſchwindelt mir, vrti mi se mozak i. glava; es ſchwindelt mir, wenn ich daran denke, snebivam se, pomisliv na to; (Schwindeleien machen), vrtoglavati; mahnitati.
Schwindelnd, *adj.* vrtoglavan.
Schwindelſucht, *f.* vrtoglavost.
Schwindelſüchtig, *adj.* vrtoglavan.
Schwindelwurz, ſ. Gemſenwurz; Schwindelkraut.
Schwinden, *v. n.* izčezavati, nestajati, ginuti, gubiti se; er ſchwand vor meinen Augen, izčeznu mi izpred očijuh; (v. Holze), sasušiti se, sasušivati se, skupiti se; Jahre —, godine prolaze; einen Verdacht — laſſen, mahnuti se sumnje; (v. Menſchen) hrdjati, habuljati, opadati, linjati; sušiti se; das Glied ſchwindet, udo sahne, suši se; d. Hand iſt ihm geſchwunden, ruka mu je usahnula; ſeine Kräfte —, snaga mu malakše.
Schwindflechte, *f.* lišaj.
Schwindgrube, *f.* hala, provaža, gnojište.
Schwindler, *m.* vrtoglavac, vètrogonja.
Schwindlig, ſ. Schwindelig.
Schwindſucht, *f.* sušica, suša, suhobolja, zla, hrdjava, suha bolest, jektika, tisika.
Schwindſüchtig, *adj.* sušav, suhobolan, jektičav, tisikav; — ſein, imati sušicu, sušu itd.
Schwindwurz, *f.* ſ. Schellkraut.
Schwinge, *f.* (Flachs—), mahaljka (maljka), maška; (b. Seil.) iztrepač; (*mont.*) mahač; (in Walkm.) bat; (Futter—), vijača; pahaljka, (paljka); (Flügel), krilo, kreljut; (am Kahne), prèčka; [ſ. Schaufel.
Schwingeblock, *m.* mahača.
Schwingebrett, *n.* mahaljka, maljka.
Schwingel, *m.* (*Festuca*) vlasulja; (*Aira*). bus, prosenica; (*Glyceria fluit.*), plivajuća pirovina, pačja trava.

Schwingen, *v. a.* mahnuti, omahnuti, zamahnuti, zaljuljati, zavitlati, mahati, vijati, vitlati, zamahivati, koletati (čim); die Fahne —, razmahivati zastavom (barjakom); etwas hinter ſich —, zamahnuti čim za se; ſich auf d. Pferd —, mašiti se, mahnuti se, turiti se, skočiti na konja; baciti se konju na ramena; dohvatiti se, dohititi se konja; die Peitſche —, potegnuti bičem (kandžijom); d. Keule —, zavitlati buzdovanom; das Schwert —, mahati, uzmahivati mačem; ſich aufs Ufer —, mahnuti se vodi na obalu; ſich über ein. Zaun —, preskočiti preko plota; ſich in die Luft —, uzletěti; (*poët.*) poletěti nebu pod oblake; in d. Höhe —, ljuljnuti viškě; ſich auf den Thron —, popeti se na prěsto(l); (Flachs —), mahati (lan); trepati (kudělju); Getreide —, vljati žito; der Schwingel ſchwingt ſich, njihalo se njiše, šetaljka se šeće.

Schwingenapf, *m.* vijača.

Schwingend, *adj.* mahav; mašući; in eine —e Bewegung verſetzen, razmahati, zaljuljati.

Schwinger, *m.* mahač.

Schwingfaden, *m.* (*Oscillatoria*), njihalica.

Schwingfeder, Schwingkraft, ſ. Schwungfeder, Schwungkraft.

Schwingſchüſſel, *f.* ſ. Schwingenapf.

Schwingſieb, *n.* rešeto.

Schwingſtein, *m.* kolut.

Schwingſtock, *m.* trepaljka.

Schwinguhr, ſ. Pendeluhr.

Schwingung, *f.* mahanje; razmah; (ein. Pendels), njihanje, šetanje, ljuljanje; eine —, njišaj, ljuljaj, šet; (ein. Saite), mah, trep.

Schwingungsbewegung, *f.* mahanje; njihanje, ljuljanje.

Schwingungsbogen, *m.* oblak mahanja, ljuljaja.

Schwingungsdauer, *f.* trajanje maha, ljuljaja.

Schwingungspunkt, *m.* njihalište, središte

Schwingungswanne, *f.* vijača.

Schwingungsweite, *f.* razmah; razdaleč maha, ljuljaja.

Schwingungszahl, *f.* broj ljuljajah, trepovah.

Schwingungszeit, ſ. Schwingungsdauer.

Schwipp! Schwipps! *int.* zvizgac! šlis!

Schwippe, *f.* (an d. Peitſche), švigar; (Peitſche), bič; (Ruthe), žvig, prut.

Schwippen, *v. a.* žicnuti, šinuti, vreznuti, šibati.

Schwipper, *adj.* židak; žustar.

Schwippern, ſ. Schwappen.

Schwippſen, *v. n.* šmignuti.

Schwirbeln, *v. n.* vrtěti se, okretati se.

Schwirfiſch, *m.* (*Sphyraena*), skaram.

Schwirre, *f.* kreljut.

Schwirren, *v. n.* (v. Pfeile), zviždati, škripati; —d in die Höhe ſchießen, prhnuti, vrknuti u vis; (v. Grillen, Lerchen uſw.) cvrčati; cvrkutati.

Schwirrig, *adj.* šumni, škripav.

Schwitz, ſ. Schweiß.

Schwitzapparat, *m.* znojilo.

Schwitzbad, *n.* znojnica; znojna kupelj.

Schwitzbank, *f.* polak; klupa u znojnici; (*fig.*) auf der — ſitzen, znojiti se, naznojiti se, namučiti se.

Schwitze, *f.* in die — legen, pariti, soliti (kože).

Schwitzeln, *v. n.* zaudarati po znoju, vonjati znojem.

Schwitzen, *v. n.* znojiti se, potiti se; die Fenſter —, izbila se rosa na prozorih; prozori su se zarosili i. orosili; das Getreide ſchwitzt, žito je vlažno; das Leder ſchwitzt, koža se pari; bei einer Arbeit —, mučiti se, djuskati; —, *v. a.* er ſchwitzt Blut, krvavi ga znoj probija; Harz —, smoliti; das Leder —, pariti, soliti kože; den ganzen Tag bei den Büchern —, kapati nad knjigom.

Schwitzen, *n.* znojenje; znoj.

Schwitzend, *adj.* znojav, znojan, potan.

Schwitzig, *adj.* — ſein, umah se znojiti; ſ. Schwitzend.

Schwitzkaſten, *m.* znojnica.

Schwitzmittel, *n.* znojilo.

Schwitzpulver, *n.* prah těrajući na znoj.

Schwitzſtube, *f.* znojnica.

Schwitzſtuhl, *m.* ſ. Schwitzbank.

Schwitztrank, *m.* napitak těrajući na znoj.

Schwödefaß, *n.* varnica, lužnjak.

Schwöden, *v. a.* lužiti.

Schwödewedel, *m.* hvost.

Schwoll, ſ. Kaulbörs.

Schwope, ſ. Zope.

Schwöpe, *f.* parožak, pajanta.

Schwörbrief, *m.* zakletnica.

Schwören, *v. n.* priseći, prisizati, zakleti se, zaklinjati se, rotiti se; auf die Reichsverfaſſung —, zakleti se, priseći na državni ustav; zur Fahne —, priseći, zakleti se na zastavu (barjak); bei Gott —, kleti se živim Bogom, zadati Božju věru; ich ſchwöre es dir bei Gott, od mene ti Božja věra tvrda; Einem Treue —, zadati komu věru; ich ſchwöre es bei Allem, was mir heilig iſt, tako mi kola nebeskoga; bei Himmel u. Erde —, kleti se svačim na světu, sastaviti nebo i zemlju; ich ſchwöre es dir bei Himmel u. Erde, tako mi neba i zemlje! tako mi světa i věka! ich ſchwöre es dir beim Himmel, tako mi Bogova doma! tako mi věčnoga doma! hoch und theuer —, težko se zaklinjati, prekleti se, kleti se i preklinjati; der Eid, den er geſchworen, zakletva, kojom se je kleo; einen feierlichen Eid —, svečano se zakleti; falſch —, krivo se kleti, rotiti, priseći; ich wollte darauf —, daß

. . ., mogao bih se zakleti, da . . .; Einen — laſſen, zakleti, zaprisećí, zarotiti koga; ein geſchworner Feind, glavni, zakleti neprijatelj; Einem Treue —, dati komu věru, zavěriti se komu; einen leiblichen Eid —, glavom se zakleti; Stein und Bein —, cipati se Bogom.

Schwörtag, *m.* dan zakletve.

Schwüben, *v. a.* mućkati; plákati.

Schwuchten, *v. n.* kamkati; (ohnmächtig werden), onesvěstiti se.

Schwude! *int.* ci!

Schwuden, *v. n.* lěvo ići.

Schwül, *adj.* zaparan, sparan; es iſt ſehr —, velika je omara, spara; vrlo je sparno; (*fig.*) mir wird ganz — bei dieſer Sache, sujma me uzima od toga; žacam se od toga.

Schwüle, *f.* omára, spara, zaparina, zaparica, maća.

Schwülen, *v. a.* spariti, zapariti.

Schwülig, ſ. Schwül.

Schwulskopf, *m.* (*Antilope Grimmea*), gvinejska sajga.

Schwulſt, ſ. Geſchwulſt; (*fig.*) nadutost.

Schwülſtig, *adj.* nadut, naduven.

Schwülſtigkeit, *f.* nadutost, naduvenost.

Schwulſtkraut, *n.* (*Spiraea Ulmaria*), [suručica.

Schwund, *m.* sušak.

Schwung, *m.* zamah, zamašaj; mit Einem —e, jednim mahom; mit Einem —e auf dem Pferde ſein, skočiti na konja; ſich einen — geben, zamahnuti sobom; eine Glocke in — bringen, razmahati zvono; in den — kommen, razmahati se; (*fig.*) zavladati; im —e ſein, klamitati, njihati se, ljuljati se, (*fig.*) vladati; biti običaj; der — der Gedanken, uzlet mislih; (Antrieb), nagon; ſeine Thätigkeit bekam dadurch einen neuen —, to je njegovu pomnju i. radinost iznova podbolo i. podtaklo; der Induſtrie einen neuen — geben, uzmahnuti, unaprediti obrtnost; die Schwünge d. Pendels, ſ. Schwingung; (b. Schreiben) kružak.

Schwungbewegung, *f.* mahanje, njihanje, [ljuljanje.

Schwungbrett, *n.* ljuljačka.

Schwungfeder, *f.* letno pero; (am Hute), [perjanica.

Schwunghaft, *adj.* zamašan; ein —er Handel, živa trgovina.

Schwungkraft, *f.* zamašnost.

Schwunglinie, *f.* krug, kružak.

Schwungrad, *n.* zamašnjak.

Schwungrede, *f.* uzletna besěda.

Schwungreich, *adj.* zamašan; (v. Schrift.) izkružen; (*fig.*) uznosit.

Schwungriemen, *m.* pritegač, dolnji remen (kaiš).

Schwungſeil, *n.* ljuljajući konop.

Schwungspunkt, *m.* njihalište.

Schwungvoll, ſ. Schwungreich.

Schwuppe, ſ. Zoppe.

Schwur, *m.* zakletva, prisega, rota; etwas mit einem —e verſichern, prisećí, zakleti se na što.

Schwurbrüchig, *adj.* věroloman; — werden, prekršiti zakletvu, pogaziti věru.

Schwurfinger, *m.* zakletni, rotni prst.

Schwurgericht, *n.* porota.

Schwurgerichtlich, *adj.* porotni.

Schwurgerichtshof, *m.* porotno sudište.

Schwurgerichtsſitzung, *f.* porotna sědnica.

Schwurgerichtsſprengel, *m.* porotni kotar, porotno područje.

Schwurſtrafgericht, *n.* kaznena porota.

Schwurvergeſſen, *adj.* nemareć za zakletvu, prisegu.

Scene, *f.* prizor.

Scepter, *n.* žezlo, žazlo, šibika.

Scintillation, *f.* iskrenje, krěšenje.

Scirrhös, *adj.* gukav.

Scirrhus, *m.* micina.

Sciſſion, *f.* razdor, razkol.

Sclave, Scorbut uſw., ſ. Sklave, Sco- [but uſw.

Scolopender, *m.* (*Scolopendra forf.*), striga.

Scontiren, *v. a.* kupiti na odbitak.

Sconto, ſ. Escompte.

Scontration, *f.* razplaćivanje.

Scontriren, *v. a.* razplatiti; obračunati se; die Caſſe —, sračunati, pregledati, skontrovati pěneznicu.

Scontrirung, *f.* — der Caſſe, sračun, pregledanje pěneznice.

Scontrirungs-Protokoll, *n.* zapisnik o sračunu i. pregledu pěneznice.

Scontro, *n.* razplata; obračun, skontro.

Scontrobuch, *n.* razplatnik; zališnik.

Scontrotag, *m.* dan razplate, obračuna.

Scorpion, ſ. Skorpion.

Scorzonere, *f.* ſ. Schlangenmord.

Scribent, *m.* pisac.

Scribeln, *v. a.* piskarati.

Scribler, *m.* piskar.

Scriptur, *f.* (*merc.*) upis.

Scripturiren, *v. a.* upisati.

Scripturen, *pl.* pisma.

Scropheln, Scrupeln, ſ. Skropheln uſw.

Scrutiniren, *v. n.* brojiti glasove.

Scrutinium, *n.* brojenje glasovah.

Scudo, *m.* škuda, talir.

Sculptur, *f.* kiparstvo.

Scurril, *adj.* geaćki, ciporski.

Scurrilität, *f.* geaćština, ciporština.

Sebacinſäure, *f.* tučnina, tučna kiselina.

Sebenbaum, ſ. Säbenbaum.

Secante, *f.* (*secans*), sěčnica.

Secerniren, *v. a.* odlučiti, odděliti.

Sech, Sechſen, *n.* crtalo.

Sechen, *v. a.* parati.

Sechloch, *n.* rupa za crtalo.

Sechring, *m.* pajanda.

Sechs, *num.* šest; — Weiber, šest ženah; — Kinder, šestoro děce; —

Wägen, šestora kola; es kamen ihrer —e, došla su šestorica; — Menſchen, šestorina, šestina; bei meiner —, bo-
Sechs, *f.* šestica. [rami.
Sechs, *n.* šestina.
Sechsarmig, *adj.* šestoruk; (*fig.*) šestokrak; ein —er Leuchter, svěćnjak od šest parožakah.
Sechsäſtig, *adj.* šestogran.
Sechsauge, *n.* (*Xyrichthys*), šestoka.
Sechsäugig, *adj.* šestook.
Sechsbein, *n.* šestonožac.
Sechsbeinig, *adj.* šestonog.
Sechsblätterig, *adj.* šestolist.
Sechsblumig, *adj.* šestocvětan. [slovah.
Sechsbuchſtäbig, *adj.* od šest pismenah,
Sechseck, *n.* šestonuglica; šestokuće, šestokutnik; d. Platz bildet ein —, město je na šest uglovah.
Sechseckig, *adj.* šestonugli; šestokutan; na šest uglovah.
Sechseimerig, *adj.* od šest vědarah; ein —es Faß, šestačka, šestakinja, šestorka.
Sechsender, *m.* šestorožčić.
Sechſer, *m.* (Zahl), šestica; (Münze), šestica; (wdm.) šestak.
Sechſerlei, *adj.* šestovrstan, od šest vrstih, felah*.
Sechsfach, *adj.* šestorogub, šestorostruk, šestorni; das Sechsfache, šest putih onoliko; um das Sechsfache, šestinom (više); —e Strafe, šest kaznih.
Sechsfächerig, *adj.* od šest pregradakah.
Sechsfältig, *adj.* šestorni; ſ. Sechsfach.
Sechsfältigen, *v. a.* ušestostručiti, ušestoriti.
Sechsfärbig, *adj.* od šest mastih (bojah).
Sechsfingerig, *adj.* šestoprst.
Sechsfingerige, *m.* šesta.
Sechsflach, *adj.* šestoplošnjak, šestorac.
Sechsflächig, *adj.* šestoploh, od šest plohah.
Sechsflügelig, *adj.* šestokrili; ein —es Thier, šestokrilac. [Hexameter.
Sechsfuß, Sechsfüßler, *m.* šestonožac; ſ.
Sechsfüßig, *adj.* šestonog.
Sechsgeſang, *m.* šestopěv.
Sechsgetheilt, *adj.* razšestoren.
Sechsgliederig, *adj.* šestočlan.
Sechsgroſchenſtück, *n.* šestogrošnjak.
Sechsherr, *m.* šestovlad.
Sechsherrſchaft, *f.* vlada šestorice.
Sechshundert, *num.* šest stotinah, šest sto.
Sechshundertel, *n.* šestotnina.
Sechshundertjährig, *adj.* šestogodišnji.
Sechshundertmal, *adv.* šesto putah.
Sechshundertſte, *adj.* šest-stoti, šestoti.
Sechsjährig, *adj.* šestogod, šestolětan, šestogodišnji, od šest godinah.
Sechsjährige, *m.* (z. B. Pferd), šestogodac, šestak; —, *f.* (z. B. Stute), šestogodica, šestakinja; —, *n.* šestogodče.
Sechsjährlich, *adv.* svake šeste godine; šestogodice.
Sechskantig, *adj.* šestobrid, šestosrh; ein —er Körper, šestobridac.
Sechsklappig, *adj.* šestoklopan.
Sechskreuzerſtück, *n.* (ſilb.) dvogrošnjak, šestica, banovac; (kupf.) dvogroška.
Sechslappig, *adj.* (*bot.*) šestokrpan.
Sechsling, *m.* šestak.
Sechslöthig, *adj.* od šest lotah. [šestiš.
Sechsmal, *adv.* šest putah, šest krat,
Sechsmalig, *adj.* šestoputan, šestokratan.
Sechsmann, ſ. Sechsherr.
Sechsmännerig, *adj.* (*bot.*) šestomužan.
Sechsmonatig, *adj.* od šest měsecih, polugodišnji.
Sechsmonatlich, *adv.* svaki šesti měsec, svake po(l) godine.
Sechspaarig, *adj.* od šest parah.
Sechspercentig, *adj.* šestnastotni, šestpo-
Sechspfünder, *m.* šestofuntaš. [stotni.
Sechspfündig, *adj.* od šest funtih; šestofuntaški. [dovah.
Sechsreihig, *adj.* šestoredan, u šest re-
Sechsruderig, *adj.* šestoveslen, šestoklu-
Sechsſchaufler, *m.* namlěčak. [pan.
Sechsſeitig, *adj.* šestostran, šestoploh.
Sechsſpaltig, *adj.* šetocěpan.
Sechsſpännig, *adj.* ein —er Wagen, kola sa šest konjah; kola na šestero konjah; in einem —en Wagen fahren, voziti se sa šestoricom.
Sechsſtänder, *m.* šestoperka.
Sechsſtimmig, *adj.* šestoglasan.
Sechsſtrahl, *m.* šestaš. [kovah.
Sechsſtrahlig, *adj.* od šest zrakah, tra-
Sechsſtündig, *adj.* od šest urah, satih.
Sechsſtündlich, *adv.* svake šeste ure; svaki šesti sat. [kih.
Sechsſylbig, *adj.* od šest slovakah, slov-
Sechstägig, *adj.* šestodnevni, od šest da-
Sechstäglich, *adv.* svaki šesti dan. [nah.
Sechstauſend, *num.* šest tisućah, biljadah.
Sechstauſendſte, *adj.* šestotisući; od šest tisućah po jedan.
Sechſte, *adj.* šesti; am —en Tage, šesti dan; am —n, šestoga; zum —n Mal, šesti put, šestom; halb— kommen, samošesti doći.
Sechſte, *f.* šestina.
Sechſtehalb, *adv.* pet i po(l).
Sechstel, *n.* šestina, šesti dio.
Sechstelkreis, *m.* šestar.
Sechstens, *adv.* šesto.
Sechstheilig, *adj.* šestodělan, šestodioni, od šest dělovah; ſ. Sechsgetheilt.
Sechswochen, *pl.* babine.
Sechswöchentlich, *adv.* svake šeste sedmice, nedělje. [neděljah.
Sechswöchig, *adj.* od šest sedmicah i.
Sechswöchnerin, *f.* porodilja, rodilja.
Sechszack, *m.* šestoper, šestoperac.
Sechszackig, *adj.* šestoperi, šestoperni.

Sechszehig, *adj.* ein —es Thier, šesta.
Sechszehn usw. ſ. Sechzehn usw.
Sechszeilig, *adj.* šestoredan; od šest redacah, vrstah; —e Gerſte, ječam-
Sechszinkig, *adj.* šestoper. [šestoredac.
Sechszipfelig, *adj.* od šest rogljevah.
Sechszöllig, *adj.* od šest palacah.
Sechte, *f.* lužnja.
Sechtelaſche, *f.* pepeo.
Sechtelfaß, *n.* parionica, parionjak.
Sechteln, *v. a.* pariti; (einweichen), na-
Sechter, *n.* hrg, kopunjica. [močiti.
Sechzehn, *num.* šestnaest; es waren ihrer —, bila su šestnaestorica; — Kinder, šestnaestoro děce; — Wägen, šestnaestora kola.
Sechzehneck, *n.* šestnaestorac.
Sechzehneckig, *adj.* od šestnaest ugljevah.
Sechzehnender, *m.* šestnaestak.
Sechzehner, *m.* (Ziffer), šestnaestica, šestnaestka; (eine Zahl v. Sechzehn), šestnaestorica, šestnaestorina; (Einer von Sechzehn), šestnaestnik.
Sechzehnerlei, *adj.* šestnaestovrstan, od šestnaest vrstih, felah*.
Sechzehnfach, Sechzehnfältig, *adj.* šestnaestogub, šestnaestostruk, šestnaestorni.
Sechzehnfüßig, *adj.* šestnaestonog.
Sechzehnfüßler, *m.* šestnaestonožac.
Sechzehnhundert, *num.* šestnaest stotinah, tisuća i. hiljada i šest sto(tinah).
Sechzehnjährig, *adj.* šestnaestogodan, šestnaestolětan, od šestnaest godinah.
Sechzehnjährige, *m* šestnaestogodac, šestnaestak; —, *f.* šestnaestogodica, šestnaestakinja.
Sechzehnlöthig, *adj.* šestnaestolotan, od šestnaest lotih.
Sechzehnmal, *adv.* šestnaest putah i. krat.
Sechzehnmalig, *adj.* šestnaestokratan, od šestnaest putah. [secih.
Sechzehnmonatig, *adj.* od šestnaest mě-
Sechzehnmonatlich, *adv.* svaki šestnaesti měsec.
Sechzehnpfündig, *adj.* od šestnaest funtih.
Sechzehnſtündig, *adj.* od šestnaest urah, satih.
Sechzehntägig, *adj.* šestnaestodnevni, od šestnaest danah.
Sechzehntäglich, *adv.* svaki šestnaesti dan.
Sechzehntauſend, *num.* šestnaest tisućah (hiljadah). [šestnaestom.
Sechzehnte, *adj.* šestnaesti; zum —n Mal,
Sechzehntehalb, *adv.* šestnaest i po(l).
Sechzehntel, *n.* šestnaestnina.
Sechzehntelform, *f.* šestnaestina.
Sechzehntens, *adv.* šestnaesto.
Sechzig, *num.* šestdeset, šeset; — Männer, šestdesetorica; — Stück Vieh, šestdesetoro govedah; er iſt in den —en, prevalio je šestdeset godinah; ima mu preko šestdeset godinah.
Sechzigeimerig, *adj.* od šestdeset vědarah; ein —es Faß, šestdesetačka, šestdesetorka.
Sechziger, *m.* (Ziffer), šestdesetica; (60 Stück), šestdesetina, šestdesětak, šesak; (von 60 Jahren), šestdesetâk; —e, *f.* šestdesetnica; (Einer von 60), šestdesetnik; (im Piketſp.) šestdeset.
Sechzigerlei, *adj.* šesetovrstan, od šestdeset vrstih, felah*.
Sechzigfach, Sechzigfältig, *adj.* šesetogub, šestdesetostruk, šesetorni.
Sechzigfüßig, *adj.* šesetonog.
Sechzigjährig, *adj.* šesetolětan, od šestdeset godinah. [godine.
Sechzigjährlich, *adv.* svake šestdesete
Sechzigmal, *adv.* šestdeset putah i. krat.
Sechzigpfündig, *adj.* od šestdeset funtih.
Sechzigpfündiger, *m.* šesetofuntaš.
Sechzigſte, *adj.* šestdeseti, šeseti; zum —n Mal, šesetom.
Sechzigſtehalb, *adj.* petdeset devet i po(l).
Sechzigſtel, *n.* šestdesetnina, šesetnina.
Sechzigſtens, *adv.* šestdeseto.
Sechzigtägig, *adj.* od šestdeset danah, šesetodnevni.
Sechzigtäglich, *adv.* svaki šestdeseti dan.
Sechzigtauſend, *num.* šestdeset tisućah (hiljadah).
Sechzigtauſendſte, *adj.* šesetotisućni.
Seciren, *v. a.* (öffnen), parati, razparati; (zerſchneiden), razuditi.
Secirung, *f.* paranje; razudba.
Seckel, *m.* kesa; džep; ſeinen — füllen, nadrobiti tobolac; (Schatz), blagajna; (alte Münze), sikao, sekel.
Seckelamt, ſ. Schatzamt.
Seckelblume, *f.* (*Ceanothus*), podpuč.
Seckelkraut, ſ. Täſchelkraut.
Seckelmeiſter, *m.* blagajnik, (kaznačej, haznadar).
Seckeln, *v. a.* metnuti u džep.
Seckelſchneider, *m.* vadikesa.
Secken, *m.* plosnjača, plosnata žica.
Seckenſtock, *m.* pljoštak.
Secker, *m.* vinska komina.
Seckler, ſ. Seckelmeiſter.
Secludiren, *v. a.* odbiti koga (od baštine).
Seclusion, *f.* odbitak.
Secondlieutenant, *m.* podporučnik.
Secret, *n.* (Geheimniß), tajna; (Abtritt), zahod, izhod.
Secretär, *m.* tajnik; (*Gypogeramus serpentarius*), pisar; ſ. Secretärkaſten.
Secretariat, *n.* tajništvo.
Secretärkaſten, *m.* pisaonik.
Secretärvogel, ſ. Secretär.
Secretbuch, *n.* otajnik.
Secretion, *f.* odlučba, odlučivanje.
Secretionsorgan, *n.* odlučilo.
Sect, *m.* suškovac, suškovina, sekt.
Secte, *f.* razko(l); (Anhang), slědba, Sectengeiſt, *m.* razkolništvo. [naslědba.
Section, *f.* (Abtheilung), odsěk; (*geom.*)

oddělba; (anatomiſche), paranje, razudba.
Sectionsbefund, *m.* razudbeni nalaz.
Sectionsbericht, *m.* izvěst o razudbi, pa-
Sectionschef, *m.* glava odseku. [ranju.
Sectionslinie, *f.* oddělnica.
Sectionsrath, *m.* odsečni savětnik.
Sectirer, *m.* razkolnik.
Sectirerei, *f.* razkolništvo.
Sectiriſch, *adj.* razkolnički.
Sectirung, *f.* razkolništvo.
Sector, *m.* izsek.
Secular, *adj.* stolětni, stogodišnji; (weltlich), světovni.
Secularfeier, *f.* stogodišnjica.
Secularisation, *f.* sekularizacija.
Secularisiren, *v. a.* razcrkviti, sekularizovati; (einen Geiſtlichen), odpustiti iz reda.
Secunda, *f.* drugi razred; (bei Prüfungen), drugi red.
Secundaner, *m.* učenik drugoga razreda.
Secundant, *m.* děver; (*fig.*) pomoćnik.
Secundantenſtelle, *f.* děverstvo.
Secundär, *adj.* drugotan; drugi; uzgredan.
Secundärgebirge, *n.* drugogorje.
Secundärnetz, *n.* drugotna mreža.
Secunda-Wechſel, *m.* druga měnica.
Secunde, *f.* hip, časak, sekunda; (*math.*) sekunda; (*mus.*) utorina, utorka.
Secundenpendel, *m.* hipna njihalica.
Secundenuhr, *f.* hipna ura, hipni sat.
Secundenzähler, *m.* brojilo utorinah.
Secundenzeiger, *m.* hipna kazaljka.
Secundiren, *v. n.* (im Zweikampfe), děverovati; děver biti; (*mus.*) pomagati, sekundovati.
Secundogenitur, *f.* drugorodstvo.
Securitätsproteſt, ſ. Sicherheitsproteſt.
Sedantia, *pl.* tažila.
Sedentar, *adj.* sědeći.
Sedez, *n.* šestnaestina.
Sedezband, *m.* knjiga u šestnaestini.
Sediment, *n.* talog.
Sedimentgeſteine, *pl.* naslagano i. vrstovito kamenje.
Sedimentiren, *v. a.* taložiti.
Sedimentirkaſten, *m.* taložnik.
Sedition, *f.* buna.
See, *m.* jezero, blato, pleso; der Fluß bildet einen —, rěka se je ujezerila.
See, *f.* more; d. hohe —, pučina (morska), debelo more; in — ſtechen, gehen, navezti se na more i. u more; die — halten, održati se na moru; d. — fehren, kositi more; zur — reiſen, ploviti, vezti se morem; der Handel zur —, morska trgovina; die — kräuſelt, more se krěsi; die — brauſt, more huči; die hohle —, trbuljina; die — geht hohl, more buji, more je uzbujalo; die — läuft lang, more se valja; die — läuft kurz, more se valjuška; (Haff), liman; (Welle), val, talas.
See- (in Zuſ.) jezerski; morski; po-
Seeaal, ſ. Meeraal. [morski.
Seeaalſchlange, *f.* (*Muraena Ophis*), jasti gruj.
Seeabgrund, *m.* (morska) pučina; morski bezdan.
Seeadler, Seeaffe, ſ. Meeradler, Meerkater.
Seeakademie, *f.* pomorsko učilište, pomorska akademija.
Seeamſel, ſ. Meeramſel.
Seeananas, *f.* (*Madrepore Ananas*), morski ananas.
Seeanemone, *f.* (*Actinia*), vlasulja.
Seeanwohner, *m.* primorac, pomorac.
Seeapfel, ſ. Seeigel. [dara.
Seearſenal, *n.* (pomorska) oružana; bro-
Seeaſſecuranz, *f.* pomorska sěgurana.
Seeaffel, *f.* (*Nereis*), dlakuša; ſ. Käfermuſchel.
Seeatlas, *m.* morovidnik, morski atlas.
Seeauſter, ſ. Meerauſter.
Seebad, *n.* morska kupelj; Seebäder, *pl.* kupanje u moru; Seebäder gebrauchen, kupati se u moru; (Badeanſtalt), morsko kupalo, kupalište. [ježinac.
Seeball, *m.* (*Echinus esculentus*), jedatni
Seebär, *m.* (*Phoca ursina*), morski med-
Seebarbe, ſ. Meerbarbe. [věd.
Seebarſch, ſ. Seebörs.
Seebaum, *m.* djeram od luke.
Seebehörde, *f.* pomorska oblast.
Seebeſen, *m.* (*Gorgonia verrucosa*), bradavičasti koralj.
Seebeſpült, *adj.* morem plakan.
Seebett, *n.* jezerište. [ska kesa.
Seebeutel, *m.* (*Alcyonium Bursa*), mor-
Seebinſe, *f.* (*Scirpus maritimus*), primorska sitina; (*Juncus mar.*), brula; ſ. Teichbinſe. [ski měhur.
Seeblaſe, *f.* (*Physalia Coravella*), mor-
Seeblume, *f.* (*Nymphaea alba*), běli lokvanj; (*Nuphar*), lepen, lekuta; (*Nelumbo*), orašinac.
Seeblumenkohl, *m.* (*Madrepora florida*), cvatući koralj. [starica.
Seebock, *m.* (*Balistes capriscus*), šarena
Seebohne, *f.* (*Chama semiorbiculata*), polutkasta zěvka.
Seeboot, *n.* (*Chiton tuberculatus*), pulićava babuška.
Seebörs, *m.* (*Perca Lucioperca*), smudj.
Seebraſſen, ſ. Meerbraſſen.
Seebrauch, *m.* pomorski običaj.
Seebremſe, *f.* (*Oniscus Oestrum*), morski obadac. [morski list.
Seebrief, *m.* pomorska putovnica, po-
Seebulle, ſ. Meerochs.
Seecadett, *m.* pomorski mladić, kadet.
Seecontract, *m.* pomorski ugovor.
Seedamm, Seedeich, *m.* morski gat.
Seedienſt, *m.* pomorska služba, služba na moru; im —e ſtehen, služiti na moru.

Seedorf, *n.* primorsko selo.
Seedorn, *m.* (*Hippophaë rhamnoides*), vukodržica.
Seedrache, *m.* (*Trachinus*), dragana, pauk; (*Pegasus*), krilaš; ſ. Seeratze.
Seedraht, *m.* (*Serpularia dichotoma*), izpredvojena gmizavica.
Seedroſſel, Seeeiche, Seeeichel, ſ. Meerdroſſel, Meereiche, Meereichel.
See-Einhorn, *n.* (*Monodon*), jednorožac.
Seeente, *f.* (*Anas fusca*), mrka patka.
Seeerbſe, *f.* (*Pisum maritimum*), primorski grašak; (*Chama trapezia*), rogljasta zĕvka.
Seeerz, ſ. Sumpferz.
Seeeuter, *n.* (*Alcyonium cranium*), morsko vime.
Seefächer, *m.* (*Phaëton aethereus*), zrakoplovka.
Seefadenwurm, *m.* (*Gordius marinus*), morska žičica.
Seefahne, *f.* (*Bulla Physis*), nadut puljak.
Seefahrend, *adj.* pomorski.
Seefahrer, *m.* pomorac.
Seefahrt, *f.* pomorska vožnja; pomorski put; (Seeſchiffahrt), pomorsko brodarstvo.
Seefalten, *pl.* (*Potamogeton*), mrĕstnjak.
Seefaſan, *f.* ſ. Löffelente.
Seefeder, *f.* (*Pennatula*), perulja.
Seefeige, *f.* (*Alcyonium ficus*), morska smokva.
Seefenchel, ſ. Meerfenchel.
Seefeſt, *adj.* tvrd od mora.
Seefichte, *f.* (*Gorgonia pinnata*), perasti koralj.
Seefiſch, *m.* morska, jezerska riba.
Seefiſcher, *m.* morski ribar.
Seefiſcherei, *f.* morsko ribarstvo.
Seefiſchhändler, *m.* trgovac morskih ribah.
Seeflachs, *m.* (*Linum maritimum*), primorski lan.
Seefloſche, ſ. Meerfloſche.
Seefledermaus, *f.* (*Lophius Vespertilio*), netopirac.
Seefloh, *m.* (*Gammarus pulex*), vodena buha, rakušac.
Seeflunder, *m.* (*Colymbus Immer*), veliki ronac.
Seeforelle, *f.* (*Salmo Trutta*), zlatovka.
Seefracht, *f.* pomorski tovar, teret; ſ. Seefrachtlohn.
Seefrachtbrief, *m.* pomorsko-vozni list.
Seefrachtgeſchäft, *n.* pomorska vozarija.
Seefrachtlohn, *m.* pomorska vozarina.
Seefrachtvertrag, *m.* pomorsko-vozni ugovor.
Seefräulein, *n.* vila-jezerkinja.
Seefroſch; Seegall, ſ. Meerfroſch; Kibitz.
Seegallerte, *f.* (*Holothuria denudata*), nagi brizgavac; (*Alcyonium gelatinosum*), morska hladetina.
Seegans, *f.* ſ. Seewolf.
Seegarnelle, Seegeiß, *f.* kozlić.
Seegat, *n.* morska jaža.
Seegebirge, *n.* podmorske gore.
Seegebrauch, ſ. Seebrauch.
Seegefecht, *n.* pomorski boj.
Seegegend, *f.* primorje.
Seegericht, *n.* pomorski sud.
Seegerichtsbarkeit, *f.* pomorska sudbenost.
Seegeruch, *m.* morski vonj; es hat einen —, zaudara po moru.
Seegeſchöpf, *n.* morski stvor.
Seegeſetz, *n.* pomorski zakon.
Seegeſetzbuch, *n.* pomorski zakonik.
Seegeſicht, *n.* morsko prividjanje; ſ. Fata Morgana.
Seegeſpenſt, *n.* (*Holothuria Phantopus*), morska sablast.
Seegewächs, *n.* morska bilina; —e, *pl.* morsko bilje.
Seeglocke, *f.* (*Balanus tintinabulum*), morsko zvonce.
Seegras, *n.* ſ. Meergras; Waſſerriemen.
Seegrün; Seegrund; Seegründel, ſ. Meergrün; Meeresgrund.
Seegurke, *f.* ſ. Spritzwurm.
Seehafen, *m.* morska luka.
Seehafer, *m.* (*Zizania*), ovsina.
Seehahn, ſ. Meerhahn.
Seehalde, *f.* (*Zanichellia palustris*), žabokrečina; ſ. Seefalten.
Seehalm, *m.* ſ. Pfeilſchnecke.
Seehandel, *m.* pomorska trgovina.
Seehandlungsgeſellſchaft, *f.* pomorsko trgovačko družtvo.
Seehandſchuh, *m.* (*Spongia tubulosa*), cĕvčasta spužva.
Seehaſe, ſ. Meerhaſe.
Seehecht, *m.* (*Gadus Merlucius*), tovar, oslić, merluc.
Seeheer, *n.* pomorska vojska.
Seeheher, *m.* ſ. Schwimmkrähe.
Seeheide, *f.* Seeheidenkraut, *n.* (*Gorgonia plasomus*), vresulja.
Seehelb, *m.* junak na moru.
Seeherrſchend, *adj.* morem vladajući.
Seeherrſchaft, *f.* vlada na moru; pomorska vlada.
Seeheu, *n.* (*Antipathes foeniculacea*), morsko sĕno.
Seeheuſchrecke, *f.* (*Cancer Homarus*), morski rakušac.
Seehonigkuchen, *m.* (*Madrepora favosa*), morski sat.
Seehorn; Seehuhn, ſ. Meerhorn; Meerhuhn.
Seehund, *m.* (*Phoca barbata*), bradati tulanj; ſ. Seekalb.
Seehundsfell, *n.* tulanjeva koža.
Seehundsfleiſch, *n.* tulanjevina.
Seeigel, *m.* (*Echinus*), ježinac; morski ježinac.
Seeigelſtein, *m.* ježinjak.
Seejunker, ſ. Seecadett.
Seekalb, *n.* (*Phoca vitullina*), tulanj.
Seekamm, *m.* (*Gorgonia pectinata*), češljasti koralj.
Seekanne, *f.* (*Menyanthes nymphoides*), lokvanjasti trolist.
Seekarauſche, *f.* (*Labrus rupestris*), hridni labrnjak.
Seekarpfen, *m.* jezerski šaran.
Seekarte, *f.* morovid, morska mapa.
Seekaſtanie, *f.* (*Echinus grat.*), kostanjasti ježinac.

Seekatze, *f.* (*Sepia*), krakatnica; (*Phoca ursina*), morski mačak.
Seekätzchen, *n.* ſ. Seeſtier.
Seekennung, *f.* moroznanstvo; (Merkmale der See), morsko obilježje.
Seekirſche, *f.* planika.
Seekiſſen, *n.* ražino jaje.
Seeklippe, *f.* morski greben.
Seeknopf, *m.* (*Echinus sphaer.*), loptičasti ježinac.
Seeknoten, *m.* (*Echinus lig.*), uzlasti ježinac, čvorak.
Seekôcher, *m.* (*Alcyonella*), kukmica.
Seekohl, ſ. Meerkohl.
Seekompaß, *m.* sěvernica, busula.
Seekork, *m.* (*Alcyonium*), gljivuša.
Seekorkbaum, *m.* (*Alcyonium arboreum*), drvolika gljivuša.
Seekrabbe, *f.* morska rakovica.
Seekrähe, *f.* vodena vrana.
Seekrank, *adj.* — ſein, bolovati od mora; (v. Matroſen), er iſt —, teži na more.
Seekrankheit, *f.* morska bolest; er iſt der — unterworfen, more mu škodi.
Seekrapp, *m.* ſ. Salzkraut.
Seekrebs, *m.* morski rak; ſ. Hummer.
Seekreuzdorn, ſ. Seedorn.
Seekrieg, *m.* rat na moru, pomorski rat; einen — führen, ratovati na moru.
Seekriegskunſt, *f.* nauka o pomorskom ratovanju.
Seekrone, *f.* (*Echinus Diadema*), krunasti ježinac.
Seekröpfer, *m* ſ. Meerflaſche.
Seekröte, *f.* ſ. Seeteufel.
Seekuchen, *m.* (*Echinus placenta*), morska pogača.
Seekuckuck, *m.* (*Trigla Cuculus*), morska kukavica; (*Ostracion quadricornis*), četrzubi crepovac.
Seekugel, *f.* (*Echinus globosus*), morska lopta; ſ. Seepflaume.
Seekuh, *f.* (*Halicore Dugong*), moranj, morska krava; (*Manatus*), kupusnjak.
Seekunde, *f.* moroznanstvo.
Seekunſt, *f.* pomorsko brodarstvo.
Seeküſte, *f.* morski kraj, žalo, igalo; (Küſtenland), primorje.
Seeküſtenwache, *f.* primorska straža.
Seelamt, ſ. Seelenamt.
Seelaterne, *f.* brodska světiljka.
Seelauben, *m.* (*Clupea Alosa*), laska, kobla, ćepa.
Seelaus, *f.* (*Oniscus asellus*), morska buha.
Seele, *f.* duša; es ſchmerzt mir in d. —, boli me duša; das geht mir durch die —, to mi probija srce; bei meiner —! na moju dušu! Einem etwas an d — binden, upréti komu što u dušu; das ſprichſt du in meiner —, kao da si te réči iz moga srca vadio; er iſt eine gute —, poštena je duša; es iſt keine — zu Hauſe, nigdě nikog neima u kući; es weiß keine — etwas davon, nitko živ za to nezna; eine feile —, prodanik; er iſt die — d. Geſellſchaft, on je duša družtva; (in Federn), srce; (in Fiſchen), měhurić; (an Kanonen), šupljina.
Seelenadel, *m.* plemenitost duše.
Seelenamt, *n.* zadušnice; (d. Dr.) parastos.
Seelenangſt, *f.* velika ujma; ich hatte eine große —, pola me je nestalo od straha.
Seelenarm, ſ. Geiſtarm.
Seelenarznei, *f.* lěk za dušu.
Seelenarzt, *m.* lěčnik duše.
Seelenband, *n.* duševna veza.
Seelenbund, *m.* duševni savez.
Seelenfolter, *f.* duševne muke.
Seelenforſcher, *m.* dušoslovac.
Seelenforſchung, *f.* dušoslovje.
Seelenfreund, *m.* desni i. glavni prijatelj.
Seelenfriede, *m.* mir duše.
Seelenfroh, *adj.* ich war —, vrlo mi je bilo drago.
Seelengefahr, *f.* opasnost za dušu.
Seelengenuß, *m.* duševna naslada.
Seelenglück, *n.* duševna sreća.
Seelengroß, *adj.* plemenite duše.
Seelengröße, *f.* plemenitost duše.
Seelengut, *adj.* predobar; ein —er Menſch, dobričina, čověk s Božje strane.
Seelengüte, *f.* velika dobrota.
Seelenheil, *n.* spasenje; für das —, za dušu; für das — ſorgen, služiti duši; das — verſcherzen, izgubiti dušu; auf Eines — trinken, piti komu za dušu i. za izpokoj duše.
Seelenheilkunde, *f.* duševno lěkarstvo.
Seelenhirt, *m.* duhovni pastěr.
Seelenhoheit, *f.* uzvišenost duše.
Seelenkampf, *m.* duševna borba.
Seelenkaper, (ſcherz.) ſ. Proſelytenmacher.
Seelenkraft, *f.* duševna snaga; Seelenkräfte, duševne moći.
Seelenkrank, *adj.* bolestan na duši; dušobolan; er iſt —, boluje mu duša.
Seelenkranke, *m.* dušobolnik.
Seelenkrankheit, *f.* bolest duše; dušobolja.
Seelenkummer, *m.* tuga na srcu.
Seelenkunde, *f.* dušoznanstvo; ſ. Seelenlehre.
Seelenkundige, *m.* dušoznanac.
Seelenleer, *adj.* bez čuvstva.
Seelenleere, *f.* bezčuvstvenost.
Seelenlehre, *f.* dušoslovje.
Seelenlehrer, *m.* dušoslovac.
Seelenleiden, *n.* dušobolja.
Seelenliebe, *f.* duševna ljubav.
Seelenlos, *adj.* bezdušan, bez duše.
Seelenluſt, *f.* duševna naslada, slast.
Seelenmarter, ſ. Seelenfolter.
Seelenmeſſe, *f.* zadušnice.
Seelenmord, *m.* dušogubje.
Seelenmörder, *m.* dušogubac.
Seelenmörderiſch, *adj.* dušogubni.
Seelenmüde, *adj.* snužden.
Seelennahrung, *f.* duševna hrana.

Seelennoth, *f.* golema nevolja.
Seelenopfer, *n.* žrtva za dušu.
Seelenpein, Seelenplage, Seelenqual, *f.* duševna muka, kina.
Seelenregiſter, *n.* popis dušah.
Seelenreich, *adj.* pučan.
Seelenreich, *n.* duševno carstvo; carstvo mrtvih.
Seelenruh, *f.* duševni pokoj; pokoj duše.
Seelenſchändend, *adj.* dušogrdan.
Seelenſchatz, *m.* duševno blago.
Seelenſchmerz, *m.* bo(l) duše.
Seelenſchönheit, *f.* duševna lěpota.
Seelenſchwach, *adj.* slabodušan.
Seelenſchwung, *m.* uzlet duše.
Seelenſpeiſe, *f.* duševna hrana.
Seelenſtark, *adj.* krepke duše.
Seelenſtärke, *f.* krepkoća duše.
Seelenſturm, *m.* duševna bura.
Seelentag, *m.* dušnice.
Seelentod, *m.* mrtvilo duše.
Seelentödter, *m.* dušogubac.
Seelentränker, *m.* (Rachen), smrtnjak, golica.
Seelentroſt, *m.* utěha duši.
Seelenverderbend, *adj.* dušogubni
Seelenvergnügt, *adj.* er war —, vrlo se je obradovao; (ſpr.) obradovao se je, kao da je našao bĕle pčele.
Seelenverkäufer, *m.* ljudotržica.
Seelenvermögen, *n.* duševna moć.
Seelenvertraut, *adj.* vrlo pouzdan.
Seelenvoll, *adj.* od duše.
Seelenwanderung, *f.* seoba dušah.
Seelenweckend, *adj.* dušobudan.
Seelenwecker, *m.* dušobudac.
Seelenweh, *n.* dušobolja.
Seelenweide, *f.* duševna paša, hrana.
Seelenwohl, *n.* dobro duše.
Seelenwunde, *f.* duševna rana.
Seelenzuſtand, *m.* duševno stanje.
Seelerche, *f.* (*Charadrius hiaticula*), grivnata vivka, grivnati daždevnik; (*Blennius galerita*), hoberasti sluznjak; ſ. Meerlerche.
Seelerfreuend, *adj.* dušogodni.
Seelerquickend, *adj.* dušokrepni.
Seeleuchte, ſ. Seelaterne.
Seeleute, *pl.* pomorci; mornari.
Seelevergiſtend, *adj.* dušotrovni.
Seelevkoje, *f.* (*Cheiranthus maritimus*), primorski šeboj.
Seelezerreißend, *adj.* dušu vrědjajući.
Seelicht, *n.* (*Nereis noctiluca*), světleća dlakuša.
Seelig, *adj.* imajući dušu; ſ. Selig.
Seelilie, *f.* (*Pennatula Encrinus*), morski lĕr.
Seelinſe, ſ. Meerlinſe.
Seelmeſſe, ſ. Seelenmeſſe.
Seelöwe, *m.* (*Otaria jubata*), sivuč, morski lav.
Seelſorge, *f.* duhovno pastĕrstvo, paša dušah, duhovna pastva.
Seelſorger, *m.* duhovni pastĕr.
Seeluft, *f.* morski zrak, větar.
Seelunge, *f.* ſ. Meerhaſe; Seefeige.
Seemacht, *f.* (Truppen), pomorska vojska, sila; (Staat), pomorska država, vlast.
Seemächtig, *adj.* jak na moru.
Seemakrele, *f.* (*Scomber pelagicus*), morska lokarda.
Seemann, *m.* pomorac.
Seemänniſch, *adj.* pomorski.
Seemannſchaft, *f.* mornarstvo.
Seemannskunſt, *f.* pomorstvo.
Seemannstreue, *f.* (*Eryngium marit.*), primorski kotrljan.
Seemarănefe, *f.* (*Engraulis Encrasicholus*), anćuga, inćun, grunica.
Seemaus, *f.* ražino jaje.
Seemeile, *f.* morska milja.
Seemenſch, Seemönch, ſ. Meerengel.
Seemoos, *n.* morski mah.
Seemornell, ſ. Strandpfeifer.
Seemöve, ſ. Seeſchwalbe.
Seemuſchel, *f.* morska ljuštura.
Seemütze, *f.* (*Medusa pilearis*), morski klobuk.
Seenabel; Seenatter, ſ. Meernabel; Meerſchlange.
Seenelke, *f.* (*Actinia senilis*), morski klinčić.
Seeneſſel, *f.* (*Actinia viridis*), morska kopriva.
Seenetz, *n.* (*Retepora cellulosa*), mrežulja.
Seeneunauge, *n.* (*Petromyzon marinus*), okatica, lamprida.
Seeniere, *f.* (*Alcyonium agaricus*), gljivasta zvězduša.
Seenuß, *f.* (*Chama antiquata*), orašnasta zĕvka; (*Trapa natans*), rašak, vragolić.
Seenymphe, *f.* vila-jezerkinja; morska vila.
Seeochs, *m.* ſ. Seefuh.
Seeoctant, *m.* oktant.
Seeofficier, *m.* pomorski častnik.
Seeohr, *n.* (*Haliotis tuberculata*), zlatinka, puzlatka.
Seeorfe, *f.* (*Sparus Orphus*), klenasti pagar.
Seeorgel, *f.* (*Tubipora musica*), cĕvnik (morski).
Seeotter, *f.* ſ. Meerotter; (*Syngnathus ophidion*), šilo.
Seepalme, *f.* (*Iris Asterias*), primorski sabljić.
Seepapagei, ſ. Meerpapagei.
Seepaß, *m.* pomorska putovnica.
Seepeitſche, *f.* (*Gorgonia flagellosa*), morski bić.
Seepferd, *n.* Wallroß.
Seepferdchen, *n.* (*Sygnathus brevirostris*), (morski) konj, konjić.
Seepflanze, *f.* morska bilina.
Seepflaume, *f.* (*Ulva pruniformis*), šljivasti porast.
Seepilz, *m.* (*Madrepora fungita*), gljivasta zvězduša.
Seepinſel, ſ. Meerbart.
Seeplatz, *m.* pomorsko trgovište.
Seepolyp, *m.* ſ. Meerſpinne.
Seepomeranze, *f.* morska naranča.
Seeporto, *n.* pomorska poštarina.
Seepuppe, ſ. Seeblume.

Seequitte, *f.* ſ. Seeball.
Seerabe, *m.* ſ. Waſſerrabe; (*Corvina nigra*), kavala.
Seeracke, ſ. Tauchente.
Seerappe, *m.* (*Sciaena Umbra*), smuđ.
Seerath, *m.* pomorsko vĕće.
Seeratte, Seeratze, *f.* (*Chimaera*), parco-
Seeraub, *m.* gusarina. [vina.
Seeräuber, *m.* gusar; er wurde ein —, otišao je u gusarinu.
Seeräuberei, *f.* gusa, gusarstvo; — treiben, gusariti. [vodja.
Seeräuberhauptmann, *m.* gusarski kolo-
Seeräuberiſch, *adj.* gusarski; gusarljiv.
Seeräuberſchiff, *n.* gusarski brod.
Seeräuberſtaat, *m.* gusarska država.
Seeraupe, *f.* (*Aphrodite*), pustenka; ſ. Seepferdchen.
Seerecht, *n.* pomorsko pravo.
Seerechtlich, *adj.* pomorsko-pravni.
Seerechtsſache, *f.* pomorska pra, parnica.
Seeregenpfeifer, *m.* (*Charadrius cantianus*), lisasti daždevnik, lisasta vivka.
Seereich, *adj.* pun jezerah.
Seereiher, ſ. Stachelkopf.
Seereiſe, *f.* pomorski put, put po moru; eine — unternehmen, putovati po moru.
Seereiſen, *n.* putovanje po moru.
Seereiſende, *m.* pomorski putnik.
Seerichter, *m.* pomorski sudac.
Seerinde, ſ. Rindenkoralle.
Seerohr; Seeroſe; Seeroß, ſ. Meerrohr; Seeblume; Wallroß
Seeſache, *f.* pomorski posao.
Seeſalz, *n.* morska so(l).
Seeſand, *m.* morski pĕsak.
Seeſandwurm, *m.* (*Lumbricus mar.*), primorska gujavica.
Seeſanitätsbehörde, *f.* primorska zdravstvena i. zdravna oblast.
Seeſchaden, *m.* pomorska šteta.
Seeſchadenberechnung, *f.* procĕnba pomorske štete.
Seeſchale, *f.* ſ. Seegras. [ſchaum.
Seeſcham, Seeſchaum, ſ. Meerſcham, Meer-
Seeſcheibe, *f.* (*Echinus orbiculatus*), koturasti ježinac.
Seeſcheide, ſ. Meerſcheide. [orač.
Seeſchere, *f.* (*Rhynchops nigra*), morski
Seeſchiff, *n.* (morski) brod.
Seeſchiffahrt, *f.* (pomorsko) brodarstvo.
Seeſchildkröte, *f.* (*Chelone*), morska željva.
Seeſchilf, *n.* (*Fucus*), haluga.
Seeſchlacht, *f.* pomorska bitka; bitka na moru; eine — liefern, pobiti se na moru. [Hammerfiſch.
Seeſchlagbaum; Seeſchlägel, ſ. Seebaum;
Seeſchlagg, *m.* (*Medusa aurita*), ušati klobuk, morska mĕsečina. [ſchlange.
Seeſchlange, *f.* morska zmija; ſ. Meer-
Seeſchlund, *m.* morsko ždrĕlo, zjalo.
Seeſchnepfe, ſ. Meerſchnepfe.
Seeſchule, *f.* pomorska učionica.
Seeſchüler, *m.* pomorski učenik.
Seeſchwalbe, *f.* (*Sterna Hirundo*), mahavka, čigra; (*Trigla Hirundo*), (morska) lastavica.
Seeſchwamm, *m.* morska spužva.
Seeſchwein, *n.* (*Squalus Centrina*), (morski) prasac.
Seeſimſe, ſ. Seebinſe.
Seeſkorpion, ſ. Meerſkorpion.
Seeſoldat, *m.* pomorski vojnik.
Seeſonne, *f.* (*Asterias caput Medusae*), kosmurasta križaljka.
Seeſpiegel, *m.* morska razina.
Seeſpinne, ſ. Meerſpinne.
Seeſpinnenſtein, *m.* paučnjak. [gljivuša.
Seeſpint, *m.* (*Alcyonium alburnum*), bĕla
Seeſprache, *f.* pomorski jezik.
Seeſtaat, *m.* pomorska država.
Seeſtachelbörs, *m.* (*Gasterosteus Spinachia*), veliki četinjak.
Seeſtadt, *f.* pomorski grad.
Seeſtädter, *m.* pomorski gradjanin.
Seeſtaude, *f.* (*Gorgonia labellum*), lepe-
Seeſtein, *m.* ulovljen jantar. [zan.
Seeſtern, *m.* (*Asterias*), križaljka, križalina, krstača.
Seeſternkraut, *n.* (*Inula crithmoides*), motrikasti oman.
Seeſtichling, ſ. Seeſtachelbörs.
Seeſtier, *m.* (*Ostracion cornutus*), rogati
Seeſtint, ſ. Meerſtint. [crepovac.
Seeſtrand, *m.* (morsko) igalo.
Seeſtrands-Dreizack, *m.* (*Triglochin maritimum*), primorski trošipan.
Seeſtrandsnelke, *f.* (*Statice*), travulja.
Seeſtrecke, *f.* donikle mora.
Seeſtrich, *m.* more.
Seeſtrick, *m.* (*Antipathes spiralis*), zasukani koralj.
Seeſtrumpf, *m.* ſ. Seenelke.
Seeſtück, *n.* morolik.
Seeſturm, *m.* bura, morska oluja, nevĕra.
Seetang, *m.* (*Fucus*), haluga.
Seetanne, *f.* (*Hippuris vulg.*), borak, [borić.
Seetaſche, ſ. Seenelke.
Seetaube, *f.* (*Colymbus gr.*), golubasti potapljač; (*Diodon reticulatus*), mrežasta ježina.
Seetaucher, *m.* (*Eudytes*), ronac, slapnik.
Seetauſendbein, *n.* (*Nereis*), dlakuša.
Seeteufel, *m.* (*Lophius piscatorius*), žaba, hudobina, djavol od mora; ſ. Meer-
Seethier, *n.* morska životinja. [teufel.
Seetonne, *f.* (*Trochus Telescopium*), duguljasta vrtaljka.
Seetraube, *f.* (*Coccoloba*), grozdovac.
Seetreffen, *n.* pomorska bitka, bitka na moru.
Seetrichter, *m.* (*Madrepora infundibuliformis*), lĕvčasti koralj.
Seetrift, *f.* ſ. Seewurf. [ako uško.
Seetrompete, *f.* (*Serpula polyth.*), mor-
Seetruppen, *pl.* pomorska vojska.

Seetrusche, *f.* (*Gadus mediterraneus*), sredozemna treska.
Seetulpe, ſ. Meertulpe.
Seeuhr, *f.* pomorska ura.
Seeunfall, ſ. Seeſchaden.
Seeungeheuer, *n.* morska neman, grdobština, nakaza.
Seeverſicherung, *f.* pomorsko osèguranje.
Seevielfuß, *m.* (*Nereis mollis*), mekana
Seevogel, *m.* pomorska ptica. [dlakuša.
Seevolk, *n.* primorski narod. [stènica.
Seewanze, *f.* (*Oniscus psora*), morska
Seewarte, *f.* ſ. Leuchtthurm.
Seewärts, *adv.* moru. [voda.
Seewaſſer, *n.* more, bočatica, morska
Seewechſel, ſ. Bodmereibrief.
Seewegerich, ſ. Meerwegetritt.
Seeweibchen, *n.* (*Manatus*), kupusnjak.
Seewermuth, *m.* (*Artemisia maritima*), primorski polen.
Seeweſen, *n.* pomorstvo.
Seewind, *m.* morski vètar.
Seewindblume, ſ. Meerneſſel.
Seewolf, *m.* (*Squalus Carcharias*), morski kučak, pas.
Seewort, *n.* pomorska rèč.
Seewurf, *m.* morska izmetina.
Seewurm, *m.* (*Teredo*), šašanj.
Seezeughaus, ſ. Seearſenal.
Seezypreſſe, *f.* (*Anthipathes Cupressus*), morski čempris.
Seezoll, *m.* pomorska carina.
Seezottenkopf, ſ. Meduſenſtern.
Seezug, *m.* pomorska vojna.
Seezunge, *f.* morska jeza.
Segel, *n.* jedro (jadro); die — aufſpannen, otvoriti, razapeti jedra; die — aufhiſſen, isati, podići jedra; unter — gehen, odjedriti, zajedriti; mit vollen —n fahren, jedriti na sva jedra; auf etwas — machen, pojedriti za čim; die — einziehen, zatvoriti, sviti jedra; die — ſtreichen, spustiti jedra, (*fig.*) predati se, pokunjiti se; eine Flotte von hundert —n, stotina brodovah; das volle —, (*Strombus Can.*), kanarski krilac.
Segelbar, *adj.* plovni, plovak.
Segelbaum, *m.* jedrinjak.
Segeler, ſ. Segler.
Segelfahrt, *f.* jedritba.
Segelfahrzeug, *n.* ladja s jedri, jedrenjača.
Segelfalter, *m.* (*Papilio Podalirius*), jedarce.
Segelfertig, *adj.* na jedru; ſich — machen, metnuti i. staviti se na jedro; spremiti se na put.
Segelfrei, *adj.* bez jedarah.
Segelgarn, *n.* predja za jedra.
Segelgewand, ſ. Segeltuch.
Segelgießer, *m.* polévač jedarah.
Segelfahn, *m.* čun s jedri
Segelklar, ſ. Segelfertig.
Segelkoje, *f.* jedrenište.
Segelkundig, *adj.* vèšt brodarstvu.
Segelkunſt, *f.* brodarstvo.
Segelleinwand, *f.* ſ. Segeltuch.
Segellos, *adj.* bez jedarah.
Segelmacher, *m.* jedrar.
Segelmacherei, *f.* jedrarnica.
Segelmeiſter, *m.* nad-jedrar.
Segeln, *v. n.* jedriti; ploviti; gegen den Wind —, jedriti na vètar; er ſegelt vor dem Winde, ima vètar u krmu, puše mu u krmu; auf den Grund —, nasukati se; —, *v. a.* ein Schiff in den Grund —, nasaditi, nasukati brod.
Segelnachen, ſ. Segelkahn.
Segelordnung, *f.* plovitbeni red. [nica.
Segelqualle, *f.* (*Velella spirans*), jedre-
Segelring, *m.* kolobar od jedra.
Segelſchiff, *n.* jedrenjača, brod na jedra.
Segelſchnecke, *f.* ſ. Segler.
Segelſeil, *n.* uže za jedro.
Segelſpinne, ſ. Kreuzſpinne.
Segelſpriet, *n.* Segelſtange, *f.* križak, okrižica, ragno.
Segeltuch, *n.* jedrenina. [jedrenine.
Segeltuchhoſen, *pl.* hlače (čakšire) od
Segelvoll, *adj.* pun jedarah.
Segelwerk, *n.* jedra.
Segelwind, *m.* jedrenjak.
Segelzubehör, *n.* jedra.
Segelzunge, *f.* jeza od jedra.
Segen, *m.* blagoslov; (Gebet), molitva; den — ſprechen, moliti se; Einem ſeinen — geben, blagosloviti koga; ich will dir meinen — geben, blagoslov ću na tebi ostaviti; mein — begleite dich überall, blagoslov ti od mene; Gott gebe ihnen ſeinen — dazu, Bog da blagoslovi; bilo im Bože, u dobar čas; Gottes —, blagoslov Božji; beriċet*; (Geſchenk), blagodat; (ſpr.) an Gottes — iſt Alles gelegen, blago tomu, komu Bog pomaže; dabei iſt kein —, u tom poslu neima sreće; Kinder ſind ein — Gottes, déca su dar Božji; (Reichthum), bogatstvo.
Segenlos, *adj.* bez blagoslova. [tan.
Segen(s)reich, *adj.* blagodatan, blagode-
Segensernte, *f.* obilata lètina.
Segensformel, *f.* blagoslovlje.
Segensfülle, *f.* izobilje.
Segenshand, *f.* blagosloveća ruka.
Segenskraft, *f.* blagoslovnost.
Segensland, *n.* blagoslovljena zemlja.
Segenſpender, *m.* blagodatnik.
Segenſprecher, *m.* blagoslovilac.
Segensſpruch, *m.* blagoslov.
Segensquelle, *f.* blagodatan izvor.
Segenswort, *n.* blagoslovna rèč.
Segenswunſch, *m.* želja blagoslova.
Segenvoll, *adj.* blagodatan.
Segenwolke, *f.* blagodatan oblak.
Segge, *f.* ſ. Riedgras.

Digitized by Google

Segler, *m.* ein guter —, povozita ladja; (*Argonauta*), mrkač.
Segment, *n.* oséčak.
Segnen, *v. a.* blagosloviti, blagosivljati; das Fieber —, groznicu pregovarati; ſich freuzigen und —, krstiti se; (ſpr.) ich muß mich freuzigen und —, ja se čudim i kamenim; wer das Kreuz hat, ſegnet ſich, tko rukama med měša, prsto liže; er hat ſich gut geſegnet, zakovao je pataricu; er iſt geſegnet, nakitio se je bez cvéća; das Zeitliche —, prestaviti se s ovoga světa; Gott ſegne ſeine Hand, ruka mu se posvetila; ručica mu cvéćem cvala; Gott ſegne ſein Bemühen, Bog dao sreće; bilo mu, Bože, u dobri čas; eine geſegnete Ernte, obilata lětina; rodilo je kao guba; das hatte einen geſegneten Erfolg, to je urodilo; mit Kindern geſegnet ſein, imati mnogo děce; geſegnetes Leibes ſein, trudna biti; der Geſegnete des Herrn, Božji milostnik.
Segner, *m.* pregovaralac.
Segnung, *f.* blagodat; (das Segnen), blagosivljanje, blagoslov.
Segregation, *f.* oddělba, odlučba.
Sehbar, *adj.* vidioni.
Sehe, *f.* vid; (Auge), oko; (Augenſtern), zěnica.
Seh(e)axe, *f.* vidna osovina.
Seh(e)glas, *n.* očnica.
Seh(e)hügel, *m.* (*anat.*) brdašce.
Seh(e)kraft, *f.* vid.
Seh(e)kreis, *m.* obzor.
Seh(e)kunſt, ſ. Optik uſw.
Sehelinſe, ſ. Kryſtallinſe.
Seh(e)loch, *n.* rupa za vidni živac; ſ. Pupille.
Seh(e)mittel, *n.* gledalo; lěk za vid.
Sehen, *v. n.* gledati; ähnlich —, nalikovati; das ſieht ihm ähnlich, to je prema njemu; die Fenſter — nach dem Garten, prozori su prama vrtu (bašči); das Land ſieht gegen Morgen, zemlja leži pram iztoku; mit —den Augen blind ſein, gledati, a neviděti; —d machen, otvoriti (komu) oči; wieder —d werden, opet progledati; er iſt nirgends zu —, neima ga nigdě; nach der Uhr —, pogledati, koje je doba; pogledati, koliko ima; durch die Brille —, gledati, viděti na naočali; (*fig.*) durch die Finger —, kroz prste gledati; odbiti (komu što) na daru; Einen über die Achſel —, ſ. Achſel; auf etwas —, paziti, gledati na što; Aller Augen ſahen auf ihn, svi su ga gledali; Einem auf die Finger —, gledati komu u ruke; Einem gerade in die Augen —, gledati komu u oči; man kann Keinem ins Herz —, nitko nevidi šta je komu u srcu; Einem in die Karte —, pohvatati komu krajeve; nach dem Eſſen —, pogledati u kuhinju; nach etwas —, gledati što, nastojati oko čega; ich ſah ihn kommen, vidio sam, gdě dolazi; eine Sache — laſſen, pokazivati što; ſich — laſſen, pokazati se; laß mich einmal —, deder da vidim; er darf ſich vor ihm nicht — laſſen, nesmě pred njega izaći; er läßt ſich nicht —, neide iz kuće; nedolazi (k nam); ſieh! eto! gle! ſehet und ſtaunet, da vidite, pak da se divite! wir ſehen uns öfters in d. Kirche, vidjamo se u crkvi; ich möchte die Sache gern beendigt —, drago bi mi bilo, da se stvar dovrši; er iſt bei mir nicht gern geſehen, nenavidim ga; er iſt dort gern geſehen, navide ga; in voraus —, predviděti; in die Zukunft —, gledati u budućnost; in der Zukunft —, viděti budućnost; ich ſehe aus deinem Briefe, iz tvoga sam pisma razabrao; man ſieht an ſeiner Kleidung, vidi mu se na odéći; ich will —, was in der Sache zu thun iſt, pokušat ću, nebih-li šta opravio; er mag ſelbſt —, wie er zurecht kommt, neka sam gleda, kako će na kraj izaći; ich ſehe dabei nicht auf das Geld, nemarim u tom za novce; er ſieht nur auf ſeinen Nutzen, samo svoju korist traži; ſich ſatt —, nagledati se; man kann ſich daran nicht ſatt —, nemože ga se čověk od mila da nagleda; (ſpr.) was das Auge nicht ſieht, beſchwert das Herz nicht, šta oko nevidi, srce nezaželi; čega nije na očijuh, nije ga ni na srcu.
Seh(e)nerve, *m.* vidni živac, živac od oka.
Seh(e)nervenloch, *n.* rupa za vidni živac.
Sehenswerth, Sehenswürdig, *adj.* vrědan da se vidi, gleda; znamenit.
Sehenswürdigkeit, *f.* znamenitost.
Sehepunkt, *m.* gledište.
Seher, *m.* vidac, vidnik; vrač; prorok; —in, *f.* proročica.
Seherblick, *m.* pogled u budućnost; mit —, poput proroka.
Sehergeiſt, *m.* proročanski duh.
Seherohr, *n.* očalin, durbin*.
Seheſtrahl, *m.* vidna zraka.
Seheweite, *f.* dogled.
Sehewerkzeug, ſ. Sehorgan.
Sehewinkel, *m.* vidni kut.
Seheziel, *n.* zagled.
Sehglas, Sehkraft, ſ. Seheglas, Sehekraft.
Sehmiſch, ſ. Sämiſch.
Sehnader, *f.* suha žila.
Sehne, *f.* tetiva, suha žila; (am Bogen), tetiva; (*geom.*) tetiva.
Sehnen, ſich, *v. r.* čeznuti, ginuti za čim; ſich nach der Heimat —, težiti na zavičaj; er ſehnt ſich nach ihr, srce mu puca za njom; ich ſehne mich nach d. Tageslichte, poželio sam běla světa;

darnach ſehne ich mich nicht, toga nisam željan i. požélio.
Sehnen, *n.* čeznuće, ginuće, teženje; (wornach man ſich ſehnt), teževina.
Sehnenhaut, *f.* (*aponeurosis*), tetivnica.
Sehnenhüpfen, *n.* igranje, trepćenje mišicah.
Sehnenmaßſtab, *m.* tetivna oměra.
Sehnenſchmiere, *f.* tetivnica.
Sehnenſchnur, *f.* (*chorda transv. cubiti*), lakatna prěčnica.
Sehnenſtreif, *m.* (*lig. proc. xyph.*), veza [mačića.
Sehnerv, *m.* vidni živac.
Sehnicht, *adj.* tetivast.
Sehnig, *adj.* žilav; (*fig.*) čio.
Sehnlich, *adj.* željan; goruć, vatren; — erwarten, željno izgledati, težko čekati; er erwartete ihn —, (spr.) pobělište mu oči gledajuć, das iſt mein —ſter Wunſch, to mi je živa želja.
Sehnſucht, *f.* čežnja, žudnja; želja; čeznuće; das hat meine — geſtillt, s toga me je želja minula.
Sehnſüchtig, Sehnſuchtsvoll, *adj.* vrlo željan; ſ. Sehnlich; — nach Jemand blicken, čeznuti očima za kim.
Sehnſuchtsthräne, *f.* suza od čeznuća; —n vergießen, plakati od čežnje.
Sehorgan, *n.* gledalo.
Sehpunkt, *m.* gledište.
Sehr, *adv.* veoma, vrlo, jako, vele; odveć; er hat ihn — beleidigt, ujio ga je za bubreg; — groß, golem; — große Reichthümer, silno blago; — ſchön, prekrasan; nicht gar —, slabo; wie — du dich auch wiederſetzeſt, upirao se koliko ti drago.
Sehrohr, Sehſtrahl uſw. ſ. Seherohr.
Sehvermögen, *n.* vid.
Sehwerkzeug, *n.* gledalo.
Sehwinkel, Sehziel, ſ. Sehewinkel uſw.
Seichameiſe, *f.* (*Formica rufa*), ridji mrav.
Seichblume, *f.* ſ. Löwenzahn.
Seiche, *f.* (*mont.*) jaža; (gem.) ſ. Harn.
Seichen, *v. n.* mokriti, virdati; die Kuh kann nicht —, stala je kravi voda.
Seichern, *v. n.* er ſeichert, navalilo mu, da mokri.
Seichfliege, ſ. Kothfliege.
Seicht, *adj.* (v. Gebirge), onizak; (v. Waſſer), plitak; — pflügen, plitko orati; (*fig.*) plitak, slab; ein —er Kopf, ſ. Seichtling.
Seichte, *f.* plitčina.
Seichten, *v. n.* plitčiti.
Seichtgelehrt, *adj.* nedoučen.
Seichtheit, Seichtigkeit, *f.* plitkoća.
Seichtling, *m.* nedouk, nadriknjiga.
Seichtopf, ſ. Nachttopf.
Seichwund, *adj.* molušav.
Seide, *f.* svila; (spr.) er ſpinnt dabei feine —, neće omastiti brkovah kod toga posla; ſ. Flachsſeide.
Seidel, *n.* měrica, litra, sajtlik.
Seidelbaſt, *m.* (*Daphne Mezereum*), maslinica, likovac.
Seidelflaſche, *f.* litrenjača.
Seideln, *v. a.* sapeti, sputiti (konja).
Seideln, *pl.* (*Thymeleae*), likovci.
Seiden, *adj.* svilen, svilan, od svile; eine —e Haut, mekana koža kao svila.
Seidenaffe, *m.* (*Hapale Jacchus*), svilaš.
Seidenarbeit, *f.* svilarina.
Seidenarbeiter, *m.* svilar; —in, *f.* svilarica.
Seidenartig, *adj.* svilenkast, svilast.
Seidenband, *n.* svilena vezanka (pantljika).
Seidenbandmacher, *m.* vezankar.
Seidenbau, *m.* svilarstvo; bubarstvo.
Seidenbaumwolle, *f.* (*Bombax pentandrum*), pamučnjak; ſ Seidenwolle.
Seidenbereiter, *m.* svilanar.
Seidenbinſe, ſ. Wollgras.
Seidenblume, *f.* svilen cvětak.
Seidenbracher, *m.* (*Numenius holosericeus*), svilasti škurak.
Seidencultur, *f.* svilarstvo, bubarstvo.
Seidendamaſt, *m.* svilena kamka, svilen damast.
Seidendreher, ſ. Seidenzwirner.
Seidenei, *n.* svileno jajce; (Cocon), kožurak, zapredak, predivka, čahura.
Seidenernte, *f.* napred svile.
Seidenerz, *n.* malahit.
Seidenfabrik, *f.* svilara.
Seidenfabrikant, *m.* svilar.
Seidenfaden, *m.* svilica, konac svile.
Seidenfalter, *m.* (*Phalaena Bombyx*), svilac.
Seidenfärber, *m.* mastilac (bojadžija) svile.
Seidenfärberei, *f.* mastionica svile.
Seidenflocke, *f.* svilena pahuljica.
Seidenflockig, *adj.* svilast.
Seidenfrucht, ſ. Seidenpflanze.
Seidengewand, *n.* svileno ruho, svilenik.
Seidengewirk, *n.* svilena tkanina.
Seidenglanz, *m.* svilena světlost; svilenost.
Seidengras, *n.* (*Yucca filamentosa*), svilasta juka.
Seidenhaar, *n.* svilasta kosa; ſ. Seidenfaden.
Seidenhaarig, *adj.* svilokos.
Seidenhähnchen, *n.* (*Chrysomela sericea*), svilasta zlatica.
Seidenhahnenfuß, *m.* (*Ranunculus lanuginosus*), svilasti žabnjak.
Seidenhandel, *m.* trgovina svilom.
Seidenhändler, *m.* trgovac svilom; svilotržac.
Seidenhandlung, *f.* svilarnica.
Seidenhaſe, *m.* svileni kunac.
Seidenhaſenhaar, *n.* dlaka od svilenoga kunca.
Seidenhaspel, *m.* svilarsko motovioce.
Seidenhäuschen, *n.* ſ. Cocon.
Seidenhund, *m.* svilko.
Seidenhut, *m.* svilen klobuk (šešir).
Seidenjaspis, *m.* svilasta jašma.
Seidenkaninchen, *n.* ſ. Seidenhaſe.
Seidenkante, *f.* svilena čipka.
Seidenkleid, *n.* svilena haljina.

Seidenknäuel, *m.* klubko svile.
Seidenkoralline, *f.* (*Sertularia sericea*),
Seidenkraut, *n.* ſ. Flachsſeide. [sviluša.
Seidenlocke, *f.* svilen uvojak.
Seidenmanufaktur, *f.* svilara; svilarsko rukotvorstvo. [lasti mah.
Seidenmoos, *n.* (*Hypnum sericeum*), svi-
Seidenmotte, *f.* ſ. Seidenfalter.
Seidenmühle, *f.* svilarsko prepredalo.
Seidenmuſchel, ſ. Schinkenmuſchel.
Seidenpapier, *n.* svilen papir, svilena hartija. [svionica.
Seidenpflanze, *f.* (*Asclepias syriaca*),
Seidenquaſte, *f.* svilena kita.
Seidenraupe, *f.* ſ. Seidenwurm. [pletuša.
Seidenrebe, *f.* (*Periploca graeca*), grčka
Seidenreeder, *m.* ſ. Seidenmühle.
Seidenreich, *adj.* svilat. [baršun.
Seidenſammt, *m.* svilena kadifa, svilen
Seidenſchaf, *n.* svilorunka.
Seidenſchmetterling, ſ. Seidenfalter.
Seidenſchnur, *f.* svilena vrvca (vrpca).
Seidenſchwanz, *m.* (*Ampelis Garrula*), kugara, pegam.
Seidenſpinner, *m.* svilanar; —in, *f.* svilanarka; (v. Schafen), svilorunka; ſ. Seidenwurm.
Seidenſpinnerei, *f.* svilana.
Seidenſpitze, ſ. Seidenfaute. [vitlić.
Seidenſpule, *f.* cěvka za svilu; svilen
Seidenſtaude; Seidenſtein, ſ. Seidenpflanze; Bergflachs.
Seidenſticker, *m.* vezilac svile; —in, *f.* vezilja svile; ſie iſt eine —in, svilom veže.
Seidenſtickerei, *f.* svilen vez i. vezak.
Seidenſtoff, *m.* svilenica.
Seidenſtuhl, *m.* svilarski stan. [rama*.
Seidentuch, *n.* svilen rubac, svilena ma-
Seidenwaare, *f.* svilenina, svilena roba.
Seidenwatte, *f.* svilena vata.
Seidenweber, *m.* svilar.
Seidenweberei, *f.* svilara.
Seidenweberſtuhl, ſ. Seidenſtuhl.
Seidenwerk, *n.* svilenina.
Seidenwickler, *m.* motač svile; —in, *f.* motačica svile; (Seidenwickelmaſchine), svilomot, svilarsko motovioce.
Seidenwinde, *f.* svilarsko motovilo.
Seidenwinder, ſ. Seidenwickler.
Seidenwolle, *f.* vuna od pamučnjaka.
Seidenwollenbaum, ſ. Seidenbaum.
Seidenwollig, *adj.* svilorun. [svilac.
Seidenwurm, *m.* svilena buba; bubica;
Seidenzeug, *m.* svilenica, svilenina.
Seidenzucht, *f.* svilarstvo; bubarstvo.
Seidenzüchter, *m.* svilar; bubar.
Seidenzwirn, *m.* svilen konac, ibrišim*.
Seidenzwirner, *m.* prepredač svile; —in, *f.* prepredalja svile.
Seider, ſ. Jäſe.
Seideweich, *adj.* mekan kao svila.
Seife, *f.* sapun*, milo; (*mont.*) perilo.
Seifen, *v. a.* sapuniti; nasapuniti; sapunati; Gold —, zlato izpirati.
Seifenaloe, *f.* (*Aloë saponaria*), sapunasta aloja.
Seifenarbeit, *f.* izpiranje.
Seifenarbeiter, *m.* izpirač.
Seifenartig, *adj.* sapunast.
Seifenaſche, *f.* pepeo za sapun.
Seifenbach, *m.* potok s perilom.
Seifenbalſam, *m.* sapunova mast, sapunov balsam.
Seifenbaum, *m.* (*Sapindus*), sapunovac.
Seifenbildung, *f.* tvorenje, gradjenje sapuna. [(*fig.*) blistavilo.
Seifenblaſe, *f.* pulica i. puljak sapunike;
Seifenblume, *f.* (*Gypsophila fastigiata*), tankovrha sadarka.
Seif(e)ner, *m.* izpirač.
Seifenerde, *f.* ſ. Walkererde; Speckſtein.
Seifenform, *f.* kalup od sapuna.
Seifengeiſt, *m.* sapunova žesta, sapunov
Seifengelb, *n.* novci za sapun. [spirt.
Seifengold, *n.* izaprano zlato.
Seifenkäfer, *m.* (*Carabus saponarius*), sapunovac.
Seifenkeſſel, *m.* sapunovnik. [njača.
Seifenkraut, *n.* (*Saponaria offic.*), sapu-
Seifenkugel, *f.* sapunova loptica.
Seifenlauge, *f.* sapunarski lug.
Seifenleim, *m.* sapunska klija.
Seifennuß, *f.* orah od sapunovca; sapunovka.
Seifenpflaſter, *n.* sapunov obliž (melem).
Seifenſalbe, *f.* sapunova pomast.
Seifenſäure, *f.* sapunova kiselina.
Seifenſieder, *m.* sapunar, sapundžija, milar.
Seifenſiederei, *f.* sapunarnica, sapundžijnica, ćorana; ſ. Seifenſiederhandwerk.
Seifenſiedergeſell, *m.* sapunarski dětić (kalfa). [punarija.
Seifenſiederhandwerk, *n.* sapunarstvo, sa-
Seifenſiederin, *f.* sapunarica.
Seifenſiederlauge, ſ. Seifenlauge.
Seifenſpiritus, ſ. Seifengeiſt.
Seifenſtein, *m.* milovac.
Seifenſtoff, *m.* sapunovina.
Seifenwäſche, *f.* pranje sapunom.
Seifenwaſſer, *n.* sapunica.
Seifenwerk, *n.* (*mont.*) perilo.
Seifenwurz(el), *f.* ſ. Seifenkraut.
Seifer, *m.* sapunač.
Seificht, *adj.* sapunast. [njen.
Seifig, *adj.* sapunjav, sapunat; nasapu-
Seifner, *m.* izpirač.
Seifſtein, ſ. Seifenſtein.
Seige, Seigebrühe, Seigefaß, Seigen, ſ. Seihe uſw.
Seiger, *adj.* (*mont.*) okom; okomit, omčit; —, *adv.* okomice.
Seiger, *m.* okomac; ſ. Seiher; Uhr.
Seigerabtreiber, *m.* odtapač.
Seigeranrichter, *m.* odtapničar.
Seigerarbeit, *f.* odtapanje.

Seigerblei, *n.* odtopno olovo.
Seigerdarrofen, *m.* iztapnica.
Seigerdorn, *m.* iztapak.
Seigergang, *m.* okomit rudnik.
Seigergekrätz, ſ. Seigerkrätz.
Seigergerade, *adj.* okom, okomit, omčit; —, *adv.* komice, okomice, nakomice.
Seigergerãde, *f.* okomac, komac.
Seigergewicht, ſ. Uhrgewicht.
Seigerhaken, *m.* odtapnička kuka.
Seigerherd, *m.* odtapno ognjište.
Seigerhütte, *f.* odtapnica.
Seigerhüttengezäh, *n.* odtapna sprava, odtapno orudje.
Seigerkrätz, *n.* odtapna izgarina.
Seigerlinie, *f.* okomnica; komac.
Seigern, *v. a.* odtapati, odtopiti.
Seigerofen, *m.* odtapna peć.
Seigerpfanne, *f.* odtapnjak.
Seigerrecht, *adj.* ſ. Seiger.
Seigerrichte, *f.* ſ. Seigergerãde.
Seigerriß, *m.* okomni nacrt.
Seigerroſtdorn, ſ. Seigerdorn.
Seigerſcharte, *f.* odtapna ploča.
Seigerſchlacke, *f.* odtapna troska.
Seigerſtück, *n.* odtopak.
Seigerteufe, *f.* komac.
Seigeſack, Seigeſtein, Seigetopf, Seigetuch uſw., ſ. Seihſack, Seihſtein uſw.
Seihe, *f.* cêdnja; (Seiher), cêdilo; (Trebern), mezga; (b. Bierbr.) osladak; (am Springbrunn.) gršak.
Seih(e)brühe, *f.* procêdjena juha (čorba).
Seih(e)faß, *n.* cêdnjak.
Seih(e)korb, *m.* (pivarsko) cêdilo.
Seihen, *v. a.* cêditi, procêditi.
Seihepfanne, *f.* cêdilo.
Seiher, *m.* cêdič; (Werkz.) cêdilo; ſ. Seiger.
Seih(e)ſack, *m.* grudnjača.
Seih(e)ſtein, *m.* kapnik, cêdnik.
Seih(e)ſtroh, *n.* steljka.
Seih(e)topf, *m.* lonac s cêdkom.
Seih(e)trichter, *m.* lêvak s cêdkom.
Seih(e)tuch, *n.* grudnjača.
Seih(e)wagen, *m.* tarnice.
Seih(e)zeug, *n.* cêdila.
Seil, *n.* konop, uže; — und Kloben, koloture; dem Ochſen das — über den Kopf werfen, zamaći volu uže na vrat; (ſpr.) Einem das — über den Kopf werfen, obmanuti koga; doći komu haka glave; auf einem —e tanzen, igrati na konopu; an Einem —e ziehen, jednu kuću graditi s kim; etwas zu — bringen, izvući što (iz rudnika).
Seile, ſ. Seilweide.
Seilen, *v. a.* ein Schiff —, okonopiti brod; (mit Seilen befeſtigen), svezati konopom; (ziehen), tegliti za konop; (b. Seil.) navijati, naviti; (Schiffw.)
Seiler, *m.* užar, konopar.
Seilerarbeit, *f.* užarina, užarski posao, užarsko dêlo.
Seilerbahn, *f.* konoparnica, užarnica.
Seilergeſchirr, *n.* okretač.
Seilergeſell, *m.* užarski dêtić (kalfa).
Seilergewerk, Seilerhandwerk, *n.* užarstvo, konoparstvo, užarija.
Seilermeiſter, *m.* užarski majstor, užar.
Seilerſchlitten, *m.* užarske saonice.
Seilerzeug, *n.* užarsko orudje, užarski halat*.
Seilfiſcher uſw., ſ. Angelfiſcher uſw.
Seilgewächs, *n.* ſ. Traubenſtrauch.
Seilhaken, *m.* skljućnica.
Seilkraut, *n.* ſ. Bärlapp.
Seilmacher, *m.* jedrar.
Seilmaſchine, *f.* užilo.
Seilrad, *n.* kolo na uže.
Seilſchlitten, ſ. Seilerſchlitten.
Seiltanz, *m.* Seiltanzen, *m.* igranje na konopu.
Seiltänzer, *m.* pelivan; —in, *f.* pelivanica.
Seiltänzerei, Seiltänzerkunſt, *f.* pelivanſtvo.
Seiltänzeriſch, *adj.* pelivanski.
Seiltänzerſtange, ſ. Balancirſtange.
Seilweide, *f.* (*Salix caprаea*), iva; ſ. Bandweide.
Seilwerk, *n.* konopi, užeta.
Seim, *m.* sluz; (Gerſten—), ječmena juha; (Honig—), ravak; sita.
Seime, *f.* konopac.
Seimen, *v. n.* sluziti; klasti; Graupen —, variti prekrupu; den Honig —, ocêditi med.
Seimhonig, *m.* sita, ravak.
Seimicht, *adj.* sluzast.
Seimig, *adj.* sluzav.
Sein, *pron.* svoj; er kam mit —en Kindern, došao je sa svojom dêcom; ich kam mit —en Kindern, došao sam s njegovom dêcom; —e Frau iſt krank žena mu je bolestna; jeder ſucht —en' Vortheil, svak se bije, da dobije; —e Majeſtät, njegovo veličanstvo; — eigenes Bewußtſein, njegova svêst; es hat —e Richtigkeit, tako je; er hat — Haus verkauft, prodao mu je kuću; er hat — (eigenes) Haus verkauft, prodao je svoju kuću; ſ. Seiner.
Sein, (Seyn), *v. n.* biti; bivati; ich bin glücklich, srećan sam; er war geſtern geſund, jučer je bio zdrav; ſei nicht böſe auf mich, nemoj se na me srditi; Gott ſei uns gnädig! smiluj nam se Boże! ei, das wäre! ele, ele! es iſt ſchon gut, dobro, dobro; ei, das wäre der Teufel! koga bêsa! das iſt eine andere Sache, to je druga; ſei gutes Muthes! ohrabri se, oslobodi se! des Todes —, preminuti; ich bin des Todes! pogiboh! propadoh! ich will des Todes —, wenn es nicht wahr iſt, tako me zemlja suncu neotela i. tako mi slom nepuknuo, istina je! ich bin Willens, kanim, nakan sam; es iſt nichts an der Sache, neima ništa; es

iſt nichts mit ihm anzufangen, nemože se s njim na kraj izaći; hier iſt nichts zu verdienen, ovdě neima zaslužbe; hier iſt gut ſitzen, ovdě se dobro sědi; hier iſt zu haben, ovdě se prodaje . .; ſo viel an mir iſt, koliko mogu; es iſt nichts an ihm, nevalja ništa; er iſt zu nichts, ničemu nije; ich bin ſchlecht daran, po mene je zlo; er iſt ſchlecht daran, (ſpr.) uveo je u tanke niti; das iſt nicht für mich, to nije za me; es mag darum —, neka bude; wie weit biſt du damit? dokle si dopro? es iſt ein Gott, ima Bog; ich werde bald wieder bei dir —, na skorom ću opet k tebi doći; war ich nicht, ſo war es um ihn geſchehen, da mene neima, propade; wäre dieß nicht, da toga neima; laß —, ostavi; laß das —, ostavi se, mahni se, prodji se toga; es iſt mir als hätte ich ihn ſchon geſehen, čini mi se, da sam ga već vidio; wie iſt es mit dir? kako si? dem ſei nun wie ihm wolle, bilo kako mu drago; wenn das iſt, ako to; fünf Jahre ſind's nun, ſeit er todt iſt, ima pet godinah danah, što je umro; was ſoll das —? šta će to reći? wie wäre es, wenn Sie mitgingen? nebi-li Vi s nami išli? da ſei Gott vor! nedaj Bože! es ſei denn um Diebſtahl, osim za kradju; es iſt an ihm, na njem stoji; es iſt mir nicht um Geld, nežalim novacah; bin ich nicht mehr, kad mene nebude; wer war nun glücklicher als ich? tko srećniji od mene? es war ſchon an dem, već je bilo do toga došlo; guter Hoffnung —, nadati se dobru; ſeid uns willkommen! dobro došli! er iſt ſchon auf, već je ustao; (ſpr.) was — ſoll, ſchickt ſich wohl, što mora biti, biti će; er iſt nicht zu ſättigen, nemože ga čověk zajaziti; (ſpr.) tko bi ga najio, dušu bi stekao; an wem iſt die Reihe? čija reda? wenn es — kann, ako može biti; ich bin gelegen uſw., ležah; er pflegt dort zu —, ondě biva.

Sein, *n.* bistvo, biće, bitak; — oder Nichtſein, biti ili nebiti.

Seinbrief, *m.* svědočba o domovini.

Seine, *n.* svoje; svojina; ſ. Seinige.

Seiner, *pron.* se; er nahm ſich — an, zauzeo se je za njega; man ſpottet —, rugaju mu se.

Seinerſeits, *adv.* od njegove strane; od svoje strane; — wurde angeführt, on je naveo.

Seinethalben, Seinetwegen, Seinetwillen, *adv.* radi, poradi, zaradi, sbog njega; — ſollte er kommen, imao bi doći radi sebe.

Seinige, *pron.* er achtet meinen Vater und ich den —n, on štuje mog otca, a ja njegovog; Jedem das —, svakomu svoje; er hat das — gethan, učinio je svoju dužnost; die Seinigen, njegovi; zu den —n zurückkehren, k svojim se povratiti.

Seiſſing, *f.* brvca.

Seit, *adv.* od; — ich hier bin, odkad sam ovdě; — der Zeit, od onda.

Seitab, *adv.* stranom.

Seitblicken, *v. a.* pogledivati.

Seitdem, *adv.* — er todt iſt, odkada, odkako je umro; — iſt er bei mir, od onda je kod mene.

Seite, *f.* strana; von allen —n beſehen, od svakle i. od svakuda razgledati; von allen —n zuſammenkommen, oda svuda se sastati; nach allen —n, na sve strane, na četiri strane; d. rechte —, lice; das iſt die rechte —, ovo je naprav; die linke o. verkehrte —, naličje; die äußere —, lice, povrha; (eines Buches), strana; (eines Würfels), ploha; (eines Berges), strana; (eines Schiffes), bok; etwas von ſeiner guten — betrachten, motriti čiju valjanost; ſich von einer ſchlechten — zeigen, pokazati svoje mane; (d. Menſchen) bok, boci, bočine; ein Säbel hängt an ſeiner —, o bedru mu sablja visi; Einem einen Stoß in die — geben, guriti, udariti koga u bočinu; Einem zur — gehen, ići pokraj koga; auf d. rechten, linken — gehen, desno, lěvo ići; ſich auf die — legen, porebarke leći; porebriti se; auf der — liegen, na boku, porebarke ležati; ſich auf die faule — legen, lěnjariti, plandovati; Einen von der — anſehen, popreko, navrlje koga gledati; (*mil.*) dem Feinde in die — fallen, navaliti na prijatelja iz prěka; von der —, sa strane; iz boka, iz rebra, iz prěka, iz rebarah; etwas an der — faſſen, uhvatiti što poboke i. pobočke; (ſpr.) Einem zur — gehen, biti komu u pomoć; er kommt ihm nicht von der —, svud ga prati; Einen bei — führen, uzeti koga na samo; auf die — gehen, otići na stranu; von der — zuſchauen, iz prikrajka gledati; ſich auf die — machen, ukloniti se, umaći; etwas auf die — bringen, ukloniti, jamiti što; etwas auf die — legen, spraviti što; Scherz bei —! boz šale; okrom šale! das Gewiſſen bei —! dušu u se! Einen bei — räumen, smaknuti koga; an Eines grüner — ſetzen, sěděti komu uz desno koleno; das iſt ſeine ſchwache —, to je njegova slabost; ondě je najtanji; das iſt meine empfindlichſte —, to mi je zubna bo(l); (Partei), stranka; er ſteht auf meiner —, s moje je strane; auf Eines — treten, pristati uz koga;

auf ſeine — bringen, na svoju ruku dobiti; na svoju navratiti; ich von meiner —, što se mene tiče; ja; von väterlicher, mütterlicher —, po otcu, po materi; die Einzahlung von — der Verpflichteten, platež obvezanikah; von — des Amtes eingeladen werden, pozvan biti od ureda; er wurde von — des Amtes eingeladen, ured ga je pozvao; von — des Gerichts, od suda; an — des einen oder andern Theiles, na jednoj ili na drugoj strani; der Sieg iſt auf unſerer —, mi smo nadvladali.

Seiteln, *v. n.* na hero stojati; naheriti se.

Seiten- (in Zuſ.) pokrajni, pobočni.

Seitenabriß, *m.* nacrt od boka; ſ. Profil.

Seitenabtheilung, *f.* pokrajni razdèl.

Seitenabweichung, *f.* uklon.

Seitenafter, *m.* bočni prohod, šupak.

Seitenähre, *f.* klasak.

Seitenangriff, *m.* navala s boka.

Seitenanſicht, *f.* pogled od boka, sa strane.

Seitenaſt, *m.* odvoda.

Seitenbalken, *m.* bedrinjak.

Seitenbaum, *m.* (am Wagen), birvat, copan.

Seitenbeet, *n.* pokrajna lèha (lija).

Seitenbein, *n.* podtemenica.

Seitenbeiſtoß, *m.* postranica.

Seitenbetrag, *m.* iznos stupca.

Seitenblatt, *n.* klašnja (u hama).

Seitenblättchen, *n.* (*bot.*) listak.

Seitenblick, *m.* pogled iz prèka; einen — werfen, pogledati iz prèka, izpod oka; ſ. Seitblicken.

Seitenblutader, *f.* bočna žila.

Seitenblüte, *f.* cvèt sa strane.

Seitenbrett, *n.* (am Bette), bočnica, zastavnica.

Seitenbrücke, *f.* primostak.

Seitendamm, *m.* pobočni sip.

Seitendruck, *m.* tištenje stranah, stènah.

Seitenerbe, ſ. Nebenerbe.

Seitenerhöhung, *f.* povišnja strane, boka.

Seitenflach, *adj.* spljošten.

Seitenfläche, *f.* drugotna ploha.

Seitenflügel, *m.* krilo.

Seitenfutter, *n.* postava od boka, strane.

Seitengang, *m.* pokrajna hodnica.

Seitengaſſe, *f.* pokrajna ulica.

Seitengebäude, *n.* krilo (od kuće).

Seitengebirg, *n.* pogorje.

Seitengewehr, *n.* bedrinica.

Seitengiebel, *m.* zabat sa strane.

Seitengraben, *m.* prirov.

Seitenhaar, *n.* kosa sa strane.

Seitenhammer, *m.* čónik.

Seitenhaus, *n.* pokrajna, susèdna kuća.

Seitenhieb, *m.* udar sa strane.

Seitenhöhe, *f.* nadždrelje.

Seitenhüter, *m.* čuvar strane.

Seitenkammer, *f.* (— d. Gehirns), rupa (od mozka).

Seitenkopfweh, *n.* er hat —, boli ga glava s jedne strane.

Seitenkraft, *f.* pobočna sila.

Seitenkreuzbeinſchlagader, *f.* (*arteria sacra lateralis*), pokrajna odihavica i. kucavica šuplje kosti.

Seitenlade, *f.* prekletčić.

Seitenlähmung, *f.* uzma pole tèla.

Seitenlang, *adj.* od više stranah.

Seitenlicht, *n.* svètlo sa strane.

Seitenlinie, *f.* pokrajnica, ogranak; (v. Verwandt.) pobočna i. pokrajna loza.

Seitenmahl, *n.* bočna rana.

Seitenmauer, *f.* pokrajni zid.

Seitennaſenſchlagader, *f.* pokrajna nosna kucavica.

Seitenoberfläche, *f.* postranost.

Seitenöffnung, *f.* rupa, vrata sa strane.

Seitenrand, *m.* pokrajac.

Seitenſchiene, *f.* oplata.

Seitenſchmerz, *m.* bokobolja; ſ. Seitenſtechen.

Seitenſchoß, *m.* zaperak, priperak.

Seitenſchritt, *m.* odstup.

Seitenſchwelle, *f.* stranica.

Seitenſchwimmer, *pl.* (*Pleuronectes*), pločnjaci.

Seitenſprung, *m.* skok na stranu; einen — machen, skočiti na stranu.

Seitenſtändig, *adj.* pokrajni.

Seitenſtechen, *n.* protiska, protisli, protisci, tišnja, bodac, provor, sandžije, punta; ich habe —, protiskuje me, protisnulo me je, provrelo me je; steže me probadi.

Seitenſtich, *m.* probad, pošav.

Seitenſtoß, *m.* udar pod bok; einen — verſetzen, grunuti, udariti (koga) u boćinu.

Seitenſtraße, *f.* pokrajna ulica.

Seitenſtreifen, *m.* pokrajna pruga, pruja.

Seitenſtrich, *m.* pocrtak.

Seitenſtrick, *m.* pokrajni konopac.

Seitenſtück, *n.* (*fig.*) gatka.

Seitenſumme, *f.* svota i. iznos strane.

Seitentaſche, *f.* pobočni džep.

Seitenthal, *n.* podolica, pokrajna dolina.

Seitentheil, *m.* bok.

Seitenthor, *n.* Seitenthür, *f.* vrata sa strane.

Seitentiſch, *m.* pokrajni sto(l).

Seitentract, *m.* krilo.

Seitenvermächtniß, *n.* ſ. Legat, *n.*

Seitenverwandte, *f.* surodica, pobočni rodjak.

Seitenverwandtſchaft, *f.* surodstvo; (*coll.*) surodbina, pobočna rodbina.

Seitenwand, *f.* strana; stèna, duvar*; (ein. Schiff.) bokonj.

Seitenweg, *m.* stranputica; auf —en, stranputicè; auf —en gehen, stranputičiti, rebriti.

Seitenweh, *n.* bokobolja.

Seitenwerk, *n.* podbočina; mit —en verſehen, podbočiti.

Seitenwind, *m.* vètar sa strane.

Seitenwunde, *f.* rana u boku.

Seitenzahl, *f.* broj strane (stranah); mit —en verſehen, obrojiti strane.

Seitenzahn, *m.* postrani zub, palac.

Seitenzahnrad, *n.* postrani zubnjak.

Seitenzimmer, *n.* pokrajna soba.
Seitenzungenbein, *n.* ogranak vratne kosti.
Seitbalb, *adv.* strani, na stranu.
Seither, *adv.* od onda.
Seitherig, *adj.* odondašnji; ſein —es Benehmen, njegovo vladanje od onda.
Seitlich, *adj.* postran.
Seitling, *m.* morska buha.
Seitwärts, *adv.* — gehen, otići na stranu; — ſtehen, stajati u prikrajku, na strani.
Seitweges, *adv.* s puta; zaklonito.
Sekiren, ſ. Necken.
Sekret, Sekt, Sekular, Sekunda uſw. ſ. Secret uſw.
Selb, ſ. Selbſt.
Selbachte, *num.* samosmi.
Selbander, *adj.* samodrugi.
Selbdritte, *num.* samotreći.
Selbende, ſ. Sahlband.
Selber, *pron.* sam; Arzt, hilf dir —, lěkaru, izleči se sam.
Selbfünfte, *num.* samopeti.
Selbiger, *pron.* on; an —gem Tage, isti [dan.
Selbneunte, *num.* samodeveti.
Selbſechſte, *num.* samošesti.
Selbſtebente, *num.* samosedmi.
Selbſt, *pron.* sam; ſich — achten, štovati sebe; die Sache iſt, an und für ſich — betrachtet, gleichgültig, samo u sebi je to svejedno; wieder zu ſich — kommen, osvěstiti se; von —, sam od sebe, sam po sebi; sam sobom; etwas von — thun, učiniti što od svoje volje, drage volje; das Unkraut wächſt von —, korov raste samonikom i. samoničice; er will ſeinen Freund — nicht ſchonen, niti sám neće da štedi svoga prijatelja; — ſeinen Freund will er nicht ſchonen, niti svoga prijatelja neće da poštedi; er iſt ſich — genug, sam si je dovoljan; er iſt die Bosheit —, puka je zloba; er wird — kommen, glavom će doći, doć će sobom i. sam sobom; er hat es von — gelernt, to je on posebice naučio; er würde — ſein Geld geben, i novce bi svoje dao.
Selbſt, *n.* (*fig.*) osoba; ſein — lieben, ljubiti samoga sebe.
Selbſtabtödtung, *f.* mrtvenjo samoga [sebe.
Selbſtachtung, *f.* štovanje samoga sebe.
Selbſtadel, *m.* er beſitzt einen —, plemenit je sam sobom.
Selbſtanklage, *f.* samotužba.
Selbſtanſchaffung, *f.* nabava o svom trošku.
Selbſtanſchauung, *f.* samozor, motrenje samoga sebe.
Selbſtantwort, *f.* svoj odgovor.
Selbſtaufopferung, *f.* požrtvovanje samoga sebe; samožrtva.
Selbſtbacken, *n.* pečenje kod kuće.
Selbſtbefleckung, *f.* samoblud; er iſt der — ergeben, bludi sam sobom.
Selbſtbefriedigung, *f.* nadovoljstvo (svoga srca); mit —, izdovoljenim i. nadovoljenim srcem; sa srcem na měri.
Selbſtbefruchtung, *f.* samoplodnja.
Selbſtbeherrſchung, *f.* vlada, vlast nad [sobom.
Selbſtbeichte, *f.* samoizpověd.
Selbſtbekenntniß, *n.* vlastito priznanje.
Selbſtberechtigt, *adj.* samosvoj; svoj; samovlastan.
Selbſtberechtigung, *f.* samosvojstvo; samovlast.
Selbſtbereitung, *f.* svojeručno gotovljenje.
Selbſtberuhigung, *f.* umirenje samoga sebe.
Selbſtbeſchäftigung, *f.* zabava samim sobom.
Selbſtbeſchauung, *f.* motrenje, smatranje samoga sebe, samozor.
Selbſtbeſinnung, *f.* osvěstica.
Selbſtbeſtimmung, *f.* svoja volja.
Selbſtbeſtimmungsrecht, *n.* samouprava.
Selbſtbetrachtung, ſ. Selbſtbeſchauung.
Selbſtbetrug, *m.* varanje, obmana samoga sebe.
Selbſtbetrüger, *m.* er iſt ein —, samoga sebe vara, obmanjuje.
Selbſtbeurtheilung, *f.* prosudjivanje samoga sebe; samoudjenje.
Selbſtbeweger, *m.* samokret.
Selbſtbeweglich, *adj.* samokretan, gibljiv.
Selbſtbewegung, *f.* gibljivost, samokretnost.
Selbſtbewußt, *adj.* samosvěstan.
Selbſtbewußtſein, *n.* samosvěst; zum — kommen, zaznati za se.
Selbſtbildner, *m.* samotvorac.
Selbſtbildung, *f.* obrazovanje samoga sebe; samoučje.
Selbſtbiographie, *f.* opis svoga života.
Selbſtbrauen, *n.* varenje piva kod kuće.
Selbſtdämpfer, *m.* samopar.
Selbſtdemüthigung, *f.* poniženje samoga sebe; dobrovoljno poniženje.
Selbſtdenken, *n.* samoumlje, samosudnost.
Selbſtdenker, *m.* samoumac, samosudnik.
Selbſtdünkel, *m.* samodovoljstvo.
Selbſteigen, *adj.* samosvoj, svoj svojcit; ſein —er Herr werden, posobiti se.
Selbſteilfte, *num.* samojedanaesti.
Selbſteinwurf, *m.* (*prolepsis*), prigovaranje samomu sebi.
Selbſtelei, *f.* samoživstvo, sebičnost.
Selbſteln, *v. n.* samoživljeti.
Selbſtentladung, *f.* die — des Gewehrs, omak puške.
Selbſtentleibung, *f.* ſ. Selbſtmord.
Selbſtentſagung, *f.* dobrovoljna odreka.
Selbſtentzündung, *f.* samožega.
Selbſterhaltend, *adj.* uzdržavajući, čuvajući samoga sebe.
Selbſterhaltung, *f.* uzdržavanje, uzdržaj, čuvanje samoga sebe.
Selbſterhebung, *f.* samohvala.
Selbſterkenntniß, *f.* samoznanstvo; poznanstvo, poznavanje samoga sebe.
Selbſternährend, *adj.* samohran.
Selbſternährer, *m.* samohranac; —in, *f.* samohranica.

Selbſterniedrigung, ſ. Selbſtdemüthigung.
Selbſterrungen, *adj.* stečen.
Selbſterwählt, *adj.* samobran.
Selbſterzieher, *m.* samogajac, samouk.
Selbſterziehung, *f.* samogajstvo, samoučje.
Selbſtfeind, *m.* svoj neprijatelj.
Selbſtfrei, *adj.* samosvoj.
Selbſtgefallen, *m.* Selbſtgefälligkeit, *f.* samomilje.
Selbſtgefällig, *adj.* samomio.
Selbſtgefühl, *n.* samoćut; er beſitzt —, ćuti svoju vrědnost.
Selbſtgehen, *n.* samohodja.
Selbſtgehend, *adj.* samohodan.
Selbſtgelehrte, *m.* samouk.
Selbſtgeltung, *f.* valjanost samim sobom.
Selbſtgenügſam, *adj.* — ſein, sam si biti dovoljan.
Selbſtgenügſamkeit, *f.* dovoljstvo samim sobom.
Selbgericht, *n.* sud nad sobom; svoj sudac.
Selbſtgeſchlagen, *adj.* sobom bijen.
Selbſtgeſchoß, *n.* samostrěl.
Selbſtgeſetzgeber, *m.* svoj zakonodavac.
Selbſtgeſetzgebung, ſ. Autonomie.
Selbſtgeſponnen, *adj.* svojom (mojom) rukom preden.
Selbſtgeſpräch, *n.* ſ. Monolog.
Selbſtgeſtändniß, *n.* vlastito priznanje.
Selbſtgetriebe, *n.* ſ. Selbſtbeweger.
Selbſtgewachſen, *adj.* samonikli, samorasli.
Selbſthaß, *m.* mržnja samoga sebe.
Selbſtheil, *n.* (*Prunella*), grkljanka.
Selbſtheit, *f.* sobstvo; ſeine — verläugnen, zatajiti se.
Selbſtherr, *m.* samovlad.
Selbſtherrſchaft, *f.* samovlada, samodrštvo.
Selbſtherrſcher, *m.* samovlad; (Autokrat), samodržac; —in, *f.* samodržica.
Selbſthülfe, *f.* svojevoljna, samovlastna pomoć; — gebrauchen, sam si (svojevoljno) pomoći.
Selbſtig, (Selbſtiſch), *adj.* samoživ, sebeznao, sebičan; (ſelbſteigen), svoj.
Selbſtigkeit, *f.* samost.
Selbſtkampf, *m.* borba sa samim sobom.
Selbſtklug, *adj.* sveznao; prpošan.
Selbſtkluge, *m.* sveznalica, mudrijaš.
Selbſtkocher, *m.* samovar.
Selbſtkraft, *f.* svoja (vlastita) snaga.
Selbſtlaut, *m.* glasac, samoglasac.
Selbſtlautend, *adj.* samoglasan.
Selbſtlauter, *m.* samoglasno pismo i. slovo.
Selbſtlehre, *f.* samoučje.
Selbſtlehrer, *m.* samouk.
Selbſtler, *m.* samoživilica, svesebica, sebičnik; samoljub.
Selbſtleuchtend, *adj.* samoševan.
Selbſtliebe, *f.* svojeljubje.
Selbſtliebig, *adj.* svojeljuban.
Selbſtling, ſ. Selbſtler.
Selbſtlob, *n.* samohvala; vlastita hvala; ſ. Eigenlob.
Selbſtlobner, *m.* hvališa.
Selbſtlos, *adj.* nesebičan.
Selbſtmord, *m.* samokrv; ubojstvo samoga sebe; einen — begehen, učiniti sam sebi krv, kidisati sam sebi, samodaviti se.
Selbſtmörder, *m.* samokrvnik, ubojica samoga sebe.
Selbſtmörderiſch, *adj.* samokrvnički.
Selbſtpeiniger, *m.* mučitelj samoga sebe.
Selbſtpeinigung, *f.* mučenje samoga sebe.
Selbſtplage, *f.* vlastita muka.
Selbſtpreis, *m.* samoslava.
Selbſtprüfer, *m.* izpitivalac samoga sebe.
Selbſtprüfung, *f.* Izpitivanje, izpit samoga sebe.
Selbſtqual, *f.* vlastita muka.
Selbſtquäler, ſ. Selbſtpeiniger.
Selbſtquälerei, ſ. Selbſtpeinigung.
Selbſtrache, *f.* samokajstvo, samovlastna osveta.
Selbſträcher, *m.* samokajnik, osvetitelj samoga sebe.
Selbſtregierung, *f.* samovlada.
Selbſtrichter, *m.* svoj sudac.
Selbſtruhm, ſ. Selbſtpreis.
Selbſtrühmer, *m.* hvališa.
Selbſtſchänder, *m.* samobludnik.
Selbſtſchändung, *f.* samoblud, samobludnost.
Selbſtſchätzung, *f.* štovanje samoga sebe.
Selbſtſchau, *f.* samozor, samogled; — halten, razmatrati samoga sebe.
Selbſtſchmeichler, *m.* svoja mazalica.
Selbſtſchuld, *f.* svoja krivnja.
Selbſtſchuldner, *m.* pravi dužnik.
Selbſtſchuß, *m.* samostrěl.
Selbſtſchutz, *m.* vlastita obrana.
Selbſtſorge, *f.* samohrana.
Selbſtſorger, *m.* samohranac.
Selbſtſpott, *m.* samorug.
Selbſtſproſſend, *adj.* samonikli.
Selbſt(ſt)and, *m.* samostavnost.
Selbſt(ſt)ändig, *adj.* samostalan; samostavan; ein —es Wort, samostavnik.
Selbſt(ſt)ändige, *m.* samostavac.
Selbſt(ſt)ändigkeit, *f.* samostavnost.
Selbſtſtreit, ſ. Selbſtkampf.
Selbſtſtudium, *n.* samoučje.
Selbſtſucht, *f.* samoživost, sebeznalost, sebičnost.
Selbſtſüchtig, *adj.* samoživ, sebeznao, sebičan.
Selbſtſüchtige, Selbſtſüchtler, Selbſtſüchtling, *m.* samoživilica, sebeznalica, sebičnjak.
Selbſttaufe, *f.* samokrst.
Selbſttäuſchung, *f.* obmana samoga sebe.
Selbſtthätig, *adj.* samoradin.
Selbſtthätigkeit, *f.* samoradnja, samorad.
Selbſttödter, *m.* ubojica samoga sebe.
Selbſttödtung, *f.* ubijanje samoga sebe.
Selbſtüberwindung, *f.* svladanje samoga sebe.
Selbſtunterricht, *m.* samouka.
Selbſtverächter, *m.* mrzac samoga sebe.
Selbſtverachtung, *f.* preziranje samoga sebe.
Selbſtverbeſſerung, *f.* (*stil.*) izpravljanje samoga sebe.

Selbſtverdient, *adj.* zaslužen.
Selbſtvergeſſen, *adj.* zaboravio na samoga sebe.
Selbſtvergötterer, *m.* obožavatelj samoga sebe.
Selbſtverkrüppelung, ſ. Selbſtverſtümmelung.
Selbſtverläugnung, *f.* svladanje, odricanje samoga sebe.
Selbſtverletzung, *f.* ozleda samoga sebe.
Selbſtverſtändlich, *adj.* kao što se samo po sebi razumêva.
Selbſtverſtümmelung, *f.* sakaćenje, osakaćenje, krnjenje samoga sebe.
Selbſtvertheidigung, *f.* samobrana; obrana samoga sebe.
Selbſtvertrauen, *n.* uzdaja u samoga sebe; er beſitzt —, uzdaje se u se.
Selbſtverwaltung, *f.* samouprava.
Selbſtvorwurf, *m.* vlastiti ukor.
Selbſtwerth, *m.* svoja vrêdnost.
Selbſtwille, *m.* samohot; ſ. Eigenſinn.
Selbſtwillig, *adj.* samohotan; ſ. Freiwillig.
Selbſtwirken, *n.* samorad.
Selbſtwürger, *m.* samodavič.
Selbſtwürgung, *f.* samodavljenje.
Selbſtzerſtörung, *f.* vlastiti razsap.
Selbſtzeugniß, *n.* vlastito, svoje svêdočanstvo.
Selbſtziel, *n.* svoja svrha.
Selbſtzufrieden, *adj.* zadovoljan sa sobom.
Selbſtzufriedenheit, *f.* zadovoljstvo sa samim sobom.
Selbſtzünder, *m.* samožeg.
Selbſtzwang, *m.* siljenje samoga sebe.
Selbſtzweck, *m.* svoja, vlastita namêra.
Selbvierte, *num.* samočetvrti.
Selbzwölfte, *num.* samodvanaesti.
Selchen, ſ. Räuchern.
Selcher, *m.* kobasičar.
Selchfleiſch, *n.* sušeno, suho, udjeno meso.
Selen, *n.* selen.
Selenaldin, *n.* selenaldin.
Selenblei, *n.* selensko olovo.
Selenig, *adj.* selenski.
Selenit, *m.* selenac.
Selenkupfer, *n.* selenska mêd.
Selenmetall, *n.* selenid.
Selenographie, *f.* mêsecopis.
Selenoxyd, *n.* selenski kis.
Selenſauer, *adj.* ſelenſaure Salze, selenani.
Selenſäure, *f.* selenska kiselina.
Selenſchwefel, *m.* selenski sumpor.
Selenſilber, *n.* selensko srebro.
Selenwaſſerſtoff, *m.* selenovodik.
Selig, *adj.* blag; (glücklich), srećan; — ſterben, sretno umrêti; (glück—), blažen; — ſein, blažen biti; — werden, spasti se, dostati raja; möge ſie nicht — werden! duša joj raja neviděla! — ſind die Armen! blago siromaši! — ſprechen, proglasiti blaženikom; — preiſen, srećnim koga nazvati; der Glaube macht —, tko vêruje, spasti će se; Gott habe ihn —! Bog da mu duši pokoj da! Bog da mu dušu prosti! (Verſtorbene), mein —er Vater, moj pokojni otac; (berauſcht), djornut.
Selige, *m.* blaženik; (Verſtorbene), pokojnik.
Seligkeit, *f.* (Glück), sreća; (Glück—), blaženstvo; die ewige —, raj.
Seligmachend, *adj.* spasonosan.
Seligmacher, *m.* spasitelj.
Seligmachung, *f.* spasenje.
Seligſprecher, *m.* proglasitelj blaženika.
Seligſprechung, *f.* proglašenje blaženika.
Sellerie, *f.* (*Apium graveolens*), celer, celerie.
Sellerieblatt, *n.* celerov list.
Selleriefalat, *m.* salata od celera.
Selleriefame, *m.* celerovo sême.
Sellerieſamen, *m.* celerovo sême.
Sellerieſalat, *m.* salata od celera.
Sellerieſame, *m.* celerovo sême.
Sellerieſamen, *m.* celerovo sême.
Sellerieſalat, *m.* salata od celera.
Sellerieſame, *m.* celerovo sême.
Sellerieſamen, *m.* celerovo sême.
Selleriewurzel, *f.* celerov korên.
Selten, *adj.* rêdak; neobičan; ziemlich —, o(b)rêdak; — werden, urediati; das iſt ein —er Held, pomalo je takvih junakah; das iſt eine —e Sache, to je rêdko zelje; —, *adv.* rêdko; malo kad.
Seltenheit, *f.* rêdkost; (ein ſeltenes Ding), rêdka stvar, čudilo; das iſt eine große —, rêdko je kao bêla vrana.
Selterbrunnen, *m.* Selterwaſſer, *n.* selterska voda.
Seltſam, *adj.* čudan, čudnovit.
Seltſamkeit, *f.* čudnovitost; čudilo.
Semeſter, *n.* polugodište, pôlêće.
Semeſtral, *adj.* pôlêtni, polugodišnji.
Semeſtralprüfung, *f.* polugodišnji izpit.
Semikolon, *n.* črknja s točkom, semikolon.
Semilor, Semidor, *n.* suzlato.
Seminär, Seminarium, *n.* sêmenište.
Seminariſt, *m.* sêmeništar.
Semiologie, Semiotik, *f.* znakoslovje.
Semmel, *f.* žemlja, zemljička, zemička; (eine runde —), buljka; (ſpr.) weiß wie —, bêlo kao jaje.
Semmelausbäcker, *m.* loparina.
Semmelbäcker, *m.* simitar, simidžija, zemljičkar; (Weiß—), pekar.
Semmelbeute, *f.* naćve za zemljičke.
Semmelbrei, *m.* panada.
Semmelbrod, *n.* simit, bêli kruh.
Semmelfloß, *m.* valjuška od zemljičke.
Semmelkoch, *m.* povarak od zemljičke.
Semmelkrume, *f.* sredina od zemljičke.
Semmelmehl, *n.* bêlo brašno, bêla muka; (Mund—), cvêt od brašna, muka.
Semmelrinde, *f.* korica od zemljičke.
Semmelſchieber, *m.* loparina.
Semmelſchnitt, *m.*, Semmelſchnitte, *f.* križka zemljičke; gebackene —en, kvašenice, prženice.
Semmelteig, *m.* têsto za zemljičke; bêlo têsto.
Semmelwerk, *n.* kolači.
Sempel, ſ. Zampel.
Semſe, ſ. Binſe.
Senat, *m.* vêće, starovêće; (Abtheilung), odsêk, sbor.
Senator, *m.* vêćnik, starovêćnik, starê-

Senatorswürde, *f.* čast věćnika, starěšine.
Senatspräſident, *m.* predsědnik věća, odsěka.
Senatsverſammlung, *f.* skupština (staro)-věća.
Send, *m.* duhovni sto(l).
Sendbar, *adj.* es iſt —, može se poslati.
Sendbote, *m.* glasnik; poslanik.
Sendbrief, *m.* Sende, *f.* poslanica.
Sende, ſ. Binſe.
Senden, *v. a.* poslati, slati, pošiljati; eine Nachricht —, doglasiti komu što; ein. Brief —, pismo odpratiti, odpraviti; Pfeile —, strěle metati; den Wurfſpieß —, baciti se kopljem.
Sender, *m.* pošiljač; —in, *f.* pošiljačica.
Sendgericht, *n.* duhovni sud, sto(l).
Sendling, *m.* poslanac; uhoda.
Sendſchreiben, *n.* ſ. Sendbrief.
Sendung, *f.* pošiljanje; die — des heiligen Geiſtes, poslanje duha svetoga; (Poſt—), pošiljka; (Miſſion), poslanstvo.
Senf, *m.* gorušica, slačica; weißer —, (*Sinapis alba*), běla gorušica; wilder —, ſ. Ackerrettig; Hederich.
Senfbrühe, *f.* gorušična umaka.
Senfbüchſe, *f.* oslačnik.
Senfkorn, *n.* gorušično zrno.
Senfkraut, *n.* ſ. Hederich.
Senflöffel, *m.* oslačna žličica.
Senfmehl, *n.* užrvnana gorušica.
Senfmühle, *f.* mlinac za gorušicu.
Senföl, *n.* gorušično ulje.
Senfpflaſter, *n.* obliž (melem) od gorušice.
Senfrauke, *f.* (*Brassica Erucastrum*), rigavica.
Senfſame, *m.* gorušica, slačica.
Senfſchote, *f.* gorušična mohuna i. mahuna; (*Nautilus Raphanistrus*), mohunica.
Senfteig, *m.* gorušična kaša.
Senftunke, *f.* oslač, slačica; ſ. Senfbrühe.
Senfweißling, *m.* (*Papilio sinapis*), gorušičnjak.
Senge, *f.* (Wb.) šišuljanje, osipanje (grožđja).
Sengefeuer, *n.* smudilo, oplama, opala.
Sengen, *v. n.* osmuditi se; oprhnuti, spuriti se; geſengtes Gras, oprhla trava; —, *v. a.* opr(h)liti; e. Schwein —, paliti, žagriti, smuditi, opaliti, ožagriti, osmuditi (krme); — und brennen; žariti i paliti; einen Hut —, osmuditi klobuk; ein Schiff —, napaliti, napaljivati ladju, brod; die Sonne ſengt das Gras, sunce puri (spurilo je) travu.
Sengen, *n.* palitba.
Sengerig, *adj.* zagorio; es riecht —, udara po zagorěli; ein —er Geruch, zagorěl.
Seng(e)ſtrahl, *m.* plamenjača.
Seng(e)ſtroh, *n.* slama za oplamu.
Senior, *m.* starěšina; —, *adj.* stariji.
Seniorat, *n.* starěšinstvo; starěštvo.
Senkblei, *n.* olovnica, gruzilo; das — auswerfen, spustiti gruzilo; ſ. Bleimaß.
Senke, *f.* (b. Gärtn.) povala; (eine niedrige Gegend), niz *f.*, nizina; (b. Schloſſern) podmetač; (b. Fiſchern) ſ. Senkgarn; Senknadel.
Senkeiſen, *n.* podmetača.
Senkel, *m.* oputa; ſ. Senkblei.
Senkelholz, *n.* razbijač.
Senkelmacher, *m.* oputar.
Senkeln, *v. a.* naoputiti, zaoputiti, izprěčati.
Senkelnadel, *f.* uvlačak, sapinjača, tubajlija*, štefta.
Senkelrecht, ſ. Senkrecht.
Senkelſchnur, *f.* ſ. Bleiloth.
Senkelſtift, *m.* šiljak, okovica od ópute.
Senken, *v. a.* eine Leiche ins Grab —, spustiti, spuštati mrtvaca u grob; ſich auf die Knie —, kleknuti na koléno; etwas in Vergeſſenheit —, smetnuti što s uma; den Blick —, oboriti oči (k zemlji); pogledati očima k zemlji; das Haupt —, oboriti i. prekloniti glavu (na prsi, k zemlji), nikom ponići; geſenkten Hauptes, nikom, ničice, ničke; die Stimme —, spustiti glas; ſich —, *v. r.* ugibati se, ugnuti se, uleknuti se, uginjati se, uleći se, ulěgati se; das Haus ſenkt ſich, kuća se slěže; ſüßer Schlaf ſenkte ſich auf ihre Augenlieder, sladki san joj sklopi oči; —, *v. a.* (*mont.*) kopati u dub, dubsti; eine Rebe —, povaliti, valjati, potopiti, položiti lozu.
Senker, *m.* (Senkende), ſ. Abſenker; (b. Fiſch.) ſ. Senkgarn.
Senkfaſchine, *f.* potopna šibača.
Senkgarn, *n.* metnica.
Senkgrube, *f.* jamić; —n machen, jamiti.
Senkhaken, *m.* kuka od zatega.
Senkhammer, *m.* usěcalo, usěkalo.
Senkholz, *n.* potonulo drvo.
Senkknecht, *m.* kolac za položnicu.
Senkkolben, *m.* širnjak.
Senkler, *m.* oputar; ſ. Gürtler.
Senklinie, *f.* komac.
Senknadel, *f.* badalo; ogledač.
Senkrebe, *f.* (loza-)položnica, pogrebnica, grebenica.
Senkrecht, *adj.* kom, okom, okomit, omčit; kalamiran*; eine —e Linie, komac; okomica; in —er Linie, komice, okomice, nakomice; — ſtellen, okomiti.
Senkreuſe, *f.* bubanj (ribarski).
Senkrippe, *f.* rebrac.
Senkſchlacht, *f.* ſ. Senkwerk.
Senkſtock, *m.* trčak.
Senkung, *f.* spuštanje; (eines Hauſes), slěg, ulěg.
Senkwage, *f.* gustoměr.
Senkwerk, *n.* zasipina.
Senkwurſt, *f.* potopna kobasica.
Senkzeit, *f.* hora, vrěme polaganja.
Sennabitter, *n.* senovina.
Senne, *f.* stan, salaš, bačina, katun; —, *m.* ſ. Senner; Sennesbaum; Sehne.

Sennenalpe, *f.* planina.
Sennenbutter, *f.* planinsko maslo.
Sennenhütte, ſ. Senne.
Senner, *m.* stanar, planinar, bač; —in, *f.* stanarica, planinka.
Sennerei, *f.* (Ort), suvat; (Beſchäftigung), suvatovanje, planinčenje; (Sennerhütte, Sennte), ſ. Senne.
Sennesbaum, *m.* (*Cassia Senna*), senika.
Sennesblätter, *pl.* senovo lišće.
Senſal, *m.* mešetar, mešutar, samsar.
Senſalbureau, *n.* mešetarnica.
Senſalgeſchäft, *n.* mešetarija, mešutarstvo.
Senſalordnung, *f.* mešetarski rednik, mešetarska uredba.
Senſarie, *f.* mešetarina, samsarina.
Senſation, *f.* dirnuće; es machte große —, vrlo je dirnulo; obću je pozornost probudilo.
Senſchen, *n.* kosica.
Senſe, *f.* kosa.
Senſen= (in Zuſ.) kosni.
Senſenbaum, *m.* kosište.
Senſeneiſen, *n.* košnjak, željezo za kose.
Senſengerüſt, *n.* tolja.
Senſengriff, (Sengtwerber), *m.* rucelj, babak.
Senſenhammer, *m.* kosarnica, kosara.
Senſenklinge, *f.* kosa.
Senſenmann, *m.* kosac; (*fig.*) smrt.
Senſenring, *m.* (kosna) grivna.
Senſenſchmied, *m.* kosar.
Senſenſtein, *m.* (kosna) gladilica.
Senſenſtiel, *m.* kosište.
Senſentag, *m.* kositba.
Senſenträger, *m.* kosac.
Senſibel, *adj.* ćutljiv, ćutahan.
Senſibilität, *f.* ćutljivost, ćutahnost.
Senſualität, *f.* putenost.
Senſuell, *adj.* puten.
Sente, *f.* senta.
Sentenz, *f.* izreka; prekorečica; (Beſcheid), odluka; (Erkenntniß), presuda; (Urtheil), odsuda, sud.
Sententiös, *adj.* u prekorečicah.
Sentimental, *adj.* izněžen, preněžan, sentimentalan.
Sentimentalität, *f.* izněženost, preněžnost, sentimentalnost.
Separabel, *adj.* odlučiv, oddvojni.
Separat, *adj.* odlučen, oddvojen; (beſonder), osebni; —, *adv.* napose, posamce, obaška*.
Separatconto, *m.* osebni račun.
Separateingang, *m.* osobit ulaz.
Separateilfahrt, *f.* osobit brzovoz.
Separatfriede, *m.* osebni, osobit mir.
Separation, *f.* odlučba, oddvojba; (ein. Geſellſchaft), razlaz.
Separatismus, *m.* razko(l)ništvo.
Separatiſt, *m.* razko(l)nik.
Separatiſtiſch, *adj.* razko(l)nički.
Separatvertrag, *m.* osobit ugovor.
Separatvotum, *n.* osebni glas.
Separatzug, *m.* osobit vlak.
Separiren, *v. a.* odlučiti, oddvojiti; ſich —, *v. r.* (*merc.*) razići se.
Separirung, ſ. Separation.
Sepie, *f.* ſ. Tintenfiſch.
Sepiole, *f.* šipica, sipica.
Seponiren, *v. a.* odložiti.
September, *m.* rujan, septembar, septemvrij.
Septembriſt, *m.* septembrista.
Septemvir, *m.* sedmoričnik.
Septemviraltafel, *f.* sud sedmorice.
Septett, *n.* sedmoglas.
Septime, *f.* sedmica.
Septiſch, *adj.* truhleći.
Septuageſima, *f.* sedamdesetača, trapavica, sebična (nedělja).
Septum, *n.* hripelj.
Septuplum, *n.* sedmorina.
Sequens, *m.* slědeći; slědnik.
Sequeſter, *m.* zaustava, sekvestar, uzapta; ſ. Sequeſtrator.
Sequeſtration, *f.* zaustava, sekvestracija, uzapćenje.
Sequeſtrationsdecret, *n.* zaustavnica.
Sequeſtrationserkenntniß, *n.* zaustavna presuda.
Sequeſtrationsgeſuch, *n.* molba za zaustavu.
Sequeſtrator, *m.* zaustavljač, sekvestrat.
Sequeſtriren, *v. a.* zaustaviti, sekvestrovati, uzaptiti.
Serail, *n.* saraj.
Seraph, Seraphin, *m.* serafin.
Seraphiſch, *adj.* serafinski.
Seraskier, *m.* serašćer.
Serenade, *f.* večernja (glasba), serenada.
Sergeant, *m.* stražmeštar.
Serie, *f.* vrsta, číslo, niz.
Serien=Nummer, *f.* broj vrste, čisla.
Seriös, *adj.* ozbiljan.
Serle, *f.* vrljika.
Serös, *adj.* sukrvan.
Seröſität, *f.* ſ. Serum.
Serpe, *f.* kosodrvina.
Serpent, *m.* zmijak.
Serpentin, *m.* zmijevac, zmijevik, zmijin kamen.
Serpentine, *f.* obavit *f.*, okuka, zavoj; motavica, vijugavica.
Serpentinfels, *m.* stěna od zmijevca.
Serpentinſteatit, *m.* bridnički zmijevac.
Serpentinſtein, *m.* ſ. Serpentin; d. bunte —, šaroviti mramor.
Serreiche, ſ. Zerreiche.
Serſche; Serſe, ſ. Sarſche; Elſebeere.
Serum, *n.* sukrvica.
Service, *n.* stolovina, sto(l)no posudje.
Servierzeugniß, *n.* službovna svědočba.
Serviette, *f.* ubrus, ubrusac, ubrusić, obrusac, rubić, (salveta).
Servierttenband, *n.* vezanka od ubrusca.
Serviettenhalter, *m.* ubrusnjak.
Serviettenring, *m.* grivna od ubrusca.
Servil, *adj.* robski.
Servilität, *f.* Servilismus, *m.* robovština.

Serviren, *v. a.* den Tiſch —, postaviti sto(l), (trpezu); (aufwarten), služiti, poslužiti (koga čim); izněti (što pred [koga).
Servitut, *f.* služnost.
Servitutsinhaber, *m.* držac služnosti.
Servitutsrecht, *n.* pravo na služnost.
Seſam, *m.* Seſamkraut, *n.* (*Sesamum*), kunžut, sezam.
Seſamöl, *n.* kunžutno, sezamovo ulje.
Seſel, *m.* (*Seseli*), štrbac; ſ. Seſelkraut.
Seſelkraut, *n.* (*Laserpitium*), gladac.
Seſelſame, ſ. Seſel.
Seſſel, *m.* stolac; (ohne Lehne), tovèlica.
Seſſelfuß, *m.* noga od sto(l)ca.
Seſſelmacher, *m.* sto(l)čar, tovèličar.
Seſſelträger, *m.* sto(l)conoša; (Sänftenträger), nosilar.
Seſſelüberzug, *m.* navlaka od sto(l)ca.
Seßhaft, *adj.* nastanjen, naseljen.
Seßhaftigkeit, *f.* nastanjenost.
Seſſion, *f.* zasědanje; (Sitzung), sědnica.
Seſter, *m.* sestar.
Setzart, *f.* način skladanja. [složiti.
Setzbar, *adj.* es iſt —, može se slagati,
Setzbohle, *f.* ſ. Setzbrett.
Setzbord, *m.* nadrub.
Setzbrett, *n.* slogovac; (*arch.*) podstupak.
Setze, *f.* sad; nasad; vinograd.
Setzei, *n.* čimbur.
Setzeiſen, *n.* sěkač.
Setzen, *v. a.* ein Kind —, posaditi děte; ſich —, posaditi se, sěsti; ſich zu Tiſche —, zasěsti za sto(l); ſich zum Nachtmahl —, za večeru sěsti; er ſetzte ſich zum Weine, sěde vino piti; ſich auf das Pferd —, uzsěsti, posěsti konja; Einen auf den Thron —, podići koga na prěstol; ſich vom Pferde auf den Eſel —, s konja na magarca uzsěsti; ſetze dich an meine Stelle, zamisli se na moje město; prestavi se duhom u moje město; zaměni me u duhu; ſich auf die Hinterfüße —, izkositi se, izprěčiti se, opoplastiti se; oduprěti se, upeti se; ſich — (etabliren), naseliti se, nastaniti se; ſich zur Ruhe —, primiriti se; ſich auf den Kopf —, zainatiti se; ein Theil des Heeres ſetzte ſich vor die Stadt, jedan dio vojske pade pod grad; das Schiff ſetzte ſich auf d. Grund, brod se je nasukao i. nasadio; die Geſchwulſt hat ſich geſetzt, otok se je splasnuo; otok je smaniškao; (bei Flüſſigk.) utaložiti se, ustojati se, ustaniti se, leći (na dno); das Glas auf den Tiſch —, metnuti čašu na sto(l); Einem ein Denkmal —, podići komu spomenik; (ſtellen), postaviti; d. Fuß auf den Tritt —, zastupiti; den Fuß über die Schwelle —, stupiti, koračiti preko praga; den Fuß auf etwas —, stupiti na što; er hat keinen Fuß in unſer Land geſetzt, nikad nije stope stavio na našu zemlju; die Garben in Mandeln —, stavičati; Bäume —, saditi drvece; einen Baum —, posaditi, usaditi drvo; Pflanzen —, razsaditi, razsadjivati razsad; Einem den Stuhl vor die Thür —, odpraviti koga iz kuće; ſich zur Wehre —, odprěti se, odapirati se; etwas aus den Augen —, s uma što svrći, metnuti; Einen zur Erde —, potegnuti koga na račun; Feuer —, naložiti vatru; einen Tag zu etwas —, ustanoviti dan čemu; einer Sache Ziel und Maß —, opreděliti što; einen Preis auf Eines Kopf —, učeniti koga; Einen zum Richter —, postaviti koga sudcem; (ſpr.) er hat den Bock zum Gärtner geſetzt, čuva mu mačka ribu; dao je kozliće vuku pasti; ostavio je prohu na vrabce; wir wollen einmal den Fall —, da rečemo, da . . .; geſetzt (den Fall), stavimo, da . . .; ſich den Hut auf den Kopf —, postaviti klobuk (šešir) na glavu; pokriti se; Einem Schröpfköpfe —, metati komu kupice i. rogove; Blutigel —, stavljati pijavice; Einen ins Gefängniß —, zatvoriti koga; in Freiheit —, ſ. Freiheit; das Glas an den Mund —, primaknuti, priniknuti čašu k ustima, prignuti piti iz čaše; nagnuti čašom; (b. Schriftſetz.) slagati, složiti; etwas zum Pfande —, dati što u zalog; ich will mein ganzes Vermögen daran —, makar mi sve propalo; Leib u. Leben daran —, metnuti glavu u torbu; Einem etwas in den Kopf —, zavrtěti, uvrtěti, useliti, vrći komu što u glavu; (ſpr.) metnuti komu crva u glavu; buhu komu metnuti u uho; Einem das Meſſer auf die Kehle —, stati komu nogom pod grlo; ſeine Hoffnung, ſein Vertrauen auf etwas —, uzdati se u što; ſeinen Ruhm in etwas —, dičiti se čim; ein Kind in d. Welt —, roditi děte; ein Land unter Waſſer —, poplaviti zemlju; in Flammen —, zapaliti; Einen in Feuer und Flamme —, razjariti koga; eine Sache wieder in den vorigen Stand —, povratiti što u prijašnje stanje; ſich in gehörigen Stand —, pripraviti se; in Thätigkeit (Activität) —, narediti da (tko) radi; Einen außer Thätigkeit —, dokinuti čiji rad; außer Kraft —, uzeti (čemu) krepost, valjanost; eine Waare außer Handel —, izključiti kakvu robu iz trgovine; Geld auf eine Karte —, staviti na kartu; etwas ins Geld —, ponovčiti što; Gäſte —, točiti vino; ſich in Bewegung —, krenuti se; ſich in Marſch —, postupiti; krenuti (na put); auf die Probe —, pokušati, izkušati (koga); etwas ins Werk —, učiniti,

izvesti što; in Erſtaunen —, začuditi, zapanjiti; in Verlegenheit —, smutiti, zabuniti; in Unruhe —, uznemiriti; in Furcht, Schrecken —, prestrašiti, uplašiti; ſich in Gefahr —, vrći se u pogibio; ſich in Unkoſten —, trošiti; harčiti se; Einen in Unkoſten —, načiniti komu troška; ſich bei Jemand in Gunſt —, umiliti se komu; Einem d. Kopf zurecht —, orazumiti, uglaviti koga; etwas ins Licht —, razjasniti što; eine ſtreitige Sache aus einander —, razložiti pru; ſich mit ſeinen Gläubigern —, nagoditi se, naravnati se s vèrovnici; ein Lied in Noten —, staviti pèvku u note; ein geſetzter Mann, ozbiljan čovèk; —, *v. n.* skočiti, skoknuti, skakati; über einen Graben —, preskočiti jarak; mit dem Pferde über einen Zaun —, preskočiti plot na konju; mit dem Kahne über einen Fluß —, prevesti se u čamcu preko rèke; an das Land —, izkrcati se; (*mont.*) prostirati se, sterati se; —, *v. i.* es wird Schläge —, bit će oklepakah, batinah; es wird Händel —, bit će svadje; bit će šakapere; es ſetzte viel Mühe, mnogo je truda stalo; bilo je vele muke.

Setzen, *n.* posad; sadba, saditba; slaganje; sèdanje itd.

Setzer, *m.* (Pflanzer), sadjač; (Schrift—), slagar, slagač; ſ. Setzkolben.

Setzerde, *f.* busen.

Setz(er)fehler, *m.* slagarska pogreška.

Setzerlohn, *m.* slagarina.

Setzfaß, *n.* hvatnica.

Setzfäuſtel, *m.* malj.

Setzgang, ſ. Setzbord.

Setzgarten, *m.* razsadnik.

Setzgraupen, *pl.* rudni drobiš.

Setzhaken, *m.* otopničke klèšte.

Setzhammer, *m.* podmetač.

Setzhaſe, *m.* zečica.

Setzholz, *n.* ključica, sadjenica; (Pflanzholz), sadaljka.

Setzhübel, ſ. Setztrog.

Setzkarpfen, *m.* (šaran-)sèmenjak.

Setzkaſten, *m.* pismenik, slovnik.

Setzkolben, *m.* nabijač, arbija*.

Setzkunſt, *f.* (*mus.*) skladbenost; (Buchdruck.) slagarija, slagarstvo.

Setzlatte, *f.* oměra.

Setzlauge, *f.* cèdj.

Setzling, *m.* (Pflanze), razsad; prèsad, prèsada, prèsadnica; (v. Bäum.) sadnik; (Wb.) sadjenica, sadnica; ein bärtiger —, ključica, prpoljak, bradaš; (v. Zwieb.) lučica; ſ. Setzkarpfen.

Setzlinie, *f.* nasadaljka.

Setzmaſchine, *f.* slagalo.

Setzpflanze, *f.* razsad, razsadnica.

Setzrebe, *f.* sadjenica, sadnica, slèpa loza; ključica.

Setzreis, *n.* mladica.

Setzſchaufel, *f.* dolnja lopata.

Setzſchiff, *n.* slagarska ladjica.

Setzſchlich, *m.* čist mulj.

Setzſchnur, *f.* brazdolovka.

Setzſlange, *f.* zidarska) motka.

Setzſtatt, *f.* sad; vinograd.

Setzſtück, *n.* kvasac; grudica.

Setzteich, *m.* nasadnik.

Setztrog, *m.* (taonièko) korito.

Setzung, *f.* stavak; ſ. Theſis.

Setzwage, *f.* razulja, livel*.

Setzweide, *f.* vrbić, vrbova sadjenica, vrbov sadnik.

Setzwelle, *f.* klepetnjak.

Setzwerk, *n.* ſ. Setzgraupen.

Setzzeit, *f.* okot.

Setzzweig, *m.* ſ. Setzreis.

Seuche, *f.* pošast, pošlica, pomor, morija; es wüthet eine — im Lager, udario je pomor u vojsku; (*fig.*) kuga.

Seuchenjahr, *n.* pošasna godina.

Seuchenlehre, *f.* nauka o pošastih.

Seuchenſtoff, *m.* ſ. Miasma.

Seufzen, *v. n.* uzdahnuti, uzdisati; nach etwas —, željkovati, uželiti se čega; čeznuti za čim; zu Gott —, uzdisati k Bogu; über Einen —, uzdahnuti na koga.

Seufzen, *n.* uzdisanje.

Seufzend, *adj.* uzdišući.

Seufzer, *m.* uzdah, uzdisaj; einen — ausſtoßen, podrèti uzdah; einen — holen, uzdahnuti; — ausſtoßen, podirati uzdahe, uzdisati; ein ſtiller —, mukli uzdah.

Seufzerton, *m.* im —e, uzdišuć, kao da uzdiše.

Sevenbaum, ſ. Säbenbaum.

Seragesima, *f.* šestdesetača, zadušna.

Sexta, *f.* šesti razred.

Sextant, *m.* šestar.

Sexte, *f.* šestica.

Sexualität, *f.* spolnost.

Sexualſyſtem, *n.* spolna sustava.

Sexualtrieb, ſ. Geſchlechtstrieb.

Sexualverhältniß, *n.* razměra spola.

Shawl, *m.* šal.

Sherif, *m.* šerif.

Sibaldie, *f.* (*Sibaldia*), sibaldica.

Sibilanten, *pl.* svištući suglasci.

Sibylle, *f.* (*fig.*) die alte —, orduljа.

Sibyllenwurz, *f.* ſ. Kreuzenzian.

Sich, *pr.* (*dat.*) sebi, si; (*acc.*) sebe, se; — ſelbſt, ſ. Selbſt; er gibt — Mühe, nastoji; er iſt nicht bei —, er iſt außer —, nije pri sebi, nezna za se; — freuen, radovati se; hier ſitzt ſichs gut, ovdè je dobro sèdèti; an und für —, samo sobom, samo u sebi; jedes für —, svako oseb(ice); bei vollem Magen arbeitet ſichs nicht gut, kad želudac posluje, onda pamet plandnje;

Jeder iſt — ſelbſt der Nächſte, svak je sebi najbliži.
Sichel, *f.* srp; das Getreide mit der — ſchneiden, žito žeti; die — des Mondes, mladjak; uzvilašen měsec; (*anat.*) srpac; ſ. Kornblume.
Sichelbehälter, *m.* (*med.*) žlěbina.
Sichelbein, *n.* ſ. Sichelfuß.
Sichelblume, ſ. Kornblume.
Sichelbolde, *f.* ſ. Sichelfraut.
Sichelente, *f.* (*Anas falcata*), srpasta patka.
Sichelfiſch, *m.* (*Cepola trachypetra*), hrapava skakavica.
Sichelfliege, ſ. Kameelfliege.
Sichelfloſſe, *f.* (*Labrus falcatus*), srpasti labrnjak.
Sichelförmig, *adj.* srpast.
Sichelfrohne, *f.* žetvena robota.
Sichelfuß, *m.* sabljasta noga; (*fig.*) sabljonožac.
Sichelfüßig, *adj.* sabljonog.
Sichelhaft, Sichelicht, *adj.* srpast.
Sicheling, *m.* rukovět.
Sichelklang, *m.* zveka srpovah.
Sichelklee, *m.* (*Medicago falcata*), lěkarica, metelka, lucerna.
Sichelkraut, *n.* (*Sium Falcaria*), srpak.
Sichelkrumm, *adj.* srpast, poput srpa.
Sichelmerk, *m.* Sichelmöhre, *f.* ſ. Sichelkraut.
Sicheln, *v. a.* das Getreide —, žito žeti; ſich —, *v. r.* der Mond fängt an ſich zu —, měsec se roguši.
Sichelſchmied, *m.* srpar.
Sichelſchmiede, *f.* srpara, srparnica.
Sichelſchnabel, *m.* (*Tantalus falcinellus*), ražalj, plěvica.
Sichelſchnäbler, *m.* (*Numenius*), škurak, ugara.
Sichelſchote, *f.* (*Adenanthera falcata*), srpasta žlězdača.
Sichelſchwanz, *m.* (*Pleuronectes lunatus*), srporepac.
Sichelwespe, *f.* (*Ophion*), srpanka.
Sichelzahn, *m.* (*Missurium Theristocaulodon*), srpozub.
Sichelzins, *m.* žetvarina.
Sicher, *adj.* bezbědan; sěguran, (siguran); vor Krankheit iſt kein Menſch —, svi smo dužni bolesti; — ſtellen, obezběditi, osěgurati; vor mir biſt du —, od mene ti se netreba bojati; hier iſt man —, ovdě neima opasnosti, pogiběli; ovdě si sklonit; da iſt es ganz —, tu ti je tvrdo i. pouzdano kao u šupljih njedrih; hier iſt das Geld —, ovdě su ti novci na dobru městu; ovdě (ti) novci neće propasti; das Geld ſteht hier nicht —, ovdě (ti) mogu propasti novci; Einen — machen, obezpečiti koga; usloboditi koga; du kannſt nun — wieder arbeiten, prosto ti je opet raditi; —e Leute, pouzdani ljudi; die Wege ſind —, neima hajdukah; Einem —es Geleit geben, prepratiti koga; das iſt ein —es Mittel, to je prěki lěk; eine —e Hand haben, prave ruke biti; eine —e Nachricht, pouzdan, izvěstan, istinit glas; ich weiß es —, za stalno znam; deſſen kannſt du — ſein, budi uvěren, da...; du kannſt dich — auf ihn verlaſſen, možeš se sasvim uzdati, osloniti (na njega).
Sicherheit, *f.* bezbědnost, sěgurnost, (sigurnost); — leiſten, osěgurati, dati jamstvo; (Bürgſchaft), jamčevina, podlog; etwas in — bringen, skloniti što; (die — einer Nachricht), stalnost, izvěstnost; (der Hand), pravost; (einer Perſon), pouzdanost; etwas mit — behaupten, za stalno što tvrditi; in völliger — leben, bezpečno življeti; življeti bez straha.
Sicherheitsanſtalt, *f.* zavod za sěgurnost.
Sicherheitsarreſt, *m.* zatvor radi opaza.
Sicherheitsbehörde, *f.* oblast za sěgurnost; redarstvo.
Sicherheitsbetrag, *m.* iznos jamčevine.
Sicherheitsbrief, *m.* sěgurnica.
Sicherheitsbürge, *m.* jamac.
Sicherheitsgeleite, *n.* sěgurna preprata.
Sicherheitskarte, *f.* sěgurnica; ſ. Aufenthaltskarte.
Sicherheitslampe, *f.* bezopasna světiljka.
Sicherheitsleiſtung, *f.* jamčenje; gegen —, uz jamstvo.
Sicherheitsmaßregel, *f.* naredba za sěgurnosti.
Sicherheitsort, *m.* sklonište.
Sicherheitspfahl, ſ. Sicherpfahl.
Sicherheitspfand, *n.* zalog za sěgurnost.
Sicherheitsproteſt, *m.* prosvěd radi sěgurnosti.
Sicherheitsrückſicht, *f.* aus —en, radi sěgurnosti.
Sicherheitsſchloß, *n.* sěgurna brava.
Sicherheitsventil, *n.* čuvarka.
Sicherheitswache, *f.* straža za sěgurnost; ſ. Gendarmerie.
Sicherheitszünder, *m.* bezopasni užigač.
Sicherlich, *adv.* sěgurno; lě; ich weiß es —, za stalno i. jamačno znam.
Sichern, *v. a.* sěgurati, osěgurati; obezběditi; dagegen bin ich geſichert, toga mi se netreba bojati; s te strane se se nebojim; ſein Vermögen ſichert ihn vor Mangel, njegovo blago čuva ga od nevolje; ſich einen Platz im Himmel —, uhvatiti duši město u raju; (*mont.*) Erz —, prepirati rudu.
Sicherpfahl, *m.* pragovac.
Sicherſtellen, ſ. Sicher.
Sicherſteller, *m.* osěguratelj.
Sicherſtellung, *f.* osěguranje.
Sicherſtellungsmittel, *n.* osěgurajuće sredstvo.
Sicherſtellungs-Urkunde, *f.* osěgurajuća izprava.
Sichertrog, *m.* prepirnica.
Sicherung, *f.* osěguranje; sěgurnost.
Sichler, *m.* (*Numenius*), škurak, ugara.
Sichling, *m.* ſ. Meſſerfiſch; Alſe.
Sicht, *f.* auf —, na vid i. pokaz.

Sichtbar, *adj.* vidion; vidiv; es iſt —, može se vidèti; (augenſcheinlich), očit, očevidan; — werden, pokazati se, pomoliti se; — machen, pokazati.
Sichtbarkeit, *f.* vidionost, vidivost; očevidnost.
Sichtbarmachung, *f.* pokazivanje.
Sichtbrief, ſ. Sichtwechſel.
Sichten, *v. a.* (reinigen), trěbiti, otrěbiti, protrěbiti; ſ. Sieben.
Sichter, *m.* prosijač.
Sichterzeug, *n.* prosijalo.
Sichtkorn, *n.* očnik, sěnjaj, puce, nišan*.
Sichtkraut, ſ. Robertskraut.
Sichtlich, *adj.* očit, očevidan.
Sichtlos, *adj.* bez izgleda.
Sichtwechſel, *m.* měnica na vid i. pokaz.
Sichtwelle, *f.* klepetnjak.
Sichtzeug, *n.* prosijač.
Sick, ſ. Schnäpel. [suručica.
Sickblume, *f.* (*Spiraea aruncus*), gorska
Sickern, *v. n.* tajati, prokapljivati; es iſt Wein aus dem Faſſe geſickert, izkapalo je vina iz suda.
Sideraljahr, *n.* zvězdena godina.
Sidergrün, ſ. Sinngrün.
Sideriſch, *adj.* zvězden, siderički.
Siderit, *m.* modruljak.
Siderographie, *f.* ocilopis, nadopis.
Sie, *pron.* ona; — iſt nach Hauſe gegangen, kući je otišla; —, *pl.* one; (v. männl.) oni; — ſind im Garten, u vrtu su; (in der Höflichkeitsſprache), Vi; waren — bei ihm? jeste-li bili kod njega?
Sie, *f.* (Sieſe), ženka; samica.
Sieb, *n.* sito; (ein kleines —), sitka; (e. grobes —), rešeto; (Räuter), protak; durch ein — laufen laſſen, prosijati; prorešetati; (ſpr.) Waſſer im —e tragen wollen, vodu u avanu tući.
Siebarbeit, *f.* sijanje; rešetanje.
Siebartig, *adj.* izrešetan.
Siebbein, *n.* sitka.
Siebbeinnaht, *f.* svez od sitke.
Siebbeutel, *m.* prosijača kesa.
Siebbiene, *f.* (*Sphex cribraria*), sitkarica.
Siebblatt, *n.* Siebboden, *m.* dno u sita, rešeta.
Sieben, *v. a.* (Mehl), sijati, prosijati; (Getreide), rešetati, prorešetati, protakati, strojiti, činiti; von neuem —, presijati, prerešetati; Sand —, protakati pěsak.
Sieben, *num.* sedam; — Stunden, sedam urah i. satih; — Kinder, sedmoro děce; es waren ihrer —, bila su sedmorica, bila ih je sedmorina; die Sieben, sedmorica; ſeine — Sachen zuſammen nehmen, pokupiti svoje dronjke.
Sieben, *f.* sedmica.
Siebenaderig, *adj.* sedmožili. [mokrak.
Siebenarmig, *adj.* sedmoruk; (*fig.*) sed-
Siebenauge, *n.* sedmooka.
Siebenäugig, *adj.* sedmook.
Siebenbergig, *adj.* sedmobrežan.
Siebenblatt, ſ. Siebenfingerkraut.
Siebenblätterig, *adj.* sedmolist. [molist.
Siebenblätterkraut, *n.* (*Dodecatheon*), sed-
Siebenblume, *f.* (*Septas*), sedmarka.
Siebeneck, *n.* sedmonuglica; (—winkel), sedmokutnik, sedmokuće.
Siebeneckig, *adj.* sedmonugli, sedmokutan.
Siebeneimerig, *adj.* od sedam vědarah; ein —es Faß, sedmakinja, sedmorka.
Sieb(e)ner, *m.* sedmak; (in Kart.) sedmica.
Sieb(e)nerlei, *adj.* sedmerovrstan, od sedam vrstih, selah*.
Siebenfach, Siebenfältig, *adj.* sedmerogub, sedmerostruk, sedmogub.
Siebenfarbenblume, ſ. Dreifaltigkeitsblume.
Siebenfarbig, *adj.* sedmomanjast, od sedam mastih (bojah).
Siebenfingerig, *adj.* sedmoprst.
Siebenfingerkraut, *n.* (*Tormentilla*), stežnik; (*Comarum*), bagulja; ſ. Gänſekraut.
Siebenförmig, *adj.* sedmolik, sedmoličan.
Siebenfüßig, *adj.* sedmonog.
Siebenfüßler, *m.* sedmonožac.
Siebengebirg, *n.* sedmobrežje.
Siebengeſtalt, *f.* sedmorac.
Siebengeſtirn, *n.* vlašići.
Siebengetheilt, *adj.* razsedmoren.
Siebengezeit, ſ. Siebenzeit.
Siebenhauptig, *adj.* sedmoglav.
Siebenhäutig, *adj.* sedmokožan.
Siebenherr, *m.* sedmovlad.
Siebenherrlich, *adj.* sedmovladni.
Siebenherrſchaft, *f.* sedmovlada, vlada sedmorice. [hum.
Siebenhügelig, *adj.* sedmobrežan, sedmo-
Siebenhundert, *num.* sedam stotinah, sedam sto.
Siebenhundertel, *n.* sedmostotnina.
Siebenhundertſte, *adj.* sedmostoti.
Siebenjährig, *adj.* sedmogodišnji, sedmolětan. [kinja.
Siebenjährige, *m.* sedmak; —, *f.* sedma-
Siebenjährlich, *adv.* sedmogodice, svake sedme godine.
Siebenkantig, *adj.* sedmosrh, sedmobrid.
Siebenklappig, *adj.* sedmoklopan.
Siebenköpfig, *adj.* sedmoglav.
Siebenlappig, *adj.* sedmokrpan.
Siebenmal, *adv.* sedam putih i. putah; sedam krat. [kratan.
Siebenmalig, *adj.* sedmoputan, sedmo-
Siebenmännerig, *adj.* sedmomužki.
Siebenmonatlich, Siebenmondig, *adj.* sedmoměsečni.
Siebenpfortig, *adj.* od sedam vratah.
Siebenpfündig, *adj.* od sedam funtih; —e, sedmofuntaš.
Siebenpunkt, *m.* sedmopik.
Siebenreihig, *adj.* sedmoredan, sedmonizan; od sedam redovah, nizovah.

Siebenruderig, *adj.* sedmoveslen.
Siebenſatz, *m.* sedmostavka.
Siebenſchichtig, *adj.* sedmovrstan.
Siebenſchläfer, *m.* (*Myoxus Glis*), volik puh; (*fig.*) spavalo, čmavalo; —, *pl.* sedam spavajućih mladićah.
Siebenſchläferchen, *n.* ſ. Küchenſchelle.
Siebenſchuhig, *adj.* od sedam stopah.
Siebenſchwanz, *m.* (*Lanius garrulus*), brbljavac.
Siebenſeitig, *adj.* sedmostran; sedmoploh.
Siebenſtern, *m.* (*Trientalis*), trojičnica; ſ. Siebengeſtirn.
Siebenſtimmig, *adj.* sedmoglasni.
Siebenſtrahl, *m.* sedmaš.
Siebenſtrahlig, *adj.* od sedam zrakah.
Siebenſtrömig, *adj.* sedmotok.
Siebenſtundenkraut, *n.* ſ. Siebenzeit.
Siebenſtündig, *adj.* od sedam satih.
Siebenſtündlich, *adv.* svaku sedmu uru, svaki sedmi sat.
Siebentägig, *adj.* sedmodnevni.
Siebentäglich, *adv.* sedmodnevice.
Siebentauſend, *num.* sedam tisućah, hiljadah.
Siebentauſendſte, *num.* sedmotisućni.
Siebente, *num.* sedmi; zum —n Male, sedmi put, sedmom.
Siebente, *f.* (*mus.*) sedmica.
Siebentehalb, *adj.* šest i po(l).
Siebentel, *n.* sedmina; sedmi dio.
Siebentens, *adv.* sedmo.
Siebentheil, *m.* ſ. Siebentel.
Siebentheilig, *adj.* sedmodělan, od sedam dělovah.
Siebenthürmig, *adj.* od sedam tornjevah.
Siebenundzwanzigſte, *adj.* dvadeset i sedmi.
Siebenwöchentlich, *adj.* od sedam neděljah, sedmicah.
Siebenzackig, *adj.* sedmoperni.
Siebenzeit, *f.* (*Trigonella*), piskavica.
Siebenzöllig, *adj.* od sedam palacah.
Sieber, *m.* prosijač; ſ. Siebmacher.
Siebförmig, *adj.* sitast, izrešetan.
Siebhändler, *m.* sitar, rešetar.
Siebknochen, *m.* ſ. Siebbein.
Siebler, ſ. Sieber.
Siebmacher, *m.* sitar, rešetar.
Siebmacher= (in Zuſ.) sitarski, rešetarski.
Siebmacherei, *f.* sitarija; rešetarija.
Siebmacherhandwerk, *n.* sitarstvo; rešetarstvo; ſ. Siebmacherei.
Siebmacherwerkſtatt, *f.* sitarnica; rešetarnica.
Siebmaſchine, *f.* prosijalo.
Siebmehl, *n.* prosijano brašno, prosijana muka.
Siebmuſchel, *f.* (*Aspergillum*), škropilo.
Siebner, ſ. Siebener.
Siebrand, *m.* obod, lubanj (od sita).
Siebſchiene, *f.* cěpac za sito.
Siebſetzer, *m.* prosijač.
Siebſtaub, *m.* osěvine.
Siebtuch, ſ. Beuteltuch.
Siebwerk, *n.* prosijač.
Siebwespe, ſ. Siebbiene.
Siebzehn, *num.* sedamnaest; es waren ihrer —, bila su sedamnaestorica; — Kinder, sedamnaestoro děce.
Siebzehn= (in Zuſ.) od sedamnaest.
Siebzehner, *m.* (Ziffer), sedamnaestica, sedamnaestka; (Münze), marjaš; (Einer von 17), sedamnaestnik.
Siebzehnerlei, *adj.* od sedamnaest vrstih, [felah.
Siebzehnfach, Siebzehnfältig, *adj.* sedamnaestogub, sedamnaestostruk.
Siebzehnfuß, *m.* (*Julus terrestris*), sto-[noga.
Siebzehnhundert, *num.* sedamnaest stotinah.
Siebzehnjährig, *adj.* sedamnaestolětan, od sedamnaest godinah.
Siebzehnjährige, *m.* sedamnaestak; —, *f.* sedamnaestakinja.
Siebzehnjährlich, *adv.* svake sedamnaeste [godine.
Siebzehnmal, *adv.* sedamnaest putah i. putih, sedamnaest krat.
Siebzehnmalig, *adj.* od sedamnaest putah.
Siebzehnmonatig, *adj.* od sedamnaest měsecih.
Siebzehntägig, *adj.* od sedamnaest danah.
Siebzehntauſend, *num.* sedamnaest tisućah, hiljadah.
Siebzehnte, *num.* sedamnaesti.
Siebzehntehalb, *adj.* šestnaest i po(l).
Siebzehntel, *n.* sedamnaestina.
Siebzehntens, *adv.* sedamnaesto.
Siebzig, *num.* sedamdeset; Einer von —, jedan od sedamdesetorice; — Wägen, sedamdesetora kola; er iſt in den —en, navršio je sedamdeset godinah; ima mu preko sedamdeset godinah; sedamdesetak je.
Siebzigeimerig, *adj.* od sedamdeset vědarah; ein —es Faß, sedamdesetorka.
Siebziger, *m.* sedamdesetak; —in, *f.* sedamdesetakinja; (Ziffer). sedamdesetica.
Siebzigerlei, *num.* od sedamdeset vrstih.
Siebzigfach, *num.* sedamdesetogub.
Siebzigjährig, *adj.* od sedamdeset godinah.
Siebzigmal, *adv.* sedamdeset putah i. putih, sedamdeset krat.
Siebzigſte, *num.* sedamdeseti.
Siebzigſtehalb, *adj.* šestdeset devet i po(l).
Siebzigſtel, *n.* sedamdesetina.
Siebzigſtens, *adv.* sedamdeseto.
Siebzigtägig, *adj.* od sedamdeset danah.
Siebzigtauſend, *num.* sedamdeset tisućah, hiljadah.
Siech, *adj.* ljohav, bolešljiv; — werden, oljohaviti, ološati.
Siechbett, *n.* auf dem —e liegen, bolovati.
Siechen, *v. n.* sahnuti, linjati; ginuti; hirati se, hahuljati.
Siechenhaus, Siechhaus, *n.* bo(l)nica, špitalj.
Siechenhaus=Direktion, *f.* ravnateljstvo bolnice.

Siechheit, *f.* ljohavost, bolešljivost; (Krankheit), bolezanja, bolestinja.
Siechknecht, *m.* kolibaš.
Siechling, *m.* bo(l)nik, nemoćnik.
Siechthum, *n.* ſ. Siechheit.
Siede, *f.* var; es iſt in der —, vri; ſ. Siedebottich, *m.* Siedefaß, *n.* kaca za
Siedegrad, *m.* vrelište. [séčku.
Siedehitze, *f.* vrelina, vrelost.
Siedehütte, *f.* svarnica.
Siedekeſſel, *m.* kotao za varenje.
Siedel, *m.* klupa; postava.
Siedelei, *f.* selitba, seoba.
Sied(e)ler, ſ. Anſiedler.
Siedeln, *v. n.* seliti; ſich —, *v. r.* nastaniti se, naseliti se. [seobina.
Siedelung, *f.* selitba, seoba; (An—),
Sieden, *v. n.* vreti, kipljeti, ključati; anfangen zu —, provreti; hoch —, varom vreti; —d, ſ. Siedendheiß; geſotten, varen, kuhan; —, *v. a.* Seife —, variti, kuhati sapun.
Siedendheiß, *adj.* vrio, vreli; —es Waſſer, ključala voda, krop.
Siedepfanne, *f.* varionica.
Siedepunkt, *m.* vrelište.
Sieder, *m.* varilac.
Sieder, *m.* Siederohr, *n.* varionik.
Siederei, *f.* varionica.
Siedeſchneider, *m.* séčkar.
Siedheiß, ſ. Siedendheiß.
Siedhitze, *f.* varna vrućina; var.
Siedig, *adj.* nizak.
Siedland, *n.* niz.
Siedler, ſ. Siedeler
Siedwoche, *f.* sedmica od varenja.
Sieg, *m.* pobéda, dobit; den — erhalten, davon tragen, održati pobédu, mejdan*; der — über ſich ſelbſt, svladanje samoga sebe.
Siegbedeckt, *adj.* slavodobitan.
Siegel, *n.* pečat; hangendes —, visući pečat; ein — auf etwas drucken, udariti pečat na što; das — eines Briefes erbrechen, razpečatiti pismo; etwas unter — legen, zapečatiti što; (*fig.*) einer Sache das — aufdrücken, pečatom što utvrditi; potvrditi što; unter dem — der Verſchwiegenheit etwas anvertrauen, povériti komu što pod uvét, da neće prokazati; (Petſchaft), pečat.
Siegelbank, *f.* pečatnica. [pečatiti.
Siegelbar, *adj.* es iſt —, može se za-
Siegelbewahrer, *m.* pečatnik.
Siegelblume, ſ. Siegelwurz.
Siegelbruch, *m.* razpečaćenje.
Siegelbüchslein, *n.* ſ. Siegelkapſel.
Sieg(e)ler, *m.* pečatar.
Siegelerbrechung, *f.* razpečaćenje.
Siegelerde, *f.* pečatnjača.
Siegelfälſcher, *m.* izopačitelj pečatah.
Siegelgebühr, *f.* Siegelgeld, *n.* pečatarina.
Siegelhammer, *m.* pečatni mlatac.
Siegelkapſel, *f.* tok od pečata.
Siegelkunde, *f.* pečatarstvo.
Siegellack, *n.* pečatni vosak, pečatina.
Siegellackfabrik, *f.* tvornica pečatine i. pečatnoga voska. [voska.
Siegellackfabrikant, *m.* tvornik pečatnoga
Siegellackſtange, *f.* pečatna šibka, šibka pečatine.
Siegelleinwand, ſ. Wachsleinwand.
Siegellos, *adj.* bez pečata.
Siegeln, *v. a.* pečatiti, zapečatiti.
Siegelpreſſe, *f.* pečatilo. [čatom
Siegelring, *m.* pečatnjak, prsten s pe-
Siegelſtecher, *m.* pečatar.
Siegelverwahrer, ſ. Siegelbewahrer.
Siegelwachs, ſ. Siegellack.
Siegelwurz(el), *f.* (*Convallaria polygonatum*), (Salamunov) pečat, pečatnik,
Siegelzeichen, *n.* znak pečata. [prdelj.
Siegen, *v. n.* pobéditi, dobiti, predobiti, nadvladati, obladati, nadjačati.
Siegend, *adj.* dobitan.
Sieger, *m.* dobitnik, pobéditelj, pobédnik; —in, *f.* dobitnica, pobédnica; — bleiben, pobédu, mejdan održati.
Siegerdegen, *m.* ſ. Siegerſchwert.
Siegerheer, *n.* pobédila vojska.
Siegerich, *m.* (*Ignatia amara*), Ignatijina kučiba.
Siegerkrone, *f.* dobitnički věnac.
Siegern, *v. n.* kackati.
Siegerſchwert, *n.* sablja-dobitnica.
Siegesaufzug, *m.* slavodobitni oblaz, obhod, provod.
Siegesbogen, *m.* slavodobitni obluk.
Siegesdenkmal, *n.* spomenik pobéde.
Siegesfeier, *f.* Siegesfeſt, *n.* Siegesfeierlichkeit, *f.* svečanost s pobéde; ſ. Triumphfeſt.
Siegesfürſt, *m.* (*fig.*) slavodobitnik.
Siegesgepränge, *n.* ſ. Triumph. [sma.
Siegesgeſang, *m.* dobitna, dobitnička pé-
Siegesgeſchrei, *n.* dobitna vika.
Siegesgott, *m.* Davor; —göttin *f.* Viktoria.
Siegesheer, *n.* vojska-dobitnica.
Siegeshelb, *m.* junak-dobitnik.
Siegeskampf, *m.* slavodobitni boj.
Siegeskranz, *m.* ſ. Siegerkrone.
Siegeslaub, *n.* dobitnička hvoja.
Siegeslauf, *m.* dobitni ték.
Siegeslied, *n.* ſ. Siegesgeſang.
Siegesmahl, *n.* gostba u slavu pobéde.
Siegesnachricht, *f.* glas o pobédi.
Siegesopfer, *n.* žrtva za pobédu.
Siegespforte, *f.* slavodobitna vrata.
Siegespomp, ſ. Triumph.
Siegespreis, *m.* nagrada pobéde.
Siegesrauſch, *m.* im —e, opojen pobédom.
Siegesruhm, *m.* dobitnička slava.
Siegestag, *m.* dan pobéde.
Siegestaumel, *m.* dobitnička pomama.
Siegesthor, *n.* ſ. Siegespforte.
Siegestrunken, *adj.* opojen pobédom.

Siegeswaffe, *f.* dobitno oružje.
Siegeswagen, *m.* slavodobitnička kola.
Siegeszeichen, *n.* znak, znamen pobĕde.
Siegeszug, *m.* slavodobitni oblaz, obhod, provod.
Sieggekrönt, Sieggewohnt, Sieghaft, ſ. Siegreich.
Siegler, *m.* pečatar.
Siegmannskraut, *n.*, Siegmarskraut, *n.*, Siegmannswurz, *f.* (*Gladiolus communis*), mačinac, mačić, mač; (*G. segetum*) sabljan; ſ. Allermannsharniſch.
Siegmarsmalve, *f.* (*Malva alcea*), trandolilje.
Siegreich, *adj.* slavodobitan, pobĕdonosan.
Siegtrunken; Siegvoll; Siegwurz, ſ. Siegestrunken; Siegreich; Siegmannskraut.
Siegwurz, ſ. Siegmannskraut
Siehe! *int.* gle, elo, nuto, a to; — da kommt er ſelbſt heran! eto ti njega!
Sieke, *f.* ženka, samica.
Siel, *n.* splavnica.
Siele, *f.* navratnik, parta.
Sielſtrang, *m.* štranjga.
Siemann, *m.* papučlija, papučar, babjak.
Siep! *int.* liga!
Siezen, *v. a.* onikati.
Sift, *n.* kosor.
Signal, *n.* znak, srok; (Poſt—), navĕst *f.*; das — geben, glas i. haber dati; navĕstiti.
Signalement, *n.* znamenja; (Beſchreibung), opis.
Signalfeuer, *n.* vatra na glas.
Signaliſiren, *v. a.* znamenje dati, navĕstiti; ſich —, *v. r.* ſ. Auszeichnen.
Signalſchuß, *m.* puška i. top na glas.
Signatur, *f.* znamenka; (Unterſchrift), podpis.
Signiren, *v. a.* (bezeichnen), obilježiti; (unterzeichnen), podpisati.
Signora, *f.* gospodja.
Silau, *m.* (*Peucedanum*), smudnik.
Silbe uſw. ſ. Sylbe uſw.
Silber, *n.* srebro; gediegenes —, samorodno srebro; feines, reines —, suho srebro; in — arbeiten, srebrariti; (—zeug), srebrnina; (*merc.*) srebrni novac.
Silber- (in Zuſ.) srebrn; od srebra.
Silberaal, *m.* srebrnasti ugor.
Silberader, *f.* srebrna žica.
Silberagio, *n.* prid na srebro.
Silberahorn, *n.* (*Acer eriocarpum*), vunorodni javor.
Silberamalgam, *n.* srebrni amalgam.
Silberanſtrich, *m.* srebrni maz.
Silberarbeit, *f.* srebrarina.
Silberarbeiter, *m.* srebrar.
Silberarche, ſ. Perlmutterarche.
Silberartig, *adj.* srebrnast.
Silberätzſtein, ſ. Höllenſtein.
Silberauflöſung, *f.* srebrna otopina.
Silberauge, *n.* (*Corvus argyrophthalmus*), srebrooka vrana.
Silberbach, *m.* srebrnast potok.
Silberband, *n.* srebrna vezanka (pantljika); (*Clupea atherinoides*), srebrnasta sled.
Silberbär, *m.* sĕdi medvĕd.
Silberbarre, *f.* srebrna šibka.
Silberbarſch, ſ. Silberbörs.
Silberbart, *m.* bĕla brada; (*Anthyllis barba Jovis*), bĕlciti ranjenik.
Silberbaum, *m.* (*Protea*), dvoličnjak.
Silberbeblümt, *adj.* srebro-cvĕtan.
Silberbedeckt, Silberbekleidet, *adj.* (*fig.*) obučen u srebro.
Silberberg, *m.* srebrnik.
Silberbergwerk, *n.* srebrnik, srebrne rude, srebrni rudnik.
Silberbeſchildet, *adj.* srebrna štita.
Silberbeſchlag, *m.* srebrn okov.
Silberbeſchuppt, *adj.* srebrne ljuske.
Silberbeſchwingt, *adj.* srebrokrili.
Silberbeſponnen, *adj.* srebrom opreden.
Silberbewahrer, *m.* srebrninar.
Silberblank, *adj.* svĕtao kao srebro.
Silberblaß, *adj.* blĕd kao srebro.
Silberblatt, *n.* (*Potentilla anserina*), gusina trava; ſ. Mondviole.
Silberblättchen, *n.* srebrna lopušica; (Blattſilber), posrebrina.
Silberblau, *adj.* srebrno-modrikast.
Silberblech, *n.* srebrna pločevina.
Silberblende, *f.* crveni srebrnjak.
Silberblick, *m.* srebrni blĕsak.
Silberblume, *f.* srebrn cvĕtak; (*met.*) srebrn cvĕt.
Silberbocksbart, *m.* (*Aira flexuosa*), verugasti bus.
Silberbörs, *m.* (*Perca nobilis*), plemeniti [grgeč.
Silberborte, *f.* srebrn pasac, trak.
Silberbrätling, *m.* bĕlcita mlĕčnica.
Silberbräune, *f.* smeđji srebrnjak.
Silberbraut, *f.* srebrna nevĕsta.
Silberbräutigam, *m.* srebrni ženik.
Silberbrenner, *m.* žežničar srebra.
Silberbrennerei, *f.* žežnica srebra.
Silberbrennherd, *m.* ognjište za srebro.
Silberbrennofen, *m.* peć za srebro.
Silberbürſte, *f.* četka za srebro.
Silberbuſch, ſ. Silberbart.
Silberchlorid, *n.* srebrni soličnik.
Silberdiener, *m.* srebrninar.
Silberdiſtel, ſ. Milchdiſtel.
Silberdraht, *m.* srebrna žica.
Silberdrahtzieher, *m.* žičar srebra.
Silberdruſe, *f.* srebrni kukanac.
Silberdurchwebt, Silberdurchwirkt, *adj.* srebrom protkan.
Silbererz, *n.* srebrnac, srebrna ruda.
Silberfaden, *m.* srebrni končić, konac.
Silberfarbe, *f.* srebrnost; srebrno mastilo.
Silberfarben, Silberfarbig, *adj.* srebrnast, srebrne masti (boje).

Silberfaſan, *m.* srebrni gnjeteo.
Silberfiſch, *m.* (*Argentina*), srebriš; ſ. Meerhahn; Pflugſchar. [berflitter.
Silberflimmer, *m.* trepet srebra; ſ. Sil-
Silberflitter, *m.* srebrn varak.
Silberfluß, *m.* srebrna rěka. [losos.
Silberforelle, *f.* (*Salmo Schief.*) srebrni
Silberfuchs, *m.* (*Canis cinereo-argenteus*), sědi psić; (der Balg), sivoduška.
Silberfüßig, *adj.* srebronog.
Silbergang, *m.* srebrna greda.
Silbergare, *f.* čistoća srebra.
Silbergeblümt, ſ. Silberblümt.
Silbergefaßt, *adj.* okovan u srebro.
Silbergeflochten, *adj.* od srebra spleten.
Silbergeflügelt, *adj.* srebrokrili
Silbergehalt, *m.* srebrna čistina.
Silbergehörnt, *adj.* srebrorog.
Silbergeld, *n.* srebrn novac; srebro.
Silbergelockt, *adj.* srebrokos.
Silbergeräth, *n.* srebrnina.
Silbergeſchick, *n.* srebrokaz. [brnina.
Silbergeſchirr, Silbergeſchmeide, *n.* sre-
Silbergeſtickt, *adj.* srebrom vežen.
Silbergewand, *n.* srebrno ruho.
Silbergewäſſer, *n.* srebrna voda.
Silbergewebt, *adj.* od srebra otkan.
Silbergeziert, *adj.* srebrom urešen, nakićen.
Silberglanz, *m.* srebrnost, srebrna světlost; (*min.*) ſ. Silberglas.
Silberglas, Silberglaserz, *n.* srebrovica.
Silberglätte, *f.* srebrna pěna, gledja.
Silberglimmer, *m.* macino srebro.
Silberglocke, *f.* srebrno zvono. [bus.
Silbergras, *n.* (*Aira canescens*), sědi
Silbergrau, *adj.* siv kao srebro.
Silbergries, *m.* srebrni pěsak. [grošić.
Silbergroſchen, *m.* srebrna trica, srebrni
Silbergrube, *f.* srebrni rudnik.
Silbergrund, *m.* srebrno dno.
Silbergruhr, *f.* srebrnasta sljuda. [škuda.
Silbergulden, *m.* forint u srebru, mala
Silberhaar, *n.* srebrna kosa.
Silberhaarig, *adj.* srebrokos.
Silberhafer, *m.* (*Avena sesquitertia*), srebrnasta zob.
Silberhaft, *adj.* srebrnast.
Silberhaltig, *adj.* srebrn; dieſes Erz iſt —, u ovoj rudi ima srebra.
Silberhaufen, *m.* hrpa srebra.
Silberhell, ſ. Silberflar.
Silberhochzeit, *f.* srebrna svatba.
Silberhorn, *n.* srebrn rog
Silberhornerz, *n.* srebrnasti rogovac.
Silberhund, ſ. Silberfuchs.
Silberhütte, *f.* talionica srebra.
Silberig, ſ. Silbern.
Silberkäfer, *m.* (*Curculio argenteus*), srebrni kljunak.
Silberkalk, *m.* srebrno vapno.
Silberkammer, *f.* srebrnica.
Silberkämmerer, *m.* srebrničar.
Silberkanne, *f.* srebrn kondĕr.
Silberkaſten, *m.* srebrnik.
Silberklang, *m.* zveka od srebra.
Silberklar, *adj.* bistar kao srebro.
Silberkleid, *n.* srebrna haljina.
Silberklippfiſch, *m.* (*Chaetodon argenteus*), srebrnasti nosatac.
Silberklumpen, *m.* grumen srebra.
Silberkobalt, *m.* srebrni bĕsovac.
Silberkönig, *m.* srebrni kralj, čistito sre-
Silberkorn, *n.* srebrno zrnce. [bro
Silberkranz, *m.* srebrn vĕnac.
Silberkräße, *f.* srebruština.
Silberkraut, ſ. Silberblatt.
Silberkryſtall, *m.* srebrn ledac.
Silberkugel, *f.* srebrna kruglja, lopta.
Silberlachs, *m.* ſ. Silberforelle.
Silberladen, *m.* srebrnarnica.
Silberlahn, *m.* srebrna bit. [čunjac.
Silberlaken, *n.* (*Conus textilis*), srebrnasti
Silberlaub, *n.* (*fig.*) bĕlo lišće.
Silberlaut, *m.* (*fig.*) jasan glas.
Silberleder, *n.* posrebrena koža.
Silberleer, *adj.* bez srebra.
Silberlicht, *n.* bĕlo svĕtlo kao srebro.
Silberling, *m.* srebrnjak.
Silberlocke, *f.* (*fig.*) srebrna kosa.
Silberlockig, ſ. Silbergelockt.
Silberlöſung, ſ. Silberauflöſung.
Silbermeißel, *m.* splavka. [rude.
Silbermine, *f.* srebrni rudnik; srebrne
Silbermond, *m.* (*fig.*) bĕli mĕsec.
Silbermotte, *f.* (*Lepisma*), ribičica.
Silbermulm, *m.* raztrošen srebrnac.
Silbermund, *m.* (*Turbo argyrostomus*), srebroustac.
Silbermünze, *f.* (eine kleine Münze), srebrnjak; (*coll.*) srebrn novac; fünf Gulden in —, pet forintih u srebru.
Silbern, *adj.* srebrn; (*fig.*) bĕl kao sre-
Silbern, *v. a.* srebriti, posrebriti. [bro.
Silbernadel, *f.* srebrna igla.
Silberniederſchlag, *m.* srebrn talog.
Silberoxyd, *n.* srebrn kis.
Silberoxydul, *n.* srebrn kisac.
Silberpage, *m.* srebrninar.
Silberpapier, *n.* posrebren papir.
Silberpappel, *f.* (*Populus argentea*), bĕla topola.
Silberplättchen, *n.* srebrna plojka.
Silberplatte, *f.* srebrna ploča.
Silberplätter, *m.* bitar.
Silberprobe, *f.* kušanje, ogled srebra; (*met.*) kušanje za srebro.
Silberpulver, *n.* srebrn prašak, prah.
Silberquaſe, *f.* srebrna kita.
Silberqueckſilber, ſ. Silberamalgam.
Silberquelle, *f.* (*fig.*) bistro vrelo kao
Silberrauch, *m.* srebrna čadja. [staklo.
Silberregen, *m.* srebrna kiša; es fällt ein —, kao da srebro daždi; (*Conus mindanus*), srebrni čunjac.
Silberreich, *adj.* sre brovit, bogat srebrom.

Silberreiher, *m.* (*Ardea Garzetta*), bela čaplja, žabogut; der kleine —, podgavra.
Silberrein, *adj.* eine —e Stimme, čist glas kao od srebra.
Silberring, *m.* srebrn prsten.
Silberrolle, *f.* svitak srebra.
Silberrubel, *m.* srebrn rubalj.
Silberſaite, *f.* srebrna žica.
Silberſalpeter, *n.* srebrni dušičan.
Silberſalz, *n.* srebrna galica.
Silberſand, *m.* srebrn pěsak.
Silberſchaum, *m.* srebrna pěna.
Silberſcheide, *f.* srebrne korice, srebrna nožnica.
Silberſcheider, *m.* lučbar srebra.
Silberſcheidung, *f.* lučenje srebra.
Silberſchein, *m.* světlost srebra.
Silberſchere, *f.* nožice za srebro.
Silberſchimmel, *m.* srebrnast bělac.
Silberſchimmer, *m.* blěsak od srebra.
Silberſchlacke, *f.* srebrna troska, srebrušina.
Silberſchläger, *m.* posrebrinar.
Silberſchmelzer, *m.* talič srebra.
Silberſchmiele, *f.* (*Aira alpina*), běli bus.
Silberſchnur, *f.* srebrna vrvca (vrpca).
Silberſchrank, ſ. Silberkaſten.
Silberſchrift, *f.* srebrno pismo; srebrna slova.
Silberſchwan, *m.* (*fig.*) běli labud.
Silberſervice, *n.* srebrna stolovina; srebrno posudje.
Silberſpinner, *m.* srebroprelac; —in, *f.* srebroprelja.
Silberſtange, *f.* srebrna šipka; šipka od srebra.
Silberſtaub, *m.* ſ. Silberpulver.
Silberſticker, *m.* srebrovez; —in, *f.* srebrovezka.
Silberſtickerei, *f.* srebrn vez, vezak.
Silberſtimme, *f.* jasan glas kao srebro.
Silberſtoff, *m.* srebrovina, srebrn latak.
Silberſtrich, *m.* srebrn pis; (*Argynnis*),
Silberſtrom, ſ. Silberfluß. [srebropis.
Silberſtück, *n.* komad srebra.
Silberſtufe, *f.* srebrna ruda.
Silbertalk, *m.* srebrnasta milovka.
Silberthaler, *m.* srebrni dolar; talir u srebru.
Silberthau, *m.* srebrnasta rosa.
Silberton, *m.* glas od srebra; ſ. Silberlaut.
Silbertönend, *adj.* jasno-glasan kao srebro.
Silbertreſſe, *f.* srebrna podresa.
Silbervitriol, *m.* srebrna galica.
Silberwaare, *f.* srebrna roba; srebrnarina.
Silberwärter, ſ. Silberdiener.
Silberwäſcher, *m.* srebroper; —in, *f.* srebropera.
Silberweide, *f.* (*Salix alba*), bela vrba.
Silberweiß, *adj.* srebrnast; běl kao srebro.
Silberweiß, *n.* macino srebro.
Silberwirker, *m.* tkalac srebra.
Silberzain, *m.* srebrna plojka.
Silberzettel, *m.* popis srebra.
Silberzeug, *n.* srebrnina.

Silge, *f.* (*Selinum*), selen.
Silhouette, *f.* sěnopis, siluета.
Silhouetteur, *m.* sěnopisac, siluetar.
Silhouettiren, *v. a.* pisati po sěnu, siluetovati.
Silicate, *pl.* kremani.
Silicium, *n.* kremik.
Silene, *f.* (*Silene*), silenka; (*Cucubalus Behen*), gušavica, vragomio.
Silo, *m.* žitna rupa.
Silurisch, *adj.* silurički.
Simaruba, *f.* (*Quassia Simaruba*), simaruba.
Simarubarinde, *f.* simarubna kora.
Simeonskraut, *n.* (*Alcea rosea*), trandovilje.
Similor, ſ. Semilor.
Simmer, *m.* měrov.
Simonie, *f.* svetotržtvo, simonija.
Simoniſch, *adj.* svetotržki.
Simoniſt, *m.* svetotržac.
Simpel, *adj.* prost, priprost; jednovit, jednostavan.
Simplicität, ſ. Einfachheit.
Simpliſiciren, *v. a.* ujednostaviti.
Sims, ſ. Geſims.
Simſe, *f.* (*Juncus*), sita.
Simshobel, *m.* kvirnjak.
Simsfachel, *m.* pećnjak za věnac.
Simsſtein, *m.* kvirni kamen; kamen za okvir.
Simswerk, *n.* okvirje.
Simulation, ſ. Verſtellung.
Simulirt, *adj.* na oko; tobožnji.
Simultan, *adj.* zajednički.
Simultanhypothek, *f.* zajednički podlog.
Simultanſchuldner, *m.* zajednički dužnik.
Sinaapfel, *m.* ſ. Apfelſine.
Sinammin, *n.* sinamin.
Sinapolin, *n.* sinapolin.
Sinapin, *n.* gorušičevina.
Sinau, Sindau, *m.* (*Alchemilla*), vrkuta, lavina.
Sinecuraſtelle, *f.* služba bez posla.
Sinſernelke, *f.* (*Dianthus chinensis*), kitajski klinčić.
Singanſtalt, *f.* pěvaonica.
Singapparat, *m.* pěvala.
Singbar, *adj.* pěvan; es iſt —, može se pěvati.
Singbarkeit, *f.* pěvnost.
Singchor, *m.* sbor pěvačah; lik.
Singcikade, *f.* (*Cicada stridula*), krěš.
Singdroſſel, *f.* (*Turdus musicus*), drozd, drozak.
Singfliege, *f.* (*Musca pipiens*), muhapiskalica; ſ. Singcikade.
Sing(e)haus, *n.* pěvalište.
Singekunſt, *f.* pěvstvo.
Singelied, *n.* popěvka.
Singelehrer, *m.* učitelj pěvanja.
Singeluſt, *f.* pěvoljubje.
Singeluſtig, *adj.* pěvoljuban; — ſein, rad pěvati.
Singemeiſter, ſ. Singelehrer.
Singemeſſe, *f.* pěvana misa.
Singemücke, *f.* (*Culex pipiens*), komarac-piskavac.

Singemuskel, *m.* pěvaća mišica.
Singen, *v. n.* pěvati, popěvati; (in der Kirche), pojati; zur Guitarre —, pěvati uz gitaru; —d herbeikommen, dopěvati; die Kugeln —, zrna (taneta) zvižde; die Ohren — mir, pište i. zvone mi uši.
Singen, *n.* pělo; pěvanje, pojanje; im — unterrichten, učiti pěvati, pojiti; (der Ohren), zvonjenje; s. Gesang.
Singend, *adj.* pěvajuć, pěvkě.
Singenote, *f.* note za pěvanje.
Singer, s. Sänger.
Sing(e)saite, *f.* cvrljuga, sitna žica.
Singesatz, *m.* dopěvka, kavatina.
Sing(e)schnake, s. Singemücke.
Sing(e)schule, *f.* pěvaonica. [Chorist.
Sing(e)schüler, *m.* učenik pěvanja; s.
Sing(e)schwan, *m.* (*Cygnus musicus*), labud-pěvač. [usw.
Sing(e)spiel, Singespieler usw. s. Oper
Sing(e)stimme, *f.* pěvni glas; glas.
Sing(e)stück, *n.* pěvka.
Sing(e)stunde, *f.* poučaj (lekcija) u pěvanju; —n geben, učit pěvati.
Sing(e)tanz, *m.* ples uz pěvanje.
Sing(e)vogel, s. Singvogel.
Sing(e)weise, *f.* napěv, nota.
Singfest, *n.* pěvanka.
Singgedicht, *n.* pěsmica.
Singinstitut, *n.* pěvaonica.
Singknabe, *m.* pěvač.
Singkunst, Singlust, s. Singekunst usw.
Singsang, *m.* pěvanja, dreljenje.
Singular, *m.* jednina, jednobrojnik.
Singvogel, *m.* ptica-pěvica, ptica-pěvačica.
Singweise, s. Singeweise.
Singzirpe, *f.* (*Cicada orni*), manarica.
Sinken, *v. n.* klonuti, pasti, padati; zu Boden —, srušiti se na tle; (*chem.*) oboriti se na dno; (im Wasser), otići na dno; potonuti; das Schiff sinkt, ladja i. brod tone, topi se; in den Schnee —, zapasti u sněg; in den Morast bis an die Knie —, ogreznuti u glib do kolěna, zaglibiti se do kolěna; in die Erde —, propadati, tonuti u zemlju; das Haus sinkt, kuća se sliže, uliže; kuća tone u zemlju; in Ohnmacht —, u nesvěst pasti, obezznaniti se, onesvěstiti se; der Nebel sinkt, magla se spušta; Einem zu Füßen —, pripasti komu k nogama; aufs Knie —, kleknuti; die Sonne sinkt unter das Meer, sunce sěda u more; sunce se smiruje u more; bis in die —be Nacht, do tamne, crne noći; in einen tiefen Schlummer —, tvrdo zaspati; ins Grab —, u grob leći; das Feuer sinkt, vatra dogara; den Muth — lassen, klonuti duhom; izgubiti srce; die Stimme — lassen, spustiti glas; den Kopf — lassen, s. Senken; die Hände — ihm vor Schwäche, ruke mu malakšu; er sank todt neben sie, mrtav pade pokraj nje; wie tief ist er gesunken! duboko-li pade! (*mont.*) u dub kopati; (v. Preise), padati; die Hoffnung sinkt, izlizuje se nada.
Sinken, *n.* padanje, propadanje, tonuće.
Sinker, s. Senker.
Sinkwerk, *n.* hvatalište.
Sinn, *m.* (z. B. des Gesichts), čuvstvo; (Sinnwerkzeug), sětilo; das fällt in —e, to se osěća; die äußeren —e, sětila; der innere —, ćutilo; ein feiner —, tanka ćut; weder — noch Leben haben, nit se micati, nit pomicati; (Empfänglichkeit), primljivost, prihvatljivost; er hat keinen — dafür, to ga se neprima; za to nehaje; k tomu neima volje; der — für das Schöne, ćućenje lěpote; (Bewußtsein), svěst; bei —en sein, pri sebi biti, biti sa svom pameti; von —en kommen, pomamiti se, poluděti; s uma sići; er ist nicht bei —en, nije čitav; seinen — auf etwas richten, misliti o čem; požuděti, požeeliti čega; ich ließ es mir in den — kommen, snašla me je volja; es kam mir zu —e, pade mi na um; teknu me um; das war gar nicht mein —, nisam toga ni pomislio; nisam bio uman (n. p. to učiniti); das ist mir nie in den — gekommen, to mi nije bilo na kraj pameti; anderes —es werden, predomisliti se, preumiti; etwas Böses im —e haben, misliti o zlu; er verharrt auf seinem —e, ukopistio se je; sie sind Alle Eines —es, svi su jedne misli; es geht nicht immer nach unserem —e, nebiva nam sve po ćudi; das geht nicht nach seinem —e, to mu nije poćudno; to mu nije u ćud; Einem durch den — fahren, činiti komu što unatoč; sich etwas aus dem —e schlagen, izbaciti, izbiti što iz glave; proći se čega; das liegt mir stets im —e, sve mi se to vrti po glavi; (Verstand), um; das hat er sich zu —e gezogen, to mu pade na srce; aus den Augen, aus dem —, s. Auge; lange Haare, kurzer —, duga kosa, a kratka pamet; soviel Köpfe, soviel —e, koliko ljudih, toliko ćudih; ein froher —, dobra volja; lustiger —, vesela ćud; leichter —, meka, lasna ćud; der irdische —, světska ćud; der — einer Rede, smisao besěde; im —e des Gesetzes, po zakonu; kao što zakon kaže.
Sinnähnlichkeit, *f.* sličnost smisla.
Sinnänderig, *adj.* preumljiv.
Sinnau, s. Sinau.
Sinnbegabt, *adj.* čuvstven.
Sinnbethörend *adj.* obmanjujući.

Sinnbild, *n.* znamen, simbo(l).
Sinnbildlich, *adj.* znameni; u znamenu; znamenom; simboličan, simbolički.
Sinnen, *v. n.* misliti; dovijati se; hin und her —, misliti misli svakojake; auf eine Liſt —, misliti o lukavštini; er ſinnt auf neue Mittel, izvija nova sredstva; über etwas —, razmišljati, premišljati.
Sinnenbild, *n.* čuvstvena slika.
Sinnenburſt, *m.* pohlepa.
Sinnenfällig, *adj.* osětan; (*fig.*) očit.
Sinnengenuß, *m.* putena naslada.
Sinnenglück, *n.* putena sreća.
Sinnenknecht, *m.* rob putenosti.
Sinnenliebe, *f.* putena ljubav.
Sinnenlos, ſ. Sinnlos.
Sinnenluſt, *f.* putena slast.
Sinnenmenſch, *m.* putenik.
Sinnenprüfung, *f.* čuvstveno kušanje, izpitivanje.
Sinnenrauſch, *m.* čuvstvena omama.
Sinnenreich, *n.* područje čuvstvah.
Sinnenreiz, *m.* čuvstvena ugoda; dražilo čuvstvah.
Sinnenſklave; Sinnentaumel, ſ. Sinnenknecht; Sinnenrauſch.
Sinnentrieb, *m.* čuvstven, puten nagon.
Sinnentrug, *m.* čuvstvena obmana.
Sinnentſtellend, *adj.* izvrćući smisao.
Sinnenverrückung, *f.* pomuna.
Sinnenwahn, *m.* čuvstvena obmana, obsěna.
Sinnenwelt, *f.* tělesni svět.
Sinnenweſen, *n.* čuvstveno bistvo.
Sinnenzauber, *m.* čuvstven urok.
Sinnesänderung, *f.* preum, predomisao; (Bekehrung), osvěst, dozivanje, obraćenje.
Sinnesart, *f.* način čuvstvovanja; ſ. Charakter.
Sinneskraft, *f.* jakost čuvstvah, uma.
Sinnesnerv, *m.* čuvstven živac; živac od sětila.
Sinnesorgan, *n.* sětilo.
Sinnestäuſchung, *f.* obmana sětila.
Sinneswerkzeug, ſ. Sinnesorgan.
Sinneswechſel, *m.* ſ. Sinnesänderung.
Sinngedicht, ſ. Epigramm.
Sinngleiche, Sinngleichheit, *f.* suznačnost.
Sinnglied, ſ. Sinnesorgan.
Sinngrün, *n.* (*Vinca minor*), pavenka.
Sinnig, *adj.* misaon; — daſtehen, stajati, pak se domišljavati; — handeln, svěsno, razumno (u)raditi; eine —e Rede, domišljata, misaona besěda.
Sinnigkeit, *f.* misaonost, mišljinja.
Sinnkraut, *n.* (*Mimosa pudica*), sramežna osětnica.
Sinnlich, *adj.* čuvstven, osětljiv; osětan; die —en Werkzeuge, sětila; eine —e Empfindung, čuvstvo, osěćanje; das —e Anſchauungsvermögen, čuvstvena zornost; (nicht geiſtig), tělesan; (nicht ſittlich), eine —e Liebe, putena ljubav; ein —er Menſch, putenik.
Sinnlichkeit, *f.* čuvstvenost, putljivost; (Wolluſt), putenost.
Sinnlos, *adj.* bez čuvstva, osěćanja; ein —er Zuſtand, nesvěst; — ſprechen, bezsvěstno, nerazumno govoriti; ein —es Wort, rěč bez smisla.
Sinnloſe, *m.* bezsvěstnik.
Sinnloſigkeit, *f.* bezsvěst; bezsmisaonost; (Handlung), ludost.
Sinnpflanze, *f.* ſ. Sinnkraut.
Sinnrede, *f.* misaona besěda.
Sinnreich, *adj.* misaon; uman; ein —es Spiel, domišljata igra; ein —er Einfall, dosětka.
Sinnrückhalt, *m.* primisalje.
Sinnſchluß, *m.* zamuk.
Sinnſchwer, *adj.* es iſt —, mučno je razuměti; (*fig.*) prevažno je.
Sinnſpiel, *n.* igra sa smislom (rěčih).
Sinnſpruch, *m.* mudra rěč.
Sinnverwandt, *adj.* srodna smisla; ſ. Synonym.
Sinnverwandtſchaft, *f.* susmisaonost, suznačnost.
Sinnvoll, *adj.* vrlo misaon, domišljat.
Sinnwerkzeug, *n.* sětilo; (d. innern Sinnes), ćutilo.
Sinten al, *conj.* budući da, jer, jere.
Sinter, *m.* (Tropfſtein), siga; (Hammerſchlag), okujina, kovačina.
Sinteraſche, *f.* pepeo.
Sintern, *v. n.* (ſickern), kàpati, tàjati; (gerinnen), tvrdnuti, otvrdnuti.
Sinterwaſſer, *n.* sigavica; kapnica.
Sinus, *m.* pristava, sinus.
Sipen, Sipern, ſ. Sickern.
Sippe, Sippſchaft, *f.* rod, rodbina; (ver.) pasmina, bagra.
Sippſchaftsbaum, ſ. Stammbaum.
Sire, ſ. Krätzmilbe.
Sire! gospodaru!
Sirene, *f.* sirena.
Sirius, *m* ilinštak.
Sirocco, *m.* jug.
Sirop, *m.* sladorača, sirup.
Sirtelſchlange, *f.* (*Coluber sirtalis*), sirtalj.
Siſer, ſ. Ziſer.
Siſtiren, *v. a.* obustaviti, ustaviti.
Siſtirung, *f.* obustava, ustava.
Siſtirungsrecht, *n.* pravo obustave.
Sitte, *f.* običaj, adet*; (Gewohnheit), das iſt einmal ſo ſeine —, to je njegova pusta navada; es iſt — geworden, izobičajilo se je, uobičajilo se je, ušlo je u običaj; zur — machen, uobičajiti; jedes Land hat ſeine —, koliko zemaljah, toliko običajah; fremde —, izvanština; —n *pl.* ćudstvo, (naravi); gute —n, dobra ćud; böſe —n, zloćudstvo; (Moralität), ćudorednost, ćudoredje; (Aufführung), vladanje, po(d)našanje.
Sitten, *v. a.* uljuditi, upitomiti.
Sittenanmuth, *f.* blagoćudstvo, blagoćudnost.

Sittenaufſeher, *m.* nadćudnik.
Sittenbuch, *n.* ćudorednik.
Sitteneinfalt, *f.* prostota.
Sittenfehler, *m.* mana ćudi, ćudoredna mana.
Sittenfeinheit, *f.* tankoća ćudi.
Sittengemälde, *n.* ćudoličje.
Sittengeſchichte, *f.* povèstnica ćudorednosti.
Sittengeſetz, *n.* ćudoredni zakon.
Sittenlehre, *f.* ćudoredba, nauka o ćudorednosti, ethika; ſ. Moral.
Sittenlehrer, *m.* ćudorednik.
Sittenlehrig, *adj.* ćudoredan.
Sittenliſte, *f.* izkaz ćudoredja, ćudorednosti.
Sittenlos, *adj.* razuzdan, zloćudan.
Sittenloſigkeit, *f.* razuzdanost, zloćudstvo.
Sittenmeiſter, *m.* nadćudnik.
Sittenmilde, *f.* pitomost.
Sittenmilderung, ſ. Cultur.
Sittenprediger, *m.* predikator.
Sittenpredigt, *f.* predika.
Sittenregel, *f.* ćudoredna uprava.
Sittenreich, *n.* ćudoredstvo.
Sittenreinheit, *f.* čistoća ćudstva; ćudorednost.
Sittenrichter, ſ. Sittenmeiſter.
Sittenrichterei, *f.* popovanje, predikovanje.
Sittenroheit, *f.* sirovština, sirovost (ćudstva).
Sittenſchule, *f.* ćudoredna učionica (škola).
Sittenſpruch, *m.* ćudoredna rěč.
Sittenſtrenge, *f.* ćudoredna strogost.
Sittenverbeſſerung, *f.* izprava ćudstva; ćudoredje.
Sittenverderben, *n.* izopačenje ćudstva.
Sittenverderber, *m.* izopačitelj ćudstva; kvarićud.
Sittenverderbniß, *f.* Sittenverfall, *m.* ćudoredna izopačenost; razuzdanost.
Sittenverfeinerung, *f.* pitomstvo; ljudskoća.
Sittenwelt, *f.* ćudoredstvo.
Sittenwidrig, *adj.* nećudoredan.
Sittenzeugniß, *n.* svědočba o ćudorednosti.
Sittenzwang, *m.* namet obićaja.
Sittgelb, ſ. Schüttgelb.
Sittig, *adj.* ćudoredan; pošten.
Sittig, *m.* ſ. Papagei.
Sittigen, *v. a.* ćudorediti; ſ. Sitten.
Sittiggrün, *adj.* papigast.
Sittighaus, *n.* papižnjak.
Sittlich, *adj.* obićajni; ländlich —, koliko je selah, toliko je navićajah; (moraliſch), — gut, ćudoredan; — böſe, nećudoredan, razuzdan.
Sittlichkeit, *f.* ćudorednost.
Sittlichkeits- (in Zuſ.) ćudoredan.
Sittlichkeitsrückſicht, *f.* aus —en, radi ćudorednosti.
Sittreich, *adj.* ćudoredan.
Sittſam, *adj.* blagoćudan, skroman; ein —es Betragen, čedno po(d)našanje, vladanje.
Sittſamkeit, *f.* blagoćudnost, skromnost, čednost.
Sittvogel, *m.* (*Sitta europaea*), brgljez, kovač.

Situation, *f.* pologa; položaj; (Lage), stanje.
Situationsplan, *m.* nacrt položaja.
Situationszeichnung, *f.* crtanje, crtež položaja.
Situirt, *adj.* er iſt gut —, dobro stoji.
Sitz, *m.* (v. Sitzen), sědjenje; (d. Recht zu Sitzen), pravo sědjenja; er hat — bei Gericht, vlastan je sěditi pred sudom; er hat — und Stimme im Rathe, sědi i glasuje u věću; ima město i glas u věću; ein — unter dem Baume, sědalo pod drvetom; (Bank), klupa; (Stuhl), stolac; der — des Stuhles, sědalo od sto(l)ca; der — in einem Wagen, sědalo u kolih; (für eine Perſon), sědak; er fand keinen —, nije dobio města; alle —e waren voll, sve je bilo zapremljeno; einen — anweiſen, zasěsti, posaditi koga; d. — einnehmen, sěsti; zasěsti (za ...); (Wohnort), boravište, stan; ſeinen — an einem Orte aufſchlagen, nastaniti se gdě; ſeinen — an einem Orte haben, stanovati gdě; der — des Kaiſers, carska stolica; (Geſäß), zadnjica; (wdm.) loga.
Sitzanker, *m.* stavna kotva, stavno sidro.
Sitzarbeit, *f.* sědaći posao.
Sitzbank, *f.* sědalo, sědja; (Bank), klupa.
Sitzbein, *n.* (*os ischii*), sědaća kost.
Sitzbeinknorren, *m.* sědaća kvrga.
Sitzbeinnerve, *m.* sědaći živac.
Sitzbeinſchlagader, *f.* sědaća kucavica.
Sitzbett, *n.* počivaljka.
Sitzen, *v. n.* sěděti (sjedjeti); zu Tiſche —, sěděti za stolom; hier läßt ſich gut —, ovdě se dobro sědi; Einem Beichte —, izpovědati se; einem Maler —, dati se slikati; ſich müde —, nasěděti se; bis Ende —, dosěděti; am Ofen —, kod peći sěděti; Einem zur Rechten —, ſ. Rechte; zu Gericht —, sudovati, sud suditi; im Rathe —, věćati; zum Verkauf —, prodavati, tržiti; (wohnen), stajati, stanovati, prebivati; (reſidiren), stolovati; er ſitzt immer im Hauſe, uvěk je kod kuće; neizlazi iz kuće; immer hinter dem Ofen —, (spr.) sěděti kao spuž u ljusci; er ſitzt ſtets über den Büchern, čitav dan gviri i. piždri u knjigu; (*fig.*) warm —, življeti kao bubreg u loju; ſtille —, sěděti s mirom; im Gefängniſſe —, u zatvoru biti; (*poët.*) tamnovati, uzu uziti; Einen — laſſen, ostaviti koga na cědilu; ſeinen Mann — laſſen, ostaviti muža; viel Geld im Spiele — laſſen, zaigrati mnogo novacah; — bleiben, ostati sědeć; (*fig.*) ostati na cědilu; (v. Mädchen), usěsti se; d. Schiff ſitzt feſt, ladja je nasěla; brod je nasio; der Hut ſitzt feſt, klobuk je pristao oko glave; (*fig.*) er ſitzt feſt, sad je

na konju; das Brett ſitzt feſt, daska je (čvrsto) pribijena; es ſitzt viel Schleim auf der Bruſt, mnogo ima sline, hrakotinah u prsih; hier ſitzt mirs, ovdě me tišti; ovaj me zub boli; das kann ich nicht auf mir — laſſen, to mi valja oprati; das Kleid ſitzt gut, haljina dobro stoji; auf den Dukaten —, tištiti blago; müßig —, dangubiti.

Sitzen, *n.* sěda, sědjenje.

Sitzend, *adj.* sědeć; (*bot.*) sědeći; —, *adv.* sědećke, sědeć, sědě; —e Lebensweiſe, ſ. Sitzleben.

Sitzer, *m.* sědilac; —in, *f.* sědilja.

Sitzerei, *f.* sědkarenje.

Sitzfleiſch, *n.* er hat kein —, nerad sědi, nesědi rado.

Sitzfüße, *pl.* sědaće noge.

Sitzgebund, *n.* snop za sědalo.

Sitzgeld, *n.* tamničarina.

Sitzhaft, ſ. Seßhaft.

Sitzkiſſen, *n.* dušek.

Sitzknorren, *m.* podjabučje.

Sitzkranz, *m.* nasědak.

Sitzlager, *n.* dušeci.

Sitzleben, *n.* sěda; sědaći život; ein — führen, ogrbaviti sědeć; jednako sěděti.

Sitzling, *m.* sědan, sědiša.

Sitzlingsleben, ſ. Sitzleben.

Sitzort, *m.* sědište.

Sitzpfahl, *m.* sědak.

Sitzplatz, *m.* sědak; (*coll.*) sěonica.

Sitzpolſter, *m.* ſ. Sitzkiſſen.

Sitzſam, *adj.* — ſein, sědkariti.

Sitzſamkeit, *f.* sědkarenje, sědnja, sědja.

Sitzſchemme, *m.* sědaljka.

Sitzſtätte, *f.* sědište.

Sitzſtock, ſ. Sitzpfahl.

Sitztag, *m.* dan od sěde; ſ. Sitzungstag.

Sitzung, *f.* sědnica; — halten, imati sědnicu; věćati.

Sitzungslocale, *n.* sědionica; město za sěnice.

Sitzungsprotokoll, *n.* zapisnik sědnice.

Sitzungsſaal, *m.* sědionica; sbornica.

Sitzungstag, *m.* dan (od) sědnice.

Sitzungsverhandlung, *f.* o čem se je věćalo u sědnici.

Sitzungszeit, *f.* (Seſſion), zasědanje.

Sitzweile, *f.* posělo.

Skabin, *m.* prisědnik suda.

Skabioſe, **Skala**, **Skalpell**, **Skandal**, **Skapulier** uſw. ſ. Scabioſe uſw.

Skalenoeder, *n.* vapnolik; vierſeitiges —, sugubi klinolik.

Skartenkraut, *n.* (*Geranium columbinum*), golubji ždralinjak.

Skaſt, *m.* (*Haliaetos ossifragus*), kostolomac.

Skatlegen, *v. n.* položiti skat (škart).

Skelet(t), *n.* kostur, samokost, okostnica.

Skelettthiere, *pl.* (*Vertebralia*), kralježnjaci.

Skelettiren, *v. a.* razmesiti.

Skepticismus, *m.* dvoumstvo, skepticizam.

Skeptiker, *m.* dvoumar, skeptik.

Skeptiſch, *adj.* dvoumstven; dvoumarski, skeptički.

Skink, ſ. Stink.

Skis, *m.* skis.

Skizze, *f.* nacrtak; (*fig.*) crtica; —n, *pl.* crtež.

Skizziren, *v. a.* nacrtkati; nacrtati.

Sklave, *m.* rob, (*coll.*) roblje; Einen zum —n machen, robiti, zarobiti koga; ein — ſein, robovati; ein — werden, porobiti se; mit —n Handel treiben, trgovati robljem; ein — ſeiner Leidenſchaften, sluga svojih strastih; eines Andern — ſein, biti tudja podloga.

Sklaven- (in Zuſ.) robski.

Sklaven, *v. n.* robovati.

Sklavenarbeit, *f.* (*fig.*) krvosalija.

Sklavenbande, *pl.* (*fig.*) robski okovi, robstvo.

Sklavenfurcht, *f.* robski strah.

Sklavengeiſt, *m.* robovština, robski duh.

Sklavenhaft, *adj.* robski.

Sklavenhandel, *m.* trgovina robljem; — treiben, trgovati robljem.

Sklavenhändler, *m.* trgovac roblja.

Sklavenherz, *n.* ſ. Sklavengeiſt.

Sklavenjoch, *n.* **Sklavenkette**, *f.* (*fig.*) ſ. Sklavenbande.

Sklavenkind, *n.* robče.

Sklavenland, *n.* zemlja (domovina) od roblja.

Sklavenleben, *n.* robovanje.

Sklavenmädchen, *n.* mlada robinja, robinjica.

Sklavenmarkt, *m.* trg od roblja.

Sklavenreich, *adj.* bogat robljem.

Sklavenſchar, *f.* četa roblja; (*fig.*) robska četa.

Sklavenſinn, ſ. Sklavengeiſt.

Sklavenſtand, *m.* **Sklaventhum**, *n.* **Sklaverei**, *f.* robstvo; in Sklaverei ſchleppen, porobiti, zarobiti koga; in — gerathen, porobiti se; aus der — befreien, razrobiti; in der — leben, robovati.

Sklaviſch, *adj.* robski; —, *adv.* robski.

Skolie, *f.* počašnica, napitnica.

Skontro uſw. ſ. Scontro.

Skorbut, *m.* cingota, nuzla.

Skorbutiſch, *adj.* cingotav.

Skorbutkranke, *m.* cingotnik.

Skorpion, *m.* štipavac, klěštavac, jakrep*, špurak, škrpljun.

Skorpionfliege, *f.* (*Panorpa*), štipavica.

Skorpiongift, *n.* štipavački jed.

Skorpiongras, **Skorpionkraut**, *n.* (*Scorpiurus*), štipavčić; (*Myosotis*), potočnica; ſ. Salzkraut.

Skorpionöl, *n.* ulje od štipavca.

Skorpionpfrieme, *f.* (*Ulex*), gladiš.

Skorpionſcheere, *f.* štipavčeva štipaljka.

Skorpionſchnecke, *f.* (*Strombus Scorpius*), štipavčić.

Skorpionſchwanz, *m.* štipavčev rep; ſ. Skorpiongras.

Skorpionsklee, *m.* (*Lotus cornic.*) smiljkita.

Skorpionſonne, *f.* (*Coronilla Emerus*), štipavački grašar.

Skorpionspinne, *f.* (*Chelifer cancroides*), rakovka, nilac.
Skorpionstachel, *m.* štipavčev žalac.
Skorpionstich, *m.* štipavčev ubod.
Skortenkraut, s. Skartenkraut.
Skrabe, *m.* (*Mergus Merganser*), gnjurac, potapljač.
Skropheln, *pl.* škripi *f.*, guke; — bekommen, ogukaviti.
Skrophulös, *adj.* škripav, gukav.
Skrupel, *m.* (Gewicht), skrupuo; (Bedenklichkeit), sumlja; crv u glavi; er macht sich umsonst —, traži dlaku u jajetu; — erregen, metnuti komu crva u glavu.
Skrupulös, *adj.* sumljav.
Süs, s. Sis.
Slam, (im Kart.) slem (šlem).
Slepetz, *m.* (*Spalax typhlus*), slěpac.
Smalte, s. Schmalte.
Smaragd, *m.* smaragd.
Smaragden, *adj.* smaragden, od smaragda.
Smaragdfarbe, *f.* smaragdena zelen.
Smaragdfarben, Smaragdgrün, *adj.* zelen kao smaragd.
Smaragdmutter, *f.* s. Praſem.
Smaragdschnecke, *f.* (*Buccinum smaragdulus*), smaragdica.
Smergel, Smerle, s. Schmergel usw.
Smilax, *m.* (*Smilax*), tetivika.
Smilargewächse, *pl.* (*Smilaceae*), tetivike.
Smirnenkraut, *n.* (*Smyrnium*), lesandra.
Snake, s. Schnake.
So, *pron.* koji; štono.
So, *adv.* tako; ovako; wenn dem — ist, ako tako; dem ist nicht —, das verhält sich nicht —, nije to ta; — oder anders, il ovako, il onako; bald — bald anders, sad ovako, sad onako; — groß, tolik; — viel, toliko; — viel er will, kolikogod hoće; — und — viel, toliko i toliko; — ein Glück, takva sreća; — einer, onakovac, takovac; ich merke — was, nazirem takvo što; — was ertrage ich nicht, toga neću podněti; —? je-li? wie —? kako to? —, —! tako, tako! podnosi! machen Sie es — wie ich, učinite kao što i ja; bei — bewandten Umständen, bivši tako; die — genannten Freunde, tobožnji prijatelji; das habe ich schon — oft gehört, to sam već toliko putih čuo; — oft ich ihn erblicke, kad ga god ugledam; er hat so ganz Unrecht nicht, neradi, negovori posve krivo; ich bin nicht — recht wohl, nešto sam nalos; — genau weiß ich es nicht, neznam baš potanko, točno; sei — gut und thue mir diesen Gefallen, učini mi ta ljubav; sei — gut und komme zu mir, dodji, molim te, k meni; — ziemlich, prilično; — gut als möglich, dobar (dobro), da nemože biti bolji (bolje); er ist — groß als du, on je kolik i ti; velik je koliko i ti; — hell wie Krystall, bistar kao staklo; er kann es — gut thun als ich, on to može isto tako učiniti kao i ja; — wahr ich lebe! kako ja zdrav i živ! tako me zemlja suncu neotela! — viel mir möglich sein wird, koliko ikad uzmognem.
So, *conj.* (wenn), ako; — Gott will, ako Bog da; wenn es geschehen kann, — soll es mir lieb sein, ako može biti, bit će mi drago; da es einmal nicht anders sein kann, — mag es geschehen, kad već nije moguće drugčije, neka bude (tako); weil du gesündigt hast, — mußt du Strafe leiden, buduć da si sagrěšio, valja ti kazan podněti; willst du es nicht, — laß es liegen, ako nećeš, a ti ostavi; (spr.) ako nećeš, poljubi, pak ostavi; — fange denn an, deder počni! — höre doch! čujde! — gehe doch! deder idi! ta idi! idi već jedared! es dauerte nicht lange, — sam er, malo běše potrajalo vrěme, evo ti njega; ist sie auch nicht schön, — ist sie doch gut, ako i nije lěpa, a ono je dobra; er widersetzte sich, — daß wir die Wache rufen mußten, opirao se je, te smo morali stražu pozvati; wie gern ich auch wollte, — unmöglich ist es mir, rad bih od sve duše, al nemogu nikako; ich mag mir noch so viel Mühe geben, — gelingt es mir nicht, trudio se koliko mu drago, opet nemogu (neću) uspěti.
Sobald, *adv.* — er kam, kako, čim; kad brže dodje; — . . . allsogleich . . ., jednak . . . jednak; (kaum), jedva; er hatte ihn nicht — erblickt, als er auf ihn zulief, netom i. istom ga zagleda, poleti k njemu.
Sochen, s. Siechen.
Social, *adj.* družtven.
Socialismus, *m.* zadrugarstvo, socializam.
Socialist, *m.* zadrugar, socialista.
Socialistisch, *adj.* zadrugarski, socialistički.
Socialrecht, *n.* družtveno pravo.
Societät, *f.* družtvo; (Handlungs-—), družba, ortakluk*.
Societäts-Contract, *m.* ugovor družtva.
Sociativ, *m.* sociativ.
Socinianer, *m.* socinianac.
Socke, *f.* nazuvak, nazuvača, nazuvica, nazubak, navlačak; (Fußling), priglavak, stopalo; (Fuß—), nalikača, čarapa; (spr.) sich auf die —n machen, podbrusiti pete, uzeti utrenik; uzeti put pod noge; s. Kriechente; Sockel.
Sockel, *m.* podnož *f.*
Sockelgesims, *n.* podnožni kvir.
Socken, *v. a.* dati, nazuti nazuvak; sich —, *v. r.* sleći se, utaložiti se, pasti na dno.

Sockenblume, *f.* (*Epimedium*), lipica.
Sod, *m.* povar; (Sud), var; (ſpr.) in ſeinem —e ſein, življeti kao bubreg u loju; ſ. Sauce; er hatte die Hände mit ihr im —, ima tu i njegova masla i. njegove pritruhe.
Sod, *m.* ljutina, kiselica; (Sodbrennen), sgaravica, ljućavica, deravica; der — brennt mir, mori me ljutina, davi me
Soda, *f.* solajka, soda. [kiselica.
Sodachlorid, *n.* soden soličnik.
Sodalauge, *f.* lug od solajke, sode.
Sodann, *adv.* onda, tada; zatim.
Sodareich, *adj.* obilat solajkom, sodom.
Sodaſalz, *n.* sodan; ſ. Soda.
Sodbord, *m.* kraj od zdenca.
Sodbrennen, *n.* ſ. Sod.
Sodbrod, *n.* Sodbrodbaum, Sodſchotenbaum, ſ. Johann(i)ebrodbaum.
Soddecke, *f.* poklop od zdenca.
Soddiſtel, ſ. Eberwurz.
Sode, *f.* ſ. Sod; Soda.
Sodekraut, ſ. Salzkraut.
Sodium, *n.* sodik.
Sodomit, *m.* mužoložac, sodomit.
Sodomiterei, *f.* mužološtvo, sodomija.
Sodomitiſch, *adj.* mužološki, sodomijski.
Sodruthe, *f.* motka, drug (u zdenca).
Sodſchling, *m.* obsěk (zdenca, bunara).
Sodſchwengel, ſ. Brunnenſchwengel.
So eben, *adv.* ovaj čas, ov čas, otolič, tolič; upravo sada, baš sada.
Sofa, ſ. Sopha.
Sofern, *conj.* u koliko; ako.
Soff, *m.* (Saufen), lokilo; den — lieben, lokati; ein ſchlechter —, omućine.
Söffling, ſ. Säufer.
Sofort, ſ. Sogleich.
Sog, *m.* sasnuće, sas; (am Meere), razor; (im Schiffe), vodojam.
Sogar, *adv.* dapače, pače; er iſt — mein Feind, on mi je upravo neprijatelj.
Sogbaum, *m.* podkošnjak.
Sögdiſtel, ſ. Saudiſtel.
Sogen, *v. n.* kackati; ſ. Sieden; das Salz ſoget, so(l) se ledi, zrni; (ſich ſetzen), taložiti se.
Sogenannt, *adj.* tako zvan, tako nazvan.
Sogeſtaltig, *adj.* isto takov.
Sogferkel, *n.* odojče.
Sogleich, *adv.* odmah, umah, uput, taj čas, on čas, taki, mah.
Sogpfanne, *f.* ledionica.
Sohin, ſ. Folglich.
Sohlband, *n.* dno. [dić.
Sohlbeere, *f.* (*Ribes nigrum*), crni groz-
Sohle, *f.* (Fuß—), po(d)plat, taban*; (am Strumpfe), stopa; (am Stiefel), po(d)plat, podplatak, djon*; (wdm.) papak; (b. Tiſchl.) dno; (am Pfluge), dno, taban; (*chir.*) udlaga; (b. Zimmerleuten) balvan, ćiriš; (am Anker), tvrdica; (*mont.*) dno; (Salz—), slatina, slanača; die — geht zu Salz, slatina se zrni; wilde —, jalova slatina; (Lache), kaljuža, mlaka.
Sohlen, *v. n.* čvrsnuti. [vanje.
Sohlen, *n.* (das — der Stiefel), podši-
Sohlenbogen, *m.* podplatni obluk.
Sohlengänger, *pl.* (*Plantigrada*), stu-
Sohlengewicht, *n.* solomĕr. [paoci.
Sohlenhieb, *m.* ſ. Baſtonnade.
Sohlenholz, *n.* pluta.
Sohlenmuskel, *m.* podplatna mišica.
Sohlennerve, *m.* podplatni živac.
Sohlenriß, *m.* podocrt.
Sohlenſchlagader, *f.* podplatna kucavica.
Sohlenzwecke, *f.* klinac za podplat.
Sohlfaß, *n.* slanačnik.
Sohlholz, *n.* balvan.
Sohlig, *adj.* slan; (*mont.*) razit, položit.
Sohlleder, *n.* podplatna koža; podplat,
Sohllinie, *f.* raznica. [djon*.
Sohlmeiſter, *m.* nastojnik slatine.
Sohlrinne, *f.* žlĕb za slatinu i. slanaču.
Sohlröhre, *f.* žlĕb za slatinu.
Sohlſchiene, *f.* šinja u pluga.
Sohlſtück, *n.* po(d)sĕk.
Sohlwage, *f.* solomĕr.
Sohlwanne, *f.* kaca za slanaču.
Söhlweide, ſ. Sahlweide.
Sohlzieher, *m.* slatinar.
Sohn, *m.* sin; ein angenommener —, posinak; der — der Erde, zemljanin.
Söhnaltar, Söhnbar, Söhnen, ſ. Sühn-
Söhnchen, *n.* sinak, sinčić. [altar uſw.
Söhner, *m.* miritelj.
Söhnlich, *adj.* sinovlji.
Söhnopfer, *n.* pomirovina, smirovina, pomirovna žrtva.
Sohnſchaft, *f.* sinstvo.
Sohnsfrau, ſ. Schwiegertochter.
Sohnsliebe, *f.* sinovlja ljubav.
Sohnssohn, *m.* unuk.
Sohnstochter, *f.* unuka.
Söhnungsgebet, *n.* pomirovna molitva.
Soirée, *f.* (večernje) sĕlo.
Soja, *f.* soja.
Sokratiſch, *adj.* sokratički.
Solandgans, ſ. Schottengans.
Solange, *adv.* dok, dokle; — ich geſund bin, dok sam zdrav; — er ſich nicht beſſert, dok se god nepopravi; — du jung und ſchön biſt, za mladosti i lĕpote tvoje; — du lebſt, za života svoga; dok uživiš.
Solanin, *n.* solanin.
Solarjahr, *n.* sunčana, obična godina.
Solawechſel, *m.* mĕnica-samica.
Solch, Solcher, *pron.* takov, takav, onakov; ein — Hut wie dieſer iſt, ovakov klobuk; auf ſolche Art, ſolcher Geſtalt, ſolcher Maßen, tako; ſolch ein Mann, takov muž.
Solcherlei, *adj.* takav, takov.
Sold, *m.* plata; in Eines — treten, naj-

miti se u koga; für — dienen, služiti za platu; er ſteht in meinem —e, ja ga plaćam; od mene dobiva plaću; Truppen in — nehmen, najmiti vojsku.

Soldat, *m.* vojnik, vojak; — werden, zavojačiti se; unter die —en gehen, pisati se; ein — ſein, vojnovati; Einen unter die —en ſtecken, opremiti koga u vojsku; zavojačiti; —en, *pl.* vojničad; vojska; (*Turbo pica*), šarena svrdlica; (*Conus miles*), vojnik.

Soldaten- (in Zuſ.) vojnički.

Soldatenaushub, *m.* vojničenje, novače-

Soldatenbett, *n.* vĕštac.

Soldatenbrauch, *m.* vojnički, vojni običaj.

Soldatenbrod, *n.* profunta.

Soldatendienſt, *m.* vojnovanje; vojna služba.

Soldatenfeind, *m.* mrzivoj, neprijatelj vojske.

Soldatenfieber, *n.* strah od rata.

Soldatenfiſch, *m.* (*Chaetodon capistratus*), oružani nosatac.

Soldatenfrau, *f.* vojnikovica; vojnikova, vojnička žena.

Soldatenfrei, *adj.* prost od nastanbe vojnikah.

Soldatenfreund, *m.* ljubivoj.

Soldatengeiſt, *m.* vojnički duh; vojniština.

Soldatengeld, *n.* nastanbina, konakovina.

Soldatenhaft, *adj.* vojnički, vojački.

Soldatenhaus, *n.* ſ. Caſerne.

Soldatenkind, *n.* vojničko dĕte.

Soldatenkittel, *m.* vojnička kabanica.

Soldatenkleid, *n.* ſ. Montur.

Soldatenknabe, *m.* vojnički sin.

Soldatenleben, *n.* vojnovanje, vojnikovanje.

Soldatenlied, *n.* davorija.

Soldatenpflicht, *f.* vojnička dužnost; (Eid), vojnička zakletva, prisega.

Soldatenpreſſung, *f.* hvatanija, vezanija, lovina.

Soldatenrock, *m.* vojnička haljina; (*fig.*) den — anziehen, pisati se; otići u vojsku; den — tragen, nositi telećak.

Soldatenſache, *f.* vojnička stvar; vojnički posao.

Soldatenſpiel, *n.* vojnička igra.

Soldatenſtand, *m.* vojnički stališ; vojništvo.

Soldatenſteuer, *f.* vojni porez.

Soldatenſtube, *f.* soba za vojnike.

Soldatenweib, *n.* ſ. Soldatenfrau.

Soldatenweſen, *n.* vojništvo, vojaštvo.

Soldateſka, *f.* vojničina, soldatina.

Soldatiſch, *adj.* vojnički.

Soldatſchaft, *f.* vojništvo.

Solddienſt, *m.* služba za platu.

Solden, *v. a.* plaćati (koga).

Solder, Soldherr, *m.* platilac.

Sölding, *m.* plaćenik; najmljenik; (ver.)

Soldlos, *adj.* bez plate.

Söldner, ſ. Sölding.

Söldnerſchar, *f.* četa plaćenikah.

Solderückſtand, *m.* zaostatak plate.

Söle, *f.* slatina, slanača; ſ. Sahlweide.

Sölenholz, *n.* ſ. Heckenkirſche.

Solenn, *adj.* svečan.

Solennität, *f.* svečanost.

Solid, *adj.* (dicht), jedar; (feſt), čvrst, krut; ein —es Haus, tvrda kuća; (rechtlich), ein —er Menſch, pošten čovĕk; eine —e Buchhandlung, uredna knjižara i. knjigarnica.

Solidarhaftung, *f.* zajedničko jamstvo.

Solidariſch, *adj.* zajednički; —, *adv.* zajedno, zajednički.

Solidarität, *f.* zajedništvo.

Solidiren, *v. a.* utvrditi, osĕgurati.

Solidität, *f.* jedroća; čvrstoća; tvrdoća; poštenost; ſ. Solid.

Solidum, *n.* im —, zajednički, zajedno; svi za jednoga i jedan za sve.

Solinglas, *n.* staklo od solajke.

Solitär, *m.* samosjajac, soliter.

Soll, *n.* ſ. Sollen, *n.*

Sollen, *v. n.* imati; wir lernen, was wir wiſſen —, učimo, što nam znati valja; man ſollte ihn ſtrafen, trebalo bi ga kazniti (pedepsati); du ſollſt Gott lieben! ljubi Boga! du ſollſt nicht tödten! neubij! er befahl, du ſolleſt hinkommen, zapovĕdio je, ti da dodješ; das hätteſt du nicht thun —, toga nebi imao bio činiti; er ſoll mir hundert Gulden zahlen, duguje mi i. dužan mi je sto forintih; es ſoll bald fertig ſein, da bude brzo gotovo; ich ſoll arbeiten, raditi mi je; Sie — es noch heute haben, dobit ćete jošte danas; du ſollſt keine andern Götter haben, da neimaš drugih bogovah; wem ſoll man nun glauben? komu da čovĕk vĕruje? das ſoll er wohl bleiben laſſen, toga neka se prodje i. okani; was ſoll das heißen? što će to reći? wozu ſoll dieſer Ueberfluß? čemu ovo izobilje? was ſoll ich hier? šta ću ovdĕ? man ſollte glauben, čovĕk bi mislio; dies Bild ſoll meinen Vater vorſtellen, ovo da je slika mog otca; wenn es regnen ſollte, ako udari kiša; ſollteſt du ihm begegnen, ako ga sastaneš; ſollte es wohl möglich ſein? jel' moguće? du hätteſt nur ſehen —, wie fröhlich wir waren, ala da si vidio, kako smo bili veseli; du hätteſt arbeiten —, bijaše ti raditi; es iſt mir, als ſollte ich ihn ſchon irgendwo geſehen haben, čini mi se, da sam ga već negdĕ vidio; er ſoll bereits abgereiſt ſein, kažu, da se je već odvezao; ſollte ich auch zahlen, makar i. baš da i platio; ich weiß nicht, ſoll ich gehen oder nicht, neznam, bih-li išao ili ne; ſoll ſein, neka (ti) bude; der ſein —de Herr, taj tobožnji gospodin.

Sollen, *n.* (*merc.*) — und Haben, dugovina i imovina; dalba i imalba; ima dati i ima imati.

Söller, *m.* čardak, gornja soba; (Bo-

den), tavan; (Schüttboden), žitnica, hambar; (Stockwerk), pod; (das flache Dach), pošetana, londža; (Altan), shod, doksat.

Söllern, *v. a.* Getreide —, spremati, spravljati žito.

Sollicitant, *m.* branjenik.

Sollicitiren, *v. a.* goniti; navaliti; tra-

Solo, *adv.* samcato.

Solo, *n.* jednopĕv; jednoigra, solo.

Solofänger, *m.* samolovac.

Sologeſang, *m.* Solonummer, *f.* jedno-

Soloſtück, *n.* solo. [pĕvka.

Solotnik, *m.* zlatnik.

Solſtätte, *f.* selište.

Solſtitial- (in Zuſ.) suncovratni.

Solſtitialpunkt, *m.* sunčane uvratine.

Solſtitium, *n.* suncovrat.

Solution, *f.* (*chem.*) otopina.

Solutum, *n.* in —, naplatom; město plate.

Solvent, ſ. Zahlungsfähig.

Solventia, *pl.* raztopila.

Solvenz, ſ. Zahlungsfähigkeit.

Somatologie, *f.* tĕloslovje, tĕlopis.

Somit, *adv.* dakle; tim.

Sommer, *m.* lĕto; im —, lĕti, po lĕtu; dieſen —, lĕtos; den — am Lande zubringen, lĕtovati na selu; (Jahr), lĕto, godina; fliegender —, babje lĕto.

Sommer- (in Zuſ.) lĕtni.

Sommerabend, *m.* lĕtni večer; lĕtno veče.

Sommeracker, *m.* jarina.

Sommer-Adamsröschen, *n.* (*Adonis aestivalis*), lĕtni gorocvĕt.

Sommeranzug, *m.* lĕtna oděća.

Sommerapfel, *m.* rana jabuka.

Sommeraufenthalt, *m.* lĕtovanje.

Sommerbau, *m.* jara sĕtva; (Sommergetreide), jari usĕv, jarina.

Sommerbier, *n.* ležak.

Sommerbirn, *f.* rana kruška.

Sommerblitz, *m.* ſ. Wetterleuchten.

Sommerblume, *f.* lĕtni cvĕtak; (*coll.*) lĕtno cvĕće.

Sommerbuche, *f.* bukva.

Sommerdorn; Sommerdroſſel, ſ. Löwenzahn; Singdroſſel. [dub.

Sommereiche, *f.* (*Quercus pedunculata*),

Sommerente, *f.* (*Anas Sponsa*), nevĕstica.

Sommerfaden, *m.* babsko lĕto. [acker.

Sommerfeld, *n.* jara zemlja; ſ. Sommer-

Sommerfleck, *m.* pĕga; pĕguća; (*Cypraea Lynx*), pĕgava užovka.

Sommerfleckig, *adj.* pĕgav.

Sommerflocke, *f.* ſ. Sommerfaden.

Sommerflur, *f.* jarište.

Sommerfrucht, *f.* jarina; jarik.

Sommergeier, ſ. Sonnengeier.

Sommergerſte, *f.* jarik; jari ječam.

Sommergetreide, *n.* ſ. Sommerfrucht.

Sommergewächs, *n.* jednolĕtnica.

Sommergewand, *n.* ſ. Sommeranzug.

Sommerglut, *f.* lĕtna žega.

Sommerhaft, *adj.* lĕtan.

Sommerhalbjahr, *n.* lĕtno polugodište.

Sommerhandſchuh, *m.* lĕtna rukavica.

Sommerhanf, *m.* ſ. Hanfhenne.

Sommerhaus, *n.* lĕtovanić, lĕtovnik.

Sommerherd, *m.* lĕtno gumno.

Sommerhitze, *f.* lĕtna vrućina

Sommerholder, ſ. Attich.

Sommerhoſe, *f.* lĕtne hlače (čakšire).

Sommerhut, *m.* lĕtni klobuk (šešir).

Sommerige, *n.* ſ. Sommerfrucht.

Sommerkäfer, ſ. Sonnenkäfer.

Sommerkartoffel, *f.* rani korun (krumpir).

Sommerkleid, *n.* lĕtna haljina; (d. Vögeln), lĕtno perje.

Sommerkleidung; Sommerkönig; Sommerkorn, ſ. Sommergewand; Goldhähnchen; Sommerfrucht.

Sommerkrieke, *f.* (*Anas circia*), krža.

Sommerkuh, *f.* lĕtačna krava.

Sommerlatte, *f.* mladica.

Sommerlaube, *f.* sĕnica.

Sommerlichne, *f.* pripekao, čelopek.

Sommerlevkoje, *f.* (*Cheiranthus annuus*), jednolĕtni šeboj.

Sommerlich, *adj.* lĕtan; kao po lĕtu.

Sommerlinde, *f.* širolista lipa.

Sommerlock, *m.* ſ. Waſſerſichtkraut.

Sommerlolch, *m.* (*Lolium temulentum*), ljulj-vrat. [zabava.

Sommerluſt, Sommerluſtbarkeit, *f.* lĕtna

Sommermahl, *n.* ſ. Sommerfleck.

Sommermalve, *f.* lĕtno trandovilje.

Sommermantel, *m.* (*Ostrea pell.*) prozračni poklopac.

Sommermonat, *m.* lipanj.

Sommern, *v. i.* es ſommert, olĕtilo je, nastaje lĕto.

Sommern, *v. n.* die Linden —, lipe čine hlad; —, *v. a.* prelĕtiti; die Brache —, sijati jarinu na ugar; die Bäume —, prokresati drveće.

Sommernacht, *f.* lĕtna noć.

Sommernachts- (in Zuſ.) lĕto-nočni.

Sommernatter, *f.* (*Coluber aestivus*), [lĕtni guž.

Sommerobſt, *n.* lĕtno voće.

Sommerpalaſt, *m.* lĕtni dvor.

Sommerpappelroſe, ſ. Sommermalve.

Sommerpflanze, *f.* jednolĕtnica.

Sommerpilz, ſ. Kuhpilz.

Sommerpunkt, *m.* lĕtište.

Sommerquartier, *n.* ſ. Sommerwohnung.

Sommerreſidenz, *f.* lĕtovište.

Sommerrettig, *m.* rotkva-lĕtnica.

Sommerrock, *m.* lĕtni kaput.

Sommerrocken, *m.* raž-jarica.

Sommerrübſen, *m.* jara repica.

Sommerſaat, *f.* jari usĕv; jarina.

Sommerſaturei, *m.* (*Satureia hortensis*), pitomi čubar.

Sommerſchlaf, *m.* lĕtni san.

Sommerſchloß, *n.* lĕtni dvor; lĕtovanić.

Sommerſchwüle, *f.* zaparina, omara.

Sommerſeite, ſ. Sommerlehne.
Sommerſemeſter, *m.* lětno polugodište.
Sommerſitz, *m.* lětovanić, lětovnik.
Sommerſonnenwende, *f.* lětni suncovrat.
Sommerſpinne, *f.* (*Tetragnatha extensa*), babolětak.
Sommerſproſſe, *f.* pěga, pěguća.
Sommerſproſſig, *adj.* pěgav.
Sommerſtand, *m.* lětovište.
Sommerſteppel, *f.* jaro strnište.
Sommertag, *m.* lětni dan.
Sommerthierchen, *n.* ſ. Maßliebe.
Sommertrespe, *f.* ſ. Sommerlolch.
Sommerung, *f.* lětovanje; jarina.
Sommerveilchen, *n.* (*Leucojum aestivum*), lětni drěmovac.
Sommerviehgras, *n.* (*Poa annua*), jednolětna vlasnjača.
Sommervierteljahr, *n.* lětno četvrtgodje.
Sommervogel, *m.* (*Papilio*), leptir, lepir.
Sommerwebe, *f.* ſ. Sommerfaden.
Sommerweizen, *m.* jarica-pšenica.
Sommerwende, *f.* lětni suncovrat; najdulji dan.
Sommerwohnſitz, *m.* Sommerwohnung, *f.* lětovanić, lětište.
Sommerwolle, *f.* jara vuna.
Sommerwurz, *f.* (*Orobanche*), volovod, bobova kuga; ſ. Löwenzahn.
Sommerzeichen, *n.* znamenje od lěta.
Sommerzeit, *f.* lětno doba; zur —, lěti; po lětu; während der —, uz lěto.
Sommerzeug, *n.* lětni latak.
Sommerzwiebel, *m.* (*Allium Cepa*), crljenac, crven luk, crni luk.
Somnambule, *m.* snohodac.
Somnambuliren, *v. n.* hoditi u snu.
Somnambulismus, *m.* snohodja; ſ. Mondſucht.
Sonach, *adv.* s toga; tako; ſ. Folglich.
Sonate, *f.* sonata.
Sonatine, *f.* sonatka.
Sonchenkraut, *n.* ſ. Saudiſtel.
Sonde, *f.* (*chir.*) pipaljka; ſ. Senkloth.
Sonder, *praep.* bez; — Zweifel, po svoj prilici.
Sonderbar, *adj.* osobit; čudan, čudnovit.
Sonderbarkeit, *f.* čudnovitost; čudo.
Sonderbund, *m.* savez za odcěpljenje.
Sonderer, *m.* lučilac, razstavljač.
Sondergelüſte, *n.* želja odcěpljenja.
Sondergut, *n.* osobina, osobština.
Sonderheit, *f.* osobitost; osobina.
Sonderlich, *adj.* osobit; es iſt nichts —es, nije stvari; —, *adv.* osobito; es iſt nicht — ausgefallen, nije baš najbolje izašlo; es ſchmeckt nicht —, neide baš najbolje u tek.
Sonderlichkeit, *f.* osobitost; čudnovatost.
Sonderling, *m.* nastranac; čudak; er iſt ein —, nastran je; (*Quisqualis*), bridnjača.
Sonderlingsmeinung, *f.* nastrano mněnje.
Sondern, *v. a.* lučiti; razlučiti; razstaviti; ſich —, *v. r.* děliti se; odděliti se; oddvojiti se.
Sondern, *conj.* nego, već; (vielmehr), pače, dapače.
Sonders, ſ. Sammt.
Sonderungsort, *m.* lučište; razstavište.
Sonderungspunkt, *m.* razstavište; (*gram.*) razstavka.
Sonderungszeichen, ſ. Comma.
Sonderverein, *m.* osebno družtvo.
Sondiren, *v. a.* ogledati; (*fig.*) izmuzti, prokušati, izpipati, izdumljavati.
Sondirpfahl, *m.* pipalo.
Sonett, *n.* znělka, sonet.
Sonnabend, *m.* subota.
Sonnabends (in Zuſ.) subotni.
Sonne, *f.* sunce; die — ſteht hoch, visoko je oskočilo sunce; die — ſinkt, sunce sěda i. smiruje se; sunce je na zahodu; die — ſticht, brennt, prižarilo je, pripeklo je sunce; sunce peče; der Aufgang der —, ſ. Sonnenaufgang; es geſchieht nichts Neues unter der —, ništa nije novo na světu; er iſt nicht werth, daß ihn die — beſcheint, nije vrědan běloga dana; etwas in die — legen, metnuti i. staviti što na sunce; in der — gehen, hoditi po suncu; von einer — zur andern, od jednoga dana do drugoga; die — zieht Waſſer, sunce sěri (kroz maglu); die — blickt durch die Wolken, sunce proviruje, promila se kroz oblake; (*Lucina*), sunčarica; (ſpr.) wem d. — ſcheint, der fragt nichts nach den Sternen, kad me sunce grije, za měsec i nemarim.
Sonnebeleuchtet, Sonnebeſchienen, *adj.* obasjan od sunca.
Sonnen, *v. a.* sunčati; (*fig.*) obasjati; ſich —, sunčati se.
Sonnenabendgürtel, ſ. Beifuß.
Sonnenadler, *m.* (*Aquila fulva*), mogionik, planinski orao.
Sonnenanbeter, *m.* suncoštovac.
Sonnenanbruch, Sonnenaufgang, *m.* izhod, iztok (sunca); sunčani rodjaj; vor —, prije sunca; um —, oko sunčanoga rodjaja.
Sonnenauge, *n.* ſ. Katzenſtein.
Sonnenbahn, *f.* sunčana putanja, ekliptika; ſ. Thierkreis.
Sonnenbaum, *m.* (*Tamarindus indica*), indijska tamarinda.
Sonnenbeherrſcher, *m.* suncovlad.
Sonnenbezirk, *m.* ſ. Zone.
Sonnenbild, *n.* slika (od) sunca.
Sonnenblick, *m.* promiljaj sunca.
Sonnenblümchen, ſ. Sonnenröschen.
Sonnenblume, *f.* gemeine —, (*Helianthus annuus*), obični suncokret; sunčenjak

knollige —, (*H. tuberosus*), čičoka, trtor, trtina.
Sonnenblumenöl, *n.* ulje od suncokreta.
Sonnenbrand, *m.* plamenjača.
Sonnencyclus, *m.* sunčani kolobar.
Sonnendeck, *n.* tenda.
Sonnendiener, *m.* suncoštovac.
Sonnendienſt, *m.* suncoštovje.
Sonnendurchmeſſer, *m.* promĕr sunca.
Sonnenerleuchtet, ſ. Sonnebeleuchtet.
Sonnenfächer, ſ. Sonnenſchirm.
Sonnenfeind, *m.* (*Cactus grandiflorus*), veljocvětni nopal.
Sonnenferne, *f.* osoje, odsunje.
Sonnenfinſterniß, *f.* pomrčanje, pomrčina sunca; wir halten eine partielle —, sunce je od česti pomrčalo i. potamnělo. [sampĕro.
Sonnenfiſch, *m.* (*Zeus Faber*), kovač,
Sonnenfleck(en), *m.* skvrna i. sěnka na suncu; ſ. Sommerfleck.
Sonnenfolger, ſ. Wandelſtern.
Sonnenfrucht, *f.* (*Heliocarpus*), sunčar.
Sonnengebiet, ſ. Sonnenſyſtem. [bina.
Sonnengeier, *m.* (*Vultur Papa*), jastre-
Sonnengeflecht, *n.* (*zool.*) trbušni pletež.
Sonnengeſicht, *n.* (*poĕt.*) ogrijalo sunce, žarko sunce.
Sonnenglanz, *m.* sunčana světlost; sjajnost; ſ. Sonnenſchuß.
Sonnenglas, *n.* suncogled.
Sonnengleich, *adj.* suncolik.
Sonnenglut, *f.* sunčana žeža, sunčani žar; ſ. Sonnenhitze.
Sonnengoldblume, *f.* (*Gnaphalium arenarium*), smilje.
Sonnengott, *m.* Apolo.
Sonnengünſel, *m.* ſ. Sonnenröschen.
Sonnenheer, *n.* množtvo sunacah.
Sonnenhell, *adj.* jasan kao sunce.
Sonnenhelle, *f.* sunčana jasnost.
Sonnenhirſe, *f.* (*Lithospermum arvense*), poljska biserka.
Sonnenhitze, *f.* pripek, pripeka, zapeka, ugrĕva, (sunčana) prigrevica.
Sonnenhof, *m.* sunčana ograda, ograda oko sunca.
Sonnenhöhe, *f.* visina sunca.
Sonnenhorn, *n.* (*Trochus solaris*), suncolika svrdlica.
Sonnenjahr, *n.* sunčana, obična godina.
Sonnenjungfrau, *f.* sunčanica.
Sonnenkäfer, *m.* Sonnenkälbchen, *n.* (*Coccinella*), mara, božja krava, pavenka, šarka baka.
Sonnenklar, *adj.* bělodan.
Sonnenkoller, ſ. Sonnenſchuß.
Sonnenkraut, *n.* ſ. Wegwarte.
Sonnenkreis, *m.* sunčani pojas, suncopas.
Sonnenkrone, ſ. Sonnenblume.
Sonnenlauf, *m.* obtĕk sunca.
Sonnenlicht, *n.* sunčana světlost; sunce.
Sonnenlöffel, *m.* ſ. Sonnenthau.
Sonnenlos, *adj.* bez sunca.
Sonnenmakel, *f.* ſ. Sonnenfleck.
Sonnenmeſſer, *m.* suncoměr.
Sonnenmonat, *m.* sunčani měsec.
Sonnenmikroſkop, *n.* sunčani sitnozor.
Sonnennähe, *f.* prisoje, prisunje.
Sonnenniedergang, ſ. Sonnenuntergang.
Sonnenpfad, *m.* ſ. Sonnenbahn.
Sonnenpflanze, *f.* (*Crotalaria juncea*), sitinasta grohotuša.
Sonnenprieſter, *m.* svećenik sunca.
Sonnenrand, *m.* okrajak sunca.
Sonnenrauch, *m.* omora, timorina.
Sonnenregen, *m.* kiša na suncu.
Sonnenreich, ſ. Sonnenſyſtem.
Sonnenreiher, *m.* (*Ardea helias*), čaplja-sunčarica. [čanica.
Sonnenröschen, *n.* (*Helianthemum*), sun-
Sonnenſchauer, *m.* (*Lacerta helioscopa*), suncogledica.
Sonnenſcheibe, *f.* sunčani ko(lo)tur, sunce.
Sonnenſchein, *m.* sunce; (ſpr.) nach Regen kommt —, izza kiše sunce.
Sonnenſchildkröte, *f.* (*Testudo geometrica*), nacrtana kornjača.
Sonnenſchimmer, *m.* sunčani bliſt.
Sonnenſchirm, *m.* sěnilo.
Sonnenſchirmbaum, ſ. Regenſchirmbaum.
Sonnenſchuß, *m.* sunčanica, sunčarica, opala. [soje.
Sonnenſeite, *f.* čelopek, sunčanik, pri-
Sonnenſpiegel, *m.* suncozor. [nenwende.
Sonnenſtand, *m.* stanište sunca; ſ. Son-
Sonnenſtäubchen, *n.* praška.
Sonnenſtein, *m.* ſ. Katzenauge.
Sonnenſtern, ſ. Firſtern.
Sonnenſtich, ſ. Sonnenſchuß. [nenwende.
Sonnenſtillſtand, *m.* suncostaja; ſ. Son-
Sonnenſtrahl, *m.* sunčanica, sunčana zraka i. luča, prigrevica; (*Solen radiatus*), zrakav šljanak.
Sonnenſtrahlſrabbe, *f.* (*Strombus millepeda*), krilac-stonožac.
Sonnenſtraße, ſ. Sonnenbahn.
Sonnenſtrich, *m.* sunčana sěr. [sat.
Sonnenſtunde, *f.* sunčana ura, sunčani
Sonnenſyſtem, *n.* sunčevje; sunčana su-
Sonnentafel, *f.* sunčani razbroj. [stava.
Sonnentag, *m.* sunčani dan.
Sonnenthau, *m.* (*Drosera*), rosika.
Sonnenuhr, *f.* (sat-)sunčanik; (ura-) sunčanica.
Sonnenuntergang, *m.* zahod, zapad sunca; vor —, prije nego sunce zadje i. po-
Sonnenverehrer, *m.* suncoštovac. [čine.
Sonnenvogel, *m.* samolet.
Sonnenwärme, *f.* sunčana toplina.
Sonnenwedel, *m.* ſ. Wegwarte.
Sonnenweg, *m.* ſ. Sonnenbahn.
Sonnenweiſer, *m.* sunčana skazaljka; skazaljka od sunčanika.
Sonnenweit, *adj.* (ſpr.) daleko kao neho od zemlje.

Sonnenweite, *f.* razdaleč sunca od zemlje.
Sonnenwelt, *f.* ſ. Sonnenſyſtem.
Sonnenwende, *f.* suncovrat; (*Heliotropium*), sunčac, suncogled.
Sonnenwendekreis, *m.* obratnik.
Sonnenwendepunkt, *m.* sunčane uvratine.
Sonnenwetter, *n.* sunce.
Sonnenwirbel, *m.* (*Heliotropium*), sunčac, suncogled; ſ. Wegwarte; Rapunzel.
Sonnenwirth, *m.* gostionik kod sunca.
Sonnenzeiger, *m.* ſ Sonnenweiſer; (*Ostrea oblitera*), kazaljka.
Sonnenzeit, *f.* sunčano doba.
Sonnenzirkel, *m.* (in d. Zeitrechn.) sunčani kolobar; ſ. Sonnenbahn.
Sonnenzopf, *m.* kokošinje sunce.
Sonnet, ſ. Sonett.
Sonn(e)verbrannt, *adj.* osmagao.
Sonnicht, Sonnig, *adj.* sunčan; župan; ſonnige Hügel, prisojni, župni brežuljci; ein —es Land, župa, župna zemlja, humina; ein —er Tag, sunčani dan; an einem —en Tage, kad sunce grije; ihr —es Antlitz, njezino žarko lice.
Sonntag, *m.* nedělja; — nach dem Feſte der Erſcheinung, (prva) vodokrsna nedělja; (b. Or) nedělja po bogojavljenju; die —e vor der Faſtnacht, pokladne nedělje; die —e nach der Faſtnacht, postne, korizmene nedělje; die —e nach Oſtern, nedělje po uzkrsu; pouzkrsne nedělje; die —e nach dem Dreifaltigkeitsfeſte, duhovne nedělje, nedělje po duhovih; (ſpr.) wenn zwei —e in Einer Woche kommen, kad se dva petka sastanu zajedno.
Sonntägig, *adj.* neděljni; (v. Kleidern) [stajaći.
Sonntäglich, *adj.* neděljni; —, *adv.* ne-
Sonntags- (in Zuſ.) neděljni. [děljom.
Sonntagsarbeit, Sonntagsbeſchäftigung, *f.* neděljni posao.
Sonntagsblatt, *n.* neděljnik.
Sonntagsbraten, *n.* neděljno pečenje.
Sonntagsbuchſtabe, *m.* neděljno slovo.
Sonntagsfeier, *f.* svetkovanje nedělje.
Sonntagsgaſt, *m.* neděljni gost.
Sonntagsgebet, *n.* molitva za nedělju.
Sonntagsgeſicht, *n.* (*fig.*) veselo lice.
Sonntagsgottesdienſt, *m.* neděljna služba božja.
Sonntagshemd, *n.* Sonntagshut, *m.* uſw. stajaća košulja, stajaći klobuk (šešir) itd.
Sonntagskind, *n.* vidovito děte; (Glücks- [find), srečko.
Sonntagskleid, *n.* stajaćica; stajaća, svečana haljina.
Sonntagsmiene, *f.* ſ. Sonntagsgeſicht.
Sonntagsrock, *m.* stajaći kaput.
Sonntagspredigt, *f.* neděljna propověd; propověd za nedělju.
Sonntagsſchule, *f.* neděljna učionica (škola).
Sonntagsſtaat, *m.* stajaće, svečano odělo.
Sonntagstiſch, *m.* (badava) ručak u nedělju.
Sonnverbrannt, ſ Sonneverbrannt.
Sonor, *adj.* gromak; ſ. Wohlklingend.
Sonſt, *adv.* inače, drugačije, drugako; lerne, — wirſt du nicht ſpielen, uči, inače nećeš igrati; dein Bruder oder — Jemand, tvoj brat ili drugi tko; haben Sie — noch etwas zu ſagen? imate-li (mi) još što kazati? was könnte es — ſein? što bi moglo drugo biti? ich habe — nichts weiter gehört, više nisam ništa čuo; wenn es — nichts iſt, ako neima više što; ich habe ihn ſchon — wo geſehen, već sam ga někdě vidio; (ehedem), — war es anders, drugčije je to někda bilo; was denn —? nego? neg?
Sonſtig, *adj.* inaki; ſeine —en Eigenſchaften, druga i. ostala njegova svojstva; (vormalig), prijašnji.
Soolbad, *n.* slatinska kupelj.
Soole, *f.* slanača, slatina.
Sopha, *n.* blazinjak, ležanka, sofa, divan.
Sophabolſter, *m.* dušek od blazinjaka.
Sophienkraut, *n.* (*Sisymbrium Sophia*), obični oranj.
Sophisma, *n.* mudrolija; mudrija.
Sophiſt, *m.* mudrijaš, mudrak, mudrac.
Sophiſterei, *f.* mudrijašenje, mudračenje; mudrovanje.
Sophiſtik, *f.* mudrijaštvo, sofistika.
Sophiſtiſch, *adj.* mudrački, mudrijaški.
Sopp! *int.* toz!
Soppen, *v. n.* tozkati.
Sopran, *m.* sopran.
Sopranſtimme, *f.* tanak glas; sopran.
Sorbapfel, *m.* Sorbbirn, *f.* oskoruša.
Sorbenbaum, ſ. Sperberbaum.
Sorbet, *n.* šerbet.
Sordine, *f.* tušiljka.
Soren, *v. n.* sahnuti, sušiti se.
Sorente, ſ. Kriechente.
Sorgbefreit, *adj.* oprošten od brigah.
Sorge, *f.* briga, skrb, starost; peka, pečal; ſich — machen, pečaliti se, zastarati se; uzbrižiti se; das macht mir —, to me pečali; mit —n in die Zukunft ſehen, pečaliti se radi budućnosti; er hat viele —n, die —n drücken ihn, skrb ga steže, briga ga trapi; —n der Nahrung, skrb za hranu; ſich der —n entſchlagen, oprostiti se brigah; Hans ohne —n, nebriga, nemariš; in — ſtehen, starati se; ich nehme dieſe — über mich, to uzimam ja na se; das ſei meine —, za to ću se ja postarati; — tragen für etwas, skrbiti, starati se, gledati, promišljati, pomnjiti, postarati se, pobrinuti se, promisliti za što; unnütze —, zaludna briga; (*Viola tricolor*), sirotica.

Sorgen, *v. n.* ſ. Beſorgen; (ſpr.) Vorgen macht —, tko se tuga neodduži, taj se tuge neodtuži; tko duguje, tuguje; für ſeine Kinder —, skrbiti, starati se, pomnjiti, promišljati za svoju dècu; für ſein Beſtes —, gledati svomu boljku; ich laſſe Gott —, Bog će promisliti.

Sorgenbrecher, *m.* brigopudac, zkrbogonac; ſ. Sorgenräumer.

Sorgenfrei, *adj.* bez brige, skrbi; bezbrižan; ein —es Leben führen, življeti bez brige, mirno.

Sorgenfrei, *m.* Hans —, nemariš, nebriga.

Sorgenlaſt, *f.* težke brige; trista brigah.

Sorgenleer, Sorgenlos, ſ. Sorgenfrei.

Sorgenloſigkeit, *f.* bezbrižnost.

Sorgenmacher, *m.* brigonoša.

Sorgenräumer, Sorgentilger, Sorgentödter, *m.* brigomor; der Wein iſt ein —, vince tugu vraći.

Sorgenvoll, *adj.* zabrinut; starostan; pun brigah; ein —es Leben führen, trista brigah nositi na glavi.

Sorger, *m.* brižnik; (Beſeiger), oskrbnik.

Sorgeſeſſel, Sorgeſtuhl, *m.* naslonjač.

Sorgfalt, *f.* pomnja, briga; nastojanje; — bei etwas anwenden, nastojati oko čega; mit vieler —, vrlo pomnjivo.

Sorgfältig, *adj.* pomnjiv, poman; brižljiv; skrbljiv.

Sorggras, *n.* (*Panicum Crusgalli*), konožac.

Sorghaft, ſ. Sorgſam.

Sorgho, ſ. Sorge.

Sorglich, ſ. Sorgfältig.

Sorglichkeit, *f.* brižljivost.

Sorgleſ, *adj.* nemaran; ſ. Sorgenleſ.

Sorgloſigkeit, *f.* nemarnost, nemar; ein großer Grad von —, velika nemarnost; ſ. Sorgenloſigkeit.

Sorgniß, ſ. Beſorgniß

Sorgo, *m.* Sorgohirſe, *f.* Sorgſaat, *f.* Sorgſame, Sorgweizen, *m.* (*Sorghum*), sèrak.

Sorgſam, *adj.* maran, brižljiv; skrbljiv; ein —er Menſch, marnik, brižnik; — ſein, brinuti se, starati se.

Sorgſamkeit, *f.* mar, marnost; pomnja; skrbljivost; mit —, brižljivo, pomnjivo.

Sortirſ, *m.* gromadni izvodak.

Sortiren, *v. a.* konopom privezati.

Sortirn, *n.* priveza, motuz.

Sorte, *f.* vrst, fela.

Sorter, *m.* vratilac.

Sortiment, *n.* (Waaren —), skladište; (b. Buchhdn.) povèrak; ſ. Auswahl.

Sortimentbuchhändler, *m.* povèrni knjigar.

Sortimentbuchhandlung, *f.* povèrna knjižara.

Sortimenthandel, *m.* trgovina povèrku.

Sortiren, *v. a.* razvrstiti; prebrati; ein wohl sortirtes Lager, vrstno, izborito skladište.

Soſiſch, *adj.* sèl; —es Erz, sèla ruda.

Sothan, Sothanig, *adj.* takav; —, *adv.* tako.

Sotte, *f.* pil, osoka.

Sottiſe, *f.* (dummer Streich), ludorija; (Beleidigung), uvreda; Einem eine — ſagen, reći komu žao i. krupninu.

Soubrette, ſ. Zofe.

Souffleur, *m.* prišaptač, došaptač, sufler.

Souffliren, *v. n.* prišapćivati, prišapnuti, došapnuti.

Souper, *n.* večera.

Soupiren, *v. n.* večerati.

Soutteniren, *v. a.* podupirati.

Souterrain, *n.* podzemnik, podzemni sprat.

Souvenir, *n.* uspomena.

Souverain, *adj.* vrhovni, vladajući.

Souverain, *m.* vrhovnik; (Herrſcher), vladalac.

Souverain'or, *m.* severin.

Souverainität, *f.* vrhovnost.

Sovereign, *m.* englezki severin.

Soviel, *adv.* toliko; — gebe ich auch, toliko dajem i ja; — als er, koliko on; — er nur will, koliko mu se god hoće; — ich weiß, koliko (ja) znam; es iſt — wie weggeworfen, kao da si bacio u mutnu vodu.

Sovielerlei, *adj.* od toliko vrstih, tolikovrstan.

Sovieljährig, *adj.* tolikolètan.

Sovielte, *adj.* toliki.

Soweit, *adv.* dotle; — als möglich, što se može dalje.

Sowohl, *conj.* — ich, als auch der Bruder, i ja, i brat; nicht — er, als ſein Geld, ne toliko on, koliko njegovi novci.

Spad, *adj.* izpucao; (*fig.*) kukavan, mršav.

Spadille, *f.* spadilja.

Spagat, *m.* kanap, kotalac, tenef, špaga.

Späh, Spähe, *f.* uhodja, pozor; zvèranje; ſ. Speculation.

Spähauge, *n.* uhodno, zvèrajuće oko.

Spähbiene, *f.* uhodnica.

Spähblick, *m.* zvèrajući pogled.

Spähen, *v. a.* zvèrati; viriti; (betrachten), motriti; (kundſchaften), uhoditi; vrebati.

Späher, *m.* uhoda, uhodnik, špijun, špija.

Späherauge, ſ. Spähauge uſw.

Spähgeſchäft, *n.* uhodstvo; ſ. Speculation.

Spähſchiff, *n.* brod-uhodnik.

Spähwinkel, *m.* vrebalište.

Spalie, *f.* vog, polaga.

Spalz, *f.* koljeić.

Spalier, *n.* brajda, bara; — machen, načiniti ulicu.

Spalierbaum, *m.* brajdaš.

Spalieren, *v. a.* pobrajditi, pobaraziti.

Spalierſpitze, *f.* pustrig.

Spalierreben, *f.* odrina, čardaklija.

Spälten, ſ. Spalten

Spalt, *m.* Spalte, *f.* pukotina, puklosina, pur *f.*: razcèp; čèpotina; cèpotak; einen — machen, razcèpiti, biti

Digitized by Google

— einer Feder, cěpotina pera; in den — pfropfen, cěpiti na razcěp i. razko(l); ein — Holz, cěpanica, cěpka, polěno; —e, (b. Buchb.) daščica; (b. Buchdr.) stupac; (*merc.*) strana; (*geol.*) razsělina, prosěd.

Spaltart, *f.* cěpača(-sěkira).

Spaltbar, *adj.* cěpak.

Spaltbarkeit, *f.* cěpkoća.

Spaltblume, *f.* (*Andrachne*), gromuljaš.

Spaltbruch, *m.* kostolom s razcěpom.

Spalte, ſ. Spalt.

Spaltel, *n.* kalotina, ocěpak.

Spalten, *v. a.* cěpati, razcěpiti; kalati, razkoliti; Einem durch einen Säbelhieb den Kopf —, sabljom komu glavu preseći; einen Fiſch —, kalati, parati, plastati, razplatiti ribu; eine Feder —, razcěpiti pero; viel —, nacěpati (n. p. drvah); das ſpaltet mir das Herz, to mi srce cěpa; ſich —, *v. r.* cěpati se, kalati se; (v. ein. Feder), napuknuti; die Thür hat ſich geſpaltet, vrata su propukla; das Holz ſpaltet (ſich) leicht, drva se lasno cěpaju; der Fluß ſpaltet ſich dort in zwei Arme, rěka se ondě razdvaja; geſpalten, razcěpljen; ein geſpaltenes Kinn, hrnja; ein geſpaltener Huf, čaponjak, papak; das Brett iſt geſpalten, daska se je razcěpila.

Spalter, *m.* cěpač.

Spaltfuß, *m.* razcěpljena noga; ſ. Spalthuf.

Spaltfüßig, *adj.* razcěpljene noge; razcěpljenih noguh; cěponog.

Spaltholz, *n.* cěpana drva.

Spalthuf, *m.* čaponjak, papci.

Spaltig, *adj.* (Spalten habend), razpucao, razcěpan; (ſpällig), cěpak; ein —er Bruch, cěpak lom.

Spaltigkeit, *f.* cěpkoća.

Spaltkeil, *m.* klin (za kalanje), razkolac.

Spaltklinge, *f.* zasěkač, sěkač.

Spaltlauch, ſ. Schnittlauch.

Spaltlos, *adj.* bez pukotinah.

Spaltmeſſer, *n.* sěkač.

Spaltneu, *adj.* nov novcit.

Spaltöffnung, *f.* (*bot.*) puč *f.*

Spaltſäge, ſ. Stichſäge.

Spaltſchnäbler, *pl.* (*Fissirostres*), cěpokljunci.

Spaltſchnitt, *m.* zacěp; razcěp.

Spaltſtrahl, *m.* cěpka zraka.

Spaltſtück, *n.* cěpak.

Spaltung, *f.* cěpanje, kalanje; (*fig.*) razko(l); razdor, razkida; ſ. Spalt.

Spaltwurz, *f.* ſ. Porri.

Spaltzahn, *m.* razcěpljen zub.

Spaltzüngler, *pl.* (*Fissilinguia*), cěpojeze.

Spaltzwiebel, ſ. Winterzwiebel.

Spalze, ſ. Spelze.

Span *m.* (Leucht—), lučka, luč, zublja; (b. Zimmerleuten), iver; skala; (*coll.*) iverje, skalje; (b. Buchb.) podloga, zaloga; (im Schiffw.) proseк (broda); ſ. Geſpan; (Kern), srce.

Spanbett, *n.* postelja, krevet.

Spanen, *v. a.* odpaditi.

Spänen, *v. a.* dojiti; (ab—), zalučiti (n. p. tele); odbiti od sise (n. p. děte).

Spanerde, *f.* drvocěpine.

Spanferkel, *n.* odojak, odojče.

Spange, Spangel, *f.* obodac, zaponac; toke; ſ. Schnalle; (Arm—), narukvica, grivna.

Spängelnadel, ſ. Spännadel.

Spangenbeſetzt, *adj.* sa zaponci.

Spangenhaken, *m.* pulija.

Spangenmacher, *m.* zapončar.

Spangenſtein, ſ. Trochit.

Spangler uſw. ſ. Klempner uſw.

Spangrün, *adj.* omědust, mědenčast.

Spanholz, *n.* tešnjak; luč.

Spänig, *adj.* zavadjen.

Spaniol, *m.* španjol, španjo(l)ski burmut.

Spaniſch, *adj.* španjo(l)ski; (ſcherz.) čudan, čudnovit; —es Rohr, trstina; (ein Stock), trskovac; —e Wand, zaslonik; —e Fliege, babak, popić, zlatni pop; —es Schwarz, plutena gar; —e Weichſel, višanj; —e Reiter, rogatka; —e Laterne, izpratnja; Einem mit der —en Laterne nach Hauſe leuchten, izpratiti koga (batinom); der —e Flieder, jergovan; —es Gras, (*Phalaris*), pantljičica; —es Kraut, ſ. Spinat; d. —e Pfeffer, (*Capsicum*), paprika; —e Weide, ſ. Hartriegel; das ſind ihm —e Dörfer, to mu je čudilo.

Spankohle, *f.* ugalj od granja; ugljevština.

Spankorb, *m.* košara od brukvice i. šinje.

Spanleuchter, *m.* lučnjak, svěćnjak.

Spann, *m.* ſ. Riſt

Spann, *n.* rebro; ſ. Geſpann.

Spännadel, *f.* gumbača, bačenka, bumbača, pučenka, žučka, čioda.

Spännadelbüchſe, *f.* gumbačnik.

Spännadelkopf, *m.* iglena glava.

Spannader, *f.* suha žila.

Spannbaum, *m.* prsnjak, prsno vratilo.

Spännbett, ſ. Spanbett.

Spannbogen, *m.* napinjač.

Spannbienſt, *m.* vozna robota, tlaka.

Spanne, *f.* ped, pedalj; eine — lang, s pedlja, od pedi (u duljinu); d. kleine —, rogušn, čeperak, rogušica; (*fig.*) eine kleine — Zeit, za malo; ſ. Spannraupe.

Spannen, *v. a.* eine Sehne —, nategnuti, napeti tetivu; den Bogen —, zapeti luk; ein Seil —, zategnuti, zatezati uže; die Saiten —, napeti žice; die Saiten höher —, pritezati žice; die Saiten zu hoch —, odviše zapredati; (auf den Rahmen —), razapeti; es ſpannt mich, razpinje me; (v. Schuhen), tištiti; die Hand —, razapeti

prste; er kann es nicht —, nemože dohvatiti pedljem; ſo weit man — kann, s pedlja; den Hahn —, zapeti, začeviljiti, zaratiti pušku; mit geſpanntem Hahne, zapetom puškom; die Ohren —, napeti, načuliti uši; mit geſpannter Aufmerkſamkeit zuhören, napetim ušima slušati; ich bin geſpannt auf den Ausgang, vrlo sam rad znati, kako će to izaći; ein Gewölbe —, svesti, svoditi svod; in den Schraubſtock —, sapeti što procěpnjakom (mendjelami); d. Wagen —, poratlati kola; das Kleid ſpannt mich, ova me haljina steže; die Pferde auf der Weide —, sapeti i. sputiti konje na paši; die Pferde an den Wagen —, uhvatiti, hvatati, preći, prezati, zapregnuti konje pod kola; (über den Fuß) mit Jemand geſpannt ſein, biti s kim u zavadi; die Pferde hinter den Wagen —, upreći konje za šaraglje; einen Fluß —, ustaviti, zagušiti rěku.

Spannenbreit, *adj.* s pedlja i. s pedi široak.

Spannenhoch, *adj.* s pedlja i. s pedi visok.

Spannenlang, *adj.* s pedlja i. s pedi du-

Spannenmeſſer, *m.* grba. [gačak.

Spannenweit, *adj.* s pedlja, s pedi.

Spanner, *m.* zapinjač, zategalj; (an d. Säge), tetičak, zategač, klep, broce (brlce); (*Phalaenoidea*), grbe. [tegalj.

Spänner, *m.* prežnik; (an Floßen) za-

Spanneu, *adj.* nov novcit; (v. Kleid.) nov od konca.

Spannfeder, *f.* zategaljka.

Spannfeſſel, *f.* sapon; puto.

Spannflechſe, *f.* tetiva.

Spannfrohne, *f.* ſ. Spanndienſt.

Spannhammer, *m.* iztanjač.

Spannheftel, *n.* ko(l)čić od mreže.

Spannholz, *n.* ſ. Sperrſtab.

Spannjoch, *n.* razpon. [fette.

Spannkette, *f.* povojni lanac; ſ. Hemm-

Spannkraft, *f.* pružnost.

Spannkräftig, *adj.* pružan, pruživ.

Spannkraftmeſſer, *m.* pružoměr.

Spannloch, *n.* vrata od mučnice.

Spannmuskel, *m.* razpinjača.

Spannnagel, *m.* svornik, svornjak.

Spannpflock, *m.* ſ. Spannheftel.

Spannrahmen, *m.* uzpornjak.

Spannraupe, *f.* (*Geometra*), grba.

Spannreif, *m.* navojak.

Spannriegel, *m.* razpon.

Spannriemen, ſ. Knieriemen.

Spannrippe, *f.* podpleće.

Spannriß, *m.* nacrt proseka.

Spannrolle, *f.* sapinjača. [nasadnica.

Spannſäge, *f.* nasadjena pila (testera),

Spannſeime, *f* zatezača.

Spannſtock, ſ. Sperrſtab.

Spannſtrick, *m.* Spanntau, *n.* puto, sapon.

Spannung, *f.* natezanje, nategа; (b. Maur.) svodjenje; (v. Gewehren), zapon; (v. Gemüth), napeta pamet; (— der Aufmerkſamkeit), velika pažnja; (das Geſpannt ſein), napetost; napelost; (Verdruß), razmirica.

Spannweite, *f.* razoblučje, razmak obluka.

Spannwinde, *f.* zapinjač.

Spannzange, *f.* razpinjalice.

Spannzettel, *m.* službovni listak.

Spänwein, *m.* podčepina.

Spanzieher, *m.* lučar.

Sparbank, *f.* štediona.

Sparbiſſen, *m.* ostavljen, uštedjen zalogaj.

Sparbraſſen, *m.* (*Sparus aurata*), zlatobrov, ovratnica, komarča.

Sparbrett, *n.* blazina.

Sparbruder, *m.* štediša, štedilac.

Sparbüchſe, *f.* bučica, spornica.

Sparen, *v. a.* (für künftigen Gebrauch aufheben), ostaviti, ostavljati; er ſpart ſein Geld für ſchlechte Zeiten, ostavlja běle novce za crne dane; ſich —, čuvati se; (nicht verſchwenden), štediti, sporiti, čuvati; keine Koſten —, neštedice trošiti; keine Mühe —, nežaliti truda; kein Geld —, neštediti, neposteděti novacah; der Zucker iſt dabei nicht geſpart, nije se tu štedio slador (cukar, šećer); ſpare deine Worte, nemoj se taštiti; du kannſt deine Bemerkungen —, okani se zabavljanja; (ſpr.) wer in der Jugend ſpart, der darbt im Alter nicht, tko mlad štedi, star neoskuděva; tko hoće da štedi, nek za rana počne; —, *v. n.* der Keller ſpart, pivnica tonji.

Sparen, *n.* štednja; (ſpr.) auf — folgt Haben, ako nenačuva, nenateče; štednja je prvo tečenje.

Sparen, *m.* budja, plěsan.

Sparendchen, *n.* ſ. Lichtſparer.

Sparer, *m.* štedilac, štednik; (ſpr.) nach dem — kommt ein Zehrer, onaj (tekao) s dušinom, a ovaj (troši) s družinom; ſ. Sparbrett.

Sparfaden, *m.* (*Lycopus europaeus*), vučja šapa.

Spargel, *m.* šparga, šparoga, hladac; — ſtechen, podsěcati špargu.

Spargelbaum, ſ. Faulbaum.

Spargelbeet, *n.* šparožnica.

Spargelbohne, *f.* (grah-)špargovac.

Spargeld, *n.* prištedak, uštedak.

Spargelerbſe, *f.* (*Tetragonolobus*), četverokrilaš. [vike.

Spargelgewächſe, *pl.* (*Smilaceae*), teti-

Spargelhähnchen, *n.* (*Chrysomela asparagi*), šparožka zlatica.

Spargelkohl, ſ. Broccoli. [šparge.

Spargelpflanze, *f.* šparga; razsad od

Spargelſamen, *m.* sěme od šparge; ſ. Schwarzkümmel.

Spargelſchote, ſ. Spargelerbſe.
Spargelſproſſe, *f.* iznikao od šparge, mlada šparga, šparoga.
Spargelſtengel, *m.* šparga, iznikao od šparge.
Spargelzeit, *f.* hora za špargu.
Spargut, *n.* uštedak.
Sparhafen, *m.* ſ. Sparbüchſe.
Sparherd, *m.* štednjak, štedno ognjište.
Spark, *m.* (*Spergula*), koleńika.
Sparkalk, *m.* sadreno vapno.
Sparkammer, *f.* postava.
Sparkaſſe, *f.* štedionica.
Sparkaſſen- (in Zuſ.) štedionički.
Sparkaſſenbüchel, *n.* štedionička knjižica.
Sparküche, *f.* kuhinja sa štednjakom.
Sparkunſt, *f.* štedljivost.
Sparlampe, *f.* štedna světiljka.
Spärlich, *adj.* štedan, sporan; stisljiv; — leben, stezati se, stiskivati se; eine —e Mahlzeit, ogodan ručak; —e Biſſen, tanki zalogaji; ſ. Sparſam.
Spärlichkeit, *f.* stisljivost; ogodnost.
Sparlicht, *n.* ſ. Sparlampe.
Sparmittel, *n.* štedilo.
Sparmund, ſ. Sparbruder.
Sparofen, *m.* štednjača, štedna peć.
Sparpfennig, *m.* uštedak, prišteda.
Sparren, *v. a.* razpinjati, razapeti.
Sparren, *m.* rožnik, rog (od krova); (ſpr.) er hat einen — zuviel, neima četvrte daske u glavi.
Sparrenbaum, *m.* rožnjak, rožnica.
Sparrenfeld, *n.* medjurožje, razrožje.
Sparrengeld, *n.* dimnica.
Sparrenkopf, *m.* rogovka.
Sparr(en)latte, *f.* porožnica.
Sparrenträger, *m.* podrožnik.
Sparrfaden, ſ. Sparfaden.
Sparrholz, *n.* drvo za rog.
Sparrig, *adj.* otrcan.
Sparrnagel, *m.* žiočnjak, letvenjak.
Sparrwerk, *n.* rožje, rogovi.
Sparſack, *m.* spornica.
Sparſam, *adj.* štedljiv, čuvaran, sporan; — ſein, štediti, čuva(ri)ti, sporiti; eine gute Kerze brennt —, dobra svěća gori sporo; (ſelten), rědak; das Obſt wächſt hier nur —, ovdě ima slabo voća; ovdě su omašite voćke.
Sparſamkeit, *f.* štedljivost, čuvarnost; štednja; spornost; (Seltenheit), rědkoća.
Sparſeide, *f.* tanak konac.
Sparſucht, *f.* stisljivost; prekomerna štedljivost.
Sparſüchtig, *adj.* stisljiv; preko mere štedljiv.
Spartogras, *n.* (*Stipa tenacissima*), žilavo kovilje.
Spartopf, *m.* bučica.
Spasmatiſch, Spaſtiſch, *adj.* grčevit.
Spaß, *m.* šala, pošalica; das iſt kein —, nije šala; ſeinen — mit Jemand haben, šaliti se s kim; (zum Beſten haben), titrati se kim; ſ. Scherz.
Späßchen, *n.* pošalica.
Spaßen, *v. n.* šaliti se, šalu sbijati.
Spaßer, ſ. Spaßmacher.
Spaßerei, *f.* šaljenje; šale.
Spaßhaft, *adj.* šaljiv; směšan.
Spaßhaftigkeit, *f.* šaljivost.
Späßling, ſ. Spaßmacher.
Spaßluſt, *f.* šaljivost.
Spaßluſtig, *adj.* šaljiv.
Spaßmacher, *m.* šaljivac, šaljivčina, šaljivdžija, šalčina, šale, milobruka, milobruković; (b. Hochzeiten), čauš.
Spaßmacherei, ſ. Spaßerei.
Spät, *adj.* kasni, pozni (pozdan); — kommen, zadocniti, zakasniti; er iſt — klug geworden, došla mu je pamet po tragu; das iſt nun zu —, po nehari je, prekasno je; beſſer — als nie, bolje ikad, nego nikad; die Uhr geht zu —, dobnjak (sat, ura) zaostaje; ura ide dockan i. kasno; die —eſten Nachkommen, kasni potomci; früh und —, jutrom i večeri; früher oder —er, prije ili potla; kad-li tad-li; früher oder —er muß es geſchehen, to mora biti, kad bude da bude; er kam —er als ich, izza i. poslije mene je došao; zum —eſten um acht Uhr, najkasnije do osam satih; — aufſtehen, dugo spavati; — zu Bette gehen, docno lěgati; — in die Nacht, do neko doba noći; es iſt ſchon — (am Tage), dan je na izmaku; der —e Herbſt, mrtva jesen; —es Obſt, pozno voće; —es Recht, potonje pravo; —, *adv.* kasno, dockan, docno, pozno.
Spat, ſ. Spath.
Spätbirn, *f.* kruška-poznica; kruška-docnica.
Spätblume, *f.* pozni cvětak.
Späte, *f.* kasnoća; poznoća; poznina; von der Frühe bis in die —, od jutra do mraka.
Spätecke, ſ. Wintereiche.
Spatel, *n.* lopatičica, mazaljka.
Spateland, *n.* skrešević.
Spatelente, ſ. Löffelente.
Spatelförmig, *adj.* lopatast, žličast.
Spatelgans, *f.* ſ. Löffelreiher.
Spatelig, ſ. Spatelförmig.
Spaten, *m.* badilj, (željezna) lopata, ašov*; (in Kart.) ſ. Pick.
Spaten, *v. a.* den Raſen —, kresati, žuljati busen (lopatom).
Spatenſtich, *m.* zasěk badilja; den erſten — thun, zakopati, zasěći badiljem, lopatom.
Spatentief, *adj.* s motike (duboko).
Späterbſe, *f.* (grašak-)požnjak.
Späternte, *f.* pozna žetva.
Spätеſtens, *adv.* najkasnije; najdalje.
Spätfahrte, *f.* star trag.
Spätfroſt, *m.* prolětni mraz.
Spätfrucht, *f.* pozno žito.
Spätgeborene, *m.* potomak.
Spätgerſte, *f.* pozni ječam.

Spätglanz, *m.* ſ. Abendroth.
Spath, *m.* listnik; (Kalk—), dvrsta; (b. Pferd.) škripac.
Spathaſche, *f.* pepeo od dvrste.
Spathdruſe, *f.* dvrsten kukanac.
Spatheiſenſtein, *m.* očělovac.
Spätherbſt, *m.* mrtva jesen, podzim.
Spätheu, *n.* otavić.
Spathfluß, ſ. Flußſpath. [pav.
Spathig, *adj.* dvrsten; (b. Pferd.) škri-
Spathkryſtall, *m.* dvrsten ledac.
Späthopfen, *m.* pozni hmelj.
Spathſäure, *f.*; Spathſtein, ſ. Flußſpathſäure; Fraueneis. [ložka.
Spatium, *n.* praznina; (in Buchdr.) pro-
Spätjahr, *n.* podzimak.
Spatknecht, *m.* badiljaš.
Spätkraut, *n.* pozni kupus.
Spätlinde, *f.* pozna lipa.
Spätling, *m.* (Spätlamm, *n.*) požnjak; (v. weibl.) požnjakinja.
Spätobſt, *n.* pozno voće.
Spätroth, ſ. Abendroth.
Spätſommer, *m.* lěto na izmaku.
Spätſonne, *f.* sunce na zahodu.
Spätſtern, ſ. Abendſtern.
Spatz uſw. ſ. Sperling.
Spatze, *f.* kolěnce. [vac, ćukac.
Spatzeneule, *f.* (*Strix passerina*), kuka-
Spatzenwurz, *f.* ſ. Seifenkraut.
Spazieren, *v. n.* šetati, šetati se, hodati; — fahren, provezti se; izvezti se; provozati se; — reiten, projahati se, izjahati; — gehen, izšetati, ići u šetnju; ich war —, šetao sam se.
Spazierfahrt, *f.* provožnja.
Spaziergang, *m.* šetnja, šeta, šeća; prošet, pošet, prošetnja; ich war auf einem —e, šetao sam se. [lica.
Spaziergänger, *m.* šetalac; —in, *f.* šeta-
Spazierort, Spazierplatz, *m.* šetalište, šetnica.
Spazierreiſe, *f.* putak; ſ. Luſtreiſe; eine — machen, proputovati.
Spazierritt, *m.* projaha.
Spazierſtock, *m.* paličica, štapić*.
Specerei, *f.* mirodija.
Specereihandel, *m.* mirodijarstvo, trgovina mirodijom. [mirodijarica.
Specereihändler, *m.* mirodijar; —in, *f.*
Specereihandlung, *f.* (Specereiladen, *m.*) mirodijarnica.
Specereiſtrauch, *m.* (*Calycanthus floridus*), cvatući sazanik.
Specereiwaare, *f.* mirodija. [handel.
Specereiwaarenhandel uſw. ſ. Specerei-
Specht, *m.* (*Picus*), dětao. [tao.
Spechtkrähe, *f.* (*Picus martius*), crni dě-
Spechtmeiſe, *f.* (*Sitta europaea*), brgljez, brljez.
Spechtwurz, *f.* ſ. Diptam.
Special, Speciell, *adj.* oseban, naposeban, ponaseban; (genau), potanak, obširan; ein —er Befehl, naročita zapověd; (beſonders), osobit; —, *adv.* ponase, napose; osebice; (einzeln), pojedince.
Specialausweis, *m.* potanak, obširan izkaz.
Specialbefehl, ſ. Special.
Specialcommiſſion, *f.* osobito pověrenstvo.
Specialgeſchichte, *f.* osebna pověstnica.
Specialkarte, *f.* obširan zemljovid.
Specialkatalog, *m.* potanak imenik.
Specialvollmacht, *f.* osobita punomoć [(puna moć).
Speciell, ſ. Special.
Species, *f.* (Art), vrst; (b. Apoth.) priměsa; (*arithm.*) die vier —, četiri glavne vrsti računstva; (eine beſtimmte Sache), stanovita, osobita stvar.
Speciesdukaten, *m.* tvrd dukat, cekin.
Species-Facti, *f.* učin.
Speciesthaler, *m.* tvrd talir. [izbroj.
Specification, *f.* (*phil.*) razvrstba; (*merc.*)
Specificiren, *v. a.* (*phil.*) razvrstiti; (*merc.*) (potanko) izbrojiti.
Specificum, *n.* prěki lěk.
Specifiſch, *adj.* oseban; die —e Schwere, posebna, svojstvena, osobita, odnosna težina; —e Differenz, vrstna razlika.
Speciös, *adj.* prividan.
Speck, *m.* slanina; geräucherter —, suha slanina; mit — ſpicken, slaniniti; (b. Wallfiſchen), tuk.
Speckaushauer, *m.* tukosěk.
Speckbank, *f.* klupa (za sěčenje tuka).
Speckbauch uſw. ſ. Schmeerbauch.
Speckbeule, *f.* tusta micina.
Speckbückling, *m.* suha sled, renga.
Specken, *v. a.* slaniniti.
Speckente, *f.* (*Anas Penelope*), zviždara.
Speckeſſer, *m.* slaninar.
Speckfaß, *n.* slaninsko bure.
Speckfett, *adj.* tust, pretio.
Speckfledermaus, *f.* (*Vesperugo noctula*), rani netopir.
Speckfloſſe, *f.* perajika.
Speckfreſſer, *m.* (*fig.*) krst na se, a prase preda se; ſ. Speckeſſer.
Speckgeſchwulſt, *f.* tust otok.
Speckgriebe, *f.* ocvirak, čvarak.
Speckgrube, *f.* (*fig.*) rodna zemlja.
Speckguß, ſ. Speckkrog.
Speckhals, *m.* tustošija.
Speckhalſig, *adj.* tuste šije. [ninarica.
Speckhändler, *m.* slaninar; —in, *f.* sla-
Speckhauer, ſ. Speckaushauer; Butzkopf.
Speckhaut, *f.* koža od slanine.
Speckicht, *adj.* slaninast.
Speckig, *adj.* slaninav, tust, pretio; —es Brod, ſ. Schlieſig.
Speckkäfer, *m.* (*Dermestes lardarius*), gagrica, slaninar; ſ. Pelzkäfer.
Speckkammer, *f.* slaninara.
Speckknödel, *m.* valjušak sa slaninom.
Speckkuchen, *m.* lepina sa slaninom; masnica od slanine.
Speckleib, *m.* ſ. Speckſeite.

Speckliliе, *f.* (*Lonicera Periclym.*), orlovi nokti; (*L. Xylosteum*), vaščije grožđje.
Speckmade, *f.* slaninski crvić.
Speckmaus, ſ. Speckfledermaus.
Speckmeiſe, ſ. Kohlmeiſe. [sulja.
Speckmelde, *f.* (*Mercurialis annua*), re-
Speckſau, *f.* ſ. Speckſchwein.
Speckſchneider, *m.* kitoseк.
Speckſchnitt, *m.* skala slanine.
Speckſchnittchen, *n.* lespirica slanine.
Speckſchwarte, ſ. Schwarte.
Speckſchwein, *n.* debela, tusta krmača i. prasica; pitanac.
Speckſeite, *f.* kora slanine, skut slanine, pola i. strana slanine; tušća; (ſpr.) er wirft die Wurſt nach der —, za iglu valja mu čuvalduz vratiti.
Speckſtein, *m.* tučnjak, mastni kamen,
Speckſtrudel, *m.* masnica. [tebešir*.
Speckwanſt, ſ. Schmeerbauch.
Speckwurm, ſ. Speckkäfer.
Speckwurſt, *f.* slaninjača.
Spectakel, *n.* (Schauſpiel), prizor; (Lärm), halabuka; — machen, halabučiti.
Spectakelſtück, *n.* halabučni igrokaz.
Spectrum, *n.* dužica.
Speculant, *m.* (*merc.*) prometalo, prometnik, špekulant; (*phil.*) proumnik; ſ. Forſcher.
Speculation, *f.* (*phil.*) proumavanje; proumak; (*merc.*) promet, špekulacija; ſ. Unternehmung. [ćurnost.
Speculationsgeiſt, *m.* prometnost, prome-
Speculationskauf, *m.* kupnja na dobitak.
Speculativ, *adj.* (*phil.*) proumljiv; (*merc.*) prometan, promećuran; ſ. Unternehmend.
Speculiren, *v. n.* (*phil.*) proumavati, proumiti; (*merc.*) prometati se; auf etwas —, prežati, vrebati na što; hodati za nečim.
Spediren, *v. a.* Waaren —, odpremiti, odpremati, odpravljati robu.
Spediteur, *m.* odpremnik, odpravnik, odpremač.
Spedition, *f.* odpremanje; odprema.
Speditionsbrief, *m.* odpremnica.
Speditionsbuch, *n.* odpremovnik.
Speditionsbureau, *n.* odpremaonica.
Speditionsconto, *m.* odpremni račun.
Speditionsgebühr, *f.* odpremnina.
Speditionsgeſchäft, *n.* odpremništvo.
Speditionsgut, *n.* odpremak; (*coll.*) odpremina.
Speditionshandel, *m.* odpremništvo.
Speditionskoſten, *pl.* odpremni trošak.
Speditionsplatz, *m.* odpremište.
Speditionsproviſion, *f.* odpremnina.
Speditions-Waarenlager, *n.* odpremničko skladište.
Speer, *m.* sulica; (b. Feil.) držak; (b. Fiſch.) bodva. [bodljača.
Speerdiſtel, *f.* (*Carduus lanceolatus*),
Speerelſter, *f.* ſ. Neuntödter.
Speerenſtich, *m.* (*Gentiana Amarella*), lincurica.
Speerförmig, *adj.* suličast. [ščerin.
Speerhai, *m.* (*Squalus Acanthias*), ko-
Speerkampf, *m.* boj na sulice.
Speerkraut, *n.* (Speerwurzel, *Ranunculus Flammula*), iskrica; d. blaue —, (*Polemonium coeruleum*), modra jurnica,
Speerleiſte, *f.* spojanica. [škripac.
Speermeiſe, ſ. Tannenmeiſe.
Speerreiter, *m.* suličar.
Speerſchaft, *m.* suličište.
Speerwurf, *m.* kopljomet; džilitanje.
Speerwurzel, *f.* ſ. Speerkraut.
Speiarznei, *f.* bljuvalo.
Speibel, ſ. Speichel. [cěpac.
Speiche, *f.* žbica, spica; (*anat.* Spindel),
Speichel, *m.* slina, pljuvaka, pljuvača; Jemandes — lecken, ulizivati se komu; voll —, slinav.
Speichelabſonderung, *f.* odpraćanje, cědjenje sline. [pljuvanka.
Speichelauswurf, *m.* pljuvačka, pljuvaćka,
Speichelcur, *f.* lěčenje pljuvaćkom i. pljuvankom; die — gebrauchen, lěčiti se pljuvaćkom i. pljuckanjem; die — anwenden, lěčiti pljuvaćkom.
Speichelbrüſe, *f.* slinavica.
Speichelfluß, *m.* slinjenje, pljuvaćka.
Speichelgang, *m.* slinotok.
Speichelkraut, *n.* (*Stachys sylvatica*), šumski čistac; ſ. Speichelwurz.
Speichelkur, ſ. Speichelcur.
Speichellecker, *m.* ulizica, ulizivalo.
Speichelleckerei, *f.* ulizivanje.
Speicheln, *v. n.* sliniti; pljuckati.
Speichelreizend, *adj.* slinogoni.
Speichelſtoff, *m.* slinovina.
Speichelthierchen, *n.* ſ. Schaumwurm.
Speicheltopf, ſ. Spuckkaſten.
Speicheltreibend, *adj.* slinogoni.
Speichelwurz(el), *f.* (*Anthemis Pyrethrum*), zubovac, targok, kisnik; ſ. Seifenkraut.
Speichen, *v. a.* brčiti, nabrčiti (n. p. kolo).
Speichenmuskel, *m.* mišica od cěpca.
Speichennerve, *m.* živac od cěpca.
Speichenring, *m.* špičnjak, žbičnjak, naglavnjak, karika do palcevah.
Speichenſchlagader, *f.* kucavica od cěpca.
Speicher, *m.* žitnica, hambar.
Speichergeld, *n.* žitničarina.
Speicherherr, *m.* žitničar.
Speichern, ſ. Aufſpeichern.
Speicherwieſel, *f.* (*Mustella vulg.*) lasica.
Speick, *m.* (*Primula minima*), sitna jagorčina; der gelbe —, (*Spica celtica*),
Speiefel, *n.* grcanje. [špajk.
Speien, *v. n.* (ſpucken), pljuvati; Blut —, bacati krv; Einem ins Geſicht —, pljunuti komu u zube; (ſich erbrechen), bljuvati, povratiti; pobljuvati se; Feuer —, bljuvati vatrom, rigati vatru; der

Veſuv ſpeit Feuer, vatra sipa i. skače iz Vesuva; Feuer und Flamme —, goropaditi, běsniti; die Kanonen — Tod und Verderben, pagubna vatra suklja iz topovah; topovi haraju.

Speien, *n.* pljuvanje, pljuvanka; pljuvačka; bljuvanje, bljuvačka.

Speier, *m.* pljuvač; bljuvač; (*Lacerta sputator*), (gušterica-)pljuvačica; ſ.

Speierbaum, ſ. Speierlingsbaum.

Speierei, *f.* bljuvotina, bljuvanak, bljuvotak.

Speierlich, *adj.* bljutak; es iſt mir —, grca mi se, guvi mi se, bljušti mi srce.

Speierling, *m.* oskoruša; (Elſebeere), bre-

Speierlingsbaum, *m.* oskorušnjak.

Speifieber, *n.* pljuckavica.

Speikaſten, ſ. Spuckkaſten.

Speikraut, *n.* (*Senecio vulgaris*), obični staračac.

Speil, *m.* šibica; ſ. Speiler.

Speilen, *v. a.* (ein. Bienenſtock), izprěčkati, izprekrštati.

Speiler, *m.* špilja, išpalja, špaljak; (b. Wurſtm.) zaponjač, špraljak, šiljak.

Speilern, *v. a.* eine Wurſt —, zapeti, zapinjati kobasicu; Felle —, kože špiljati, razašpiljati.

Speinapf, ſ. Spuckkaſten.

Speiröhre, *f.* ždrělo od postrešnice.

Speiseäderlein, *n.* mlěčnica.

Speiſchlange, ſ. Spritzſchlange.

Speiſe, *f.* (Nahrungsmittel), hrana; jestivo, ješa; — und Trank, jedivo i pivo; — zu ſich nehmen, jesti; (eine zubereitete Nahrung), jelo, jestvina, jestbina (jezbina), jestojska; (Speiß), ſ. Speiſekammer; (*met.*) směsa; (Glocken—), zvonovina; (b. Maur.) ſ. Mör-

Speiſebediente, *m.* jelonoša.

Speiſebier, ſ. Tiſchbier.

Speiſebrei, *m.* griz.

Speiſeeiche, *f.* (*Quercus escul.*) sladun.

Speiſefiſch, *m.* drobna ribica.

Speiſegang, *m.* ſ. Speiſeröhre.

Speiſegaſt, *m.* blagovalac; gost.

Speiſegelb, *adj.* žut kao zvonovina.

Speiſegelb, *n.* mast (boja) zvonovine.

Speiſegeräth, *n.* stolovina.

Speiſegewölbe, *n.* ſ. Speiſekammer.

Speiſehaus, *n.* gostionica.

Speiſekammer, *f.* izba, smočnica, sprema, vajat, kućer, kućerak, komora, ćiler.

Speiſekarte, *f.* jestvenica; jestvenik.

Speiſekaſten, *m.* jestivnik.

Speiſekeller, *m.* klět; smočnica.

Speiſekorb, *m.* povrazača; košarica za

Speiſeköthe, *f.* ſ. Speiſekaſten. ručak.

Speiſekümmel, *m.* pitomi kumin.

Speiſekürbiß, *m.* pečenica.

Speiſemarkt, *m.* živežište.

Speiſen, *v. n.* blagovati; (eſſen), jesti; bei Jemand —, ručati kod koga; ſie — noch, jošte su za stolom; (zu Mittag —), obědovati, ručati; (zu Abend —), večerati; ich wünſche wohl geſpeiſet zu haben, na zdravlje ručak; —, *v. a.* was wollen Sie —? šta želite jesti? Einen —, hraniti koga; (Speiſe reichen), zalagati koga; einen Hungrigen —, gladna nahraniti; (v. Gaſtwirthen), hranu (koštu) davati; (ſpr.) Einen mit leerer Hoffnung —, obećavati komu masno na prazno; einen Kranken —, bolestnoga pričestiti; einen Fiſchteich —, zapatiti drobne ribe u ribnjaku; einen Mühlſtein —, zasuti, zasipati žito; einen Keſſel —, doljevati kotao.

Speiſenzerleger, *m.* pečenjar.

Speiſepumpe, *f.* zapojna sisaljka.

Speiſer, *m.* hranilac, zalagač.

Speiſereſt, *m.* otražak, otražbina.

Speiſerohr, *n.* zapojna cěv. šaljka.

Speiſeröhre, *f.* jednjak, požirak, beri-

Speiſeröhrengeflecht, *n.* *plexus oesophageus*), jednjački pletež.

Speiſeröhrenmaus, *f.* jednjačka mišica.

Speiſeröhrenſchlagader, *f.* jednjačka kucavica.

Speiſeröhrenſchlitz, *m.* razporak jednjaka.

Speiſeſaal, *m.* blagovalište, blagovnica, jestvana; (in Klöſt.) trapezarija.

Speiſeſaft, *m.* probavina.

Speiſeſaftgefäß, *n.* mlěčnica.

Speiſeſalz, ſ. Kochſalz.

Speiſeſchrank, ſ. Speiſekaſten.

Speiſeſchüſſel, *f.* zděla, činija.

Speiſetafel, *f.* ſ. Speiſetiſch.

Speiſetarif, *m.* jestvenik.

Speiſetiſch, *m.* sto(l), trpeza, sofra, sinija.

Speiſeträger, *m.* jelonoša.

Speiſewaare, *f.* živež.

Speiſewaſſer, *n.* zapojna voda. wein.

Speiſewein, *m.* pričestno vino; ſ. Tafel-

Speiſewirth, *m.* gostionik.

Speiſezettel, *m.* jestvenik.

Speiſezimmer, *n.* jestvana, blagovalište.

Speiſezucker, *m.* nečist slador.

Speisgelb, ſ. Speiſegelb.

Speishahn, *m.* zapojna slavina.

Speiſig, *adj.* —es Erz, běsikovac.

Speiskobalt, *m.* běsičan kučadan.

Speiskraut, ſ. Flachskraut.

Speis(ß)pettel, *m.* (*Cucubalus Behen*), gušavica, vragomio.

Speiß, ſ. Speiſekammer.

Speiſung, *f.* hranjenje.

Speitäubling, Speiteufel, *m.* (*Agaricus emeticus*), bljuvara.

Speitopf, ſ. Spuckkaſten.

Speitrank, *m.* bljuvalo.

Speiwurm, ſ. Schaumwurm.

Speiwurzel, *f.* (*Lonicera ipec.*) bljuvači kukavičnjak.

Spektakel, Spekulant uſw. ſ. Spectakel uſw.

Spellen, *v. a.* cěpati.

Spellig, *adj.* cěpak.

Spelt, Spelz, *m.* (*Triticum Spelta*), pir.
Speltacker, *m.* pirova njiva, pirište.
Speltbrei, *m.* pirova kaša.
Speltbrod, *n.* pirovnica.
Spelten, *adj.* pirov.
Speltmehl, *n.* pirovo brašno.
Spelunke, *f.* ſ. Raubneſt.
Spelze, *f.* plêva, očinak; (*bot.*) plêva; (*glumella*), košuljica.
Spelzenblüthige Pflanzen, *pl.* plêvocvêtke.
Spelzenbrot uſw. ſ. Speltbrod.
Spelzerich, *m.* (*Chrysogonum*), zlatno kolênce.
Spelzig, *adj.* plêvni.
Spencer, ſ. Spenzer.
Spendage, *f.* dar, poklon, jabuka.
Spende, *f.* milostinja, podêla, prilog; eine fromme —, zadušbina, podušje; Gottes —, dar Božji, darilo Božje; das iſt Gottes —, Bog je nadario.
Spendebrod, *n.* darovan, podêljen kruh.
Spendefleiſch, *n.* podêljeno meso.
Spendel, ſ. Spännadel.
Spendeluſtig, *adj.* darežljiv.
Spenden, *v. a.* (austheilen), dêliti, podêliti, udêliti; (d. heilige Abendmahl), pričestiti; Geſchenke —, darivati; Einem etwas —, pokloniti komu što.
Spender, *m.* darivalac.
Spendiren, *v. a.* pokloniti, darovati; ich will darauf zehn Gulden —, dat ću na to deset forintih.
Spendſam, ſ. Spendabel.
Spengen, *v. a.* udariti zaponce (na što).
Spengler, ſ. Klempner.
Spenling, *m.* bêlica, bêličica, bêlo-šljiva.
Spennadel, ſ. Spännadel.
Spenzer, *m.* kamižola, špenzlin.
Sper, *adj.* oporan.
Sperbaum, ſ. Sperberbaum.
Sperbeere, (Sperbirn), *f.* oskoruša.
Sperbeeren-Branntwein, *m.* oskorušovica, oskorušovača.
Sperber, *m.* (*Falco Nisus*), kragujac, kobac.
Sperberbaum, *m.* (*Sorbus domestica*), oskorušnjak; ſ. Eberеſche.
Sperberbeere, ſ. Sperbeere.
Sperbereule, ſ. Habichtseule.
Sperbergrasmücke, *f.* pisana pênica.
Sperberholz, *n.* oskorušovina.
Sperberkraut, *n.* (*Poterium Sanguisorba*), oskorušica, dinjica; ſ. Wieſenknopf.
Spergel, *m.* Spergelkraut, *n.* ſ. Spark.
Spergelbaum, ſ. Faulbaum.
Sperk, Sperling, *m.* vrabac, vrebac; (ein junger —), vrabčić; (d. Weibchen), vrabica; (ſpr.) die —e ſingens von den Dächern, plêva i mrav zinula je o tom govoriti.
Sperlings- (in Zuſ.) vrabčev; vrabčji.
Sperlingsammer, *m.* (*Emberiza passerina*), vrabčasta strnadica.
Sperlingsei, *n.* vrabčje jaje.
Sperlingseule, *f.* (*Strix passerina*), ćukac, kukavac.
Sperlingsflügel, *m.* (*Osmunda Struthiopteris*), bujadika, peropušnjak.
Sperlingskraut, *n.* ſ. Gauchheil.
Sperlingsneſt, *n.* vrabčje gnêzdo.
Sperlingstaube, *f.* (*Columba passerina*), golubac.
Sperlingszunge, *f.* (*Stellera*), stelerka.
Spermacet, ſ. Wallrath.
Sperr, *adj.* —e Zeiten, bezsmočne godine; —es Brod, okoreo kruh; es geht ihm —, prteno živi; — werden, okoreti, skrutnuti.
Sperrabnahme, *f.* sudno razpečaćenje.
Sperract, *m.* pečaćenje.
Sperrad, *n.* grebenjak.
Sperranlegung, *f.* pečaćenje, stavljanje pod pečat.
Sperrbaum; Sperrdiſtel, ſ Schlagbaum; Speerdiſtel.
Sperrbericht, *m.* izvêšće o pečaćenju.
Sperrcommiſſion, *f.* povêrenstvo za pečaćenje.
Sperre, *f.* (Verſchluß), zatvor; zaklop; unter gerichtlicher —, pod sudbenim ključem; (Verſiegelung), zapečaćenje; unter gerichtlicher —, pod sudbenim pečatom; zapečaćeno po sudu; in die gerichtliche — nehmen, po sudu dati zapečatiti; (Siſtirung), obustava; die Haare ſtehen mir zu —, kosa mi se ježi; (Rad—), zapor.
Sperreiſen, *n.* zapirač, coklja
Sperren, *v. a.* die Füße von einander —, razkrečiti noge, razkoračiti se, razapeti se; das Maul —, razvaliti vilice; die Zeilen —, razmaći, razkučiti redce i. redke; die Wörter —, proložiti rêči; ſich —, krčumati se, kočoperiti se; muhati se; upirati se; die Thür —, zatvoriti, zaprêti, zaključati vrata; die Stadt —, stegnuti, opasati grad; ein Thor mit einem Schlagbaume —, zaprêčiti, preprêčiti vrata; eine Straße —, zakrčiti, zavaliti, zagraditi ulicu; ein Rad —, paočiti, upaočiti, uko(l)čiti, zako(l)čiti kolo; den Handel —, prêčiti, zaprêčiti, obustaviti trgovinu; ein geſperrtes Handwerk, městni zanat; den Weg —, ſ. Verſperren.
Sperrfeder, *f.* zapirača stajka.
Sperrgeld, *n.* vratarina.
Sperrglas, ſ. Frauenеis.
Sperrglocke, *f.* zatvorno zvono.
Sperrhaken, *m.* zapirač; (b. Schloß.) rogač.
Sperrholz, *n.* prêčnjak.
Sperrhorn, *n.* rogač.
Sperrig, *adj.* razkučit, razmakao.
Sperrkegel, *m.* zapirač.
Sperrkette, ſ. Hemmkette.
Sperrkies, *m.* kockasti kučadan.
Sperrklammer, *f.* skoba.
Sperrkraut, *n.* (*Polemonium*), bran, škripac, jurnica.

Sperrkreuzer, *m.* vratarina.
Sperrleiſte, *f.* razpon; (am Wagen), prečaga, spojača, čatlov*.
Sperrling, ſ. Knebel
Sperrmaul, *n.* zjalo.
Sperrmeiſe, ſ. Tannenmeiſe.
Sperr-Rad, *n.* zapinjača; (b. Web.) šiška.
Sperr-Relation, *f.* ſ. Sperrbericht.
Sperr-Riegel, *m.* zasunka, krakun.
Sperr-Ruthe, *f.* Sperrſtab, Sperrſteck, *m.* razpinjači, prugla, spružci, čimbari.
Sperrſtunde, *f.* ura zatvoranja; sat, kad se što zatvara.
Sperrthor, *n.* zatvorna vrata.
Sperrung, *f.* zapiranje, zatvaranje; zatvor, zapor.
Sperrweit, *adv.* širom, širimice; die Thür — öffnen, odjaziti, odjapiti, razjaziti vrata; otvoriti vrata širom.
Sperrwerk, *n.* zapiralo, zapinjalo.
Sperrzahn, *m.* zapirači, zapinjači zubac.
Sperrzeit, *f.* zatvorno doba.
Sperrzeug, *n.* odpirač.
Sperwer, ſ. Speerbeere.
Sperzen, ſich, *v. r.* krčumati se.
Speſen, *pl.* trošak; ſ. Speditionskoſten.
Speſenbuch, *n.* troškovnik.
Speſen-Nachnahme, *f.* naplata odpremnine.
Speſenrechnung, *f.* troškovni račun; troškovnica.
Spezerei, Spezial uſw., ſ. Specerei uſw.
Sphäre, *f.* (Kreis), krug; (Kugel), kruglja; (Wirkungskreis), područje; höhere —n, nad zemljom.
Sphäriſch, *adj.* krugljast, sferički.
Sphäroid, *n.* pakruglja, sferoid.
Sphäroidiſch, *adj.* pakrugljast, sferoidan.
Sphärometrie, *f.* krugljomêrstvo.
Sphenoid, *n.* klinovac, klinolik.
Sphragiſtik, *f.* pečatarstvo, sfragistika.
Spiauter, *m.* ſ. Zink.
Spick, *m.* ſ. Spieke.
Spickbraten, *m.* slaninjača, nasrškana pečenka.
Spicke, *f.* jezičac, križka slanine.
Spickel, *m.* latica; ſ. Rapunzel.
Spicken, *v. a.* slaniniti, srškati, špikati, špekati; einen Haſen —, proizbadati slaninom zeca; ein geſpickter Braten, ſ. Spickbraten; die Wälle mit Kanonen —, načičkati topove po obkopih (bedemih); den Beutel —, nadrobiti kesu.
Spicker, *m.* slaninik; ſ. Spiker.
Spickhäring, *m.* suha sled, renga.
Spickkraut, *n.* ſ. Spickwurzel.
Spicknadel, *f.* bocaljka, naděvača.
Spickpfahl, *m.* kolac za šibače.
Spickſpeck, *m.* slanina za zabadanje.
Spickwurzel, *f.* (*Valeriana celtica*), dešpik; (*V. Phu*), najveći odolěn.
Spiegel, *m.* ogledalo, zrcalo; ſich im — beſehen, ogledati se u ogledalu; den ganzen Tag vor d. — ſtehen, jednako se gladiti; (Muſter), izgled, uzor; (Waſſer—), razina; (an der Pfauenfeder), oko, kolo; (b. Tiſchl.) polje, uložak; (eines Schiffes), krma; zadak; (wdm.) zadnjica; (am Netze), ošce.
Spiegelbad, *n.* bistra kupka, bistrac.
Spiegelbecken, *n.* sapunjača.
Spiegelbeleg, *m.* pozrcaljka.
Spiegelbild, *n.* obraz od zrcala.
Spiegelblank, *adj.* světao kao zrcalo.
Spiegelblatt, *n.* kositerni list, kositernjača.
Spiegelblume, *f.* (*Prismatocarpus*), košinja jetrica.
Spiegeldecke, *f.* ravan strop.
Spiegeleben, *adj.* ravan kao po dlanu.
Spiegelebene, *f.* ravna ravnina.
Spiegelei, *n.* čimbur.
Spiegeleinfaſſung, *f.* ſ. Spiegelrahmen.
Spiegeleiſen, *n.* željezo za zrcala.
Spiegelente, *f.* divlja patka; ſ. Krieche.
Spiegelfabrik, *f.* zrcalana, tvornica od ogledalah.
Spiegelfabrikant, *m.* zrcalar, ogledalar.
Spiegelfabrikation, *f.* zrcalarstvo.
Spiegelfechter, *m.* hinac, obmanilac.
Spiegelfechterei, *f.* sěri; obmana.
Spiegelfeder, *f.* okato pero.
Spiegelfeld, *n.* polje, uložak.
Spiegelfenſter, *n.* prozor od zrcalovine.
Spiegelfiſch, *m* (*Zeus Faber*), kovač, sampiero.
Spiegelfläche, *f.* ravna ploha.
Spiegelflut, *f.* (*fig*) mirna voda.
Spiegelfolie, *f.* ſ. Spiegelblatt.
Spiegelfutter(al), *n.* tok od ogledala, zrcala.
Spiegelgarn, *n.* rědka mrežа.
Spiegelgewölbe, *n.* plosnat svod.
Spiegelglas, *n.* zrcalovina, staklo za ogledala, zrcala.
Spiegelglasofen, *m.* peć za ogledala, zrcala.
Spiegelglatt, *adj.* gladak kao staklo.
Spiegelglätte, *f.* staklena gladčina; ſ. Speiesſpettel.
Spiegelhaken, *m.* kuka za ogledalo, zrcalo.
Spiegelhalter, *m.* stalak od zrcala, ogledala.
Spiegelhändler, *m.* zrcalar.
Spiegelhell, *adj.* bistar kao staklo.
Spiegelhelle, *f.* staklena bistrina.
Spiegelhütte, ſ. Spiegelfabrik.
Spiegelicht, *adj.* zrcalast.
Spiegelig, *adj.* (*min.*) zrcalan, světao; (wdm.) četvorni.
Spiegelkarpfen, *m.* kraljić.
Spiegelkaſten, *m.* postavac s ogledalom i. zrcalom.
Spiegelklar, ſ. Spiegelhell.
Spiegelkobalt, *m.* světli běsik.
Spiegelkreis, *m.* krug od zrcala.
Spiegelkuchen, *m.* ſ. Spiegelei.
Spiegelkunde, Spiegelkunſt, Spiegellehre, *f.* katoptrika; ſ. Spiegelfabrikation.
Spiegellampe, Spiegelleuchte, *f.* odsěvna světiljka.
Spiegelleuchter, *m.* svěćnjak s ogledalom, zrcalom.

Spiegelmacher, ſ. Spiegelfabrikant.
Spiegelmeer, *n.* mirno more kao staklo i. srcalo.
Spiegelmeiſe, ſ. Kohlmeiſe.
Spiegelmetall, *n.* kovina za zrcala, ogle- [dala.
Spiegelmühle, *f.* brusarnica ogledalah.
Spiegeln, *v. n.* stakliti se; blistati se, sjati se; zrcaliti se; es ſpiegelt ſich Alles in dieſem Hauſe, u ovoj se kući sve světli; der Spiegel ſpiegelt ſchief, ovo zrcalo i. ogledalo pokazuje heravo i. na krivo; ſich —, *v. r.* gledati se, ogledati se (u ogledalu); ſich im Waſſer —, nad vodu se nadvoditi i. nadzirati, u vodi se ogledati; ſich an Einem —, ugledati se na koga.
Spiegelnd, *adj.* světao.
Spiegelneß, ſ. Spiegelgarn.
Spiegelrahmen, *m.* okvir od ogledala, [zrcala.
Spiegelrand, *m.* rub, okrajak od zrcala.
Spiegelrappe, *m.* světli vranac.
Spiegelrein, *adj.* čist kao staklo.
Spiegelrochen, *m.* okata raža.
Spiegelſaal, *m.* zrcalište, zrcaonica.
Spiegelſcheibe, *f.* okno od zrcalovine.
Spiegelſchimmel, *m.* čilaš, čilatast konj.
Spiegelſchleifer, *m.* brusar ogledalah i. zrcalah.
Spiegelſchleifmühle, ſ. Spiegelmühle.
Spiegelſee, *m.* jezero kao vedro nebo.
Spiegelſextant, *m.* šestar sa zrcali.
Spiegelſpath, Spiegelſtein, *m.* selenit.
Spiegelſtube, *f.* zrcaonica.
Spiegeltafel, *f.* ploča za zrcalo.
Spiegeltaube, *f.* fognov.
Spiegelteich, ſ. Spiegelſee.
Spiegelteleſkop, *m.* zvězdozor sa zrcali.
Spiegeltiſch, *m.* ličionik.
Spiegelträger, *m.* (*Atlas*), gorostas.
Spiegelvogel, *m.* (*Motacilla svecica*), modrovoljka.
Spiegelwand, *f.* stěna od zrcalah, ogle- [dalah.
Spiegelwerk, *n.* ogledala.
Spiegelzelle, *f.* (*areola*), gumance.
Spiegelzeug, *n.* rědka mreža.
Spiegelzimmer, *n.* ſ. Spiegelſtube.
Spiegler, *m.* maži-laža.
Spi(e)ke, *f.* (*Lavendula Spica*), dešpik; ſ. Eſelsgurke; Lavendel.
Spieköl, *n.* trmeno ulje.
Spiekwaſſer, *n.* trmena vodica.
Spieker, ſ. Spiker.
Spiel, *n.* igra, sigra; d. — der Glocken, zvonjenje; mit klingendem —, uz glasbu, uz muziku; das — rühren, bubnjati, udarati u bubanj; das — der Pumpe, smrkanje smrka; das — des Pendels, šetanje šetaljke, njihanje njihala; das — der Hände, micanje rukuh; (vom Schauſp.) predstavljanje; das — des Schickſals, titranje sudbine, udesa; er iſt ein — des Schickſals, udes se njim titra; titrenka je sreće; ſein — mit Jemand haben, šaliti se s kim; das iſt mir ein —, to je za me igračka; er liebt das —, rad se igra; ein — machen, poigrati se, proigrati se; ein — eröffnen, zametnuti igru; d. — iſt aus, doigrasmo se; doigrāše se; etwas aufs — ſetzen, metnuti što na kocku; ſein Leben ſteht auf dem —e, radi mu se o glavi; er hat die Hand mit im —e, ima tu i njegova masla; ſich in das — mengen, pačati se u što; ein gutes — bekommen, dobiti dobre karte; laß mich außer dem —e, okani me se, prodji me se.
Spielarbeit, *f.* igranija, igračka.
Spielart, *f.* način igranja; (*zool.*) suvrst; [razlika.
Spielbahn, *f.* igralište.
Spielball, *m.* lopta; ein — des Glückes, titrenka sreće.
Spielbank, *f.* igraonica.
Spielbrett, *n.* kockavica.
Spielbruder, *m.* igraš, igrač.
Spielbuch, *n.* igraonik.
Spielbude, *f.* igraonica.
Spielcamerad, ſ. Spielgeſell.
Spieldocke, *f.* lutka.
Spiele, *f.* šibica, špiljak.
Spielen, *v. a.* (*mus.*) igrati; auf d. Geige —, guslati, guděti, svirati u guslice; Klavier —, udarati klavir; auf d. Orgel —, orguljati; die Feder ſpielt, pero i. stajka se okreće; das Schiff ſpielt, ladja se ljulja; der Wind ſpielt mit ihrem Haar, větric se njezinom kosom titra; die Fahne — laſſen, razviti zastavu (barjak); die Kanonen — laſſen, drmnuti topove; eine Mine — laſſen, dignuti tamnik, podkop (lagum); Einem etwas in die Hand —, tušnuti i. tutnuti komu što u ruku; izdati komu što; Einem etwas aus der Hand —, izmaći komu što; eine Sache ins Weite —, razvlačiti, trgovlačiti što; mit der Puppe —, igrati se lutkom; mit Einem —, igrati se, sigrati se s kim; ein wenig —, poigrati se, proigrati se; ein Spiel —, igrati se (kakve) igre; mit Jemand unter dem Mäntlein —, puhati s kim u jedan rog; mit einem Eide muß man nicht —, nije šala zakletva i. prisega; mit dem Kopfe —, šaliti se glavom; das Glück ſpielt, sreća se titra; um Geld —, igrati se za novce; hoch —, igrati se u veliko; Karten —, kartati se, igrati karte, igrati se kartah; falſch —, gusti; varati u igri (kod kartah); Pfänder —, igrati se zalogah; (v. Schauſp.) igrati; predstavljati; ſeine Rolle gut —, dobro izvesti svoju zadaću; das Stück ſpielt auf dem Lande, čin biva na selu; den Herrn —, graditi se, praviti se gospodinom; bašiti se; Einem einen

Streich —, metnuti komu cru komad u torbu; (ſchillern), der Diamant ſpielt, alem (diamant) se preléva, igra, titra; die Farbe ſpielt ein wenig ins Rothe, ova se mast (boja) nagiba na crveno, ova mast ide i. zanosi u crveno; ſ.

Spielen, *n.* igranje; igra. [Fallen.

Spielend, *adj.* igrajuć, šaleć.

Spielende, *m.* igrač.

Spieler, *m.* igrač; igraš; ein falſcher —, gudac; varalica u igri; ſ. Kartenſpieler; —in, *f.* igračica, igralica.

Spieler- (in Zuſ.) igrački.

Spielerei, *f.* igrarija; igra; das iſt —, to je šala; to je (za mene) igra; to je smilje i bosilje; ſ. Spielwerk.

Spieleriſch, *adj.* igrački.

Spielfeind, *m.* neprijatelj sigre, kartanja.

Spielfreund, *m.* sigroljub; ſ. Spielgenoß.

Spielgaſt, *m.* igrači gost.

Spielgefährte, ſ. Spielgenoß.

Spielgehülfe, *m.* pomoćnik igrača.

Spielgeiſt, *m.* igravica; der — iſt in ihn gefahren, pomamio se je za igrom; ſ. Spielbruder.

Spielgeld, *n.* novci od igre; novci za igru; igračina.

Spielgenoß, *m.* suigrač; drug u igri; er war mein —, on se je samnom igrao.

Spielgeſell, ſ. Spielgenoß; Spielbruder.

Spielgeſellſchaft, *f.* igraće družtvo; er hat —, igraju se kod njega.

Spielgeſellſchafter, ſ. Spielgenoß.

Spielgeſetz, *n.* igreno pravilo.

Spielgewerbe, *n.* igrašstvo.

Spielgewinnſt, *m.* dobitak u igri.

Spielglück, *n.* sreća u igri; er hat viel —, vrlo je srećan u igri.

Spielhaft, *adj.* igrav; željan igre.

Spielhalter, *m.* igraonićar.

Spielhans, ſ. Spielbruder.

Spielhaus, *n.* igračnica.

Spielhelfer, ſ. Spielgehülfe.

Spielhöhle, *f.* kartašnica.

Spielkarte, *f.* (igraća) karta. [kartah.

Spielkartenfabrik, *f.* kartana, tvornica

Spielkartenfabrikant, **Spielkartenmacher**, *m.* kartar. [od kartah.

Spielkartengebühr, *f.* kartarina, pristojba

Spielkaſſe, *f.* igrena pěneznica.

Spielkegel, *m.* (igrači) čunj, kuglin.

Spielklubb, *m.* **Spielkränzchen**, *n.* igraće

Spielkugel, *f.* lopta. [kolo.

Spielkunſt, *f.* igrašstvo.

Spielleuchter, *m.* igrači svěćnjak.

Spielleute, *pl.* svirci.

Spielluſt, *f.* igravica.

Spielluſtig, *adj.* er iſt —, rad igra.

Spielmage, *f.* rod po mlěku.

Spielmann, *m.* svirac, muzikaš.

Spielmarke, *f.* igrači biljeg; (Spielpfennig), tantuz, igrači novac.

Spielmaß, *m.* kartaš.

Spielmuſchel, *f.* (*Venus Chione*), zrakava ladinka.

Spielnarr, *m.* er iſt ein —, hoće da poludi za (s)igrom

Spielnote, *f.* igraća kajda*, nota.

Spieloche, *m.* bak, bik.

Spielordnung, *f.* red (s)igranja.

Spielort, *m.* (s)igralište, igralište.

Spielpartie, *f.* igra.

Spielpfennig, *m.* ſ. Spielmarke.

Spielplatz, ſ. Spielort.

Spielprobe, *f.* pokus igre.

Spielpuppe, *f.* lutka.

Spielraum, *m.* prostor; (ein. Pendels), njihalište; (ein. Kanone), duška; (ein. Menſchen), područje; er hat freien —, široko mu polje.

Spielrecht, *n.* pravo igrača.

Spielregel, *f.* (s)igreno pravilo.

Spielſaal, *m.* igraonica.

Spielſache, *f.* igračka, igraljka.

Spielſchuld, *f.* dug od igre.

Spielſchweſter, *f.* igrašica, igračica.

Spielſtätte, *f.* ſ. Spielplatz.

Spielſtunde, *f.* ura, doba od igre.

Spielſucht, *f.* (s)igrohlepje, pohlepa za igrom.

Spielſüchtig, *adj.* (s)igrohlepan, pohlepan za igrom.

Spieltag, *m.* dan od igre; heute iſt —, danas će(me) se igrati.

Spieltaſche, *f.* glumačka torba.

Spielteller, *m.* igraća zdělica.

Spielteufel, ſ. Spielgeiſt.

Spieltiſch, *m.* (s)igrači sto(l).

Spieluhr, *f.* svirajući dobnjak (sat).

Spielung, *f.* njihalište.

Spielverderber, *m.* razvrzigra, prznica, prznа, prženica.

Spielwaare, *f.* igračka.

Spielwalze, *f.* valjak od svirke.

Spielweiſe, *adv.* (s)igrom; igrajuć se; igračkě.

Spielwerk, *n.* igra; ſ. Spielzeug.

Spielwuth, *f.* pomama za igrom.

Spielzeit, *f.* vrěme, hora od (s)igre; (s)igreno doba. [igra.

Spielzeug, *n.* igračka, igraljka, igralo,

Spielzimmer, *n.* (s igraonica.

Spier, *m.* (*fig.*) mrvica; (spr.) auch nicht ein —, ni mrake; ni koliko crno izza nokta; ni mrve. [Elſebeere.

Spierapfel, *m.* ſ. Speierling; Mehlbeere;

Spiere, *f.* špirovac; ſ. Spierſchwalbe; Spierſtaude.

Spiergras, *n.* (*Alopecurus geniculatus*), koleńcati mačji rep; (*Carex acuta*), oštrljasti šaš.

Spierig, *adj.* (*fig.*) mušičav; tvrdoglav.

Spiering, *m.* (*Osmerus Eperlanus*), snětac; ſ. Sardelle.

Spierling, *m.* (*Cyprinus Ophia*), ukljevica; ſ. Sardelle.

Spierlingsbaum, ſ. Sperberbaum.
Spierpflanze, *f.* (*Spiraea*), suručica.
Spierſchwalbe, *f.* (*Cypselus murarius*), ćopa, argić, piščavac; ſ. Spießſchwalbe
Spierſpette, ſ. Speiſpettel.
Spierſtaude, *f.* (*Spiraea hypericifolia*), pljuskavičasta suručica.
Spieß, *m.* (Waffe), koplje; (Brat—), ražanj; (Licht—), palica (svećarska); (wdm.) rožak; (ſpr.) er läuft noch mit dem erſten —e, još te plahuje; ſchreien als ob man am — ſtäke, vikati kao s ko(l)ca; (in Glaeh) žarač; (in Buchdr.) šiljak. [kiselica.
Spießampfer, *m.* (*Rumex acetosella*),
Spießbaum, *m.* stožer.
Spießbinſe, *f.* (*Scirpus acicularis*), šilasta sitina.
Spießbock, *m.* (wdm) srnjak; (in Küch.) (kuhinjski) konj; mačka; (*Cerambyx heros*), velika strižibuba. [ražnja.
Spießbraten, *m.* pečenje i. pečenjka s
Spießbürger, *m.* (*fig.*) prost gradjanin.
Spießbürgerlich, *adj.* prosto-gradjanski.
Spießchen, *n.* ražnjić.
Spießdreher, *m.* pecaja, vrtipek.
Spießeiſen, *n.* kopljača.
Spießen, *v. a.* auf eine Gabel —, nataknuti, nabosti na viljuške i. vilice; einen Froſch —, probosti žabu; einen Menſchen —, udariti, nataknuti, nabiti koga na kolac; mit dem Geweih —, nabosti na rogove. [gorepka.
Spießente, *f.* (*Anas acuta*), (patka-)du-
Spießer, *m.* kopljanik; (wdm.) jelenče; lětnjak.
Spießferkel, *n.* odojče i. odojak s ražnja.
Spießförmig, *adj.* (*hastatus*), kopljast.
Spießgerte, *f.* šikavac, žvig.
Spießgeſell, *m.* ortak; sukrivac.
Spießgeſellſchaft, *f.* ortakluk.
Spießglanz, *m.* } raztok, surma, antimonij.
Spießglas, *n.* }
Spießglanz- (in Zuſ.) ſ. Spießglas.
Spießglasaſche, *f.* surmen, raztočan pepeo.
Spießglasblumen, *pl.* surmen, raztočan cvět. [maslo.
Spießglasbutter, *f.* surmeno, raztočno
Spießglaserz, *n.* surma.
Spießglasglas, *n.* surmeno staklo.
Spießglasgrau, *adj.* surmast.
Spießglashaltig, *adj.* surmovit, raztočit.
Spießglaskalk, *m.* surmeno, raztočno vapno, surmeno bělilo.
Spießglaskönig, *m.* surmen kralj.
Spießglasleber, *f.* surmena jetra.
Spießglasmetall, *n.* surmik; surma.
Spießglasmohr, *m.* surmen gal.
Spießglasocher, *m.* surmena hrdjina.
Spießglasſafran, *m.* surmena žut.
Spießglasſchminke, *f.* raztok.
Spießglasſchwefel, *m.* zlatast sumpor.
Spießglasweinſtein, *m.* bljuvači srěš.
Spießglasweiß, *n.* surmeno bělilo.
Spießgras, *n.* (*Carex acuta*), oštrljasti
Spießhaar, *n.* čekinjasta dlaka. [šaš.
Spießhecht, ſ. Pfeilhecht.
Spießhirſch, *m.* jelenče.
Spießicht, *adj.* kostrěšan
Spießig, *adj.* šilast; (v. Leder), okoreo.
Spießklette, ſ. Spiegelglätte.
Spießknecht, *m.* kopljanik.
Spießkuchen, *m.* gužvenjak.
Spießlerche, *f.* (*Alauda arborea*), krunica.
Spießnatter, *f.* (*Coluber Pelias*), koplja-sta zmija.
Spießrechen, ſ. Spießbock.
Spießruthe, *f.* šiba; —n laufen, trčati šibe, letěti kroz šibe, trčati kroz šibljak; —n laufen laſſen, udariti, metnuti na šibu.
Spießruthenlaufen, *n.* trčanje kroz šibe; šibe, šibljak.
Spießruthenlaufer, *m.* šibar.
Spießſchaft, *m.* Spießſtange, *f.* kopljište.
Spießſchwalbe, *f.* (*Hirundo rustica*), (seoska) lasta.
Spießträger, *m.* kopljanik; ſ. Spießbock.
Spießtreiber, ſ. Spießdreher.
Spießwerfer, *m.* kopljometac.
Spießwurm, *m.* (*Oniscus entomon*), nareckana mokrica.
Spießwurzel, ſ. Pfahlwurzel.
Spießzahn, *m.* očnjak.
Spikant, *n.* ſ. Milzkraut.
Spike, *f.* (*Lavendula spica*), dešpik.
Spiken, *v. n.* zabosti se.
Spiker, *m.* klinac.
Spikerbohrer, *m.* klinčenjak.
Spikerloch, *n.* rupa od klinca.
Spikernagel, ſ. Spiker.
Spiköl, *n.* dešpikovo ulje.
Spill, *n.* ſ. Spille.
Spillbaum, *m.* vitlenjak; ſ. Spindelbaum.
Spillbaummotte, *f.* (*Phal. evonymella*), kurikovac.
Spillchen, *n.* vretence.
Spille, *f.* (Schiffw.) vratilo; vitao; (Spindel), vreteno; (*mech*) ko(l)čić; (*anat.*) čěpac; (am Pfluge), osovina; ſ. Spilling.
Spillen, *v. n.* izvretenati se.
Spillenbein, *n.* krak; (v. Perſ.) štrk.
Spillenbeinig, *adj.* štrkljast.
Spillendiſtel, ſ. Spinnendiſtel.
Spillenholz, *n.* vretenika.
Spillenkorb, ſ. Spindelkorb.
Spillenſchneider, *m.* vretenar.
Spillgat, *n.* rupa u vitlu.
Spillhahn, ſ. Birkhahn.
Spillig, *adj.* vretenast; — wachſen, tankovrho rasti, izvretenati se.
Spilling, *m.* bělica, bělićica, bělo-šljiva.
Spillingswalze, *f.* žvalnjak; žvale.
Spillflampe, *f.* ovitlac.
Spill-Läufer, *m.* vitlač.

Spillmage, *m.* rod po mlěku.
Spillrund, *n.* vreteno od krme.
Spillſpur, *f.* vitlište.
Spiltern, ſ. Spillen.
Spinat, *m.* (*Spinacia*), spanać, špinac; der wilde —, ſ. Gänſerich.
Spinatſamen, *m.* sěme od spanaća.
Spind, ſ. Splint.
Spindel, *f.* (zum Spinnen), vreteno; die — drehen, vretenom zvrcati, vrndati; (b. Vogelſt.) lěpkavica; (*anat.*) cěpac; (*bot.*) šepurina; (b. Blätt.) vreteno; (am Göpel), vratilo; (an Preſſen), loza; (in der Uhr), vretence; (im Ohre), vretence; (im Schiffchen), srdačka.
Spindelbaum, *m.* (*Evonymus europaeus*), kurika, vretenika; (*E. verrucosus*),
Spindelbein, ſ. Storchbein. [mašljika.
Spindelbuche, ſ. Hainbuche.
Spindelförmig, *adj.* vretenast.
Spindelholz, *n.* kurikovina, vretenovina.
Spindelicht, *adj* vretenast.
Spindelforb, *m.* vretenara.
Spindelkraut, *n.* (*Atractylis*), badelj.
Spindellappen, *m.* krpica u vretenca.
Spindelmacher, *m.* vretenar.
Spindelpflaume, *f.* ſ. Spilling.
Spindelpreſſe, *f.* těsak s lozom.
Spindelſäule, *f.* vretenik.
Spindelſchimmel, *m.* ſ. Kartoffelfäule.
Spindelſchnecke, *f.* (*Murex*), volak.
Spindelthierchen, *n.* das mondförmige —, (*Closterium lunula*), srpasta vretenka.
Spindelwalze, *f.* vretenasto uško.
Spindelwirtel, *m.* agršak, prešljen.
Spindelzapfen, *m.* šiljak, čep u vretena,
Spinell, *m.* spinelj. [vratila.
Spinet, *n.* spinet.
Spinling, *m.* (*Prunus spinosa*), crni trn.
Spinnblume, ſ. Herbſtzeitloſe.
Spinne, *f.* pauk; (ſpr.) häßlich wie eine —, grdan, ružan kao buba; die langbeinige —, ſ. Weberknecht.
Spinnefeind, *adj.* er iſt ihm —, glavni mu je neprijatelj. [stvo.
Spinnefeindſchaft, *f.* glavno neprijatelj-
Spinnejungfer, ſ. Waſſerjungfer.
Spinnen, *v. a.* presti; opresti; (ſcherz.) vrndati; ſich mit Spinnen ſeinen Unterhalt verdienen, preslicom se hraniti; (ſpr.) er wird dabei keine Seide —, neće omastiti brkovah; es iſt nichts ſo klein geſponnen, es kommt endlich an die Sonnen, izaći će dělo na vidělo; Tabak —, duhan sukati; (b. Nadl.) zasukati, nasukati; (den Goldlahn —), opredati svilu zlatom; geſponnene Knöpfe, pletena puceta; Heu —, vezati sěno u homute; ſ. Schnurren.
Spinnenartig, *adj.* paučast.
Spinnendiſtel, *f.* (*Centaurea Benedicta*), blaženi čkalj.
Spinnenfeind, ſ. Spinnefeind. [ostriž.
Spinnenfiſch, *m.* (*Callionymus lyra*),
Spinnengewebaloe, *f.* (*Aloë arachnoides*), paučinasta aloja.
Spinnengewebe, Spinngewebe, Spinngewirk, *n.* Spinnenkanker, *m.* paučina.
Spinnenkopf, *m.* paučja glava; (*Murex tribulus*), paukovac. [lomka.
Spinnenkraut, *n.* (*Anthericum*), kosto-
Spinnenkrebs, *m.* (*Cancer araneus*), paučasti rak.
Spinnenneſt, *n.* paukovo gnězdo.
Spinnennetz, *n.* paukova mreža.
Spinnentödter, *m.* ſ. Sandwespe.
Spinnenwebe, ſ. Spinnengewebe.
Spinner, *m.* prelac; (*Bombyx*), prelac.
Spinnerei, *f.* predenje; er verſteht die —, umě presti; (Anſtalt), predionica,
Spinnerin, *f.* prelja. [prediliště.
Spinnerlohn, *m.* preljarina.
Spinn(e)webartig, *adj.* paučinast.
Spinn(e)webe, ſ. Spinngewebe.
Spinn(e)weben, *adj.* paučljiv.
Spinnewebenhaar, *n.* paučina.
Spinnewebenhaut, *f.* tina; paučnica.
Spinnewebenſchwamm, *m.* (*Agaricus violaceus*), ljubičasti knjižac.
Spinnewebentute, *f.* (*Conus araneus*), paučljivi čunjac.
Spinnfliege, ſ. Pferdelaus.
Spinngefäß, *n.* (b. Inſekt.) preljka.
Spinngeräth, *n.* predila.
Spinngewebe, ſ. Spinnengewebe.
Spinnhaar, *n.* predivo.
Spinnhaken, *m.* (b. Seil.) sap; (am Spinnrade), dotez, kljućica, kvačica.
Spinnhanf, *m.* kudělja.
Spinnhaus, *n.* predionica, prediliště.
Spinnhütte, *f.* zaprednica.
Spinnjungfer, ſ. Waſſerjungfer.
Spinnkopf, *m.* provlačanj.
Spinnlager, *n.* zapredište, zavojište.
Spinnlappen, *m.* opredač, (užarska) krpa.
Spinnlaus, *f.* oprelica.
Spinnmagd, *f.* prelja.
Spinnmährchen, *n.* preoska priča.
Spinnmaſchine, *f.* samopred, samopreljka.
Spinnmeiſter, *m.* nadstojnik predionice.
Spinnmühle, *f.* oprednica.
Spinnrad, *n.* kolovrat.
Spinnraupe, *f.* (*Bombyx mori*), svilac, sviona buba.
Spinnrecht, *adj.* zapredni.
Spinnrocken, ſ. Rocken.
Spinnrockendiſtel, *f.* (*Carthamus lanatus*), vunasta šafranjika.
Spinnſaal, *m.* predionica.
Spinnſchuldigkeit, *f.* dužnost predenja.
Spinnſchule, ſ. Spinnſtube.
Spinnſeide, *f.* (pre)predena svila.
Spinnſtube, *f.* predionica; (Zuſammenkunft), prelo, supredak; — beſuchen, prelovati.

Spinnſtubenweisheit, *f.* mudrovanje prela.
Spinnſtuhl, *m.* stolac za kolovrat.
Spinnwarze, *f.* preljka.
Spinnwebe, ſ. Spinngewebe.
Spinnweben, *v. n.* tanko presti.
Spinnwebenartig, *adj.* paučinast.
Spinnwebig, *adj.* paučljiv.
Spinnweib, *n.* prelja.
Spinnwerk, *n.* predivo. [prešljen.
Spinnwirbel, Spinnwirtel, *m.* agršak,
Spint, *m.* (im Brode), brus, ocelj; ſ.
Spintig, *adj.* gnjecav. [Splint.
Spintiſiren, *v. n.* mozgati, kutriti, izvijati.
Spion, *m.* uhoda, uhodnik, špijun, špija.
Spionerei, *f.* uhodja.
Spioniren, *v. a.* uhoditi, špijuniti, špijati
Spiral, *adj.* zavojit, uvit, na zavojke, na zasuk, na motaljku.
Spirale, ſ. Spirallinie.
Spiralfaſer, *f.* zavojka. [i. stajka.
Spiralfeder, *f.* motaljka, zasukano pero
Spiralförmig, ſ. Spiral.
Spiralgefäß, *n.* zavojka.
Spiralig, ſ. Spiral.
Spirallinie, *f.* zavojica, motaljka.
Spirapfel, ſ. Speierling.
Spirato, (*merc.*) prošloga. [ſchwalbe.
Spirer, Spiring, Spirſchwalbe, ſ. Spier-
Spiritualia, *pl.* duhovne stvari; duhovni poslovi.
Spiritualiſiren, ſ. Vergeiſtigen. [lizam.
Spiritualismus, *m.* duhoslovje, spiritua-
Spirituell, *adj.* duhovit.
Spirituös, *adj.* žestok; —e Getränke, žestoka pića.
Spiritus, *m.* žesta, spirit; (Weingeiſt), vinova žesta, vinovica, spirit.
Spirituslampe, *f.* palica.
Spirk, *m.* cvrkut.
Spirkſchwalbe, ſ. Spießſchwalbe.
Spirol, *n.* karbolska kiselina. [žalj.
Spirre, *f.* šaren grašak; (*anthela*), kru-
Spiſſig, ſ. Sprödе.
Spital, *n.* (Hospital), ubožnica; (Krankenhaus), bo(l)nica, špitalj.
Spitalbrand, *m.* bo(l)nički vučac.
Spitäler, Spitalmann, *m.* ubožnik, ubožničar, ubožar.
Spitalkirche, *f.* ubožnička crkva.
Spitalkranke, *m.* bo(l)ničar, bo(l)nik.
Spitalmeiſter, Spitalpfleger, Spitalvater, Spitalverwalter, *m.* nadstojnik ubožnice.
Spitalweib, *n.* ubožničarka, ubožarka.
Spitt, *m.* izkopak.
Spittel, Spittelkirche uſw. ſ. Spital uſw.
Spitz, *adj.* zaoštrljen, za(o)šiljen; eine —e Feder, bridko pero; ſ. Spitzig.
Spitz, *m.* (v. Hund) šavka; (Spitzchen, Räuſchchen), mamurica; einen — haben, navrzan, nakvašen, djornut biti; ſich einen — trinken, nakititi se, podnapiti se; ſ. Spitze.
Spitzahorn, *m.* (*Acer platanoides*), mléč.
Spitzambos, *m.* rogač.
Spitzapfel, *m.* svrdlenka.
Spitzart, *f.* kljun. [kozobradac.
Spitzbart, *m.* šiljasta brada; (v. Perſ.)
Spitzberg, *m.* šilj, ostrožac, ostrožin, ki-
Spitzbirke, *f.* breza šipolista. [celj.
Spitzblatter, *f.* kozjača.
Spitzbogen, *m.* zaošiljen i. gotički obluk.
Spitzbohrer, *m.* svrdao.
Spitzbolzen, *m.* brkat svornjak.
Spitzbrand, *m.* šuljak.
Spitzbrandig, *adj.* šuljaiv.
Spitzbube, *m.* hulja, lupež, lopov, nitkov (u)gursuz, orjatin.
Spitzbubenſprache, *f.* gegavački, kozarski jezik.
Spitzbubenſtreich, *m.* Spitzbüberei, *f.* lupežtina, lopovština, ugursuzluk.
Spitzbübiſch, *adj.* lupežki, lopovski, ugursuzki, orjatski.
Spitzchen, *n.* ſ. Spitz.
Spitze, *f.* šiljak, šip; (z. B. ein. Meſſers), brk, rât, rt; einem Meſſer die — abbrechen, zalomiti nož; mit der —, rtom, pikomce; (einer Pyramide), vršak; (*apex*), brk, rât; (ein. Baumes), vršak, vršika; (ein. Berges), vrhunac, slême; (Ende), kraj; (ein. Schuhes), kljun; (*fig.*) etwas auf die —n ſtellen, staviti što na umet; Einem —n geben, bockati, peckati koga; Einem die — bieten, izkositi se, opoplastiti se na koga; oprêčiti se komu; (*fig.*) čelo, glava; an der — ſtehen, kolovodja biti; glava biti; ſich an die — des Heeres ſtellen, stiti pred vojsku; an der — des Heeres, pred vojskom; ſich auf die — emporſchwingen, popeti se na vrhunac; (Mundſtück), pipa, pipac; (an Ähren), osje; (geklöppelte —n), čipka, picilj.
Spitzel, *m.* sok, opovêdnik, uhoda.
Spitzeln, *v. n.* tući se, tucati se; ſ. Sticheln.
Spitzen, *v. a.* šiljiti, za(o)šiljiti; zaoštriti; zadêljati; zaoštravati; (*fig.*) die Feder —, zaoštriti pero; die Ohren —, nadignuti, ćuliti, strići ušima; naćuliti, narogušiti uši; narogušiti se; den Mund —, opijati, uzpijati usnama; ſich auf etwas —, nadati se čemu; einen Satz —, izoštriti rêk; den Weizen —, zatubiti pšenicu; die Haare —, podstrići dlaku.
Spitzenärmel, *m.* rukav s čipkami.
Spitzenaufſatz, *m.* okruga od čipakah.
Spitzenband, *n.* (*anat.*) krajnja veza.
Spitzenbeſatz, *m.* obšav od čipakah; das Kleid hat einen —, haljina je čipkami obšivena. [vac.
Spitzenblume, *f.* (*Mimusops*), majmuno-
Spitzeneinfaſſung, *f.* ſ. Spitzenbeſatz.
Spitzengarn, *n.* konci za čipke.
Spitzengrund, *m.* dno od čipke.

Spitzenhandel, *m.* trgovina čipkami; den — treiben, čipkariti.

Spitzenhändler, *m.* čipkar; —in, *f.* čipkarica.

Spitzenhaube, *f.* kapa od čipakah.

Spitzenkleid, *n.* haljina s čipkami.

Spitzenklöppel, *m.* (čipkarski) balantić.

Spitzenklöppeln, *n.* čipkarstvo.

Spitzenklöppler, *m.* čipkar; —in, *f.* čipkarica.

Spitzenkragen, *m.* ovratnik od čipakah.

Spitzenkram uſw. ſ. Spitzenhandel.

Spitzenmacher, ſ. Spitzenklöppler.

Spitzenmodel, Spitzenmuſter, } *n.* obrazac, pregledalica čipke.

Spitzenrand, *m.* okrajac čipke.

Spitzenſchleier, *m.* koprena, prěvěs od čipakah.

Spitzente, ſ. Spießente.

Spitzentragend, *adj.* čipkast.

Spitzenwaare, *f.* Spitzenwerk, *n.* čipke.

Spitzenzwirn, *m.* ſ. Spitzengarn.

Spitzfarn, *m.* (*Polypodium aculeatum*), oštrljasti oslad.

Spitzfeile, *f.* šiljasti piljak.

Spitzfindeln, *v. n.* mudrovati; cěpidlačiti.

Spitzfindig, *adj.* hitar, domišljat; (liſtig), lukav; mudar; ein —er Kopf, mudrica, hitrac; eine —e Antwort, mudar odgovor.

Spitzfindigkeit, *f.* hitrina; tančina, domišljatost; das ſind —en, to su mudrolije; to je cěpidlačenje.

Spitzfinne, *f.* (*Chaetodon acuminatus*), oštrljasti nosatac.

Spitzflader, ſ. Spitzahorn.

Spitzfloſſer, *pl.* (*Acantopterygii*), šiloperke.

Spitzfrühkraut, *n.* šiljast kupus.

Spitzgewölbe, *n.* zaošiljen svod.

Spitzgipfel, *m.* šilj.

Spitzglas, *n.* kaležčić.

Spitzgras, *n.* (*Uniola*), šilatica; ſ. Quecke.

Spitzhacke, *f.* kljuna, kuka.

Spitzhafer, *m.* (*Avena strigosa*), hrapava zob.

Spitzhammer, *m.* probojac.

Spitzhaue; Spitzhirſch, ſ. Spitzhacke; Spießer.

Spitzhorn, *n.* (*Buccinum*), rogač, bamburak.

Spitzhund, ſ. Spitz; (*Squalus Centrina*), (morski) prasac.

Spitzhut, *m.* (*fig.*) ſ. Spitzel.

Spitzig, *adj.* šilast, šiljast, oštrljast; brkat, rtast; (zugeſpitzt), za(o)šiljen, zaoštrljen, zaděljan; —e Wörter, bodljive rěči; —e Reden führen, bockati, zabadati, zagrizati, zajedati; er ſieht — aus, suh je kao biljka.

Spitzkappe, *f.* šiljasta kapa.

Spitzkegel, *m.* šiljast čunjac.

Spitzkieſer, *m.* (*Gymnotus rostratus*), kljunasti gladac.

Spitzklee, *m.* (*Trifolium montanum*), gorska dětelina.

Spitzklette, *f.* (*Xanthium spinosum*), boca, dikica; (*X. strumarium*), repinac, toričica.

Spitzkopf, *m.* šiljasta glava; (*Cimex acuminatus*), šiljoglavac; *fig.*) lukavac.

Spitzköpfig, *adj.* šiljoglav.

Spitzlaube, ſ. Ufelei.

Spitzlerche, *f.* (*Alauda minor*), cipica.

Spitzling, *m.* (*Bromus secalinus*), ovsik.

Spitzmaul, *n.* (*Raja oxyrrhynchus*), klinkaš.

Spitzmäulig, *adj.* šiljate gubice.

Spitzmaus, *f.* (*Sorex*), rovka, tekunica.

Spitzmorchel, *f.* šiljasti smrčak.

Spitzmuſchel, *f.* (*Pholas*), šašanj.

Spitzmütze, *f.* šilasta kapa.

Spitzname, ſ. Spottname.

Spitznaſe, *f.* šiljast nos; ſ. Nadelfiſch.

Spitznaſig, *adj.* šiljasta nosa.

Spitznuß, *f.* (*Trapa natans*), rašak, vragolić, šulj.

Spitzohr, *n.* šiljoušac.

Spitzpinſel, *m.* šiljast kist.

Spitzpocke, ſ. Spitzblatter.

Spitzpumpe, *f.* ſ. Nachtreiher.

Spitzrad, *n.* zaoštrilo.

Spitzrede, *f.* bodljive rěči; backanje.

Spitzröhrchen, *n.* šibčište.

Spitzroche, ſ. Stechroche.

Spitzruthe, ſ. Spießruthe.

Spitzſäule uſw. ſ. Pyramide uſw.

Spitzſäulenfortſatz, *m.* šiljasti nastavak.

Spitzſchnabel, *m.* šiljokljunac.

Spitzſchraube, *f.* šiljast vijak i. vrtak.

Spitzſchuh, *m.* šiljkaš.

Spitzſchwanz, *m.* (*Trichiurus lepturus*), šiljorepka; (*Acaena sambucarina*), šiljorep; ſ. Spießente.

Spitzſottel, *f.* njiva na oklis, oklisak; ich habe eine —, moja njiva ide na oklis.

Spitzſtahl, *m.* šioce.

Spitzſtein, *m.* šiljak.

Spitzſtichel, *m.* rtač.

Spitzſtöckel, *m.* zaoštravka.

Spitzwegerich, *m.* (*Plantago lanceolata*), mužka bokvica.

Spitzweide, *f.* (*Salix purpurea*), vrbacrvenica.

Spitzwinkel, *m.* oštar ugao, kut; oklis, oklisak.

Spitzwinkelig, *adj.* oklisast, oštrokutan.

Spitzwort, *n.* bodljiva rěč; zaděvica.

Spitzzahn, *m.* očnjak.

Spitzzange, *f.* šiljaste kliešte; (b. Goldarbeitern), grunje.

Spitzzirkel, *m.* šiljasto šestilo.

Spleen, *m.* (ſprich: Splihn), crv u glavi; zla volja.

Spleiße, *f.* cěpac; (Schindel), šimla; (Hammerſchlag), okujine; (in Kleid.) izkosina.

Spleißen, *v. a.* (ſpalten), cěpati, rozcěpiti; Federn —, čehati (čijati), cěpati perje; (*mont.*) bistriti, prebistriti.

Spleißherd, *m.* Spleißhütte, *f.* prebistrište.

Spleißig, *adj.* cěpak.

Spleißkupfer, *n.* bistra měd.

Spleißmeſſer, *n.* cěpač, sěkač.

Spleißofen, *m.* bistreća peć.
Splendid, *adj.* sjajan.
Spließdecker, *m.* pokrivač šindrom.
Spließe, ſ. Spleiße.
Splint, *m.* (*alburnum*), bělj, bělika, bělina, bělance; (im Bolzen), zavrnjka.
Splintbolzen, *m.* svornjak sa zavrnjkom.
Splinter uſw. ſ. Splitter.
Splintgat, *n.* rupa za svornjak.
Splintkäfer, *m.* (*Eccoptogaster*), bělinar.
Spliß, ſ. Spalt.
Spliſſen, *v. a.* zaplesti.
Spliſſig, *adj.* izpucao.
Splithammer, *m.* pokrivač.
Splittapfel, *m.* djulabija.
Splitter, *m.* trun; (v. Holz), trěska, (*coll.*) trěšće; ſich einen — unter den Nagel ſtoßen, zabiti si cěpak pod nokat.
Splitterbaum, *m.* drvo za (po)sěk.
Splitterbruch, *m.* trunjav prělom, (*min.*) lom.
Splitterchen, *n.* trěšćica, iverak, trunka.
Splitterholz, *n.* drva za posěk.
Splitterig, *adj.* trunjav, trěskav, iverast.
Splittern, *v. n.* cěpati se, cěpkati se, izcěpkati se; truniti se; (v. Maſte), kršiti se, skršiti se; —, *v. a.* cěpati, truniti, kalati; ſ. Zerſplittern.
Splitternackt, *adj.* go(l) kao prst i. šipka; go(l) i nag; go(l) golcit; go(l) opucan.
Splitterrichten, *v. n.* cěpidlačiti, dlaku na četvoro cěpati; tražiti u jajetu
Splitterrichter, *m.* cěpidlaka. [dlaku.
Splitterſchere, *f.* nožičice.
Splitterwurm, *m.* (*Festucaria*), trunac.
Splittich, *m.* djulabija.
Spließen, ſ. Spliſſen.
Spodium, *n.* koštana gar.
Spodiumfabrik, *f.* koštana garnica.
Spöfer, ſ. Faulbaum.
Spoliation, *f.* odor, pljačkanje.
Sponde, *f.* postelja.
Spondeus, *m.* spondej. [se.
Spondiren, *v. a.* zavěriti se, zavětovati
Sponſalb, *n.* zaručeno tele.
Sponſalien, *pl.* zaruke, věritba, prsten.
Spontaneität, *f.* svojevoljnost; ſ. Selbſt-
Spor, *m.* plěsan. [beſtimmung.
Sporaden, *pl.* raztrkana, razštrkana ostrva.
Sporader, *f.* stremena žila. [obatrusje.
Sporangienhülle, *f.* (*perisporangium*),
Sporadiſch, *adj.* raztrkan, razštrkan; —, *adv.* kojegdě.
Sporapfel, *m.* Sporbirn, *f.* oskoruša.
Sporco, *adv.* nečisto. [s darom.
Sporcogewicht, *n.* nečista težina; težina
Spore, *f.* (*spora*), truska; (*coll.*) trus.
Sporei, *n.* mućak. [grančica.
Sporenaſt, *m.* (*sporocladium*), trusna
Sporenbehälter, *m.* (*sporangium*), trusnik.
Sporenblaſe, *f.* (*sporocysta*), trusni tobo(l)čić. [lapak.
Sporenblatt, *n.* (*sporophyllum*), trusni
Sporenſchicht, *f.* trusna vrsta.
Sporenſchlauch, *m.* (*ascus*), trusna vrećа.
Sporenſchleuder, *f.* (*elater*), poskočak.
Sporenſtich, *m.* ubod od ostruge; ſ. Kreuzenzian.
Sporenſtreichs, ſ. Spornſtreichs.
Sporer, *m.* ostrugar, mamuzar.
Sporgelbeerbaum, *m.* Sporkenholz, *n.* ſ. Faulbaum.
Sporidien, *pl.* trusne vreće; trusnici.
Spork, Sporkel, *m.* blato, kao.
Sporken, *v. n.* ulućkati se, ubrljati se.
Spörken, *v. a.* zablatiti, okaljati, zakaljati; umackati, umacupati.
Sporko, ſ. Sporco.
Sporleder, ſ. Spornleder.
Sporn, *m.* ostruga, mamuza*; dem Pferde die —en geben, obosti, bocnuti konja; er gab dem Pferde die —en, dade konju vatre; sbode, pa ode; (ſpr.) er hat einen — (zu viel), nakokotio se je; (Antrieb), nagon; (Damm), pero, fruka; (in Ziegelbr.) košulja; (*bot.*) ostruga; (*Turbo calcar*), ostružka.
Spornammer, *m.* (*Plectrophanes*), ostrugaš.
Spornblume, *f.* (*Delphinium*), kokotić, jadić; (*Centranthus*), ostružka, mavonj.
Spornen, *v. a.* den Fuß —, udariti ostrugu na nogu; das Pferd —, bosti, obosti, mamuzati konja; (*fig.*) brziti; nagoniti.
Sporner, *m.* brzilo, nagonjač.
Spornflügel, *m.* (*Parra*), ostnik.
Spornfuß, *m.* noga s ostrugom.
Spornganš, *f.* (*Anas gambensis*), ostrugasta guska. [kučak.
Spornhai, *m.* (*Squalus spinax*), bodljav
Spornhalter, *m.* Spornleder, *n.* zaponka od ostruge.
Spornlos, *adj.* bez ostruge. [ostruge).
Spornrad, Spornrädchen, *n.* žvrk (od
Spornriemen, ſ. Spornhalter.
Spornſchnalle, *f.* predjica od ostruge.
Spornſtachel, *m.* ostan od ostruge.
Spornſtätig, *adj.* nehajan za ostrugu; das Pferd iſt —, konj nehaje za ostrugu.
Spornſtich, *m.* ubod od ostruge.
Spornſtreichs, *adv.* skokom, uzagrebce, upropnice.
Spornträger, *m.* ostrugaš, mamuzaš; ſ. Spornhalter.
Spornwunde, *f.* rana od ostruge.
Sporrei, *n.* mućak.
Sporſtein, ſ. Spurſtein.
Sportel, *f.* uzgredica, akcidencija.
Sporteln, *n. a.* donositi.
Spott, *m.* podsměh; bruka; (Schimpf), rug, ruga, poruga; ſeinen — mit Einem treiben, podrugivati se, šprcati se kim; brukati se komu; er dient zum —, ruglo je, rugovět je; dieſen — kann ich nicht auf ſich ſitzen laſſen, ovu mi sramotu valja oprati; in — und

Schande gerathen, osramotiti se; ſ. Schande.
Spottbenennung, *f.* ſ. Spottname.
Spottbild, *n.* nagrda.
Spottdroſſel, *f.* (*Turdus polyglottus*), drozd-pojac, drozd-podsmĕvač.
Spöttelei, *f.* podsmĕvanje, podrugivanje.
Spötteln, *v. n.* podrugivati se, podrugati se; podsmĕvati se, podsmĕšiti se.
Spotten, *v. n.* rugati se (čemu); grditi, ružiti (što).
Spötter, *m.* rugač; (*Larus atricilla*), ſ. Lachmöve; —in, *f.* rugalica.
Spötterei, *f.* rug, ruga; ruganje; — mit etwas treiben, rugati se čemu.
Spöttern, ſ. Spotten.
Spottfrage, *f.* podsmĕšno pitanje.
Spottgedicht, *n.* porugljiva pĕsma; ſ. Satyre.
Spottgeiſt, *m.* podsmĕšljivost; ſ. Spötter.
Spottgelächter, *n.* podsmĕh.
Spottgeld, *n.* necĕna; etwas für ein — kaufen, kupiti što u necĕnu i. bezcĕnje.
Spöttiſch, *adj.* podrugljiv, podsmĕšljiv; — ſein, ſ. Spötteln.
Spottkauf, *m.* kupnja u necĕnu; prejevtina kupnja.
Spottlächeln, *n.* podsmĕvanje.
Spöttler, *m.* podrugljivac, podsmĕvač.
Spöttlich, *adj.* podsmĕšan; ſ. Schimpflich.
Spottlied, *n.* podsmĕšnica.
Spottlob, *n.* ſ. Ironie.
Spottluſt, *f.* podsmĕšljivost, podrugljivost.
Spottluſtig, *adj.* podsmĕšljiv, podrugljiv.
Spottmaul, *n.* ſ. Spötter.
Spottmiene, *f.* sklib.
Spottname, *m.* nadimak; —n aufgeben, prozvati (koga) čim za ruglo; izdĕvati komu ime.
Spottpreis, *m.* ſ. Spottgeld.
Spottrede, *f.* podsmĕšna, podrugljiva bĕsĕda.
Spottſchrift, *f.* satira.
Spottſtändchen, *n.* ſ. Katzenmuſik.
Spottſucht uſw. ſ. Spottluſt.
Spottvogel, *m.* rugalo, podrugljivac; podsmĕvalo; (*Ampelis Garrula*), futavac; ſ. Graśmücke.
Spottweiſe, *adv.* podsmĕšno, podrugljivo; za rug.
Spottwitz, *m.* podrugljiva dosĕtka.
Spottwohlfeil, *adj.* prejevtin; u bezcĕnje.
Spottwort, *n.* podrugljiva rĕč; poruga.
Sprachähnlichkeit, *f.* nalika, analogija jezika.
Sprachalterthum, *n.* starina jezika.
Spracharm, *adj.* slaborĕčit; er iſt —, neumĕ govoriti.
Sprucharmuth, *f.* slaborĕčitost; siromaštvo jezika.
Sprachbau, *m.* ustrojstvo jezika.
Sprachbereicherung, *f.* bogaćenje jezika.
Sprachbildung, *f.* obrazovanje jezika.
Sprachbote, *m.* govordžija.
Sprache, *f.* (ein. Volkes), jezik; eine lebende —, živ jezik; in einer — Unterricht ertheilen, učiti jeziku; in der kroatiſchen — Unterricht ertheilen, učiti hrvatski; er ſpricht viele —n, govori mnoge jezike; (Rede), govor; die — der Thiere, govor živinah; die — verlieren, onĕmljeti; die — wieder bekommen, opet progovoriti; der Schreck benahm ihr die —, od straha nemogaše prosloviti; es fehlt dem Bilde nichts als die —, rekao bi, sad će (slika) prosloviti; er will mit der — nicht heraus, okoliši; šeprtlji; ševrda; neće pravo da kaže; nur heraus mit der —! razrĕši! d. Sache kam zur —, zametnù se govor o tom; eine ſchwere — haben, sporo govoriti; eine leiſe —, tih glas; Alle führen dieſelbe —, svi govore isto; (Mundart), narĕčje.
Spracheigenheit, Spracheigenthümlichkeit, *f.* osobina jezika.
Sprachenkampf, *m.* boj za jezik.
Sprachenmiſchung, *f.* mĕšanje jezikah.
Sprachenverwirrung, *f.* pometnja jezikah.
Sprachfähig, *adj.* — ſein, moći govoriti.
Sprachfähigkeit, *f.* govornost, vĕština govorenja.
Sprachfeger, *m.* trĕbijezik.
Sprachfehler, *m.* pogreška u jeziku; einen — begehen, pogrĕšiti u jeziku.
Sprachfenſter, *n.* rešetka (u samostanu).
Sprachfertig, *adj.* vĕšt jeziku; govorljiv.
Sprachfertigkeit, *f.* govorljivost; vĕština u jeziku; er beſitzt eine große —, vrlo vĕšto govori.
Sprachfeſt, *adj.* vĕšt jeziku.
Sprachform, *f.* oblik jezika.
Sprachforſchend, *adj.* iztražujući jezik; jezikoslovni.
Sprachforſcher, *m.* iztraživalac jezika; ſ. Philolog.
Sprachforſchung, *f.* iztraživanje, proučavanje jezika(h); ſ. Philologie.
Sprachfreund, *m.* jezikoljub.
Sprachgabe, *f.* dar jezika; ſ. Sprachfähigkeit.
Sprachgebrauch, *m.* običaj govorenja; nach dem allgemeinen —, kao što govori narod; das iſt gegen den —, tako se negovori.
Sprachgelehrſamkeit; Sprachgelehrt; Sprachgelehrte, ſ. Philologie; Philologiſch; Philolog.
Sprachgemenge, *n.* smĕsa jezikah.
Sprachgenoſſe, *m.* sujezičnjak, sunarodnjak.
Sprachgerecht, *adj.* po pravilih jezika.
Sprachgeſetz, *n.* zakon jezika; zakon o jeziku.
Sprachgeſtändig, *adj.* odgovarajući; govoran.
Sprachgewandt, *adj.* vĕšt, vičan jeziku.
Sprachgitter, ſ. Sprachfenſter.
Sprachgränze, *f.* medja jezika.
Sprachgrübelei, *f.* korĕnodubstvo.
Sprachgrübler, *m.* korĕnodubac.
Sprachhaus, *n.* sbornica.
Sprächig, *adj.* razgovorljiv.
Sprachkarte, *f.* jezikovid, jezikopisna mapa.

Sprachkenner, *m.* znanac jezika, věštak u jeziku; jezikoznanac.
Sprachkenntniß, *f.* znanje, poznavanje [jezika.
Sprachkunde, *f.* jezikoznanstvo.
Sprachkundig, *adj.* věšt jeziku.
Sprachkunſt uſw. } ſ. Grammatik uſw.
Sprachlehre uſw. }
Sprachlaut, *m.* glasac.
Sprachlich, *adj.* jezikovni; jezikom; gledeć na jezik.
Sprachlos, *adj.* bez jezika, govora; něm.
Sprachloſigkeit, *f.* němoća.
Sprachmann, ſ. Sprachkenner.
Sprachmäßig, *adj.* prema jeziku.
Sprachmeiſter, *m.* učitelj jezika; věštak u jeziku; (*Motacilla Hypolais*), smedja listnica.
Sprachmeiſterin, *f.* učiteljica jezika.
Sprachmenger, Sprachmiſcher, *m.* mješaja jezikah.
Sprachmengerei, Sprachmiſchung, *f.* uměsa tudjih rěčih; mješanje jezikah.
Sprachneuerer uſw. ſ. Neolog.
Sprachorgan, *n.* govorilo.
Sprachquell, *m.* izvor jezika.
Sprachrecht, ſ. Sprachrichtig.
Sprachregel, *f.* pravilo jezika, jezikovno.
Sprachreinheit, *f.* čistoća jezika.
Sprachreiniger, *m.* trěbijezik.
Sprachreinigung, *f.* trěbljenje jezika.
Sprachrichtig, *adj.* po pravilih jezikovnice (gramatike); izpravna jezika; das iſt nicht —, to nije prema jeziku; — ſchreiben, izpravno pisati.
Sprachrichtigkeit, *f.* izpravnost jezika.
Sprachrohr, *n.* glasilo.
Sprachſaal, *m.* razgovornica, govorionica.
Sprachſchatz, *m.* blago od jezika.
Sprachſchnitzer, ſ. Sprachfehler.
Sprachſchönheit, *f.* lěpota jezika.
Sprachſchule, *f.* učionica jezika.
Sprachſelig, *adj.* govorljiv, razgovoran.
Sprachſtamm, *m.* jezik.
Sprachſtoff, *m.* gradivo jezika.
Sprachſtudium, *n.* proučavanje, nauka jezika.
Sprachtheil, *m.* dio, čest govora.
Sprachübung, *f.* věšbanje, věšba u jeziku.
Sprachunrichtigkeit, *f.* neizpravnost jezika.
Sprachunterricht, *m.* obuka u jeziku; učenje jezika.
Sprachverbeſſerer, *m.* popravljač jezika.
Sprachverbeſſerung, *f.* popravljanje jezika.
Sprachverderber, *m.* kvaritelj jezika, kvarijezik.
Sprachverderbniß, *f.* pokvarenost jezika.
Sprachvermögen, *n.* govornost.
Sprachverſtändige, *m.* věštak u jeziku.
Sprachverwandt, *adj.* srodna jezika.
Sprachverwirrung, *f.* pometnja jezika.
Sprachwerkzeug, *n.* govorilo. [matikl.
Sprachwidrig, *adj.* protivan jeziku, gra-
Sprachwiſſenſchaft, *f.* jezikoznanstvo.
Sprachzimmer, *n.* razgovornica, govorionica.
Sprall, *m.* pukotina, puklosina.
Sprallhirſe, *f.* buhasta proha.
Spranf, *m.* skakavac.
Sprate, ſ. Sproße.
Spratzelig, *adj.* praskav.
Spratzeln, *v. n.* puckati. [kati se.
Spratzen, *v. n.* praskati, pucati; izko-
Sprebeln, ſ. Spreuen.
Sprechart, *f.* način govorenja.
Sprechbar, *adj.* govorljiv.
Spreche, *f.* ſ. Staar.
Sprechen, *v. n.* govoriti; ein wenig —, posboriti; anfangen zu —, probesěditi, progovoriti, prosboriti; während ſie ſo ſprachen, u rěči, kojom oba bijahu; ſie ſprachen noch, als .... jošte su u rěči bili; istom oni u besědi bijahu; während ich noch ſprach, kam der Bruder, ja u rěči, eto brata; in ſich —, zu ſich —, bei ſich —, govoriti sobom; govoriti u sebi i. sam u sebi; er ſprach zu ihnen, progovori im rěč; er ſprach weiter, on nastavi; Gott ſprach, es werde Licht, Bog reče: da bude světlo; man ſpricht, govorka se; man ſpricht von ihm nichts Gutes, govori se za njim koješta ružno; (ſpr.) vuče se rep za njim; ich habe mit dir ein Wort zu —, imam s tobom rěč govoriti; er läßt ſich nicht —, neda sa sobom govoriti; unter uns geſprochen, er hat gefehlt, tebi (vam) ću kazati i. nek je medju nami, pogrěšio je; er iſt nicht gut zu —, zle je volje; er iſt nicht gut auf dich zu —, mrči na te; wir werden uns —, za to ćeš mi odgovarati; er antwortete und ſprach, odgovarajuć reče; zum Volke —, narodu besěditi; er ſprach kein Wort, nereče rěči; ſie ſprachen über dies und jenes, o svakom dobru govorahu i. besědjahu; Sie haben gut —, lako Vam; ſo ſpricht die Pflicht, tako zapověda dužnost; ſo ſpricht die Vernunft, tako me (nas) uči pamet; es ſpricht Liebe aus ihm, ljubav mu se na licu vidi; das ſpricht für dich, to svědoči za tebe; das ſpricht gegen dich, to svědoči na tebe; frei, heilig, ſelig uſw. —, ſ. Frei; Heilig uſw.; den Parteien Recht —, suditi; (erkennen), presuditi; ein Urtheil —, izreći presudu; auf Beſchwörung einer Sache —, presuditi, da se tko na što zakune; Übles von Einem —, govoriti zlo za kim; ogovarati, obnositi koga; iznositi koga na glas; (lauten), glasiti; den Segen —, blagosloviti, blagosivljati; das Vater unſer —, moliti otče-naš; ein Gebet —, čatiti molitvu; ſich müde —, nagovoriti se; (ſpr.) wer viel ſpricht

muß viel wiſſen oder lügen, tko mnogo besědi, mnogo i laže.
Sprechend, *adj.* govoreć; — ähnlich, (v. Bilde). živolik, puki; rekao bi, sad će prosloviti.
Sprecher, *m.* govornik, govorčin; (in England) predsědnik.
Sprecherei, *n.* traskanje.
Sprechorgan, *n.* govorilo.
Sprechſaal, ſ. Sprachſaal.
Sprechſang, *m.* recitativ.
Sprechſucht, *f.* govorušnost.
Sprechſüchtig, *adj.* govorušan.
Sprechwerk, *n.* ein gutes — haben, govoriti kao čekalo.
Sprechzimmer, *n.* ſ. Sprachſaal.
Spreckе, *f.* ſ. Faulbaum.
Spreckenraupe, *f.* piknjasta gusěnica.
Spregellerche, ſ. Schleimlerche.
Spregelmeurer, *m.* (*Labrus scarus*), sluzasti labrnjak.
Sprehdroſſel, *f.* (*Turdus cyanus*), modri drozak.
Sprehe, *f.*; Spreil, ſ. Staar; Speiler.
Spreiße, *f.* sporka.
Spreißel, ſ. Spießel.
Spreißen, ſ. Spießen, Spreiten.
Spreißfeder, *f.* podporka trkača.
Spreit, ſ. Spriet.
Spreite, *f.* razstor; der Flachs liegt in der —, lan je razastrt.
Spreiten, *v. a.* razširiti, širiti; die Flügel —, razapeti krila.
Spreitgarn, *n.* razapinjaća mreža.
Spreitſegel, ſ. Sprietſegel.
Spreitweizen, *m.* (*Triticum compositum*), složena pšenica.
Spreizbalken, Spreizbaum, *m.* podpornjak.
Spreize, *f.* podporanj, podpor.
Spreizeln, *v. n.* šepiriti se, razmetati se, proganjati se, propinjati se, pticiti se.
Spreizen, *v. a.* die Füße —, razkoračiti se, razkrečiti noge; ein Kalb —, krečiti, razkrečiti tele; ſich —, razapeti se; (*fig.*) širiti se, metati se, baniti se; ſ. Spreizeln; ſich mit den Füßen an die Wand —, odupirati se nogama na zid; (ſich ſträuben), upinjati se, kočoperiti se, krčumati se; (ſtützen), poduprěti, podupirati; —, *v. n.* prskati, prštiti.
Spreizer, *m.* sapinjač, podpirač.
Spreizgarn, ſ. Spreitgarn.
Spreizring, ſ. Speichenring.
Spreizſtange, *f.* podpor, podpirač.
Sprengbar, *adj.* es iſt —, može se razprštiti, razbiti.
Sprengbecher, *m.* morski klipak.
Sprengblock, *m.* razbijač.
Sprengboden, *m.* škropionica.
Sprengbüſchel, *n.* škropilo.
Sprenge, *f.* kropljenje, škropljenje; pokrop; (Werkz.) škropilo.
Sprengel, *m.* kotar; (ein. Biſchofs), biskupija; (d. Or.) eparhija; (e. Pfarrers), župa, parokija; (ein. Gerichts), sudčija; (Werkz.) škropilo.
Sprengen, *v. a.* (ſpringen machen), sbrečiti, odbrečiti; ein Stück von einem Felſen —, odvaliti komad stěne; mit Pulver —, prahom (barutom) razprsnuti, razvaliti; in die Luft —, razprsnuti, razprštiti prahom; dignuti lagumom; eine Saite —, prekinuti žicu; ein Thor —, razbiti, obiti, razlupati vrata (kapiju); ein Schloß —, odbiti, razbiti bravu; Glas —, kidati staklo; (*arch.*) den Bogen —, razvesti obluk; den Haufen —, razpršati, raztěrati světinu; den Feind —, razbiti neprijatelja; die Bank —, opuhati banku; ein Quarree —, razpučiti šuplje kolo; Salz auf das Fleiſch —, potrusiti, posuti soli na meso; (mit Waſſer), kropiti, škropiti, štraptati; ſ. Beſprengen; den Garten —, zaliti, zalěvati vrt; ein Pferd uber den Graben —, zagnati konja preko jarka; (wdm.) krenuti; (d. Zimmerl.) uzklisiti; —, *v. n.* mit dem Pferde —, těrati, nagnati, ugnati konja; auf Einen zu —, poletěti komu; dognati konja do koga; auf den Feind los —, zagnati se, zaletěti se na neprijatelja; —, *v. i.* (v. Regen), es ſprengt, kiša promiče, propada, prokapljuje; ide škropac.
Sprengeiſen, *n.* kidalica.
Sprenger, *m.* kropilac; (Sprengung), sbrečaj; einen — machen, sbrečiti (lopticu).
Sprengfaß, Sprenggefäß, *n.* ſ. Sprengfanne.
Sprenggabel, *f.* bravarske vilice.
Sprenggräber, *m.* podkopač, lagumar.
Sprenggras, *n.* (*Carex acuta*), oštrljasti šaš.
Sprenggrube, *f.* podkop, lagum*.
Sprengfanne, *f.* zalěvač, polěvalo.
Sprengfeſſel, *m.* kropionica.
Sprengfiſte, ſ. Springfiſte.
Sprengkrug, *m.* ſ. Sprengfanne.
Sprengmaſt, *f.* malo žira.
Sprengpinſel, *m.* prskalo.
Sprengpulver, *n.* razpršalo, prah za razpršanje.
Sprengſel, *m.* skakavac.
Sprengſtück, *n.* ſ. Petarde.
Sprengtag, *m.* svećenje.
Sprengtopf, *m.* ſ. Sprengfanne.
Sprengtrichter, *m.* škropilica.
Sprengwage, *f.* prekorudje, jarmak.
Sprengwedel, *m.* kropilo, škropilo.
Sprengwedelig, *adj.* kropilast.
Sprengweite, ſ. Spannweite.
Sprengwerk, *n.* (b. Schloſſ.) mrežotina; (*arch.*) odupiralo.
Sprengwerksbrücke, *f.* oduporni most.
Sprengwiſch, *m.* škropilo, kvašenica, kvasilo.

Sprenkel, *m.* pruglo, pružalo, pružnica; (Fleck), piknja, pedica, pëga.
Sprenkelbein, ſ. Krummbein.
Sprenkelfiſch, *m.* (*Perca punctata*), piknjasti grgeč; (*Coryphaena equis.*) piknjasta podlanica.
Sprenkelig, *adj.* piknjast, pëgav; pedičav, grahorast; — machen, ſ. Sprenkeln.
Sprenkeln, *v. a.* škropiti, poprskati.
Sprenklein, *n.* pëžica, pedica.
Sprenzel, ſ. Speiler.
Spreu, *f.* plëva.
Spreuartig, *adj.* plëvast.
Spreublättchen, *n.* plëvica.
Spreublume, *f.* (*Achyranthes*), plëvojka; ſ. Strohblume.
Spreuboden, *m.* plëvnica, plëvnjak; šulj-kara.
Spreuborſte, *f.* plëvasta čekinja.
Spreuen, *v. i.* es ſpreuet, kiša sipi.
Spreufutter, *n.* ovijci.
Spreuicht, *adj.* plëvast.
Spreuig, *adj.* plëvan.
Spreukammer, *f.* ſ. Spreuboden.
Spreukaſten, *m.* plëvnik.
Spreukorb, *m.* plëvnjak.
Spreuregen, *m.* izmaglica.
Spreuſieb, *n.* rešeto.
Spreuſtaub, *m.* plëva.
Spreuſtein, ſ. Ährenſtein.
Spreutragend, *adj.* (*bot.*) plëvit.
Sprichwort, *n.* (*adagium*), prirëčje; (*proverbium*), poslovica, uzrëčje; rëč; wie das — ſagt, što no rëč.
Sprichwörtlich, *adj.* poslovičan; poslovički.
Sprichwortsweiſe, *adv.* poslovicom, poslovički; uz rëč.
Sprickel, *m.* pedica.
Spricker, *m.* (*Phylica*), vrëšovac.
Spriegel, *m.* obruč, lûk; (an d. Wiege), lučac, oblučac; (am Wagen), obruč od rogoznjače; aranj (*pl.* arnjevi); (an d. Kutſche), obruč.
Spriegeln, *v. a.* (eine Wiege), oblučiti; (einen Wagen), obručiti; metnuti arnjeve (na kola).
Spriegeltuch, *n.* pokrivač, rubac za kolëvku.
Spriegelwagen, *m.* kola s arnjevi.
Spriesel, *m.* prëčanica, iglica, karva.
Spriesen, *v. n.* nići, nicati; klići, klijati; zënuti; proklicati.
Spriet, *n.* soha, razsoha; (am Wagen), škarić; (am Schiffe), sprëč.
Sprietſegel, *n.* sprëčno jedro.
Spriettau, *n.* sprëčni konop.
Spring, *m.* & *n.* (Quell), ključ; vrelo; (Schiffw.) uzvoj; das Schiff hat zuviel —, brod je odviše uzvit.
Springauf, *m.* poskoč.
Springball, *m.* lopta.
Springbank, *f.* ſ. Springbrett.
Springbecken, *n.* vodojam, čatrnja.
Springbock, *m.* (*Antilope Euchore*), snjga-skakačica.
Springbrett, *n.* skoknica.
Springbrunnen, *m.* vodomet, samotëk, šedrvan*.
Springbrunnenbecken, *n.* ſ. Springbecken; Rieſenmuſchel.
Springe, *f.* ſ. Springer.
Springen, *v. n.* (zer—), puknuti, pući, pucati; in Stücke —, razbiti se na dvoje, na troje; (v. Knopfe), odkinuti se; (ein. Sprung thun), skočiti, skakati; der Ball ſprang von der Wand, lopta je o(d)skočila od zida; es ſpringt in die Augen, očevidno je; eine Mine — laſſen, dignuti, opaliti podkop (lagum); Einen Kopf — laſſen, smahnuti komu (sa ramenah) glavu; über die Klinge — laſſen, okrenuti pod sablju; zehn Gulden — laſſen, potrošiti, poharčiti deset forintih; d. Waſſer ſpringt aus einem Felſen, voda izbija, šiklja, šika iz stëne; die Waſſerkünſte —, vodomet brizga, šiklja; das Blut ſprang aus der Wunde, krv šiknu, točurnu i. provre iz rane; auf die Füße —, djipiti, djipati, djiknuti, skočiti na noge; in die Höhe —, skočiti u vreten; klisnuti; vor Freuden in d. Höhe —, djipati, djipiti od veselja; über d. Zaun —, skočiti preko plota; preskočiti plot; geſprungen kommen, doskakati, doigrati; Einem auf den Hals —, klipiti komu na vrat; er will vor Zorn aus der Haut —, puca od jeda; hoće da pukne; das Herz will mir — vor Betrübniß, živo srce hoće da mi prepukne od jada; u malo mi živo srce propuče od jada; (v. Fiſchen), pliskati, glavati se; er gleicht ihm wie aus den Augen geſprungen, kao da si jabuku razpolovio; ſpringe ſchnell zu ihm, priskoči brže k njemu; ſich müde —, naskakati se; aus dem Kloſter —, uskočiti iz samostana (manastira); ein wenig —, poskočiti; auf die Seite —, odskočiti; auf einem Fuße —, ščucati; vom Pferde —, odskočiti od konja; den Hengſt — laſſen, pripustiti pastuha; der Hengſt hat geſprungen, pastuh je opasao, skakao.
Springend, *adj.* poskakujući; —, *adv.* skokom, djipimice, poskokce.
Springer, *m.* skakač, skakalac; (im Schachſp.) konj, konjić; (*Perca saltatrix*), glavač; (*Gasterosteus saltator*), balavac-skakač; (*Saltatoria*), skakavci; ſ. Springhaſe; Tummler; Springſpinne; Flohkrebs.
Springerei, *f.* skakanje.
Springfeder, *f.* poskok; (*fig.*) alle —n in Bewegung ſetzen, napeti se iz petnih žilah.
Springfiſch, *m.* (*Exocoetus exiliens*), skakavica, cipola.
Springflachs, *m.* pucajući lan.
Springflut, *f.* oplima, preplima.

Springfrucht, *f.* (*elaterium*), prskavac.
Springfrüchtler, *pl.* (*Balsamineae*), ne-
Springfuß, *m.* skakaća noga. [ticaljke.
Springgeräth, *n.* skakala.
Springglas, *n.* pršteće staklo; staklena
Springgurke, ſ. Spritzgurke. [suza.
Springhahn, *m.* skakavac.
Springhans, ſ. Springinsfeld. [skuša.
Springhaſe, *m.* (*Lagomys*), pištavac, pi-
Springhengſt, *m.* pastuh, napustnik, ajgir.
Springhorn, Springhörnchen, *n.* (*Bulla terebellum*), puljak; vrtalac; ſ. Pfeilſchnecke. [letipas.
Springinsfeld, *m.* prolêt, nalêt, letija,
Springkäfer, *m.* (*Haltica*), buhač; ſ. Schnellkäfer.
Springkaſten, *m.* Springkiſte, *f.* razornjak.
Springknochen, *m.* ſ. Schiffbein.
Springkolben, *m.* pršteće stakaoce.
Springkorn, *n.* skočac, krpuša.
Springkraft, *f.* poskočnost; ſ. Schnellkraft.
Springkraut, *n.* (*Impatiens Noli tangere*), netik; (*I. Balsamina*), nizaljka, lêpčovêk.
Springkreſſe, *f.* (*Cardamine Impatiens*), režuha-prskavica. [kanja.
Springkunſt, *f.* skakaostvo, vêština ska-
Springlein, ſ. Springflaché.
Springling, *m.* skakač.
Springluſt, *f.* skočljivost.
Springluſtig, *adj.* skočljiv.
Springmahl, *n.* skakalo; biljega za skok.
Springmaus, *f.* (*Dipus Jaculus*), tuškan.
Springmücke, *f.* skakavica.
Springochſe, *m.* bak, bik.
Springpferd, *n.* ſ. Springhengſt.
Springplatz, *m.* skakalište.
Springquell, *m.* ključ.
Springratte, *f.* ſ. Springhaſe.
Springreif, *m.* obruč za proskakivanje.
Springreiter, ſ. Kunſtreiter.
Springrohr, *n.* točak.
Springſame, *m.* ſ. Springkorn.
Springſchwanz, *m.* (*Podura*), skokunac.
Springſpinne, *f.* (*Salticus scenicus*), poskočić.
Springſtange, *f.* Springſtock, *m.* skakaljka.
Springtanz, *m.* poskočnjak.
Springwanze, *f.* (*Cimex saltatorius*), stênica-skakavica.
Springwaſſer, *n.* ključ, vrelo; vodomet.
Springwurm, *m.* glista; (b. Pferd.) pundrav.
Springwurzel, *f.* ſ. Springkraut; (b. Schatzgräbern), razkovnik.
Springzeit, *f.* vrême vodjenja; (b. Meere), hora od oplime.
Sprinkel, ſ. Sprenkel.
Sprinz, *m.* (*Circus Pygargus*), piljug.
Spritteln, *n. a.* razmutiti.
Spritzbad, *n.* slap.
Spritzbüchſe, *f.* strcaljica, štrcaljka.
Spritze, *f.* brizgalo, štrcalo, šmrk; (eine kleine —), štrcalica, štrcaljka; (*Nautilus siphunculus*), brizgavica.
Spritzelig, *adj.* prskav; die Lichter brennen —, svêće pršte.
Spritzellicht, *n.* pršteća svêća. [štati.
Spritzeln, *v. n.* strckati; (v. Lichte), pr-
Spritzen, *v. n.* prskati, strcati, strcnuti, prsnuti, štrcati; brizgati; das Blut ſpritzt aus der Ader in die Höhe, krv vrca iz žile; —, *v. a.* štrcati; (be—), prskati; prsnuti; poprskati; štraptati; kropiti, škropiti; (b. Feuerêbr.) štrcati vodu; ſ. Spratzen.
Spritzend, *adv.* štrcom, štrcimice.
Spritzenhaus, *n.* štrcaonica, brizgaonica.
Spritzenleute, *pl.* štrcaoci.
Spritzenmacher, *m.* štrcalar.
Spritzenmann, *m.* štrcalac, šmrkar.
Spritzenmeiſter, *m.* nastojnik štrcalah.
Spritzenrohr, *n.* Spritzenröhre, *f.* štrcnica, cêv od štrcala.
Spritzer, *m.* štrcalac, prskač.
Spritzfiſch, *m.* (*Chaetodon rostratus*),
Spritzgebackene, *n.* uzlovi. [kljunatac.
Spritzglas, *n.* škropiljka.
Spritzgurke, *f.* (*Elaterium*), štrkanica; (*E. Momordica*), štrkalj, štrkanj, štrkac, strčevica.
Spritzkanne, ſ. Sprengkanne. [gebackene.
Spritzkrapfen, Spritzkuchen, *m.* ſ. Spritz-
Spritzleder, *n.* krilo, kreljut (u kolah).
Spritzler, *m.* prskalo, capko.
Spritzling, *m.* (*Trutta edentula*), bezzuba pastrva; (*Tethys*), štrkulja.
Spritzmaſchine, *f.* štrcalo.
Spritzmittel, *n.* lêk za štrcanje; ſ. Klyſtier.
Spritznudel, *f.* crvina; (*coll.*) crvlje.
Spritzregen, *m.* škropac.
Spritzröhre, *f.* štrcnica, brizgavka.
Spritzſchlange, *f.* prskalica.
Spritzwall, ſ. Pottfiſch.
Spritzwedel, *m.* škropilo.
Spritzwurm, *m.* (*Holothuria*), brizgavac.
Sprize, *f.* kicoška, paunica.
Sprizen, *v. n.* kicošiti se, kočiti se; ſ. Spreizeln. [Spreizeln.
Spröcker, ſ. Faulbaum.
Sprockweide, *f.* krška vrba.
Spröde, *adj.* eine — Haut, oprhla, suha koža; —s Brod, okoreo, sub kruh; die Lippen werden im kalten Winde —, na studenu vêtru oprhnu usne; —s Eiſen, krto željezo; (v. Perſ.) košljiv, neprijatan; (v. Mädchen), štrkav; mrzan; — thun, graditi se mrzan, premizgivati, štrkati se; — werden, okoreti; skrutnuti; (b. Mal.) oporan.
Spröde, *f.* poštrkuša; premizgača; ſ. Sprödigkeit.
Sprödethun, *n.* štrkanje, premizgivanje.
Sprödigkeit, *f.* oprhlost; okorelost; krtost; (v. Perſ.) mrznoća, košljivost; opornost; ſ. Sprödethun.
Sproß, *m.* Sproſſe, *f.* (eines Baumes),

mladica, mlaz; izboj; izdanak; (des Kohles), iznikao *f.*; (*stolo*), vrèža; ſ. Sprößling.

Sproſſe, *f.* (an der Leiter), prěčanica, iglica, karva.

Sproſſen, *v. n.* niknuti, nići, nicati; klići, klijati; aus der Erde —, izniknuti; izrasti; die Bäume — von Neuem, drveće se je omladilo; drveće opet těra; der Kohl ſproſſet wieder, zelje opet izbija; zelje je obraslo; (abſtammen), dolaziti, lozu vući; (entſtehen), radjati se; izrasti; narasti; nići.

Sproſſenfichte, *f.* (*Pinus Canadensis*), kanadski bor.

Sproſſenkohl, *m.* obraslica, prokolica.

Sproſſer, *m.* (*Luscinia major*), slavulj; veliki slavulj; (*stolo*), vrèža.

Sproßgewächs, *n.* mlazje.

Sprößling, *m.* (eines Baumes), mladica, ogranak; (*fig.*) potomak, odvětak; ein kaiſerlicher —, ogranak carske kuće; der einzige — einer Familie, klica porodice.

Sproßvogel, ſ. Sproſſer.

Sprotte, *f.* (*Clupea Sprottus*), sledica, salakuška.

Spruch, *m.* izreka; (Richter—), presuda, odsuda; (Sinn—), rěč; prekorečica; die Sprüche Salomons, prirěčja Solomunova.

Spruchbuch, *n.* poslovičnik; prirěčnik.

Spruchdichter, *m.* pěsnik mudrih rěčih.

Spruchfähig, *adj.* naležan.

Spruchfertig, *adj.* pripravljen za presudu.

Sprüchlich, *adj.* prekorěčni; —, *adv.* ſ. Spruchweiſe.

Spruchmäßig, *adj.* presudni.

Spruchrede, *f.* besěda od prekorečicah.

Spruchregiſter, *n.* kazalo izrekah.

Spruchreich, *adj.* obilat mudrimi rěčmi, prekorečicami.

Spruchreif, *adj.* dospio za presudu.

Spruchreim, *m.* mudra rěč u stihovih.

Spruchſchreibart, *f.* prekorěčni slog.

Spruchſtelle, *f.* rěč, izreka.

Spruchweiſe, *adv.* prekorečicami; u prekorečicah.

Sprüchwort, ſ. Sprichwort.

Sprudel, *m.* klokot, ključ; kuželj; var; das Waſſer kommt mit ſtarkem — unter dem Felſen hervor, voda izbija žestokim ključem izpod stěne; Karlsbader —, karlovarsko vrelo.

Sprudelkopf, *m.* prěljivac, napržica, naprženica, ljutica, srčko, srditko.

Sprudeln, *v. n.* ključati, krkljati, klokotati, varom vreti; ein —der Kopf, ſ. Sprudelkopf; (aus dem Munde —), prsnuti (iz ustah).

Sprudelquelle, *f.* vrelo, vrutak.

Sprudelſtein, *m.* vrelovac.

Sprudelwaſſer, *n.* ključ od vode; voda iz vrela

Sprudler, (*fig.*) ſ. Sprudelkopf.

Sprügel, Sprügel, ſ. Spriegel, Sprießel.

Sprühauge, *n.* žarko oko.

Sprühen, *v. n.* glühendes Eiſen ſprüht, iz usjaloga željeza vrcaju varnice; die Funken —, krese se varnice, iskre prše; (v. Augen), zažagriti očima; die Augen — ihm, oči mu se krese; vatra mu iz očijuh sipa; das Feuer ſprühet aus ſeinem Munde, vatra mu na usta plamti; —, *v. a.* sipati, metati, bacati; es ſprühet, prši, promiče, propada kiša.

Sprühend, *adj* varničav, prskav.

Sprühfeuer, *n.* vrcajući oganj.

Sprühregen, *m.* škropac.

Sprung, *m.* (Riß), pukotina, puklosina, puč; žilj, strěka; das Glas bekam einen —, čaša je napukla, pukla; Sprünge bekommen, izpucati; (mit d. Fuß), skok; einen — thun, skoknuti, skočiti; Sprünge thun, skakati; er ſteht auf dem —e, stisnu se da skoči; stoji na noktu; stoji kao zapeta puška; er war auf dem —e auszugehen, nakan je bio izaći; krumme Sprünge machen, krivudati; mit einem —e, skokom; mit einem —e war er bei ihm, jednom skoči, do njega doskoči; Einem hinter die Sprünge kommen, pohvatiti komu krajeve; zaviriti komu pod košulju; Einem auf die Sprünge helfen, uputiti koga; er wird keine große Sprünge machen, neće daleko dotěrati; den Hengſt zum —e laſſen, pripustiti pastuha; (b. Web.) zěv; es iſt nur ein — bis hin, donde je kao od ustah do nosa; (b. Haſen), zadnja noga; ſ. Sprungbein.

Sprungbein, *n.* skočnica, gležnjevac.

Sprungbock, ſ. Sprungſtähr.

Sprungfertig, *adj.* er iſt —, stoji na noktu, stisnù se da skoči.

Sprungflut, ſ. Springflut.

Sprunggelenk, *n.* skakaći sglob.

Sprunggeübt, *adj.* věšt skakanju.

Sprungſpinne, ſ. Tigerſpinne.

Sprungriemen, *m.* poduzdak, kapicol.

Sprungſtähr, *m.* mrkalj.

Sprungweiſe, *adv.* skokom, skočimice, djipimice.

Sprungwidder, ſ. Sprungſtähr.

Sprüſſel; Spruten, ſ. Spießel; Sproß.

Spucke, *f.* pljuvača, pljuvaka, pljuvanka.

Spucken, *v. n.* pljunuti, pljuvati; in die Hände —, opljunuti; Einem ins Geſicht —, pljunuti komu u zube; Blut —, bacati krv.

Spucker, *m.* pljuvač.

Spuckig, *adj.* popljuvan.

Spuckkaſten, Spucknapf, *m.* (Spucktrühel, *n.*) pljuvaonica, pljuvačnica, pljuvalo, pljuvaljka, pljuvnjak.

Spückſinge, *pl.* pljuvotine.

Spuddig, ſ. Schmutzig.

Spude, *f.* hitost, hitnja, žurba.

Spuden, ſich, *v. r.* paštiti se, žuriti se.
Spuhle, Spühlen uſw. ſ. Spule uſw.
Spuk, *m.* (Geſpenſt), sablast, strašilo; avetinja; (Lärm), buka, halabuka.
Spuken, *v. n.* (Lärm machen), der Wein ſpuckt in ſeinem Kopfe, vino u njem buči; (v. Geſpenſt.) strašiti; es ſpukt in dieſem Hauſe, u ovoj kući ima strašila(h), sablasti(h), avetinje(ah); u ovoj se kući prividja; u ovoj kući lupa i. ide nĕšto; u ovoj kući obilaze duhovi; es ſpukt in ſeinem Kopfe, ćanut, luckast, sulud je; nije čiste pameti; bori se s pameću.
Spukgeſchichte, *f.* Spukmährchen, *n.* priča o strašilih i. sablastih.
Spukhaft, *adj.* sablastan.
Spukſtunde, Spukzeit, *f.* gluho doba (noći).
Spulbak, *n.* cĕvnjak, vretenjak.
Spulbaum, ſ. Spindelbaum.
Spülbütte, *f.* ſ. Spülfaß.
Spule, *f.* (b. Web.) cĕvka; (am Spinnrade), mosur; Garn auf die — laufen laſſen, motati predju na cĕvke; (Kiel), [cĕv.
Spüle, *f.* perilo.
Spuleiſen, *n.* letka.
Spulen, *v. a.* Garn —, sukati, motati predju; natakati (cĕvi).
Spülen, *v. a.* plákati, splaknuti, oplaknuti; prati; (ab—). pomivati; die Wäſche —, mahati, plákati rublje; —, *v. n.* an die Mauer —, plakati, prati [zid.
Spulenlade, *f.* cĕvnjak.
Spulenmacher, *m.* cĕvčar.
Spuler, *m.* takač.
Spüler, *m.* pomivač.
Spülfaß, *n.* sudoper.
Spulförmig, *adj.* cĕvčast.
Spülgefäß, *n.* Spülgelte, *f.* ſ. Spülfaß.
Spülgoſſe, *f.* slĕvak, slĕv, oluk.
Spülicht, *n.* pomije, splačine, oplačine, omućine, sperine, izpirine; (für Schweine), napoj, meća.
Spülichtfaß, *n.* pomijara.
Spuljunge, *m.* takač.
Spullahn, *m.* šiklja, golica.
Spulfaſten, *m.* cĕvnjak.
Spülfelch, *m.* popirnik.
Spülforb, *m.* cĕvnjak.
Spülfübel, *m.* sudoper, šafolj.
Spülfumpf, ſ. Spülnapf.
Spüllappen, ſ. Scheuerlappen.
Spülmagd, *f.* sudopera.
Spulmaſchine, *f.* sukalo, takalo.
Spulmuskel, *f.* glistasta mišica.
Spülnapf, *m.* pomivaonica.
Spulrad, *n.* sukalo, suknonjak.
Spulrohr, *n.* trska za cĕvke; ſ. Rohrgras.
Spülſchaff, *n.* ſ. Spülfübel.
Spulſpindel, *f.* letka.
Spülſtande, Spülwanne, *f.* ſ. Spülfaß.
Spülſtein, *m.* slĕv(ak), oluk.
Spulſtift, *m.* kobilica.
Spülwaſſer, *n.* pomije.
Spulwurm, *m.* (*Ascaris*), glista, gljista; (*Lumbricus teres*), glistavac.
Spulwurmſtern, ſ. Schlangenſchwanz.
Spun, ſ. Splint.
Spund, *m.* (Zapfen), čep; (am Faſſe), vranj, vránjak, tapun; (Mundpfropf), zapušač (topa); (Spundloch), vranj; (Spundw.) šipila, žmurić; (im Brode), ſ. Schlief; (im Holze), ſ. Splint.
Spundband, *n.* srednji obruč.
Spundbaum, *m.* mlinski prag.
Spundbohle, *f.* žmur.
Spundbohrer, *m.* vranjâk, tapunjak.
Spundbrett, *n.* Spunddiele, *f.* žmurina.
Spünden, *v. a.* ein Faß —, zavranjiti sud; (durch Einſetzung eines Deckels), zabadnjiti; (durch Einſ. des Bodens), zadniti; Bretter —, daske ušipiliti, žmuriti; einen Brunnen —, zdenac ožmuriti, ušipiliti.
Spünder, *m.* skladač.
Spundgeld, *n.* krčmarina.
Spundhefen, *pl.* gornji kvas.
Spundhobel, *m.* šipilo, žmurnjak.
Spundloch, *n.* vranj.
Spundnagel, *m.* moždanik.
Spundpfahl, *m.* žmurni ko(l), žmur.
Spundſäge, *f.* vranjača, pilica.
Spundſtück, *n.* žmurevac.
Spundtiefe, *f.* srednja dubljina (bačve).
Spundwand, *f.* Spundwerk, *n.* žmur, žmurje, šipila.
Spundzapfen, *m.* vranj, tapun.
Spundziegel, ſ. Blattziegel.
Spunelle, ſ. Stachelbeere.
Spur, *f.* (eines Thieres), trag, slĕd; Einem auf die — kommen, ući, doći komu u trag; der Hund geht der — nach, pas je potĕrao trag; er hat die — verloren, trag mu se je zameo; (Fußſtapfen), stopa; er ging ſeiner — nach, podje njegovim tragom; (eines Wagens), kolotečina, kolomija, rĕz, trina; vagaš*; — halten, tragom, kolotečinom ići; držati put; ići po kolniku; halbe — halten, pol traga uzeti, držati pol puta; (Merkmahl), trag, otražak, otražina; davon iſt keine — mehr vorhanden, tomu neima više ni potroška, strva, java i. traga; (in Mühl.) stopica, žujica; (*mont.*) vretenište; (*met.*) grotlić; (Schiffw.) žabica; vratilište; (ein ſegelnden Schiffes), razor, pruga; die —en der göttlichen Weisheit, znakovi i. biljezi Božje [mudrosti.
Spurbiene, ſ. Spähbiene.
Spurei, *n.* iznosak.
Spureiſen, *n.* grotlićar.
Spuren, *v. n.* zaudarati; ſ. Spur halten.
Spüren, *v. a.* (nach—), tražiti, slĕditi; (v. Hund.) njušiti, cunjati, šunjati; (wahrnehmen), opaziti, opažati; spa-

ziti; man spürt es kaum in der Hand, jedva čovĕk osĕća u ruci.
Spurenlos, Spurenstein, s. Spurlos, Spurstein.
Spürer, *m.* slĕdnik, potražnik; (ver.) šišnjavac, šunjalo; s. Spürhund.
Spürgang, *m.* potražak.
Spurherd, *m.* ognjište s kotlićem.
Spürhund, *m.* slĕdnik; (*Canis sagax*), vižla, ker, biza; (*fig.*) s. Spitzel.
Spürkraft, *f.* njušenje; njuh.
Spurkranz, *m.* věnac kolomije.
Spurlos, *adj.* beztražan, bez traga; —, *adv.* er verschwand —, ode bez traga; nestade mu traga; trag mu se zameo; neima mu traga ni glasa.
Spurmesser, s. Spureisen.
Spurre, *f.* (*Holosteum umbellatum*), plĕvelj; s. Spark.
Spurritt, s. Spurgang.
Spurschnee, *m.* cĕlac.
Spurschwalbe, s. Spierschwalbe.
Spurstein, *m.* tragovac.
Spurtföhre, *f.* (*Pinus Mugh.*) kosodrvina.
Spurweite, *f.* razmak, razdaleč kolomijah.
Spurwiesel, *n.* promaka.
Sputen, s. Spuden.
Sputig, *adj.* hitan, silan, prešan.
Spützen, *v. n.* pljuvati.
St! *int.* ps! pst! tiho!
Staar, *m.* (*Sturnus*), čvorak, škvor, škvorac, brljak; (am Auge), mrena; der graue —, (*cataracta*), slĕpoća; der schwarze —, (*amaurosis*), mrena, jasna slĕpoća; der reife —, podpuna slĕpoća; d. — stechen, skinuti mrenu; (*fig.*) Einem den — stechen, otvoriti komu oči; s. Staarfell.
Staarauge, *n.* oko sa mrenom, navlakom.
Staaräugig, Staarblind, *adj.* mrenasto oko; — sein, imati mrenu na oku (na očijuh); der —e, *m.* mrenjak.
Staarblindheit, *f.* slĕpoća (od mrene).
Staarbrille, *f.* naočali za mrenjake.
Staarenherd, *m.* gumno za čvorke.
Staarenstein (Staarenachat), *m.* čvorkovac.
Staarfell, *n.* navlaka, bĕlmo, bĕla, bĕlo u oku; es bildet sich ein — auf seinem Auge, navlači mu se bĕlo na oko.
Staarheber, s. Nußheber.
Staarlinse, *f.* mrenasta sočka.
Staarmatz, *m.* (*fig.*) blebetuša.
Staarnadel, *f.* igla za mrenu.
Staarstecher, *m.* očar, okulista.
Staat, *m.* (Pracht), gizda, parada, jordam; gospodstvo; großen — machen, gizdati se; gospodovati; (Putz), ures, nakit; in vollem —e erscheinen, nagizdati se što se lĕpše može; (v. Kleidung), ruho; seinen besten — anlegen, udariti na se najbolje ruho, najbolju oděću; (Land), država; die österreichischen —en, austrijanska država; die vereinigten —en, sdružene države; državlje; alle —en, sve države.
Staatbett, *n.* odar.
Staatenbeschreibung, *f.* državopis.
Staatenbund, *m.* savez državah; državlje.
Staatengeschichte, *f.* povĕstnica državah.
Staatenkunde, Staatenlehre, *f.* državoslovje, statistika.
Staatenkundige, Staatenlehrer, *m.* državoslov, statistik.
Staatenrecht, *n.* uzajamno državno pravo.
Staatensystem, *n.* ustav državah.
Staatenverband, Staatenverein, s. Staatenbund.
Staatgepränge, *n.* gizda, gospodstvo.
Staatkleid, *n.* svečana oděća.
Staatlich, *adj.* državni; —e Verhältnisse, državno odnošenje.
Staats- (in Zus.) državni.
Staatsamt, *n.* državni ured; državna [služba.
Staatsangehörige, *m.* državljanin.
Staatsangelegenheit, *f.* državni posao.
Staatsanlehen, *n.* državni zajam.
Staatsanwalt, *m.* državni odvĕtnik.
Staatsanwaltschaft, *f.* državno odvĕtništvo.
Staatsanwaltschafts-Beamte, *m.* urednik od državnoga odvĕtništva.
Staatsanwalt-Substitut, *m.* naměstnik državnoga odvĕtnika.
Staatsanweisung, *f.* kladnica, asignat.
Staatsarchiv, *n.* državna pismara, državni arkiv.
Staatsarchivar, *m.* državni pismar.
Staatsauflage, *f.* državni namet.
Staatsaufwand, *m.* državni trošak.
Staatsausgabe, *f.* državni razhod.
Staatsbankerott, *m.* državni propad (bankrot).
Staatsbauten, *pl.* državne gradjevine.
Staatsbeamte, *m.* državni urednik (činovnik).
Staatsbedürfniß, *n.* državna potreba.
Staatsbehörde, *f.* državna oblast, vlast.
Staatsbuchhaltung, *f.* državno računar[stvo.
Staatsbürger, *m.* državljanin.
Staatsbürgerlich, *adj.* državljanski.
Staatsbürgerschaft, *f.* državljanstvo.
Staatscasse, *f.* državna pĕneznica.
Staatscontrolle, *f.* državni priglod.
Staatscredit, *m.* veresija države.
Staatsdiener, s. Staatsbeamte.
Staatsdienst, *m.* državna služba.
Staatsdienstzeit, *f.* državno službovanje.
Staatseffecten, *pl.* državni papiri, državnjače.
Staatseigenthum, *n.* državna svojina; das ist —, to je državno.
Staatseinkünfte, *pl.* državni dohodci.
Staatseinrichtung, *f.* ustrojstvo države; (Institut), državna uredba.
Staatserfahren, *adj.* vĕšt državnoj upravi.

Staatserforderniß, *f.* državna potreba.
Staatsfeind, *m.* neprijatelj države.
Staatsform, *f.* način vladanja.
Staatsforſt, *m.* državni lug, državna šuma.
Staatsforſtbeamte, *m.* urednik kod državnoga šumarstva.
Staatsforſtdienſt, *m.* služba, službovanje kod državnoga šumarstva.
Staatsfreund, *m.* prijatelj države.
Staatsgebäude, *n.* državna zgrada.
Staatsgebiet, *n.* državni kotar; područje države.
Staatsgebrechen, *n.* mana države.
Staatsgefährlich, *adj.* opasan državi.
Staatsgefälle, *pl.* državni dohodci.
Staatsgefangener, *m.* državni zatvorenik, uznik.
Staatsgefängniß, *n.* državna tamnica.
Staatsgeheimniß, *n.* državna tajna.
Staatsgelehrte, *m.* državoznanac, statistik.
Staatsgeſchäft, *n.* državni posao.
Staatsgeſetz, *n.* državni zakon.
Staatsgewalt, *f.* državna vlast.
Staatsgiltig, *adj.* valjan u državi; das iſt —, to valja u državi, za državu.
Staatsgläubiger, *m.* državni věrovnik; věrovnik države.
Staatsgrundgeſetz, *n.* glavni državni zakon.
Staatsgut, *n.* državno dobro, imanje.
Staatsgüter-Adminiſtration, *f.* uprava državnih dobarah.
Staatshaushalt, *m.* državno gospodarstvo, kućanstvo.
Staatskanzlei, *f.* državna pečatnica, kancelarija.
Staatskanzler, *m.* državni pečatnik, kancelar.
Staatskaſſe, ſ. Staatscaſſe.
Staatskenntniß, *f.* poznavanje države; državničko znanje.
Staatskleid, *n.* svečana odora, oděća.
Staatsklug, *adj.* državnički, političan.
Staatsklugheit, *f.* državništvo, politika; državnička mudrost.
Staatskörper, *m.* država.
Staatskoſten, *pl.* državni troškovi; auf —, o trošku države; o državnom trošku.
Staatskunde, ſ. Staatenkunde.
Staatskunſt, *f.* državništvo, politika.
Staatskünſtler, *m.* državnik, politik.
Staatskutſche, *f.* svečana kočija.
Staatslaſt, *f.* državni teret.
Staatslehre uſw. ſ. Staatswiſſenſchaft.
Staatsleute, *pl.* državnici, politici.
Staatslexikon, *n.* državoslovni rěčnik.
Staatsliſt, *f.* državnička varka.
Staats-Lotterie-Anlehen, *n.* državni zajam s lutrijom.
Staats-Lotterieloß, *n.* državna srećka.
Staatsmann, *m.* državnik, politik.
Staatsmarime, *f.* državničko pravilo.
Staatsmerkwürdigkeiten, *pl.* znamenitosti države.
Staatsminiſter, *m.* državni popečitelj, ministar.
Staatsminiſterium, *n.* državno popečiteljstvo, ministarstvo.
Staatsmittel, *pl.* državni dohodci.
Staatsmonopol, *n.* državno samotrštvo, državni monopo(l).
Staatsoberhaupt, *n.* glava države; vladalac.
Staatsobligation, *f.* državna zadužnica.
Staatsökonomie, ſ. Staatswirthſchaft.
Staatsopfer, *n.* žrtva za državu.
Staatspapier, *n.* državni papir, državnjača.
Staatspapierrechnung, *f.* račun o državnih papirih.
Staatspflicht, *f.* dužnost prama državi; (die Pflicht des Staates), dužnost države.
Staatsprocurator, ſ. Staatsanwalt.
Staatsplan, *m.* osnova državnog ustrojstva.
Staatsprüfung, *f.* državni izpit.
Staatsrath, *m.* (eine Perſon), državni savětnik i. věćnik; (*coll.*) državno věće.
Staatsrathsſitzung, *f.* sědnica državnoga věća.
Staatsrechnung, *f.* državni račun.
Staatsrechnungsweſen, *n.* državno računarstvo.
Staatsrechnungswiſſenſchaft, *f.* državno računstvo.
Staatsrecht, *n.* državno pravo.
Staatsrechtlich, *adj.* državno-pravni; —, *adv.* po državnom pravu.
Staatsrechtslehre, Staatsrechtswiſſenſchaft, *f.* državno pravoslovje; nauka o državnom pravu.
Staatsrechtslehrer, *m.* učitelj, znanac državnoga prava.
Staatsregel, *f.* državničko pravilo.
Staatsregierung, *f.* državna vlada.
Staatsreichthum, *m.* bogatstvo države.
Staatsreligion, *f.* državna věra; věra države.
Staatsrenten, *pl.* prihod od države.
Staatsrückſicht, *f.* obzir na državu; aus —en, radi države; gledajuć na državu.
Staatsruder, *n.* kormilo; das — führen, državom krmiti, vladati; na kormilu biti.
Staatsſache, *f.* državna stvar, državni posao; das iſt eine —, to ide državu.
Staatsſchatz, *m.* državna blagajna, blagaonica.
Staatsſchein, *m.* državna zadužnica.
Staatsſchrift, *f.* državnička knjiga.
Staatsſchriftſteller, *m.* publicista.
Staatsſchuld, *f.* državni dug; ſchwebende —, državni dug bez zaloga; fundirte —, založni državni dug.
Staatsſchuldentilgung, *f.* oddužívanje, odduga države.
Staatsſchuldentilgungsfond, *m.* državno oddužno glavno.
Staatsſchuldverſchreibung, *f.* državna zadužnica.
Staatsſekretär, *m.* državni tajnik; popečitelj.
Staatsſekretariat, *n.* državno tajništvo.
Staatsſiegel, *n.* državni pečat.

Staatssicherheitsbehörde, *f.* državna redarstvena oblast.
Staatsstreich, *m.* prevrat državne vlade.
Staatssucht, *f.* gizdavost.
Staatsumwälzung, *f.* prevrat države.
Staatsumwandlung, *f.* preobraženje države.
Staatsunterhändler, *m.* državni pogadjač; [diplomat.
Staatsunterhandlung, *f.* državni prègovori.
Staatsverbindung, *f.* sveza državah.
Staatsverbrechen, *n.* veleizdaja.
Staatsverbrecher, *f.* veleizdajnik; izdajica države.
Staatsverfassung, *f.* državni ustav, konštitucija.
Staatsverhältniß, *n.* odnošenje državah.
Staatsverhandlung, s. Staatsunterhandlung.
Staatsvermögen, *n.* državna imovina, državno imaostvo.
Staatsvertrag, *m.* državni ugovor.
Staatsverwaltung, *f.* državna uprava; uprava države.
Staatsverweser, *m.* vladar; doglavnik.
Staatsvisite, *f.* svečani pohod.
Staatsvoranschlag, *m.* državni proračun.
Staatswagen, *m.* svečana kočija.
Staatswegen, von —, od države.
Staatsweisheit, s. Staatsklugheit.
Staatswirth, *m.* državni gospodar, kameralista. [stvo.
Staatswirthschaft, *f.* državno gospodar-
Staatswirthschaftlich, *adj.* državno-gospodarski.
Staatswirthschaftslehre, *f.* nauka o državnom gospodarstvu. [državništvo.
Staatswissenschaft, *f.* državoznanstvo;
Staatswissenschaftlich, *adj.* državo-znanstven, državnički.
Staatszeugniß, *n.* državna svědočba.
Staatszweck, *m.* svrha države; zu —en, za državnu svrhu; za državu.
Stab, *m.* (Stock), palica, batina, štap; an einem —e gehen, odupirati se na palicu; poštapati se; seinen — weiter setzen, krenuti se dalje; (v. Eisen), šiba, šibka, motka; (b. Gärtn.) tačka, pritka; trklja; (Faßdaube), duga; (b. Web.) cěpac, štapić; (*archit.*) obruč; unter Jmds —e stehen, biti pod čijom vlasti; den — über einen brechen, obsuditi koga (na smrt); (*mil.*) čeoništvo, stol, štap, štof.
Stabal- (in Zus.) glavni, štapski, štofski.
Stäbchen, *n.* palićica, šibka, prut, štapić; (*arch.*) obručić.
Stabeisenguß, *m.* kalup šibe. [šibkah.
Stabeisen, *n.* željezne šibke; željezo u
Stabel, *m.* kolac.
Staberbse, *f.* grašak-pričanik i. tačkaš.
Stabeln, Staben, s. Buchstabiren.
Stäbeln, *v. a.* (Bohnen —), priticati, pritaći, trkljati, potrkljati, potačkati; s. Bestecken; (Erbsen —), granati, nagraniti; (v. Wein —), koliti, nakoliti.
Stabergerinne, *n.* dvokružni žlěb.
Staberrad, *n.* dvokružnjak.
Staberzeug, *n.* dvokružje.
Stabfeuer, *n.* oganj za šibe.
Stabgold, *n.* zlatne šibke; zlato u šibkah.
Stabhalter, *m.* predsědnik. [kah.
Stabhammer, *m.* šibara.
Stabhobel, *m.* obručnjak.
Stabholz, *n.* drvo za dùge; dùge.
Stäbig, *adj.* trsnat, snopit.
Stabil, *adj.* stalan, stavan, stanovan; — anstellen, dati (komu) stalnu službu.
Stabilität, *f.* stavnost, stanovnost; stalnost. [nost.
Stabler, *m.* (in Schulen), bekavac.
Stablos, *adj.* (*bot.*) bez pritke.
Stabreißer, Stabschläger, *m.* dùgar.
Stabsarzt, *m.* poglaviti, štapski lěčnik i. lěkar.
Stabsilber, *n.* srebrne šibke; srebro u šibkah. [ski častnik.
Stabsoffizier, *m.* poglaviti častnik, štap-
Stabsort, *m.* stolno město; stol, štap.
Stabsquartier, *n.* poglaviti stan; stol.
Stabthierchen, *n.* (*Bacillaria*), veružica.
Stabträger, *m.* šlakonoša, žezlonoša.
Stabwurz, *f.* (*Artemisia Abrotanum*), božje drvce; die wilde —, (*A. campestris*), poljski pelin.
Stabzange, *f.* klěšte za motke, šibe.
Stachel, *m.* bodilo, bodlja, bodljika, badalj; (Dorn), trn; (an Ähren), osat, osina, (*coll.*) osje; (v. Bienen), žalac, žaoka; (Spitze), šiljak; (Treib—), ostan, badalj, ošljača; (*theol.*) wider den — lecken, pračati se protiva bodilu; (*fig.*) nagon, potaknuće; (spr.) wer Honig lecken will, muß den — nicht scheuen, neima rakah bez mokrih gaćah.
Stachelähre, *f.* osatan klas; (*Hedysarum Onobrychis*), grahorka.
Stachelaloe, *f* (*Aloë ferox*), divja aloja.
Stachelbart, *m.* keser; (v. Mensch.) kesernjak; (*Chaetodon canescens*), sivi nosatac.
Stachelbauch, *m.* (*Tetraodon*), četrzubac.
Stachelbeerartige, *pl.* (*Grossularieae*), ogrozdjače.
Stachelbeere, *f.* ogrozd, agroš.
Stachelbeerlaus, *f.* (*Aphis ribis*), ogrozdov ušenac.
Stachelbeerspanner, *m.* (*Zerene grossulariata*), ogrozdar.
Stachelbeerstaude, *f.* Stachelbeerstrauch, *m.* (*Ribes Gross.*), ogrozdinjak; ogrozd.
Stachelbiene, *f.* pčela-žacalica.
Stachelbirn, *f.* (*Cactus triangularis*), tronugli nopal.
Stachelbörs, *m.* (*Gasterosteus*), balavac.
Stacheldistel, *f.* (*Carduus acanthoides*), [stričak.
Stachelbolde, s. Igelflette.
Stachelbrache, s. Seebrache.

Stacheleidechſe, *f.* (*Lacerta agama*), bodljiva gušterica.
Stachelfeige, *f.* (*Cactus Opuntia*), žabica.
Stachelfiſch, *m.* (*Diodon Histrix*), ježina; ſ. Stichling.
Stachelfloh, *m.* (*Mordella*), štipavica.
Stachelfloſſe, *f.* oštrljata plitva i. peraja.
Stachelfloſſer, ſ. Spitzfloſſer.
Stachelflunder, *m.* (*Pleuronectes Passer*), list, paserić.
Stachelfortſatz, *m.* bodljiv nastavak.
Stachelfrucht, *f.* (*echinus*), jež.
Stachelfüßer, *pl.* (*Poecilopoda*), bodljonožci.
Stachelgewächs, *n.* bodljača.
Stachelgitter, *n.* (*Antipathes clathrata*), mrežasta hrapavka.
Stachelgras, *n.* (*Panicum crus galli*), koštan, kokonožac; (*Tragus*), oštrika.
Stachelgürtel, *m.* bodljiv pojas.
Stachelhaar, *n.* kostrèt.
Stachelhaarig, *adj.* kostrušav, kostretan.
Stachelhahnenfuß, *m.* (*Ranunculus arvensis*), poljski žabnjak.
Stachelhaſe, *m.* (*Cyclopterus spinosus*), bodljivi krugoperac.
Stachelhäuter, *pl.* (*Echinodermata*), bodljokožci.
Stachelherz, *n.* (*Cardium echinatum*), ježnata čančica.
Stachelheu, *n.* ſ. Stachelähre.
Stachelhirſe, *f.* (*Panicum verticillatum*), krpiguz.
Stachelhornfiſch, ſ. Stachelſchwanz.
Stachelhund, *m.* (*Squalus Centrina*), prasac.
Stachelicht, *adj.* bodljast, iglast.
Stachelig, *adj.* bodljiv, bodljav, bodljikav, igličav; —e Worte, bodljive rèči.
Stachelkäfer, ſ. Stachelfloh; Igelkäfer.
Stachelkarpfen, ſ. Dornfiſch.
Stachelklieſche, *f.* (*Pleuronectes limandoides*), tučna ploča.
Stachelkopf, *m.* bodoglavac.
Stachelkoralle, *f.* (*Antipathes*), hrapavka.
Stachelkrabbe, *f.* bodljikava rakovica.
Stachelkragen, *m.* (*Diodon holocanthus*), oklopar.
Stachelkraut, *n.* ſ. Hauhechel.
Stachelkrebs, *m.* (*Cancer strigosus*), bodljikavi rak.
Stachelkugel, *f.* (*Diodon orbiculatus*), krugljasta ježina.
Stachellinie, *f.* (*Cottus scaber*), hrapava glavočina.
Stachellos, *adj.* bez bodljah, osja.
Stachelmakrelle, *f.* (*Scomber trachurus*), vrnut-bodač.
Stachelmaus, *f.* ſ. Stachelmuskel.
Stachelmohn, *m.* (*Argemone*), žutomlèč.
Stachelmuskel, *m.* medjubodka.
Stacheln, *v. a.* bosti, bockati, badati; (*fig.*) podbadati, podticati.
Stachelnatter, *f.* (*Coluber scaber*), hrapav guž.
Stachelnuß, ſ. Waſſernuß.
Stachelpeitſche, *f.* kandžija.
Stachelpilz, *m.* (*Hydnum*), lošak, kolčak
Stachelratte, *f.* (*Loncheres*), kopljar.
Stachelrede, *f.* bodljiva beseda; ſ. Spitzrede.
Stachelroche, *f.* (*Raja Pastinaca*), žuluga, slinavac.
Stachelrücken, *m.* (*Aphrodita aculeata*), bodljiva pustanka.
Stachelſau, *f.* ſ. Stachelſchwein.
Stachelſcheibe, *f.* (*Ascidia echinata*), ježasta sumanka.
Stachelſchere, *f.* (*Cancer carcharus*), bodljivi rak.
Stachelſcherz, *m.* zagrizljiva šala.
Stachelſchnecke, *f.* (*Murex*), volak.
Stachelſchrift, ſ. Satyre.
Stachelſchwalbe, ſ. Rauchſchwalbe.
Stachelſchwamm, *m.* (*Spongia muricata*), bodljikava spužva.
Stachelſchwanz, *m.* (*Balistes aculeatus*), ledjorožac.
Stachelſchwein, *n.* (*Hystrix cristata*), dikobraz; (*Scorpaena Scrofa*), škrpina, skarpun; ſ. Spinnenkopf.
Stachelſchweinfiſch, *m.* (*Diodon Hystrix*), ježina.
Stachelſeekäfer, *m.* (*Chiton hispidus*), kosmurasta babuška.
Stachelſenf, *m.* (*Bunias Erucago*), rikula.
Stachelſpitze, *f.* (*mucro*), rât, brk.
Stachelſpitzig, *adj.* (*mucronatus*), brkast, râtan.
Stachelſtein, *m.* ježevac.
Stacheltaube, *f.* (*Diodon echinatus*), obična ježina.
Stachelthier, ſ. Stachelſchwein.
Stachelvoll, *adj.* bodljav.
Stachelwort, *n.* bodljiva rèč.
Stachelzunge, *f.* oštar jezik kao sablja.
Stacke, *f.* kolac, tačka.
Stacken, *v. a.* koliti; udariti kolje.
Stacket, *n.* kolje; (Zaun), tačke, rešetka.
Stacketenthor, *n.* vratnice.
Stackwerk, ſ. Stockwerk.
Stad, *m.* ſ. Geſtade.
Stadel, *m.* štedanj, škedanj; (Scheune), suša.
Stadelhof, *m.* stan, majur.
Stadium, *n.* (Rennbahn), trkalište; (Maß), gon, potrkalište; (Abſchnitt), doba.
Stadler, *m.* stanar, zapostat, majurdžija.
Stadt, *f.* grad, varoš*; in der — leben, gradovati.
Stadt- (in Zuſ.) gradski, varoški.
Stadtamt, *n.* gradski urod; (Dienſt), gradska služba; služba kod grada.
Stadtarzt, *m.* gradski lèčnik.
Stadtbeamte, *m.* gradski urednik.
Stadtbefehlshaber, *m.* zapovèdnik grada.
Stadtbeſatzung, *f.* gradska posada.
Stadtbewohner, *m.* gradski stanovnik; gradjanin, varošanin.
Stadtbezirk, *m.* gradski kotar; gradsko područje.
Stadtbuch, *n.* gradski zemljištnik (gruntovnik).
Stadtbürger, *m.* gradjanin.
Städtchen, *n.* gradić, varošica, varošinac.
Stadtcommandant, *m.* zapovèdnik grada.
Stadtdiener, *m.* gradski pandur.
Stadtdorf, *n.* gradsko selo.
Städtebeſchützer, *m.* gradobran.
Städtebund, *m.* savez gradovah.

Stadteinrichtung, *f.* ustrojstvo grada.
Stadteinwohner, ſ. Stadtbewohner.
Städter, *m.* gradar; ſ. Stadtbewohner; —in, *f.* ſ. Stadtfrau.
Städteverwüſter, *m.* poharač gradovah.
Stadtfeſte, *f.* tvrdjavica.
Stadtflur, *f.* gradski kotar; kotar grada.
Stadtfrau, *f.* gradjanka; (ver.) gradarica, varošanka.
Stadtfreiheit, *f.* gradska sloboština, pravica.
Stadtgänſefuß, *m.* (*Chenopodium urbicum*), gradski jurevac.
Stadtgebäude, *n.* gradska kuća.
Stadtgebiet, *n.* kotar, područje grada.
Stadtgemeinde, *f.* gradska občina.
Stadtgerechtſame, ſ. Stadtfreiheit.
Stadtgericht, *n.* gradski sud.
Stadtgeſchichte, *f.* gradski dogadjaj.
Stadtgeſpräch, *n.* das iſt jetzt das —, o tom sada sav grad govori.
Stadtgraben, *m.* gradski obrov.
Stadtgut, *n.* gradsko dobro.
Stadthauptmann, *m.* gradski satnik, varoški kapetan.
Stadthauptmannſchaft, *f.* gradsko satništvo.
Stadthaus, *n.* věćnica.
Stadtherr, *m.* gradski věćnik.
Stadtholz, *n.* zagradnice; (Stadtwald), gradska šuma.
Städtiſch, *adj.* gradski, varoški.
Stadtjugend, *f.* gradjančad, varoščad.
Stadtjunge, *m.* Stadtkind, *n.* gradjanče, varošče; gradsko děte.
Stadtkaſſe, *f.* gradska pěneznica.
Stadtklatſche, *f.* (*fig.*) gradska torokuša.
Stadtknecht, *m.* gradski pandur.
Stadtkundig, *adj.* svemu gradu poznat; es iſt —, sav grad znade.
Stadtleben, *n.* gradski život; gradovanje, život u gradu.
Stadtleute, *pl.* gradari, varošani; gradjani.
Städtiſch, *adj.* gradski; —, *adv.* na gradsku.
Städtling, *m.* gradar.
Stadtmädchen, *n.* gradska děvojka, gradarica.
Stadtmagiſtrat, *m.* gradsko poglavarstvo.
Stadtmannſchaft, *f.* gradska posada.
Stadtmäßig, ſ. Städtlich.
Stadtmauer, *f.* gradski zid, platno od grada.
Stadtmiliz, *f.* gradska vojska.
Stadtmittel, *pl.* gradski dohodci.
Stadtnähe, *f.* blizina grada.
Stadtneuigkeit, *f.* gradska novost.
Stadtobrigkeit, *f.* ſ. Stadtmagiſtrat.
Stadtordnung, *f.* gradski red, rednik.
Stadtpfarrer, *m.* gradski župnik.
Stadtpflicht, *f.* gradjanska zakletva, prisega.
Stadtpflichtig, *adj.* gradu podložen; — ſein, podpadati pod grad.
Stadtphyſicus, ſ. Stadtarzt.
Stadtrath, *m.* (einz. Perſon), gradski věćnik; (*coll.*) gradsko věće.
Stadtrecht, *n.* gradsko pravo.
Stadtrichter, *m.* gradski sudac.
Stadtrichteramt, *n.* gradski sud; (Stadtrichterſtelle, *f.*) služba i. čast gradskoga sudca.
Stadtröthling, *m.* (*Sylvia Tithys*), žvrglja, ilovčica, brodjica.
Stadtſache, *f.* gradska stvar; gradski posao.
Stadtſchatz, *m.* gradska blagajnica.
Stadtſchirmer, *m* gradobran.
Stadtſchlüſſel, *m.* gradski ključ.
Stadtſchreiber, *m.* gradski pisalac i. tajnik; gradski bilježnik.
Stadtſchuld, *f.* gradski dug.
Stadtſchule, *f.* gradska učionica, varoška škola.
Stadtſchwalbe, *f.* (*Hirundo urbica*), lastavica.
Stadtſiegel, *n.* gradski pečat.
Stadttheil, *m.* ſ. Stadtviertel.
Stadtthor, *n.* gradska vrata (kapija); als er vor das — kam, kad dodje gradu na vrata.
Stadtthurm, *m.* gradski toranj.
Stadtverordnete, *m.* gradski odbornik.
Stadtverordneten-Collegium, *n.* gradsko odborništvo; gradski odbornici.
Stadtverwaltung, *f.* gradska uprava; uprava grada.
Stadtviertel, *n.* preděl grada.
Stadtvogt, *m.* gradski nadglednik.
Stadtvolk, *n.* ljudstvo od grada.
Stadtwache, *f.* gradska straža.
Stadtwald, *m.* gradska šuma.
Stadtwall, *m.* obkop grada; gradski obkop.
Stadtwappen, *n.* gradski grb.
Stadtwärts, *adv.* gradu.
Stadtwehr, *f.* gradobrana.
Stadtweſen, *n.* gradstvo.
Stadtwohnung, *f.* stan u gradu; ich habe eine —, u gradu stanujem.
Stadtzeichen, ſ. Stadtwappen.
Staffage, *f.* stafaža.
Staffel, *f.* stupanj, skalin*; (b. Mal.) ſ. Staffelei.
Staffel uſw. ſ. Stapel uſw.
Staffelartig, *adj.* stupnjast; —, *adv.* po-
Staffelbar, *adj.* stovarni.
Staffelei, *f.* slikarski stalak.
Staffelgerechtigkeit uſw. ſ. Stapelgerechtigkeit uſw.
Staffelgeſang, ſ. Graduale.
Staffelland, *n.* stupnjevina.
Staffelleiter, *f.* lěstva.
Staffelmeſſung, *f.* měrenje na stupnje.
Staffeln, *v. a.* ostupnjiti; postupice naměstiti.
Staffelſtein, *m.* stubak; ſ. Pranger.
Staffelweiſe, *adv.* postupice.
Staffen, *m.* stupanjka.
Staffette, *f.* glasonoša, věstnik; (das Schreiben), věstnica, štafeta.
Staffiren, *v. a.* kititi; (ein Zimmer), opraviti; (ein Hut), obšiti; (ein Kleid), obnizati.
Staffirer, *m.* lěpšilac; (Gold—), pozla-

Stag, *n.* stag.
Stagauge, *n.* šeputka.
Stagnation, *f.* stinuće; mrtvilo, mrtvež.
Stagniren, *v. a.* stinuti; stajati, usićiti se.
Stagnol, ſ. Stanniol.
Stahl, *m.* ocao, (ocal, acal), ocilj, nado, čelik; (Feuer—), ocilo, ognjilo; (Wetz—), ognjilo, masat*; (im Biegeleiſen), duša; (*fig.*) mač; ſich den — in die Bruſt ſenken, zaklati se; Eiſen in — verwandeln, ocaliti, poocaliti željezo; (ſpr.) hart wie — und Eiſen, tvrd kao kamen; (b. Drechſ.) ocilo; eine Klinge von —, ocaona (čelična) lit; (Probe), ogledac, kušaljka.
Stahl- (in Zuſ.) ocalan, naden, od nada, [čeličan.
Stahlarbeit, *f.* ocalarina, nadarina.
Stahlarbeiter, *m.* ocalar, nadar.
Stahlbad, *n.* željezita kupelj; Stahlbäder, željezite toplice.
Stahlbaum, *m.* (*Fagara*), fagara.
Stahlbedeckt, *adj.* vas u oklopu.
Stahlblank, *adj.* —e Waffe, světlo oružje.
Stahlblau, *adj.* ociljast.
Stahlblech, *n.* ocaona pločevina (lima).
Stahlbrennen, *n.* ocaljenje.
Stahlbrenner, *m.* ocaoničar.
Stahlbrunnen, *m.* željezito vrelo.
Stählchenbuch, *n.* ogledník.
Stahldegen, *m.* (*fig.*) světla sablja.
Stahldicht, *adj.* gust kao ocao.
Stahldraht, *m.* ocaona, nadena žica.
Stahldruck, *m.* nadopis.
Stahldrucker, *m.* nadopisar.
Stählen, *v. a.* ein Meſſer —, naociliti, naditi, obnaditi nož; Eiſen —, kaliti, okaliti željezo; (*fig.*) den Muth —, hrabriti, ohrabriti srce.
Stählern, *adj.* ocalan, ociljan, naden, [čeličan.
Stahlerz, *n.* ociljevac.
Stahlfabrik, *f.* ocaonica, ocalara.
Stahlfabrikant, *m.* ocaoničar.
Stahlfeder, *f.* stajka, pero, poskok, lěva; (im Stuhle), škrip; (zum Schreiben), ocaono pero.
Stahlfeile, *f.* piljak (turpija) za ocao, [nado.
Stahlfeilicht, *n.* ocaoni opiljci.
Stahlfeſt, *adj.* čvrst kao nado, ocao.
Stahlgärbefeuer, *n.* oganj za čišćenje ocala, nada.
Stahlgeklirr, *n.* (*fig.*) zveka sabaljah.
Stahlgeſchmeide, *n.* ocaono oklopje.
Stahlgetränkt, *adj.* okaljen.
Stahlgrau, *adj.* siv kao ocao.
Stahlgrün, *adj.* ociljasto-zelen.
Stahlhammer, *m.* samokov za ocao.
Stahlhandel, *m.* trgovina ocalom, nadom.
Stahlhart, *adj.* tvrd kao ocao i. nado.
Stahlhärte, *f.* tvrdoća ocala, nada.
Stahlhärtung, *f.* ocaljenje, nadjenje; [kaljenje.
Stahlhütte, ſ. Stahlfabrik.
Stahlicht, *adj.* ociljast.
Stahlknoten, *m.* tvrdilo ocala.
Stahlkraut, *n.* ſ. Hauhechel; Eiſenkraut.
Stahlkur, *f.* lěčenje željezom.
Stahlmittel, *n.* željezit lěk.
Stahlpanzer, *m.* ocalan oklop.
Stahlperle, *f.* ociljast biser.
Stahlraffinerie, *f.* čistionica ocala.
Stahlſache, ſ. Stahlwaare.
Stahlſaite, *f.* ocaona žica.
Stahlſchneider, } *m.* nadorezac, nado-
Stahlſtecher, } pisac.
Stahlſtein, *m.* ociljevac.
Stahlſtich, *m.* nadorez, nadopis.
Stahlſtreckhammer, *m.* tanjilo ocala.
Stählung, *f.* ukalica.
Stahlwaare, *f.* ocaonina, nadenina; ocaona, nadena roba.
Stahlwalzwerk, *n.* pločevnica za ocao.
Stahlwaſſer, *n.* željezita voda; voda-željeznica.
Stahlwerk, *n.* ocalina; ſ. Stahlfabrik.
Stahr, ſ. Staar.
Stähr, *m.* ovan, praz, mrkalj.
Stähren, *v. n.* (v. Stähre), mrkati; (v. Schafe), mrkati se, těrati se.
Stährlamm, *n.* šilježe.
Stake, *f.* prošlac.
Staken, *v. a.* d. Feuer —, tarkati, čarkati u vatru.
Stakenzaun, *m.* ograda od prošća; ſ. [Stacket.
Staker, *m.* tarkač.
Staket, ſ. Stacket.
Stalholz, *n.* drva za prošće.
Stakwerk, *n.* plot.
Stalagmit, *m.* stalagmit.
Stalaktit, *m.* siga.
Stale, *f.* ſ. Spriesel.
Stall, *m.* staja, stajnica, pojata, štala; (Pferde—), konjušnica; konjara; (Schwein—), kotac; das Vieh in den — thun, spratiti stoku (marvu); (v. Pferden), voda; ſ. Viehſtall; Kuhſtall.
Stallamt, *n.* konjušarnica.
Stallbaum, *m.* dvojan; pregrad, korlat, [štramac.
Stallblind, *adj.* slěp od stajevanja.
Stallboden, *m.* krovak.
Stallbube, *m.* konjušče.
Stalldecke, *f.* stajni pokrovac.
Stalldiener, *m.* stajar.
Stalldienſt, *m.* konjuška služba.
Stallen, *v. n.* (harnen), puštati vodu; laß das Pferd —, pusti konja mokriti, topiti; (im Stalle ſein), stajevati; (*fig.*) ſie — ſich nicht mit einander, neslažu se; nepodudara im se ćud; —, *v. a.* Blut —, točiti krvlju; (in den Stall ſtellen), spratiti (u staju).
Stallfütterung, *f.* hranjenje u jaslih; stajevanje; die — einführen, hraniti (stoku) na jaslih.
Stallgeld, *n.* stajarina, štalarina.
Stallgeruch, *m.* smrad od stajo.
Stalljunge, ſ. Stallbube.
Stallknecht, *m.* konjuh, konjušar.

Stallkraut, *n.* ſ. Hauhechel.
Stallkuh, *f.* stajara, štalara.
Stallleute, *pl.* konjušari.
Stallmeiſter, *m.* konjušnik.
Stallmeiſterſtelle, *f.* služba konjušnička, konjušnika.
Stallmiethe, *f.* najam staje.
Stallmiſt, *m.* napor, gnoj iz staje.
Stallochs, *m.* vol-hranjenik.
Stallpacht, ſ. Stallmiethe.
Stallſtätig, *adj.* ein —es Pferd, stajar.
Stallum, *n.* stalo; město.
Stallung, *f.* spraćanje (stoke); (Stall), staja, stajnica.
Stallzins, *m.* stajarina.
Staminod, *n.* gola nit.
Stamm, *m.* (eines Baumes), stablo, deblo; (Stammende), panj; (ſpr.) der Apfel fällt nicht weit vom —e, neće voćka izpod debla; (Stammwort), korěnika; (Geſchlecht), koljeno, rod; (Familie), porodica; der Letzte ſeines —es, poslědnji ogranak porodice; der männliche —, stežer; die zwölf Stämme Iſrael, dvanaest kolěnah izraelskih; er iſt von demſelben —e, od iste je loze; (Linie), loza; (Volks—), pleme; (Stammgeld), glavno, zaklada, podanak; (v. Vieh), pleme, pasmina.
Stammaloe, *f.* (*Aloë arborescens*), drvolika aloja.
Stammbaum, *m.* rodovnik, rodolik.
Stammbiene, *f.* šumska pčela.
Stammblatt, *n.* stablen listak.
Stammbuch, *n.* uspomenik.
Stammbuchblatt, *n.* pomenka.
Stammbuchſtabe, *m.* korěnito slovo.
Stammburg, *f.* rodni grad.
Stammcapital, *n.* glavno; glavnica.
Stämmchen, *n.* stabaoce.
Stämmeiſen, *n.* dlěto.
Stammeler, ſ. Stammler.
Stammeln, *v. n.* (v. Kind) tepati, pentati, bekasati; (ſtottern), triati; (*fig.*)
Stammelnd, *adj.* tepav.
Stammelſprache, *f.* tepačina.
Stammeltern, *pl.* pradědovi, praroditelji.
Stammen, *v. n.* dolaziti; er ſtammt mit uns aus einerlei Geſchlecht, jednu lozu vuče s nami; er ſtammt aus Aſien, rodom je iz Azije.
Stämmen, ſ. Stemmen.
Stammende, *n.* pridanak, oddanak, panj.
Stammendniß, *f.* prvi padež, nominativ.
Stammerbe, *m.* naslědnik roda.
Stammern, ſ. Stottern.
Stammesverwandte, *m.* plemenik, jednoplemeni, suplemeni.
Stammfaul, *adj.* truhla debla, stabla.
Stammfolge, ſ. Geſchlechtsfolge.
Stammform, *f.* glavni oblik.
Stammfreund, *m.* srodnik.
Stammgaſt, *m.* stari gost.
Stammgeld, *n.* glavno, zaklada.
Stammgenoß, *m.* plemenik.
Stammgenoßlich, *adj.* suplemeni, jednoplemeni.
Stammgut, *n.* rodno dobro; ſ. Fideicommiß.
Stammhaar, *n.* dlaka.
Stammhaft, *adj.* trsnat, snopit.
Stammhalter, *m.* klica porodice.
Stammhaus, *n.* rodna kuća.
Stammherr, ſ. Stammvater.
Stammholz, *n.* drvo od stabla, debla; (Oberholz), krupnogorica.
Stämmicht, *adj.* trsnat, snopit; ein —er Menſch, temeljak.
Stämmig, *adj.* stablovit; —es Holz, krupnogorica; ſ. Stämmicht.
Stammflafter, *f.* hvat drvah od panjevah.
Stammland, *n.* mati-zemlja; otačbina.
Stammlaut, *m.* korěnit glasac.
Stammlehen, *n.* prvotno leno, prvotni feud; rodno leno.
Stammleiſte, *f.* lěvča.
Stammleiter, *f.* glavna lěstvica.
Stammler, *m.* tepalo, tepavac; bekavac, pentalo, pentavac; —in, *f.* tepavica, pentavica.
Stämmling, ſ. Sprößling.
Stammlinie, *f.* loza, rozga.
Stammlohde, *f.* omladina.
Stammlos, *adj.* (*bot.*) bez stabla, debla.
Stammmoos, *n.* stablen mah.
Stammmutter, *f.* pramati.
Stammnadel, *f.* čizmarska igla.
Stammochs, *m.* bik, bak.
Stammort, *m.* rodište.
Stammraupe, *f.* gusěnica-stablarka.
Stammregiſter, *n.* ſ. Stammtafel.
Stammrind, *n.* ſ. Stammochs.
Stammſchwarm, *m.* prěsěd.
Stammſchwein, *n.* podsadnica.
Stammſilbe, *f.* korěnita slovka.
Stammſitz, *m.* rodna stolica; rodni dvori.
Stammſprache, *f.* korěnit jezik.
Stammtafel, *f.* rodoslovje; ſ. Stammbaum.
Stammträger, *m.* naslědnik rodnoga lena i. feuda.
Stammvater, *m.* praotac, praroditelj.
Stammvermögen, *n.* glavno, zaklada, podanak; (v. Vermögen eines Stammes), rodna imovina.
Stammverſchiedenheit, *f.* razlika plemenah.
Stammverwandt, *adj.* jednorodni, jednoplemeni, suplemeni.
Stammverwandte, ſ. Stammesverwandte.
Stammvieh, *n.* zakladna stoka; (Zuchtvieh), pripaša.
Stammviole, *f.* (*Cheiranthus Cheiri*), žuti šeboj.
Stammvolk, *n.* prvotni narod.
Stammwappen, *n.* rodni grb.
Stammwirthſchaft, *f.* prvotno kućanstvo, gospodarstvo; (Familienw.) kućanstvo
Stammwolle, *f.* prvotna vuna.
Stammwort, *n.* korěnita rěč, korěnika.
Stammwurzel, *f.* pridanak, oddanak, podanak.

Stammzeitwort, *n.* korênit glagolj.
Stammzwiebel, ſ. Mutterzwiebel.
Stämpe, *f.* tokovac.
Stämpel uſw. ſ. Stempel uſw
Stampen, Stämpen, *v. a.* die Nadeln —, nabijati glavice na bačenke i. bumbače; Löcher in die Hufeiſen —, probijati podkove.
Stamper, Stämper, *m.* tučak.
Stampf, *m.* tučak.
Stampfbüchſe, *f.* stupa.
Stampfe, *f.* (Werkzeug), tučak, tukač; (in Walkmühlen), bat; (Graupenmühle), stupa; (Kraut—), sêcalin; (v. Stampfen), stupanje, nabijanje; die Hirſe in die — ſchicken, dati ostupati prohu i. proso; ſ. Stampfer.
Stampfeiſen, *n.* tučak, tukač.
Stampfen, *v. n.* mit dem Fuße auf die Erde —, tupnuti, tabati, toptati, tobotati; biti i. tući nogom o zemlju; —, *v. a.* das Kraut —, sêcati kupus; die Nadeln —, ſ. Stämpen; (v. Goldſchm.) dubačiti; (im Mörſer —), tući; etwas klein —, stući što; Trauben —, muljati, greštati grožđje; Hirſe —, stupati proso; mit Füßen —, gaziti; feſt —, sabiti; prigaziti; ſ. Prägen.
Stampfer, *m.* (v. Perſon), nabijač; stupač; muljač; (Werkz.) tučak, tukač, palj; (Wb.) muljalo, greštaljka; (*mont.*) šibka; ſ. Setzkolben.
Stampfgang, *m.* stupaći tečaj.
Stampfhammer, *m.* bat.
Stampfhaus, *n.* stupaonica.
Stampfig, *adj.* ein —es Pferd, konjkopač.
Stampfkloß, *m.* maljuga.
Stampfloch, *n.* batnik.
Stampfmühle, *f.* stupa; stupaonica.
Stampfreiten, *v. n.* upinjati se.
Stampfſchlägel, *m.* bat; ſ. Ramme.
Stampfſee, *f.* nasrtni val.
Stampfſpreu, *f.* ostupine.
Stampfſteven, *m.* okomi stavac.
Stampfſtoßen, *v. n.* propinjati se.
Stampftrog, *m.* stupnik.
Stampfwerk, *n.* stupa.
Stampiglie, *f.* pečatilo; bilježilo.
Stand, *m.* (das Stehen), stojnica; keinen feſten — haben, nestajati stavno, čvrsto; (*fig.*) neimati čvrsta položaja; der — des Waſſers, stanje, visina vode; — halten, stati; oprêti se, čekati, dočekati; er hat nicht — gehalten, nije ostajao; nije uztrajao; etwas zu — bringen, izvesti, izposlovati, učiniti, napraviti što; zu —e kommen, svršiti se; die Sache iſt nicht zu —e gekommen, od toga nebi ništa; kommt kein Vergleich zu —e, ako se nenaravnaju; wenn der Vertrag zu —e kommt, ako se ugovor sklopi; ako se pogode; mit etwas zu —e kommen, svršiti, izvesti, načiniti što; keinen guten — haben, zlo stajati; er hat einen harten —, mučan mu je položaj; mučno mu je; (Zuſtand), etwas wieder in den vorigen — ſetzen, povratiti što u prvašnje stanje; etwas im —e erhalten, uzdržavati što; im —e ſein etwas zu thun, moći, kadar biti što činiti, učiniti; wenn ich im —e ſein werde es zu thun, ako to uzmogu učiniti; er wäre im —e einen Menſchen zu tödten, kakvi je, čověka bi ubio; außer —e ſein, nemoći; er iſt im —e Alles zu verſchwenden, kakav je razsipnik, sve bi potratio; er ſetzte mich in — es zu thun, on me je pomogao, te sam to učinio; etwas in — ſetzen, opraviti što; ſich in — ſetzen Jemand zu empfangen, pripraviti se za doček; er ſetzte ihn außer — es zu thun, zapréčio ga je, svezao mu je ruke, da toga neučini; Einen zu —e bringen, postaviti, dovesti koga; der — der Gnade, stališ milosti; im —e der Natur, u naravnom biću, stanju; der ledige —, bezženstvo, neudaja; děvstvo; in ledigem —e, neoženjen; neudata; (Rang), stalež, stališ; mit ſeinem —e zufrieden ſein, zadovoljan biti sa svojim staležem; von hohem —e, visoka roda; ein Mann von —e, čověk visoke ruke; velik gospodin; von niedrigem —e, nizka roda; tamnik; der — der Bürger, gradjanski stalež; gradjanstvo; die Stände zuſammen berufen, sakupiti, sazvati staleže i. stališe; (Platz), město; einen guten — haben, dobro stajati, imati dobro město; ſeinen — verändern, proměniti město, stališ; (eines Krämers), stojnica, daščara, šatra; (wdm.) čekalica, postaja; (Gattung), razred; (Fuß), noga; (im Stalle), staja.
Standarte, *f.* stêg; (v. Perſ.) eine lange —, dugonja, lola, dugajlija.
Standartejunker, Standarteträger, *m.* stêgonoša.
Standartepoſt, *f.* stêgovna opaza.
Standarterotte, *f.* stêgovna povorka.
Standbaum, ſ. Stallbaum.
Standbild, *n.* kip.
Standblock, *m.* služak.
Ständchen, *n.* začinka, serenada; (v. Krämer), ſ. Stand.
Stande, *f.* ſ. Ständer.
Stände, *pl.* stališi, staleži.
Ständer, *m.* (Bauw.) stub; (am Gangſpille), vreteno; (Bien.) stublika, stubanj; (Gefäß), tezla, kačica; (Stande), stojača; (Fiſchhalter), barka.
Ständerling, *m.* stojnica.
Ständerwerk, *n.* sêk.
Standesänderung, *f.* proměna staleža, stališa.
Standesberuf, *m.* zvanje.

Digitized by Google

Standesehe, *f.* ženitba prema (svomu) stališ̌u.
Standeserhöhung, *f.* uzvišenje, uzvišnja.
Standesfrau, *f.* velika gospodja.
Standesgebühr, *f.* nach —, po gospodstvu.
Standesgemäß, *adv.* prema stališ̌u.
Standesgenoß, *m.* sustaležnik; er iſt mein —, jednoga smo stališa. [stališ̌em.
Standesgleichheit, *f.* jednakost stališa,
Standesherr, *m.* staležnik.
Standesmäßig, ſ. Standesgemäß.
Standesperſon, *f.* (čověk) višega stališa; (velik) gospodin; —en, (velika) go-
Standesrecht, *n.* pravo staleža. [spoda.
Standestracht, *f.* nošnja prema stališ̌u; staležka odora.
Standeswahl, *f.* izbor stališa.
Standeszeichen, *n.* znak stališa.
Ständeunterſchied, *m.* razlika stališih i. staležah.
Ständeverſammlung, *f.* staležki sabor.
Ständeweſen, *n.* staleštvo.
Standfeſt, *adj.* stavan, stanovan.
Standfiſch, *m.* riba-stanarica. [trašče.
Standgeld, *n.* městovina, piačevina, ša-
Standgericht, *n.* prěki sud.
Standhaft, *adj.* postojan, stalan.
Standhaftigkeit, *f.* postojanost, postojanstvo, stalnost.
Standhältig, *adj.* dotrajni.
Standhandel, *m.* stojničarenje.
Ständig, *adj.* stalan; —er Aufenthalt, stanbina, stojbina, postojbina.
Ständiſch, *adj.* stališki, staležki; —er Ausſchuß, staležki odbor; —er Körper, staleštvo.
Standlehre, ſ. Statik.
Standlinie, *f.* osnovnica.
Ständling, *adv.* stojećke.
Standort, *m.* stojbina; (Wohnort), sto-
Standplatz, *m.* stajalište. [lica, sědište.
Standpunkt, *m.* stanovište; gledište.
Standquartier, *n.* stanište.
Standrecht, *n.* prěki sud; — halten, suditi na prečac.
Standrechtlich, *adj.* prěko-sudni; —e Commiſſion, pověrenstvo za prěki sud; —es Gericht, prěki sud; —es Verbrechen, zločin podpadajući pod prěki sud; —es Urtheil, odsuda prěkoga suda; —es Verfahren, postupanje prěkoga suda.
Standrechtmäßig, *adj.* prěko-sudni; —, *adv.* prěkim sudom; — behandelt werden, doći pod prěki sud. [suda.
Standrechtsſtrafe, *f.* kazan od prěkoga
Standrede, *f.* nagrobna besěda; eine — halten, besěditi nad grobom; ſ. Stegereif.
Standredner, *m.* nadgrobni besědnik.
Standriß, *m.* spoljašnji nacrt.
Standſtuhl, *m.* stalac, stojnča, dubak.
Standthier, *n.* stanar.
Standvogel, *m.* ptica-stanarica.
Standwind, *m.* stalan větar. [stališ̌u.
Standwürdig, *adj.* dostojan stališa; prema
Stange, *f.* motka, otka, druga, srg; štilja, štiljega; lěnka; (Lack—), struk, šibka; (Silber—), šiba, šibka; (eines Weinſtockes), čokot; Obſt mit einer — abſchlagen, mlatiti voće prutom, klatcem i. špruljom; (Hopfen—), pritka, tačka, trklja, taklja, taklić; d. Hopfen mit —n verſehen, priticati, trkljati hmelj; (Fahnen—), kopljača; (im Käfiche), šibica; (am Steuerruder), jargola; (ſpr.) Einem die — halten, držati komu krilo, stranu i. ruku; bei d. — halten, uztrajati; držati se istine.
Stängel, Stängeln, ſ. Stengel, Stengeln.
Stängen, *v. a.* priticati, trkljati, tačkati;
Stangenbeſen, *m.* dugačka metla; metla na motki; nasadjena metla.
Stangenbohne, *f.* grah i. pasulj-pritčanik i. tačkaš.
Stangenborſtwiſch, *m.* paučinjak, dugačka perajača. [šibkah.
Stangenblei, *n.* olovene šibke, olovo u
Stangeneiſen, *n.* željezne šibke; željezo u šibkah.
Stangenerbſe, *f.* grašak-pritčanik.
Stangenförmig, *adj.* motkast.
Stangengerade, *adj.* upravan kao svěća.
Stangengold, *n.* zlatne šibke; zlato u šibkah.
Stangenhammer, *m.* mlat-zubnjak.
Stangenhebel, *m.* štipa.
Stangenholz, *n.* kolje; (Gehölz), kolosěk.
Stangenkäfich, *m.* krletka od žice.
Stangenkraut, *n.* ſ. Flachsſeide; Leindotter.
Stangenlack, *m.* lak u šibkah; ſ. Siegellack. [lampaš.
Stangenlaterne, *f.* nasadjena světiljka,
Stangenleuchter, *m.* nasadjen svěćnjak.
Stangenpferd, *n.* podko(l)njak, rudnjak.
Stangenſalpeter, *m.* salitar u šibkah.
Stangenſchwefel, *m.* sumpor u šibkah; sumporne šibke.
Stangenſilber, ſ. Stabſilber.
Stangenſtahl, *m.* ocao u šibkah.
Stangentabak, *m.* usukan duhan.
Stangenwerk, *n.* motkovje.
Stangenzinn, *n.* kositer i. cin u šibkah; kositerne šibke.
Stangenzirkel, *m.* šestilo od šibke.
Staniol, ſ. Stanniol.
Stank, *m.* smrad; (ſpr.) — für Dank, komu ja bolji, taj meni gori; za moje dobro slomiše mi rebro.
Stänker, *m.* (Zänker), nabodica, natrkušica, natrčica, naprčica, nasrtalo, nasrtač, nabrčko, zaděvica, svadjalac, svadljivac, kavgadžija, inatnik; (der Alles durchſucht), šišnjavac, šunjalo; (der Stinkende), smrdljivac.

Stänkerei, *f.* (Zank), svadja, inat, kavga; (Durchſuchung), premetačina; ſ. Stank.
Stänkerig, *adj.* smrdljiv.
Stänkern, *v. n.* (Geſtank machen), smraditi; bazděti; (ſtankern), šunjati, cunjati, optati; premetati; (Zank anfangen), zaprzniti, svadjati se; zametnuti i. zaděsti svadju (kavgu); zavadjati, zavaditi.
Stanniol, *m.* stanjol; kositerni i. cinen list; kositernjača.
Stanze, *f.* stanca; (b. Gürtl.) stanica.
Stanzenbunzen, *m.* čekan (za stanice).
Stanzenhammer, *m.* mlat.
Stanzenſtempel, *m.* tučak od stanice.
Stapel, *m.* paluga, kantir*; ein Schiff auf den — ſetzen, nastaviti brod; ein Schiff vom — (laufen) laſſen, porinuti, nametnuti, nametati brod, natisnuti ladju (na vodu); (*fig.*) vom — laufen laſſen, iztěrati na kraj, dovršiti što; (Schiffswerft), brodarnica, škar*, škver; ein — Holz, vitao drvah; (Haufe), hrpa, gomila; (v. Wolle), pramen; (*merc.*) stovarnja, stovar.
Stapelblock, *m.* podvala.
Stapelgerechtigkeit, *f.* stovarno pravo; pravo na stovar.
Stapelgut, *n.* stovarna roba.
Stapelholz, *n.* drvljanik; ſ. Stapelblock.
Stapeln, *v. n.* krakati; —, *v. a.* Holz —, vitlati drva; den Kiel —, nastaviti ladju; (auf—), stovariti, (na)gomilati, grtati.
Stapelort, Stapelplatz, *m.* stovarište.
Stapelrecht, *n.* ſ. Stapelgerechtigkeit.
Stapelſtadt, *f.* stovarni grad; stovarište.
Stapelwaare, *f.* stovarina, stovarna roba.
Stapfe, *f.* trag, stopa; (*fig.*) in Eines —n treten, povesti se za kim; ugledati se na koga.
Stapfen, Stappen, *v. n.* váditi; švagati se.
Star, *m.* uſw. ſ. Staar uſw.
Star, *n.* (Maß), star.
Stark, *adj.* jak; snažan; eine —e Armee, silna, silovita vojska; ſie waren hundert Mann —, bila ih je stotina; der Feind iſt tauſend Mann —, neprijatelj ima tisuću (hiljadu) momakah; eine —e Familie, velika porodica; e. —er Leib, krupno tělo; —e Ausgaben, silan trošak; —er Beweis, tvrd, valjan dokaz; (v. Getränken), žestok, silovan; ein —es Gedächtniß, dobra pamet; darin iſt er —, tomu je věšt; das war ein wenig —, to je okrupno; ein —er Glaube, tvrda věra; eine —e Stimme, jak, gromak glas; ein —er Schlag, čvrst udarac; eine —e Kälte, ljuta zima; ein —es Fieber, žestoka groznica; man ſpricht — davon, mnogo se (o tom) govori; eine —e Meile, dobra milja; — werden, ojačati; (ſpr.) der Stärkſte hat Recht, čija sila toga i pravda; čija sila, toga je i sud; —, *adv.* jako, silno, zdravo, čvrsto.
Stärkblau, ſ. Wäſchblau.
Starke, *m.* snažnik; (ſpr.) der — ſchiebt den Schwachen in den Sack, tko je jači, taj i tlači.
Starke, *f.* junica, telica.
Stärke, *f.* jakost, jačina, jakota; (ein. Mauer), debljina; (ein. Armee), množina; (des Geiſtes), snaga; (des Weines), žestina; (d. Eſſigs), ljutina; (d. Leibes), krupnoća; (in einer Kunſt), věština; das iſt nicht meine —, tomu nisam věšt; (—mehl), škrob, skrob, korivo, inkaša*, nišeste, štirka.
Stärkegummi, *f.* škrobna teklina (guma).
Stärkefleiſter, *m.* skrob.
Stärkemehl, *n.* škrob, korivo.
Starken, *v. n.* jačati.
Stärken, *v. a.* (kräftigen), jačiti, ojačiti; snažiti, osnažiti; krěpiti, ukrěpiti, podkrěpiti; Einen im Glauben —, ukrěpiti, utvrditi koga u věri; (ſchlichten), den Aufzug —, skrobiti predju; die Wäſche —, škrobiti, zaškrobiti, skoriti, skarati, inkašati, štirkati rublje.
Stärkend, *adj.* okrepljiv, podkrepljiv.
Stärkenkalb, *n.* prvo tele.
Stärkere, *m.* das Recht des —n, pravo pretežnosti; (ſpr.) es iſt keiner ſo ſtark er findet einen —n, svaka ptica ima (nad sobom) kobca.
Stärkfabrik, *f.* škrobara.
Starkgeiſt, *m.* snažan duh; veleum.
Starkgeiſtig, *adj.* snažna duha; veleuman.
Starkglänzend, *adj.* sjajan.
Starkgläubig, *adj.* tvrde věre.
Starkgliederig, *adj.* koštunjav, okošt; eine —e Perſon, člankoša.
Stärkhändler, *m.* škrobar.
Stärkfleiſter, *m.* skrob.
Starkknochig, *adj.* okošt, koštunjav, okoštarljav.
Stärkkraut, *n.* (*Antirrhinum Orontium*), prosta zěvalica; ſ. Herenkraut.
Starkleibig, *adj.* krupan, gojan.
Stärkmacher, *m.* škrobar, inkašar, štirkar; —in, *f.* škrobarica, štirkarica.
Stärkmehl, *n.* škrob.
Stärkmittel, *n.* krěpilo.
Starkmuskelig, *adj.* čio.
Starkmuth, *m.* snažna, krepka duša.
Starkmüthig, *adj.* snažnodušan, krepke duše.
Stärkpulver, *n.* krěpeći prah.
Starkräderig, *adj.* jakih kolesah.
Stärktrank, *m.* okrepa; umornica.
Stärkung, *f.* jačenje; krěpljenje; pokrepa.
Stärkungsmittel, Stärkungstrank, ſ. Stärkmittel uſw.
Stärkwäſche, *f.* zaškrobljeno rublje.
Stärkwaſſer, *n.* škrobnica.
Stärkzucker, *m.* škrobni slador.
Starr, *adj.* ukočen, okoreo; vor Kälte

— ſein, okoramiti se; okrepeniti se; vor Schrecken — werden, zapanjiti se, skočanjiti se, sko(l)cati se, ukolčiti se, uprostiti se, ukipiti se; — und ſteif da ſtehen, kamenom se kameniti; zapanjiti se; die Hände wurden mir vor Kälte —, ruke su mi odrvenile i. okrepenile od zime; die Hände ſind mir vor Kälte —, ruke su mi drvene od zime; Einen — anſehen, piljiti, pižđriti u koga; bečiti se, dreciti i. bečiti oči na koga; ein —er Blick, piljenje; ein —er Sinn, tvrdoglavost.

Starräugen, *v. n.* piljiti, buljiti, pižđriti; dreciti oči.

Starräugig, *adj.* buljiok, pižđrav.

Starrblind, *adj.* posve slèp.

Starrblindheit, *f.* podpuna slèpoća.

Starre, *f.* ukočenost; ſ. Starrheit.

Starren, *v. n.* (ſtarr werden), kočiti se, korèpiti se; okorepiti se, krepeniti se; vor Kälte —, koramiti se, okoramiti se, drveniti se, odrveniti; das Haar ſtarrt ihm, kosa mu se ježi, kostreši; kosa mu strši; das Kleid ſtarrt von Golde, rek bi da je sva haljina od zlata; das Buch ſtarrt von Fehlern, pogreške vrve u knjizi; (ſtarr anſehen), ſ. Starraugen; er ſtarrt mir mit weit offenen Augen ins Geſicht, razrogačio, izdrečio je oči na me; —, *v. a.* ukočiti, okorèpiti.

Starrfroſt, *m.* mraz.

Starrhals, ſ. Starrkopf.

Starrheit, *f.* ukočenost, okorelost.

Starrig, *adj.* tvrd, uporan; —er Sinn, ſ. Starrſinn.

Starrknochen, *m.* trtica.

Starrkopf, *m.* tvrdoglavac, tvrdoglavica, tvrdokornjak, upornjak, jogunica*; er iſt ein —, tvrdoglav je, tvrde je glave.

Starrköpfig, *adj.* tvrdoglav, tvrdokoran, uporan, jogunast.

Starrkrampf, *m.* utrnulost; er hat den —, utrnuo je.

Starrleinwand, ſ. Steifleinwand.

Starrſinn, *m.* tvrdoglavost, tvrdokornost, upornost, jogunluk.

Starrſinnig, *adj.* tvrdoglav; ſ. Starrköpfig; — werden, otvrdoglaviti.

Starrſucht, *f.* uhvat, mrtvilo.

Starrtodt, *adj.* mrtav kao kamen.

Starrvoll, *adj.* dubkom napunjen; puno

Startine, *f.* štrtin, štrtinjak.

Starzen, *v. a.* (ein Pferd —), kusiti.

Stät, *adj.* stalan, postojan; (unbeweglich), nepomičan; die Augen — auf etwas richten, uprèti, upirati oči u što; piljiti, gviriti u što.

Stätariſch, *adj.* razlažuć.

Stäte, ſ. Standhaftigkeit; Stätte.

Stätig, *adj.* postajkujući; (v. Pferden), ćudljiv; ein —es Pferd, konj-postajač; (anhaltend), neprestani, neprekinut; —, *adv.* neprestance.

Stätigen, *v. a.* ustanoviti.

Stätigkeit, *f.* postajkivanje; ćudljivost; (Beſtändigkeit), neprestanost, nepre-

Statik, *f.* miroslovje, statika.

Station, *f.* (Poſt—), postaja, pošta, stacija; (Anſtellung), město, služba; (am Kreuzwege), postojalište.

Stationär, *adj.* stalan, stavan.

Stationiren, *v. a.* naměstiti.

Stationsort, *m.* stajalište, stanište, postaja.

Stationsplatz, *m.* stanovište.

Stationspunkt, ſ. Stationsort.

Stationswagen, *m.* postajna kola.

Statiſch, *adj.* statičan, statički, miroslo-

Statiſt, *m.* stojak, stojša, stojalo.

Statiſtik, *f.* državoslovje, državopis, statistika; — der katholiſchen Kirche, stavopis i. statistika katoličke crkve.

Statiſtiker, *m.* državoslovac, statistik.

Statiſtiſch, *adj.* državoslovan, statistički, statističan.

Stativ, *n.* stalak, stativa.

Statt, (Stätte), *f.* er hat nirgends eine bleibende —, nigdè mu neima stanka i. postojbine; nigdè netemelji; von —en gehen, od ruke ići, napredovati; zu —en kommen, u prilog biti; pomoći; das kommt mir gut zu —en, to mi je za uhar; to mi je dobro došlo; das Pfandrecht, das mir zu —en kommt, založno pravo, što me ide; — finden, bivati; der Recurs findet —, može(š) se utèći; das kann nicht — finden o. haben, to nemože biti; to se nemože dopustiti; to je neuputno; — finden laſſen, dopustiti što; der Recurs findet nicht —, utoku neima města; den Bitten — geben, uslišati molbu; (ſpr.) ein gutes Wort findet eine gute —, tko moli, umoli; eines Andern — vertreten, zaměniti, zastupati koga; an meiner —, na mom městu; ſetze dich an meiner —, pomisli, da si na mome městu; zaměni me u duhu.

Statt, *prp.* město, měste, na město; er ging — meiner, išao je za me.

Stätte, *f.* město, ſ. Statt.

Stättegeld, ſ. Standgeld.

Stättelos, *adj.* bez kuće i kućišta.

Statthaft, *adj.* uměstan, putan; das iſt nicht —, to neide; to nevalja.

Statthaftigkeit, *f.* putnost, uměstnost.

Statthalten, *n.* naměstničenje.

Statthalter, *m.* naměstnik.

Statthalterei, *f.* naměstništvo.

Statthalterei-Concipiſt, *m.* perovodja naměstništva.

Statthaltereigebäude, *n.* kuća naměstništva.

Statthaltereirath, *m.* savětnik naměstništva.

Statthalterſchaft, *f.* naměstništvo.

Statthalterwürde, *f.* čast, dostojanstvo naměstnika.

Stattlich, *adj.* —e Kleider, gizdava oděća; — bewirthen, gospodski počastiti; ein —es Amt, odlična, znatna služba; ein —er Mann, vidjen, gledan, ugledan, pristao čověk; krasan čověk; eine —e Rede, vrstna besěda.

Stattlichkeit, *f.* gizdavost; gospodstvo; odličnost, važnost; uglednost; vrsnoća.

Statue, Statüe, *f.* kip.

Statuengruppe, *f.* sukiplje.

Statuiren, *v. a.* ustanoviti; ein Exempel —, kazniti koga drugim za strah.

Statur, *f.* struk, stas, podstav *f.*; von kleiner —, nizka stasa; malen.

Status, *m.* osoblje; stanje; pregled.

Statusquo, *m.* sadašnje stanje; etwas im — belaſſen, ostaviti što, kako je sada.

Statut, *n.* (Satzung), ustanova; —en, pravila.

Statutariſch, Statutenmäßig, *adv.* po pravilih.

Stau(e), *f.* tišina; (das Stauen), uzpor.

Staub, *m.* prah; — machen, prašiti; voller — ſein, zaprašen biti; d. Tiſch iſt von — bedeckt, prah je pao po stolu; den — von etwas abblaſen, opahati što; den — abkehren, oprašiti što; zu — machen, satrti (što) u mlivo; man kann vor — kaum ſehen, jedva čověk vidi od praha; wenn ich einſt — bin, kad budem crna zemlja; (spr.) ſich aus dem —e machen, oprašiti, odpiriti, odhladiti, odčistiti, odstrugati; Einem — in die Augen ſtreuen, zavarati komu oči; metnuti komu perdu na oči; obmanuti koga; — vom —e geboren, zemlja po zemlji hodi; im —e liegen (v. Demuth), klanjati se do crne zemlje; ſich im —e krümmen, u kalu i prahu ležati; Einen in den — treten, vrsljati, gaziti, površiti koga; Einen aus dem —e erheben, izvesti koga iz kala.

Staubartig, *adj.* prašast.

Staubbad, *n.* slap.

Staubbalg, *m.* mahovica.

Staubbedeckt, *adj.* zaprašen; prahom po-

Staubbeſen, *m.* metlica, ometač.

Staubbeutel, *m.* (*anthera*), prašnica.

Staubbeutelfach, *n.* pregradak prašnice.

Staubbeuteltragend, *adj.* prašničav.

Staubblüte, *f.* prašničav cvět.

Staubboden, *m.* prašnica.

Staubboviſt, *n.* ſ. Stauber.

Staubbrand, *m.* (*Uredo*), snět.

Staubbürſte, *f.* četka (kesa) za prah.

Stäubchen, *n.* praška.

Staubdeckel, *m.* poklopac.

Stauben, *v. n.* prašiti; prašiti se; (v. d. See), prašiti se, dimiti se.

Stäuben, *v. a.* (be—), prašiti, zaprašiti; Zucker auf die Speiſe —, sladorom (cukrom, šećerom) jelo posipati; (ab—), opahati, oprašiti; die Hühner —, tetrebi se lepršaju; Getreide —, opahati žito.

Stauber, *m.* (*Bovista*), prhavac, puhara.

Stäuber, *m.* omelo, pomelo; (v. Hund.)

Stauberde, *f.* sipka zemlja.

Stäubern, *v. a.* (abſtäuben), oprašiti; (v. Regen), sipiti; ſ. Stöbern.

Staubfaden, *m.* (*filamentum*), nit, končić.

Staubfadenförmig, *adj.* nitast.

Staubfeder, ſ. Flaumfeder.

Staubfege, *f.* sito.

Staubfetzen, *m.* oprašnik.

Staubflechte, *f.* (*Lichen pulverulentus*), prhav lišaj.

Staubflügler, *pl.* (*Lepidoptera*), leptirnjaci.

Staubförmig, *adj.* prašast.

Staubgebilde, *n.* (*fig.*) prah.

Staubgeboren, *adj.* u prahu rodjen.

Staubgefäß, *n.* prašnik.

Staubgeld, *n.* zaprašnina.

Staubgeſchlecht, *n.* (*fig.*) crna zemlja.

Staubgewächs, ſ. Haarmoos.

Staubgewölk, *n.* prašina.

Staubgewühl, *n.* vrva od praha.

Staubgleich, *adj.* prah i pepeo; od praha.

Staubhaar, *n.* mah, malje.

Staubhanf, *m.* bělica, cvětica, prvojka, bělojka.

Staubhaut, *f.* (*bot.*) prěvěs.

Staubhügel, *m.* hrpa praha.

Staubig, *adj.* prašan, prahovit; ein —er Hut, zaprašen klobuk; ſich — machen, zaprašiti se, poprašiti se; es iſt —, praši se.

Staubkalk, *m.* raztrošeno vapno.

Staubkamm, *m.* gust češalj.

Staubkammer, *f.* prašnica.

Staubkloß, *m.* (*fig.*) gruda zemlje.

Staubkölbchen, *n.* (*anthera*), prašnica.

Staubkorn, *n.* praška.

Staubkriechen, Staubleckerei, ſ. Kriecherei.

Staubkriecher, Staublecker, ſ. Kriecher.

Staublaus, ſ. Papierlaus.

Stäubling, *m.* (*Lycoperdon*), prhavac.

Staubmantel, *m.* platnenjača; (ſcherz.) vuckiša, plašivrana.

Staubmehl, *n.* paspalj.

Staubmenſch, *m.* *fig.*) crna zemlja.

Staubmoos, ſ. Haarmoos.

Staubperle, *f.* sićušan biser.

Staubpilze, *pl.* (*Coniomycetes*), snětine.

Staubpinſel, *m.* kvasilica(-četka).

Staubpulver, *n.* tučenik.

Staubregen, *m.* (dažd-)sipac, kiša-pršavica.

Staubregnen, *v. i.* es ſtaubregnet, sipi kiša.

Staubroth, *n.* Staubröthe, *f.* broćno mlivo.

Staubſame, *m.* prašno sěme.

Staubſand, *m.* pěsak kao prah.

Staubſchnee, *m.* (sněg-)sipac.

Staubſchwamm, *m.* (*Lycoperdon*), prhavac, puhara.
Staubſieb, *n.* sito.
Staubſpinne, ſ. Hausſpinne.
Staubtabak, *m.* prašni duhan.
Staubträger, *m.* nit, končić.
Staubweg, *m.* (*pistillum*), pestić.
Staubwirbel, *m.* vijavica od praha.
Staubwolke, *f.* prašina.
Stauch, *m.* ſ. Muff; (b. Müll.) d. Rad geht im —, es geht —, postupila je vodenica; udario je postup; postup je.
Stauche, *f.* močionica.
Stauchen, *v. a.* tuknuti, trusnuti, tresnuti; ſich die Hand —, sklecnuti si ruku; Waaren in ein Faß —, trpati, slagati robu u sud i. bačvu; Eiſen —, zavratiti, zamlatiti, zalupiti željezo; das Waſſer —, uzprěti, zagušiti vodu; den Mühlbach —, ustaviti jažu; mléti na ustavu; den Flachs —, stavičati lan; (in Küchen), podušiti; der Wagen ſtaucht, truckaju kola.
Stauder, ſ. Muff.
Stauchzange, *f.* kléšćine.
Stäudchen, *n.* bokorić; (Strauch), grmak, čbunić, grmić.
Staude, *f.* (*suffrutex*), bokor; šibljak; (Strauch), grm, čbun.
Staudelbeere, ſ. Heidelbeere.
Stauden, *v. n.* (v. Gráſ.) bùsati se; (v. Kráut.) bokoriti se, razbokoriti se.
Staudenapfel, ſ. Zwergapfel.
Staudenartig, *adj.* busast, bokorast.
Staudenbeere, ſ. Heidelbeere.
Staudendotter, *m.* (*Myagrum perenne*), lanak, žumanac.
Staudenförmig, *adj.* stablast.
Staudengerſte, *f.* (*Hordeum frutescens*), busasti ječam.
Staudengewächs, *n.* bokornjača.
Staudenhederich, ſ. Staudendotter.
Staudenhopfen, *m.* divlji hmelj.
Staudenklee, *m.* (*Ptelea trifoliata*), troliſti hmeljevac.
Staudenkoralle, *f.* (*Isis*), plemeniti koralj.
Staudenkorn, *n.* busasta raž.
Staudenmelde, *f.* (*Atriplex halimus*), primorska loboda.
Staudenreich, *adj.* grmit, bokorit, grmovit.
Staudenrocken, Staudenroggen, ſ. Staudenkorn. [glavatica.
Staudenſalat, *m.* glavata ločika, salata;
Staudenvogerl, *n.* (*Ardea minuta*), čapStauderich, *m.* ſ. Strauchmelde. [ljica.
Staudicht, *adj.* busast, bokorast.
Staudig, *adj.* busat, bokorit; — wachſen, busati se, bokoriti se.
Staue, ſ. Stau.
Stauen, *v. a.* Waaren —, slagati robu; Waſſer —, uzprěti, uzpirati, zagušiti, zagatiti, zatvoriti vodu.
Stauer, *m.* slagač.
Stauerlohn, *m.* slagačina.
Stauhöhe, *f.* visina uzpora.
Staunen, *v. n.* über etwas —, čuditi se čemu; diviti se čemu; Alles ſtaunte, sve se začudi i. čudom čudi; vor —der Bewegung konnte er kaum reden, snebivaše se od čuda.
Staunen, *n.* čudo; snebivanje; wie groß war mein —, als . . ., ala sam se začudio, kad . . .
Staunenswürdig, *adj.* udivljenja dostojan; es iſt —, mora čověk da se (za)čudi.
Staunenvoll, *adj.* čudom začudjen.
Staupbeſen, *m.* šibje, šibe; den — bekommen, dobiti šibe; er bekam den —, bio je šiban; ſ. Staupe.
Staupe, *f.* šikavica, žvig, šiba; (Staupenſchlag), šibe; zur — verurtheilen, osuditi na šibu; Einen zur — ſchlagen, šibati koga; (*med.*) zaraza; kuga; prilépčiva bolest.
Stäupen, *v. a.* šibati, prošibati.
Staupenſchlag, *m.* šibanje; šibe.
Stäuper, *m.* šibač.
Stäupern, ſ. Stäubern.
Staurolith, *m.* kosnjak.
Stauwaſſer, *n.* uzpor, voda uzaprla.
Stauung, *f.* uzpor.
Stauweite, *f.* daljina uzpora.
Stauwerk, *n.* ustava.
Stealith, ſ. Speckſtein.
Stearin, *n.* lojevina, stearin. [rinka.
Stearinkerze, *f.* stearinova svěća, stea-
Stearinſäure, *f.* lojena, stearinova kiselina. [stearinani.
Stearinſauer, *adj.* —ſaure Salze, lojani,
Stearophanſäure, *f.* stearofanska kiselina.
Stearopten, *n.* stearopten.
Steatite, *pl.* mastnici.
Steatom, *n.* ſ. Speckgeſchwulſt.
Stechaberle, *f.* ogrozd.
Stechapfel, *m.* (*Datura Stramonium*), smrdac, tatula. [Nachtſchatten.
Stechapfelkraut, *n.* nat od smrdca; ſ.
Stechbahn, *f.* badalo; ſ. Turnierplatz.
Stechbart, *m.* keser.
Stechbaum, ſ. Stechpalme.
Stechbeutel, *m.* ſ. Stecheiſen.
Stechbolzen, *m.* šiljast svornjak.
Stechborſte, *f.* bodeća čekinja.
Stechbüttel, ſ. Stichling.
Stechdegen, *m.* bodaš.
Stechdorn, *m.* (*Rhamnus Paliurus*), drača.
Stecheiche, ſ. Stechpalme.
Stecheiſen, *n.* (*mont.*) boda; (Stechbeutel), široko dlěto; (b. Holzſchneid.) rtač.
Stechen, *v. n.* bosti, bocati; pěhnuti, pěhati; die Sonne ſticht, sunce peče, žari, prigréva; es ſticht mir, bode, kolje, žiga me (n. p. u prsiju); es ſticht mir in der Seite, protiskuje me, protisnulo me je, provrelo me je,

stežu me probadi; das sticht ihm in die Augen, za time mu se oči otimlju; oči mu se u to zadèše; in die See —, otisnuti se, otisnuti brod, zavesti se na more; —, *v. a.* bosti; er hat ihn (einmal) gestochen, ubo ga je; sich an etwas —, nabosti se na što; Einen mitten ins Herz —, prekositi komu srce; Einem den Dolch ins Herz —, udariti komu stagan u srce; Einen todt —, zaklati koga; (v. Fliegen), pecnuti, pecati; (v. Bienen), žacnuti, žacati; ubosti; (v. Schlangen), ujesti, sèknuti; ujedati; der Hafer sticht ihn, salo ga peče; d. Hafer sticht d. Pferd, ječam trči; Sylben —, s. Sylbe; ein Petschaft —, pečat urezati; einen Namen in Stein —, urezati, usèći, udèljati ime u kamen; s. Graviren; ein Schwein —, klati, zaklati (krme); nach dem Ringe —, trčati halku; Einen aus dem Sattel —, s. Sattel; (*fig.*) krenuti koga iz milosti, onemiliti koga; eine Karte (im Spiele) —, tući, pretući, ubiti; mit Jemand —, kockati se, žderebati se s kim; Wein aus dem Fasse —, vaditi, izvaditi vino iz bačve; den Staar —, s. Staar; (wdm.) zapeti.

Stechen, *n.* bodnja; klanje; (Schmerz), bodež; — in der Seite, s. Seitenstechen; das — nach einem Ringe, trčanje halke.

Stechend, *adj.* bodljiv, oštar, bodežljiv; ein —er Schmerz, bodež, žiga; —, *adv.* bodimice.

Stecher, *m.* bodač; (d. Spiel), halkar; (Werkz.) šiljak; (Schneller), odponac, obaraća; s. Graveur.

Stecherling, s. Stichling.

Stecherlohn, *m.* vajarina.

Stechfliege, *f.* (*Stomoxys calcitrans*), muha-pecalica.

Stechfisch, s. Stachelfloſſer.

Stechgabel, *f.* ostve, roglje.

Stechgeld, s. Stecherlohn.

Stechginster, *m.* (*Ulex*), gladiš. [kolj.

Stechhammel, *m.* škopac za posèk i. za-

Stechhandel, s. Tauſchhandel.

Stechhaufen, *m.* stoka-klanica.

Stechheber, *m.* teglica, nategača (uprava).

Stechhülſe, s. Stechpalme.

Stechkamm, *m.* probadač.

Stechkiſſen, *n.* jastučak.

Stechklee, *m.* (*Medicago falcata*), čudnovata dunjica.

Stechkorn, s. Mariendiſtel. [Stechkorn.

Stechkraut, *n.* (*Onopordon*), čkalj; s.

Stechlanze, *f.* koplje.

Stechlaub, *n.*; **Stechling**, *m.*; **Stechlohn**, s. Stechpalme; Stichling; Stecherlohn.

Stechmücke, *f.* (*Culex pipiens*), bodeći komarac.

Stechnelke, *f.* (*Agrostemma coronarium*), pitomi kukolj.

Stechnuß, s. Stachelnuß.

Stechpalme, *f.* (*Ilex Aquifolium*), česmina.

Stechpfrieme, *f.* (*Genista tinctoria*), žutilovka; s. Pfriemenkraut.

Stechpflanze, *f.* bodljača, bodljiva bilina.

Stechplatz, *m.* badalo.

Stechring, *m.* halka.

Stechrocke, *f.* (*Raja Pastinaca*), žutica, žutuga, slinavac.

Stechrübe, s. Steckrübe.

Stechſalat, *m.* podkresna salata.

Stechſchaf, *n.* ovca za zakolj.

Stechſchwanz, s. Stachelſchwein.

Stechſchwein, *n.* krme za posèk; zimina; [posèk.

Stechſpiel, *n.* trčanje halke.

Stechſtachel, *m.* žaoka, žalac.

Stechſtahl, *m.* rtača.

Stechvieh, *n.* stoka-klanica; marha (marva) za zakolj i. posèk.

Stechweide, *f.* (*Salix pentandra*), prašljika.

Stechweite, *f.* dohvat mača.

Stechwerk, *n.* badala; usèčnina.

Stechwinde, *f.* (*Smilax*), tetivika; s. [Stechpalme.

Stechwort, *n.* bodljiva rèč.

Stechwurzel, *f.* (*Eryngium camp.*) kotrljan.

Stechzeug, *n.* halkarska sprava.

Steckamboß, *m.* rogač.

Steckapfel, *m.* djulabija.

Steckärmel, *m.* rukavac.

Steckbirn, *f.* svilenka.

Steckbrief, *m.* potèrnica, tèralica, (pisana) potèra.

Steckbrieflich, *adv.* tèralicom; Einen — verfolgen, poslati za kim potèrnicu i. tèralicu.

Steckelkiel, *m.* cèv od zalistka.

Stecken, *v. n.* der Nagel steckt in der Wand, klinac (čavao, ekser) stoji, viri, je u stèni (duvaru); die Nadel steckt im Kleide, igla je zabodena u haljinu; der Braten steckt am Spieße, pečenje je (nataknuto i. nabodeno) na ražnju; die Kugel steckt tief im Fleiſche, zrno se je udèlo duboko u meso; zrno je duboko u mesu; im Schlamme —, uglibiti se; — bleiben, zapeti, zapinjati; zadèsti se (za...); im Kothe — bleiben, zaglibiti se, zapasti, ogreznuti u blato; zavaliti se u blato; der Wagen blieb im Koth —, kola su zapala; die Ruthe steckt hinter d. Spiegel, šiba je zataknuta za zrcalo i. ogledalo; er steckt immer zu Hauſe, uvèk visi doma, uvèk sèdi kod kuće; er steckt immer hinter dem Ofen, uvèk čami u zapečku; zwiſchen Thür und Angel —, biti u procèpu i. u škripcu; medju vatrom i vodom biti; in einer Rede — bleiben, zakrknuti i. zapeti u besèdi; er bleibt bei jedem Worte —, za svakom rèčju zakrknjiva i.

zapinje; im Halſe — bleiben, prisěsti, prisědati, zasěsti, zasědati; es ſteckt ihm ein Knochen im Halſe, kost mu je stala u grlu; die Sache iſt ins Stecken gerathen, stvar je negdě zapela; da ſteckt es eben, baš tu zapinje; to je ona teta, koja smeta; das Waſſer ſteckt ſich, udario je uzpor; in Noth —, u nevolji biti; in Schulden —, zadužen biti; bis über die Ohren in Schulden —, dužan biti i kosom na glavi; er ſteckt im Gefängniß, zatvoren je; u tamnici čami; tamnuje; ich weiß nicht was ihm im Kopfe — mag, neznam šta ga je snašlo; es ſteckt mir in allen Gliedern, ološao sam; sve me boli; im Winkel —, u kutu čučati; zabosti nos u budžak, kut; wo er nur — mag? gdě li je zaveznuo, pak ma gdě bio! šta ga tako za dugo neima! wo ſteckt das Buch? kud se děde knjiga? ſie — den ganzen Tag beiſammen, čitav dan su zajedno; ſie — beſtändig beiſammen, nikad se nerazdvajaju; (spr.) oni su kao božić i badnji dan; unter einer Decke mit Jemand —, šurovati s kim; puhati s kim u jedan rog, u jednu tikvu; da ſteckt was dahinter, to nije čist posao, to nije čista rabota; den Schlüſſel — laſſen, ostaviti ključ u vratih; Einen — laſſen, ostaviti koga na cědilu; —, v. a. eine Nadel in das Hemd —, zabosti, zaděsti iglu u košulju; etwas mit einer Nadel feſt —, pribosti, priděsti što iglom; einen Nagel in die Wand —, zabiti klinac (čavao, ekser) u zid; darunter —, podtaknuti (pod . . .); hinter etwas —, zataknuti (za . . .); den Braten an den Spieß —, nataknuti i. nabosti pečenje na ražanj; den Zapfen in das Loch —, zabiti čep u rupu; začepiti rupu; das Schwert in die Scheide —, metnuti, zaděnuti, turiti, šiknuti mač u korice; den Biſſen in den Mund —, metnuti zalogaj u usta; založiti; den Finger in den Mund —, zabagljati prst u usta; in den Buſen —, zataknuti za nědra; die Hand in die Taſche —, zaděsti, metnuti ruke u džep; mašiti se rukom u džep; Einem etwas in die Hand —, tutnuti, tušnuti komu što u ruku; etwas in die Taſche —, turiti što u džep; (hinein—), uděsti, utaknuti; Geld in ein Geſchäft —, uložiti novce u kakav posao; etwas zu ſich —, metnuti što u džep; einen Ring an den Finger —, nataknuti i. udariti prsten na prst; die Feder hinter das Ohr —, zaděsti i. zataknuti pero za uho; (spr.) Einen in den Sack o. unter die Bank —, zaděsti koga za pojas; Bohnen —, saditi grah (pasulj); eine Lanze in die Erde —, pobiti koplje; ſich in Schulden —, zadužiti se, uvaliti se u dugove; Einem etwas —, doušati komu što; ſich —, utajati se; ins Kloſter —, zatvoriti (koga) u samostan (manastir); ins Gefängniß —, zatvoriti (koga); in Brand —, zapaliti, požeći; (einen Wald), zapožariti, požariti; den Kopf durch etwas —, promoliti glavu kroza što; Einem ein Ziel —, naznačiti komu svrhu, cilj; dem muß man ein Ziel —, to valja zavarčiti, tomu treba doskočiti; die Naſe in die Bücher —, gviriti u knjige; kapati nad knjigom; ſeine Naſe überall hinein —, uvlačiti nos u svašto; zabadati nosom u svašto; měšati se u svašto; svakom loncu biti zaklopac.

Stecken, *m.* palica, batina, štap; an einem — gehen, poštapati se; (ein langer —), rozga.

Steckenbein, *n.* štrkljasta noga; (*fig.*) [štrk.

Steckenbohne, *f.* grah-tačkaš i. pritčanik.

Steckenbündel, *n.* pruće.

Steckendegen, ſ. Stockdegen.

Steckendiener, ſ. Steckenknecht.

Steckenerbſe, *f.* grašak-tačkaš.

Steckengebund, ſ. Steckenbündel.

Steckenholz, *n.* roždje.

Steckenknecht, *m.* pandur.

Steckenkraut, *n.* (*Ferula communis*), de- [vesilj.

Steckenpferd, *n.* drven konj; konj od palice; (*fig.*) omilje; (spr.) Jeder hat ſein —, svak svoju ima; das iſt ſein —, to mu je zanat; to mu je zabava; to rado čini; auf ſeinem — ſitzen, zanatiti.

Steckenreiter, *m.* prutojaša.

Steckenroß, ſ. Steckenpferd.

Steckenſtreich, *m.* udar palicom, batinom.

Steckenzaun, *m.* tačke.

Steckerbſe, *f.* grašak-sadjenik.

Steckfluß, ſ. Stickfluß.

Steckhaube, *f.* naglavka.

Steckhuſten, ſ. Keichhuſten.

Steckkorn, *n.* sěme za sadjenje; ſ. Stau- [benkorn.

Steckkraut, *n.* (*Antirrhinum Orontium*), obična zěvalica.

Steckling, *m.* ſ. Steckreis.

Steckmuſchel, *f.* (*Pinna*), peristka.

Steckmuſchelſcheide, *f.* morska svila.

Steckmuſchelwächter, *m.* (*Pinotheres*), ljuštarâk.

Stecknadel, *f.* pribadača, bočka, medenka, bumbar, bumbara, gumbašnica; ſ. Spännadel.

Stecknadelbüchſe, ſ. Spännadelbüchſe.

Stecknadelkopf, *m.* glava od pribadače itd.

Stecknagel, *m.* svornjak.

Stecknetz, *n.* ptičarska mreža.

Steckreis, *n.* sadjenica, ključica.

Steckrieke, *f.* (*Ulmus campestris*), brěst,

Steckrübe, *f.* kranjska repa.
Steckrübenkohl, *m.* (*Brassica gongyloides*), koraba.
Steckzirkel, *m.* nasadno šestilo.
Steckzwiebel, *f.* lučica.
Steg, *m.* über einen Graben), brv, brvina; moštanica; (in Mühl.) prěčka; (b. Tischl. u. Buchb.) obložak; okvir; (auf d. Violine), konjic, kobilica; (an d. Säge), slěme; (Fuß—), staza.
Stegel, *m.* nogostup.
Stegereif, *m.* (Steigbügel), stremen, uzendžija; (*fig.*) s města; eine Rede aus dem —, (Standrede), besěda s města; er hielt eine Rede aus dem —e, besědio je s města; besědio je kao s konja.
Stegereifdichter, *m.* pěsnik s města.
Stegereifgedicht, *n.* pěsma s města.
Stegering, *m.* kolut na sedlu.
Stegern, *v. n.* pentrati se.
Stegeschaufler, *m.* kidač (sněga).
Steglehne, *f.* pridržaljka.
Stehauf, *m.* stojko.
Stehekraut, *n.* (*Orchis*), kačun, kačunak.
Stehen, *v. n.* stojati, stajati; er kann auf seinen Füßen nicht —, nemože stajati; nedrže ga noge; Einem im Lichte —, zaslonjati komu; Einem im Wege —, biti, stajati komu na putu; smetati komu; das Korn steht vortrefflich, raži dobro kažu; (spr.) das Messer steht ihm an der Kehle, dogorio mu je luč do nokatah; still —, stajati; (— bleiben), stati; stanuti, ustaviti se, zaustaviti se, staniti se; (oft — bleiben), postajkivati; ein wenig — bleiben, priustaviti se; bei etwas — bleiben, ostati, postajati, zastajati se; in einer Rede — bleiben, zapeti, zakrknuti u besědi; Einem —, opréti se, izprěčiti se; den ganzen Tag —, vas dan prestojati; das Blut steht, krv se je stinula; das Herz steht, srce je stalo; srce nekuca; die Uhr steht, dobnjak (ura, sat) stoji; wie ich gehe und stehe, kao što sam ovdě; der Verstand steht mir still, pamet mi se je uhvatila; die Truppen — im Lager, vojska je u okolu, taboru; die Türken — an der Save, Turci su kod Save; Thränen — in seinem Auge, oko mu je zasuzilo; die Pferde — im Stalle, konji su u staji, konjušnici; er hat eine Menge Schweine auf der Mast —, ima sila krmadi u žiru; die Thür steht offen, vrata su otvorena; vrata jape; mein Haus steht dir offen, dobro ćeš mi doći; seitdem die Welt steht, od kako je svět postanuo; so steht hier geschrieben, tako je ovdě napisano; es steht geschrieben, pisano je; davon steht nichts im Briefe, toga nema u pismu i. listu; o tom ni spomena u pismu; za to nekaže pismo; in diesem Buche — lehrreiche Sachen, u ovoj knjizi ima poučnih stvarih; die Sterne — am Himmel, zvězde su na nebu; die Waaren — hoch im Preise, roba je vrlo skupa; Geld bei Jemand — haben, imati kod koga novacah na dugu; die Sachen — gut, stvari idu dobro; schreibe mir wie die Sachen —, odpiši mi, što je i kako je; wie steht es zu Hause? kako je kod kuće? wie steht es mit deiner Gesundheit? kako ti služi zdravlje? wie steht es mit deinem Handel? kako trgovina? es steht schlecht mit ihm, zlo je po njega; naopako po njega; u zloj je koži; (in Ansehung d. Gesundheit), zlo mu je; sich gut —, dobro se imati; das Kleid steht gut, haljina dobro, lěpo stoji; der Ring steht ihr gut, prsten joj dolikuje; es steht noch dahin, nezna se još (za stalno); od dvoje se plete; bei Einem hoch am Brette —, biti kod koga u velikoj milosti; auf dem Sprunge —, s. Sprung; auf dem Punkte —, kaniti, hotěti; auf Eines Seite —, s. Seite; auf einem guten Fuße mit Jemand —, paziti se, naviděti se; er steht mit ihm in Handelsverbindungen, patrga, pazari s njim; auf seinen Kopf steht ein Preis, cěna mu je na glavu udarena; das steht bei Ihnen, od Vaše volje stoji; do Vas je; es steht Ihnen frei, prosto Vam je; od volje Vam je; das steht bei Gott, ako Bog da; što Bog da; er steht gut dabei, po njega je dobro; für etwas —, jamčiti, podjamčiti se, ujamčiti se za što; für die Folgen —, odgovarati za što; in Gnaden —, u milosti biti; das steht noch in weitem Felde, to je jošte na dugačku štapu; im Begriff — zu gehen, htěti otići; in Furcht —, bojati se; in Zweifel —, dvoumiti; in gutem Rufe —, imati dobar glas; na dobru glasu biti; in Verbindung —, svezan biti; s. Verbindung; bei Einem in Arbeit —, raditi kod koga; in einem öffentlichen Amte —, imati, obnašati javnu službu; Einem nach dem Leben —, raditi komu o glavi; danach steht mein Sinn, za tim težim; to tražim; unter Jemand —, biti pod kim; podpadati pod koga; unter Eines Herrschaft —, s. Herrschaft; ich stehe Ihnen zu Gebote, na službu sam Vam; es steht Ihnen zu Gebote, samo zapovědajte; was steht Ihnen zu Diensten? šta zapovědate? d. Haare — mir zu Berge, kosa mi se ježi, kosa mi strši; die Haare standen mir zu Berge, kosa mi se nakostrěši i. naježi; es steht zu hoffen, nadati se

je; možemo se nadati; zu — kommen, stajati; das kommt mir theuer zu —, skupo sam to platio; Schildwache —, stražu stražiti i. čuvati; Gevatter —, kumovati; ſich müde —, nastojati se; Einem Rede —, odgovarati komu; ſeinen Mann —, dobar stojati za se; das Haus ſteht unter Waſſer, podtekla je kuća; er ſteht in Gefahr, u opasnosti je; zu Kauf —, prodavati se; biti od prodaje; laß —, ostavi (na miru); d. Feind ſteht vortheilhaft, neprijatelj se je dobro nastanio; der Feind ſteht nicht, neprijatelj jednako odmiče; was ſteht in den Zeitungen? šta ima u novinah? darauf ſteht eine große Strafe, to se oštro kazni; da — die Ochſen am Berge, nezna se kud ni kamo; er ſteht nicht auf der Liſte, njega neima u listini; auf ſeiner Hut —, na oprezu biti; er ſteht im Verdachte, sumlja je na njega.

Stehen, *n.* stojanje, stajanje; stojnica; zum — bringen, zaustaviti.

Stehenbleiben, *n.* stanuće.

Stehend, *adj.* stojeći, stajaći; —en Fußes, iz te stope; —es Holz, čitavo drvo; —es Waſſer, mrtva voda; —er Preis, stalna cěna; eine —e Bühne, stavno kazalište; —er Wind, stavan větar; —es Kapital, nepokretno glavno; —, *adv.* stojke, stojećke, stojčice, stojeć.

Stehер, *m.* stojač, stojan.

Stehewurzel, *f.* ſ. Stehekraut.

Stehkragen, *m.* uzpravan ovratnik.

Stehlen, *v. n.* krasti; ukrasti; — wie ein Rabe, iz očijuh krasti; er ſtiehlt wie ein Rabe, što mu oči vide, ruke mu neostave; ſich reich —, nagrabiti blaga; obogatiti se kradjom; ſich aus dem Hauſe —, ukrasti se iz kuće; ſie hat mir mein Herz geſtohlen, srce mi je zarobila.

Stehlen, *n.* kradnja.

Stehler, *m.* kradac, kradljivac, tat; der Hehler iſt ſo gut als der —, spremo ko i dizalo.

Stehlſucht, *f.* kradljivost.

Stehmännchen, *n.* ſ. Stehauf.

Stehpult, *m.* stalak; stojaći pisaonik.

Steierwagen, *m.* kripica.

Steif, *adj.* krut; —es Leder, krta, okorela, okorna koža; die Wäſche iſt ganz — gefroren, rublje se je skorušilo; ein —er Stengel, osovljena stabaljka; eine —e Hand, klěnita, (od)uzeta ruka; ein —es Pferd, bagljav, bagav konj; die Ohren — halten, nadignuti, načuliti uši, rogušiti se; ein —er Teig, gusto těsto; (im Betragen), ukočen; drven; —es Weſen, ukočenost; — thun, kočiti se; drvečiti se; — gehen, ići kao nakalamljen, ići na čekrk; ići ni po nebu ni po zemlji; — wie ein Stock da ſtehen, kočiti se ko i noga nevarena; stojati kao klada; Einem — in die Augen ſehen, strmo koga gledati; piljiti, gviriti u koga; (feſt), tvrd, postojan; — und feſt auf etwas halten, čvrsto se čega držati; ukopistiti se; —er Sinn, tvrdoglavost; — überſetzen, tvrdo prevesti; — werden, skrutnuti, skoreti se, skočanjiti se; (v. Gliedern), uhvatiti se.

Steifaufrecht, *adj.* ukočen.

Steifbart, *m.* keser; (*fig.*) kesernjak.

Steife, *f.* krutost; (des Leders), okorelost; krtost; (der Glieder), klěnitost; (Lähmung), uzma; einem Hute — geben, ſ. Steifen; (Stärke), škrob, inkaša, štirka; (b. Hutmach.) klija; (b. Zimmerl.) podpor; ſ. Steifheit.

Steifen, *v. a.* skrutiti; (Hüte), klijati; (Wäſche), škrobiti; (ſtützen), poduprěti; ſich auf etwas —, odupirati se; upirati se (na što).

Steifer, *m.* klijač.

Steiffenkraut, *n.* ſ. Kreuzenzian.

Steifhaar, *n.* kostrět.

Steifhaarig, *adj.* kostrešav.

Steifhals, *m.* krtošija.

Steifheit, **Steifigkeit**, *f.* krutost, okornost; (*fig.*) ukočenost.

Steifkopf, **Steifköpfig**, ſ. Starrkopf uſw.

Steifleinwand, *f.* kruto, okorno platno.

Steifling, *m.* ukočenik.

Steifmehl, *n.* škrob, inkaša, štirka.

Steifofen, *m.* klijačnica.

Steifrock, *m.* kruta, okorna suknja.

Steiffſchetter, *m.* ſ. Steifleinwand.

Steiffſchößig, *adj.* zaškrobljenih skutah.

Steiffel, *n.* ſ. Steife.

Steiffinn, **Steiffinnig**, ſ. Starrſinn uſw.

Steifung, *f.* krućenje; (b. Hutm.) klijanje; einem Hute die — geben, naklijati klobuk (šešir).

Steig, *m.* staza, stazica; nogostup.

Steigbar, *adj.* der Berg iſt —, na ovo se drvo može uzaći.

Steigbaum, *m.* postubnjak.

Steigbohne, *f.* grah-, pasulj-pritčanik i. [tačkaš.

Steigbügel, *m.* stremen, strumen; (b. Türk.) uzendžija; (im Ohre), streme-

Steigbügelmacher, *m.* stremenar. [nak.

Steigbügelmuskel, *m.* stremena mišica.

Steigbügelriemen, ſ. Steigriemen.

Steige, *f.* prělaz; nogostup; (Hühner—), kobača, gajba*; eine — Garben, krst, krstinja (snoplja).

Steigeiſen, *n.* ledenjak.

Steigen, *v. n.* (gehen), hoditi; er kann gut —, dobro hodi; (hinauf—), popeti se, penjati se; auf einen Berg —, uzaći, uzlaziti, popeti se na goru; zu Pferde —, uzsěsti, posěsti, uzjahati konja; vom Pferde —, odsěsti,

odjahati konja; sjahati od konja; skinuti se s konja; in einen Graben —, u jarak stupiti; ins Bett —, u postelju leći; über den Zaun —, preko plota prěći, stupiti; vom Berge —, s brda sići; die Lerche steigt, ševa se diže, leti u vis; (spr.) wer hoch steigt, fällt tief, tko visoko leti, nizko pada; d. Wasser steigt, voda raste; d. Quecksilber steigt, živa se diže; die Sonne steigt, sunce skače; d. Sonne ist hoch gestiegen, visoko je oskočilo sunce; d. Nebel steigt, magla se diže; der Preis steigt, cěna skače; der Busen steigt, prsa se nadimlju; das Gold steigt, cěna zlatu skoče; zlato draža; der Preis ist gestiegen, cěna je poskočila, skočila; der Wein steigt zu Kopf, vino ide u glavu; vino ulazi u lice; auf den Thurm —, uzlězti, dići se na toranj; ins Grab —, u grob leći; in den Wagen —, popeti se na kola; das Blut steigt mir in den Kopf, krv mi ide, udara u glavu; d. Blut steigt ihm ins Gesicht, jarom se jari; mit —der Kraft, sve to većom i. rastućom snagom; bei —den Jahren, s vremenom.

Steigen, *n.* uzlaženje; uzlaz; (d. Stimme), dizanje; (Herab—), silaženje; silazak; (des Preises), skakanje (cěne), dražanje.

Steigend, *adj.* rastući.

Steiger, *m.* (*mont.*) nadstojnik.

Steigerad, *n.* uzpinjaći točak, uzpinjač.

Steigerabkloben, *m.* blazinka uzpinjača.

Steigerer, *m.* dražač.

Steigerkauf, *m.* dražba.

Steigern, *v. a.* eine Waare —, podići cěnu na robu; povisiti robi cěnu; Einen —, nadmetati se s kim; den Ton —, podići glas; (*gram.*) stupnjevati.

Steigerohr, *n.* s. Steigröhre.

Steigerung, *f.* (des Preises), povišnja; (des Tones), podizanje; (*gram.*) stupnjevanje; (Ver—), dražba.

Steigerungsgrad, *m.* (*gram.*) stupanj.

Steigig, *adj.* stazni.

Steigkehrer, *m.* stazomet.

Steigkraft, *f.* uzlaznost; uzletnost.

Steigleiter, *f.* lazilo; s. Sturmleiter.

Steigriemen, *m.* stremenka, strumenka.

Steigröhre, *f.* uzlazica.

Steigschaufler, *m.* putomet.

Steigsel, *n.* s. Steige.

Steigsitzer, *m.* prosjak ukraj puta.

Steigung, *f.* uzpon; visina; uzlazak.

Steigzeug, *n.* penjala.

Steil, *adj.* strm, strmenit; vrletan; stranovit; preartan.

Steile, *f.* (eine steile Fläche), strmac, strmenica; (Steilheit), strmen, strmina, prěsrt.

Steilen, *v. a.* ostrmiti; sich —, *v. r.* (v. Pferd) propeti se, propinjati se.

Steilheit, *f.* strmenitost; vrletnost.

Steilhobel, *m.* strmenjak.

Steilkopf, *m.* oholonja.

Steilkopfen, *v. n.* propinjati se, kočiti se.

Steilpfahl, *m.* osovni stup.

Steilrecht, *adj.* strm strmcit.

Steilweg, *m.* strm put, uzbrdica.

Stein, *m.* kamen, kam; es ist aus — gemacht, od kamena je; es besteht aus —, od kamena je, kàmeno je; in — verwandeln, okameniti; zu — werden, okameniti se, skameniti se; hart wie —, tvrd kao kamen; —e, kamenje; die —e auf dem Felde sammeln, kupiti kamenje i. brati škrapu po polju; ein Feld voller —e, škrapljivo polje; škrpelina; ein Haus von —en bauen, graditi kuću od kamena; mit —en werfen, metati se kamena; bacati se kamenom; ein kostbarer, edler —, dragi kamen; (Edel—), dragac, dragulj; — des Anstoßes, kamen smutnje; (Krankheit), kamenac, kamen; den — schneiden, izsěći kamen; (im Obste), pećka, pačica, koštica; der — der Weisen, mudrački kamen; er hat einen — im Busen, tvrda je srca; srce mu je tvrdje od kamena; das möchte einen — erbarmen, iz kamena bi suza udarila; ich habe einen — auf dem Herzen, jad mi je na srcu; da ist mir ein rechter — vom Herzen gefallen, baš mi je odlanulo (srcu); er ließ keinen — auf dem andern, najdo(l)nji je kamen razturio; alle —e aus dem Wege räumen, ukloniti sve zapreke; (Gewicht), dvadeset funtih; (Damen—), šaška; piljak; er hat bei ihm einen — im Brette, u milosti je kod njega.

Stein- (in Zus.) kameni.

Steinacker, *m.* škrpelina, škrapljiva njiva.

Steinackerweide, s. Sandweide.

Steinader, *f.* kamena žica.

Steinadler, *m.* (*Aquila fulva*), moglonik, planinski orao.

Steinahre, *f.* s. Bergahorn.

Steinalaun, *m.* varen kocelj.

Steinalt, *adj.* ostario, starověčan, starovremešan; ein —er Mann, drevni starac, star kao Dobrač.

Steinammerling, *m.* (*Emberiza Cia*), strnadica.

Steinamsel, s. Steindrossel.

Steinapfel, *m.* (*Echinus saxatilis*), kamenit ježinac; (*bot.*) mušmulja.

Steinarbeiter, *m.* kamenar.

Steinarm, *adj.* puki siromak.

Steinart, *f.* vrst kamena.

Steinartig, *adj.* kamenast.

Steinaß, s. Steinmehl.

Steinassel, *f.* (*Oniscus arm.*) oklopna mokrica.

Steinauffe, s. Steineule.

Steinaufſchrift, *f.* napis na kamenu.
Steinauſter, *f.* kamenica; ſ. Lazarusklappe.
Steinbach, *m.* prudovit, kršni potok.
Steinbalbrian, *m.* (*Valeriana saxatilis*), stěnski odolěn.
Steinball, *m.* kameno zrno, tane; zrno od kamena.
Steinband, *n.* opona od ploče.
Steinbank, *f.* kamena klupa; klupa od kamena.
Steinbär, *m.* gorski medvěd.
Steinbarbe, *f.* Steinbarken, *m.* (*Cyprinus Barbus*), mrena.
Steinbau, *m.* gradnja kamenom; kamena gradjevina.
Steinbaum, *m.* (*Prunus Padus*), sremza.
Steinbedeckt, *adj.* kamenom pokriven.
Steinbeere, *f.* die kleine —, (*Rubus saxatilis*), koštenika; (*Vaccinium Vitis idaea*), brusnica; (*Empetrum nigrum*), golubica, pjanica, šiha.
Steinbein, ſ. Schlafbein.
Steinbeißel, *m.* (*Cobitis fossilis*), piškor, čikov, smrkeš.
Steinbeißer, *m.* (*Cobitis Taenia*), legbaba, babica; (*Saxicola Oenanthe*), bělorepka; ſ. Kernbeißer.
Steinberg, *m.* kršna gora, kras.
Steinbeſchreiber, *m.* kamopisar.
Steinbeſchwerde, *f.* kamen, kamenac.
Steinbeſchwerung, *f.* nalog od kamena.
Steinbier, *n.* koritnjak.
Steinbild, *n.* kip od kamena.
Steinbirn, *f.* kamenjača.
Steinblume, *f.* (*Helichrysum aren.*) žuto smilje; ſ. Leberblume.
Steinblock, *m.* kamičina, balvan.
Steinbock, *m.* (*Capra Ibex*), kozorog.
Steinbockhaut, *f.* kozorožina.
Steinbockkreis, *m.* kozorožki krug.
Steinboden, *m.* kršna, škrapljiva zemlja.
Steinbohrer, *m.* kamovrt, bušilo kamena; (*Pholas*), kamotočac; (*Terebella*), svrdlica; ſ. Dattelmuſchel.
Steinbolk, ſ. Schellfiſch.
Steinbrachſen, Steinbraſſen, *m.* (*Boops Salpa*), saopa, sopa.
Steinbrech, *m.* (*Saxifraga*), lomika, kamenika; der gelbe —, (*Chrysosplenium*), žutina; der edle —, ſ. Bruchkraut; Frauenhaar.
Steinbrechartig, *adj.* lomikast; —e Pflanzen, (*Saxifrageae*), lomike.
Steinbrecher, *m.* kameničar, lomničar.
Steinbrombeere, *f.* (*Rubus saxatilis*), koštenika.
Steinbruch, *m.* kamenik, kamenište, lomnica.
Steinbrücke, *f.* kameni most, most od kamena.
Steinbuche, *f.* (*Carpinus Bet.*) grab; (*Fagus suberosa*), plutava bukva.
Steinbüchſe, *f.* kameni zaklopak.
Steinbutte, Steinbütte, *f.* kamenica; (Steinbutt, *Pleuronectes maximus*), iver, rumbac.
Steinbutter, *f.* kameno maslo.
Steinchen, *n.* kamenčić, kamičak, piljak, škulj.
Steindamm, *m.* kameni gat; (Hochweg), sipnik, navezen put.
Steindattel, *f.* (*Pholas*), kamotočac; (*Mytilus lithophagus*), prstak, datula.
Steindeich, *m.* kameni sip.
Steindogge, ſ. Mops.
Steindohle, *f.* (*Corvus Graculus*), planinska sojka.
Steindorant, *m.* (*Antirrhinum saxatile*), stěnska zěvalica.
Steindroſſel, *f.* (*Turdus saxat.*), (drozd-) kameničar.
Steindruck, *m.* tiskanje na kamenu; (Lithographie), kamopis, litografija.
Steindrucker, *m.* tiskar na kamenu; (Lithograph), kamopisar, litograf.
Steindruckerei, *f.* kamopisara, litografija.
Steindruckpreſſe, *f.* kamopisni těsak.
Steindruſe, *f.* kukanac.
Steineiche, *f.* (*Quercus Robur*), hrast.
Steineichen, *adj.* hrastov.
Steineiſen, *n.* ſ. Steinmeißel.
Steineln, *v. i.* es ſteinelt, tuča i. led pada.
Steinen, *adj.* kamen, od kamena.
Steineppich, *m.* (*Bubon*), miričnjak.
Steinerde, *f.* stučen kamen; krasa.
Steinern, *adj.* kamen; ein —es Herz, srce od kamena.
Steineſche, *f.* (*Fraxinus excelsior*), tankoviti jasen.
Steineule, *f.* (*Strix Noctua*), ćuk; (*S. flammea*), buljina.
Steinfalk, *m.* (*Falco Tinnunculus*), postolka.
Steinfall, *m.* (*mont.*) prolom.
Steinfarn, *m.* (*Acrostichum*), prašinac; ſ. Engelſüß.
Steinfeldergras, *n.* (*Stipa pennata*), kovilje.
Steinfink, *m.* (*Coccothraustes vulgaris*), dlaska.
Steinfiſch, ſ. Klippfiſch.
Steinflachs, *m.* kameno vlakno.
Steinflechte, *f.* (*Parmelia*), plitičarka; (*Lecanora*), krastika.
Steinfletſche, *f.* ſ. Fliegenſchnäpper.
Steinforelle, *f.* (*Salmo fario*), bistranka.
Steinform, *f.* kamen kalup.
Steinfremd, *adj.* sasvime tudj.
Steinfreſſer, ſ. Steinbohrer.
Steinfrucht, *f.* (*drupa*), pečkovica.
Steinfruchtartig, *adj.* pečkast.
Steinfrüchtler, *pl.* (*Drupaceae*), pečkovice.
Steinfuchs, *m.* sivoduška; psić.
Steinfuge, *f.* škrapa, škrip.
Steingall, ſ. Steinfalke.
Steingalle, *f.* (am Felde), škrpelina; (b. Pferd.) naboj.
Steingeier, *m.* (*Falco albicilla*), postojna, kostožder.
Steingeiß, ſ. Gemſe.
Steingemenge, *n.* kamenjača.
Steingerölle, *n.* gruh, krš.
Steingeſchütz, *n.* kameni top.

Steingeſchwulſt, *f.* tvrd otok.
Steingewölbe, *n.* kameni svod.
Steinglimmer, *m.* tinja, macino zlato.
Steingras, ſ. Steinfeldergras.
Steingraus, *m.* šibra.
Steingrube, *f.* ſ. Steinbruch.
Steingrün, *n.* zeleni mědovac.
Steingrund, *m.* kameno, kamenito dno.
Steingrundel, ſ. Steinbeißer.
Steingünſel, *m.* (*Senecio saracenicus*), arabski staračac; (*Ajuga pyramid.*) ivica.
Steingut, *n.* kamenjača, kamenina.
Steinguten, *adj.* kamen; ein —er Krug, kamenjak; —es Geſchirr, kameno posudje.
Steingutfabrik, *f.* tvornica kamenjače i. kamenine.
Steinhacke, *f.* pijuk, kljuna, kuka.
Steinhagel, *m.* dažd od kamenja.
Steinhahn, *m.* (*Pipra rupicola*), hridarka.
Steinhammer, *m.* razbijač.
Steinhandel, *m.* trgovina kamenjem, kamenarstvo.
Steinhändler, *m.* trgovac kamenja.
Steinhänfling, ſ. Hänfling.
Steinhart, *adj.* tvrd kao kamen; kamen.
Steinhärte, *f.* kamena tvrdoća.
Steinhaſe, *m.* (zec-)kamenjak.
Steinhaue, ſ. Steinhacke.
Steinhauer, *m.* kljesar; kamenar.
Steinhaufen, *m.* kamenjak, gromača; (*fig.*) podrtine; eine Stadt in einen — verwandeln, uhrvati grad.
Steinhäufung, *f.* nakup od kamenja.
Steinhaus, *n.* kamena kuća, kuća od kamena.
Steinheber, ſ. Nußheber.
Steinheide, *f.* (*Empetrum nigrum*), pjanica, golubica, šiha.
Steinherd, *m.* zidano ognjište.
Steinherz, *n.* srce tvrdje od kamena.
Steinhirſe, *f.* (*Lithospermum officinale*), biserka, divlje proso.
Steinhof, *m.* popločano dvorište.
Steinholder, Steinholunder, *m.* (*Sambucus racemosa*), grozna zova.
Steinholz, *n.* abonos; (*lithoxylon*), okamenjeno drvo.
Steinhonig, *m.* tvrd med.
Steinhorn, ſ. Ammonshorn.
Steinhorſt, *m.* timorina.
Steinhoſe, *f.* (*Cypraea Tigris*), prugava užovka.
Steinhuhn, *n.* (*Perdix saxatilis*), jareb.
Steinhummel, *f.* (*Bombus lapidarius*), bumbar-kamenjak.
Steinhund, *m.* ſ. Sumpfotter.
Steinicht, *adj.* kamenast; eine —e Birn, tvrda kruška; tvrdija.
Steinig, *adj.* (voller Steine), kamenit; (aus Stein), kamen.
Steinigen, *v. a.* kamenovati; kamenom zasuti i. sasuti.
Steiniger, *m.* kamenovalac.
Steinigung, *f.* kamenovanje.
Steininſchrift, *f.* napis na kamenu.
Steinkalk, *m.* vapno (od kamena), kreč.
Steinkamm, *m.* vrlet.
Steinkarauſche, *f.* (*Cyprinus Gobio*), glavač.
Steinkaſten, *m.* Steinkiſte, *f.* škrinja za kamen; kamena škrinja.
Steinkatze, *f.* (*Felis Manul*), manul.
Steinkauz, *m.* ſ. Steineule.
Steinkeil, *m.* kameni klin.
Steinkenner, *m.* rudoznanac.
Steinkenntniß, *f.* rudoznanstvo.
Steinkern, *m.* pećka, pica, paščica, pačica, koštica; (v. Verſtein.) jedro.
Steinkirſche, *f.* (*Prunus fruticosa*), crni trn.
Steinkitt, *m.* kameni lěp, lem.
Steinklatſche, *f.* ſ. Steinſchmätzer.
Steinklee, *m.* (*Melilotus*), ždraljika, kokotac, nokatac; (*Medicago falcata*), srpasta dunjica.
Steinkluft, *f.* razsělina, prosělina; ruga.
Steinkohle, *f.* kameni ugalj; —n, *pl.* kameno ugljevje.
Steinkohlenaſche, *f.* pepeo od kamenog uglja.
Steinkohlenbergwerk, *n.* rude od (kamenog) ugljevja; ugljenik.
Steinkohlenbruch, *m.* vadjenje kamenog ugljevja; ſ. Steinkohlenwerk.
Steinkohlendampf, *m.* para od kamenog ugljevja; ſ. Steinkohlengas.
Steinkohlenformation, *f.* ugljena stvorba.
Steinkohlengas, *n.* ugljeni plin.
Steinkohlengrube, *f.* ugljenik.
Steinkohlenlager, *n.* sloj kamenog ugljevja.
Steinkohlenöl, *n.* kamo-ugljeno ulje.
Steinkohlenſchacht, *m.* okno od kamenog ugljenika.
Steinkohlentheer, *n.* kamo-ugljeni katran.
Steinkohlenwerk, *n.* ugljenik.
Steinkoralle, *f.* kameni koralj.
Steinkoralline, *f.* kamena koraljina.
Steinkörper, *m.* okamina.
Steinkrähe, *f.* (*Corvus Pyrrhocorax*), zlatovranka; ſ. Steindohle.
Steinkrankheit, *f.* ſ. Steinleiden.
Steinkraut, *n.* (*Alyssum*), tarica; ſ. Bruchkraut.
Steinkrebs, *m.* rak-bistrak.
Steinkreide, *f.* tvrda kreda.
Steinkreſſe, *f.* (*Cardamine petraea*), stěnska režuha; (*Lepidium petraeum*), stěnski grbač.
Steinkrug, *m.* kamenjak.
Steinkruſte, *f.* kamena korěpina.
Steinkugel, *f.* kamena lopta; (*mil.*) kameno zrno (tane).
Steinkümmel, ſ. Seſel.
Steinlage, *f.* nasad od kamena.
Steinlager, *n.* kamenište; kamenik.
Steinlakritze, *f.* ſ. Engelſüß.
Steinleberkraut, *n.* ſ. Steinflechte; Sparf.
Steinlebermoos, *n.* (*Marchantia*), porastica.
Steinleiden, *n.* kamenac.
Steinleinwand, *f.* platno od kamenoga vlakna.

Steinlerche, *f.* (*A. Calandra*), velika ševa, kalandra; ſ. Heidelerche.
Steinlinde, *f.* (*Phillyrea*), komorika, kokorčika, zelenica; ſ. Spätlinde.
Steinmalerei, ſ. Moſaik.
Steinmarder, *m.* (*Mustella Foina*), kućna kuna.
Steinmark, *n.* kamena moždina.
Steinmaſſe, *f.* kamina; kamenjača.
Steinmehl, *n.* paspalj.
Steinmeißel, *m.* kamenarsko dlěto.
Steinmergel, *m.* tvrd lapor.
Steinmerle, ſ. Steindroſſel.
Steinmetz, *m.* klěsar, (kamenar).
Steinmetzarbeit, *f.* klěsarina.
Steinmetzerei, *f.* klěsarija, klěsarstvo.
Steinmetzhof, *m.* Steinmetzwerkſtatt, *f.* kljesarnica.
Steinmilbe, *f.* (*Acarus rupestris*), stěnski raztoč.
Steinmilch, *f.* (*Euphorbia exigua*), mlěčerka.
Steinmiſpel, *f.* (*Cotoneaster*), pigva.
Steinmoos, *n.* ſ. Steinflechte.
Steinmorchel, *f.* (*Helvella Mitra*), krača.
Steinmörſer, *m.* kamen mužar, avan.
Steinmünze, ſ. Katzenmünze.
Steinmuſchel, *f.* (*Lithophagus*), prstak, datula.
Steinnagel, *m.* ſ. Tauſendſchön.
Steinnager, *m.* (*Petromyzon*), sisalac, migulja, devetoka.
Steinnelke, *f.* (*Dianthus Armeria*), divlji klinčić.
Steinneſſel, ſ. Katzenmünze.
Steinnuß, *f.* koštunj, koštunjavac.
Steinobſt, *n.* pećkovica.
Steinobſtbaum, *m.* pećkovnica; pećkovičar.
Steinofen, *m.* zidana peć.
Steinöl, *n.* kameno ulje, konjski olaj; (Naphtha), nafta.
Steinoperateur, *m.* kamoseč.
Steinoperation, *f.* kamoseč; sěčenje kamenca.
Steinpappe, *f.* kamena papirština, lěpenka.
Steinpardel, ſ. Strandpfeifer.
Steinpatſche, ſ. Steinfletſche.
Steinpech, *n.* paklina.
Steinpeißker, ſ. Steinbeißer.
Steinpeitſche, *f.* (*Ophidium barbatum*), huj.
Steinpfeffer, *m.* (*Sedum*), žednjak.
Steinpflaſter, *n.* tarac, kaldrma (od kamena).
Steinpflanze, *f.* (*Pyrola*), kruščica.
Steinpicke, *f.* dubačka.
Steinpicker, ſ. Steinbeißer; Steinſchmätzer.
Steinpilz, *m.* (*Boletus luteus*), vrganj.
Steinpimpinelle, *f.* (*Pimpinella Saxifraga*), crnpura.
Steinpinſel; Steinpitzger, ſ. Steinbohrer; Steinbeißer.
Steinplatte, *f.* skrilja, (kamena) ploča.
Steinplattendach, *n.* poploćen krov.
Steinpolei, ſ. Steinquendel.
Steinpreſſe, *f.* kamenarski procěpnjak.
Steinpulver, *n.* stučen kamen; (*med.*) prah od kamenca.
Steinpuppe, *f.* (*Physalis Alkekengi*), měhurica.
Steinqualle, *f.* (*Medusa por.*) stěnski klobuk.
Steinquendel, *m.* (*Thymus acinos*), gorzna dušica.
Steinrabe, *m.* (*Corvus Corax*), gavran; ſ. Steinkrähe.
Steinraute, *f.* (*Asplenium Ruta muraria*), slezinica-rutica.
Steinregen, *m.* dažd od kamenja.
Steinreich, *adj.* kamenit; (ſehr reich), prebogat; ein —er Mann, blagar, bogati Gavan.
Steinreich, *n.* rudstvo.
Steinreitling, ſ. Steindroſſel.
Steinriegel, *m.* prěčka.
Steinriff, *m.* greben.
Steinrinde, *f.* (kamena) korěpina.
Steinring, *m.* kolut od žrvnja.
Steinritze, *f.* pukotina u kamenu.
Steinröslein, *n.* (*Daphne cneorum*), stěnska maslinica.
Steinröthel, *m.* tvrda rudka; ſ. Steinröthling.
Steinröthling, *m.* (*Lanius infaustus*), zlogodica; ſ. Steindroſſel.
Steinrotz, *m.* běla sakagija.
Steinſäge, *f.* kamorezka; pila za kamen.
Steinſägemühle, *f.* kamoreža.
Steinſäger, *m.* kamorez.
Steinſalat, *m.* (*Phoenixopus*), kosogornik.
Steinſalz, *n.* slankamen, so(l)-grušica, kamena so(l).
Steinſalz- (in Zuſ.) slankameni.
Steinſame, *m.* (*Lithospermum*), biserka.
Steinſamenſtaude, *f.* (*Osteospermum*), koštanka.
Steinſand, *m.* šljunak.
Steinſarg, *m.* raka od kamena.
Steinſauger, ſ. Steinnager; Steinbeißer.
Steinſchaf, *n.* (*Oris Tragelaphus*), grivasta ovca.
Steinſchale, *f.* korěpina; (*bot.*) pećka, pećica.
Steinſchalig, *adj.* korěpinast.
Steinſcheibe, *f.* ſ. Steinbohrer.
Steinſchichte, *f.* nasad, vrsta od kamena.
Steinſchieler, *m.* (Wb.) dinjka.
Steinſchlangſchwanz, ſ. Steinfarn.
Steinſchleife, *f.* vlačuga (za kamenje).
Steinſchleife, *f.* brusionica kamenja.
Steinſchleifer, *m.* brusar kamenje.
Steinſchleuder, *f.* praća.
Steinſchlinger, ſ. Steinbohrer.
Steinſchloßpiſtole, *f.* pištolj-kremenjak.
Steinſchmätzer, *m.* (*Motacilla Oenanthe*), bělorepka, běloritka, prosnik.
Steinſchmerle, *f.* ſ. Steinbeißer.
Steinſchmerzen, *pl.* bo(l) od kamenca.
Steinſchnalle, *f.* predjica s dragulji.
Steinſchnapper, ſ. Steinſchmätzer.
Steinſchneiden, *n.* Steinſchneidekunſt, *f.* kamenarstvo.
Steinſchneider, *m.* kamenar.
Steinſchneiderwerkſtatt, *f.* kamenarnica.
Steinſchnitt, *m.* kamoseč; sěč kamena.
Steinſchraube, *f.* vojak od ploče.
Steinſchreibart, ſ. Lapidarſtyl.

Steinſchreiber, *m.* kamopisar.
Steinſchrift, *f.* napis na kamenu.
Steinſchrot, *m.* šibra, skalje.
Steinſchule, *f.* pečkovnik.
Steinſchuppenflechte, ſ. Steinflechte.
Steinſchutt, *m.* gruh, krš.
Steinſchwalbe, *f.* (*Hirundo apus*), čopa, [argić.
Steinſchwamm, *m.* (*Madrepora agaricites*), spužvasti koralj.
Steinſetzer, *m.* pločar, taracar, kaldrm- [džija.
Steinſetzerarbeit, *f.* pločarina, taracarina.
Steinſinter, *m.* siga.
Steinſperling, *m.* (*Fringilla Petronia*), kamenarica, sivi tustokljun.
Steinſpiel, *n.* titra; škuljanje.
Steinſtraße, *f.* sipnik, drum.
Steinſtück, *n.* kamenica, kamen; ſ. Stein- [geſchütz.
Steintafel, *f.* kamena ploča.
Steintappeln, *n.* titra.
Steintaube, *f.* (*Columba saxatilis*), stěn- [ski golub.
Steinthon, *m.* tvrda ilovača.
Steintodt, ſ. Maustodt.
Steintopf, *m.* (lonac-)kamenjak.
Steintrage, *f.* tralje.
Steinträger, *m.* (*Trochus lithophorus*), [kamonoša.
Steinverhärtung, *f.* kamenjenje.
Steinvogel, *m.* stěnski prdavac.
Steinwagen, *m.* kola za kamenje.
Steinwaare, *f.* kamenina.
Steinwälzer, ſ. Regenpfeifer.
Steinwand, *f.* stěna, vrlet, rivina.
Steinwanze, *f.* (*Cimex saxatilis*), stěn- [ska stěnica.
Steinwarze, *f.* (*Tremella verrucosa*), bradavičasta drhtulja.
Steinweg, *m.* sipnik, drum.
Steinwegdorn, *m.* (*Rhamnus saxatilis*), stěnski pasjak.
Steinweh, *n.* kamobolja.
Steinweichſel, *f.* (*Prunus Mahaleb*), ra- [šeljka.
Steinweide, ſ. Sandweide.
Steinwell, ſ. Beinwell.
Steinwerfen, *n.* metanje kamena.
Steinwerfend, *adj.* kamometan.
Steinwerfer, kamometac.
Steinwerk, *n.* kameno dělo; kamena [gradjevina.
Steinwildpret, *n.* stěnska divljač.
Steinwurf, *m.* kamomet, hitac kamena; einen — weit, kako se može kamenom dobaciti.
Steinwürfel, *m.* ploča.
Steinwürfelpflaſter, *n.* pločnik.
Steinwurzel, *f.* ſ. Engelſüß.
Steinzeug, *n.* kamenina.
Steinziege, ſ. Gemſe.
Steinzunge, *f.* jezikovac.
Steiß, *m.* (d. Vög.) guzica; (d. Menſch.) zadnjica, prkno.
Steißbein, *n.* trtica.
Steißbeinband, *n.* trtična veza.
Steißbeinknoten, *m.* trtična uzlina.
Steißbeinmuskel, *m.* trtična mišica.
Steißbeinſchlagader, *f.* trtična kucavica.
Steißdrüſe, *f.* trtična žlězda.
Steißfloſſe, *f.* zadnjična peraja.
Steißfuß, *m.* trtična noga; (*Colymbus*), [pandurka.
Steißgegend, *f.* zadnjica.
Steißhühner, *pl.* (*Crypturidae*), kokuše.
Steißwirbel, *m.* trtični kralježak.
Stell, *n.* ein — Maſten, jedrenjaci za jedan brod; ſ. Geſtell.
Stellage, *f.* polica, stavac.
Stellboden, *m.* skolke.
Stelldichein, *n.* ročište; ein — geben, ročiti koga.
Stelle, *f.* město; von der — bringen, maknuti, krenuti; den Tiſch auf eine andere — rücken, drugamo sto(l) otisnuti; er kann nicht von d. — kommen, nemože se maknuti; nemože ni makac nikamo; das Pferd will nicht von der —, konj neće da se makne; konj neće da ide; du darfſt nicht von der —, ni makac! ihm brennt die — unter den Füßen, kao da mu sto žiljakah pod kožu udje (tako je nemiran); auf der —, iz te stope, s ove stope, s města; eines Andern — vertreten, zastupati, zaměniti koga; er hat es an ſeiner — gethan, on je to město njega učinio; die — eines Vaters vertreten, biti město otca; er befindet ſich nicht an ſeiner rechten —, nije na svom městu; er nimmt eine hohe — ein, visoko je postavljen; velik je bakonja; (Amt), eine — bekommen, dobiti službu; (Gerichts—), sud; die vorgeſetzte —, poglavarstvo.
Stellen, *v. a.* (ſtehen machen), das Wild —, ustaviti zvěr; das Wild ſtellte ſich, zvěr stade; (ſtillen), Blut —, ustaviti krv; (auf—), staviti, metnuti, vrći; stavljati; Einen hoch —, visoko koga postaviti; ein Heer in Ordnung —, naredjati vojsku; ſich in Ordnung —, vrstati se; neben einander —, poredjati se; ſich hinter Jemand —, stati za koga; und wenn du dich auf den Kopf ſtellſt, ſo thue ich es nicht, neću toga učiniti, ako ćeš na glavi hoditi; ich laſſe es dahin geſtellt ſein, stavimo; da rečemo; Einem etwas anheim —, ostaviti komu što na volju; Einem etwas vor Augen —, predočiti komu što; Einen zur Rede —, pozvati koga na odgovor; povući koga na račun; Einen auf Probe —, podkušati, kušati, izkušati koga; ſein Vertrauen auf etwas —, uzdati se u što; osloniti se na što; etwas in Zweifel —, posumljati o čem; etwas in Abrede —, zanijekati što; etwas in Schatten —, zapostaviti što; Einen zufrieden —, namiriti, samiriti, podmiriti, zadostiti koga; ſich zufrieden —, zadovoljiti se čim; die Segel —, naměš-

ſtiti jedra; die Garne —, zapeti, staviti mrežo; eine Falle —, zametnuti mrežu; Einem nach dem Leben —, raditi komu o glavi; Einem ein Bein —, podmetnuti komu nogu; (*fig.*) metnuti komu granu na put; kvariti komu naměru; eine Uhr —, naravnati dobnjak (sat, uru); etwas auf Rechnung —, pisati u račun; etwas in Empfang —, zapisati što u dohodke; Jemand vor Gericht —, dovesti koga na sud; falſche Zeugen —, izvesti lažne svědoke; Rekruten —, novake dati, davati; ſich —, (einfinden), doći; naći se; ſich vor Gericht —, doći na sud; predstati sudu; ſich —, (ver—), učiniti se; uhinjiti se; er ſtellt ſich als hätte er ihn nicht gehört, čini se nečuo; er ſtellt ſich, als wüßte er nichts davon, čini se nevěšt (čemu); ſich todt, ſchlafend —, utajiti se; ſich krank —, činiti se, učiniti se bolan; ſich närriſch —, luditi se; ſich zum Zweikampfe —, izići na mejdan; einen Wechſel —, izdati měnicu; einen Zeugen —, dovesti svědoka; eine Forderung gegen Jemand —, iskati, dražiti što od koga; dužiti koga čim; eine Frage an Jemand —, zapitati koga; ſicher —, obezběditi, osěgurati; Fragen —, pitati (koga); etwas richtig —, izpraviti, popraviti što; unter ſeinen Schutz —, staviti pod svoje okrilje, zakriliti (koga); den Topf ans Feuer —, pristaviti lonac (k ognju); den Keſſel aufs Feuer —, nastaviti kotao.

Stellenjäger, *m.* kruhoborac, pohlěbnik.

Stellenregiſter, *n.* kazalo izrekah.

Stellenſammlung, *f.* sbirka izrekah.

Stellenſucher, *m.* tražilac, prosac službe.

Stellenweiſe, *adv.* kojegdě, gděšto; das Getreide ſteht dieſes Jahr nur — gut, ova je godina městava.

Steller, *m.* udešnjak; (Zu—), dostavljač.

Stellfahrt, *f.* dostavništvo.

Stellfahrtanzeige, *f.* obznana dostavništva.

Stellfalle, *f.* uzpravni zapor.

Stellfeder, *f* stavka.

Stellflügel, ſ. Stellweg.

Stellfuhr, ſ. Stellfahrt

Stellfuhrinhaber, *m.* držac dostavnika, [dostavničar.

Stellhefen, *pl.* dolnji kvasac.

Stellholz, **Stellhölzchen**, *n.* šiljak, zapirač, podpon.

Stellkeil, ſ. Richtkeil.

Stellklotz, *m.* podstavak.

Stellkolben, ſ. Richtkeil.

Stellleute, *pl.* mrežnjaci.

Stellmacher, ſ. Wagner.

Stellpfahl, *m.* stativa.

Stellplatz, *m.* ročište.

Stellrad, *n.* udesilo.

Stellſtatt, *f.* mrežište.

Stellung, *f.* stavljanje; (einer Waare), dostava; — einer Perſon zum Gericht, dovod na sud; (der Rekruten), davanje, stavljanje; — der Soldaten in Reihe und Glied, vrstanje vojnikah; (der Garne), naměštaj, naměštanje; (der Uhr), udešavanje, udešaj; (des Heeres), položaj; razpologa; naredjaj; směštaj; (der Planeten), stojanje; (b. Tanzen), stupaj; — der Füße, držanje, prebiranje noguh; (Poſitur), stav; eine ſchiefe —, naopako stanje; — einer Frage, upit, pitanje.

Stellungsamt, *n.* ured za primanje novakah; ured primajući novake.

Stellungspflichtig, ſ. Militärpflichtig.

Stellvertreter, *m.* (*mil.*) zaměnik; (Statthalter), naměstnik; er iſt mein —, on je město mene.

Stellvertreteramt, *n.* zaměništvo.

Stellvertreterin, *f.* zaměnica.

Stellvertretung, *f.* zaměna; in — eines Andern, město drugoga.

Stellwagen, *m.* dostavnik.

Stellwageninhaber, *m.* dostavničar.

Stellweg, *m.* ptičarska lazina.

Stellzeiger, *m.* skazaljka od udesila.

Stellzirkel, *m.* stavno šestilo.

Stelzbein, *n.* (*zool.*) hodulja; ſ. Stelzfuß.

Stelze, *f.* štula, hodulja, hodalica, gigalja; auf —n gehen, hoditi na štulah; (*fig.*) hoditi na čekrk; (v. Sprechen), torlati; naduto govoriti; ſ. Stelzfuß.

Stelzel, *m.* stan.

Stelzen, *v. n.* hoditi na štulah; kracati, švagati se.

Stelzenbein, ſ. Stelzbein.

Stelzengang, *m.* švaganje; er hat einen —, hodi na čekrk.

Stelzengänger, *m.* štular, hoduljar.

Stelzenſchritt, *m.* velik korak.

Stelzfuß, *m.* drvena noga, štula; (v. Perſ.) štulak, drven-noga.

Stelzſchuh, *m.* naluna.

Stemmatographie, *f.* rodopis.

Stemmart, *f.* šamara.

Stemmeiſen, *n.* dlěto (glěto).

Stemmen, *v. a.* einen Baum —, poseći drvo; (mit dem Stemmeiſen), dlětisati; ein Loch —, izdubsti rupu; die Füße an die Wand —, uprěti, upirati noge u zid; ſich mit den Händen gegen etwas —, odupirati se rukama; ſich gegen etwas —, upinjati se; oprěčiti se; ſ. Sträuben, ſich; den Arm auf den Tiſch —, nasloniti se, podbočiti se rukom o sto(l); den Kopf auf den Arm —, podnimiti se na ruku; die Hände in die Seite —, podbočiti se; den Fluß —, rěku zagušiti, zagatiti; das Waſſer ſtemmt ſich, udario je uzpor; voda se guši; voda se je

zagušila; das Eis ſtemmt ſich, led se uzpire.
Stemmer, *m.* (am Wagen), upora.
Stemmgeſchwell, *n.* sugredje.
Stemmleiſte, *f.* lěvča.
Stemmnadel, *f.* široka igla.
Stemmring, *m.* naprstnjak, lula.
Stempel, *m.* (im Mörſer), tuk, tučak; (in Stampfm.) bat; (Wb.) muljalo, greštaljka; (b. Schmied), probojac; (Münz—), kalupac; (Patrize), pečatka; (Stampiglie), bilježilo; (Waldhammer), čekić; (b. Buchbind.) pečat; (*bot.*) pestić; (in Pumpen), stapalo, stapaljka; (Zeichen), bilěg; bula; (*fig.*) pečat; mit — verſehen, bilěgovati; udariti bilěg.
Stempelabdruck, *m.* (udaren) bilěg.
Stempelabgabe, *f.* bilěgovina.
Stempelamt, *n.* bilěgovnica.
Stempelanſtand, *m.* zabava bilěgu.
Stempelaufdrückung *f.* bilěgovanje, udaranje bilěga.
Stempelart, *f.* čekić. [bilěgovine.
Stempelbefreiung, *f.* osloboda, oprost od
Stempelbehandlung, *f.* bilěgovno postupanje; postupanje kod bilěgovanja.
Stempelbetrag, *m.* iznosak bilěgovine; bilěgovina.
Stempelbogen, *m.* bilěgovan arak.
Stempelbolzen, *m.* klin.
Stempelclaſſe, *f.* bilěgovni razred.
Stempeleiſen, *n.* bilěžilo, pečat.
Stempelform, *f.* bilěžak.
Stempelfrei, *adj.* prost, oprošten od bilěgovine; dieſe Urkunde iſt —, ovoj izpravi netreba bilěga.
Stempelfreiheit, ſ. Stempelbefreiung; dieſe Schrift genießt —, ovo je pismo oprošteno od bilěgovine.
Stempelgebrechen, *n.* bilěgovna mana.
Stempelgebühr, *f.* Stempelgeld, *n.* bilěgovina.
Stempelgefäll, *n.* bilěgovni dohodak.
Stempelgeſetz, *n.* zakon o bilěgu, bilěgovini; bilěgovni zakon.
Stempelkammer, *f.* bilěgovnica.
Stempelmarke, *f.* bilěgovka. [govakah.
Stempelmarkenverſchleiß, *m.* prodaja bilě-
Stempelmeiſter, *m.* bilěgovnik, bilěgovač.
Stempeln, *v. a.* bilěgovati, bulati (što); udariti bilěg (na što); einen Bolzen —, iztěrati klin; (*fig.*) udariti bilěg,
Stempelpapier, *n.* bilěgovan papir. [žig.
Stempelpatent, *n.* bilěgovni ukaz.
Stempelpflicht, *f.* bilěgovnost; dužnost bilěgovanja; podvrženost bilěgovini.
Stempelpflichtig, *adj.* pod bilěgovinom; podložan i. podvržen bilěgovini.
Stempelpolſter, *m.* (*stylopodium*), podstavak vrata.
Stempelſäule, *f.* plodnjak.
Stempelſcala, *f.* bilěgovna lěstvica.
Stempelſchneider, *m.* pečatar; ſ. Medailleur. [plodni.
Stempelſtändig, *adj.* (*epigynus*), na(d)-
Stempelſtange, *f.* motka od stapala.
Stempelſtrafe, *f.* bilěgovna kazan.
Stempeltare, *f.* bilěgovina. [ćar.
Stempelträger, *m.* (*gynophorum*), pesti-
Stempelübertretung, *f.* bilěgovni prestupak. [vine.
Stempelverkürzung, *f.* prikrata bilěgo-
Stempelverſchleiß, *m.* prodaja bilěga, bilěgovakah.
Stempelverſchleiß-Licenz, *f.* dozvolja bilěgovne prodaje. [govine.
Stempelvormerkung, *f.* bilěženje bilě-
Stempelwaare, *f.* bilěgovana roba.
Stempelzeichen, *n.* bilěg.
Stempler, *m.* bilěgovač.
Stendel, *m.* Stendelwurz, *f.* (*Orchis*), kaćun, kaćunak; (*Satyrium*), kozonožka; —n, *pl.* (*Orchideae*), kaćunovice.
Stenge, *f.* nastavak; die — aufſetzen, nataknuti nastavak. [struk.
Stengel, *m.* stabaljka, stabaljika, stablika,
Stengelaloe, *f.* (*Aloë arborescens*), drvolika aloja.
Stengelblatt, *n.* list od stabaljke.
Stengelartig, *adj.* stablikast. [prutka.
Stengelblume, *f.* (*Macrocnemum*), veljo-
Stengelbohne, Stengelerbſe, ſ. Steckenbohne uſw.
Stengelglas, *n.* nasadjena čaša.
Stengeln, *v. n.* d. Getreide ſtengelt, žito vlata; —, *v. a.* Bohnen —, ſ. Stäbeln; ſich —, podupirati se; nasloniti se. [nosan.
Stengeltragend, *adj.* stablikav, stablikо-
Stengelumfaſſend, *adj.* (*amplexicaulis*), obuhvatajući stabaljku.
Stenkern, ſ. Stänkern.
Stenograph, *m.* hitropisar.
Stenographie, *f.* hitropis, těsnopis.
Stenographiſch, *adj.* hitropisan, těsnopisan.
Stentorſtimme, *f.* Stentorov, gromak glas.
Stenzel, *m.* (b. Tuchſcher.) pritiskač.
Stephanskörner, *pl.* (*Delphinium Staphisagria*), ušnik, granulja.
Stephanskraut, *n.* (*Circaea*), bahornica.
Stephansorden, *m.* red svetoga Stěpana.
Stephansordensritter, *m.* vitez reda svetoga Stěpana.
Stephanstag, *m.* Stěpanj dan; (*protorex*), kraljevo.
Steppdecke, *f.* prošivan pokrivač, poplun.
Steppdraht, *m.* dretvica.
Steppe, *f.* step; golet (*f.*).
Steppen, *v. a.* prošiti, prošivati; (ein Hut), obšivati.
Steppenbauer, *m.* stepar.
Steppenfluß, *m.* stepna rěka; (Binnenfluß), ponornica.

Steppenfuchs, *m* (*Canis Corsac*), korsak.
Steppenkatze, *f.* (*Felis Manul*), manulj.
Steppenlerche, *f.* (*Alauda tatarica*), tatarska šova.
Steppenwolf, *m.* stepni vuk.
Steppenziege, *f.* (*Antilope Saiga*), sajga.
Stepper, *m.* prošivač.
Stepperei, *f.* prošiv; prošivanje.
Stepperin, *f.* prošivalica.
Steppgarn, *n.* prošivači konac.
Steppnadel, *f.* prošivaljka.
Stepport, *m.* prošivalj, prošivače šilo.
Steppsaum, *m.* prošivan rub, porub.
Steppseide, *f.* prošivača svila.
Steppstich, *m.* prošiv, bod.
Steppzwirn, *m.* s. Steppgarn.
Sterbe, *f.* morija, pomor; (Viehsterbe), crkavica. [stelja.
Sterbebett, *n.* samrtni odar, smrtna po-
Sterbeblick, *m.* pogled umirućega; samrtni pogled.
Sterbebuch, *n.* matica umrlih.
Sterbefall, *m.* umrt *f.*; s. Sterbegeld.
Sterbeflecken, *m.* mrtavština. [na smrti.
Sterbegebet, *n.* oprosna molitva; molitva
Sterbegedanke, *m.* pomisao na smrt.
Sterbegeld, *n.* mrtvina.
Sterbegeröchel, *n.* hropac, hropnja.
Sterbegesang, *m.* s. Todtenlied.
Sterbeglocke, *f.* cinkuš; man läutet die —, zvone na umiranje; Einem die — läuten lassen, odzvoniti komu.
Sterbehemde, *n.* ukopnica, ukopna košulja.
Sterbehuhn, *n.* (*Strix Aluco*), ćuk.
Sterbejahr, *n.* godina umrća.
Sterbelager, s. Sterbebett.
Sterbelehen, *n.* mrtvina.
Sterbelied, *n.* samrtna pěsma.
Sterbeliste, *f.* imenik umrlih.
Sterbelust, *f.* želja smrti.
Sterbemonat, *m.* smrtni měsec.
Sterben, *v. n.* umrěti, umirati; Alle Menschen müssen —, (spr.) tko se radja, taj i umire; tko se rodi, onaj će i umrěti; auf dem Schlachtfelde —, poginuti na polju junačkom; selig —, blaženo preminuti; an Blattern —, umrěti od boginjah; davon stirbt Niemand, od toga se nemre; eines natürlichen Todes —, svojom smrti umrěti; eines sanften Todes —, umrěti mirnom smrti; eines gewaltsamen Todes —, izgubiti glavu; poginuti od sile; wie gelebt, so gestorben, kakav život, onaka i smrt; darauf will ich leben und —, gotov sam za to poginuti; sein Ruhm wird nicht —, slava mu neće nikad potamněti.
Sterben, *n.* umiranje; umrće; an das — denken, misliti na smrt; es fam ein — unter das Vieh, stoka (marva) crkava hametimice; udarila crkavica u stoku.
Sterbenacht, *f.* smrtna noć.
Sterbend, *adj.* umiruć; na umoru; smrtan.
Sterbensangst, s. Todesangst.
Sterbenskrank, *adj.* na smrt bolestan; — werden, razboléti se na smrt.
Sterberegister, *n.* imenik umrlih.
Sterberöcheln, *n.* hropac, hropnja.
Sterbeseufzer, *m.* izdahnuće, pěhnja.
Sterbesstunde, *f.* (*fig.*) umrli i. samrtni čas.
Sterbetag, *m.* umrli i. smrtni dan.
Sterbetare, *f.* mrtvina.
Sterbeton, *m.* smrtni glas.
Sterbevogel, s. Seidenschwanz.
Sterbewille, *m.* poslědnja volja.
Sterbewillig, *adj.* rad umrěti; er ist —, rad umire.
Sterbewolle, *f.* vuna od mrledine.
Sterbezeit, *f.* vrěme umrća.
Sterblich, *adj.* umrli; smrtan; alle Menschen sind —, svatko mora umrěti; s. Sterben; (tödtlich), smrtni; er ist — in sie verliebt, pogibe za njom.
Sterbliche, *m.* smrtnik.
Sterblichkeit, *f.* umrlost; wir sollen uns unserer — erinnern, valja nam se spominjati, da ćemo umrěti; so lange wir in dieser — wallen, dok smo na ovom světu; (Mortalität), pomor; die — ist groß, mnogo ljudih umire; velik je upadak.
Sterbling, *m.* mrtvica, mrtvuša.
Sterblingfell, *n.* mrledina.
Sterblingswolle, *f.* vuna od mrledine.
Sterbort, *m.* město umrća.
Sterchen, *n.* s. Ster.
Stereographie, *f.* tělopis. [ški.
Stereographisch, *adj.* tělopisni, stereogra-
Stereometrie, *f.* tělověrstvo, stereometrija.
Stereometrisch, *adj.* tělověrni.
Stereoskop, *n.* stereoskop. [stereotip.
Stereotyp, *m.* Stereotype, *f.* cělopis,
Stereotyp, *adj.* stavan, stalan; (in Buchdruck) cělopisni.
Stereotypendruck, *m.* cělopisno tiskanje; cělopisna tiskovina. [reotipovati.
Stereotypiren, *v. a.* ustaliti, ucěliti, ste-
Stereotypisch, *adj.* cělopisni. [ledina.
Steril, *adj.* jalov, neplodan; —es Land,
Sterlet, *m.* (*Accipenser Ruthenus*), kečiga, čiga, strljad.
Sterling, *m.* sterling; ein Pfund —, funta sterlingah.
Stern, *m.* zvězda; in d. —en lesen, gonetati, gatati u zvězde; gledati u zvězde; er ist unter einem glücklichen —e geboren, u dobri čas se je rodio; (Schicksal), udes, sudbina; seinem —e folgen, ići za svojom srećom; die —e sind ihm günstig, dobra mu je kob; — der Hoffnung, iskra nade; ein — schneuzte sich, zvězda se je prosula; Potz —! koga běsa! (*poët.*) mili Bože čuda golemoga! (Ordens—), zvězda; (in Buchdruck.) zvězdica; (Augen—),

zënica; (auf der Pferdeſtirn), lisa; (Schiffw.) krma.
Sternachat, *m.* zvëzdasti bezdrak.
Sternader, *f.* repna žila.
Sternadler, ſ. Steinadler.
Sternall, *n.* vasioni svët, svemir.
Sternanbeter, *m.* zvëzdoštovac.
Sternanis, *m.* (*Illicium*), badijan.
Sternaniséöl, *n.* badijanovo ulje.
Sternapfel, *m.* (*Chrysophyllum*), zlatolist.
Sternarche, *f.* (*Archa stellata*), zvëzdasta korabljica.
Sternbauch, *m.* (*Tetraodon lagocephalus*), zecoglavac.
Sternbedeckung, *f.* zastrće, zastiranje zvëzdo.
Sternbeſäet, *adj.* zvëzdami osut.
Sternbeſchreibung, *f.* zvëzdopis.
Sternbild, *n.* zvëzdje.
Sternblind, *adj.* posve slëp.
Sternblümchen, ſ. Schirmkraut.
Sternblume, *f.* (*Aster*), zvëzdan; chineſiſche —, (*A. chinensis*), lëpa kata.
Sternboviſt, *m.* (*Lycoperdon stellatum*), zvëzdasta puhara.
Sternbutzen, ſ. Sternputze.
Sternchen, *n.* zvëzdica.
Sternbeutekunſt, *f.* Sternbeuten, *n.* Sternbeuterei, Sternbeutung, *f.* zvëzdoslovje; gatanje u zvëzde.
Sternbeuter, *m.* zvëzdoslovac.
Sternbiener, *m.* zvëzdoštovac.
Sternbienſt, *m.* zvëzdoštovje.
Sternbiſtel, *f.* (*Centaurea Calcitrapa*), sëkavica, okoločep, zečji brk; (*Carduus stellatus*), zvëzdasta bodljača.
Sternbolde, *f.* (*Astrantia*), zvëzdovnica, zvëzdina, zvëzdanka.
Sterneidechſe, *f.* (*Lacerta stellio*), bodljikava gušterica.
Sternen, *v. a.* zvëzdami posuti; ozvëzdati.
Sternenabend, *m.* zvëzdovita večer.
Sternenbahn, *f.* putanja zvëzdah.
Sternenbanner, *n.* zvëzdovita zastava.
Sternenblick, *m.* (*fig.*) žmirkanje zvëzdah.
Sternenbogen, *m.* Sternenburg, *f.* Sternendach, *n.* Sternendecke, *f.* Sternendom, *m.* zvëzdovito nebo.
Sternenfeſte, *f.* zvëzdište, zvëzdovita tvrdina.
Sternenflimmer, *m.* Sternengeflimmer, *n.* trepet zvëzdah.
Sternflockenblume, *f.* (*Centaurea calcitrapa*), okoločep, šćavica.
Sternengewölbe, *n.* zvëzdovit svod.
Sternenglanz, *m.* sëvanje zvëzdah.
Sternengürtel, *m.* zvëzdovit pâs.
Sternenheer, *n.* tušta zvëzdah.
Sternenkranz, *m.* vënac od zvëzdah.
Sternenkrone, *f.* kruna od zvëzdah.
Sternenlauf, *m.* têk zvëzdah.
Sternenlicht, *n.* svëtlost od zvëzdah.
Sternenmantel, *m.* noćni plašt od zvëzdah.
Sternenmeer, *n.* more od zvëzdah.
Sternenraum, *m.* zvëzdište.
Sternenſchar, ſ. Sternenheer.
Sternenſchein, Sternenſchimmer, ſ. Sternenglanz.
Sternenſitz, *m.* nebeski dvori.
Sternenſtrahl, *m.* zraka od zvëzde.
Sternente, *f.* (*Anas stellata*), zvëzdasta patka.
Sternenthron, *m.* prëstо(l) nad zvëzdami.
Sternenvoll, *adj.* zvëzdovit.
Sternenwärts, *adv.* zvëzdam.
Sternenweg, *m.* putanja zvëzdah.
Sternenwelt, *f.* svët od zvëzdah.
Sternenzelt, *n.* zvëzdovit svod.
Sternfalk, *m.* (*Falco stellarius*), soko(l)-zvëzdaš.
Sternfall, *m.* ſ. Sternſchnuppe.
Sternfiſch, *m.* zvëzdaš.
Sternflaſche, ſ. Meerflaſche.
Sternflechte, *f.* (*Lichen stellarius*), zvëzdasti lišaj.
Sternflimmer, ſ. Sternenflimmer.
Sternförmig, *adj.* zvëzdast, zvëzdolik.
Sternforſcher, *m.* zvëzdouk; zvëzdoznanac.
Sternforſchung, *f.* izpitivanje, razmatranje zvëzdah.
Sterngang, *m.* hod zvëzde; (Gart.) zvëzdasta staza.
Sterngeflimmer, *n.* trepet zvëzdah.
Sterngewimmel, *n.* vrva od zvëzdah.
Sterngewölbe, *n.* zvëzdovit svod.
Sterngezelt, ſ. Sternzelt.
Sternglanz, ſ. Sternenglanz.
Sternglas, *n.* zvëzdnik.
Sterngruppe, *f.* skup od zvëzdah, suzvëzdje.
Sterngucker, ſ. Sternſeher.
Sternhaarig, *adj.* zvëzdaste dlake.
Sternhai, *m.* (*Squalus stellaris*), zvëzdasti kučak.
Sternhammer, *m.* (maljić-)zvëzdaš.
Sternhaufen, *m.* skup od zvëzdah.
Sternhaus, *n.* zvëzdarica.
Sternhell, *adj.* zvëzdovit.
Sternhimmel, *m.* zvëzdovito nebo.
Sternhöhe, *f.* visina zvëzde.
Sternhyacinthe, *f.* (*Scilla amoena*), ubavi morski luk.
Sternig, *adj.* zvëzdovit.
Sternjahr, *n.* zvëzdena godina.
Sternjungen, *pl.* vrtepci.
Sternjungfrau, *f.* dëvica.
Sternkarte, *f.* zvëzdovid.
Sternkartenſammlung, *f.* zvëzdovidnik.
Sternkatalog, *m.* popis zvëzdah, zvëzdovnik.
Sternkenner, *m.* zvëzdoznanac.
Sternkenntniß, *f.* zvëzdoznanstvo, zvëzdarstvo.
Sternklar, ſ. Sternhell.
Sternklee, *m.* (*Trifolium stellatum*), zvëzdan.
Sternkopf, *m.* (*Asterocephalus*), kamenica.
Sternkoralle, *f.* (*Madrepora*), zvëzdуša.
Sternkraut, *n.* ſ. Sternblume; Ruhrkalant; Bruchkraut.
Sternkreuz, *n.* zvëzden krst i. križ.

Sternkreuzorden, *m.* red zvězdo-kršća i. zvězdena križa.
Sternkreuzordensdame, *f.* gospodja zvězdo-krstnoga reda.
Sternkunde, Sternkundige, ſ. Sternkenntniß, Sternkenner.
Sternkunſt, *f.* zvězdoslovje.
Sternkürbiß, *m.* zvězdasta tikva.
Sternlaufer, ſ. Sternjunge. [prvenac.
Sternleberkraut, *n.* (*Asperula odorata*),
Sternlehre, *f.* nauka o zvězdah, zvězdarstvo.
Sternlos, *adj.* bez zvězdah. [darstvo.
Sternmiere, *f.* (*Stellaria*), zvězdenica, zvězduša.
Sternmoos, *n.* (*Mnium*), zvězdasti mah.
Sternpflanze, ſ. Sternmiere. [zvězde.
Sternputze, *f.* leteća zvězda, prosutak
Sternrad, *n.* zvězdasto kolo.
Sternregiſter, *n.* ſ. Sternkatalog.
Sternreich, *adj.* zvězdovit.
Sternreiher, *m.* ſ. Rohrdommel. [raža.
Sternroche, *f.* (*Raja stellata*), zvězdasta
Sternrohr, *n.* zvězdnik. [kop.
Sternſchanze, *f.* zvězdaš, zvězdast ob-
Sternſcheibe, *f.* okoliš zvězde. [zvězde
Sternſchein, Sternſchimmer, *m.* světlost
Sternſchnuppe, ſ. Sternputze.
Sternſchüſſel, *f.* (*Patella*), bljudica.
Sternſchwamm, *m.* gljiva-zvězdača.
Sternſchwanz, Sternſchweif, *m.* rep od zvězde.
Sternſeher, *m.* (*Uranoscopus*), zvězdar; ſ. Sterndeuter.
Sternſeherei, *f.* zvězdoslovje.
Sternſemmel, *f.* zvězdica.
Sternſpindel, *f.* (*Strombus fucus*), zvězdasti krilac. [koralj.
Sternſtamm, *m.* (*Isis asteria*), zvězdasti
Sternſteinfaſche, *n.* zvězdasto kamenо vlakno. [dasta jesetra.
Sternſtör, *m.* (*Accipenser stellatus*), zvězd-
Sternſucher, *m.* tražilo zvězdah.
Sternſyſtem, *n.* zvězdena sustava; sustava od zvězdah.
Sterntag, *m.* zvězden dan.
Sternuhr, *f.* zvězden dobnjak (sat).
Sternverzeichniß, *n.* popis zvězdah.
Sternvoll, *adj.* zvězdovit; (*fig.*) pijan,
Sternwarte, *f.* zvězdarnica. [nakićen.
Sternwärter, *m.* zvězdarničar, zvězdarnik.
Sternwerk, *n.* ſ. Sternſchanze.
Sternwirbel, *m.* (*Vorticella stellata*), zvězdasti zvončić. [znanstvo.
Sternwiſſenſchaft, *f.* zvězdarstvo, zvězdo-
Sternwürmer, *pl.* (*Holothurodea*), brizgavci.
Sternwurz, ſ. Sternblume.
Sternzeichen, *n.* znamenje na zvězdi; (*asteriscus*), zvězdica.
Sternzeit, *f.* zvězdeno vrěme.
Sternzwiebel, ſ. Sternhyacinthe.
Stert, ſ. Sterz.
Stertmeiſe, Stertriemen, Stertſtück, ſ. Schwanzmeiſe uſw.

Sterz, *m.* (Stert), rep; (Sterze), ručica; ſ. Pflugſterze; (Speiſe), žganjci.
Sterzel, *m.* (*fig.*) prkelac, šušica, sgeba.
Sterzen, *v. n.* bavrljati, bazdrkati, basrljati.
Sterzente, *f.* divlja pačica.
Sterzſeuche, *f.* Sterzwurm, *m.* gnjiloća
Stetig, *adj.* neprekidan; spojit. [repa.
Stetigkeit, *f.* neprekidnost; spojitost.
Stets, *adv.* vazda, svagda, uvěk; ich bin — bei ihm, sve sam kod njega.
Steuer, *f.* (Abgabe), porez, poreza, štibra*, porcija; — und Abgaben, porezi i (po)danci; — zahlen, platiti porez; porezovati; eine — auflegen, udariti, nametnuti porez; die — entrichten, namiriti porez; die — auf Lebensmittel, živežnina; milde —, milostinja, poděla; zur — der Wahrheit, za veću tvrdinju.
Steuer, *n.* krmilo, (kormilo, korman); (*fig.*) das — ergreifen, primiti se krmila, vlade; das — führen, krmiti, k(o)rmaniti.
Steuerabſchreibung, *f.* odpis poreza.
Steueramt, *n.* poreznica, porezionica, porezni ured.
Steueranlage, *f.* udaranje poreza.
Steueranſage, *f.* zakaz poreza.
Steueranſchlag, *m.* proračun poreza.
Steuerauffſchlag, *m.* povišnja poreza.
Steuerausſchreibung, *f.* razpis poreza.
Steuerausmaß, *n.* odměra poreza.
Steuerbar, *adj.* pod porezom, porezovni, porežki; —e Gegenſtände, porezovine.
Steuerbeamte, *m.* porezni urednik.
Steuerbefreiung, *f.* oslobođa, oprost od poreza.
Steuerbemeſſung, *f.* porezivanje (poreza).
Steuerbetheiligung, *f.* razgoda poreza.
Steuerbetrag, *m.* iznosak poreza.
Steuerbetrug, *m.* prěvara kod poreza.
Steuerbezirk, *m.* porezni srez, kotar.
Steuerbogen, *m.* porezovnica, porezni list.
Steuerbord, *m.* desni bok od broda, ladje.
Steuerbörs, Steuerbarſch, *m.* (*Perca cernua*), okač, ostrež.
Steuerbuch, *n.* porezovnik.
Steuerbüchel, *n.* porezovnica, porezna (štibrena) knjižica.
Steuercaſſa, *f.* porezna pěneznica.
Steuercommiſſär, *m.* porezni pověrenik.
Steuerdirection, *f.* porezno ravnateljstvo; ravnateljstvo poreza.
Steuerdirector, *m.* porezni ravnatelj.
Steuereinhebung, *f.* pobiranje poreza.
Steuereinnahme, *f.* porezni dohodak; pobiranje, primanje poreza.
Steuereinnehmer, *m.* porezar, poreznik.
Steuereintreiber, *m.* poreščija, haračlija.
Steuereintreibung, *f.* iztěrivanje poreza.
Steuerende, *n.* krmen kraj (od broda); krma. [poreza.
Steuerentrichtung, *f.* plaćanje, namirenje

Steuerer, ſ. Steuermann.
Steuererklärung, *f.* porezovno očitovanje.
Steuerfeder, *f.* repno pero.
Steuerfrei, *adj.* prost od poreza; er iſt —, prost je od poreza; neplaća poreza; nije pod porezom.
Steuerfreiheit, *f.* neporezovnost, oprost od poreza; er genießt —, prost je od
Steuerfuß, *m.* (porezna) noga. [poreza.
Steuergattung, *f.* vrst poreza.
Steuergebühr, *f.* porežka dužnost; porez.
Steuergefäll, *n.* porezni dohodak.
Steuergeld, *n.* porezni novac.
Steuergemeinde, *f.* porežka občina.
Steuergeſchäft, *n.* porezni posao.
Steuerholz, *n.* veslo, krmilo.
Steuerherabſetzung, *f.* umaljenje poreza.
Steuerjahr, *n.* porežka godina.
Steuerkompaß, *m.* krmanska sèvernica
Steuerkreis, ſ. Steuerbezirk. [(busola).
Steuerlaſt, *f.* porežtina.
Steuerlaſtig, *adj.* ein —es Schiff, brod preteżnije krme.
Steuerlehen, *n.* porezovno leno. [listina.
Steuerliſte, *f.* porezni popis, porezna
Steuermann, *m.* krman, krmnik, (korman, kormanoš), dumendžija, timunir.
Steuermannshütte, *f.* k mnica. [štvo.
Steuermannskunſt, *f.* krmanstvo, krmni-
Steuern, *v. a.* ein Schiff —, krmiti, (kormaniti), dumenisati, timuniti brodom; nach Oſten —, jedriti, vezti se pram iztoku; (*v. n.*) unſer Schiff ſteuert ſchlecht, naš brod plovi hrdjavo; (Einhalt thun), einem Übel —, doskočiti zlu; (vorbeugen), preprěčiti; (bei—), zu einem Baue —, prinositi, prinèti kakvoj gradnji; den Armen —, udèliti sirotinji; (Steuer zahlen), porezovati, porez plaćati; er muß viel —, veliku porezu plaća; ſich an etwas —, uprěti se, upirati se na što.
Steuernachlaß, *m.* Steuernachſicht, *f.* popust poreza. [pust poreza.
Steuernachſichtsgeſuch, *n.* mo(l)ba za po-
Steuernachſichtsſchein, *m.* porežka popust-
Steuernagel, ſ. Vorſtecknagel. [nica.
Steuerordnung, *f.* porežka uredba, porezni rednik i. red.
Steuerobjekt, *n.* porezovina, porezovna i. porežka stvar; das iſt ein —, to je pod porezom.
Steuerpatent, *n.* porežki ukaz.
Steuerpflicht, *f.* porezovnost; dužnost porezovanja.
Steuerpflichtig, *adj.* porezovni, porežki; er iſt —, porezuje; pod porezom je.
Steuerpflichtige, *m.* porezaš, porežka glava, porcijaš*, vergijaš.
Steuerpreſſer, ſ. Steuereintreiber.
Steuerquittung, *f.* porezna namira.
Steuerrad, *n.* krmiono kolo.
Steuerrate, *f.* porezni obrok.
Steuerrath, *m.* porežki savětnik.
Steuerregiſter, *n.* ſ. Steuerliſte. [poreza.
Steuerrepartition, *f.* razrezivanje, razrez
Steuerreſtitution, *f.* povrata poreza.
Steuerrolle, ſ. Steuerliſte.
Steuerrückſtand, *m.* porezni zaostatak; die —ſtände berichtigen, izmiriti porez.
Steuerruder, *n.* krmilo, (kormilo, korman), dumen*, timun; das — führen, krmiti (brodom).
Steuerſache, *f.* porezni posao.
Steuerſatz, *m.* porezni stavak.
Steuerſchein, *m.* porezniača, porezni list.
Steuerſyſtem, *n.* porezna uredba.
Steuertag, *m.* porezovni dan.
Steuertermin, *m.* porezovni rok.
Steuerumlegung, *f.* razgodba poreza.
Steuerung, *f.* dèlič pare.
Steuerverwaltung, *f.* porezna uprava, porezno upraviteljstvo.
Steuerweſen, *n.* porežtvo.
Steuerzahlung, *f.* plaćanje poreza.
Steuerzettel, ſ. Steuerſchein.
Steuerzuſchlag, *m.* prirez.
Steven, *m.* (Schiffw.) koplje, stavac.
Sthenie, *f.* napon.
Stibäthyl, *n.* stibetilj.
Stibitzen, *v. a.* djiknuti, ušaknuti.
Stich, *m.* bod, ubod, bodac; pik; (Stichwunde), ubodina; (Schlangen—), ujed; (v. Inſekten), žacnuće, pecnuće; einen — thun, zabosti; (v. Inſekten), žignuti, žacnuti, pecnuti; e. — im Leibe, probadi; ich empfand einen — in der Bruſt, zabode i. žignu me u prsijuh; Einem einen — geben, ubosti koga; er hat ihm mehrere —e beigebracht, izbo ga je; auf den — fechten, biti se na kolj, bod; ſie bekam von ihm einen — durch den Leib, probode ju; das iſt mir ein — ins Herz, to mi se je srca kosnulo; (b. Nähen), šavak; einen — thun, prodèsti, zabosti iglom; ſie hat keinen — gethan, ni ubola nije iglom; das Tuch hält nicht —, ćoha se izkida za iglom; (*fig.*) — halten, držati se; postajati (na mejdanu); nicht — halten, okrenuti pleći; dieſer Beweis hält nicht —, ovaj dokaz nestoji; Einen im —e laſſen, ostaviti koga na cèdilu; das Glück ließ ihn im —e, sreća ga izdade; zla mu sreća priskoči; man kann keinen — ſehen, nevidi se prst pred okom; (*mont.*) probod; (b. Kupferſt.) urez; ſ. Kupferſtich; einen — haben, ćanut, štuknut, luckast biti; (angeſtochen), er hat einen —, djornut, nakvašen, navrzan je; ein — mit dem Grabſcheite, zasèk badiljem (ašovom); einen — mit dem Grabſcheite thun, zasèći badiljem, lopatom; ein — Erde, zakopak; der Wein hat einen —, vino cikne, kisi; (b. Kart.) list, štih, punat;

er hat einen — gemacht, dobio je jedan list; (b. Zimmerl.) nasêk, zasêk; (Schiffw.) uzao, čvor; (b. Fleiſcher), zakoljak; (Tauſchhandel), trampa; auf den — handeln, trampiti; — um —, utakmice; ſ. Stichelrede.

Stichart, *f.* obêstranica; obêstranjak,
Stichbalken, *m.* kusac. [nadžak.
Stichbeere, ſ. Stachelbeere.
Stichblatt, *n.* branik (od sablje); (*fig.*) ruglo; rugavet; (im Kart.) trumf.
Stichbüttel, ſ. Stichling.
Stichdunkel, *adj.* mrkli mrak; pomrčina kao têsto; mrak kao rog. [ſtichel.
Stichel, *m.* (Borpfahl), kazma; ſ. Grab-
Stichelei, *f.* peckanje, bockanje, backanje, bacanje, zadirkivanje, zagrizavanje; Einem —en ſagen, ſ. Sticheln; (Stichelwort), zadêvica.
Stichelhärig, *adj.* kostretan, kostrušav.
Stichelig, *adj.* peckav, bockav.
Sticheln, *v. a.* bacnuti, bocnuti, bacati, badati, backati; (mit Worten), bockati, peckati (koga); zabadati, zadirkivati, zadêvati, zajedati, zagrizati (u koga).
Stichelnaht, *f.* prošivanje, prošiv.
Stichelrede, Stichelſprache, *f.* zabadanje, zadirkivanje, zajedanje; ſ. Stichelwort.
Stichelrübe, *f.* broskva.
Stichelwitz, *m.* bodljiva dosêtka.
Stichelwort, *n.* bodljiva rêč, zadêvica.
Stichfehler, *m.* pogreška u bodu, urezi-
Stichfrei, *adj.* neubodljiv. [vanju.
Stichgeſchäft, *n.* trampa.
Stichhaltig, *adj.* valjan, temeljit.
Stichheber, ſ. Stechheber.
Stichholz, *n.* (Forſtw.) tanko drveće.
Stichkraut, *n.* ſ. Stichwurz.
Stichler, *m.* ukoljica, dirkalo, zadirkivalo, zagrizalo, peckalo, zadêvalo; —in, *f.* dirkalja, peckalja.
Stichling, *m.* (*Motacilla flava*), smedja govedarka; (*Gasterosteus aculeatus*), balavac; (Dornfiſch, *G. Spinachia*), morski balavac; der kleine —, (*G. pungitius*), balavčić.
Stichmahl, *n.* nabadatina.
Stichofen, *m.* probodna peć.
Stichrechnung, *f.* trampen račun.
Stichſäge, *f.* pilica.
Stichtag, *m.* ročište.
Stichwein, *m.* kiselica.
Stichweiſe, *adv.* bodimice. [čak.
Stichwort, *n.* bodljiva rêč; (*fig.*) natu-
Stichwunde, *f.* ubodina.
Stichwurz, *f.* (*Arnica montana*), veprovac, žuta rada.
Stickarbeit, ſ. Stickerei.
Stickbeere, *f.* (*Ribes Grossularia*), ogrozd.
Stickdampf, Stickdunſt, *m.* zagušljiva para.
Stickdorn, ſ. Dornſtrauch.
Stickelhaarig, *adj.* kostretan, kostrušav.
Stickelrübe, *f.* repica.
Sticken, *v. n.* (er—), gušiti, dušiti; —, *v. a.* mit Gold —, zlatom vezti; in Seide —, po svili vezti; Blumen in ein Kleid —, cvêće uvezti u haljinu; ſie hat eine Blume geſtickt, izvezla, navezla je cvêtak; ein geſticktes Tuch, vezen rubac (vezena marama).
Sticken, *n.* vezenje; vez; — lehren, učiti vezu. [vezilica.
Sticker, *m.* vezilac; —in, *f.* vezilja,
Stickerei, *f.* (das Sticken), vezenje, vez; die — verſtehen, umêti vezti; (das Geſtickte), vezilo, vez, vezak; eine feine —, sitan vezak.
Stickerkunſt, *f.* vezitba.
Stickfieber, *n.* zagušljivost.
Stickfluß, *m.* zaguša.
Stickgarn, *n.* vezivo.
Stickgas, *n.* tonja, dušik.
Stickgold, *n.* zlato za vez.
Stickhäkchen, *n.* zakučak.
Stickhuſten, *m.* gušnjak, zadušljiv kašalj.
Stickluft, *f.* tonja.
Stickmuſter, *n.* pregledalica od veza.
Sticknadel, *f.* igla-vezilica.
Stickrahmen, *m.* djerdjef.
Stickſchwamm, ſ. Feuerſchwamm.
Stickſeide, *f.* svila za vez.
Stickſilber, *n.* srebro za vez.
Stickſtoff, *m.* tonjik, dušik.
Stickſtoffalium, *n.* dušiko-lužik.
Stickſtoffkupfer, *n.* dušiko-mêd.
Stickſtoffluft, *f.* tonja.
Stickſtoffqueckſilber, *n.* dušiko-živa.
Sticktrommel, *f.* djerdjef.
Stickwerk, *n.* vez, vezak, vezitak.
Stickwind, *m.* ſ. Scirocco.
Stickwolle, *f.* vunica. [ljača.
Stickwurz, *f.* (*Bryonia*), bljušac, debe-
Stickzeug, *n.* vezila.
Stieben, *v. n.* (ſtauben), prašiti se; (v. Regen), es ſtiebt, sipi kiša; die Funken —, vrcaju iskre; (v. Menſchen), auseinander —, razpršati se, razštrkati se; raztrčati se u raztrk; der Haufen ſtob auseinander, prsnu, kud je tko znao; man weiß nicht, wohin er geſtoben und geflogen iſt, neznam kud ga nestade; die Feldhühner —, jarebice tore; —, *v. a.* auseinander —, razpršiti.
Stieber, *m.* zvrčka, skrpuša; Einem einen — geben, udariti zvrckom; (wdm.) ſ. Stäuber.
Stieberer, *m.* zvrckalo.
Stiebern, *v. a.* zvrcati, zvrcnuti, skrpušiti, čvrknuti, čvrkati.
Stiefbruder, *m.* polubrat, nerodjeni brat.
Stiefel, *m.* čizma, škornja; (ſpr.) ſeinen guten — trinken, zdravo piti; ſ. Stange; (an Pumpen), golên, sara.
Stiefelanzieher, *m.* obuvač.

Stiefelband, *n.* obuvača, oputa; vezanka od čizme.
Stiefelbein, *n.*; Stiefelblock, *m.*, ſ. Stiefelfuß; Stiefelholz.
Stiefelbürſte, *f.* četka i. kefa za čizme.
Stiefeletten, *pl.* čizmice, filare; ſ. Gamaſchen.
Stiefelerbſe, *f.* grašak-tačkaš i. pritča-[nik
Stiefelfetzen, ſ. Fußfetzen.
Stiefelfuß, *m.* stopa u čizme.
Stiefelfußblatt, *n.* sprednjica, sprednja.
Stiefelfutter, *n.* podstava od čizme.
Stiefelgeſtell, ſ. Stiefelholz.
Stiefelhaken, *m.* obuvač. [drvlje.
Stiefelholz, *n.* kalup, šam; kopito; (*coll.*)
Stiefelkappe, *f.* kapica od čizme.
Stiefelknecht, *m.* izuvač, sluga, služkinja,
Stiefelkolben, *m.* stapalo. [hlapac.
Stiefelleder, *n.* koža za čizme.
Stiefelleiſten, *m.* ſ. Stiefelholz.
Stiefelmacher, *m.* čizmar; ſ. Schuhmacher.
Stiefelmaß, *n.* mèra za čizme.
Stiefelmündung, *f.* grlić u štrenice.
Stiefeln, *v. a.* (Stiefel anziehen), obuti, obuvati; ſich —, obuti se; geſtiefelt, obuven; Bohnen —, ſ. Stäbeln.
Stiefelputzer, *m.* voštilac (obuće).
Stiefelquaſt, *m.* Stiefelquaſte, *f.* kita (od čizme).
Stiefelriemen, *m.* remenac (od čizme).
Stiefelröhre, *f.* (Stiefelſchaft, *m.*), sara, grlić, golèn; (an Pumpen), ſ. Stiefel.
Stiefelſchmiere, *f.* mast za čizme.
Stiefelſchnur, *f.* obuvača, oputa.
Stiefelſchuh, ſ. Stiefelfuß.
Stiefelſchwärze, *f.* čizmarsko crnilo.
Stiefelſohle, *f.* podplat, djon.
Stiefelſtrippe, *f.* uho, petlja od čizme.
Stiefelſtülpe, *f.* suvratak od čizme.
Stiefeltern, *pl.* otčuh i maćeha.
Stiefeltrodpel, *m.* rojta od čizme.
Stiefelwachs, *n.* Stiefelwichſe, *f.* voštilo (za čizme).
Stiefelwichſer, *m.* voštilac (obuće).
Stiefelzieher, *m.* obuvač.
Stieffreundſchaft, *f.* polurod.
Stiefgeſchwiſter, *pl.* polubrat i polusestra; (*pl.*) polubraća i polusestre.
Stiefkind, *n.* pastorče; (*coll.*) pastorčad.
Stiefmutter, *f.* maćeha, maćuha (maćija); die Natur war ihm eine —, priroda ga je slabo opravila. [rotica.
Stiefmütterchen, *n.* (*Viola tricolor*), si-
Stiefmütterlich, *adj.* maćehinski.
Stiefſchwager, *m.* polusvak.
Stiefſchwägerin, *f.* polusvast. [sestra.
Stiefſchweſter, *f.* polusestra, nerodjena
Stiefſohn, *m.* pastorak.
Stieftochter, *f.* pastorka, pastorkinja.
Stiefvater, *m.* o(t)čuh, o(t)čim.
Stiefväterlich, *adj.* očimski.
Stiefverwandte, *m.* polurodjak.
Stiege, *f.* (Treppe), stube, skaline*, basamake; er wohnt zwei —n hoch, stanuje u drugom spratu i. boju (katu); (20 Stück), dvadesetak.
Stiegeln, ſ. Stören, Stechen. [stubak.
Stiegenbock, *m.* (*Cerambyx scalaris*),
Stiegengehäuſe uſw. ſ. Treppengehäuſe.
Stieglitz, *m.* (*Carduelis nobilis*), češljugar, češljugarka, stričovka, makovica, grdelac*.
Stieglitze, ſ. Steiglitz.
Stiel, *m.* (an ein. Werkzeuge), držalo, držalje, držalica; nasad; (Meſſer—), trenka, člen; (Beil—), toporište, sèkirište; (Blatt—), petlja; (Blüthen—), stapka, držak; (*zool.*) držak; (am Dreſchflegel), stojak, stojalo; (Peitſchen—), bičalo, bičalje; (an Gebäuden), rog.
Stielbeſen, *m.* nasadjena metla.
Stielblatt, *n.* petljav list; listak s petljom.
Stielchen, *n.* peteljka, petaljka, stapčica.
Stieldolde, *f.* nasadjen štit. [lužnik.
Stieleiche, *f.* (*Quercus pedunculata*), dub,
Stielen, *v. a.* eine Axt —, nasaditi sèkiru; geſtielt, nasadjen; ein geſtieltes Blatt, ſ. Stielblatt.
Stielende, *n.* (*bot.*) dno u lista.
Stielig, *adj.* nasadjen; petljav; stapkast.
Stiellos, *adj.* bez držka, stapke, petlje; die Blätter ſind —, u lišća neima petlje.
Stielrund, *adj.* obao, (obli).
Stielrundlich, *adj.* oblast, suobao.
Stielwurm, *m.* (*Pedicellaria*), ščutac.
Stier, *adj.* einen — anblicken, izdrečiti oči, razrogačiti se (na koga); buljiti (u koga).
Stier, *m.* bik, bak; ein junger —, biče; ſ. Hirſchkäfer.
Stierchen, *n.* biče, bičić.
Stieren, *v. n.* die Kuh ſtieret, krava se vodi, goni; krava vodi; (ſtier anblicken), ſ. Stier, *adj.*; —, *v. a.* (v. Stiere), natěrati (kravu).
Stierfleiſch, *n.* govedina.
Stiergefecht, *n.* boj s bikom.
Stierhammel, *m.* ovan, praz.
Stierhaut, *f.* bičja koža.
Stierhirſch, *m.* bivoče.
Stierkalb, *n.* june.
Stierl, ſ. Stěr.
Stierleder, *n.* bičja koža.
Stierledern, *adj.* od bičje kože.
Stierochs, *m.* bik, bak.
Stierſinn, ſ. Starrſinn.
Stift, *m.* (zum Schreiben), pisaljka; (v. ein. Zahn), krnjadak, korèn (od zuba); (an ein. Gans), klica; (e. kleiner Nagel), klinčić, brukvica; (an Schnallen), jezičac; (am Senkel), ſ. Senkelſtift.
Stift, *n.* (Stiftung), zaklada; (Inſtitut), zavod; (*theol.*) zadušbina; (Kloſter), samostan, manastir; (Capitel), kaptuo.
Stiftblume, *f.* (*Albuga*), dvosměrka.

Stifteln, *v. a.* klinčiće, brukvice (od čega) načiniti.

Stiften, *v. a.* (ein Schnürband —), ošiljiti; okovati; (begründen), zavesti; eine Schule —, podignuti učionicu (školu); einen Feiertag —, odrediti svetac; ein Reich —, osnovati, utemeljiti državu; eine Gesellschaft —, ustrojiti družtvo; (dotiren), eine Kirche —, oskrbiti, nadariti crkvu; ein Vermächtniß —, zapisati komu što; Freundschaft mit Jemand —, sprijateljiti se s kim; Frieden —, činiti, graditi, učiniti mir; pomiriti; er stiftete diese Heirat, on ih je sveo; Gutes —, dobro činiti, učiniti; einen Vergleich —, poravnati; Feindschaft, Händel —, s. Anstiften; viel Unheil —, počiniti mnogo zla.

Stifter, *m.* (einer Anstalt), zakladatelj, osnovatelj, utemeljitelj; (einer Ehe), svodnik; (*fig.*) početnik, uzrok. [usw.

Stiftfarbe, *f.* Stiftgemälde, *n.* s. Pastell

Stiftisch, Stiftlich, *adj.* zakladni, zavodni, zadušbinski.

Stiftling, *m.* zakladnjak; (in Anstalten), zavodnjak.

Stiftloch, *n.* bodačina.

Stiftmalerei, *f.* slikanje suhimi mastili.

Stiftsamt, *n.* kanonikat.

Stiftsbauer, *m.* prnjavorac.

Stiftsbrief, *m.* zakladnica; (bei milden Stiftungen), zadušbovnica.

Stiftsdame, *f.* kanonisa; s. Stiftsfrau.

Stiftsdorf, *n.* prnjavor.

Stiftsfeier, *f.* svetkovanje utemeljenja.

Stiftsfrau, *f.* duvna.

Stiftsfräulein, *n.* zavodnjača.

Stiftsgebäude, *n.* zavodište, zakladište.

Stiftsgeld, *n.* zakladni, zadušbinski, zavodni novci.

Stiftsglied, *n.* s. Stiftsherr. [zadušbina.

Stiftsgut, *n.* zakladovina, zadušbovina,

Stiftshaus, *n.* kanonički dvor, kanonička kurija.

Stiftsherr, *m.* kanonik.

Stiftshütte, *f.* stan zavěta.

Stiftsjungfer, *f.* duvna.

Stiftskirche, *f.* saborna crkva.

Stiftsknabe, *m.* (vojnički) zavodnjak.

Stiftsmann, s. Stiftsherr.

Stiftsmitglied, s. Stiftsglied.

Stiftspfründe, *f.* kanonikat. [pfründe.

Stiftsstelle, *f.* město u zavodu; s. Stifts-

Stiftsversammlung, *f.* kaptuoska skup-

Stiftsvorsteher, *m.* predstavnik. [ština.

Stiftswohnung, *f.* s. Stiftshaus.

Stiftung, *f.* (ein. Schule), podignuće; (ein. Klosters), utemeljenje; osnovanje; — eines gütlichen Vergleiches, poravnanje; (ein. Anstalt), zavedenje; (Stift), zaklada; eine milde —, zadušbina; (Dotation), oskrba.

Stiftungs- (in Zuf.) zakladni; zadušbinski; zavodni.

Stiftungsanordnung, *f.* zakladna naredba.

Stiftungsbezug, *m.* zakladni dohodak.

Stiftungsbrief, *m.*, Stiftungsfeier, *f.*, Stiftungsfest, *n.*, s. Stiftsbrief, Stifts- [feier.

Stiftungsfond, *m.* zaklada.

Stiftungsfondscasse, *f.* zakladna pěneznica.

Stiftungsfondsgut, *n.* zakladovina.

Stiftungsgenuß, *m.* uživanje zaklade, zadušbine.

Stiftungsjahr, *n.* godina utemeljenja, osnovanja, zavedenja.

Stiftungskapital, *n.* zakladna, zadušbinska glavnica; s. Stiftungsfond.

Stiftungsplatz, *m.* zakladnica; město u zavodu.

Stiftungstag, *m.* dan utemeljenja, osnovanja, zavedenja; godišnjica.

Stiftungsurkunde, *f.* s. Stiftsbrief.

Stiftungsvermögen, *n.* zakladna, zadušbinska imovina.

Stiftungsworte, *pl.* rěči ustanovljujuće.

Stiftungszeit, *f.* vrěme utemeljenja, osnovanja, zavedenja.

Stigmatisiren, *v. a.* žigosati.

Stil usw. s. Styl.

Stilet, *n.* bodežnik, bodilo, škoprc, štilet; mit einem — durchbohren, škoprcnuti.

Still(e), *adj.* tih; — stehen, stojati, stajati; mirno stojati; — halten, stati; bei etwas — halten, priustaviti se kod čega; —es Wetter, tišina; das —e Meer, tiho more; (spr.) —e Wässer sind tief, tiha voda brěg roni i. dere; — werden, stišiti se, utišati; utihnuti; Alles wurde —, sve se stiši; (— schweigen), zamuknuti, ošutěti, zašutěti; — schweigen o. sein, mučati, šutěti; eine —e Nacht, tiha, mirna noć; ein —es Gebet, tiha molitva; eine —e Freude, tajna radost; im Stillen, u potaji; eine —e Messe, štuća, tiha misa; die —e Woche, velika nedělja; ein —er Mensch, miran čověk; ein —es Leben führen, u miru življeti; —, *adv.* tiho, mirno; es ist — davon, ništa se nečuje o tom.

Still! *int.* tiho! mir! šutkac! utoli! muči! dušu u se!

Stillamme, *f.* dojkinja, dojilja, dojilica.

Stille, *f.* tišina, tihoća; (d. Seele), mir; in der —, iz tiha; (heimlich), u potaji, potajno; polagano; es herrscht große — im Handel, trgovina je nešto stala; (stille See), tišina.

Stille, *m.* tihac; mira.

Stillen, *v. n.* (still werden), utišati; potišati; stišati se; utoliti; —, *v. a.* (still machen), das Blut —, ustaviti, sustavljati krv; das Meer —, tažiti, utažiti more; Einen —, umučkati,

ušutkati koga; den Durſt —, utoliti, ugasiti žeđju; den Hunger —, utoliti glad, nasititi; die Schmerzen —, utažiti bo(l); ein Verlangen —, izpuniti želju; um das Verlangen zu —, da (me) mine želja; einen Aufruhr —, ugasiti bunu; ein Kind —, dojiti, zadojiti dête; (beruhigen), zamiriti, umiriti.

Stiller, *m.* tažilac.

Stillflöte, *f.* tiha pištala.

Stillfriedlich, *adj.* tih i miran.

Stillhalten, *n.* stanuće; stajanje.

Stillleben, *n.* zabitovanje.

Stillmeſſe, *f.* tiha i. štuća misa.

Stillmittel, ſ. Stillungsmittel.

Stillſchweigen, *n.* muk, mučanje; ein tiefes — beobachten, mukom mučati; zum — bringen, utajiti, ušutkati; etwas mit — übergehen, mukom što minuti; premučati što; — auferlegen, zapovědati (komu) da muči; ušutkati, mučkati koga; povezati komu usta; Einem ewiges — auferlegen, umučkati koga za navěk.

Stillſchweigen, *v. n.* mučati, šutěti.

Stillſchweigend, *adj.* mukao; —e Einwilligung, privolja s mučanja; —, *adv.* mukom, mučke, muče.

Stillſitzer, *m.* nesmělica.

Stillſtand, *m.* stojnica, prestaja; stojanje; einen — machen, prestati; der — der Rechtspflege, sudostaja; (*moratorium*), odgoda; der — der Sonne, suncostaja; der — des Waſſers, vodostaja; der — der Geſchäfte, prestaja poslovah; es iſt — in den Geſchäften eingetreten, poslovi su stali; ſ. Waffenſtillſtand.

Stillſtehen, *n.* stojanje; —, *v. n.* ſ. Stehen.

Stillung, *f.* utišanje; ustavljanje; (u)mirenje; (u)taloženje.

Stillungsmittel, *n.* stavilo (krvi).

Stillwächter, ſ. Nachtwächter.

Stillwerden, *n.* utišanje; zamuknuće.

Stilt, *m.* držalo.

Stiltenblock, *m.* malj.

Stimmberechtigt, *adj.* vlastan glasovati; die —en, oni, koji imaju pravo glasovati.

Stimme, *f.* glas; die Fiſche haben keine —, ribe se neglase; ſeine — hören laſſen, oglasiti se, glasiti se; Jemand an der — erkennen, poznati koga po glasu; (*mus.*) glas; eine ſtarke —, grlatost; er hat eine ſtarke —, gromka je glasa; grlat je; er hat eine gute —, služi ga grlo; keine (Sing)— haben, neimati glasa; (*votum*), glas; die — abgeben, glasovati; durch Mehrheit der —n, većinom glasovah; Sitz und — im Rathe haben, ſ. Sitz; (in Geigen), duška, podstavka.

Stimmelos, *adj.* bez glasa, bezglasan; er iſt —, neglasi se.

Stimmen, *v. n.* die Geige ſtimmt nicht zum Klavier, guslice se neslažu s klavirom; in denſelben Ton —, uhvatiti isti glas; (b. Rechn.) slagati se; (paſſen), dolikovati, priličiti; ſeine Reden — nicht mit ſeinen Handlungen, drugčije govori, drugčije tvori; jedno govori, a drugo tvori; (votiſiren), über etwas —, glasovati o čem; für Einen —, glas dati komu, glasovati za koga; —, *v. a.* (eine Geige —), slagati, udešavati, ugadjati, udesiti, složiti, ugoditi; höher —, napeti; niedriger —, popustiti; gleich geſtimmte Seelen, složne duše; er iſt nicht gut geſtimmt, nije dobre volje; Einen zu etwas —, navratiti koga na što; ich bin dazu nicht geſtimmt, neimam k tomu volje; zur Freude —, razveseliti (koga).

Stimmenbuch, *n.* ſ. Partitur.

Stimmende, *m.* glasovalac.

Stimmengleichheit, *f.* jednakost glasovah; bei —, kad su glasovi razpolovljeni.

Stimmenmehrheit, *f.* većina glasovah.

Stimmenminderheit, *f.* manjina glasovah.

Stimmenprüfung, *f.* pregledanje glasovah.

Stimmenſammler, *m.* kupilac glasovah.

Stimmenſammlung, *f.* skupljanje glasovah.

Stimmenſchlüſſel, *m.* glasovni ključ.

Stimmenſchwellung, *f.* jačenje glasa.

Stimmenunterſuchung, ſ. Stimmenprüfung.

Stimmenverhältniß, *n.* razměrje glasovah.

Stimmenzählung, *f.* brojenje glasovah.

Stimmer, *m.* ugadjač; (Werkz.) ključ; (an Sackpfeifen), prdaljka; ſ. Stimmgeber.

Stimmfähig, *adj.* vlastan glasovati.

Stimmführer, *m.* govordžija, kolovodja.

Stimmgabel, *f.* ugadjaća viljuška.

Stimmgeber, *m.* glasovalac.

Stimmgebung, *f.* glasovanje.

Stimmgeld, *n.* ugadjarina.

Stimmhammer, *m.* ugadjalo.

Stimmholz, *n.* duška, podstavka.

Stimmkugel, *f.* glasovka.

Stimmlaut, *m.* glasac, samoglasac.

Stimmliſte, *f.* popis glasovah, (glasovalacah).

Stimmnerve, *m.* glasovni živac.

Stimmorgan, *n.* glasilo.

Stimmpfeife, *f.* ugadjaća svirka.

Stimmrecht, *n.* pravo glasovanja.

Stimmritze, *f.* (*glottis*), glasiljka.

Stimmritzenband, *n.* veza glasiljke.

Stimmritzendeckel, *m.* (*epiglottis*), jezičac.

Stimmtag, *m.* dan glasovanja.

Stimmumfang, *m.* obseg glasa.

Stimmung, *f.* (eines Inſtrumentes), ugadjanje, udešavanje, slaganje; udešaj, ugadjaj; die rechte — geben, dobro udesiti, ugoditi; die — halten, držati

glas; (— des Geistes), volja; die öffentliche —, javno mnênje, mišljenje.
Stimmurne, *f.* glasovnik.
Stimmzettel, *m.* glasovka, glasovnica.
Stimulantia, *pl.* dražila.
Stingel, *m.* repić.
Stink, *m.* (*Scincus officinalis*), ribokož.
Stinkapfelbaum, *m.* (*Crataeva Tapia*), oštrolisti češnjakovac.
Stinkasant, *m.* smrdeća smola, devesiljevina.
Stinkbaum, *m.* (*Anagyris foetida*), kopitak, kopitica.
Stinkbeere, *f.* Vogelbeere.
Stinkblume, *f.* (*Tagetes*), kadifica.
Stinkbock, *m.* (*fig.*) smrdljivac.
Stinkbrüse, *f.* smradivka.
Stinkelbeere, *f.* Stachelbeere.
Stinken, *v. n.* smrdêti; (ružno) vonjati; nach Knoblauch —, udarati, zaudarati po češnjaku i bêlom luku; vor Faulheit —, u-mrdêti se od lênosti.
Stinkend, *adj.* smrdljiv, smrdeć, smrdeljav; — werden, usmrdêti se, zavonjati se; eine —e Lüge, grda laž.
Stinker, *m.* smrdljivac; —in, *f.* smrdljivica, smrdulja; *f.* Todtenkäfer.
Stinkfaul, *adj.* lên kao crna zemlja.
Stinkfisch, *f.* Stint
Stinkfliege, *f.* (*Hemerobius*), vašičar.
Stinkhahn, *f.* Wiedehopf.
Stinkharz, *n. f.* Stinkasant.
Stinkharz, *n.* (*Olax*), smrdljivac.
Stinkig, *f.* Stinkend.
Stinkkäfer, *m.* (*Buprestis*), krasnc; *f.* Mistkäfer.
Stinkkamille, *f.* Hundskamille.
Stinkkresse, *f.* (*Lepidium ruderale*), smrdljiva gronica.
Stinklich, *adj.* zaudarajući.
Stinkloch, *n.* smradište.
Stinknessel, *f.* (*Galeobdolon*), pituljnik.
Stinkratz, *m. f.* Stinkthier.
Stinkroche, *f.* Dornroche.
Stinkschiefer, *m.* balunjača.
Stinkschwamm, *m.* (*Phallus impudicus*), pupa.
Stinkstein, *m.* opočnjak.
Stinkstrauch, *m.* (*Ribes nigrum*), crni grozdić.
Stinkthier, *n.* (*Mustella Putorius*), t(v)orac, smrduh.
Stinkwinde, *f.* (*Paederia*), pogančina.
Stinkwurz, *f.* (*Solanum Dulcamara*), razhodnik.
Stint, Stinz, *m.* (*Salmo Eperlanus*), snêtac; (Meer—), koruša.
Stipendiat, Stipendist, *m.* zakladnjak, stipendista.
Stipendium, *n.* zakladnina, podpora, stipendij.
Stippbrod, *n.* moča.
Stippe, *f.* pedica; *f.* Tunke.
Stippelig, *adj.* pedičav.
Stippen, *v. n.* (tüpfeln), tipnuti; bocnuti; pikati; mit seinem Stocke —, poštapati se; (tunken), umakati, umočiti, zamočiti.
Stipper, *m.* pikalo.
Stippern, *v. a.* pedati, tipkati, pikati.
Stippert, *f.* Schachtelhalm.
Stippfaß, *n.* pêskovnica.
Stipulant, *m.* ugovornik.
Stipulation, *f.* uglava, ugovor; uvêt.
Stipuliren, *v. a.* uglaviti, ugovoriti.
Stirlen, *f.* Stêren.
Stirn, *f.* čelo; d. — runzeln, namrskati, mrskati čelo; namrštiti se, namrgoditi se, mrštiti se, mrgoditi se (kao da će kiša iz čela udariti); hitzig vor der — sein, pršljiv biti; es steht seinem an der — geschrieben, was er im Herzen hat, nikomu nije na čelo napisano, šta je u njem; die — hoch tragen, nositi glavu visoko; dignuti nos; glavu na toljazi nositi; eine freche, eiserne — haben, imati obraz kao opanak; bezobrazan biti kao pašče; mit der — durch die Wand rennen wollen, glavom o zid zamlatiti; Einem die — bieten, izkositi se, izprêčiti se, opoplastiti se, oprêčiti se, oprêti se; sich vor die — schlagen, pljesnuti se rukom (po čelu); Einem vor die — stoßen, udariti koga uz obraz; — gegen —, prsimice; die — eines Berges, čelo od brda.
Stirnader, *f.* čeona žila, žila od čela.
Stirnband, *n.* počeonica; *f.* Stirnbinde; Stirnriemen.
Stirnbein, *n.* počelak.
Stirnbinde, *f.* povijuša; (Diadem), zlatni vênac.
Stirnblatt, *n.* počelje.
Stirnblutader, *f.* čeona žila.
Stirndreistigkeit, *f.* prodrzljivost.
Stirnecke, *f.* čeoni stuk.
Stirnen, *v. n.* oprêčiti se, izprêčiti se.
Stirnfeld, *n.* gornji zabat.
Stirnfortsatz, *m.* nastavak počeoka.
Stirngegend, *f.* očelje.
Stirngeschmeide, *n.* čeoni nakit.
Stirngrübler, *m. f.* Schafbremse.
Stirnhaar, *n.* kosa na čelu; (b. Pferd.) počelica, kika, kečka.
Stirnhieb, *m.* udar po čelu.
Stirnhöhle, *f.* čeona šupljina.
Stirnhügel, (Stirnhöcker), *m.* rog (na čelu).
Stirnkamm, *m.* kresta, hober (na čelu).
Stirnlos, *adj.* bezobrazan, bezočan.
Stirnmauer, *f.* pročeoni zid.
Stirnmuskel, *m.* čeona mišica.
Stirnnerve, *m.* čeoni živac.
Stirnrad, *n.* čeonjak.
Stirnriemen, *m.* počelje.
Stirnrunzel, *f.* mrska na čelu.
Stirnrunzelnd, *adj.* mrgodeć se; namršten, namrgodjen.
Stirnschlagader, *f.* čeona kucavica.
Stirnschnalle, *f.* (Stirnschneller), zvrčka u čelo.
Stirnseite, *f.* čelo.

Stirnſtück, *n.* (*anat.*) povije, kumrije; (an Gebäuden), čelo, pročelje; (an Pferd.) počelje.
Stirntuch, *n.* povijuša.
Stirnverband, *m.* čeoni zavoj.
Stirnwand, *f.* pročelje; ſ. Stirnfeld.
Stirnwinkel, *m.* čeoni kut.
Stirnwunde, *f.* rana na čelu.
Stirnzweig, *m.* čeoni ogranak (živca).
Stöbenkraut, *n.* (*Stoebe*), stebovka.
Stöber, ſ. Stäuber.
Stöberig, *adj.* —es Wetter, sipac, me- [ćava.
Stöbern, *v. i.* es ſtöbert, sněg mete, vrvi; sněg se vije; —, *v. n.* šunjati, cunjati; hrdati, orvati, premetati; —, *v. a.* das Wild —, krenuti divljač; Einen aus dem Bette —, iztěrati koga iz postelje.
Stöberwetter, *n.* mećava, vijavica.
Stöchasfraut, *n.* (*Lavendula Stoechas*), kitnjasta trma.
Stocheln, ſ. Stochern.
Stocher, *n.* prljak, badalo; (Zahn—), čačkalo, badkalo, badalo.
Stochern, *v. n.* badati, backati, zabadati; prljkati (u što); (*fig.*) in ein Wespenneſt —, zabadati u osinjak; in den Zähnen —, čačkati, grgati, čiktati zube; in der Naſe —, čačkati, kopati po nosu.
Stochescraut, ſ. Stöchasfraut.
Stöchiometrie, *f.* stekiometrija.
Stock, *m.* (ein. Gewächſes), panj; (z. B. Blumen—), trs; struk; (Wein—), trs, čokot; (Buchdrucker—), ſ. Vignette; (Stab), palica, štap, batina; mit dem —e prügeln, batinati; (mit Eiſen beſchlagen. —), zakovanica; (Stiel), držalo; (Fenſter—), doprozornik; (Pfeiler), stub; (Strunk), hrek, hreb, parub, patrlj, čaprlj, čepur; (Klotz), klada; die Stöcke ausroden, krčiti; über — und Stein laufen, na vrat na nos trčati; (der — eines Amboßes), panj; (v. Menſchen), batina, klada; cěpanica; (d. Betſchaft.) pečat; (im Gefängn.), klada, klade; (Bienen—), stublika, stubanj, dubenica; (Almoſen—), škrabica; (Stockwerk), sprat, boj, pod, kat; der — des Eiters, ſ. Eiterſtock; den Hut über den — ſchlagen, udariti klobuk (šešir) na kalup; (Fond), glavno; Stocks, dionice.
Stockaar, Stockadler, *m.* (*Aquila fulva*), mogionik; (*Buteo vulgaris*), mišar, mišolovka.
Stockalt, ſ. Steinalt.
Stockamboß, *m.* glavač.
Stockameiſe, *f.* (*Formica vaga*), mrav [skitač.
Stockamſel, ſ. Ringdroſſel.
Stockband, *n.* vrvca od palice.
Stockbeſchlag, *m.* zakov.
Stockbeſen, ſ. Stielbeſen.
Stockblind, *adj.* posve slěp.
Stockbrunnen, ſ. Pumpenbrunnen.
Stöckchen, *n.* paličica, štapić.
Stockdegen, *m.* bodežnik.
Stockdeutſche, *m.* zatucani Němac; (ver.) zacopani Švaba.
Stockdick, *adj.* debeo kao tenac.
Stockdumm, *adj.* glup glupcit, prěko lud.
Stockdunkel, ſ. Stockfinſter.
Stockdürr, *adj.* suh kao biljka.
Stöckel, *m.* ko(l)čić; (an Stiefeln), štikla.
Stocken, *v. a.* den Wein —, koliti, nakoliti, zakoliti vinograd; das Tuch —, saviti sukno; ſich —, *v. r.* d. Getreide ſtockt ſich, žito se busa; žito vlata; —, *v. n.* das Waſſer ſtockt, voda je stala; die Uhr ſtockt, dobnjak (ura, sat) stoji; die Sache ſtockt, stvar je zapela; die Geſchäfte —, poslovi su zapeli; d. Handel ſtockt, neima prodje ni čemu; im Reden —, zapinjati u govoru; die Milch ſtockt, mlěko se gruša; das Blut ſtockte in mir, krv je u meni obamrla, stinula se; (v. Talge), stinuti se; die Leinwand ſtockt, platno zaudara od memle; platno se je zaležalo.
Stocken, *n.* Stockung, *f.* (des Blutes), stojanje; stinuće; (im Reden), zapinjanje; (*merc.*) zapon; in — gerathen, zastati, stati; d. Handel iſt ins — gerathen, stala je trgovina; neima prodje ni čemu; die Sache iſt ins — gerathen, stvar je zaspala, zapela.
Stöcken, *v. a.* Einen —, metnuti koga u kladu. [vah.
Stockenfohle, *f.* ugalj od kladah, hreko-
Stockente, *f.* (*Anas Boschas*), divlja patka.
Stöcker, ſ. Stockmeiſter.
Stockerrecht, *n.* trebežarina.
Stockerz, *n.* laz od rude.
Stockeule, *f.* (*Strix Aluco*), sovura; (*S. Scops*), ćukac.
Stockfackel, *f.* zublja.
Stockfalk, *m.* (*Astur palumbarius*), golubar, kokošar; ſ. Stockaar.
Stockfäulung, *f.* gnjiloća grožđja (na trsu).
Stockfeder, *f.* debelo pero.
Stockfiedel, *m.* ſ. Stockgeige.
Stockfink, ſ. Häufling.
Stockfinſter, *adj.* es iſt —, mrkli je mrak; nevidělica je; tmuša je; pomrčina je kao těsto; mrak kao rog.
Stockfiſch, *m.* (*Gadus Morrhua*), treska; (d. getrocknete Kabeljau), bakalar, oslić; (*fig.*) blesan, dedak, tetak, tikvelj, glupak.
Stockfleck(en), *m.* mrlja, ljaga od vlage, od zaležaja.
Stockfleckig, *adj.* měsličav, zaležano, po-
Stockflinte, *f.* puškobat. [veštno.
Stockfremd, *adj.* posve tudj, nepoznat.
Stockgeige, *f.* plesarske guslice.
Stockgelehrt, *adj.* školometski.

Stockgerſte, *f.* (*Hordeum hexastichon*), jećam-šestoredac.
Stockglaube, *m.* tvrda vêra.
Stockgläubig, *adj.* tvrde vêre.
Stockgut, *n.* krčevina.
Stockhalter, ſ. Stockmeiſter.
Stockhaue, *f.* trnokop.
Stockhaus, *n.* vojnička tamnica, buturnica, škripalo.
Stockhausarreſt, *m.* tamnica.
Stockholz, *n.* klade, panjevi.
Stockig, *adj.* zaležao.
Stöckiſch, *adj.* tvrdoglav, tvrdokoran.
Stockjobber, *m.* dioničar, stokjober.
Stockjude, *m.* prava Čifutina.
Stockkiel, *m.* ſ. Stockfeder.
Stockknopf, *m.* glavica, puce od palice.
Stockknospe, *f.* (*turio*), iznikao.
Stockkohle, *f.* drobni ugalj.
Stockkraut, ſ. Flachskraut.
Stocklack, *m.* lakova šibka.
Stocklaterne, *f.* nasadjena světiljka.
Stockleuchter, *m.* krupni svěćnjak.
Stockmaus, *f.* voluhar.
Stockmäuschenſtill, ſ. Mäuschenſtill.
Stockmeiſter, *m.* vojnički tamničar.
Stockmeſſer, *n.* kosêr.
Stockmiethe, *f.* tamničarina. [bino uho.
Stockmorchel, *f.* (*Peziza auricula*), ba-
Stocknarr, *m.* velika budala; budalina.
Stockpfeife, *f.* čakan.
Stockpilz, ſ. Stockſchwamm.
Stockpreſſe, *f.* velik těsak.
Stockprügel, *pl.* batine.
Stockraum, *m.* krčevina.
Stockriemen, *m.* remenac od palice.
Stockrinne, *f.* drven žlěb.
Stockroden, *n.* krčitba, trebež.
Stockrohr, *n.* palica od čibuka.
Stockrolle, *f.* (žičarsko) vratilo.
Stockroſe, *f.* (*Alcea rosea*), trandofilje.
Stocks, *pl.* dionice, stoki.
Stockſcheit, *n.* cěpanice od klade.
Stockſchere, *f.* stavne nožice.
Stockſchilling, *m.* Stockſchläge, *pl.* batine.
Stockſchlange, *f.* (*Scytale*), nagulja.
Stockſchnupfen, *m.* suha hunjavica.
Stockſchraube, *f.* vijak u procépnjaka.
Stockſchwamm, *m.* škripavac, škripanj.
Stockshandel, *m.* trgovina dionicami.
Stockſerbe, *m.* Srbenda.
Stockſlave, *m.* pravi, čisti Slavjanin.
Stockſpreſſe, *f.* vrěža.
Stocksreiter, *m.* dioničar, stokjober.
Stocksreiterei, *f.* dioničarstvo.
Stockſtachel, *m.* klinac u palici.
Stockſteif, *adj.* krut kao staklo.
Stockſtill, Stockſtumm, *adj.* — ſein, mučati kao něm i. kao olovom zaliven.
Stockſtreich, *m.* udarac batinom; —e, *pl.* batine; —e austheilen, batinati; er bekam zehn —e, udarili su mu deset batinah.
Stockſünder, *m.* puki, okorni, stari grêšnik; er iſt ein —, sam ti je grêh.
Stocktaub, *adj.* posve gluh.
Stocktaube, ſ. Holztaube. [golubača.
Stocktäubling, *m.* (*Agaricus Russula*),
Stockuhr, *f.* stojni dobnjak (sat, ura), učlanjen sat.
Stockung, *f.* ſ. Stocken, *n.*
Stockviole, *f.* (*Cheiranthus incanus*), ozima ljubičina.
Stockwache, *f.* straža uz tamnicu.
Stockwart, Stockwärter, ſ. Stockmeiſter.
Stockwerk, *n.* sprat, pod, boj, kat*; ein Haus von einem —, jednospratnica, jednokatnica; ein Haus von zwei —en, dvospratnica, dvokatnica; kuća od dva poda; das unterſte —, ſ. Erdgeſchoß; das oberſte —, najviši pod; (*mont.*) laz.
Stockzahn, *m.* kutnjak, kutnji zub.
Stockziemer, *m.* ſ. Ringdroſſel.
Stockzirkel, *m.* nasadno šestilo.
Stockzwinge, *f.* zakov.
Stoff, *m.* (Grund—), tvar, materija; (Bau—), gradivo, gradja, lês; (einer Krankheit), bolivo; ein luftförmiger —, uzdušina; ein betäubender —, omamilo; ein — zur Unterhaltung, predmet, stvar za razgovor; geſchichtlicher —, povêstno gradivo; wollener —, vunen latak, vunena tkanina; ein reicher —, dragocên latak; (Urſache), uzrok; (Anlaß), povod; (eines Zankes), zadêvica.
Stoffen, *adj.* otkan; od latka, tkanine.
Stoffhaltig, Stoffig, Stofflich, *adj.* tvaran, materialan.
Stofflichkeit, *f.* tvarnost.
Stofflos, *adj.* beztvaran.
Stoffverwandtſchaft, *f.* srodnost.
Stoffwechſel, *m.* izměna tvarih.
Stöhnen, *v. n.* stenjati, jecati; —, *v. a.* Klagen —, jaditi jade.
Stöhnend, *adj.* jecav, jecajuć.
Stöhner, *m.* jecalo, stenjalo.
Stoiber, *m.* (*Lycoperdon Borista*), puša, puhara, prhavac.
Stoicismus, *m.* stoicizam.
Stoiker, *m.* stoik. [stalan.
Stoiſch, *adj.* stoički; (*fig.*) hladnokrvan;
Stola, Stole, *f.* štola; (b. Dr.) petrahilj (petrealj).
Stolgebühr, *f.* svećenička pristojba, štola.
Stolle, *f.* pletenica.
Stollen, *m.* stupac; (am Bette), noga; (am Hufeiſen), švarak; (am Hafen), nožica; (*mont.*) sdo(l)nja, rov; einen — treiben, rovati rov i. sdolnju; den — faſſen, obrvnati sdolnju.
Stollen, *v. a.* ein Hufeiſen —, zagnuti podkovu.
Stollenangabe, *f.* naznaka sdolnje.
Stollenarbeit, *f.* rad, radnja u sdolnji.

Stollenarbeiter, *m.* sdolnjar.
Stollenbäcker, *m.* pleteničar.
Stollenbau, *m.* rovljenje (sdolnje).
Stollenbefahrung, *f.* pregled sdolnje.
Stollenfirſte, *f.* šlême od sdolnje.
Stollenflügel, *m.* sdolnjica.
Stollengebäude, *n.* sgrada od sdolnje.
Stollengerechtigkeit, *f.* pravo sdolnjaka.
Stollengerinne, *n.* odtoka u sdolnji.
Stollenhieb, *m.* pravo sdolnje.
Stollenfarren, *m.* sdolnjarske tačke.
Stollenfaue, *f.* nadkrovak sdolnje.
Stollenkluft, *f.* vidêlica od sdolnje.
Stollenmundloch, *n.* vratno od sdolnje.
Stollenneuntel, *n.* sdolnjačina.
Stollenrecht, *n.* ſ. Stollengerechtigkeit.
Stollenſchaft, *m.* okno od sdolnje.
Stollenſohle, *f.* dno od sdolnje.
Stollenſteuer, *f.* ſ. Stollenneuntel.
Stollenſtrecke, *f.* duljina sdolnje.
Stollenteufe, *f.* dubljina sdolnje.
Stollentrieb, ſ. Stollenbau.
Stollenvorſteher, *m.* nadstojnik sdolnje.
Stollenwaſſer, *n.* voda od sdolnje.
Stollenweiſe, *adv.* sdolnjom.
Stollfüßig, *adj.* nogat.
Stöllner, *m.* sdolnjak.
Stollort, *m.* kraj od sdolnje.
Stolp, ſ. Klotz.
Stolper, *m.* posrtaj, potaknuće, popik; einen — machen, ſ. Stolpern.
Stolpergang, *m.* posrtanje, trtanje, (s)poticanje; er hat einen —, trtâ.
Stolperig, *adj.* posrtljiv; ein —es Pferd, batušlje.
Stolpern, *v. n.* posrnuti, posrtati; popiknuti se, popikavati se; über einen Stein —, (s)potaknuti se i. (s)potaći se o kamen; im Gehen —, trtati, posrtati; (*fig.*) posrnuti; (*fig.*) es ſtolpert wohl auch ein gutes Pferd, i konj od sto dukatah posrne; über ein Wort —, zapeti, zakrknuti kod kakve rêči.
Stolprian, *m.* posrtalo, posrtač, trto; ſ. Stolper.
Stolz, *adj.* ponosit, ponošljiv, ponosan; — auf etwas ſein, ponositi se, dičiti se čim; (hochmüthig), oho(l), kičeljiv; — ſein, oholiti se; — werden, uzoholiti se, poholiti se, ponêti se, sponêti se, pokičeljati se; — thun, oholiti se, propinjati se, kočiti se, bašiti se; er iſt — auf ſeinen Adel, oholi se plemenštinom; — einhergehen, bahati; ſ. Stolziren; ein —er Gang, bahanje; ein —er Menſch, ſ. Stolze; er benimmt ſich — gegen mich, ponosi se od mene; (prächtig), ein —es Haus, velikolêpna, krasna kuća; —e Kleider, gizdava odêću.
Stolz, *m.* ponos, ponositost, ponosnost; (Hochmuth), oholost; vielen — haben, vrlo ohol biti; ſich vor — blähen, naduvati se, nakokotiti se; er iſt der — ſeines Vaterlandes, dika je domovine.
Stolzdürftig, *adj.* golo a (oh)olo.
Stolze, *m.* oholica, oholonja.
Stolzen, Stolziren, *v. n.* oholiti se, šepiriti se, paviti se, ptićiti se, kokotiti se, kopuniti se, kočoperiti se, proganjati se, razmetati se, propinjati se, vrkočiti se, kerebečiti se, pečiti se, kicošiti se.
Stolzkraut, *n.* ſ. Flachsſeide.
Stopfanker, *m.* glavna kotva, glavno sidro.
Stopfarznei, *f.* zapiralo.
Stöpfel, ſ. Stöpſel.
Stopfen, *v. a.* začepiti, zapušiti; die Taſche voll —, napuniti, natrpati, natuškati džep; die Federn in die Betten —, metati perje u porine; ein Leck —, čkati, začkati rupu, pukotinu; ein Pfeifchen —, puniti, napuniti lulu duhana; d. Mund voll —, napuniti, nakljukati usta čim; Einem den Mund —, ušutkati, umučkati koga; začepiti komu usta; svezati komu jezik; (spr.) man müßte vielen Brei haben, um allen Menſchen den Mund zu —, nitko nemože natkati maramah, da cêlomu svêtu usta poveže; Gänſe —, kljukati guske; einen Strumpf —, vrpati čarapu; geſtopft voll, puno krcato, dubkom puno; Einem den Rachen —, zajaziti komu nesitu čeljust; d. Blutlauf —, zaustaviti, ustaviti krv; einen Durchlauf —, ustaviti lijavicu; dieſe Speiſe ſtopft, ovo jelo zatvara, zapire; den Bauch voll —, nabiti se, nabokati se, nakresati se, nalupati se, natući se, nadekati se; ſich —, *v. r.* trpati se; natrpati se.
Stopfer, *m.* nadêvalac, kljukalac; trpalac; punilac; (Ableger), mladica; ſ. Stöpſel; (Strumpf—), vrpalac.
Stopferei, *f.* trpanje; trpanac.
Stopfern, *v. n.* tupkati.
Stopfiſch, ſ. Schiffhalter.
Stopfgarn, *n.* konac za vrpanje.
Stopfhaar, *n.* dlaka.
Stopfhaber, Stopflappen, *m.* šupernjača.
Stopfmeißel, *m.* Stopfmeſſer, *n.* šuperilo.
Stopfmoos, *n.* mah za nalaganje.
Stopfmuskel, *m.* začepica.
Stopfnadel, *f.* vrpaljka.
Stopfnaht, *f.* vrpanje.
Stopfnudel, *m.* vavoljak (za guske).
Stopfſegel, *n.* ustavljaće jedro.
Stopfſeloch, *n.* (*Bupleurum*), svinjac.
Stopfſtich, *m.* vrpanje.
Stopfſtück, *n.* začkanica.
Stopftuch, ſ. Stopfhaber.
Stopfwachs, *n.* troja, pčelinji maz.
Stopfwaſſer, *n.* uzpor.
Stopfwerg, *n.* šuperske kučine.
Stopfwerk, *n.* sgriba (za šuperenje).

Stoppel, *f.* strn; —n, *pl.* strnjika; (b. Federvieh), klica.
Stöppel, *m.* ſ. Stöpſel.
Stöppel, *n.* ſ. Stippe.
Stoppelacker, *m.* ſ. Stoppelfeld.
Stoppelbart, *m.* kostrušava brada.
Stoppelei, *f.* krparenje, smrdanje; ſ.
Stoppelfeder, *f.* iglica. [Stoppelwerk.
Stoppelfeld, *n.* strnište, strnjak.
Stoppelgans, *f.* guska-strnjačica.
Stoppelgedicht, *n.* skrpana pěsma.
Stoppelgras, *n.* trava na strništu.
Stoppelheime, ſ. Feldgrille.
Stoppelkorn, *n.* postrnak.
Stoppelmais, *m.* (kukuruz-)postrnak.
Stoppeln, *v. a.* pabirčiti, pabirkovati, palětkovati; (*fig.*) skrpiti, smrdati, slupati; (ſtürzen), parati, ugariti.
Stoppelobſt, *n.* pabirak, palětak.
Stoppelrübe, *f.* repa-postrnača.
Stoppelſchwein, *n.* krmak-strnišnjak.
Stoppelſenſe, *f.* kosa za strnjiku.
Stoppelſichel, *f.* srp za strnjiku.
Stoppelvogel, *m.* ſ. Feldlerche. [pas.
Stoppelweide, *f.* paša po strništu, strno-
Stoppelwerk, *n.* (*fig.*) krparija, smrdanina.
Stoppine, *f.* fitilj, mića.
Stoppler, *m.* pabirač; (*fig.*) posmrduša.
Stöppling, *m.* ſ. Feldlerche.
Stoppſegel, ſ. Stopfſegel.
Stöpſel, *m.* čep, začepak, zatik, zapušač, zatisak, zaptivač; (Kork—), plutić; den — aus der Flaſche ziehen, odčepiti staklo (bocu); (Füllſel), naděvak; (v. Menſch.) buro. [tok.
Stör, *m.* (*Accipenser Sturio*), jesetra,
Storar, *m.* storač. [storač.
Storarbaum, *m.* (*Styrax offic.*) děvica,
Storch, *m.* (*Ciconia*), roda, lelek, štrk; vremenjača; (ſpr.) mit den Störchen im Streite liegen, štrkljastih noguh biti.
Storchbein, *n.* (*fig.*) krak, okrak, vreteno; (eine Perſon), štrk, lola.
Storchbeinig, *adj.* štrkljast.
Storchblume, *f.* (*Anemone nemorosa*), ovčje runo.
Storchen, *v. n.* gumati, capiti.
Storchneſt, *n.* rodino gnězdo.
Storchſchnabel, *m.* kljun od rode; rodin kljun; (*Geranium*), ždralinjak; (*Erodium*), čapljan; ſ. Pantograph; Krahn.
Storchſchnabelartige Pflanzen, Storchſchnabelgewächſe, *pl.* (*Geraniaceae*), ždralinjače.
Storchſtein, ſ. Fingerſtein.
Störefried, *m.* svadljivac, prznica, kavgadžija, inatnik.
Störei, *n.* —er, *pl.* avgutar, hajvar.
Störeiſen, *n.* žarač.
Stören, *v. n.* badati; unter den Büchern —, prometati knjige; in einer Sache —, čeprkati u čem; brkati, prljkati što; im Feuer —, čarkati, tarkati u vatru; in ein Wespenneſt, in den Zähnen —, ſ Stochern; —, *v. a.* d. Frieden —, narušiti, poremetiti, rušiti mir; Einen —, smetati komu, mutiti koga; er hat uns geſtört, smetão nam je; laſſen Sie ſich nicht —, da Vam nesmetam! nastavite samo (n. p. igru); das ſtört mich im Schlafe, to mi neda spavati; to mi smeta spavati; to me budi; das ſtört die Freude, to muti radost; das ſtört das gute Einvernehmen, to kvari prijateljstvo.
Störend, *adj.* smetljiv; — eingreifen, smetati (čemu); przniti (što); —e Einwirkung, smetanje.
Störenfried, ſ. Störefried.
Störente, *f.* divlja patka.
Störer, *m.* smetalac, mutilac; prznica.
Störerei, ſ. Störung.
Störl, ſ. Stummel.
Storniren, *v. a.* izpraviti, popraviti.
Storno, *n.* popravak; per —, popravkom.
Störrig, Störriſch, *adj.* uporan, tvrdoglav, tvrdokoran, jogunast.
Störrigkeit, *f.* upornost, tvrdoglavost, tvrdokornost.
Störrogen, *m.* ikra od jesetre; (Pökelrogen), hajvar.
Störſtange, *f.* bućkalo, pobuk, buc, sgur.
Störſtock, *m.* prljača.
Störung, *f.* smetnja; mutnja; pomutnja; smetanje, mućenje; (*astron.*) pometnja; (eines Spieles), pržnja; — der öffentlichen Ruhe, narušaj, remećenje javnoga mira.
Störungsfrei, Störungslos, *adj.* bez smetnje, pometnje.
Storz; Störzen, ſ. Sturz; Sterzen.
Stoß, *m.* guraj, gur, riv; riuće, turnuće; (mit dem Fuße), šor, šoraj; (des Windes), mah, udar, fûk; einen — geben, turnuti, gurnuti, rinuti; garnuti, udariti gurimice; einen — mit dem Fuße geben, šornuti; er gab ihm einen — mit der Flinte, udario ga je okomice puškom; ich bekam von ihm einen — in die Seite, podkupio me je; udario mi je pod bok; da ſetzt es Stöße, tu će biti oklepakah; ſich auf den — ſchlagen, ſ. Stich; ein — in das Horn, trubnuće; einen — in das Horn thun, zatrubiti; der — mit dem Hobel, blanjaj; — und Gegenſtoß, udar i odudar; das hat ſeiner Geſundheit einen gewaltigen — gegeben, to mu je vrlo poremetilo zdravje; er hat einen gewaltigen — bekommen, ljuti su ga zadesili jadi; es hat ſeiner Ehre einen gewaltigen — gegeben, s toga mu je potamnělo poštenje; den letzten — geben, priklati, doklati, doraziti; ein — des Erdbebens, potres; (b. Zimmerl.) stuk; (Steiß), trtica; (an Frau-

enröcken), kisnica; c. ganzer — Acten, čitav snop od spisah; ein — Bücher, hrpa, gomila, kup knjigah; ein — Holz, drvljanik; (*mont.*) kraj; — halten, ukomiti.

Stoßaar, s. Stößer.

Stoßbalken, *m.* predvalak.

Stoßbank, *f.* svlak, svlačnik, strug.

Stoßblock, *m.* maljuga, bat.

Stoßbock, *m.* zidoder.

Stoßdegen, *m.* šiljast mač.

Stoßeisen, *n.* izbijač; (b. Kürschn.) teglič; (Stampfe), sěcalin; (am Gewehr), ustavka.

Stößel, *m.* palj, tučak, tucalo, tučak, [bat.

Stoßen, *v. a.* Einen —, turiti, guriti, rinuti, turati, gurati, rivati koga; (mit dem Ellenbogen), komnuti, komati; (ein wenig —), turkati; mit d. Fuße —, šorati; Einen in die Seite —, podkopati koga; Einem den Dolch ins Herz —, udariti, zatěrati, zagnati, zabosti komu nož i. utagan u srce, prekositi komu srce; durch und durch —, prosukati, proburaziti; der Ochse stößt, vo(l) bode; ein Ochs hat ihn gestoßen, vo(l) ga je ubo; Einen von d. Brücke ins Wasser —, srinuti, sunuti koga s mosta u vodu; ein. Kaiser vom Throne —, s prěstola svrći cara; razcariti cara; eine Leiste —, lětvicu blanjati; Salz —, sol tući, utući; klein —, stući (na sitno); grob —, grušiti; stoß ein wenig Salz, tukni malo soli; von sich —, odturiti od sebe; aus dem Hause —, iztěrati iz kuće; aus einer Gesellschaft —, izbaciti iz družtva; Einen zu Boden —, oboriti koga na tle; über den Haufen —, prevaliti, strovaliti; die Lanze in die Erde —, udariti koplje u ledinu; einen Pfahl in die Erde —, zabiti, pobiti, udariti kolac u zemlju; Einen vor den Kopf —, udariti koga uz obraz; sich —, *v. r.* turati se, gurati se; (v. Ochsen), bosti se, pobosti se; er hat sich an einen Stein ge—, udario je o kamen; mit dem Kopfe an die Wand —, lupiti glavom o zid; er hat sich ein Loch in den Kopf ge—, probio i. razbio je glavu; (*fig.*) sich an etwas —, smutiti se radi čega; sablazniti se o što; einen Tisch an den andern —, stuknuti dva stola; ein Stück Zeug an das andere —, sašiti dvě krpe; die Noten —, note otrzati; gestoßen, otržito; in die Trompete —, zatrubiti; —, *v. n.* auf etwas —, naići, naměriti se, nagaziti, natrapati, natrljati, nabasati na što; an etwas —, udariti o što; (s)potaknuti se o čem; zu Jemand —, pristati uz koga, pridružiti se komu; (v. Raubvögeln), sunuti se, strmeknuti, pasti, saletěti; ans Ufer —, pristati kraju; vom Ufer —, otisnuti se od kraja; auf den Grund —, nasěsti, nasukati se; die Winde — an d. Haus, větrovi udaraju o kuću; mein Garten stößt an den Weg, moj je vrt tik do puta; Kroatien stößt an die Türkei, Hrvatska medjaši s Turskom; die Flinte stößt, puška trga; der Wagen stößt, kola truckaju; die Sache stößt sich noch an eine Kleinigkeit, ima još te sprečica; an einander —, udariti se, tučiti se.

Stößer, *m.* (v. Pers.) tukač; (Werkz.) nabijač; (v. Schafen), metiljava ovca; s. Stoßvogel.

Stoßerde, *f.* naboj.

Stoßfalk, *m.* (*Falco Subbuteo*), soko(l)-ševar.

Stoßfeile, *f.* piljak za sěkirice.

Stoßgarn, *n.* mreža za grabilice.

Stoßgebet, *n.* uzdah.

Stoßgetriebe, *n.* tucalo.

Stoßgewehr, *n.* s. Stoßwaffe.

Stoßholz, *n.* palj; nabijač.

Stößig, *adj.* bodljiv; dieser Ochs ist —, ovaj (se) vo(l) bode; ein —er Ochs, bodač.

Stoßlinge, *f.* boda.

Stoßmaschine, *f.* turalo, guralo.

Stoßmaus, *f.* (*Hypudaeus arvalis*), voluharica.

Stoßmöve, *f.* (*Larus cataractes*), galeb-strmolet.

Stoßmörser, *m.* mužar, avan.

Stoßnaht, *f.* šav za iglom.

Stoßochs, *m.* bodač.

Stoßriemen, *m.* priteżka.

Stoßrinne, *f.* žlěb za kolo.

Stoßsäge, *f.* pilica.

Stoßscheibe, *f.* brnjica, branica, kapica, štitašce (na rudi).

Stoßschwelle, *f.* s. Stoßbalken.

Stoßseufzer, *m.* uzdah.

Stoßspritze, *f.* dvoštrcalj.

Stoßstock, *m.* tucanj.

Stoßtrog, *m.* kopanja.

Stoßvogel, *m.* strmolet.

Stoßwaffe, *f.* komno oružje.

Stoßweise, *adv.* gurimice; (*fig.*) na mahove.

Stoßwerk, *n.* tucalo; kovalo.

Stoßwind, s. Windstoß.

Stoßwinkel, *m.* stuk.

Stoßwunde, *f.* ubodina; udarina.

Stoßzahn, *m.* kao; (*gen.* kla).

Stoßzeug, *n.* stružanj.

Stotterer, *m.* muco, mucavac, tepalo, tepavac; brbora.

Stotterig, *adj.* mutav, mucav, tepav, brborav; — reden, brboriti.

Stotterin, *f.* muca, tepavica, brborica.

Stottern, *v. n.* mucati, tepati; brboriti; zapinjati jezikom; trtositi.

Stotternd, *adj.* s. Stotterig; —, *adv.* tepajuć, brboreć.

Stotterwort, *n.* brborak.

Stoß, *m.* vrlet, strmina.

Stoßbaum, *m.* Stoże, *f.* poduporanj,
Stoßen, *v. a.* natrpati, strpati. [podpor.
Stoßig, *adj.* vrletan.
Stove, *f.* podušivanje.
Strack, *adj.* upravo; prav; etwas — machen, izpraviti što; ein —er Weg, prečac, pravac; —en Weges, na prečac.
Strackheit, *f.* upravost.
Stracklich, *adj.* (plötzlich), naprasan; (genau), točan.
Stracks, *adv.* (gerade), upravo; (plötzlich), odmah, udilj, taki; — kommt er wieder, evo ga opet.
Strafamt, *n.* dužnost kaznjenja; das — üben, kazniti.
Strafandrohung, *f.* zapredivanje kazni; pripredivanje; unter —, pod prêtnju kazni.
Strafanſtalt, *f.* kaznica, kazionica.
Strafantrag, *m.* predložena kazan; einen — thun, predložiti kazan.
Strafanwendung, *f.* kaznjenje.
Strafausmaß, *n.* odmêra kazni. [njenja.
Strafausmeſſungsgrund, *m.* razlog kaz-
Strafbar, *adj.* kazniv, dostojan kazni; ſ. Strafwürdig.
Strafbarkeit, *f.* kaznivost.
Strafbefehl, *m.* zapovêd kaznena.
Strafbefreiung, *f.* oprost kazni. [nja.
Strafbefugniß, *f.* pravo i. vlast kaznje-
Strafbehörde, *f.* kazneća oblast.
Strafbeſtimmung, *f.* ustanova (o) kazni.
Strafblick, *m.* pripretnja.
Strafbuch, *n.* globovnik.
Strafbüchſe, *f.* globnica.
Strafdauer, *f.* trajanje kazni; während der —, dok traje kazan.
Strafe, *f.* kazan, pedepsa*, kaštiga; (Geld—), globa; Einen in — nehmen, globiti koga; bei —, pod kazan; bei — von zehn Gulden, pod globu od deset forintih; mit — belegen, nametnuti komu kazan; Einen zur — ziehen, kazniti koga; eine — zuerkennen, dosuditi kazan; ſeine — ausſtehen, podnêti, ostajati kazan; das muß er zur — thun, u kazan i. pod sramotu to mora raditi.
Strafen, *v. a.* kazniti; pokazniti, pedepsati, kaštigovati; an Gelde —, globiti, nametnuti globu; mit Worten —, karati, pokarati; mit einem mißbilligenden Blicke —, priprêtiti komu; Gott hat ihn geſtraft, Bog ga je nakazio; ſtrafe mich Gott! da od Boga nadjem! od Boga mi prokleto! Einen Lügen —, têrati koga u laž.
Strafengel, *m.* andjeo-kaznitelj.
Strafer, *m.* kaznitelj.
Straferkenntniß, *n.* kaznena presuda.
Straferlaſſung, *f.* oproštenje kazni.
Straferleger, *m.* platilac globe.
Straferleichterung, *f.* ublaženje kazni.
Straff, *adj.* nategnut, napet; ein —es Seil, zategnuto uže; etwas — halten, držati što na zategu; die Zügel —er ziehen, pritegnuti uzde; ein —er Geldbeutel, puna krcita kesa.
Straffall, *m.* kazneni slučaj, dogadjaj; kaznena pra.
Straffällig, *adj.* kazniv; — werden, zaslužiti kazan.
Straffällige, *m.* kaznjenik.
Straffälligkeit, *f.* kaznivost. [tezati.
Straffen, *v. a.* zategnuti, nategnuti, za-
Straffertig, *adj.* spreman kazniti.
Straffheit, *f.* zateg.
Straffrei, *adj.* prost od kazni.
Straffreiheit, ſ. Amneſtie.
Straffſeil, *n.* zategnuto uže. [globu.
Strafgeld, *n.* globa; — erlegen, platiti
Strafgenoß, *m.* sukaznjenik.
Strafgerechtigkeit, *f.* kazneno pravosudje.
Strafgericht, *n.* kazneni sud.
Strafgerichtlich, *adj.* kazno-sudni.
Strafgerichtsbarkeit, *f.* kaznena sudovnost.
Strafgerichtsbezirk, *m.* kaznena sudčija.
Strafgerüſt, *n.* kaznena sprava, kaznen
Strafgeſetz, *n.* kazneni zakon. [odar.
Strafgeſetzbuch, *n.* kazneni zakonik.
Strafgewalt, *f.* vlast kaznjenja; er hat die —, vlastan je kazniti.
Strafgöttin, ſ. Furie.
Strafgrad, *m.* stupanj kazni.
Strafgröße, *f.* veličina kazni.
Strafhand, *f.* kazneća ruka.
Strafhaus, *n.* kaznica, kazionica.
Strafklage, *f.* kaznena tužba.
Sträflich, *adj.* kazniv, kazni vrêdan; — ſein, zaslužiti kazan; eine —e Eitelkeit, ukorna taština.
Sträflichkeit, *f.* kaznivost.
Sträfling, *m.* kaznjenik, kaznenac.
Strafloß, *adj.* bez kazni; (nicht ſtrafbar), nekazniv. [nivost.
Strafloſigkeit, *f.* bezkaznenost; nekaz-
Strafmaß, *n.* veličina, količina kazni.
Strafmilderung, *f.* ublaženje kazni.
Strafmilderungsgrund, *m.* razlog ublaživanju kazni.
Strafmittel, *n.* kaznilo.
Strafordre, *f.* naredba kaznjenja.
Strafort, *m.* kazniliste.
Strafpredigt, *f.* korba.
Strafproceß, *m.* kaznena parnica.
Strafproceßordnung, *f.* kazneni postupnik.
Strafrecht, *n.* kazneno pravo.
Strafrechtlich, *adj.* kazno-pravni.
Strafrechtsfall, *m.* kaznena pra.
Strafrechtspflege, *f.* kazneno pravosudje.
Strafrechtsverhandlung, *f.* kaznena razprava.
Strafrechtsverhandlungsacten, *pl.* spisi kaznene razprave.
Strafrede, *f.* karajuća besêda; korba.
Strafregiſter, *n.* kazneni popis.

Strafrichter, *m.* kazneni sudac.
Strafruthe, *f.* šiba; (*fig.*) bič.
Straſſache, *f.* kazneni posao; ſ. Strafrechtsfall.
Straſſanction, *f.* potvrda kazni.
Straſſatz, *m.* měra.
Strafſchrift, *f.* ſ. Satyre.
Straftag, *m.* kazneni dan.
Strafurtheil, *n.* kaznena presuda.
Strafverfahren, *n.* kazneni postupak; kazneno postupanje.
Strafverfolgung, *f.* kaznena potěra.
Strafverjährung, *f.* zastarělost, zagoda kazni. [kaznjenje.
Strafvollſtreckung, *f.* ovršivanje kazni;
Strafwürdig, *adj.* kazni dostojan, vrědan; das iſt —, to bi trebalo kazniti, to zaslužuje kazan. [kazni.
Strafwürdigkeit, *f.* kaznivost; dostojnost
Strafzelle, *f.* kaznjenička stanica.
Strahl, *m.* (Licht—), zràka, ždraka, zrak, luča; —en ſchießen, puštati zràke; (Blitz), munja; (des Waſſers), mlaz; (*min.*) zràka, ždraka; (am Hufe), vilica; (an d. Feder), izperka.
Strahlader, *f.* žila od vilice.
Strahlasbeſt, *m.* ždrakovac.
Strahlauge, *n.* kreseće oko.
Strahlen, *v. n.* sěvati, sjati; (v. Pferd.) pustiti vodu; —, *v. a.* puštati zràke; ždračiti; geſtrahlt, zrakovit; Wärme —, grijati, žariti. [žarak.
Strahlen, *n.* puštanje zrakah, ždračenje;
Strahlenangeſicht, Strahlenantlitz, *n.* žarko
Strahlenblick, *m.* žarki pogled. [lice.
Strahlenblume, *f.* zrakača.
Strahlenblüther, *pl.* (*Radiatae*), zrakače.
Strahlenbogen, *m.* zrakovit obluk.
Strahlenbrechung, *f.* lom, lomljenje lučah, světla.
Strahlend, *adj.* sěvajući; d. —e Sonne, žarko sunce; —e Wärme, žareća, grijuća toplina.
Strahlenerguß, *m.* ždraknuće, proseV.
Strahlenförmig, *adj.* ždrakast, lučast, zrakolik, zrakoličan; —, *adv.* poput zrakah (ždrakah).
Strahlengeſicht, *n.* žarko lice.
Strahlengewand, *n.* žarka oděća.
Strahlenglanz, *m.* sěv.
Strahlenglänzend, *adj.* sěvak (sjevak).
Strahlengürtel, *m.* nebeska strěka.
Strahlenhaupt, *n.* obasjala glava.
Strahlenkegel, *m.* lučanik.
Strahlenknötchen, *n.* trepavičasta uzlina.
Strahlenkörper, *m.* sěvko tělo.
Strahlenkranz, Strahlenkreis, *m.* Strahlenkrone, *f.* obseV, věnac.
Strahlenlos, *adj.* bez zrakah, lučah.
Strahlenmeer, *n.* more od světla.
Strahlennerve, *m.* trepavičast živac.
Strahlenreich, *adj.* zrakovit.
Strahlenſchein, *m.* obseV.
Strahlenſchuppe, *f.* zrakasta ljuska.
Strahlenvoll, *adj.* zrakovit; (*fig.*) žarki.
Strahler, *m.* sěvač.
Strahlfäule, *f.* gnjiloća (konjske) vilice.
Strahlfeuer, *n.* žarka vatra.
Strahlgeſchwür, *n.* rana u vilici.
Strahlglimmer, *m.* ždrakasta tinja.
Strahlgyps, ſ. Federweiß.
Strahlguß, *m.* mlaz.
Strahlhammer, ſ. Donnerſtein.
Strahlhaupt, ſ. Strahlenhaupt.
Strahlig, *adj.* sěvajući; (*min.*) zrakovit, ždrakast; eine —e Blume, zrakača; (*Floseulus radiatus*), zrakačica.
Strahlkeil, ſ. Donnerkeil.
Strahlkerl, *m.* ovijanac.
Strahlkopf, *m.* (*Atractylis*), badelj.
Strahlmuſchel, *f.* (*Pecten*), poklopac.
Strahlpfeil, ſ. Donnerſtein.
Strahlrohr, *n.* štrcnica.
Strahlſcheide, *f.* (*Solen radiatus*), ždrakasti šljanak.
Strahlſchörl, *m.* } zrakač.
Strahlſtein, *m.* }
Strahlthiere, *pl.* (*Radiata*), zrakari, zvěz-
Strahlung, *f.* žarak; ždračenje. [daši.
Strahlvenus, *f.* (*Venus Gallina*), ždrakasta ladinka.
Stráhn, *n.* motilo, motak, motovilo, predeno, kanura*, kančelo; ein — Draht, snopić žice.
Stráhnchen, *n.* predence; svrtak.
Stramin, *n.* slamenina.
Stramm, ſ. Straff.
Strampeln, *v. n.* (im Liegen), kobacati se, praćakati se, trepati nogama, metati se, koprcati se; (im Stehen), tupkati, tapkati.
Strampfen, *v. n.* toptati, tobotati, tabati; (v. Pferd.) biti nogom, bahtati; ſ. Strampeln.
Strand, *m.* igalo; (Ufer), (morska) obala; auf den — laufen, geralhen, ſ. Stranden; auf den — werfen, nasaditi, nasadjivati, nasukati.
Strandbauer, Strandbewohner, *m.* obalar, krajanin; primorac.
Stranddorf, *n.* primorsko selo.
Stranden, *v. n.* nasěsti; (v. Schiffen), nasukati se, nasěsti, nasaditi se; (*fig.*) nepoći za rukom.
Strandgerechtigkeit, *f.* pobrežno pravo; pravo na morsku izmetinu.
Strandgras, *n.* (*Elymus arenarius*), ražuljica primorska.
Strandgut, *n.* morska izmetina.
Strandhähnlein, *n.* (*Tringa litorea*), primorski prudnik.
Strandheiſter, *m.* (*Himantopus ostrilegus*), ostrigar.
Strandherr, *m.* gospodar obale.
Strandiſop, *m.* (*Glaux maritima*), mlěkorodka.

Strandkamille, *f.* (*Matricaria maritima*), primorska titrica.
Strandkiefer, *f.* (*Pinus halepensis*), primorski bor.
Strandkleе, *m.* (*Fucus serratus*), pilasta
Strandkohl, ſ. Meerkohl. [haluga.
Strandkrabbe, *f.* (*Cancer pagurus*), strigljača, jastog.
Strandkraut, *n.* (*Statice Armeria*), travulja; ſ. Sandpflanze.
Strandkreſſe, *f.* (*Bunias*), rukavnik.
Strandland, *n.* primorje.
Strandläufer, *m.* (*Tringa*), prudnik.
Strandluzerne, *f.* (*Medicago marina*), primorska ždraljika.
Strandmauer, *f.* obrežje.
Strandmelde, *f.* (*Atriplex portulacoides*), tusta loboda.
Strandmondſchnecke, *f.* (*Turbo littoralis*), primorska svrdlica.
Strandmücke, *f.* (*Tipula littoralis*), primorski komar.
Strandmuſchel, *f.* (*Mactra*), kopanjica.
Strandnelke, *f.* ſ. Strandkraut.
Strandordnung, *f.* pobrežni red, pobrežna uredba.
Strandpfeifer, *m.* (*Himantopus*), crevljar.
Strandpflanze, *f.* primoršica.
Strandrecht, *n.* pobrežno pravo; pravo na morsku izmetinu; žalovina.
Strandreiter, *m.* pobrežnik; ſ. Strandpfeifer. [*mum*), trošipan.
Strandriedgras, *n.* (*Triglochin maritimum*),
Strandrocken, Strandroggen, *m.* ſ. Strand-
Strandrohr, ſ. Sandrohr. [gras.
Strandſchnepfe, *f.* (*Tringa hypoleucus*), mala polojka i. prudka; dularić; ſ. Moorſchnepfe.
Strandſchwalbe, *f.* (*Hirundo riparia*), bregunica.
Strandſchwimmer, *m.* (*Nerita littoralis*), polojna plovnica.
Strandſimſe, *f.* (*Scirpus maritimus*), primorska sita.
Strandſpargel, *m.* primorska šparoga.
Strandung, *f.* nasuka, nasēda.
Strandvogel, *m.* (*Glareola*), tekica.
Strandwermuth, *m.* (*Artemisia coerulea*), modri pelen. [primorski slak.
Strandwinde, *f.* (*Convolvulus littoralis*),
Strang, *m.* konop, uže; (am Wagen), štranga; einen Mörder mit dem —e vom Leben zum Tode bringen, obēsiti krvnika; zum —e verurtheilen, osuditi na vēšala; er hat den — verdient, vuče se za njim ličina; wenn alle Stränge reißen, kad nebude druge pomoći; kad dogori luč do nokatah; ſie ziehen Alle an einem —e, svi jedno rade.
Strängeln, *v. a.* obēsiti, vēšati; ſ. Strangulіren.
Strängen, *a. a.* svezati, vezati koga.
Stranggeſchirr, *n.* užarska sprava; užarsko orudje.
Strangleder, *n.* klašnja. [Strangring, *m.* petlja u štrange.
Stranguliren, *v. a.* (užetom, gajtanom) zagušiti, ugušiti.
Strangurie, ſ. Harnſtrenge.
Stranzen, *v. n.* skitati se, tumarati.
Strapaze, *f.* muka, kina; ein Kleidungsſtück zur —, haljina za izder.
Strapaziren, *v. a.* mučiti, moriti, izmučiti; (ein Kleid), habati, uhabati.
Strappeln, *v. n.* kobacati se, praćakati se; die Decke von ſich —, pokrivač
Straß, *n.* stras. [sbrcati.
Straßbaum, *m.* podvala.
Straße, *f.* put, cesta; (Chauſſee), drum; (Gaſſe), ulica; geh deine —, hajde svojim putem; (Meerenge), (morski) proliv, prodor, (morsko) ždrēlo; (am Kopfhaare), razdēljak, razdēlak, stazica. [tevah, cestah.
Straßenanlegung, *f.* gradjenje novih pu-
Straßenarbeit, *f.* rad, radnja na cesti.
Straßenarbeiter, *m.* težak na cesti.
Straßenbau, *m.* gradjenje cestah, drumovah.
Straßenbeleuchtung, *f.* osvēta ulicah.
Straßenbettelei, *f.* prosjačenje po ulicah.
Straßenbettler, *m.* ulični prosjak.
Straßenbereiter, *m.* četnik, pandur.
Straßenbube, ſ. Gaſſenbube.
Straßendamm, *m.* sipnik.
Straßendieb, *m.* javni tat.
Straßeneinräumer, *m.* cestar. [nered.
Straßenexceß, *m.* ulična bezputica, ulični
Straßenfeger, *m.* cestomet.
Straßenfond, *m.* zaklada, glavno za cesto.
Straßengeleit, *n.* prepratnja.
Straßengeſindel, *n.* skitalice, klateži.
Straßengewühl, *n.* ulična vrva, vreva,
Straßenheld, *m.* ulični junak. [žurba.
Straßenhund, *m.* ničiji, pusti pas.
Straßenjunge, *m.* uličnjak, čavlokup.
Straßenköter, ſ. Straßenhund.
Straßenkoth, *m.* ulično blato. [fenjer.
Straßenlaterne, *f.* ulična svētiljka, ulični
Straßenmauth, *f.* cestovina, drumovina, malta; (Amt), cestovnica.
Straßenmord, *m.* javna krv.
Straßenmörder, *m.* javni krvnik. [vah.
Straßennetz, *n.* mreža od cestah, drumo-
Straßenpflaſter, *n.* tarac, kaldrma.
Straßenpöbel, *m.* ljudinstvo, prostota.
Straßenpolizei, *f.* ulično, drumsko redarstvo.
Straßenraub, *m.* pustailuk.
Straßenräuber, *m* pustaija.
Straßenräuberei, *f.* pustailuk.
Straßenräuberiſch, *adj.* pustajinski.
Straßenſänger, *m.* ulični pēvač.
Straßenſäuberung, *f.* čišćenje, pometanje ulicah, cestah.
Straßenſperrung, *f.* zatvor ulice.
Straßenſtein, ſ. Pflaſterſtein.
Straßenthür, *f.* vrata na ulicu.

Straßenverkehr, *m.* prolaz. [malta.
Straßenzoll, *m.* cestovina, drumovina,
Stratagem, *n.* ratna varka.
Strategie, *f.* vojnoznanstvo, ratoznanstvo, strategija. [gičan.
Strategiſch, *adj.* vojnoznanstven, strate-
Strategiker, *m.* vojnoznanac, ratoznanac,
Straube, *f.* hrapavina. [strategik.
Strauben, *v. n.* (rauh ſein), hrapav biti; (emporſtehen), stršiti, kostrèšiti se.
Sträuben, *v. a.* die Federn —, kočoperiti se, nakočoperiti se; die Haare —, kostrèšiti, šušuriti, ježiti, naježiti, nakostrèšiti kosu; ſich —, *v. r.* (v. Federn), kočoperiti se; (v. Haaren), stršiti, sršiti, ježiti se, kostrèšiti se, remežiti se, naježiti se itd.; (ſich widerſetzen), ustručavati se, zatezati se, krčumati se; protiviti se, opirati se; otimati se (čemu). [torožka.
Straubengeiß, *f.* (*Oris strepsiceros*), vi-
Straubhaar, *n.* kostrušava kosa.
Straubhahn, *m.* (*Phasianus crispus*), kokoruša; ſ. Kampfhahn.
Straubig, *adj.* kuštrav, kokorav, razkukoren, nakostrèšen, našušuren, nakočoperen.
Sträubig, *adj.* zatezav, krčumav.
Sträubigkeit, *f.* zatezavost, krčumavost.
Straubkopf, *m.* (*fig.*) tvrdoglavac, jogunica.
Straubrad, *n.* jednokružujak, grebenač.
Straubſchaf, *n.* ſ. Steppenziege.
Straubſchnecke, *f.* (*Turbo*), svrdlica.
Straubzeug, *n.* grebenačka sprava.
Strauch, *m.* čbun, grm, šušnjar, šikara; mit Sträuchen bewachſen, grmljem obrasao.
Strauchahorn, *m.* (*Acer campestre*), klen.
Strauchartig, *adj.* grmast.
Strauchbart, *m.* čupava brada; čupo.
Strauchbirke, *f.* (*Betula fruticosa*), onizka
Strauchdieb, *m.* pustaija. [breza.
Straucheln, Strauchen, *v. n.* posrnuti, posrtati, popuznuti, potaknuti se.
Strauchen, *m.* ſ. Schnupfen.
Strauchfladder, ſ. Strauchahorn.
Strauchfliege, *f.* muha-čbunarka.
Strauchherd, *m.* šušnjavo gumno.
Strauchholz, *n.* grmlje, husta, šikarje.
Strauchhopfen, *m.* divlji hmelj.
Strauchicht, *adj.* grmast, šikarast.
Strauchig, *adj.* grmit, grmovit, šušnjav.
Strauchklee, *m.* (*Medicago arborea*), grmasta ždraljika.
Strauchmandel, *f.* (*Amygdalus nana*), onizki badem.
Strauchmelde, *f.* (*Atraphaxis*), okrat.
Strauchmoos, *n.* (*Leskea*), busenika.
Strauchmörder, Strauchräuber, *m.* pustaija.
Strauchſchilf, ſ. Sandrohr.
Strauchſtein, *m.* kamen smutnje. [vrba.
Strauchweide, *f.* (*Salix Helix*), onizka
Strauchwerk, *n.* grmlje, šikarje, husta.
Strauß, *m.* (*Struthio*), noj; der fliegende —, ſ. Knurrhahn.
Strauß, *m.* (*pl.* Sträuße), (Blumen—), kita; die Blumen zu Sträußen binden, kititi, sakititi cvèće u kitu; einen — winden, saviti, vezati kitu; es bildet einen —, vije se u kitu; (an Vögeln), kukma, huhor, huhuljica; (Kampf), ograšje; bitka; (Streit), tèranka, za-
Straußananas, ſ. Ananas. [vadica.
Straußbeere, *f.* (*Ribes alpinum*), planinski grozdić.
Straußbinderin, *f.* kitarica.
Sträußchen, *n.* kitica.
Straußei, *n.* nojevo jaje.
Straußente, *f.* (*Anas Clangula*), svrakarica; (*A. Fuligula*), čapljarka, krunka.
Sträußermädchen, *n.* kitarica.
Straußfarn, *m.* (*Struthiopteris*), bujadika.
Straußfeder, *f.* nojevo pero; ſ. Hahnenkamm. [vilje.
Straußfedergras, *n.* (*Stipa pennata*), ko-
Straußfink, *m.* (*Fringilla cristata*), krunasta zeba.
Straußförmig, *adj.* kitnjast.
Straußgras, *n.* (*Agrostis*), troskot.
Straußhahn, ſ. Kampfhahn.
Straußkaſuar, *m.* (*Didus*), bena.
Straußkopf, *m.* nojeva glava; (*fig.*) ſ. Dummkopf.
Straußmädchen, *n.* kitarica.
Straußmeiſe, *f.* (*Parus cristatus*), krunasta sènica.
Straußrabe, *m.* (*Corvus cristatus*), kukmasti gavran. [gavra.
Straußreiher, *m.* (*Ardea Garzetta*), pod-
Straußſperling, *m.* krunasti vrabac.
Straußtaucher, *m.* (*Colymbus cristatus*), velika pandurka; ſ. Tauchergans.
Straußvogel, *m.* kukmača; krunka; (Strauß), noj.
Straußwedel, *m.* nojeva perjanica.
Straußzaucher, ſ. Straußtaucher.
Strazza, Strazze, Strazzenbuch, *n.* pri-
Strazzen, ſ. Hadern. [ručnik.
Strazzenſammlung, *f.* sabiranje cunjah, traljah.
Strebe, *f.* (Widerſtand), odpor; ſich zur — ſetzen, oduprèti se, oprèčiti se; (Stütze), podpor; eine Stütze zur — ſetzen, ukositi podpor; ſ. Strebeband.
Strebeband, Strebeholz, *n.* podporanj, granjača, pajanta, panta.
Strebebogen, *m.* podporni obluk.
Strebekatze, *f.* (*fig.*) krčumalo.
Strebekraft, *f.* težnost.
Streben, *v. n.* (v. einer Stütze), podupirati; wider den Strom —, uz vodu plivati; (ſich be—), trsiti se, truditi se, nastojati; Jeder ſtrebte der Erſte zu ſein, svak se je pèstio, da bude prvi; nach etwas —, težiti, hlepiti, ići za čim.

Streben, *n.* trsenje, tršnja, nastojanje; (nach etwas), težnja, teženje.
Strebepfahl, *m.* podpor, podpirač; odbi-
Strebepfeiler, *m.* podporanj. [jač.
Streber, *m.* trsilac; težilac.
Strebeſtange, *f.* podporka.
Strebeſtütze, *f.* podporac.
Strebgeiſt, *m.* (*fig.*) trsnik, trudbenik.
Strebſam, *adj.* trsiv, nastojeć, nastojan; — ſein, izdirati, trsiti se; nastojati; ein —er Menſch, trudbenik.
Strebſamkeit, *f.* trsivost, tršnja, nastojanje, nastojnost.
Streckbar, *adj.* protegljiv; (v. Metall.) kovak, tanjiv.
Streckbarkeit, *f.* protegljivost; (v. Met.) kovkoća, tanjivost.
Streckbein, *m.* nesklata.
Streckblock, *m.* podloga.
Strecke, *f.* (Raum), prostor; (Entfernung), daljina; eine lange —, daleko; es iſt eine ziemliche — dahin, podaleko je (donle); e. — Landes, komad zemlje; eine — Weges, komad puta; er ging eine — v. ein Streckchen mit uns, išao je donikle s nami; (*mont.*) rov; (b. Riemer), razteg; ſ. Streckeiſen.
Streckeiſen, *n.* teglič.
Strecken, *v. a.* protegnuti, protegliti, raztegnuti, protezati; das Leder —, tegliti kože; das Eiſen —, tanjiti, iztanjiti, kovati željezo i. gvoždje; das Glas —, pljoštiti staklo; d. Hand —, pružiti ruku; alle vier von ſich —, ſ. Vier; ſich (hin)—, otegnuti se, izvaliti se; den Hals —, protezati vratom; ſich in das Gras —, legnuti i. leći u (zelenu) travu; man muß ſich — nach der Decken, prema guberu valja se pružati; steri noge dokle bĕlja ćutiš; ſich —, pružati se, protezati se; der Weg ſtreckt ſich ſehr in die Länge, otegao se je put; ein geſtrecktes Pferd, vrljikast konj, vrljikaš; (ſich er—), sterati se; Einen zu Boden —, oboriti koga na tle; povaliti koga; das Gewehr —, položili oružie; die Schwellen —, položiti podsĕke; den Webſtuhl —, nagraditi razboj; (*mont.*) duljinu mĕriti; im geſtreckten Lauf, skokom; alle ſeine Kräfte auf etwas —, sve svoje sile napeti; sĕknuti snagom i. životom.
Streckenweiſe, *adv.* mĕstimice.
Strecker, *m.* (*anat.*) natezača(-mišica); (b. Maur.) uprĕčnica.
Streckfiſch, *m.* rastuća riba.
Streckfuge, *f.* uzduž
Streckhammer, *m.* tanjilac.
Streckherd, *m.* tanjište.
Streckholz, *n.* povalak.
Streckkage, *f.* uprĕki nasad.
Streckling, *m.* ſ. Streckholz.
Streckmuskel, *m.* mišica-natezača.
Streckofen, *m.* pljoštionica (stakla).
Streckrahmen, *m.* razboj (kožarski).
Streckraupe, *f.* grba.
Streckſchicht, ſ. Streckkage.
Streckwalze, *f.* tanjaći valjak.
Streckwerk, *n.* tanjilo.
Streich, *m.* (Schlag), udar, udarac; Einem einen — geben, udariti, vreznuti, okrpiti, ošinuti koga; (Backen—), pljuska; auf einen —, na jedan mah; er unterlag den —en des Schickſals, nesreća ga je obhrvala; ein luſtiger —, šala, šurka; luſtige —e machen, šalu sbijati; ein liſtiger —, varka; ein dummer —, budalaština, ludorija; Jemanden einen übeln — ſpielen, natruniti komu oko; skubati komu poparu; uvaliti komu crn komad u torbu; hinter Jemandes —e kommen, zaviriti komu pod košulju; ein verwünſchter —, vražja neprilika; proklet posao.
Streichbank, *f.* grebenača.
Streichbaum, *m.* (b. Gärt.) konj (kožarski); (b. Web.) srednje vratilo.
Streichblume, *f.* (*Gnaphalium arenarium*),
Streichbock, *m.* gardašnica. [smilje.
Streichbrett, *n.* (am Pfluge), odgrinača, raz; (b. Bäck.) lĕsa. [čica.
Streichbrettrüſter, *m.* mala i. desna ru-
Streichbürſte, *f.* omazaljka; (b. Kattundruckern), razmazač.
Streiche, *f.* (b. Tuchm.) gardašica; (b. Bäck.) metlica; (b. Gärb.) teglič.
Streicheiſen, *n.* (b. Gärb.) postruga, strugač; čaklja; (b. Buchbind.) šikalo.
Streicheln, *v. a.* gladiti, pogladiti, pomilovati koga; Einem das Kinn —, uhvatiti koga za podvoljak.
Streichen, *v. n.* (v. Winde), popuhivati, provijati; die Luft ſtreicht durch die offenen Zimmer, vĕtar promahuje otvorene sobe; einen — laſſen, izpustiti se; der Garten ſtreicht bis an den Weg, vrt se proteže do ceste, puta; (*mont.*) der Gang ſtreicht, greda se vuče; der Gang gewinnt ein anderes Streichen, greda se zakreće; an etwas —, češati se, kositi se o što; das Kleid ſtreicht über den Boden, haljina se po tlih vuče; das Kleid ſtreicht an die Wand, haljina se o zid kosi; (wbm.) letĕti; die Vögel —, ptice proletĕu; (herum—), basati, skitati se, švrljati, šmitati; die Hündin ſtreicht, kučka i. psica se kuca, tĕra; die Fiſche —, ribe se mrĕste, ribe se biju; —, *v. a.* die Flagge —, spustiti stĕg, (*fig.*) predati se; mit der Hand über etwas —, potrljati što rukom; mit der Hand über die Stirn —, trti čelo rukom; (ſtreicheln), den Bart —, gladiti, pogladiti

brado; den Fuchsſchwanz —, lisičiti, lijati; er kann gut —, umě se ulagivati; mit Ruthen —, šinuti, šibati; d. Haar aus dem Geſicht —, zgladiti kosu s lica; den Schweiß vom Geſicht —, brisati znoj s lica; d. Geld vom Tiſche —, zgrnuti novce sa stola; glatt —, ugladiti; Butter auf das Brod —, namazati mladoga masla (putra) na kruh; ein Pflaſter —, obliž (melem) mazati, namazati, razmazati; Ziegel —, udarati, frcati opeke; Wolle —, gardašiti, gargati vunu; den Bogen —, namazati gudalo; die Geige —, prevlačiti; gusli; das Meſſer auf dem Wetzſteine —, oštriti nož na gladilici; das Meſſer auf dem Stahle —, navući nož ognjilom; namasatiti nož; die Senſe —, oštriti kosu; das Getreide (im Scheffel) —, razati žito; die Felle —, strugati kože; die Hüte —, klobuke strugati; die Dauben —, duge dubsti; die Tabakpfeifen —, gladčati lule; Lerchen —, hvatati ševe u mrežu; (aus—), ein Wort —, izbrisati, prekrižiti rěč.

Streichen, *n.* (z. B. der Schichte), směr.

Streicher, *m.* (v. Perſ.) gargaš; (Wetzſtahl), ognjilo, masat; (Wetzſtein), gladilica.

Streichfiſch, *m.* mrěstnjak.

Streichgarn, *n.* (wdm.) noćna mreža; (b. Fiſch.) zagažnja.

Streichhamen, *m.* prigreb.

Streichholz, *n.* (b. Hutm.) povaljak; (b. Ziegelſtr.) nož; (b. Meſſen), raz.

Streichhummel, ſ. Steinhummel.

Streichinſtrument, *n.* gudnica.

Streichkalk, *m.* vapno od vapnenca.

Streichkarpfen, *m.* šaran-mrěstnjak.

Streichkäſe, *m.* mekan sir, mohat; ſ. Quark.

Streichkraut, *n.* ſ. Wau.

Streichkübel, *m.* zasipač.

Streichlämmel, *m.* nož.

Streichlinie, *f.* bočnica.

Streichmacher, *m.* šurkaš, čauš.

Streichmahl, *n.* masnica.

Streichmaß, *n.* razana měra; (b. Tiſchl.) ſ. Streichmeſſer, *n.* sgrtaljka.

Streichmodel, ſ. Streichmaß.

Streichmond, *m.* ſ. Streicheiſen.

Streichmuſik, *f.* gudba.

Streichnadel, *f.* kušaljka.

Streichnetz; **Streichofen**; **Streichpalme**, ſ. Streichgarn; Reverberirofen; Sahlweide.

Streichriemen, *m.* navlačnjak, prevlačnjak, belegija.

Streichſcheffel, *m.* razan měrov.

Streichſchindel, *f.* omazana šindra

Streichſpatel, *m.* lopatićica, mazaljka.

Streichſtahl, ſ. Wetzſtahl.

Streichſtange, *f.* (am Wagen), potega,

Streichſtein, ſ. Probirſtein.

Streichteich, *m.* mrěstnik.

Streichtiſch, *m.* (opekarski) sto(l).

Streichungslinie, *f.* crta směra.

Streichvogel, ſ. Strichvogel.

Streichwate, *f.* zagažnja.

Streichwinkel, *m.* bočni kut.

Streichwiſch, *m.* otirač.

Streichwolle, *f.* gargana vuna.

Streichzeit, *f.* těračina, vrěme těranja; (b. Vög.) prolet; (v. Fiſch.) mrěstnja.

Streif, *m.* (*mil.*) četa; ſ. Streifen.

Streifapfel, *m.* prutovača.

Streifärmel, *m.* posvrnut, zagrnut rukav.

Streifblick, *m.* pogledac.

Streifbund, *m.* (*Trochus striatus*), prujava svrdlica.

Streifchen, **Streifel**, *n.* tračić.

Streifcorps, *n.* četa.

Streife, *f.* krzanje; prujanje.

Streifelig, *adj.* prujkast, pružkast.

Streifeln, *v. a.* prujkati, pružkati.

Streifen, *m.* (z. B. Papier), trak; striza, ostrižak; ein — Landes, cěpac, lapat zemlje; (ein — in einem Zeuge), pruga, pruja, paja, prutak; strěka.

Streifen, *v. a.* & *n.* okrznuti, zaděsti, zataknuti, krzati; kosnuti, kositi; (v. ein. Kugel), okrznuti, okačiti, brcnuti, labrcnuti, zahititi; dohvatiti, zahvatiti; ſich die Hand —, okrznuti si ruku; über etwas —, čandrljati; potrljati (što); an etwas —, zadrěti se, zadirati se, zaděsti se za što, kosnuti se čega; das ſtreift an Gotteslästerung, to je po gotovu hula na Boga; das ſtreift ans Unglaubliche, to je po gotovu nevěrovno; im Walde —, po šumi švrljati, basati, šmitati, skitati se; (*mil.*) četovati; —, *v. a.* einen Ring vom Finger —, smaći, svući prsten s prsta; einen Aal, Fuchs —, guliti, sadrěti, sguliti jegulju, lisicu; Blätter von einem Zweige —, smužditi, sljuštriti, ljuštriti lišće s ogranka; (mit Streifen verſehen), Leinwand —, prujati, prutiti, prutarati, strěkati platno; geſtreifte Leinwand, prutasto, prutarasto platno.

Streifenfarn, *m.* (*Asplenium*), slezinica.

Streifer, *m.* šerežanin.

Streiferei, *f.* četovanje.

Streiferz, *n.* ždrakasti olovnjak.

Streiffarn, ſ. Streifenfarn.

Streifgerte, *f.* klepetalo, klepetac.

Streifhaſe, *m.* ſ. Kaninchen.

Streifhieb, *m.* okrz, okačaj (od sablje).

Streifig, *adj.* prugav, prujav, strěkav; prutarast.

Streifjagd, *f.* lov nasumce.

Streifkiel, *m.* (*Helix striatus*), prutasti spuž.

Streifkorb, *m.* (*Mactra striatula*), prujava sepetka i. kopanjica.

Streiflicht, *n.* luča.

Streifling, *m.* (Apfel), kožuška; (Strumpf) koprica, dokolěnica; (*Chirotes canaliculatus*), pruterasti ručnjak.
Streiflinie, *f.* kosilica.
Streifmaus, *f.* (*Mus arvalis*), voluharica.
Streifpartei, *f.* četa.
Streifpatrouille, *f.* hajdučka potěra.
Streifraupe, *f.* prugava gusěnica.
Streifregen, *m.* šipron.
Streifrinde, *f.* (*Flustra striata*), prugava [koraca.
Streifritt, *m.* projezda.
Streifruthe, ſ. Streifgerte.
Streifſchale, *f.* (*Anomia striata*), prugava pregnutka.
Streifſchuß, *m.* okrzina, okačaj, zadirak (od zrna); er erhielt einen —, zrno ga je okrznulo, okačilo, brcnulo, zadrlo.
Streifſchwanz, *m.* (*Gasterosteus occidentalis*), zapadni balavac.
Streifung, ſ. Streiferei.
Streifwache, ſ. Streifpatrouille.
Streifweiſe, *adv.* na trake, strěke; (ſtreifend), prolotom.
Streifwunde, *f.* okrzina, okačaj, parotina.
Streifwurz(el), *f.* (*Rumex acutus*), konjski štavalj.
Streifzug, *m.* četa; četovanje; einen — unternehmen, četovati.
Streime; Streimfiſch; Streimling, ſ. Strieme; Goldſtrich; Streifling.
Streimthun, *m.* (*Scomber amia*), tunica.
Streinen, *v. n.* (wdm.) uztumarati se, ražnjati.
Streit, *m.* (Kampf), bitka; er ſtarb im —e für ſein Vaterland, poginuo je u boju za domovinu; (Zank), razpra, těrba, těranka, inat, kavga; mit Jemand in — gerathen, zavaditi se, svaditi se s kim; — anfangen, zametnuti, izvaditi kavgu; ich habe mit ihm einen —, u zavadi smo; (Wort—), prepirka, rěčanje; in einen (Wort)— gerathen, sporečiti se; ein gelehrter —, učena prepirka, prěgovor; (Rechts—), pra; mit Jemand im —e liegen, preti se s kim; těrati se s kim po sudu; er ſucht —, hoće da se zavadi; (spr.) zabada trn u zdravu nogu; einen — ſchlichten, zamiriti razpru (kavgu); Schlichtung des —es, razvadja; der — der Pflichten, stuk, sukob, sraz dužnostih; ſ. Sinngrün.
Streitabhandlung, *f.* razprava.
Streitart, *f.* braduša, nadžak*.
Streitbar, *adj.* bojni, ubojit; ein —es Volk, junački, ratoborni narod.
Streitbarkeit, *f.* bojnost, ubojitost, ratobornost.
Streitbegier(de), *f.* ratobornost.
Streitbeil, *n.* braduša.
Streiten, *v. n.* (kämpfen), biti se, boj biti; (raufen), tući se, nositi se, kositi se; (ſcherz.) vući se klipka; für die gute Sache —, vojevati za dobru stvar; (mit Worten —), rěčati se; über eine Sache —, prepirati se, pregovarati se o čem; um etwas —, otimati se (o što), boriti se, bočiti se, bahtati se (oko čega); vor Gericht —, preti se; gegen Vorurtheile —, pobijati predsude; er ſtreitet gern, velik je pravdaš; das ſtreitet gegen den geſunden Menſchenverſtand, to je protivno razumu; wider die Wahrheit —, opirati se istini; mit Hunger —, otimati se gladi.
Streiten, *n.* prepiranje, prěgovor; (vor Gericht), parba.
Streitend, *adj.* prepirući se; boreći se; die —e Kirche, vojujuća crkva; die Streitenden auseinander bringen, razvaditi (koga); —e Theile, parci.
Streiter, *m.* bojnik, borac; ratnik; ein tapferer —, junak; er war ein tapferer — für Wahrheit u. Recht, junački se je borio za istinu i pravdu; (Disputant), prepirač; ſ. Zänker.
Streiterfahren, *adj.* vičan i. věšt boju.
Streiterin, *f.* ratnica, bojnica; ſ. Zänkerin.
Streitfertig, *adj.* spreman i. gotov na boj.
Streitfrage, *f.* prěporka, pra.
Streitführend, *adj.* pruči; —e Parteien, [parci.
Streitgegenſtand, *m.* predmet parbe, prepirke.
Streitgenoß, *m.* suparac; (*mil.*) suvojnik.
Streitgenoſſenſchaft, *f.* suparstvo.
Streitgeübt, ſ. Streiterfahren.
Streitgier, ſ. Streitſucht.
Streitgrund, *m.* povod, uzrok parbe.
Streithahn, *m.* (*Lacerta calotes*), krasna gušterica; ſ. Kampfhahn.
Streithammel, *m.* prepirač; svadljivac.
Streithammer, *m.* čakan, nadžak.
Streithand, *f.* bojna ruka; desnica.
Streithandel, *m.* parnica.
Streithelm, *m.* kaciga.
Streithuhn, *n.* ſ. Kampfhahn.
Streitig, *adj.* prěporan; die —en Parteien, parci; eine —e Rechtsangelegenheit, pra; d. —e Punkt, d. —e Sache, prěporna stvar; sprečica; Einem etwas — machen, preti se s kim o što; zapreti koga radi čega; das kann mir Niemand — machen, toga mi nemože nitko odreći, zaněkati; ſ. Strittig.
Streitigkeit, *f.* razpra, prěpor, inat.
Streitkolben, *m.* buzdovan, topuz, topuzina.
Streitkolbenbaum, *m.* (*Casuarina*), prešličnjak.
Streitkopf, ſ. Streithammel.
Streitkraft, *f.* bojna sila.
Streitkühn, *adj.* směli u boju.
Streitkundig, *adj.* věšt prepiranju.
Streitkunſt, ſ. Dialektik.
Streitlehre, *f.* prěporni nauk.
Streitlich, *adj.* prěporni.
Streitluſt, ſ. Streitſucht.

Streitmüde, *adj.* umoren od boja.
Streitpferd, ſ. Streitroß.
Streitplatz, *m.* posvadište; ſ. Kampfplatz.
Streitpunkt, *m.* prěporka, prěporna točka.
Streitroß, *n.* konj od megdana.
Streitſache, *f.* pra.
Streitſchlichter, *m.* razvadjač.
Streitſchlichtung, *f.* razvadja.
Streitſchnepfe, *f.* ſ. Kampfhahn.
Streitſchrift, *f.* razprava.
Streitſucht, *f.* prěporljivost; sporěčivost; (Zankſucht), svadljivost, inatljivost.
Streitſüchtig, *adj.* prěporljiv; sporěčiv; svadljiv, inatljiv.
Streittag, *m.* bojni dan.
Streittheile, *pl.* parci.
Streitverfahren, *n.* parba.
Streitverkündigung, *f.* navěst parnice.
Streitwagen, *m.* bojna kola.
Streitweiſe, *adv.* parbom.
Stremel, *m.* striza, trak.
Stremmen; Strempeln, ſ. Stemmen; Strampeln.
Strene, *f.* žlěb za slatinu.
Streng, *adj.* ein —er Richter, strog sudac; ein —er Herr, strog, osoran gospodin; das Kleid liegt — an, haljina se je privila za tělo; die Stiefel gehen —e an, čizme se težko obuvaju; —e ſchmecken, kaštar, opor biti; eine —e Kälte, kruta, ljuta, žestoka i. oštra zima; (Einen — beobachten, oštro na koga paziti; ein —er Gehorſam, podpun posluh; — genommen, upravo uzevši; eine —e Diät, točna olaka; (*mont.*) ljut; (hart), tvrd; ſ. Strengflüſſig.
Strenge, *f.* (des Richters), strogost; (des Herrn), strogost, osornost; mit — regieren, oštro vladati; (des Winters), žestina, ljutost, krutost; (der Strafe), oštroća; (d. Erze), ljutost; ſ. Schnupfen.
Strenge, *m.* strožnik.
Strengel, *m.* (b. Pferd.) kah; ſ. Geißfuß.
Strengen, ſ. Anſtrengen.
Strengflüſſig, *adj.* sporo taliv.
Strengling, *m.* osornik.
Strengtabak, *m.* pasmarko, pasmarkovac.
Strenſel, ſ. Geißfuß.
Strenwerk, *n.* žlěbovje.
Strey, *m.* strap.
Stretto, *adv.* točno.
Streu, *f.* stelja, nastelj, prostirač, po(d)stiljka, nastor; den Pferden eine — machen, podsteljati konjem; sterati pod konje, sterati konjem ležaj; auf der — ſchlafen, na slami spavati.
Streubelwurz, *f.* (*Lathraea squamaria*), potajnica.
Streublau, *n.* otrebak smalte.
Streubüchſe, *f.* pěskovnica, prašionica.
Streubüchſenbaum, *m.* (*Hura*), pěskovničar.
Streuen, *v. a.* sipati, nasipati; Weizen den Hühnern —, sipati kokošim pšenicu; Salz auf die Speiſe —, posoliti jelo; Zucker auf den Kuchen —, posuti, posipati, poprašiti kolač sladorom (cukrom, šećerom); potrunuti, potrusiti sladora na kolač; Samen (auf dem Felde) —, sijati; Blumen auf den Weg —, nastrěti (komu) put cvěćem; Geld unter das Volk —, prosipati novce u narod; Gerüchte —, prosipati miris; Einem Sand in die Augen —, zasipati komu oči pěskom; (*fig.*) zavarati komu oči; metnuti komu perdu na oči; Stroh dem Vieh —, posteljati govedom; Weihrauch —, kaditi koga, hvalisati koga; —, *v. n.* das Getreide ſtreuet ſchlecht, slab je nažanj.
Streugabel, *f.* vile, rogulje.
Streugeld, *n.* steljarina.
Streugold, *n.* zlatan pěsak.
Streuharke, *f.* ſ. Streurechen, *m.*
Streuholz, *n.* pomost; mostnice.
Streuling, *m.* šušanj.
Streumehl, *n.* podsip.
Streupulver, *n.* pospa.
Streupulvermoos, *n.* (*Lycopodium clavatum*), crvotočina, crvojedina.
Streurechen, *m.* grebalo.
Streurechen, *n.* sgrabljanje šušnja.
Streuſand, *m.* posipač.
Streuſandbüchſe, ſ. Streubüchſe.
Streuſtroh, *n.* slama za stelju.
Streuzucker, *m.* sladorna pospa.
Streuzuckerbüchſe, *f.* sladorna prašionica.
Strich, *m.* einen — durch eine Gegend thun, prohujati kroz okolicu; in einem —e weg arbeiten, u jedan mah raditi, raditi bez prekida; (b. Fiſch.) mrěstnja; der — der Wolken, smĕr, put oblakah; das Holz nach dem —e hobeln, blanjati drvo po žili i. cĕpu; (v. Haaren), gegen den —, uz kosu; das Kleid wider den — bürſten, četkati i. kefati haljinu uz dlaku; nach dem —e, po dlaci, kosi; (v. Vögeln), prolet, prolaz; ein — Rebhühner, kita jarebicah; (ein — mit dem Magnet auf einer Eiſenſtange), potez (sĕvernice po željeznoj šibci); (ein — auf der Geige), gud; einen — auf der Geige thun, gudnuti; einen guten — haben, dobro gusti, prevlačiti; das Geld mit einem —e einſtreichen, sgrnuti novce jednim mahom; dem Tuche den — geben, učešljati sukno; der — der Lerchen, hvatanje ševah (u mrežu); ein guter —, dobar lovak; auf den — gehen, ići u lov (od ševah); (auf dem Prüfſteine), pis; das Gold hält den —, valja zlato; d. — vom Pfluge, brazda; (ein — mit der Feder, mit dem Pinſel), potez, pis; (Linie), crta; ein

kleiner —, crtka, crtica; —e ziehen, crtati; einen — mit d. Kreide machen, potegnuti, crtnuti kredom; (Comma), črknja; einen — machen, ſetzen, vrći črknju, zapetu; einen — über eine Schrift machen, prekrižiti, sbrisati pismo; (*fig.*) einen — durch die Rechnung machen, pomesti, pokvariti komu račun; die —e des Compaſſes, zrake sévernice (busule); (Maß), crtka; (Streifen), das Pferd hat einen — auf dem Rücken, konj ima prugu, strêku na ledjih; ein fruchtbarer — Landes, rodan ćêpac zemlje; (Grd—), podnebje, pojas; (der Lauf des Schiffes), smêr (broda); (*min.*) crt; ein — Ziegel, banketa opekah.

Strichbörs, *m.* (*Perca striata*), nacrtkan grgeč.

Strichbrett, ſ. Streichbrett.

Strichel, *n.* crtka, crtica.

Strichelblume, *f.* (*Campanula canariensis*), kanarski zvončić.

Stricheln, *v. a.* crtkati, nacrtkati; geſtrichelt, nacrtkan.

Strichfiſch, ſ. Streichfiſch.

Strichförmig, *adj.* crtast; strêkast.

Strichgewitter, *n.* škropac.

Strichheuſchrecke, ſ. Zugheuſchrecke.

Strichkarpfen, *m.* šarančić.

Strichkraut, *n.* ſ. Wau.

Strichling, *m.* skitalica, skitnica, klatež, protuha.

Strichmethode, *f.* računanje uza crtu.

Strichnaht, ſ. Stricknaht.

Strichpunkt, *m.* črknja i. točka, semikolon.

Strichraupe, *f.* nacrtkana gusênica.

Strichrechnung, ſ. Strichmethode.

Strichregen, *m.* šipron.

Strichſarſche, *f.* prutarasta saja.

Strichſchindel, *f.* umazana šindra.

Strichſtein, *m.* čadić

Strichtaube, *f.* golub-selac.

Strichvogel, *m.* ptica-skitnica, ptica-tumaraca.

Strichwolf, ſ. Nomadenwolf.

Strichweiſe, *adj.* crtom; strêkom; (hie und da), kojegdê; — arbeiten, raditi na mahove.

Strichzaun, *m.* podbrežni plot.

Strichzeit, *f.* (d. Vög.) prolet, prolaz; zur —, uz prolet; kad prolêću ptice; (d. Fiſch.) mrêstnja; zur —, kad se ribe mrêste i. biju.

Strick, *m.* konopac, uže; einen — um den Hals legen, zamaći (komu) uže na vrat; (*fig.*) vêšati, obêsiti; wenn alle —e reißen, kad dodje do gusta, kad dogusti, kad dogori luč do nokatah, kad (bude) za nevolju; er hat den — verdient, vuče za sobom ličinu; (Galgen—), obêšenjak; (Fall—), Einem —e legen, zametnuti komu mrežu; ein — Hunde, korlat psetah.

Strickarbeit, *f.* pletivo.

Strickbändig, *adj.* povodan.

Strickbeere, ſ. Preißelbeere.

Strickbeutel, *m.* pletivača.

Strickbrett, ſ. Strickholz.

Strickchen, *n.* konopčić.

Stricken, *v. a.* Strümpfe —, čarape plesti, oplesti, (štrikati); Netze —, mreže plesti, saplesti.

Stricker, *m.* pletilac; —in, *f.* pletilja; (*Cerambyx strictor*), strižibuba-stezača.

Strickerei, *f.* pletivo; (das Stricken), pletenje.

Strickerlohn, *m.* pletarina.

Strickgarn, *n.* konac i. predja za pletivo.

Strickgras, *n.* (*Schoenus*), šašina.

Strickgürtel, *m.* povraz, korda*.

Strickholz, *n.* trstika.

Strickhund, *m.* pas na korlatu.

Strickkorb, *m.*, **Strickkörbchen**, *n.* pletivnik.

Strickkunſt, *f.* pletiostvo.

Strickkehrerin, *f.* učiteljica pletenja.

Strickleiter, *f.* konopna lêstva.

Strickmaſche, *f.* oko, oka (u pletiva).

Strickmaſchine, *f.* pletilo, samoplet.

Strickmaß, ſ. Strickholz.

Strickmönch, *m.* kordaš.

Strickmuſter, *n.* pletivka, pletivna predgledalica.

Stricknadel, *f.* pletenka, pletača, pletivača, petljača, pletaća igla, žbica; (*Buccinum maculatum*), pêgavi rogač; ſ. Strickholz.

Stricknaht, *f.* put, gunjata.

Strickreif, *adj.* — ſein, vući za sobom ličinu.

Strickſchaukel, *f.* konopna ljuljaška.

Strickſcheide, *f.* pletivnica, tok za pletenke.

Strickſchule, *f.* pletionica.

Strickſchüler, *m.* pletioničar.

Strickſpann, *m.* držalo užarsko.

Strickſpinne, *f.* pauk-mrežar.

Strickſtock, *m.* ſ. Strickholz.

Strickſtrumpf, *m.* pletena čarapa, hlačica.

Strickſtuhl, ſ. Strumpfſtuhl.

Strickwaare, *f.* pletivina.

Strickwalze, *f.* valjak za konopac.

Strickweide, *f.* paša na povodu.

Strickwerk, *n.* konopi, užeta; ſ. Stickerei.

Strickzeug, *n.* pletila; pletivo.

Strict, *adj.* točan; strog.

Striefe, *f.* ſ. Streifen.

Striegel, *m.* (*mont.*) čep.

Striegel, *f.* češalo, češagija, kašagija*.

Striegelhaar, *n.* ruta.

Striegelhaarig, *adj.* rutav.

Striegelhaareiſen, *n.* češagijaš.

Striegelicht, *adj.* rutav.

Striegeln, *v. a.* Pferde —, češati, timariti konje; (*fig.*) izkarati, izčešljati; ſ. Durchhecheln; die Bauern —, mučiti, moriti seljake.

Striegelſtaub, *m.* konjski prah.

Striegelzapfen, ſ. Striegel, *m.*

Striegler, *m.* češač.

Strieme, *f.* masnica, modrica; Einem —n hauen, ſ. Striemen; (*bot.*) pruja.

Striemen, *v. a.* omodriti koga bojem.
Striemig, *adj.* masničav, modričav; — ſchlagen, ſ. Striemen
Striemling, *m.* kožuška. [sremzovina.
Strieſenholz, *n.* (*Prunus Padus*), srěmza;
Striez, *m.* guska, ruka; (*fig.*) sklata.
Striezel, *n.* ručica.
Striffel, *f.* pokrovac.
Striffeln, *v. a.* pružkati.
Stripe; Striperz, ſ. Streifen; Streiferz.
Strippe, *f.* ušica, petlja.
Strippen, *v. a.* naušiti, prišiti petlju.
Strippert, *m.* (*Rumex acutus*), konjski štavalj.
Strippſe, *f.* sedmostruka kandžija.
Strittig, *adj.* prěporan; zapren, pod parbom; eine —e Sache, stvar pod prom, parnicom; e. —er Kopf, svadljivac.
Strobel, *m.* (*fig.*) kušljo; razperušanac; (Fichtenzapfen), češer, šešerika, šešarka; ſ. Zirbelnuß.
Strobelborn, *m.* ſ. Artiſchocke.
Strobelig, *adj.* kušljav, kuštrav.
Strobelkopf, ſ. Strobel.
Strobeln, *v. a.* pomrsiti, kušljati.
Strobeltaube, ſ. Strupptaube.
Strofe, ſ. Strophe.
Stroh, *n.* slama; dumm wie ein Bund —, glup kao bukva; leeres — dreſchen, mlatiti oklepine; ein Haus mit — decken, pošiti kuću slamom; dem Viehe — unterſtreuen, podsteljati stoci slame; sterati slamu pod goveda; ein — Garben, nasad, vršaj, vitao.
Stroharbeit, *f.* slamenina, slamarina.
Stroharbeiter, *m.* slamar.
Strohband, *n.* pověslo, slamna gužva; slamna vezanka. [šiven.
Strohbedeckt, *adj.* slamom pokriven, po-
Strohbeflochten, *adj.* slamom opleten.
Strohbett, *n.* slamnica.
Strohblume, *f.* (*Helichrysum*), neven; (*Xeranthemum*), nepoven
Strohboden, *m.* slamnik, slamara.
Strohbrecke, *f.* tukača za slamu.
Strohbund, *m.* snop slame.
Strohbutter, *f.* zimsko maslo.
Strohdach, *n.* slaman krov.
Strohdecke, *f.* slamna hasura, stura; (auf d. Tiſchtuch), slamnjak.
Strohdecker, *m.* pošivač.
Strohern, *adj.* slaman; od slame; (unſchmackhaft), das ſchmeckt —, to je suhoparno.
Strohfarbe, *f.* slamilo, slamna mast (boja).
Strohfarben, Strohfarbig, *adj.* slamast.
Strohfeuer, *n.* Strohflamme, *f.* slamna
Strohfiedel, *f.* gingara. [vatra.
Strohflaſche, *f.* damižana.
Strohfutter, *n.* slama za hranu.
Strohgebund, ſ. Strohbund.
Strohgelb, *adj.* žut kao slama; slamast.
Strohhalm, *m.* slamka; eines —es breit, kolik slamka; ſ. Pfeilſchnecke.
Strohhalmeleftrometer, *m.* vlatan, slaman munjoměr.
Strohhaus, *n.* krovnata kuća; (Strohſtatt), slamara, slamnik.
Strohhut, *m.* slaman, slamnat klobuk (šešir), slamenac; raženjak; (*zool.*) ſ. Schiffchen.
Strohhütte, *f.* krovnjača.
Strohjunker, *m.* šljivar.
Strohkappe, *f.* kaptar.
Strohkopf, *m.* (*fig.*) šupljan, šupljak, blesan, bena, bukva.
Strohkorb, *m.* slamenka.
Strohkranz, *m.* svitac, svitak, podvitak, kotuljač, obluk.
Strohlager, *n.* slamna postelja; auf einem — ſchlafen, na slami spavati.
Strohlatte, *f.* žioka.
Strohlehm, *m.* maz, kuhana zemlja.
Strohmagazin, *n.* slamara, slamnik.
Strohmann, *m.* strašilo; (*fig.*) kukavac.
Strohmatte, *f.* slamna hasura; slamni prostirač.
Strohmeſſer, *n.* sěcalica.
Strohmiſt, *m.* gnjila slama, gnoj od slame.
Strohpapier, *n.* slaman papir.
Strohreich, *adj.* slamnat.
Strohring, ſ. Strohkranz.
Strohſack, *m.* slamnjača, slamnica.
Strohſchaube, ſ. Schaube.
Strohſcheuer, Strohſcheune, *f.* slamara.
Strohſchneider, *m.* sěčkar; ſ. Alſe.
Strohſchnur, *f.* slamna vrvca.
Strohſchuh, *m.* slamna cipela.
Strohſeil, ſ. Strohband.
Strohſeſſel, *m.* slaman stolac.
Strohſpalter, *m.* cěpač.
Strohſparren, *m.* tanak rožnik.
Strohſtatt, *f.* slamište; ſ. Strohboden.
Strohſtreu, *f.* slamna stelja.
Strohſtuhl, ſ. Strohſeſſel.
Strohteller, *m.* slamni pozdělnjak.
Strohüberzug, *m.* slaman poplet.
Strohwaare, *f.* slamenina. [ljika.
Strohweide, *f.* (*Salix pentandra*), praš-
Strohwein, *m.* slamno vino. [muština.
Strohwerk, *n.* slamenina; (Geſtröh), sla-
Strohwiſch, *m.* slamna gužva; izpirak, smičak od slame.
Strohwitwe, *f.* udovica za vrěme; žena kojoj neima muža kod kuće. [ščar.
Strohwitwer, *m.* udovac za vrěme; gu-
Strohwurm, *m.* (*Phryganea*), vodeni moljac.
Strolch, Strolcher, ſ. Landſtreicher.
Strolchen, *v. n.* skitati se, potucati se,
Strollen, *v. n.* pljuštiti. [lepsti se.
Strom, *m.* (das Strömen), tek, trk; (Stromſchnelle), maja, matica; er wurde vom —e fortgeriſſen, uzela ga je voda na maticu i. lopatu; uhvatila ga je

brzica; gegen den — ſchwimmen, plivati uz vodu; die Drave hat einen reißenden —, Drava je padovita, plahovita; (ein großer Fluß). rěčina, velika rěka; der — der Luft, promah větra; der elektriſche —, struja munjine; der galvaniſche —, galvanička struja; Ströme von Thränen vergießen, prolévati potok od suzah; im —e der Rede, uz besědu; er unterging im —e der Zeit, s vremenom ga nestade; vrěme ga zanese; (ſtrömweiſe), der Regen fällt in Strömen, kiša pada pljuskom; muzge od kiše padaju, pada kiša kao iz kabla.

Stromab, *adv.* niz vodu; s vodom; das Schiff fährt —, ladja se plovi.

Stroman, *adv.* uz vodu.

Stromanker, *m.* rěčna kotva, rěčno sidro.

Stromanwohner, *m.* porěčanin.

Stromauf, ſ. Stroman.

Strombahn, *f.* maja, matica, lopata (rěke).

Strombett, *n.* rěčište; log; struga.

Strombreite, *f.* širina rěke.

Strombutt, ſ. Glattbutte).

Stromaufwärts, *m.* vidok rěke; Save —, vidok Save.

Strömen, *v. n.* die Donau ſtrömt, Dunav brza, Dunav se valja; d. Meer ſtrömt, more brza; die Elektricität ſtrömt, munjina struji, sulja; die Zeit ſtrömt ſchnell dahin, vrěme leti; der Regen ſtrömt, kiša pljušti, lěva; das Blut ſtrömt aus der Wunde, krv šiklja, lopi, kutlja, kulja, šikće iz rane; der Rauch ſtrömte hinaus, dim suknu, pokulja napolje; die Kälte ſtrömt ins Zimmer, zima sukće, sulja, suklja u sobu; Thränen — aus ihren Augen, gronuše joj suze iz očijuh; suze valja i. roni (niz bělo lice); vom Himmel ſtrömt Segen auf uns, Bog prosipa na nas blagoslov; die Menge ſtrömt aus der Stadt, světina (po)vrvi i. grne iz grada; die Rede ſtrömt ihm von den Lippen, besědi kao s konja; ſ. Herumſtreichen.

Stromenge, *f.* sužěska i. těsnac rěke.

Stromfink, ſ. Sturmvogel.

Stromfiſch, Stromhecht, *m.* uſw. rěčna riba, štuka itd.

Stromgebiet, *n.* porěčje.

Stromgränze, *f.* subrežje (rěke).

Ströming, ſ. Strömling

Stromkarte, *f.* rěkovid, mapa od rěkah.

Stromkundig, *adj.* rěkoznali, poznavajući

Stromlänge, *f.* duljina rěke. |rěku.

Strömling, *m.* (*Clupea Sprattus*), ſ. Sprotte. |njihalo.

Stromquadrant, *m.* tokoměr, tokoměrno

Stromriegel, *m.* sipina.

Stromrinne, *f.* struga.

Stromſcheidung, *f.* razrěčje.

Stromſchnelle, *f.* brzak, brzica, brzkut.

Stromſtrich, *m.* strěka, maja, lopata, matica.

Stromſyſtem, *n.* surěčje.

Stromthal, *n.* porěčna dolina.

Strömung, *f.* struja; strujenje.

Stromwaſſer, *n.* rěčna voda; ſ. Strömung.

Stromweiſe, *adv.* rěkom; potokom; der Regen fällt —, herab, ſ. Strom.

Stromweite, *f.* širina rěke.

Stromzeichen, *n.* znak struje.

Strontian, *m.* Strontianerde, *f.* strontian.

Strontianſalz, *n.* strontianska so(l).

Strontianwaſſer, *n.* strontianska voda.

Strontium, *n.* strontik.

Strontiumhyperoxyd, *n.* strontički prěkis.

Strontiumoxyd, *n.* strontički kis; strontian.

Strěpfelkraut, *n.* (*Rumex crispus*), kokornjavi štavalj.

Strophe, *f.* (*poët.*) kitica, strofa.

Strophiſch, *adj.* nabran.

Stropp, *m.* štrop.

Stroppen, *v. a.* oštropiti.

Stroppkette, *f.* verižni štrop.

Stroppſtau, *n.* štropnjak.

Streſſe, *f.* stupina.

Streſſeln, ſ. Erdroſſeln.

Streſſenweiſe, *adv.* na stupnje.

Streţ, ſ. Staar.

Streţ, *m.* hrid, litica.

Streţbauch, *m.* kulje; (v. Perſ.) trbonja.

Streţen, *v. n.* nabreknuti, nabubriti; najedrati; das Euter ſtreţt von Milch, krava je nabrizgala; das Buch ſtreţt von Fehlern, sve vrve pogreške po knjizi; er ſtreţt von Geſundheit, zdrav je kao trěsak; er ſtreţt von Geld, sav je u zlatu; mit ſeinem Gelde —, hvastati se, hvalisati se svojim novcem.

Streţend, *adj.* nabubrio, najedrao; — voll, pun puncit, pun kreit.

Streţer, *m.* (*Prunus Padus*), sremza.

Struck, *m.* struk.

Strudel, *f.* ručica.

Structur, *f.* sastav.

Strudel, *m.* vrtlog, vir, kolovrat, vrtača; er wurde vom — ergriffen, uhvatio ga je vrtlog; dospě u svrtak; der — der Vergnügungen, kolo od zabavah; im — der Geſchäfte, u nalozi poslovah; (Mehlſpeiſe), gibanica.

Strudelig, *adj.* (ſtrudelnd), klokotan; (ſtrudelvoll), virovit. |pršljivac.

Strudelkopf, *m.* smušenjak, halabura;

Strudeln, *v. n.* (v. ſied. Waſſer), vreti; kljućati; (v. der Quelle), klokotati; (in einem Meerſtrudel), vrtěti se; (v. Menſch.) uzplahiriti se.

Struffbutt, ſ. Flunder.

Struktur, ſ. Structur.

Strull, *m.* mlaz.

Strullen, *v. n.* mlaznuti, mlaziti; briznuti, brizgati.

Strummel, Strümmel, *m.* hreb, hrek, patrlj, parub, čaprlj, čapur, štrkalj.

Strumpf, *m* bèčva, hlačica, podkolènka, čarapa; ein weißer —, bèlnjica; ein geſtrickter —, čarapa na igle i. na poplet.
Strumpfband, *n.* podveza, podvezača, podvežnja; ſ. Hoſenband.
Strumpfbändchen, *n.* podvezica.
Strumpfbrett, *n.* kalup od bèčve.
Strümpfen, *v. a.* okrnjiti.
Strumpffabrikant, *m.* bèčvar, čarapar.
Strumpffabrikation, *f.* bèčvarstvo, čara-
Strumpfflicker, *m.* krpihlača. [parstvo.
Strumpfform, *f.* kalup, oblik bèčve, čarape. [čarape.
Strumpfgarn, *n.* konac, predja za bèčve,
Strumpfhandel, *m.* trgovina bèčvami, ča-
Strumpfhoſe, *f.* pletene hlače. [rapami.
Strumpflapper, ſ. Strumpfflicker.
Strümpfling, *m.* koprica; obojak.
Strumpfmanufaktur, *f.* bèčvarstvo, čaraparstvo; ſ. Strumpffabrik.
Strumpfſocke, ſ. Fußſocke.
Strumpfſohle, *f.* stopalo (u bèčve).
Strumpfſtricker, *m.* bèčvar, čarapar; —in, *f.* bèčvarica, čaraparica.
Strumpfſtuhl, *m.* čaraparski stan i. razboj.
Strumpfweber, Strumpfwirker, *m.* bèčvar, čarapar.
Strumpfweberei, Strumpfwirkerei, ſ. Strumpfmanufaktur.
Strumpfwirkerſtuhl, ſ. Strumpfſtuhl.
Strumpfzwirn, *m.* konac za bèčve, čarape.
Strundling, *m.* (*Plantago uniflora*), jednocvètna bokvica.
Strunk, *m.* (des Kohles), kočanj, kocèn; (der Palmen), struk; (der Pilze), stručak, čapur; ſ. Strummel; (v. Menſch.) batina, čepanica.
Strunſel, ſ. Strunze.
Strunt, *m.* lajno, balega.
Struntjäger, *m.* ſ. Schmarotzermöve.
Strunze, *f.* lunculpa, drolja, copa, grdulja, obrljuga.
Strunzen, *v. n.* proskitati se, bitanžiti se, skitati se.
Strunzer, ſ. Stutzer.
Strupf, *m.* uzao.
Strupfe, *f.* (b. Pferd.) strup; ſ. Struppe.
Strupfen, Struppen, *v. a.* ljuštriti, ljuštriti, smuždити. [menak.
Strupfen, *m.* podpetak, podpetnjak, stre-
Strupfig, ſ. Struppig. [njak.
Struppbart, *m.* keser; (v Perſ.) keser-
Struppe, *f.* ſ. Maule; Strippe.
Struppen, *v. a.* ſ. Strupfen.
Strupphaar, *n.* kostrušava, srsljiva, kuštrava kosa.
Struppbahn, ſ. Straubbahn.
Struppig, *adj.* kostrešan, kostrušav, srsljiv, kuštrav. [obanjgati.
Struppiren, *v. a.* razbiti, obagljiviti,
Struppirt, *adj.* razbit, banjgav, bagljiv, karakušljiv.
Struppkopf, *m.* kuštravac.
Strupptaube, *f.* (*Columba hispida*), golub-kuštravac.
Strupfſalat, *m.* ſ. Strèpfelkraut.
Struſe, *f.* strug, dereglija.
Strußhahn, ſ. Kampfhahn.
Strützel, Struzen, ſ. Striezel.
Strützer, ſ. Stroßer.
Struven, *v. d.* kostrèšiti, krčumati.
Strychnin, *n.* strihnin.
Stubben, *m.* štrkalj.
Stubbern, *v. a.* praškati.
Stübchen, *n.* sobica, pojata, kamarica; (Maß), dvè oke. [sobovati.
Stube, *f.* soba, odaja*; die — hüten,
Stüben, ſ. Stieben.
Stubenarreſt, *m.* zatvor u sobi; sobovanje; er hat —, zatvoren je u sobu; nesmè iz sobe; sobuje.
Stubenbeſen, *m.* metla za sobe.
Stubenblume, *f.* cvèt u sobi.
Stubenboden, *m.* pod (od sobe).
Stubenburſche, *m.* sobni drug, susobar, drug u sobi; er iſt mein —, zajedno stanujemo.
Stubendecke, *f.* strop, tavan; (am Fußboden), prostirač. [pokućarka.
Stubenfliege, *f.* (*Musca domestica*), muha-
Stubengelehrte, *m.* knjigom učen.
Stubengemeinſchaft, Stubengeſellſchaft, *f.* susobovanje. [burſche.
Stubengenoß, Stubengeſell, ſ. Stuben-
Stubenhaft, *f.* ſ. Stubenarreſt.
Stubenheizer, *m.* grijač. [pečkar.
Stubenhocker, *m.* sobar, čuvikuća, za-
Stubenkamerad, ſ. Stubenburſche.
Stubenkammer, *f.* prisobak.
Stubenleben, *n.* sobovanje, sobarenje.
Stubenmädchen, *n.* sobarica.
Stubenmatte, *f.* prostirač.
Stubenofen, *m.* sobna peć.
Stubenſchabe, ſ. Schabe.
Stubenſiech, *adj.* bolestan od sobovanja.
Stubenſitzer, ſ. Stubenhocker.
Stubenthier, *n.* sobna životinja.
Stubenthür, *f.* sobna vrata; vrata od sobe.
Stubenvogel, *m.* sobna ptica.
Stubenzinſe, *m.* sobarina.
Stüber, ſ. Stieber.
Stuccateur, *m.* stukar, štukaturač.
Stuccatiren, *v. a.* štukaturati, stukovati.
Stuccatur, *f.* štukatura.
Stuccaturkunſt, *f.* štukaturstvo.
Stuccaturkünſtler, *m.* štukaturar, stukar.
Stuck, *m.* štuk, stuk.
Stück, *n.* kus; komad, parče, falat; (*coll.*) komadje; ein — Brod, kus, landa, komad kruha; ein — Fleiſch, lokva, lokma, komad mesa; in —e theilen, razkomadati; in —e gehen, komadati se, razkomadati se; razbiti se; in —e ſchlagen, razbiti (na dvè na tri polo); aus vier —en zuſammengeſetzt, od četiri dèla, komada sastav-

ljen; (Kanone), top; ein — Vieh, (jedna) glava i. grlo stoke (marve); ſechs — Gläſer, šest čašah; ein — Geld, novac, pěnez; ein ſchönes — Geld verdienen, lěp novac zaslužiti, uhvatiti; — für —, komad po komad; etwas — für — erzählen, kazivati što sve po redu; ein — von einem Gelehrten, nadri-knjiga; aus einem —e, samotvoran, jednostavan; eine Sache aus einem —e, samotvor; (Kunſtwerk), tvorina; in einem —e fort, neprestano, bez prekida; ein gutes — Arbeit, tvrd posao; (Bühnen—), igrokaz; (Muſik—), pěsma; (Mal.) slika; ein — Leinwand, truba platna; (Fragment), lomak, ulomak, odlomak, odkidak, kusatak; die —e eines Dreieckes, dělovi trokutnika; (Streiche), ſchlimme —e von Jemand erzählen, pripovědati o kom ružnih stvarih; in dieſem —e haſt du dich geirrt, u tom si se prevario; von freien —en, sam od sebe, dobre volje, samohot, samohote; in allen —en, u svem i svačem; große —e auf Jemand halten, mnogo držati do koga.

Stuckarbeit, *f.* štukatura.

Stückarbeit, *f.* komadarenje.

Stückarbeiter, *m.* komadar, radnik na komad.

Stückbeere, *f.* ogrozd

Stückbett, *n.* bojnica, baterija.

Stückchen, *n.* kusak, kuščić, komadić, komadac, komadeška; (*mus.*) pěsmica.

Stückeln, *v. a.* drobiti, razdrobiti; (b. Nähen), ſ. Stücken.

Stückelſchere, *f.* plojčilo.

Stücken, *v. a.* komadati, razkomadati; (b. Nähen), (an—), nastaviti; (zuſammen—), sastaviti, skrpiti.

Stückgaſſe, *f.* oružna ulica.

Stückgeſtell, *n.* ſ. Laffette.

Stückgießer, *m.* topar.

Stückgießerei, *f.* toparnica.

Stückgießerkunſt, *f.* toparstvo

Stückgut, *n.* topovina.

Stückhof, *m.* topovište.

Stückhufe, *f.* komad selišta.

Stückig, *adj.* nastavljen; sastavljen.

Stückjunker, *m.* topnički kadet.

Stückkappe, *f.* kapica od topa, čakmak.

Stückkarren, *m.* ſ. Laffette.

Stückkeller, *m.* ſ. Caſematte.

Stückkiſſen, *n.* podvalak topa.

Stückknecht, *m.* vozač topa.

Stückkohle, *f.* balvanasto ugljevje.

Stückkugel, *f.* topovsko zrno, tane*.

Stückladung, *f.* punjenje topa.

Stückmetall, *n.* topovina.

Stücknеſſel, *f.* (*Stachis sylvatica*), šumski čistac.

Stückpferd, *n.* topovski konj.

Stückpforte, *f.* puškarica, puškarnica (u broda).

Stückpfortenklappe, *f.* poklopac puškarnice.

Stückprobe, *f.* ogled topa.

Stückprober, *m.* ogledač topa.

Stückpulver, *n.* topovski prah (barut).

Stückputzer, **Stückräumer**, *m.* čistilica topovska.

Stückſäge, *f.* samotvorna pila.

Stückſäger, ſ. Sägeſchnäbler.

Stückſchuß, *m.* topomet.

Stückſchütz, ſ. Artilleriſt.

Stückverkauf, *m.* prodaja na komade, patrganje, krčmljenje.

Stückverzeichniß, *n.* popis.

Stückwall, ſ. Stückbett.

Stückweiſe, *adv.* na komade; komad po po komad; — verkaufen, krčmiti, tržiti, patrgati; (*math.*) ſ. Wechſelweiſe.

Stückwerk, *n.* komadje; (*fig.*) kusatak, nedovršena stvar; unſer Wiſſen iſt —, samo po nešto znamo; ſ. Stückarbeit.

Stückwerker, ſ. Stückarbeiter.

Stückwinkelmaß, *n.* topovski ugloměr.

Stückwiſcher, ſ. Stückputzer.

Stückwurzel, ſ. Stickwurzel.

Stückzapfen, *m.* topovski zapušač, čep.

Studel, *f.* upor.

Studelfeder, *f.* pero od upora.

Student, *m.* djak; ein kleiner —, djače; djačić; ein — werden, podjačiti se; ein — ſein, djakovati.

Studenten- (in Zuſ.) djački; djakov.

Studentenblume, *f.* (*Tagetes*), kadifica.

Studentenhochmuth, *m.* (*Lychnis dioica*), běla drěmn.

Studentenjahre, *pl.* djačke godine; djakovanje.

Studentenkraut, *n.* (*Chenopodium scoparium*), metlasti jurevac.

Studentenleben, *n.* djački život, djakovanje.

Studentenmäßig, *adj.* djački.

Studentennelke, *f.* (*Dianthus barbatus*), bradati klinčić (karanfilj).

Studentenröschen, ſ. Einblatt.

Studentenviole, *f.* (*Lupinus luteus*), žuti vučjak.

Studien, *pl.* nauke; knjiga; (*fig.*) misli; (Mal.) pregledalica.

Studienabtheilung, *f.* naučbeni, školski odsěk.

Studienfond, *m* školsko, naukovno glavno, školska zaklada.

Studienhofcommiſſion, *f.* dvorsko pověrenstvo za naučbu, škole.

Studienjahr, *n.* školska godina.

Studienordnung, *f.* uredba naukah, naučbe.

Studienplan, *m.* naučbena osnova.

Studienweſen, *n.* naukovni poslovi; naučba.

Studiren, *v. a.* (lernen), učiti, naučiti knjigu; učiti se knjizi; die Rechte —, učiti prava; Einen — laſſen, dati, nametnuti koga na knjigu; slati i. dati koga na nauke; školati koga; (unterſuchen), proučiti, proučavati, izpitivati; iztraživati; (nachdenken), promišljati, razmišljati.

Studiren, *n.* učenje; er iſt überdrüßig des —s, dodijala mu je knjiga.
Studirende, *m.* djak, učenik.
Studirlampe, *f.* čitaća světiljka.
Studirſtube, *f.* Studirzimmer, *n.* soba za učenje; (d. ein. Gelehrten), učebnica.
Studium, *n.* uk, studij; učenje.
Stüfchen, *n.* stupnjić.
Stufe, *f.* stupanj, (stepen), skalin*; (Stiege), stube; (*mont.*) grumen rude, ruda; (Zeichen), znak; (*fig.*) stupanj; die höchſte — der Ehre erlangen, popeti se na vrhunac časti.
Stufen, *v. a.* (*mont.*) sěći; dubsti; ein Zeichen in einen Stein —, useći znak u kamen; einen Berg —, ostubiti brdo, useći stube u brdo; ſ. Terraſſiren; (*fig.*) stupnjevati.
Stufenerz, *n.* grumen rude; rudno gruſtenfolge, *f.* postupnost, postupičnost.
Stufenförmig, *adj.* stubast; postupičan.
Stufengang, *m.* (*fig.*) postupovanje; ſ. Stufenfolge.
Stufengeld, *n.* znakovina.
Stufenjahr, *n.* postupna godina.
Stufenland, ſ. Staffelland.
Stufenleiter, *f.* lěstvica.
Stufenlos, *adj.* bez stupnja. [dual.
Stufenpſalm, *m.* postupni psalam, gra-
Stufenſammlung, *f.* rudovnik, sbirka rudah. [bami.
Stufenſchacht, *m.* (*mont.*) okno sa stu-
Stufenweg, *m.* stube, skaline.
Stufenweiſe, *adv.* postupice, postupno.
Stuferz, *n.* čista ruda.
Stuffen, ſ. Stufen.
Stuffchlich, *m.* čist mulj, mur.
Stufwerk, ſ. Stuferz.
Stuhl, *m.* stolica, stolac; Einem einen — hinſetzen, podmaći komu stolac; ein gepolſterter —, naložen stolac; (ſpr.) ſich zwiſchen zwei Stühle ſetzen, oba, (beno), pa nijednoga; ostati u šaragljah; (Kirchen—), klupa; město; klecalo; der — des Daches, klobuk od krova; (Weber—), krosne, razboj, stan; der — des Maſtes, noga u jedrenjaka; (Nacht—), odsebnica; zu —e, auf den — gehen, ići napolje, od sebe, radi sebe; ſ. Stuhlgang; (ſpr.) Einem den — vor die Thür ſetzen, prekinuti s kim dlaku; razkrstiti s kim; (Thron), prěsto(l); der päbſtliche —, papinska stolica; papinska vlada; (*comitatus*), županija.
Stuhlbefördernd, *adj.* otvarajući.
Stuhlbein, *n.* noga u sto(l)ca.
Stuhlbörs, ſ. Kaulbörs.
Stuhldecke, ſ. Stuhlkappe. [stolice.
Stuhlerledigung, *f.* upražnjenje papinske
Stuhlfeier, *f.* Petri —, prěsto(l) svetoga
Stuhlfette, *f.* podporak. [Petra.
Stuhlflechter, *m.* sto l)coplet.
Stuhlgang, *m.* stolac, stolica; keinen — haben, zatvoren biti; er hatte einen —, išao je od sebe i. radi sebe; išao je na polje; er hat einen ſchweren —, težko ide na polje, zapeklo mu se je.
Stuhlgeld, *n.* plaća za klupu (u crkvi).
Stuhlgenoß, *m.* susědac.
Stuhlgericht, *n.* županijski sud.
Stuhlherr, ſ. Stuhlrichter. [sto(l)ca.
Stuhlkappe, *f.* postolje, navlaka od
Stuhlkiſſen, *n.* jastuk od stolice.
Stuhlkraut, *n.* ſ. Hauhechel.
Stuhllehne, *f.* zastolje, zapleće, poslon; pero od stolca.
Stuhlmacher, *m.* stoličar.
Stuhlpolſter, *m.* ſ. Stuhlkiſſen. [sudac.
Stuhlrichter, *m.* županijski (varmedjski)
Stuhlrohr, *n.* traska za pleter.
Stuhlſäule, *f.* stup.
Stuhlſchlitten, *m.* stolac sa saonicami.
Stuhlſchwelle, *f.* pozidnica.
Stuhlſitz, *m.* sědalo u sto(l)ca.
Stuhlüberzug, *m.* ſ. Stuhlkappe.
Stuhlzapfen, *m.* Stuhlzäpfchen, *n.* šmuć, čep od sapuna.
Stuhlzwang, *m.* natezavica, napon.
Stuhr, ſ. Kaulbörs.
Stukatur, Stukkatur, ſ. Stuccatur.
Stufe, *f.* ſ. Strummel.
Stulpe, Stülpe, *f.* (des Topfes), poklop, poklopac; (des Hutes), obod, krilo; (des Stiefels), suvratak; Stiefel mit —n, suvraćene čizme; (am Gewehr), naslon; (am Schloſſe), zavratak.
Stülpen, *v. a.* den Topf —, poklopiti lonac; den Hut —, zavrnuti, uzvrnuti, uzklopiti klobuk (šešir); den Stiefel —, suvratiti čizmu.
Stülphandſchuh, *m.* suvraćena rukavica.
Stülphut, *m.* uzklopljen, uzvrnut klobuk; (ein viereckiger —), rogatica, križnica; (ein zweieckiger —), paprica, pikač.
Stulpig, Stülpig, *adj.* suvraćen.
Stülpnaſe, *f.* uzvrnut, zaſrknjen nos.
Stülpſtiefel, *m.* suvraćena čizma.
Stülpſtrumpf, *m.* suvraćena čarapa, prekokolěnica.
Stumm, *adj.* něm; — werden, oněmljeti; — wie ein Fiſch, něm kao riba; in Geſellſchaften — ſein, negovoriti u družtvu.
Stumm, *n.* muk. [mica.
Stumme, *m.* němak, němac; —, *f.* něStummel, Stümmel, *m.* kusanak, okančina, okrnjak; zalomak; (v. einem Baume), štrkalj, parub, patrlj, čapur, brek; (v. einem Zahne), krnjadak; (Reſt), otražak; (einer Kerze), otarak, ugorak; (eines Armes), bataljak, bataljica, batić; (Tabakspfeife), kranjica.
Stummelfüßer, *pl.* (*Peropoda*), plazovi.
Stümmeln, *v. a.* krnjiti; (ein. Menſchen), kljastiti, sakatiti; ſ. Verſtümmeln.

Stummelſchleiche, *f.* (*Pseudopus serpentinus*), žutopuz.
Stummen, *v. n.* nĕmljeti.
Stummheit, *f.* nĕmost, nĕmota.
Stümmler, *m.* kljastilo, sakatilo.
Stummſein, *n.* muk; nĕmota.
Stumpel, Stümpel, ſ. Stummel.
Stümpeln, Stümpen, ſ. Stümpern.
Stümper, Stümpler, *m.* pešnjar, prtljar, šeprtlja; (in d. Muſik), brenkalo.
Stümperei, Stümplerei, *f.* pešnjavina, krparija, prtljarija.
Stümperhaft, Stümpermäßig, *adj.* pešnjarski, prtljarski.
Stümpern, *v. n.* pešnjati, krpariti, prtljati; (auf einem Inſtrumente), brenkati; (auf d. Geige), škripati.
Stumpf, *adj.* tup, tubast; — werden, otupljeti; otupiti se, potupiti se, stupiti se; — machen, zatupiti, iztupiti; ein —er Schweif, kus, kusast rep; ein —er Beſen, smetak; eine —e Naſe, zatubast nos; ein —er Winkel, tubast ugao; ein —er Zahn, otupio zub; die Zähne ſind mir — geworden, utrnuše mi zubi; —e Zähne, skomine (v. Augen), slab; (*fig.*) tupoglav, tup; ein —er Segler, sporoplovka.
Stumpf, Stumpen, *m.* ſ. Stummel; mit — und Stiel ausrotten, s korĕnom izčupati; izkorĕniti; (ein ſtumpfes Meſſer), bekuta, kustura. [lišća.
Stumpfblätterig, *adj.* zatubasta, tubasta
Stumpfe, ſ. Stumpfheit. [vah.
Stumpfeckig, *adj.* tuponuglen, tupih uglo-
Stumpfen, *v. n.* tupiti se; —, *v. a.* (z. B. ein Meſſer), tupiti, stupiti; zatupiti; (abhauen), odsĕći; die Bäume —, (o)kresati, (o)klaširiti drveće; das Pferd —, okúsiti konju rep; das ſtumpft die Augen, to kvari oči; herbes Obſt ſtumpft die Zähne, od oporna voća trnu zubi.
Stumpfen, *m.* ſ. Stumpf.
Stumpfende, *n.* (eines Eies), tušika.
Stumpfgaſſe, ſ. Sackgaſſe.
Stumpfhafer, *m.* zatubasta zob.
Stumpfheit, *f.* tupost, tupoća.
Stumpfhorn, *n.* (*Buccinum detritum*), tubasti rogač.
Stumpfigkeit, ſ. Stumpfheit.
Stumpfkante, *f.* tup erh, sĕk.
Stumpfkantig, *adj.* tuposrh, tupih srhovah, tuposĕčan.
Stumpfkegel, *m.* osĕčen čunj.
Stumpfkelchblätterig, *adj.* tupih lapovah.
Stumpfkopf, *m.* tupoglavac, tupan.
Stumpfköpfig, *adj.* tupoglav, tupe glave,
Stumpfköpfigkeit, *f.* tupoglavost. [tup.
Stümpfling, *m.* plosnaća.
Stumpfmuſchel, *f.* (*Donax*), tupanka.
Stumpfnaſe, *f.* zatubast, plosnat nos; (*fig.*) plosnonosac.
Stumpfnaſig, *adj.* zatubasta, plosnata
Stumpfrechnung, *f.* odbrojak. [nosa.
Stumpfs, *adv.* umah, udilj.
Stumpfſchloß, *n.* ſ. Stumpfmuſchel.
Stumpfſchwanz, *m.* kusorepac; (v. Pferd.) kusalj; (v. Ochſen), kusonja; (v. Hund.) kusov.
Stumpfſchwänzen, *v. a.* kusiti, okúsiti.
Stumpfſchwänzig, *adj.* kus, kusast, kusorep.
Stumpfſinn, *m.* tupost, tupoglavost.
Stumpfſinnig, *adj.* tupoglav.
Stumpfſinnigkeit, *f.* ſ. Stumpfſinn.
Stumpfwinkel, *m.* tup kut.
Stumpfwinkelig, *adj.* tupokutan.
Stümpler, ſ. Stümper.
Stunde, *f.* ura, sat, sahat; von Stund an, od sada, od sele; zu jeder —, u svako doba; ich weiß es bis dieſe — nicht, neznam sve do sada; von — zu —, svaki sat; — halten, činiti, dolaziti na rok; eine — lang gehen, jednu uru, jedan sat hoditi; es iſt eine — bis hin, jednu uru, jedan sat je daleko; (Lection), poučaj, lekcija; Einem —n geben, učiti koga čemu; er gibt —n, uči dĕcu na privat; er gibt —n auf dem Klavier, uči udarati klavir; eine glückliche —, dobar čas; eine unglückliche —, zao čas; ſie wurde geſund zur ſelbigen —, ozdravi od onoga časa; meine — iſt noch nicht gekommen, moj čas nije još došao; acht und vierzig —n, dva reda, dva dana; die letzte —, umrli čas; meine — hat geſchlagen, došao mi je sudni čas; ſeine letzte — hat geſchlagen, puknuo mu je slom; odzvonilo mu je; (*mont.*) smĕr.
Stunden, *v. n.* pričekati.
Stundenbericht, *m.* ſ. Bulletin.
Stundenblume, *f.* (*Hibiscus mutabilis*), promĕnljivi slězovac.
Stundengeber, *m.* poučitelj.
Stundengebet, *n.* časovi.
Stundengeld, *n.* poučnina.
Stundenglas, *n.* ſ. Sanduhr.
Stundenhalter, ſ. Stundengeber.
Stundenkraut, *n* (*Melilotus officinalis*), ždraljika lĕkarska.
Stundenkreis, *m.* satni krug.
Stundenlang, *adv.* — warten, čekati po cĕle ure, čitave sate; (*poĕt.*) lĕtni dan do podne.
Stundenlauf, *m.* tĕk vremena.
Stundenlehrer, ſ. Stundengeber.
Stundenlinie, *f.* satna crta, crta od (svake) ure.
Stundenmarke, *f.* znak ure.
Stundenmaß, *n.* mĕra na ure, sate.
Stundenpaß, *m.* časokaz.
Stundenrad, *n.* kolo za ure, satni točak.
Stundenring, *m.* kolobar od urah, satni kolobar.
Stundenrufer, ſ. Nachtwächter. [kolobar.

Stundenſäule, *f.* sunčanik od stupa; (am Wege), urokaža.
Stundenſchlag, *m.* bijenje ure, sata.
Stundenſtaffel, *f.* stupnjasto kolo.
Stundentafel, *f.* urokaz.
Stundenuhr, *f.* dobnjak od urah, satnik.
Stundenverzeichniß, *n.* poučajno kazalo.
Stundenweiſe, *adv.* na uru; svaku uru, svaki sat.
Stundenweiſer, ſ. Stundenzeiger.
Stundenwinkel, *m.* satni kut.
Stundenzahl, *f.* broj urah, satih.
Stundenzeiger, *m.* satna skazaljka.
Stundenzirkel, ſ. Stundenkreis.
Stündlich, *adj.* od svake ure; svaku uru, svaki sat; wir erwarten ihn —, svaki čas mu se nadamo.
Stuparſch, *m.* (*Bidens tripartita*), trodělni dvozub.
Stupend, ſ. Erſtaunlich.
Stupf, *m.* pik, bod.
Stupfel, *m.* ostan, ošljača, badalj; (Granne), osat, osina.
Stupfelig, *adj.* osjav, osjatan.
Stupf(el)zwiebel, *f.* lučica, arpadžik.
Stupfen, *v. a.* mit Nadeln —, iglami piknuti, bocnuti, bockati; Einen —, komnuti, komati koga.
Stupfer, *m.* komač; ſ. Stoß.
Stupid, *adj.* glup, benav.
Stupidität, *f.* glupost, tupoglavost.
Stuppe, *f.* stupa, kučine.
Stuppwachs, ſ. Stopfwachs.
Stupſen, ſ. Stupfen.
Sturcheln, Stürcheln, *v. a.* měšati; —, *v. n.* ſ. Straucheln
Sturm, *m.* (Wind—), vihar, (vijar), bura, oluja; es erhob ſich ein —, oburilo je, okrenula je bura; es erhob ſich ein großer —, postade velika oluja; strašan vihar dunu; ein — wüthet, bura goni; mit — gelaufen kommen, doburiti, dopiriti; wie wollen wir den — abwenden, der uns bedroht? kako ćemo se izmaći buri, što se na nas diže? (Tumult), vreva, buka; — läuten, zvoniti na buku i. uzbunu (larmu); ein — Vögel, jato ptica; (Angriff), juriš; — laufen, učiniti nalet; eine Feſtung mit — einnehmen, osvojiti tvrdjavu na juriš; obbrvati tvrdjavu; — blaſen, trubiti na juriš; man that einen heftigen — auf ihn, žestoko navališe na njega.
Sturmanlauf, *m.* jurišanje.
Sturmbalken, *m.* zidoder.
Sturmband, *n.* (*mil.*) podbradnik; ſ Kreuzband.
Sturmbedroht, *adj.* burom gonjen.
Sturmbeflügelt, *adj.* (*fig.*) brz kao munja.
Sturmbewegt, *adj.* *fig.*) uzburkan.
Sturmblock, Sturmbock, *m.* zidoder.
Sturmdach, *n.* bojna željvina.
Sturmeile, *f.* brzina bure; mit — laufen, letěti kao bura i. munja; strelimice trčati.
Stürmen, *v. n.* der Wind ſtürmt, vihar duje, běsni; das Meer ſtürmt, more buči; Alles ſtürmte auf ihn, sve se na njega obori; sve ga saleti; sve navali na njega; die Glocke ſtürmt, zvone na buku (larmu); in das Zimmer —, banuti, grinuti, urevati, usrnuti, jurnuti u sobu; navrěti, navirati u sobu; an die Thür —, lupati na vrata; die Kanonen —, topovi gruhaju (gruvaju), udaraju; (Sturm laufen), jurišati; —, *v. a.* eine Stadt —, jurišati grad, udariti (jurišem) na grad; biti grad; Wilder —, kipove harati; mit — der Hand, na juriš.
Stürmend, *adj.* buran; uzburkan, (hala)-bučan; silovit; ſ. Stürmen; —, *adv.* poput bure.
Stürmer, *m.* jurišnik; (*fig.*) nabrčko, [nalet.
Sturmesnoth, *f.* in —, u nevolji od oluje.
Stürmevoll, ſ. Sturmvoll.
Sturmfaß, *n.* bačva za vodu.
Sturmfeſt, *adj.* tvrd od juriša, bure, oluje.
Sturmfink, ſ. Sturmvogel.
Sturmfiſch, ſ. Butzkopf.
Sturmflug, *m.* im —e, poput bure.
Sturmflut, *f.* plima od oluje.
Sturmgeheul, *n.* urljavina.
Sturmgeräth, *n.* jurišala.
Sturmgefäſſe, *n.* urnebes.
Sturmgewohnt, *adj.* vičan buri, olujam.
Sturmg-wölk, *n.* buronosna oblačina.
Sturmglocke, *f.* zvonjenje na buku; manteo; die — ziehen, zvoniti na buku, uzbunu (larmu).
Sturmhafen, *m.* žarak, čaklja. [rogač.
Sturmhaube, *f.* kaciga; (*Buccinum*),
Sturmheulen, *n.* urljava, huja bure, oluje.
Sturmhut, *m.* (*Aconitum Napellus*), nalěp; (*A. Lycoctonum*), crvljivača.
Stürmiſch, *adj.* (v. Wetter), buran, nepogodan; (v. einer Sitzung), buran; (v. Menſch.) drnovan, sudrnut, goropadan; naprasit.
Sturmkufe, *f.* ſ. Sturmfaß.
Sturmlatte, *f.* pritisak.
Sturmlaufen, *n.* jurišanje.
Sturmlaufer, *m.* jurišnik.
Sturmläuten, *n.* zvonjenje na buku, uzbunu, larmu; manteo.
Sturmleiter, *f.* stupaljka, bojna lěstva; die —n anlegen, prisloniti stupaljke, bojne lěstve; (Feuerleiter), (požarna) lěstvina.
Sturmliebe, *f.* žestoka, burna ljubav.
Sturmlos, *adj.* prost od bure.
Sturmmöve, *f.* (*Larus canus*), sivi galeb.
Sturmnacht, *f.* burna noć.
Sturmpetition, *f.* molba uza silu
Sturmpfahl, *m.* brklja, brkljača; einen

Wall mit Sturmpfählen beſetzen, udariti brklje po obkopu (šancu).
Sturmſchild, *m.* štit jurišnikah.
Sturmſchritt, *m.* im —e marſchiren, skoSturmſchnecke, ſ. Käferſchnecke. [kom ići.
Sturmſchwalbe, *f.* ſ. Sturmvogel.
Sturmſegel, *n.* olujnjak. [prudnik.
Sturmſegler, *m.* (*Tringa lobata*), ušat
Sturmſteigen, *n.* jurišanje.
Sturmtartſche, *f.* ſ. Sturmſchild.
Sturmverkündiger, Sturmvogel, *m.* (*Procellaria*), zlogodica; ſ. Sturmmöve.
Sturmvoll, *adj.* burni.
Sturmwetter, *n.* bura, nepogoda, oluja.
Sturmwind, *m.* bura, vihar, buran větar.
Sturmzeug, *n.* jurišala.
Sturre, *f.* ſ. Knurrhahn.
Sturz, *m.* (Fall), padnuće; štropot; (in die Tiefe), propast, srušaj; survina; einen — thun, srušiti se; der — des Waſſers, pad i. skok vode; (Waſſerfall), slap; ein Glas mit einem — austrinken, izlěrati čašu na dušak; (Thür—), navratnik; (b. Schloſſern), podboj; ſ. Stümmel; (eines Felſens), vrlet, obronak; (wdm.) repić, kus rep; (*fig.*) padnuće, pad; (Wb.) ſ. Stürzel.
Stürzacker, *m.* ugarnica, prahulja.
Sturzbach, *m.* bujica, slapovac.
Sturzbad, *n.* slap.
Stürzbar, *adj.* srušiv.
Sturzbaum, ſ. Burzelbaum.
Stürzbecher, *m.* izpijalo, izpičutura.
Sturzbühne, *f.* sipalište.
Sturzbrohend, *adj.* gotov srušiti se.
Stürze, *f.* (Deckel), pokljuka, vršnik, crepulja, crepnja, pekva; (*mont.*) prosipalište.
Stürzel, *m.* (Wb.) reznica, reznik; ſ. Stümmel.
Stürzeln, *v. n.* posrtati, pandrcati.
Stürzen, *v. n.* pasti, opasti; zu Boden —, srušiti se na tlo, gruhnuti o tlo; svaliti se, prevaliti se; in einen Abgrund —, survati se u propast, stropoštati se u ponor; vom Dache —, sgruhati se s krova; vom Pferde —, pasti, smotati se, svaliti se, strovaliti se s konja; der Regen ſtürzt in Strömen vom Himmel, kiša pada pljuskom, muzge od kiše padaju, kiša lěva kao iz kabla; d. Waſſer ſtürzt vom Berge, voda leti niz stranu; ein —der Bergbach, slapovita, padovita bujica; in das Zimmer —, munuti, banuti u sobu; auf den Feind (ſich) —, zagnati se, zatěrati se, sunuti se, nahrnuti, grinuti, srnuti, nasrnuti, jurnuti na neprijatelja; ſich —, *v. r.* (ſich herab—), bušiti se, grominjati se; (*mont.*) spustiti se, spuštati se; ſich mitten in die Feinde —, ugaziti i. ugreznuti sredmice u neprijatelje; ſich ins Verderben —, upropastiti se, ludo ginuti, ludo izgubiti glavu; ſich in den Kampf —, urinuti, urevati u boj; ſich ins Waſſer —, skočiti, strmeknuti u vodu; ſich ins Unglück —, srnuti u zlo; (ſpr.) sam pod sobom drvo podsěći; ſich in Schulden —, zavaliti se u dugove; zagaziti u dugove; —, *v. a.* (herab—), svrći, svrgnuti, oboriti, srušiti; Einen zu Boden —, lupiti, udariti, gruhnuti kim o tlo; Einen vom Thurme —, srinuti, tisnuti, sunuti koga s tornja; Einen aus dem Fenſter —, baciti koga na prozor; einen König vom Throne —, svrći s prěstola kralja; einen Herrſcher —, smetnuti koga s gospodstva; einen Miniſter —, strmoglaviti popečitelja (ministra); einen Günſtling —, onemiliti ugodnika, ljubimca; Einen ins Verderben —, upropastiti koga; Einen ins Unglück —, uvaliti koga u zlo; er ſtürzte in ſeine Arme, pade mu u krilo; (um—), prevaliti, svaliti; ein Faß —, tumbati bure; ein Glas —, poveznuti, poklopiti čašu; Gläſer —, rušiti čaše; d. Erz aus der Tonne —, izasuti rudu iz kace; den Zehent —, dati desetak; einen Deckel auf einen Topf —, poklopiti lonac; die Caſſe —, prebrojiti, pregledati pěneznicu; einen Bruch —, obrnuti slomak; das Getreide —, pregrnuti, pregrtati žito; (*oek.*) d. Acker —, parati, ugariti, po(d)valiti, prvačiti; geſtürzte Eier, čimbur.
Stürzende, *n.* sěčni kraj.
Stürzer, *m.* izsipač.
Stürzgut, *n.* sipovina.
Stürzhaken, *m.* prevrtač.
Stürzkarren, *m.* prevrtljive tačke.
Sturzlatte, *f.* podzidnica.
Sturzlavine, *f.* usov.
Sturzplatz, Stürzraum, *m.* sipalište.
Sturzrebe, *f.* ſ. Abſenker.
Stürzrinne, *f.* preklopljen žlěb.
Stürzſchaufel, *f.* pregrtaljka, lopata za pregrtanje (žita).
Stürzſee, *f.* (val-)premetnik.
Stürzſtatt, *f.* padovište.
Sturzweg, *m.* presrtno; spust.
Stute, *f.* kobila, bedevija*.
Stute, *m.* simit; ſ. Semmel.
Stuten- (in Zuſ.) kobilji.
Stutenfüllen, *n.* ždrebica, omica.
Stutenhals, *m.* tanak vrat.
Stutenmeiſter, *f.* kobilar; ždrebarnik.
Stutenzitze, *f.* ſ. Morchel.
Stuterei, *f.* ždrebarnica, ergela.
Stutereifnecht, *m.* ždrebarničar.
Stutereiverwalter, ſ. Stutenmeiſter.
Stutfüllen, *n.* ždrebica, omica.
Stuthengſt, ſ. Beſchäler.

Stutz, *m.* (Stutzel), kusac; (Stutzbüchse), kratka puška, šešara, šica, štuc, štuca.
Stutzärmel, *m.* rukavac, kratak rukav.
Stützbalken, *m.* podpornica.
Stützband, *s.* Tragband.
Stutzbart, *m.* (*fig.*) šišobrk.
Stützblatt, *n.* palist.
Stutzbüchse, *f.* s. Stutz.
Stütze, *f.* (Strebe), podpor, podupirač, poduporanj; (*fig.*) podpor; štaka; podpora; er iſt die — meines Alters, on mi je snaga u starosti, on mi je štap starosti; die — des Vaterlandes, stup domovine; er iſt ſeine —, on mu je desno krilo; (b. Seiler), bilo.
Stutzel, *s.* Stutz.
Stutzen, *v. n.* (*mont.*) zapeti; (v. Pferd.) ućuliti se, ćuliti, naćuliti uši, rogušiti se; (v. Menſch.) ućuditi se; mit Kleidern —, gizdati se haljinami; mit den Gläſern —, kucnuti, kucati čašami; —, *v. a.* den Hut —, zavrnuti obod; (abſchneiden), podrezati; den Schweif —, okusiti, kusiti rep; die Ohren —, podsećći uši; die Flügel —, podstrići krila; (*fig.*) Einem die Flügel —, podrezati komu nokte; einen Baum —, kresati, okresati, podkresati, oklaštriti drvo; die Haare —, podstrići, podkratiti kosu; ein geſtutzter Schweif, kusast, kus rep.
Stutzen, *m.* kusatak; s. Stutz.
Stützen, *v. a.* poduprěti, uprěti, oprěti, podupirati; den Wein —, koliti, nakoliti vinograd; ſich auf den Ellbogen —, podnimiti se, podsloniti se na ruku; podbočiti se laktom; ſich auf einen Stab —, poštapati se; ſich auf etwas —, oprěti se, uprěti se, oduprěti se, odupirati se, odbočiti se na što; (*fig.*) oslanjati se (na što), uzdati se (u što); (*mil.*) osloniti se, oslanjati se; der linke Flügel ſtützte ſich an den Wald, lěvo je krilo šuma zaklonjala.
Stutzer, *m.* gizdelin, kicoš, vrkoč; einen — machen, kicošiti se, gizdeliti se, vrkočiti se; (Muff), micica; s. Stutzbüchse.
Stutzer- (in Zuſ.) gizdelinski, kicoški.
Stützer, *m.* podupirač, podpirač.
Stutzerei, *f.* gizdelinstvo, kicošenje.
Stutzermäßig, *adj.* gizdelinski, kicoški; poput gizdelina, kicoša.
Stutzglas, *n.* kaležak.
Stützholz, *n.* podpor, podporanj.
Stutzig, *adj.* (v. Pferd.) ćudljiv; — werden, ućuditi se; (v. Menſch.) začudjen; das machte mich —, to me zabuni; (hartnäckig), tvrdoglav, uporan; ein —er Kopf, s. Stutzkopf.
Stutzigkeit, *f.* (*fig.*) tvrdoglavost, upornost.
Stutzkäfer, *m.* (*Hister*), kusaljka.
Stutzkieme, *f.* (*Clupea chinensis*), kitajska sled.
Stutzkopf, *m.* (ein Menſch mit geſtutzten Haaren), šišoglavac; (mit dickem Kopfe), bućoglavac; (Trotzkopf), tvrdoglavac; (*Coryphaena*), lančeska, orada.
Stützleiter, *f.* lěstva s podporom.
Stutzlich, *adv.* iz ubaha, iz nenada.
Stutzohr, *n.* ćulo, čubro.
Stutzöhrig, *adj.* ćulav, čubrav.
Stützpunkt, *m.* poduporanj.
Stutzrohr, *n.* s. Stutzbüchse.
Stutzſchere, *f.* nožice.
Stutzſchwanz, *m.* kusorepac; (v. Pferd.) kusalj; (v. Ochſ.) kusonja; (v. Küh.) kusulja; (v. Hund.) kusov.
Stützſtempel, *m.* podpora.
Stutzuhr, *s.* Stockuhr.
Stuve, *f.* otražak, otražina.
Styl, *m.* (Schreibart), slog; (in d. Zeitrechnung), alten —es, po starom.
Stylart, *f.* vrst sloga, način pisanja.
Styliſiren, *v. a.* sastaviti, napisati.
Styliſt, *m.* pisalac.
Styliſtik, *f.* nauka o slogu, stilistika.
Styliſtiſch, *adj.* —e Eigenſchaften, svojstva sloga.
Stylleḥre, *s.* Styliſtik.
Stylſtück, *n.* sastavak.
Stylübung, *f.* věžbanje, věžba u slogu.
Styracin, *n.* stiracin.
Styron, *n.* stiron.
Suada, *f.* mil-divan; s. Redſeligkeit.
Subaltern, *adj.* niži, manji; područni, po(d)družni, podčinjen.
Subaltern, *m.* područnik, po(d)družnik.
Subalterniren, *v. a.* područiti, po(d)družiti, podčiniti.
Subalternirt, *adj.* područan, po(d)družen, podčinjen.
Subalternität, *f.* područnost, po(d)družnost, podčinjenost.
Subaltern-Officier, *m.* podčastnik.
Subarrendator, *m.* podzakupnik.
Subarrendirung, *f.* podzakup; podzakupljivanje, podnajmljivanje.
Subarrendirungs-Vertrag, *m.* podzakupna pogodba.
Subconträr, *adj.* suprotivan.
Subdelegiren, *v. a.* naměstnikom odrediti.
Subdiacon, *m.* poludjakon, poddjakon.
Subdividiren, *v. a.* (po)razděliti.
Subdiviſion, *f.* razděl.
Suberin, *n.* staničevina.
Subhaſtation, *f.* ličba, dražba.
Subject, *n.* (*phil.*) podmet; (Perſon), čeljade, osoba; ein ſchlechtes —, nevaljalac; (Apothefer—), pomoćnik; (Kaufmanns—), dětić, momak, kalfa.
Subjection, *f.* samopit.
Subjectiv, *adj.* podmetan, subjektivan.
Subjectivität, *f.* podmetnost, subjektivnost.
Subjectſatz, *m.* podmetni rěk.
Subjectsbezeichnung, *f.* oznaka podmeta.
Subjournal, *n.* sudnevnik.

Subjunctiv, ſ. Conjunctiv.
Sublim, *adj.* uzvišen, uzvisit.
Sublimat, *n.* uzgonina, sulimenat, sublimat.
Sublimation, *f.* uzgon, uzgonjenje.
Sublimatorium, *n.* uzgonište.
Sublimiren, *v. a.* uzagnati, uzgoniti, sublimovati.
Sublimirt, *adj.* uzagnan, sublimovan.
Sublocation, *f.* podnajmljivanje; podnajam.
Subloeciren, *v. a.* podnajmiti, podnajmljivati.
Sublunariſch, *adj.* podmesečni.
Submiß, *adj.* snižen, ponizan; pokoran.
Submiſſion, *f.* sniženost, sniženstvo; pokornost.
Subnormale, *f.* podpravionica.
Subnummer, *f.* podbroj.
Subordination, *f.* podredjenost, podčinjenost; područnost; (Gehorſam), poslušnost, pokornost.
Subordinations-Verletzung, *f.* neposluh, nepokornost.
Subordinationswidrig, *adj.* das iſt —, to je neposluh.
Subordiniren, *v. a.* podrediti, podčiniti.
Subordinirt, *adj.* podredjen; er iſt ihm —, pod njegovom je rukom; podčinjen mu je.
Suboryd, *n.* nakis.
Subrector, *m.* podravnatelj.
Subrubrik, *f.* podružni stupac.
Subſcribent, *m.* podpisalac.
Subſcribiren, *v. a.* podpisati.
Subſcription, *f.* podpisivanje; podpis;
Subſcriptionsliſte, *f.* Subſcriptionsſchein, *m.* podpisnica.
Subſcriptionspreis, *m.* podpisna cěna.
Subſidiariſch, *adj.* pomoćan.
Subſidiarrecht, *n.* pomoćno pravo.
Subſidien, *pl* pomoć; (Subſidiengeld), podpora.
Subſidientraktat, *m.* ugovor za pomoć.
Subſiſtenz, *f.* (Beſtand), obstanak; (Lebensunterhalt), kruh; (Auskommen), dohodak; er hat keine —, neima od čega
Subſtantialität, *f.* sućnost.
Subſtantiell, *adj.* sućan; ſ. Nahrhaft.
Subſtantiv, *n.* samostavnik.
Subſtantiviſch, *adj.* samostavni.
Subſtanz, *f.* (*phil.*) sućanstvo, sućtvo; stalina; (Kern), jezgra; (Habe), imutak, imovina.
Subſtituiren, *v. a.* Einen —, zaměniti koga kim; postaviti koga na čije město; (*jur.*) postaviti naslědniku zaměnika.
Subſtituirt, *adj.* postavljen zaměnikom.
Subſtitut, *m.* zaměnik.
Subſtitutserbe, *m.* zaměnik naslědnika.
Subſtitution, *f.* zaměna.
Subſtitutions-Curator, *m.* podskrbnik.
Subſtitutionsmethode, *f.* način zaměne;
Subſtrat, *n.* podlog.
Subſumiren, *v. a.* podujmiti, podjamiti; (folgern), izvoditi; ſ. Vorausſetzen.
Subſumtion, *f.* podujam, podjam; ſ. Vorausſetzung; Unterſatz.
Subtangente, *f.* podkosilica.
Subtil, *adj.* tanak, fin*; (*fig.*) ſ. Spitzfindig.
Subtilität, *f.* tankoća, tančina; (Spitzfindigkeit), cěpidlačenje.
Subtraction, *f.* odbitva.
Subtractionstafel, *f.* odbitna štica.
Subtractionszeichen, *n.* odbitni znak.
Subtractiv, *adj.* odbitni.
Subtrahent, Subtrahend(us), *m.* odbitnik.
Subtrahiren, *v. a.* odbiti, odbijati, ujmiti.
Subveniren, *v. a.* podupirati.
Subvention, *f.* podpora.
Subventionirt, *adj.* podupiran.
Subverſion, *f.* prevrt.
Succediren, ſ. Nachfolgen.
Succeß, *m.* uspěh.
Succeſſion, *f.* naslědba.
Succeſſionskrieg, *m.* rat za naslědbu.
Succeſſiv, ſ. Allmählig.
Succeſſor, ſ. Nachfolger.
Succinat, *n.* jantaran.
Succinſäure, *f.* jantarna kiselina.
Succulent, *adj.* sočan.
Succurs, *m.* pomoć, (indat).
Sucrus, *m.* (Zucker), crni slador (šećer).
Succuſſoriſch, *adj.* skakav.
Suche, *f.* (das Suchen), tražitba; (Spur), trag; (Naſe), njuška.
Sucheiſen, *n.* ſ. Sonde.
Suchen, *v. a.* tražiti, iskati; er begann zu —, zatražio je; lange —, natražiti se; du haſt hier nichts zu —, ovdě neimaš nikakva posla, ovdě te netreba; ſie ſucht etwas darin, arm zu ſcheinen, drži do toga, da bude na oko siromašna; ſein Auge ſuchte ſein Kind, oči mu se za dětetom otimahu; ich ſuche vergeblich Worte um meine Empfindungen auszudrücken, nemogu se domisliti rěčim, kojimi bih svoja čuvstva izrazio i. očitovao; ein geſuchtes Beiſpiel, navlačen primer; er ſucht es zu kaufen, hoće da kupi; er ſucht dir zu ſchaden, radi ti o zlu; er ſucht dir zu helfen, radi, da ti pomogne; Hilfe —, pomoć tražiti, iskati; Verzeihung, Rath —, moliti oproštenje, savět; das Weite —, uzeti utrenik; ſeine Erholung wider Jemand —, iskati naknadu štete od koga; er ſucht Händel, hoće da se svadja; (ſpr.) das Glück muß den Mann, nicht der Mann das Glück —, ako te sreća nepričeka, na veljem je hatu stić nemožeš.
Suchen, *n.* traženje, tražnja; ſ. Geſuch.
Sucher, *m.* tražilac, iskalac; tražilo; ſ. Sonde; —in, *f.* tražilja.
Suchhund, *m.* tražnik, slědnik.
Suchnadel, ſ. Sonde.

Suchort, *m.* tražilište.
Suchſtollen, *m.* protražna sdolnja.
Sucht, *f.* (Begierde), pohlepa; pomama; (Krankheit), bolja, bolezanja; die fallende —, ſ. Fallſucht.
Suchten, *v. n.* hlepiti.
Süchtig, *adj.* (ſchwer heilend), eine —e Haut, otrovna koža; (krank), bolan.
Suchtkraut, *n.* (*Stachys arvensis*), poljski čistac.
Suckeln, *v. n.* sisati.
Sud, *m.* var; das Waſſer iſt im —e, voda vre; einen — thun laſſen, ostaviti da prevre; ein — Bier, jedan var piva; ſ. Sandhafer.
Süd, *m.* jug; d. Wind iſt —, jug puše; Süd- (in Zuſ.) južni. [ſ. Süden.
Sudel, *m.* mlaka, lokva.
Sudelbuch, *n.* mrljatak; ſ. Strazze.
Sudelei, *f.* mazarija; mućak; apa drapa; ſ. Geſudel.
Sudelhaft, *adj.* gadan, zamazan; hrdjav.
Sudelig, *adj.* ubrljan, zabrljan, zamrljan,
Sudelkoch, *m.* prevar. [zamazan.
Sudelköchin, *f.* prevarica.
Sudelkocherei, *f.* prevarina.
Sudelmagd, *f.* godulja, sudopera; neopera, obrljuga.
Sudelmaler, *m.* mazalo. [ſ. Kritzeln.
Sudeln, *v. n.* prljati, mazati, brčkati;
Sudelwäſche, *f.* nečisto, promuljano pralo.
Sudelwäſcherin, *f.* hrdjava pralja.
Sudelwerk, *n.* ſ. Sudelei.
Süden, *m.* jug; aus —, s juga; gegen — ſchiffen, ploviti na jug.
Süderbreite, *f.* južna širina. [krug.
Süderkreis, *m.* južni stožerinski (polarni)
Süderkreuz, *n.* južni križ.
Sudern, *v. a.* polévati ilovnjačom.
Süderpol uſw., ſ. Südpol uſw.
Süderſonne, *f.* podne.
Südfrucht, *f.* južna plodina, južno voće.
Südgegend, *f.* jug, južni kraj.
Südgränze, *f.* južna medja, granica.
Sudhaus, Sudlocale, *n.* solovara, solina.
Südkante, *f.* južni brěg.
Südkreis, *m.* južni obratnik.
Südküſte, *f.* južni brěg.
Südland, *n.* južna zemlja.
Südländer, *m.* južanin, južnjak, jugović.
Südländiſch, *adj.* južno-zemski; južni.
Sudler, *m.* mazalo, mazalac, brljavac; ſ. Sudelkoch. [puše, duva.
Südlich, *adj.* južni; der Wind iſt —, jug
Südlicht, *n.* južna luča i. světlost.
Südmeer, *n.* južni okean (ocean), tiho more.
Südoſt, *m.* jugo-iztok; (Wind), jugoiztočnjak, lebić. [točan.
Südöſtlich, *adj.* jugo-iztočan, južno-iz-
Südoſtwind, ſ. Südoſt.
Südpol, *m.* južna stožerina, južni pol.
Südpunkt, *m.* južište.
Sudſalz, *n.* varenka, varena so(l), tuzla*.
Südſee, *f.* ſ. Südmeer.
Südſeite, *f.* južna strana.
Südſüdoſt, *m.* južni jugo-iztok.
Südſüdweſt, *m.* južni jugo-zapad.
Südvolk, *n.* južni narod.
Südwall, *m.* ſ. Südkante.
Südwärts, *adv.* k jugu, prama jugu; jugu.
Südwaſſer, *n.* južna struja.
Sudwerk, *n.* solovara, solina.
Südweſt, *m.* jugo-zapad; ſ. Südweſtwind.
Südweſtlich, *adj.* jugo-zapadan, južno-zapadan. [rac.
Südweſtwind, *m.* jugo-zapadnjak, odmo-
Südwind, *m.* jug.
Suffiſance, ſ. Selbſtgenügſamkeit.
Suffixum, *n.* dočetak. [vladika.
Suffraganbiſchof, *m.* područni biskup,
Säuger, *m.* zalistak; ſ. Säugling.
Suggeln, Suggen, *v. a.* caparati, škrtati.
Sühle, ſ. Sühllache uſw.
Sühnaltar, *m.* umirni žrtvenik.
Sühnbar, *adj.* umirljiv.
Sühnblut, *n.* umirna krv.
Sühne, *f.* poravnanje; die — verſuchen, ravnati; ſ. Verſöhnung.
Sühnen, *v. a.* ravnati, poravnati; einen Mord —, miriti, umiriti krv; ſ. Verſöhnen. [nagoda.
Sühnhandlung, *f.* ravnanje, poravnanje;
Sühnhandlungsfahrt, *f.* ročište za nagodu, poravnanje.
Sühnopfer, Sühnungsopfer, *n.* pomirovina, smirovina, pomirna, umirna žrtva.
Sühnverſuch, *m.* pokušaj nagode; naga-
Suite, *f.* pratnja. [djanje.
Sujet, *n.* predmet.
Sukkeln, *v. n.* (v. Fahrenden), truckati se; (v. Reitenden), trusati, copkati, odskakivati od konja.
Sulache, Sule, *f.* kaljuža. [ſ. Sudeln.
Sülen, *v. n.* (v. Schwein.) kaljužati se;
Sulfanilitſäure, *f.* sulfanilova kiselina.
Sulfantimonite, *pl.* sumporo-surman, sulfantimoniti.
Sulfarſenite, *pl.* sumporo-mišomorani, sulfarseniti.
Sulfas, *n.* sumporan. [hydrat.
Sulfhydrat, *n.* vodiko-sumpornik, sulf-
Sulfid, *n.* sumpornik, sulfid.
Sulfobaſen, *pl.* sumporne podloge.
Sulfobenzid, *n.* sulfobenzid.
Sulfocarbonate, *pl.* sumporo-ugljičani.
Sulfocyan, *n.* rodan, sulfocyan.
Sulfokohlenſäure, *f.* sumporna ugljičnina.
Sulfomellan, *n.* sulfomelan.
Sulfoſalz, *n.* sumporna so(l).
Sulfoſäure, *f.* sumporna kiselina.
Sulfuret, *n.* sulfuret. [špula.
Sulle, *f.* kolotur, kolesce, malo kolo,
Sullen, *v. n.* klizati se, tociljati se.
Sulphas, Sulphanil uſw., ſ. Sulfas uſw.
Sultan, *m.* sultan.

Sultanblume, *f.* (*Centaurea moschata*), moškovasti različak.
Sultanin, *f.* sultanija.
Sultaniſch, *adj.* sultanski.
Sultanstochter, *f.* sultanovica.
Sultantabak, *m.* sultanac.
Sulze, *f.* (Gallerte), hladetina, pače, drhtalice, drhće, lučevine, lučenje, pitije; (Salzlecke), solilo; (Sülze), solina.
Sulzen, *v. a.* das Wild —, vabiti divljač solju; ſ. Einſalzen; ſich —, *v. r.* spačati se.
Sülzer, *m.* solinar, solovar.
Sülzfleiſch, *n.* razsoljeno meso.
Sulzig, *adj.* pačast, hladetinast.
Sülzmilch, *f.* ugrušano mlèko, grušavina.
Sülzſtube, *f.* so(l)nica.
Sumach, *m.* (*Rhus Cot.*) ruj.
Sumachholz, *n.* rujevina.
Sumachrinde, *f.* rujeva kora.
Summ! *int.* zuc!
Summa, ſ. Summe.
Summand, *m.* sbrojivo.
Summariſch, *adj.* svotan; (kurz gefaßt), jezgren; (*jur.*) prèki; —e Verhandlung, prèko postupanje; —, *adv.* jezgrom, na kratko.
Summarium, *n.* svotnik, skupnik, (računski) pregled; (Hauptſumme), glavna svota, suma.
Summation, *f.* sbroj, sbrajanje.
Summationsbuch, *n.* sbrojevnik.
Summatoriſch, *adj.* —es Glied, ſ. Summenformel.
Sümmchen, *n.* (*fig.*) ein hübſches — Geld, lèp novac.
Summe, *f.* svota, sbroj, skupak, suma; eine große — Geld, sila novacah; silni novci; (*fig.*) jezgra; d. — des Glückes, najveća sreća.
Summen, *v. n.* (v. Bienen uſw.) zujiti, zučati; zuzukati; (v. Hummeln), bumbarati; (v. Fliegen), brnjiti, brecati; (auf—), zuknuti, zazujati; der Kopf ſummt mir, glava mi buči i. buji; (v. vielen Menſchen), brčati, šumèti.
Summen, *n.* zuka, bumbaranje, zujenje; šum, krčanje.
Summen, *v. a.* (*arith.*) ſ. Summiren.
Summenformel, *f.* sbrojni primèrak.
Summenreihe, *f.* niz svotah, sbrojevina.
Summer, *m.* zujač, zučac.
Summirbar, *adj.* sbrojiv.
Summiren, *v. a.* sbrojiti, sbrajati, sabrati, sabirati.
Summirung, *f.* sbrajanje, sbrojitba.
Summvogel, ſ. Kolibri.
Sumper, *m.* krušnica, sepet.
Sumpf, *m.* blato, blatina, baretina, bareš, baruština; močvar(ina); eine Gegend voll Sümpfe, barovita okolica; (b. Ziegelbr.) jama.
Sumpfandorn, *m.* (*Lycopus europaeus*), vučja šapa.
Sumpfbalbrian, *m.* (*Valeriana dioica*), dvodomi odolèn.
Sumpfbeere, ſ. Moosbeere.
Sumpfbeifuß, *m.* (*Artemisia palustris*), barešni pelen.
Sumpfbinſe, *f.* (*Scheuchzeria*), gruznica.
Sumpfbirke, ſ. Moorbirke.
Sumpfblume, *f.* barešni cvètak; (*Caltha palustris*), kaljužnica.
Sumpfblutauge, *n.* (*Comarum palustre*), zabèlnik.
Sumpfboden, *m.* močina, močalina, pištalina, blatnjača; močvarna, barovita, mlakovita zemlja; crèt.
Sumpfbrunnenkreſſe, *f.* (*Nasturtium palustre*), blatni dragušac.
Sumpfdiſtel, *f.* (*Carduus palustris*), blatna bodljača.
Sumpfdotter, *m.* ſ. Sumpfblume.
Sumpfdreizack, *m.* (*Triglochin maritimum*), trošipan.
Sumpfdunſt, *m.* para od blata.
Sumpfeibiſch, *m.* (*Hibiscus palustris*), blatni šlèzovac.
Sumpfeiche, *f.* (*Quercus palustris*), blatni dub.
Sumpfeidechſe, *f.* (*Lacerta palustris*), barešna gušterica.
Sumpfeinblatt, *n.* (*Parnassia palustris*), tolija.
Sumpfen, *v. n.* blatiti se.
Sumpfeppich, *m.* (*Sium augustifolium*), uzkolisti brenak.
Sumpferz, *n.* glibovac.
Sumpfeule, *f.* (*Strix palustris*), barešna sova.
Sumpffadenwurm, *m.* (*Gordius lacustris*), blatna žičica.
Sumpffichte, ſ. Sumpfkiefer.
Sumpffiſch, *m.* riba-blatnica.
Sumpfflaſche, *f.* (*Anona palustris*), blatni tikvan.
Sumpfgamander, *m.* (*Scordium*), češnjačak, pènušica.
Sumpfgas, *n.* blatna para.
Sumpfgegend, *f.* močvarina.
Sumpfgewächs, *n.* barešnica.
Sumpfhabichtkraut, *n.* (*Hieracium paludosum*), blatna runjavica.
Sumpfhafer, *m.* (*Zizania palustris*), blatna ovsina.
Sumpfhahnenfuß, *m.* (*Ranunculus Flammula*), bradavičnik.
Sumpfheide, ſ. Moorheide.
Sumpfheidelbeere, *f.* (*Vaccinium uliginosum*), blatna brusnica.
Sumpfherzblatt, *n.* (*Parnassia palustris*), tolija.
Sumpfig, *adj.* blatast.
Sumpfig, *adj.* blatan, barovit, močvaran, glibovit.
Sumpfkannenkraut, *n.* (*Equisetum palustre*), blatno hvošće.
Sumpfkiefer, *f.* (*Pinus palustris*), blatni bor.
Sumpfklee, *m.* (*Menyanthes trifoliata*), vahta trolista.
Sumpfkolbe, ſ. Rohrkolbe.
Sumpfkratzdiſtel, *f.* (*Cirsium palustre*), blatni sèkavac.
Sumpfkraut, *n.* (*Limosella*), blatnica.

Sumpfkrötengras, *n.* (*Triglochin palustre*), barešni trošipan.
Sumpflabkraut, *n.* (*Galium palustre*), blatna broćika.
Sumpflache, *f.* bara. | crèt.
Sumpfland, *n.* blatna, barovita zemlja;
Sumpflaufer, ſ. Sumpfwader.
Sumpfläuſekraut, *n.* (*Pedicularis palustris*), ušljivac.
Sumpflederholz, ſ. Lederholz. | dja cipa.
Sumpflerche, *f.* (*Alauda mosellana*), sme-
Sumpflilien, *pl.* (*Helobiae*), blatnjače.
Sumpfloch, *n.* jama.
Sumpfluft, *f.* ſ. Sumpfgas. | miš.
Sumpfmaus, *f.* (*Mus paludosus*), blatni
Sumpfmäuſekohr, *n.* (*Myosotis palustris*), blatna potočnica. | pičak.
Sumpfmeiſe, *f.* (*Parus palustris*), sivić,
Sumpfmoor, *m.* crèt. | pac.
Sumpfnabelkraut, *n.* (*Hydrocotyle*), pu-
Sumpfnadel, *f.* (*Strombus palustris*), blatni krilac.
Sumpfotter, *f.* (*Mustela lutreola*), norka.
Sumpfpflanze, *f.* barešnica.
Sumpfplatterbſe, *f.* (*Lathyrus palustris*), blatna grahovica.
Sumpfohreule, *f.* (*Strix brachyotes*), blatna ušarica.
Sumpfporſch, Sumpfporſt, *m.* (*Ledum palustre*), bagulja.
Sumpfratte, ſ. Sumpfmaus.
Sumpfrauke, *f.* (*Sisymbrium palustre*), blatni oranj. | vlasnjača.
Sumpfrieſe, *f.* (*Poa palustris*), blatna
Sumpfrodel, ſ. Sumpfläuſekraut.
Sumpfrohr, *n.* (*Calamagrostis*), trska.
Sumpfrubrkraut, *n.* (*Gnaphalium uliginosum*), blatno smilje.
Sumpfſalamander, Sumpfſchachthalm, *m.* ſ. Sumpfeidechſe; Sumpftannenkraut.
Sumpfſchafgarbe, *f.* (*Achillea ptarmica*), blatna kunica.
Sumpfſchafthalm, *m.* (*Equisetum palustre*), blatno hvošće (vošće), blatna preslica; cinkrot.
Sumpfſchirm, *m.* (*Helosciadium*), drèzga.
Sumpfſchlamm, *m.* grez, glib.
Sumpfſchnecke, *f.* (*Paludina*), barežar.
Sumpfſchnepfe, *f.* (*Scolopax major*), čoketa, velika šljuka.
Sumpfſchwein, *n.* ſ. Waſſerhaſe.
Sumpfſiemſe, Sumpfſiende, ſ. Sumpfbinſe.
Sumpfſilge, *f.* (*Selinum palustre*), blatni selen. | lènika.
Sumpfſpark, *m.* (*Spergula nodosa*), ko-
Sumpfſpierſtaude, *f.* (*Spiraea ulmaria*), blatna surućica. | susti pauk.
Sumpfſpinne, *f.* (*Aranea fimbriata*), re-
Sumpfveilchen, *n.* (*Viola palustris*), blatna ljubičica.
Sumpfvergißmeinnicht, *n.* (*Myosotis palustris*), velika potočnica.
Sumpfvogel, *m.* močvarnica.
Sumpfwaſſer, *n.* blatušina.
Sumpfweidenröschen, *n.* (*Epilobium palustre*), blatna vrbovka.
Sumpfweiderich, *m.* (*Lysimachia thyrsiflora*), kitnjasti protivak.
Sumpfweihe, *f.* (*Falco Milvus*), ridji škanj; (*F. Buteo*), lunja.
Sumpfwicke, ſ. Sumpfplatterbſe.
Sumpfwieſe, *f.* crèt.
Sumpfwurm, ſ. Sumpffadenwurm.
Sumpfwurz, *f.* (*Epipactis*), krušćika.
Sumpfzannichellie, *f.* (*Zannichella palustris*), žabokrečina. | deni čistac.
Sumpfzieſt, *m.* (*Stachys palustris*), vo-
Sumſen, *v. n.* zujiti, bumbarati; ſ. Sum-
Sündchen, *n.* grèšac. | men.
Sünde, *f.* grèh; eine große —, grèšina, grèhota; eine — begehen, sagrèšiti; upasti u grèh; Einen zur — verleiten, uvaliti koga u grèh; grèšati koga; der — leben, grèhovati; die Seele mit —n belaſten, grèšiti, ogrèšiti dušu; es iſt eine — und Schande, daß . . ., kod Boga je velika grèhota, a kod ljudih zazor i sramota, što . . .
Sündenbahn, *f.* ſ. Sündenweg. | hah.
Sündenbekenntniß, *n.* izpovèdanje grè-
Sündenbock, *m.* er iſt der —, sve njemu u ledjih puca.
Sündenbüßer, *m.* pokornik.
Sündendeckel, *m.* pokrov grèha.
Sündenerlaß, *m.* oproštenje (grèhah).
Sündenfall, *m.* prvi grèh; sagrèšenje.
Sündenfrei, *adj.* bezgrèšan, bez grèha.
Sündengeld, *n.* grèšni novac.
Sündengeſetz, *n.* grèšni zakon.
Sündenhaus, *n.* Sündenhöhle, *f.* grèšio-
Sündenknecht, *m.* grèšnik. | nica.
Sündenlaſt, *f.* breme od grèhah.
Sündenleben, *n.* grèhovanje.
Sündenlohn, *m.* plata za grèhe.
Sündenlos, *adj.* bezgrèšan.
Sündenloſigkeit, *f.* bezgrèšnost.
Sündenmaß, *n.* množtvo grèhah. | epfer.
Sündenopfer, *n.* žrtva za grèhe; ſ. Sühn-
Sündenpfuhl, *m.* blato od grèhah.
Sündenregiſter, *n.* popis grèhah.
Sündenſchlaf, *m.* grèhovanje.
Sündenſklave; Sündenſold, ſ. Sündenknecht; Sündenlohn. | za grèhe.
Sündenſtrafe, *f.* kazan (kaštiga, pedepsa)
Sündenthat, *f.* grèšni čin.
Sündentrieb, *m.* grèšni nagon. | grèhah.
Sündenvergebung, *f.* opraštaj, opraštanje
Sündenverzeichniß, ſ. Sündenregiſter.
Sündenvoll, *adj.* pregrèšan, grèhovit.
Sündenweg, *m.* staza od grèha; den — wandeln, grèhovati. | djenik.
Sünder, *m.* grèšnik; ein armer —, osu-
Sündergeſchlecht, *n.* grèšni rod.
Sünderhemdchen, *n.* osudjenička košulja.
Sünderin, *f.* grèšnica.
Sündflut, *f.* obći potop.

Sündhaft, *adj.* grêšan.
Sündhaftigkeit, *f.* grêšnost.
Sündig, *adj.* grêšan.
Sündigen, *v. n.* grêšiti; wider Gott —, sagrêšiti Bogu; an ſeinem Nächſten —, ogrêšiti se o bližnjega i. iskrnjega; (ein. Fehler begehen), pogrêšiti; gegen die Regel der Sprache —, prekršiti pravila jezika.
Sündlich, *adj.* grêšan; — leben, grêhovati; — handeln, grêšiti.
Sündlichkeit, *f.* grêšnost.
Sündopfer, ſ. Sündenopfer.
Sündübel, *n.* zlo od grêha.
Sundzoll, *m.* carina u Sundu.
Sunige, *f.* (*Vinca minor*), pavenka.
Supel, *m.* ſ. Alſe.
Super= (in Zuſ.) pre-.
Superanmerkung, *f.* ſ. Superprânotation; (Superanſtand, *m.*), dalnja mana.
Superarbitriren, *v. a.* nadpregledati.
Superarbitrirung, *f.* višê mnenje, viši pregled, nadpregled, superarbitracija.
Superb, *adj.* izvrstan; krasan.
Supercargo, *m.* nadstojnik tovara.
Supereinverleibung, *f.* naduknjižba.
Supererogationswerk, *n.* dobro dêlo preko dužnosti.
Superfein, *adj.* vrlo tanak, pretanak; prečist; prefin.
Supergelehrt, *adj.* preučen.
Superintendent, *m.* nadzornik, superintendent.
Superintendenz, *f.* nadzorništvo, superintendencija.
Superklug, *adj.* odviše mudar.
Superklugheit, *f.* prevelika mudrost.
Superlativ, *m.* treći stupanj, superlativ.
Supermangel, *m.* dalnja mana; ſ. Superanmerkung.
Supernaturaliſt, *m.* supernaturalista.
Supernumerär, *adj.* prekobrojni.
Superpfändung, *f.* plênitba plêna.
Superprânotation, *f.* zabilêžba na zabilêžbu, superprenotacija.
Superreviſion, *f.* viši pregled.
Superſatz, *m.* naduknjižba.
Superſatzbrief, *m.* naduknjižbenica.
Supfei, *n.* rovito jaje, jaje na umak.
Supinum, *n.* dostižni način, supinum.
Süppchen, *n.* jušica, čorbica.
Suppe, *f.* juha, polêvka, čorba; ſaure —, kiselica; (*fig.*) eine — einbrocken, skuhati poparu; Einen in der — ſteken laſſen, ostaviti koga na cêdilu, u blatu.
Suppen, *v. a.* juhu i. polêvku (čorbu)
Suppeneſſer, Suppenfreund, *m.* jušar, polêvčar; (*fig.*) čorbolok.
Suppenfreundſchaft, *f.* polêvčarstvo.
Suppenkloß, *m.* valjušak u juhi (čorbi).
Suppenkraut, *n.* jušna zelina; zelina za juhu.
Suppenlauch, ſ. Schnittlauch.
Suppenlöffel, *m* žlica za juhu; ſ. Vorlegelöffel.
Suppennapf, *m.* Suppenſchüſſel, *f.* jušna zdêla, zdêla za polêvku (čorbu), jušnik.
Suppenteller, *n.* jušni tanjir; tanjir za polêvku.
Suppentopf, *m.* lonac za juhu, čorbu; jušnjak.
Supper, ſ. Suppeneſſer.
Suppicht, *adj.* jušast, sočan.
Suppig, *adj.* jušan.
Supplement, *n.* dopunitba, dopuna; dopunak.
Supplementardreieck, *n.* dopunjaći trokutnik.
Supplementarſehne, *f.* — der Axe, nadoměstnica osovine.
Supplementband, *m.* dopunak.
Supplementwinkel, *m.* dopunjaći ugao.
Supplent, *m.* nadoměstnik; (*mil.*) zamênik.
Supplicat, *n.* molitelj.
Suppliciren, *v. n.* moliti.
Supplik, *f.* mo(l)ba, mo(l)benica; ištancija.
Suppliren, *v. a.* (ergänzen), dopuniti, dopunjati; Einen —, nadoměštati koga.
Supponiren, Suppoſition, ſ. Vorausſetzen, Vorausſetzung.
Suppoſitum, *n.* mnenje.
Supprimiren, *v. a.* potapšati.
Supra, ut —, kao gorê.
Supremat, *n.* vrhovna vlada.
Süring, *f.* (*Rumex acetosa*), kiselica, kiseljak; (*Limonia*), limunka.
Surren, *v. n.* zvrcati, vrnčati; ſ. Summen.
Surrogat, *n.* nadoměstak.
Suſannenblume, *f.* (*Orchis Susannae*), suzanka.
Suſannenkraut, ſ. Vergißmeinnicht.
Suspect, *adj.* sumljiv.
Suspendiren, *v. a.* Einen vom Amte —, obustaviti čiju službu; (aufſchieben), odgoditi.
Suspendirte, *m.* obustavljenik.
Suspenſion, *f.* obustavljanje; obustava.
Suspenſiv, *adj.* odgodan.
Suspenſo, etwas in — laſſen, neodlučiti što, ostaviti što neodlučeno.
Süß, *adj.* sladak; — ſchmecken, sladiti, sladnuti; — werden, sladčiti se; —es Brod, presnac, uprostica, uprêsnik; —es Waſſer, sladka voda; — ſchlafen, sladko spavati; ein —er Schmerz, mila bo(l); Einem etwas —es vorſagen, milo lagati; — ſein, meden, šećeran biti; ein —er Herr, mazalica, ſ. Süßherr.
Süßapfel, *m.* sladčika; (*Anona africana*), afrikanski tikvan.
Süßbaſt, ſ. Kellerhals.
Süßchen, *n.* dragana, milana.
Süße, ſ. Süßigkeit.
Süßelei, *f.* lile-mile; —en ſagen, milo lagati.
Süßeln, *v. n.* sladčati; (*fig.*) sladko govoriti; mazati i lagati.
Süßen, *v. a.* sladiti, zasladiti, razsladiti; —, *v. n.* sladčiti.
Süßerde, *f.* ſ. Glycinerde; (*glycinum*), sladik.

Süßfarn, *m.* (*Polypodium*), oslad, sladka paprat.
Süßfett, *n.* sladoluk.
Süßgras, *n.* (*Glyceria fluitans*), pirevina, šenika, pačja trava.
Süßherr, *m.* Süßherrchen, *n.* mazalica, maži-laža.
Süßholz, *n.* (*Glycyrrhiza*), sladić, gospino bilje, slad-korên.
Süßholzpulver, *n.* prah od sladića.
Süßholzſaft, *m.* sladićevina, crni šećer.
Süßholzwicke, *f.* (*Astragalus glycyphyllus*), sladolisti kozlinac.
Süßigkeit, *f.* sladost, sladkoća, sladčina, sladja; (*fig.*) ſ. Süßelei.
Süßkirſche, *f.* trešnja.
Süßklee, *m.* (*Hedysarum*), sladkovina; (*H. Onobrychis*), grahorka.
Süßkraut, *n.* ſ. Bärenwurz.
Süßler, *m.* mazalica, ulizija.
Süßlich, *adj.* sladjan, sladjahan, sladkast, sladčast; — ſchmecken, sladčati, sladčast biti; (*fig.*) sladak posladjen; —es Weſen, med i šećer.
Süßlichkeit, *f.* sladjahnost.
Süßling, *m.* (*Agaricus lactiſluus*), mlěčnica, mlěč; ſ. Süßherr.
Süßmaul, *n.* Süßmund, *m.* sladkišar.
Süßredig, *adj.* sladkorek.
Süßteig, *m.* prěsno těsto.
Süßwaſſer, *n.* sladka voda.
Süßwaſſerſchnecken, *pl.* sladkovodni puževi
Süßwerk, *n.* slastice, sladkiš, oslastice, preslačci.
Süßwurz cl), *f.* indiſche —, (*Cypraeus esculentus*), jedatni šilj; ſ. Süßfarn.
Suſtentation, *f.* izdržavanje; prehranjivanje, prehrana.
Suſtentationsgeld, *n.* novci za prehranu.
Suſtentations-Revers, *m.* zavez prehranjivanja, izdržavanja.
Suſtentiren, *v. a.* izdržavati, uzdržavati; hraniti, prehraniti.
Sutter, *m.* ſ. Meerſchlange.
Suttern, ſ. Sufern.
Swelt, *adj.* tankovijast, tankovit; eine —e Taille, tankovit struk.
Syenit, *m.* šarenjak, sienit.
Syſophant, *m.* sok, sikofant.
Sylbe, *f.* slovka; er ſprach nicht eine —, nije ni proslovio; er kann nicht eine — hervorbringen, nemože, neumě ni beknuti; davon verſtehe ich keine —, od toga nerazuměm ni rěči; (*fig.*) d. —n ſtechen, dlaku na četvoro cěpati, cěpidlačiti.
Sylben, ſ. Syllabiren.
Sylbenbau, *m.* sastav slovakah.
Sylbenklauber, *m.* cěpidlaka.
Sylbenkürzung, *f.* pokrata slovke.
Sylbenlänge, *f.* otezanje slovke; ſ. Sylbenmaß.
Sylbenmaß, *n.* měra slovke; ſ. Versmaß.
Sylbenmeſſung, *f.* měrenje slovakah; ſ. Proſodie.
Sylbenräthſel, *n.* zagonetka od slovkih; ſ. Charade.
Sylbenſchnapper, ſ. Sylbenſtecher.
Sylbenſchrift, *f.* slovčano pismo.
Sylbenſtecher, *m.* cěpidlaka.
Sylbenſtecherei, *f* cěpidlačenje.
Sylbentheiler, *m.* slovkoděl.
Sylbenweiſe, *adv.* slovka po slovku; na slovke.
Sylbenzählend, *adj.* slovkobrojni.
Sylbenzählung, *f.* brojenje slovakah.
Syllabiren, *v. n.* sricati.
Syllabiren, *n.* sricanje, bekavica.
Syllabiſch, *adj.* slovčan.
Syllogiſiren, *v. n.* (raz)umovati, umstvovati; izvoditi.
Syllogiſmus, *m.* silogizam.
Syllogiſtiſch, *adj.* silogistički.
Sylvaner, *m.* (Wb.) grüner —, zeleni divljak.
Symbol, *n.* znamen, znak, simbol.
Symbolik, *f.* simbolika, znamenoslovje.
Symboliſch, *adj.* znameni; simboličan; simbolički; —e Übergabe, predaja znamenom.
Symboliſiren, *v. a.* oznameniti, simbolizovati.
Symmetrie, *f.* suměra, suměrnost, simetrija.
Symmetrie-Ebene, *f.* suměrna ploha.
Symmetriſch, *adj.* suměran, simetričan.
Sympathetiſch, *adj.* susětan, sućutan, simpatičan.
Sympathie, *f.* susět, sućut, simpatija.
Sympathiſiren, *v. n.* susěćati, sućutěti, simpatizovati (simpatizirati); wir —, slažemo se, podudara nam se ćud.
Symphonie, *f.* sinfonija.
Symptom, *n.* znak, sintom.
Symptomatiſch, *adj.* značni, sintomatički.
Symptomatologie, *f.* znakoslovje.
Synagoge, *f.* sbornica, avra, sinagoga, židovska škola.
Synaptas, *m.* emulsin.
Synchroniſmus, *m.* suvremenost.
Synchroniſtiſch, *adj.* suvremeni.
Syncope, *f.* izsuvka, sinkopa.
Syndicat, *n.* sudstvo, sindikat.
Syndicatsbeſchwerde, *f.* žaoba na sudca.
Syndicus, *m.* sudac, sindik.
Syngeneſiſten, *pl.* sucvětke.
Synkretiſmus, *m.* sinkretizam.
Synodal, *adj.* crkveno-saborni.
Synodalbeſchluß, *m.* ſ. Synodaldekret.
Synodaldekret, *n.* odluka crkvenoga sabora.
Synodalſitzung, *f.* sědnica crkvenoga sabora.
Synodalverſammlung, *f.* duhovna skupština.
Synode, *f.* crkveni sabor, sinod.
Synodiſch, *adj.* sinodički.
Synonym(iſch), *adj.* suznačni, istoznačni.
Synonym, *n.* suznačna, istoznačna rěč.
Synonymie, *f.* suznačnost, istoznačnost.
Synonymik, *f.* sinonimika; sbirka suznačnih rěčih; nauka o suznačnih rěčih.

Synoptiſch, *adj.* pregledni, sinoptički.
Syntaktiſch, *adj.* skladnjen, sintaktičan.
Syntax, *f.* skladnja, sintaksa.
Syntheſis, *f.* skupnja, sintezis.
Synthetiſch, *adj.* skupan, sintetičan.
Syphilis, *f.* bolina, sifilis.
Syphilitiſch, *adj.* bolinski
Syrop, Syrup, *m.* sladorača, sirup.
Syſtem, *n.* sustav, sistema.
Syſtemal, *adj.* sustavni.
Syſtematik, *f.* sustavoslovje, sistematika.
Syſtematiſch, *adj.* sustavni, sistematičan.
Syſtematiſiren, *v. a.* sustaviti, sustavljati.
Syſtematologie, ſ. Syſtematik.
Syſtemiſiren, *v. a.* sustaviti; ein Amt —, ustanoviti službu; d. Wälder —, urediti šume.
Syſtemkunde, Syſtemlehre, ſ. Syſtematik.
Syzygie, *f.* sustoplje.

T.

Tabagie, *f.* pušionica.
Tabak, *m.* duhan (duvan), tabak; (Schnupf—), trenac, burmut, tabak za nos; geſchnittener —, sèčanac; der feinſte türkiſche —, bošća; ſich mit — verſorgen, duhaniti (duvaniti) se; mit — verſehen, duhaniti (koga); — rauchen, pušiti (duhan), lulu piti; — ſchnupfen, cmrkati, šmrkati burmut; — bauen, saditi, težiti duhan.
Tabakeln, *v. n.* vonjati od duhana.
Tabakſaft, *m.* ocèd, zift (od lule).
Tabaksaſche, *f.* pepeo od duhana (duvana).
Tabakbau, *m.* teg, sadjenje, sadnja duhana; duhanarstvo.
Tabaksbauer, *m.* duhanar (duvanar).
Tabakbaulizenz, *f.* dopust sadjenja duhana.
Tabakbeutel, *m.* duhan-kesa, duhanica, duhanska kesa.
Tabakblatt, *n.* duhanski list; (*coll.*) duhansko lišće, perje.
Tabaksbruder, *m.* duhandžija.
Tabakbüchſe, *f.* duhanska škrabica.
Tabakbund, *m.* lopatica (duhana).
Tabakdampf, *m.* dim od duhana.
Tabakdoſe, *f.* burmulica, tabakiera.
Tabakdunſt, *m.* apa od duhana.
Tabakernte, *f.* trgatba duhana; duhanska lètina.
Tabakerzeugniß, *f.* izvodjenje duhana; ſ. Tabaksfabrikat.
Tabaksfabrik, *f.* duhanara (duvanara).
Tabaksfabrikant, *m.* duhanarnik.
Tabaksfabrikat, *n.* duhanovina.
Tabaksfaß, *n.* bure za duhan.
Tabaksfeld, *n.* duhanište.
Tabaksfreund, *m.* duhandžija (duvandžija).
Tabaksgefälle, *pl.* dohodci od duhana.
Tabaksgeruch, *m.* miris od duhana.
Tabakshandel, *m.* trgovina duhanska; den — treiben, trgovati duhanom.
Tabakshändler, *m.* duhanski trgovac.
Tabakskrämer, *m.* tržnik duhana.
Tabaksmacher, ſ. Tabaksſpinner.
Tabaksmonopol, *n.* samotržtvo duhana.
Tabaksmühle, *f.* burmutarnica.
Tabaksöl, *n.* duhansko ulje; ſ. Tabakſaft.
Tabakspäckchen, *n.* denjčić, vrguljak, paklin duhana.
Tabakspfeife, *f.* lula, pipa; (*Fistularia tabacaria*), čibuk.
Tabakspfeifenbrenner, *m.* lular.
Tabakspfeifenbrennerei, *f.* lularnica.
Tabakspfeifenform, *f.* kalup od lule.
Tabakspfeifenmeſſer, *n.* lularski nož.
Tabakspfeifenrohr, *n.* kamiš, čibuk.
Tabakspfeifenſchneider, *m.* lular, luledžija.
Tabakspfeifenthon, *m.* glina za lule.
Tabakspflanze, *f.* duhan.
Tabakspflanzer; Tabakspflanzung, ſ. Tabaksbauer; Tabaksbau.
Tabaksplantage, *f.* duhanište.
Tabaksqualm, Tabaksrauch, *m.* dim od duhana.
Tabaksrauchen, *n.* duhanjenje, pušenje duhana.
Tabaksraucher, *m.* duhandžija (duvandžija), puši-lula.
Tabaksrohr, *n.* kamiš, čibuk.
Tabaksrolle, *f.* skretanj duhana.
Tabaksſchmauch; Tabaksſchmaucher, ſ. Tabaksrauch; Tabaksraucher.
Tabaksſchnupfen, *n.* šmrkanje burmuta.
Tabaksſchnupfer, *m.* šmrkač, burmudžija.
Tabaksſpinner, *m.* smotač duhana.
Tabaksſteuer, *f.* duhanarina.
Tabaksſtoff, *m.* duhanina.
Tabaksſtopfer, ſ Pfeifenſtopfer.
Tabaksſtube, ſ. Tabagie.
Tabakstraſik, *f.*; Tabakstraſikant, ſ. Tabaksverſchleiß; Tabaksverſchleißer.
Tabaksverlag, *m.* skladište duhana.
Tabaksverleger, *m.* skladištar duhana.
Tabaksverſchleiß, *m.* prodaja duhana.
Tabaksverſchleißer, *m.* prodavac duhana.
Tabatiere, ſ. Tabaksdoſe.
Tabbert, *m.* lila (od breze).
Tabellariſch, *adj.* skrižaljni, tabelarni.
Tabelle, *f.* skrižalj (/.), skrižaljka, štica, ploča, tablica; (Überſicht), pregled.
Tabellenform, *f.* in —, u skrižalji, štici.
Tabernakel, *n.* sveto shranište; (d. Dr.) kivot.
Table, — d'hote, zadružni, obći sto(l).
Tableau, *n.* slika, skupina, tablo; (*fig.*) pregled.
Tablette, *n.* policica.

Tabouret, *n.* tovẽlica.
Tabulare (in Zuſ.) uknjižben.
Tabularauszug, *m.* izvadak iz zemljišnika.
Tabularbehörde, *f.* uknjižbena oblast.
Tabularbeſtätigung, *f.* potvrdnica uknjižbe; svẽdočba o uknjižbi.
Tabulargeſuch, *n.* mo(l)ba za uknjižbu.
Tabulargläubiger, *m.* uknjižen vẽrovnik.
Tabularmäßig, *adj.* uknjižan, uknjiživ; es iſt —, može se uknjižiti.
Tabulatur, *f.* tabulatura; nach der —, po redu, redom.
Tabulett, *n.* koš, ladica, prtenjak.
Tabulettkrämer, *m.* kućarac, torbičar, ladičar; (ſcherz.) nosikuća.
Tachygraph, *m.* hitropisar, hitropisac.
Tachygraphie, *f.* hitropis.
Tachygraphiſch, *adj.* hitropisni.
Tackenkraut, ſ. Flachskraut.
Tact, Tactfeſt, Tactik, ſ. Takt usw.
Tadel, *m.* pokuda, prẽkor, ukor; das verdient —, to valja prekoriti; (Fehler), mana, porok.
Tadelei, *f.* kudnja, korba.
Tadelfleden, *m.* porok.
Tadelfrei, ſ. Tadellos.
Tadelhaft, *adj.* prẽkoran, zazoran.
Tadellos, *adj.* bez prẽkora, nezazoran; er iſt —, neima na njem mane.
Tadelluſt, *f.* pokudljivost.
Tadelluſtig, *adj.* pokudljiv.
Tadeln, *v. a.* eine Waare —, kuditi, skuditi, pokuditi robu; Einen —, koriti, ukoriti, prekoriti, prokoriti, prekoravati koga; Eines tadle ich an ihm, jednim ga korim; er findet an Allem etwas zu tadeln, svačemu nalazi manu; (spr.) u svakom jaju nalazi trun.
Tadel(n)swerth, *adj.* ukora dostojan; das iſt —, to valja ukoriti.
Tadelrede, *f.* korba; kudnja.
Tadelſucht, *f.* pokudljivost.
Tadelſüchtig, *adj.* pokudljiv.
Tadelwort, *n.* okorna rẽč.
Tädigen, *v. a.* poravnati.
Tadler, *m.* kudilac, korilac.
Tadlerin, *f.* kudilica, korilica.
Tafel, *f.* (Platte), ploča, pločina; škrilja; (v. Chocolade), plojka, tablica; (b. Tiſchl.) daščina; (Schul—), daska, tabla; (v. Watte), list; (*arch.*) daska; (Tabelle), skrižalj, skrižaljka, štica, tablica; (Tiſch), sto(l), trpeza*, sofra; ſich zur — ſetzen, sẽsti za sto(l) i. ručak; d. — decken, prostrẽti sto(l) (trpezu); die — mit Speiſen bedecken, postaviti stol, donẽti jela na stol; zur — gehen, ići ručati; bei der — ſein, obẽdovati; lange — halten, dugo obẽdovati, ručati; er hält offene —, svakoga časti; große —, velika gostba; — geben, halten, gostiti; Einen zur — ziehen, pozvati koga na ručak, obẽd; die — aufheben, ustati od stola (trpeze), dignuti sto(l).
Tafelapfel, *m.* zasladna jabuka; jabuka za zasladu.
Tafelaufſatz, *m.* sto(l)ni ukras.
Tafelberg, *m.* ravna gora.
Tafelbeſteck, *n.* jestila.
Tafelbier, *n.* sto(l)no pivo.
Tafelbirn, *f.* zasladna kruška.
Tafelblei, *n.* olovo u pločah, olovne ploče.
Tafelbrod, *n.* simit.
Täfelchen, *n.* plojka; štica, tablica.
Tafeldecker, *m.* sto(l)njik, trpeznik.
Tafeldiener, *m.* služar, podvornik.
Täfelei, *f.* ſ. Täfelwerk.
Tafelente, *f.* (*Anas ferina*), sivka.
Tafelfähig, *adj.* podoban za gospodski stol.
Tafelfiſch, *m* (*Chaetodon macrolepidotus*), veleljuskav nosatac.
Tafelform, ſ. Tabellenform.
Tafelförmig, *adj.* skrižaljni.
Tafelfreund, *m.* sladokusac.
Tafelgeld, *n.* gostbovina.
Tafelglas, *n.* staklena ploča; pločasto staklo; ſ. Tiſchglas.
Tafelgrund, *m.* ſ. Grundlinie.
Tafelgut, *n.* ſ. Domaine.
Tafelig, *adj.* pločevit.
Tafelindig, *m.* čivitne plojke.
Tafelkerze, *f.* sto(l)na svẽća.
Tafellack, ſ. Schellack.
Tafellaken, ſ. Tiſchtuch.
Tafelland, *n.* visočina.
Tafellicht, *n.* ſ. Tafelkerze.
Tafellied, *n.* slavna.
Tafelmeſſing, *n.* žuta mẽd (pirinč) u pločah.
Tafelmuſik, *f.* glasba pod obẽdom.
Tafeln, *v. n.* (ſpeiſen), blagovati, obẽdovati; (Gaſtmahl halten), gostbovati, gostiti se.
Täfeln, *v. a.* pločati, popločati (drvom); (parquettiren), ukladati.
Tafelobſt, *n.* zasladno voće.
Tafelſaal, *m.* blagovalište, blagovnica, jestvana, (trpezarija).
Tafelſchiefer, *m.* škriljavac.
Tafelſchneider, *m.* pločar.
Tafelſchörl, *m.* pločasti smolak.
Tafelſervice, *n.* sto(l)no posudje.
Tafelſilber, *n.* sto(l)na srebrnina.
Tafelſtein, *m.* (alemova) plojka.
Tafelſtrecker, *m.* pločar.
Tafeltraube, *f.* zobatica.
Tafeltuch, *n.* sto(l)njak, trpeznjak.
Täfelung, *f.* pločanje; ſ. Täfelwerk.
Tafelwein, *m.* sto(l)no vino.
Täfelwerk, *n.* pločnice; uklad.
Tafelzeug, *n.* postolina, stolovina.
Tafelzimmer, *n.* ſ. Tafelſaal.
Taffet, Taft, *m.* tafeta, tafet.
Taffetapfel, *m.* tafetnica.
Taffetband, *n.* tafetna vezanka (pantljika), tafetka.
Taffeten, *adj.* tafetan, od tafete.

Taffetkleid, *n.* tafetna haljina.
Taffetſpiegel, Taffetſtreifen, *m.* tafetna [pruga.
Taffetweber, *m.* tafetar.
Tag, *m.* dan; (*poët.*) danak; als es — wurde, kad osvanu i. nasta dan; kad se poodjutrilo; kad se razsvanulo; der — bricht an, sviće, dani se; bis an den hellen lichten — ſchlafen, spavati do bèloga dana; in den — hinein leben, življeti bez skrbi, bez pameti, bez glave; am —e, bei —e, obdan, danju, danjom, dnevi; er kam noch bei —, došao je za vida; am hellen —e, po bèlom danu, u po(l) vedroga dana; es liegt am —e, bèlodano je, očevidno je; etwas an den — bringen, obèlodaniti što; iznèti što na vidèlo; an den — kommen, izaći na vidèlo; das iſt wie — und Nacht, to je kao nebo i zemlja; (*mont.*) vidèlo; Erz zu —e fördern, vaditi rudu; ein Werk zu —e fördern, izdati dèlo na svèt; der natürliche —, naravni dan; den ganzen — arbeiten, vas dan, po vas dan, vasdanicom raditi; der ganze —, vasdanak; jeden lieben —, svaki bogovetni dan; den ganzen lieben —, vas dragovetni dan; vas dragi dan; es iſt ſchon hoch am —e, visoko je oskočilo sunce; der — neigt ſich, dan utèče, dan je na izmaku; am morgenden —, sutradan; von —e zu —e warten, čekati od dana do dana; — für —, dan po dan, svaki dan; etwas von einem —e auf den andern verſchieben, odgadjati što od dan do dan; — und Nacht, dan i noć; i u dan, i u noć; dnevi i noći; wir wollen uns einen guten — machen, proveselit ćemo se; danas ćemo baš poživljeti; er hat gute —e, dobro mu je; Einem einen guten — bieten, nazvati komu dobar dan; er ſagte nicht einmal guten —, ni pomozi Bog nereče; d. bürgerliche —, gradjanski, obični dan; in ein Paar —en, za koji dan; heute über acht —e, danas osam danah; u današnji dan; danas tjedan; in acht —en, za osam danah, za nedèlju danah; nächſter —e, do malo danah, ovih danah; dieſer —e, skorih danah, onomadne, ovo danah; ov koji dan; vom heutigen —e an, po danas; od današnjega dana; in Jahr und —, danas godinu danah; den — vorher, jučeranji dan; den — vor Oſtern, u oči uzkrsa; ich habe dort den — zugebracht, danovao sam, predanio sam, dnevio sam, danio sam ondè; na obdanicu sam bio ondè; ein Kleid alle —e tragen, nositi haljinu u sebicu; auf die alten —e, pod starost; auf meine alten —e, u sèdinu mojih danah; den — über, obdan, preko dana; es iſt noch weit bis zum —e, od dana neima još ni spomena; einen — um den andern; jeden zweiten —, prezdan, na prezdan, preko dan; den dritten — darauf, nak sutra; drei —e vorher, nak jučer; den vierten —, ča ondan, prekondan; in unſern —en, u naše doba; heut zu —e, dan danas; eines —es, nèki dan; die —e der Zukunft, budućnost; ſeine —e beſchließen, smiriti se; das hätte ich mein —e nicht gedacht, nigda nebih bio pomislio; gegen den —, pod zoru, pod sudanje; mit anbrechendem —e, ſ. Tagesanbruch; in den — hinein ſchwatzen, govoriti u tartanj; nur einmal des —es eſſen, jednouditi; (ſpr.) Niemand ſtirbt vor ſeinem —e, neima smrti bez sudjena danka; es iſt noch nicht aller —e Abend, nije spala knjiga na dva slova; der jüngſte —, ſ. Jüngſte; (*bot.*) — und Nacht, (*Parietaria*), crkvina; (Verſammlung), skupština, sabor; einen — halten, saborisati.
Tag(e)arbeit, *f.* dnina.
Tag(e)arbeiter, *m.* nadničar.
Tagbedarf, *m.* dnevni obrok.
Tagbericht, *m.* dnevno izvèšće.
Tagblind, *adj.* — ſein, neviděti danju.
Tagblindheit, *f.* dnevna slèpoća.
Tagblume, *f.* (*Hemerocallis*), liljan; (*Lilium Martagon*), zlatan.
Tagbogen, *m.* dnevni obluk.
Tageblatt, *n.* dnevnik.
Tagebuch, *n.* dnevnik. [bidan.
Tagedieb, *m.* danguba, bezposličar, sgu-
Tagedieben, *v. n.* klinčiti, bitanžiti.
Tagedienſt, *m.* svakdanja služba.
Tageerde, *f.* gornja zemlja. [ruda.
Tageerz, *n.* ruda na površju, površna
Tagefahrt, *f.* ročište.
Tagefalter, *m.* (pravi) leptir, metulj.
Tagefriſt, *f.* rok.
Tagefutter, *n.* dnevno metalo.
Tagegang, *m.* podvršna greda.
Tagegeld, *n.* dnevnica. [nicu.
Tagegelder-Quittung, *f.* namira na dnev-
Tagekluft, *f.* podvršna prosèlina.
Tagekohle, *f.* podvršni ugalj.
Tagekreis, *m.* dnevni krug.
Tagelang, *adv.* čitave dane.
Tageleuchte, *f.* ſ. Augentroſt.
Tagelilie, ſ. Tageblume. [nadničariti.
Tagelohn, *m.* nadnica; um — arbeiten,
Tagelöhner, *m.* nadničar, težak, argatin*.
Tagelöhnerarbeit, *f.* nadničarina; nadničarenje.
Tagelöhnerdienſt, *m.* nadničarija.
Tagelöhnerin, *f.* nadničarka, nadničarica, težakinja. [čenje.
Tagelöhnerleben, *n.* nadničarenje, nadni-
Tagelöhnern, *v. n.* nadničiti, nadničariti.

Tageluft, *f.* vanjski zrak.
Tagemarſch, *m.* dnevna hodja, dan hoda.
Tagen, *v. n.* svanuti, razsvitati se; es tagt, sviće, dani se, svanjuje; es fängt ſchon an zu — in ſeinem Kopfe, već mu puca koža na čelu; (einen Tag feſtſetzen), odrediti, ustanoviti dan; (ſich verſammeln), ročiti se, rokovati; (v. Reichstage), saborisati, saboriti; —, *v. a.* Einen —, ročiti koga.
Tagepocher, *m.* obdaničar.
Tagerechnung, *f.* dnevni račun.
Tageregiſter, *n.* dnevnik.
Tagereiſe, *f.* dan hoda.
Tagerunde, *f.* dnevna oblaznica.
Tagesanbruch, *m.* osvit, osvitak, razsvit, razsvitak; sudanje, prozorje; svanjivanje, svanuće; bei —, na osvitak, pri osvitku; zorom; vor —, prije zore (i bêloga dana).
Tagesangabe, *f.* naznačenje dana.
Tagesbefehl, *m.* dnevna zapovêd.
Tageſchicht, *f.* obdanica.
Tageſchichter, *m.* obdaničar.
Tageſchlaf, *m.* spavanje po danu; ſ. Küchenſchelle.
Tageſchläfer, *m.* spavač po danu; ſ. [Nachtſchwalbe.
Tageſchläger, *m.* (slavulj-)danopoj.
Tageſchmetterling, ſ. Tagefalter.
Tageſchrift, *f.* dnevnik.
Tagescours, *m.* dnevni hod, kurs.
Tagesgedanke, *m.* das iſt mein —, o tome mislim danom.
Tagesgeſchichte, *f.* dnevna povêstnica; dnevni dogadjaji.
Tageshelle, *f.* bêlodanost.
Tagesjoch, *n.* svakdanja muka.
Tageslänge, *f.* duljina dana.
Tageslicht, *n.* bêli danak, bêli svêt.
Tagesordnung, *f.* danovnik; das iſt jetzt an der —, to je sada svakdanji običaj, posao, adet.
Tagespreſſe, *f.* dnevnici; novine, dnevni [listovi.
Tagesſchein, Tagesſtrahl, *m.* sunčana svêtlost.
Tageszeit, *f.* obdanica; die vier —en, četiri dobe dana.
Tagule, *f.* bêla sova.
Tagevogel, *m.* (ptica-)dnevica; ſ. Tagefalter.
Tagewaſſer, *n.* vanjska, gornja voda.
Tagewerk, *n.* dnina, dnevni posao, rad.
Tagewerken, *v. n.* nadničiti.
Tagewerker, ſ. Tagearbeiter.
Tagewirkung, *f.* (*mont.*) vanjski rad.
Tagewurzel, ſ. Thauwurzel.
Tagezeit, *f.* (Rate), obrok; ſ. Tageszeit.
Tagezeitung, *f.* svakdanje novine.
Tagezirkel, ſ. Tagekreis.
Tagfahrt, Tagfalter uſw. ſ. Tagefahrt uſw.
Tagfliege, *f.* (*Ephemera*), vodeni cvêt.
Tagfrau, *f.* (*Cestrum diurnum*), dnevni kladivnjak.
Taggebäude, *n.* (*mont.*) vanjska sgrada.
Taggebet, *n.* dnevna molitva.
Taggehänge, ſ. Tagekluft.
Taggeld uſw. ſ. Tagegeld.
Taggeſtirn, *n.* sunce.
Taghalter, ſ. Schiedsrichter.
Taglebens, ſ. Zeitlebens.
Taglerche, *f.* navadna ševa.
Taglia, *f.* naglavnica; Rettungs—, iz- [bavnina.
Täglich, *adj.* svakdanji; —, *adv.* svaki dan, dnevice.
Taglicht; Taglilie; Taglohn, ſ. Tageslicht; Tagblume uſw.
Tagpfauenauge, *n.* (*Vannessa Io*), paunovac dnevni.
Tagregiſter; Tagrunde, ſ. Tageregiſter uſw.
Tags, *adv.* danom, danju, dnevi, po danu.
Tagſatzung, *f.* ročište.
Tagſatzungs-Anordnung, *f.* uročaj, ročaj.
Tagſatzungs-Erſtreckung, *f.* odgoda ročišta.
Tagſatzungs-Protokoll, *n.* ročišni zapisnik.
Tagſchacht, *m.* podvršno okno.
Tagſcheu, *adj.* svêtloběžan; er iſt —, běži od svêtla.
Tagſchläfer, *m.* (*Podargus*), bêlonožka.
Tagſchreiber, ſ. Diurniſt.
Tagſehen, *n.* danji vid.
Tagtäglich, *adv.* dnevice.
Tagthierchen, *n.* ſ. Tagfliege.
Tag- und Nachtblume, *f.* (*Viola tricolor*), sirotica.
Tag- und Nachtkraut, *n.* (*Melampyrum*), [urodica.
Tagverkünder, *m.* danojav.
Tagvogel, ſ. Tagevogel.
Tagwache, *f.* budnica.
Tagweiſe, *adv.* dan po dan.
Tagzahl, *f.* dan.
Tagzettel, *m.* dnevni listak, dnevna ce- [dulja.
Tagzimmer, *n.* dnevna soba; soba na dan.
Taille, *f.* (Wuchs), struk, stas, (uz)rast; (Leibſchnitt), tělo struk.
Taimen, *m.* (*Salmo Taimen*), tajman.
Takel, *n.* vitao; ſ. Takelwerk.
Takeler, Takelmeiſter, *m.* opremač, spre- [mač.
Takeln, *v. a.* opremati, opremiti, spremiti.
Takelwerk, Takelzeug, *n.* (brodska) oprema.
Takt, *m.* (*mus.*) tipar, glasbena měra, takt; den — ſchlagen, tipariti, udarati takt, taktovati; (*fig.*) měra, način; Einen aus dem —e bringen, pomesti koga.
Taktfeſt, *adj.* vičan, vêšt taktu, tiparu; (*fig.*) vêšt.
Taktführer, *m.* tiparnik, taktovalac.
Taktik, *f.* ratoznanstvo, taktika.
Taktiker, *m.* ratoznanac, taktika.
Taktiſch, *adj.* ratoznanski, taktički.
Taktlos, *adj.* neopipan; —, *adv.* u tapat.
Taktloſigkeit, *f.* neopip, tapat.
Taktmäßig, *adj.* po taktu, tiparu.
Taktmeſſer, *m.* taktoměr.
Taktnote, *f.* (nota-)taktovica.
Taktpauſe, *f.* stanka od takta.
Taktſchlag, *m.* (*mus.*) mah; udaranje takta.
Taktſchlager, ſ. Taktführer.

Taktſtrich, *m.* tiparka.
Taktvoll, *adj.* opipan; ein —es Benehmen, opipnost, opip; —, *adv.* tapom.
Talar, *m.* plašt, talar.
Tale, *f.* Dehle.
Talent, *n.* grivna, talenat; (Naturgabe) dar (duha), talenat.
Talentirt, Talentvoll, *adj.* nadaren, talentlos, *adj.* bez dara, talenta. [lentovit.
Talg, *m.* loj; in — tauchen, lojiti.
Talgbaum, *m.* (*Croton sebiferum*), voskovica.
Talgbeere, *f.* lojevka.
Talgbeerenbaum, *m.* (*Sebifera glutinosa*), lojevac.
Talgboden, *m.* obruč loja.
Talgbrod, *n.* sirac loja.
Talgbuſch, *m.* (*Myrica cerifera*), voskovac.
Talgbutte, *f.* lojnik.
Talgdrüſe, *f.* lojka.
Talgen, *v. a.* lojiti; olojiti, polojiti; —, *v. n.* der Ochs talget gut, vo(l) ima mnogo loja.
Talgfett, *n.* lojevina.
Talggeſchwulſt, *f.* lojasta micina.
Talghändler, *m.* lojar.
Talgicht, *adj.* lojast.
Talgig, *adj.* lojan; (mit Talg beſchmiert), lojav.
Talglampe, *f.* lojana světiljka.
Talglicht, *n.* lojenica, lojana svěća; — ziehen, lojiti svěće.
Talgpfanne, *f.* lojarski kotao, lojarica.
Talgpreſſe, *f.* lojarski těsak.
Talgſäure, *f.* lojana kiselina.
Talgſcheibe, *f.* prětop loja.
Talgſpitze, *f.* šmogor.
Talgſtein, ſ. Specſtein.
Talgtiene, ſ. Talgbutte.
Talgtopf, *m.* lojnjak.
Talisman, *m.* zapis, amajlija.
Talje, *f.* vitao.
Talk, *m.* (Talkſtein), milovka, kamenito salo; (v. Menſch.) blesan, bluna, zvekan.
Talken, *v. n.* gnjećiti.
Talkerde, *f.* milovka.
Talkerdenhydrat; Talkhydrat, *n.* hidrat magnezije.
Talkern, ſ. Talken.
Talkig, *adj.* (v. Brode), gnjecav, gnjecovan; dvekav, dvecovan, zaptiven, nedopečen; (v. Menſch.) benav, bluav.
Talk(s), *m.* dveka.
Talkſchiefer, *m.* mastan škriljavac.
Talkſtein, *m.* maslnik.
Talmud, *m.* talmud.
Talmudiſt, *m.* talmudista.
Talon, *m.* talon.
Talpatſch, *m.* suklata, sklata, sumlata.
Talpatſchig, *adj.* nesgraban, nespretan, sdepan.
Talpen, *v. n.* šljapati, pljeskati.
Talpen, *m.* ſ. Tatze.
Talterig, *adj.* odrpan, otrcan.
Tamarin, *m.* (*Midas*), tamarin.
Tamarinde, *f.* Tamarindenbaum, *m.* (*Tamarindus*), tamarinda.
Tamarindenmark, *n.* tamarindovina.
Tamariske, *f.* (*Tamarix*), metljika.
Tambour, *m.* bubnjar, doboš.
Tambourin, *n.* bubnjić, tamburin; (Stickrahmen), djerdjef; (*arch.*) bubanj.
Tambourirnadel, *f.* kačkalo.
Tambouriren, *v. n.* backati, tamburovati.
Tambourſtich, *m* backanje, backavica.
Tamgras, *n.* (*Alopecurus pratensis*), livadni glašnik, repak.
Tämpfel, *n.* kvasac.
Tand, *m.* (Geſchwätz), zanovětka, pustoslovje, naklapanje; (ſleinliche Dinge), trice, bezposlice; eitel —, rutina i putina; šuša i grmuša; (Spielzeug), igračke; ſ. Tändelkram.
Tande, *f.* pandža, ganač, čamparn; (Haken), kuka, čaklja.
Tändelei, *f.* (das Tändeln), čepuškanje, tamašenje; (Tand), bezposlice, trice; (Scherz), lažka.
Tändelhaft, Tändelig, *adj.* zanovětan; tamašan, šaljiv, laškav.
Tändelkram, *m.* starež, veteš, vedaš, staretine.
Tändelmarkt, ſ. Trödelmarkt.
Tändeln, *v. n.* čepuškati; šuškati; hěre auf zu —, prodji se bezposlice; (mit etwas —), lažkati, tamašiti, šaliti se.
Tändelpuppe, *f.* lutka.
Tändelwerk, *n.* igračke, igraljke.
Tändelwoche, ſ. Flitterwoche.
Tändelzeit, *f.* dětinje doba.
Tanden, *v. n.* zanovětati, naklapati, betati.
Tander, *m.* blebetalo, naklapalo, naradalo.
Tanderei, *f.* ſ. Geſchwätz.
Tanderin, *f.* blebetuša.
Tandler, *m.* starežar, vetašnik.
Tändler, *m.* bezposličar, zanovětalo, tamašnik; ſ. Tandler.
Tändlerei, *f.* starežarnica, veteśnica.
Tändlerkrämer, ſ. Tandler.
Tang, *m.* (*Fucus*), haluga.
Tange, *f.* ſ. Tannzapfen.
Tangel, *f.* četina, igla.
Tangelholz, *n.* drvo od crnogorice; (Gehölz), crnogorica.
Tangelmoos, *n.* (*Lycopodium Selago*), iglasta crvotočina.
Tangelſtreu, ſ. Nadelſtreu.
Tangente, *f.* kosnica, taklica.
Tangentialkraft, ſ. Centrifugalkraft.
Tangſchnarre, *f.* ſ. Dornſiſch.
Tangwieſe, *f.* halužnik.
Tannapfel, ſ. Tannzapfen.
Tannbüſchel, *m.* kičica (jelo).
Tanne, *f.* (*Abies excelsa*), jela; ſchlank wie eine —, tanak kao konopljika i. trs.
Tannegras, *n.* (*Plantago*), bokvica, trputac.
Tanneiche, *f.* (*Quercus pedunculata*), lužnik, dub, pozni hrast.
Tannen, *adj.* jelov.
Tannenbaum, *m.* jela.
Tannenblatter, *f.* pedica jelova.

Tannenbock, *m.* (*Cerambyx nebulosus*), maglasta strižibuba.
Tannenbrett, *n.* jelova daska.
Tannenelſter, *f.* ſ. Tannenheher.
Tannenfalke, *m.* (*Falco communis*), soko(l)-golubar.
Tannenfink, *m.* (*Fringilla montifringilla*), nikavac, ikavac.
Tannenförmig, *adj.* jelast; tanak kao jela.
Tannengebüſch, Tannengehölz, *n.* Tannenhain, *m.* jelašje.
Tannenharz, *n.* jelova smola.
Tannenheher, *m.* (*Corvus Caryocatactes*), kreja, krešteliča, orahovka.
Tannenholz, *n.* jelovina.
Tannenkäfer, ſ. Fichtenbohrer; Tannenbock.
Tannenkrähe, *f.* ſ. Tannenheher.
Tannenmarder, ſ. Baummarder.
Tannenmeiſe, *f.* (*Parus ater*), borova sěnica.
Tannenmotte, ſ. Fichtenmotte.
Tannennadel, *f.* jelova četina.
Tannenpalme, *f.* (*Elate*), jelina.
Tannenpapagei, *m.* (*Loxia curvirostra*), krivokljun.
Tannenpilz, *m.* crvena brezovka.
Tannenpoſt, ſ. Porſch.
Tannenſauger, *m.* (*Chermes abietis*), jelov sisač.
Tannenvogel, ſ. Tannenpapagei.
Tannenwald, *m.* jelik, jelova šuma.
Tannenwanze, *f.* jelova stěnica.
Tannenwedel, *m.* (*Hippuris*), borak, borić, mačji rep.
Tannenwuchs, *m.* (*fig.*) tankovit rast.
Tannenwipfel, *m.* kičica jele.
Tanngeiß, *f.* Tannhirſch, ſ. Damhirſch.
Tannin, *n.* trěslovina, tanin.
Tännling, *m.* (*Agaricus deliciosus*), rujnica; ſ. Reizker.
Tannzapfen, *m.* jelov češer, jelova češerika, šešarka, šešarica.
Tannzapfenmotte, *f.* Tannzapfenwickler, *m.* (*Coccyx strobilana*), šešurčar.
Tannzapfenſtein, *m.* češernjak.
Tantal, *n.* tantal.
Tantalſäure, *f.* tantalova kiselina.
Tantalat, *m.* tantalat.
Tanrek, *m.* (*Centetes ecaudatus*), tanrek.
Tante, *f.* teta, tetka; (die Frau des Vaterbruders), strina; (die Frau des Bruders der Mutter), ujna.
Tantieme, *f.* razdělak, tantiema.
Tantowina, *f.* (Wb.) čavka.
Tanz, *m.* ples, igra, tanac; (das Tanzen), plesanje, tancanje; einen — aufführen, izvesti, izvoditi ples, tanac; ſich mit Spiel und — beluſtigen, igrati i plesati; (ſpr.) mit an den — müſſen, morati se uhvatiti u kolu; (*fig.*) prěčer, těranka; ſ. Tanzunterhaltung.
Tanzanordner, *m.* kolovodja.
Tanzbär, *m.* medvěd-igrač; martin.
Tanzbeluſtigung, *f.* plesanka.
Tanzbeſchreibung, *f.* plesopis, opis plesa.
Tanzbild, *n.* plesolik.
Tanzboden, *m.* plesalište, igralište.
Tänzchen, *n.* plesac, tančac; ein — machen, poplesati, poigrati.
Tanzen, *v. n.* plesati, igrati, tancati; zaplesati, zaigrati; auf dem Seile —, igrati na konopcu; das Pferd tanzt, konj igra; (ſpr.) er muß nach ſeiner Pfeife —, kako mu svira, onako mora igrati; ich werde dich anders — lehren, naučit ću te drugčije igrati lelicu; die Sonnenſtrahlen — in den Fluten, sunčane se zrake titraju u vodi; —, *v. a.* plesati; ſich müde —, naplesati se, naigrati se, natancati se; —d, *adv.* igrajuć.
Tänzer, *m.* plesalac, igralac, tancar; —in, *f.* plesalica, plesalja, tancarica.
Tänzeriſch, *adj.* plesalački.
Tanzfertig, *adj.* věšt plesu, plesanju.
Tanzfertigkeit, *f.* věština u plesanju.
Tanzfeſt, *n.* plesanka.
Tanzfliege, *f.* (*Leptis*), vojka.
Tanzgang, *m.* ſ. Tour.
Tanzgefährte, *m.* suplesnć.
Tanzgefährtin, *f.* suplesalja.
Tanzgeſang, *m.* ſ. Tanzlied.
Tanzhaus, *n.* plesalište.
Tanzhund, *m.* pas-igrač.
Tanzkunſt, *f.* plesaostvo.
Tanzkünſtler, ſ. Tanzmeiſter.
Tanzlied, *n.* poskočnica.
Tanzlokale, *n.* plesalište.
Tanzluſt, *f.* plesoljubje.
Tanzluſtig, *adj.* plesoljubiv.
Tanzmeiſter, *m.* učitelj plesanja, plesar.
Tanzmeiſterin, *f.* učiteljica plesanja, plesarica.
Tanzmuſik, *f.* plesovna glasba.
Tanzmuſiklicenz, *f.* dopust plesovne glasbe (muzike).
Tanzpaar, *n.* dvoje plesalacah.
Tanzplatz, ſ. Tanzboden.
Tanzpuppe, *f.* igrajuća lutka.
Tanzſaal, *m.* plesalište, reduta.
Tanzſchritt, *m.* plesovni korak.
Tanzſchuh, *m.* plesaća cipela; cipela za tancanje.
Tanzſchule, *f.* plesaonica.
Tanzſchüler, *m.* plesaoničar.
Tanzſtück, *n.* ples, tanac.
Tanzſtunde, *f.* hora plesanja.
Tanzſucht, *f.* pohlepa za plesom, plesanje.
Tanzſüchtig, *adj.* pohlepan na ples.
Tanzunterhaltung, *f.* plesanka.
Tanzweiſe, *f.* plesna pěsma; ſ. Tanzlied.
Tanzwuth, *f.* pomama za plesanjem; es wurde Alles von der — ergriffen, sve se je pomamilo za plesom.
Tapen, *v. n.* (b. d. Arbeit), mrdati, brgljati; (betaſten), pipati; (ver.) tapati; ſ. Herumtapen.
Tapend, *adj.* tipav.
Tapet, *n.* etwas aufs — bringen, zametnuti rěč o čem; ſ. Tapete.

Tapete, *f.* sag; ſ. Teppich.
Tapetenfabrik, *f.* sagarnica.
Tapetenfabrikant, *m.* sagar, tapetar.
Tapetenhändler, *m.* sagarnik, trgovac sa-
Tapetenmacher, *m.* sagar. [govah.
Tapetenmotte, *f.* (*Tinea tapetzella*), mo-
Tapetennagel, *m.* sažnjak. [ljac-sagar.
Tapeziren, *v. a.* sažiti, posažiti, tapetati.
Tapezirer, *m.* sažnik, tapetar.
Tapezirkunſt, *f.* sažtvo, tapetarstvo.
Tapezirſpinnen, *pl.* (*Mygalidae*), sagarci.
Tapezirung, *f.* posaž *f.*
Tapfer, *adj.* hrabar, hrabren, hrabrenit, srčan; ein —er Menſch, hrabar junak; — fechten, hrabro, junački se biti; — ſein, junak biti; — arbeiten, živo raditi; — zechen, živo piti; Einen — ausprügeln, zdravo, živo, pošteno koga izlěmati.
Tapferkeit, *f.* hrabrost, hrabrenstvo, srce.
Tapferkeitsmedaille, *f.* kolajna za hrabrost.
Tapir, *m.* (*Tapirus*), tapir.
Tapiſerie, ſ. Tapezirung.
Tapp, *m.* pljuska. [ſ. Tapp.
Tappe, *f.* šapa, čapet; (Stapfe), stoja;
Tappelborn, *m.* (*Acer camp.*) klen.
Tappen, *v. n.* tumarati, trtati; (ungeſchickt gehen), šljapati, capati; in etwas —, brbučiti u što.
Tappend, *adv.* trtimice, tumarajuć.
Täppiſch, *adj.* nesgrapan, nesgroman; ein —er Menſch, ſ. Tapps.
Tapps, *m.* suklata, sumlata; blesan, dedak; ſ. Tapp.
Tara, *f.* dara, tara.
Tara-Abzug, *m.* odbitak na daru.
Tararechnung, *f.* račun o dari.
Tarant, *m.* (*Swertia*), kljuvanka.
Tarantel, *f.* (*Lycosa Tarantula*), tarantula.
Tarantelbiß, *m.* ujed tarantule. [bělica.
Tarbutt, *m.* (*Cyprinus maximus*), velika
Tarif, *m.* cěnik, cěnovnik, tarifa; ſ. Zolltarif.
Tarifabtheilung, *f.* razděl cěnika, tarife.
Tarifclaſſe, *f.* red cěnika. [cěnikom.
Tariffrei, *adv.* das iſt —, to nije pod
Tariſiren, *v. n.* ocěniti, odrediti cěnu.
Tarifmäßig, *adv.* po odredjenoj cěni; po cěniku. [cěnika.
Tarifpoſt, *f.* Tariffatz, *m.* [članak, stavak
Tariren, *v. a.* odbiti daru.
Tarnickel, *f.* trnovača.
Tarock, *n.* tarok.
Tarockiren, *v. n.* tarokovati.
Tarockſpiel, *n.* tarokovanje.
Tarrantola, *f.* (*Platydactylus murorum*), macaklica, krastava gušterica.
Tarraß, ſ. Traß.
Tarro, *m.* (*Caladium*), taro.
Tartane, *f.* tartana.
Tartſche, *f.* trga.
Tartſchenflechte, *f.* (*Cetraria*), štitar.
Tartuffel, Tartüffel, ſ. Trüffel.
Täſchchen, *n.* džepić, torbica, tobo(l)čić.
Taſche, *f.* torba; kesa, tobolac; (z. B. im Rocke), džep, žep, špag, čpag; er muß immer die Hand in der — haben, uvěk mora držati ruku u kesi; Einem etwas aus der — ſpielen, izglamazati komu što; (ein großes Maul), ralje; halt die —! jezik za zube! (Maul—), pljuska; (v. Pflaumen), rogač, kila; ſ. Taſchenkraut; Taſchenkrebs.
Täſchelkraut, ſ. Taſchenkraut.
Täſcheln, *v. a.* popljuskivati.
Taſchenbeſchlag, *m.* okov kese, tobo(l)ca.
Taſchenbuch, *n.* džepnik, žepnik, knjižica.
Taſchendach, ſ. Pultdach. [džepnica.
Taſchendeckel, *m.* zaklopac džepa, po-
Taſchendieb, Taſchenfeger, *m.* džepar, kra-
Taſchenformat, *n.* džepni oblik. [dikesa.
Taſchengeld, *n.* džepaš.
Taſchengucker, *m.* ſ. Lorgnette.
Taſchenkalender, *m.* koledarac, kalendarac.
Taſchenkamm, *m.* džepni češalj.
Taſchenklappe, *f.* ſ. Taſchendeckel.
Taſchenkraut, *n.* (*Thlaspi Bursa pastoris*), tarčužak, gusomača, mošnjak. [ljača.
Taſchenkrebs, *m.* (*Cancer pagurus*), strig-
Taſchenkreſſe, *f.* ſ. Taſchenkraut. [ente.
Taſchenmaul, *n.* ralje; čubanja; ſ. Löffel-
Taſchenmeſſer, *n.* britva, keba, školca, kustura; (ein großes —), britvetina; (ein kleines —), britvica, brica.
Taſchenmuſchelſtein, *m.* ljušturovac.
Taſchenpfeffer, *m.* (*Capsicum*), paprika.
Taſchenpuffer, *m.* špaganica.
Taſchenräumer, ſ. Taſchendieb.
Taſchenſpiel, *n.* gluma, figla, slěparija; (*fig.*) obsěna. [glamaza.
Taſchenſpieler, *m.* glumar, figlar, slěpar,
Taſchenſpielerei, *f.* glumarija, figlarija, slěparija. [slěparica.
Taſchenſpielerin, *f.* glumarica, figlarica,
Taſchenſpielerkunſt, *f.* glumarstvo, figlarstvo, slěparstvo.
Taſchenſpielerſtreich, *m.* Taſchenſpielerſtückchen, *n.* gluma, figla.
Taſchenſtein, ſ. Taſchenmuſchelſtein.
Taſchentintenfaß, *n.* džepni tapanj.
Taſchentuch, *n.* džepni rubac, džepna marama; ſ. Schnupftuch.
Taſchenuhr, *f.* džepni dobnjak, sat, džepna ura; urica. [ničić.
Taſchenwörterbuch, *n.* mali rěčnik, rěč-
Täſchleinkraut, ſ. Taſchenkraut.
Täſchner, *m.* torbar.
Täſchnerhandwerk, *n.* torbarstvo, torbarija.
Taß, *m.* parma.
Taſſe, *f.* čaška, zdělica, taca, tas, findžan; eine — Kaffee, šalica kave; ſ. Kaffeetaſſe.
Taſſen, *v. a.* slagati, skladati.
Taſſenförmig, *adj.* čašast, zděličast.
Taſſer, *m.* slagač.
Taſtapparat, *m.* pipala.

Taſtatur, *f.* tipalo, klaviatura.
Taſtbar, *adj.* pipav.
Taſtbarkeit, *f.* pipavost.
Taſte, *f.* tipka, perde*, klavis; (*geom.*) ſ. Tangente.
Taſten, *v. n.* an etwas —, pipati, opipati što; tipati; nach etwas —, ćapiti.
Taſtenbrett, *n.* ſ. Taſtatur.
Taſtenleiter, *m.* postavak tipke.
Taſtenſchwanz, *m.* rep tipke.
Taſter, *m.* pipač; (*zool.*) pipalo, pipak; ſ. Taſterzirkel.
Taſterzirkel, *m.* tokarsko šestilo.
Taſtkäfer, *m.* (*Pselaphus*), pipač.
Taſtlings, *adv.* opipom.
Taſtorgan, *n.* pipalo.
Taſtſenne, ſ. Tangente.
Taſtſinn, *m.* opip.
Taſtzirkel, *m.* pipaće šestilo.
Tate, *m.* tata.
Tatler, ſ. Schwätzer.
Tatſche, *f.* prakljača, ruka kao prakljača.
Tätſcheln, *v. a.* potreptati, pljuskati.
Tatſchen, *v. a.* ščapiti; tapati.
Tätteln, *v. n.* tipati.
Tattern, ſ. Stottern.
Tattowiren, *v. a.* izbockati, napikati,
Tattowirung, *f.* napik, kožna kitica, nabodnica.
Tatzbär, *m.* medvèd.
Tätzchen, *n.* šapica; ſ. Handkrauſe.
Tatze, *f.* šapa, čapet; (*fig.*) šapa; Einem auf die — klopfen, po prstih koga biti; ſ. Handkrauſe.
Tatzfuß uſw. ſ. Patſchfuß uſw.
Tau, *n.* konop, čelo, palamar, gumina; (ſpr.) aus dem —e ſchlagen, okrenuti u bezpuće; ſ. Weberſtuhl.
Taub, *adj.* gluh (gluv); — werden, glu(h)nuti, oglu(h)nuti; — machen, oglušiti; auf einem Ohre — ſein, nečuti na jedno uho; gegen die Bitten eines Andern — ſein, glušiti se od koga, oglušiti se koga; ſich — ſtellen, ogluške kùpiti; du predigſt —en Ohren, kao da kamenu besèdiš; ein —er Finger, uzet prst; —e Kohlen, mrtvo ugljevje; —e Neſſel, mrtva kopriva, medić; —e Nuß, šupalj orah; —e Blüte, jalov cvèt; ein —es Ei, mućak; —e Ähren, šturo klasje; —es Gebirge, jalova ruda.
Täubchen, *n.* golubak, golubić, golubče, golubčica; (*Columbella*), golubak.
Taube, *f.* golub; (das Weibchen), golubica; (ſpr.) er glaubt die gebratenen —n ſollen ihm in den Mund fliegen, hoće da mu padaju s neba pečene mušmule; (*astr.*) golubica.
Taube, *m.* gluhak, gluhac, gluhać, gluho.
Tauben, *v. n.* gluhnuti.
Täuben, *v. a.* glušiti; ſ. Betäuben.
Tauben- (in Zuſ.) golubov; golubinji.
Taubenapfel, *m.* golubača.
Taubenauge, *n.* Taubenblick, *m.* (*fig.*) nevino oko, nevin pogled.
Taubenbeere, ſ. Kratzbeere.
Taubenbohne, ſ. Taubenerbſe.
Taubenei, *n.* golubinje jaje.
Taubenerbſe, *f.* grah-golubnjak; (*Robinia Caragana*), karaganski nerod.
Taubenfalk, *m.* (*Falco peregrinus*), soko(l)-golubar; ſ. Weihe.
Taubenfarbe, *f.* golubilo, golubinja mast
Taubenfarbig, *adj.* golubast.
Taubenfeder, *f.* golubinje pero.
Taubenfleiſch, *n.* golubovina.
Taubenflug, *m.* jato golubovah.
Taubenfreund, *m.* prijatelj golubah, golubar.
Taubenfuß, *m.* (*Geranium columbinum*), golubinji ždralinjak.
Taubengeier, ſ. Taubenfalk.
Taubengrindkraut, *n.* (*Scabiosa columbaria*), golubinja prženica.
Taubenhabicht, ſ. Taubenfalk.
Taubenhalsfarbe, ſ. Taubenfarbe.
Taubenhälter, *m.* golubar.
Taubenhaus, *n.* golubinjak.
Taubenherz, *n.* (*fig.*) golubinje srce; (*Cardium medium*), srednja čančica.
Taubenkerbel; Taubenkirſche; Taubenkorn; Taubenkraut, ſ. Taubenkropf; Traubenkirſche; Sommerlolch; Taubenfuß.
Taubenkorb, *m.* kotobanja.
Taubenkropf, *m.* (*Fumaria officinalis*), rosnica, dimnica; ſ. Bohen.
Taubenlieb, *n.* (*Verbaena offic.*) sporiš.
Taubenloch, *n.* golubinje leto.
Taubenmiſt, *m.* golubje blato.
Taubenneſt, *n.* golubinje, golubovo gnèzdo.
Taubenpaar, *n.* dvoje golubah; par golubah.
Taubenruf, *m.* vab golubah.
Taubenſchlag, *m.* golubinjak.
Taubenſchnabel, ſ. Taubenfuß.
Taubenſchwanz, *m.* (*Macroglossa stellatarum*), golubovac.
Taubenſinn, *m.* golubinja narav.
Taubenſtößer, *m.* (*Falco palumbarius*), kraguj, kokošar, golubar.
Taubenvogt, Taubenwärter, *m.* golubar.
Taubenweizen, *m.* (*Sedum album*), bèli jarić, ždnjak.
Taubenzucht, *f.* golubarstvo.
Tauber, Taubert, *m.* golub.
Täuberling, ſ. Täubling.
Taubfiſch, ſ. Zitterroche.
Taubgerſte, *f.* (*Hordeum mur.*) stoklasa.
Taubhafer, *m.* (*Bromus*), ovsik; (*Avena fatua*), ovsina.
Taubheit, *f.* gluhoća, gluhost, gluhota.
Täubin, *f.* golubica.
Taubkorn, Taubkraut, *n.* ſ. Sommerlolch.
Täubling, *m.* (*Agaricus emeticus*), gluhara.
Taubneſſel, *f.* (*Lamium*), medić, mrtva kopriva; ſ. Hanfneſſel.
Täubner, *m.* golubar.
Taubrocken, *m.* (*Equisetum hiemale*), hvošće, cinkrot.

Taubſchwamm, *m.* (*Lycoperdon Borista*),
Taubſtumm, *adj.* gluhoněm.
Taubſtumme, *m.* gluhoněmac.
Taubſtummenanſtalt, *f.* gluhoněmnica.
Taubſtummenlehrer, *m.* učitelj gluhoněmih.
Taubtreſpe, *f.* ſ. Taubhafer.
Taubwerden, *n.* gluhnuće, ogluhnuće.
Taubwurm, ſ. Tollwurm.
Tauchbärn, *m.* prigreb.
Tauchen, *v. n.* noriti, roniti, gnjurati se; (v. d. Sonne), smiriti se; —, *v. a.* (Einen unter das Waſſer —, zagnjuriti, pognjuriti koga u vodu; Brod (z. B. in die Brühe) —, močiti, umočiti, umakati kruh; ein glühendes Eiſen ins Waſſer —, kaliti, okaliti željezo i. gvožđje.
Tauchente, *f.* sarka; ſ. Sägeſchnäbler.
Taucher, *m.* ronac, gnjurač; (*Mergus*), ronac, norac; (*Colymbus arcticus*),
Tauchergans, ſ. Tauchgans. [crnovoljac.
Taucherglocke, *f.* ronilo.
Taucherhuhn, *n.* (*Colymbus Uriae*), gagara.
Taucherkibitz, *m.* ſ. Tauchgans.
Taucherkönig, ſ. Eisvogel.
Taucherkunſt, *f.* ronarstvo. [pandurka.
Täucherlein, *n.* (*Colymbus minor*), mala
Tauchermeve; Taucherſäge, ſ. Taucherhuhn; Tauchente.
Taucherſchiff, *n.* (ladja-)ronilica. [ronac.
Tauchertaube, *f.* (*Colymbus Grylle*), crni
Tauchgans, *f.* (*Mergus Merganser*), gnjurač, potapljač.
Tauchhuhn, ſ. Taucherhuhn.
Tauchkäfer, ſ. Waſſerkäfer.
Tauchſtange, *f.* kotka.
Taufact, *m.* krštenje. [zilo.
Taufbecken, *n.* krstionica; (b. Dr.) gru-
Taufbrief, ſ. Taufſchein.
Taufbrunnen, *m.* gruzilo. [štenih.
Taufbuch, *n.* krstna matica; matica kr-
Taufbund, *m.* krstni ugovor.
Taufe, *f.* krst, krštenje; die — empfangen, kršten biti; in der —, na krstu; ein Kind über die — halten, kumovati dětetu.
Taufen, *v. a.* krstiti, pokrstiti, krščavati; ſich — laſſen, krstiti se, pokrstiti se; — laſſen, prekrstiti; ein getaufter Jude o. Türke, pokrštenjak.
Taufen, *n.* krštenje.
Täufer, *m.* krstitelj.
Taufeſſen, *n.* krštenje.
Taufformel, *f.* rěči krštenja.
Taufgebühr, *f.* Taufgeld, *n.* krstnina.
Taufgelübde, *n.* krstni zavět.
Taufgeſchenk, *n.* povojnica.
Taufgnade, *f.* krstna milost.
Taufhandlung, *f.* krštenje.
Taufhemde, *n.* krstnica, krznica.
Taufkind, *n.* krštenče; ſ. Täufling
Taufkiſſen, *n.* krstni jastuk.
Taufkleid, *n.* krstnica, krstna haljina.
Täufling, *m.* krstnik, krštenik; pokrštenik, pokrštenjak.
Taufmahl, *n.* krštenje.
Taufname, *m.* krstno, kršteno ime.
Taufpathe, *m.* krstni, kršteni kum; (der Täufling), kumče.
Taufpathin, *f.* kuma, kumica.
Taufpfennig, *m.* povojnica. [krštenja.
Taufrede, *f.* krstna besěda; besěda kod
Taufſchein, *m.* krštenica, krstni list, kršteno pismo.
Taufſchilling; Taufſchmaus; Taufſtein, *m.* ſ. Taufgeſchenk; Taufmahl; Taufbecken.
Taufſtag, *m.* krstni dan; dan krštenja.
Taufvetter, ſ. Taufpathe.
Taufwaſſer, *n.* krstna voda.
Taufzeuge, ſ. Taufpathe.
Taugen, *v. n.* valjati; wozu taugt das? čemu je to? er taugt nicht zum Soldaten, nije za vojnika; das taugt nicht, to nevalja; (ſpr.) wer ſich ſelbſt nichts taugt, taugt keinem Andern, tko nije za se, nije ni za drugoga (valjan).
Taugenichts, *m.* ništarija, nevaljalac, pušt, tepihlěb, kalaš.
Tauglich, *adj.* valjan, valjao; shodan, podoban, sposoban, vrstan. [dobnost.
Tauglichkeit, *f.* valjanost, vrstnoća, po-
Taugras, *n.* (*Triticum repens*), pirika.
Taugſam, *adj.* vrstan, prikladan.
Taulos, *adj.* bez konopah.
Taumel, *m.* zavrat *f.*; vrtoglavica; (Taumeln), trtanje; (Rauſch), pijanstvo; mamura; (*fig.*) omama; im — der Freude, opojen radošću.
Taumelerregend, *adj.* vratovan.
Taumelfüßig, ſ. Tummler.
Taumelig, *adj.* zavratao; vrtoglav; — werden, zavratati.
Taumelkäfer, *m.* (*Gyrinus*), kolovrata.
Taumelkerbel, ſ. Kerbelkropf.
Taumellolch, *m.* (*Lolium temulentum*), ljulj-vrat.
Taumeln, *v. n.* vratati; (im Gehen), teturati, trtati, tumarati, vrludati, kudecati; in das Zimmer —, u sobu utrtati, tumariti.
Taumelnd, *adj.* bunovan; (im Gehen), trtajuć, teturajuć; — gehen, teturati, trtati; —es Vergnügen, omamna zabava; omamno veselje, razkošje.
Taumelſchritt, *m.* teturanje, trtanje.
Taumeltaube, *f.* (*Columba gyratrix*), ěigra.
Taumler, *m.* vratač, vrtoglavac; ſ. Taumeltaube; Tummler.
Taupel, ſ. Tauchbärn.
Taurant, ſ. Löwenmaul.
Taurin, *n.* taurin.
Tauſch, *m.* proměna, razměna; (das Tauſchen), měna, měnjanje; einen — machen, proměniti što; einen — mit Jemand eingehen, proměniti se s kim; ſ. Tauſchhandel; (*bot.*) ſ. Winterlolch.

Tauſchanſtalt, *f.* mènjaonica.
Täuſchbar, *adj.* obmanljiv, varav.
Tauſche, *f.* kućka, kuja; ſ. Mutterſchwein.
Tauſchen, *v. n.* mit Jemand —, promèniti se, razmèniti se s kim; mènjati se s kim; mit den Pferden —, mènjati, promèniti, trampiti konje; wir wollen —, da se promènimo i. razmènimo; —, *v. a.* promèniti, mènjati.
Täuſchen, *v. a.* obma(h)nuti, obmanjivati; prevariti; ſich —, *v. r.* prevariti se, varati se; ſich ſelbſt —, prevariti se sam sobom.
Täuſchend, *adj.* obmanjujuć, varajuć; obmaaljiv; varav; —, *adv.* varavo; — ähnlich, za čudo nalik; isto to, puko to.
Tauſcher, *m.* promènjač, razmènjač.
Täuſcher, *m.* obmanilac.
Tauſcherei, *f.* mènja. [trampa.
Tauſchgeſchäft, *n.* razmèna, promèna,
Tauſchhandel, *m.* razmèna, trampa; — treiben, trampiti.
Tau-ſchlitten, *m.* užarske saonice.
Tauſchluſt, *f.* mènjavost.
Tauſchluſtig, *adj.* mènjav.
Tauſchmittel, *n.* mènjalo.
Täuſchung, *f.* obmana, obsèna; prevara.
Täuſchungslos, *adj.* bez obmane.
Täuſchungsvoll, *adj.* obmanljiv. [vor.
Tauſchvertrag, *m.* razmèni, trampen ugo-
Tauſchweiſe, *adv.* promènom, razmènom; trampom; na razmènu.
Tauſend, *num.* tisuća, hiljada; er hat —e im Vermögen, hiljadar je; unter —en iſt keine ſo ſchön, lèpote joj u hiljadi neima; es blieben —e auf dem Schlachtfelde, mnogo tisućah (hiljadah) ostalo je u boju; — Dank! hvala od neba do zemlje! ich habe — Gründe dazu, sila razlogah me na to nuka; zu —en, na tisuće, hiljade; tisućami, hiljadami; ein Zeitraum von — Jahren, tisuća i. hiljada godinah.
Tauſend, *m.* der —! a bèsa! koga bèsa! daß dich der —! idi do —!
Tauſend, *n.* tisuća, hiljada*.
Tauſendarm, *m.* (*fig.*) stokrakac.
Tauſendarmig, *adj.* stokrak. [vrstan.
Tauſendartig, *adj.* tisućovrstan, hiljado-
Tauſendbein, *n.* (*Scolopendra*), stonoga.
Tauſendbeinig, *adj.* (*fig.*) stonog.
Tauſendblatt, *n.* ſ. Schafgarbe.
Tauſendblätterig, *adj.* stolist.
Tauſender, *m.* (*math.*) tisućica, hiljadica; (tauſend Stück), tisućak; (eine Banknote), tisućka; (*mil.*) tisućnik.
Tauſenderlei, *adj.* tisućovrstan, hiljadovrstan; od tisuću (hiljadu) vrstih.
Tauſendfach, *adj.* tisućogub, tisućostruk.
Tauſendfältig, *adj.* tisućogub; —, *adv.* (Einem etwas — erſetzen, naknaditi komu hiljadu putah.
Tauſendförmig, *adj.* tisućoličan.
Tauſendfuß, *m.* ſ. Tauſendbein.
Tauſendgeſtaltet, ſ. Tauſendförmig.
Tauſendguldenbanknote, *f.* tisućka.
Tauſendguldenkraut, *n.* (*Erythraea Centaurium*), crvena kitica, kičica, talovo.
Tauſendjährig, *adj.* tisućolètan, hiljado-
Tauſendknoten, ſ. Wegetritt. [godišnji.
Tauſendköpfig, *adj.* (*fig.*) stoglav.
Tauſendkorn, *n.* (*Herniaria*), priputnica.
Tauſendkünſtler, *m.* sveznadar, sveznalo; —in, *f.* sveznadarka.
Tauſendmal, *adv.* tisućkrat, hiljadu putah.
Tauſendmalig, *adj.* hiljadoputan, tisućkratan.
Tauſendmaltauſend, *n.* tisuća tisućah, hiljada hiljadah. [funtih.
Tauſendpfündig, *adj.* od tisuću (hiljadu)
Tauſendſaſſa, *m.* šavol.
Tauſendſchelm, *m.* velik šibljak.
Tauſendſchön, *n.* (*Amaranthus*), trator, perjanica.
Tauſendſte, *adj.* tisući, hiljadni; das weiß der — nicht, toga u hiljadi jedan nezna. [doglasan.
Tauſendſtimmig, *adj.* tisućoglasan, hilja-
Tauſendtheil, Tauſendtel, *n.* tisućina.
Tauſendtheilig, *adj.* tisućinski.
Tauſendzüngig, *adj.* tisućojezičan, hiljadojezičan, od hiljadu jezikah.
Tautogramm, *n.* istopis.
Tautologie, *f.* istorèčje, istoreka.
Tautologiſch, *adj.* istorèčni. [mine.
Tauwerk, Tauzeug, *n.* konopi, čela, gu-
Tavernicus, *m.* tovarnik.
Tawer, *m.* brezova kora.
Tax, *m.* (*Taxus*), tisa; ſ. Dachs. [sah.
Taxabſchreibung, *f.* izpis odredbinah, tak-
Taxamt, *n.* odredbinarnica, taksarnica.
Taxator, *m.* cènjać, cènilac; taksator.
Taxbar, *adj.* pod odredbinom, taksom.
Taxbaum, ſ. Tax.
Taxbezug, *m.* primanje odredbine, takse.
Taxe, *f.* (Abgabe), odredbina, taksa; (Schätzung), procèna; (feſtgeſetzter Preis), ocèna; odredjena, ustanovljena cèna. [takse.
Taxeinhebung, *f.* pobiranje odredbine,
Taxen, ſ. Taxiren. [takse.
Taxentrichtung, *f.* plaćanje odredbine,
Taxfrei, *adj.* prost od odredbine, takse; bez odredbine, takse; ein Amt — verleihen, dati službu uz oprost od odredbine, takse.
Taxfreiheit, *f.* oprost od odredbine, takse.
Taxgeſetz, *n.* žakon o odredbinah, taksah.
Taxiren, *v. a.* (die Taxe beſtimmen), osèći odredbinu, cènu; (ſchätzen), cèniti, procèniti; das Fleiſch —, ocèniti meso, ustanoviti cènu mesu.
Taxirung, *f.* osècanje odredbine, taksah; (des Preiſes), ocènba.
Taxnachſicht, *f.* popust odredbine, taksah.

Taxonomie, f. Systematik.
Taxordnung, f. odredbinska, taksena uredba.
Taxschuldigkeit, f. dužnost plaćati odredbinu.
Taxtanne, f. jela.
Taxvormerkung, f. bilježenje odredbine.
Taz, m. daća, dacija.
Tazamt, n. dacijnica.
Tazette, f. (*Narcissus pseudonarcissus*), zelen-kada.
Technik, f. tehnika; s. Terminologie.
Techniker, m. tehnik.
Technisch, *adj.* tehnički; —er Ausdruck, znanstven naziv; —es Institut, tehnika.
Technolog, m. zanatoslovac, tehnolog.
Technologie, f. zanatoslovje, tehnologija.
Technologisch, *adj.* zanatoslovni, tehnolo-gički.
Teckel, m. jazavčar.
Teckelbohne, f. bob.
Teff, n. (*Poa abyssinica*), habeška resa.
Tegel, m. ilovasti lapor.
Teianker, m. mačka.
Teich, m. (Wasserbehälter), vodenište; (Fisch—), ribnjak.
Teichbinse, f. (*Scirpus lacustris*), blatna sitina.
Teichel, m. čunak.
Teichfeder, f. s. Glanzgras.
Teichfenchel, m. (*Myriophyllum*), krocanj.
Teichfenster, n. odtoka ribnjaka.
Teichfisch, m. riba iz ribnjaka.
Teichfischerei, f. ribanje u ribnjaku; s. Teichwirthschaft.
Teichforelle, f. ribnjačka pastrma.
Teichgräber, m. jamar.
Teichhorn, n. s. Teichschnecke.
Teichhuhn, n. (*Gallinula Chloropus*), zelen-noga mlakuša.
Teichkarpfen, m. ribnjački šaran.
Teichkolben, s. Rohrkolben.
Teichkrebs, m. ribnjački rak.
Teichlilie, f. (*Iris pseudacorus*), žuta perunika; s. Kalmus.
Teichlinse, f. vodena leća.
Teichmeister, m. ribnjačar, nastojnik ribnjaka.
Teichmünze, s. Ackermünze.
Teichmuschel, f. (*Anodonta*), bezzubka.
Teichnapfschnecke, f. (*Ancylus lacustris*), blatna zdělica.
Teichnuß, s. Wassernuß.
Teichordnung, f. ribnjačka uredba.
Teichpacht, f. zakup ribnjaka.
Teichrechen, m. ribnjačke greblje.
Teichrohr, Teichschilf, n. (*Phragmites*), trska.
Teichrose, f. (*Nuphar*), lekuta.
Teichsalamander, m. (*Triton cinereus*), pepeljasti štur i. pupić.
Teichsänger, m. (*Motacilla arundinacea*), trsnica(-pěnica).
Teichschleuse, f. ustava od ribnjaka.
Teichschnecke, f. (*Ancylus lacustris*), blatna zdělica.
Teichwanze, f. blatna stěnica.
Teichwasser, n. voda od ribnjaka.
Teichwasserläufer, m. (*Totanus stagnatilis*), jezerska polojka.
Teichwirthschaft, f. ribnjačarstvo.
Teichzapfen, m. čep od ribnjaka.
Teig, *adj.* (v. Obste), gnjio, gnjilast, ugnjio; —e Birn, mekuša.
Teig, m. těsto; den — anmachen, zamě-siti; den — kneten, měsiti; geriebener —, tarana; ausgewalkter —, list, mli-nac, lokša, obga, jufka; den — gehen lassen, pustiti těsto, da izidje, dodje i. da se digne.
Teigabdruck, m. otisak u těstu; s. Paste.
Teigbirn, f. mekuša.
Teigen, v. n. (teigicht werden), ugnjiliti, gnjiliti; (teigig sein), gnjecavan biti.
Teigicht, *adj.* gnjecavan; celinast; — werden, (v. Obste), s. Teigen.
Teigig, *adj.* těsten; (beteigt), těstavan.
Teigigkeit, f. gnjecavost.
Teigkratze, f. strugača, postrug.
Teigrad, Teigrädchen, n. kovrtač, zvězda, mavišnjak.
Teigscharre, s. Teigkratze.
Teigspeise, f. těstenina, jelo od brašna.
Teim, m. svornjak.
Teimstock, m. srčanica.
Teint, m. s. Hautfarbe.
Teke, s. Schaflaus.
Telegraph, m. brzojav, hitrojav, telegraf.
Telegraphen- (in Zus.) brzojavni, hitro-javni, telegrafički.
Telegraphenamt, n. brzojavni ured; s. Telegraphenbureau.
Telegraphenbeschädigung, f. ošteta brzo-java.
Telegraphenbote, m. brzojavni glasnik.
Telegraphenbureau, n. brzojavnica.
Telegraphen-Correspondenz, f. brzojavno (telegrafičko) dopisivanje; dopisiva-nje brzojavom.
Telegraphen-Direction, f. ravnateljstvo brzojavah (telegrafah).
Telegraphenlinie, f. brzojavni trak.
Telegraphenroute, f. brzojavni pravac.
Telegraphenstation, f. brzojavna postnja.
Telegraphie, f. brzojavstvo, telegrafija.
Telegraphiren, v. a. brzo javiti, brzo javljati, javiti brzojavom, telegrafirati.
Telegraphisch, *adj.* brzojavni, hitrojavni, telegrafički; —e Depesche, brzojavni doglas, glas; ein —er Apparat, brzo-javnik.
Telegraphist, m. brzojavljač, telegrafista.
Teleskop, n. zvězdozor, teleskop.
Teleskopisch, *adj.* zvězdozorni, telesko-pički.
Telle, f. jamica, dubka.
Teller, n. tanjir, tanjur, golar, pladanj; (*bot*) cvětište; (Hand—), dlan.
Tellerapfel, m. tanjirača.
Tellerbrett, n. zdělnjak.
Tellerchen, n. tanjirac.
Tellerförmig, *adj.* tanjirast.
Tellerhammer, m. tanjiraš.
Tellerhaube, f. poculica.
Tellerhuf, m. plosnato kopito.

Tellerkohl, *m.* (*Malva crispa*), kokornjava šlězovača.
Tellerkorb, *m.* košarica za tanjire.
Tellerlecker, *m.* čankoliz.
Tellermütze, ſ. Tellerhaube.
Tellernachbar, *m.* susěd za stolom.
Tellernaſe, *f.* razpljošten nos.
Tellerrübe, *f.* tanjirača.
Tellerſchnecke, *f.* (*Planorbis*), svitak.
Tellerſchrank, *m.* tanjirnik.
Tellersgroß, *adj.* kolik tanjir.
Tellertuch, *n.* ſ. Serviette.
Tellermuſchel, *f.* (*Tellina*), kružatica.
Tellur, *n.* zemljik, telur.
Telluräthyl, *n* etilast telurid.
Tellureiſen, *n.* zemljično (telurno) železo.
Tellurid, *n.* telurid.
Tellurig, *adj.* zemljični, telurni.
Telluriſch, *adj.* zemni.
Tellurium, *n.* telurij.
Tellurſalium, *n.* pepelični telurid.
Tellurmetall, *n.* telurid.
Telluroxyd, *n.* zemljični (telurni) kis.
Telluräure, *f.* zemljična (telurna) kiselina.
Tellurſilber, *n.* srebrni telurid.
Tempel, *m.* hram; crkva.
Tempelbau, *m.* gradjenje hrama, crkve.
Tempeldiener, *m.* crkvenjak; (Prieſter), svećenik.
Tempelhaft, *adj* poput hrama.
Tempelherr, *m.* crkvenjak.
Tempelherrenorden, ſ. Tempelorden.
Tempelhof, *m.* crkvište, cintor*.
Tempelorden, *m.* crkvenjački red.
Tempelpfeiler, *m.* stubao od hrama, pilov od crkve.
Tempelraub uſw. ſ. Kirchenraub uſw.
Tempelritter, ſ. Tempelherr.
Tempelzinne, *f.* krunište, vrh od crkve.
Temperament, *n.* lagoda, temperamenat; (*fig.*) er hat viel —, škakljiva je oka.
Temperaments- (in Zuſ.) lagodni.
Temperatur, *f.* toplota, temperatura.
Temperaturwechſel, *m.* měna toplote.
Temperhafen, *m.* hladionik.
Temperiren, *v. a.* (mildern), blažiti, ublažiti; ſ. Mäßigen.
Temperirofen, Temperofen, *m.* hladionica.
Temperirt, *adj.* razblažen; ſ. Gemäßigt.
Tempern, *v. n.* bezposličiti.
Templer, ſ. Tempelherr.
Tempo, *n.* mah; à —, na vrěme.
Temporär, *adj.* privremeni; zavremeni.
Temporell, *adj.* vremenit.
Temporiſiren, *v. n.* (aufſchieben), razgadjati, razvlačiti, trgovlačiti; (ſich nach Umſtänden richten), šeprtljiti.
Tendenz, *f.* (Richtung), směr; (Streben), težnja; (Abzweckung), naměra.
Tendenziös, *adj.* směrovan.
Tendenzpoeſie, *f.* směrovno pěsništvo.
Tendenzproceß, *m.* směrovna parnica; parnica za směr.
Tender, *m.* tendar.
Tenne, *f.* gumno (guvno); die — ſchlagen o. patſchen, pobiti, pobijati gumno.
Tennegras, *n.* (*Plantago*), bokvica, trputac.
Tennemeiſter, *m.* nasadnik.
Tennenſchlägel, *m.* nabijač, pobijač, tuklo.
Tenor, *m.* (*mus.*) miloglas, tenor.
Tenoriſt, *m.* miloglasnik, tenorista.
Tenorſtimme, *f.* ſ. Tenor.
Tenſion, ſ. Spannung.
Tenuto, *adv.* podržeć.
Tepel, *m.* (*Raja Batis*), barakola, raža.
Teppich, *m.* prostirač; ein türkiſcher —, šarenica, čilim; ein venetianiſcher —, velenac; (Tapete), sag; einen — auf die Erde breiten, prostrěti prostirač; eine Wand mit —en bekleiden, posažiti zid; —e weben, iverati.
Teppicharbeit, *f.* iveranje.
Teppichbiene, *f.* sagarica.
Teppichen, *v. a.* posažiti, sažiti.
Teppicher, ſ. Tapezirer.
Teppichhändler, Teppichmacher, *m.* sagar.
Teppichmotte, *f.* (*Tinea tapezella*), sagarka.
Teppichnagel, *m.* sažarski klinčić.
Teppichwerk, *n.* sagovje.
Teppichwirker, *m.* iveralac; —in, *f.* iveralja.
Teppichwirkerei, *f.* iveranje.
Teraſſe, ſ. Terraſſe.
Terbium, *n.* terbij.
Terbutte, *f.* (*Pleuronectes Flesus*), list, paserić, pasarin.
Tereben, *n.* tereben.
Terebratel, *f.* (*Terebratula*), buška.
Terling, ſ. Cornelkirſche.
Termin, *m.* rok; ſ. Friſt.
Terminologie, *f.* nazivlje.
Terminologiſch, *adj.* nazivni.
Terminweiſe, *adv.* na obroke.
Terminzahlung, *f.* plaćanje na obroke.
Termit, *m.* (*Termites fatalis*), raztočnik, termit.
Ternär, *adj.* trojni.
Terne, *f.* (v. Perſ.) trojica; ſ. Terno.
Ternion, Terno, *n.* trojina.
Terpentin, *m.* terpetin.
Terpentinbaum, *m.* (*Pistacia Terebinthus*), smrdelj, smrdljika, smrda.
Terpentinfirniß, *m.* terpetinska pokost.
Terpentingeiſt, *m.* terpetinska žesta.
Terpentinöl, *n.* terpetinsko ulje.
Terpentinſpiritus, *m.* terpetinska žesta.
Terrain, *n.* tlo; prostor; — gewinnen, širiti se; coupirtes —, premreženo tlo; ein offenes —, puklo tlo, puklo polje; ein bedecktes —, obraslo tlo.
Terrainhinderniß, *n.* zapreka tla, zemlje.
Terrainkunde, *f.* tloznanstvo.
Terrainkundig, *adj.* tloznan.
Terrainlehre, *f.* nauka o tlu.
Terrainverhältniß, *n.* kakvoća tla, zemlje.
Terraſſe, *f.* zaravanjak, zatavanak, batrica.
Terraſſenland, *n.* stupnjevina.

Terraſſiren, *v. a.* zaravnjivati, zaravniti,
Terrine, *f.* jušnik. [zatavaniti.
Territorialgebiet, *n.* kotar, zemlja.
Territorialbehaut, *f.* vlast nad zemljom.
Territorialrecht, *n.* vladalačko pravo.
Territorium, *n.* (Grund), zemlja, zemljište; (Bezirk), kotar; (Gebiet), područje.
Terroriſiren, *v. n.* strahovati, udariti ba-
Terrorismus, *m.* strahovanje. [hom.
Terroriſt, *m.* strahovalac.
Terroriſtiſch, *adj.* strahovni.
Tertia, *f.* treći red, razred.
Tertianfieber, *n.* (groznica-)trećača.
Tertiär, *adj.* treći.
Tertiawechſel, *m.* treća mĕnica.
Tertie, Terz, Terzie, *f.* (*math.*) hipac, tercija; (*mus.*) trećinica; (Kart.) treća; (Fechtk.) trećak; (*theol.*) treću.
Terz, *m.* trogodče.
Terzerol, *n.* špaganica, pušćica.
Terzeron, *m.* trećak.
Terzett, *n.* tropĕv; troglas, tercet.
Terzine, *f.* terzina.
Teſchine, *f.* ćešanjka. [test.
Teſt, *m.* (*chem.*) klobuk, kapela; (*met.*)
Teſtament, *n.* oporuka, poslĕdnja volja, (testamenat); ein — machen, načiniti oporuku; (*theol.*) das alte —, stari zavĕt i. zakon.
Teſtamentariſch, *adj.* oporučni.
Teſtamentfälſcher, *m.* izopačitelj oporuke.
Teſtamentlich, *adj.* (*jur.*) oporučni; (*theol.*) zavĕtni, zakonski; —, *adv.* oporukom; Einem etwas — hinterlaſſen, oporučiti
Teſtamentmacher, ſ Teſtator. [komu što.
Teſtamentſchreiber, *m.* pisalac oporuke.
Teſtamentserbe, *m.* oporučni naslĕdnik.
Teſtamentsexecuter, Teſtamentsvollzieher, *m.* ovršitelj, izvršitelj oporuke.
Teſtamentseröffnung, Teſtamentspublikation, *f.* proglašenje, proglašivanje oporuke.
Teſtamentsſchreiber, *m.* pisalac oporuke.
Teſtamentsweiſe, *adv.* oporukom.
Teſtamentszeuge, *m.* svĕdok oporuke.
Teſtator, *m.* oporučitelj; —in, *f.* oporu-
Teſte, *f.* ćup. [čiteljica.
Teſtification, *f.* osvĕdočenje.
Teſtificiren, *v. a.* osvĕdočiti.
Teſtimonium, ſ. Zeugniß.
Teſtiren, *v. n.* oporučiti, oporučivati; činiti, načiniti oporuku; ſ. Vezeugen.
Teſtirungsfähigkeit, *f.* sposobnost, podobnost za oporučivanje.
Teſtpfanne, *f.* testnica.
Tete, *f.* die — bieten, ſ. Spitze; an der — ſtehen, biti pred vojskom; — à —, razgovor na samo.
Tetrachotomiſch, *adj.* izpreĉetvoren.
Tetradik, *f.* ĉetrbrojstvo, tetradika.
Tetraĕder, Tetraĕdron, *n.* ĉetvorac.
Tetragon, *n.* ĉetrkutnik, ĉetrnuglac.
Tetragonal-Dodekaĕder, *n.* kiprolik.
Tetragonal-Ikoſitetraĕder, *n.* zweikantiges —, leucitoid; dreikantiges —, diploid.
Tetragonalzahl, ſ. Quadratzahl.
Tetragonometrie, *f.* nauka o ĉetrnuglju.
Tetrakontaoktaĕder, *n.* alemolik.
Tetralogie, *f.* ĉetvero-igra, tetralogija.
Tetrandrie, *f.* ĉetrmužtvo, ĉetrprašnjaci.
Tetrapodie, *f.* ĉetrstopje.
Tetrarch, *m.* ĉetrvlad.
Tetrathionſäure, *f.* tetrationska kiselina.
Teuchel, ſ. Teichel.
Teufe, *f.* dubljina, dub *f.*
Teufel, *m.* vrag, djavo(l), hudoba; bĕs; er iſt vom — beſeſſen, vrag ga je podsio, bĕsomućan je; er ließ ſich vom — verführen, vrag ga je navratio, natentao; der — hat mich hingeführt, bĕs me je nanio; es iſt zum — gefahren, pošlo je pasjom prtinom; otišlo je k vragu; Einen zum — wünſchen, ratosiljati koga; er hat den — im Leibe, neda mu vrag mirovati, neda mu djavol mira; geh' zum —! idi bez traga! zum —! do vraga! was der —! koga vraga! ich frage den — darnach! marim ja; der hinkende —, hromi dabo; der — iſt nicht ſo ſchwarz als man ihn malt, ni vrag nije crn, kako ga kažu; der — feiert nicht, vrag nespava; ein armer —, prepukli sirâk, ubogac, uboža; es ſtinkt wie der —, smrdi kao vuga i. gem; dem — wehrt man mit dem Kreuz, den Leuten mit Fäuſten, neboji se svaka suša Boga nego batine; man ſoll den — nicht an die Wand malen, tko vraga svĕćom traži, taj će ga i naći.
Teufelchen, *n.* vražić, djavo(l)će.
Teufelei, *f.* vragolija, djavolija; — machen, ſ. Teufeln
Teufelhaft, Teufeliſch, *adj.* vražji, djavolji; (Teufelmäßig), vražki, djavo(l)ski.
Teufeln, *v. n.* vragovati, vragolisati.
Teufelsabbiß, *m.* (*Scabiosa succisa*), prĕ-
Teufelsamt, *n.* vražja služba. [skoć.
Teufelsanwalt, *m.* vražji odvĕtnik.
Teufelsarbeit, *f.* vražji posao, krvosalija, glavobolja. [gorocvĕt.
Teufelsauge, *n.* (*Adonis aestivalis*), lĕtni
Teufelsband, ſ. Löwenmaul. [gopud.
Teufelsbanner, *m.* zaklinjać vraga, vra-
Teufelsbannerei, *f.* zaklinjanje vraga.
Teufelsbart, *m.* ſ. Schneeblume.
Teufelsbaum, *m.* (*Morisonia*), procĕpac.
Teufelsbeere; Teufelsbeſchwörer; Teufelsbiß; Teufelsblume, ſ. Tollkirſche; Teufelsbanner; Teufelsabbiß; Sternmiere.
Teufelsbraten, *m.* vragović, paklenjak, ličinaš.
Teufelsbraut, *f.* vĕštica. [leglo.
Teufelsbrut, *f.* (*fig.*) pasji podsad, pasje
Teufelsdarm, *m.* (*Convolvulus arvensis*), slak, poponac.

Teufelsdiener, *m.* vražji sluga.
Teufelsdorn, *m.* (*Tribulus*), glošje.
Teufelsdreck, *m.* smrdljiva smola.
Teufelsei, *n.* ſ. Gichtſchwamm.
Teufelsfinger, ſ. Fingerſtein.
Teufelsgeſtank, *m.* vražji, strašan smrad.
Teufelsglück, *n.* vražja sreća.
Teufelsjunge, *m.* vragolić, djavolić.
Teufelskerl, *m.* sotonjak, vragolan, vragulin, djavolan, vragomet, vrag od čovèka.
Teufelskind, *n.* vragolić, vragolović, vražje dète, vrag od dèteta.
Teufelskirſche, ſ. Tollkirſche.
Teufelsklaue, *f.* (*Pteroceras*), krilorožka.
Teufelskopf, *m.* (*Plantago dubia*), bokvičica.
Teufelskunſt, *f.* djavolstvo, vraštvo; vračarstvo.
Teufelskürbiß, *m.* ſ. Schmerwurz.
Teufelslärm, *m.* strašna buka.
Teufelsliſt, *f.* paklena, vražja lukavština.
Teufelsluſt, *f.* vražja zabava.
Teufelsmädchen, *n.* vragolica, djavolica.
Teufelsmenſch, ſ. Teufelskerl.
Teufelsmilch, *f.* (*Euphorbia Helioscopia*), počist.
Teufelsnatter, *f.* (*Coluber melanis*), zmija-
Teufelsnoth, *f.* vražja muka. [crnica.
Teufelspeterlein; Teufelspferd; Teufelspuppe, ſ. Schierling; Waſſerjungfer; Judenkirſche.
Teufelsreich, *n.* carstvo vraga.
Teufelsſchlange, ſ. Teufelsnatter.
Teufelsſtreich, *m.* vražje dèlo.
Teufelstoll, *adj.* bèsomučan.
Teufelsweg, *m.* vražji put.
Teufelswerk, *n.* djavolsko, vražje dèlo.
Teufelswurz, *f.* (*Aconitum Napellus*), na-
Teufelszwirn, *m.* (*Lycium*), vučac. [lèp.
Teufen, ſ. Tiefen.
Teufliſch, ſ. Teufelhaft.
Teufer, *m.* šavol.
Text, *m.* tekst; (ſpr.) Einem den — leſen, izmoliti i. izčatiti komu otčenaš; weiter im —! produlji! nastavi! der — des Geſetzes, rèči zakona; der — einer Predigt, temelj, tekst propovèdi.
Textbuch, *n.* rèči igropèva, libreto.
Textiren, *v. a.* sastaviti, sastavljati; (*merc.*) izpisati.
Textur, *f.* ſ. Gewebe.
Thal, *n.* dolina, do(l) *f.*, doljača; über Berg und —, preko brda i doline; Thalaus, *adv.* iz doli(ne). [bezobzirce.
Thalbach, *m.* potok u dolini.
Thalbewohner, *m.* doljanac, doljanin, dolinar; —in, *f.* doljanka, dolinarka.
Thalbildung, *f.* tvorba dolinah.
Thalbuche, ſ. Rothbuche.
Thälchen, *n.* dolac, podol, dolica, dolinica; (*bot.*) brazda.
Thäle, ſ. Kiefer.
Thalein, *adv.* u dol(inu).
Thalenge, *f.* uvala.
Thaler, *m.* talir; (*fig.*) er hat ſich einen ſchönen — Geld verdient, lèp je novac zaslužio, uhvatio.
Thalerſchein, *m.* taliraća.
Thalfluß, *m.* rèka u dolini.
Thalgebiet, *n.* podolje.
Thalgehänge, *n.* draga, obrežina.
Thalgrund, *m.* dno doline.
Thallilie, ſ. Maiblume.
Thalſee, *m.* jezero u doli.
Thalſtadt, *f.* grad u doli.
Thalwand, *f.* pošik, bok, strana od doline.
Thalwärts, *adv.* doli.
Thalweg, *m.* matica (rèke); ſ. Rinnſaal.
Thalwohner, ſ. Thalbewohner.
That, *f.* dèlo; (Handlung), čin; Einem mit Rath und — beiſtehen, obarski, obèručke koga pomagati; mit der — beweiſen, činom dokazati; zur — ſchreiten, primiti se, prihvatiti se dèla, posla; uzčiniti, uzraditi; in der —, u istinu, zaista, doista; ſich durch —en berühmt machen, proslaviti se svojimi dèli; eine — begehen, počiniti što; Einen auf friſcher — ertappen, zateći koga u činu; (Begebenheit), dogadjaj; ſ. Thatſache.
Thatbegier, ſ. Thatendrang uſw.
Thatbericht, *m.* izvèst o činu.
Thatbeſchreibung, *f.* opis čina, učina.
Thatbeſtand, *m.* učinba, učin; den — erheben, izviděti učin; izviděti kako se je što učinilo, dogodilo.
Thatbeſtandserhebung *f.* izvidjanje učinbe.
Thatbeweis, *m.* dokaz činom; einen — liefern, dokazati činom.
Thätelei, *f.* onodjenje.
Thatendrang, Thatendurſt, *m.* težnja, pohlepa za slavnimi dèli.
Thatendurſtig, *adj.* pohlepan slavnih dèlah; — ſein, hlepiti za slavnimi dèli.
Thatenleben, *n.* dèlovit život.
Thatenlos, *adj.* bezdèlan.
Thatenloſigkeit, *f.* bezdèlnica, nerad.
Thatenreich, *adj.* dèlovit.
Thatenſinn, *m.* dèlovitost.
Thatenvoll, *adj.* dèlovit.
Thäter, *m.* tvorac, činac; (Übel—), zločinac, rukostavnik. [učinbe.
Thaterhebung, *f.* izvidjanje, izvid učina,
Thaterzählung, *f.* opis učina.
Thatform, *f.* činovni oblik.
Thatfrage, *f.* učinba.
Thatgeſchichte, *f.* opis učinbe.
Thätig, *adj.* (arbeitſam), radin, poslen, valjan; ein —er Mann, ustalac; radin; (activ), dèlatan; ſ. Thätlich.
Thätigkeit, *f.* dèlatnost, radinost; raſtloſe —, ustalost; außer — ſetzen, kroniti koga iz područja.
Thätigkeitskreis, *m.* područje, (dèlokrug).
Thatkraft, *f.* čiloća, krepkoća.
Thatkräftig, *adj.* čio, krepak.

Thatkundig, *adj.* poznat.
Thätlich, *adj.* eine —e Sünde, učinjen grěh, grěh u učinjenom; —, *adv.* činom, dělom; rukostavno; dělom i stvorom; ſich an Jemand — vergreifen, staviti i. vrći ruke na koga; — beleidigen, dělom uvrěditi.
Thätlichkeit, *f.* sila; rukostav; es kam zu —en, došlo je do šakah.
Thatlos, ſ. Thatenlos.
Thatort, *m.* učinište.
Thatſache, *f.* učin; dogadjaj; es iſt —, to se je sbilja dogodilo, učinilo; prava je istina.
Thatſächlich, *adj.* sbiljski; —e Beſtandtheile eines Verbrechens, dělovi zločina; —e Verhältniſſe, odnošenje, okolnosti učina; —, *adv.* dělom i stvorom.
Thatumſtand, *m.* okolnost učina.
Thau, *m.* rosa; der — fällt, rosa pada.
Thaubeere, ſ. Kratzbeere; Heidelbeere.
Thaubefeuchtet, Thaubenetzt, *adj.* porošen.
Thaueiſen, *n.* talilo.
Thauen, *v. i.* (v. Thau), rosa pada; rosi; (von gefrornen Feuchtigkeiten), kopnĕti, taliti se, topiti se, kraviti se, odkraviti se, okopnĕti.
Thauerde, *f.* mekota, skorup (zemlje).
Thaufliege, *f.* (*Musca roralis*), muharosnica.
Thauglanz, *m.* svĕtlucanje rose.
Thaugras, *n.* rosna trava.
Thauig, *adj.* rosan.
Thaukohle, *f.* podvršni ugalj.
Thaumade, *f.* ſ. Regenwurm.
Thaumatologie, *f.* čudoslovje.
Thaumatrop, *m.* čudovrat.
Thaumaturg, *m.* čudotvorac.
Thaumaturgiſch, *adj.* čudotvoran.
Thaumeſſer, *m.* rosoměr.
Thaunacht, *f.* rosna noć.
Thaunaß, *adj.* rosan.
Thauperle, *f.* biser-rosa.
Thaupunkt, *m.* rosište.
Thauregen, *m.* porosica, porosnica, rosulja, rosa; kišica.
Thauſaat, *f.* sětva na rosi.
Thauſchimmernd, *adj.* blistav kao rosa.
Thauſchlag, *m.* (wdm.) trag u rosi.
Thautropfen, *m.* kapljica rose, rosna kap.
Thauwaſſer, *n.* rosna voda.
Thauwetter, *n.* talina, jugovina; južina; odjuga, talo i. južno vrĕme; wir haben —, juži se; es iſt — eingetreten, o(b)južilo se je.
Thauwind, *m.* jug.
Thauwurm, ſ. Regenwurm.
Thauwurzel, *f.* kitac, brk, brandus (u vinove loze).
Theater, *n.* kazalište, pozorište, teatar.
Theater- (in Zuſ.) kazališ(t)ni, pozorišni, teatralni.
Theatercoup, *m.* grom iz vedra neba.
Theatergebäude, *n.* kazališna kuća, kazalište, teatar.
Theaterheld, *m.* junak s pozorišta.
Theatermeiſter, *m.* kazališni strojilac.
Theaterordnung, *f.* kazališna uredba, kazališni rednik.
Theatervorhang, *m.* kazališni zastor.
Theaterweſen, *n.* kazalištvo.
Theatraliſch, *adj.* kazališni, teatralan.
Thee, *m.* čaj, tej(a).
Theebaum, *m.* (*Thea*), čajevac, čajnjak.
Theeblatt, *n.* listak čaja.
Theeblumen, *pl.* cvĕt od čaja.
Theebrett, *n.* podnos.
Theebüchſe, *f.* čajnica.
Theegeſellſchaft, *f.* čajanka.
Theekanne, *f.* čajnik.
Theekapſel, *f.* Theekäſtchen, *n.* čajnica.
Theekeſſel, *m.* čajnik; ſ. Theemaſchine.
Theekiſte, *f.* čajni kovčeg.
Theekraut, *n.* mexikaneki čaj.
Theelöffel, *m.* žličica za čaj.
Theemaſchine, *f.* samovar, čajovar.
Theer, *m.* (Schiffs—), katran; (Wagen—), kolomaz; (Berg—), paklina.
Theerbrenner, *m.* katranar; kolomazar; smolar.
Theerbrennerei, *f.* katranarnica; kolomazarnica; smolarnica.
Theerbüchſe, Theerbutte, *f.* kolomaznica.
Theerbutt, *m.* (*Pleuronectes maximus*), rumbac, iver, rombun.
Theerdocke, *f.* katranište.
Theeren, *v. a.* Schiffe —, katraniti brodove.
Theergalle, *f.* katranjača.
Theergrube, *f.* paklinik.
Theerhefe, *f.* katranština.
Theerhütte, ſ. Theerbrennerei.
Theericht, *adj.* katranast.
Theerig, *adj.* katranav, pokatranjen.
Theerkelle, *f.* kutao od katrana.
Theerkeſſel, *m.* katranjak.
Theerkraut, *n.* ſ. Pechnelke.
Theermeſte, *f.* kolomaznica.
Theernelke, ſ. Pechnelke.
Theeröl, *n.* katransko ulje.
Theerpinſel, Theerquaſt, *m.* četka, kesa za katran; (Schiffb.) škogulj.
Theerſchweller uſw. ſ. Theerbrenner.
Theertonne, *f.* bačva od katrana.
Theertrog, *m* katranica.
Theeſchale, *f.* čajevka, čajna čaška.
Theeſtaude, *f.* Theeſtrauch, ſ. Theebaum.
Theetaſſe, ſ. Theeſchale.
Theetopf, ſ. Theekanne.
Theetrinker, *m.* čajar, čajopija; —in, *f.* čajarica.
Theezeug, *n.* čajno posudje.
Theil, *m.* dĕl, dio, (tal); (Stück), kus, komad; strana; das Buch beſteht aus vier —en, knjiga ima četiri dĕla; es fehlt kein —, nefali ništa; in zwei, drei, vier uſw. —e zerſchneiden, razsĕći (što) na dvoje, troje, četvoro itd.;

die —e einer Predigt, dělovi, strane propovědi; (Beſtand—), čest; er hat ſeinen — bekommen, dobio je što ga zapada; (ſcherz.) dobio je kiriju; er hat ſeinen — gelebt, doživio je; (er hat lange gelebt), naživio se je; ein guter —, ein gut —, guten —s, dobrano, podobro; — an etwas haben, dionik biti; imati děl u čem; — an etwas nehmen, učestnik biti čemu; er hat an dem Verbrechen — genommen, pomešan je u zločinu; u ovom zločinu ima i njegove utrahe (utruve); er hat an der Unterhaltung — genommen, i on je bio na zabavi; i on se je zabavljao; an eines Andern Glück — nehmen, radovati se, rad biti čijoj sreći; er nimmt an eines Andern Unglück —, boli ga tudja nesreća; ćuti, žali tudju nesreću; dies iſt mir zu — geworden, to me zapade, dopade; to mi pripade, pade; mir iſt ein großes Glück zu — geworden, susrela me je velika sreća; es wurde uns das Glück nicht zu —, nije nas usrećila ona sreća; zum —, od česti; ponešto; großen —s, größten —s, meiſten —s, ponajviše, većinom; eines —s, andern —s, s jedne strane, s druge strane; stranom, stranom; (*mont.*) kus; (Partei), stranka; die ſtreitenden —e, parci; der ſiegende —, stranka-dobitnica; ich meines —s, ich für meinen —, ja; s moje (strane).

Theilacceptation, *f.* prihvat od česti.

Theilbar, *adj.* děliv; razděliv; es iſt —, može se děliti, razděliti; (*min.*) děliv; cěpak.

Theilbarkeit, *f.* dělivost; (*min*) dělivost; cěpkoća.

Theilbegriff, *m.* čestni pojam.

Theilbetrag, *m.* dioni iznosak; děl.

Theilbrief, *m.* dioni, dělni list, razdělnica.

Theilbruch, *m.* dělovit slomak.

Theilchen, *n.* dělak; čestica; (Stückchen), komadić; drobnica, mrvičak.

Theildividend, *m.* dělbenik (diobenik) od česti.

Theilen, *v. a.* děliti; razděliti; in zwei Theile —, razděliti na dvoje; prepoloviti; (ver—), poděliti; den Gewinn mit Jemand —, děliti s kim dobitak; ſich —, *v. r.* děliti se, izděliti se; poděliti se; ſie theilten ſich in die Erbſchaft, poděliše naslědstvo medju se; hier theilt ſich der Weg, ovdě se put razdvaja; der Stamm theilt ſich oben in eine Menge Äſte, stablo se je gori razgranalo.

Theileigenthümer, *m.* vlastnik česti, děla.

Theilend, *adj.* děleći, dioben.

Theiler, *m.* dělić, dělitelj, děladžija; —in, *f.* dělica.

Theilfrüchtchen, *n.* plodac.

Theilgenoß, *m.* učestnik, dionik; —in, *f.* učestnica.

Theilgenoſſenſchaft, *f.* učešće, dioništvo, dioniština.

Theilhaber, ſ. Theilgenoß.

Theilhaft, Theilhaftig, *adj.* učestan, dioni; — werden, postati dionik, učestnik; dioničiti; — machen, učiniti dionikom, učestnikom.

Theilhaftigkeit, *f.* učešće, dioništvo.

Theilig, *adj.* čestan, dělan.

Theilkreis, *m.* prvotan krug.

Theillibell, *n.* diobenica, diobeni list.

Theilmaſchine, *f.* dělilo.

Theilnahme, *f.* učešće; dioništvo; dioniština; (Sympathie), sućut; sažaljenje.

Theilnahmlos, *adj.* bezučestan, bez sućuti; neboleći, nežaleći.

Theilnahmloſigkeit, *f.* bezučestnost, nesućutnost; nesažaljenje.

Theilnehmen, ſ. Theil nehmen.

Theilnehmend, *adj.* sućutan, boleći, sažaleći; — ſein, sućutěti, sažaljivati.

Theilnehmer, *m.* dionik, učestnik; (einer Gemeinſchaft), zadružnik; drug; (*fig.*) sućutnik.

Theilnehmung, ſ. Theilnahme.

Theilproduct, *n.* izvodak česti.

Theilpunkt, *m.* dělište.

Theilquotient, *m.* količnik od česti.

Theilrechnung, *f.* razdělbeni račun.

Theils, *adv.* stranom; — ich, — du, koje ja, koje ti; što ja, što ti.

Theilſam, *adj.* rado dělећi.

Theilſcheibe, *f.* razděljka.

Theilſumme, *f.* svota od česti.

Theilung, *f.* dělba, dioba, razdělba, razděla, děljenje; eine — vornehmen, děliti; razděliti.

Theilungsfläche, *f.* cěpotina

Theilungsbrief, *m.* razdělnica.

Theilungsgrund, *m.* dělilo.

Theilungspunkt, *m.* dělište.

Theilungsrecht, *n.* pravo diobe, dělbe.

Theilungsriß, *m.* nacrt zubacah.

Theilungsurkunde, *f.* razdělnica.

Theilungsvertrag, *m.* diobena pogodba.

Theilungszeichen, *n.* dělka; razstavka.

Theilwehr, *n.* sěčna brana.

Theilweiſe, *adv.* dio po dio; na dělove; na komade; — bezahlen, poplaćivati; — geben, poizdati; (theils), od česti.

Theilzahlung, *f.* poplaćivanje; plaćanje na dělove.

Theilzeichen, ſ. Theilungszeichen.

Theilzettel, *m.* diobeni listak.

Theilzirkel, ſ. Stellzirkel.

Thein, *n.* čajevina.

Theismus uſw. ſ. Deismus uſw.

Thekabaum, Thekbaum, *m.* (*Tectonia*), teka.

Theke, *f.* knjižica; (Schreib—), pisanka.

Thema, *n.* (Aufgabe), zadaća, tema; (Gegenſtand), predmet, stvar; (Stoff), tvar, gradja; (Inhalt), sadržaj.

Theobromin, *n.* teobromin.

Theodolit, *m.* teodolit.
Theofratie, *f.* bogovlada; svetovlada.
Theofratiſch, *adj.* bogovladni, svetovladni.
Theolog, *m.* bogoslovac.
Theologie, *f.* bogoslovje; dogmatiſche —, věroznanstvo.
Theologiſch, *adj.* bogoslovni, teologički.
Theophanie, *f.* bogojavljenje.
Theophant, *m.* bogovidac.
Theorem, *n.* poučak, teorema.
Theoretifer, *m.* zorbenik, teoretik.
Theoretiſch, *adj.* zorben, teoretički.
Theorie, *f.* zorba, teorija.
Therapeut, *m.* lěčilac, lěčboslovac, terapeut.
Therapeutik, Therapie, *f.* lěčboslovje, terapija.
Theriak, *m.* turjaka.
Theriakeſſenz, *f.* turjakovina.
Theriakgeiſt, *m.* turjakovica.
Theriakwaſſer, *n.* turjakova vodica.
Thermen, *pl.* toplice.
Thermoelektricität, *f.* toplo-munjina
Thermoelektriſch, *adj.* toplo-munjav, termo-električan.
Thermogen, *n.* toplik.
Thermometer, *m.* toploměr.
Thermometerſcala, *f.* toploměrska lěstvica.
Thermoſäule, *f.* toplo-munjav stup.
Theſe, Theſis, *f.* stavak; tezis; (Senkung), spust.
Theuer, *adj.* (lieb), drag, mio; er iſt mir —, mio je mojemu srcu; du biſt mir theurer als das Leben, volim tebe nego sebe; hoch und — ſchwören, kleti se i preklinjati se; težko se zaklinjati; (v. hohen Preiſe), skup; etwas — kaufen, kupiti što na precěnu; skupo što platiti; etwas — verkaufen, dati što na precěnu; ſein Leben — verkaufen, zaměniti glavu deseținom; hier iſt guter Rath —, mučno je tu světovati; težko je tu pomoći; das wird ihm — zu ſtehen kommen, slano će to platiti; skupo će ga to stati; hier iſt es —, ovdě je skupoća; theurer werden, poskupljeti, oskupljeti, dražati, uzdražati; theure Zeit, skupoća; wie — iſt es? po što je? wie — haſt du es gezahlt? po što si kupio?
Theuerung, *f.* skupoća, skupotinja, dražina; es herrſcht —, skupoća je (na čem).
Theuerungsbeitrag, *m.* Theuerungszulage, *f.* skuparina.
Theureſte, Theuerſte, *m.* predragi.
Thialdin, *n.* tialdin.
Thier, *n.* životinja, živo, životno; (*coll.*) živina; (ver.) živina; skot; ein wildes —, zvěr; wilde —e, zvěrad, zvěrinje, zvěrje; (wdm.) košuta; (ein Haus—), živinče.
Thier- (in Zuſ.) životinjski; živinski.
Thierarzt, *m.* živinar, lěčnik (domaće) živine.
Thierbaſe, *f.* životinjska podloga.
Thierbeſchreibung, *f.* živopis.
Thierbild, *n.* živolik.
Thiercaſein, *n.* životinjsko sirivo.
Thierchen, *n.* živinica, životinjica.
Thiererdbeſchreibung, *f.* životinjski zemljopis.
Thierfett, *n.* životinjska mast.
Thierfibrin, *n.* životinjska vlaknina.
Thiergarten, *m.* zvěrinjak.
Thiergattung, *f.* vrst životinje.
Thiergefecht, *n.* boj sa zvěradju; boj zvěradi.
Thiergehege, *n.* zvěrinjak.
Thiergeſchichte, *f.* živopis; ſ. Zoologie.
Thiergemälde, *n.* živolik, obraz životinje.
Thiergeſchlecht, *n.* rod životinje.
Thiergeſtalt, *f.* životinjski oblik.
Thiergleich, *adj.* zvěrski, živinski.
Thierhaar, *n.* dlaka.
Thierhaus, *n.* zvěrnica.
Thierhaut, *f.* živinska koža.
Thierheide, *f.* (*Genista pilosa*), dlakava žutilovina.
Thierheilkunde, *f.* živinarstvo; lěčitba (domaće) živine; živinsko lěkarstvo.
Thierheit, *f.* živinost.
Thierhetze, *f.* hajka.
Thieriſch, *adj.* životinjski; živinji; —es Product, životinjska plodina; (ver.) živinski, zvěrski; ein —es Leben führen, življeti kao živina.
Thierkalb, *n.* lanica, lane.
Thierkampf, *m.* ſ. Thiergefecht.
Thierkenner, *m.* životinjar.
Thierkenntniß, *f.* poznavanje životinje; životinjarstvo.
Thierklaſſe, *f.* red životinje.
Thierkohle, *f.* životinjski ugalj.
Thierkörper, *m.* (životinjsko) tělo.
Thierkreis, *m.* zvěrovac, suncopas, zodiak.
Thierkunde, ſ. Thierlehre.
Thierläuſe, *pl.* (*Mallophaga*), živinske uši.
Thierleben, *n.* životinjski život.
Thierlehre, *f.* životinjarstvo, nauka o životinjah.
Thierlehrer, *m.* životinjar.
Thierleinbaum, *m.* (*Cornus*), drěn.
Thiermaler, *m.* živolikar, slikar životinje.
Thiermaſſe, *f.* živinad.
Thiermenſch, *m.* živinski čověk.
Thiermilch, *f.* (životinjsko) mlěko.
Thiermühle, ſ. Treimühle.
Thiername, *m.* ime životinje.
Thiernatur, *f.* živinost.
Thierpflanze, *f.* biljo-živac.
Thierproductionslehre, *f.* nauka o plodstvu životinje.
Thierquäler, *m.* mučitelj životinje.
Thierquälerei, *f.* mučenje životinje.
Thierreich, *adj.* obilat životinjom.
Thierreich, *n.* životinjstvo.
Thierſand, *m.* životinjska pržina.
Thierſchinder, *m.* živoder.
Thierſchleim, *m.* životinjska sluz.
Thierſchmarotzer, *m.* životinjski namotnik.
Thierſeele, *f.* živinja duša.

Thierſeuche, *f.* živinska kuga; crkavica.
Thierſpeiſe, *f.* životinjska hrana. [jezik.
Thierſprache, *f.* živinji jezik, němušti
Thierſtimme, *f.* životinjski glas.
Thierſtück, *n.* živolik.
Thierwärter, *m.* zvěrničar.
Thierwelt, *f.* životinjstvo.
Thiocyanmetalle, *pl.* tiocianidi.
Thionurſäure, *f.* tionurska kiselina.
Thioſinnamin, *n.* tiosinamin.
Thomasbaum, *m.* (*Bauhinia*), valina.
Thomasbohne, *f.* (*Entada*), potuta.
Thon, *m.* glina; (Letten), ilo; (Pfeifen-—), gnjila.
Thonarbeit, *f.* glinarina.
Thonarbeiter, *m.* glinar.
Thonart, *f.* vrst gline.
Thonartig, *adj.* glinast.
Thonbeſchlag, *m.* olěp.
Thonbild, *n.* glinen kip.
Thonbildner, *m.* ilar, glinar.
Thonbildnerei, *f.* ilarstvo, glinarstvo.
Thonboden, *m.* glina.
Thondraht, *m.* lončarska žica.
Thoneiſenſtein, *m.* glinasta smedjevica.
Thonerde, *f.* glinen kis; (Thon), glina.
Thonerdenſalz, *n.* glinan, glinena so(l).
Thönern, *adj.* glinen; —e Gefäße, zemljano posudje.
Thonfadenwurm, *m.* (*Gordius argillaceus*), žičica-glinarica.
Thongebild, *n.* glinenina.
Thongefäß, *n.* glinena, zemljana posuda.
Thongeſchirr, *n.* glineno, zemljano po-
Thongrube, *f.* glinik. [sudje.
Thonicht, *adj.* glinast.
Thonig, *adj.* glinen; glinav; gnjilav.
Thönkraut, ſ. Gänſekraut.
Thonkugel, *f.* glineno zrno, špekula.
Thonmalerei, *f.* slikanje, slika na glini.
Thonmergel, *m.* glinen lapor.
Thonpfeife, *f.* skadarkuša, zemljana lula.
Thonreich, *adj.* glinovit; ilovit.
Thonſchabe, ſ. Thonſchneide.
Thonſchiefer, *m.* brusilovac; škriljevac.
Thonſchlägel, *m.* razbijač.
Thonſchneide, *f.* lončarska maklja.
Thonſtein, *m.* glinovac.
Thonwaare, *f.* glinarina, zemljana roba.
Thor, *m.* luda, ludjak, ludonja, ludov, durak, bedak; ſei kein —! nebudali! be, ne luduj!
Thor, *n.* (velika) vrata, kapija*; (Haus-—), kućna vrata; zum — hinauslaufen, iztrčati na vrata; (ſpr.) etwas anſehen wie die Kuh das neue —, gledati kao tele u šarena i. nova vrata; ein Mund ſo weit als ein —, usta kao čarapin početak.
Thorband, *n.* oko.
Thorbaum, *m.* prěvornica, zasovnica, mandal; den — vorſchieben, zamandaliti vrata.
Thorerde, *f.* torski kis.
Thorfahrt, *f.* veža.
Thorflügel, *m.* vratnica.
Thorgeld, *n.* vratarina.
Thorglocke, *f.* zvonce na vratih (kapiji).
Thorgroſchen, *m.* ſ. Thorgeld.
Thorheit, *f.* ludost; (eine thörichte Handlung), ludorija, budalaština; mahnitovština; das muß man ſeiner — zuſchreiben, to mu valja pripisati na ludu stranu; (ſpr.) Alter ſchützt vor — nicht, ostario, a pameti nestekao.
Thorhüter, *m.* vratar.
Thöricht, *adj.* lud, budalast, bedast, benast; — handeln, budaliti, ludovati; eine —e Handlung, budalaština, mahnitovština; ein —er Menſch, lud čověk; ſ. Thor, *m.*
Thörin, *f.* luda, budala, bena.
Thöriſch, *adj.* gluh.
Thorkette, *f.* lanac od vratah.
Thörlich, *adj.* ludast.
Thorpforte, *f.* vratašca.
Thorpfoſten, *pl.* dovratnici.
Thorriegel, *m.* zavor u vratah.
Thorſchließer, *m.* vratar.
Thorſchloß, *n.* brava od vratah.
Thorſchluß, *m.* zaključaj vratah; vor — kommen, doći prije nego se zaključaju vrata.
Thorſchlüſſel, *m.* ključ od vratah.
Thorſchreiber, *m.* vratarski pisar.
Thorſchwelle, *f.* kućni prag.
Thorſperre, *f.* ſ. Thorſchluß.
Thorſtock, *m.* dovratnik.
Thorſtube, *f.* vratarnica.
Thorwache, *f.* straža kod vratah.
Thorwärter, *m.* vratar, kapidžija.
Thorwärterdienſt, *m.* vratarstvo.
Thorweg, *m.* veža, kapija*.
Thorweit, *adv.* širom; den Mund — aufmachen, razjaziti usta.
Thorweite, *f.* veličina vratah.
Thorzettel, *m.* vratarka.
Thorzoll, *m.* vratarina.
Thran, *m.* ribja mast, luk; (Wallfiſch—), kitovina; ſ. Mehlthau.
Thranbrenner uſw. ſ. Thranſieder.
Thränchen, *n.* suzica; ein — Wein, kapljica vina.
Thräne, *f.* suza; —n vergießen, suze roniti (niz bělo lice); —n der Freude vergießen, plakati od radosti; bis zu —n gerührt werden, proplakati od milinja; in —n ausbrechen, proplakati; etwas mit —n in den Augen leſen, čitati što kroz suze i. plač; die —n traten ihm in die Augen, suze mu navališe i. skočiše na oči; suzom mu je zasuzilo oko; oko mu se zasuzilo; suze mu potekoše; udriše mu suze od očijuh; er vergoß heiße —n, tople su ga suze propanule; eine — glänzte in ſeinem Auge, suza mu se naresi na oku; er iſt leicht zu —n zu

rühren, mekan je na suze; er ſchwimmt in —n, suza mu suzu sustiže; suza mu suzu stizat neprestaje; bittere —n weinen, gorke suze roniti; blutige —n weinen, krvave suze valjati; in —n zerfließen, grozne suze lěvati; er iſt die Urſache meiner —n, on mi je zadao jadah; on me je ojadio; die —n trocknen, ubrisati, utrti oči; (am Weinſtocke), suza, krmelj (u loze); (Tropfen), kaplja; ſ. Drohne.

Thränen, *v. n.* suziti; (weinen), roniti suze; plakati; die Augen — ihm, oči mu se suze; der Weinſtock thränt, čokot suzi, curi, kaplje.

Thränenbach, *m.* potok od suzah; grozne suze.

Thränenbein, *n.* suznica.

Thränenbenetzt, *adj* posuzen; suzami poškropljen.

Thränenblick, *m.* suzno oko.

Thränenblutend, *adj.* krvave valjajući.

Thränend, *adj.* suzan.

Thränendrüſe, *f.* suzna žlězda.

Thränendrüſen-Entzündung, *f.* žar i. zapala suzne žlězde.

Thränenerguß, *m.* prolěvanje suzah.

Thränenfeucht, *adj.* osuzen, uplakan.

Thränenfeuchtigkeit, *f.* suza.

Thränenfiſtel, *f.* suzna žuljata.

Thränenfleiſch, *n.* ſ. Thränendrüſe.

Thränenfluß, *m.* suzotok, suzenje.

Thränenflut, *f.* ſ. Thränenbach.

Thränengang, *m.* suzna jažica.

Thränenglas, *n.* suzanka.

Thränengras, *n.* (*Coix lacryma*), suznica.

Thränengrube, *f.* suzište.

Thränenguß, ſ. Thränenerguß.

Thränenjahr, *n.* jadovita godina.

Thränenkamm, *m.* grebenac suznice.

Thränenlos, *adj.* bezsuzan.

Thränennaß, *adj.* osuzen.

Thränenperlen, *pl.* biser od suzah.

Thränenpunkt, *m.* suzno leto.

Thränenrinne, *f.* suzni žlěbić.

Thränenröhre, *f.* suzna cěvčica.

Thränenſack, *m.* suznik.

Thränenſalz, *n.* suzna so(l).

Thränenſchlagader, *f.* suzna kucavica.

Thränenſchwamm, *m.* (*Merulius lacrymans*), drvojedka.

Thränenthal, *n.* suzna dolina.

Thränentopf, *m.* ſ. Thränenglas.

Thränenvoll, *adj.* suzan.

Thränenwarze, *f.* suzna bradavka.

Thränenweg, ſ. Thränengang.

Thränenweide, ſ. Trauerweide.

Thränenwerth, Thränenwürdig, *adj.* dostojan oplakivanja, plača.

Thranfaß, *n.* bačva za ribju mast.

Thranfiſch, *m.* tučna riba.

Thranhütte, *f.* tučarnica.

Thranicht, *adj.* tukast; es iſt —, zaudara na tuk.

Thranig *adj.* tučan.

Thränig, *adj.* suzan.

Thrankocherei, *f.* tučarnica.

Thranſieder, *f.* tučar.

Thranſiederei, *f.* tučarnica.

Threnodie, *f.* bugarka.

Thron, *m.* prěsto(l), prěstolje; den — beſteigen, zasěsti na prěsto(l); den — halten, držati carstvo; den — befeſtigen, utvrditi carstvo.

Thronab, *adv.* s prěstola.

Thronbeſteigung, *f.* zasědnuće na prěstol; bei der —, kad je zasio na prěstol.

Thronbewerber, *m.* tražilac prěstola.

Thronbewerbung, *f.* traženje prěstola.

Thronen, *v. n.* sěděti na prěstolu, prestolovati; (*fig.*) stolovati; (herrſchen), vladati, carevati.

Thronentſagung, *f.* odreka prěstola.

Thronerbe, *m.* naslědnik prěstola.

Thronerbin, *f.* naslědnica prěstola.

Thronerledigung, *f.* upražnjenje prěstola.

Thronfolge, *f.* naslědba prěstola; naslědstvo prěstola.

Thronfolger, *m.* naslědnik prěstola.

Thronglanz, *m.* světlost prěstola.

Thronhimmel, *m.* prěstolna nebnica, baldakin.

Thronräuber, *m.* otimač prěstola.

Thronſaal, *m.* prěstolna dvorana.

Thronſtufe, *f.* stupanj od prěstola.

Thronwerber, ſ. Thronbewerber.

Thulich, ſ. Thunlich.

Thümel, ſ. Thymian.

Thun, *v. a.* činiti; man muß nicht allein reden, ſondern auch —, nevalja samo govoriti nego i tvoriti; die Gnade, die du an mir gethan, milost, što si meni učinio; thue Recht, tvori pravdu; thue das, was dir geheißen wird, učini, što ti se zapovědi; nach Eines Willen —, raditi komu po volji; kund —, obznaniti, dati na znanje; es ſei Euch kund gethan, da vam je na znanje; Einem etwas zu wiſſen —, javiti komu što; das thut nicht gut, to nevalja; ich that mein Möglichſtes, što mogoh, pomogoh; wenn es ſich wird — laſſen, ako bude moguće; was kann ich in dieſer Sache —? kako mogu pomoći? Unrecht —, krivdu činiti, učiniti; Einem weh —, povrěditi, uvrěditi koga; ſeine Pflicht —, izvršiti dužnost; gute Dienſte —, biti u prilog; Abbitte —, moliti oproštenje; Einem Schaden —, štetu učiniti, nahuditi, naškoditi komu; eine Bitte —, zamoliti; einen Schritt —, kročiti; einen Sprung —, skočiti; einen Schrei —, vrisnuti, zavrisnuti; einen Griff —, latiti, grabnuti, ščapiti; zagrabiti; einen Schnitt —, zarezati; einen Fall —, pasti; einen Zug —, potegnuti (iz čaše); ein Verſprechen —, obećati; eine Frage an Einen —, zapitati, upitati koga što; viel zu — haben, imati mnogo posla;

Einem etwas zu — geben, dati komu posla; Einem viel zu — geben, zadati komu mnogo posla; hier haſt du nichts zu —, neimaš ti tu posla; ovdě te netreba; was haſt du mit uns zu —? što je tebi do nas? wer hat das gethan? tko to uradi? thue das nicht! nemoj! nemoj tako! er macht ſich in der Stube etwas zu —, šuška po sobi; gradi se, kao da ima posla u sobi; ich mag mit der Sache nichts zu — haben, neću se u to pačati, měšati; neću s tim da imam posla; wer ihn beleidigt, der hat es mit mir zu —, tko ga dirne, samnom će lomiti kosti; ich werde dir nichts —, neću te povrěditi, ozlediti; das thut mir nichts, to mi nehudi; das thut nichts, ništa za to; neka, neka; tà ništa, ništa; no, no; das thut nichts zur Sache, to nespada, neide amo; Zucker in den Kaffee —, metnuti sladora (šećera) u kavu; Waſſer in den Wein —, naliti, nasuti vode u vino; etwas von ſich —, odložiti što; ängſtlich —, stiskivati se; ſchön, groß —, ſ. Schön, Groß; gleichgültig —, graditi se nehajnim; er thut nur ſo, samo se gradi; er thut, als wüßte er nichts davon, čini se nevěšt; das thut mir wohl, to mi godi; das thut mir weh, to me boli; es thut mir leid, žao mi je; das wird ihm gut —, bit će mu probitačno; wie thut's? kako je? der Wille allein thut's nicht, nije dosta htěti; es iſt damit nicht gethan, time nije posao svršen; to nije dosta; zur Sache —, prionuti za što; svojski se primiti čega; was iſt nun zu —? šta ćemo sad? es iſt mir darum zu —, stalo mi je za tim i. do toga; es iſt um ihn gethan, propade; es thut Noth, ſ. Noth; vornehm —, gospodovati; auf die Seite —, ukloniti; ein Gleiches —, zajam komu vratiti; etwas auf den Tiſch —, metnuti što na sto(l); — Sie als wären Sie zu Hauſe, budite kao kod kuće; Sie haben daran wohl gethan, pravo ste učinili; ich weiß mit wem ich es zu — habe, znam šta u njem leži; znam s kim imam posla; geſagt, gethan, što reče, to i učini; was habe ich denn gethan, daß ich geſtraft werde? šta sam počinio i. sagrěšio, te me kaznite? der Sache zu viel —, prekantariti; (spr.) was Gott thut, iſt wohlgethan, što Bog daje, to je sve dobro.

Thun, *n.* činjenje; unſer — und Laſſen, naša děla i neděla; das iſt nicht meines —s, to nije moj posao.

Thunfiſch, *m.* (*Thynnus*), tuna; tunac, tuman; ein eingeſalzener —, slana tunina.

Thunfiſchfleiſch, *n.* tunina.

Thunlich, *adj.* mogući; das iſt nicht —, to nemože biti; ich finde es nicht —, nečini mi se moguće, probitačno.

Thunlichkeit, *f.* mogućnost; nach —, po mogućnosti; koliko se bude moglo; koliko se može.

Thunlichſt, *adv.* koliko se može; ako je ikako moguće.

Thür, *f.* vrata; die — ergreifen, ugrabiti vrata; die — ſteht auf, vrata jape; die — iſt auf, vrata su odprta; bei offener —, kod otvorenih vratah; von — zu — gehen, zarediti i. zaći od kuće do kuće; vor den —en ſein Brod ſuchen, na tudja vrata dolaziti. da koru kruha pita; Einem die — weiſen, těrati koga na vrata; mit der — ins Haus fallen, bahnuti u sobu; den Laſtern Thor und — öffnen, pustiti opačine u kuću; zwiſchen — und Angel ſtecken, biti u škripcu i. procěpu; biti medju vodom i vatrom; die Sünde ruht vor der —, grěh je na vratih; kehre vor deiner eigenen —, meti pred svojom kućom; peri svoj obraz; der Feind iſt vor der —, eto neprijatelja!

Thürangel, *f.* babak, baglama.

Thürangeln, *v. n.* biti u procěpu, škripcu.

Thürband, *n.* petlja, pant.

Thürbekleidung, *f.* obloga vratah.

Thürbeſchlag, *m.* okov od vratah.

Thürchen, *n.* vratašca, vrataoca.

Thüreinfaſſung, *f.* obrub vratah.

Thüren, *v. a.* načiniti vrata.

Thürfeld, *n.* vratište.

Thürflügel, *m.* vratnica, vratno krilo.

Thürfutter, *n.* pošva.

Thürgerüſt, *n.* dovratak.

Thürgeſims, *n.* nadvratni kvir.

Thürgiebel, *m.* nadvratni zabatić.

Thürgriff, *m.* priručje, puce.

Thürhaken, *m.* ſ. Thürangel.

Thürhüter, *m.* vratar.

Thürhüteramt, *n.* vratarstvo. [vratah).

Thürklinke, *f.* čekljun, kljuka, kuka (od

Thürklopfer, *m.* zvekir, biočug, halka.

Thurm, *m.* toranj, turan; (Kirch—), zvonik; (ein befeſtigter —), kula; (Gefängniß), tamnica; (*Buccinum turritum*), tornjić.

Thurmbau, *m.* gradjenje tornja.

Thürmchen, *n.* tornjić, turnac, zvoničić.

Thurmdach, *n.* krov od tornja.

Thürmen, *v. a.* nahrpati, nagrnuti; die Wolken — ſich, oblaci se natuštavaju; die Wogen — ſich zum Himmel, valovi se do neba dižu.

Thürmer, *m.* zvonar.

Thurmeule, *f.* (*Strix flammea*), buljina.

Thurmfahne, *f.* zastava na tornju.

Thurmfalk, *m.* (*Falco Tinnunculus*), postolka.

Thurmfenſter, *n.* prozor od tornja.
Thurmfiſch, *m.* (*Cyprinus Dobula*), glavonja, bucov; ſ. Thurmträger.
Thurmförmig, *adj.* kao toranj, tornjast.
Thurmglocke, *f.* zvono u tornju; ſ. Waldglocke.
Thurmhoch, *adj.* visok kao toranj.
Thurmhöhe, *f.* visina tornja.
Thurmhorn, *n.* (*Buccinum turris*), tornjić.
Thurmig, *adj.* s tornjem; tornjav.
Thurmknopf, *m.* jabuka od tornja.
Thurmkohl, *m.* Thurmkraut, *n.* (*Turritis*),
Thurmkönig, ſ. Zaunkönig. |toranjka.
Thurmkreiſel, *m.* (*Trochus turritus*), tornjasta svrdlica.
Thurmmühle, ſ. Windmühle.
Thurmpforte, *f.* vrata od tornja. |fraut.
Thurmſaat, *f.* Thurmſenf, *m.* ſ. Thurm-
Thurmſchwalbe, ſ. Mauerſchwalbe.
Thurmſpitze, *f.* vrh tornja.
Thurmthür, *f.* vrata od tornja, zvonika.
Thurmträger, *m.* (*Ostracion turritus*), tornjak.
Thurmtreppe, *f.* stube (skaline) od tornja.
Thurmuhr, *f.* dobnjak (ura, sat) od tornja, zvonika.
Thürmung, *f.* gomilanje.
Thurmverließ, *n.* dno od tamnice.
Thurmwächter, Thurmwart, Thurmwärter, *m.* tornjar, stražar na tornju. |uško.
Thurmwalze, *f.* (*Voluta Virgo*), tornjasto
Thurmzinne, *f.* vrh tornja.
Thüröffnung, *f.* otvor vratah.
Thürpfoſte, *f.* dovratnik.
Thürriegel, *m.* zavor od vratah.
Thürring, ſ. Thürklopfer.
Thürſchloß, *n.* ključanica, brava.
Thürſchlüſſel, *m.* ključ od vratah.
Thürſchnalle, ſ. Thürklinke.
Thürſchwelle, *f.* prag.
Thürſparren, *m.* dovratnik.
Thürſteher, *m.* vratar.
Thürſtock, *m.* dovratnik.
Thürſturz, *m.* nadvratnik, podboj.
Thürverkleidung, *f.* pošva (od vratah).
Thürwärter, *m.* vratar.
Thürzarge, *f.* ſ. Thürgerüſt.
Thymian, *m.* (*Thymus*), dušica; ſ Quendel.
Tiara, *f.* papinska kruna.
Tibetziege, *f.* tibetska koza.
Tick! *int.* ćuk! cik!
Tick, *m.* tip, ključ. |dirkivati.
Ticken, *v. a.* drnjkati; (*fig.*) backati, za-
Ticktack, *int.* cika, caka; die Uhr geht —, ſ. Ticktacken.
Ticktacken, *v. n.* kuckati, kvrcati.
Tief, *adj.* dubok; ein — liegendes Land, niz; ſtille Waſſer ſind —, tiha voda brěg roni; ein —er Schnee, velik snĕg; das Schiff geht zehn Schuh —, brod gazi deset stopah; das Schiff geht —, brod gazi duboko; er iſt — gebeugt, tuga ga je obhrvala; das Haus iſt zwei Klafter —, kuća je dva hvata duboka; — in den Wald gehen, daleko u šumu ići; — in See ſein, biti na pučini; er ſteckt — in Schulden, zagazio je u dugove; — Athem holen, živo predahnuti; — ſeufzen, težko uzdahnuti; ſich etwas — einprägen, dobro što upetiti, utuviti; eine —e Erkenntniß, temeljito znanje; — denken, misliti i razmišljati; proumiti; —e Gelehrſamkeit, velika učenost; ein —es Geheimniß, skrovita, velika tajna; ein —er Schmerz, ljuta bo(l); — beſchämt ſein, vrlo se (za)stidĕti; eine —e Stille, mrtva tišina; ein —er Schlaf, debeo san; —e Trauer, cĕla crnina; ein —er Ton, nizak glas; ein —es Blau, tamna modrina; — liegende Augen, upale, izpite oči.
Tiefackern, *n.* duboko oranje.
Tief, *n.* dubljina.
Tiefäugig, *adj.* upalih, izpitih očijuh.
Tiefbeſchämt, *adj* vrlo zastidjen.
Tiefblau, *adj.* tamno-modar.
Tiefbraun, *adj.* tamno-smedj.
Tiefdenkend, *adj.* dubok u pameti.
Tiefdenker, *m.* proumilac.
Tiefe, *f.* dubljina, dubina, dub *f.*; (der Stimme), nizina; (der Farbe), tamnoća; in der — des Herzens, na dnu srca; die — der Weisheit Gottes, premudrost Božja; in die — ſteigen, sići u jaz, ponor; eine grundloſe —, bezdan, bezdanica, propast; (die — des Fluſſes), zelenac, zelenik; auf die — fahren, otisnuti se na debelo more; in die — des Meeres verſenken, ponoriti i. potopiti u pučinu morsku.
Tiefebene, *f.* nizina, nizočina.
Tiefen, *v. a.* měriti dubljinu.
Tiefenmeſſer, *m.* dubomĕrka.
Tiefenwinkel, *m.* ugao dubljine.
Tiefer, *m.* dubič.
Tiefſiſch, *m.* pučinarka.
Tiefgang, *m.* gaženje.
Tiefgebeugt, ſ. Tief.
Tiefgehend, *adj.* duboko gazeći.
Tiefgelehrt, *adj.* vrlo, temeljito učen.
Tiefgelb, *adj.* tamno-žut.
Tiefgrün, *adj.* tamno-zelen.
Tiefhammer, *m.* dnar.
Tiefher, *adv.* iz dubljine.
Tiefland, *n.* nizočina, nizina
Tiefliegend, *adj.* dubok.
Tiefroth, *adj.* tamno-crven.
Tiefſchwarz, *adj.* crn crncit.
Tiefſinn, *m.* dubokoumlje; dubok um; domisao; (Trübſinn), zamišljenost; in — gerathen, zamisliti se.
Tiefſinnig, *adj.* zamišljen; — da ſitzen, zavesti se, zadubiti se u misli; ſ. Tiefdenkend.
Tiefſtimme, *f.* nizak glas, bas.

Tiefverwundet, *adj.* duboko ranjen.
Tiegel, *m.* grnčić, lončić; (Schmelz—), taljika, kauka, tegla; (Reinel), šerpa, šerpinja, kozica; (v. Eiſen), tiganj, tava. |šerpinje.
Tiegelbein, *n.* Tiegelfuß, *m.* nožica od
Tiegelofen, *m.* lončana peć.
Tiegelzange, *f.* klěšte za taljiku.
Tieger; Tiefe, ſ. Tiger; Tecke.
Tiendling, *m.* drenjina.
Tiene, *f.* kopanja; badanj.
Tiger, *m.* (*Felis Tigris*), tigar; (*Scarabaeus Fullo*), mlinar.
Tigerbein, *n.* (*Buccinum subulatum*), šilasti rogač.
Tigerdecke, *f.* pokrovac od tigrovine.
Tigerfarben, *adj.* tigrast, kolast.
Tigerfuß, *m.* (*Ipomaea pes tigris*), tigrica.
Tigerhaut, *f.* tigrovina.
Tigerherz, *n.* hudo, nemilo, ljuto srce.
Tigerhund, *m.* tigrast pas, tigraš.
Tigeriltiß, *m.* (*Mustela sarmatica*), poljski tvorac.
Tigriſch, *adj.* poput tigra; divji.
Tigerkatze, *f.* (*Felis pardalis*), ocelot; d. amerikaniſche —, (*Felis Onza*), onza, jaguar. |mačica.
Tigermuſchel, *f.* (*Cypraea tigris*), kolasta
Tigern, *v. a.* tigrovati.
Tigerpelz, *m.* tigrovo krzno.
Tigerpferd, *n.* ſ. Zebra.
Tigerporcellanſchnecke, *f.* (*Cypraea Tigris*), tigrasta užovka. |čaplja.
Tigerreiher, *m.* (*Ardea tigrina*), tigrasta
Tigerſchild, *m.* (*Patella testudinaria*), željvasta bljudica. |knč.
Tigerſpinne, *f.* (*Salticus scenicus*), ska-
Tigertute, *f.* (*Conus literatus*), pisani
Tigerweibchen *n.* tigrica. |čunjac.
Tigerwolf, *m.* prujava hiena. |ladinka.
Tigerzunge, *f.* (*Venus tigrina*), tigrasta
Tilgbar, *adj.* plativ, odduživ.
Tilgen, *v. a.* trěbiti, tamaniti, iztrěbiti, zatamaniti; eine Schuld —, platiti, naplatiti dug; oddužiti se; (nach und nach —), izplaćivati dug, oddуživati se; eine verbüchcrte Schuld —, izknjižiti dug; einen Zweifel —, dokinuti sumnju, dvoumlje.
Tilger, ſ. Sägeſchnäbler.
Tilgung, *f.* trěbljenje, tamanjenje; (einer Schuld), izplata, izplaćivanje duga; oddužanje.
Tilgungsfond, *m.* oddužno glavno, oddužna zaklada. |pěneznica.
Tilgungskaſſe, *f.* oddužionica, oddužna
Tilgungsquote, *f.* oddužna svota.
Tilgungsſchein, *m.* oddužnica.
Tilgungsſtock, ſ. Tilgungsfond. |ſ. Dille.
Tille, *f.* tulajica; (an Lampen), duša;
Timotheusgras, *n.* (*Phleum pratense*), mačica, mačji rep.
Timphahn, *m.* ſ. Waſſerhuhn.
Tinkal, *m.* tinkal.
Tinktur, *f.* mok, tinktura.
Tinte, *f.* mastilo, tinta, murećep; (ſchwarze —), crnilo; (ſpr.) er geriеth in die —, běda ga je našla; nagrnisao je.
Tintenbeere, ſ. Steinweichſel.
Tintenbeerſtrauch, ſ. Kreuzdorn.
Tintenfaß, *n.* crnionica, tapanj, divit*, tintarnica, kalimar.
Tintenfiſch, *m.* (*Octopus vulgaris*), hobotnica; der eigentliche —, (*Sepia officinalis*), crnokrvka, crnilica, krakatnica, šipa, sipa.
Tintenflaſche, *f.* staklo za crnilo (tintu).
Tintenfleck, *m.* mrlja od crnila; ſ. Tintenflecks.
Tintenflecks, *m.* šljoka, švrnka, mačka od crnila (tinte), krmača, kapljotina.
Tintenfleckſer, *m.* šljokaš, švrnkalo.
Tintenpulver, *n.* prah za crnilo.
Tintenrecept, *n.* prepis od crnila.
Tintenſchwarz, *adj.* crn crncit.
Tintenwurm, ſ. Tintenfiſch.
Tintig, *adj.* zamrljan crnilom.
Tipp! *int.* kljuc! pip! tip!
Tipp, *m.* tipak; pipkanje; ſ. Tüpfel.
Tippen, *v. n.* tiknuti, tipnuti; mit dem Finger an etwas —, drnjkati, pipkati, tipnuti u što prstom.
Tipper, *m.* kuckalo, tipkalo.
Tips, ſ. Tipp.
Tirade, *f.* cifra, tirada.
Tirailleur, ſ Plänkler.
Tirailliren, *v. n.* puškarati.
Tiraß, *m.* rukavnik.
Tiraſſiren, *v. n.* loviti u rukavnik.
Tirocinal-Prüfung, *f.* učenički izpit.
Tiſane, *f.* ječmovac.
Tiſch, *m.* sto(l), trpeza, astal, sofra, sinija; ſich an den — ſetzen, sěsti za stol; am —e, za stolom; Einen unter den — ſtecken, povrěditi koga; zu —e gehen, ići ručati; ſie ſind noch bei —e, još ručaju, obědaju; über —e, bei —e, pod ručkom; Einen zu —e laden, pozvati koga na ručak, oběd; Einen zu —e rufen, zvati koga k obědu; zu —e! hajde, hodi, hajdmo jesti! der — des Herrn, stol Gospodnji; zum —e des Herrn gehen, pričestiti se; den — bei Jemand haben, imati kod koga hranu; Einem freien — geben, dati komu badava hranu; er führt einen guten —, dobro jede, dobro se hrani; kod njega se dobro jede.
Tiſchaufſatz, ſ. Tafelaufſatz.
Tiſchbedarf, *m.* stolovina, postolina.
Tiſchbein, *n.* noga od stola.
Tiſchbett, *n.* stol s posteljom.
Tiſchbier, *n.* stolno pivo.
Tiſchblatt, *n.* ploča od stola.
Tiſchdecke, *f.* ſ. Tiſchteppich.
Tiſchdecker, *m.* sto(l)nik, trpeznik.

Tiſchdiener, *m.* služar; podvornik (kod stola).
Tiſchecke, *f.* nugao od stola.
Tiſchen, *v. n.* prostrěti, metati, postaviti, pokriti sto(l); (ſpeiſen), obědovati, ručati.
Tiſcheln, *v. n.* postolkivati.
Tiſcher, ſ. Tiſchler uſw.
Tiſchfreund, *m.* sto(l)ni prijatelj.
Tiſchfuß, *m.* ſ. Tiſchbein.
Tiſchgänger, *m.* stolovnik; ſ. Koſtgänger.
Tiſchgaſt, *m.* gost.
Tiſchgebet, *n.* sto(l)na molitva.
Tiſchgedeck, ſ. Gedeck.
Tiſchgefäß, *n.* sto(l)na posuda.
Tiſchgeld, ſ. Koſtgeld.
Tiſchgemeinſchaft, *f.* sto(l)na zadruga.
Tiſchgenoß, *m.* drug za stolom; er iſt mein —, zajedno obědujemo.
Tiſchgeräth, *n.* stolovina, postolina.
Tiſchgeſchirr, *n.* sto(l)no posudje.
Tiſchgeſellſchaft, *f.* sto(l)no družtvo.
Tiſchgeſpräch, *n.* razgovor pod obědom, večerom; das war unſer —, o tom smo se razgovarali pod obědom (večerom).
Tiſchgeſtell, *n.* po(d)stolje.
Tiſchglas, *n.* stolovata čaša.
Tiſchkorb, *m.* sto(l)na košarica.
Tiſchlade, *f.* sto(l)nica.
Tiſchler, *m.* stolar, škrinjar.
Tiſchlerarbeit, *f.* stolarina, stolarski posao, stolarsko dělo.
Tiſchlerei, ſ. Tiſchlerhandwerk.
Tiſchlergeſelle, *m.* stolarski dětić, kalfa*.
Tiſchlerhandwerk, *n.* stolarija, stolarstvo.
Tiſchlerholz, *n.* stolarsko drvo.
Tiſchlerjunge, *m.* stolarski děčak, šegrt*, stolarče.
Tiſchlerleim, *m.* (stolarska) klija, tutkalo*.
Tiſchlern, *v. n.* stolariti.
Tiſchlerwerkſtatt, *f.* stolarnica.
Tiſchlerzeug, *n.* stolarsko orudje, stolarski halat.
Tiſchlied, *n.* počašnica.
Tiſchmacher, *m.* stolar.
Tiſchmatte, *f.* slamnjak.
Tiſchnachbar, *m.* sused za stolom.
Tiſchplatte, *f.* ſ. Tiſchblatt.
Tiſchrede, *f.* sto(l)na beseda.
Tiſchrücken, *n.* stolokret.
Tiſchſegen; Tiſchſtollen, *m.*, ſ. Tiſchgebet; Tiſchteppich, *m.* rakno, trapin.
Tiſchtuch, *n.* sto(l)njak, posto(l)njak, trpežnjak, čaršav.
Tiſchwäſche, *f.* sto(l)no rublje.
Tiſchwein, *m.* sto(l)no vino.
Tiſchzeit, *f.* ručano doba, ručanica.
Tiſchzeug, *n.* stolovina, postolina.
Tiſchzeugpreſſe, *f.* těsak za stolovinu.
Tiſchzwehle, ſ. Serviette.
Titan, *n.* titan.
Titanchlorid, *n.* titanski soličnik.
Titanoxyd, *n.* titanski kis.
Titanſäure, *f.* titanska kiselina.
Titanſulfid, *n.* titanski sumpornik.
Titel, *m.* naslov, tituo; (Rechts—), (pravno) ime; unter welchem —? u koje ime? (im Schreiben), titla; Einem häßliche — geben, izružiti koga; — ohne Mittel, knez bez pěnez.
Titelbild, *n.* naslovna slika.
Titelblatt, *n.* naslovni list, čelo (od knjige).
Titelbogen, *m.* naslovni arak.
Titelbuch, *n.* naslovnik.
Titelbuchſtabe, *m.* naslovno pismo, slovo; pismo s titlom.
Titeljagd, *f.* naslovarstvo.
Titeljäger, *m.* naslovar.
Titelkupfer, ſ. Titelbild.
Titellos, *adj.* bez naslova, beznaslovni.
Titelmann, Titelnarr, *m.* naslovar.
Titeln, ſ. Tituliren.
Titelreich, *adj.* velika naslova.
Titelſucht, *f.* naslovarstvo.
Titelweiſe, *adv.* poput naslova.
Titelweſen, *n.* naslovstvo.
Titte, *f.* sisa.
Titular- (in Zuſ.) naslovni; (Ehren-) počastni.
Titularrath, *m.* věćnik na suhom.
Titulatur, *f.* naslov; naslovje, titulatura.
Tituliren, *v. a.* naslov dati, davati; titulovati.
Tizen, *v. a.* omamiti.
Toaſt, *m.* zdravica, nazdravica, napěvka; einen — ausbringen, napiti zdravicu, nazdraviti (komu).
Tobak, ſ. Tabak.
Tobben, *m.* klin.
Toben, *v. n.* (v. Meere), bučiti; (v. Knaben) talabučiti; (v. Zornigen), běsniti, goropaditi.
Toben, *n.* buka; talabuka; běsnilo.
Tobend, *adj.* talabučan; běsan; goropadan.
Tober, *m.* goropadnik; drnov, sgranov.
Töberich, Tobhafer, *m.* (*Lolium temulentum*), ljulj-vrat.
Tobiasfiſch, *m.* (*Ammodytes Tobianus*), jaglunić.
Tobig, ſ. Tobend.
Tobkraut, *n.* ſ. Töberich; Gleiße.
Tobſucht, *f.* (Raſerei), drnovitost, sgranovitost; (v. jungen Leuten), pomama, běs.
Tobſüchtig, *adj.* drnovan, drnovit, sgranovit.
Tocht, ſ. Docht.
Tochter, *f.* kći; eine — verheirathen, udomiti kćer; die Erziehung der Töchter, uzgojanje děvojakah.
Tochter- (in Zuſ.) kćerin; kćerni.
Töchterchen, *n.* kćerka (ćerka).
Tochterherz, *n.* kćerino srce.
Tochterkind, *n.* unuče.
Tochterkirche, *f.* područna crkva.
Tochterland, *n.* naseobina.
Töchterlich, *adj.* kćerin, kćerinski.
Tochterliebe, *f.* kćerina, kćerinska ljubav.
Tochtermann, *m.* zet.
Tochterrecht, *n.* kćerino pravo.
Tochterſchaft, *f.* kćerstvo.
Töchterſchule, *f.* děvojačka učionica (škola).

Tochterſohn, *m.* unuk po kćeri.
Tochterſprache, *f.* jezik-sinak.
Tochterſtaat, *m.* ſ. Tochterland.
Tock, *m.* (*Potentilla fruticosa*), grmasti petoprst.
Tocke, ſ. Docke.
Tockel, *n.* podizač.
Tocken, ſ. Zupfen.
Tocker, *m.* ključ (za sěno).
Tod, *m.* smrt, samrt; Einem den — geben, zadati komu smrt; ein gewaltſamer —, silovita smrt; eines gewaltſamen —es ſterben, poginuti, izgubiti glavu; den — fürs Vaterland ſterben, poginuti, umrěti za domovinu i. otačbinu; den — des Helden ſterben, poginuti na junačkom mejdanu; nach meinem —e, po mojoj smrti, kad umrem, kad me nebude; bis in den —, do smrti; do groba, do ukopa; do umrloga časa; bis ihn der — ereilt, dok i smrt za vrat; (Sterben, umrće; mit dem —e ringen, boriti se i. mučiti se s dušom, na umoru biti; mučiti samrtne muke; mit dem —e abgehen, umrěti, preminuti, prestaviti se; auf den — liegen, na smrt bolovati; ich bin des —es, pogiboh, propadoh, ode glava; ſich zu —e ärgern, pući od jeda; ſich zu —e lachen, pući, kidati se od směha; ſich zu —e arbeiten, kidati se, iztrgati se od posla; ſich zu —e trinken, smrt popiti; das iſt mir bis in den — zuwider, to mi je smrt; für den — iſt kein Kraut gewachſen, od smrti neima lěka; wir ſind Kinder des —es, svi moramo umrěti; ſie hat ſich zu —e gegrämt, jadi su ju ubili; zum —e führen, voditi na stratište; zum —e verurtheilen, osuditi na smrt; auf Leben und — ſitzen, osudjen biti na smrt; blaß wie der —, blěd kao mrtvac; ſ. Weberknecht; von —es wegen, po smrti; ſ. Vermögensübertragung.
Todähnlich, *adj.* kao smrt.
Todbange, *adj.* es iſt mir —, pola me je nestalo od straha.
Todbett, *n.* smrtni odar, smrtna postelja; umor.
Todblaß, Todbleich, *adj.* blěd kao mrtvac; (ſpr.) blěd kao krpa platna.
Todbringend, *adj.* smrtonosan, ubitačan, ubojit.
Todesangſt, *f.* smrtna muka; ich war in Todesängſten, bio sam u smrtnu strahu; mučio sam smrtne muke.
Todesanzeige, *f.* umrtna prijava, prijava smrti.
Todesart, *f.* način smrti.
Todesbecher, *m.* čaša od smrti.
Todesbetrachtung, *f.* razmišljanje o smrti.
Todesbett, ſ. Todbett.
Todesbild, *n.* obraz smrti.
Todesblaſſe, *f.* mrtvačko blědilo.
Todesbote, *m.* glasnik smrti.
Todesbotſchaft, *f.* glas o smrti.
Todesengel, *m.* andjeo smrti.
Todeserklärung, *f.* proglašenje mrtvim.
Todesfackel, *f.* pogrebna zublja.
Todesfall, *m.* umrt *f.*; umrće; im —e, ako umre; auf den —, po smrti; ein Geſchenk auf den —, posmrtni dar.
Todesfallsaufnahme, *f.* umrtnica (smrtovnica).
Todesfallsfreigeld, *n.* mrtvina.
Todesfeier, *f.* ſ. Todtenmal.
Todesfiſch, ſ. Seeteufel.
Todesfurcht, *f.* strah od smrti.
Todesgang, *m.* hodja u smrt.
Todesgebet, *n.* molitva na smrti.
Todesgedanke, *m.* mišljenje na smrt.
Todesgefahr, *f.* pogibio; er ſchwebt in —, pogibâ; ide mu za glavu; ide glava.
Todesgeſetz, *n.* zaglavni zakon.
Todesgeſtalt, *f.* prilika smrti.
Todesgewalt, *f.* vlast smrti.
Todesglaube, *m.* věra u smrt.
Todesgewand, *n.* mrtvačka oděća.
Todeshauch, *m.* smrtni hak.
Todesjahr, *n.* godina umrća.
Todeskampf, *m.* borba s dušom; umor.
Todeskrampf, *m.* smrtni grč.
Todeslied, *n.* samrtna pěsma; samrtnica.
Todesmacht, ſ. Todesgewalt.
Todesnacht, *f.* s(a)mrtna noć.
Todesnoth, ſ. Todesgefahr.
Todesohnmacht, *f.* smrtna nesvěstica.
Todesopfer, *n.* žrtva smrti.
Todespein, *f.* smrtna muka.
Todespfeil, *m.* strěla-krvnica.
Todespoſt, ſ. Todesbotſchaft.
Todesprophet, *m.* kobnik.
Todesqual, ſ. Todespein.
Todesrachen, *m.* smrtne ralje.
Todesſchlaf, *m.* mrtvi san; den — ſchlafen, mrtvi san zaspati, mrtvački spavati.
Todesſchlund, *m.* ždrělo od smrti.
Todesſchlummer, ſ. Todesſchlaf.
Todesſchrecken, *m.* es überfiel ihn ein —, pola ga je nestalo od straha.
Todesſchweigen, *n.* mrtvački muk.
Todesſchweiß, *m.* mrtvi znoj; es überfiel ihn ein —, mrtvi ga je znoj probio.
Todesſeufzer, *m.* izdahnuće; pěhnja.
Todesſieg, *m.* poběda smrti; poběda nad smrću.
Todesſtachel, *m.* ostan smrti.
Todesſtich, *m.* smrtni ubod.
Todesſtille, *f.* mrtva tišina.
Todesſtoß, Todesſtreich, *m.* smrtni udar(ac).
Todesſtrafe, *f.* smrtna kazan (kažtiga, pedepsa); bei —, pod živu glavu; za glavu; za život; pod smrtnu kazan.
Todesſtunde, *f.* ura smrti; (*fig.*) samrtni i. umrli čas.
Todestag, *m.* smrtni dan, umrli dan; (Sterbetag), dan umrća, (*poët.*) sudni danak.
Todesurſache, *f.* uzrok smrti.
Todesurtheil, *n.* osuda na smrt; smrtna osuda.
Todesverbrechen, *n.* zaglavni zločin.

Todesvorbote, *m.* predteča smrti.
Todeswahl, *f.* izbor smrti.
Todeswunde, *f.* smrtna rana.
Todeswürdig, *adj.* dostojan smrti.
Todfall, ſ. Todesfall.
Todfarben, Todfarbig, *adj.* blěd kao mrtvac; mrtvačkoga lica.
Todfeind, *adj.* er iſt ihm —, glavni mu je neprijatelj; ſie ſind ſich —, krv i nož su.
Todfeind, *m.* glavni neprijatelj.
Todfeindſchaft, *f.* glavno neprijateljstvo.
Todhaß, *m.* velika mržnja; krv i nož.
Todkrank, *adj.* na smrt bolestan; na umoru.
Tödlich uſw. ſ. Todtlich uſw.
Todmüde, *adj.* iznemogao.
Todſchnaubend, *adj.* žedan krvi.
Todſühne, *f.* naplata krvi.
Todſünde, *f.* smrtni grěh.
Todt, *adj.* mrtav; ein —er Menſch, mrtvac, mrtac; ein —er Körper, mrtvačina, mrtva trupina; er iſt —, umro je; ſich — fallen, pasti i ubiti se; ſich über Einen — ärgern, lachen, ſ. Tod; Einen — ſchlagen, ubiti koga; — ſchießen, ubiti iz puške; — ſtechen, nožem ubosti; Einen — prügeln, smlatiti, primlatiti koga; ſich — ſtellen, umrtviti se, uljuniti se; —es Holz, mrtva šuma; ein —er Baum, suho drvo; —e Werke, smrtna děla; er fiel — zu Boden, mrtav pade; pade kao kap; zemlja ga živa nedočeka; —e Kohlen, mrtvo, ugašeno ugljevje; —es Waſſer, mrtva voda, mrtvica; ein Schiff — laufen, nadploviti brod; —e Farben, tamna mastila; —e Augen, mlitave oči; eine —e Sprache, mrtav jezik; eine —e Maſſe, mrtvež; ein —es Glied, obamrlo udo; —e Erde, gluha, jalova zemlja; glušica; (*jur.*) —e Hand, mrtve ruke.
Todte, *m.* mrtvac, mrtac; die —n ſind verſchwiegen, mrtva usta negovore; den —n bewachen, verestvovati.
Todte, *n.* glušica.
Tödten, *v. a.* ubiti, usmrtiti, osmrtiti; er hat viel Menſchen getödtet, mnogo je ljudih pobio; Mäuſe —, moriti, pomoriti miševe; Bienen —, tući, tušiti, utušiti, utuliti pčele; ein. Nerven —, umrtviti živac; das Queckſilber —, uhvatiti živu; ſeinen Leib —, mrtviti, trapiti tělo; die Zeit —, tratiti vrěme.
Todtenacker, ſ. Gottesacker.
Todtenamt, *n.* zadušnice; (b. Or) parastos.
Todtenanzeige, ſ. Todesanzeige.
Todtenbahre, *f.* nosila.
Todtenbegängniß, ſ. Leichenbegängniß.
Todtenbein, *n.* (*Crataera Tapia*), oštrolisti češnjakovac.
Todtenbeſchau, *f.* razgled mrtvaca; — halten, obaći mrtvaca.
Todtenbeſchauer, *m.* razgledač mrtvacah.
Todtenbeſchauzettel, *m.* mrtvačka razglednica.
Todtenbeſchwörer, *m.* zaklinjač mrtvacah.
Todtenbeſchwörung, *f.* zaklinjanje mrtvacah.
Todtenbeſichtigung, *f.* razgledanje mrtvaca.
Todtenbett, ſ. Todbett.
Todtenbitter, *m.* sprovodar, pozovič na sprovod.
Todtenblaß, Todtenbleich, *adj.* blěd kao mrtvac.
Todtenbläſſe, *f.* mrtvačko blědilo.
Todtenblume, *f.* (*Calendula*), žutelj.
Todtenbrief, ſ. Todtenſchein.
Todtenbuch, *n.* matica umrlih.
Tödtend, *adj.* ubitačan, ubojit.
Todtenerſcheinung, *f.* prikaza mrtvaca.
Todtenerwecker, *m.* uzkrisitelj.
Todteneule, *f.* (*Strix funerea*), mrtvačica; (*S. passerina*), ćuk.
Todtenfarbe uſw. ſ. Todesfarbe.
Todtenfeier, *f.*, Todtenfeſt, ſ. Todtenmahl.
Todtenflecken, *m.* mrtavština, peča.
Todtenfliege, *f.* ſ. Goldkopf.
Todtenfrau, *f.* kopica.
Todtengarten, ſ. Gottesacker.
Todtengebein, *n.* mrtvačke kosti.
Todtengeläut(e), *n.* oglašivanje, oglas mrtvaca.
Todtengeleit, *n.* sprovod.
Todtengerippe, ſ. Skelett.
Todtengeruch, *m.* mrtavština; einen — verbreiten, udarati na mrtavštinu.
Todtengerüſt, *n.* mrtvački odar.
Todtengeſang, *m.* opělo.
Todtengeſicht, *n.* mrtvačko lice.
Todtengeſtalt, ſ. Todesgeſtalt.
Todtengewand, *n.* mrtvačka oděća.
Todtengewölbe, *n.* raka, grobnica.
Todtenglocke, *f.* samrtno zvono, cinkaš.
Todtengräber, *m.* grobar-uklopnik; (*Necrophorus Vespillo*), grobar.
Todtengräber- (in Zuſ.)
Todtengräberdienſt, *m.* grobarija, grobarstvo.
Todtengräberwohnung, *f.* grobarnica.
Todtengruft, *f.* raka, grobnica.
Todtengrün, ſ. Wintergrün.
Todtenhalle, *f.*, Todtenhaus, *n.* ſ. Todtenkammer.
Todtenhand, *f.* mrtvačka ruka.
Todtenhemd, *n.* ukopnica, ukopna košulja.
Todtenkäfer, *m.* (*Blaps mortisaga*), kobn.
Todtenkalt, *adj.* hladan kao mrtvac.
Todtenkammer, *f.* mrtvačnica.
Todtenkampf; Todtenkiſte; Todtenlittel, ſ. Todeskampf; Sarg; Todtenhemd.
Todtenklage, *f.* naricanje (za mrtvim).
Todtenkleid, *n.* mrtvačka haljina.
Todtenknochen, *m.* mrtvačka kost.
Todtenkopf, *m.* smrtna glava; (*Sphinx Atropos*), smrtoglavac; ſ. Schlafkrebs; Engelroth.

Todtenkopfbaum, *m.* (*Staphylea pinnata*), klokoč, klokočika.
Todtenköpfchen, *n.* ſ. Todtenkopfmuſchel;
Todtenköpfel, *n.* ſ. Löwenmaul.
Todtenkopffliege, *f.* (*Musca Atropos*), smrtoglavka.
Todtenkopfmuſchel, *f.* (*Crania personata*), smrtoglavka.
Todtenkörper, *m.* mrtvačina.
Todtenkrampf, *m.* strnuće.
Todtenkranz, *m.* mrtvački věnac.
Todtenkraut; Todtenlade, *f.* ſ. Wintergrün; Sarg.
Todtenlager, *n.* mrtvački odar.
Todtenlicht, *n.* duplir.
Todtenlied, *n.* pogrebna pěvka, pogreb-
Todtenliſte, *f.* popis umrlih; ſ. Todtenbuch.
Todtenmahl, *n.* trebine, daća, karmina, sedmina, podušje; ſ. Todtenflecken.
Todtenmahlgaſt, *m.* podušjak, zajmenik.
Todtenmuſik, *f.* pogrebna glasba (muzika).
Todtenneſſel, *f.* (*Galeopsis*), mrtva ko-
Todtenopfer, *n.* žrtva za mrtca.
Todtenpfeifer, *m.* pogrebni svirač.
Todtenprophet, *m.* kobnik; ſ. Todtenkäfer.
Todtenreich, *n.* carstvo mrtvih.
Todtenrichter, *m.* sudac mrtvih.
Todtenſalbung, *f.* balsamovanje.
Todtenſang, *m.* pogrebna pěvka, pogreb-
Todtenſänger, *m.* pogrebni pěvač.
Todtenſarg, ſ. Sarg.
Todtenſchau uſw. ſ. Todtenbeſchau
Todtenſchein, *m.* umrtni list, umrtnica.
Todtenſchlaf, ſ. Todesſchlaf.
Todtenſchmaus, *m.* ſ. Todtenmahl.
Todtenſchweigen, *n.* mrtva tišina.
Todtenſonntag, *m.* (*Dominica Judica*), gluha, glušnica.
Todtenſtätte, *f.* groblje, grobovište.
Todtenſtein, *m.* stećak.
Todtenſtill, *adv.* tiho kao u grobu.
Todtenſtille, *f.* mrtva tišina.
Todtenſtimme, *f.* mrtvački glas.
Todtentag, *m.* dušni dan.
Todtentopf, *m.* mrtvačka žara, pepeonica.
Todtenträger, *m.* mrtconoša.
Todtentruhe, *f.* ſ. Sarg.
Todtenuhr, *f.* (*Anobium pertinax*), kuc-
Todtenurne, *f.* ſ. Todtentopf.
Todtenurtheil, ſ. Todesurtheil.
Todtenvogel, *m.* ſ. Todteneule; Peſtilenz-
Todtenvoll, *adj.* pun mrtvačinah, mrtvacah.
Todtenwache, *f.* verestvovanje; (die Wächter des Todten), verestvovaoci, verestvovalje.
Todtenwagen, *m.* mrtvačka kola.
Todtenwäſcherin, ſ. Todtenfrau.
Todtenzettel, *m.* umrtni listak; ſ. Todten-
Tödter, *m.* ubojica, ubica, ubilica, ubilac.
Todtgeboren, *adj.* mrtav rodjen.
Todtgeburt, *f.* mrtav porod; porodjaj mrtva dětela.
Tödtlich, *adj.* smrtonosan; ubojit, ubojni; eine —e Wunde, smrtna rana; — verwunden, raniti na mrtvac, na mrtvo, na mrtvice, na mrtvo ime; — haſſen, smrtimice mrziti.
Tödtlichkeit, *f.* smrtnost; smrtonosnost; ubojitost, ubojnost.
Todtſchlag, *m.* uboj, ubojstvo, ubistvo; einen — begehen, ubiti.
Todtſchlagen, *v. a.* ubiti, ubijati; pobiti.
Todtſchläger, ſ. Tödter.
Todtſein, *n.* umrlost.
Todtſtreich, ſ. Todesſtreich.
Tödtung, *f.* (eines Menſchen), ubijanje, ubojstvo, osmrćenje (čověka); (einer Urkunde), uništenje (izprave).
Todweiſſagend, *adj.* kobeći.
Tof, Toffſtein, ſ. Tuf uſw.
Toffel, *f.* ſ. Kartoffel.
Toilette, *f.* ličenje; (Anzug), oblaka; — machen, ličiti se; oblačiti se; ſ.
Toilettenartikel, *m.* ličilo.
Toilettenſeife, *f.* raki-sapun.
Toilettenſtube, *f.* Toilettenzimmer, *n.* obla-
Toilettentiſch, *m.* ličionik.
Tole, *m.* vodovod.
Töle, *f.* prsa; ſ. Hirſchkuh.
Tolerant, *adj.* snošljiv, tolerant.
Toleranz, *f.* snošljivost, tolerancija.
Toleranzpatent, *n.* ukaz o snošljivosti, tolerancijalni patent.
Toleriren, *v. a.* trpljeti, snositi.
Toll, *adj.* (lärmend), halabučan; ein —er Lärm, velika halabuka; (ungeſtüm lärmend), durnovan, durnovit, drnovit, drnovat, sgranovit; ein —er Menſch o. Kopf, drnov, sgranov; — werden, durnuti se, drnuti se, sgranuti se; povilěti; einen — machen, razjariti, razjediti koga; — und voll, pijan kao čep; ſich — und voll trinken, naljoskati se, oljoljati se; (verrückt), pomaman; bunovan; smušen; — reden, govoriti kao da se je buna nazobao; buncati; (raſend), běsan; — werden, poběšnjeti; man möchte — werden von dem Geſchrei, to je krika za poběsniti; biſt du —? jesi-li čitav? jesi-li poludio? (wunderlich), čudnovit; die —e Bilſe, ſ. Bilſenkraut.
Tollapfel, *m.* (*Solanum melongena*), patlidžan; ſ. Goldapfel.
Tollbeere, ſ. Tollkirſche.
Tolldocke, *f.* (*Isopyrum thalictroides*), talin.
Tolldreiſt, *adj.* ludodrz.
Tollen, *v. n.* (ungeſtüm ſein), talabučiti; goropaditi; (verrückt ſein), mahnitati.
Tollfuß, ſ. Klumpfuß.
Tollgerſte, *f.* (*Lolium temulentum*), ljuljvrat.
Tollgeſchwätz, *n.* buncanje.
Tollhaus, *n.* ludnica.
Tollhäusler, *m.* ludničar.
Tollheit, *f.* pomama, mama; (Trunkenheit), mamura; (Zorn), jarost, srdžba;

— der Mode, ludost običaja, mode; was das für —en sind! ala ludovèti, ludorije! (Wuth), bèsnilo, bès; in — gerathen, pobèsnjeti; s. Toll werden.
Tollkerbel, s. Schierling.
Tollkirsche, f. (*Atropa Belladonna*), paskvica, devesin, vinika, kurjača.
Tollkopf, m. smušenjak, pomamnik.
Tollköpfig, adj. smušen, pomaman.
Tollköpfigkeit, f. smušenost, pomamnost.
Tollkorn, Tollkraut, n. (*Hyoscyamus niger*), bun, bunika.
Tollkühn, adj. ludo smèli; drzan.
Tollkühnheit, f. luda smèlost; drznost.
Toll-Lilie, f. (*Nymphaea alba*), bèli lokvanj.
Tollrübe, s. Zaunrübe.
Tollsinn, m. smušenost.
Tollsinnig, adj. smušen.
Tollwurm, m. pasji crv (pod jezikom); (*Furia infernalis*), ljutica.
Tollwurz, s. Tollkirsche.
Tollwuth, f. bèsnilo.
Tollwüthig, adj. bèsnovit.
Tölpel, m. blesan, bena, bluna, blutiš, bukvan, glupan, batina, bezjak, teleban, tikvan, trubilo, zvekan, mućurla; Einen über den — stoßen, omesti koga; (Klotz), hrek, čapur; (*Sula*), bluna.
Tölpelei, f. glupost, ludost.
Tölpelhaft, adj. benav, benast, lud, blo[sast, glup.
Tölpeljahr, s. Flegeljahr.
Tölpeln, v. n. blutiti, benaviti; bluna itd.
Tölpisch, s. Tölpelhaft.
Toluidin, n. toluidin.
Toluylsäure, f. toluiljska kiselina.
Tom, m. dio, knjiga.
Tomback, m. tombak, tumpak.
Tombacken, adj. tombakov, od tombaka.
Tombackschläger, m. varakar.
Tombackuhr, f. (ura-)mèdenjača.
Ton, m. (*mus.*) glas, ton; s. Tonart; den — angeben, zaglasiti; (spr.) aus einem andern —e reden, drugčije govoriti; in einem hohen —e reden, bahato govoriti; (*bon ton*), der feine —, lèp način; ton; das ist jetzt der — der guten Gesellschaft, to je sad običaj u plemenitu družtvu; das bringt der — so mit sich, to je sada gospodski običaj; in dieser Gesellschaft herrscht ein feiner —, u ovom je družtvu sve pristojno; in einer Gesellschaft den — angeben, prednjačiti družtvu; voditi družtvo, sèlo; biti sèlovodja; (Accent), naglasak, akcenat; (Mal.) ton; ein dunkler —, sutон; ein heller —, naton; dieses Gemälde hat einen dunkeln —, ova je slika sutonasta.
Tonabstand, m. razglasje.
Tonabstufung, s. Tonstufe.
Tonachte, f. osmica, oktava.
Tonangebend, adj. (*mus.*) zaglasni; (*fig.*) kolovodjski.
Tonangeber, m. (*fig.*) sèlovodja.
Tonart, f. vrst glasa, tona; ton.
Tonbildung, f. tvorba glasa, tona.
Tonbrechung, f. trzanje glasa, tona.
Tondichter, m. skladalac.
Tondichtung, f. skladba, kompozicija.
Tönen, v. n. zvučiti; das Erz tönt, tuč zveči; die Glocke tönt, zvono zvoni; die Leier tönt, lira udara; unser Gesang tönt weit umher, naše se pèsme razlèžu i. ore.
Tönend, adj. zvečan, zvučan, zvoneći.
Tonentfernung, f. daleč glasa, tona.
Tönevoll, adj. zvoneć.
Tonfall, m. pad glasa, tona.
Tonfest, adj. — spielen, držati se tona [udarajuć.
Tonfolge, f. suslèd glasovah, glasja.
Tonfülle, f. punoća glasa, glasja.
Tongeber, s. Tonangeber.
Tongeschlecht, n. rod glasa, tona.
Tongröße, f. razseg glasa.
Tonika, f. (*mus.*) tonika.
Tonika, Tonische Mittel, pl. (*med.*) krèpila.
Tonisch, adj. glasben, toničan; s. Tonika.
Tonkabohne, f. tonka.
Tonkagras, n. (*Anthoxanthum odoratum*), zlatno kolèno.
Tönkraut, s. Gänsekraut.
Tonkundig, adj. vèst glasbi, muzici.
Tonkunst, f. glasba, muzika.
Tonkünstler, m. glasbar, muzikaš.
Tonlage, f. položaj glasja, tonah.
Tonlehre, f. glasoslovje.
Tonlehrig, adj. glasoslovan.
Tonleiter, f. (glasbena) lèstva, škala; chromatische —, šarovita lèstva; diatonische —, izvorna, diatonička lèstva.
Tonlos, adj. bezglasan; (*gram.*) bez naglaska; diese Sylbe ist —, ova slovka neima naglaska.
Tonmalerei, f. tonovito slikanje.
Tonmaß, n. mèra glasovah, tonah; s. Takt; Prosodie.
Tonmeister, s. Virtuose.
Tonmesser, m. glasomèr, tonometar.
Tonmessung, f. mèrenje glasa, tona; s. Prosodie.
Tonnage, f. tovar; s. Tonnengeld.
Tönnchen, n. bure, barilo.
Tonne, f. bačva, bure; (Kufe), badanj; (*Dolium*), bečka.
Tonnenband, n. (željezni) obruč (od bačve).
Tonnenboden, m. bačveno dno.
Tonnenbutter, f. maslo iz bačve, u bačvi.
Tonnenfisch, m. riba u bačvi.
Tonnenförmig, adj. bačvast.
Tonnengeld, n. bačvarina.
Tonnengewölbe, n. väljan svod.
Tonnenhäring, m. sled, renga u bačvi.
Tonnenholz, n. dùge.
Tonnenmaß, n. mèra na bačve.
Tonnenmeister, m. bačvarinar.
Tonnenreif, m. obruč od bačve.

Tonnenſtab, *m.* dùga.
Tonnenweiſe, *adv.* na bačve.
Tonometer, ſ. Tonmeſſer.
Tonreich, *adj.* glasan.
Tonreihe, *f.* niz glasovah, tonah.
Tonreißung, ſ. Tonbrechung.
Tonſatz, *m.* skladba, kompozicija.
Tonſchrift, *f.* glasbeno pismo.
Tonſchwellung, *f.* nadimanje glasa.
Tonſetzer, *m.* skladalac, kompoziter.
Tonſetzkunſt, *f.* skladaostvo, kompozitura.
Tonſinn, *m.* glasbenitost, glasben sluh.
Tonſprache, *f.* glasovni jezik.
Tonſtellung, *f.* metanje naglaska.
Tonſtück, *n.* skladak, muzikalni komad.
Tonſtufe, *f.* stupanj (glasbene) lěstve.
Tonſur, *f.* kavka, kokulica.
Tonſylbe, *f.* slovka s naglaskom.
Tonſyſtem, *n.* sustav glasovah, tonah; glasovje.
Tonverhältniß, *n.* razměrje glasovah.
Tonverſtändig, *adj.* vèšt glasbi.
Tonvoll, ſ. Tönevoll.
Tonwelt, *f.* glasbarstvo.
Tonwerk, *n.* skladba, kompozicija.
Tonzeichen, *n.* (*gram.*) naglasak; (*mus.*) glasben znak; kajda, nota.
Topas, *m.* topaz.
Topasfliegenvogel, *m.* (*Trochilus pella*), topazasti medosas.
Topasfluß, *m.* staklen topaz.
Töpel, ſ. Glattroche.
Topf, *m.* lonac, grnac, grne; den — an das Feuer ſetzen, pristaviti lonac.
Topfaſche, ſ. Pottaſche.
Topfauſter, *f.* (*Patella*), bljudica.
Topfbaum, *m.* (*Couroupita*), lončar; (*Lecythis*), grnčara.
Topfbrett, *n.* polica za lonce, lončanik.
Topfen, *m.* urda, skuta, sladki sir.
Töpfer, *m.* lončar, grnčar.
Töpfer- (in Zuſ.) lončarski.
Töpferarbeit, *f.* lončarski posao, rad; ſ. Töpferwaare.
Töpferei, *f.* ſ. Töpferhandwerk; Töpfer-[werkſtatt.
Töpfererde, *f.* grnčara, lončarska zemlja.
Töpfererz, *n.* olovica.
Töpfergut, *n.* ſ. Töpferwaare.
Töpfergeſell, *m.* lončarski dětić, kalfa*.
Töpferhandwerk, *n.* lončarija, lončarstvo.
Töpfermodell, *n.* lončarski kalup.
Töpfern, *adj.* zemljan.
Töpfern, *v. n.* lončariti.
Töpferofen, *m.* lončarska peć.
Töpferſcheibe, *f.* lončarsko kolo.
Töpferſchiff, *n.* (ladja-)lončarica.
Töpferthon, *m.* ſ. Töpfererde.
Töpferwaare, *f.* lončarina, lončarska roba.
Töpferwerkſtatt, *f.* lončarnica. [čarica.
Töpferweſpe, *f.* (*Trypoxylon figulus*), lon-
Töpferzeug, *n.* lončarsko orudje, lončarski halat.
Topfform, *f.* kalup za lonce.
Topfgewächs, *n.* cvětnička, grastena bilina; bilina rastuća u grasti, cvětniku.
Topfglaſur, *f.* ocaklina.
Topflecker, *m.* čankoliz.
Topfmarkt, *m.* lončarište.
Topfnaſcher, ſ. Topflecker.
Topfnelke, *f.* klinčić u cvětniku, grasti.
Topföhr, *n.* uši u lonca, lončani priruč.
Topfpfanne, *f.* duboka prosulja.
Topfpflanze, *f.* ſ. Topfgewächs.
Topfſchrank, *m.* lončanik.
Topfſtein, *m.* krupnik.
Topfſtürze, *f.* poklopac.
Topik, *f.* dokazateljstvo, topika.
Topinambur, *m.* (*Helianthus annuus*), čičoka, nahodnjak, trtor.
Topiſch, *adj.* městni; topički.
Topograph, *m.* městopisac.
Topographie, *f.* městopis.
Topographiſch, *adj.* městopisni.
Topp! *int.* — es gilt! nu, neka bude!
Topp, *m.* vršak.
Töppchen, *n.* podlogač, podbijač.
Toppel, *n.* kukma, ćuba, huhor. [uſw.
Töppelente, Töppellerche, ſ. Haubenente
Toppfeuer, *n.* jedrioni plamen.
Toppſchlitten, *m.* voz (užarski).
Toppſchnecke, *f.* (*Helix perversa*), naopaki
Toppſegel, *n.* vrhovno jedro. [spuž.
Torf, *m.* treset. [sasti sitinac.
Torfbinſe, *f.* (*Scirpus caespitosus*), bu-
Torfboden, *m.* tresetište; ſ. Torferde.
Torfbrocken, *m.* grumen treseta.
Torfbruch, *m.* vadjenje treseta; ſ. Torf-
Torferde, *f.* tresetača. [grube.
Torfen, *v. a.* posuti, posipati tresetom.
Torffeuerung, *f.* loženje tresetom.
Torfgräber, *m.* tresetar.
Torfgras, *n.* ſ. Sumpfheide.
Torfgrube, *f.* tresetik.
Torfharz, *n.* smola od treseta.
Torfheide, ſ. Moorheide.
Torfig, *adj.* tresetav.
Torfkohle, *f.* tresetni ugalj.
Torflager, *n.* tresetik.
Torfmoor, *n.* treset. [setnjak.
Torfmoos, *n.* (*Sphagnum palustre*), tre-
Torfmyrte, *f.* (*Gale*), zla.
Torfſemſe, ſ. Torfbinſe.
Torfſtecher, ſ. Torfgräber.
Torfſtelle, *f.* treset.
Torkel; Torkelbaum, ſ. Kelter; Preßbaum.
Torkeln, *v. n.* trtati, posrtati.
Tormentill, Tormentillwurz, *f.* (*Tormentilla erecta*), steżnik, steža, srčani korěn.
Torniſter, *m.* torba, torbak; (v. Leinw.) obramnica; (b. Sold.) telećak.
Torniſtermacher, *m.* torbar.
Torſche, ſ. Erdrübe.
Torſo, *m.* trup.
Torte, *f.* krustavica, (sladka) proha, torta; (*Archa undata*), talasovita korabljica.

Tortenbäcker, *m.* krustovičar, tortar; (Zuckerbäcker), slastičar.
Tortenform, *f.* kalup za krustavicu, tortu.
Tortenpfanne, *f.* tortenica.
Tortur, ſ. Folter.
Toſen, r. *n.* gromotati, šumèti, štropotati.
Toſt, *m.* vršak; ſ. Toppel.
Total, *adj.* vaskolik; sav; cèlcit; posvemašnji; sgoljni; eine —e Sonnenfinſterniß, pomrčanje cèloga sunca; —, *adv.* sasvim, posve, sgolja; er wurde — geſchlagen, hametom bi potučen.
Totalabſtattungsſumme, *f.* svota svega plateža.
Totalaufwand, *m.* vaskolik trošak.
Totalausweis, *m.* ukupni izkaz.
Totaleffect, *m.* ukupni učinak, (ukupno dèjstvo).
Totaleindruck, *m.* ukupni dojam, dir.
Totalentwickelung, *f.* ukupni razvitak.
Totalfinſterniß, *f.* podpuno pomrčanje.
Totalgefälle, *n.* podpun pad.
Totalität, *f.* cèlota, celina, čitavost; (Alle), svakoličina; die — der Grundbeſitzer, svikolici vlastelji.
Totalleiſtung, *f.* svakolika, ukupna činitba, dužnost.
Totalſumme, *f.* ukupna svota (suma).
Totalüberſicht, *f.* obći, ukupni pregled.
Totalvermögen, *n.* svakolika imovina.
Totalwirkung, *f.* ſ. Totaleffect.
Tottler, *m.* (*Sitta europaea*), brgljez, kljuj-drvo.
Touche, *f.* Touchebad, *n.* slap.
Touchiren, *v. a.* (baden), napustiti slap; (unterſuchen), pregledati.
Toupet, *n.* kukmica.
Toupiren, *v. a.* kukmiti; ruditi.
Tour, *f.* (Umgang), obhodja, obhodnja; (Reihe), red; à —, redomice; etwas nach der — thun, obrediti se, redovati; außer —, preko reda; (Reiſe), putak; put; eine — machen, putovati; obići; (b. Tanz) obigra; eine — machen, obigrati; —en, ſ. Haarauffatz.
Tourneſol, *n.* turnesol.
Tournir, ſ. Turnier.
Tourniquet, *n.* pritisak.
Toxikologie, *f.* jedoslovje.
Toxikologiſch, *adj.* jedoslovan.
Trab, *m.* kas; in — reiten, kasati; ſich in — ſetzen, pokasati; das Pferd hat einen leichten, ſchweren —, konj kaska, trusa.
Trabakel, *f.* trtalun.
Trabant, *m.* pandur; (*astr.*) družica, sputnik.
Traben, *v. n.* kasati; davon —, odkasati; leicht —, kaskati; ſchwer —, trusati; (*fig.*) hoch —, visoko kučati.
Traben, *m.* ſ. Waſſernuß.
Traber, *m.* kasalo, kasalac.
Träber, *pl.* kom, komina, drop; (Malz—), sladovština.
Träber- (in Zuſ.) komov.
Träberaufguß, *m.* čenger, čigir.
Träberbier, *n.* patoka od piva.
Träberbranntwein, *m.* komovica, komovača.
Träbergrube, *f.* trap za sladovštinu.
Träberöl, *n.* premilak.
Trabgänger, *m.* (v. Pferd.) kasač; ſ. Traber.
Trabritt, *m.* kasanje; kas.
Trace, *f.* slèd, znak; crta; ſ. Grundriß.
Tracht, *f.* (Kleider—), nošnja, nošivo, kroj; (*arch.*) einem Balken — verſchaffen, poduprèti gredu; eine — Holz, breme, naramak, naručaj drvah; ſ. Schulterjoch; eine — Speiſen, jedno kolo jelah; eine — Katzen, jedno leglo mačićah; eine — Hunde, jedno leglo štenadi; d. — ein. Ackers, urod, rodovina, prirod njive; (*bot., habitus*), vid; eine — Prügel, pun tur batinah; er bekam eine — Schläge, izlèmali, izdevetali su ga.
Trachten, *v. n.* trsiti se; nastojati (oko čega); trachte, daß ich es erhalte, gledaj i. radi da dobijem; nach etwas —, tražiti, iskati što; težiti za čim; trachtet zuerſt nach dem Reiche Gottes, ištite najprije carstva Božjega; nach Reichthümern —, hlepiti za bogatstvom; nach dem Leben —, raditi komu o glavi, ulagati komu u život, htèti koga ubiti; ſie trachteten, wie ſie ihn greifen möchten, gledahu, da ga uhvate.
Trachten, *n.* nastojanje; težnja; ſein ganzes Dichten und — geht dahin, štogod misli i radi, sve tamo smèra.
Trachter, ſ. Trichter.
Trachtgarn, *n.* mrežina.
Trächtig, *adj.* (v. Schiffen), natovaren; (v. Thieren im Allgemeinen), skotan; (v. Kühen), steona, bredja; (v. Stuten), ždrebna, sužđrebna; (v. Hünd.) sušteна; (v Katzen), sumacna, smacna; (v. Säuen), suprasna; (v. Ziegen), skozna; (v. Schafen), sjanjna; die Kuh iſt — geworden, krava je zabredjala; (v. Acker), rodan; den Acker — machen, učiniti njivu rodnom.
Trächtigkeit, *f.* skotnost.
Trachyt, *m.* hrapavac, trahit.
Trachytiſch, *adj.* hrapavački, trahitan.
Traciren, *v. a.* obilježiti, naznačiti.
Tractament, *n.* gostba, čast; ſ. Schmaus.
Tractat, *m.* ſ. Unterhandlung; Vergleich; Abhandlung.
Tractätchen, *n.* knjižica.
Tractiren, *v. n.* (bewirthen), počastiti; častiti; ſ. Abhandeln; Unterhandeln.
Tradition, *f.* ustmeno predanje.
Traſikant, *m.* prodavac.
Traſike, *f.* prodavnica.
Tragaltar, *m.* prènosni oltar.
Tragant, *m.* kozlinčina, tragant.

Tragantſtaude, *f.*, Tragantſtrauch, *m.* (*Astragalus gummifer*), klijonosni kozlinac.
Tragantſchleim, *m.* tragantova sluz.
Tragantſtoff, *m.* tragantovina.
Tragauge, *n.* rodni pup, rodno oko.
Tragbahre, *f.* nosila, tralje, tranja.
Tragbalken, *m.* tram.
Tragband, *n.* uprta, ramenica; (b. Zimmerl.) ſ. Strebeband.
Tragbar, *adj.* nošljiv, nosiv; es iſt nicht —, nemože se nositi; ein —er Acker, plodna, rodna njiva.
Tragbaum, *m.* brvina.
Tragbett, *n.* nosila.
Tragbrett, *n.* lēsa.
Tragbock, *m.* konj.
Tragbuche, *f.* bukva.
Tragbutte, *f.* brenta, putunja.
Trage, *f.* ſ. Schulterjoch; Tragbahre.
Träge, *adj.* lēn; tranjav; (*phys.*) trom; (langſam), spor.
Träge, *f.* ſ. Trägheit.
Tragebahre, Tragebalken uſw. ſ. Tragbahre uſw.
Tragehimmel, *m.* nebnica, baldakin.
Trageknospe, *f.* ſ. Tragauge.
Tragekorb, *m.* krošnja.
Tragelohn, *m.* ponos, noševina.
Tragen, *v. a.* nositi, nēti, ponēti; etwas bei ſich —, nositi što uza se; Geld bei ſich —, nositi sobom novce; Neuigkeiten aus einem Hauſe ins andere —, stokućariti; poklepavati tudje rēči; etwas zur Schau —, ponositi se, bašiti se čim; Einen auf den Händen —, držati koga kao oči u glavi; auf beiden Achſeln —, dvostručiti; ſich nach Hauſe —, odlaziti kući; die Säulen — das Dach, stupovi drže krov; ein Kind —, nosati, pronosati, nēgovati dēte; ein Kind unter dem Herzen —, nositi čedo pod pojasom; d. Eis trägt Wägen, led drži kola; d. Schiff trägt tauſend Laſten, brod drži tisuću (hiljadu) tovarah; eine —de Kuh, bredja krava; die Stute trägt eilf Monate, kobila je jedanaest mēsecih suždrebna; Früchte —, rodom radjati, rod roditi; plod bacati i. davati; dieſer Acker trägt reichlich Weizen, ova njiva radja mnogu pšenicu; d. Baum trägt Früchte, drvo radja; der Baum fängt an Früchte zu —, drvo je stalo na rod; mancher Same trägt hundertfältig, mnogo sēme rodi jedno po sto; mnogo sēme rodi stostruko; das Geld trägt Sechs vom Hundert, novac nosi šest po sto i. na sto; ſie trug ein ſchwarzes Kleid, imala je na sebi crnu haljinu; er trägt ſchöne Kleider, lēpo se nosi; ſich einfach —, prosto se nositi; den Kopf hoch —, nositi glavu visoko; die Naſe hoch —, dignuti nos; ſich gerade —, upravo, osovno hoditi; ſich krumm —, guriti se; die Koſten —, trošak plaćati, trošiti, harčiti; Schaden —, imati štetu, štetovati; er wird den Schaden —, njegova će biti šteta; es trägt Nutzen, daje korist, koristi, za uhar je; (er—), podnēti, podnositi; etwas im Herzen —, nositi što na srcu; Einen auf Händen —, držati i. čuvati koga kao malo vode na dlanu; ſich mit einem Gedanken —, variti što u srcu; misliti o čem; ſich mit einer Sache —, naměravati što; man trägt ſich mit dem Gerüchte, ide glas, glasa se; Eines Namen —, biti pod čijim imenom; Sorge für etwas —, brinuti se, starati se (čim); postarati se, pobrinuti se (za što); gledati; Liebe zu Jemand —, ljubiti koga; Leid um etwas —, žaliti što; Bedenken —, dvoumiti; Rückſicht —, obzirati se, osvrtati se, ogledati se na što; Verlangen —, žudēti, želēti; etwas in ein Buch —, upisati što u knjigu; die Stimme —, prelēvati; das Gewehr trägt drei hundert Schritt, puška nosi na tri sto korakah; meine Augen — nicht ſo weit, toga nedogledam; der Zeug trägt ſich gut, ovaj latak dobro stoji i. dolikuje; er trägt ſein Herz auf der Zunge, što mu je na srcu, to i na jeziku.
Tragen, *n.* nošenje, nošnja; das — der Arme, držanje rukuh.
Träger, *m.* nosilac, nosac, nosač; (Wechſ.) vlastnik; der — der Gewalt, oblastnik; (*anat.*) glavonoša; —in, *f.* nosilja, nosica.
Trägerlohn, *m.* ponos, noševina.
Trägermuskel, *m.* mišica-glavonoša.
Trageſchaf, *n.* ovca.
Trageſel, *m.* tovar.
Tragfähigkeit, *f.* nosnost.
Tragfaß, *n.* bremenica, tovarija.
Traghebel, *m.* štip, vag.
Trägheit, *f.* lēnost; (*phys.*) trómost; (Langſamkeit), sporost.
Trägheitskraft, *f.* tromost.
Trägheitsmoment, *n.* tromina.
Tragiker, *m.* tragik.
Tragikomiſch, *adj.* žalostno-smēšan, tragikomičan.
Tragikomödie, *f.* tragikomedija.
Tragiſch, *adj.* žalostan, tragičan.
Tragiſche, *n.* tragičnost.
Tragknospe, *f.* rodni pup, pupoljak.
Tragkorb, *m.* krošnja.
Tragkraft, *f.* nosnost; dieſer Körper hat eine — von . . ., ovo tēlo nosi . . .
Tragkranz, ſ. Tragring.
Tragland, *n.* prevlaka.
Trägling, *m.* lēnština, lēnivac.
Traglohn, ſ. Tragelohn.
Tragöde, *m.* trageda.
Tragödie, *f.* žalostna igra, tragedija.

Tragödiendichter, *m.* pěsnik tragedijah.
Tragpfeiler, *m.* noseći stubao, pilov.
Tragrebe, *f.* rodna loza.
Tragreff, *n.* krošnje.
Tragring, *m.* vitka; (Strohkranz), svitac, svitak, podvitak.
Tragſack, *m.* plodva.
Tragſattel, *m.* samar.
Tragſäule, *f.* noseći stup.
Tragſchaf, *n.* ovca.
Tragſeil, *n.* prtilica, uprta, bremenica.
Tragſeſſel, *m.* nosiljka.
Tragſtille, *f.* ſ. Tragſeil.
Tragſpritze, *f.* prěnosno strcalo.
Tragſtange, *f.* rubinjača, čabrenjača.
Tragſtein, *m.* babac.
Tragſtuhl, ſ. Tragſeſſel.
Tragſtütze, *f.* podpirača. [domah.
Tragweite, *f.* domet, dohvat, domašaj,
Tragwerk, *n.* nosilo.
Tragwulſt, *f.* podvitak.
Train, *m.* vlak, tren; (*mil.*) prateš, oboz.
Traiteur, *m.* gostionik.
Traiteurie, *f.* gostionica.
Traktament uſw. ſ. Tractament.
Tralje, *f.* rešetka.
Trallalla, *int.* hopa cupa!
Trallallen, Trallen, Trällen, *v. n.* tandarikati, gundoriti, gunguliti, gundati, pěvušiti.
Tram, Trambaum, *m.* žrda, brvno.
Trämel, *m.* tojaga, kijača.
Traminer, *m.* (Wb.) der weiße —, velezrn, lěpolist; der rothe —, ružica, parčinak.
Trampe, *f.* srg, drug.
Trampel, *m.* droplja, dundara, zavrzača.
Trampeler, *m.* cupkalo.
Trämpelig, *adj.* cupkav, trupkav.
Trampeln, *v. n.* copotati, cepetati, cupkati, trupkati.
Trampelthier, *n.* dromedar; (*fig.*) suklata, sumlata, zavrzalo.
Trampeltonne, *f.* gazionica.
Trampen, *v. n.* cupati, bahtati.
Tramrecht, *n.* pravo brvna, greda.
Tramſeide, *f.* svila pou(t)čica.
Tranchee, *f.* ſ. Laufgraben.
Tranchiren, *v. a.* izsěći, izsěcati.
Tranchirkunſt, *f.* izsěcanje. [sěkač.
Tranchirmeſſer, *n.* nož za izsěcanje, iz-
Tränbeln, *v. n.* oklěvati.
Tranickel, ſ. Sanickel. [napoj.
Trank, *m.* pilo, piće, napitak; (für Vieh),
Tränke, *f.* pojilo, pojište, napojište, vodopoj; das Vieh zur — führen, těrati stoku na pojilo i. na vode; voditi stoku (marvu) na pojište.
Trinkelbeere, *f.* (*Empetrum nigrum*), šiha, pijanica, golubica.
Tränken, *v. a.* pojiti, napojiti; (e. Kind), dojiti; das Vieh —, pojiti, napojiti, napajati stado; die Wieſe —, natopiti, natapati livadu; Papier mit Öl —, natopiti papir (hartiju) uljem.
Tränker, *m.* pojilac, pojnik.
Trankfaß, *n.* pomijara, napojnjak.
Trankgeld, ſ. Trinkgeld.
Tränkherd, *m.* gumno sa zdencem.
Trankkübel, *m.* ſ. Trankfaß.
Trankopfer, *n.* tekuća žrtva.
Tränkrinne, *f.* korito, valov*. [pila.
Trankſteuer, *f.* pilovina, danak od pića,
Tränktenne, *f.* ſ. Tränkherd.
Trankkonne, *f.* ſ. Trankfaß.
Tränktrog, *m.* ſ. Tränkrinne.
Transaction, *f.* nagoda, nagodba.
Tranſcendent, Tranſcendental, *adj.* nadsmisaoni, vispren, transcendentalan.
Tranſeriren, *v. a.* gepfändete Güter —, preněti rubež; Einen —, premeštiti, premeštati koga.
Tranſerirung, *f.* prěnos; (ein. Perſon), premeštaj, premeštanje.
Transformation, *f.* prětvorba; — der Bewegung, proměna pokreta.
Transformiren, *v. a.* pretvoriti; proměniti.
Transgreſſiv, *m.* prěstupni način.
Tranſimit, Tranſeunt, *adj.* prělazni; mi-
Tranſitiv, *adj.* prelazeći. [nući.
Tranſito, *n.* provoz. [roba.
Tranſitogut, *n.* provozbina, provozna
Tranſitoporto, *n.* provozna poštarina.
Tranſitoriſch, *adj.* prolazni; minući; (mittlerweilig), medjutonji.
Tranſitozoll, *m.* provoznina.
Translator, *m.* prevodilac, prevoditelj.
Translatorsgebühr, *f.* prěvodnina.
Translocation, *f.* premeštanje.
Transparent, *n.* prozrak.
Transpiration, *f.* izparina, izhlapnja.
Transpiriren, *v. n.* izparivati se.
Transponiren, *v. a.* prestaviti, presaditi.
Transport, *m.* (Fortſchaffung), oprema; (Verſendung), prěvoz; (Sendung), pošiljka; (*mil.*) preselica; transport; (*arithm.*) prěnos.
Transportabel, *adj.* prěnosan.
Transporteur, *m.* prevozač; (*math.*) uglonoša, transporter.
Transporthaus, *n.* preselište, preseonica.
Transportiren, *v. a.* prevoziti; opremiti, odpraviti; (*arith.*) preněti, prenositi.
Transportirung, *f.* oprema; prěvoz; preselica.
Transportkoſten, *pl.* opremni trošak.
Transportmittel, *n.* prevozilo, opremilo.
Transportſchiff, *n.* prěhod, prěvoz.
Transportwaare, *f.* prevozbina.
Transpoſition, *f.* prěmet.
Transſubſtantiation, *f.* presućanstvenost.
Transſumt, *n.* věrovni prěpis.
Transverſal, *adj.* prěk, poprečan; — e Linie, ſ. Transverſe. [dělba.
Transverſal-Eintheilung, *f.* poprečna raz-
Transverſalmagnet, *m.* poprečni magnet.

Transverſalmaßſtab, *m.* poprečno měrilo.
Transverſe, *f.* prěčka, prěčnica, poprěčnica.
Tranſchen, *v. n.* šljapati, pljeskati.
Trapez(ium), *n.* rogljevac.
Trapezoid, *n.* trapezoid.
Trapezoidiſch, *adj.* rogljast; dobrolik.
Trapp, *int.* dupa, cupa.
Trapp, *m.* (der Pferde), bahat; der kleine —, trupkalica, trupka; (v. Weintrauben), host; (*min.*) trap.
Trappe, *m.* (*Otis tarda*), droplja, drop.
Trappe, *f.* trag, stopa.
Trappeln, ſ. Trampeln.
Trappen, Trappſen, *v. n.* bahtati, (baktati), klopitati; getrappt kommen, dogambati.
Trappenbüchſe, *f.* puška za droplje.
Trappgans, *f.* ſ. Trappe.
Trappiſt, *m.* trapista.
Trappſendort, Trasp, ſ. Sommerlolch.
Traß, *m.* tras.
Traſſant, *m.* teznik, poteznik, izdatnik, [trasant.
Traſſat, *m.* tezovnik, potezovnik, trasat.
Traſſiren, *v. a.* einen Wechſel auf Jemand —, potegnuti, izdati měnicu na koga; ein traſſirter Wechſel, ſ. Tratte.
Traſſirteigen, *adj.* —er Wechſel, vlastita
Trätſch, ſ. Geſchwätz. [tezica.
Trätſchen, *v. n.* klaprnjati; ſ. Klatſchen.
Tratte, *f.* tezica, potezica, trata.
Trattenbuch, *n.* tezičnik.
Trattenconto, *m.* račun o tezicah.
Trattenſcontro, *m.* dugovni měničnik.
Trau, *f.* věnčanje.
Traualtar, *m.* oltar od věnčanja.
Träubchen, *n.* grozdak, grozdić.
Traube, *f.* grozd; (*coll.*) grožđje; —n leſen, grožđje brati.
Traubelerbſe, *f.* kitnjasti grašak.
Träubelkirſche, ſ. Traubenkirſche.
Traubenabfall, *m.* vinski kom, vinska komina.
Traubenachat, *m.* grozdasti bezdrak.
Traubenalaun, *m.* grozdasti kocelj.
Traubenaloe, *f.* (*Aloë uvaria*), grozdasta aloja.
Traubenartig, *adj.* grozdast, grozdolik.
Traubenauge, *n.* bělmo.
Traubenbalg, *m.* kožica od grozdja.
Traubenbaum, *m.* (*Coccoloba*), grozdača, grozdovac.
Traubenbeere, ſ. Weinbeere; Kratzbeere.
Traubenbirn, *f.* kanadska mušmula.
Traubenblut, *n.* (*fig.*) ſ. Traubenſaft.
Traubenbohrer, *m.* šip.
Traubenbutte, *f.* beračka brenta, putunja.
Traubeneiche, *f.* (*Quercus Robur*), dub.
Traubenerbſe, *f.* (*Cytisus Cajan*), kajan.
Traubenfarn, *m.* (*Osmunda*), pujanik.
Traubenform, *f.* oblik od grozda.
Traubenförmig, *adj.* grozdast, grozdolik.
Traubenfreund, *m.* grozdar.
Traubengeländer, *n.* vinska brajda.
Traubenhaut, *f.* (*uvea*), grozdovica.
Traubenholder, *m.* (*Sambucus racemosa*), grozna zova.
Traubenhülſe, *f.* ſ. Traubenbalg.
Traubenhyacinthe, ſ. Muskathyacinthe.
Traubenkäfer, ſ. Raubkäfer.
Traubenkamm, *m.* host, hostovina, šepurina, šapurina, ozobina, metlica, petljovje.
Traubenkern, *m.* pačica, pečka, pica od [grozda.
Traubenkirſche, *f.* (*Prunus Padus*), srěmza.
Traubenkoralline, *f.* (*Sertularia uva*), grozdenica.
Traubenkorb, *m.* košarica za grozdje; berački koš.
Traubenkraut, *n.* (*Chenopodium botrys*), groz(d)no zelje; ſ. Stabwurz; Götterkraut.
Traubenkur, *f.* lěčenje grožđjem; die — gebrauchen, lěčiti se grožđjem.
Traubenlecker, *m.* (*Sphinx celerio*), grozdar.
Traubenleſe uſw. ſ. Weinleſe.
Traubennuß, *f.* (*Coryllus arborescens*), drvolika lěska.
Traubenreich, *adj.* groz(d)an, grozdovit.
Traubenſaft, *m.* lozovina, vinska kapljica.
Traubenſäure, *f.* grozdena kiselina.
Traubenſchimmel, *m.* (*Botrytis*), hostac.
Traubenſtrup, *m.* madžun.
Traubenſtein, *m.* grozdenjak.
Traubenſtengel, Traubenſtiel, *m.* stapčica, čehuljica.
Traubenſtrauch, *m.* (*Uvaria*), grozdika, [grozdovac.
Traubentragend, *adj.* grozdonosan.
Traubenträger, *m.* grozdonoša; (*Monoculus quadricornis*), četrroga jednooča.
Traubentreter, *m.* gnječilac, mečilac [grožđja.
Traubentulpe, *f.* (*Tulpia ramosa*), grozna
Traubenvoll, *adj.* grozdovit. [lala.
Traubenwand, *f.* lozom obrasao zid.
Traubenweizen, *m.* grozdasta pšenica.
Traubenzeit, *f.* berba.
Traubenzucker, *m.* grozdovina, slador (šećer) od grožđja.
Traubenzweig, *m.* evenjka.
Traubig, *adj.* grozdan.
Traublich, *adj.* grozdast.
Traubrief, *m.* (Creditiv), věrodajnica, věrodajno pismo; ſ. Trauſchein.
Trauchbohrer, ſ. Traubenbohrer.
Trauen, *v. n.* Einem —, věrovati komu; (*poët.*) držati věru u kom; (ſpr.) wer leicht trauet, wird leicht betrogen, tko svakoga sluša, zlo čini; traue, ſchaue, wem! pazi, u koga da se uzdaš; er trauet jedem Menſchen, svakomu věruje; es iſt ihm nicht zu —, nije mu věrovati; nije pouzdan; nemože mu se pověrovati; šaren je; dem Waſſer iſt nicht zu —, nevěruj vodi; auf Gott —, uzdati se, pouzdati se u Boga;

ich traue mir nicht dies zu thun, neusudjujem se i. nesměm toga učiniti.
Trauen, *v. a.* věnčati; ſich mit einer Perſon — laſſen, věnčati se s kim.
Trauer, *f.* žalost; tuga; — über etwas empfinden, žalostiti se radi čega; in — verſetzen, ožalostiti; in — verſetzt werden, ožalostiti se; razžalostiti se; (um Jemand), žaloba; žalovanje; (v. Kleidung), crnina; — um Jemand anlegen, obući se u crno, porušiti se, zacrniti se za kim; in — gehen, nositi crninu, biti u koroti, korotovati; in — verſetzen, zacrniti koga; zaviti koga u crno, porušiti, ojaditi koga.
Trauer- (in Zuſ.) žalostan; turoban; (*fig.*) crn.
Trauerauge, *n.* žalostno oko.
Trauerbaum, *m.* (*Nyctanthes arbor tristis*), jadikovina.
Trauerbeſatz, *m.* plakavica.
Trauerbild, *n.* žalostna slika.
Trauerbinde, *f.* poša.
Trauerbirke, ſ. Hangebirke.
Trauerblick, *m.* žalostan, turoban pogled.
Trauerbote, *m.* gavran.
Trauerbotſchaft, *f.* crn glas; crni glasi.
Trauerbrief, *m.* žalobnica.
Trauerbühne, *f.* mrtvački odar.
Trauerchor, *m.* jadolik.
Trauerente, *f.* (*Anas nigra*), turpan.
Trauerfächer, *m.* (*Antipathes flabellum*),
Trauerfahne, *f.* crna zastava. [lepezka.
Trauerfall, ſ. Todesfall.
Trauerfliege, *f.* (*Anthrax semiatra*), crnka.
Trauerflor, *m.* poša.
Trauergedicht, *n.* žalobna pěsan.
Trauergefolge, *n.* sprovod.
Trauergefühl, *n.* žalostna ćut; žalost.
Trauergeläut, *n.* oglašivanje mrtvaca; zvono na mrtca.
Trauergeleit, ſ. Trauergefolge.
Trauergerüſt, *n.* ſ. Trauerbühne.
Trauergeſang, *m.* žalopěv, žalopěvka; žalobna pěsma.
Trauergeſchick, *n.* žalostan udes.
Trauergeſicht, *n.* žalostno, turobno lice.
Trauergetön, *n.* žalobna tutnjava (zvona).
Trauergewand, *n.* crnina.
Trauerhaus, *n.* kuća žalosti.
Trauerhut, *m.* žalobni klobuk.
Trauerjahr, *n.* žalobna godina.
Trauerkäfer, *m.* (*Scarabaeus lugubris*).
Trauerklage, *f.* jadovanje. [smutnik.
Trauerklang, *m.* žalostna, turobna zveka.
Trauerkleid, *n.* žalobna, crna haljina.
Trauerkleidung, *f.* crnina.
Trauerkoſten, *pl.* žalobni trošak.
Trauerkutſche, *f.* mrtvačka kola.
Trauerlächeln, *n.* turoban podsměh.
Trauerland, *n.* žalostna zemlja.
Trauerleben, *n.* žalovanje, tugovanje.
Trauerlich, *adj.* žaloban, crn.
Trauerlied, *n.* žalostinka, žalostna pěsma.
Trauerlos, *adj.* bez žalosti, tuge.
Trauermahl, *n.* daća, kar, karmine.
Trauermantel, *m.* vrkuta; (*Vanessa antiopa*), kadifar.
Trauermarſch, *m.* žalobna poputnica.
Trauermeiſe, *f.* (*Parus lugubris*), (sěnica-)turobnica.
Trauermonat, *m.* žalobni měsec.
Trauermuſik, *f.* mrtvačka, žalobna glasba (muzika).
Trauern, *v. n.* tugovati, žalostiti se; (um einen Geſtorbenen), žalovati, korotovati; um den Vater —, žaliti, ožaliti otca; žaliti za otcem; das Haus trauert, kuća je u žalosti (koroti).
Trauernachricht, *f.* crn glas.
Trauernacht, *f.* žalostna, crna noć.
Trauernadel, *f.* crna gumbača, bačenka.
Trauernatter, *f.* (*Coluber pullatus*), korotnica.
Trauernd, *adj.* žaleći; žalostan.
Trauernde, *m.* žalostnik; —, *f.* žalostnica.
Trauerort, *m.* žalovište.
Trauerpferd, *n.* žalobni konj.
Trauerpoſt, ſ. Trauernachricht.
Trauerrede, *f.* žalobna, pogrebna, nadgrobna besěda. [sědnik.
Trauerredner, *m.* žalobni, pogrebni be-
Trauerroß, ſ. Trauerpferd.
Trauerſang, ſ. Trauergeſang.
Trauerſchleier, *m.* crna koprena.
Trauerſpiel, *n.* žalostan igrokaz, tragedija.
Trauerſpieldichter, *m.* pěsnik tragedijah.
Trauerſtimme, *f.* turoban, žalostan glas.
Trauerſtück, *n.* turobna, žalostiva pěsma, glasba. [ćas.
Trauerſtunde, *f.* žalostna ura; žalostan
Trauertag, *m.* žalostan dan.
Trauerton, *m.* ſ. Trauerſtimme.
Trauertuch, *n.* crn rubac; crno sukno.
Trauervoll, *adj.* prežalostan; pretužan.
Trauerwagen, *m.* mrtvačka kola.
Trauerweib, ſ. Klageweib.
Trauerweide, *f.* (*Salix babylonica*), strmogled, strmogred.
Trauerzeichen, *n.* znak žalobe.
Trauerzeit, *f.* vrěme žalobe; žaloba;
Trauerzug, *m.* sprovod. [crnina.
Traufbaum, *m.* krajnje drvo.
Traufbohrer, ſ. Traubenbohrer.
Traufdach, *n.* streha.
Traufe, *f.* kapilo, kapalo, kap, cědište, okap, podkap; (ſpr.) aus dem Regen in die — kommen, udariti i. nabasati sa zla na gore; doći s konja na magarca; ſ. Traufrinne; Traufwaſſer.
Träufelbütte, *f.* nakapnica.
Träufeln, *v. n.* kackati, nakackati.
Traufen, *v. n.* kapati, nakapati; kanuti; anfangen zu —, prokapljivati; (v. Regen), rositi.
Träufen, *v. a.* kapati.

Trauffaß, *n.* podkapnica. [od žlěbe.
Traufhaken, *m.* kuka od podstrešnice,
Traufkraut, ſ. Tropfkraut. [čionica.
Traufnaß, *adj.* mokar kao snop i. mo-
Traufrecht, *n.* pravo kapila, kapnice.
Traufrinne, *f.* podstrešnica, žlěba (od strehe), oluk izpod strehe. [žlěbe).
Traufröhre, *f.* strešni slěvak, cěv (od
Traufſtein, *m.* kapište, kamen pod strehom. [nica.
Traufwaſſer, *n.* kapavica, strošina, kap-
Traufwein, *m.* nakapnica.
Traufziegel, *f.* postrešnjak.
Traugebühr, *f.* věnčarina, věnčanica.
Traulich, *adj.* pouzdan, uzdan; prijateljski, prijazan; ulazan; — reden, govoriti kroz zube.
Traulichkeit, *f.* pouzdanost; prijaznost.
Traulied, *n.* věnčânâ popěvka; popěvka kod věnčanja.
Traum, *m.* san, sanja; im —e, na snu; im —e reden, govoriti u snu; bulaviti, buncati; es kam mir im —e vor, dodje mi na snu; snio sam; ich bin wie im —e, kao da snim; ſie erſcheint ihm im —e, gleda ju na snu; ein angenehmer —, lěp san; ich hatte angenehme Träume, lěpo sam snivao; ſchwere Träume, crn san; ich habe ſchwere Träume, muči me san; einen — übel deuten, tumačiti san na zlo; ich hatte einen —, ſ. Träumen (ich träumte); auf Träume halten, an Träume glauben, věrovati snu; (ſpr.) Träume ſind Schäume, san je klapa; san je laža, a Bog je istina; der — iſt ausgegangen, san se je navršio; wenn der — in Erfüllung geht, ako se san sbude; das iſt mir nicht im —e eingefallen, nisam o tom ni snio; das Leben iſt ein —, jedno je življeti i sanjati; život je kao i san; mein Glück war ein —, kao da sam sreću samo sanjao; er gibt ſeine Träume für Wahrheiten, svoje klapnje zove istinom.
Traum, *n.* (b. Web.) ureznici.
Traumauslegend, *adj.* tumačeć san.
Traumausleger uſw. ſ. Traumdeuter uſw.
Traumbuch, *n.* sanarica, sanovnik.
Traumdeuter, *m.* sanar; tumačnik sanah; —in, *f.* sanarica, sanarka.
Traumdeuterei, *f.* sanarenje.
Traumdeutung, *f.* tumačenje sna, sanah.
Träumen, *v. n.* sniti, sanjati, usniti; (*poët.*) sanak sniti; es träumte mir, prisnilo i. usnilo mi se; ich träumte, snio sam, usnio sam, vidio sam sanak, sanjalo mi se je; ich träumte von dir, tebe sam sanjao, snio, snivao; träume ich oder wache ich? snim-li sanak ili vidim? das hätte ich mir nicht — laſſen, toga nebih ni u snu usnio; laß dir das nicht —, toga nemoj ni pomisliti; träumſt du denn? jesi-li na javi?
Traumentrückt, *adj.* trgnuvši se iza sna.
Träumer, *m.* sanjalac; (*fig.*) sanjar; —in, *f.* sanjalica, sanjarica.
Träumerei, *f.* sanjarija, klapnja.
Traumerfüllt, *adj.* sanjajući.
Träumeriſch, *adj.* sanjarski; —e Hoffnungen, tašta nada.
Traumgebilde, *n.* sanjarija, klapnja.
Traumgeſicht, *n.* snovida, privid u snu; ich hatte ein —, prividělo mi se u snu.
Traumgeſtalt, *f.* sanska prilika.
Traumgewebe, *n.* klapnja.
Traumglaube, *m.* věra u san.
Traumgläubig, *adj.* věrujući snu; er iſt —, věruje snu.
Traumkunſt, *f.* snarstvo.
Traumlos, *adj.* bezsan.
Traumloſigkeit, *f.* bezsanica.
Traumſchlaf, *m.* sanjanje. [netopirac.
Traumſchnecke, *f.* (*Voluta Vespertilio*),
Traumſeher, *m.* snovidac.
Traumtrunken, *adj.* trapověsan.
Traumvoll, *adj.* sanjajući.
Traumwachen, *n.* subudnost, čmavanje.
Traumweiſſager, *m.* snar.
Traun, *int.* doista, zaista, u istinu; — ſo iſt es beſſer, tako je bogme bolje.
Traurede, *f.* věnčânâ besěda.
Traurednet, *m.* věnčâni besědnik.
Trauret, *m.* žalobnik; žalostnik.
Traurig, *adj.* tužan, žalostan, turoban; sětan; — werden, sneveseliti se, oneveseliti se, snužditi se, osětiti se; — ſein, tugovati, žalostiti se; ein —er Geſang, žalostiva pěsma; eine —e Nachricht, crn glas; crni glasi; es ſind lauter —e Nachrichten eingetroffen, stigoše glasovi crnji od gorega; das wird ein —es Ende nehmen, to će se zlo okončati; to će po zlu proći; das iſt höchſt —, to je vrlo žalostno.
Traurigkeit, *f.* turobnost; žalost, tuga.
Traurigſein, *n.* tugovanje.
Trauring, *m.* věnčâni prsten.
Trauſchein, *m.* věnčanica, věnčâni list.
Träuſchen, *v. n.* pljuštiti.
Träuſchend, *adv.* pljuskom.
Träuſchling, ſ. Herrenpilz.
Trauſinn, *m.* ſ. Treuherzig.
Trauskraut, *n.* (*Arnica montana*), brdjanka, veprovac. [zan.
Traut, *adj.* pouzdan; mio, drag, ljuba-
Traute(l), *f.* věrnica, draga; ljuba; ſ.
Trautheit, *f.* pouzdanost. [Kröte.
Trauung, *f.* věnčanje.
Trauungsbuch, *n.* matica věnčanih.
Trauungsrede, Trauungsſchein, ſ. Trau-
Traven, *v. a.* sabijati. [rede uſw.
Traverſe, *f.* poprečnik, poprečni nasap.
Traverſine, *f.* prečnjak.
Traverſiren, *v. n.* zečki, poprěko skakati.

Traveſtie, *f.* travestija, izvrnuta pêsma.
Traveſtiren, *v. a.* travestovati, izvrnuti.
Treber uſw. ſ. Träber.
Trebs, ſ. Treſpe.
Trecken, ſ. Ziehen.
Treckjunge, *m.* teglič.
Tredſäge, *f.* velika pila.
Treckſchiff, *n.* Treckſchüte, *f.* tumbas.
Treckweg, ſ. Treppelweg.
Treff, *m.* udar; Einem einen — geben, vreznuti, šopiti, šljapiti, depiti koga.
Treff, *n.* (Kart.) mak, tref.
Treff- (in Zuſ.) makovski.
Treffacht, *f.* makovska osmica.
Treffaß, *n.* makovski kec.
Treffbube, *m.* makovski do(l)njak.
Treffdame, *f.* makovski gornjak.
Treffdaus, ſ. Treffaß.
Treffen, *v. a.* (z. B. mit einem Steine), sgoditi, nagoditi, pogoditi; sgadjati, pogadjati; Einen in das Herz —, pogoditi i. sgoditi koga u srce; d. Kugel hat ihn getroffen, zrno (tane) ga je udarilo i. uhvatilo; nicht —, nepogoditi, promašiti; er wurde vom Blitze getroffen, munja ga udari i. ošinù; er ſtand wie vom Donner getroffen, ukoči se, kao da ga je munja ošinula; kamenom se je okamenio; er fühlte ſich getroffen, dosêtio se je jadu; osêtio se je, da je to njemu namênjeno i. narečeno; osêtio se je, da se to njega kasa; das trifft dich, to se tebe tuka; auf etwas —, naići, nagaziti, nabasati na što; Einen zu Hauſe —, zateći, zasta(nu)ti, namêriti koga kod kuće; wir trafen uns in der Stadt, u gradu smo se desili, sastali, sukobili; er traf ihn noch am Leben, živa ga je jošte zatekao; es kann ſich —, daß . . ., može se desiti, da . . .; es trifft ſich oft, desiva se više putah; es traf ſich, daß . . ., tako se je udesilo i. dogodilo, da . . .; wie es ſich trifft, kako bude; kako se dodesi; kako se nadâ; das Los hat mich getroffen, mene je zapalo; meni je bilo usudjeno; es traf mich ein großes Unglück, jadi su me zadesili; našlo me je čudo; našla me je bêda; mich trifft alles mögliche Unglück, svako zlo ide na mene; svako me zlo bije; (erreichen), dostići, stići; die rechten Mittel —, dosêtiti se pravomu sredstvu; prava sredstva pronaći; eine Wahl —, izabrati, odabrati; Anſtalten —, pripravljati se; spremati (se); er traf alle Anſtalten, sasvim se je pripravio; (errathen), ihr habet es getroffen, pogodiste; die Reihe trifft mich, na meni je red, meni je redak, moja je reda; der Schlag hat ihn getroffen, kaplja mu je pala; wen trifft die Schuld? tko je kriv? eine Heirath —, ſ. Heirathen; (Mal.) pogoditi. [red.
Treffen, *n.* boj, bitka; das erſte —, prvi
Treffend, *adj.* sgodan.
Treffer, *m.* sgoditak; (Gewinnſt), dobitak; einen — machen, dobiti; (ſpr.) zakovati pataricu.
Treffkönig, *m.* makovski kralj.
Trefflich, *adj.* ein —es Haus, krasna kuća; ein —er Mann, vrli čovêk, vrličina; ein —er Kopf, vrstna glava; das iſt —! to je izvrstno! — zeichnen, krasno crtati.
Trefflichkeit, *f.* vrsnoća; vrlina, vrloća.
Treffſchuß, *m.* sgodan hitac.
Treffſechs, *f.* makovska šestica.
Treibäſte, *pl.* izprêčane grane.
Treibbeet, *n.* klilo.
Treibblatt, *n.* ſ. Haſenklee.
Treibbogen, *m.* svrdao-oblučnjak.
Treibbuhne, *f.* nagon.
Treibbunzen, *m.* čakanac.
Treibeis, *n.* krija; sante (leda).
Treiben, *v. n.* der Schnee treibt, sněg mete, grne; die Wolken —, oblaci su se pognali (po nebu); d. Schiff treibt, bura goni brod; brod pliva; d. Schiff treibt vor Anker, brod vuče kotvu (sidro) za sobom; die Schiffstrümmer trieben ans Ufer, podrtine broda izplovile su na obalu; das Schiff wurde ans Ufer getrieben, brod bude na obalu izagnan; die Gewächſe —, bilje têra; in Samen —, prorasti; der Baum treibt wieder, drvo se je omladilo; das Auge treibt, oko se je zarožilo, otvorilo; d. Silber treibt, srebro se trêbi; —, *v. a.* têrati, goniti; das Vieh auf die Weide —, goniti stoku (marvu) na pašu; die Hühner aus dem Garten —, iztêrati kokoši iz vrta (bašče); (wdm.) hajkati; goniti; den Feind in die Flucht —, potêrati, pojuriti, pognati neprijatelja; den Feind in den Fluß —, stêrati neprijatelja u rêku; natêrati neprijatelja na vodu; Einen vor ſich her —, zajmiti, prizajmiti, vitlati koga; Einen von Haus und Hofe —, krenuti koga iz njegove kuće; aus dem Hauſe —, protêrati, iztêrati iz kuće; Einen in die Enge —, satêrati koga u têsnac i. rog; zu Paaren —, ukrotiti; Einen zur Arbeit —, têrati koga na posao; was trieb dich hieher? što te je ovamo potêralo? die Noth trieb mich dazu, nevolja me na to nagna, natêra; die Noth trieb mich unter die Räuber, nevolja me otêra u hajduke; er treibt die Sache zu weit, iztêruje stvar na kraj; zu weit —, prekardašiti, prekantariti, pretêrivati, daleko zalaziti; er treibt die Sache zum Äußerſten, têra mak na konac; der

Baum treibt Zweige, drvo se grana, drvo pušta grane; Blätter —, listati; der Bach treibt eine Mühle, potok okreće mlin; hinter das Haus —, zagnati za kuću; es treibt ihn, neda mu mira; ein Preis in die Höhe —, nadmetati se; ein Handwerk —, těrati zanat; Handel —, trgovati; eine Kunst —, baviti se kakvom umětnošću; (spr.) wie man's treibt, so geht es, što tko radi, predanj pada; Scherz, Kurzweil —, šaliti se; Dummheiten —, benaviti; Narrenpossen —, budaliti, budalisati; Spott mit Einem —, rugati se komu; narugati se kim; Wucher —, kamatovati; Unzucht —, bluditi; Possen —, lakrdijašiti; Muthwillen —, vragovati; was treibst denn? šta radiš? einen Reif um das Faß —, udariti, nabiti obruč na bačvu; ein Nagel in die Wand —, zabiti, zatući klinac (ekser, čavao) u zid; einen Keil in die Spalte —, zagnati, zatěrati klin u pukotinu; den Teig —, razvijati, raztagati, tagati, valjati těsto; Bildwerk —, čakaniti kipove; getriebene Arbeit, čakanina; ein Keil treibt den andern, klin se klinom těra; diese Arznei treibt den Schweiß, ovaj lěk daje znoj; od ovoga se lěka čověk znoji; Erze —, rudu na polje vući; das Silber —, srebro goniti, sušiti; die Häute —, kože lužiti.

Treiben, *n.* gonjenje; těranje; gonitba; das — und Drängen in großen Städten, jurba i žurba velikih gradovah; (wdm.) hajka.

Treiber, *m.* gonjač; (b. Viehes), gončin; (wdm.) hajkaš; (*mont.*) vukač; (*met.*) gonič; s. Triebel.

Treiberei, *f.* gonitba.

Treiberz, *n.* izvučena ruda.

Treibfarbe, *f.* parilo.

Treibfarbengrube, *f.* parište.

Treibfaß, *n.* strojnjak.

Treibfäustel, *n.* bat.

Treibgarn, *n.* prěstor.

Treibhammer, *m.* čakan.

Treibhaus, *n.* (b. Gärtn.) postava; (*met.*) s. Treibhütte.

Treibhausblume, *f.* postavni cvět.

Treibhausfrucht, *f.* postavni plod.

Treibhausgewächs, *n.* postavna bilina; u postavi odgojena bilina.

Treibhauskunst, *f.* postavarstvo.

Treibhauspflanze, *f.* s. Treibhausgewächs.

Treibhauswärme, *f.* toplina postave, u postavi.

Treibherd, *m.* goneća peć; sušnica.

Treibholz, *n.* plavljeno drvo; s. Walgerholz.

Treibhütte, *f.* gonište; sušnica.

Treibjagd, *f.* hajka.

Treibkeil, *m.* klin.

Treibkraut, *n.* (*Ricinus*), skočac.

Treibkunst, *f.* (*mont.*) vucila.

Treiblauge, *f.* parivo.

Treibleute, *pl.* hajkaši.

Treibling, *m.* krug; (Vien.) preselac.

Treibmittel, *n.* gonilo.

Treibmuskel, *m.* izgonica.

Treibofen, *m.* goneća peć; gonište.

Treibpferd, *n.* lovački konj.

Treibrad, *n.* goneće kolo, gonjač.

Treibsand, s. Triebsand.

Treibschacht, *m.* izvlačište.

Treibscheibe, *f.* razměrač.

Treibschwefel, *m.* izagnan sumpor.

Treibsegel, *n.* pogonac.

Treibsilber, *n.* izagnano, suho srebro.

Treibstachel, *m.* ošljača, ostan.

Treibstange, *f.* gonilo.

Treibstock, *m.* paoc.

Treibvieh, *n.* gonjena stoka, marva.

Treibweg, *m.* pogon.

Treibwerk, *n.* gonila.

Treibzeug, *n.* rukavnik.

Treil, *n.* jedek.

Treilen, *v. n.* jedećiti, vući, tegliti.

Treiler, *m.* jedekaš.

Treinse, *f.* mutavica, tutljara, mutla.

Tremel, *m.* klipan; s. Knüttel.

Tremmen, *v. a.* sastrugati.

Tremmer, *m.* sastrugač.

Tremmkopf, *m.* sastrugaljka.

Trempel, *m.* podporka; —, *f.* s. Butterfaß.

Tremulant, *m.* potres.

Tremulation, *f.* potresanje.

Tremuliren, *v. a.* potresti, potresati; —, *v. n.* tresti se.

Tremulirend, *adj.* potresan; tresuć.

Trennbar, *adj.* razstavan, razlučiv.

Trennbarkeit, *f.* razstavnost; razlučivost.

Trennen, *v. a.* razstaviti, razdvojiti, razlučiti, razstavljati, lučiti; den Kopf vom Rumpfe —, razstaviti, uzeti, skinuti glavu s ramenah; oddvojiti glavu od koga; (b. Schneid.) poriti, razporiti, parati; (b. Tischlern), razrezati; (*mil.*) preseći; uns soll nichts von einander — als der Tod, razumrět ćemo se; von seinen Lieben getrennt leben, življeti osim svojih; eine Ehe —, razženiti; razvěnčati; razvezati ženitbu; Liebende —, razstaviti milo i drago; die Streitenden —, razvaditi; sich —, *v. r.* razstati se, razstajati se, razdružiti se, razlučiti se (s kim); oddĕliti se, dĕliti se (od koga); er trennte sich von ihm, oddvoji se od njega; sie trennten sich, razdvojiše se (n. p. na putu); sich von seinem Weibe —, pustiti ženu; sich von seinem Gatten —, ostaviti muža; die getrennte Ehefrau, puštenica; (uneins werden), razkrstiti; prokinuti dlaku; wenn sich Leib und Seele —, kad se razstavi duša s tělom.

Trenner, *m.* razstavljač, razdvajač.
Trennfall, ſ. Trennungsfall.
Trennmeſſer, *m.* paraljka.
Trennpunkt, ſ. Trennungspunkt.
Trennung, *f.* razstava, razdvoj; bei unſerer —, na našem razstanku i. razmaku; — der Ehe, razveza ženitbe, razženitba, razpust.
Trennungsfall, *m.* ablativ.
Trennungsfläche, *f.* razstavina, ploha nasada, vršaja, vrste.
Trennungslinie, *f.* razstavnica.
Trennungspunkt, *m.* razstavak, razstavka.
Trennungstag, *m.* dan od razstanka.
Trennungsweh, *n.* bo(l) od razstanka.
Trennungszeichen, *n.* (*hyphen*, sastavka.
Trenſe, *f.* (b. Pferd.) klěštice, male žvale, žvalo.
Trenſen, *v. a.* omotati, obaviti.
Trenſenzügel, *m.* vodjica.
Trepan, *m.* vrtilica, trepan.
Trepang, *m.* (*Holothuria edulis*), jedatni brizgavac, trepan.
Trepaniren, *v. a.* vrtěti glavu, trepanovati.
Treppab, *adv.* niza stube.
Treppauf, *adv.* uza stube.
Treppe, *f.* stube, basamaci*, skalini, štenge; die — ſteigen, po stubah uzlaziti; (im Ohre), stubica; (*Buccinum spiratum*), stubka.
Treppelweg, *m.* konjski put.
Treppenbacke, ſ. Treppenwange.
Treppenbock, ſ. Stiegenbock.
Treppenförmig, *adj.* stubast; —, *adv.* postubice.
Treppengehäuſe, ſ. Treppenhaus.
Treppengeländer, *n.* ostublje.
Treppenhaus, *n.* stubnik, stubište.
Treppenlehne, *f.* oslonjač, perda*.
Treppenruhe, *f.* ſ. Treppenabſatz.
Treppenſchacht, *m.* okno sa stubami.
Treppenſpindel, *f.* stubnica.
Treppenſtufe, *f.* stupanj.
Treppenſpitzſtufe, *f.* zaošiljen stubak.
Treppenthür, *f.* vrata od stubah.
Treppenwange, *f.* postubnjak.
Trepplufe, *f.* stubište.
Treſchaf, *n.* trešak.
Treſekammer, *f.* riznica.
Treſor, *m.* blago; blagajna.
Treſorſchein, ſ. Reichsſchatzſchein.
Treſpe, *f.* (*Bromus*), ovsik; (*Lolium*), ljulj; ſ. Kornraden.
Treſſe, *f.* (zlatan i. srebrn) trak, picilj, pasaman, šik, šorik; —n, *pl.* rojte.
Treſſenhut, *m.* klobuk obšiven piciljem (zlatnim).
Treſſenkleid, *n.* haljina obšivena (zlatnim) piciljem, trakovi.
Treſter, *pl.* kom, komina.
Treſterkuchen, *m.* grudva komova.
Treſterwein, *m.* vodovrelina, činger, čigir.
Tretbrett, *n.* Trete, *f.* stopalak, podnožnik.
Treten, *v. n.* stupiti, stupati; zum Altar —, pristupiti k oltaru; in den Koth —, ugaziti u blato; in die Stube —, unići, stupiti u sobu; näher —, pristupiti; auf etwas —, stupiti, stati na što; vor den Spiegel —, pred ogledalo stati; Einem unter die Augen —, doći komu na oči; leiſe —, tapom ići; badati; vor Gericht —, na sud doći; Einem zu nahe —, povrěditi koga; dirnuti u koga; Jemandes Ehre zu nahe —, dirnuti u čije poštenje; der Wahrheit zu nahe —, povrěditi istinu, zaći s istine; bei Seite —, odstupiti; aus der Thür —, izaći na vrata; auf Jemandes Seite —, pristati uz koga; an Jemandes Stelle —, zaměniti koga; in ein Amt —, nastupiti službu; ins Mittel —, uněti se, unositi se; ins Gewehr —, pod oružje stati; in Jemandes Dienſt —, najmiti se u koga; in den Eheſtand —, oženiti se; (v. Frauen), udati se; zuſammen —, sastati se, sakupiti se, sabrati se; vor Einen —, izaći pred koga; in das männliche Alter —, nastupiti vrsno doba; wenn der Saft in die Bäume tritt, kad drveće mezgra, podmezga; in nähere Bekanntſchaft mit Jemand —, bolje se s kim upoznati; in Wirkſamkeit —, početi dělovati; das Geſetz tritt in Wirkſamkeit, zakon dobiva krepost, zakon počimlje valjati; die Thränen traten ihm in die Augen, ſ. Thräne; ans Licht —, na vidělo izaći; pomoliti se; —, *v. a.* Einem auf den Fuß —, očepiti, čepati koga; das Pflaſter —, obijati ulice; čepati; mit Füßen —, gaziti, tlačiti, pogaziti, sgaziti, splesati; etwas unter die Füße —, pod noge što pogaziti; strpati što pod noge; ſich einen Dorn in den Fuß —, nabosti se na trn, zabosti si trn u nogu; etwas entzwei —, razgaziti što; die Schuhe ſchief —, izgaziti, izkriviti cipele; die Orgel —, gaziti měhove; den Wein —, gaziti grožđje; den Thon —, ugaziti ilovaču; Felle —, gaziti kože; (v. Hahne), rastiti, narastiti, omrěstiti, uzeti pod pero (kokoš); das Getreide —, vrěći, vršiti žito.
Treten, *n.* gaženje, gažnja.
Treter, *m.* gazilac.
Tretharke, *f.* sadilo.
Tretknecht, ſ. Treter.
Tretkufe, *f.* kaca za druzganje.
Tretmühle, *f.* suhača (suvača).
Tretplatz, *m.* gumno, orman; (b. Ziegelbrennern), gazište, ciglarska piaca.
Tretrad, *n.* kolo od suvače.
Tretſchämel, *m.* podnožnik, podnožnjak, podnožina.
Tretſcheibe, *f.* podnožni kotur.

Tretſtock, Tretzuber, *m.* kaca za gaženje kožah.
Treu, *adj.* věran; — bleiben, održati věru; nicht — bleiben, iznevěriti se.
Treublatt, *n.* ſ. Mondraute.
Treubrecher, *m.* věrolomac; nevěra.
Treubruch, *m.* věrolomstvo.
Treubrüchig, *adj.* věroloman; nevěran.
Treubrüchigkeit, *f.* věrolomnost.
Treue, *f.* (eines Dieners), věrnost; mit — pflegen, věrno njegovati; den Eid der — leiſten, zavěriti se; zakleti se na věrnost; ſich gegenſeitige — geloben, uhvatiti věru s kim; Treu und Glaube, věra; auf Treu und Glaube geben, dati što na věru i. veresiju; auf Treu u. Glaube ſich ergeben, predati se na věri; auf Treu und Glauben Einen verpflichten, obvezati koga pod věru; auf Treu und Glauben ſich verpflichten, tvrdu věru dati; věru založiti; ein Mann von Treu und Glauben, věra; bei meiner Treu! věre mi! na věru! angelobte —, zavěra; (Genauigkeit), točnost.
Treueid, *m.* zakletva věrnosti.
Treuergeben, *adj.* věran i oddan.
Treufleißig, *adj.* ustali.
Treuge, *adj.* suh.
Treugeboden, *m.* suša.
Treugehorſam, *adj.* věran i pokoran.
Treugen, *v. a.* sušiti.
Treugeplatz, *m.* sušilo.
Treuhalter, Treuhänder, *m.* ovršitelj oporuke; ſ. Vormund.
Treuheit, *f.* věrnost. [dan, iskren.
Treuherzig, *adj.* srdačan, usrdan, svesr-
Treuherzigkeit, *f.* srdačnost, usrdje, svesrdnost, iskrenost. [nost.
Treuleiſtung, *f.* zavěra; zakletva na věr-
Treulich, *adj.* věran; —, *adv.* věrno.
Treulos, *adj.* nevěran; bez věre; — werden, iznevěriti se, izgubiti věru, prevrnuti věrom; — handeln, učiniti komu nevěru; ein —er Menſch, ſ. Treuloſe.
Treuloſe, *m.* nevěra, nevěrnik; nijedna věra; —, *f.* nevěrnica.
Treuloſigkeit, *f.* nevěrnost; nevěra.
Treuring, *m.* věrenički prsten. [renpilz.
Treuſche; Treuſchling, ſ. Aalraupe; Her-
Treuvereint, *adj.* věrno sdružen.
Treuvergeſſen, *adj.* nevěran.
Treuverſchwiegen, *adj.* er iſt —, muči i. šuti kao olovom zaliven.
Triadik, *f.* trobrojstvo, triadika.
Triandrie, *f.* tromužtvo, troprašnjaci.
Triangel, ſ. Dreieck.
Triangulär, *adj.* trokutan, tronuglen.
Triangularmethode, *f.* tronuglena měra-
Triangularzahl, ſ. Trigonalzahl. [čina.
Trianguliren, *v. a.* tronugliti, triangulovati; (iz)měriti tronugljem.
Triarchie, *f.* trovladje.
Trias, *f.* trojstvo; (*geol.*) trias.
Triasformation, *f.* treća stvorba.
Tribometer, *m.* košnjoměr.
Tribuliren, *v. a.* svrzlati; prižgati; mučiti; dosadjivati (komu).
Tribunal, *n.* sudište. [Rednerbühne.
Tribune, *f.* (Schaugerüſte), gledalište; ſ.
Tribut, *m.* danjak, podanak. [kom.
Tributär, Tributpflichtig, *adj.* pod danj-
Trichloracetylſäure, *f.* trihloracetiljska kiselina.
Trichotomie, *f.* izpretrajanje.
Trichotomiſch, *adj.* izpretrojen.
Trichter, *m.* lěv, lěvak, točěr, špirlica.
Trichterfiſch, ſ. Kaulfiſch.
Trichterförmig, *adj.* lěvast.
Trichtergras, *n.* obilnica.
Trichterig, ſ. Trichterförmig.
Trichtern, *v. a.* lěvati na lěvak; (durchſeihen), procěditi.
Trichterſchwamm, *m.* lěvasta spužva.
Trichterwinde, *f.* (*Ipomaea*), povojnica.
Trick, *m.* trik.
Tricot, *m.* triko.
Trictrack, *m.* triktrak.
Trieb, *m.* (des Viehes), nagon; těranje, gonjenje; in den — kommen, razmahati se; (Schößling), mladica, izboj, mlaz; (Sprößling), klica; d. Gewehr hat einen guten —, puška dobro nosi; (Durch—), pogon; (Triebrecht), pravo paše; ſ. Treibrad; (Herde), stado, čopor, džélep; (Inſtinct), nagon; aus eigenem —e, od svoje volje, samohotice.
Triebartig, *adv.* nagonom. [tice.
Triebel, *m.* (b. Böttch.) potuk, potuc, pogonac, natukač, nabojac; (am Rade), ručica, svračica, ruča, ručka.
Triebfeder, *f.* (*fig.*) nagon, pobuda; podnět, nětilo; Stolz iſt die — ſeiner Handlungen, oholost ga nagoni na ono, što radi.
Triebkorn, ſ. Springkorn.
Triebkraft, *f.* gonilo.
Triebloſ, *adj.* bez nagona.
Triebmäßig, ſ. Inſtinctmäßig.
Triebrad, *n.* gonečo kolo. [zemlja.
Triebſam, *adj.* ein —er Boden, bujna
Triebſand, *m.* sipak mel, mur, sipčina.
Triebſchwefel, *m.* sigasti sumpor.
Triebſtange, *f.* vretenka.
Triebſtock, *m.* laloka, paoc.
Triebſtoff, *m.* gonivo.
Triebwerk, *n.* kretalo; ſ. Maſchine.
Trieſauge, *n.* krmeljivo oko; (e. Perſon), krmeljivac.
Trieſäugig, *adj.* krmeljiv.
Trieſäugigkeit, *f.* krmeljivost.
Trieſeln, *v. n.* kackati.
Trieſen, *v. n.* kapati; das Waſſer trieft vom Dache, voda curi s krova; —d naß ſein, mokar biti kao snop i. močionica; (v. Augen), krmeljiti, zakr-

meljiti; d. Schweiß trieft ihm von der Stirn, muzge od znoja teku mu niz
Triefnaſig, *adj.* balav. [lice.
Triefnaß, *adj.* mokar kao močionica.
Triegen, *v. a.* obmaniti, varati.
Triel, *m.* ſ. Wamme; (*Charadrius Oedicnemus*), kulik.
Triennium, *n.* troléće.
Trieſel, ſ. Kreiſel.
Trieſelkirſche, ſ. Traubenkirſche.
Triſt, *f.* (Herde), stado, čomor, gulja; (v. Schwein.) čopor; (Viehweg), pogon; (Weide), pašnik; paša; (Brachfeld), utrina, tratina; ſ. Triftgerechtigkeit.
Triftfrei, *adj.* prost od pogona. [keit.
Triftgeld, *n.* paševina, popaša.
Triftgerechtigkeit, *f.* pravo na pašu.
Triftig, *adj.* važan; krepak; (v. Schiff.)
Triftigkeit, *f.* važnost. [gonjen.
Triftrecht, ſ. Triftgerechtigkeit.
Triftzeit, *f.* vrěme paše.
Triglyph, *m.* trorezka.
Trigonal-Ikoſitetraeder, *n.* heraedriſches —, fluoroid; oktaedriſches —, galenolik.
Trigonalzahl, *f.* tronuglen (trigonalan) broj. [nometrija.
Trigonometrie, *f.* tronugloměrstvo, trigo-
Trigonometriſch, *adj.* tronugloměrski, trigonometričan.
Trilemma, *n.* troratac, trilema.
Triller, *m.* (*mus.*) ćurlik, trilj; einen — ſchlagen, ćurliknuti; (in Mühl.) ſ. Trilling; Ackerſenf.
Trillern, *v. n.* ćurliknuti, ćurlikati; (mit zitternder Stimme ſingen), potresati (glasom).
Trillerſprung, *m.* skok trupkom.
Trilling, *m.* krug.
Trillion, *f.* triljon, triliun
Trilobit, *m.* trokrpac.
Trilogie, *f.* trilogija.
Trimeſter, *n.* četvrtléće, četvrtgodje.
Trimetrum, *n.* tromér, trimetar.
Trine, *f.* eine alte —, baba, kukavica.
Tringelbeere, ſ. Sumpfbeere.
Trinitarier, *m.* trojstvenjak.
Trinkanſtalt, *f.* pojnica.
Trinkbar, *adj.* pitak; dieſes Waſſer iſt nicht —, ova voda nije pitka; ova voda nije za piće.
Trinkbecher, *m.* kupa, čaša. [tura.
Trinkbruder, *m.* pivator, lužnica, izpiću-
Trinkbude, *f.* mehana, sěnica.
Trinkelbeere, ſ. Rauſchbeere.
Trinken, *v. n.* piti; Einem zu — geben, zapojiti koga; laß mich —, dajde da se napijem; auf Eines Wohl —, piti komu u zdravlje; auf Jemandes Tod —, piti komu u glavu; er trinkt Wein beim Speiſen, pripija vino uz jelo; ſich ſatt —, napiti se; er trinkt ſtark, mnogo pije; er hat zuviel getrunken, prepio se je; ſich toll und voll —, ſ. Toll; ſich voll —, opiti se.
Trinken, *n.* piće; (*fig.*) pijanstvo; ſich das — angewöhnen, propiti se.
Trinkensſatt, *adj.* er iſt —, napio se je.
Trinker, *m.* pilac; er iſt ein ſchlechter —, malo pije; ſ. Säufer; —in, *f.* pilica; ſ. Säuferin.
Trinkfeſt, *n.* pijanka, piće.
Trinkgaſt, *m.* vinski gost; (in Bädern), pilac, pijač, vodopija.
Trinkgefährte, *m.* supilac.
Trinkgefäß, *n.* posuda za piće.
Trinkgelag, ſ. Trinkfeſt.
Trinkgeld, *n.* propitak, napojnica; Einem ein — geben, dati komu napitak i. na
Trinkgenoß, ſ. Trinkgefährte. [vino.
Trinkgern, *m.* pivator, radopija.
Tringeſchirr, *n.* posudje za piće.
Trinkgeſell, ſ. Trinkgefährte.
Trinkgeſellſchaft, *f.* pijanka. [nica.
Trinkglas, *n.* čaša, kupica, žmulj, skle-
Trinkhaus, *n.* krčma.
Trinkkanne, *f.* kupa.
Trinkkur, *f.* lěčitba pićem rudnice; — gebrauchen, lěčiti se rudnicom.
Trinklied, *n.* počašnica, napitnica.
Trinkluſt, *f.* pijanstvo.
Trinkquelle, *f.* studenac.
Trinkſaal, *m.* pojnica.
Trinkſchale, *f.* kupa.
Trinkſpruch, ſ. Toaſt.
Trinkſtube, *f.* pojnica; krčma.
Trinkſucht, *f.* pijanstvo. [pitak.
Trinkwaſſer, *n.* pitka voda; voda za na-
Trinkzimmer, *n.* ſ. Trinkſtube.
Trio, *n.* tropěv, trio.
Triolett, *n.* triolet.
Tripel, *m.* tripuo, tripalj.
Tripel, *adj.* trojni, trogub.
Tripelalliance, *f.* trovez.
Tripelerde, *f.* ſ. Tripel, *m.*
Tripelſalz, *n.* trojna so(l).
Tripeltakt, *m.* trojni takt.
Triphan, *m.* trosév.
Triphthongus, *m.* troglasac.
Triplik, *f.* triplika.
Tripliren, *v. a.* trostručiti, trojačiti, triplirati, utrostručiti.
Triplum, *n.* (einer Schrift), trogubka; in Triplo, trogubo.
Tripodie, *f.* trostopje.
Tripp, *m.* trip.
Trippel, ſ. Tripel.
Trippeln, *v. n.* cupkati, trupkati; čavkuniti; ſ. Träufeln.
Trippeltritt, *m.* trupka.
Trippen, *v. n.* kapati.
Tripper, *m.* kapavica.
Trippler, *m.* trupkalo, čavkun.
Trippſchwefel, *m.* sigast sumpor.
Triſection, *f.* raztrojenje, raztrojba.
Triſelſtrom, *m.* vrtlog, vir.

Triſelwind, ſ. Wirbelwind.
Triſtichon, *n.* trostih.
Trithionſäure, *f.* tritionska kiselina.
Tritonshorn, *n.* (*Tritonium*), trubljača.
Tritt, *m.* stupaj; korak; einen — thun, koračiti; einen ſchweren, leichten — haben, tromo, lako hoditi; (Fuß—), stopa, trag; er gab ihm einen —, udari ga nogom; očepi ga; (am Fenſter), nastupak; (am Strumpfe), stopalo, priglavak, naglavak; (b. Web.) ſ. Fußtritt.
Trittbrett, *n.* (an ein. Stiege), nastupak; (b. Web.) ſ. Fußtritt.
Trittbrettchen, *n.* (am Spinnrade), stupalak, podnožnik.
Tritteiſen, *n.* stupak.
Trittholz, *n.* Tritting, *m.* podnožka, podnožnik.
Trittrad, ſ. Tretrad.
Trittvogel, *m.* ſ. Quakente.
Triumph, *m.* (Sieg), slavna dobit, triumf; —! wir haben geſiegt! slava! nadvladasmo! im — in die Stadt ziehen, slavodobitno ulězti u grad; (Gepränge), slavje, veleslavje.
Triumphbogen, *m.* slavoluk.
Triumpheinzug, *m.* slavodobitan, svečan ulaz.
Triumphfeſt, Triumphgepränge, *n.* slavje.
Triumphgeſang, *m.* slavodobitna pěsma.
Triumphiren, *v. n.* nadvladati, pobědditi; über ſeine Feinde —, svladati svoje neprijatelje; (*fig.*) likovati; über Eines Unglück —, radovati se čijoj nesreći, čijemu zlu.
Triumphpforte, *f.* Triumphthor, *n.* ſ. Triumphbogen.
Triumphwagen, *m.* slavodobitna kola.
Triumphzug, *m.* veleslavni provod.
Triumvir, *m.* trovlad.
Triumvirat, *n.* trovladje.
Trivial, *adj.* prostački; uličnì; oklepan; ſ. Gemein.
Trivialität, *f.* prostačina; ſ. Gemeinheit.
Triviallehrer, *m.* pučki učitelj.
Trivialſchule, *f.* pučka učionica (škola).
Trochäus, *m.* trohej.
Trochit, *m.* trohit.
Trock, ſ. Billard.
Trocken, *adj.* suh; —e Witterung, suho vrěme, suša; etwas — werden laſſen, sušiti, posušiti što; (ſpr.) er iſt hinter den Ohren noch nicht —, sve mekano vadi izza uha; im Trocknen, u suhoti; im Trocknen ſitzen, imati svoju potrebicu; ſein Schäfchen ins Trockene bringen, ſ. Schäfchen; —es Brod eſſen, o suhom kruhu življeti; mit —en Augen, bezsuzno, bez suzah; eine —e Meſſe, tiha, štuća misa; —es Vieh, suha, nedojeća, zasušila stoka; ein —es Jahr, suha godina; ein —er Wechſel, vlastita, suha měnica; ein —er Menſch, suhoparan čověk; Einem — ſeine Meinung ſagen, kazati komu od komada; Einen — empfangen, hladno koga primiti, dočekati; (*chem.*) auf —em Wege, na suhom.
Trockenbeerwein, *m.* suškovina, suškovo vino.
Trockenboden, *m.* suša.
Trockenbrett, *n.* daska za sušenje.
Trockene, ſ. Trockenheit.
Trockenfarbe, ſ. Paſtellfarbe.
Trockenfäulniß, *f.* truhloća.
Trockengelegen, *adj.* osušan, sušast.
Trockenhaus, *n.* sušionica.
Trockenheit, *f.* suhoća, suhota; (Dürre), suša; die — einer Erzählung, suhoparnost pripovědke.
Trockenholz, *n.* suhovina.
Trockenkammer, *f.* sušionica.
Trockenlegung, *f.* sušenje.
Trockenleine, *f.* uže za rublje.
Trockenmalerei, *f.* suha slikarija.
Trockenmaſchine, *f.* sušilo.
Trockenpflaſter, *n.* sušeći obliž (melem).
Trockenplatz, *m.* sušilo.
Trockenſaal, *m.* Trockenſtube, *f.* sušionica.
Trockenſchnur, ſ. Trockenleine.
Trocknen, *v. n.* sušiti se, sahnuti; prisušiti se, osušiti se, prisušivati se; — laſſen, čekati, dati, da se što osuši; sušiti što; —, *v. a.* sušiti, osušiti; die Hände —, trti, otrti, ubrisati ruke; die Thränen —, utrti suze od běla lica.
Trocknend, *adj.* sušeć.
Trocknig, *f.* suša.
Trockſtock, *m.* tucanj.
Trobdel, *m.* rese, podkite, rojte; (b. Web.) ureznici.
Trobdelmütze, *f.* čupava kapa.
Trobdelſtrumpf, *m.* čupava čarapa.
Tröbel, *m.* starež, staretine, veteš, vedaž.
Tröbelbude, *f,* starežarnica, staretinarnica, vetašnica.
Tröb(e)ler, *m.* starežar, staretinar, vetašnik; (b. Zaubernde), ogužalo, oklěvalo.
Tröbelfrau, *f.* starežarica, staretinarica.
Tröbelgewerb, *n.* starežarija, staretinarija, starežarstvo.
Tröbelhaft, *adj.* starežarski, staretinarski; ſ. Zauberhaft.
Tröbelhandel, *m.* starežarstvo, staretinarstvo.
Tröbelkram, ſ. Tröbel; Tröbelbude.
Tröbelmann, ſ. Tröbel.
Tröbelmarkt, *m.* starež(ar)ište, staretin(ar)ište.
Tröbeln, *v. n.* starežariti, staretinariti; (zaubern), ogužati se, zatezati, oklěvati.
Tröbelſchnecke, *f.* (*Trochus conchyliophorus*), školjčar.
Tröbelwaare, *f.* starežarska roba; staretino.
Tröbelweib, *n.* ſ. Tröbelfrau.
Tröbler, Tröblerin, ſ. Tröbeler, Tröbelfrau.
Tröbler- (in Zuſ.) starežarski, staretinarski.
Trog, *m.* korito; tekne (*gen.* tekneta);

(Back—), naćve, *pl.*; (Vieh—), valov; (Grubenbaum), žlĕb.
Trogbaum, *m.* drvo za korito.
Trogfahn, *m.* ladva, šiklja.
Trŏglein, *n.* koritašce, korice; kopanja.
Troglodyt, *m.* spiljar; (*Pithecus Troglodytes*), pongo, šimpanze.
Trogmacher, *m.* koritar, naćvar.
Trogmuſchel, *f.* (*Mactra*), kopanjica.
Trogſcharre, *f.* strugača, kustura.
Trokar, *m.* trokar.
Trollblume, *f.* (*Trollius*), upolin.
Trolle, *f.* (*fig.*) depna, mekna; cuncupa.
Trollen, *v. a.* valjati, koturati; ſich —, tornjati se; nositi se; getrollt kommen, dokoturati; trolle dich! ſ. Packen.
Tollfiſch, ſ. Pottfiſch.
Tollmaul, *n.* ćubanja.
Trombe, *f.* ošmrk.
Tromm, ſ. Trumm.
Trommel, *f.* bubanj, doboš*, goč; die — ſchlagen, bubnjati; (im Ohre), bubnjić; (Kaffee—), pržionica; (in Sackuhren), kutija, bubnjić.
Trommelbauch, *m.* (*fig.*) trbonja.
Trommelblech, *n.* tenećka od bubnja.
Trommelboden, *m.* dno od bubnja.
Trommelei, *f.* bubnjava.
Trommelfeder, *f.* pero od bubnjića, kutije.
Trommelfell, *n.* koža od bubnja; (*anat.*) opna od bubnjića.
Trommelfiſch, *m.* (*Chromis*), crnjelj.
Trommelhaut, *f.*, Trommelhäutchen, *n.* ſ. Trommelfell.
Trommelhöhle, *f.* bubnjište.
Trommelkaſten, *m.* lubina, lubica od bubnja.
Trommeln, *v. n.* bubnuti; bubnjati, udarati u bubanj, biti bubanj, dobovati; auf Einem —, bubati koga; (*fig.*) činiti s kime kao svinja s mekinjami.
Trommelſchlag, *m.* bubnuće; bubnjanje; mit — bekannt machen, razbubnjati što.
Trommelſchlägel, *m.* šibalo, maljica (bubnjarska).
Trommelſchläger, *m.* bubnjar, dobošar, gočobija.
Trommelſchraube, *f.* (*Turbo terebra*), svrdlica.
Trommelſieb, *n.* bubnjasto sito.
Trommelſtock, ſ. Trommelſchlägel.
Trommelſucht, *f.* der Ochs hat die —, vo(l) se je opaučio.
Trommeltaube, *f.* gaćeša, gaćan.
Trommelwirbel, *m.* tutanj bubnja.
Trommler, ſ. Trommelſchläger.
Trompete, *f.* trublja (trumbenta); in die — ſtoßen, zatrubiti; auf der — blaſen, trubiti; die Euſtachiſche —, Eustahova cĕvčica; ſ. Nadelfiſch.
Trompeten, *v. n.* trubiti.
Trompetenbaum, *m.* (*Cecropia*), jaruma.
Trompetenblume, *f.* (*Bignonia*), trubač.
Trompetenende, *n.* vanjski kraj materičnika.
Trompetenfiſch, *m.* (*Syngnathus Acus*), šilo; (*Fistularia*), sopilo.
Trompetenkürbiß, *m.* jurgeta, duganja.
Trompetenmacher, *m.* trubljar.
Trompetenmacherei, *f.* trubljarstvo; (Ort), trubljarnica.
Trompetenquaſte, *f.* kita od trublje.
Trompetenröhre, *f.* cĕv od trublje.
Trompetenruf, *m.* trubnuće.
Trompetenſchall, *m.* trubljavina.
Trompetenſchnecke, *f.* (*Buccinum*), rogač, trumba.
Trompetenſchnur, *f.* trubljača.
Trompetenſchwamm, *m.* (*Spongia aculeata*), bodljava spužva.
Trompetenſtoß, *m.* trubnuće.
Trompetenthierchen, *n.* (*Stentor*), trubljica.
Trompetenton, *m.* glas trublje.
Trompetenvogel, *m.* (*Psophia*), karakar.
Trompeter, *m.* trubač, trubnik; ſ. Trompetenfiſch.
Trompetermarſch, *m.* trubljena populnica.
Trona, (*chem.*) trona.
Trope, *m.* trop.
Tropf, *m.* bena, bezjak, bluna; ein einfältiger —, bena benava; ein armer —, kukavac, siromak.
Tropfachat, *m.* sigasti bezdrak.
Tropfbad, *n.* kapnica.
Tropfbar, *adj.* kapljiv, kapljevit; ein —er Körper, kapljivo, kapljevina.
Tropfbernſtein, *m.* grozni jantar.
Tröpfchen, *n.* kapljica.
Tröpfeln, *v. n.* kackati.
Tröpfen, *v. a.* kanuti; kapati; Arznei ins Waſſer —, nakapati lĕka u vodu.
Tropfen, *v. n.* kapati; curiti.
Tropfen, *m.* kaplja, kap *f.*; es regnet in —, kiša pada kapljinami; es regnet in kleinen —, kiša pada kapljicami; (*med.*) kapljica; ich habe heute noch keinen — getrunken, danas nisam jošte ni kapi pio, danas nisam jošte ni brka okvasio; bis auf den letzten —, do kapi; bis auf den letzten — austrinken, piti na izkap; izkapiti; ſ. Tiger=
Tröpfend, *adv.* kapkê.
Tropfenfall, *m.* kap, kapilo, kapivo.
Tropfenhaft, *adj.* kapljast.
Tropfenweiſe, *adv.* na kaplje; kaplju po kaplju.
Tropffaß, *n.* podkapnica, kapalica.
Tropffeuer, *n.* kapljući oganj.
Tropfglas, *n.* ſ. Glastropfen.
Tropfharz, *n.* kapljasta smola.
Tropfkaſten, *m.* kapalica.
Tropfkraut, ſ. Glaskraut.
Tropfkübel, *m.* Tropfkufe, *f.* podkapnica.
Tropfnaſe, Tropfnaſig, ſ. Triefnaſe uſw.
Tropfnaß, *adj.* mokar do kože, do krpe, do žice.
Tropfregen, *m.* porosica.
Tropfrinne, *f.* okapak.
Tropfſchwefel, *m.* sigasti sumpor.
Tropfſteinartig, *adj.* sigast.
Tropfſtrog, *m.* kapalica.

Tropfwaſſer, *n.* kapavica. [ſ. Leckwein.
Tropfwein, *m.* (Ausbruch), samotok, lit;
Tropfwermuth, *m.* samotočni pelenkovac.
Tropfwurz, ſ. Rebendolde; Steinbrech.
Tropfzinn, *n.* čist cin, kositer.
Trophäe, *f.* znak, znamen pobede.
Tropicus, *m.* (*pl.* Tropiken), obratnik.
Tropikvogel, *m.* (*Phaëton aethereus*), zrakoplovka.
Tropiſch, *adj.* (*phys.*) obratnički; tropičan; (*rhet.*) inoznačni, prenešen,
Tropus, ſ. Trope. [tropičan.
Troquiren, *v. n.* trampiti.
Troß! *int.* trup! cupa!
Troß, *m.* (*mil.*) pratež. [težar.
Troßbube, Troßjunge, Troßknecht, *m.* pra-
Troßfarn, ſ. Mondfarn.
Troßnarciſſe, *f.* zelen-kada.
Troßpferd, *n.* sehsana.
Troßwagen, *m.* pratežna kola.
Troſt, *m.* utěha; razgovor; Einem — geben, těšiti (koga); Einem — zuſprechen, razgovarati koga; das dient mir zum —e, to me těši; das iſt ein ſchlechter —, to su majci tanki razgovorci.
Troſtamt, *n.* těšiteljstvo.
Troſtarm, *adj.* bez utěhe.
Tröſtbar, *adj.* utěšiv.
Tröſtbarkeit, *f.* utěšivost.
Tröſtbedürftig, *adj.* potreban utěhe; er iſt —, treba mu utěhe.
Troſtbrief, *m.* těšnica.
Troſtbringend, *adj.* utěšni.
Troſtbringer, *m.* těšitelj.
Troſtbuch, *n.* utěšnik.
Troſtel, *f.* ſ. Fettammer.
Tröſten, *v. a.* těšiti, utěšiti; razgovarati; er tröſtete mich über den Verluſt meines Bruders, těšio me je za bratom
Tröſtend, *adj.* utěšni.
Troſtengel, *m.* andjeo utěhe.
Tröſter, *m.* těšitelj, utěšitelj; —in, *f.* těšiteljica, utěšiteljica.
Troſteswort, *n.* utěšna rěč. [utěšiti.
Troſtfähig, *adj.* er iſt —, može se těšiti,
Troſtgeber, ſ. Tröſter.
Troſtgrund, *m.* razlog utěhe.
Troſtleer, ſ. Troſtlos.
Tröſtlich, *adj.* utěšan; ich habe keine —e Antwort bekommen, nisam dobio povoljna odgovora; das iſt ſehr — zu hören, drago mi je, što to čujem.
Troſtlied, *n.* utěšna pěsma.
Troſtlos, *adj.* bez utěhe; er iſt —, za njega neima utěhe; (*fig.*) raztužen.
Troſtloſigkeit, *f.* bezutěšnost; (*fig.*) raz-
Troſtquelle, *f.* izvor utěhe. [tuženost.
Troſtreich, *adj.* preutěšan.
Troſtſchreiben, *n.* ſ. Troſtbrief.
Troſtſprecher, ſ. Tröſter.
Tröſtung, *f.* těšenje; utěha.
Troſtvoll, *adj.* preutěšan.
Troſtwort, ſ. Troſteswort.

Trott, *m.* kas; im — reiten, kasati.
Trotte, *f.* těsak, preša; ſ. Kelter.
Trotteln, *v. n.* trupkati, čavkuniti.
Trotten, *v. n.* bahtati; —, *v. a.* ſ. Keltern.
Trotter, *m.* mečilac, gnječilac, těštilac;
Trottgänger, *m.* kasalo, kasač. [gazilac.
Trottknecht, ſ. Trotter.
Trottoir, *n.* pločnik; pěšnik.
Trottſpindel, *f.* loza (u těska).
Trottzuber, *m.* ſ. Treikufe.
Trotz, *m.* prkos; — bieten, prkositi; — ſei dem geboten, der . . ., svakomu ću prkositi i. oprěti se, koji . . .; Einem etwas zum — thun, činiti komu što uz prkos, uz kosu; — allen Beweiſen, uz prkos svim dokazom; — ſeines Reichthums iſt er doch nicht glücklich, pored svega bogatstva opet nije sretan; ich werde ſeinen — brechen, ukrotit ću ga ja, (ſpr.) slomit ću mu noge; — dem wirſt du verlieren, opet ćeš izgubiti; er ſchreibt — einem Schreiber, piše kao kakav pisar.
Trotzauge, *n.* mrk pogled.
Trotzen, *v. n.* prkositi, prkonjiti; (Widerſtand leiſten), upeti se, upinjati se; opirati se; dem Tode —, nebojati se smrti; auf ſeinen Reichthum —, oslanjati se na svoje blago; (maulen), prćiti se.
Trotzen, *n.* prkošenje; prkos. [pogled.
Trotzgeſicht, *n.* naprćeno lice; naprćen
Trotzig, *adj.* prkosit, prkosan; uporan; jogunast, oprčit; tvrdoglav; — antworten, oprčito odgovoriti; Einem — begegnen, oprčiti se prema komu; ein —er Blick, mrk pogled; (maulend), naprčen, naprćen; ein —er Menſch, ſ. Trotzkopf.
Trotzigkeit, *f.* prkositost; oprčitost; upornost; jogunluk.
Trotzkopf, *m.* prkonjica, prkosdžija, jogunica; prčica; einen — haben, prkosan biti; ſeinen — aufſetzen, uzprkositi; (*zool.*) ſ. Todtenuhr.
Trotzköpfig, *adj.* prkosan, tvrdoglav, jo-
Trotzmaul, *n.* naprčica. [gunast.
Trotzrede, *f.* prkosan, oprčit govor.
Trotzſinn, *m.*; Trotzſinnig, ſ. Trotzigkeit;
Trotzwort, *n.* oprčita rěč. [Trotzig.
Trübäugig, *adj.* mutnook.
Trübe, *adj.* mutan; (v. Waſſer), mutan, kalan, taložan; — Witterung, sumorno, košljivo vrěme; die Witterung iſt —, vrěme drmi; (dunkel), mračan, taman; ein —r Tag, oblačan dan; ein —r Himmel, oblačno nebo; — werden, uzmutiti se, zamutiti se; (v. Himmel), pomutiti se, nakanjiti se; (ſpr.) im Trüben iſt gut fiſchen, u mutnoj se vodi riba lovi; (*fig.*) neveseo, dreseo, žalostan; — Gedanken, turobne, nujne, snuždene misli.

Trübe, *f.* mutnost, kaonost; ſ. Trübe, *n.*
Trübe, *n.* muteż, mutljag, mut.
Trubel, *m.* (im gem. Leb.) smeća, smutnja, nered.
Trüben, *v. a.* pomutiti, zamutiti, uzmutiti; mutiti; (ſpr.) er thut als hätte er noch nie ein Waſſer getrübt, kao da ni mrava nikad nije pogazio; was trübt deinen Sinn? što si tako sětno neveselo? ſich —, *v. r.* mutiti se, pomutiti se, uzmutiti se; der Himmel trübt ſich, nebo se muti, oblači; ſein Auge trübte ſich, pomutiše mu se oči.
Trüber, *m.* mutilac.
Trübheit, *f.* mutnost, kaonost.
Trüblich, *adj.* omutan.
Trübniß, ſ. Betrübniß.
Trübröthlich, *adj.* mutno-crvenkast.
Trübſal, *n.* jad, nevolja, běda; tuga; in — leben, jadovati.
Trübſelig, *adj.* jadan, nevoljan, bědan, kukavan; — ausſehen, turoban biti.
Trübſinn, *m.* sěta.
Trübſinnig, *adj.* sětan.
Truchſeß, *m.* stolnik, trpeznik.
Truchſeßamt, *n.* stolništvo.
Trude, *f.* věštica.
Trudel, *m.* ropotarija, starelina.
Trudenbeutel, ſ. Boviſt.
Trudenfuß, *m.* (*Lycopodium clav.*) crvotočina.
Trüffel, *m.* (*Tuber cibarium*), gomoljika, jelen-gljiva.
Trüffelhund, *m.* gomoljičar.
Trüffeljagd, *f.* traženje gomoljikah.
Trüffeljäger, Trüffelſucher, *m.* gomoljičar.
Trüffelkäfer, *m.* (*Anisotoma*), gomoljičarka.
Trüffelpaſtete, *f.* těstenica (paštета) od gomoljikah.
Trüffen, *v. n.* dudati.
Trüffer, *m.* dudalo.
Trug, *m.* varka, obmana, klapa; mit Lug und — umgehen, obmanjivati; (Wien.) trus.
Trügbar, *adj.* prevarljiv, obmanljiv.
Trugbild, *n.* utvora, klapnja, sěri.
Trugdolde, *f.* paštit.
Trügen, *v. n.* varati; ſich —, varati se.
Trügend, *adj.* varav, obmanljiv.
Trüger, *m.* varalica; obmanilac.
Trügerei, *f.* varanje; varancija; obmana.
Trügeriſch, *adj.* varav, prevarljiv; —e Hoffnungen, lažna, tašta nada.
Truggebild, ſ. Trugbild.
Truggeln, *v. n.* moljakati.
Truggeſtalt, *f.* utvora.
Truggewebe, *n.* hinba, vuhvenstvo.
Truggrund, *m.* obmanljiv razlog.
Trughaft, Trüglich, ſ. Trügeriſch.
Trüglichkeit, *f.* varavost, obmanljivost.
Trugliſt, *f.* varka.
Truglos, *adj.* bez obinje.
Trugſam, ſ. Trügeriſch.
Trugſchluß, *m.* lažljiv izvodak; mudrolija, sofisma.
Trugſinn, *m.* prevarljivost.
Trugſpiel, *n.* prěvara.
Trugvoll, *adj.* prěvarljiv.
Trugwerk, *n.* sěri; varka, hinba, obmana.
Truhe, *f.* kovčeg, zaklop, zaklopina, zaklopnica, sanduk*, škrinja.
Trulle, ſ. Trolle.
Trumeau, *m.* medjuprozornik, ogledalo medju prozori.
Trumeaukaſten, *m.* medjuprozornjak, ormar medju prozori.
Trumm, *m.* (b. Web.) ureznici; (*mont.*) trak; ſ. Stumpf.
Trümmer, *pl.* ostanci; razsutine; (eines Gefäßes), rbina, krnjača; (ein. Schiffes), okrnjci, okančine; (einer Burg), podrtine, razvaline; zu —n gehen, razbiti se; propasti.
Trümmerbedeckt, *adj.* zasut ruševinom.
Trümmergeſchichte, *f.* krnjava pověstnica.
Trümmerhaufen, *m.* survina, zidine, razvalište; ruševina.
Trümmern, *v. a.* razbiti, razoriti, razvaliti.
Trümmerweiſe, *adv.* (*mont.*) na trakove.
Trummerz, *n.* tračna ruda.
Trumpe, *f.* drombulja.
Trumpen, *v. n.* drombuljati.
Trumpf, *m.* kazar, kozir, adut*; — bekennen, adut dati (na adut); — fordern, adutirati; mit einem —e ſtechen, udariti adutom.
Trumpfen, *v. n.* (Kart.) adutirati, igrati adut; kozirati; (ſpr.) Einen —, oséći komu kao na panju; odrezati komu; izplatiti koga; —, *v. a.* einen Balken —, prikratiti gredu.
Trumpffünf, *f.* Trumpfkönig uſw. petica, kralj itd. od aduta.
Trunk, *m.* (das Trinken), piće; zum —e zuſammenkommen, sastati se na pijanku; beim —e luſtig ſein, veseo biti kod čašah; den — lieben, pijanica biti; ſich dem —e ergeben, propiti se; (Getränk), piće, pilo; ein — Waſſer, napitak, zapoj vode; Einem einen — reichen, zapojiti koga; einen — thun,
Trunkelbeere, ſ. Sumpfbeere.
Trunken, *adj.* pijan, napit, nakvašen; vom Weine — werden, napiti se vina, opiti se vinom; vor Schlaf — ſein, bunovan, trapověsan biti; vor Freude —, opojen radosti.
Trunkenbold, ſ. Saufbold.
Trunkenheit, *f.* pijanost; (*fig.*) opojenost; (Völlerei), pijanstvo.
Trunkenweizen, *m.* (*Lolium temulentum*), ljulj-vrat.
Trunkſucht, *f.* pijanstvo.
Trupp, *m.* buljuk; gomila; (v. Menſch.) rulja; (v. Sold.) četa; (v. Vög.) kita, jato.
Truppe, *f.* družtvo; (*mil.*) četa; —n, *pl.* čete; vojska.
Truppenabtheilung, *f.* četa.

Truppencorps, *n.* sbor, kor. [ske.
Truppendislokation, *f.* premještanje voj-
Truppweiſe, *adv.* četimice, na čete; ruljom; jatomice.
Truſche, ſ. Aalraupe.
Trüſe, *f.* droždje.
Truſſel, ſ. Kriechente.
Trüßwurz, *f.* (*Oenothera*), pupaljka.
Trute, *f.* mora; ſ. Truthenne.
Truthahn, *m.* (*Meleagris gallopavo*), ćuran, puran, ćurak, budac, tukac, morac, pućak.
Truthahngekoller, *n.* kauk, glogot.
Truthenne, Trute, *f.* Truthuhn, *n.* ćura, pura, tuka, budija, misirka; (ein junges —), ćurka, pujka, pućka.
Truthühnchen, *n.* purče, ćure, tuče, pure, budče, (*coll.*) purice, budćići.
Truthühnerhirt, *m.* tučar; —in, *f.* tučarica.
Truthühnerſtall, *m.* tučnjak.
Trutſchelig, *adj.* bucmast.
Trütſchfaden, *m.* upletnik, upletnjak.
Trutz, ſ. Trotz.
Trutzbündniß, *n.* napadni savez; Schutz- und —, savez za obranu i napad.
Trutzlich, *adj.* drzak, smjeli.
Tſchaike, *f.* šajka.
Tſchaikiſten, *pl.* šajkaši.
Tſchaikiſten-Bataillon, *n.* šajkaška četa.
Tſchako, *m.* čakov.
Tſchakomacher, *m.* čakovar.
Tſchardake, *f.* čardak.
Tſchirken, *v. n.* cvrkutati.
Tuberkeln, *pl.* tuberkuli.
Tuberoſe, *f.* (*Hemerocallis*), liljan; (*Polyanthes*), noćnica.
Tubiporen, *pl.* cěvuše. [Fernrohr.
Tubus, *m.* cěv; (*phys.*) zvězdozor; ſ.
Tuch, *n.* (Wollenzeug), sukno, čoha, (čoja), svita; (Leinwand), platno; ein — Leinwand, truba platna; (Tüchel), rubac, marama; (Schnupf—), ubrusac, otrnjak.
Tuchartig, *adj.* suknast.
Tuchballen, *m.* truba sukna.
Tuchbaum, ſ. Zeugbaum.
Tuchbeinkleid, *n.* suknene hlače (čakšire).
Tuchbereiter, *m.* postrigač; ſ. Tuchmacher.
Tüchel, ſ. Tuch.
Tüchelchen, *n.* rubčić, maramica. [čojan.
Tuchen, *adj.* suknen, od sukna, čohe,
Tuchende, *n.* krajac, dizga, ivica.
Tüchen, *v. n.* (ſpr.) es tücht ſich wie man ſpinnt, kakva osnova, onakvo i tkanje.
Tuchet, *n.* duhnja, perina, blazina.
Tuchfabrik, *f.* suknara.
Tuchfabrikant, *m.* suknar.
Tuchfärber, *m.* mastilac sukna.
Tuchgaden, *m.* Tuchgewölbe, *n.* ſ. Tuchhandlung.
Tuchhaken, *m.* zubac za sukno.
Tuchhalle, *f.* suknarnica. [suknarničar.
Tuchhandel, *m.* trgovac sukna, čohe,
Tuchhandlung, *f.* suknarnica.
Tuchhoſe, *f.* ſ. Tuchbeinkleid.
Tuchkarde, ſ. Weberdiſtel.
Tuchknappe, *m.* suknarski dětić (kalfa).
Tuchkräuſer, *m.* rudilac sukna.
Tuchladen, *m.* ſ. Tuchhandlung. [fetzen.
Tuchlappen, *m.* sukneždina, lapat; ſ. Fuß-
Tuchmacher, *m.* suknar, čohadžija.
Tuchmacher- (in Zuſ.) suknarski.
Tuchmacherei, *f.* Tuchmacherhandwerk, *n.* suknarija, suknarstvo.
Tuchmacherſtuhl, *m.* suknarski razboj, stan, suknarske krosne.
Tuchmacherwerkſtatt, *f.* suknara.
Tuchmantel, *m.* suknen plašt.
Tuchmanufactur, *f.* suknara.
Tuchmotte, *f.* grizlica.
Tuchnadel, *f.* kučica od sterala.
Tuchnopper, ſ. Tuchkräuſer. [preša.
Tuchpreſſe, *f.* suknarski těsak, suknarska
Tuchrahmen, *m.* steralo (sukna).
Tuchſchau, *f.* pregledanje sukna.
Tuchſchere, *f.* strizalo sukna.
Tuchſcherer, *m.* postrigač, suknostriža.
Tuchſchererhandwerk, *n.* postrigaštvo.
Tuchſchererwerkſtatt, *f.* postrigačnica.
Tuchſchnitzel, *m.* striža, riza, ukrojak.
Tuchſtein, *m.* mačak.
Tüchtig, *adj.* (feſt), čvrst, krepak; (groß), velik; e. —es Stück, komadina; (tauglich), ein —er Lehrer, vrstan, vrli, věšt učitelj; — zu etwas, biti za što; sposoban, podoban biti za što; —, *adv.* čvrsto, zdravo, dobro, živo, svojski; — betrügen, debelo prevariti; — trinken, svojski, živo piti. [věština.
Tüchtigkeit, *f.* vrsnoća, vrlina, vrloća;
Tuchwaare, *f.* suknenina, suknena roba; —n, *pl.* sukna.
Tuchwaarenhandlung, *f.* suknarnica.
Tuchwalke, ſ. Walke. [Tuchmacherei.
Tuchweber; Tuchweberei, ſ. Tuchmacher;
Tuchwerk, *n.* suknenina.
Tuchweſte, *f.* suknen prsluk.
Tücke, *f.* (Heim—), podmuklost, podhibnost, mukao *f.*; voller — ſein, podhiban biti; (d. Pferd.) muha, mušica; (Groll), zloba.
Tückebold, *m.* podmuklica, podhibnik.
Tuckeln, *v. a.* tuškati, bašuriti.
Tucken, ſ. Ducken.
Tücken, *v. n.* zlobiti (komu), vuhvovati.
Tückeſpiel, *n.* vuhvovanje.
Tückiſch, *adj.* podmukao, podhiban; zloban; — auf Jemand ſein, imati zub na koga; kivan biti na koga; zlobiti komu; ein —es Pferd, hud konj; ein —er Menſch, ſ. Tückebold. [muklo.
Tückiſcherweiſe, *adv.* izpod mukla, pod-
Tuckmäuſer, ſ. Tückebold.
Tüder, *m.* pripon.
Tüdern, *v. a.* pripoti, penjati.
Tuf, Tuff, Tuffſtein, *m.* sedra, mačak.

Tüfteln, *v. n.* prljkati, šuškati.
Tugend, *f.* krepost, (dobrodětelj); — üben, krepostan biti; (Tüchtigkeit), vrsnoća, vrlina; ſ. Keuſchheit.
Tugendarm, *adj.* bez kreposti.
Tugendbelohner, *m.* darivalac kreposti.
Tugendbild, *n.* izgled kreposti.
Tugendfeind, *m.* neprijatelj kreposti.
Tugendfreund, *m.* prijatelj kreposti.
Tugendgeſetz, *n.* ćudoredni zakon.
Tugendhaft, *adj.* krepostan (dobrodětelj).
Tugendhaftigkeit, *f.* krepostnost.
Tugendheld, *m.* krepostnik.
Tugendheuchler, *m.* nazovi-krepostnik.
Tugendkrone, *f.* věnac kreposti.
Tugendleben, *n.* krepostan život.
Tugendlehre, *f.* nauka o kreposti; (einzelne Lehre), poučenje.
Tugendlehrer, *m.* učitelj kreposti; moralista, ćudorednik.
Tugendlohn, *m.* nagrada kreposti.
Tugendlos, *adj.* bez kreposti.
Tugendreich, *adj.* prekrepostan, vrlo krepostan.
Tugendſalbei, ſ. Gartenſalbei.
Tugendſam, ſ. Tugendhaft.
Tugendſchein, *m.* krepost na oko.
Tugendſieg, *m.* poběda kreposti.
Tugendſinn, *m.* krepostnost.
Tugendſpiegel, *m.* izgled kreposti.
Tugendverein, *m.* družtvo za razširivanje kreposti.
Tugendvoll, ſ. Tugendreich.
Tugendwandel, *m.* krepostan život.
Tugendweg, *m.* put kreposti.
Tukan, *m.* (*Ramphastos*), tukan.
Tule, ſ. Dohle.
Tullfiß, *m.* (*Glareola*), trčka.
Tulpe, *f.* (*Tulipa*), lala, tulipan; (*Modiola Tulipa*), tulipanac.
Tulpenbaum, *m.* (*Liriodendron*), lěrovac.
Tulpenbeet, *n.* lalište.
Tulpenblatt, *n.* lalen listak.
Tulpenblume, *f.* (*Bignonia leucoxylon*), bělodrvi trubač.
Tulpenmaus, *f.* (*Mus socialis*), zadružni miš.
Tulpenſtein, *m.* (*Pentacrinites*), lalenac.
Tulpenzwiebel, *f.* lukovica od lale.
Tummel, *m.* (Rauſch), mamura; (Schwindel), vrtoglavica; ſ. Getümmel.
Tummelbahn, *f.* ſ. Tummelplatz.
Tummelig, *adj.* mamuran; (ſchwindelig), vrtoglavan.
Tummeln, *v. n.* teturati, trtati; —, *v. a.* ein Pferd —, igrati konja; ſich —, *v. r.* paštiti se, žurili se; ſich mit Jemand —, nositi se, těrati se, pognati se s kim.
Tummelplatz, *m.* (konjsko) poigrište, igralište; trkalište; (*fig.*) hrvalište; bojište, mejdan.
Tummeltaube, ſ. Taumeltaube.
Tummler, *m.* igrač; (*Delphinus Phocaena*), morska svinja.
Tümpel, Tümpfel, *m.* (*met.*) grotlić.
Tümpelſtein, *m.* kamen od grotlića.
Tumult, *m.* (Lärm), buka, vreva; gungula; (Aufruhr), uzbuna, nabuna; einen — erregen, uzbuniti, pomutljati narod; es entſtand ein —, svět uzbuči.
Tumultuant, *m.* mutljivac.
Tumultuariſch, *adj.* mutljiv; bučan; ſ. Stürmiſch.
Tünche, *f.* běljenje; vapno (kreč) za běljenje; vapnen (krečan) maz, podmazka, zamazka.
Tünchen, *v. a.* běliti, krečiti; (*fig.*) poběliti.
Tüncher, *m.* bělač (sobah); —in, *f.* bělača, zidarica, krečarica.
Tüncherei, *f.* běljenje (sobah).
Tünchergerüſt, *n.* bělački odar.
Tünchfarbe, *f.* maz, pomazka.
Tünchkübel, *m.* maznik.
Tünchpinſel, *m.* běljača, kefa za běljenje, frajka.
Tünchſcheibe, *f.* mazalica.
Tünchtopf, ſ. Tünchkübel.
Tüngel, *m.* ſ. Klebkraut.
Tungſtein, *m.* šel, volfram.
Tungſteinſäure, *f.* šelova kiselina.
Tunisblume, ſ. Sammetblume.
Tunke, *f.* (Sauce), umaka, omaka; (Grube), trap.
Tunken, *v. a.* umočiti, umakati; močiti; die Dochte —, lojiti svěće; die Feder in die Tinte —, umočiti, umakati pero u crnilo.
Tunkform, *f.* lojnik.
Tunknäpfchen, *n.* umačnica, zdělica za umaku.
Tunnel, *m.* podrov, rov.
Tünntuch, *n.* poša.
Tup, Tupf, Tüpf, *m.* pik, tip; ſ. Tüpfel.
Tupfballen, *m.* tipkalo.
Tüpfel, *m.* piknja, pedica, pěga.
Tüpfelchen, *n.* piknjica; es fehlt kein —, nefali ni dlaka.
Tüpfelfarn, *m.* (*Polypodium*), oslad, sladka paprat i. bujad, lezibaba, kapljačak.
Tüpfelig, *adj.* piknjast, pikmast, pedičav, grahorast.
Tüpfeln, *v. a.* pikati, pedičati; getüpft, ſ. Tüpfelig.
Tupfen, *v. a.* dirkati, tipkati.
Tupfer, *m.* tipkalo.
Tupfſtein, ſ. Tupf.
Tüppel, ſ. Tüpfel.
Turban, *m.* čalma, saruk.
Turbe, *f.* (*Inula Helenium*), oman.
Turbine, ſ. Kreiſelrad.
Turbithwinde, *f.* (*Ipomaea Turpethum*), okriljena povojnica; turbit.
Turf, ſ. Torf.
Türkblau, *adj.* mrko-modar.
Türkelchen, *n.* ſ. Krieche.
Türkenbund, *m.* čalma, saruk; (Türkenkopf), turkinja.
Türkenkorn, *n.* ſ. Mais.
Türkenmuß, *m.* polenta.
Türkenpfeife, *f.* turska lula.
Türkiſch, *adj.* turski; der —e Bund, ſ. Türkenbund; der —e Weizen, ſ. Mais; —es Garn, crvena vunica.

Türkis, *m.* modruljica; künſtlicher —, la-
Türkisblau, *adj.* modruljičast. [džuver.
Turl, ſ. Kreiſel.
Turmalin, *m.* turmalin.
Turnanſtalt, *f.* gombaonica, hrvaonica.
Turnen, *v. n.* gombati se, vĕžbati tĕlo.
Turner, *m.* gombalac, gimnastik.
Turnier, *n.* obdulja, turnir.
Turnierbahn, *f.* viteško trkalište.
Turnierdank, *m.* nagrada obdulje.
Turnieren, *v. n.* boriti se, igrati se obdulje; (*fig.*) halabučiti, talabučiti, bučiti.
Turnierfähig, *adj.* podoban za obdulju.
Turnierheld, *m.* obduljaš.
Turnierhof, *m.* obdulja.
Turniermäßig, *adv.* poput obdulje.
Turnierpferd, *n.* obduljaški konj; konj od mejdana.
Turnierplatz, *m.* obduljnica; borište.
Turnierrichter, *m.* sudac od obdulje.
Turnierroß, ſ. Turnierpferd. [rišta.
Turnierſchranke, *f.* ograda obduljnice, bo-
Turnierſpiel, *n.* obdulja.
Turnierſpieß, *m.* koplje za obdulju.
Turnips, *f.* velika repa.
Turnkunſt, *f.* gombanje, gimnastika.
Turnmäßig, *adj.* gombalački.
Turnplatz, *m.* gombalište, hrvalište.
Turnſchule, *f.* gombaonica.
Turnübung, *f.* gomba; tĕlesna, gimnaſtička vĕžba. [redomice.
Turnus, *m.* obhodnja; nach dem —, ob-
Turnzeug, *n.* gombala.
Turpan, *m.* ſ. See-Ente.
Turre, *f.* matorka.
Turtel, ſ. Turteltaube.
Turteln, *v. n.* gukati.
Turteltäubchen, *n.* grličica.
Turteltaube, *f.* (*Columba Turtur*), grlica; ſ. Lachtaube.
Turteltauben- (in Zuſ.) grličji.
Turteltaubenweibchen, *n.* grlica-ženka.
Tuſch, *m.* trubnja; zile i borije, tuš.
Tuſche, *f.* (kitajsko) crnilo, tuš.
Tuſchen, *v. n.* (Tuſchiren), crnilom slikati; crnjkati, crniliti, tušiti; ſ. Vertuſchen; Touchiren.
Tuſchflechte, *f.* (*Lichen pustulatus*), pe-
Tuſchmanier, *f.* način tušenja. [dičnjak.
Tuſchpinſel, *m.* crnjkalica, kišćica za crnjkanje.
Tuſchſchale, *f.* zdělica za tuš.
Tuſchſchwarz, *adj.* crn crncit.
Tuß! *int.* pst! [ići.
Tußeln, *v. n.* šumati se, bádati, tapom
Tußer, *m.* vrebač, zasědnik.
Tute, *f.* (Düte), kesica; ſ. Tutenſchnecke.
Tüte, *f.* ſ. Goldregenpfeifer.
Tutel, ſ. Vormundſchaft. [pĕvati.
Tuten, *v. n.* tuliti; (v. Bien.) putkati,
Tutenförmig, *adj.* čigrast.
Tutenſchnecke, *f.* (*Conus*), čunjac.
Tuter, *m.* tulač.
Tuthorn, *n.* rog.
Tutor, ſ. Vormund.
Tuttel, *f.* sisa.
Tuttelkolbe, ſ. Rohrkolbe.
Tutteln, *v. a.* sisati; dutliti.
Tutti, *n.* svepĕv, tuti.
Twalch, ſ. Sommerlolch. [ſtein.
Twäre; Twarfſtein, ſ. Erdgrille; Finger-
Twiel, *m.* škogul.
Twieſelbeere, ſ. Waldkirſche.
Typen, *pl.* pismena, slova.
Typhus, *m.* pošalina, legar.
Typiſch, *adj.* značajni; (*theol.*) predkazni.
Typograph, ſ. Buchdrucker.
Typographiſch, *adj.* tiskarski.
Typolith, *m.* pisanac.
Typometrie, *f.* tiskoměr.
Typus, *m.* (Charakter), značaj; (Vorbild), uzor; obrazac; (*theol.*) znamen.
Tyrann, *m.* sionik, samosionik, usionik, okrutnik, krvopija, krvolok, zulumćar, tiran.
Tyrannei, *f.* samosilje, silje, tiranstvo, zulum; das Land fiel unter türkiſche —, pala je zemlja pod turski kolac.
Tyranniſch, *adj.* sionički, okrutan, tiranski.
Tyranniſiren, *v. a.* kiniti, mučiti; zlostavljati; —, *v. n.* zulumćariti.

U.

Übel, *adj.* (ſchlecht), zao, zločest, loš; (unangenehm), nepovoljan; — riechen, (ružno i. mrzko) vonjati; zadajati; es iſt nicht —, može podnĕti; hajde de; das gefällt mir nicht —, to mi se prilično dopada; es ſteht ihr —, nedolikuje joj; zlo joj stoji; es ſteht — mit ihm, po njega je zlo; das iſt auch nicht —, nije ni ta zla; er ſieht — aus, hrdjav je u licu; obhrdjao je; (spr.) kao da su ga guje pile; — ausſehend, hrdjava lica; mir war dabei — zu Muthe, bila su mi krila pala; eine üble Gewohnheit, ružan običaj; Einem — begegnen, Einen — behandeln, zlostaviti, zlostavljati koga; — zu Fuß ſein, spasti s noguh; es wird mir —, zli mi se, mučno mi dolazi, stužuje mi se, muka me hvata, guvi mi se; es wurde mir —, pozlilo

mi je, muka me je napala; er befindet ſich —, zlo (mu) je; die Sache iſt — gerathen, zlo je izpalo; izdalo je; — wählen, zlo izabrati; etwas — deuten, uzeti što na zlu stranu; etwas — nehmen, aufnehmen, zamĕriti; ein. Scherz — anbringen, pošaliti se u zao čas; ſeine Zeit — anwenden, zaludu tratiti danke; ein übler Weg, hrdjav put; es geht ihm —, zlo je, bije ga nazadak; es wird ihm — bekommen, prisĕst će mu; skočit će mu na nos; — von Jemand ſprechen, zlo i. ružno za kim govoriti; Einem — wollen zlobiti komu i. na koga; üble Laune haben, zle volje biti; er mag wohl oder — wollen, il mu se hoće, il neće; — anſehen, popreko (što) gledati; zaziratí (od čega); — aufkommen, naseĕsti; zlo proći, nagraisati, nagaziti; (ſchädlich), bud; er iſt — daran, dade mu se na zlo; — hören, nagluh biti, nečuti dobro.

Übel, *n.* zlo, zliće; (Gebrechen), mana; (Krankheit), bolja, bolest; er hat ein — am Fuße, noga ga boli; (Unglück), zlo, nesreća, bĕda, nevolja; erlöſe uns vom —, izbavi nas oda zla.

—**anfommen**, *n.* nagaza.

—**anſehen**, *n.* zamĕravanje; zaziranje.

—**befinden**, *n.* stuživanje.

—**berüchtigt**, *adj.* zloglasan.

—**gelaunt**, *adj.* zle volje, mrzovoljast.

—**geruch**, *m.* (ružan) vonj.

—**geſinnt**, *adj.* zlohotan, zloban; er iſt —, misli o zlu.

—**geſinnte**, *m.* zlomišljenik.

—**geſinntheit**, *f.* zlomišljenost.

—**keit**, *f.* stuživanje; muka, zlo; ich empfinde —, zli mi se, mučno mi dolazi, stužuje mi se; (Neigung zum Erbrechen), guvi mi se, grca mi se.

—**klang**, *m.* ružan glas, ružnoglasje; nesklad.

—**laune**, *f.* zla volja, mrzna volja.

—**launig**, ſ. Übelgelaunt.

—**laut**, ſ. Übelklang.

—**riechend**, *adj.* ružna vonja.

—**ſchmeckend**, *adj.* ružna kusa.

—**ſein**, ſ. Übelbefinden.

—**ſtand**, *m.* zlo; neprilika, lošina; (Hinderniß), smetnja; (Gebrechen), mana; (Unfug), nered, napaka.

—**that**, *f.* zločin, hrdjavo dĕlo, nedĕlo.

—**thäter**, *m.* zločinac, zlotvor, zlikovac; —**in**, *f.* zločinka, zlotvorka.

—**thäter-** (in Zuſ.) zločinski.

—**thätig**, *adj.* zlotvoran.

—**tönend**, *adj.* ružnoglasan.

—**verhalten**, *n.* ružno podnošenje, ponašanje, vladanje.

—**willig**, *adj.* zlohotan, zloban; ein —er Menſch, zlohotnik.

Übelwollen, *n.* zlohotnost; zloba.

—**wollend**, ſ. Übelwillig.

Üben, *v. a.* ſeine Hand —, vĕšbati, uvĕštiti ruku; geübte Soldaten, uvĕšbani vojnici; (lehren), obučavati, poučavati; ein Handwerk (aus)—, tĕrati zanat; Rache —, osvetiti se, osvećivati se; Recht und Gerechtigkeit —, pravo suditi; Verrath —, učiniti (komu) nevĕru; ſich —, *v. r.* vĕšbati se (upražnjavati se); učiti se.

Über, *prep.* es geht da Alles bunt und —, ovdĕ je velik dar mar; (ſyr) nezna se, tko pije, ni tko plaća; — und —, posvuda; posve; er hat ſich — und — beſudelt, sav se je ubrljao i. zabrljao; — und — voll, prepun, uvršen; es iſt —, prodje; prošlo je; — dem Berge, nad gorom, brdom; povrh gore; beſtändig — den Büchern ſitzen o. liegen, kapati nad knjigom; — der Arbeit begriffen ſein, raditi; — dem Leſen einſchlafen, čitajuć zaspati; zaspati nada knjigom; — der Mahlzeit Wein trinken, pripijati vino uz jelo; — Tiſche von etwas ſprechen, govoriti o čem za stolom (trpezom); laſſet die Sonne nicht — eurem Zorne untergehen, sunce da nezadje u gnjevu vašem; — Nacht, preko noći; eine Sache — der andern vergeſſen, zaboraviti što radi čega; — dem Leſen vergaß er zu kommen, čitajuć svrše s pameti doći; er vergißt Alles — dem Spiele, sve zaboravlja kod igre; ſich — einer Sache aufhalten, zabaviti se kod čega; ſich — eine Sache aufhalten, kuditi, zamĕriti što; — dem Fluſſe, prĕko, na drugoj strani rĕke; er befindet ſich ſchon — der Gränze, već je izmaknо preko medje; den Schirm — den Kopf halten, držati štitu nad glavom; den Keſſel — das Feuer hängen, na(d)staviti kotao (nad vatru); das Waſſer geht ihm bis — die Hüften, voda mu je do preko bedra; — den Haufen werfen, strovaliti; er läßt ſeine Sonne aufgehen — die Böſen und — die Guten, zapovĕda svomu suncu, te obasjava i zle i dobre; eins — das andere ſtellen, pometati jedno na drugo; ſich — das Gemeine erheben, uzdići se nad prostotu; ſich — etwas wegſetzen, ſ. Wegſetzen; Zufriedenheit geht — den Reichthum, bolje je zadovoljstvo nego bogatstvo; dies geht bei mir — Alles, to mi je prvo; to najvolim; er ſteckt bis — die Ohren in Schulden, dužan je i kosom na glavi; wir ſollen Gott — alle Dinge lieben, Boga valja najviše ljubiti; das geht — meine Kräfte, to je jače od mene; das geht — meinen Verſtand, toga mi um neshvaća;

das geht noch — meine Erwartung, više, bolje je, nego što sam se nadao; — Vermögen, preko mêre; — alle Maße, preko jego; — alle Maße schön, neizmêrno lêp; prekrasan; — die Macht, više nego se može; — eine Elle lang, preko lakta (risa, aršina) dugačak; es waren ihrer — hundert, bilo ih je više od stotine; — die Hälfte, preko polovice, više od polovice; — seine Schuldigkeit thun, činiti više nego što se mora; ein Mal — das andere, jedno za drugim; heute — zehn Jahre, poslije deset godinah od danas; heute — acht Tage, danas osam danah; es ist dem schon — drei Jahre, već su tomu tri godine prošle; Schulden — Schulden häufen, preduživati se; Briefe — Briefe bekommen, dobivati list za listom; Glück — Glück! dà goleme sreće! die Hand — Jemand ausstrecken, pružiti ruku na koga; einen Mantel — sich werfen, prigrnuti se, ogrnuti se plaštem; die Haare hängen ihr — die Schultern hinab, kosa joj je pala niz ledja; einen Strich — die ganze Seite machen, prekrižiti cêlu stranu; etwas — sich nehmen, uzeti što na se, podleći poda što; er ist — alle Berge, ode preko devet brdah; wir sind noch nicht — den Berg, još se nismo izčupali iz blata; er soll mir nie wieder — die Schwelle kommen, neka mi neide više preko moga praga; — d. Schnur hauen, prekantariti; — Agram reisen, putovati na Zagreb; ich habe noch keinen Tropfen — meine Lippen gebracht, nisam ni usanah nakvasio; es ist kein Wort — seine Lippen gekommen, nije ni proslovio i. zaustio; ein Strom von Thränen floß — ihre Wangen, (*poët.*) roni suze niz bêlo lice; ich bin — die dreißig hinaus, već sam navršio i. prevalio trideseti godinu; bis — die Knie, do nad koljeno; es ergeht Alles — mich, sve se je na me sleglo; Fluch — ihn! proklet bio! — etwas herfallen, navaliti na što; es geht — ihn her, zlo se govori za njim; — Andere zu befehlen haben, zapovêdati drugim; — sich selbst herrschen, vladati samim sobom; — seine Feinde siegen, svladati, nadvladati neprijatelje; — etwas klagen, tužiti se na što; — die Beschwerde eine Tagfahrt anordnen, odrediti ročište na žalbu; ein Verzeichniß — die Schriften verfassen, popisati pisma; — einige Punkte die Execution bewilligen, dopustiti ovršbu nêkojih članakah; Freude — seine Ankunft, radost o njegovu dolazku; radost s njegova dolazka; sich — etwas freuen, radovati se čemu; — etwas nachdenken, razmišljati što, o čem; — einen Gegenstand schreiben, pisati o čem; Quittung — zehn Gulden, namira na deset forintih; den Tag —, ob dan; die Mahlzeit —, pod obêdom, ručkom; —s Jahr, do godine; — eine Weile, za koji čas; — lang oder kurz, prije ili poslije; — Land reisen, otići na selo i. vanštinu; Einen — etwas setzen, postaviti koga nada što; er ist — alles Lob, nemože ga se čovêk dosta nahvaliti; — ein Kleines, do mala; — die Bosheit! eto pakosti, zlobe! eine Tagsatzung — seine Beschwerde anordnen, odrediti ročište na njegovu tužbu; Protokoll — die Zeugenaussage, zapisnik o izpovêdki svêdokah.

Überackern, *v. a.* preorati; in des Nachbars Feld —, zabrazditi u susêdovu njivu; ein Stück von des Nachbars Felde —, zaorati u susêdovu njivu.

—all, *adv.* svagdê, svigdê; — durch, svuda, svakuda, posvuda; — hin, svakamo; Gott ist — gegenwärtig, Bog je svagdê; — her, oda svuda; er kann nicht — hinkommen, nemože za sve dopsêti.

—alt, *adj.* prestar.

—antworten, *v. a.* predati, predavati; izručiti, izručivati.

—antworter, *m.* predavac.

—antwortung, *f.* predavanje; predaja.

—arbeiten, *v. a.* preraditi, preradjivati; predêlati; sich —, *v. r.* prekinuti se, pretrgnuti se od posla.

—ärmel, *m.* rukavić.

—aus, *adv.* — süß, schön, reich usw., presladak, prelêp, prebogat itd.

—backen, *v. a.* ein wenig — lassen, propeći; pripeći.

—bau, *m.* gornja graduja, sgrada; pre[graduja.

—bauen, *v. a.* nadgraditi, nadgradjivati; pregraditi; sich —, *v. r.* potrošiti se gradjenjem.

—behalten, *v. a.* zadržati.

—bein, *n.* mrtva kost.

—beinig, *adj.* imajući mrtvu kost.

—beißen, *v. a.* nadgrizti; više grizti

—bellen, *v. a.* nadlajati. [nego...

—bessern, *v. a.* izpopraviti, izpopravljati.

—beten, *v. a.* nadmoliti.

—bett, *n.* gornja blazina, duhnja.

—betten, *v. a.* prestrêti; (mit Betten bedecken), perinami zastrti.

—beugen, Überbiegen, *v. a.* pregnuti; odviše pregnuti; sich —, *v. r.* nadvesti se (nada što).

—bieten, *v. a.* nadmetnuti (koga); sich —, *v. r.* nadtêrivati se, pregoniti se; (b. ein. Licitation), nadmetati se; (zu viel bieten), odviše ponuditi; precêniti.

—bieter, *m.* nadmetalac.

—bilden, *v. a.* preobrazovati.

Überbimſen, *v. a.* plovućem gladiti.
—binden, *v. a.* (dar—), povezati (počem); eine Wunde —, poviti, povezati ranu.
—blaſen, *v. a.* opahnuti; odviše duvati.
—blättern, *v. a.* presomititi.
—blattung, *f.* presomićenje.
—blättern, *v. a.* premetati (knjigu).
—bläuen, *v. a.* pomodriti.
—bleiben, *v. n.* ostati; preteći, pretę-
—bleibſel, *n.* ostanak, ostatak; (v. Speiſen), otražak, otražbine.
—bliebenen, *pl.* ostatak.
—bleien, *v. a.* pooloviti.
—blick, *m.* pregled.
—blicken, *v. a.* pregledati očima; einen Plan —, proučiti osnovu; (hervorragen), nadgledati; ſ. Überſehen.
—blöken, *v. a.* nadblejati.
—blühen, *v. n.* obacvasti; ſich —, *v. r.* precvasti se.
—bös, *adj.* zao i hud; zlopak; (ſpr.) zao kao pas.
—boshaft, *adj.* prezloban.
—bot, *n.* nadmetak, veća ponuda; (zu großes Gebot), prevelika ponuda; pre-
—brand, *m.* prežeg. [cènje.
—braten, *v. a.* pripeći; propeći.
—brauſen, *v. n.* prevreti, prekipljeti; ein —der Menſch, uzavrelica, prăljivac.
—brechen, *v. a.* prelomiti; nadlomiti; (überwärts brechen), uzlomiti.
—breit, *adj.* preširok.
—breiten, *v. a.* zastrti; zastirati; eine Decke —, prostrti prostirač. [prežeći.
—brennen, *v. a.* ožeći, prožeći; (*met.*)
—bringen, *v. a.* (hin—), prenèti; prenositi; einen Brief —, donèti pismo.
—bringer, *m.* donosilac, donosac, donoša; (eines Wechſels), pokaznik; auf den — lautende Wechſel, mènice glaseće na pokaznika; —in, *f.* dono-
—brücken, *v. a.* premostiti. [silja.
—brüllen, *v. a.* nadrikati; nadbukati.
—bücken, ſich, *v. r.* nadvesti se, nadvoditi se.
—bügeln, *v. a.* pogladčati, poutleisati.
—bunt, *adj.* prešaren.
—bürde, *f.* preveliko breme.
—bürden, *v. a.* preprtiti, obteretiti, preteretiti, odviše naprtiti.
—bürdung, *f.* preprt, preterećenje.
—bürſten, *v. a.* početkati, pokefati.
—burzeln, ſich, *v. r.* prekobaciti se, premetnuti se, premetati se, prekopitnuti
—chlorſäure, *f.* solični prèkis. [se.
—chromſäure, *f.* kromni prèkis.
—dach, *n.* krov; trèm.
—dachen, *v. a.* prekriti.
—dampfen, *v. a.* zapariti.
—darren, *v. a.* prosušiti.
—das, ſ. Überdies.
—dauer, *f.* pretraja.

Überdauern, *v. a.* pretrajati.
—decke, *f.* pokrivač.
—decken, *v. a.* pokriti, prekriti, oklopiti; pokrivati.
—dem, ſ. Überdies.
—denken, *v. a.* promisliti, premisliti, razmisliti, promišljati; ſich —, *v. r.* premisliti se.
—denkzeit, *f.* vrème za promišljanje.
—dick, *adj.* predebeo.
—dielen, *v. a.* popoditi.
—dies, *adv.* suviše; jošte.
—dörren, *v. a.* osušiti se, obasahnuti.
—dörren, *v. a.* osušiti; (zu ſehr dörren), presušiti.
—dräuſchen, *v. n.* prepljuskivati.
—drehen, *v. a.* presukati; ein überdrehter Faden, zafrčak.
—dreſchen, *v. a.* promlatiti.
—dringen, *v. a.* predrèti, prevrèti.
—druck, *m.* pretlaka.
—drucken, *v. a.* potiskati, poštampati.
—druß, *m.* dosada, omrz, *f.*; er empfindet —, sve mu je dosadilo, dotužilo.
—drüßig, *adj.* sit; er iſt — des Lebens, dosadio i. dodijao mu je život; er wird es — werden, dosadit će mu, dodijat će mu, dotužit će mu.
—düngen, *v. a.* pognojiti; (zu ſehr düngen), pregnojiti.
—eck, *adv.* na poprèk; (*fig.*) es geht —, nezna se, tko pije, ni tko plaća.
—eile, *f.* prekopitnuće; prevelika naglost, prenaglost; etwas aus — thun, prenagliti se.
—eilen, *v. a.* Einen —, prestići; preteći koga; er wurde vom Tode übereilt, smrt ga je zatekla; (wdm.) prestizati se; eine Sache —, prenagliti što; prenaglo činiti što; ſich —, *v. r.* prenagliti se, prekopititi se, na(d)trčati.
—eilung, *f.* prenagljenje, prenaglica; ſ. Übereile.
—eilungsfehler, *m.* einen — begehen, pogrèšiti s prenaglice.
—ein, *adv.* — ſein, slagati se, sudarati se; pogoditi se.
—einander, *adv.* jedan, jedna, jedno na drugo; jedno nad drugo; jedno preko drugoga.
—einkommen, *v. a.* slagati se, sudarati se; mit Einem —, pogoditi se, dogovoriti se, složiti se.
—einkommen, *n.* ſ. Übereinkunft.
—einkommend, *adj.* složan; skladan.
—einkunft, *f.* dogovor, ugovor; eine — treffen, dogovoriti se, uglaviti.
—einkünftlich, *adj.* dogovorni; —, *adv.* dogovorno, po dogovoru.
—einſtimmen, *v. n.* sudarati se; wir ſtimmen nicht überein, neslažemo se; nepodudara nam se ćud; ſ. Übereinkommen; —, *v. a.* udesiti.

Übereinſtimmend, Übereinſtimmig, *adj.* složan, sudarajući se; udesan, podjednak.
—einſtimmung, *f.* podudaranje, sudaranje; sloga; suglasje; — der Gemüther, podudaranje ćudi.
—eintreffen, ſ. Übereinſtimmen.
—eifen, *v. a.* zalediti. [se.
—eſſen, ſich, *v. r.* prejesti se, objesti
—fächeln, *v. a.* prepahnuti.
—fachen, *v. a.* prekletiti, izpregraditi.
—fahren, *v. n.* prevezti se; —, *v. a.* prevezti, prevoziti; den Fluß —, prevozti se preko rěke; ein Kind —, pregaziti děte kolima; einen Acker mit Miſt —, navezti gnoja na njivu; ein Brett mit Leimwaſſer —, namazati daſku klijanicom; das Geſicht mit einem naſſen Schwamme —, nakvasiti lice spužvom. [skelarina.
—fahrgeld, *n.* prěvoznina, brodarina,
—fahrſchiff, *n.* prěvoz. [ledžija.
—fahrſchiffer, *m.* prevozar, brodar, ske-
—fahrt, *f.* prěvoz, skela*.
—fahrtsgebühr, *f.* ſ. Überfahrgeld.
—fall, *m.* nahrup; navala; (des Waſſers), prěpad, prevala; (Zäpfchen), resa, jezičac.
—fallen, *v. n.* pasti preko; —, *v. a.* navaliti, nahrupiti, nasrnuti (na koga); naskočiti, naletěti, napasti (koga); er wurde von Räubern —, hajduci su na njega navalili; er wurde vom Fieber —, groznica ga je uhvatila; er wurde vom Schlafe —, san ga je obhrvao.
—färben, *v. a.* pomastiti, pobojiti.
—faſſen, *v. a.* prenizati.
—faſten, ſich, *v. r.* odviše postiti.
—faul, *adj.* prelěn.
—fegen, *v. a.* premesti. [dotěrivati.
—feilen, *v. a.* prepiliti, popiliti; (*fig.*)
—fein, *adj* pretanak, prefin.
—feinen, Überfeinern, *v. a.* pretančiti.
—fett, *adj.* premastan.
—fetten, *v. a.* omastiti. [naložiti.
—feuern, *v. a.* den Ofen —, odviše
—firniſſen, *v. a.* pokostom namazati; (*fig.*) pokondiriti.
—flammen, *v. a.* preplanuti.
—flattern, *v. a.* preprhnuti, preprěšiti.
—flechten, *v. a.* poplesti, popletati; preplesti.
—fleiß, *m.* prevelika marljivost.
—fleißig, *adj.* premarljiv.
—fliegen, *v. a.* preletěti, prelětati; ein ſchönes Roth der Scham überflog ihr holdes Antlitz, stidno rumenilo obasulo joj je lice; (höher fliegen), nadletěti.
—fliehen, *v. n.* preběći.
—fließen, *v. n.* proliti se, prolěvati se, prelěvati se; (v. Ströme), razliti se, proliti se, razlěvati se; prebljuvati; prelaziti; izliti se; im Frühlinge pflegt die Save überzufließen, prolećem Sava zaléva; das Glas fließt über, čaša se preléva; da floß ihr Auge über, suza joj se odroni od oka; mein Herz fließt vor Freude über, srce mi kipi od radosti.
Überfloren, *v. a.* zapošiti.
—flüchten, *v. n.* preběći.
—flug, *m.* prelět.
—flügeln, *v. n.* nadkriliti, nadletěti; den Feind —, obteći, zapasati neprijatelja.
—fluß, *m.* pretek; prolév; (*fig.*) obilje, izobilje, obilnost, obilatost; zalihost, zališnost; er hat an Allem —, svega ima izobila; svega ima na pretek; im Überfluſſe leben, izobilovati, obilno život trajati; ich lebe nicht im Überfluſſe, nepresipa sě u mene; zum — an etwas erinnern, zalih, odviše i. suviše što napominjati.
—flüſſig, *adj.* (überfließend), preopun; (ſehr reichlich), obilan, obilat, izobio, izobilan; haſt du nicht eine —e Feder? neimaš-li koje pero zalih? Brod und Wein ſind — da, kruha i vina ima ovdje izobila; (unnöthig), das iſt —, to je suvišno.
—flut, *f.* plima, razlěv, poplav.
—fluten, *v. n.* prebljuvati, izliti se; zaplaviti, poplaviti.
—fordern, *v. a.* odviše tražiti, iskati.
—fracht, *f.* suvišnji teret; pretovarak.
—frachten, *v. a.* pretovariti.
—frachtsgebühr, *f.* vozarina od suvišnjega tereta; pretovarnina.
—frech, *adj.* predrz.
—freſſen, ſich, *v. r.* prežderati se; ſ. Überefſen, ſich.
—frieren, *v. n.* zamrznuti; zalediti se.
—fruchtbar, *adj.* prerodan.
—fuhre, *f.* prěvoz, skela.
—führen, *v. a.* prevesti, prevoditi; den Markt mit Waaren —, prepuniti sajam robom; das Feld mit Dünger —, navoziti gnoja na polje; (überfahren), prevezti, prevoziti; (überweiſen), obličiti koga; osvědočiti (što na koga); Einen des Diebſtahls —, dokazati komu da je ukrao; ein überführter Wagen, polovna, stara kola.
—führend, *adj.* dokazni; dokazujući.
—führer, *m.* prevozar, skeledžija; (*jur.*) obličnik, dokazalac.
—führung, *f.* prevoženje, prěvoz; (*jur.*) obličenje; dokazanje.
—führungsſtück, *n.* dokazni članak.
—fülle, *f.* izobilje.
—füllen, *v. a.* Wein —, pretočiti vino; (über das Maß füllen), prepuniti, prepunjati; presuti, presipati; ein Glas —, preslužiti čašu; ſich —, *v. r.* prejesti se, objesti se, prejedati se.
—füllung, *f.* prepunjanje; prepuna.

Überfunkeln, *v. a.* nadkresiti.
—füttern, *v. a.* ein Kind —, prepitati [dèle.
—gabe, *f.* predaja; den Feind zur — nöthigen, predati neprijatelja; (d. Übergeben), predavanje.
—gabeact, *m.* predavanje.
—gabeausweis, *m.* izkaz predaje.
—gabeprotokoll, *n.* predajni zapisnik, predatnik.
—gabetag, *m.* dan predaje.
—gabeurkunde, *f.* predatnica.
—gabeverzeichniß, *n.* predajni popis.
—gähren, *v. n.* prevreti, prekipljeti.
—gang, *m.* prèlaz, prelazak, prèhod.
—gänger, *m.* prelaznik, prehodnik.
—gänglich, *adj.* prelazni.
—gangsbestimmung, *f.* prelazna ustanova, naredba.
—gangsgebilde, *n.* prelazna stvorba.
—gangsgebirge, *n.* prelazne rude.
—gangslaut, *m.* prelazni glasnc.
—gangsperiode, *f.* prelazna doba.
—gangspunkt, *m.* prelazište, prèlaz.
—gangszeichen, *f.* Semikolon.
—gangszustand, *m.* prelazno stanje; pre-
—gären, *v. a.* proplèti. [laženje.
—gattern, *f.* Übergittern.
—gaukeln, *v. a.* nadglumiti.
—geben, *v. a.* predati, predavati; Alles nach und nach —, sve izpredavati; die Festung —, pustiti i. predati tvrdjavu; sich —, povratiti jelo, izmetati se, pobljuvati se; metati, bljuvati; (einreichen), dati, podnèti.
—geben, *n.* bljuvanje, metanje.
—geber, *m.* predavac. [ponikao.
—gebogen, *adj.* nadveden; (*cernuus*),
—gebot, *n.* nadmetak, veća ponuda.
—gebühr, *f.* suvišna pristojbina, suviš-
—gebung, *f.* Übergabe. [nina.
—gehen, *v. n.* prèći, prelaziti; die Augen gingen ihm über, udariše mu suze; weß das Herz voll ist, deß geht der Mund über, usta govore od suviška srca; zu einer andern Religion —, prevèriti se; die Stadt ist übergegangen, grad se je predao; zum Feinde —, k neprijatelju prèći, prebèći; pristati uz neprijatelja; in Fäulniß —, gnjiti; početi gnjiti; truhnuti; das übergeht ins Geblüt, krv bude od toga; (vor—), prestati; —, *v. a.* ein Feld —, polje prèći, obići; (d. Mal) prirediti, pripraviti; eine Rechnung —, razvidèti, razgledati, pregledati račun; das Ziel —, promašiti cilj; die Fährte —, pretèrati trag; (nicht erwähnen), einen Umstand —, mimoići, minuti okolnost; mit Stillschweigen —, premučati, prešutiti (prećutati), mûkom minuti; Einen —, minuti, mimoići koga; (d. Avancement), preskočiti koga; sich —, *v. r.* spasti s noguh (od mnogoga hoda); —de Zeitwörter, prelazni glagolji. [tov*.
Übergeher, *m.* prelaznik; (Überreiter), la-
—gehung, *f.* minuće, mimohod; propuštenje; — eines Notherben, preskočenje nuždnoga naslèdnika; mit — der Obrigkeit, mimoišav poglavarstvo.
—geld, *n.* višak novca.
—gelehrt, *adj.* preučen.
—gellen, *v. a.* nadkričati; nadvikati.
—genug, *adv.* suviše, dosta i predosta.
—geordnet, *adj.* er ist ihm —, on je
—geschickt, *adj.* prevrstan. [nad njim.
—gewächs, *n.* mrtva kost.
—gewalt, *f.* presilje.
—gewaltig, *adj.* presilan.
—gewicht, *n.* preteg, preteż *f.*; prevaga; das — bekommen, pretegnuti; nadjačati; prevagnuti; das — haben, pretezati, jači biti; das — beträgt vierzig Pfund, četrdeset funtih ima suviška; *f.* Überlegenheit.
—gewichtig, *adj* pretežan.
—gießen, *v. a.* die Tunke über das Fleisch gießen, politi, polèvati meso umakom; gieße nicht über, nemoj proliti, neprolèvaj; Einen mit Wasser —, obliti, oblèvati vodom; er war von Schweiß wie übergossen, uznojio se je kao močionica; kupao se je u znoju; den Wein aus der Kanne in Gläser —, preliti, pretočiti vino iz konděra u čaše; das Backwerk mit Zucker —, obliti i. politi kolače sladorom (šećerom).
—gießer, *m.* polèvač. [rom).
—gift, *f.* Übergabe.
—gipsen, *v. a.* posadriti.
—gittern, *v. a.* premrežiti.
—glanz, *m.* prevelika svètlost.
—glänzen, *v. a.* nadsvètliti, nadsèvati.
—glasen, *v. a.* eine Uhr —, udariti staklo u dobnjak (uru, sat).
—gleiten, *v. n.* prepuznuti.
—glücklich, *adj* presretan, vele sretan, do Boga sretan.
—gnädig, *adj.* premilostivan. [zlatiti.
—golden, *v. a.* pozlatiti, pozlaćivati;
—graben, *v. a.* prekopati, prekopavati,
—grasen, *v. a.* pobuseniti. [prekapati.
—greifen, *v. n.* prehvatiti, presegnuti; (*fig.*) zabrazditi; zahvatati, zabrażdjivati. [zabrażdjivanje.
griff, *m.* prehvat, presega, zahvata;
—groß, *adj.* prevelik.
—gürten, *v. a.* prepasati. [polèvka.
—guß, *m.* polèv; oblèv; (d. Übergossene),
—gut, *adj.* predobar.
—haben, *v. a.* einen Mantel —, imati plašt na sebi; *f.* Übrig haben.
—halb, *f.* Oberhalb
—halten, *v. a.* držati nad čim; (im Preise —), precèniti, precènjivati.

Überhaltung, *f.* precènjivanje; precènje.
—hand, *adv.* — nehmen, uzeti, oteti, otimati mah; odolévati; das Gewäſſer nahm —, voda je navalila; das Unkraut nimmt —, korov buji.
—hang, *m.* prěvěs; zavěsa; (im Gart.) prehvatače.
—hangen, *v. n.* viséti nad čim; über den Zaun hangen, viséti preko plota; —de Felſen, nadvedene stěne; das Haus hangt über, kuća se nadvodi, kuća stoji na krivo.
—hangend, *adj.* (*nutans*), otoboljen.
—hängen, *v. a.* prevěsiti; (dar—), nadvěsiti; einen Mantel —, prigrnuti se kabanicom; die Wand mit Tuch —, pokriti, zastrti zid (duvar) suknom; einen Schleier —, prevěsiti se, zavěsiti se.
—harken, *v. a.* pogrebljati, pogrecati.
—harnen, *v. a.* pomočiti, popišati; prepišati.
—harſchen, *v. n.* die Wunde iſt überharſcht, rana se je okorila; das Waſſer fängt an zu —, voda se koruši, srěši; das Waſſer iſt überharſcht, voda se je skorušila.
—härten, *v. a.* pretvrditi.
—hauchen, *v. a.* zadahnuti
—hauen, *v. a.* preséći.
—häufen, *v. a.* prepuniti, natrpati; (*fig.*) obasuti, zasuti, zasipati; ich bin überhäuft mit Geſchäften, imam posla preko jego; überhäufte Geſchäfte, sila posla; premnogi poslovi; Einen mit Arbeit —, dati komu odviše posla.
—häufung, *f.* prepunjenje, prepuna; (*fig.*) množ, množtvo.
—hauig, *adj.* ein —er Baum, drvo za sěk.
—haupt, *adv.* u obće, u obćeno; er iſt — ein ſchlechter Menſch, on je sgolja hrdjav i. opak čověk; — kaufen, kupiti odsěkom, djuture; es waren unſerer — zehn, bilo nas je svega deset.
—häuten, *v. a.* pokožiti, kožom povući.
—heben, *v. a.* über einen Zaun heben, dignuti preko plota; Einen einer Sache —, oprostiti koga čega; überhebe mich dieſes Kelches, pronesi čašu ovu mimo mene; ich möchte gern dieſer Arbeit überhoben ſein, drago bi mi bilo, da se mogu rěšiti ovoga posla; rad sam oprostiti se ovoga posla; ſich —, *v. r.* preseći se; pretegnuti se dižuć; ſich über Andere —, propinjati se; sponěti se; proganjati se; dignuti glavu od drugih; preuzeti se.
—hebung, *f.* (Krankh.) presega; (Stolz).
—heilen, *v. n.* zamladiti se, zamladjivati se.
—helfen, *v. n.* Einem über den Zaun —, pomoći komu, da može preko plota přěći; (*fig.*) pomoći komu přěko.
—hell, *adj.* prejasan.
Überhemd, *n.* košuljac.
—henken, ſ. Überhängen.
—her, *adv.* přěko. [ſ. Obenhin.
—hin, *adv.* — leſen, mimogred čitati;
—hinken, *v. n.* prehramati.
—hitze, *f.* suvišna vrućina.
—hobeln, *v. a.* poblanjati.
—hoch, *adj.* previsok.
—höhen, *v. a.* nadviséiti, nadvisivati.
—holen, *v. a.* prestići, prestizati, pretećі, nadtrčati.
—holung, *f.* pretež.
—holzen, *v. a.* posaditi drveće.
—holzung, *f.* prekoměrno drvarenje.
—hören, *v. a.* etwas —, presluhnuti, přečuti što; nedočuti čega; das habe ich überhört, toga nisam dočuo; einen Schüler —, saslušati učenika.
—hoſe, *f.* gornje hlače.
—huf, *m.* promaknuto kopito.
—hüllen, *v. a.* pokriti.
—hüpfen, *v. n.* preskoknuti, preskakutati; (eine Stelle im Leſen —), preskočiti.
—irdiſch, *adj.* nadzemni; ein —es Weſen, nadzemnik; (*fig.*) nebeski; božanski, božanstven.
—jagdbar, *adj.* prekolovni; dieſer Hirſch iſt —, ovaj jelen nije više za lov.
—jagen, *v. n.* preletěti, preběći; —, *v. a.* die Feinde —, pregnati, previtlati neprijatelja; die Pferde —, pretěrati, pregnati konje.
—jährig, *adj.* prelětni; ſ. Überjahrt.
—jahrt, *adj.* prestar, mator.
—jammern, *v. a.* nadjaukati.
—jauchzen, *v. a.* nadcikati.
—kalken, *v. a.* povapniti, okrečiti.
—kälten, *v. a.* ohladiti.
—kämmen, *v. a.* prečešljati.
—kämpfen, *v. a.* nadbiti.
—kappen, *v. a.* okapiti.
—karg, *adj.* preškrt.
—kauen, *v. a.* prožvatati.
—kaufen, ſich, *v. r.* kupiti u precènje; preplatiti što.
—kehr, *f.* Überkehrig, *n.* šuljak, orepak, otražak, ozadbina, zadnjina, tlak, ovijci.
—kehren, *v. a.* premesti; (Getreide —), trniti, šuljati, ometati (žito); ein Kleid —, ſ. Wenden.
—keilen, *v. a.* prekliniti.
—kerben, *v. a.* porovašiti.
—ketten, *v. a.* olančiti.
—kippen, *v. n.* premetnuti se, prevrnuti se; —, *v. a.* prevrnuti.
—klafterig, *adj.* dulji od hvata.
—klappen, *v. a.* poklopiti.
—klatſchen, *v. a* nadpljeskati.
—klauben, *v. a.* probrati.
—kleben, *v. a.* olěpiti; omazati.
—klecksen, *v. a.* zaſiljopati.

Überkleiden, ſ. Überkleden.
—kleid, *n.* gornja haljina.
—kleiden, *v. a.* preobući; preoblačiti; preodĕti; ſ. Bekleiden.
—kleidung, ſ. Bekleidung.
—kleiſtern, *v. a.* poskrobiti.
—klettern, *v. n.* prepeti se, prepuzati.
—klingen, *v. a.* nadzveketati.
—klopfen, *v. a.* prekucati.
—klug, *adj.* odviše mudar, premudar.
—klügeln, *v. v.* nadmudriti.
—klugheit, *f.* premudrija.
—kneten, *v. a.* pregnječiti.
—knien, *v. n.* klečati na čem.
—knöchern, *v. n.* okoštiti se.
—knüpfen, *v. a.* nadkopčati.
—kochen, *v. n.* pokipljeti; —, *v. a.* provariti; (zu ſehr kochen), prevăriti, prekuhati.
—kollern, *v. a.* prekotrljati.
—kommen, *v. n.* prĕći, prelaziti; (bekommen), dobiti; ſ. Übereinkommen.
—können, *v. n.* ich kann nicht über, nemogu na drugu stranu i. prĕko.
—krächzen, *v. a.* nadgraktati, nadgakati.
—kraft, *f.* prĕmoć, presilje.
—kragen, *v. a.* promaći.
—kragung, *f.* promak.
—kratzen, *v. a.* počesati
—kreiden, *v. a.* kredom namazati.
—kriechen, *v. n.* prepuziti.
—kritzeln, *v. a.* počandrljati, pošvrakati.
—kröpfen, *v. a.* prepitati.
—krümeln, *v. a.* mrvicami posuti.
—kruſten, *v. a.* okoriti, pokorušiti; —, *v. n.* okoriti se, pokorušiti se.
—kugeln, *v. n.* prekoturati se.
—kühlen, *v. a.* prohladiti.
—kunft, *f.* prĕlaz, prĕhod, prešašće; (*merc.*) primitba, primanje; ſ. Übereinkunft.
—künſteln, *v. a.* nadmajstoriti.
—künſtlich, *adj.* preumĕtan.
—laden, *v. a.* aus einem Schiffe ins andere —, prekrcati iz jednoga broda u drugi; (v. Wagen), pretovariti; (überlaſten), preprtiti, preteretiti, obteretiti, obterašiti; ich bin mit Geſchäften —, imam posla preko jego; strknulo mi se mnogo posla; dieſes Gemälde iſt —, ova je slika prepunjena, natrpana; ſich den Magen mit Speiſen —, prejesti se.
—bogen, *m.* strop.
—lage, *f.* prĕklad.
—land, *n.* zemlja preko...
—länd, *n.*, Überlandgründe, *pl.* suvišpolje.
—landpoſt, *f.* kopnena pošta.
—lang, *adj.* predug, predugačak.
—länge, *f.* suvišna duljina; ſ. Überſchuß
—langen, *v. a.* dodati preko...; —, *v. n.* premašiti, premašivati; nadmašiti; nadhvatiti.
—laß, *m.* ostanak, ostatak.

Überlaſſen, *v. a.* über den Fluß —, pustiti preko rĕko; Einem etwas für Geld —, ustupiti, ostaviti, prepustiti komu što za novce; dem Feinde das Schlachtfeld —, ostaviti mejdan; ustupiti, popustiti neprijatelju mejdan; uzmaći s mejdana; ſich der Freude —, predati se radosti; ſich ſeinen Gedanken —, zavesti se u misli; Einen ſeinem Schickſale —, ostaviti koga na sreću; ich bin mir ſelbſt —, nitko se za mene nebrine; — Sie das mir, pustite to meni; das Übrige wollen wir Gott —, pa što Bog dade; ſich der Leitung eines Andern —, predati se čijemu ravnanju.
—laſt, *f.* (*fig.*) dosada, prituga; Einem — machen, dosadjivati komu.
—laſtig, *adj.* preterećen, obterećen, preprćen, pretovaren.
—läſtig, *adj.* dosadan.
—läſtigen, *v. a.* dosadjivati, dozlogrditi (komu).
—latten, *v. a.* prelĕtviti.
—lauf, *m.* navala, naloga; (a. Schiff.) gornja paluba (kuvĕrta).
—laufen, *v. n.* (v. Sieden), pokipljeti, prekipljeti, izkipljeti, prebujati; die Milch läuft über, mlĕko kipi, pokipi; die Galle läuft mir über, žuč mi uzavri; (von vollem Gefäße), prelaziti, precuriti, podlizivati; die Augen liefen ihm über, udriše mu suze od očijuh; zum Feinde —, prebĕći, uskočiti k neprijatelju; —, *v. a.* ein Feld —, pretrčati preko polja; mich überläuft ein kalter Schweiß, mrzli me znoj probija i. propada; mich überläuft ein Schauer, ježa me hvata, ježurine me hvataju, mravi me podilaze; e. Rechnung —, preglednuti račun; proletĕti očima račun; ein Kind —, trćeć pogaziti dĕte; (*fig.*) Einen —, dosadjivati komu; nabiti komu ognjište; der Hund überlief den Haſen, pas je pretekao i. nadtrčao zeca; pas je utekao zecu; ſich —, *v. r.* sustati od velika trka.
—läufer, *m.* prebĕg, uzbĕg; uskok; —in, *f.* prebĕglica.
—laut, *adj.* preglasan; grlat, vrlo glasan; —, *adv.* iza glasa, na vas glas.
—läuten, *v. a.* nadzvoniti.
—läutern, *v. a.* prebistriti.
—leben, *v. a.* preživljeti; er hat ſeine Kinder überlebt, preživio je svoju dĕcu; kaum hat er die Nacht überlebt, jedva je iz noći živ izišao; er wird den Winter nicht —, neće izaći iz zime; den Schmerz —, prebolĕti; er hat ſich ſelbſt überlebt, prešao je kao bostan; der —de Ehegatte, tko preživi svoga zakonskoga druga.

Überlecken, *v. a.* olizati.
—ledern, *v. a.* pokožiti, kožom obšiti.
—legebaum, *m.* pobrdnjača.
—legekraft, *f.* Überlegungskraft.
—legen, *v. a.* premetnuti; ein Pflaster —, priviti obliž (melem); (belegen), pometati po . . .; pokriti; die Unterthanen mit Abgaben —, udarati na podložnike prevelike namete; (überdenken), promisliti, razmisliti, promišljati; predoumljivati; misli razmišljati; ich werde mir es —, promislit ću se; alle Umstände —, promozgati sve okolnosti; alle möglichen Fälle —, na svaku ruku razmišljavati.
—legen, *adj.* pretežniji; Einem — sein, nadilaziti, nadvisiti koga; pretežniji biti od koga; Einem an Macht, Kenntnissen — sein, jači, učeniji biti od koga; er ist dir —, prodao bi te; (spr.) zadênuo bi te za pojas.
—legenheit, *f.* pretežnost.
—legsam, *adj.* razmisaon, razborit, razsudan.
—legsamkeit, *f.* razmisaonost, razsudnost, razboritost.
—legt, *adj.* razmišljen, razborit, smišlen.
—legtheit, *f.* razmišljenost; ſ. Überlegſamkeit.
—legung, *f.* razmišljanje, promišljanje, predoumljivanje; razmišljenost; nach reifer —, dobro razmislivši i. razmotrivši stvar; er ſpricht ohne —, govori bez razloga, razbora.
legungsfrist, *f.* rok, vrême za razmišljanje.
—legungskraft, *f.* razmisaonost, razsudnost; razbor.
—lei, ſ. Übrig; Überflüſſig.
—leimen, *v. a.* poklijati; olêpiti, oblêpiti.
—leiten, *v. a.* prepratiti; einen Begriff —, prenêti, odnêti pojam; —d, ſ. Tranſitiv.
—lernen, *v. a.* etwas —, naučiti malko što; Einen —, nadučiti koga.
—leſen, *v. a.* (ein Brief —), proštiti, pročatiti trkmice i. na brzu ruku; (überſehen), preskočiti.
—leuchten, *v. a.* osvêtliti.
—lieferer, *m.* predavac.
—liefern, *v. a.* predati, predavati; ſ. Überſenden.
—lieferung, *f.* predavanje, predaja; mündliche —, ustmeno predanje.
—lieferungslehre, *f.* nauka o predanju.
—lieferungsſtück, *n.* predatak.
—liegegeld, *n.* dangubovina.
—liegen, *v. n.* ležati preko čega; ſich —, (v. Obſte uſw.) zaležati se.
—liſten, *v. a.* nadhitriti, nadkačiti, nadlukaviti; nadmudriti; nadlijati; (beliſten), prelastiti.
—liſtung, *f.* nadhitrenje, nadmudrenje; prêlast; prevara.
—locken, *v. a.* premamiti, premamljivati.
—lodern, *v. n.* preplanuti, prebuktêti.
—löthen, *v. a.* prepojiti, popojiti.

Übermachen, *v. a.* (Einem etwas —), poslati, opremiti; (überliefern), predati, dostaviti (komu što); etwas —, prenapraviti što; eine Decke —, metnuti pokrivač na što.
—macht, *f.* prêmoć, presilje, premogućtvo; der — weichen, ustupiti većoj sili.
—mächtig, *adj.* prejak, premogućan.
—machung, *f.* oprema; predaja, dostava.
—malen, *v. a.* pošarati, našarati, oslikati, pomalati; (von neuem malen), poslikovati.
—maler, *m.* poslikar.
—manganſäure, *f.* manganski prêkis.
—mangeln, *v. a.* povaljati, poroljati, pomanganati.
—mann, ſ. Obmann.
—mannen, *v. a.* nadjunačiti; (*fig.*) nadjačiti, nadvladati, svladati; er wurde vom Schrecken übermannt, strah ga je preuzeo.
—maß, *n.* višak; previšak; im — der Freude, u prevelikoj radosti; ein — von Leichtſinn, prevelika lakoumnost; zum —, povrh sveha toga; nachſichtig bis zum —, odviše blag.
—maße, *f.* prekomêrnost; odvišnost; im —, preko mêre.
—mäßig, *adj.* prekomêran, pretêran; odvišan; —, *adv.* prekomêrno, preko mêre, načina; odviše.
—maſten, *v. a.* das Schiff iſt übermaſtet, brod ima prevelike jedrenjake.
—mäſten, *v. a.* pregojiti, prepitati.
—mauern, *v. a.* na(d)zidati, na(d)zidjivati.
—meeriſch, *adj.* prekomorski.
—meißeln, *v. a.* podlêtiti, podlêtisati.
—meiſtern, *v. a.* nadkačiti, nadmudriti; ſ. Übermannen.
—menſchlich, *adj.* nadčovêčni; (*fig.*) neobičan; neizmêran; das iſt —, pod to nemože čovêk podleći.
—meſſen, *v. a.* premêriti; ſich —, *v. r.* prevariti se u mêri; odviše odmêriti.
—metzen, *v. a.* preujmiti, preujimati; uzeti odviše ujma.
—miſten, *v. a.* pognojiti, podjubriti; (zu viel miſten), pregnojiti.
—mögen, *v. a.* premoći, nadmoći, premagati; (spr.) wer den Andern übermag, der ſteckt ihn in den Sack, tko je jači taj i tlači.
—moosen, *v. a.* mahom pokriti.
—morgen, *adv.* prekosutra, preksutra.
—morgend Übermorgig, *adj.* prekosutrašnji.
—müde, *adj.* pretrudan, preumoran; ich bin der Sache —, to mi je sasvim dodijalo i. dosadilo.
—müden, ſich, *v. r.* odviše se umoriti.
—müſſen, *v. n.* morati prêko.
—muth, *m.* obêst, bês; aus —, od obêsti; (spr.) — thut ſelten gut, preko mêre nikakva dobra nije; ſein — trieb

ihn über's Meer, sila ga slomi preko mora; (Hochmuth), uznositost, oholost.

Übermüthig, *adj.* obêstan; bêsan; — werden, uzobêstiti se, posiliti se, presiliti; preuzeti se; (hochmüthig), ohol; uzoholiti se, pooholiti se, uznêti se.

—müthige, (Übermüthler), *m.* obêstnik; —, *f.* obêstnica.

—nachten, *v. n.* prenoćiti, noćiti, noćivati, načati; —, *v. a.* einen Reisenden —, primiti putnika na konak.

—nächtig, *adj.* sinoćnji, prenoćni; — es Wasser, (voda-)sinoćnica.

—nageln, *v. a.* pribiti.

—nähen, *v. a.* prešiti, prešivati.

—nahme, *f.* primanje; primitba; — einer Erbschaft, primanje naslêdstva.

—nahmsauftrag, *m.* nalog za primanje; er erhielt den —, njemu je naloženo da primi.

—nahms-Bescheinigung, *f.* primnica; svêdočba primitbe.

—nahms-Commission, *f.* primajuće povêrenstvo.

—nahms-Protokoll, *n.* zapisnik o primanju; primitbeni zapisnik.

—nahmstag, *m.* dan primanja.

—nahms-Urkunde, *f.* primnica, primitbenica.

—narben, *v. n.* zamladiti se, zarasti.

—natürlich, *adj.* nadnaravni, prekonaravni.

—nebeln, *v. a.* zamagliti.

—nehmen, *v. a.* ein Haus —, primiti kuću; eines Andern Schulden —, primiti na se čije dugove; eine Sache im Schätzungsbetrage —, uzeti što pod procênu; eine Arbeit —, uzeti na se posao; die Unterthanen mit Abgaben —, s. Überlegen; ein Pferd im Reiten —, izjahati konja; einen Mantel —, prigrnuti se kabanicom; prigrnuti kabanicu; sich —, *v. r.* prekantariti; sich im Essen —, prejesti se; er ließ sich vom Zorne —, srêba ga zanese; sich mit Arbeit —, prekinuti se, pretrgnuti se poslom.

—nehmer, *m.* primalac, primac, uzimalac.

—nehmung, *s.* Übernahme.

—neigen, *v. a.* nadkućiti.

—nicken, *v. n.* priniknuti.

—nieten, *v. a.* zamlatiti.

—nöthig, *adj.* vrlo potrebit.

—nummern, *v. a.* obrojiti.

—ölen, *v. a.* pouljiti.

—ordnen, *v. a.* nadrediti, nadredjati.

—packen, *v. a.* pretovariti.

—panzern, *v. a.* udariti oklop; oklopiti.

—pappen, *v. a.* poskrobiti; sich —, prejesti se.

—paschen, *v. n.* prešmignuti; prešmrcnuti.

—pechen, *v. a.* osmoliti, opakliti.

—pelzen, *v. a.* pokrzniti.

—pfeffern, *v. a.* prepapriti, prebiberiti.

—pflanzen, *v. a.* presaditi, presadjivati.

Überpflastern, *v. a.* priviti oblîž (melem) na što.

—pflügen, *s.* Überackern.

—pflücken, *v. a.* prebrati, prebirati.

—pichen, *s.* Überpechen.

—pissen, *s.* Überharnen.

—plappern, Überplaudern, *v. a.* nadbrbljati, nadgovoriti.

—platten, *v. a.* pogladčati.

—platten, *v. a.* (Bauw.) presomititi.

—pochen, *v. a.* prekucati, nadkucati.

—polstern, *v. a.* pojastučiti.

—prangen, *v. a.* nadgizdati.

—pressen, *v. a.* pretiskati, pretištiti.

—prügeln, *v. a.* propustiti kroz šake.

—pudern, *v. a.* posuti prahom (za) kosu.

—purzeln, *v. n.* premetnuti se, prekopitnuti se.

—putzen, *v. a.* pročistiti.

—quellen, *v. n.* prevreti, previrati.

—quer, *adv.* prêko, po prêko.

—quicken, *v. a.* poživiti.

—ragen, *v. n.* nadvisiti, previsiti, nadvisivati; (*fig.*) nadmašiti, nadmašivati (koga čim).

—ranken, *v. a.* prevrêžiti.

—raschen, *v. a.* zastići, preklapiti; (iznenada) zateći; den Feind —, zaskočiti neprijatelja; das Unglück überraschte ihn, jadi su ga zabušili; der Schlaf überraschte ihn beim Weine, prevari ga sanak u vinu; die Nacht überraschte uns im Walde, uhvati i. zasta nas noć u šumi; Einen womit —, obradovati koga čim.

—raschend, *adj.* nenadan; čudan; — ähnlich, za čudo nalik.

—rascher, *m.* zastižnik, zaskočilac.

—raschung, *f.* zastiž *f.*, zastiženje, zaskočenje; zateč *f.*; udivljenje; nenada; nenadan dar, nenadana radost.

—rasen, *v. a.* pobuseniti.

—raspeln, *v. a.* potreniti, porašpati.

—räumen, *v. a.* preručiti; prepremiti.

—rechen, *v. a.* pograbljati.

—rechnen, *v. a.* poračunati, preračunati; seine Schulden —, sračunati dugove.

—reden, *v. a.* nagovoriti, nagovarati (koga na što); Einen einer Sache —, uvêriti koga o čem; sich —, *v. r.* povêrovati.

—redend, *adj.* nagovarajući, nagovorni.

—reder, *m.* nagovornik, nagovorljivac.

—redsam, *adj.* nagovorljiv.

—redung, *f.* nagovor; nagovaranje.

—redungsgabe, Überredungskunst, *f.* nagovorljivost.

—reiben, *v. a.* potrti, protrljati, poribati; Zucker —, natrti sladora (šećera) na što.

—reich, *adj.* prebogat.

—reichen, *v. n.* premašiti, promašivati; (sich erstrecken), prostirati se, dopirati, dosizati preko ...; —, *v. a.* Einen —,

nadhvatiti, nadmašiti koga; ein Buch —, predati knjigu; eine Bittſchrift —, podnèti mo(l)benicu.

Überreicher, *m.* predavalac, podnosilac.

—reichlich, *adj.* preobilan, preobilat.

—reichung, *f.* predavanje, predaja; bei —, kod predaje; predajuć; nach —, predav.

—reif, *adj.* prezrio, kuvoo; — werden, [prezreti.

—reife, *f.* prezrelost.

—reifen, *v. n.* prezreti.

—reifen, *v. a.* naobručiti.

—rein, *adj.* prečist.

—reiſen, *v. n.* preputovati.

—reiten, *v. n.* prejahati, prejezditi; —, *v. a.* e. Feld —, projezditi polje; d. Forſt —, objahati, objezditi šumu; ein Kind —, pregaziti dète jašuć; ein Pferd —, izjahati konja; Einen —, nadjahati koga.

—reiter, *m.* objezdnik, latov*.

—reiz, *m.* razdraženje.

—reizbar, *adj.* razdražljiv.

—reizen, *v. a.* razdražiti, razpaliti.

—rennen, *v. n.* zum Feinde —, prebèći k neprijatelju; —, *v. a.* Einen —, nadtrčati, prestići koga; ein Kind —, pogaziti dète trkom.

—reſt, *m.* preostatak, ostatak; otražak, otražina; (ein. Gebäudes), podrtina.

—reſtlich, *adj.* preostao.

—rieſeln, *v. a.* preplaviti.

—rinden, *v. a.* pokorušiti, okoriti.

—ringen, *v. a.* nadhrvati.

—rinnen, *v. n.* precuriti; ſ. Überlaufen.

—rock, *m.* (d. Männ.) vrhnjak, halja; (d. Frauen), vrhnja.

—rollen, ſ. Übermangeln.

—roſten, *v. n.* pohrdjati, obhrdjati.

—röthen, *v. a.* pocrveniti.

—rück, *n.* bašluk.

—rücken, *v. a.* premaknuti.

—rücks, *adv.* na uznak, na uznač.

—rudern, *v. a.* (hin—), preveslati; (im Rudern übertreffen), nadveslati.

—rufen, *v. a.* nadvikati.

—rumpeln, *v. a.* zaskočiti, zabušiti, obu- [šiti.

—rumpelung, *f.* zaskok, obušica.

—runzeln, *v. a.* namrskati, namrštiti.

—rupfen, *v. a.* pročupati.

—rußen, *v. a.* zagariti, gariti.

—rüſten, *v. a.* nastavljati.

—rutſchen, *v. n.* prepuznuti.

—s, *adv.* preko.

—ſacken, *v. a.* presuti iz jedne vreće u drugu; ſich —, *v. r.* prejesti se.

—ſäen, *v. a.* posijati.

—ſalben, *v. a.* pomazati.

—ſalzen, *v. a.* presoliti, presaljati.

—ſanden, *v. a.* pèskom posuti; pèska navoziti (na . . .).

—ſatt, *adj.* presit.

—ſatten, *v. n.* presititi se

Überſättigen, *v. a.* presititi.

—ſatz, *m.* nastavak.

—ſäuern, *v. a.* prekiseliti.

—ſaufen, ſich, *v. r.* prepiti, zapiti se.

—ſauſen, *v. n.* prešumiti.

—ſchaben, *v. a.* postrugati; (ſchabend überſtreuen), nastrugati čega na što.

—ſchaffen, *v. a.* prepraviti.

—ſchallen, *v. a.* nadglasiti.

—ſcharf, *adj.* preoštar.

—ſcharren, *v. a.* pregrnuti, pregrtati; (beſcharren), pogrebsti.

—ſchatten, *v. a.* zasèniti, osèniti; (*fig.*) zasloniti; zakloniti.

—ſchattung, *f.* zasèna, osèna.

—ſchätzen, *v. a.* precèniti; ſich ſelbſt —, držati odviše do sebe.

—ſchätzung, *f.* precènba, precèna; (zweite Schätzung), nova procèna.

—ſchau, *f.* drugi pregled.

—ſchauen, *v. a.* pregledati; ein Hügel, der die ganze Ebene überſchaut, brežuljak nadmašujući svu ravnicu; ſ. Überſehen.

—ſchaufeln, *v. a.* pregrnuti, pregrtati [(lopatom).

—ſchaulich, *adj.* pregledni.

—ſchäumen, *v. n.* prepèniti se; ſ. Be- [ſchäumen.

—ſcheinen, *v. a.* obasjati, obasjavati.

—ſcheuchen, *v. a.* prepuditi.

—ſchichten, *v. a.* navitlati.

—ſchicken, *v. a.* poslati, opremiti; (hin—), poslati prèko.

—ſchickung, ſ. Überſendung.

—ſchieben, *v. a.* Einen —, nadkugljati [koga.

—ſchießen, *v. n.* preletèti; (übrig ſein), preostati; (wdm.) pretrčati; —, *v. a.* prestrèliti; (dar—), nadmetnuti, nadmetati; (d. Buchdr.) pridodati, pridometnuti; ſich —, *v. r.* prekobaciti se, premetnuti se.

—ſchiffen, *v. n.* prevezti se; —, *v. a.* (ein Meer), preploviti; (z. B. Truppen), prevezti; (ein anderes Schiff —), nadploviti.

—ſchimmeln, *v. n.* zaplèsniviti.

—ſchimmern, *v. a.* nadsèvati.

—ſchirmen, *v. a.* zakloniti, zaštititi.

—ſchlabbern, *v. n.* prepljusnuti.

—ſchlächtig, ſ. Oberſchlächtig.

—ſchlafen, *v. a.* prespavati.

—ſchlag, *m.* (der Zunge einer Wage), prèmah; (Rechnung), proračan; (Koſten—), troškovnik; (Aufſchlag), suvratak; (*arch.*) zavratak, prevratak; (Umſchlag), oblog, meć; (d. Tuchſch.) oplazica.

—ſchlagen, *v. n.* prevratiti se, prevrnuti se; das Pferd ſchlug über, konj pade na uznak; (von der Wage), prevagnuti; die Wage ſchlägt über, tezulja preseže, prekreće, premašuje; mit Schimmel —, zaplèsniviti; der Wein iſt mit Schimmel —, plèsan se je

uhvatila po vinu; das Waſſer iſt —, voda se je smlačila; —, *v. a.* ein Tuch —, priviti na što rubac (maramu); das Bier —, pretočiti kom; ein Kind —, prebiti dête; die Ärmel —, zagrnuti, suvratiti rukave; etwas im Leſen —, preskočiti što čitajuć; die Koſten —, proračuniti, proračunati trošak i. šta će stati; ſich —, *v. r.* prebacitř se, premetnuti se, prekobaciti se; (rückwärts), pasti na uznak.

Überſchlampen, *v. n.* prepljusnuti.

—ſchleichen, ſ. Beſchleichen.

—ſchleiern, *v. a.* zavěsiti, prevěsiti; (*fig.*) zastrěti, pokriti.

—ſchleifen, *v. a.* pobrusiti, probrusiti.

—ſchleimen, *v. a.* zasluziti.

—ſchlemmen, *v. a.* zagreziti, zamuljiti.

—ſchleppen, *v. a.* pretezmati, prevucinjati. [preturiti.

—ſchleudern, *v. a.* prebaciti; baciti prěko;

—ſchlichten, *v. a.* ugladiti, gladiti.

—ſchlüpfen, *v. n.* prešmignuti, pre-

—ſchmadern, ſ. Überſudeln. [šmrcnuti.

—ſchmeißen, *v. a.* prevrljiti, prebaciti.

—ſchmieden, *v. a.* prekovati, prekivati; izprekivati.

—ſchmieren, *v. a.* premazati, premazivati; namazati.

—ſchminken, *v. a.* uličiti.

—ſchmirgeln, ſ. Überſudeln.

—ſchnabel, *m.* prekljunak.

—ſchnappen, *v. n.* preskoknuti; (ſpr.) es hat bei ihm übergeſchnappt, ponešen je, pa upušten; glavom je šenuo.

—ſchneiden, *v. a.* prerezati; zarezati.

—ſchneien, *v. n.* posnĕžiti; zapasti snĕgom; —, *v. a.* pokriti snĕgom.

—ſchnellen, *v. a.* (*fig.*) zakinuti, omesti.

—ſchnüren, *v. a.* (b. Schneid.) ogajtaniti; (b. Zimmerl.) okončiti, prenititi.

—ſchön, *adj.* prelĕp, prekrasan.

—ſchöpfen, *v. a.* precrpsti

—ſcheſſen, ſich, *v. r.* predjiknuti.

—ſchrammen, *v. a.* izparakati. [vrtati.

—ſchrauben, *v. a.* prevrtati, odviše za-

—ſchreiben, *v. a.* (dar—), nadpisati; einen Brief —, napisati naslov na list i. pismo; (abſchreiben), prepisati; (beſchreiben), popisati.

—ſchreien, *v. a.* nadvikati, nadkričati; ſich —, *v. r.* izvikati se.

—ſchreiten, *v. a.* prekoračili, prestupiti; die Gränze —, preko medje prĕći; d. Maß —, prekantariti; prekardašiti, prevršiti; ein Geſetz —, prestupiti zakon; ein gewiſſes Lebensalter —, prevaliti koju dobu; die Schranken der Ehrbarkeit —, pogaziti stid; metnuti stid pod oči.

—ſchreitung, *f.* ſ. Überſchritt.

—ſchrift, *f.* nadpis, napis, adresa; na-

—ſchritt, *m.* prĕstup. [slov, tituo.

Überſchuh, *m.* coklja, cokula, kaločnja.

—ſchuldet, *adj.* predužen, prezadužen.

—ſchuldete, *m.* predužnik.

—ſchüppen, *v. a.* pregrnuti, pregrtati.

—ſchüren, *v. a.* prepretati.

—ſchuß, *m.* višak, suvišak.

—ſchutt, *m.* polĕvka, židak malter.

—ſchütteln, *v. a.* pretresti, pretresati.

—ſchütten, *v. a.* (aus einem Sack in andern ſchütten), presuti, presipati; etwas mit Sand —, posuti što pĕskom; (*fig.*) Einen mit Wohlthaten —, obasuti koga dobročinstvi.

—ſchwach, *adj.* preslab.

—ſchwächen, *v. a.* preslabiti.

—ſchwall, *m.* obilje. [presiliti.

—ſchwängern, *v. a.* pretegotiti; (*chem.*)

—ſchwänglich, ſ. Überſchwänklich.

—ſchwank, *m.* obilje, izobilje.

—ſchwanken, *v. n.* prepljusnuti, prepljuskivati.

—ſchwänklich, *adj.* izobilan; preobilan; — glücklich, vele sretan, presretan.

—ſchwären, *v. n.* razgnojiti se.

—ſchwärmen, *v. a.* nadrojiti; —, *v. n.* prerojiti se.

—ſchwärzen, *v. a.* pocrniti.

—ſchwatzen, *v. a.* nabajati (komu što); nagovoriti (koga na što). [(čim).

—ſchweben, *v. n.* uzlebditi; lebditi nad

—ſchwelle, *f.* podboj.

—ſchwellen, *v. n.* prebujati.

—ſchwemmen, *v. a.* poplaviti, zaplaviti; potopiti, topiti.

—ſchwemmung, *f.* povodanj, povodnja, povodje, potop, poplav, poplavica.

—ſchwenglich, ſ. Überſchwänklich.

—ſchwenken, *v. a.* pretegnuti, prekrenuti, prekretati.

—ſchwer, *adj.* pretežak.

—ſchwimmen, *v. n.* preplivati; —, *v. a.* Einen —, nadplivati koga. [hivati.

—ſchwingen, *v. a.* premahnuti, prema-

—ſchwirren, *v. n.* prefrknuti.

—ſchwung, *m.* prĕmah, prekret; ſ. Überfluß.

—ſchwungriemen, *m.* prekoramica.

—ſeeiſch, *adj.* prekomorski; —e Producte, prekomorštine; —e Bewohner, prekomorci; —, *f.* prekomorke.

—ſegeln, *v. n.* prejedriti; prevezti se; —, *v. a.* nadjedriti; (über den Haufen ſegeln), jedreć pregaziti.

—ſehbar, *adj.* pregledni.

—ſehen, *v. n.* pregledati; gledati prĕko; —, *v. a.* pregledati; einen Plan —, razgledati osnovu; eine Rechnung —, pregledati račun; einen Brief —, pregledнuti, preletĕti očima list; (verſehen), das habe ich —, toga nisam opazio i. spazio; kleine Fehler —, odbiti komu na daru male pogreške.

—ſeher, *m.* nadglednik.

—ſeifen, *v. a.* posapuniti, nasapuniti.

Überſeits, *adv.* na stranu.
—ſelig, *adj.* preblažen.
—ſenden, *v. a.* poslati, opremiti.
—ſender, *m.* pošiljač, opremač.
—ſendung, *f.* poslanje, pošiljanje; bei —, pošiljuć. [slanja.
—ſendungsart, *f.* način pošiljanja, po-
—ſetzbar, *adj.* prevodljiv; es iſt —, može se prevesti.
—ſetzen, *v. n.* (wbm.) preskočiti; wir wollen —, (z. B. über einen Fluß), hoćemo prěći; hoćemo se prevezti; —, *v. a.* einen Keſſel —, na(d)staviti, na(d)stavljati kotao (kazan); Truppen —, vojsku prevezti, preturiti (preko rěke); ein Buch —, prevesti, prevoditi knjigu; ein Buch in unſere Sprache —, ponašiti knjigu; ein Haus mit Soldaten —, prepuniti kuću vojskom; Pflanzen —, presaditi, presadjivati, razsaditi razsad; (transferiren), einen Beamten —, preměstiti urednika; (aufſetzen), nastaviti; (im Handel), Einen —, precěniti (komu što); ein Haus —, nazidati kuću.
—ſetzer, *m.* prevoditelj.
—ſetzung, *f.* (eines Buches), prěvod; (über einen Fluß), prěvoz.
—ſetzungsbureau, —ſetzungscomptoir, *n.* prevodionica.
—ſetzungsgebühr, *f.* prevodnina.
—ſetzungsgeſuch, *n.* mo(l)ba za prěvod.
—ſetzungskunſt, *f.* věština u prevodjenju.
—ſein, *v. n.* die Feſtung iſt über, tvrdjava se predade.
—ſicht, *f.* pregled, pregledak; etwas in — halten, pregledati što.
—ſichtig, *adj.* kratkovid, kratka vida.
—ſichtigkeit, *f.* kratak vid.
—ſichtlich, *adj.* pregledan; —, *adv.* pregledom, pregledce; u pregledu.
—ſichtstabelle, *f.* preglednica.
—ſieden, *v. a.* mit etwas —, nasijati čega na što.
—ſiedeln, *v. a.* preseliti, preseljavati; —, *v. n.* nach Amerika —, preseliti se, preseljavati se u Ameriku. [riti.
—ſieden, *v. n.* prevreti; —, *v. a.* prevă-
—ſiedler, *m.* preselac.
—ſiedlung, *f.* preseoba, preseljenje.
—ſiedlungsbeitrag, *m.* prinos, prinesak za preseobu. [seobe
—ſiedlungsbewilligung, *f.* dopust pre-
—ſiedlungskoſten, *pl.* trošak seljenja.
—ſiedlungsreiſe, *f.* preseoba, seljenje.
—ſiedlungsvorſchrift, *f.* propis o preseobi.
—ſiegeln, *v. a.* udariti pečat gorě.
—ſilbern, *v. a.* posrebriti, posrebrniti.
—ſingen, *v. a.* ein Lied —, izpěvati pěsmu; (nochmals ſingen), prepěvati; Einen —, nadpěvati koga; ſich —, *v. r.* promuknuti od mnogoga pěvanja; odviše pěvati.

Überſinnen, ſ. Überdenken.
—ſinnlich, *adj.* nadčuvstven, nadćutan.
—ſinnlichkeit, *f.* nadčuvstvenost, nadćutnost.
—ſitzen, *v. n.* sěděti (na čem); (über Einem ſitzen), sěděti nad kim.
—ſommern, *v. a.* preletěti.
—ſonnen, *v. a.* osunčati.
—ſpähen, *v. n.* viriti prěko.
—ſpannen, *v. a.* napeti, nategnuti, razapeti; (die Saiten —), pretegnuti, pretezati, prenapeti, odviše napeti; (mit der Spanne —), pedljem zahvatiti; (*fig.*) den Geiſt —, odviše napreza ti duh; ſeine Forderungen —, pretěrati tražbinu; odviše tražiti, iskati.
—ſpannt, *adj.* prenapet; pretěran; ein —er Kopf, pretěranac; —es Weſen, pretěranost. [nost.
—ſpanntheit, *f.* prenapetost; pretěra-
—ſpannung, *f.* pretezanje; (*fig.*) prenapetost, pretěranost.
—ſpielen, *v. a.* preigrati. [predati.
—ſpinnen, *v. a.* zapresti, opresti, za-
—ſprengen, *v. a.* poškropiti, pokropiti.
—ſpreuen, *v. a.* plěvom posuti.
—ſpringen, *v. n.* & *a.* preskočiti, preskakati; ſich —, odviše skočiti; prekinuti se skačuć; Einen —, nadskočiti koga; odskakati, odskočiti, preskočiti komu.
—ſpritzen, ſ. Beſpritzen.
—ſprudeln, *v. n.* prekljućati, prekipljeti.
—ſprühen, *v. a.* poprskati.
—ſprung, *m.* prěskok; (wbm.) skakalo.
—ſpülen, *v. a.* poplakati, poplaknuti.
—ſtählen, *v. a.* poočiliti, obnadiliti, po-
—ſtamm, *m.* bělič. [nadiliti.
—ſtampfen, *v. a.* nagaziti.
—ſtand, *m.* (Bien.) prěsěd, pripaša.
—ſtändig, *adj.* zaostao; (v. Obſte), prezrio; zaležao; (Forſtw.) prestar.
—ſtapeln, *v. a.* na(d)vitlati.
—ſtark, *adj.* prejak.
—ſtärken, *v. a.* oškrobiti.
—ſtarren, *v. n.* strěšiti (nad čim).
—ſtäuben, *v. a.* poprašiti.
—ſtechen, *v. a.* eine Karte —, ubiti, udariti, nadbiti kartu.
—ſtehen, *v. n.* (dar—), stajati na polje, viriti; —, *v. a.* (eine Predigt —), prestajati, ostajati; (ein Ungemach), prepatiti, prekamikati, pretrpljeti; eine Krankheit —, prebolěti; ſeine Lehrjahre —, pretrajati, iztrajati godine od nauka.
—ſteig, *m.* prělaz, láz, nogostup.
—ſteigbar, *adj.* prelazljiv.
—ſteigen, *v. n.* prěći prěko; —, *v. a.* einen Berg —, presamariti preko brda; ein Hinderniß —, nadvladati zapreku; ſ. Überſchreiten; eine Mauer —, popeti se, penjati se preko zida; den

bisherigen Grad —, popeti se na viši stupanj; eine Festung —, popeti se na tvrdjavu; das übersteigt meine Kräfte, nemogu pod to podleći; to je jače od mene.

Übersteigern, *v. a.* predražati.
—steigerung, *f.* predražanje.
—steiglich, s. Übersteigbar.
—stellen, *v. a.* nadstaviti; (wdm.) razapeti; einen Platz mit Netzen —, zamrežiti město.
—stempeln, *v. a.* udariti biljeg na ...
—steppen, *v. a.* izprošivati.
—steuern, *v. n.* prekrmiti.
—stimmen, *v. a.* Einen —, nadglasovati koga; nadvladati većinom glasovah; (ein Instrument —), previsoko
—stolz, *adj.* preohol. [udesiti.
—stopfen, *v. a.* pretrpati; sich —, prejesti se.
—stoßen, *v. a.* die Felle —, oguliti kože.
—strahlen, *v. a.* nadsěvati; an Schönheit —, lěpotom nadvisiti; (bestrahlen),
—strecken, *v. a.* prepružiti. [obasjati.
—streichen, *v. a.* (ein Pflaster —), namazati; mit Kalk —, poběliti.
—streifen, *v. a.* (Ärmel), zasukati rukave; s. Streifen. [pregnuti.
—strengen, *v. a.* odviše napregnati, na-
—streuen, *v. a.* posuti, posipati (n. p. šećerom).
—stricken, *v. a.* povrzti, povraziti; (mit Strickerei), oplesti; (*fig.*) Einen —, uhvatiti koga u mrežu.
—striegeln, *v. a.* počešati, potimariti.
—strömen, *v. n.* prebujati; (von einem Flusse), zaplaviti, razliti se; (v. Menschen), povrvljeti prěko; seine Augen strömten über, oblile su ga suze; (*fig.*) obuzeti.
—strömung, *f.* poplav, povodanj.
—strumpf, *m.* navlačak.
—stülpen, *v. a.* poklopiti; die Ärmel —, zavrnuti, posuvratiti rukave.
—stürzen, *v. a.* poklopiti, poklapati; sich —, *v. r.* prebaciti se, prekobaciti se, prekopitnuti se; (im Laufen), pretrknuti; (*fig.*) zabrazditi.
—suchen, *v. a.* pretražiti, pretraživati.
—sudeln, *v. a.* zabrljati, ubrljati, za-
—süß, *adj.* presladak. [mrljati.
—süßen, *v. a.* presladiti, preslađivati; (süßen), posladiti.
—täfeln, *v. a.* popločati.
—talgen, *v. a.* olojiti, polojiti.
—tanzen, *v. a.* nadplesati; nadigrati; sich —, *v. r.* preplesati.
—tasten, *v. a.* opipati. [šiti.
—tauben, *v. a.* zaglušiti, zaglušati, ogluš-
—taumeln, *v. n.* pretrtati, preturati.
—teigen, *v. a.* těstom obaviti, olěpiti.
—teppichen, *v. a.* poslažiti.
—theil, *m.* višak děla.

Übertheilen, *v. a.* od prilike poděliti.
—theeren, *v. a.* pokatraniti.
—theuer, *adj.* preskup.
—theuern, *v. a.* predražati, precěniti.
—theuerung, *f.* precěnjivanje, precěna.
—thören, *v. a.* zaluditi, zaludjivati.
—thun, *v. a.* metnuti na ...
—tölpeln, *v. a.* zaluditi, izluditi; sich — lassen, izluditi se.
—tönen, *v. a.* nadglasiti, nadglasivati.
—torfeln, *v. a.* omesti. [nadkasati.
—traben, *v. a.* prekasati; Einen —,
—trag, *m.* prěnos; (die übertragene Summe), prěnosak.
—tragen, *v. a.* preněti, prenositi; ein Recht, eine Bedeutung —, preněti pravo, značenje; Einem etwas —, naložiti, naručiti komu što; Einen —, platiti za koga; aus einer Sprache in die andere —, prevesti, prevoditi što (iz jednoga jezika u drugi); (*arith.*) preklopiti; ein Amt in eine andere Stadt —, preměstiti ured u drugi grad; eine Post aus einem Buche ins andere —, prepisati stavak iz jedne knjige u drugu; Einem ein Amt —, predati komu službu; (anvertrauen), pověriti; Jemanden eine Gewalt —, (pre)dati komu vlast; sich —, *v. r.* iznositi se; der Baum übertrug sich, drvo je prerodilo.
—träger, *m.* prenosac, prenosnik.
—tragebrief, *f.* prěnosnica.
—tragung, *f.* prenošenje; prenošaj; (Abschreibung), prěpis, prepisivanje; (Anvertrauung), naručenje, pověrenje; (Metapher), prenošaj, prěnoska.
—tränken, *v. a.* prepojiti.
—träufeln, *v. a.* pokapati, pokapljivati.
—treffen, *v. a.* nadići, nadvisiti, nadkriliti, nadilaziti, nadvisivati, nadkrilivati; er hat Alle übertroffen, sve je nadkrilio; oddvojio od svijuh; Niemand übertrifft ihn an Tapferkeit, neima mu na světu junaka; neima nad njim junaka; Einen an Glauben —, nadvěrovati koga; er übertrifft dich an Güte des Herzens, boljega je srca od tebe; an Reichthum —, bogatiji biti.
—treiben, *v. a.* das Vieh —, pregnati, pregoniti, těrati stoku (prěko..); (zu sehr treiben), pretěrati; (*chem.*) pregoniti; in einer Erzählung, etwas —, pretěrati, pretěrivati; er übertreibt Alles, pregoni u svačem.
—treiber, *m.* pretěrač, pretěralac; am Faße), srednjak, srednji obruč, polovinjak.
—treibung, *f.* pretěrivanje, pretěra.
—treten, *v. a.* die Schuhe —, izkriviti cipele; die Gränze —, stupiti, prěći preko medje; ein Gesetz —, prestupiti, prekršiti zakon; —, *v. n.*

zu Jemand —, prěći ka komu; pristati uz koga; zu einer andern Religion —, prevèriti se; drugoj věri prěći; das Waſſer des Fluſſes trat über, rěka se je izlila, razlila; die Augen traten mir über, udariše mi suze od očijuh.

Übertreter, *m.* prestupnik; prekršitelj; (Abtrünnige), odpadnik, odmetnik; (*theol.*) grěšnik.

—tretung, *f.* prestupak; (Vergehen), prekršaj; (*theol.*) grěh.

—tretungsfall, *m.* im —e, ako se prestupi, ako tko prestupi (n. p. zakon).

—trieb, *m.* Übertrift, *f.* pravo pregonice, pogona.

—trieben, *adj.* pretěran, suvišan.

—triebenheit, *f.* pretěranost.

—trinken, ſich, *v. r.* prepiti, prenapiti se.

—tritt, *m.* přestup; (Religions—), prelazak, prevěra.

—trocknen, *v. a.* posušiti.

—trumpfen, *v. a.* nadbiti.

—tünchen, *v. a.* poběliti.

—tüpfeln, *v. a.* popikati, popedičati.

—tupfen, *v. a.* potuširati.

—verdienſt, Überverdienſtgeld, *n.* višak zaslužbe.

—verdienſtlich, *adj.* prezaslužan.

—verfeinert, *adj.* preugladjen.

—verfeinerung, *f.* preugladjenost.

—völkern, *v. a.* prepučiti.

—völkerung, *f.* prepučenje; suvišno pučanstvo.

—voll, *adj.* prepun, preopun.

—vortheilen, *v. a.* zakinuti, zakidati.

—vortheilung, *f.* zakid.

—wachen, *v. a.* nadgledati (čemu, što), nadzirati (što), paziti (na što); Einen —, streći koga; ſich —, *v. r.* odviše bděti.

—wachung, *f.* nadgled, nadgledba, nadzor.

—wachſen, *v. a.* obrasti, zarasti; das Grab iſt mit Gras —, grob je obrasao travom i. u travu; d. Moos überwächſt die Dächer, mah pada po krovu; Einen —, brže rasti od koga; nadmašiti koga rastom; —, *v. n.*, ſich —, *v. r.* prerasti.

—wackeln, *v. n.* prešepeljiti; pretetu-rati.

—wagen, *v. n.* usuditi se prěko.

—wägen, *v. a.* potežkati, potegtati; ſ. Überwiegen.

—walken, *v. a.* provaljati, prevaljati; (*fig.*) Einen —, izlěmati, izdevetati koga.

—wallen, *v. n.* prebujati, prekipljeti, prevreti.

—wallung, *f.* prěkip, prěvar.

—wältigen, *v. a.* premoći, nadjačati, predobiti, svladati, saplahati; smagati, premagati (koga); odoléti (komu); ſich von ſeinen Leidenſchaften — laſſen, neodoléti svojim strastim; der Schlaf hat ihn überwältigt, sanak ga je obhrvao i. nadvladao; er wurde vom Durſte überwältigt, žedja ga je osvojila, presvojila.

Überwältigung, *f.* nadvladanje, poběda; (*fig.*) trud, muka.

—wälzen, *v. a.* prevaliti, prevaljivati; (auf etwas wälzen), navaliti.

—wandern, *v. n.* preseliti se, preseljavati se.

—wärmen, *v. a.* ogrijati.

—waſchen, *v. a.* proprati; (nochmals waſchen), preprati.

—wäſſern, *v. a.* razvodniti.

—waten, *v. n.* pregaziti.

—watſcheln, *v. n.* prependeljiti.

—wehen, *v. a.* opahnuti, opahivati.

—weiden, *v. a.* popasti.

—weis, *m.* dokaz.

—weiſe, *adj.* premudar.

—weiſen, *v. a.* (überführen), Einen —, obličiti, uběditi, izvesti koga; Einen des Diebſtahls —, dokazati, da je tko ukrao; (durch Zeugenſchaft), osvědočiti što na koga; Einem ein Geſchäft —, naručiti komu posao; dem Gerichte —, predati sudu; einen Wechſel —, ſ. Giriren; ſ. Überliefern.

—weiſend, *adj.* dokazujući.

—weiſung, *f.* dokazanje, obličenje; (Übergabe), predaja; ſ. Giro.

—weißen, *v. a.* poběliti, oběliti.

—weißung, *f.* běljenje.

—welken, *v. n.* provehnuti.

—wendlich, *adj.* — nähen, šivati od sebe.

—wendlingenaht, *f.* šivanje, šav od sebe.

—werfen, *v. a.* prebaciti, preturiti; den Mantel —, prigrnuti se kabanicom, prigrnuti kabanicu; eine Wand —, žbukati, požbukati zid; (im Werfen übertreffen), nadbaciti, nadbacivati (koga), odbaciti, odmetnuti (komu); ſich —, *v. r.* zavaditi se, pobrkati se.

—wichſen, *v. a.* povoštiti, provoštiti.

—wichtig, *adj* prevažan.

—wickeln, *v. a.* poviti, previti, previjati.

—wiegen, *v. n.* pretegnuti, pretezati, prevagnuti.

—wiegend, *adj.* pretežan, premašan, pretežniji; —er Vortheil, veća korist.

—winden, *v. n.* obladati, predobiti; —, *v. a.* nadvladati, poběditi, svladati; alle Schwierigkeiten —, sve zapreke ukloniti; ſich —, *v. r.* svladati se; odoléti srcu; die Wäſche —, prežeti rublje.

—winder, *m.* poběditelj; dobitnik, pobědnik.

—windlich, *adj.* pobědiv, dobitan.

—windſelte, *f.* zavětrina.

—windung, *f.* nadvladanje, obladanje; poběda, predobiće.

—wintern, *v. n.* zimiti, prezimiti, zimovati.

—winterungslager, *n.* zimovnik.

—wiſchen, *v. a.* otrti, pobrisati.

—witz, *m.* dosětljivost, dosětka u zao

Überwitzig, *adj.* predosětljiv; dosětljiv u zao čas.
—wogen, *v. n.* valovi pokriti, zastrti.
—wölben, *v. a.* presvoditi; svoditi.
—wölken, *v. a.* naoblačiti.
—wuchern, *v. n.* (v. Unkraute), razvrěžiti se, razkrotiti se.
—wuchs, *m.* prěrast.
—wucht, *f.* pretež *f.*
—wurf, *m.* (Bauw.) žbuka; (Oberkleid), prigrtač, ogrnjač; (Schiffw.) nadkrma; (*chir.*) pelikan.
—würfeln, *v. a.* nadkockati.
—würzen, *v. a.* prezačiniti, odviše začiniti.
—zahl, *f.* suvišak, odvišak; suvišni broj.
—zählbar, *adj.* prebrojiv, prebrojni.
—zahlen, *v. a.* preplatiti.
—zählen, *v. a.* prebrojiti; brojiti.
—zählig, *adj.* prekobrojni; suvišan, zališan.
—zahlung, *f.* preplata.
—zahn, *m.* nadzubak, prizubak.
—zart, *adj.* prenježan.
—zechen, sich, *v. r.* opiti se.
—zeichnen, *v. a.* na(d)značiti.
—zeigen, s. Überweisen.
—zeitig, *adj.* prezrio, kuveo.
—zeugen, *v. a.* osvědočiti, osvědočavati; sich —, osvědočiti se, uvěriti se; s. Überweisen.
—zeuger, *m.* osvědočitelj.
—zeugung, *f.* osvědočenje, uvěra.
—ziehen, *v. n.* prěći; in die neue Wohnung —, preseliti se u nov stan; —, *v. a.* (hin—), prevući; einen Rock —, navući kaput na ...; ein Bett —, preobući postelju; einen Koffer mit Leder —, obšiti kožom kovčeg (sanduk); ein Land mit Heeresmacht —, prekriliti, pritisnuti vojskom zemlju; mit Krieg —, zaratiti (na ...); der Himmel ist mit Wolken überzogen, naoblačilo se je; oblaci su se po nebu povili; der Himmel überzieht sich mit Wolken, oblači se; eine Wolke überzog sie, zadjoše za oblak, oblak ih zakloni; sich —, preobući se.
—zinnen, *v. a.* pokalaisati, pokositeriti, pociniti.
—zischen, *v. a.* nadpiskati.
—zuckern, *v. a.* posladoriti, pošećeriti.
—zug, *m.* povlaka; (Polster—), navlaka; (*bot.*) oděv.
—zwerch, *adv.* sukrstice, unakrst, unakrstice; — binden, izprěčati, zaprěčati.
—zwingen, s. Überwältigen.
—zwirnen, *v. a.* koncem obaviti.
Ubication, *f.* boravište; er soll die — ausweisen, neka dokaže gdě je bio.
Üblich, *adj.* navadan; običan; dies ist bei uns so —, takva je kod nas navada; takav je kod nas običaj, (adet); ein —er Ausdruck, običan izraz.
Üblichkeit, *f.* navada, običaj.
Übrig, *adj.* preostao; das —e Geld, ostali novci; die Übrigen kommen nach, ostali će kasnije doći; es ist nicht mehr viel davon —, već je iztančalo i. utanjalo; već se pribira; — bleiben, ostati, preostati; pretећi; es bleibt ihm nun nichts — als zu fliehen, neima šta će, već da běži; — haben, još imati; nichts mehr — haben, neimati ništa više; ein Übriges thun, činiti što netreba; s. Überflüssig; — lassen, ostaviti.
Übrigens, *adj.* u ostalom; inače.
Übung, *f.* věšbanje, věšba, (upražnjavanje); (Gebrauch), običaj; s. Praxis.
Übungshaus, *n.* věšbaonica.
Übungsmeister, *m.* věšbalac.
Übungsplatz, *m.* věšbalište.
Übungssaal, *m.* věšbaonica.
Übungsstück, *n.* věšba.
Übungszeit, *f.* vrěme věšbanja.
Uchtblume, *f.* (*Trichonema*), brnduška.
Uckerwälsch, s. Kauderwälsch.
Ufer, *n.* kraj; žal; (hohes —), rub, breg; (flaches —), igalo, obala, (bair, bajer, jalija); längst des —s, uz kraj, okolo kraja; ein durchwaschenes —, okapina; (v. Wasser), die — übertreten, überschreiten, plinuti, prebljuvati, izliti se; am — befindlich, obrežni, pobrežni.
Uferaas, *n.* s. Eintagsfliege.
Uferbau, *m.* gradjenje, podgradjivanje obale.
Uferbaukunst, *f.* obrežno graditeljstvo.
Uferbefestigung, *f.* utvrdjivanje, utvrda obalah.
Uferbenediktenkraut, *n.* (*Geum rivale*), potočni blaženak.
Uferbewohner, *m.* krajanin.
Uferfelsen, *m.* stěna na kraju, obali.
Ufergrille, s. Erdgrille.
Uferkäfer, *m.* (*Elaphrus riparius*), brežnjak.
Uferkraut, *n.* poručnica.
Uferkreuzkraut, *n.* (*Senecio saracenicus*), pobrežni staračac.
Uferland, *n.* pobrežje; (ein. Flusses), rěčje.
Uferläufer, *m.* (*Totanus hypoleucus*), dolarac; s. Strandläufer.
Uferlevkoje, *f.* (*Cheiranthus litoralis*), primorski šeboj.
Uferlos, *adj.* bezkrajni.
Ufermeister, *m.* pobrežnik.
Ufermilbe, *f.* (*Acarus litoreus*), pobrežni raztoč.
Ufermoos, *n.* (*Hypnum riparium*), pobrežna mašina.
Ufern, *v. n.* krajiti, brežiti.
Uferpflanze, *f.* poručnica.
Uferraute, *f.* (*Sisymbrium sylvestre*), šumski oranj.
Uferrecht, s. Strandrecht.
Uferriedgras, *n.* s. Uferegge.
Uferschnecke, *f.* (*Litorina litorea*), krajnica.
Uferschnepfe, *f.* (*Scolopax aegocephala*), ražanj.
Uferschnöte, *f.* (*Carex acuta*), oštrljasti šaš.

Uferſchwalbe, *f.* (*Hirundo riparia*), bregunica, bregulja.
Uferſegge, *f.* (*Carex riparia*), pobrežni šaš.
Uferſtadt, *f.* grad na obali.
Uferwächter, *m.* obalar.
Uferwanze, *f.* (*Cimex litoralis*), pobrežna stěnica.
Uferweide, ſ. Korbweide.
Uh! *int.* uh! uhu!
Uhlane, *m.* ulan.
Uhlanen- (in Zuſ.) ulanski.
Uhlanenregiment, *n.* ulanska pukovina.
Uhr, *f.* (Werkzeug). dobnjak, ura*, sat, sahat; die — aufziehen, naviti dobnjak; nach der — ſehen, pogledati koje je doba; pogledati koliko je na dobnjaku (satu, uri); (Stunde), ura, sat; wie viel — iſt es? koje je doba? koliko je na dobnjaku (uri, satu)? es wird bald drei — ſchlagen, sad će na tri izbiti; sad će kucnuti tri; um fünf —, u pet satih.
Uhrband, *n.* vezanka od dobnjaka (ure, sata).
Uhrdeckel, *m.* kapak od dobnjaka itd.
Uhrfeder, *f.* pero, tetik* od dobnjaka itd., zemberek.
Uhrfutter, Uhrfutteral, *n.* tok za dobnjak itd.
Uhrgehänge, *n.* visuljka, baza*, bag.
Uhrgehäuſe, *n.* kutija od dobnjaka itd.
Uhrgewicht, *n.* utez, teg, pritežak, prěteg.
Uhrglas, *n.* staklo od dobnjaka itd.
Uhrhammer, *m.* batić od dobnjaka itd.
Uhrkette, *f.* lanac, lančić od dobnjaka itd.
Uhrmacher, *m.* urar, sadžija.
Uhrmacher- (in Zuſ.) urarski, sadžijin.
Uhrmacherei, Uhrmacherkunſt, *f.* urarija, urarstvo.
Uhrmacherwerkſtatt, *f.* urarnica.
Uhrpolſter, *m.* jastučak za sat.
Uhrrad, *n.* kolice (od dobnjaka itd.).
Uhrſchlüſſel, *m.* ključić od dobnjaka itd.
Uhrſchwengel, ſ. Perpendikel.
Uhrtaſche *f.* džep za dobnjak itd.
Uhrwerk, *n.* stroj od dobnjaka; dobnjak, sat, ura.
Uhrzeiger, *m.* skazaljka (od ure itd.).
Uhu, *m.* (*Strix Bubo*), sovuljaga, jeina.
Uhuen, *v. n.* hukati.
Ukas, *m.* ukaz.
Ukelei, Uklei, *f.* (*Cyprinus alburnus*), kesega.
Ulane, ſ. Uhlane.
Ulm, *m.* prana, prlad.
Ulme, *f.* Ulmenbaum, *m.* (*Ulmus campestris*), brěst; (*coll.*) brěšće; ſ. Moldy.
Ulmenholz, *n.* brestovina.
Ulmenlaus, *f.* brestovka.
Ulmenſpierſtaude, *f.* (*Spiraea ulm.*) sručica.
Ulmenſtab, *m.* brestovac.
Ulmenſtock, *m.* brestovača.
Ulmenwald, *m.* brestik, brestova gora.
Ulmin, *n.* brestovina, ulmin.
Ultimat(um), *n.* poslědnjica, ultimat.
Ultra, *m.* pretěranac.
Ultramarin, *n.* zamorka, ultramarin.
Ultramarinfabrik, *f.* tvornica zamorke (ultramarina).
Ultramontan, *adj.* zagorski; (*fig.*) rimski.
Ulve, *f.* (*Ulva*), porast.
Ulwurm, ſ. Spulwurm.
Um, *praep.* — die Stadt, oko, okolo, u okolo grada; rings — den Tiſch, na okolo stola (trpeze); ſich — den Tiſch ſetzen, posědati za stol; keinen Freund — ſich haben, neimati prijatelja kod sebe; Einem — den Hals fallen, zagrliti koga, saviti komu ruke oko vrata; er muß — dieſe Gegend wohnen, ovdě negdě mora da stanuje; ich rede wie es mir ums Herz iſt, govorim, kako mi je na srcu; — ſechs Uhr komme ich, doć ću u šest satih; es iſt — ſechs Uhr, bit će šest satih; bit će jedno šest satih, urak; — Mittag, oko podne, pol dana; — Oſtern, oko uzkrsa; — den andern Tag, prezdan, preko dan; wie ſteht es — dich? kako je po tebe? kako si? wie ſteht es — die bewußte Sache? kako je za onu stvar? ich weiß — alle ſeine Angelegenheiten, znam za sve njegove poslove; es iſt ein närriſches Ding — die Liebe, šarena je stvar ljubav; — ein Mädchen anhalten, prositi děvojku; ſich — den Preis bewerben, natěcati se za nagradu; ſich — einen Dienſt bewerben, tražiti službu; ſich — etwas zanken, svadjati se oko čega; — Geld ſpielen, igrati za novce; Einen — Rath fragen, světovati se s kim; — Hülfe rufen, pomagaisati; es iſt ihm nur — das Geld zu thun, samo mu je do novacah; — die Wette, ſ. Wette; — zehn Gulden, za deset forintih; Auge — Auge, oko za oko; — etwas kommen, izgubiti što; Einen — ſein Geld bringen, iztepsti komu novce iz rukuh; oglobiti koga; lišiti koga novca; es iſt — ihn geſchehen, pogibe, propade; er ſchickte — ihn, poslao je po njega; — etwas weinen, plakati za što; — etwas beneiden, zavidéti komu što; — Gottes Willen, za Boga, za ljubav Božju; ums Himmels Willen nicht, nemoj, ako Boga znadeš; — unſerer Willen, radi nas; — zehn Jahre älter, za deset godinah stariji; — die Hälfte größer, pola veći; — ſo mehr, tim više, tim bolje; — ſo viel lieber wird es mir ſein, meni milije; — ſo beſſer für ihn, bolje po njega; — den Kopf größer, glavom veći.
Um, *conj.* ich eſſe — zu leben, jedem da živim; — ſeinen Zweck ſicher zu erreichen, da postigne sěgurnije cilj.
Um, *adv.* auf dieſem Wege iſt ſehr —, ovdě se vrlo zalazi i. zahodi; das Jahr iſt —, godina se navrši; — und

—, sve na okolo; — damit! dolě s tim!

Umackern, *v. a.* preorati; (rundum ackern), oborati.

Umänderlich, *adj.* preměnljiv.

Umändern, *v. a.* preinačiti; preměniti.

Umänderung, *f.* preinaka, preměna; ſ. Umſetzung.

Umarbeiten, *v. a.* (ein. Garten), prekopati; (eine Schrift), preraditi.

Umarbeitung, *f.* preradnja; preradak; preradjivanje; (ein. Gartens), prekopavanje, prěkopnja.

Umarmen, *v. a.* ogrliti, zagrliti, prigrliti, grliti, prigrljavati; laß dich —, daj, da te zagrlim; ſich —, *v. r.* grliti, izgrliti se (s kim).

Umarmung, *f.* grljenje, zagrljenje; ſie entwand ſich ſeinen Umarmungen, odgrlila se je s njim.

Umarten, *v. n.* proměniti se.

Umathmen, *v. a.* zadahnuti, zadisati.

Umäugeln, *v. a.* očijukati se oko koga.

Umbacken, *v. a.* iznova peći.

Umbau, *m.* pregradnja.

Umbauen, *v. a.* preokrenuti, pregraditi; (rundum bauen), ograditi, ogradjivati.

Umbäumen, *v. a.* drvećem obsaditi; (b. Web.) naviti, navijati.

Umbehalten, *v. a.* den Mantel —, zadržati plašt na sebi.

Umbeißen, *v. a.* ogrizti.

Umbellaten, *pl.* štitarice.

Umbellen, *v. a.* oblajati.

Umber, *m.* Umbererde, *f.* umbra.

Umberfiſch, *m.* (*Sciaena Umbra*), smuđ.

Umbeſſern, *v. a.* drugčije popraviti.

Umbeten, *v. a.* moleć okružiti.

Umbetten, *v. n.* drugčije, iznova postelјati; (mit Betten umgeben), postelјinom obložiti.

Umbeugen, Umbiegen, *v. a.* previti, previјati, prevrnuti, pregnuti, pregibati.

Umbilden, *v. a.* preobrazovati; prenapraviti, pretvoriti.

Umbildner, *m.* preobrazovalac.

Umbildung, *f.* preobrazivanje; prenapravak, pretvora.

Umbinden, *v. a.* obavezati; svezati oko čega; ein Tuch um den Kopf —, povezati maramom, začalmiti glavu; ſich die Schürze —, pripasati kecelju, pregaču; zapregačiti se; (anders binden), ein Buch —, prevezati knjigu.

Umblaſen, *v. a.* prepuhnuti, sduhnuti, spuhati; (rundum blaſen), opuhnuti, opuhivati.

Umblättern, *v. a.* prelistati.

Umblechen, *v. a.* obiti pločinom.

Umbleien, *v. a.* zaliti u olovo.

Umblick, *m.* ogled.

Umblicken, *v. n.* ogledati se, obazreti se; obzirati se.

Umblitzen, *v. n.* obasjati.

Umblühen, *v. a.* obacvětati; cvětati oko čega.

Umborten, *v. a.* opasati pascem.

Umbra, ſ. Umber.

Umbrechen, *v. a.* prelomiti, lomiti; skrhati; (wdm.) izriti, preriti; ein Feld —, uzorati, parati; (b. Setzer), prelomiti; (rund umbrech.), oblomiti, oblamati; —, *v. n.* slomiti se.

Umbreiten, *v. a.* obastrěti, obastirati.

Umbrennen, *v. a.* opaliti, ožeći, osmuditi.

Umbringen, *v. a.* Einen —, sgubiti, sagubiti, smaknuti, pogubiti koga; (Viele —), posmicati, pomoriti, pogubiti; etwas —, pokvariti što.

Umbruch, *m.* prělom; (ein. Feldes), uzor.

Umbrüllen, *v. a.* rikati oko koga.

Umbücken, *v. a.* podàviti, podvrnuti.

Umbügeln, *v. a.* pregladćati.

Umburzeln, *v. n.* prekobaciti se, premetnuti se.

Umbüſchen, *v. a.* očbuniti, grmljem okružiti.

Umdämmen, *v. a.* ogatiti, ograditi nasipom.

Umdampfen, *v. a.* zapariti.

Umdecken, *v. a.* ein Tuch —, rubcem (maramom) obaviti, pokriti; ein Dach —, prekriti, prekrivati (kuću).

Umdonnern, *v. a.* Einen —, zagrmiti oda svuda (na koga).

Umdornen, *v. a.* otrniti, zatrniti, zatrnjivati.

Umdrängen, *v. a.* obrlatiti, priokupiti, zahlapiti, saletěti, splahtati koga; ustisati (oko koga).

Umdrehen, *v. a.* (eine Schraube), zavrnuti; ſich nach Jemand —, obrnuti se, osvrnuti se, osvrtati se; einer Taube den Kopf —, zavrnuti, zapečiti, zakopečiti glavom golubu; Einem den Hals —, zavrnuti komu vratom; zakrenuti komu šijom; die Hand —, obrnuti, prevrnuti, obrtati ruku; ein Blatt —, obrnuti list; ein Rad —, koletati, okrenuti, okretati kolo; die Erde dreht ſich um, zemlja se okreće.

Umdreher, *m.* okretalac.

Umdrehung, *f.* zavrnuće; obrnuće; obraćanje; okrenuće; okret(nja); koletanje; ſ. Umdrehen.

Umdrehungsgeſchwindigkeit, *f.* brzina okreta.

Umdrehungspunkt, *m.* obrtanj.

Umdrehungszahl, *f.* broj okretah.

Umdrehungszähler, *m.* brojilo okretah.

Umdrehungszeit, *f.* vrěme okreta.

Umdrohen, *v. a.* Einen —, groziti se komu oda svuda.

Umdrucken, *v. a.* pretiskati, prepečatati, preštampati*.

Umdruckung, *f.* pretiskanje, prepečatanje, preštampanje.

Umduften, *v. a.* zadahnuti mirisom.

Umdunkeln, *v. a.* zatamniti; tamom zastrti.

Umdünſten, *v. a.* zapariti.

Umdüſtern, *v. a.* zamračiti.

Umegen, *v. a.* predrljati.

Umfächeln, *v. a.* hladak (komu) činiti.

Umfahen, *v. a.* zagrliti, ogrliti.
Umfahren, *v. n* zalaziti vozeć se; —, *v. a.* ein Kind —, prevaliti dête kolima; eine Stadt —, obavezti se, voziti se oko grada; obići grad na kolih; den Zoll —, mimoići carinu vozeć se; eine Inſel —, ploviti oko
Umfahrt, *f.* zalazak; obavožnja. [ostrva.
Umfall, *m.* padež; (d. Viehes), upadak; (Krankh.) rednja.
Umfallen, *v. n.* pasti, upasti, prevaliti se, srušiti se; (v Vieh), skapati, poskapati, crknuti, lipsati, lipsavati; es ſind ihm drei Stück Pferde umgefallen, skapala su mu tri konja; es ſind ihm alle Kühe umgefallen, poskapale su mu sve krave.
Umfalten, *v. a.* obrozati.
Umfang, *m.* obseg; obuhvat; obod; (*volumen*), objam; der Baum hat eine Klafter im —e, drvo ima hvat naokolo; (Umfreis), der — der Stadt beträgt über eine Meile, grad zaobsiže više od milje; (*fig.*) obseg; von gleichem —e, jednaka obsega; jednake veličine; ihrem vollen —e nach, sasvim, podpunoma.
Umfangen, *v. a.* obseći, obsegnuti, obsizati, obuzeti, obuzimati; obuhvatiti, obuhvatati, obujmiti, obšešariti; ſ. Umarmen; (einſchließen), obkoliti, zapasati.
Umfänglich, *adv.* obsegom; (*fig.*) sasvim.
Umfangreich, *adj.* kabast; (*fig.*) obapet; golem; ein —es Werk, veliko dêlo.
Umfangslinie, *f.* obod, obodnica.
Umfärben, *v. a.* premastiti, drugčije omastiti, prefarbati.
Umfaßbar, *adj.* obsežan.
Umfaſſen, *v. a.* obuhvatiti, obujmiti; (einſchließen), obuzeti, obuzimati, obseći; zahvatati; e. —der Geiſt, obuzetni duh.
Umfaſſend, *adj.* (*amplexicaulis*), obuhva-
Umfaſſung, *f.* obuhvat; obdêl. [tajući.
Umfaſſungsmauer, *f.* obzid; platno.
Umfegen, *v. a.* omesti, ometati.
Umfeilen, *v. a.* opiliti, opilati.
Umfeſſeln, *v. a.* okovati, okivati.
Umfiedern, *v. a.* operjaiti.
Umflackern, *v. a.* ckiliti (oko čega).
Umflammen, *v. a.* plamtêti (oko čega).
Umflattern, *v. a.* pršiti, lebditi (oko čega).
Umflechten, *v. a.* preplesti, prepletati; (rundum flechten), poplesti, oplesti; das Haupt —, okititi glavu vêncem.
Umfliegen, *v. a.* obletêti, oblêtati.
Umfließen, *v. a.* obteći, obtêcati; von Wolken umfloſſen, oblaci obavit.
Umflimmern, *v. a.* treptêti (oko čega).
Umfloren, *v. a.* pošom zastrêti, zastrti,
Umflug, *m.* oblet. [zastirati.
Umflügeln, *v. a.* zakriliti, zakrilivati.
Umflüſtern, *v. a.* šaptati (oko čega).
Umfluß, *m.* obtek, obtok.
Umfluten, *v. a.* zaplaviti.
Umformen, *v. a.* preličiti, pretvoriti; preinačiti; ſ. Umbilden. [bung.
Umformung, ſ. Transformation; Umbil-
Umforſchen, *v. a.* obtražiti, obtraživati.
Umfrage, *f.* opit, popit.
Umfragen, *v. a.* opitati, popitivati; naokolo pitati.
Umfrager, *m.* opitnik, popitivalac.
Umfreſſen, *v. a.* objedati, objesti.
Umfrieren, *v. n.* omrznuti se.
Umführen, *v. a.* obvesti, obvoditi; naokolo voditi; einen Garten mit einer Mauer —, obzidati vrt (bašču); (im Wagen —), obvoziti. [točiti pivo.
Umfüllen, *v. a.* preručiti; Bier —, pre-
Umfunkeln, *v. a.* iskriti se (oko čega).
Umfurchen, *v. a.* oborati.
Umgackern, *v. a.* gakati na . . .
Umgaffen, *v. n.* zijati (na koga).
Umgang, *m.* obhod, obhodnja, oblazak, obilažaj; (ein. Rades), obrtnja, okret; (ein. Schraube), obavit; (Proceſſion), obhod; oblaz; einen feierlichen — halten, svečano obhoditi; (Umweg), zahod; von einer Sache — nehmen, mimoići, obići što; (— mit Menſchen), občenje, drugovanje, druženje, mêšanje; — pflegen, — haben mit Jemand, občiti, drugovati, družiti se, mêšati se s kim; allen — mit Jemand aufgeben, prekinuti dlaku s kim, razkrstiti s kim; prestati s kim občiti, drugovati; ſein — iſt nicht der beſte, nije mu družba najbolja.
Umgänglich, *adj.* druževan, prijatan.
Umgänglichkeit, *f.* druževnost, prijatnost.
Umgangsſprache, *f.* jezik občenja; divan-
Umgangsweiſe, *adv.* obhodom. [jezik.
Umgarnen, *v. a.* uhvatiti u mrežu.
Umgaukeln, *v. a.* slêpariti, glamazati (oko koga).
Umgeben, *v. a.* naokolo dati; podêliti; Einem den Mantel —, ogrnuti, prigrnuti koga kabanicom; (einſchließen), okružiti; obkoliti; zakoliti; von Feinden —, obkoljen neprijatelji; mit einem Graben —, obroviti; mit einer Mauer —, obzidati; mit (einer Reihe) Perlen —, obnizati, obnizivati biserom; mit einem Wall —, obkopati, okružiti obkopom; ich bin von Gefahren —, oda svuda navaljuje na me pogibija; (von Neuem geben), iznova dati.
Umgebung, *f.* okolina; die nächſte —, obližina; die — eines Menſchen, okolina; pratnja; ſeine —, ljudi, štono su oko njega; ſ. Umgegend.
Umgegend, *f.* okolica, okolina, okoliš, okolovina; aus der —, iz okola; das Volk aus der —, okolni narod.

Umgehänge, *n.* ověs.
Umgehbar, *adj.* obilazni.
Umgehen, *v. n.* obići, obilaziti; wenn das Jahr umgegangen iſt, kad se navrši godina; das Jahr geht um, godina se navršuje, izmiče; ein Schreiben — laſſen, zarediti pismom; mit —der Poſt, —d, poštom koja prva podje; prvom poštom; es geht im Hauſe um, prividja se u kući; (einen Umweg machen), zaći, zalaziti, zahoditi; mit Einem —, obćiti, drugovati, družiti se, měšati se s kim; mit Jemand gut —, dobro s kim postupati; er weiß damit nicht umzugehen, neumě s tim postupati, baratati*; er weiß mit dem Gewehre nicht umzugehen, nerazumě se u pušku, nije věšt puški; (spr.) womit man umgeht, das klebt Einem an, tko měša crnilo, ovrani ruke; nemože kovač biti, a neomrčiti se; (vorhaben), mit etwas —, snovati nešto; mit Lügen —, misliti o laži; der Kopf geht mir um, glava mi se vrti; —, *v. a.* obići, obilaziti; die Gränzen —, pregledati granice, medje; ich habe nicht — können, Ihnen dies zu ſagen, nisam mogao propustiti, da Vam nekažem; eine Stadt —, obići grad; ein Geſetz —, mimoići zakon; izmaći se zakonu; den Feind —, zaći neprijatelju za ledja; obići neprijatelja; (von oben —), nadići.
Umgehen, *n.* Umgehung, *f.* obilažnja, obhod; — eines Geſetzes, mimoilaz zakona; mit — des Geſetzes, mimoišav zakon.
Umgehend, *adj.* ſ. Umgehen.
Umgeifern, *v. a.* opljuvati.
Umgekehrt, *adj.* obraćen; obrnut; —, *adv.* protivno; naopako.
Umgeld, *n.* daća.
Umgelder, *m.* porezar, poreznik.
Umgeſtalten, ſ. Umformen.
Umgeſtaltung, *f.* preobražanje.
Umgießen, *v. a.* preliti, prelěvati; (rundum gießen), obliti, oblěvati; mit Blei —, zaliti u olovo; (in ein anderes Gefäß gießen), pretočiti, pretakati.
Umgießung, *f.* prelěvanje; (Umguß, *m.*)
Umgirren, *v. a.* gukati (oko koga).
Umgittern, *v. a.* rešetkom ograditi.
Umglänzen, *v. a.* obasjati, obsěvati.
Umgleiten, *v. n.* omaknuti se i pasti.
Umglotzen, *v. a.* buljiti.
Umgolden, *v. a.* okovati u zlato.
Umgraben, *v. a.* prekopati, prekapati; einen Baum —, okopati, okopavati
Umgräber, *m.* prekapač, okapač.
Umgrabung, *f.* prekapanje; okop; kopnja; kop.
Umgränzen, *v. a.* omedjiti, ograničiti,
Umgreifen, *v. a.* zahvatiti, zahvatati.
Umgriff, *m.* zahvata.
Umgrinſen, *v. n.* sklibiti se naokolo.
Umgucken, ſich, *v. r.* osvrtati se.
Umgürten, *v. a.* opasati, opasivati; den Säbel —, pripasati sablju; ſich —, *v. r.* opasati se.
Umguß, *m.* prelěv.
Umgypſen, *v. a.* osadriti.
Umhaben, *v. a.* einen Mantel —, imati plašt na sebi.
Umhacken, *v. a.* prekopati; einen Baum —, posěći drvo.
Umhaften, *v. a.* prianjati naokolo za što.
Umhägen, Umhegen, *v. a.* zagajiti, oplotiti.
Umhallen, *v. n.* razlégati se.
Umhalſen, *v. a.* zagrliti, ogrliti (koga); viti se komu oko vrata.
Umhalten, *v. a.* Einem den Mantel —, držati plašt na kom.
Umhämmern, *v. a.* okovati.
Umhang, *m.* zavěsa, perde.
Umhangen, *v. n.* visěti oko čega.
Umhängen, *v. a.* ověsiti (oko čega), zavěsiti; Einem den Mantel —, prigrnuti koga plaštem.
Umhängtuch, *n.* ogrnjača, ogrtača, zagrnjača.
Umharken, *v. a.* pregrebljati; (rundum harken), ogrebljati.
Umharzen, *v. a.* osmoliti.
Umhauchen, *v. a.* zadahnuti, zahaknuti; (herabhauchen), spuhnuti.
Umhauen, ſ. Umhacken.
Umhäufeln, *v. a.* ogrnuti, ogrtati, obstožiti.
Umhäufler, *m.* ogrtalo.
Umhäuten, *v. a.* kožu navući.
Umheften, *v. a.* okopčati.
Umher, *adv.* oko, okolo, naokolo.
Umherblicken, *v. n.* obzirati se; razgledivati amo tamo.
Umherbreiten, *v. a.* obastrěti, obastirati.
Umherdenken, *v. n.* misliti misli svakojake.
Umherdrehen, *v. a.* obrtati.
Umherflattern, *v. n.* oblětati; prěiti na okolo.
Umherflug, *m.* oblet, oblětanje.
Umherforſchen, *v. a.* iztraživati.
Umhergehen, *v. n.* hodati, prohoditi po ...
Umhergieren, *v. n.* vižliti.
Umhergießen, *v. a.* razliti, razlěvati.
Umherglänzen, *v. n.* sjati se na okolo.
Umherhorchen, *v. n.* prisluškivati.
Umherjagen, *v. a.* těrati na okolo, obtěrivati; vitlati; těrati kojekuda.
Umherkreiſen, *v. a.* okretati.
Umherlegen, *v. a.* pometati na okolo.
Umherliegen, *v. n.* ležati na okolo; ležati kojekuda.
Umherrinnen, *v. n.* curiti na sve strane.
Umherſäen, *v. a.* razsijati.
Umherſchallen, *v. n.* oriti se.
Umherſchauen, ſ. Umherblicken.
Umherſcheinen, *v. n.* světliti se na okolo.
Umherſchleudern, *v. a.* razbacivati.
Umherſegeln, *v. n.* objedriti.
Umherſehen, *v. n.* ogledati se.

Umherſinnen, ſ. Umherdenken.
Umherſitzen, *v. n.* posédati na okolo.
Umherſpähen, *v. n.* zvěrati.
Umherſtrahlen, *v. n.* sěvati na okolo.
Umherſtreuen, *v. a.* razsipati.
Umherſuchen, *v. a.* tražiti na okolo.
Umhertappen, *v. n.* konatiti.
Umhertragen, *v. a.* obnèti, obnositi; no-
Umhertreiben, *v. a.* obgoniti. [sati.
Umherwohnen, *v. n.* na okolo stanovati.
Umherziehen, *v. n.* klatiti se, skitati se, prebijati se, potucati se, tući se, mutljati se, klatariti se (n. p. po světu).
Umheulen, *v. a.* vijati iz okola (na koga).
Umhin, *adv.* na okolo, okolo; ich kann nicht — zu ſchreiben, nemogu da nepišem; ich konnte nicht — mich darüber zu beſchweren, nedade mi se na ino, nego potužiti se radi toga.
Umhobeln, *v. a.* oblanjati.
Umhopſen, ſ. Umhüpfen.
Umhüllen, *v. a.* omotati, zamotati, obaviti, oviti, ogrnuti.
Umhüllung, *f.* oboj, omotak.
Umhüpfen, *v. n.* obskakivati.
Umirren, *v. n.* lutati.
Umjagen, *v. a.* obgoniti, vitlati.
Umjubeln, *v. a.* viskati oko koga.
Umkehr, *f.* povratak, zavrat; zur — zwingen, zavratiti; zur — bewegen, povratiti (koga); (*mor.*) obraćenje.
Umkehren, *v. n.* auf dem Wege —, vratiti se, povratiti se; (*fig.*) obratiti se, povratiti se, dozvati se; auf böſem Pfade —, povratiti se sa zloga puta; könnte ich —, da je meni na povrate; —, *v. a.* die Hand —, obrnuti, obratiti ruku; den Wagen —, obrnuti, zamaknuti kola; ſich —, obrnuti se, osvrnuti se, osvrtati se; das Kleid —, izvrnuti haljinu; Einen —, obratiti koga; er iſt ganz umgekehrt, sasvim se je okrenuo; Alles —, sve izpremetati, izprevratiti; es iſt gerade umgekehrt, baš je protivno.
Umkeilen, *v. a.* obkliniti; klinovi utvrditi. [okružiti.
Umketten, *v. a.* lancem svezati; (*fig.*)
Umklippen, *v. n.* prevaliti se, prevrnuti se; —, *v. a.* prevrnuti; das Leder —, zavrnuti kožu.
Umkitten, *v. a.* olěpiti, olemiti.
Umklaftern, Umklammern, *v. a.* obuhvatiti, obubvatati, obšešariti.
Umkleben, Umkleiben, *v. a.* oblěpiti.
Umkleiden, ſich, *v. r.* preobući se, preoblačiti se, presvući se; prerušiti se; —, *v. a.* obući, zastrti.
Umkleiſtern, *v. a.* oskrobiti.
Umklemmen, *v. a.* stegnuti oda svuda.
Umklingeln, *v. n.* pozvekivati.
Umklopfen, *v. a.* obkucati.
Umknicken, *v. a.* oblomiti.
Umknien, *v. n.* klečati oko čega.
Umknüpfen, *v. a.* okopčati.
Umkommen, *v. n.* poginuti, izginuti, ginuti; zaglaviti, svršiti; (nach einander —), izpogibati; elend —, skapati.
Umkrächzen, *v. a.* graktati oko koga, na koga.
Umkrallen, *v. a.* obšešariti (što čapeti).
Umkrämpen, *v. a.* posuvratiti, zavrnuti;
Umkränzen, *v. a.* ověnčati. [zašeperiti.
Umkratzen, *v. a.* oda svuda grebsti.
Umkreis, *m.* krug, okrug; (Peripherie), obod; (einer Stadt), okoliš; im —e, u okolo, na okolo, u okolišu; (eines Gerichts), područje, kotar, sudčija.
Umkreiſen, *v. a.* okružiti, kružiti; obkoliti; dreimal umkreiſten ſie die Kirche, tri puta su sastavili crkvu. [koga.
Umkriechen, *v. a.* Einen —, puzati oko
Umkritzeln, *v. a.* očandrljati, ošvrakati.
Umkugeln, *v. n.* kotrljati se.
Umlächeln, *v. a.* smešiti se na ...
Umladen, *v. a* die Waaren —, prekrcati robu (n. p. s jedne ladje na drugu); prekladati robu (n. p. s jednih kolah na druga); einen Wagen —, iznova tovariti kola.
Umlage, *f.* (b. Buchdr.) obložak; (einer Steuer), razrez, razgodba.
Umlagern, *v. a.* eine Stadt —, obkoliti, obsěsti, obsědati grad; ſie iſt von Freiern umlagert, sletěli i. priokupili su ju prosci.
Umland, *n.* okolina.
Umlärmen, *v. a.* bučiti oko koga.
Umlaſſen, *v. a.* Einem den Mantel —, ostaviti plašt na kom.
Umlauben, *v. a.* lišćem okititi.
Umlauf, *m.* obrtanje, okret, okretnja; (des Blutes), obtěcanje, kolanje, obtok, cirkulacija; (des Geldes), okolovanje, kolanje; es iſt viel Geld im —e, mnogo novacah kôlâ; viel Geld in — bringen, mnogo novacah razturiti u svět; ſ. Umlaufſchreiben.
Umlaufen, *v. n.* obtrkivati, obtrčati; trčati po ...; (v. Rade), okretati se, vrtěti se, obrtati se; (v. Blute), obtěcati, kolati; (v. Gelde), okolovati, kolati; (v. Winde), okrenuti se; es laufen viele Gerüchte um, mnogo se koješta glasâ; —, *v. a.* eine Stadt —, obtrčati oko grada (varoša); ein Kind —, oboriti děte trčuć. [obtočni.
Umlaufend, *adj.* okrećući se; obilazeći;
Umlaufer, *m.* obtrka, trkalo.
Umlaufgeſchwindigkeit, *f.* brzina okretnje.
Umlaufsmittel, *n.* kolalo, koletalo.
Umlaufsperiode, *f.* obhodnja, obhodja.
Umlaufsſchreiben, *n.* okružnica, okolnica, razpis, cirkular.
Umlaufszeit, *f.* obhodnja; vrěme okreta.
Umlauſchen, *v. n.* prisluškivati na okolo.

Umlaut, *m.* prěglasac; (Umlautung), pre-
Umlauten, *v. a.* preglasiti. [glasivanje.
Umlecken, *v. a.* oblizati, oblizivati.
Umledern, *v. a.* obkožiti.
Umlegen, *v. a.* obložiti, oblagati; einen Verband —, obaviti, zaviti; einen Stuhl —, prevratiti stolac; d. Schiff legt ſich um, brod kriva; (umbiegen), previti, previnuti, pregnuti; e. Spitze —, skučiti, previnuti rat (rt); einen Mantel —, prigrnuti, zagrnuti plaštem; Reife —, obručiti, naobručiti; udariti, nabiti obruče; eine Steuer —, razrezati, razgoditi porez(u); eine Stadt mit Truppen —, opasati vojskom grad; —, *v. n.* der Wind legt um, vêtar se mênja.
Umlegung, *f.* Umlage.
Umleimen, *v. a.* oklijati; oblêpiti (klijom).
Umleiſten, *v. a.* oletviti.
Umleiten, *v. a.* zavesti, na okolo voditi.
Umlenken, *v. a.* okrenuti, obrnuti; povrnuti; einen Wagen rechts —, zakrenuti kola desno. [razsvêtliti.
Umleuchten, *v. a.* obasjati, obasjavati;
Umliegen, *v. n.* ležati na okolo.
Umliegend, *adj.* obližnji, okolni; d. —e Gegend, okolina, okolica.
Umliſpeln, *v. a.* šaptati oko koga.
Umlocken, *v. a.* oruditi.
Umlockern, *v. a.* die Erde —, obrahliti, okrtiti, omekotiti zemlju.
Umlodern, *v. n.* buktêti oko čega.
Umlöthen, *v. a.* obapojiti.
Ummachen, *v. a.* eine Schürze —, pripasati kecelju.
Ummalen, *v. a.* oslikati; (von neuem malen), preslikati.
Ummauern, *v. a.* obzidati, obzidivati.
Ummeckern, *v. a.* veketati, večati oko koga.
Ummeſſen, *v. a.* obuměriti; (von neuem meſſen), iznova premêriti.
Ummiſten, *v. a.* ognojiti, gnojem ogrnuti.
Ummodeln, *v. a.* preinačiti. [novce.
Ummünzen, *v. a.* prekovati, prekivati
Umnachten, *v. a.* (*fig.*) omračiti.
Umnageln, *v. a.* oklinčiti.
Umnagen, *v. a.* o(b)grizti, ogrizavati.
Umnähen, *v. a.* obšiti, obšivati.
Umnebeln, *v. a.* zamagliti.
Umnehmen, *v. a.* einen Mantel —, prigrnuti se, zagrnuti se plaštem, kabanicom.
Umnetzen, *v. a.* zamrežiti, zamreživati.
Umnieten, *v. a.* kavraisati.
Umniſten, *v. a.* ognêzditi.
Umordnen, *v. a.* drugčije naredjati.
Umpacken, *v. a.* iznova nakladati, slagati.
Umpanzern, *v. a.* oklopom oklopiti.
Umpappen, *v. a.* oskrobiti; oblêpiti.
Umpechen, Umpichen, *v. a.* osmoliti, opakliti.
Umpfählen, *v. a.* okoliti, koljem ogra-
Umpfeifen, *v. a.* svirati oko koga. [diti.
Umpflanzen, *v. a.* (rundum pflanzen), obsaditi, obsadjivati; (anders pflanzen), presaditi.
Umpflaſtern, *v. a.* oblêpiti obližem; (v. Steinpfl.) pretaracati, preploćati.
Umpflöcken, *v. a.* oko(l)čiti.
Umpflügen, *v. a.* preorati, orati; (rundum pflügen), oborati, oboravati.
Umpichen, *s.* Umpechen.
Umplanken, *v. a.* ostoboriti, otarabiti, ograditi tarabami.
Umplappern, Umplaudern, *v. a.* brbljati, čavrljati oko koga.
Umpolſtern, *v. a.* ojastučiti.
Umpoltern, *v. a.* soriti.
Umprägen, *v. a.* prekovati, prekivati; (*fig*) preinačiti.
Umpraſſeln, *v. n.* prštiti na okolo.
Umpreſſen, *v. a.* pretiskati.
Umpunkten, *v. a.* opikati.
Umpurzeln, *s.* Umburzeln.
Umquaken, *v. a.* kreketati oko koga.
Umqualmen, *v. a.* okurnjaviti.
Umquerlen, *v. a.* brkljati.
Umquetſchen, *v. a.* pregnječiti.
Umragen, *v. a.* stršiti na okolo.
Umrändern, *v. a.* obrubiti.
Umranken, *v. a.* povijati se po čem.
Umraſen, *v. a.* obuseniti.
Umraſſeln, *v. n.* štropotati na okolo.
Umrauchen, *v. a.* odimiti.
Umräuchern, *v. a.* okaditi.
Umraufen, *v. a.* o(b)čupati.
Umräumen, *v. a.* prepremiti; preručiti.
Umrauſchen, *v. a.* obšumiti.
Umrechen, *s.* Umharken.
Umregnen, *v. n.* okisnuti.
Umreiben, *v. a.* obtrljati. [Herumreichen.
Umreichen, *v. a.* na okolo podati; *s.*
Umreifen, *v. a.* naobručiti.
Umreihen, *v. a.* obnizati, obnizivati.
Umreiſe, *f.* zahod.
Umreiſen, *v. n.* putovati po..; —, *v. a.* obići, oblaziti.
Umreißen, *v. a.* eine Mauer —, porušiti, razvaliti zid; ein Feld —, ugariti polje.
Umreiten, *v. a.* & *n.* objezditi, objahati, objahivati; Einen —, pogaziti koga jašuć. [trkivati.
Umrennen, *v. a.* obtrčati, obtrkati, ob-
Umrinden, *v. a.* okoriti, okorušiti.
Umringeln, *v. a.* okovrčiti.
Umringen, *v. a.* okružiti, okruživati; eine Stadt —, obkoliti, obkoljavati, opasati, stegnuti, skolèriti grad, zapasati oko grada; Einen —, obkoliti, skoliti, okupiti, zaokupiti, priokupiti, obrlatiti koga.
Umrinnen, *v. a.* obteći, obtěcati.
Umriß, *m.* ocrt, obris*.
Umrißlinie, *f.* ocrta.

Umritt, *m.* objezda, objaha.
Umrollen, *v. n.* koturati se, kotrljati se, kovrljati se na okolo; —, *v. a.* kotu-
Umroſten, *v. n.* obhrdjati. [rati oko..
Umröthen, *v. a.* ocrveniti.
Umrudern, *v. a.* oveslati; (*fig.*) obići.
Umrühren, *v. a.* mĕšati, mutiti, izmĕšati, zamesti, razmutiti.
Umrunzeln, *v. a.* omrskati.
Umrupfen, *v. a.* očerupati, očepunjati.
Umrütteln, *v. a.* izdrmati; protresti.
Umſäbeln, *v. a.* posĕći (sabljom).
Umſäcken, *v. a.* presuti u drugu vreću.
Umſäen, *v. a.* obsijati.
Umſägen, *v. a.* prepiliti.
Umſalben, *v. a.* omazati.
Umſatteln, *v. a.* presedlati; (*fig.*) predrugojačiti; okrenuti drugi list; predomisliti se.
Umſatz, *m.* prodja, prodaja, pazar*; (Geld—), novčan promet.
Umſäulen, *v. a.* ostupiti.
Umſäumen, *v. a.* obrubiti.
Umſäuſeln, *v. n.* šušketati na okolo.
Umſchaben, *v. a.* iznova ostrugati.
Umſchaffen, *v. a.* pretvoriti, preinačiti.
Umſchanzen, *v. a.* obkopati, obkopavati,
Umſchanzung, *f.* obkop. [obšančiti.
Umſchanzungslinie, *f.* obkopnica.
Umſcharren, *v. a.* pregrnuti; (rundum ſcharren), o(b)grnuti, o(b)grtati.
Umſchatten, *v. a* obsĕniti, obsĕnjivati.
Umſchattung, *f.* obsĕna.
Umſchauen, ſich, ſ. Umſehen.
Umſchaufeln, *v. a.* pregrnuti; ogrnuti; prevrnuti (lopatom).
Umſchaukeln, *v. a* preljuljati, preljuljnuti.
Umſchäumen, *v. a.* opĕniti
Umſcheinen, *v. a.* obasjati, obasjavati.
Umſcheuchen, *v. a.* zaplašivati.
Umſchichten, *v. a.* previtlati.
Umſchicken, *v. a.* obaslati, obašiljati.
Umſchieben, *v. a.* krugljom obaliti.
Umſchielen, *v. n.* hiljati, škiljiti na okolo.
Umſchienen, *v. a.* udariti šinje (na što).
Umſchießen, *v. a.* postrĕliti; —, *v. n.* izvrnuti se.
Umſchiffen, *v. a.* oploviti, objedriti; —, *v. n.* ploviti na okolo.
Umſchiffung, *f.* oplov.
Umſchimmern, *v. n.* blistati se na okolo.
Umſchirmen, *v. a.* zakloniti, zaštititi.
Umſchirren, *v. a.* prehamiti.
Umſchlafen, *v. a.* spavati oko čega.
Umſchlag, *m.* (d. Windes), okrenuće; promĕna; (d. Glückes), prekret, promĕna; (des Weines), prevrata, prevrnuće; (ein. Karte), obrnuće, obrtaj, prevraćaj; (Umſatz), prodja; (an Kleidern), zavratak, suvratak; (einer Zeitſchrift), ovitak; (ein. Briefes), zavitak; (d. Krank.) oblog, meć; Umſchläge machen, privijati obloge (na što); oblagati (što čim); (*bot.*) obojak.
Umſchlageiſen, *n.* pregibač.
Umſchlagen, *v. n.* (umfallen), prevaliti se, prevrnuti se, prevratiti se; (v. Winde), promĕniti se; das Wetter ſchlägt um, vrĕme se mĕnja; vrĕme je okrenulo; die Krankheit, das Glück ſchlug um, bolest, sreća je okrenula (n. p. na bolje); d. Wein ſchlägt um, vino se prevraća; der Wein hat umgeſchlagen, vino se je prevrnulo, razbilo; vino je zavrelo; ein umgeſchlagener Wein, prevrelica, zavrelica; die Kinder ſchlugen um, dĕca su se izopačila, izmetnula, izvrgla; die Milch hat umgeſchlagen, mlĕko je uzbučalo, prozuklo; ſ. Abortiren: der Kauf ſchlug um, kupnja se je razbila; —, *v. a.* ein. Baum —, oboriti, povaliti drvo; einen Mantel —, zagrnuti, ogrnuti, prigrnuti kabanicu; ein. Reif —, udariti obruč (na što); (d. Krank.) priviti, privijati (na što); (umhüllen), omotati, obaviti; oblagati, obložiti (što čim); einen Nagel —, zavrnuti klinac (čavao, ekser); den Ärmel —, posuvratiti rukav; eine Karte —, obrnuti, prevrnuti, izvrnuti kartu; Geld —, prekovati, prekivati novce; ein Kapital —, prometnuti glavnicu; (rundum beſchlagen), obiti; (umgeben), okoliti, obkoliti; sletĕti.
Umſchlagetuch, ſ. Umhängtuch.
Umſchlagebogen, *m.* zavitnjak.
Umſchlagsrecht, ſ Stapelrecht.
Umſchlängeln, *v. a.* overugati; ſich —, verugati se, vijugati se oko čega.
Umſchleichen, *v. n.* verati se, šerpati, lijati, šuljati se oko čega.
Umſchleiern, *v. a.* zavĕsiti, (*fig.*) zastrti.
Umſchleifen, *v. a.* obrusiti; ein Kleid —, okititi haljinu potljami.
Umſchleimen, *v. a.* osluziti.
Umſchleppen, *v. a.* vucinjati, smucati.
Umſchließen, *v. a.* zatvoriti; (*fig.*) obkoliti, okružiti, opasati; (bedecken), pokriti, pokrivati; mit einer Mauer —, obzidati.
Umſchlingen, *v. a.* mit dem Faden —, koncem obaviti; der Epheu umſchlingt die Ulme, bršljan se vije i. plete oko brĕsta; mit den Armen —, obuhvatiti; zagrliti, prigrliti.
Umſchmeicheln, *v. a.* oblaskati (koga).
Umſchmeißen, *v. a.* obaliti; ſ. Umwerfen.
Umſchmelzen, *v. a.* pretopiti, pretapati; eine Glocke —, preliti, prelĕvati zvono.
Umſchmettern, *v. n.* oriti se na okolo.
Umſchmieden, *v. a.* prekovati, prekivati.
Umſchmiegen, *v. a.* priviti, privijati (na okolo).
Umſchmieren, *v. a.* omazati, omazavati.

Umſchmücken, *v. a.* oresiti, okititi.
Umſchnallen, *v. a.* pripasati, opasati; prikopčati.
Umſchnattern, *v. a.* djaktati oko koga.
Umſchneiden, *v. a.* obrezati, obrezivati; (mit der Schere), obastriči.
Umſchnellen, *v. a.* zvrckom oboriti.
Umſchnüffeln, *v. a.* obnjušivati, optati.
Umſchnüren, *v. a.* ein Kleid —, obstručiti, ogajtaniti haljinu; (*fig.*) obuhvatiti, stegnuti.
Umſchobern, *v. a.* preplastiti.
Umſchöpfen, *v. a.* precrpsti, precrpljivati.
Umſchranken, *v. a.* ograditi, ogradjivati; (*fig.*) ſ. Einſchränken.
Umſchrauben, *v. a.* zavrnuti (vrtak i. vijak).
Umſchreiben, *v. a.* opisati, opisivati; okolo pisati; obapisati; ein. Begriff —, opisati pojam; einen Kreis —, napisati krug (oko čega); (*fig.*) okružiti; (v. neuem ſchreiben), prepisati.
Umſchreibgebühr, *f.* prèpisna.
Umſchreibung, *f.* prèpis; ſ. Periphraſe.
Umſchreien, *v. a.* vikati oko koga.
Umſchreiten, *v. a.* obkročiti.
Umſchrift, *f.* nadpis.
Umſchröpfen, *v. a.* pometati kupice oko čega.
Umſchrot, *m.* obsèk.
Umſchroten, *v. a.* oglodati.
Umſchüppen, *v. a.* Erde um einen Baum —, obgrnuti drvo zemljom.
Umſchüren, *v. a.* raztarkati, razčarkati.
Umſchürzen, ſich, *v. r.* pripasati kecelju, pregaču.
Umſchutteln, *v. a.* protresti, protresati.
Umſchütten, *v. a.* (verſchütten), prosuti, prosipati; (v. Flüſſigk.) proliti, prolèvati; (v. neuem ſchütten), presuti, preliti; (rundum beſchütten), obasuti; obliti.
Umſchwanken, *v. n.* teturajuć strovaliti se; zaplećuć nogama pasti.
Umſchwärmen, *v. a.* obrojiti, orojiti; zarojiti oko čega; (*fig*) (umherſchw.) trkati, lètati.
Umſchweben, *v. a.* vijati se, lebdèti (oko koga).
Umſchweif, *m.* (Umweg), zahod; zavoj; (*fig.*) —e, okolišenje; šeprtlja; —e machen, okolišiti, udariti u šeprtlju, šeprtljiti.
Umſchweifen, *v. n.* hazdrkati, bavrljati, švrljati, šemutati; (*fig.*) okolišiti, šeprtljiti.
Umſchweifer, *m.* šeprtlja.
Umſchweifig, *adj.* šeprtljiv; ſ. Weitläufig.
Umſchwemmen, *v a.* oplákati, oplaknuti.
Umſchwenken, *v. n.* zaušiti; —, *v. a.* omahnuti, ošijati, ošijavati, zaošinuti, zaošijati (kim, koga).
Umſchwimmen, *v. a.* oplivati, plivati oko čega.
Umſchwingen, *v. a.* preokrenuti, prekrenuti; (herumſchw.) omahnuti, omahivati; (*fig.*) lebdèti (oko koga).
Umſchwirren, *v. a.* frkati oko čega; oblètati (što).
Umſchwung, *m.* prekret, prekretnja; (v. Herumſchw.) omahivanje, omah.
Umſegeln, *v. a.* objedriti; jedriti oko čega; (überſegeln), jedreć oboriti, prevaliti.
Umſehen, ſich, *v. r.* obazreti se, obzirati se; ogledati se, oglédati se; osvrnuti se; ſich im Zimmer —, pogledati po sobi; (rundum ſehen), pogledati oko sebe; ſich in der Welt —, ogledati bèla svèta; ohne ſich umzuſehen, bezobzirke, bezobzirce; ſich nach Einem —, obzirati se, osvrtati se na koga.
Umſein, *v. n.* minuti, proći; die Zeit iſt um, ode vrème; das iſt um, to je bilo i bitisalo.
Umſeite, *f.* protivna, napramna strana.
Umſenden, ſ. Umſchicken.
Umſengen, *v. a.* oprliti, osmuditi.
Umſetzen, *v. a.* (verſetzen), presaditi, presadjivati; das Haus mit Bäumen —, obsaditi kuću drvećem; nasaditi drveća oko kuće; (umgeben), okružiti; der Wind ſetzte ſich um, vètar se je okrenuo; Geld —, prometnuti novac.
Umſetzungsprozeß, *m.* prètvorba.
Umſicheln, *v. a.* požeti.
Umſicht, *f.* oprez.
Umſichtig, *adj.* oprezan.
Umſieben, *v. a.* prečiniti, presijati.
Umſieden, *v. a.* prevàriti.
Umſinken, *v. n.* srušiti se, prevaliti se.
Umſinnen, *v. n.* misliti misli svakojake.
Umſitzen, *v. n.* sèdèti oko čega; —, *v. a.* posèdati oko čega.
Umſonnen, *v. a.* osunčati, ogrijati.
Umſonſt, *adv.* (unentgeltlich), badava, badavad, zabadava, mukte; etwas — erhalten, dobiti što na praznu ruku; (vergebens), uzalud, zaludu, zaman, zamanice, lndava; rein —, ban badava; das ſoll er mir nicht — geſagt haben, nije mi to na prazno kazao; es iſt Alles —, sve je po nehari: sve je badava; nehasni ništa; (spr.) Niemand will das heilige Grab — hüten, badavad se ni Božji grob nečuva.
Umſpähen, *v. a.* zavirivati oko koga; zvèrati, zazirati.
Umſpannen, *v. a.* Pferde —, prepreći konje; upreći druge konje; mit ein. Seile —, konop oko čega obapeti; (mit der Spanne bereichen), pedljem obuhvatiti; preštunuti; (spr.) ſie iſt ſo ſchlank, daß man ſie mit beiden Händen — könnte, tanka dèvojka, mogao bi je čovèk preštunuti; (mit dem Geiſte umfaſſen), obuzeti, shvatiti; umſpannter Bogen, obapet obluk.
Umſpeien, *v. a.* opljuvati.
Umſpenden, *v. a.* dèliti na okolo.

Umſperren, *v. a.* drugamo zatvoriti.
Umſpicken, *v. a.* očičkati; (mit Speck), oslaniniti.
Umſpielen, *v. a.* igrati se oko čega.
Umſpinnen, *v. a.* opresti, opredati, zapresti.
Umſpreiten, *v. a.* okrečiti; obapeti.
Umſprengen, *v. a.* okropiti, opraskati, oškropiti.
Umſprießen, *v. a.* na okolo nići.
Umſpringen, *v. n.* (v. Winde), okrenuti se; (her—), skakati; obskakivati; (*fig.*) postupati (čim); titrati se (kim).
Umſpritzen, *v. a.* oštrcati.
Umſproſſen, ſ. Umſprießen.
Umſprudeln, *v. n.* obavreti, obavirati.
Umſprühen, *v. n.* vrcati; —, *v. a.* obasuti iskrami.
Umſpucken, *v. n.* strašiti.
Umſpülen, ſ. Umſchwemmen.
Umſpunden, *v. a.* ožmuriti.
Umſpüren, *v. a.* obtraživati; obnjušivati.
Umſtählen, *v. a.* obociliti, obnaditi.
Umſtalten, ſ. Umgeſtalten.
Umſtampfen, *v. a.* pregaziti.
Umſtand, *m.* okolnost, okolovština, (obstojateljstvo); viele Umſtände machen, okolišiti, ševrdati; (Hinderniſſe), zapreke činiti, prečiti; ohne Umſtände, nemoj(te) okolišiti; neokolišeć; es ſind Umſtände eingetreten, die mich dazu zwingen, nešto je naspelo, što me na to nagoni; (Zuſtand), stanje; ſeine Umſtände ſollen nicht die beſten ſein, govori se, da nestoji najbolje.
Umſtändlich, *adj.* obširan; —, *adv.* obširno, potanko, na široko; podrobno; Alles — erzählen, kazivati sve po redu; wir wollen davon ein anderes Mal —er ſprechen, razgovorit ćemo se o tom drugi put na dulje.
Umſtändlichkeit, *f.* obširnost, podrobnost.
Umſtandsſatz, *m.* prislovni rek.
Umſtandswort, *n.* prislovje.
Umſtänkern, *v. a.* obcunjati, obšunjati.
Umſtarren, *v. n.* piljiti na okolo.
Umſtäuben, *v. a.* oprašiti.
Umſtechen, *v. a.* den Boden —, prekopati zemlju badiljem (ašovom); den Samen —, pregrnuti sème; (niederſt.) koliti, shosti; (rundum ſt.) obockati; (eine Platte), iznova urezati, useći.
Umſtecken, *v. a.* prenačiniti, prenapraviti; (rundum), otrkljati; mit Blumen —, zataći, zataknuti cvéća (na) okolo.
Umſtehen, *v. n.* okolo stajati; (v. Vieh), ſ. Umfallen; —, *v. a.* stajati oko koga.
Umſtehend, *adj.* okolo stojeći; okolni; —, *adv.* (*merc.*) na drugoj strani.
Umſtelgen, *v. n.* pentrati se.
Umſtellen, *v. a.* (anders ſtellen), premêstiti, prestaviti; (rundum ſt.) obastaviti; den Wald mit Netzen —, namêstiti, nastaviti mreže oko šume.
Umſtempeln, *v. a.* prebiljegovati.
Umſteppen, *v. a.* naokolo prošiti.
Umſteuern, *v. a.* obkrmiti.
Umſticheln, *v. a.* obockati.
Umſticken, *v. a.* ovezti.
Umſtimmen, *v. a.* (ein Inſtrument), preugoditi, preudesiti; Einen —, preokrenuti koga; —, *v. n.* glasovati u okolo.
Umſtöbern, *v. n.* optati, cunjati, šunjati.
Umſtochern, *v. a.* čačkati.
Umſtolpern, *v. n* presrnuti, presrtati.
Umſtopfen, *v. a.* okljukati; obložiti.
Umſtören, *v. a.* Alles —, sve izpremetati.
Umſtoßen, *v. a.* prevaliti, obaliti, oboriti; prevrći; ein Glas —, čašu prevrnuti, prevaliti; ein Teſtament —, poseći, pobiti, pogovoriti oporuku; ein Geſetz —, pobiti zakon; einen Vertrag —, razvaliti ugovor; die Staatsverfaſſung —, ukinuti državni ustav.
Umſtößlich, *adj.* pobitan.
Umſtößlichkeit, *f.* pobitnost.
Umſtrahlen, *v. a.* obasjati, obasjavati; sjati oko čega.
Umſtraucheln, *v. n.* posrnuti i pasti.
Umſtreichen, ſ. Umherſtreichen.
Umſtreuen, *v. a.* obasuti, obasipati, obsuti, obsipati.
Umſtricken, *v. a.* oplesti, opletati; (*fig*) zaplesti; uhvatiti u mrežu; oblastiti.
Umſtrömen, *v. a.* obtecati, obteći.
Umſtülpen, *v. a.* preobrnuti. [svuda.
Umſtürmen, *v. a.* naletêti, navaliti oda
Umſturz, *m.* prevrat; (ein. Mauer), porušenje; (d. Thrones), oborenje; (ein. Reiches), prevrat.
Umſturz- (in Zuſ.) ſ. Umwälzungs-.
Umſtürzen, *v. n.* prevaliti se, srušiti se; das Haus iſt umgeſtürzt, kuća se je porušila; Staaten ſtürzen um, države propadaju; —, *v. a.* rušiti, porušiti; prevaliti; den Thron —, oboriti prêstol; ein Reich —, razvratiti državu; ein Glas —, poveznuti čašu.
Umſturzmann, *m.* prevratnjak. [stranka.
Umſturzpartei, *f.* prevratnjaci, prevratna
Umſtützen, *v a.* poduprêti na okolo.
Umſuchen, *v. a.* obtraživati.
Umſummen, *v. n.* zujati oko čega.
Umtäfeln, *v. a.* opločati.
Umtalgen, *v. a.* olojiti.
Umtanzen, *v. a.* obigrati, obigravati.
Umtappen, ſ. Umhertappen.
Umtaſten, *v. a.* opipati.
Umtaufen, *v. a.* prekrstiti.
Umtaumeln, *v. n.* tumarati.
Umtauſch, *m.* proměna, razměna, trampa.
Umtauſchen, *v. a.* mênjati, mênjati se; proměniti se, trampiti; ſ. Tauſchen.
Umtheeren, *v. a.* okatraniti.

Umthun, *v. a.* einen Mantel —, zagrnuti se, prigrnuti se kabanicom; eine Kette —, obësiti lanac (n p. oko vrata); ſich nach etwas —, starati se, brinuti se o čem; gledati za čim.
Umthürmen, *v. a.* nagomilati oko čega.
Umtoben, *v. n.* goropaditi, bësniti.
Umtönen, *v. n.* glasiti, zvučati.
Umtragen, *v. a.* obnëti, obnositi; Briefe —, raznositi pisma.
Umträger, *m.* raznosac; —in, *f.* raznosilja.
Umträufeln, *v. a.* okapiti.
Umtreiben, *v. a.* okrenuti, okretati; ſich —, ſ. Umhertreiben.
Umtreten, *v. a.* (zu Boden tr.), pogaziti, gaziti; —, *v. n.* obastupiti; (übertr.), prestupiti; odmetnuti se.
Umtrieb, *m.* okret, okretnja; (des Blutes), kolanje, obteč, obtok; revolutionäre —e, prevratno kovarstvo; —e machen, mutljati; (Intriguen), pletke; ſ. Umſchweif.
Umtriebszeit, *f.* obhodnja, obhodja.
Umtrinken, *v. a.* obrediti se, obredjivati se čašom.
Umtrippeln, *v. a.* cupkati oko koga.
Umtrunk, *m.* (čaša-)obrednica.
Umtummeln, *v. a.* ein Pferd —, igrati konja.
Umtünchen, *n. a.* oličiti.
Umwachen, *v. a.* ostražiti; stražiti na okolo.
Umwachſen, *v. n.* obrasti, obrastati, zarasti.
Umwackeln, *v. n.* ševrljati (na okolo).
Umwalden, *v. a.* šumom obsaditi.
Umwallen, *v. a.* eine Stadt —, obkopati; (*fig.*) zaokupiti.
Umwallung, *f.* obkop, bedem.
Umwälzen, *v. a.* ein Rad —, okretati kolo; einen Stein —, prevrnuti, preokrenuti, prevaliti kamen; ein Staat —, razvratiti, prevratiti državu; (rundum w.) valjati; (rundum bew.) ovaljati.
Umwälzer, *m.* prevratnjak.
Umwälzung, *f.* (eines Steines), valjanje; (der Erde), okretnja; (eines Staates), prevrat, revolucija.
Umwälzungsplan, *m.* prevratna osnova.
Umwälzungsſchrift, *f.* prevratna knjiga.
Umwälzungsverſuch, *m.* pokušaj prevrata.
Umwandeln, *v. a.* preokrenuti, preobrnuti; ein Zeitwort —, sprezati glagolj; ſ. Reluiren; —, *v. n.* hoditi, tumariti.
Umwandelung, *f.* prokretnja; (*gram.*) sprega; — einer Strafe, proměna kazni (kaštige, pedepse); ſ. Reluition.
Umwandern, *v. n.* putovati (po svëtu).
Umwanken, *v. n.* teturati.
Umwaſchen, *v. a.* oprati; preoprati.
Umwechſeln, *v. n.* mit Jemand —, mënjati se, proměniti se s kim; zamënjivati se; —, *v. a.* mënjati, izmëniti; Geld —, proměniti, razbiti novce.
Umwechſelung, *f.* mëna, izmëna; proměna.
Umwedeln, *v. a.* omahivati repom oko koga.
Umweg, *m.* zahod, oblaz, oblazak, obhodje, zalaz; einen — machen, zalaziti, zahoditi; es iſt für mich ein —, zahodno mi je, na zahod mi je; auf einem —e, stranputicom; (*fig.*) ohne —e, bez okolišenja.
Umwehen, *v. a.* sduhnuti, spuhnuti; die Mailuft umweht mich, prolëtni vëtrić pirka i. popuhuje oko mene.
Umweibig, *adj.* (*perigynus*), obaplodan.
Umweißen, *v. a.* obëliti.
Umwelt, *f.* svët oko nas.
Umwenden, *v. a.* prevrnuti, prevraćati; izkrenuti, izkretati, izvrnuti, izvrtati; die Hand —, obrnuti ruku; den Wagen —, (mit d. Wagen —), okrenuti, obrnuti, zamaknuti, kretati kola; ſich —, obrnuti se, obrtati se, osvrnuti se, osvrtati se; —, *v. n.* der Kutſcher wendet um, kočijaš okreće kola.
Umwerfen, *v. a.* einen Mantel —, zagrnuti, prigrnuti, ogrnuti kabanicu; zagrnuti se, prigrnuti se, zaogrnuti se kabanicom; (umſtoßen), prevrći, obaliti, oboriti, prevaliti, prehititi; ein Glas —, prevrnuti čašu; —, *v. n.* der Kutſcher hat umgeworfen, prevalio kočijaš kola; wir wurden umgeworfen, prevalila su nam se kola; der Wagen wurde umgeworfen, prevalila se kola; (v. Hirſch.) zaokrenuti; (v. Schwangern), pometnuti; izvrći; (bewerfen), obacati.
Umwichſen, *v. a.* ovoštiti.
Umwickeln, *v. a.* (anders wickeln), premotati; ein Kind —, previti dëte; (her—), einen Faden um den Finger —, omotati, obaviti, oviti, obavijati, omotavati konac oko prsta i. koncem prst.
Umwimmeln, *v. a.* vrvljeti oko koga.
Umwimmern, *v. a.* ciktati oko koga.
Umwindeln, *v. a.* ein Kind —, poviti dëte; (anders windeln), previti dëte.
Umwinden, *v. a.* (um etwas w.), oviti, omotati, okomotati, obaviti, uviti, ovijati (što oko čega, što čim); (v. neuem w.) premotati, previti; ſich —, uviti se, poviti se oko čega.
Umwinder, *m.* ovijač, povijač.
Umwirbeln, *v. n.* vijati se oko čega
Umwirken, *v. a.* (b. Schmied), sagnuti, sagibati.
Umwiſchen, *v. a.* obrisati, otrti.
Umwittern, *v. n.* obnjušivati.
Umwogen, *v. a.* obleći, zaokupiti.
Umwohnen, *v. n.* na okolo stanovati.
Umwohner, *m.* okolni stanovnik.
Umwölben, *o. a.* osvoditi.
Umwölken, *v. a.* oblačiti, naoblačiti; (*fig.*) nasumoriti; ſich —, *v. r.* na-

oblačiti se; umwölkte Stirn, namrštено, namrgodjeno čelo.
Umwerfeln, *v. a.* previjati.
Umwühlen, *v. a.* preriti, prerovati, razrovati; (rundum w) obriti, obrovati.
Umwurf, *ſ.* Überwurf.
Umzacken, *v. a.* naperiti na okolo.
Umzählen, *v. a.* prebrojiti, iznova brojiti.
Umzapfen, *v. a.* pretočiti, pretakati.
Umzaubern, *v. a.* obajati, očariti.
Umzäunen, *v. a.* oplotiti, ograditi, ogradjivati.
Umzäunung, *f.* oplotnica, oplot; ograda.
Umzeichnen, *v. a.* obilježiti.
Umzerren, *v. a.* tezmati.
Umziehen, *v. n.* (umherz.) povlačiti se, tući se, hodati; Land und Waſſer —, prehoditi more i zemlju; (umſiedeln), preseliti se; —, *v. a.* (zu Boden z.) svući na tle, svaliti, povaliti; Kleider —, preobući haljine; Schuhe —, preobuti cipele; ſich —, preobući se, preoblačiti se; preobuti se, preobuvati se; das Bett mit Vorhängen —, zavěsiti postelju; (umgeben), obkoliti, okružiti, oděnuti.
Umziffern, *v. a.* očisliti, obrojiti.
Umzimmern, *v. a.* obtesati, obdělati.
Umzingeln, *v. a.* obkoliti, zaskočiti, opasati, oklopiti; zapasati (oko čega); Einen —, skoliti, zaokupiti, prizajmiti, okupiti koga.
Umzirkeln, *v. a.* okružiti.
Umziſchen, *v. a.* šikati oko čega.
Umzuckern, *v. a.* osladoriti, ošećeriti.
Umzug, *m.* (Vorhang), zastor, zavěsa; (Proceſſion), obhod, provod.
Umzwängen, *v. a.* stegnuti.
Umzwitſchern, *v. n.* cvrkutati oko čega.
Unabänderlich, *adj* neproměnljiv; (*gram.*) nesklonivi.
Unabänderlichkeit, *f.* neproměnljivost; (*gram.*) nesklonivost.
Unabgeſondert, *adj.* neodlučen; neoddě-
Unabgezogen, *adj.* nepretočen
Unabhängig, *adj.* neodvisno, nezavisan; (ſelbſtſtändig), samostalan; — ſein, leben, biti sam svoj, nevisěti o nikom.
Unabhängigkeit, *f.* neodvislost, nezavislost.
Unabhelflich, Unabhülflich, *adj.* bezpomoćan; das iſt —, tomu neima pomoći.
Unabläſſig, *adj.* neprestani, bez pre-
Unabläſſigkeit, *f.* neprestanost.
Unablässlich, *adj.* neoprostiv.
Unablösbar, *adj.* neodkupan.
Unabmeßlich, *adj.* neizměran.
Unabſehbar, *adj.* nesgledan, nepregledan, nedogledan.
Unabſetzbar, *adj.* nesvrgljiv, nesbaciv; er iſt —, nemože se svrći, sbaciti; (v. Waaren), nemože se prodati.
Unabſetzbarkeit, *f.* nesvrgljivost, nesbacivost.
Unabſichtlich, *adj.* nehotinji; —, *adv.* u nehvalj, bez naměre.
Unabtretbar, *adj.* neustupan, neustupljiv.
Unabweislich, *adj.* neukloniv.
Unabwendbar, *adj.* neodvratljiv, neodvratan, neukloniv.
Unabwendbarkeit, *f.* neodvratnost, neuklonivost.
Unächt, *ſ.* Unecht.
Unachtſam, *adj.* nepažljiv; er iſt —, ne-
Unachtſamkeit, *f.* nepažljivost.
Unadelig, *adj.* neplemenit.
Unähnlich, *adj.* nesličan, nenaličan; ſie ſind —, nisu jednaki; nisu si nalik.
Unähnlichkeit, *f.* nesličnost, neslika, nenaličnost; nejednakost.
Unanbringlich, *adj.* nedostavan.
Unandächtig, *adj.* nepobožan.
Unangebaut, *adj.* neradjen, netežan; — es Land, ledina, cělica.
Unangefochten, *adj.* nenapadan, neuzne-
Unangekleidet, *adj.* neobučen.
Unangemeldet, *adj.* neprijavljen; nejavljen; — eintreten, stupiti (u sobu) neprijaviv se.
Unangemeſſen, *adj.* neprimëren.
Unangemeſſenheit, *f.* neprimërenost.
Unangenehm, *adj.* neugodan; das iſt mir gar nicht —, to mi je baš drago; eine —e Nachricht, nepovoljan glas.
Unangerührt, *ſ.* Unberührt.
Unangeſehen, *adv.* — der Perſon, neglede ć tko je tko.
Unangetaſtet, *ſ.* Unberührt.
Unangreifbar, *adj.* nenapadljiv.
Unanim, *adj.* jednodušan.
Unanimität, *f.* jednodušnost.
Unannehmlich, *adj.* der Vorſchlag war —, predlog se nije mogao primiti; (unangenehm), nepovoljan.
Unannehmlichkeit, *f.* nepovoljnost, nepovoljština.
Unanſehnlich, *adj.* (v. Menſch.) negledan, neugledan, nevidjen; (unbedeutend), neznatan, malovažan.
Unanſehnlichkeit, *f.* neuglednost; neznat-
Unanſtändig, *adj.* nepristojan.
Unanſtändigkeit, *f.* nepristojnost, nepodob-
Unanſtößig, *adj.* nesmutljiv.
Unanſtößigkeit, *f.* nesmutljivost.
Unanwendbar, *adj.* nerabljiv, neuporav-
Unanwendbarkeit, *f.* nerabnost; (ein. Geſetzes), neuporavnost.
Unarbeitſam, *adj.* neradin.
Unart, *f.* zla navada, zao običaj, adet; zla ćud; nepristojnost, neuljudnost.
Unart, *m.* zločko.
Unartig, *adj.* nepristojan, neuljudan.
Unartigkeit, *f.* nepristojnost, neuljudnost.
Unartikulirt, *adj.* nečlankovit, bezčlan.
Unau, *m.* (*Bradypus didactylus*), dvoprsta tromina.

Unaufgeräumt, *adj.* nespremljen, neraz-premljen; (*fig.*) zle volje, neveseo.
Unaufhaltbar, Unaufhaltſam, *adj.* nepridržljiv; es iſt —, neda se ustaviti.
Unaufhörlich, *adj.* neprestan, bez prestanka; —, *adv.* neprestano, jednako; es regnet —, kiša pada, neprestaje.
Unauflösbar, Unauflöslich, *adj.* neraz-(d)rěšiv; (*chem.*) neraztvoran; ſ. Unlöslich.
Unauflösbarkeit, *f.* neraz(d)rěšivost; (*chem.*) ſ. Unlöslichkeit.
Unaufmerkſam, ſ. Unachtſam.
Unaufrichtig, *adj.* neiskren.
Unaufſchiebbar, Unaufſchieblich, *adj.* neodgodiv, neodgodan; das iſt —, to se nemože odgoditi.
Unausbleiblich, *adj.* neobhodan; —e Folgen, stalne, stavne poslědice.
Unausforſchlich, ſ. Unerforſchlich.
Unausführbar, *adj.* neizvodan; nemogućan; das iſt —, to se nemože izvesti; to nije moguće.
Unausführbarkeit, *f.* neizvodnost, neizvodljivost; nemogućnost.
Unausführlich, ſ. Unausführbar.
Unausgearbeitet, *adj.* neizradjen, neizděljan; nedoradjen; nedovršen.
Unausgebacken, *adj.* nedopečen; es iſt —, nije dobro izpečen.
Unausgebaut, *adj.* nedogradjen.
Unausgebildet, *adj.* neuzobražen, neizobražen.
Unausgemacht, *adj.* neodlučen; neugovoren.
Unausgenommen, *adv.* bez iznimke.
Unausgeſetzt, *adj.* neprekidan, neprestan; —, *adv.* bez pretrga, prekida, prestanka; ſich — beſchäftigen, neprestano raditi.
Unauslöſchbar, Unauslöſchlich, *adj.* neizbrišljiv, nezagladiv; (v. Feuer), neugašljiv; ein —er Haß, věčna mržnja.
Unauslöſchlichkeit, *f.* neizbrišljivost, nezagladivost; neugašljivost.
Unausſprechlich, *adj.* neizkazan, neizrečen; das freuet mich —, nemogu kazati, kako me to veseli, kako mi je to drago.
Unausſprechlichkeit, *f.* neizkazanost, neizrečenost.
Unausſtehlich, *adj.* nesnosan; das iſt mir —, toga nemogu podněti; to mi je dogrdělo i. dozlogrdělo.
Unaustilgbar, *adj.* nezagladiv; ſ. Unvertilgbar.
Unband, *m.* pušt, razuzdanik.
Unbändig, *adj.* neobuzdan; silodrpan, samovoljan; — werden, pogoropaditi se; ein —es Pferd, neukrotiv, běsan konj.
Unbändigkeit, *f.* neobuzdanost, silodrpnost, samovolja; běs.
Unbarmherzig, *adj.* nemilostiv, nesmiljen, nemilosrdan; —, *adv.* nemilo, nemilice.
Unbarmherzigkeit, *f.* nemilostivost, nemilosrdje, nesmiljenost.
Unbärtig, *adj.* golobrad, golobradast.
Unbeachtet, *adv.* nehajuć za što; — laſſen, nehajati za što.
Unbeantwortet, *adj.* bez odgovora; einen Brief — laſſen, neodgovoriti na list; dieſer Brief iſt noch —, na ovaj list nije jošte odgovoreno.
Unbearbeitet, Unbebaut, *adj.* neradjen; neteżan; —es Land, ledina, cělica.
Unbedacht, Unbedächtig, Unbedachtſam, *adj.* nesmotren, nesmislen, nerazložan, nerazsudan.
Unbedacht, *m.* Unbedachtſamkeit, *f.* nesmotrenost, nesmislenost, nerazsudnost.
Unbedeckt, *adj.* nepokriven; zagaljen; —er Credit, neosěgurana veresija.
Unbedenklich, *adj.* (anſtandslos), bezzabavan; ein —er Zeuge, svědok, kojemu neima zabave; (gefahrlos), bezopasan; (unverdächtig), nesumljiv; —, *adv.* bez (mnogoga) razmišljanja; bez zabavka; slobodno; bez sumlje (sumnje).
Unbedenklichkeit, *f.* bezzabavnost; nesumljivost; bezopasnost.
Unbedeutend, *adj.* neznatan, malovažan.
Unbedeutenheit, *f.* neznatnost, malovažnost.
Unbedingt, *adj.* bezuvětan; —er Gehorſam, podpuna pokornost; —, *adv.* bezuvětno, bez iznimke.
Unbeeidet, Unbeeidigt, *adj.* nezaklet.
Unbeeinträchtigt, *adj.* bezkvaran; bez uštrba; — ſein, nebiti na kvaru.
Unbeendigt, *adj.* nedovršen.
Unbeerbt, *adj.* bez naslědnika, poroda.
Unbeerdigt, *adj.* nesahranjen, nepokopan.
Unbefahren, *adj.* ein —er Weg, neutrven put.
Unbefangen, *adj.* nepriuzet, neobuzet; nepristrastan; — ſprechen, prostodušno govoriti; ein —er Richter, nepristran sudac.
Unbefangenheit, *f.* nepriuzetost, neobuzetost; nepristrastnost; (eines Richters), nepristranost; (*fig.*) prostodušje.
Unbefeldert, *adj.* bez zemljišta, polja; ein —er Häusler, bezpoljac, žiljer i. željar bez polja.
Unbefiedert, *adj.* golušav, goluždrav.
Unbefleckt, *adj.* bez skvrne, mrlje; nezamrljan; (feuſch), neoskvrnjen; čist; die —e Jungfrau Maria, prečista děvica Marija; ein —er Lebenswandel, neporočan život.
Unbefleckтheit, *f.* neoskvrnjenost; čistoća; neporočnost.
Unbefriedigend, *adj.* nedovoljan.
Unbefriedigt, *adj.* nezadovoljan.
Unbefugt, *adj.* nepovlašten, bezvlastan; —e Prägung, nedopušteno kovanje.
Unbefugtheit, Unbefugniß, *f.* nepovlaštenost, bezvlašće.
Unbegleitet, *adj.* bez pratnje, sam samcat.

Unbegnüglich, *adj.* nezadovoljan.
Unbegränzlich, *adj.* neograničiv.
Unbegränzt, *adj.* neograničen, neomedjašen; bez kraja; von —er Güte, dobar kao dobar danak, neizměrno dobar; ein —es Feld, polje bez medjah.
Unbegreiflich, *adj.* nedokučiv, nedohitan, nepostižan; das iſt mir —, toga mi um nepostiže, neshvaća, nepoima.
Unbegreiflichkeit, *f.* nedokučivost, nedohitnost, nepostižnost.
Unbegütert, *adj.* bez imanja, neimućan.
Unbehaart, *adj.* golišav, go(l).
Unbehagen, *n.* neugoda, nelašće, negodje.
Unbehaglich, *adj.* neugodan, nelastan.
Unbehaglichkeit, *f.* neugodnost, negodnost, nelast.
Unbehauen, *adj.* (v. Holze), neotesan; (v. Boden), neokopan.
Unbeherzt, *adj.* bez srca; strašljiv; — ſein, neimati srca.
Unbeholfen, Unbehülflich, *adj.* nespretan, nesgraban, tipav.
Unbeholfenheit, Unbehülflichkeit, *f.* nespretnost, nesgrabnost.
Unbehütet, *adj.* nečuvan.
Unbehutſam, *adj.* bezopazan, bez opipa, opreza; eine —e Äußerung, nesmotrena rěč.
Unbehutſamkeit, *f.* bezopaznost; nesmotrenost.
Unbekannt, *adj.* nepoznat, neznan; ſein Geburtsort iſt —, nezna mu se za rodište; das iſt mir —, toga neznam; ein —er Menſch, ſ. Unbekannte; es blieb —, nije se za to doznalo.
Unbekannte, *m.* neznanik.
Unbekanntſchaft, *f.* nepoznavanje, nepoznanstvo.
Unbekehrt, *adj.* neobraćen.
Unbekreuzt, *adj.* neprekrštен.
Unbekümmert, *adj.* bezbrižan, bez brige; ſeien Sie deshalb —, nestarajte se radi toga.
Unbeladen, *adj.* prazan.
Unbelaſtet, *adj.* nezadužen.
Unbelaubt, *adj.* bez lišća; go(l).
Unbelebt, *adj.* neživući; mrtav.
Unbeleſen, *adj.* nečitao; ein —er Menſch, čověk, koji je malo (knjigah) čitao i.
Unbeleſenheit, *f.* nečitalost. [štio.
Unbeleuchtet, *adj.* nerazsvětljen.
Unbeliebt, *adj.* mrzak; er iſt —, netrpe ga; nije primljen (kod koga).
Unbeliebtheit, *f.* mrzkoća.
Unbelohnbar, *adj.* nenagradiv.
Unbelohnt, *adj.* nenagradjen, nenadaren.
Unbemannt, *adj.* bez momčadi.
Unbemerkt, *adj.* nespažen, neopažen; es iſt — geblieben, nije nitko spazio i. opazio.
Unbemittelt, *adj.* neimućan; ubog.
Unbemittelтheit, *f.* uboštvo.
Unbenannt, *adj.* neimenovan.
Unbeneidet, *adj.* bez zavisti; er genießt ſein Glück —, nitko mu nezavidi sreće što ju uživa.
Unbenommen, *adv.* es iſt ihm —, prosto mu je, od volje mu je, voljan je.
Unbenutzt, *adj.* neupotrebljen.
Unbequem, *adj.* nesgodan, neprilićan; neudoban; nelastan; das iſt mir —, to mi je s neruke i. na prez ruku; to mi je neprilično; — ſitzen, zlo sěděti; zu —er Zeit kommen, u nevrěme i. u nedoba doći.
Unbequemlichkeit, *f.* neprilika, nesgoda; neruka; nelast; Einem viele —en verurſachen, zadati komu mnogo neprilikah.
Unberathen, *adj.* bez savěta; neznajući se světovati; ſ. Unverheiratet.
Unberechenbar, *adj.* ein —er Schaden, neizměrna šteta.
Unberechtigt, *adj.* er iſt —, nije vlastan; neima vlasti, prava.
Unberedet, *adj.* nenagovoren.
Unberedt, *adj.* nebesědan, neréčit.
Unberichtigt, *adj.* nepopravljen; neizpravljen; (v. Schuld.) neplaćen.
Unberitten, *adj.* (v. Menſch.) bez konja; — ſein, neimati konja; (v. Pferden), nejahan; (nicht zugeritten), neobučen, nebiran.
Unberufen, *adj.* nezvan; (ohne Beruf), bez zvanja; bez vlasti; er mengt ſich — darein, pača se u to, a nespada na njega.
Unberufene, *m.* samozvanac.
Unberührt, *adj.* netaknut; netegnut; etwas — ſtehen laſſen, nedotaknuti se čega; nedirnuti u što; (*fig.*) netegnut, čist.
Unbeſchadet, *adv.* bez štete; — ſeiner Ehre, bez povrede njegova poštenja.
Unbeſchädigt, *adj.* neoštećen, nekrn; zdrav i čitav.
Unbeſchäftigt, *adj.* bezposlen, bez posla.
Unbeſchattet, *adj.* nezasěnjen; bez sěne, hlada.
Unbeſcheiden, *adj.* nečedan, neskroman, nerazborit.
Unbeſcheidenheit, *f.* nečednost, neskromnost.
Unbeſchlagen, *adj.* (v. Pferd.) bos.
Unbeſchnitten, *adj.* neobrezan.
Unbeſcholten, *adj.* neprikoran, neporočan; ein —er Ruf, dobar glas.
Unbeſcholtenheit, *f.* neprikornost, neporočnost.
Unbeſchränkt, *adj.* neograničen.
Unbeſchränktheit, *f.* neograničenost.
Unbeſchreiblich, *adj.* neizpisan, neopisan; das iſt —, to se nemože izpisati, opisati; — groß, neizměrno velik.
Unbeſchrieben, *adj.* (z. B. Papier), čist.
Unbeſchuht, *adj.* bos.
Unbeſchützt, *adj.* bez zaštite, obrane.
Unbeſchwert, *adj.* bezteretan, bez tereta.
Unbeſeelt, *adj.* bez života.
Unbeſehen, *adj.* nevidjen, negledan.

Unbeſetzt, *adj.* nezapremljen, nezaručen; (v. Amte), nepopunjen, prazan.
Unbeſiegbar, *adj.* nepobědiv; nedobitan.
Unbeſoldet, *adj.* bezplatan, bez plate.
Unbeſonnen, *adj.* nesmislen, nesmotren, nerazborit.
Unbeſonnenheit, *f.* nesmislenost, nesmotrenost, nerazboritost.
Unbeſorgt, *adj.* ein —er Auftrag, neobavljena naručba; ſeien Sie deshalb ganz —, nemojte se radi toga ni malo starati i. brinuti.
Unbeſſerlich, *adj.* nepopravljiv; das iſt —, to se nemože popraviti.
Unbeſſerlichkeit, *f.* nepopravljivost.
Unbeſtand, *m.* nepostojanstvo, nestalnost, nestavnost; (ein. Kaufes), nevaljanost.
Unbeſtändig, *adj.* nepostojan, nestavan; ein —es Wetter, nestalno, ćudljivo, promenljivo vrême; ein —er Menſch, nepostojan, prevrtljiv čovek.
Unbeſtändige, *f.* prevrtača. [beſtand.
Unbeſtändigkeit, *f.* nepostojanost; ſ. Un=
Unbeſtattet, *adj.* nesahranjen.
Unbeſtechbar, Unbeſtechlich, *adj.* nepodmitljiv, nepodkupljiv; neumitan, bezmitan; er iſt —, neda se podmititi; neprima mita.
Unbeſtechliche, *m.* bezmitnik.
Unbeſtechlichkeit, *f.* nepodmitljivost; bezmitnost, neumitnost, nepodkupljivost.
Unbeſtellt, *adj.* neizručen, neobavljen; (v. Feld), neobradjen.
Unbeſternt, *adj.* bez zvězdah.
Unbeſtimmbar, *adj.* das iſt —, to se nemože ustanoviti.
Unbeſtimmt, *adj.* neodredjen, neodlučen; neustanovljen; (neopredělјen); (ungenau), netočan; der Ort iſt —, mesto nije odredjeno; das iſt eine —e Antwort, to je: hoće, neće; auf —e Zeit, bez roka; die —e Art, ſ. Infinitiv; er iſt noch —, jošte nije odlučio; (ungewiß), neizvěstan, nestanovit.
Unbeſtimmtheit, *f.* neodredjenost; neizvěstnost, nestanovitost.
Unbeſtraft, *adj.* nekažnjen, bez kazni.
Unbeſtreitbar, *adj.* nepobitan; das iſt —, to se nemože pobiti, pobijati; to se nemože nijekati.
Unbeſtritten, ſ. Unangefochten.
Unbeſudelt, *adj.* nezamazan, nezamrljan.
Unbetagt, *adj.* ne pri dobi, nevremešan.
Unbetont, *adj.* bez naglaska.
Unbeträchtlich, *adj.* neznatan, malen.
Unbetreten, *adj.* nepogažen; ein —er Weg, cesta, po kojoj se jošte nije hodilo.
Unbetriebſam, *adj.* neobrtan, neprometan.
Unbetrüglich, *adj.* nevarljiv, neprevarljiv.
Unbeugſam, *adj.* nepriklonit, nepreklon; tvrdoglav, tvrd.
Unbeugſamkeit, *f.* nepreklonost; neprikloństvo; tvrdoglavost.
Unbewacht, *adj.* nečuvan; in einem —en Augenblick, (u čas), kad nitko nije pazio.
Unbewaffnet, *adj.* neoružan, bez oružja; (*bot.*) bez bodljikah; nebodljiv.
Unbewandert, *adj.* nevěšt; er iſt darin —, nije tomu věšt.
Unbeweglich, *adj.* nepomičan, negibiv; — da ſitzen, nepomično sěděti; — ſtehen, stajati kao ukopan; —e Güter, nepokretna dobra, nepokretnine; er blieb bei ihren Bitten —, nije ga ganula njezina molba.
Unbeweglichkeit, *f.* nepomičnost; negibivost; nepokretnost.
Unbewehrt, ſ. Unbewaffnet.
Unbeweibt, *adj.* neoženjen; er iſt —, neima žene, nije ožonjen.
Unbeweint, *adj.* er ſtarb —, nitko za njim nije plakao, kad je umro; nitko ga nepožali, što je umro.
Unbewieſen, *adj.* nedokazan; das blieb —, to se nije dokazalo.
Unbewohnbar, *adj.* das Haus iſt —, u ovoj se kući nemože stanovati.
Unbewohnt, *adj.* nenaseljen; ein —es Haus, pusta, prazna kuća.
Unbewölkt, *adj.* ein —er Himmel, vedro nebo; čisto nebo.
Unbewußt, *adj.* nesvěstan; neznajući; das iſt mir —, toga neznam; es iſt dir nicht —, znaš.
Unbezahlbar, *adj.* nenaplatan; das iſt —, to se nemože naplatiti.
Unbezahlt, *adj.* neplaćen; es blieb —, nije bilo plaćeno.
Unbezähmbar, *adj.* neukrotiv. [uzdan.
Unbezähmt, *adj* neukroćen; (*fig.*) neob=
Unbeziehlich, Unbezüglich, *adj.* neodnosan.
Unbezweifelt, *adj.* nedvojben; nesumljiv; das iſt —, neima sumnje, to se nesumnja, nedvoumi, nedvoji.
Unbezweiflich, *adj.* es iſt —, nemože se posumnjati, dvoumiti, dvojiti.
Unbezwinglich, *adj.* nedobitan, nepredobitan, nepobědiv.
Unbezwinglichkeit, *f.* nedobitnost, nepredobitnost, nepobědivost.
Unbezwungen, *adj.* nedobiven, nepobědjen; neosvojen.
Unbieder, *adj.* nepošten.
Unbiederkeit, *f.* nepoštenje.
Unbiegſam, *adj.* negibak; neokretan; (*gram.*) neskloniv; ſ. Unbeugſam.
Unbiegſamkeit, *f.* negibkoća, krkoća; (*fig.*) ſ. Unbeugſamkeit.
Unbild, *n.* grdoba, grdobština.
Unbilde, *f.* krivda, nepravda.
Unbildſam, *adj.* netvorni; neobrazovni.
Unbill, ſ. Unbilde.
Unbillig, *adj.* nesdušan, neptavedan; (v. Preiſe), neprilićan, skup.

Unbilligkeit, *f.* nesdušnost, nepravednost; (v. Pr.) neprilično̍st, neprimě-
Unblutig, *adj.* nekrvav. [renost.
Unbotmäßig, *adj.* nepokoran.
Unbotmäßigkeit, *f.* nepokornost.
Unbrauchbar, *adj.* neraban, neupotrebljiv; nevaljao; das iſt —, to se nemože rabiti; to već nije za potrebu; er iſt —, ničemu nije; (unfähig), nesposoban, neprikladan.
Unbrauchbarkeit, *f.* nerabnost, neupotrebljivost; die — eines Beamten, nesposobnost urednika.
Unbrüderlich, *adj.* nebratski; —e Geſinnungen, nebratstvo.
Unbrüderlichkeit, *f.* nebratstvo.
Unbußfertig, *adj.* nepokajni, neskrušen; nerazkajan; — ſein, nehtěti se pokajati.
Unbußfertigkeit, *f.* nepokajnost, nerazkajanost; neskrušenost.
Unchriſt, *m.* nekrštenik; die —en, nekrst.
Unchriſtlich, *adj.* nekršćanski, nehrišćanski; (*fig.*) nemio.
Unchriſtlichkeit, *f.* (*fig.*) nemilostivnost.
Uncialbuchſtabe, *m.* veliko slovo.
Und, *conj.* i; er hat viel — ich gar nichts, on ima mnogo, a ja ništa; zieh dich an — hole mir Wein, obuci se, pa(k) donesi vina.
Undank, *m.* nehvala, nehar; ſ. Undankbarkeit; (ſpr.) — iſt der Welt Lohn, za moje dobro slomiše mi rebro.
Undankbar, *adj.* nezahvalan, neharan, neblagodaran; das iſt eine —e Arbeit, taj se posao zlo plaća.
Undankbare, *m.* nezahvalnik, neharnik; —, *f.* neharnica.
Undankbarkeit, *f.* nezahvalnost, neharnost, neblagodarnost.
Undenkbar, *adj.* nepomisliv; das iſt —, to se nemože ni pomisliti, zamisliti; ſ. Unbegreiflich.
Undenkbarkeit, *f.* nepomislivost; ſ. Unbegreiflichkeit.
Undenklich, *adj.* vajkadašnji; vor —er Zeit, vajkada; ſeit —en Zeiten, od pamtivěka, od izkona; Bog zna od kad; (ſcherz.) od babazemana i od cara Stěpana.
Undeutlich, *adj.* (unklar), nejasan; taman; (unverſtändlich), — ſprechen, nerazgovětno govoriti. [razgovětnost.
Undeutlichkeit, *f.* nejasnost; tamnost; ne-
Undeutſch, *adj.* zlo němački; ſ. Unverſtändlich.
Undichteriſch, *adj.* nepěsnički, nepoetički.
Undienlich, *adj.* nekoristan; —e Speiſen, nezdrava, nevaljana jela; es ſcheint mir nicht — zu ſein, čini mi se, da neće biti s gorega, ako ...
Undienlichkeit, *f.* nekorist, nevaljalost.
Undienſtfertig, *adj.* neuslužan, neposlužan.
Undienſtfertigkeit, *f.* neuslužnost, neposlužnost.
Unding, *n.* nebilica; ništa; das iſt ein —, to nije ništa.
Undreſſirt, *adj.* nenaučen, neobučen, neuk.
Undulation, *f.* valjavica.
Unduldſam, ſ. Intolerant uſw.
Undurchdringbar, Undurchdringlich, *adj.* (z. B. Wald), neprohodan; (*phys.*) neprobitan; ein —es Geheimniß, velika tajna.
Undurchdringlichkeit, *f.* neprobitnost.
Undurchſichtig, *adj.* neprozračan, neproziran; es iſt —, neprovidi se krozanj.
Undurchſichtigkeit, *f.* neprozračnost, neprozirnost.
Uneben, *adj.* neravan; hrapav.
Unebene, *f.* hrapotinja, hrapa.
Unebenheit, *f.* neravnost; hrapavost; —en, *pl.* hrapotine.
Unebenmäßig, *adj.* nesuměran.
Unecht, *adj.* neprav; —es Gewicht, kriva vaga; —er Bruch, nepravi lomak; (v. Kind) nezakonski.
Unechtheit, *f.* nepravost; krivost.
Unedel, *adj.* neplemenit; nepristao; unedle Metalle, proste kovine.
Unehe, *f.* priležništvo.
Unehelich, *adj.* nezakonski.
Unehrbar, *adj.* nečastan; nepristojan.
Unehrbarkeit, *f.* nečastnost; nepristojnost.
Unehre, *f.* nečast; nepoštenje; sramota.
Unehrenhaft, *adj.* nečastan; zazoran; das iſt —, to je zazor.
Unehrerbietig, *adj.* nesměran, nepriklonit.
Unehrerbietigkeit, *f.* nesměrnost.
Unehrlich, *adj.* nepošten; — an Jemanden handeln, nepošteno s kim postupati.
Unehrlichkeit, *f.* nepoštenje.
Uneigennützig, *adj.* nesebičan; — handeln, negledati svoje koristi, neraditi za svoju korist.
Uneigennützigkeit, *f.* nesebičnost.
Uneigentlich, *adj.* nesvojstven, nevlastit; im —en Sinne, u prenešenom smislu.
Uneinbringlich, *adj.* nenaplatan, neizteriv; propao. [tèrivost.
Uneinbringlichkeit, *f.* nenaplatnost, neiz-
Uneingebunden, *adj.* nesvezan.
Uneingedenk, *adj.* nespominjući se; zaboravio; — ſein, nespominjati se, neopominjati se, nepamtiti.
Uneingekauft, *adj.* nekupljen.
Uneingeſalzen, *adj.* neposoljen. [stegnut.
Uneingeſchränkt, *adj.* neograničen, ne-
Uneingeweiht, *adj.* neposvećen; (*fig.*) neznajući.
Uneinig, *adj.* nejedin, nesložan; nesklađan; — ſein über etwas, neslagati se; nesudarati se (u čem); — werden, zavaditi se; — machen, zavaditi.
Uneinigkeit, *f.* nesloga, nesklad; in — leben, nesložno živjeti.

Uneinnehmbar, *adj.* nedobitan, nepredobitan.
Uneins, s. Uneinig.
Unerträglich, *adj.* bez uhara.
Unempfänglich, *adj.* er ist — für die Wissenschaft, neprima ga se znanost; nemari za znanosti.
Unempfindlich, *adj.* bezćutan, bezćuvstven; (*fig.*) tvrd na srcu.
Unempfindlichkeit, *f.* bezćutnost, bezćuvstvenost.
Unempfindsam, *adj.* nećutljiv, neosětljiv.
Unendlich, *adj.* bezkonačan, bezkrajnji; bez kraja i konca; die —e Zeit, nedospětno vrěme; — lieben, neizměrno ljubiti; das geht ins Unendliche, tomu neima kraja ni konca; —e Güte, neizměrna dobrota; — gut, predobar.
Unendlichkeit, *f.* bezkonačnost, bezkrajnost; nedospětnost; neizměrnost.
Unentbehrlich, *adj.* neobhodno potrebit; er ist ihm —, nemože biti bez njega.
Unentbehrlichkeit, *f.* neobhodna potreba.
Unentdeckt, *adj.* neodkriven; neobreten.
Unentgeltlich, *adj.* bezplatan, bez plate; —, *adv.* s. Umsonst.
Unentgeltlichkeit, *f.* bezplatnost.
Unenthaltsam, *adj.* neuzlegnut, neuzpregnut; neuzdržan, netrězan; — sein, neuzdržavati se.
Unenthaltsamkeit, *f.* neuzlegnuće, neuzpregnuće; netrěznost, neuzdržavanje.
Unentschieden, *adj.* neodlučen; die Sache ist noch —, još nije odlučeno.
Unentschiedenheit, *f.* neodlučnost.
Unentschlossen, *adj.* neodvažan; — sein, skanjivati se; ich bin noch —, jošte nisam pravo odlučio; neznam, šta bih; ein —er Mensch, skanjivalo.
Unentschlossenheit, *f.* neodvažnost; skanjivanje.
Unentwickelt, *adj.* nerazvit.
Unerachtet, s. Ungeachtet.
Unerbittlich, *adj.* neumoliv; tvrd; er ist —, neda se namoliti, umoliti.
Unerbittlichkeit, *f.* neumolivost.
Unerbrochen, *adj.* nerazpečaćen.
Unerfahren, *adj.* neizkusan; nevěšt, nevičan, neuk.
Unerfahrenheit, *f.* neizkustvo; nevěština, neukost.
Unerforschbar, Unerforschlich, *adj.* neiztražljiv, neizpitljiv.
Unerforschlichkeit, *f.* neiztražljivost, neizpitljivost.
Unerfreulich, *adj.* nepovoljan; neveseo, neprijatan.
Unergründlich, *adj.* bezdan; (*fig.*) nedohitan; s. Unerforschlich.
Unergründlichkeit, *f.* nedohitnost, nepostižívost.
Unerheblich, *adj.* neznatan; eine —e Sache, malenkost; s. Unwesentlich.
Unerheblichkeit, *f.* neznatnost.
Unerhört, *adj.* nečuven; seine Bitte blieb —, nije mu molba uslišana.
Unerinnerlich, *adj.* das ist mir —, toga nepamtim, toga se neopominjem.
Unerkannt, *adj.* nepoznat; er blieb —, nisu ga poznali.
Unerkenntlich, *adj.* neharan, nezahvalan.
Unerkenntlichkeit, *f.* neharnost, nezahvalnost.
Unerklärbar, Unerklärlich, *adj.* das ist mir —, toga nemogu ugonenuti, shvatiti, pojmiti.
Unerklärbarkeit, *f.* nedokučivost, nedohitnost.
Unerlässlich, *adj.* neodpustiv; das ist —, to se nemože odpustiti; bez toga nemože biti.
Unerlaubt, *adj.* nedopušten, nedozvoljen.
Unerledigt, *adj.* nerěšen; es ist noch —, jošte nije rěšeno.
Unerlöschlich, *adj.* neugašljiv.
Unermesslich, *adj.* neizměran; —e Reichthümer, nebrojeno, golemo blago.
Unermesslichkeit, *f.* neizměrnost, bezměrnost.
Unermüdet, Unermüdlich, *adj.* neumoran, neutrudan; er ist —, vazda trudi; nestaje.
Unermüdlichkeit, *f.* neumornost, neutrudnost.
Unerörtert, *adj.* nerazložen.
Unerquicklich, *adj.* suhoparan.
Unerreichbar, *adj.* nedostižan, nedokučljiv.
Unerreichbarkeit, *f.* nedostižnost.
Unersättlich, *adj.* nesit; er ist —, nemože ga čověk zajaziti.
Unersättlichkeit, *f.* nesitost.
Unerschaffen, *adj.* nestvoren; samosazdan.
Unerschöpflich, *adj.* neizcrpiv, neizcrpljiv.
Unerschöpflichkeit, *f.* neizcrpljivost.
Unerschrocken, *adj.* neprestrašen, neustrašen; (*poēt.*) bez bojazni i bez straha; (nicht schreckbar), neuplašiv, neustrašiv.
Unerschrockenheit, *f.* neuplašivost, neustrašivost; smělost.
Unerschütterlich, *adj.* nepokolebljiv, neuzkolebiv; (*fig.*) tvrd.
Unerschütterlichkeit, *f.* nepokolebljivost, neuzkolebivost; tvrdina.
Unerschwinglich, *adj.* nesastavan; nesmožan; das ist —, toga nemogu smoći, namaći.
Unersetzbar, Unersetzlich, *adj.* nenaknadiv, nenaknadan.
Unersetzlichkeit, *f.* nenaknadivost, nenaknadnost.
Unersinnlich, *adj.* das ist —, tomu se čověk nemože domisliti, doviti.
Unersteigbar, Unersteiglich, *adj.* nedostupan; ein —er Berg, brdo, na kojo se nitko nemože popeti.
Unersteiglichkeit, *f.* nedostupnost.
Unerträglich, *adj.* nepodnosan, nesnosan; seine Gewaltthätigkeit ist mir schon —, njegova mi je sila već dovrela do kostih i. došla do grše; njegova mi je sila već dozlogrdila.
Unerträglichkeit, *f.* nepodnosnost, nesnosnost.
Unerwachsen, *adj.* nedorasao.

Unerwartet, *adj.* nečekan; nenadan; —, *adv.* iz nenada; ſ. Plötzlich.
Unerweichlich, *adj.* nesklonjiv; er iſt —, neda se skloniti, ganuti, umoliti.
Unerweislich, *adj.* nedokazan, nedokaživ; das iſt —, to se nemože dokazati.
Unerweislichkeit, *f.* nedokaznost, nedo-
Unerwieſen, *adj.* nedokazan. [kaživost.
Unerwogen, *adj.* nerazmišljen, nepromišljen; nichts — laſſen, na svaku ruku razmišljati; ſ. Ungeachtet.
Unerzählbar, *adj.* das iſt —, to se nemože pripověditi, izkazati.
Unerzogen, *adj.* neuzgojen; razpušten,
Uneßbar, ſ. Ungenießbar. [razuzdan.
Unfähig, *adj.* nesposoban; er iſt — das zu thun, (on) toga nebi učinio; nije kadar toga učiniti.
Unfähigkeit, *f.* nesposobnost.
Unfahrbar, *adj.* ein —er Weg, put i. cesta, kojom se nemožeš voziti.
Unfall, *m.* nesgoda, nesreća; es iſt ihm ein — begegnet, našla ga je (nevidovna) běda; našla ga je běda na suhu putu; zadesilo ga je zlo; er iſt ohne den geringſten — dort angekommen, došao je onamo, da ga glava nezaboli.
Unfehlbar, *adj.* neposrtljiv; kein Menſch iſt —, svaki čověk može pogrešiti; Gott allein iſt —, sam Bog nemože pogrěšiti, faliti; —, *adv.* sěgurno, jamačno, svakako. [ljivost.
Unfehlbarkeit, *f.* nepogrešivost, neposrt-
Unfein, *adj.* netanak.
Unfern, *adj.* nedaleko od ...; blizu.
Unflath, *m.* smrad, gad, nečist *f.*
Unfläther, *m.* gnusnik; gnusničina; (gem.) svinja; —in, *f.* gnusnica.
Unfläthere, *f.* gnusoba; (gem.) svinjarija.
Unfläthig, *adj.* gnusan, gadan, smradan, pogan. [nost.
Unfläthigkeit, *f.* nečistoća, gnusnost, gad-
Unfleiß, *m.* nemarljivost; lěnost.
Unfleißig, *adj.* nemarljiv.
Unfolgſam, *adj.* neposlušan; nepovodljiv.
Unfolgſamkeit, *f.* neposlušnost; nepovodljivost.
Unform, *f.* nepodoba, nagrda, grdoba.
Unform, *m.* (*Amorphia*), bezlika.
Unförmlich, *adj.* neličan, neličen; nesgroman; (*jur.*) neuredan.
Unförmlichkeit, *f.* neličnost; nesgromnost; (einer Urkunde), neurednost.
Unfrankirt, *adj.* neplaćen, nefrankovan.
Unfrei, *adj.* neslobodan, bez slobode; — ſein, nebiti slobodan.
Unfreie, *m.* nevoljnik, rob. [skup.
Unfreigebig, *adj.* nepodatan, nepodatljiv;
Unfreund, *m.* neprijatelj.
Unfreundlich, *adj.* neprijatan, neprijazan; —es Wetter, neugodno vrěme.
Unfreundlichkeit, *f.* neprijatnost, neprijaznost; neugodnost.
Unfreundſchaftlich, *adj.* neprijazan; neprijateljski.
Unfriede, *m.* nemir; razmirica; ſ. Streit.
Unfriedlich, *adj.* nemiran.
Unfriedlichkeit, *f.* nemirnost.
Unfroh, *adj.* neveseo.
Unfruchtbar, *adj.* nerodan, nerodljiv, neplodiv; ein —es Weib, nerodkinja; ein —es Jahr, nerodica; eine —e Gegend, nerodik; ein —er Boden, zemlja-jalovica. [jalovost.
Unfruchtbarkeit, *f.* nerodnost, neplodnost;
Unfug, *m.* (Unordnung), nered; (Ungebühr), nepodobština; (Widerrechtlichk.) bezzakonje; — treiben, bezzakoniti, bezpraviti; nepodobno se vladati, razuzdan biti; allerlei — treiben, běsovati, plahovati. [valjao.
Unfüglich, *adj.* nepristojan; neprav; ne-
Unfühlbar, *adj.* neosětljiv; nećutljiv.
Ungangbar, *adj.* ne(pro)hodan; (von Münzen), neprolazan; nevaljao; dieſe Münze iſt —, ovaj novac neide.
Ungangbarkeit, *f.* nehodnost, neprohodnost; neprolaznost.
Unganz, *adj.* (v. Eiſen), drozgav.
Ungar, *adj.* sirov.
Ungarwein, *m.* ugaršćina, ugarsko vino.
Ungaſtlich, Ungaſtfreundlich, *adj.* nedočekljiv; er iſt —, zlo dočekuje goste.
Ungeachtet, *adj.* necěnjen, neštovan.
Ungeachtet, *praep.* — des Verbotes, uzprkos zabrani, negledeć na zabranu; aller Mühe —, kod sve muke, pored svega truda i. nastojanja; deſſen — geſchah es, sa svim tim se učini; ipak se učini; —, *conj.* — ich es nicht haben wollte, akoprem i. za sve da nisam hotio.
Ungeackert, *adj.* neoran.
Ungeahndet, *adj.* nekažnjen, (nepedepsan, nekaštigovan); etwas — laſſen, nekazniti čega; das ſoll nicht — bleiben, to neće minuti kazan; neće se to oprostiti.
Ungebadet, *adj.* nekupan, neokupan.
Ungebahnt, *adj.* neprćen, neutrven.
Ungebändigt, *adj.* neukroćen.
Ungebaut, *adj.* neobradjen, netežen.
Ungeberdig, *adj.* ſich — benehmen, prćiti se, dunduriti se.
Ungebeſſert, *adj.* nepopravljen. [zvan.
Ungebeten, *adj.* nezvan, nepozvan; samo-
Ungebildet, *adj.* neobrazovan, neuzobražen, neizobražen; sirov.
Ungebildete, *m.* neobrazovanac.
Ungebleicht, *adj.* —e Leinwand, prěsno, neuběljeno platno.
Ungeblümt, *adj.* (*fig.*) neuličen.
Ungeboren, *adj.* nerodjen. [nepržen.
Ungebrannt, *adj.* nepečen; (v. Kaffee),
Ungebraten, *adj.* neizpečen.
Ungebräuchlich, *adj.* neobičan, nenavadan.

Ungebraucht, *adj.* neupotrebljen; nov.
Ungebrochen, *adj.* neslomljen; čitav, cěl.
Ungebühr, *f.* nepristojnost; nepodobština; zur —, nepristojno; nepravedno.
Ungebührlich, *adj.* nepristojan.
Ungebührlichkeit, *f.* nepristojnost.
Ungebunden, *adj.* nevezan; (*fig.*) prost; die —e Schreibart, prostorěčje, proza; (frei), slobodan, voljan; er ließ ihm die Hände —, pustio mu je slobodne ruke; (ausschweifend), razuzdan, razpušten, razkalašen.
Ungebundenheit, *f.* voljnost; razuzdanost.
Ungeduld, *n.* neprobavnost, zlohranost.
Ungeduldig, *adj.* neprobavan, zlohran.
Ungedruckt, *adj.* neliskan, nepečatan, neštampan.
Geduld, *f.* nestrpljivost, neuztrpljivost, nestrpljenje, netrpež; — zeigen, nestrpljiv biti; mit — erwarten, nestrpljivo čekati.
Ungeduldig, *adj.* nestrpljiv.
Ungeehrt, *adj.* neštovan, nepoštovan.
Ungeeignet, *adj.* neprikladan.
Ungefähr, *adj.* slučajni, nenadan; von —, slučajno; ponamèrce, pripetice, nagonom; es begab sich von —, namèra je namèrila; tako se je desilo; — zehn Gulden, od prilike deset forintih; jedno i. oko deset forintih.
Ungefähr, *n.* namèrna, namèra; ich lasse es auf das — ankommen, što Bog dade i namèrna.
Ungefällig, *adj.* neugodljiv, neusrdan, neposlužan; das ist mir —, to mi nije poćudno.
Ungefälligkeit, *f.* neugodljivost; neposlužnost.
Ungefärbt, *adj.* neomašćen, nefarban; —es Tuch, prěsno sukno; —e Wangen, neličeno lice; (*fig.*) nedvoličan, istinit.
Ungefesselt, *adj.* neokovan, bez okovah.
Ungefilzt, *adj.* —es Haar, neuvaljana dlaka.
Ungeflügelt, *adj.* bezkrili, neokriljen, bez krilah.
Ungefordert, *adj.* netražen; netražeć.
Ungeformt, *adj.* nepripravljen.
Ungefügig, *adj.* nesgloban; neokretan; nespretan.
Ungefüttert, *adj.* nenahranjen, nenapitan; (v. Kleid.) nepostavljen.
Ungegessen, *adj.* nepojeden; —, *adv.* na tašte, našte srce.
Ungeglättet, *adj.* neugladjen.
Ungegliedert, *adj.* nesgloban, bezčlan.
Ungegründet, *adj.* bez osnova; bez razloga; netemeljit; seine Furcht ist —, boji se bez potrebe, bez razloga.
Ungehalten, *adj.* nedržan, neodržan; (unwillig), srdit; — sein, srditi se (na koga radi čega).
Ungeheißen, *adj.* bez zapovědi, dobrovoljno, od svoje volje.
Ungehemmt, *adj.* nezaprěčen, prost.
Ungeheuchelt, *adj.* nehinjen, nepritvoran, nelicemèran; iskren.
Ungeheuer, *adj.* strašan, strahovit; golem, ogroman, gromoran, gromoradan, silan; eine —e Menge, neizmèrno množtvo; ein ungeheurer Schmerz, strašna bol; ein ungeheurer Mensch, gromorad, silesija, slota.
Ungeheuer, *n.* grdobština, grdosija; čudovište; (v. Mensch.) gromorad, silesija; ein — von einem Schiffe, nagrda i. čudo od broda; s. Mißgeburt.
Ungehindert, *adj.* bez zapreke; er kann es — thun, slobodno mu je to činiti; nitko ga neće prěčiti, ako to uzčini.
Ungehobelt, *adj.* neoblanjan; (*fig.*) neotesan, neokresan.
Ungehofft, *adj.* nenadan; s. Unverhofft.
Ungehörig, *adj.* nepristojan.
Ungehörigkeit, *f.* nepristojnost.
Ungehorsam, *adj.* neposlušan, nepokoran.
Ungehorsam, *m.* neposluh; nepokornost.
Ungehorsame, *m.* neposlušnik; —, *f.* neposlušnica.
Ungehorsamsgulden, *m.* neposlušnina.
Ungehört, *adj.* nečuven.
Ungestimpft, *adj.* necěpljen.
Ungeistig, *adj.* ein —er Wein, slabo vino.
Ungeistlich, *adj.* neduhovni, tělesni.
Ungekämmt, *adj.* neočešljan.
Ungefeltert, *adj.* negnječen, nemuljen.
Ungekränkt, *adj* neuvrědjen.
Ungekünstelt, *adj.* naravski, nepričinjen.
Ungeladen, *adj.* nezvan, nepozvan; ein —es Gewehr, prazna puška.
Ungeläufig, *adj.* nevičan.
Ungeläutert, *adj.* neočišćen, nečist.
Ungeld, *n.* s. Accis.
Ungelegen, *adj.* nepriličan; nesgodan; neudoban; es kam mir —, došlo mi je u zao čas, u nevrěme, u nedoba; —, *adv.* neprilično, na nepriliku, za nepriliku.
Ungelegenheit, *f.* neprilika, nesgoda, galiba; — machen, dosadjivati komu.
Ungelehrig, *adj.* nenaučljiv, tvrde glave.
Ungelehrigkeit, *f.* nenaučljivost.
Ungelehrt, *adj.* neučen, neuk.
Ungelehrte, *m.* neučen čověk.
Ungelehrtheit, *f.* neučenost, neukost.
Ungeleimt, *adj.* neklijan.
Ungelenk, Ungelenksam, *adj.* neokretan, tromo.
Ungelenkigkeit, Ungelenksamkeit, *f.* neokretnost; tromost.
Ungelesen, *adj.* nečitan, nepročitan; etwas — lassen, nepročitati šta.
Ungelöscht, *adj.* —er Kalk, negašeno, živo vapno, negašen kreč.
Ungemach, *n.* nesgoda, neprilika; viel — ausstehen, mnogo zla pretrpljeti.
Ungemächlich, *adj.* nepriličan, nesgodan, nelastan.

Ungemächlichkeit, *f.* nepriličnost, neprilika, nesgoda, nelast.
Ungemäß, *adj.* neprimĕren.
Ungemäſtet, *adj.* neugojen, negojen, neutovljen.
Ungemein, *adj.* — tapfer, osobito hrabar; das iſt etwas Ungemeines, to je nĕšto osobito; er war darüber — erfreut, vrlo se je tomu obradovao.
Ungemengt, Ungemiſcht, *adj.* nepomĕšan; čist; (v. Wein), cĕl.
Ungemeſſen, *adj.* neměren; (*fig.*) neumĕren.
Ungemünzt, *adj.* nekovan.
Ungemuſtert, *adj.* ein —er Webeſtoff, nepisana tkanina.
Ungenannt, *adj.* neimenovan; bezimeni.
Ungenau, *adj.* netočan.
Ungenauigkeit, *f.* netočnost.
Ungeneigt, *adj.* nesklon; er iſt ihm —, nije mu nagnut.
Ungeneigtheit, *f.* nesklonost.
Ungenießbar, *adj.* (v. Speiſen), nejedatan; das iſt —, to nije za jelo, to se nemože jesti; ein —es Buch, suhoparna knjiga.
Ungenirt, *adj.* neustručan.
Ungenirtheit, *f.* neustručnost.
Ungenoſſen, *adj.* neužit, neuživan; (v. Speiſen), nejeden; ein —es Vergnügen, neokušeno veselje; das wird ihm nicht — hingehen, neće mu biti pročke; skočit će mu ta na nos; neće mu to na liho proći; platit će za to kiriju.
Ungenöthigt, *adj.* neprisiljen, dobrovoljan.
Ungenügend, *adj.* nedovoljan; das iſt —, nije dovoljno.
Ungenügſam, *adj.* nezadovoljan.
Ungenügſamkeit, *f.* nezadovoljstvo.
Ungenützt, *adj.* eine —e Gelegenheit vorbeilaſſen, neuhvatiti sgode; neposlužiti se sgodom.
Ungeordnet, *adj.* neuredjen.
Ungepflegt, *adj.* bez njege; negledan.
Ungeräcſht, *adj.* neosvećen; etwas — laſſen, neosvetiti što.
Ungerade, *adj.* nejednak, neravan; eine — Zahl, lih broj.
Ungeradſtellig, *adj.* lihoměstan.
Ungerathen, *adj.* —e Kinder, zločesta, nevaljala děca.
Ungerathene, *m.* nedaća.
Ungerechnet, *adj.* neračunan; —, *adv.* dies Alles —, neračunajuć sve ovo; negledeć na sve ovo.
Ungerecht, *adj.* nepravedan; — urtheilen, krivo suditi.
Ungerechte, *m.* nepravednik.
Ungerechtigkeit, *f.* nepravednost; viele —en begehen, počiniti mnoge nepravde.
Ungeregelt, *adj.* nepravilan.
Ungereimt, *adj.* nesročan, neriman; — ſprechen, nesklapno govoriti.
Ungereimtheit, *f.* nesklapnost; ludost; ludovet; —en zu Markte bringen, ludo raditi, govoriti.
Ungern, *adj.* nerado; preko srca; er ſieht es —, nije mu drago.
Ungerufen, *adj.* nezvan, nepozvan.
Ungerührt, *adj.* netaknut, netegnut; er blieb —, nije ga ganulo.
Ungeſagt, *adj.* nerečen; er konnte das — laſſen, mogao je to premučati; nije mu toga trebalo kazati.
Ungeſalzen, *adj.* neslan; (*fig.*) neslan.
Ungeſattelt, *adj.* nesedlan, neosedlan;
Ungeſättigt, *adj.* nenasićen, nesit.
Ungeſäuert, *adj.* bezkvasan, bez kvasa; —es Brod, ſ. Brod, fižes.
Ungeſäumt, *adj.* (v. Kleid.) nezarubljen; —, *adv.* — kommen, umah, udilj doći; nepočasiv časa doći.
Ungeſchätzt, *adv.* neucĕnice.
Ungeſchehen, *adj.* neučinjen; etwas — machen, razčiniti što; was geſchehen iſt, kann man nicht — machen, što bi, bi.
Ungeſcheit, *adj.* nepametan; er iſt kein —er Mann, nije baš lud.
Ungeſcheut, *adj.* bez straha, neplašeć se.
Ungeſchichtet, *adj.* nevitlan, nevrstan.
Ungeſchichtlich, *adj.* nepovĕstan.
Ungeſchicklichkeit, *f.* neprikladnost, nesposobnost, nevĕština; (Plumpheit), nespretnost.
Ungeſchickt, *adj.* nevĕšt, neumĕtan, neprikladan; zu einem Amte —, nesposoban za službu; (plump), nespretan, nesgrapan.
Ungeſchlacht, *adj.* neotesan, sirov; nesgroman; —es Weſen, ſ. Ungeſchlachtheit.
Ungeſchlachtheit, *f.* neotesanost, sirovost.
Ungeſchliffen, *adj.* nebrušen; (*fig.*) neugladjen; neotesan; grub; ein —er Menſch, neotesanac.
Ungeſchliffenheit, *f.* (*fig.*) neotesanost; neugladjenost.
Ungeſchloſſen, *adj.* (v. Handw.) neodredjena broja.
Ungeſchmack, *m.* nekus, hrdjav ukus.
Ungeſchmälert, *adj.* nekrn, bez uštrba, cĕl, čitav.
Ungeſchmeichelt, *adj.* (*merc.*) točan, nepretĕran.
Ungeſchmeidig, *adj.* nepodatan; krk; tvrd; (*fig.*) nepovodljiv, nelagodan.
Ungeſchmeidigkeit, *f.* nepodatnost; krkoća; nelagod.
Ungeſchminkt, *adj.* neuličen, neličen; (*fig.*) prav, istinit.
Ungeſchmückt, *adj.* neuličen, go(l).
Ungeſchoren, *adj.* nestrižen; laß mich —, ostavi me u miru; prodji me se.
Ungeſchwächt, *adj.* neoslabljen; mit —er Kraft handeln, raditi starom svojom snagom.
Ungeſehen, *adj.* nevidjen.
Ungeſeimt, *adj.* neocĕdjen.
Ungeſellig, *adj.* nedruževan; — ſein, nedružiti se.

Ungeſellſchaftlich, *adj.* nedružtven.
Ungeſetzlich, Ungeſetzmäßig, *adj.* nezakonit.
Ungeſetzmäßigkeit, *f.* nezakonitost.
Ungeſittet, *adj.* neuljudjen; ſ. Unſittlich.
Ungeſittetheit, *f.* neuljudnost; ſ. Unſittlichkeit.
Ungeſondert, ſ. Ungetrennt.
Ungeſotten, *adj.* nevaren, nekuhan; prěsan.
Ungeſprächig, *adj.* nerazgovorljiv, nerazgovoran.
Ungeſtalt, *f.* nepodoba; ſ. Unform.
Ungeſtalt(et), *adj.* nepodoban; (*fig.*) nesgroman, nesgrapan; grd.
Ungeſtaltheit, *f.* nepodobnost, nesgromnost, nesgrapnost, grdoba.
Ungeſtärkt, *adj.* —e Wäſche, neškrobljeno, neskoreno (neštirkano) rublje.
Ungeſtielt, *adj.* bez držka; (*bot.*) —es Blatt, listak bez petlje; —e Blume, cvětak bez stapke.
Ungeſtört, *adj.* neuznemiren; miran.
Ungeſtraft, *adj.* nekaznjen; bez kazni (pedepse, kaštige); ſ. Ungeahndet.
Ungeſtraftheit, *f.* nekaznjenost.
Ungeſtüm, *adj.* das —e Meer, valovito, burno more; ein —er Wind, žestok, silan větar; ein —er Menſch, naprasit, goropadan čověk; halabura.
Ungeſtüm, *n.* žestina; burnost; naprasitost; mit —, naprasito, silovito.
Ungeſucht, *adj.* netražen.
Ungeſund, *adj.* nezdrav; —e Speiſen, nezdrava jela; — ſein, nebiti zdrav, bolestan biti.
Ungeſunde, *m.* bolnik.
Ungeſundheit, *f.* bolest.
Ungetadelt, *adj.* neukoren.
Ungetauft, *adj.* nekršten.
Ungetaufte, *m.* nekršćenik, (*coll.*) nekrst *f.*
Ungetheilt, *adj.* nerazděljen, nedělјen; —e Hand, zajedin, *f.*; zur —en Hand, zajednički; —er Beifall, obćenita pohvala; er erhielt —en Beifall, svi su ga pohvalili.
Ungethüm, *n.* čudovište, grdobština, nagrda.
Ungetrennt, *adj.* nerazstavljen; nerazlučen; —, *adv.* zajedno.
Ungetreu, *adj.* nevěran.
Ungetreue, *m.* nevěra.
Ungetrübt, *adj.* nesmućen; es gibt kein —es Glück auf Erden, gdě je sreća, tu je i nesreća; —er Himmel, vedro nebo; —es Waſſer, bistra voda.
Ungeübt, *adj.* nevěšt, nevičan.
Ungewandt, *adj.* neprikladan, nespretan.
Ungewaſchen, *adj.* neopran, neizpran; (v. Geſicht), neumiven; (*fig.*) pogan.
Ungewäſſert, *adj.* (v. Wein), čist, cěl; (v. Zeugen), netalaseći se.
Ungeweiht, *adj.* neposvećen; (*fig.*) neznajući; —e Lippen, pogana usta.
Ungewiß, *adj.* neizvěstan, nesěguran; nestavan; die Sache iſt noch ſehr —, još to nije ni malo stalno i. pouzdano; ich bin noch ſehr —, ob ich es thun ſoll, neznam ni sam, bih-li to učinio; aufs Ungewiſſe, na sumce.
Ungewiſſenhaft, *adj.* bezdušan, bez duše.
Ungewiſſenhaftigkeit, *f.* bezdušnost.
Ungewißheit, *f.* neizvěstnost, nestalnost; nesěgurnost, nepouzdanost; dvoumlje, dvojba.
Ungewitter, *n.* nepogoda, oluja, bura, zlo vrěme.
Ungewittervogel, ſ. Sturmvogel.
Ungewitterwolke, *f.* buronosni oblak.
Ungewogen, *adj.* nenagnut, nenaklonjen; (*merc.*) neteżen, nevagan.
Ungewohnheit, *f.* nevičnost, neobika; navada.
Ungewöhnlich, *adj.* neobičan; obrědak.
Ungewöhnlichkeit, *f.* neobičnost.
Ungewohnt, *adj.* nenaučan, neobikao; er iſt — der Arbeit, nije sviknuo rad i. raditi.
Ungewürzt, *adj.* nezačinjen, bez začina; suhoparan.
Ungezählt, *adj.* neprebrojen, nebrojen.
Ungezähmt, *adj.* neukroćen; (*fig.*) divlji.
Ungezäumt, *adj.* nežvaljen.
Ungeziefer, *n.* gad, gadina, bube, bubine.
Ungeziemend, *adj.* nepristojan.
Ungezogen, *adj.* neuzgojen; —e Kinder, razpuštena, bezobrazna děca.
Ungezogenheit, *f.* neotesanost, sirovost; grubost.
Ungezügelt, *adj.* nezauzdan, neobuzdan.
Ungezwungen, *adj.* neprisiljen, neusiljen, naravan; slobodan, dobrovoljan.
Ungezwungenheit, *f.* neusiljenost; naravnost; prostota.
Unglaube, *m.* nevěrstvo, nevěrje; bezzakonje.
Unglaubig, *adj.* nevěrujući; bez věre; ein —er Thomas, nevěrni Toma; nevěruje ni svojim očima.
Unglaubige, *m.* nevěrnik, nevěrnjak, (*coll.*) nevěrija.
Unglaublich, *adj.* nevěrovan; nevěrojatan; es iſt —, nebi čověk věrovao; — groß, neizměrno velik.
Unglaublichkeit, *f.* nevěrnost.
Ungleich, *adj.* nejednak; —er Boden, neravna zemlja; —e Linie, kriva crta; ſie ſind — (dem Stande nach), nije jedan prema drugomu; nisu premci; ſie ſind —en Alters, nisu jedne dobe, nisu vršnjaci; das iſt ein —er Kampf, to je bolji na gorega; —, *adv.* nejednako; — größer, puno veći; — beſſer, mnogo bolji.
Ungleichartig, *adj.* raznorodan, raznovrstan; različit.
Ungleichartigkeit, *f.* raznorodnost; različitost.
Ungleichbenannt, *adj.* raznoimeni.
Ungleichfarbig, *adj.* raznomanjast; nejednake masti, boje.
Ungleichförmig, *adj.* nejednak, različan.
Ungleichförmigkeit, *f.* raznolikost, nejednakost, različnost.

Ungleichheit, *f.* nejednakost; neravnost, različnost; —en des Bodens, hrapotinje.
Ungleichkantig, *adj.* raznobridan.
Ungleichmäßig, *adj.* nejednak.
Ungleichnamig, *adj.* raznoimeni.
Ungleichſeitig, *adj.* raznostran.
Ungleichwinkelig, *adj.* raznokutan.
Ungleichzehig, *adj.* nejednakih prstah.
Ungleichzeitig, *adj.* raznotrajni.
Unglimpf, *m.* sirovost, grubost; mit —, sirovo.
Unglimpflich, *adj.* sirov, grub.
Unglück, *n.* nesreća, zla sreća, neruka; běda, zlo; er hat — in ſeinen Unternehmungen, svaki mu posao ide u nazadak; babine je sreće; ništa mu se nedade; zu ſeinem —, na zlu njegovu sreću, njegovom nesrećom; er befindet ſich im —e, zla ga sreća bije; es traf ihn ein —, jad ga je zadesio; snašlo ga je zlo; er hat ein großes — geſtiftet, počinio je grdni jad; (ſpr.) ein — kommt nicht allein, nijedno zlo nedolazi bez velike prćije; svako zlo vuče druga zla za sobom; kein — iſt ohne Glück, gdě je nesreća, tu ima sreće; ihr ſeid ſelbſt Schuld an eurem —e, s vas vama zlo; ihn trifft ein — über das andere, jedno mu kolo iz blata, a drugo u blato; zlo izza zla ga těra; Einen ins — ſtürzen, uvaliti koga u zlo; das — wollte es ſo, zla je sreća tako dogodila.
Unglückahnend, *adj.* zloslutan.
Unglückbringend, *adj.* zlonosan.
Unglückdrohend, *adj.* zlokoban.
Unglücklich, *adj.* nesrećan; nesretan; ach wie — bin ich doch! jao jadna hude ti sam sreće! ein —er Zufall, zla sgoda; ein —er Augenblick, zao čas.
Unglückliche, *m.* nesrećnik, nesrećnjak; zlosrećnik; —, *f.* nesrećnica, zlosrećnica.
Unglücklicherweiſe, *adv.* nesrećom.
Unglücksbaum, *m.* (*Clerodendron infortunatum*), zlokobnjak.
Unglücksbote, *m.* zloglasnik, crni glasnik.
Unglücksbruder, *m.* plačidrug.
Unglückſchwanger, *adj.* zlokoban.
Unglückſeher, *m.* zloslut, zloslutnik, slutov.
Unglückſelig, *adj.* zlosrećan, zlosretan.
Unglückſeligkeit, *f.* zlosrećnost, zla sreća.
Unglücksfall, *m.* nesreća, nesgoda.
Unglücksgefährte, Unglücksgenoß, ſ. Unglücksbruder.
Unglücksjahr, *n.* nesrećna godina.
Unglückskind, *n.* nesrećko; zlosrećnik; zlosrećnica.
Unglücksort, *m.* nesrećište, nesrećno mě-
Unglücksprophet, *m.* zloslut; zloguk, slutov.
Unglücksſchlacht, *f.* nesrećna bitka; Ko-
Unglücksſchweſter, *f.* plačidruga.
Unglücksſohn, *m.* nesrećko, zlosrećnik.
Unglücksſtern, *m.* zlokobna zvězda, nesretna planeta.
Unglücksſtifter, *m.* jadočinja.
Unglücksſtunde, *f.* zao, zlokoban čas.
Unglückstag, *m.* nesrećan, zlokoban dan; crn petak.
Unglücksvogel, *m.* zloguk, ptica-zloglasnica; ſ. Unglücksſtifter.
Unglücksvoll, *adj.* prenesrećan.
Unglückswort, *n.* nesrećna rěč, zlokobna rěč.
Unglückszeichen, *n.* zla kob.
Unglückszeit, *f.* zlokobno vrěme.
Unglückverkündend, *adj.* zlokoban.
Ungnade, *f.* nemilost; bei Jemand in — fallen, onemiliti komu; er iſt bei mir in —, nemili mi se; in — bringen, odnemiliti (koga komu); auf Gnade und —, ſ. Gnade.
Ungnädig, *adj.* nemilostiv; auf Jemand — ſein, nebiti komu milostiv.
Ungöttiſch, Ungöttlich, *adj.* bezbožan.
Ungrün, ſ. Sinngrün.
Ungrund, *m.* nerazlog.
Ungründlich, *adj.* nerazložan; neosnovan, netemeljit.
Ungründlichkeit, *f.* nerazložnost; neosnovnost, netemeljitost.
Ungültig, *adj.* nevaljao; das iſt —, ta se nebroji; der Vertrag iſt —, pogodba nevalja; — machen, razvaliti; einen Vertrag für — erklären, proglasiti da pogodba nevalja.
Ungültigkeit, *f.* nevaljalost.
Ungültigkeits-Erklärung, *f.* očitovanje ne-
Ungunſt, *f.* neprijazan *f.*; — der Zeiten, neprijazno vrěme.
Ungünſtig, *adj.* neprijazan; —es Wetter, nepogodno vrěme; —es Urtheil, nepovoljna presuda; Einem — ſein, nebiti komu dobar; nepogodovati koga; das Glück war ihm —, loša mu je bila i. priskočila sreća.
Ungut, *adj.* nedobar; etwas nicht für — nehmen, nezamériti što; nichts für —, nebilo zamére, bez zamérka; nebudi (vam) zamérno.
Ungütig, *adj.* neblag, nedobrostiv; nehmen Sie nicht für —, nemojte zamériti.
Ungütigkeit, *f.* nedobrostivost, nemilostivost.
Unhaltbar, *adj.* slab; (v. Zeugen), mlečak; die Feſtung iſt —, tvrdjava se nemože udržati; (*min.*) škit.
Unhaltbarkeit, *f.* slabost; škitost.
Unharmoniſch, *adj.* neskladan.
Unheil, *n.* zlo, běda, nesreća; — anrichten, počiniti zlo.
Unheilbar, *adj* neizlěčiv; neizcěliv; die Krankheit iſt —, ova se bolest nemože izlěčiti; er iſt —, za njega neima lěka.
Unheilbarkeit, *f.* neizlěčivost; neizcělivost.
Unheilbringend, *adj.* zlonosan, zlokoban.
Unheilig, *adj.* nesvet; neposvećen.

Unheiligkeit, *f.* nesvetost, neposvećenost.
Unheilſam, *adj.* nezdrav, neprobitačan; nespasonosan.
Unheilſamkeit, *f.* nezdravost, nespasonosnost; škodljivost.
Unheilſchwanger, *adj.* zlokoban. [činja.
Unheilſtifter, *m.* zločinja, jadočinja, bědo-
Unheilvoll, *adj.* prenesrećan.
Unheimiſch, *adj.* inostran, stran.
Unheimlich, *adj.* nepovoljan, neugodan; mir war dabei ganz — zu Muthe, čudno mi biaše oko srca; pobojah se; — es Wetter, neugodno, košljivo vrěme.
Unhöflich, *adj.* neuljudan, (neučtiv).
Unhöflichkeit, *f.* neuljudnost, (neučtivost).
Unhold, *adj.* neblagostan, neubav; Einem — ſein, nebiti komu naklonjen, nagnut, dobar; das Glück iſt mir —, loša mi je sreća.
Unhold, *m.* nečastivi; grdnik, grdoba; hudoba; (Zauberer), věštac; —in, *f.* ſ. Hexe.
Uniform, *adj.* jednolik.
Uniform, *f.* odora, jednolika oděća, uniforma; mundir; Gala—, svečana odora.
Uniformiren, *v. a.* nabaviti odoru, obući jednoliko.
Uniformirt, *adj.* u odori, uniformi.
Uniformirung, *f.* nabava odore. [odori.
Uniformirungs-Vorſchrift, *f.* propis o
Union, *f.* sjedinjenje; (Verein), savez; družtvo, družba.
Unipolar, *adj.* jednostožerni.
Unirt, *adj.* sjedinjen (unijatski); nicht —, nesjedinjen.
Unirte, *m.* sjedinjenik (unijat).
Unitarier, *m.* unitar.
Unität, *f.* jedinstvo.
Univerſal, *adj.* obći, obćenit.
Univerſal, *n.* (*astr.*) obći stroj, universal.
Univerſal-Cameral-Zahlamt, *n.* obća komorska platara.
Univerſalerbe, *m.* naslědnik svega, jedini naslědnik; er iſt —, sve je naslědio.
Univerſalerbin, *f.* naslědnica svega, jedina naslědnica.
Univerſalgeſchichte, *f.* obća pověstnica, historija.
Univerſaliſiren, *v. a.* uobćiti. [platara.
Univerſal-Kriegszahlamt, *n.* obća vojna
Univerſallexikon, *n.* sveučni rěčnik, sveučnik.
Univerſalmonarchie, *f.* obća država.
Univerſalſtaatsſchuldenkaſſe, *f.* obća pěneznica državnih dugovah.
Univerſität, *f.* sveučilište, universitet.
Univerſitäts- (in Zuſ.) sveučilišni, universitetni. [sveučilištu.
Univerſitätsbildung, *f.* obrazovanje na
Univerſitätsgebäude, *n.* sveučilišna sgrada i. kuća; sveučilište.
Univerſitätskanzlei, *f.* sveučilišna pisara.
Univerſitätslehrer, *m.* sveučilišni učitelj.
Univerſitäts-Organiſirung, *f.* uredjenje i. uredba sveučilištah.
Univerſitätsrector, *m.* ravnatelj sveučilišta.
Univerſitätsſtudien, *pl.* sveučilišni nauci.
Univerſitätszeit, *f.* vrěme polaženja sveučilišta. [dočba.
Univerſitätszeugniß, *n.* sveučilišna svě-
Univerſum, ſ. Weltall.
Unke, *f.* (*Rana Calamita*), gubavica.
Unkennbar, Unkenntlich, *adj.* nepoznatljiv; nepoznatan; es iſt —, nemože se razaznati, razabrati.
Unkenntlichkeit, *f.* nepoznatnost; bis zur —, da se nemože razaznati, razabrati.
Unkenntniß, *f.* neuměće, neuměština, neznanje, neznadja.
Unkeuſch, *adj.* nečist; bludan.
Unkeuſchheit, *f.* nečistoća, bludnost.
Unkindlich, *adj.* nedětinji.
Unklar, *adj.* nejasan; taman.
Unklarheit, *f.* nejasnost.
Unklug, *adj.* nepametan, nerazborit.
Unklugheit, *f.* nepamet, nerazboritost.
Unkörperlich, *adj.* beztělesan.
Unkörperlichkeit, *f.* beztělesnost.
Unkoſten, *pl.* trošak, harči*; — haben, trošiti se, harčiti se; ſich in — verſetzen, zagaziti u trošak; (unnöthige Koſten), tratnja.
Unkoſtenrechnung, ſ. Speſenrechnung.
Unkräftig, *adj.* nejak; (v. Speiſen), nekrepak; (*off.*) bez moći; nevaljao; es iſt —, nevalja.
Unkräftigkeit, *f.* nejakost, nekrepkoća.
Unkraut, *n.* korov, korovina, lomina, plěvelj, travurina, travina; (ſpr.) — verdirbt nicht, neće grom u koprive; kopriva neće pozebsti. [glota.
Unkrautgeſäme, *n.* Unkrautſamen, *m.* troha,
Unkriegeriſch, *adj.* neratoboran. [věština.
Unkunde, *f.* neuměće, neuměština; ne-
Unkundig, *adj.* einer Sache —, nevěšt čemu; er iſt — des Schreibens, neumě pisati.
Unlängſt, *adv.* nedavno, skorice, od skora, onomadne, ovo danah, prvać, prvo, od prvo; odprije; bis —, do skora, do nedavno.
Unläugbar, *adj.* das iſt —, to se nemože tajiti, nijekati.
Unläugbarkeit, *f.* očevidnost, bělodanost.
Unlauter, *adj.* nečist, mutan.
Unlauterkeit, *f.* nečistoća, nepoštenost.
Unleidlich, *adj.* nesnosan, nepodnosan.
Unleidlichkeit, *f.* nesnosnost, nepodnosnost.
Unlenkſam, *adj.* nepovodljiv.
Unlenkſamkeit, *f.* nepovodljivost.
Unleſbar, Unleſerlich, *adj.* nečitak; neštiv, nečativ; es iſt —, nemože se pročitati. [nečativost.
Unleſerlichkeit, *f.* nečitkoća, neštivost,
Unlieb, *adj.* nedrag; es iſt mir —, nije mi drago.

Unlieblich, *adj.* neljubak, neprijatan.
Unlöblich, *adj.* neplemenit, nečestit.
Unlöslich, *adj.* neraztopljiv, neraztopan.
Unlöslichkeit, *f.* neraztopljivost, neraztopnost.
Unluſt, *f.* mrzkoća; mit —, nerado; ich empfinde —, mrzko mi je; neće mi se; — zum Eſſen, neješa; er hat — zum Eſſen, nerači mu se, neće mu se jesti.
Unluſtig, *adj.* neveseo; — ſein, neveseo biti; — werden, sneveseliti se.
Unmacht, *f.* nemoć; slabost.
Unmächtig, *adj.* nemoćan; slab.
Unmanierlich, *adj.* neuljudan.
Unmanierlichkeit, *f.* neuljudnost.
Unmann, *m.* razmuž, hadum*; (*fig.*) baba, děvojčina.
Unmannbar, *adj.* nedorasao, nedoban.
Unmannbarkeit, *f.* nedoraslost, nedobnost.
Unmannhaft, **Unmännlich**, *adj.* nedostojan muža, čověka; mekoputan, razbludjen.
Unmännlichkeit, *f.* nemuževnost. [čudo.
Unmaß, *n.* tušta, tušta i tama, silesija,
Unmaßgeblich, *adj.* neprepisujući; nezapovědajući; das iſt mein —er Vorſchlag, to ja predložem, ne bud' po zapovědi; eine —e Meinung, sukromno mnenje.
Unmäßig, *adj.* neuměren; neuzpregnut; ſich — freuen, neizměrno se radovati; — eſſen, bez měre i. obroka jesti, premnogo jesti.
Unmäßigkeit, *f.* neuměrenost.
Unmenſch, *m.* razčověk, odljud, čověčište, ljudište; (*coll.*) neljudi.
Unmenſchlich, *adj.* nečověčan, neljudski.
Unmenſchlichkeit, *f.* nečověčnost, nečověštvo.
Unmerkbar, **Unmerklich**, *adj.* neprimětan, neopažljiv, neznatan; es iſt —, neopaža se.
Unmerklichkeit, *f.* neprimětnost, neopažljivost, neznatnost.
Unmeßbar, *adj.* neměriv; ſ. Unermeßlich.
Unmitleidig, *adj.* nesmiljen, nemio, nežalostiv.
Unmittelbar, *adj.* neposredan (neposredstven); —, *adv.* — von ihm, uprav od njega; od samoga njega.
Unmittelbarkeit, *f.* neposrednost (neposredstvenost).
Unmittheilbar, *adj.* das iſt —, to se nemože sobćiti, kazivati.
Unmodiſch, *adj.* —e Kleidung, oděća, kakve nitko nenosi.
Unmöglich, *adj.* nemogući, nemogućan, nemožan; es war —, nije se moglo; —! nije moguće! ta nije! er hält es für —, drži, da nije moguće.
Unmöglichkeit, *f.* nemogućnost, nemožnost; es iſt eine —, nije moguće, nemože biti.
Unmoraliſch, *adj.* nećudoredan, razuzdan, nemoralan.
Unmündig, *adj.* (minderjährig), nedorasao, malodoban; (v. Kindern), nejak; ein ganz —es Kind, nejačko, prenejako děte; —e Kinder, nejač *f.*; (blödſinnig), lud.
Unmündigkeit, *f.* nedoraslost, malodobnost; nejakost. [veselje.
Unmuth, *m.* zla volja, negodovanje; ne-
Unmuthig, *adj.* zlovoljan; — ſein, zle volje biti; — werden, razkarati se.
Unmutter, *f.* nemati.
Unmütterlich, *adj.* nematerinski.
Unnachahmbar, **Unnachahmlich**, *adj.* das iſt —, nitko toga nemože onako (n. p. napisati); ſie ſingt —, nitko neumě kao ona pěvati. [šinski.
Unnachbarlich, *adj.* nesusědski, nekom-
Unnachgiebig, *adj.* — ſein, nepopuštati.
Unnachſichtlich, *adj.* neodpustan, neodpustiv; —, *adv.* nemilice; er wird — geſtraft, neće mu se nikako oprostiti (kazan).
Unnachtheilig, *adj.* neštetan, nekvaran.
Unnahbar, *adj.* nepristupačan.
Unnatur, *f.* nenaravnost.
Unnatürlich, *adj.* nenaravan; —, *adv.* nenaravno; — groß, za čudo velik.
Unnatürlichkeit, *f.* nenaravnost.
Unnennbar, *adj.* neizkazan, neizrečen.
Unnöthig, *adj.* nepotreban, nepotrebit; zalih, zališan.
Unnöthigerweiſe, *adv.* bez ikakve nevolje, potrebe; kad nije bilo za nevolju.
Unnöthigkeit, *f.* nepotrebitost, zališnost.
Unnütz, *adj.* nevaljao; ein —er Menſch, ništarija; er iſt ein —er Menſch, nevalja ničemu; das iſt —, to nije ničemu; —e Worte, puste, prazne rěči; — reden, tašiti se; —es Geſchwätz, pustoslovje; ein —er Schwätzer, praznoslov. [bez koristi.
Unnützlich, *adj.* nekoristan, nehasnovit,
Unnützlichkeit, *f.* nekoristnost, nekorist.
Unobligat, *adj.* nepropisan, voljan.
Unordentlich, *adj.* neuredan; es liegt bei ihm Alles — unter einander, sve je kod njega kojekuda razbacano; (*fig.*) hrdjav.
Unordnung, *f.* nered; es befindet ſich in ſeinem Zimmer Alles in der größten —, cěla je krndija po njegovoj sobi; in — bringen, pobrkati, pomutiti; den Feind in — bringen, poremetiti, pobrkati neprijatelja; in — gerathen, pobrkati se, poremetiti se, pomutiti se.
Unordnungsſtifter, *m.* neredar; prznа, prznica.
Unorganiſch, *adj.* bezustrojan.
Unorganiſirt, *adj.* neuredjen.

Unpaar, *adj.* lih; ſ. Paar; —e Handſchuhe, nejednake rukavice.
Unpaarig, *adj.* — gefiedert, liho perast.
Unparteiiſch, *adj.* nepristran, bez hatera; —, *adv.* nepristrano.
Unparteilichkeit, *f.* nepristranost.
Unpaß, ſ. Unpäßlich.
Unpaſſend, Unpaßlich, *adj.* nepristao, neprikladan; nepristojan; das iſt —, to se nepristoji.
Unpaſſende, *n.* neprilika.
Unpäßlich, *adj.* naloš; ich bin —, nešto sam naloš; — ſein, lecati se.
Unpäßlichkeit, *f.* lecanje.
Unpatriotiſch, *adj.* nerodoljubiv; das iſt —, to nije rodoljubivo, domorodno.
Unperſönlich, *adj.* neosoban, nesobstven.
Unperſönlichkeit, *f.* neosobnost, nesobstvenost.
Unpolirt, *adj.* neugladjen, neulašten; (*fig.*) neugladjen, neotesan.
Unpolitiſch, *adj.* nepolitičan, nerazborit.
Unproportionirt, *adj.* nerazměran.
Unraſt, *m.* (*fig.*) nemirko.
Unrath, *m.* smrad; (Kehricht), smet, krtog; (*fig.*) — merken, dosětiti se jadu.
Unräthlich, *adj.* neštedljiv; potratan.
Unräthlichkeit, *f.* neštedljivost; potratnost.
Unrathſam, *adj.* neprobitačan; opasan.
Unrathſamkeit, *f.* neprobitačnost; opasnost.
Unrecht, *adj.* neprav; — leſen, nepravo, zlo čitati; einen —en Weg gehen, krivim putem ići; das iſt der —e Schlüſſel, to nije pravi ključ; bei mir kommt er — an, kod mene će se zlo naměriti; das iſt ſo — nicht, nije ni ta zla; es iſt ihm etwas in die —e Kehle gekommen, zagrcnuo se je; — handeln, zlo, bezputno raditi; Einem — thun, krivdu i. krivo komu činiti; (ſpr.) — Gut gedeihet nicht, nepravedno tecivo na treće koleno nesilazi; —e Wege, bezpuće; auf —en Wegen ſein, udariti u bezpuće; — verſtehen, naopako razuměti; — ſehen, neviděti dobro; —e Seite, naličje.
Unrecht, *n.* nepravda; du haſt —, neimaš, neradiš pravo; Einem — geben, nedati komu pravo; nepristati uz koga; — thun, krivdu, nepravdu činiti; du thuſt mir — mit deinen Worten, krivo govoriš po me; mir geſchieht —, po mene je krivo i. grbavo.
Unrechtlich, *adj.* nepravedan; nepošten.
Unrechtlichkeit, *f.* nepravednost; nepoštenost.
Unrechtmäßig, *adj.* nezakonit; —er Gebrauch, neprava poraba.
Unrechtmäßigkeit, *f.* nezakonitost.
Unredlich, *adj.* nepošten.
Unredliche, *m.* nepoštenjak.
Unredlichkeit, *f.* nepoštenje.
Unregelmäßig, *adj.* nepravilan; — leben, neuredno življeti.
Unregelmäßigkeit, *f.* nepravilnost; neurednost.
Unreif, *adj.* nezrio (nezreo); nedospio (nedospěla); er iſt noch — für die Schule, još nije dospio i. dozrio za učionicu; —es Obſt, zeleno voće.
Unreife, *f.* nezrelost, nezrelina.
Unrein, *adj.* nečist; gnusan, gadan; kaljav; uprljan; ſich — machen, onečistiti se; (*math.*) měšovit; (*fig.*) das iſt mit —en Händen gethan, to nije čist posao; —e Thiere, pogana živina; — werden, opoganiti se.
Unreinigkeit, *f.* (Unreinheit), nečistota, nečistoća; (Schmutz), smrad, nesnaga, neopranština, poganština.
Unreinlich, *adj.* nečist, neopran.
Unreinlichkeit, *f.* nečistoća, neopranština.
Unrichtig, *adj.* neprav; kriv; — ausſprechen, zlo izgovarati; die Uhr geht —, dobnjak (ura, sat) neide pravo.
Unrichtigkeit, *f.* nepravost; neizpravnost; pogreška.
Unritterlich, *adj.* neviteški; das iſt — gehandelt, tako nerade vitezi, junaci.
Unruhe, *f.* nemir; nepokoj; Einem — machen, uznemirivati koga; in — verſetzen, uzplahiriti; (in d. Uhr), šetalica; njihaljka; —n, *pl.* razmirje, razmirica; es ſind —n ausgebrochen, narod se je razmirio; —n ſtiften, mutljati, mutiti (narod).
Unruhig, *adj.* nemiran, nepokojan; (im Gemüthe), smućen, uzbunjen; — werden, uznemiriti se; (im Gemüthe), uzmučiti se, uzplahiriti se; (v. Kindern), uzvrpoljiti se, uzvrtěti se; (v. Pferd.) uzmuhati se; — machen, uznemiriti; das Meer ward —, more se je uzbibalo; — ſein, nemirovati, (v. Kind.) vrpoljiti se; — ſchlafen, nemirno spavati; ein —er Menſch, nemirko; ein —er Geiſt, mutljivac, burgijaš; er iſt ein —er Geiſt, kopa kao crv.
Unrühmlich, *adj.* neslavan.
Unruhſtifter, *m.* nemirnik, metežnik, mutljivac.
Unruhſtiftung, *f.* mutljanje.
Unruhvoll, *adj.* vrlo nemiran.
Uns, *pron.* gib — Brod, daj nam kruha; er liebt —, ljubi nas; er war mit —, bio je s nami; wir lieben — mehr als Andere, sebe ljubimo više nego druge (ljude).
Unſachte, ſ. Unſanft.
Unſäglich, *adj.* neizkazan, neizrečen.
Unſanft, *adj.* neblag; —, *adv.* čvrsto, krepko, žestoko; etwas — angreifen, ščapiti što.
Unſauber, Unſauberkeit, ſ. Unrein, Unreinigkeit.
Unſchadhaft, *adj.* čitav, cěl; nepokvaren.
Unſchädlich, *adj.* neškodljiv, nehudeći, nehudan; —e Speiſen, jela, koja nehude; einen Menſchen — machen, sko-

vati komu lanac; nametnuti komu brnjicu na nos.

Unſchädlichkeit, *f.* neškodljivost, neškodnost, nehudnost.

Unſchätzbar, *adj.* bezcěn, neocěniv, ne-

Unſchätzbarkeit, *f.* bezcěnost, neocěnivost.

Unſcheinbar, *adj.* neznatan, nevidjen, neugledan.

Unſcheinbarkeit, *f.* neznatnost, neugled-

Unſchicklich, *adj.* nepristojan; das iſt ſehr —, to se nepristoji ni malo.

Unſchicklichkeit, *f.* nepristojnost, nepodob-

Unſchiffbar, *adj.* neplovak, neplovan; dieſer Fluß iſt —, po ovoj se rěci nemože ploviti i. broditi.

Unſchiffbarkeit, *f.* neplovnost.

Unſchlachtig, ſ. Ungeſchlacht.

Unſchlitt, *n.* loj.

Unſchlittkerze, *f.* lojanica.

Unſchlüſſig, *adj.* neodvažan; neodlučan; — machen, skanjivati koga; — ſein, skanjivati se; er iſt —, nezna, šta bi; nezna, bi-li ...

Unſchlüſſigkeit, *f.* skanjivanje; neodluč-

Unſchmackhaft, *adj.* netečan, nesmočan, nesmašan, neslastan; dieſe Speiſe iſt —, ovo jelo neide u tek.

Unſchmackhaftigkeit, *f.* netečnost, nesmočnost, nesmašnost, neslast.

Unſchmelzbar, *adj.* netaliv; neraztopiv.

Unſchmelzbarkeit, *f.* netalivost; neraztopivost.

Unſchmerzhaft, *adj.* neboleći, bez boli; — ſein, nebolěti.

Unſchön, *adj.* nelěp.

Unſchuld, *f.* (*jur.*) nekrivost, nedužnost, pravost; ich werde meine — beweiſen, dokazat ću, da nisam kriv; die — eines Kindes, nevinost, bezazlenost dětета.

Unſchuldig, *adj.* (*jur.*) nekriv; ich bin —, prav pravcat sam; ich bin — an dieſem Blute, ja nisam kriv u ovoj krvi; —es Blut, prava krv; ein —es Kind, nevino, nedužno, bezazleno dětе; er iſt — wie ein Kind, čist je, kolik da je danas od majke rodjen; pravedan je, kao od majke rodjen; ein —es Mittel, lěk, koji nehudi.

Unſchuldige, *m.* pravac.

Unſchuldig-Erklärung, *f.* proglašenje za prava i. nedužna.

Unſchuldigerweiſe, *adv.* za prava pravcata Boga, na prava Boga, na pravdi Boga, na pravdi.

Unſchuldslächeln, *n.* nevin posměh.

Unſchuldsmiene, *f.* nevin pogled; nevino

Unſchuldsſtätte, *f.* nevinište.

Unſchwer, *adj.* netežak; lak; es iſt — zu errathen, nije težko i. mučno po-

Unſchweſterlich, *adj.* nesestrinski.

Unſegen, *m.* prokletinja, prokletstvo.

Unſelbſtſtändig, *adj.* er iſt —, nije svoj.

Unſelig, *adj.* nesrečan, klet, pust.

Unſer, *pron.* Gott iſt — Aller Herr, Bog je nas sviuh gospodar; — einer, našinac; — eine, našinka.

Unſer, *pron. poss.* naš; wir lieben —n Vater, ljubimo svoga otca.

Unſerige, *pron.* naš; naški.

Unſerige, *m.* našinac; —, *f.* našinka; —, *n.* naše, našinstvo, što je naše; die —n, *pl.* našinci; naši.

Unſerthalben, Unſertwegen, Unſertwillen, *adv.* radi, zaradi, poradi, cěća nas, za nas.

Unſicher, *adj.* nesěguran; opasan; das Geld ſteht dort —, nisu ondě novci sěgurni; —e Wege, hajdučljivi putevi; die Wege ſind —, ima hajdukah, nije sěgurno od hajdukah; —e Hand, nestavna ruka; ſ. Ungewiß.

Unſicherheit, *f.* nesěgurnost; opasnost; hajdučljivost.

Unſichtbar, *adj.* nevid, nevidion; die —e Kirche, nevidiona crkva; der Geiſt iſt —, duh se nemože viděti; duha nemožeš viděti; ſich — machen, izčeznuti, izniknuti.

Unſichtbarkeit, *f.* nevidivost, nevidionost.

Unſinn, *m.* bezumlje; ludost; ludorija.

Unſinnig, *adj.* bezuman, bezsvěstan; es iſt —, bezumno, ludo je; nije pametno.

Unſinnigkeit, *f.* bezumnost.

Unſinnlich, *adj.* bezputen.

Unſitte, *f.* hrdjav običaj, hrdjava navada.

Unſittig, *adj.* nepitom, nekrotak; ſ. Unſittlich.

Unſittlich, *adj.* nećudoredan, opak, nevaljao, nemoralan.

Unſittlichkeit, *f.* nećudorednost, nevaljalost, nemoralnost; opačina.

Unſittſam, *adj.* nesměran, nekrotak.

Unſittſamkeit, *f.* nesměrnost, nečednost.

Unſohn, *m.* nesin.

Unſorgſam, *adj.* nebrižan, neskrban.

Unſorgſame, *m.* nebriga.

Unſorgſamkeit, *f.* nebrižnost, neskrbnost.

Unſtädtiſch, *adj.* negradski, nevaroški.

Unſtät, *adj.* bez stanka; — und flüchtig ſollſt du ſein auf Erden, da ti nebude stanka na zemlji; ein —es Leben führen, biti se, prebijati se, obijati; er führt ein —es Leben, nigdě mu neima stanka; nigdě nemože sgrijati města; nigdě nemože skrasiti; (unbeſtändig), nepostojan; prevrtljiv.

Unſtäte, *f.* sugreb; über eine — gehen, nagaziti na sugreb.

Unſtätig, ſ. Unſtät.

Unſtätigkeit, *f.* nepóstojanost; prevrtlji-

Unſtatthaft, *adj.* neuměstan; neuputan; bezputan; ein —er Wunſch, želja, koja se nemože izpuniti; (*jur.*) nevaljao; das iſt —, to nemože biti, to neide.

Unſtatthaftigkeit, *f.* neuměstnost, neputnost, bezputnost; nevaljalost.

Unſterblich, *adj.* neumrli, bezsmrtan; — machen, obezsmrtiti.
Unſterbliche, *m.* bezsmrtnik. [bezsmrće.
Unſterblichkeit, *f.* neumrlost, bezsmrtnost,
Unſtern, *m.* zlokobna zvězda; (*fig.*) huda i. zla sreća.
Unſtetig, *adj.* (*math.*) pretržit.
Unſteuerbar, *adj.* das iſt —, to nije pod porezom; na to se nemože porez udariti.
Unſträflich, *adj.* nekazniv; das iſt —, to se nemože kazniti (pedepsati, kaštigovati).
Unſträflichkeit, *f.* nekaznivost.
Unſtreitig, *adj.* nepreporan; istinit; nedvojben; er hat — Recht, on ima doista i. zaista pravo; das iſt — wahr, to je prava istina.
Unſtudirt, *adj.* neučen.
Unſühnbar, *adj.* nepomirljiv.
Unſühnbarkeit, *f.* nepomirljivost.
Unſündig, *adj.* bezgrěšan, bez grěha.
Unſündigkeit, *f.* bezgrěšnost.
Unſündlich, *adj.* negrěšan; das iſt —, to nije grěh.
Unſüß, *adj.* nesladak.
Untadelhaft, Untadelig, *adj.* bezprikoran, bez mane; eine —e Handlung, nezazorno, neukorno dělo.
Untadelhaftigkeit, *f.* bezprikornost; neukornost, nezazornost.
Untauglich, *adj.* neprikladan, nevaljao; nepodoban; er iſt dazu —, nije za to.
Untauglichkeit, *f.* neprikladnost, nepodobnost, nevaljalost.
Unten, *adv.* dolě (doli); — am Berge, u dno gore; weiter —, podolě; von — auf, ozdo(l); izpod; — abſchneiden, podrezati, podrezivati; von — auf dienen, od puške početi.
Unten an, *adv.* dolě; ozdo(l).
Unter, *praep.* pod; — Eſſens, — dem Eſſen, pod ručkom; — Weges, uzput, na putu; mit —, ſ. Mitunter; — der Bank liegen, pod klupom ležati; — die Bank legen, pod klupu metnuti; — freiem Himmel, pod vedrim nebom; na polju; mit Jemand — einer Decke ſtecken, šurovati s kim; — der Hand, izpod ruke; — den Waffen ſein, pod oružjem, naoružan biti; etwas — der Bank hervorziehen, izvući što izpod klupe; etwas — den Händen haben, raditi o čem; — Eines Befehlen ſtehen, biti pod čijom rukom; — dem Geſetze ſein, pod zakonom biti; Einen — Aufſicht haben, podpaziti koga; paziti na koga; er ſteht weit — mir, daleko je izza me i. za mnom; — zehn Gulden kann ich es nicht geben, nemogu dati od deset forintih; Kinder — zehn Jahren, děca izpod deset godinah; děca, kojoj neima deset godinah; děca, koja nisu navršila deset godinah; den Tod — dem Bilde des Schlafes darſtellen, predočiti smrt u prilici sna; — dieſer Bedingung, pod ovaj uvět; — dem Schätzungspreiſe verkaufen, prodati što izpod procěne; — ſonſtiger Ungiltigkeit, inače neće valjati; eine Eingabe unter ſeiner Fertigung überreichen, predati pismo svojom rukom podpisano; Einer — ihnen, jedan izmedju njih; es herrſchte Uneinigkeit — ihnen, nesloga je medju njimi zavladala; er iſt der klügſte — ihnen, najmudriji je od njih; — andern geſchah auch dies, osim ostaloga dogodi se i ovo; — uns geſprochen, medju nami govoreć; Einem etwas — vier Augen ſagen, kazati komu što na samo; ſich — das Waſſer tauchen, zagnjuriti se, zaroniti u vodu; ein Land — Waſſer ſetzen, zaplaviti, poplaviti zemlju; ein Geſetz — die Füße treten, pogaziti zakon, metnuti zakon pod noge; Einem — die Augen ſehen, pogledati komu oštro u oči; er darf ihm nicht — die Augen kommen, nesmě mu doći na oči; Einem etwas immer — die Naſe reiben, tući komu luk na glavu; Einen — die Erde bringen, opremiti koga u grob; — Segel gehen, odjedriti; — die Soldaten gehen, otići i. pisati se u vojnike; etwas — die Leute bringen, razglasiti što; es liegt Alles — einander, sve je dar mar; — Tages, ob dan; — der Regierung Ferdinand des V., za vladanja Ferdinanda Petoga; —, *adv.* dolě.
Unter, *m.* do(l)njak.
Unterabtheilen, *v. a.* prerazděliti.
Unterabtheilung, *f.* razdělak; nižji razred.
Unteracfern, *v. a.* podorati, podoravati.
Unteramt, *n.* podured; područni, podčinjen ured.
Unterarbeiten, *v. a.* podavrěti.
Unterarche, *f.* do(l)nje uže.
Unterarm, *m.* podrame.
Unterarmbein, *n.* cěpac, podlaktica.
Unterärmel, *m.* do(l)nji rukav.
Unterart, *f.* suvrst.
Unterarzt, *m.* podlěčnik, podlěkar.
Unteraufſeher, *m.* drugi prigledač.
Unteraugenhöhlenblutader, *f.* do(l)nja žila od očišta.
Unteraugenlied, *n.* do(l)nja vedja.
Unteraugenliedsblutader, *f.* žila od dolnje vedje.
Unterbacken, *v. a.* podměsiti, priměsiti.
Unterbalken, *m.* věnčanica; ſ. Architrab.
Unterband, *n.* do(l)nja veza; podveza.
Unterbank, *f.* do(l)nja klupa.
Unterbau, *m.* podgradnja, podzidje; osnov, temelj; (der Bau unter d. Erde), gradjenje osnova, temelja.

Unterbauch, *m.* drobak, utroba.
Unterbauchgegend, *f.* podtrbušje.
Unterbauen, *v. a.* podzidati, podzidivati, uzidati.
Unterbaum, *m.* stražnje vratilo, motilo.
Unterbeamte, *m.* područni urednik, podurednik.
Unterbefehlshaber, *m.* podzapovědnik.
Unterbegriff, *m.* manji, prvi pojam.
Unterbehörde, *f.* područna, manja oblast.
Unterbeinkleid, *n.* gaće, svitice.
Unterbeißen, *v. a.* podgrizti, podgrizati.
Unterbergmeiſter, *m.* podupravitelj rudah.
Unterbett, *n.* dolnja perina, blazina.
Unterbeiten, *v. a.* posteljati; prostrěti pod . . .
Unterbiegen, *v. a.* podviti, podvijati.
Unterbinden, *v. a.* podvezati, podvezivati; eine Ader —, žiliti, podvezati žilu.
Unterbindung, *f.* podvezivanje, podvez.
Unterblaſen, *v. a.* podpuhnuti, podpuhivati.
Unterblatt, *n.* podlistak.
Unterblech, *n.* do(l)nja pločina, lima.
Unterbleiben, *v. n.* nedogoditi se, nebiti; die Sache iſt unterblieben, od toga nije bilo ništa; das konnte —, bez toga je moglo biti; es kann —, nemora biti.
Unterbleiben, *n.* neobdržavanje.
Unterboden, *m.* do(l)nje dno.
Unterbodenknopf, *m.* sugubo pu(t)ce.
Unterbohren, *v. a.* podvrtěti, podvrtati.
Unterbrechen, *v. a.* prekinuti, pretrgnuti; prekidati, pretrgavati (što); smetati (komu); Jemand im Reden —, zakršiti komu rěč; preseći komu rěč; eine Verhandlung —, prekinuti, obustaviti razpravu; in unterbrochenen Tagen, gděkoji dan; (jeden zweiten Tag), prezdan, prekodan, na prezdan, na prekodan.
Unterbrecher, *m.* prekidač.
Unterbrechung, *f.* prekidanje; smetanje; ohne — arbeiten, raditi bez prestanka, bez prekida, pretrga; — der Execution, obustava ovršbe i. ovrhe.
Unterbreiten, *v. a.* (z. B. eine Decke), podastrěti, podastirati; (eine Bittſchrift), podněti, podnositi.
Unterbreitung, *f.* podnošenje, podnošaj.
Unterbringen, *v. a.* die Gäſte —, směstiti, naměstiti, směštati, ponaměštati, nastaniti goste; Geld —, uložiti novce; Einen als Gärtner bei Jemand —, naći komu kod koga službu vrtlara; ein Kind —, naći dětetu město; den Samen —, zakriti, zavaliti sěme.
Unterbrochen-gefiedert, *adj.* razno perast.
Unterbrocken, *v. a.* nadrobiti u . . .
Unterchirurg, *m.* podvidar; ſ. Unterarzt.
Unterchlorſäure, *f.* kiselina soličasta.
Unterclaſſe, *f.* razred.
Unterdach, *n.* do(l)nji krov, podkrovlje.
Unterdamm, *m.* podsip.
Unterdeck, *n.* dolnja paluba (kuvěrta), podpalubje.
Unterdecke, *f.* do(l)nji pokrov, pokrivač.
Unterdecken, *v. a.* podkriti.
Unterdeß, Unterdeſſen, *adv.* medjutim, u to, medju to; — kannſt du hier bleiben, donde možeš ovdě ostati.
Unterdialekt, *m.* razrěčje.
Unterdrängen, *v. a.* podavrěti.
Unterdrehen, *v. a.* podvrnuti; podsukati.
Unterdrücken, *v. a.* das Feuer —, udušiti vatru; einen Aufruhr —, ugasiti, utaložiti, gasiti bunu; ſeinen Neid —, utuliti zavist u sebi; eine Sache —, utušiti što; ein Teſtament —, sakriti, zatajiti, utajiti, zabašuriti oporuku; das Volk —, ugnjetavati, tlačiti, gnječiti, globiti narod; mit unterdrückter Stimme, muklim glasom.
Unterdrücker, *m.* tlačitelj, gnječitelj; kr-
Unterdrückung, *f.* (Bedrückung), ugnjetavanje, tlačenje, gnječenje; (Verheimlichung), zataja.
Unterdrückungsgeiſt, *m.* ugnjetavanje, gnjavež.
Unterducken, ſich, *v. r.* čučnuti poda što.
Untere, *adj.* do(l)nji; das — Stockwerk, dolnica; do(l)nji sprat, kat; die untern Stände, niži stališi i. staleži; (z. B. Behörde), manji; ſ. Unterſte.
Untere, *m.* ſ. Unter, *m.*
Untereggen, *v. a.* zadrljati, zavlačiti, zabranati.
Untereinander, *adv.* medju sobom; (vermiſcht), poměšan; es iſt Alles —, sve je dar mar, sve je poměšano; Alles — bringen, sve izpremešati; pobrkati; počiniti darmar.
Untereingeleſe, ſ. Untergeleſe.
Untereintheilung, *f.* prerazdělba.
Untereiſen, *n.* grivna.
Untereitern, *v. n.* podgnojiti se poda što.
Unterenke, *m.* gončin.
Untererdgeſchoß, *n.* podzemnik.
Unterfach, *n.* do(l)nji osnutak.
Unterfahren, *v. n.* podvezti se; das Heu —, spremiti sěno; Einen —, zaletěti komu u rěč; (eine Mauer), podzidivati.
Unterfangen, *v. a.* podhvatiti; poduhvatiti; ſich —, *v. r.* podhvatiti se; (ſich unterſtehen), usuditi se, usudjivati se, uslobodditi se.
Unterfaſſen, *v. a.* poduhvatiti, poduhvatati.
Unterfaulen, *v. n.* podagnjiti.
Unterfegen, *v. a.* podmésti, podmetati.
Unterfeldherr, *m.* podvojvoda.
Unterfertigen, *v. a.* podpisati.
Unterfertigte, *m.* podpisani.
Unterfertigung, *f.* podpis; podpisivanje.
Unterfeuern, *v. a.* podložiti (poda što).
Unterfläche, *f.* podvršje, do(l)nja ploha.
Unterflechten, *v. a.* uplesti, priplesti; Roſen —, proplesti ružami.
Unterfliegen, *v. n.* podletěti, podlětati.

Unterfliehen, *v. n.* podbĕći.
Unterfließen, *v. n.* podteći, podtĕcati.
Unterflügel, *m.* dolnje krilo.
Unterförſter, *m.* podšumar.
Unterförſterei, *f.* podšumarnica.
Unterfreſſen, *v. a.* podjesti, podjedati.
Unterführen, *v. a.* podvesti, podvoditi
Unterführer, *m.* podvodja. [(poda što).
Unterfuß, *m.* golĕn, gnjat.
Unterfutter, *n.* po(d)stava. [ljati.
Unterfüttern, *v. a.* po(d)staviti, podstav-
Untergang, *m.* (der Sonne, zapad, zahod, sĕdanje; (Verfall), der — einer Stadt, razsutak, razsap grada; der — der Welt, smak svĕta, kijamet*; (ein. Menſchen), pogiba, propad, propast; er iſt dem —e nahe, hoće da propane; propada, pogiba; (die Urſache d. —es), zator; das iſt mein —, to je moj zator; to me je ubilo; (Umgang), razvod (medjah).
Untergänger, *m.* razvodič.
Untergänglich, *adj.* razvodički.
Untergangstag, *m.* dan razsutka, propasti.
Untergattung, *f.* surod.
Untergebäu, Untergebäude, *n.* dolnica, do(l)nja strana kuće.
Untergeben, *v. a.* Einem etwas —, podložiti, područiti, podvrći, poddati komu što.
Untergeben, *adj.* podložan, poddan; podvržen; područan; er iſt ihm —, podložan mu je; pod njegovom je rukom.
Untergebene, *m.* podložnik, poddanik, područnik, mladji.
Untergebirge, *n.* podgorje.
Untergebiß, *n.* do(l)nji zubi. [pala).
Untergegangen, *adj.* zapao; propao (pro-
Untergehen, *v. n.* (von d. Sonne), zaći, počinuti, smiriti se, zasĕsti; zahoditi, zalaziti, zapadati, smirivati se, sĕdati; die Sonne geht unter, sunce je na zahodu; im Waſſer —, potonuti, utonuti, udaviti se; d. Schiff geht unter, brod i. ladja tone; (zu Grunde gehen), propadati, propasti; (von Menſchen), poginuti; gänzlich —, dotamaniti se, izkopati se; die Stadt ging durch Erdbeben unter, potres je grad razorio i. razasuo; (vernichtet werden), propasti, nestati; die Vorderräder gehen unter, prednja kola podilaze (pod srčanicu).
Untergehölz, *n.* sitnogorica.
Untergehörig, *adj.* podložan, područan.
Untergehülfe, *m.* podpomoćnik.
Untergeleſe, *n.* do(l)nje niti.
Untergemach, *n.* do(l)nja soba.
Untergeordnet, *adj.* područan, podčinjen; er iſt mir —, pod mojom je rukom; die —e Behörde, niža oblast.
Untergeordnete, *m.* područnik, podčinjenik; mladji.
Untergericht, *n.* niži sud.
Untergerinne, *n.* do(l)nji žlĕb. [kat.
Untergeſchoß, *n.* dolnica; do(l)nji sprat,
Untergeſtell, *n.* podstavak.
Untergewand, *n.* spodnja haljina.
Untergewehr, *n.* do(l)nje oružje.
Untergießen, *v. a.* podliti, podlĕvati.
Untergraben, *v. a.* podkopati, podkapati, podkopavati; den Dünger —, zakopati gnoj. [podjeda.
Untergräber, *m.* podkopajnik, podkopač,
Untergrabung, *f.* podkopavanje, podkop.
Untergras, *n.* otava. [tati.
Untergreifen, *v. a.* poduhvatiti, poduhva-
Untergrund, *m.* (zemlja-)zdravica.
Untergrundpflug, *m.* podrivač.
Untergurt, *m.* podprug.
Untergürten, *v. a.* podpasati, podpasivati.
Unterhaar, *n.* zadnja kosa.
Unterhaben, *v. a.* imati pod čim.
Unterhacken, *v. a.* naseći, useći.
Unterhaken, *v. a.* podkačiti.
Unterhalb, *adv.* dolĕ; ozdo(l); — der Stadt, sniže grada, na dnu i. po dno grada.
Unterhals, *m.* (*jugulum*), podvratak.
Unterhalt, *m.* uzdržavanje; (Lebens—), uzdržavanje, izdržavanje; (Nahrung), prehrana, prehranjivanje; Einem — geben, izdržavati, prehranjivati koga.
Unterhalten, *v. a.* die Hände —, podmetnuti ruke poda što; držati ruke pod čim; ein Gebäude —, uzdržati, uzdržavati kuću; die Liebe —, gojiti ljubav; ein Feuer —, podlagati, podložiti; ein Geſpräch —, razgovarati se; die Freundſchaft —, prijateljiti se; (aushalten), uzdržavati, izdržavati, prehraniti, hraniti; (die Zeit verkürzen), zabavljati; ſich —, zabavljati se; ſich von etwas mit Einem —, razgovarati se s kim o čem.
Unterhaltend, *adj.* zabavan.
Unterhalter, *m.* zabavljač.
Unterhaltsbeitrag, *m.* hranovina.
Unterhaltsgeld, *n.* novac za uzdržavanje.
Unterhaltskoſten, *pl.* trošak za uzdržavanje, izdržavanje; uzdržajni trošak.
Unterhaltsmangel, *m.* oskudica.
Unterhaltsmittel, *n.* sredstvo življenja.
Unterhaltsrevers, *m.* obveza uzdržavanja.
Unterhaltung, *f.* (Unterhalt), uzdržavanje; (Zeitvertreib), zabava; das gewährt mir keine —, to me nezabavlja; (Geſpräch), razgovor.
Unterhaltungsblatt, Unterhaltungsbuch, *n.* zabavnik.
Unterhaltungsgabe, *f.* die — beſitzen, umĕti zabavljati.
Unterhaltungskoſten, ſ. Unterhaltskoſten.
Unterhaltungskunſt, *f.* věština zabavljanja.
Unterhämmern, *v. a.* podkovati; zakovati.
Unterhandeln, *v. a.* mit Jemand wegen einer Sache —, pogadjati se, pregova-

rati se s kim za što; den Frieden —, ugovarati mir, miriti se.

Unterhändler, *m.* pogadjač; ugovaralac; (Friedens—), uvèrnik; (b. Heirathen), provodadžija.

Unterhandlung, *f.* pogadjanje, dogovaranje, ugovaranje; —en, *pl.* prègovori; — pflegen, pregovarati se, ugovarati; ſich in —en einlaſſen, započeti se dogovarati; die —en abbrechen, prestati se dogovarati, prestati ugovarati.

Unterhandlungskunſt, *f.* vještina u pregovaranju.

Unterharken, *v. a.* podgrebljati.

Unterharz, *n.* smolica.

Unterhauchen, *v. a.* poddahnuti, podhaknuti.

Unterhauen, *v. a.* podsèći, podsècati; (unterhacken), usèći.

Unterhaupt, *n.* podglavak.

Unterhaus, *n.* do(l)nja sabornica.

Unterhaut, *f.* podkožica.

Unterhautblutader, *f.* podkožna žila.

Unterhefen, *pl.* droždje.

Unterhelfen, *v. a.* podpomoći, podpomagati.

Unterhemd, *n.* do(l)nja košulja.

Unterherd, *m.* do(l)nje ognjište.

Unterhirt, *m.* pastirče, čobančе.

Unterhof, *m.* dolnji dvor; dolnje dvorište.

Unterhöhlen, *v. a.* podriti, podrovati.

Unterhölle, *f.* najdo(l)nji pakao.

Unterholz, *n.* sitnogorica.

Unterhoſen, *pl.* gaće, svitice.

Unterhoſenband, *n.* gaćnjak, svitnjak, [učkur*.

Unterhüpfen, *v. n.* podigrati.

Unterirdiſch, *adj.* podzemni.

Unterjagd, *f.* mali lov.

Unterjäger, *m.* lovče.

Unterjochen, *v. a.* podjarmiti, podjarmljivati; ein Land —, podjarmiti, pokoriti

Unterjocher, *m.* podjarmitelj.

Unterjochung, *f.* podjarmljenje, pokorenje.

Unterkämmen, *v. a.* učešljati.

Unterkammeramt, *n.* podkomorski ured.

Unterkämmerer, *m.* podposteljnik, podkomornik.

Unterkauf, *m.* mešetarija.

Unterkäufer, *m.* mešetar; prekupac.

Unterkehle, *f.* podvoljak.

Unterkellner, *m.* mladji pivničar, konobar.

Unterkiefer, *m.* do(l)nja vilica, čeljust.

Unterkieme, *f.* do(l)nja škrga.

Unterkinn, *n.* podbradak, podvoljak.

Unterkiſſen, *n.* do(l)nja uzglavnica.

Unterklaſſe, *f.* razred.

Unterkleben, *v. a.* podlèpiti, podlèpljivati.

Unterkleid, *n.* do(l)nja haljina; ſ. Hoſen.

Unterknecht, *m.* služak, mladji sluga.

Unterkneten, *v. a.* podmèsiti.

Unterkneter, *m.* podmèsač.

Unterknöpfen, *v. a.* podpučati.

Unterkoch, *m.* parakuhar, (parakuvar).

Unterkohlrübe, *f.* broskva, kvaka.

Unterkommen, *v. n.* smèstiti se, stana naći.

Unterkommen, *n.* mèsto, služba.

Unterkönig, *m.* podkralj.

Unterkönnen, *v. n.* moći podlèći.

Unterkorn, *n.* šuljak.

Unterkröthig, *adj.* podgnojen.

Unterkriechen, *v. n.* podmilèti, podpuziti.

Unterkritzeln, *v. a.* podèrèkati, podmrčiti.

Unterkunft, *f.* ſ. Unterkommen, *n.*; — geben, primiti koga u kuću.

Unterlade, *f.* bilo.

Unterlage, *f.* podlog, podloga; podina; (unter einem Faſſe), podval, podvalak.

Unterlager, *n.* podloga; (*mycelium*), glji-

Unterlagsſchämel, *m.* podstavak. [vača.

Unterland, *n.* do(l)nja zemlja.

Unterländer, *m.* do(l)njozemac, dolènac.

Unterländiſch, *adj.* do(l)njozemski.

Unterlänge, *f.* dolnja duljina.

Unterlaß, *m.* ohne —, bez prestanka, patiska; neprestano; es regnet ohne —, ide kiša, nepatiše; ſ. Unterlaſſung.

Unterlaſſen, *v. a.* unter das Obdach —, pustiti (koga) pod krov; ich unterließ es ihm zu antworten, propustio sam mu odgovoriti; nisam mu odgovorio; unterlaß es nicht zu thun, nemoj propustiti; er kann das Zanken nicht —, nemože se ostaviti i. okaniti svadje; ſeine Pflicht —, propustiti, neizvršiti svoju dužnost; (übergehen), izpustiti, mimoići.

Unterlaſſung, *f.* propuštanje, propust; okana; die — des Ackerbaues, zapuštanje ratarstva; neobradjivanje, neteženje polja.

Unterlaſſungshandlung, *f.* propuštanje.

Unterlaſſungsſünde, *f.* grèh s propusta; grèh u propuštenju.

Unterlaſt, *f.* dolnji teret, tovar.

Unterlauf, *m.* dolnja paluba.

Unterlaufen, *v. n.* podtrčati poda što; mit —, uměsiti se; podkrasti se; izmaknuti se; es iſt mit Blut —, naſèla, podustala je krv; —, *v. a.* ſ. Unterſchieben.

Unterläufer, ſ. Unterbaum.

Unterläuferruthe, *f.* uzlenjača.

Unterleder, *n.* (kožna) po(d)stava.

Unterlefze, *f.* do(l)nja usna.

Unterlegen, *v. a.* podmetnuti, podmetati, podložiti, podvrći; einer Henne Eier —, nasaditi, naleći kokoš; podsaditi kokoši jaja; einen andern Sinn —, podmetnuti drugi smisao; einen Theil d. Kleides —, po(d)staviti dio haljine; Pferde —, měnjati konje; eine Schrift —, podnèti pismo.

Unterlegen, *adj.* nadvladan.

Unterleger, *m.* podmetač.

Unterlegt, *adj.* podmetnut, podvržen; —e Pferde, konji na izměnu; mit —en Pferden reiſen, měnjati konje na putu; ein —es Ei, podložak, podložajak.

Unterlegung, *f.* podmet, podmetak, pod-
Unterlehrer, *m.* podučitelj. [laganje.
Unterleib, *m.* trbuh.
Unterleimen, *v. a.* podlěpiti, podklijati.
Unterleine, *f.* do(l)nje uže.
Unterleuchten, *v. a.* podsvětliti.
Unterliegen, *v. n.* ležati pod čim; im Kampfe —, izgubiti mejdan; nadvladan, svladan biti; nicht —, odoléti; im Proceſſe —, izgubiti parnicu; das unterliegt keinem Zweifel, o tom neima sumlje; o tom se nemože dvoumiti; das unterliegt dem Zolle, to je pod carinom; das unterliegt der Strafe, to se kazni, na to je udarena kazan; er unterlag der Argliſt, lukavost ga nadvlada. [laćman.
Unterlieutenant, *m.* podporučnik, untr-
Unterlieutenants- (in Zuſ.) podporučnički.
Unterlieutenantsſtelle, *f.* město, služba podporučnika.
Unterlippe, *f.* do(l)nja usna.
Unterluft, *f.* do(l)nji uzduh, zrak.
Untern, *adv.* pod.
Untermahlen, *v. a.* umléti, primléti.
Untermann, *m.* lěvo.
Untermaß, *n.* usušak.
Untermaſt, *f.* rov, rovine.
Untermauern, *v. a.* podzidati, uzidati.
Untermaul, *n.* podgubičje.
Untermengen, *v. a.* primešati; Korn mit untermengtem Hafer, raž izmešana zobilju.
Unterminen, Unterminiren, *v. a.* podkopati, podkapati; podkopati i. podmetnuti lagum.
Untermiſchen, ſ. Untermengen.
Untermüſſen, *v. n.* morati poda što.
Unternageln, *v. a.* podbiti klince.
Unternagen, *v. a.* podgrizti.
Unternähen, *v. a.* podšiti, podkrpati.
Unternehmen, *v. a.* etwas —, podhvatiti se, podhvaćati se čega; preduzeti (poduzeti) što; nastaviti se na što; ein Geſchäft —, uprtili se u kakav posao; eine Arbeit —, prihvatiti se, latiti se kakvoga posla; eine Reiſe —, dati se na put; einen Bau —, početi graditi; naimariti; das kann ich nicht —, pod to nemogu podleći; toga nemogu na se uzeti.
Unternehmen, *n.* podhvat, podhvatak; preduzeće, preduzimanje.
Unternehmend, *adj.* preduzetan; podhvatan, podhvatljiv, (poduzetan), smion, odvažan; ein —er Menſch, pregalac.
Unternehmer, *m.* preduzetnik, podhvatnik, (poduzetnik).
Unternehmung, *f.* ſ. Unternehmen, *n.*
Unternehmungsgeiſt, *m.* preduzetnost, podhvatljivost, podhvatnost.
Unternehmungsluſtig, ſ. Unternehmend.
Unteroffizier, *m.* podčastnik.
Unterordnen, *v. a.* podrediti, podredjivati; Einen einem Andern —, područiti koga komu; metnuti koga komu pod ruku.
Unterordnung, *f.* podredba; (*off.*) područnost, podležnost, podpadanje; (*subordo*), razred.
Unterpacht, *f.* podzakup.
Unterpächter, *m.* podzakupnik. [što.
Unterpfählen, *v. a.* nabiti stupacah poda
Unterpfand, *n.* zalog; ich ſetze meine Ehre zum —e, zalažem poštenje.
Unterpfandgläubiger, *m.* věrovnik na zalog.
Unterpfandlich, *adj.* zalogom; kao zalog.
Unterpfandſchuld, *f.* dug na zalog.
Unterpfarrer, *m.* podžupnik.
Unterpflanzen, *v. a.* nasaditi čega medju . .
Unterpflügen, *v. a.* podorati, zaorati.
Unterpflügung, *f.* podoravanje, zaoravanje; zaor, podor.
Unterprägen, *v. a.* podkovati poda što.
Unterprediger, *m.* mladji, drugi propo-
Unterraa, *f.* do(l)nja okrižica. [vědnik.
Unterrand, *m.* dolnji rub.
Unterrauchen, *v. n.* dimiti se poda što.
Unterrechen, ſ. Unterharken.
Unterreden, ſich, *v. r.* (ſich mit Jemand über etwas —), razgovarati se, govoriti, divaniti (s kim o čem).
Unterredung, *f.* razgovor; eine — haben, razgovarati se, govoriti s kim.
Unterreich, *n.* ſ. Unterwelt.
Unterricht, *m.* obuka, nastava; nauk; Einem — ertheilen, učiti koga (čemu).
Unterrichten, *v. a.* (lehren), učiti, obučavati, nastavljati koga u čem; — Sie mich darüber, poučite me; (benachrichtigen), Einen wovon —, doglasiti (komu što), obavěstiti (koga o čem).
Unterrichter, *m.* podsudac; mali, područni sudac.
Unterrichtsanſtalt, *f.* učilište.
Unterrichtsgebiet, *n.* područje obuke.
Unterrichtsgegenſtand, *m.* učevni predmet; nauk.
Unterrichtsgeld, *n.* obučnina; ſ. Lehrgeld.
Unterrichtsminiſter, *m.* popečitelj (ministar) naukah, obuke, nastave.
Unterrichtsminiſterium, *n.* popečiteljstvo (ministarstvo) naukah.
Unterrichtsſprache, *f.* obučni, učevni jezik.
Unterrichtsweſen, *n.* obučavanje; obučni poslovi.
Unterrichtszweck, *m.* svrha obuke, nastave.
Unterrinde, *f.* do(l)nja kora.
Unterrippengegend, *f.* podrebarje. [dža.
Unterrock, *m.* dolnja suknja, kiklja; kan-
Unterrocken, *m.* nedostiž. [koturić.
Unterrolle, *f.* do(l)nja kolotura; dolnji
Unterrühren, *v. a.* podmesti, podmetati.
Unterrupfen, *v. a.* podčerupati, podčupati.
Unterſäen, *v. a.* podsijati, usijati.
Unterſagen, *v. a.* zabraniti, zabranjivati, prepovědati, zakričati.

Unterſagung, *f.* zabranjivanje; zabrana, prepověd, zakrič.
Unterſagungsrecht, *n.* pravo zabrane.
Unterſalpeterſäure, *f.* dusičasta kiselina.
Unterſaß, *m.* podložnik, poddanik.
Unterſatz, *m.* podlog; (Logik), podrêk, do(l)nji rêk; (b. Schloſſ.) podmetač; (*arch.*) podkladak.
Unterſatzbrett, *n.* podlagača.
Unterſäule, *f.* do(l)nji stup.
Unterſaum, *m.* podrub. [pod...
Unterſchaffen, *v. a.* podpremiti, spremiti
Unterſchale, ſ. Untertaſſe.
Unterſcharren, *v. a.* podgrebsti.
Unterſchatzmeiſter, *m.* podblagajnik.
Unterſchaufeln, *v. a.* podgrnuti, podgrtati.
Unterſcheid, ſ. Unterſchied.
Unterſcheidbar, *adj.* razlučiv; es iſt —, može se razlučiti.
Unterſcheiden, *v. a.* razlučiti, razlučivati; ein Kind unterſcheidet die verſchiedenen Früchte noch nicht, dête nezna razlučiti jedno voće od drugoga; in der Dunkelheit kann man wenig —, u tami se slabo što može razabrati, razpoznati, razaznati; ſich (wodurch) —, razlikovati se (čim); die Zeiten —, razlikovati vremena; der Mond unterſcheidet die Monate, mêsec dêli i. luči mêsece danah.
Unterſcheidend, *adj.* razlikujući.
Unterſcheidung, *f.* razlikovanje; razlučivanje, razluka, razlučba.
Unterſcheidungskraft, *f.* razbor.
Unterſcheidungslehre, *f.* nauka o razluci.
Unterſcheidungszeichen, *n.* razlučilo, razstavilo.
Unterſcheidungszug, *m.* značajni potez.
Unterſchenk, *m.* podpeharnik.
Unterſchenkel, *m.* golên, golênac.
Unterſchieben, *v. a.* podtisnuti; podmaknuti, podbaciti, podvrći, poduvrêti; den Wagen unter einen Schoppen —, tozkati kola u sušu; (*fig.*) ein Teſtament —, podmetnuti oporuku; ein Kind —, podvrći dête; ein unterſchobenes Kind, podvržče.
Unterſchiebung, *f.* podmetanje, podmet.
Unterſchied, *m.* razlika, raznica; einen — machen, razlikovati (jedno od drugoga); (Unterſcheid), medja.
Unterſchieden, Unterſchiedlich, *adj.* razlik, različit, razni.
Unterſchießen, *v. n.* unter das Waſſer —, strmeknuti u vodu.
Unterſchiff, *n.* do(l)nja strana broda, ladje.
Unterſchild, *m.* do(l)nji oklop.
Unterſchlächtig, *adj.* podlêvači; udnokosan; eine —e Mühle, podlêvači mlin; ein —es Rad, podlêvnjak.
Unterſchlag, *m.* zataja; (b. Web.) nedotki.
Unterſchlagen, *v. a.* podbiti, podbijati; Einem ein Bein —, podkinuti, podkidati koga; (b. Schneid.) po(d)staviti; ein Brief —, zatajiti, zadržati pismo; Geld —, zatomiti, potomiti novce; die Beine —, podviti noge.
Unterſchlägig, ſ. Unterſchlächtig.
Unterſchlagung, *f.* zataja; zatom.
Unterſchleichen, *v. n.* podkrasti se, podkradati se.
Unterſchleif, *m.* (Betrügerei), prêvara, zatom; einen — begehen, zatomiti; (v. Waaren), kriomčarenje; — machen, kriomčariti; den Verbrechern — geben, dati zločincem priliku; ſ. Vorſchub leiſten.
Unterſchleifen, *v. a.* zatomiti, potomiti; (Waaren), kriomčariti.
Unterſchlüpfen, *v. n.* šmrcnuti poda što; podmaknuti se.
Unterſchlürfen, *v. a.* posrkati, srkati.
Unterſchmieden, *v. a.* podkovati, podkivati.
Unterſchmieren, *v. a.* podmazati, podmazivati.
Unterſchneiden, *v. a.* podrezati, podrezivati; (dazwiſchen ſchn.) urezati, narezati u . . . [podstrig.
Unterſchnitt, *m.* podrez; (mit d. Schere),
Unterſchöpfen, *v. a.* zahvatati.
Unterſchreiben, *v. a.* podpisati, podpisivati; (*fig.*) pristati na što; primiti za svoje; ſich —, *v. r.* podpisati se.
Unterſchreiber, *m.* podpisalac, podpisar.
Unterſchreibung, *f.* podpisivanje, podpis.
Unterſchrift, *f.* podpis.
Unterſchub, *m.* podvala.
Unterſchule, *f.* niža škola; ſ. Trivialſchule.
Unterſchüler, *m.* početnik. [mišica.
Unterſchulterblattmuskel, *m.* podplećna
Unterſchulterblattſchlagader, *f.* podplećna kucavica i. odihavica.
Unterſchüren, *v. a.* podjariti; podgrnuti, podgrtati.
Unterſchürer, *m.* podgrtač.
Unterſchütten, *v. a.* podasuti, podsipati.
Unterſchwären, *v. n.* podgnojiti se.
Unterſchwefelig, *adj.* —e Säure, sumporasta kiselina.
Unterſchwelle, *f.* prag.
Unterſchwellen, *v. a.* podmetnuti grede.
Unterſchwimmen, *v. n.* podplivati.
Unterſeeiſch, *adj.* podmorski.
Unterſegel, *n.* veliko jedro.
Unterſegeln, *v. n.* podjedriti.
Unterſein, *v. n.* dolê biti; die Sonne iſt unter, sunce zapade.
Unterſeite, *f.* do(l)nja strana.
Unterſeits, *adv.* ozdol.
Unterſenken, *v. a.* potopiti, zaroniti.
Unterſetzen, *v. a.* podmetnuti, metnuti poda što; (b. Schneid.) po(d)staviti; (b. Kohl.) podložiti.
Unterſetzt, *adj.* zamašan, bucmast, dežmekast, trunteljast, sdepast, trcljast.
Unterſieben, *v. a.* nasijati.

Unterſiegeln, *v. a.* podpečatiti; ein Teſtament —, udariti pečat pod oporuku.
Unterſinken, *v. n.* potonuti, utonuti, otići na dno; tonuti; (*fig.*) propadati.
Unterſinken, *n.* tonuće; propadanje.
Unterſippſchaft, *f.* nizgredni rod; potomstvo.
Unterſitz, *m.* do(l)nje sědalo, město.
Unterſollen, *v. n.* du ſollſt unter, dolě ti je ići.
Unterſpannen, *v. a.* podapeti, podapinjati; (mit Geld uſw.) podpomoći, podpomagati; ein Geſuch —, zauzeti se za čiju molbenicu; moliti za koga; einen Vorſchlag —, govoriti za predlog; podkrěpiti predlog; (beſtätigen), potvrditi; das unterſtützt meine Erklärung, to je u prilog mojemu očitovanju.
Unterſpreiten, Unterſpreizen, *v. a.* podupréti, podupirati, podbočiti; ſ. Unterbreiten.
Unterſpringen, *v. a.* podletěti, podtrčati poda što.
Unterſprung, *m.* dolnje niti.
Unterſpülen, *v. a.* podlokati.
Unterſt, ſ. Unterſte.
Unterſtaatsſekretär, *m.* državni podtajnik.
Unterſtadt, *f.* podgradje, do(l)nji grad (varoš).
Unterſtallmeiſter, *m.* podkonjušnik.
Unterſtand, *m.* stan; Jemanden — geben, primiti koga na stan (konak); ſ. Unterkunft.
Unterſtandgeber, *m.* stanodavac.
Unterſtändig, *adj.* (v. Fruchtknoten), podcvětan; (v. d. Blüthe), podplodan.
Unterſtandslos, *adj.* bez stana.
Unterſte, *adj.* najdolnji; (letzte), najzadnji, poslědnji; das Oberſte zu unterſt kehren, sve izpremetati; počiniti dar mar.
Unterſtechen, *v. a.* podbosti.
Unterſtecken, *v a.* podtaknuti; zabosti poda što; (unter etwas ſtecken), podmaknuti; Holz —, podložiti drvah; Soldaten —, razděliti vojnike po drugih četah.
Unterſtehen, *v. n.* stajati pod čim; (*fig.*) einer Gerichtsbarkeit —, podpadati pod kakvu oblast; Einem —, biti pod čijom rukom; ſich —, *v. r.* usuditi se, usloboditi se.
Unterſtehend, *adj.* područan, podpadajući, podložan.
Unterſtelle, *f.* pomanja služba.
Unterſtellen, *v. a.* ein Glas —, podmetnuti čašu; (ſtützen), podstaviti, podupréti; ſich —, stati poda što.
Unterſtemmen, *v. a.* den Arm —, podnimiti se.
Unterſtempel, *m.* dolnje bilježilo.
Unterſtempeln, *v. a.* udariti biljeg poda što.
Unterſteuermann, *m.* mladji korman (kormanjoš).
Unterſticken, *v. a.* podvezti.
Unterſtock, *m.* ſ. Erdgeſchoß.
Unterſtoßen, *v. a.* poduvréti; (mengen), utući.
Unterſtreichen, *v. a.* podvući, podbrisati, podvlačiti.
Unterſtreichung, *f.* podvlaka, podvučenje, podvlačenje.
Unterſtreifen, *m.* podpruga.
Unterſtreuen, *v. a.* podasuti, podsipati; den Pferden —, sterati pod konje; posteljati konjem.
Unterſtrich, ſ. Komma.
Unterſtrichen, *adj.* podbrisan, podvučen.
Unterſtrumpf, *m.* dolnja čarapa, běčva.
Unterſtück, *n.* do(l)nji komad.
Unterſtückeln, *v. a.* ozdo(l) nastaviti.
Unterſtufe, *f.* do(l)nji stupanj; ſ. Poſitiv.
Unterſtützen, *v. a.* podupréti, podupirati; (mit Geld uſw.) podpomoći, podpomagati; ein Geſuch —, zauzeti se za čiju molbenicu; moliti za koga; einen Vorſchlag —, govoriti za predlog; podkrěpiti predlog; (beſtätigen), potvrditi; das unterſtützt meine Erklärung, to je u prilog mojemu očitovanju.
Unterſtützer, *m.* podupirač.
Unterſtützung, *f.* podpora; podpomoć; podupiranje; Einem — angedeihen laſſen, podupréti, podpomoći koga; (Aushilfe), pomoć; — leiſten, pomagati.
Unterſtützungsanſtalt, *f.* podpornica.
Unterſtützungsbeitrag, *m.* podporni prinesak, prilog.
Unterſtützungsfond, *m.* podporna zaklada.
Unterſtützungskaſſe, *f.* podporna pěneznica.
Unterſtützungspunkt, *m.* podporište.
Unterſuchen, *v. a.* ein Verbrechen —, iztraživati zločin; (prüfen), izkušati, ogledati; (beſichtigen), razviděti, razgledati.
Unterſucher, *m.* iztraživatelj, iztraživalac.
Unterſuchung, *f.* (*jur.*) iztraga; (das Unterſuchen), iztraživanje; die — beginnen, einleiten, zametnuti iztragu, zatražiti; eine — anordnen, odrediti, da se što iztraži; während der —, pod iztraživanjem; (Prüfung), razgledanje, ogledanje, izkušanje.
Unterſuchungsact, *m.* iztraživanje.
Unterſuchungscommiſſion, *f.* iztražujuće pověrenstvo, iztražna komisija.
Unterſuchungsgefangene, *m.* zatvoren iztražbenik.
Unterſuchungsgefängniß, *n.* iztražni zatvor.
Unterſuchungsgericht, *n.* iztražni sud.
Unterſuchungshaft, *f.* iztražni zatvor.
Unterſuchungshandlung, *f.* iztraživanje.
Unterſuchungskoſten, *pl.* trošak iztrage.
Unterſuchungsrichter, *m.* iztražujući sudac, sudac-iztraživatelj.
Unterſuchungsverfahren, *n.* iztražno postupanje; iztražni postupnik; iztraživanje.
Untertaſſe, *f.* bljudica, do(l)nji fildžan, dolnja šaljica.
Untertauchen, *v. n.* zagnjuriti se, zaroniti, uroniti, podroniti; roniti; zagnjuriti se; —, *v. a.* zagnjuriti, pognjuriti.
Untertauchung, *f.* zagnjurivanje, gnjurenje; ronjenje; zaron.
Unterthan, *m.* podložnik, poddanik.
Unterthan, Unterthänig, *adj.* podložan, podvržen; Einem — ſein, podpadati

pod koga; podložan biti komu; unterthänigſter Diener, sluga vaš(a), sluga ponizan.
Unterthänigkeit, *f.* podložnost, poddanost, pokornost; (in d. Höflichkeitsſpr.) poniznost.
Unterthänigkeitsverband, *m.* podložništvo.
Unterthans- (in Zuſ.) podložnički.
Unterthansadvocat, *m.* odvětnik podložnikah, poddanikah.
Unterthansband, *n.* podložništvo, poddaništvo.
Unterthansbedrückung, *f.* globljenje podložnikah, poddanikah.
Unterthanseid, *m.* podložnička i. poddanička zakletva.
Unterthanspflicht, *f.* podložnička i. poddanička dužnost.
Unterthansſtreitigkeiten, *pl.* razpre podložnikah i. poddanikah.
Untertheil, *m.* do(l)nja strana, do(l)nji dio; (d. Kleides), skuti.
Untertheilen, ſ. Unterabtheilen.
Unterthun, *v. a.* metnuti u ...
Unterthür, *f.* do(l)nja vrata.
Unterträger, *m.* podnoša.
Untertreiben, *v. a.* podagnati.
Untertreten, *v. n.* stupiti poda što; —, *v. a.* sgaziti, pogaziti; ein Stein —, ugaziti kamen.
Untertruchſeß, *m.* podstolnik.
Unterverdeck, *n.* dolnja paluba (kuvěrta).
Untervormund, *m.* drugi štitnik, tutor.
Unterwachſen, *v. n.* podrasti; ſ. Durchwachſen.
Unterwagen, *m.* podkolje.
Unterwall, *m.* prednji obkop.
Unterwälzen, *v. a.* podvaliti, podvaljivati.
Unterwärts, *adv.* dolě; niz brdo.
Unterwaſchen, *v. a.* das Ufer —, podlokati, podjesti brěg.
Unterwaſſer, *n.* dolnja voda.
Unterweges, *adv.* putem, uz put, uzgred, mimogred; — ſein, put putovati; — laſſen, minuti, propustiti.
Unterwegsort, *n.* uzputno město.
Unterwehen, *v. a.* podduhnuti, podpuhnuti.
Unterwehr, *n.* podjaže.
Unterweibig, *adj.* (*hypogynus*), podplodan.
Unterweilen, *adv.* kadšto.
Unterweiſen, *v. a.* učiti, obučiti, obučavati (čemu); (anweiſen), naputiti.
Unterweiſer, *m.* učitelj.
Unterweiſung, *f.* nauk; obučavanje, obuka, nastava.
Unterwelt, *f.* pakao; podzemni svět.
Unterwerfen, *v. a.* podbaciti; (*fig.*) podvrći, podložiti, pokoriti; ſich ein Land —, pokoriti zemlju; ſich Einem —, pokoriti se, predati se, podložiti se komu; er iſt ihm unterworfen, stoji pod njegovom vlasti; ſ. Unterworfen.
Unterwerfung, *f.* podvrgnuće, pokorenje; nach — des Landes, pokoriv zemlju.
Unterwinden, ſich, ſ. Unterſtehen.
Unterwirken, *v. a.* utkati.
Unterwölben, *v. a.* ozdol svesti, podbolati.
Unterwollen, *v. n.* dolě hteti.
Unterworfen, *adj.* podvržen.
Unterwuchs, *m.* podmladak.
Unterwühlen, *v. a.* podriti, podrivati, podrovati, podkopati.
Unterwürfig, *adj.* podvržen, podložan; ſehr — ſein, vrlo pokoran biti.
Unterwürfigkeit, *f.* podvrženost, podložnost; pokornost.
Unterzahn, *m.* dolnji zub.
Unterzeichnen, *v. a.* podpisati, podpisivati.
Unterzeichner, *m.* podpisalac.
Unterzeichnete, *m.* podpisani.
Unterzeichnung, *f.* podpisivanje; podpis; nach — des Befehls, podpisav zapověd; kad bude zapověd podpisana.
Unterzeugbier, *n.* dolnjo-kvasaš.
Unterziehe, *f.* navlaka.
Unterziehen, *v. a.* podvući, podvlačiti; metnuti poda što; ſich einer Sache —, podleći poda što; podhvatiti se čega; primiti i. uzeti što na se; ſich einer Strafe —, podvrći se kazni; etwas der Schlußfaſſung —, predložiti što za odluku; ſich einer neuen Wahl —, dati se iznova izabrati.
Unterziehhoſen, ſ. Unterhoſen.
Unterzug, *m.* podvlaka.
Unterzugsbalken, *m.* provlaka.
Unterzugsſtänder, *m.* podpora (podvlake).
Unterzünden, *v. a.* podpaliti, podpaljivati.
Unterzünder, *m.* podpalač.
Unterzündholz, *n.* podpala.
Unterzündung, *f.* podpala.
Unterzungenſchlagader, *f.* podjezična odihavica i. kucavica.
Unterzwängen, *v. a.* podtrpati.
Unthat, *f.* nedělo, zločin.
Unthätchen, *n.* mana, ljaga.
Unthätig, *adj.* neradin; bezposlen; — ſein, neraditi.
Unthätigkeit, *f.* nerad, neradnja; neradinost; ſeine — richtete ihn zu Grunde, propao je s nerada; in — verſinken, oneraditi, oléniti.
Untheilbar, *adj.* neděliv, nerazděliv; es iſt —, nemože se razděliti.
Untheilbarkeit, *f.* nedělivost, nedionost, nerazdělivost.
Untheilhaft, *adj.* — ſein, nebiti dionik, učestnik
Untheilnahme, *f.* neučešće; nehaj.
Untheilnehmend, *adj.* — ſein, nesaćutěti, nesužaliti.
Unthier, *n.* nakaza, nagrda; (*fig.*) odljud, razčověk.
Unthunlich, *adj.* das iſt —, to neide; to nemože biti; eine —e Sache, nemogućna, nemožna stvar.
Untief, *adj.* plitak.
Untiefe, *f.* plitkoća, plitčina; auf —n gerathen, udariti i. nabasiti na plitčinu.
Untilgbar, *adj.* neutamaniv.

Untönend, *adj.* neglaseći; mukao.
Untragbar, *adj.* nenosan; (unfruchtbar), neplodan; (v. Kühen), neplodan, jalov.
Untrennbar, *adj.* nerazstavan, nerazdruživ; (spr.) sie sind —, oni su kao božić i badnji dan.
Untrennbarkeit, *f.* nerazstavnost.
Untreu, *adj.* nevěran; — werden, svrnuti věrom; Einem — werden, iznevěriti koga; das Glück ward ihm —, sreća ga
Untreue, *f.* nevěrnost; nevěra. [izdade.
Untreue, *m.* nevěrnik, nevěra; —, *f.*
Untreukraut, s. Salzkraut. [nevěrnica.
Untrinkbar, *adj.* nepitak; dieses Wasser ist —, ova se voda nemože piti; ova voda nije za piće.
Untröstbar, Untröstlich, *adj.* neutěšiv, neutěšan; sie ist —, neda se utěšiti.
Untröstbarkeit, Untröstlichkeit, *f.* neutěšnost, neutěšivost.
Untrüglich, *adj.* nevarav; neobmanljiv; istinit; ein —es Zeichen, sěguran znak; ein —es Mittel, sěguran, prěk lěk.
Untrüglichkeit, *f.* nevaravost, neobmanljivost; istinitost.
Untüchtig, *adj.* nesposoban, neprikladan; er ist — zu einem Amte, nije za službu.
Untüchtigkeit, *f.* nesposobnost, neprikladnost. [(falinga).
Untugend, *f.* porok; (b. Pferd.) mana
Untugendsam, *adj.* nekrepostan; poročan.
Unübergehend, *adj.* neprelazeći.
Unüberlegt, *adj.* nesmislen, nerazsudan, nesmotren; — handeln, nepremisliti; nepromišljati, nepremišljati.
Unüberlegtheit, *f.* nesmislenost, nerazsudnost, nesmotrenost. [gledan.
Unübersehbar, Unübersehlich, *adj.* nepre-
Unübersetzbar, Unübersetzlich, *adj.* das ist —, to se nemože i. neda prevesti.
Unübersteigbar, Unübersteiglich, *adj.* neprelazan; —e Hindernisse, neuklonive, neodolive zapreke.
Unübertreffbar, Unübertrefflich, *adj.* er ist —, nitko ga nebi nadvisio, nadkrilio.
Unübertroffen, *adj.* nenadkriljen; er spielt —, nitko neumě bolje od njega igrati; er ist ein —er Schütze, neima nad njim strělca.
Unüberwindlich, *adj.* nepobědiv, nepredobitan, nedobitan.
Unüberwindlichkeit, *f.* nepobědivost, nepredobitnost, nedobitnost. [dobljen.
Unüberwunden, *adj.* nepobědjen, nepre-
Unumgänglich, *adj.* neobhodan; es ist — nothwendig, svakako treba; bez toga nemože biti.
Unumschränkt, *adj.* neograničen; ein —er Herr, samovladni gospodar.
Unumschränktheit, *f.* neograničenost.
Unumstößlich, *adj.* nepobitan, neoboriv.
Unumstößlichkeit, *f.* nepobitnost; neobo-
Unumwerflich, s. Unumstößlich. [rivost.
Unumwölkt, *adj.* vedar.
Unumwunden, *adv.* bez okolišenja.
Ununterbrochen, *adj.* nepresłan, neprekinut; —, *adv.* nepresłance.
Ununterrichtet, *adj.* neobavěšćen; er ist in der Sache —, nije o tom obavěšćen.
Unvaterländisch, s. Unpatriotisch.
Unväterlich, *adj.* neotčinski.
Unveraltet, *adj.* neostario.
Unveränderlich, *adj.* nepromênljiv; Gott ist —, Bog se neměnja.
Unveränderlichkeit, *f.* nepromênljivost.
Unverändert, *adj.* nepromênit, nepromênjen.
Unverantwortlich, *adj.* neodgovoran; eine —e Nachlässigkeit, nemarnost, koja se nemože opravdati.
Unverantwortlichkeit, *f.* neodgovornost.
Unverarbeitet, *adj.* neuradjen, neobdělan.
Unveräußerlich, *adj.* neoddatan; die —en Rechte der Menschen, prava, koja čověk nemože od sebe dati. [nost.
Unveräußerlichkeit, *f.* neoddaće, neoddat-
Unverbesserlich, *adj.* (vollkommen), es ist —, dobar, da nemože bolji biti; (unbesserlich), es ist —, nemože se popraviti. [pravljivost.
Unverbesserlichkeit, *f.* savršenost; nepo-
Unverblümt, *adv.* Einem die Wahrheit — sagen, kazati komu istinu od komada.
Unverborgen, *adj.* neskriven.
Unverbrauchlich, *adj.* nepotrošan.
Unverbrennbar, Unverbrennlich, *adj.* neizgoriv.
Unverbrennlichkeit, *f.* neizgorivost.
Unverbrieft, *adj.* nepisan; nepotvrdjen pismeno.
Unverbrüchlich, *adj.* nenarušiv; ein —es Stillschweigen beobachten, mučati kao stěna i. kao olovom zaliven.
Unverbrüchlichkeit, *f.* nenarušivost.
Unverbürgt, *adj.* neujamčen; nesěguran, nestalan; es sind —e Nachrichten, samo se glasa.
Unverdächtig, *adj.* nesumnjiv.
Unverdächtigkeit, *f.* nesumnjivost.
Unverdauet, *adj.* neprobavljen. [ljiv.
Unverdaulich, *adj.* neprobavan, neprobav-
Unverdaulichkeit, *f.* neprobavnost, neprobavljivost.
Unverderblich, *adj.* nepokvaran.
Unverderblichkeit, *f.* nepokvarnost.
Unverderbt, *adj.* nepokvaren.
Unverdienstlich, *adj.* nezaslužan.
Unverdient, *adj.* nezaslužen.
Unverdorben, *adj.* nepokvaren.
Unverdrossen, *adj.* neutrudljiv, neumoran.
Unverdrossenheit, *f.* neutrudljivost, neumornost.
Unverehlicht, *adj.* (v. Mannesperf.) neoženjen, neženjen; ein Unverehelichter, neženja, momak; (v. Weibsperf.) neudata; eine —e, moma.

Unvereinbar, *adj.* nesložan; nesdruživ.
Unvereinbarkeit, *f.* nesložnost; nesdruživost.
Unverfälſcht, *adj.* neizopačen; —e Wahrheit, prava, čista istina.
Unverfänglich, *adj.* čist, bezazlen.
Unverfault, *adj.* negnjio.
Unverführbar, *adj.* nesvodljiv.
Unvergänglich, *adj.* nepropadljiv, nerazpadljiv; nedospêtan; vêkovit; stavan.
Unvergänglichkeit, *f.* nerazpadljivost; stavnost; nedospêtnost.
Unvergeblich, ſ. Unverzeihlich.
Unvergeſſen, *adj.* nezaboravljen.
Unvergeßlich, *adj* nezaboravan; nezaboravljiv; das wird mir — ſein, toga neću nikad zaboraviti.
Unvergeßlichkeit, *f.* nezaboravnost; nezaboravljivost.
Unvergleichbar, Unvergleichlich, *adj.* es iſt —, neima mu para; er iſt ein —er Held, neima mu junaka na svêtu.
Unvergolten, *adj.* nenaplaćen; bez uzdarja.
Unverhalten, *adv.* es ſei euch —, da znate.
Unverhältnißmäßig, *adj.* nerazměran; ne priměren; — groß, prevelik.
Unverhältnißmäßigkeit, *f.* nerazměrje, nerazmèrnost.
Unverheirathet, ſ. Unverehlicht.
Unverhinderlich, *adj.* das iſt —, to se neda zaprêčiti.
Unverhofft, *adj.* nenadan; —es Unglück, nevidjena, nevidovna bèda; bèda na suhu putu; er kam —, dodje iznenada; dieſe Nachricht kam uns ganz —, tomu se glasu nismo ni malo nadali.
Unverhohlen, *adv.* neskrivajuć; odprto, otvoreno, iskreno.
Unverjährbar, *adj.* nezastariv.
Unverjährbarkeit, *f.* nezastarivost.
Unverjährt, *adj.* nezastario (nezastarêla).
Unverjüngt, *adj.* (*arch.*) neprotanjen.
Unverkauft, *adj.* neprodan.
Unverkennbar, *adj.* es iſt —, u to se nemožeš upoznati; očevidno je.
Unverlangt, *adj.* neiskan.
Unverletzbar, Unverletzlich, *adj.* nepovrêdiv; der Kaiſer iſt —, car se nesmê povrêditi.
Unverletzbarkeit, Unverletzlichkeit, *f.* nepovrêdivost.
Unverletzt, *adj.* nepovrêdjen; netegnut, cêlokupan, cêl, čitav; zdrav.
Unverlierbar, *adj.* neizgubljiv; das iſt —, to se nemože izgubiti.
Unverlobt, *adj.* ein —es Mädchen, neprošena dêvojka.
Unverloren, *adj.* es iſt dir —, neće ti poginuti.
Unverlöſchbar, Unverlöſchlich, *adj.* neugasiv.
Unvermacht, *adj.* suhoparan, naoparan.
Unvermählt, *adj.* neožењen; (v. Frauen), neudata.
Unvermeidlich, *adj.* neukloniv; eine —e Gefahr, opasnost, od koje čovêk nemože utêći.
Unvermeidlichkeit, *f.* neuklonivost.
Unvermeint, ſ. Unverhofft.
Unvermerkt, *adj.* neopažen, nezapažen.
Unvermiſchbar, *adj.* das iſt —, to se neda izmêšati.
Unvermögen, *n.* nemoć; nemogućtvo; er hat es aus — nicht gethan, nije učinio, jer nije mogao.
Unvermögend, *adj.* nemoćan, nemožan; ich bin — zu zahlen, nemogu platiti.
Unvermögenheit, *f.* nemožnost.
Unvermuthet, ſ. Unverhofft.
Unvernehmlich, *adj.* nerazumljiv; er ſprach —, nije ga bilo čuti, kad je govorio.
Unvernehmlichkeit, *f.* nerazumljivost, nerazgovêtnost.
Unvernunft, *f.* nepamet, nerazum; bezumlje.
Unvernünftig, *adj.* bezuman; (nicht vernünftig), nepametan; nerazuman; das war — gehandelt, to nije bilo pametno; ludo je uradio.
Unverpflichtet, *adj* neobvezan.
Unverrichtet, *adj.* neovršen; —er Sache zurückkommen, povratiti se jalov; (ſcherz.) dobiti pakračku dekret.
Unverrückt, *adj.* nepomičan, nepomêšten; ein —er Gehorſam, stavan posluh; Einen mit —en Augen anſehen, nesmetnuti oka s koga.
Unverſchämt, *adj.* bezstidan; bezobrazan, bezsraman, bezočan; —e Dinge ſagen, bezobrazno govoriti; er hat ein —es Maul, poganih je ustiuh; er iſt —, neima obraza; e. —er Kerl, bezobrazan kao pašče; auf die —eſte Art, sasvim bezobrazno.
Unverſchämte, *m.* bezobraznik, bezočnik, bezočnjak, nesramnik; —, *f.* bezobraznica, bezočnica.
Unverſchämtheit, *f.* bezsramnost, nesram; bezobraznost, bezobražtina, bezočnost.
Unverſchuldet, *adj.* (ohne Schuld), nekriv, prav; ſein —es Unglück, nesreća, kojoj nije sam kriv; — leiden, stradati, patiti na pravdi i. na prava Boga; (ohne Schulden), nezadužen; bez dugovah; er iſt —, neima dugovah; nije zadužen.
Unverſchwiegen, *adj.* brbljav; — ſein, sve izbrbljati.
Unverſehen, *adj.* nenadan; —er Weiſe, ſ. Unverſehens.
Unverſehens, *adv.* iz nenada; iz obuhe, obušice.
Unverſehrt, *adj.* nekrn, neokrnjen; ſ. Unverletzt.
Unverſehrtheit, *f.* cêlokupnost, cêlost.
Unverſichert, *adj.* neosêguran.
Unverſiegbar, Unverſieglich, *adj.* nepresušan.
Unverſiegelt, *adj.* nezapečaćen, otvoren.
Unverſöhnbar, Unverſöhnlich, *adj.* nepomiriv, neprimirljiv; er iſt —, neće da se pomiri, primiri.

Unverſöhnlichkeit, *f.* neprimirljivost, nepomirivost.
Unverſöhnt, *adj.* nepomiren.
Unverſorgt, *adj.* neoskrbljen; (v. Töchtern), neudomljen; eine Tochter iſt noch —, jedna kći nije još udomljena,
Unverſtand, *m.* nerazum. [udata.
Unverſtändig, *adj.* nerazuman, nepametan; nerazborit; — ſein, nebiti razuman, pametan; ein —es Kind, ludo dête.
Unverſtändlich, *adj.* nerazumljiv; das iſt mir —, toga nerazumêm.
Unverſtändlichkeit, *f.* nerazumljivost.
Unverſteuert, *adj.* ein —es Haus, kuća, od koje nije porez plaćen.
Unverſtellt, *adj.* bez pretvaranja.
Unverſucht, *adj.* nepokušan, nekušan; nichts — laſſen, sve pokušati.
Unverſüßt, *adj.* neosladjen.
Unvertilgbar, Unvertilglich, *adj.* neiztrebljiv, neutamaniv.
Unverträglich, *adj.* nepogodan, nesložan, mučan; er iſt ſehr —, s nikim se neslaže, velika je grizlica. [nost.
Unverträglichkeit, *f.* nepogodnost, nesložUnverwandt, *adj.* uprt; Einen mit —en Augen anſehen, nesmetnuti oka s koga; er ſieht ihn mit —en Augen an, gleda ga, oka nesmeće.
Unverwehrt, *adj.* nezabranjen; es iſt ihm —, voljan je, prosto mu je; nije mu zabranjeno.
Unverweigerlich, *adj.* neuzkratan, neuzkrativ; —, *adv.* neuzkratno.
Unverweigert, *adj.* neuzkraćen; es iſt —, nije uzkraćeno.
Unverweilt, *adv.* nepočasiv časa.
Unverwelklich, *adj.* neven, nevehnući; ſ. Unvergänglich.
Unverwelklichkeit, *f.* neuvehlost.
Unverwelkt, *adj.* neuvehli.
Unverwerflich, *adj.* nezabaciv; dieſer Zeuge iſt —, ovaj se svědok nemože odvrći, zabaciti.
Unverwerflichkeit, *f.* nezabacivost.
Unverweſet, *adj.* neraztlio.
Unverweslich, *adj.* neraztliv, neraztlio.
Unverweslichkeit, *f.* neraztlivost.
Unverwindlich, *adj.* das iſt —, to se nemože pregoréti; ein —er Schmerz, bol, koja se nemože prebolêti; ein —er Schaden, nenaknadna šteta.
Unverwohnt, *adj.* nerazmažen.
Unverwundbar, *adj.* neraniv.
Unverwundbarkeit, *f.* neranivost.
Unverwundet, *adj.* neranjen.
Unverwüſtlich, *adj.* —es Holz, netlijuće drvo; eine —e Geſundheit, čvrsto zdravlje.
Unverzagt, *adj.* neustrašen; — ſein, neklonuti duhom, dobre volje biti.
Unverzagtheit, *f.* neustrašenost, smionost.
Unverzeihlich, *adj.* neoprostiv; es iſt —, nemože se oprostiti.
Unverzeihlichkeit, *f.* neoprostivost.
Unverzinslich, *adj.* bez dobiti (kamate); ein —es Kapital, glavnica, od koje se neplaća dobit (kamata).
Unverzüglich, *adj.* neodvlačan; —, *adv.* bez odgode; neodgadjajuć; umah; ſ. Unverweilt.
Unvollbürtig, ſ. Minderjährig.
Unvollendet, *adj.* nedovršen; eine Arbeit — laſſen, nedovršiti posla.
Unvollkommen, *adj.* nesavršen; neizvrstan; eine —e Sammlung, nepodpuna sbirka. [vrstnost.
Unvollkommenheit, *f.* nesavršenost; neizUnvollſtändig, *adj.* nedostatan; ein —es Werk, nepodpuno dêlo; das Werk iſt —, dêlo nije cêlo.
Unvollſtändigkeit, *f.* nepodpunost.
Unvollzählig, *adj.* nepodpun; es iſt —, nije na broju.
Unvorbereitet, *adj.* nepripravljen; er war —, nije bio pripravljen. [djen.
Unvorgeſehen, *adj.* nevidovni, nepreviUnvorgreiflich, ſ. Unmaßgeblich.
Unvorſetzlich, *adv.* u nehvalj, nehotice.
Unvorſicht, *f.* nesmotrenost, neoprez.
Unvorſichtig, *adj.* nesmotren, neoprezan.
Unvorſichtige, *m.* neopreznik, nesmotrenjak. [nost.
Unvorſichtigkeit, *f.* nesmotrenost, neoprezUnvortheilhaft, *adj.* nekoristan, neuharan; es iſt für mich —, nije mi za uhar; eine —e Meinung von Jemand haben, nemisliti dobro o kom.
Unwägbar, *adj.* bez teži.
Unwägbarkeit, *f.* bezteţnost.
Unwahr, *adj.* neistinit; lažljiv; das iſt —, to nije istina.
Unwahrheit, *f.* neistinitost; neistina, laž.
Unwahrſcheinlich, *adj.* nevěrovětan (nevěrojatan); es iſt —, nije věrovětno.
Unwahrſcheinlichkeit, *f.* nevěrovětnost (nevěrojatnost).
Unwandelbar, *adj.* nepromênljiv; nepremêni; Gott iſt —, Bog se nemênja.
Unwandelbarkeit, *f.* nepromênljivost.
Unweg, *m.* bezpuće. [neprovozan.
Unwegſam, *adj.* bezputan; neprohodan,
Unwegſamkeit, *f.* bezputnost, neprohodnost, neprovoznost. [ćanja.
Unweigerlich, *adv.* bez ustručavanja, neUnweiſe, *adj.* nepametan.
Unweisheit, *f.* nepametnost; nepamet.
Unweit, *adv.* nedaleko; blizu.
Unwerth, *adj.* nevrêdan, necên. [diti.
Unwerth, *m.* nevrêdnost; — ſein, nevrêUnweſen, *n.* nered; nepodobština; dem — ſteuern, doskočiti neredu.
Unweſentlich, *adj.* nesućan; das iſt —, to nije sućno. [vrême.
Unwetter, *n.* nevrême, nepogoda, zlo

Unwichtig, *adj.* malovažan, neznatan; das iſt —, to nije važno.
Unwichtigkeit, *f.* malovažnost, neznatnost.
Unwiderlegbar, Unwiderleglich, *adj.* neoprovrživ; das iſt —, to se nemože i. neda oprovrći.
Unwiderleglichkeit, *f.* neoprovrživost.
Unwiderruflich, *adj.* neporečan.
Unwiderruflichkeit, *f.* neporečnost.
Unwiderſetzlich, ſ. Unwiderſtehlich.
Unwiderſprechlich, *adj.* neprigovoran.
Unwiderſprechlichkeit, *f.* neprigovornost.
Unwiderſtehlich, *adj.* neodoljiv.
Unwiderſtehlichkeit, *f.* neodoljivost.
Unwiderbringlich, *adj.* nenaknadan.
Unwille, *m.* negodovanje; ljutost; srčba; —n über etwas empfinden, ljutiti se na što; ſeinen —n an Jemand auslaſſen, prozliti se.
Unwillfährig, *adj.* neusrdan, neuslužan,
Unwillig, *adj.* ljutit, srdit; — werden, razsrditi se, razljutiti se; (nicht willig), nerado; er mag es willig oder — thun, il mu se hoće, il neće.
Unwillkommen, *adj.* nepovoljan; er iſt ihm —, nije mu dobro došao.
Unwillkührlich, *adj.* nehotinji, nehotan; —, *adv.* nehotice, nehote, u nehvalj.
Unwirkſam, *adj.* nedělatan; ein —es Mittel, slab lěk; das Mittel iſt —, lěk nepomaže; es iſt —, neděluje.
Unwirkſamkeit, *f.* nedělatnost; nedělov-
Unwirſch, *adj.* mrzan, košljiv.
Unwirthlich, (Unwirthſchaftlich), *adj.* negospodarski; razmetan; (ungaſtfreundlich), nedočekljiv; ſ. Unwirthbar.
Unwiſſend, *adj.* neznajući; er iſt — in der Geſchichte, nevěšt je pověstnici; nije věšt pověstnici; ſich — ſtellen, učiniti se nevěšt čemu; er ſtellt ſich —, čini se nevěšt; nečini se ni věšt; — ſündigen, ſ. Unwiſſentlich.
Unwiſſende, *m.* neznalica, nevěža.
Unwiſſenheit, *f.* neznanje, nevěžtvo; neznadja; grobe —, puko neznanstvo; — in den Rechten, nevěština u pravoslovju; aus —, ſ. Unwiſſentlich.
Unwiſſenheitsſünde, *f.* grěh počinjen u neznanju, grěh s neznanja.
Unwiſſenſchaftlich, *adj.* neznanstven.
Unwiſſenſchaftlichkeit, *f.* neznanstvenost.
Unwiſſentlich, *adv.* neznajuć, u neznani i. neznanju.
Unwitzig, *adj.* nedosětljiv, nedomišljat.
Unwohl, *adv.* es iſt mir —, něšto sam naloš, hrdjavo se ćutim.
Unwohlſein, *n.* lecanje, bolešljivost.
Unwohnbar, *adj.* das Land iſt —, u ovoj se zemlji nemože življeti, stanovati.
Unwohnbarkeit, *f.* nevaljalost za stanovanje.
Unwürdig, *adj.* nevrědan; er iſt — der Auszeichnung, nije vrědan odlikovanja; ein —es Betragen, nedostojno vladanje, podnošenje (ponašanje).
Unwürdige, *m.* nevrědnik, nedostojnik.
Unwürdigkeit, *f.* nevrědnost, nedostojnost.
Unzahl, *f.* tušta, tušta i tama; sila, sijaset; eine —, nebrojen.
Unzahlbar, *adj.* neplatan, neplativ.
Unzählbar, Unzählig, *adj.* nebrojen; eine —e Menge, neizmerno množtvo; ſ. Unzahl; eine —e Heeresmacht, neima broja vojsci; —e Mal, ni broja se nezna.
Unzahlbarkeit, *f.* neplatnost, neplativost.
Unzählbarkeit, *f.* nebrojenost, bezbrojnost.
Unzähmbar, *adj.* neukrotiv.
Unzart, *adj.* nenježan; neblag; ein —er Ausdruck, oštar izraz.
Unze, *f.* (Gewicht), unča, uncija, dva lota; (*Felis Onza*), onsa, jaguar.
Unzeit, *f.* nevrěme, nedoba; zur —, u nevrěme.
Unzeitig, *adj.* neudoban, nevremeni; u nevrěme; (unreif), nezrio; eine —e Geburt, pometnuće.
Unzeitigkeit, *f.* nevremenost; neudobnost; (Unreife), nezrelost.
Unzeitling, *m.* nedonošče; (Abortus), po-
Unzenweiſe, *adv.* na unče.
Unzerbrechlich, *adj.* nerazbitan; čvrst
Unzerbrechlichkeit, *f.* nerazbitnost; čvrstoća.
Unzerſtörbar, *adj.* nerazoriv, nerazrušiv.
Unzerſtörbarkeit, *f.* nerazrušivost, neraz-
Unzertheilt, *adj.* nerazděljen.
Unzertrennbar, Unzertrennlich, *adj.* nerazstavan, nerazdruživ; es iſt —, neda se razstaviti; ſie ſind —, oni su kao božić i badnji dan; nemože ih čověk razstaviti.
Unzertrennlichkeit, *f.* nerazstavnost, ne-
Unzialbuchſtabe, *m* veliko pisme, slovo.
Unziefer, *n.* buba; gad.
Unziemlich, *adj.* nepristojan; auf —e Art, nepristojno.
Unzier, *f.* bezuresnost; nepodobština.
Unzierlich, *adj.* neurešen, nekićen.
Unzierlichkeit, *f.* bezuresnost, nekićenost.
Unzinsbar, *adj.* prost od poreza; ſ. Unverzinslich.
Unzubereitet, *adj.* neugotovljen, nepri-
Unzucht, *f.* blud, bludština; bludovanje; nečistota; — treiben, bluditi, bludovati.
Unzüchtig, *adj.* bludan; bezsraman; bludoćudan; — reden, gnusno govoriti; — leben, bludovati.
Unzüchtigkeit, *f.* bludnost, bezsramnost.
Unzufrieden, *adj.* nezadovoljan; er iſt mit Allem —, s ničim nije zadovoljan; ništa mu nije po volji.
Unzufriedene, *m.* nezadovoljnik.
Unzufriedenheit, *f.* nezadovoljstvo; nezadovoljnost.
Unzugänglich, *adj.* nepristupan.
Unzugänglichkeit, *f.* nepristupnost.

Unzukömmlich, *adj.* nepatreći, nepripadajući; nenalèžan.
Unzukömmlichkeit, *f.* (*fig.*) nepodobština; ſ. Schwierigkeit.
Unzulänglich, *adj.* nedostatan; nedovoljan.
Unzulänglichkeit, *f.* nedostatnost; nedovoljnost.
Unzuläſſig, *adj.* nedopustiv; das iſt —, to se nemože dopustiti.
Unzuläſſigkeit, *f.* nedopustivost; nedopušteno dèlo.
Unzünftig, *adj.* necehovni.
Unzureichend, *adj.* nedovoljan.
Unzuſammenhängend, *adj.* nesvezan; bez sveza; nesputan, neskladan.
Unzuſtändig, *adj.* nenalèžan.
Unzuſtändigkeit, *f.* nenalèžnost.
Unzuverläſſig, *adj.* nepouzdan; dvoličan, šaren.
Unzuverläſſigkeit, *f.* nepouzdanost; dvoličnost.
Unzuverſichtlich, *adj.* nejamačan.
Unzweckmäßig, *adj.* neuputan, neuméstan, neshodan.
Unzweckmäßigkeit, *f.* neuputnost, neshodnost.
Unzweideutig, *adj.* nedvoličan.
Unzweifelhaft, *adj.* bez sumnje, nedvojben.
Unzweifelhaftigkeit, *f.* bezsumnjivost, nedvojbenost.
Upasbaum, *m.* (*Antiaris toxicaria*), ančar.
Upasſtrauch, *m.* (*Strychnos Tiente*), upas.
Upper, *m.* kraj; vètar s kraja.
Üppig, *adj.* (v. Pflanz.) bujan; — wachſen, bujati, uzbujati; (v. Menſch.) gojan; — leben, razkošno življeti; ſich — kleiden, bludno se oblačiti.
Üppigkeit, *f.* (v. Pflanz.) bujnost; (v. Menſch.) goj, gojnost; (Luxus), razkošje; razkošnost; in — leben, razkošno življeti; razkošiti se; (Wolluſt), bludnost; — der Gedanken, bujnost mislih.
Ur, *m.* (Auerochs), tur.
Urahn, **Uranherr**, *m.* praotac.
Urahnfrau, *f.* pramati.
Urall, *n.* prvotni svèt.
Uralmaus, *f.* (*Mus torquatus*), uralski miš.
Uralt, *adj.* prastar; (*fig.*) starodavni; kosovski.
Uralter, *n.* pradoba, pravèk.
Uralters, *adv.* od vèkovah, od stare starine.
Uralterthum, *n.* prastarina.
Uraltmutter, **Uraltvater**, ſ. Urgroßmutter uſw.
Uran, *n.* uran.
Uranfang, *m.* prapočetak, prvi početak.
Uranfänglich, *adj.* prapočetan.
Uranfangs, *adv.* od prvoga početka, od vèkovah.
Uranographie, *f.* nebopis.
Uranoxyd, *n.* uranski kis.
Uranoxydul, *n.* uranski kisac.
Uranoxydulſalz, *n.* uranska sol.
Uranus, *m.* Nebesnik, Uran.
Urbanität, *f.* udvornost.
Urbanitraube, *f.* weiße —, okatina; blaue —, volovina.
Urbar, *adj.* radjen, težen, pitom; okrčen; — machen, okrčiti; uraditi, upitomiti.
Urbar, *n.* dohodak; ſ. Urbarium.
Urbargeld, *n.* urbarina.
Urbarial- (in Zuſ.) urbarni, urbarski.
Urbarialgericht, *n.* urbarski sud.
Urbarialgiebigkeit, *f.* urbarni podanak.
Urbarialgrund, *m.* urbarno selište; krčevina.
Urbarium, *n.* urbar.
Urbarmachung, *f.* krčenje; radjenje.
Urbarmann, *m.* kmet.
Urbarſteuer, *f.* urbarina.
Urſe, ſ. Ordſe.
Urbedeutung, *f.* praznačenje, prvotno značenje i znamenovanje.
Urbeginn, ſ. Uranfang.
Urbegriff, *m.* prvi pojam; pravida.
Urbeſitztheil, *m.* prvotna čest; počelo.
Urbewohner, *m.* prvoselac, starosèdilac.
Urbild, *n.* pralik; (Original), izvornik.
Urborn, ſ. Urquell.
Urbrief, *m.* izprava.
Urbuch, *n.* praknjiga.
Urding, *n.* prvota.
Ureigen, *adj.* izvorni.
Ureigenheit, *f.* izvornost.
Ureinwohner, *m.* prvoselac.
Urelternmutter, *f.* šukunbaba, čukumbaba.
Ureltern, *pl.* praroditelji.
Urelternvater, *m.* šukundèd, čukumdèd.
Urenkel, *m.* praunuk, praunuče.
Urenkelin, *f.* praunuka.
Urerbe, *m.* glavni naslèdnik.
Urerde, *f.* prazemlja.
Urethan, *n.* (*chem.*) uretan.
Urfahr, ſ. Überfahrt.
Urfehde, *f.* Einen die — ſchwören laſſen, zaprisèći koga, da se neće osvetiti.
Urfeind, *m.* stari, glavni neprijatelj.
Urform, *f.* pralik; ſ. Ideal.
Urfreund, *m.* stari, glavni prijatelj.
Urgebiet, *n.* prvotno područje.
Urgebilde, *n.* uzor.
Urgebirge, *n.* pragorje, prvogorje.
Urgefühl, *n.* praćut.
Urgeiſt, *m.* praduh.
Urgeſchichte, *f.* prva, najstarija povèstnica.
Urgeſchöpf, *n.* prvota.
Urgeſtalt, ſ. Urform.
Urgetriebe, *n.* prakret.
Urgicht, *f.* izpovèdka.
Urgiren, *v. a.* tèrati (koga i. što); navaljivati (na koga); ustivati oko koga; eine Schuldforderung —, tèrati koga da plati dug.
Urglanz, *m.* prasév.
Urgranit, *m.* pražulja.
Urgroßeltern, *pl.* praroditelji.
Urgroßmutter, *f.* prababa.
Urgroßvater, *m.* pradèd.
Urgrund, *m.* prvotni razlog.
Urhab, *m.* kvas.
Urhahn, ſ. Auerhahn.

Urheber, *m.* početnik, začetnik, uzročnik; er iſt der — des Zankes, on je zametnuo svadju.
Urheberin, *f.* početnica, uzročnica.
Urheberſchaft, *f.* početništvo.
Urholz, *n.* kiće.
Urian, *m.* Herr —, kokalo; (Teufel), vrag.
Urin, *m.* mokraća, moča, voda, pišaća, bureż, pišaka, piš; den — laſſen, ſ. Harnen.
Urinabgang, *m.* mokrenje.
Urinblaſe, *f.* měhur, bešika.
Uringlas, *n.* mokraćnik, burežnjak.
Uriniren, ſ. Harnen.
Urinſalz, *n.* so(l) od mokraće.
Urinſperrer, *m.* vodostav.
Urinſtein, *m* mokraćnjak.
Urintreibend, *adj.* tĕrajući na mokraću; —es Mittel, vodogon, mokrilo.
Urinwölfchen, *n.* mutež od mokraće.
Urkalk, *m.* pravapno.
Urkämpe, *m.* ſ. Wildſchwein.
Urkeim, *m.* prazametak.
Urkopf, *m.* ſ. Genie.
Urkorn, *n.* (*Protococcus*), prazrnac.
Urkraft, *f.* pramoć, prvotna moć.
Urkräftig, *adj.* pramoćan.
Urkunde, *f.* (Zeugniß), svědočba; zu — deſſen, (Urkund deſſen), za potvrdu toga; za veće věrovanje; (Dokument), dokaznica; (Rechts—), pravulja; alte —n, stare izprave, povelje; (*poet.*) knjige starostavne.
Urkunden, *v. n.* svědočiti.
Urkundenabſchrift, *f.* prěpis dokaznice, izprave.
Urkundenbewahrer, *m.* pismar.
Urkundenbeweis, *m.* dokazivanje izpravami.
Urkundenbuch, *n.* izpravnik; (Contractenbuch), pogodbenik.
Urkundenlehre, *f.* poveljarstvo, diplomatika.
Urkundenſammlung, *f.* sbirka izpravah; ſ. Archiv.
Urkundenſtempel, *m.* biljegovina od izprava.
Urkundlich, *adj.* izpravski; etwas — unterſchreiben, podpisati što za svědočanstvo; etwas — aufnehmen, napisati o čem izpravu.
Urkundsperſon, *f.* svědok.
Urlaub, *m.* dopust, dopustica, (verlab).
Urlaubsbewilligung, *f.* dozvolja dopustice.
Urlaubspaß, Urlaubsſchein, *m.* dopustnica.
Urlaubszeit, *f.* dopustni rok.
Urlaut, *m.* samoglasac.
Urle, ſ. Erle; Ahorn.
Urlicht, *n.* prasvětlo.
Urliſte, *f.* praimenik, pralistina.
Urmann, *m.* kmet, podanik.
Urmenſch, *m.* prvi čověk.
Urmutter, *f.* prva mati.
Urnacht, *f.* pranoć.
Urname, *m.* praime.
Urnatur, *f.* prvotna narav.
Urne, *f.* žara.
Urnenförmig, *adj.* žarast.
Urnenmispel, *f.* žarasta mušmula.
Urochs, *m.* tur.
Urpfad, *m.* staroputine.
Urpflanze, *f.* prabilina; —n, prabilje.
Urpilz, *m.* (*Protomyces*), pragljiva.
Urplötzlich, *adv.* iz ubaha, iz nebuhe; kao grom iz vedra neba.
Urproduft, *n.* plodina.
Urproduktion, *f.* dobivanje plodinah.
Urquell, *m.* vrutak, vrelo, izvor.
Urrind, *n.* ſ. Rohrdommel.
Urſache, *f.* uzrok; er wird wohl dazu ſeine —n haben, zna on, zašto to čini; es geſchieht nichts ohne —, svaka skuža ima muža; er iſt — daran, on je tomu kriv; meine Reiſe war die —, daß ich nicht kam, radi moga puta nisam došao.
Urſächlich, *adj.* uzročan.
Urſächlichkeit, *f.* uzročnost.
Urſatz, *m.* prarěk.
Urſchiefer, *m.* praskriljevac.
Urſchönheit, *f.* pralěpota; uzor lěpote.
Urſchrift, *f.* prvopis, prapis; (Original), izvornik, matica, original.
Urſchriftlich, *adj.* u izvorniku; izvornikom; ſ. Authentiſch.
Urſitz, *m.* prva postojbina, pradomovina.
Urſprache, *f.* prajezik, prvi jezik; (Originalſp.) izvorni jezik.
Urſprung, *m.* der — einer Stadt, postanak, postatak, postanje grada; (Anfang), početak, počelo, ponikao; (Quell), izvor; Gott iſt der — alles Guten, od Boga polěže sve dobro; bis auf d. — einer Sache zurückgehen, povratiti se k početku kakve stvari; ſeinen — haben, polěgati, dolaziti od...
Urſprünglich, *adj.* die —e Beſchaffenheit eines Dinges, prvotna narav kakve stvari; eine —e Sprache, izvorni jezik; —, *adv.* u postanku; od postanka; iz prva.
Urſprünglichkeit, *f.* izvornost.
Urſprungszeugniß, *n.* svědočba o rodištu.
Urſtamm, *m.* prastablo.
Urſtand, *m.* prastanje, prvo stanje.
Urſtier, *m.* tur.
Urſtoff, *m.* pratvar; (Element), živalj; (*chem.*) počelo; (Technol.) plodina.
Urſtück, *n.* izvorni komad; ſ. Original.
Urſulinerin, *f.* uršulinka.
Urte, *f.* dio.
Urtel uſw. ſ. Urtheil.
Urtext, *m.* izvorni tekst; prvopis.
Urtheil, *n.* (ein. Richters), presuda, odsuda; ein verdammendes —, o(b)suda; ein — fällen, presudu izreći; (*phil.*) sud; (Meinung), mnenje; er fragte mich nach meinem —, pitao me je, što ja mislim, što se meni čini.
Urtheilen, *v. n.* suditi (o čem); (be—), presudjivati (što).

Urtheiler, *m.* sudac.
Urtheilsabſchrift, *f.* prěpis presude.
Urtheilsausfertigung, *f.* odprava presude.
Urtheilseröffnung, *f.* oglas presude; bei der —, kad se je oglasivala presuda.
Urtheilsfähig, *adj.* podoban razsuditi; razsudan.
Urtheilskraft, *f.* sudljivost, sudnost, razsudnost; er hat keine —, neima suda.
Urtheilskundmachung, ſ. Urtheilseröffnung
Urtheilſprechen, *n.* presudjivanje.
Urtheilſprecher, *m.* sudac.
Urtheilstag, *m.* prěsudni dan.
Urtheilstaxe, *f.* presudnina.
Urtheilsvermögen, *n.* ſ. Urtheilskraft.
Urtheilsvollſtreckung, *f.* ovršba i. ovrha presude; nach der —, kad se ovrši presuda.
Urureltern, *pl.* prapraroditelji.
Ururgroßmutter uſw. ſ. Ureltermutter.
Urvater, *m.* praotac.
Urvaterland, *n.* pradomovina.
Urvermögen, *n.* pramoć.
Urverkauf, *m.* prvotna prodaja.
Urvertrag, *m.* prvotna pogodba.
Urvolk, *n.* pranarod.
Urvorfahr, *m.* praděd.
Urwald, *m.* prašuma, gvozd.
Urweisheit, *f.* pramudrost.
Urwellen, *v. a.* razpločiti.
Urweller, *m.* razpločnik.
Urwelt, *f.* prasvět.
Urweltlich, *adj.* prasvětni; izkonski.
Urwerk, *n.* izvorno dělo.
Urweſen, *n.* prabiće.
Urwort, *n.* prvotna, izvorna rěč.
Urwurzel, *f.* prakorěn, prvotna korěnika.
Urylſäure, *f.* uriljska kiselina.
Urzeit, *f.* pradoba, davnje vrěme; ſeit —en, od izkona.
Urzeugung, *f.* prvotno plodjenje, prvoplodje.
Urziel, *n.* Urzweck, *m.* pracilj.
Urzuſtand, ſ. Urſtand.
Uſance, *f.* ſ. Uſe.
Uſanztara, *f.* obična dara.
Uſninſäure, *f.* usninska kiselina.
Uſe, *n.* običaj; à —, po običaju.
Uſuell, *adj.* obični.
Uſurpation, *f.* preoteće, presvojenje.
Uſurpator, *m.* otimač; ſ. Thronräuber.
Uſurpiren, *v. a.* oteti, otimati, presvojiti; den Thron —, preoteti prěsto(l).
Uſus, *m.* običaj.
Utenſilien, *pl.* potrebštine; (Geräthe), sprava.
Uterus, ſ. Gebärmutter.
Utopien, *n.* nedodjija, utopija.

V.

Vacant, *adj.* prazan; upražnjen.
Vacanz, *f.* prazno město; —en, *pl.* (školski) praznici.
Vacat, neima.
Vaccination, *f.* cěpljenje boginjah.
Vaccinateur, *m.* cěpilac.
Vaccine, *f.* boginja.
Vacciniren, *v. a.* cěpiti (boginje); ſ. Impfen.
Vacilliren, ſ. Schwanken.
Vaciren, *v. n.* biti bez službe, posla; —de Handwerksburſchen, bezposleni dětići (kalfe), bezposlenici.
Vadium, *n.* jamčevina; razkup.
Vag, ſ. Unſlät.
Vagabond, Vagabund, *m.* skitalica, skitač, skitalac, skitačina, skitnica, klatež, vucibatina, potucnja, bitanga.
Vagiren, *v. n.* skitati se, tepsti se, klatiti se.
Vagiren, *n.* skitnja, mutnja.
Vale, s Bogom.
Valediciren, *v. n.* oprostiti se, opraštati se.
Valediction, *f.* oproštaj; (Rede uſw.) oproštajnica.
Valentdiſtel, ſ. Mannstreu.
Valeral, *n.* valeral.
Valeriana, *f.* (*Valeriana*), odolěn.
Valerianſäure, *f.* odolěnova kiselina.
Valet, *n.* s Bogom; oproštaj; razstanak.
Valet, *m.* (v. Karten), do(l)njak.
Valetſchmaus, *m.* dobropošlica, cuki-pehar.
Valuta, *f.* vrednota; (Münzſorte), vrst novacah.
Valvationstabelle, *f.* cěnovnica.
Vampir, *m.* vukodlak, vampir.
Vanadig, *adj.* —e Säure, vanadska kiselina.
Vanadium, *n.* vanadik, vanad.
Vanadſauer, *adj.* —res Salz, vanadan.
Vanadſuberyd, *n.* vanadski nakis.
Vandalismus, *m.* barbarstvo, vandalizam.
Vanille, *f.* (*Epidendrum Vanilla*), vanilja.
Vapeur, *m.* vaper.
Variabel, *adj.* promenljiv.
Variante, *f.* razno čitanje.
Variation, *f.* premenba, promenba.
Varicellen, *pl.* kozice.
Varietät, *f.* različitost; ſ. Spielart.
Variiren, *v. n.* měnjati se.
Varinas, *m.* varinac.
Variolit, *m.* pisanac.
Varioloiden, *pl.* kozjače.
Vaſall, *m.* vazal.
Vaſallſchaft, *f.* vazalstvo.
Vaſe, *f.* kićena, umětna posuda, vaza.
Vater, *m.* otac; (*fam.*) babo, ćaća, tate, ćako; er iſt — von ſechs Kindern, ima šestero děce; Einen — nennen, očiti koga; (Vorfahren), unſere Väter, naši stari, predji.
Vater- (in Zuſ.) otčinski.

Vaterauge, *n.* otčevo i. otčino oko.
Vaterbruder, *m.* stric.
Väterchen, *n.* tajko, ćaćko, babajko.
Vaterfluch, *m.* otčinsko prokletstvo.
Vaterfreude, *f.* otčinska radost.
Vatergut, *n.* otčevina.
Vaterhalb, *adv.* po otcu.
Vaterhand, *f.* otčeva ruka.
Vaterhaus, *n.* otčinska kuća; domaja, [otačbina.
Vaterherz, *n.* otčinsko srce. [čanstvo.
Vaterland, *n.* otačbina, domovina, ota-
Vaterländiſch, *adj.* otačbinski, domovinski; domorodan; domaći; ſ. Patriotiſch.
Vaterlandliebend, *adj.* domoljuban.
Vaterlandsart, *f.* nach —, (po) naški.
Vaterlandsfreund, *m.* otačbenik, domoljub, domorodac.
Vaterlandsliebe, *f.* ljubav domovine, otačbine; domoljubje.
Vaterlandsſtolz, *m.* ponos s domovine.
Väterlich, *adj.* otčinski; otčevan; otački; das —e Gut, otčevina; —es Erbe, otčinstvo, baština; —erſeits, po otcu.
Vaterliebe, *f.* otčeva i. otčina ljubav.
Vaterlinie, *f.* otčinska loza.
Vaterlos, *adj.* bez otca.
Vatermacht, *f.* otčinska vlast.
Vatermord, *m.* krv počinjena na otcu; otcomorstvo; einen — begehen, umoriti, ubiti otca, okrvaviti ruke o svom otcu.
Vatermörder, *m.* krvnik (svog) otca; otcomorac; —in, *f.* krvnica (svog) otca.
Vatermörderiſch, *adv.* kao krvnik otca.
Vatername, *m.* ime od otca; otčevo i. otčino ime.
Vaterpflicht, *f.* otčinska dužnost.
Vaterſchaft, *f.* otčinstvo; er läugnet ſeine —, nijeće, da je otac (dětetu).
Vaterſchweſter, *m.* teta, tetka.
Vaterſegen, *m.* otčev, otčinski blagoslov.
Vaterſinn, *m.* otčanstvo, otčevnost.
Väterſitte, *f.* starinski običaj.
Vaterſohn, *m.* Vaterſöhnchen, *n.* ćakina [hrana.
Vaterſorge, *f.* otčinska briga, starost.
Vaterſtadt, *f.* rodni grad, rodno město,
Vaterſtand, *m.* otčinstvo. [rodište.
Vaterſtelle, *f.* die — vertreten, biti (komu) město otca; biti (komu) kao otac.
Vaterſtimme, *f.* otčev i. otčin glas.
Vatertheil, *m.* baština, otčevina, otčin-
Vaterunſer, *n.* otčenaš. [stvo.
Vaterzucht, *f.* otčinski kar, zapt.
Vaudeville, *n.* vodvilja.
Vedette, *f.* vidok.
Vegetabilien, *pl.* bilje, rašće.
Vegetabiliſch, *adj.* biljski, biljevni.
Vegetation, *f.* rast bilja; rašće; (*fig.*) životarenje, živarenje, čavedanje.
Vegetationsgränze, *f.* medja i. granica rastlinstva i. rašća.
Vegetativ, *adj.* biljevni, raslinski.
Vegetiren, *v. n.* (*fig.*) životariti, živariti, živucati, čavedati.
Vehdiſtel, ſ. Mariendiſtel.
Vehe, *f.* bělka.
Vehemenz, *f.* žestina.
Vehm uſw. ſ. Fehm.
Vehwam, *n.* potrbušina od bělke.
Veilchen, *n.* (*Viola*), ljubica, ljubičica, vijola.
Veilchenbeet, *n.* ljubičnjak.
Veilchenblatt, *n.* perce od ljubice.
Veilchenblau, Veilchenfarb, *adj.* ljubičast.
Veilchengeruch, *m.* miris ljubice; es hat einen —, miriše kao ljubica.
Veilchengewächſe, *pl.* (*Violaceae*), ljubice.
Veilchenkranz, *m.* věnac od ljubicah.
Veilchenmoos, *n.* (*Chroolepus*), ljubičarka.
Veilchenſaft, *m.* sok od ljubice.
Veilchenſyrup, *m.* sladko od ljubice.
Veilchenwurz, *f.* papren korěn.
Veilrebe, *f.* ſ. Jasmin.
Veitsbohne, *f.* (*Phaseolus*), grah, pasulj.
Veitstag, *m.* Vidov dan.
Veitstanz, *m.* Vidov ples, tanac.
Velin, Velinpapier, *n.* velin.
Venal, *adj.* prodajni.
Vene, *f.* (žila-)krvica.
Venerabile, *n.* tělo Božje.
Venerie, *f.* vranc. [cuzljiv.
Veneriſch, *adj.* vrancav, vranciljiv, fran-
Venetianerſeife, *f.* mlětački sapun.
Venetianiſchroth, *n.* mlětačko crvenilo.
Venös, *adj.* krvični. [oduška.
Ventil, *n.* zalistak, zaletavac; (Engl.),
Ventilator, *m.* odušnik.
Venus, *f.* Venus, Venera; (*astr.*) Lada; ſ. Fliegenſchnapper.
Venusbart, ſ. Kardendiſtel.
Venusbeule, *f.* bunja.
Venusblatter, Venusblüte, *f.* vrancav prišt.
Venusbruſt, *f.* (*Nerita mamella*), sisica.
Venusdoſe, *f.* (*Ostrea ziczac*), reckavica.
Venusfächel, *m.* (*Gorgonia flabellum*), lepezasti koralj. [jak.
Venusfinger, *m.* (*Cynoglossum offic.*) mlš-
Venusfliegenfalle, *f.* (*Dionaea muscipula*), muholovka.
Venusfliegenwedel, ſ. Venusfächel. [nica.
Venusgürtel, *m.* (*Cestum Veneris*), tka-
Venushaar, ſ. Frauenhaar. [ladinka.
Venusherz, *n.* (*Venus Chione*), srcasta
Venuskamin, *m.* (*Venus pectinata*), češljasta ladinka.
Venuskrankheit, ſ. Luſtſeuche.
Venusmuſchel, *f.* (*Venus*), ladinka.
Venusnabel, *m.* (*Hydrocotyle*), pupac.
Venusperle, ſ. Venusblatter.
Venusſchuh, *m.* (*Cypripedium*), crevljac.
Venusſiegel, *n.* ſ. Einbeere.
Venusſpiegel, *m.* (*Campanula Speculum*), zrcalica, kokošinja jetrica.
Venusſtern, *m.* Lada.
Venusſtrahl, ſ. Nadelkerbel. [nac.
Venustaube, *f.* (*Columba cucullata*), kru-

Verabfolgen, *v. a.* dati, predati, izručiti; — laſſen, poslati, opremiti.
Verabfolgung, *f.* davanje; predaja.
Verabreden, *v. a.* ugovoriti, uglaviti, uročiti, ugovarati (što); dogovoriti se, sročiti se (o čem); verabredeter Maßen, dogovorno.
Verabredung, *f.* dogovor, srok; dogo-
Verabreichen, *v. a.* izdèliti, porazdèliti.
Verabreichung, *f.* izdèla; izdèljivanje.
Verabſäumen, *v. a.* propustiti, propuštati.
Verabſäumung, *f.* propuštanje, propust.
Verabſcheuen, *v. a.* oduravati (što), gnušati se (čega); mrziti (što).
Verabſcheuung, *f.* oduravanje; mrzost, odurnost.
Verabſcheuungswerth, Verabſcheuungswürdig, *adj.* oduran, ogavan, mrzak.
Verabſchieden, *v. a.* (z. B. Truppen), odpustiti, odpuštati; die Hochzeitgäſte —, razturiti veselje; e. verabſchiedeter Soldat, odpuštenik, odpušten vojnik, obšitaš.
Verabſchiedung, *f.* odpust; odpuštanje; bei —, odpuštajuć.
Verabſcheſſen, *v. a.* platiti danjak i. da-
Veraccíſen, Veraccíſiren, *v. a.* plaćati, platiti potrošarinu (od čega).
Veraccordiren, *v. a.* pogoditi (što); pogoditi se (za što).
Verachten, *v. a.* prezirati; prezreti; pometavati; necèniti; (nicht achten), nebajati (za što); den Tod —, nebojati se smrti.
Verächten, *v. a.* prognati; izobćiti.
Verachtenswerth, Verachtenswürdig, *adj.* preziranja dostojan.
Verächter, *m.* preziratelj.
Verachtet, *adj.* preziran, prezren.
Verächtlich, *adj.* preziran, (prezriteljni); etwas — machen, ogrditi, ogaditi što; ſ. Verachtenswerth.
Verachtung, *f.* preziranje; zametavanje,
Verachtungsvoll, ſ. Verächtlich.
Verachtungswerth, ſ. Verachtenswerth.
Verächzen, *v. a.* prejecati.
Veraftermiethen, *v. a.* izpodnajmiti.
Verähnlichen, *v. a.* (ſich Einem —), uspodobiti se (komu).
Verähnlichung, *f.* uspodoba.
Verallgemeinen, (Verallgemeinern), *v. a.* uobćiti, uobćeniti.
Veralten, *v. a.* ostarèti; (v. Kleid.) povetšati, ovetšati; (v. Kranſh.) ostarćiti, zastarćiti se.
Veraltet, *adj.* ostario; ustaran; staran.
Veränderlich, *adj.* promènljiv; Alles iſt —, sve se mènja; —e Witterung, ćudljivo vrème; (unbeſtändig), nepostojan; (v. Menſch.) prevrtljiv.
Veränderlichkeit, *f.* promènljivost; (*fig.*) nepostojan.
Verändern, *v. a.* promèniti, mènjati; preinaćiti; ſeine Kleidung —, prerušiti se; preodèsti se (u druge haljine); ſeine Wohnung —, preseliti se (drugamo); ſeinen Namen —, predèsti, predèvati svoje ime; ſich —, *v. r.* promèniti se; er hat ſich ganz verändert, sasvim se je izmènio; die Witterung hat ſich verändert, vrème se je promènilo; die Zeiten — ſich, vrème je drugda mati, a drugda maćeha; die Zeiten haben ſich verändert, vrème se je okrenulo i. preokrenulo.
Veränderung, *f.* promèna; preinaka; eine — machen, promèniti; Alles iſt der — unterworfen, sve se mènja; er liebt die —, (spr.) mènja kao Ciganin konje.
Veränderungskraft, *f.* promènljivost.
Verankern, *v. a.* (eine Wand —), speti, sapeti.
Veranlaſſen, *v. a.* uzročiti (što), povod dati (čemu); Einen zu etwas —, navratiti, privoliti koga na što; (befehlen), poveliti (komu što); das Erforderliche —, učiniti što treba.
Veranlaſſer, *m.* povodnik.
Veranlaßt, *adj.* er wurde —, dobio je, imao je uzrok, povod; er fand ſich dadurch veranlaßt, to mu dade povod; to ga pobudi.
Veranlaſſung, *f.* povod, uzrok; er wurde über die — ſeiner Verwundung befragt, zapitan bi, kako je dopao rane i. kako se je ranio.
Veranſchaulichen, *v. a.* predočiti.
Veranſchlagen, *v. a.* den Werth einer Sache —, ocèniti što.
Veranſtalten, *v. a.* pripraviti; spremiti, prirediti; ein Gaſtmahl —, prigotoviti, sgotoviti, ugotoviti gostbu.
Veranſtalter, *m.* gotovilac.
Veranſtaltung, *f.* pripravljanje; priredjenje; gotovljenje; spremba.
Verantworten, *v. a.* odgovarati za što; ich will es —, ja ću to odkapati, ja ću tomu biti odkapac; ſich —, *v. r.* odgovarati se; pravdati se.
Verantwortlich, *adj.* odgovoran; ich mache Sie dafür —, Vi ćete morati za to odgovarati; Einen — für etwas machen, nametnuti komu odgovornost za što.
Verantwortlichkeit, *f.* odgovornost.
Verantwortung, *f.* odgovaranje; auf meine —, u moj odgovor; pod moj odgovor; das ſteht unter meiner —, za to ja odgovaram; zur — ziehen, povući koga na odgovor, račun.
Verantwortungsweiſe, *adv.* odgovorno; pravdajuć se.
Verarbeiten, *v. a.* uraditi; obdèlati; obrabotati; der Tiſchler verarbeitet Holz, stolar izradjuje, radi drvo; (verbrauchen), potrošiti u poslu.

Verarbeitung, *f.* obradjivanje, radjenje; obdělavanje.
Verargen, *v. a.* Einem etwas —, zamèriti, zamèravati komu što.
Verarmen, *v. n.* osiromašiti, obubožiti, opražnèti.
Verarmt, *adj.* osiromašio, obubožio.
Verarmung, *f.* osiromašenje.
Verarrendiren, *v. a.* dati pod zakup (arendu).
Verarreſtiren, *v. a.* pozatvoriti.
Verarten, ſ. Ausarten.
Verarzeneien, *v. a.* potrošiti na lèkarije.
Veraſchen, *v. n.* upepeliti se.
Veraſſecuriren, *v. a.* osègurati.
Veräſten, *v. a.* razgraniti; ſich —, *v. r.* razgraniti se, granati se.
Veräſtung, *f.* razgrana.
Veratrin, *n.* èemerikovina, veratrin.
Verauctioniren, *v. a.* prodati dražbom, ličbom (licitacijom).
Verauctionirung, *f.* dražba, licitacija*.
Verauegaben, *v. a.* potrošiti, poharčiti, potratiti, strošiti; Papiergeld —, izdati papirne novce.
Veranègabung, *f.* potrošak; izdatba.
Veräußerlich, *adj.* oddatan; es iſt —, na odaće je.
Veräußerlichkeit, *f.* oddatnost; razsvojnost.
Veräußern, *v. a.* oddati, razsvojiti; od sebe dati; ſeine Bücher —, prodati knjige. [Verkauf.
Veräußerung, *f.* oddaće; razsvojba; ſ.
Veräußerungsrecht, *n.* pravo oddaća, razsvojbe.
Veräußerungsvertrag, *m.* razsvojna, prodajna pogodba.
Verbabbeln, *v. a.* probrbljati.
Verbacken, *v. a.* zapeći; das ganze Mehl —, sve brašno izpeći; das Brod —, kruh prepeći, upolèžačiti; ſich —, *v. r.* zapeći se, upeći se.
Verbal, *adj.* rèčni.
Verbaladjectiv, *n.* glagoljski pridavnik.
Verbalendung, *f.* glagoljski dočetak.
Verbalinjurie, *f.* uvreda rèčju.
Verbaliſation, *f.* poglagoljenje.
Verbalken, *v. a.* zabrvniti.
Verballaſten, *v. a.* ein Schiff —, nakrcati savornju.
Verballen, *v. a.* složiti u denjke.
Verballhornen, *v. a.* tobože popraviti; odmoći. [nik.
Verbalſubſtantiv, *n.* glagoljski samostav-
Verbalwurzel, *f.* korènika glagolja.
Verband, *m.* vez, sveza; (chirurgiſcher —), zavoj, zavijač; einen — anlegen, zaviti (n. p. ranu); (Bund), savez,
Verbandläppchen, *n.* presomitka. [(sajuz).
Verbannen, *v. a.* prognati, izagnati.
Verbanner, *m.* progonač.
Verbannte, *m.* prognanik.
Verbannung, *f.* progon; progonstvo.
Verbarricadiren, *v. a.* zagraditi, zakrčiti.
Verbaſen, *v. n.* ſie iſt mir verbaſet, tetka mi je.
Verbauen, *v. a.* zagraditi, zagradjivati; ſein Geld —, potrošiti novce na gradnju; (*mont.*) ſich —, plaćati se.
Verbauern, *v. n.* postati seljak, poseljačiti se, pogeačiti se.
Verbeißen, *v. a.* (*fig.*) den Schmerz —, pregorèti bol, stisnuti zube (u boli); das Lachen —, stisnuti zube, da se nesmije; ein Wort —, pregrizli, nedoustiti rèč; ſich —, *v. r.* zaglaviti zube, zagrizti zube u šklopac.
Verbeizen, *v. a.* oglodati.
Verbellen, *v. a.* štehtati, kevtati.
Verbergen, *v. a.* kriti, skriti, sakriti; skrivati (što od koga); das war ihnen verbergen, to bijaše od njih sakriveno; (verſchweigen), tajiti, zatajiti, utajiti; ſich —, sakriti se, prikriti se, potajati se.
Verberger, *m.* skrivač.
Verbergung, *f.* skrivanje, sakriće; skrov.
Verbeſcheiden, *v. a.* eine Klage —, dati odluku na tužbu; ſ. Verladen.
Verbeſſerer, *m.* popravljač.
Verbeſſerlich, *adj.* popravljiv, popravan; das iſt —, to se može popraviti.
Verbeſſern, *v. a.* popraviti, popravljati; podobriti; (z. B. ein Gut), poboljšati; ſeine Umſtände haben ſich gebeſſert, oporavio se je.
Verbeſſerung, *f.* popravak; popravljanje; (Melioration), poboljšica.
Verbeſſerungsbegen, *m.* popravnica.
Verbeſſerungskoſten, *pl.* trošak na poboljVerbeſſerungsmittel, *n.* popravilo. [šice.
Verbeten, *v. a.* premoliti. [čiti.
Verbetteln, *v. a.* preprosjačiti, prežebra-
Verbeugen, ſich, *v. r.* pokloniti se, prekloniti se, nakloniti se, klanjati se, poklanjati se; ſich tief —, do zemlje se pokloniti, saviti i. prikloniti; sagnuti se sagom, sagnuti se do zemlje.
Verbeugung, *f.* poklon, naklon; eine — machen, ſ. Verbeugen, ſich; eine tiefe —, poklon do crne zemlje.
Verbiegen, *v. a.* pregnuti, pregibati, skriviti; ein Meſſer —, uviti nož.
Verbieten, *v. a.* zabraniti, zabranjivati, zaprekovati; zaprètiti; bei ſchwerer Strafe —, zabraniti što pod veliku kazan (pedepsu, kašligu); ich verbiete dir, daß du etwas davon ſageſt, da nekažeš nikomu ništa! er hat mir das Haus verboten, zabranio mi je dolaziti u kuću.
Verbieter, *m.* zabranitelj, zabranilac.
Verbietung, *f.* ſ. Verbot.
Verbilden, *v. a.* nagrditi.
Verbildlichen, *v. a.* kazati slično.
Verbindbar, *adj.* svežljiv.

Verbinden, *v. a.* svezati, svezivati; ein Faß —, naobručiti, nabiti sud, bačvu; eine Mauer —, skopčati zid; innig —, sljubiti, sjediniti; das Nützliche mit dem Angenehmen —, združiti korist s ugodom; (spr.) s voskom med (dati); (verpflichten), obvezati (koga na što); (durch Gefälligkeit), zadužiti (koga čim); d. Gesetz verbindet alle Staatsbürger, zakon veže sve državljane; ich bin dazu nicht verbunden, nisam dužan; ich fühle mich dazu verbunden, duži me tim duša, srce; dazu verbindet mich meine Liebe, moja me ljubav tim duži; Einem die Augen —, zavezati komu oči; mit verbundenen Augen, zavezanih očijuh; sich den Kopf —, povezati glavu; povezati se, povezivati se; eine Wunde —, zaviti, zavijati ranu; eine Wunde frisch —, previti ranu; ein Buch —, naopako svezati knjigu; vežuć knjigu poremetiti joj listove; den schlechten Flachs unter den guten —, povezati hrdjav lan s dobrim; sich —, *v. r.* sich mit Einem —, svezati se, združiti se, učiniti savez (s kim); sich mit einem Eide unter einander zu etwas —, zakletvom se na što zavezati; ehelich —, věnčati; (sich verpflichten), sich zu etwas —, zavezati se, obvezati se na što; sich Einem —, zadužiti si koga; Sie werden mich dadurch sehr —, tim ćete me velikom hvalom zadužiti; bit ću Vam za to vrlo zahvalan; ich bin Ihnen dafür sehr verbunden, hvala Vam za to velika; die —de Kraft des Gesetzes, obvezna moć zakona; vežuća sila zakona.

Verbinder, *m.* svezač.

Verbindlich, *adj.* obvezujući, vežući; eine —e Handlung, obvezno dělo; sich zu etwas — machen, obvezati se na što; das ist für mich nicht —, mene to neveže; ich will mich ihm nicht — machen, neću da budem njegov dužnik; neću da mu budem hvalom dužan; (höflich), uslužan; udvoran, usrdan.

Verbindlichkeit, *f.* obvez, obvezanost; die — eines Gesetzes, obveznost zakona; (*merc.*) ohne —, bez obveza; (Schuldigkeit), dužnost, držanstvo; ich habe die — auf mir es zu thun, dužan sam to učiniti; (Höflichkeit), uslužnost, udvornost.

Verbindung, *f.* vezanje, vez; die — einer Wunde, zavijanje, zavoj rane; die — der Theile, svez čestih, dělovah; diese Dinge stehen in keiner — mit einander, ove stvari nisu svoje; dies steht in keiner — mit jenem, ovo nije svoje s onim; (Kommunikation), občenje; eheliche —, ženitba; udaja; mit Jemand in — treten, svezati se s kim; in nähere — treten, poměšati se s kim; in freundschaftliche — treten, sprijateljiti se s kim; mit Jemand jede — abbrechen, razkrstiti s kim; mit Jemand in — stehen, imati s kim posla; družiti se s kim; ich sehe ihn nicht gern in solcher —, ovakvo družtvo nije mi u njega drago; chemische —, slučenina.

Verbindungsbegriff, *m.* spona.

Verbindungslinie, *f.* vezalica.

Verbindungsmittel, *n.* vezalo.

Verbindungspunkt, *m.* vezište.

Verbindungsröhre, *f.* cěv-skapčalica.

Verbindungsstrich, *m.* vezica.

Verbindungswort, *n.* spona.

Verbindungszeichen, *n.* vezica.

Verbitten, *v. a.* sich etwas —, odmoliti što od sebe; odpirati se od čega; das verbitte ich mir, toga nedopuštam; einen Richter —, neprimiti sudca.

Verbittern, *v. a.* ogorčiti, zagrčiti, ogorčavati; eine Freude —, očemeriti radost.

Verbitterung, *f.* ogorčavanje; očemerenje.

Verblasen, *v. n.* iz(h)ujati, oddahnuti; —, *v. a.* razduhati, razpuhati.

Verblasen, *n.* (h)uja.

Verblaser, *m.* razduvač.

Verblassen, *v. n.* s. Erblassen; (v. einem Zeuge), osinjaviti; verblaßt, blěd.

Verblatten, *v. a.* den Wein —, okidati lišće s loze.

Verblättern, *v. a.* zamesti, pomesti; izgubiti.

Verblechen, *v. a.* pločevinom, limom okovati.

Verbleffen, *v. n.* zamući.

Verbleiben, *v. n.* ostati, ostajati; es hat dabei sein Verbleiben, tako će ostati.

Verbleichen, *v. n.* poblěděti; des Todes —, preminuti; der verblichene Körper, mrtvo tělo.

Verbleien, *v. a.* zaoloviti, olova primětiti.

Verblenden, *v. a.* zaslěpiti, zaslěpljivati; (*fig.*) obsěniti, zasěniti; zavarati komu oči; zamaštati; Geschenke haben ihn verblendet, prevario i premamio se je na poklone; einen Balken —, zasloniti gredu; (*mont*) zašuškati.

Verblendung, *f.* obsěna, zasěna, zavara; obmana; es ist bloße —, sve su to sěri; (der Erze), šuškanje; es gelang ihm die — des Mädchens, zbilja je zaslěpio děvojku.

Verblichen, *adj.* (*fig.*) mrtav; pokojni.

Verblichene, *m.* pokojnik; —, *f.* pokojnica.

Verblinden, *v. n.* oslěpiti, obneviděti.

Verblinken, *v. n.* dotreptěti.

Verblitzen, *v. n.* izsěvati.

Verblüffen, *v. a.* zabuniti, smutiti.

Verblüfft, *adj.* zabun, zabunjen; ganz — sein, zabezeknuti se.

Verblühen, *v. n.* o(d)cvasti, procvětati; (*fig.*) uvehnuti.

Verblümeln, Verblümen, *v. a.* zatapšati.
Verblümt, *adj.* prěnosan, allegorički.
Verbluten, *v. n.* eine Wunde — laſſen, ocèditi ranu; —, *v. a.* ſein Leben für Jemand —, proliti svoju krv za koga; ſich —, *v. r.* proliti krv; er hat ſich verblutet, krv mu je iztekla; (*fig*) potrošio se je; die Sache hat ſich verblutet, stvar je zaspala.
Verblutung, *f.* prolév krvi; er ſtarb an —, izcurila mu je krv, pak umre.
Verbodmen, *v. a.* založiti.
Verbohlen, *v. a.* pomostiti.
Verbohren, *v. a.* povrtati; ſich —, *r. r.* zlo vrtati, pogrěšiti u vrtanju.
Verböllen, *v. a.* obangaviti.
Verbollwerken, ſich, *v. r.* ograditi se.
Verbolzen, *v. a.* zasvoriti, usvoriti, zakliniti.
Verborg, *m.* zaimanje, uzajmljivanje.
Verborgen, *v. a.* uzajmiti, na poček dati.
Verborgen, *adj.* skrit, skriven, sakrit; ſich wo — halten, utajati se, skrivati se gdě; ein —er Schatz, skrovito blago; ein —er Ort, skrovište; ein —er Fehler, tajna pogreška; die —ſten Dinge kommen an den Tag, izaći će dělo na vidělo; (ſpr.) zaklela se zemlja raju, da se sve nje tajne znaju; im Verborgenen, skrovito, u potaji, tajom.
Verborgenheit, *f.* skrovitost, potaja; in — leben, življeti u zabiti, zaklonku.
Verborten, *v. a.* popletom i. pascem (šeritom) opasati.
Verböſen, *v. a.* razljutiti, razsrditi.
Verböſern, *v. a.* pogoršati; die Zeiten — ſich, sve ide na gore.
Verboßen, ſich, *v. r.* prozliti se; —, *v. a.* prozliti.
Verbot, *n.* zabrana; zabava; ein — auf etwas legen, zabaviti, ustuviti što; zabraniti što.
Verboten, *adj.* zabranjen; —e Waare, branjevina.
Verbotſchreiben, *n.* (Verbotbrief), zabranovnica.
Verbotsgeſuch, *n.* molba, molbenica za zabranu.
Verbotsleger, *m.* ustavljač.
Verbotslegung, *f.* ustavljanje; zabrana.
Verbotsrecht, *n.* pravo zabrane.
Verbotswerber, *m.* prosac, molilac zabrane.
Verbotswidrig, *adj.* proti zabrani.
Verbrämen, *v. a.* (mit Pelzwerk), operemiti; (mit Treſſen), (piciljem) obšiti; opervaziti; (*fig.*) nakindjuriti.
Verbrämung, *f.* obšav; pervaz; perem.
Verbrand, *m.* gorivo, palivo.
Verbrannt, *adj.* izgorio; opaljen, opečen; (v. Brode), ogorio; er iſt von der Sonne —, opekao se je na suncu; sunce mu je sapalilo i. preplanulo lice; lice mu je osmagnulo od sunca; prismagnuo je na suncu; das Verbrannte, izgorělina.
Verbraten, *v. a.* popeći.
Verbrauch, *m.* potroš, potrošak, potrošba; der — dieſer Waare iſt ſehr ſtark, od ove se robe vrlo mnogo troši.
Verbrauchen, *v. a.* der Maurer verbraucht Steine, zidar rabi kamenje; der Zimmermann hat das ganze Holz verbraucht, tesar i. tesač je sva drva porabio; (verzehren), trošiti, tratiti, harčiti*; er hat viel Zucker verbraucht, mnogo je sladora (šećera, cukra) potrošio; er hat ſein ganzes Brennholz verbraucht, sva je drva izložio.
Verbraucher, *m.* trošitelj; rabitelj.
Verbrauchlich, *adj.* potrošan, potrošljiv; za potroš.
Verbrauchsabgabe, *f.* potrošnina, trošarina.
Verbrauchsſtempel, *m.* potrošni biljeg.
Verbrauchsſteuer, ſ. Verbrauchsabgabe.
Verbraucht, *adj.* potrošen; (*stil.*) sebičan.
Verbrauen, *v. a.* povariti.
Verbraunen, *v. n.* osurěti; osmagnuti, posmagnuti.
Verbräunen, *v. a.* die Sonne hat ſein Geſicht verbräunt, lice mu je od sunca osmagnulo.
Verbrauſen, *v. n.* der Sturm hat verbrauſet, bura je dohujala, patinula; bura se je utolila; den Wein — laſſen, ostaviti vino da okipi; (v Menſchen), er hat verbrauſet, doplahovao je; prošla ga je var; es iſt viel Wein aus dem Faße verbrauſet, mnogo je vina izkipljelo iz bačve.
Verbrechen, *v. a.* slomiti, polomiti; (Wb.) zalamati, zakidati, skrnjivati (vinograd); (verſchulden), skriviti, sakriviti; er hat viel verbrochen, mnogo je zakrivio; ich habe nichts verbrochen, nisam sagrěšio, nisam ništa zla počinio; ein verbrochenes Feld, zakopina.
Verbrechen, *n.* zločin, (zločinstvo); Einem etwas zum — machen, pisati komu što u zločin; ein — begehen, počiniti zločin.
Verbrechensgegenſtand, *m.* predmet zločina.
Verbrecher, *m.* zločinac, zlotvor; —in, *f.* zločinka.
Verbrecheriſch, *adj.* zločinski, zlotvorni.
Verbreiten, *v. a.* širiti; (z. B. eine Schrift), razprostraniti, razprostranjivati; (*fig.*) razpružiti; ein Gerücht —, raznositi glas; razglasiti što; ſein Ruf hat ſich weithin verbreitet, otide mu glas; čuo se je na daleko.
Verbreiter, *m.* širitelj, razprostranitelj; der — eines Gerüchtes, razglasitelj; —in, *f.* širiteljica; razglasilja; razprostraniteljica.
Verbreitet, *adj.* razširen, razprostranjen; razglašen.
Verbreitung, *f.* razprostranjivanje, razširivanje; razglašivanje; die — der Pflanzen, razprostranstvo, razprostranost, razširenost bilja; — der Religion, razplodjivanje vére.

Verbreitungsbezirk, *m.* razprostranište.
Verbrennbar, Verbrennlich, *adj.* izgoriv, sažeživ; das Holz iſt —, drvo se može sažeći, spaliti.
Verbrennen, *v. n.* izgorěti, gorěti; sgorěti; (v. Brode), ogorěti; —, *v. a.* sažeći, spaliti; er hat viel Holz verbrannt, mnogo je drvah izložio; einen Todten —, sažeći, spaliti mrtca; (durch Feuer verletzen), opeći, oprliti, ožeći, opržiti; ſich —, *v. r.* opeći se, opržiti se, oprliti se; (an ein. Neſſel), ožariti se; (*fig.*) ſich die Finger —, opeći se; ſich den Mund —, ujesti si jezik, opuriti se; von der Sonne verbrannt ſein, ſ. Verbrannt; Verſengen.
Verbrennlich, ſ. Verbrennbar.
Verbrennung, *f.* sažeg, pogor, izgor; popala; paljenje, sažizanje; izgaranje; (eine Verletzung), izgorěl, prljotina, opržina, smudjevina.
Verbrennungsproceß, *m.* izgaranje, sgaranje; paljenje, spaljenje.
Verbrennungspunkt, *m.* zapalište, žeg.
Verbrennungstemperatur, *f.* zapalna toplota.
Verbrettern, *v. a.* daskami zastrti, zabiti.
Verbriefen, *v. a.* pismom utvrditi, potvrditi; ſich —, pismom se obvezati; ſich für Jemand —, pismeno se za koga ujamčiti.
Verbrieft, *adj.* pismom potvrdjen; pisan.
Verbriefung, *f.* potvrdjivanje, potvrdjenje pismom; (das Verbriefte), pisana potvrda, obveza; pismo.
Verbringen, *v. a.* potratiti; ſeine Zeit mit Nichtsthun —, zaludu tratiti danke; (verlegen), zametnuti, pometnuti, pogubiti.
Verbröckeln, *v. a.* izmrviti, smrviti.
Verbrocken, *v. a.* izdrobiti, podrobiti; razdrobiti.
Verbrodeln, ſ. Verdampfen.
Verbroden, *v. n.* postati kruh.
Verbröſeln, ſ. Verbröckeln.
Verbrücken, *v. a.* pomostiti.
Verbrüdern, *v. a.* pobratiti; ſich —, sbratiti se, pobratiti se.
Verbrüderung, *f.* pobratimstvo, bratimstvo; (verbrüderte Perſonen), bratovština.
Verbrüderungsfeſt, *n.* družičalo.
Verbrühen, *v. a.* popariti, opariti, ošuriti, ofuriti; ſich —, *v. r.* opariti se, poparili se.
Verbrühung, *f.* (die verbrühte Stelle), opara.
Verbrüllen, *v. n.* der Donner hat verbrüllt, izgrmilo je.
Verbrunſten, *v. n.* prestati se těrati i.
Verbrüten, *v. a.* neizleći (jaja), nedosěděti (na jajih).
Verbuchen, Verbüchern, *v. a.* uknjižiti.
Verbuchung, Verbücherung, *f.* uknjižba.
Verbügeln, *v. a.* pregladněti, preutleisati.
Verbügen, *v. a.* preklati; ſich —, *v. r.* uganuti si koljeno.
Verbuhlen, *v. a.* ſein Geld —, potrošiti novce u bludu; —, *v. n.* udariti u frč.
Verbuhlt, *adj.* bludan; (*fig.*) zaljubljen.
Verbuhltheit, *f.* bludnost; (*fig.*) zaljubljenost.
Verbum, *n.* glagolj.
Verbünden, *v. a.* svezati, savezati; ſich —, *v. r.* savezati se, učiniti savez.
Verbunden, *adj.* svezan; skopčan; sdružen; (verpflichtet), obvezan, zavezan, dužan, držan; ſ. Verbinden.
Verbundenheit, *f.* svezanost.
Verbündet, *adj.* savezan; savezni.
Verbündete, *m.* saveznik, suveznik; —, *f.* saveznica.
Verbündner, *m.* savezač.
Verbündniß, *n.* savez, (sajuz).
Verbürgbar, *adj.* das iſt —, za to se čověk može ujamčiti.
Verbürgen, *v. a.* etwas —, jamčiti (jemčiti) za što; poruk biti čemu; die Wahrheit —, podjamčiti se za istinu; ſich —, ujamčiti se, podjamčiti se, zaporučiti se (za što), porukovati.
Verbürger, *m.* jamčitelj; poruk; —in, *f.* jamčiteljica.
Verbürgt, *adj.* ojamčen; jamačni.
Verbürgung, *f.* jamstvo; poručanstvo.
Verbürgungswechſel, *m.* ojamčena měnica.
Verbürſten, *v. a.* (b. Zimmerl.) zapustiti.
Verbüßen, ſ. Büßen.
Verbutten, *v. a.* zakržljati, zakršljaviti; okržljati, okršljaviti.
Verbuttern, *v. a.* alle Zähne —, sav skorup stepsti i. preprati.
Vercautioniren, *v. a.* dati jamčevinu (sěgurnost) za što.
Vercautionirung, *f.* davanje, danje jamčevine (sěgurnosti).
Verclauſuliren, *v. a.* ograditi (se) pridržaji (klauzulami).
Verdachen, *v. a.* pokriti, pokrivati.
Verdacht, *m.* sumnja (sumlja); einen — haben, hegen, ſchöpfen, sumnjati; ich habe — auf dich, ich habe dich in —, sumnjam na te; žalim na te; žao mi je na te; srce me boli na te; auf Jemand — werfen, posumnjati na koga; er ſteht im —, daß er es gethan habe, sumnja je na njega, da je to počinio; er kam in —, posumnjaše na njega, da . . .; Einen in — bringen, baciti sumnju na koga.
Verdächtig, *adj.* sumnjiv; das ſieht mir — aus, to mi je někako sumnjivo; er machte ſich damit ſelbſt —, sam se je oddao; er iſt der Flucht —, sumnja je na njega, da želi uteći, da je utekao.
Verdächtigen, *v. a.* sumnjičiti, sumljičiti (koga); bacati sumnju (na koga).
Verdächtigung, *f.* sumnjičenje, sumljičenje.
Verdachtlos, *adj.* bez sumnje; er iſt —, na njega neima sumnje.
Verdachtsgrund, *m.* razlog sumnje.

Verdachung, *f.* strešica.
Verdahlen, ſich, *v. r.* zabasati, zalutati.
Verdammen, *v. a.* o(b)suditi, osudjivati (koga na što); (*fig.*) prokleti.
Verdämmen, *v. a.* zajaziti, zagatiti; ogatiti.
Verdammend, *adj.* osudan.
Verdammende, *m.* osuditelj. [osudi.
Verdammenswerth, *adj.* vrědan da se
Verdammer, *m.* osuditelj, osudnik.
Verdämmern, *v. a.* posumračiti.
Verdammlich, *adj.* osudan; prěkoran.
Verdammniß, *f.* osuda; dieſer Weg führt zur —, ovaj put vodi u propast; ewige —, věčno prokletstvo.
Verdammt, *adj.* o(b)sudjen; der —e Geiz, kleta, prokleta lakomost; das iſt eine —e Geſchichte, to je vražji posao; ich will — ſein, wenn ..., tako mi věčne muke!
Verdammte, *m.* osudjenik; prokletnik.
Verdammung, *f.* osudjivanje; osuda.
Verdammungsſucht, *f.* osudljivost.
Verdammungsſüchtig, *adj.* osudljiv.
Verdammungsurtheil, *n.* o(b)suda.
Verdammungswerth, ſ. Verdammenswerth.
Verdampfen, *v. n.* izhlapiti, izjapiti, hlapiti; das Waſſer — laſſen, pustiti, da voda izhlapi; —, *v. a.* ſ. Verdämpfen.
Verdämpfen, *v. a.* činiti da što izhlapi; iztěrati paru; das Waſſer —, ukipiti, uvariti; das Fleiſch —, podušiti meso; (Forſtw.) ugušiti, utušiti.
Verdanken, *v. a.* das habe ich ihm zu —, na tom se imam njemu zahvaliti; (*fig.*) tomu je on kriv; ich habe ihm viel Gutes zu —, mnogo mi je dobra po-
Verdarren, *v. a.* posušiti. [činio.
Verdauen, *v. a.* probaviti, probavljati; es iſt ſchwer zu —, težko se probavlja; er verdauet ſchlecht, zlohran je.
Verdauet, *adj.* probavljen.
Verdaulich, *adj.* probavljiv.
Verdaulichkeit, *f.* probavljivost.
Verdauung, *f.* probavljanje, probava; eine gute — haben, dobro probavljati.
Verdauungsgang, *m.* šeta za probavu.
Verdauungsgeſchäft, *n.* probavljanje.
Verdauungskraft, *f.* probavnost. [vak.
Verdauungsmittel, *n.* probavilo; proba-
Verdauungsorgan, *n.* probavnik; proba-
Verdauungsſaft, ſ. Magenſaft. [vilo.
Verdauungsſchwäche, *f.* zlohranost, slabo probavljanje.
Verdauungsſtoff, ſ. Pepſin.
Verdauungsſtunde, *f.* probavno doba.
Verdauungswerk, *n.* probavljanje.
Verdauungswerkzeug, ſ. Verdauungsorgan.
Verdeck, *n.* paluba, krov, kuvěrta*; ein Schiff von drei —en, trobojni brod, trobojnjak.
Verdeck- (in Zuſ.) palubni, od kuvěrte.
Verdeckbar, *adj.* pokrivan.
Verdecken, *v. a.* pokriti, pokrivati; zastiljati; (mit einem Deckel), poklopiti; (*fig.*) sakriti, zatajiti.
Verdecklos, *adj.* bez palube, kuvěrte.
Verdeckt, *adj.* pokriven; skrovit; (*mil.*) zaklonit.
Verdeckung, *f.* pokrivanje; zaklon.
Verdehnen, *v. a.* razvući.
Verdenken, *v. a.* zaměriti, zaměravati, za zlo primiti.
Verderb, *m.* zator; kvarenje; dies iſt ein wahrer — der Zeit, to je prava danguba; das iſt eben der —, to i je zlo.
Verderbbar, *adj.* es iſt —, može se pokvariti.
Verderben, *n.* kvarenje, pokvarenje; das — iſt leicht aber nicht das Beſſermachen, lasno je pokvariti, al je mučno popraviti; das Fleiſch vor dem — bewahren, čuvati meso od kvara; čuvati meso da se nepokvari; (Untergang), paguba, izgibija, pogibija; das iſt ſein —, to mu je smak i. slom; to mu je zator; der Trunk war ſein —, pijanstvo ga je ubilo; s pijanstva propade; in ſein — rennen, srnuti u propast; Einen ins — ſtürzen, okrenuti koga strmorom; upropastiti koga; ſ. Verderbniß.
Verderben, *v. n.* kvariti se; das Fleiſch iſt verdorben, meso se je pokvarilo, poštetilo; (v. Speiſen), obljutaviti; (v. Bier), uzbljutiti se; (*fig.*) po zlu proći; propasti; an ihm iſt ein guter Soldat verdorben, dobar bi bio vojnik; šteta, da nije vojnik; wer ſich in Gefahr begibt, der verdirbt darin, tko ide u pogibiju, uginut će; **bokter** iſt aus **Wachter** verderbt, **bokter** je izvrnuto od **Wachter**; —, *v. a.* kvariti, štetiti, pokvariti, izkvariti, izštetiti; das verderbt d. Zähne, to kvari zube; (ſpr.) Einem das Spiel —, pokvariti komu račun; bŏše Beiſpiele — gute Sitten, jedna šugava ovca cělo stado ošuga; Leib und Seele —, pogubiti tělo i dušu; ein. Mädchen das Glück —, zatomiti děvojci sreću; eine Unterhaltung —, razkvariti, razkinuti, razmetnuti, przniti zabavu; ein Geſchäft —, razvaliti posao; (vernichten), upropastiti; er will es mit Niemand —, nikomu neće da se zaměri; ſich —, *v. r.* pokvariti se, izkvariti se; (*mor.*) izopačiti se; izgubiti se; ſich den Magen —, očemeriti se; pokvariti želudac; (ſich zu Grunde richten), upropastiti se.
Verderber, *m.* kvarilac, kvaritelj.
Verderblich, *adj.* pagubaan; pogibeljan; das kann für ihn ſehr — werden, to ga može upropastiti, s toga može zaglaviti.
Verderblichkeit, *f.* pagubnost, pogibeljnost.

Verderbniß, *n.* pokvarenost; paguba; zator; das — der Sitten, čudoredna izopačenost, pokvarenost.
Verderbtheit, *f.* pokvarenost, izopačenost.
Verdeuteln, *v. a.* izvrnuti, izvrtati.
Verdeutlichen, *v. a.* razgovĕstiti, razjasniti.
Verdeutſchen, *v. a.* prevesti, prevoditi na nĕmački jezik.
Verdeutſchung, *f.* nĕmački prĕvod.
Verdichten, *v. a.* sgustiti, zagustiti; gustiti; ſich —, *v. r.* sgusnuti se; gusnuti; zajedrati.
Verdichtung, *f.* sgusnuće; guštenje.
Verdichtungsmittel, *n.* Verdichtungspreſſe, *f.* gustilo.
Verdicken, ſ. Verdichten; ſich —, *v. r.* [odebljati.
Verdielen, *v. a.* popoditi.
Verdienen, *v. a.* zaslužiti, zasluživati; dabei iſt nicht viel zu —, slaba zasluga; tu se neće zakovati patarica; etwas ſauer —, zàmučiti, zamúčati što; er hat ſich um ſein Vaterland verdient gemacht, stekao je zaslugah oko domovine; zaslužan je u domovini; (erwerben), steći, teći; pridĕlati.
Verdienen, *n.* zaslužba.
Verdienſt, *n.* zasluga; nach — belohnen, nagraditi koga kao što je zaslužio; er hat das —, njega ide zasluga; ein Mann von vielen —en, vrlo zaslužan čovĕk.
Verdienſt, *m.* zaslužba.
Verdienſtkreuz, *n.* križ i. krst za zasluge; militäriſches —, krst za vojne zasluge.
Verdienſtlich, *adj.* zaslužan.
Verdienſtlichkeit, *f.* zaslužnost.
Verdienſtlos, *adj.* (ohne Verdienſt), bez zaslužbe; (ohne Verdienſte), bez zaslugah; ſein ganzes Leben iſt —, nije završdio života.
Verdienſtmedaille, *f.* kolajna za zasluge [i. zaslužna.
Verdienſtorden, *m.* zaslužni red; red za zasluge.
Verdienſtvoll, *adj.* vele zaslužan.
Verdienſtzeugniß, *n.* svĕdočba o zaslužbi, tečevini; svĕdočba o zaslugah.
Verdient, *adj.* zaslužen; ein um das Vaterland —er Mann, čovĕk zaslužan za otačbinu.
Verding, *m.* najam.
Verdingen, *v. a.* najmiti; dati u najam; (dati pod kiriju); (*fig.*) ugovoriti cĕnu; Einem eine Arbeit —, pogoditi se s kim za kakov posao; ein Kind in die Koſt —, pogoditi se s kim za hranu dĕteta; ſich in die Koſt —, pogoditi se s kim za hranu; ſich —, *v. r.* otići u najam; ſich an Einen —, najmiti se u koga.
Verdinger, *m.* najmitelj.
Verdingung, *f.* ſ. Verding.
Verdolmetſchen, *v. a.* tumačiti, protumačiti.
Verdolmetſcher, *m.* tumačitelj.
Verdolmetſchung, *f.* tumačenje, protumačenje.
Verdonnert, *adj.* ein —er Kerl, kleto momče.
Verdoppeln, *v. a.* udvojiti, usugubiti; udvostručiti, predvostručiti; ſeine Anſtrengungen —, usugubiti trud, trudbu, napor; ſeine Schritte —, učestati, udvojiti korake; die Geldſtrafe —, podvostručiti globu.
Verdoppelung, *f.* dvostručenje, udvojavanje, podvostručenje, udvojenje.
Verdoppelungszeichen, *n.* znak udvojenja.
Verdoppler, *m.* dvostručitelj; (*fig.*) množitelj.
Verdorben, *adj.* pokvaren, izkvaren, kvaran; (*mor.*) izopačen, opak.
Verdorbenheit, *f.* pokvarenost; (*mor.*) izopačenost; die — der Sitten, ſ. Verderbniß.
Verdornen, *v. a.* zatrniti.
Verderben, *v. n.* usahnuti, posahnuti, posušiti se; (v. ein. Hand), usahnuti; ein Menſch mit einer verdorrten Hand, čovĕk suhe ruke; —, *v. a.* (verdörren), usušiti, posušiti.
Verdorrt, *adj.* usahli; suh.
Verdorrung, *f.* usahnuće.
Verdrängen, *v. a.* iztisnuti, izrinuti, izpĕhnuti (n. p. koga iz službe); den Feind —, potisnuti, odagnati neprijatelja.
Verdrängung, *f.* iztisnuće, izrinuće; potisnuće; odagnanje.
Verdrechſeln, *v. a.* razločiti.
Verdrehen, *v. a.* zavrnuti; uvrnuti; den Schlüſſel —, uvinuti, izkrenuti ključ; den Arm —, zavrnuti rukom; uganuti ruku; die Augen —, prevraćati oči; das Recht —, izvrnuti, izvrtati, izkrenuti, izkretati pravo; Einem den Kopf —, izvrnuti, zanĕti komu pamet; smesti komu mozak; zamahnitati koga; ein verdrehter Kopf, ſ. Verdreht; (*fig.*)
Verdreher, *m.* izvrtač.
Verdreht, *adj.* zavrnut, uvrnut; izvrnut; prevrnut; (verkehrt), izopačen, naopak; ein —er Kopf, zavrzlan čovĕk.
Verdrehung, *f.* zavrnuće; izvrnuće; uvinuće, uganuće; uvijanje; izopačivanje.
Verdreifachen, *v. a.* trojiti, utrojiti, trostručiti, utrostručiti; (*fig.*) razmnožiti.
Verdreſchen, *v. a.* pomlatiti; einen Tag —, premlatiti dan.
Verdrießen, *v. i.* es verdrießt mich, mrzi me; mrzko i. mučno mi je; das hat mich am meiſten —, to me je najviše mrzilo; es verdrießt mich zu leben, omrznuo, dosadio, dotužio mi je život; ſich keine Mühe — laſſen, nežaliti truda; daß er ſich nicht ließe — zu mir zu kommen, da nepožali truda do mene doći.
Verdrießlich, *adj.* (mürriſch), mrzan, mrzeć, zlovoljan; ein —er Menſch, mrznovoljavac, mrznovoljavčina; Einen — machen, ozlovoljiti; — werden, ozlovoljiti se; (beſchwerlich), dosadan; das

iſt mir —, to mi je mrzko; ein —es Geſchäft, nepovoljan, neprilićan posao; ein —es Geſchäft beenden, razkrpiti.

Verdrießlichkeit, *f.* mrzna volja, zla volja; die — eines Geſchäftes, neugodnost posla; viele —en mit Jemand haben, imati s kim mnogo neprilikah; in — mit Jemand gerathen, zavaditi se s kim.

Verdringen, *v. a.* krenuti, iztisnuti.

Verdröhnen, *v. n.* dotutnjiti.

Verdroſſen, *adj.* omrzao; er iſt — dazu, omrzlo mu je; neće mu se; werdet nicht — Gutes zu thun, da vam nedotuži činiti dobro.

Verdroſſenheit, *f.* omrz.

Verdrucken, *v. a.* potiskati, poštampati; (falſch drucken), zlo natiskati.

Verdrücken, *v. a.* sgužvati, sgužveljati; sgnječiti.

Verdruß, *m.* dosada; nepovoljnost; voller — ſein, biti zle volje; er macht mir viel —, jadi i. kari me; mnogo mi zadaje jada; davon habe ich nur —, to mi samo neprilike čini; allen Menſchen zum — leben, dosadjivati svemu světu; es wird einen — geben, bit će svadje, jeda.

Verdudeln, *v. a.* predudati. [dovonjati.

Verduften, *v. n.* prestati mirisati, vonjati;

Verdummen, *v. a.* obezumiti; —, *v. n.* obezumljeti. [tupiti.

Verdumpfen, *v. n.* otupiti; —, *v. a.* iz-

Verdunkeln, *v. a.* potamniti, zamračiti, pomračiti, potamnjivati, pomračivati; ſich —, *v. r.* potamnětі, zamračiti se; der Himmel verdunkelt ſich, mrači se nebo. [taman.

Verdunkelt, *adj.* pomračan, pomračen;

Verdunkelung, *f.* pomraka, pomračenje;

Verdunkler, *m.* mračnjak. [tamnoća.

Verdünnen, *v. a.* tanjiti, otanjiti, raztanjiti; ein Holz an dem einen Ende —, zadèljati drvo; (eine dicke Flüſſigkeit —), razžiditi, razmutiti, razčiniti; den Wein mit Waſſer —, razvodniti, razslaviti vino; (*chem.*) razblažiti; verdünnte Schwefelſäure, razblažena sumporčina; die Luft —, razrěditi zrak i. uzduh; ſich —, *v. r.* biti, bivati redji.

Verdünnung, *f.* tanjenje; tančanje.

Verdunſten, *v. n.* izjapiti, izhlapiti, izvětriti, izdušiti, izpariti.

Verdünſten, *v. a.* pustiti da izhlapi.

Verdunſtung, *f.* izpara.

Verdurſten, *v. n.* ginuti od žedje; poginuti od žedje; er iſt verdurſtet, žedja ga je osvojila.

Verdüſtern, ſ. Verdunkeln.

Verdutzen, *v. a.* zabuniti, zabunjivati.

Verdutzt, *adj.* zabunjen; — da ſtehen, zabuniti se; — machen, zabuniti.

Verecken, *v. n.* oparožiti se.

Veredeln, *v. a.* oplemeniti, oplemenjivati; Obſt —, pitomiti, upitomiti voće; Schafe —, oplemeniti ovce; d. Wolle —, podobriti, popraviti, poboljšati vunu; die Erze — ſich, ruda biva plemenita.

Veredelt, *adj.* oplemenjen, podobren; (v. Obſte), pitom.

Veredler, *m.* plemenitelj.

Veredlung, *f.* plemenjivanje; pitomljenje; plemenjenje, podobrenje, popravljanje.

Vereggen, *v. a.* predrljati, pobranati.

Verehelichen, *v. a.* (v. Mannsperſ.) oženiti, ženiti; (v. Frauensp.) udati, udavati; udomiti; ſeine Tochter an Jemand —, dati komu svoju kćer; ſich —, *v. r.* oženiti se (s kim); udati se, poći (za koga).

Verehelicht, *adj.* oženjen; udata.

Verehelichte, *m.* oženja.

Verehelichung, *f.* ženjenje; udavanje; ženitba; udaja.

Verehren, *v. a.* štovati, poštovati, poštivati; (počitovati), štimati*; (ſchenken), podariti, pokloniti; (Wechſ.) ſ. Honoriren.

Verehrenswerth, ſ. Verehrungswerth.

Verehrer, *m.* štovatelj, štovalac, (počitatelj); ſie hat viele —, mnogo ima ljubovnikah. [čitateljica).

Verehrerin, *f.* štovalica, štovateljica, (po-

Verehrlich, *adj.* častan, časliv; štovan.

Verehrung, *f.* štovanje, poštovanje; čast; (počitanje); stima*; Einem große — bezeigen, vrlo koga štovati; (Geſchenk), poklon, dar.

Verehrungswerth, **Verehrungswürdig**, *adj.* štovanja (počitanja) dostojan; poštovan. [seći.

Vereiden, *v. a.* zarotiti, zakleti, zapri-

Vereider, *m.* zarotilac.

Vereidung, *f.* zarota.

Verein, *m.* družtvo, družba; einen — ſchließen, sdružiti se, učiniti družtvo (s kim); im —e mit ihm, s njim; zajedno s njim.

Vereinbar, *adj.* sdruživ; složiv; das iſt —, to se da složiti.

Vereinbaren, *v. a.* ujediniti, sdružiti; složiti; das läßt ſich mit meiner Pflicht nicht —, toga mi dužnost nepodnosi; ſ. Übereinkommen.

Vereinbarkeit, *f.* sdruživost.

Vereinbarlich, ſ. Vereinbar.

Vereinbarung, *f.* ujedinjenje, sjedinjenje; (Übereinkommen), dogovor.

Vereinen, *v. a.* sjediniti, ujediniti.

Vereinfachen, *v. a.* ujednostručiti, pojednostručiti; (*fig.*) uprostiti.

Vereinfachung, *f.* jednostručenje; uprost; jednostavnost.

Vereinigen, *v. a.* sjediniti, ujediniti, iz-

jediniti; abweichende Meinungen —, razna mnenja složiti; die Kräfte —, sjediniti, združiti sile; die Heere —, sastaviti vojske; die Parteien —, združiti stranke; ſich —, *v. r.* sjediniti se; ſich zu etwas —, složiti se (s kim) za što; ſich über etwas —, dogovoriti se, pogoditi se o čem; uglaviti što; mit ſeiner Pflicht —, ſ. Vereinbaren.

Vereiniger, *m.* jedinitelj.

Vereinigt, *adj.* sjedinjen; združen.

Vereinigung, *f.* sjedinjenje; združenje.

Vereinigungslinie, *f.* skapčalica.

Vereinigungsmittel, *n.* jedinilo.

Vereinigungsort, ſ. Vereinigungspunkt.

Vereinigungspunkt, *m.* sjedinište.

Vereinigungsrecht, *n.* pravo sjedinjenja.

Vereinigungswort, *n.* sjedinjujuća rěč.

Vereinnahmen, *v. a.* uračunati u dohod.

Vereinſamen, *v. a.* osamiti, ojediniti; —, *v. n.* osamiti se.

Vereinſamung, *f.* osama.

Vereinsgebiet, *n.* područje saveza, družtva; savezni kotar.

Vereinsſtatuten, *pl.* pravila družtva; družtvena pravila.

Vereint, *adj.* sjedinjen, složan, podjedin; mit —en Kräften, sjedinjenimi silami.

Vereinzeln, *v. a.* ojediniti; (*merc.*) na komade prodavati.

Vereinzelt, *adj.* inokosan, jedin; —, *adv.* jedan po jedan; na komade; komad po komad.

Vereinzelung, *f.* ojedinjenje; inokosnost; (*merc.*) prodaja na komade.

Vereinzelungszeichen, *n.* razstavka.

Vereiſen, *v. n.* zaleditи se, uleditи se.

Vereiteln, *v. a.* ein Unternehmen —, preduzeće razbiti, razvrći, osujetiti; eine Freude —, porušiti, pokvariti radost.

Vereitelung, *f.* razvrgnuće, razbiće, osu-

Vereitern, *v. n.* ognojiti se. [jećenje.

Vereiterung, *f.* gnojenje.

Vereckeln, *v. a.* sgaditi, ogaditi, gaditi.

Verenden, *v. n.* skapati, poginuti.

Verengen, *v. a.* (einen Weg), súziti, suživati; zauziti; (eine Gaſſe —), stěsniti; der Abſchied verengt ihm d. Herz, razstanak mu srce steže; ſich —, *v. r.* suživati se; je weiter hin, deſto mehr verengt ſich das Thal, čim daljе, sve to těšnja biva dolina.

Verenger, *m.* stezač.

Verengern, *v. a.* suživati, stěsniti; ſich —, *v. r.* suživati se.

Verengerung, *f.* die — des Maſtdarmes, zauženje prohodnjaka. [živanje.

Verengung, *f.* těšnjenje; suženje; su-

Vererben, *v. a.* etwas auf Jemand —, namrěti komu što; ostaviti komu što u naslědstvo; der Vater hat mir es vererbt, ostalo mi je od otca.

Vererber, *m.* namirač.

Vererblich, *adj.* namorni, naslědni.

Vererblichen, *v. a.* učiniti naslědnim; učiniti da se namire.

Vererbung, *f.* namiranje, namor.

Vererzen, *v. a.* pretvoriti u rudu; (*fig.*) ověkověčiti.

Vereſeln, *v. n.* pomagarčiti se.

Vereſſen, *v. a.* projesti; ſich —, *v. r.* projesti se, prejedati se.

Verewigen, *v. a.* ověkověčiti, ověčiti.

Verewiger, *m.* věčitelj.

Verewigung, *f.* ověkověčenje.

Verfächeln, *v. a.* odpahati.

Verfachen, *v. a.* preděliti, izpreděliti; (klaſſificiren), razrediti; einen Fluß —, zagatiti rěku.

Verfahrbar, *adj.* opreman.

Verfahren, *v. n.* postupati, baratati*; mit Jemand gut —, dobro s kim postupati; gerichtlich, mündlich —, sudbeno, ustmeno postupati; (unterſuchen), iztraživati; —, *v. a.* razvoziti; Waaren —, robu odpraviti, odpravljati, opremati; (*mont.*) einen Gang —, minuti gredu; die Mauth —, obići mitnicu (maltu); den rechten Weg —, s puta zaći; die Wege ſind ſehr —, putevi su probijeni; ceste su vagašljive; ſich —, *v. r.* s puta zaći, zabasati.

Verfahren, *n.* Verfahrung, *f.* postupanje, baratanje*; mündliches —, ustmeno postupanje, ustmen postupak.

Verfahrungsart, *f.* način postupanja, baratanja; način.

Verfalben, *v. n.* opulati, ožutěti.

Verfall, *m.* padanje, propadanje; padnuće; der — der Religion, propadanje věre; (*fig.*) razsap, razsutak; in — gerathen, propadati, propasti, razpasti se; (Falliment), propaostvo; (Einbüßung), šteta; gubitak; in — und Schaden kommen, izgubiti i. štetovati; der — einer Friſt, izmak roka; der — eines Wechſels, dospětak mě-

Verfallbuch, *n.* dospětnik. [nice.

Verfallen, *v. n.* (von ein. Hauſe), rušiti se; (*fig.*) propasti, propadati; poginbati; ići na manjak; die guten Sitten — immer mehr, čudorednost propada; in Sünde —, ogrěšiti se; in eine Geldbuße —, upasti u globu; in denſelben Fehler —, pokliznuti u istu pogrešku; auf etwas —, dosětiti se čemu; wie biſt du darauf —? kako ti to pade na um? kako ti je to na pamet došlo? (v. Schiffe), zabasati, zalutati; am Körper —, gubiti se, izgubiti se, spasti s mesa; Todes —, preminuti, umrěti; in Armuth —, osiromašiti, obubožiti; in Ungnade —, onemiliti se (komu); an den Fiscus —, zapasti, pripasti (državnoj) blagajni; das Pfand iſt —,

zalog je ošao, propao; der Wechſel iſt —, mĕnica je dospĕla; die Friſt iſt —, rok je minuo, rok je izmakao; d. Zeit iſt —, vrĕme je minulo, prošlo, izteklo; (verloren), izgubljen.

Verfallen, *adj.* ein —es Haus, razvaljena, porušena kuća; (am Körper), mršav, obhrdjao, propao; —e Kaution, propala jamčevina (kaucija); —e Friſt, prošao, minuo rok; —e Zinſen, prispĕla dobit (kamata); ein —er Wechſel, dospĕla mĕnica; (konfiscirt), uzet u blagajnu (begluk).

Verfällen, *v. a.* in den Erſatz der Koſten —, osuditi (koga) da naknadi trošak; zur Tragung aller Koſten —, osuditi (koga) da plati vas trošak; eine Jungfrau —, zatruhliti, obležati dĕvojku; das von ſeinem Vater an ihn verfällte Gut, dobro, što mu je ostalo od otca.

Verfallenheit, *f.* (z. B. einer Kaution),

Verfallfriſt, *f.* propadni rok. [propalost.

Verfallgut, *n.* propaoština.

Verfällig, *adj.* propao.

Verfallſache, *f.* ſ. Verfallgut.

Verfalltag, *m.* (Wechſ.) dan dospĕtka, prispĕtka; dospĕtak.

Verfalltermin, *m.* ſ. Verfallfriſt.

Verfallwaare, *f.* ſ. Verfallgut.

Verfallzeit, *f.* dospĕtak, prispĕtak; bei Wechſeln tritt die — ein . . ., mĕnica dospĕva . . .; die — einer Zahlung, vrĕme za plaćanje.

Verfallzeitbuch, *n.* dospĕtnik.

Verfälſchbar, *adj.* izkvariv; izopačiv.

Verfälſchen, *v. a.* izopačiti; die Thatſachen —, izkvariti dogadjaje; den Wein —, načiniti vino; eine Schrift —, izopačiti pismo; Geld —, kovati lažni novac.

Verfälſcher, *m.* opačitelj; kvaritelj.

Verfälſchung, *f.* izopaka, izopačivanje, izopačenje; izkvarenje; (d. Getränke), kvarenje

Verfangen, *v. a.* zauzeti; in Streit — ſein, imati razpru; ſich —, *v. r.* uhvatiti se; zaplesti se; zamrsiti se; (v. Hunden), zaduhati se, (zaduvati se), zapuhati se; (ſich verbeißen), zagrizti se; (v. Pferden), uhvatiti se; obangaviti; (v. Winde), neimati oduška; (v. Rauche), zagušiti se; eine Laſt —, dočekati teret; ſich im Reden —, zaplesti se u govoru; (v. Erzen), osinjaviti; die Arznei will nicht mehr —, lĕk neće više da hasni, koristi, prudi.

Verfangkraut, *n.* (*Arnica montana*), brdjanka, veprovac.

Verfänglich, *adj.* šarovit, lukav; eine —e Frage, zavodljivo pitanje.

Verfänglichkeit, *f.* šarovitost, lukavost, zavodljivost.

Verfärben, *v. a.* premastiti, drugčije obojiti; ſich —, *v. r.* izgubiti mast (boju), promĕniti mast.

Verfaſern, *v. a.* razčinkati.

Verfaſſen, *v. a.* sastaviti, sastavljati; ein Gedicht —, spĕvati pĕsmu; ein Geſetz —, načiniti, sastaviti zakon; ein Buch —, spisati, napisati knjigu.

Verfaſſer, *m.* sastavitelj; sačinitelj; (ein. Buches), pisac; —in, *f.* sačiniteljica; pisalica.

Verfaßt, *adj.* spisan, napisan; sačinjen.

Verfaſſung, *f.* (e. Buches), pisanje (knjige); (Einrichtung), uredba; (Staats—), ustav, konštitucija; (Umſtände), ſeine jetzige — entſchuldigt ihn, právi ga njegovo sadašnje stanje; ſich in gute — ſetzen, spremiti se, pripraviti se kako valja.

Verfaſſungs- (in Zuſ.) ustavni.

Verfaſſungskampf, *m.* boj za ustav.

Verfaſſungslos, *adj.* bezustavan.

Verfaſſungsmäßig, *adj.* ustavan, konštitucionalan.

Verfaſſungsmäßigkeit, *f.* ustavnost.

Verfaſſungsurkunde, *f.* ustavnica; ustav.

Verfaſſungswerk, *n.* ustav.

Verfaſſungswidrig, *adj.* proti ustavu.

Verfaſſungswidrigkeit, *f.* protiustavnost.

Verfaſten, *v. a.* prepostiti.

Verfaulen, *v. a.* sagnjiti, izagnjiti; razagnjiti; ſ. Verrotten. [lĕnjariti.

Verfaulenzen, *v. a.* preplandovati, pre-

Verfault, *adj.* gnjio, truo, (truhli).

Verfechten, *v. a.* boriti se (za što); braniti (što).

Verfechter, *m.* branitelj, zatočnik.

Verfechtung, *f.* branjenje; obrana.

Verfedern, *v. n.* (wdm.) omitariti se.

Verfegen, *v. a.* zamesti.

Verfehlen, *v. a.* das Ziel —, promašiti, umašiti biljegu; nepogoditi; die Kugel hat ihn verfehlt, puška ga je minula; den rechten Weg —, zabasati, zaći s puta; ich habe ihn verfehlt, nisam ga zadesio, zateknо; ich werde nicht — zu berichten, neću propustiti javiti (Vam); eine Gelegenheit —, propustiti sgodu; verfehlt, promašen.

Verfeilen, *v. a.* razpiliti, prepiliti.

Verfeinden, *v. a.* omraziti, mraziti, zavaditi; ſich mit Einem —, omraziti se, zavaditi se s kim.

Verfeindung, *f.* mražnja; omraza, zavada.

Verfeinen, *v. a.* utančiti.

Verfeinern, *v. a.* ugladiti, izgladiti; ſich —, *v. r.* ugladiti se, ugladjivati se.

Verfeinerung, *f.* uglada.

Verfertigen, *v. a.* (völlig fertig machen), dogotoviti, sgotoviti, napraviti; uraditi; dovršiti; (machen), praviti; napraviti, načiniti, gotoviti; napravljati, načinjati; (in Menge —), naraditi; nagraditi; Tiſche —, graditi sto-

love (trpeze); Schuhe —, šivati cipele; Kleider —, šivati, krojiti; skrojiti, porezati haljine; eine Bildſäule —, iztesati kip; einen Aufſatz —, sastaviti, napisati članak; ſ. Verfaſſen.

Verfertiger, *m.* pravilac, gotovitelj, napravljač, načinjalac; —in, *f.* pravilja, gotoviteljica, napravljača.

Verfertigung, *f.* pravljenje, gotovljenje, načinjanje; naprava.

Verfeuern, *v. a.* (Holz —), izložiti; (Pulver —), popucati prah (barut), izpucati.

Verfilzen, *v. a.* upustiti, uvaljati; ſich —, *v. r.* uvaljati se.

Verfinſterer, *m.* mračnjak.

Verfinſtern, *v. a.* pomračiti, zamračiti; pomrčiti; das ganze Land —, pokriti zemlju tamom; ihr Herz iſt verfinſtert, srce im je potamnělo; die Köpfe —, um (ljudem) pomračiti; zadimiti glave; ſich —, pomračiti se, umračiti se, smračiti se; potamnĕti; die Sonne verfinſterte ſich, sunce pomrča, pomrče, pomrači se, (*poët.*) uhvati se.

Verfinſterung, *f.* pomrčina, pomraka; pomrčanje; pomračenje.

Verfinſterungsgeiſt, *m.* mračnjaštvo.

Verfinſterungsmittel, *n.* pomračilo, mračilo.

Verfinſterungsverſuch, *m.* pokus pomračivanja.

Verfirſten, *v. a.* ein Dach —, ošlĕmiti krov; dignuti šlĕme na krov.

Verfitzen, *v. a.* zamrsiti, zamrsivati.

Verflachen, Verflächen, *v. a.* spljoštiti; ſich —, *v. r.* splasnuti; (*fig.*) postati plitak; oplitčati.

Verflackern, *v. n.* izbuktĕti; razbuktĕti se.

Verflattern, *v. n.* razprhnuti; razpršiti se.

Verflechten, *v. a.* zaplesti, zapletati, uplesti; ſich in etwas —, zaplesti se, uprtiti se u što; alles Rohr —, svu trsku

Verfleiſchen, *v. n.* upàtiti se.

Verfleiſchung, *f.* upàćenje.

Verflicken, *v. a.* pokrpiti; potrošiti na krpež.

Verfliegen, *v. n.* odletĕti, razletĕti se; (verdünſten), izjapiti, izhlapiti; wie die Zeit verfliegt! ala leti vrĕme! ſich —, *v. r.* zaletĕti, zalĕtati; laſſen Sie Ihren Zorn hier —, odljutite se ovdĕ.

Verfließen, *v. n.* proteći, izteći; die Tinte verfließt, crnilo se različe; die Zeit verfließt, vrĕme leti, prolazi; es ſind ſeitdem ſechs Jahre verfloſſen, ima tomu šest godinah; ſo verfloſſen dreißig Jahre, tako prodje vrĕme trideset godinah; minulo je trideset godinah.

Verfließung, *f.* tečenje, tĕk; prolazak, minutak; ſ. Verfluß.

Verflimmern, *v. n.* doleskati se; doblistati.

Verflößen, *v. a.* splaviti; ſich —, *v. r.* splinuti se.

Verfloſſen, *adj.* prošast, minuo.

Verfluchen, *v. a.* prokleti, ukleti; proklinjati; Einen —, prokleti, proklinjati koga; kleti komu dušu; ſich —, kleti se; ſ. Verflucht.

Verflucher, *m.* proklinjač.

Verflucht, *adj.* proklet; das iſt ein —er Menſch, klet je ovo čovĕk; das iſt — theuer, to je vragomelno skupo; — ſei, wer .., proklet bio, tkogod ..; ich will — ſein, wenn .., tako me neklelo malo i velje; tako se neočajao hiljadu godinah.

Verfluchte, *m.* prokletnik, prokletnjak; —, *f.* prokletnica.

Verflüchtigen, *v. a.* učiniti, da što izvĕtri, izhlapi; ſich —, *v. r.* izvĕtriti, izhlapiti.

Verflüchtigt, *adj.* izvĕtrio, izhlapio.

Verflüchtigung, *f.* izvĕtrenje; vĕtrenje; izhlapnja.

Verfluchung, *f.* proklinjanje; kletva.

Verfluß, *m.* iztečenje, minutak; nach — einiger Monate, kad mine i. prodje nĕkoliko mĕsecih.

Verflüſtern, *v. a.* prešaptati.

Verfluten, *v. a.* zaplaviti.

Verfolg, *m.* nastavak, produženje; im —e der Erzählung, dalje u pripovĕsti; produžujuć, produživ pripovĕst; im —e der Zeit, s vremenom; aus dem —e der Sache, iz onoga što slĕdi; iz potonjega.

Verfolgen, *v. a.* (weiter folgen), etwas —, slĕditi, ići za čim; ſeinen Weg —, nastaviti, produžiti put; dalje putovati; ein Ziel —, ſ. Ziel; Schritt vor Schritt —, korak za korakom slĕditi; er verfolgte ſeine Spur, potĕra mu trag, otidje za njim u potrage i. tragom; (feindlich —), ein Wild —, goniti, gonati, ganjati, tĕrati zvĕr; den flüchtigen Feind —, otići u potĕru za neprijateljem; tĕrati, potĕrati neprijatelja; einen Verbrecher —, povijati, goniti zločinca; (— laſſen), poslati potĕru za zločincem; Einen mit Steckbriefen —, poslati za kim tĕralicu; ſtrafbare Handlungen gerichtlich —, sudbeno postupati radi kaznivih dĕlah; Einen gerichtlich —, tĕrati koga na sud; ſein Recht —, tražiti svoje pravo; den Rechtsweg —, proti se; Einen ſeiner Religion wegen —, progoniti, goniti koga radi vĕre; das Unglück verfolgt mich, zla me sreća bije, navezala me se nesreća; ſich gegenſeitig —, goniti se, tĕrati se; ſich gerichtlich —, goniti se po sudovih, potezati se sudom.

Verfolger, *m.* gonitelj, progonitelj; ein — ſein, goniti, progoniti; (z. B. eines Diebes), potĕrač, potĕrnik, potražnik; —in, *f.* goniteljica, progoniteljica.

Verfolglich, *adj.* slĕdovni.

Verfolgt, *adj.* gonjen, progonjen.
Verfolgung, *f.* gonitba, progon, progonjenje; (eines Wildes), gonjenje, těranje; (ein. Diebes), potoč, potěra, pogonja, potraga; (ſeines Rechtes), traženje; (einer Unterſuchung), iztraživanje; er muß viele —en leiden, vrlo ga progone; gerichtliche —, sudbeno postupanje; parba.
Verfolgungsgeiſt, *m.* Verfolgungsſucht, *f.* progonljivost.
Verfolgungsſüchtig, *adj.* progonljiv.
Verfrachten, *v. a.* Waaren —, robu dati odpremiti; ein Schiff —, dati brod u najam.
Verfrachter, *m.* naimač (broda).
Verfremden, *v. n.* potudjiti se.
Verfreſſen, *v. a.* proždérati.
Verfreſſen, *adj.* er iſt ſehr —, velika je proždrlica i. izjelica.
Verfreunden, *v. a.* oprijateljiti, sprijateljiti.
Verfrieden, *v. a.* ograditi, ogradjivati.
Verfrieren, ſ. Erfrieren.
Verfroren, *adj.* — ſein, zimógrozan, zimomoran, slab od zime biti; ein —er Menſch, zimomornica, smrzlica, smrzlo, ozeblićina.
Verfrühen, *v. a.* uraniti.
Verfrüht, *adj.* preran.
Verfügbar, *adj.* razpoložan; (v. Geld), ležeći, na oddaće.
Verfügbarkeit, *f.* razpoložnost, disponibilitet.
Verfugen, *v. a.* sutoriti.
Verfügen, *v. a.* etwas —, narediti, odrediti što; über etwas —, (disponiren), raz(po)lagati čim, narediti za što, zapovědati čemu; ſie verfügt über mein ganzes Vermögen, razložnica je mojemu blagu; ich verfüge über ſeinen Geldbeutel, na njegov račun trošim; er verfügt über große Summen, ima silne novce; über ein Geſuch —, rěšiti molbu; ſich wohin —, poći, otići kamo.
Verfüger, *m.* odreditelj; (Disponent), razložnik.
Verfügung, *f.* naredba, odluka; razredba; raz(po)ložba; letztwillige —, poslědnja naredba, volja; eine — treffen, učiniti naredbu, narediti za što; Einem etwas zur — ſtellen, staviti komu što pod ruku; eine Waare zur — des Verſenders liegen laſſen, ostaviti robu, dok za nju nenaredi pošiljač; es ſteht zu Ihrer —, stoji Vam na službu; zapovědajte.
Verführbar, *adj.* razvozni; —e Waaren, odpremna, razvozna roba; er iſt —, dá se i. može se zavesti, zavodljiv je.
Verführen, *v. a.* Waaren —, voziti, razvoziti robu; (irre führen), zavesti, zavoditi; ein Mädchen —, prevariti děvojku; Einen zu etwas —, navratiti, podgovoriti, navesti koga na što; (verlocken), prelastiti, zamamiti; zur Sünde —, navratiti (koga) na grěh; ſich — laſſen, zapovesti se.
Verführer, *m.* (v. Waaren), razvoznik; (zu etwas), podgovornik; (einer Perſon), zavodnik; —in, *f.* zavodnica.
Verführeriſch, *adj.* zavodan, zamaman; —es Weſen, zamamnost, zavodnost.
Verführte, *m.* zavedenik; —, *f.* zavedenica.
Verführung, *f.* (v. Waaren), razvoz, razvožnja; (ein. Perſon), zavodjenje, zavedba; (— zu etwas), navrata, navod, podgovaranje, podgovor; (*fig.*) zamama.
Verführungskunſt, *f.* zavodnost.
Verfüllen, *v. a.* raztočiti.
Verfünffachen, *v. a.* upetoriti.
Verſunken, *v. n.* dokresiti se; razkresiti se.
Verfuttern, *v. a.* potrošiti na postavu.
Verfüttern, *v. a.* izkrmiti; alles Heu —, sve sěno izpolagati; den Hafer —, zob izdavati; das Pferd iſt verfüttert, prezobao se konj.
Verfütterung, *f.* pokrmljivanje; prekrma.
Vergaben, *v. a.* poděliti, izděliti.
Vergabung, *f.* poděla.
Vergaffen, ſich, *v. r.* zable(h)nuti se, zablejati se, zabezeknuti se, zablešiti se, zabuljiti se; ſich in ein Mädchen —, zagledati se, zalupati se u děvojku.
Vergafft, *adj.* zablehnut.
Vergähnen, *v. a.* prezjati, prezěvati.
Vergähren, *v. n.* dovreti, ovreti.
Vergallen, *v. n.* ožučiti se; (*fig.*) očemeriti se.
Vergällen, *v. a.* ožučiti, prožučiti; (*fig.*) Einem etwas —, očemeriti, ogorčiti (komu što).
Vergaloppiren, ſich, *v. r.* zarećí se, izreći se; er hat ſich vergaloppirt, zatrčao se je, jezik mu je utekao.
Vergang, *m.* manjak; minutak.
Vergangen, *adj.* prošao, minuo; prošast.
Vergangenheit, *f.* prošlost; minulost, prošastnost.
Vergänglich, *adj.* prolazljiv, minuo, razpadljiv; (unbeſtändig), nepostojan, nestalan; Alles iſt —, sve prolazi.
Vergänglichkeit, *f.* prolazljivost, razpadljivost, minutak; (*fig.*) nestalnost, nepostojanstvo.
Verganten, ſ. Verauctioniren.
Vergarnen, *v. a.* (*fig.*) uhvatiti u mrežu.
Vergatten, *v. a.* sljubiti.
Vergattern, *v. a.* die Soldaten —, sbubnjati vojnike; ſ. Vergittern.
Vergatterung, *f.* bubnjanje na izkup; die — ſchlagen, bubnjati na izkup.
Vergeben, *v. a.* ſeine Tochter —, udati svoju kćer (za koga), dati (komu) svoju kćer; ſeine Tochter iſt ſchon —, njegova je kći već izprošena; (verleihen), eine Stelle an Jemand —, podělíti, dati komu službu; ſein Recht —, ustupiti svoje pravo; ſeinem Rechte

nichts —, neodstupiti od svoga prava; Sie würden Ihrem Rechte nichts —, nebiste okrnjili i. uštrbili svoga prava; Sie werden damit Ihrer Würde nichts —, neće Vam zato čast potamniti; du wirſt dir nichts — (wenn du ...), nećeš se poniziti, nećeš si nahuditi, neće ti biti na sramotu, štetu, (ako ...); ich darf meinem Nachfolger nichts —, nesmēm dopustiti, što bi moglo biti na štetu i. uštrb mojemu naslēdniku; (verzeihen), oprostiti, prostiti; odpustiti; vergib uns unſere Schulden, wie wir unſern Schuldigern —, oprosti nam dugove naše, kao i mi što opraštamo dužnikom svojim; die Karten —, zlo dati, dēliti karte; ſich —, *v. r.* pogrēšiti (faliti) u davanju; (vergiften), Einen —, otrovati koga; Mäuſe —, trovati miševe.

Vergeben, *adj.* ſ. Vergeblich.

Vergebens, *adv.* zaludu, u zalud, na zalud, zaman, zamanice; es iſt Alles —, sve je badava; du bitteſt —, naprazno moliš.

Vergeblich, *adj.* (verzeihlich), oprostiv, prostiv; das iſt ein ſehr —er Irrthum, ta se zabluda lasno može oprostiti; (umſonſt), zaludnji, naprazan, tašt; alle deine Mühe iſt —, zaludu i. naprazno ti sva muka; —, *adv.* ſ. Vergebens.

Vergebung, *f.* danje, podēljenje; (Verzeihung), oproštenje, proštenje; (Vergiftung), otrovanje; (Abtretung), ustup.

Vergegenwärtigen, *v. a.* predočiti, predočivati.

Vergegenwärtigung, *f.* predočba, predočenje.

Vergehen, *v. n.* (verſchwinden), minuti, proći, zaminuti; bitisati; (aufhören), proći, prestati; dieſe rothen Flecken auf der Haut werden —, nestat će ovih šklopacah; der Schmerz vergeht, bol jenja; nestaje boli; der Schmerz iſt vergangen, nestalo je boli; meine Halsſchmerzen werden —, proći će me grlo(bolja); das Geſicht vergeht, izdaju (ga) oči; darüber vergeht Einem Hören und Sagen, čovēk se kameni i drveni (n. p. gledajuć to); die Luſt iſt mir vergangen, prošla me je želja; ſ. Luſt; da muß Einem wohl die Luſt —, čovēk mora da izgubi volju, kad ...; der Rauſch iſt ihm —, popustilo ga je pivo i. pilo; (zu Grunde gehen), propasti, poginuti, ginuti; Himmel u. Erde werden —, nebo i zemlja će proći; er vergeht wie ein Schatten, (spr.) kao da ga guje piju; vor Gram —, pucati od žalosti; vor Sehnſucht —, ćeznuti, smagnuti, ginuti; vor Scham —, snebivati se čega; vor Ärgerniß —, puknuti od jeda; vor Schmerz —, izdisati od boli; die Zeit vergeht, vrēme prolazi; darüber vergingen drei Jahre, tako stade tri godine danah; darüber verging geraume Zeit, dugo bilo, dugo vrēme prodje; es vergeht kein Tag, neima dana; ſich —, *v. r.* pogrēšiti; faliti; zabrazditi; ſich an Einem —, učiniti komu krivicu, krivdu; ſich an Einem mit Worten —, uvrēditi koga rēćmi.

Vergehen, *n.* Vergehung, *f.* nestaja; (*jur.*) [prekršaj.

Vergeigen, *v. a.* pregudēti.

Vergeiſten, (Vergeiſtigen), *v. a.* oduhoviti; (v. Wein), užestiti; —, *v. n.* izgubiti žestu.

Vergelben, *v. n.* požutēti, zažutēti.

Vergellen, *v. n.* dozujati.

Vergelt, *m.* ſ. Vergeltung.

Vergeltbar, *adj.* naplativ.

Vergelten, *v. a.* vratiti; odvratiti (komu što); (das Gute mit Gutem —), nadarili, nagraditi; dieſen Dienſt kann ich gar nicht —, ove ljubavi Vam nemogu naplatiti; Böſes mit Böſem —, dati komu žao za sramotu i. žao za jao; dati komu šilo za ognjilo; vergeltet nicht Böſes mit Böſem, nevraćajte zla za zlo; Gleiches mit Gleichem —, vratiti komu (čast u) zajam; dati komu milo za drago; (anwünſchend), Gott vergelte es dir! Bog ti platio! (verwünſch.), Bog ti odmastio! Da od Boga nadješ! ich will es ihm ſchon —, odmastit ću mu; platit će mi to.

Vergelter, *m.* vratilac, vratitelj; (im guten Sinne), naplatitelj, nadaritelj; (im böſen Sinne), odmastitelj, odmastnik.

Vergeltung, *f.* odvratak; (das Vergelten), vraćanje; (Geſchenk), plata, uzdarje, obdarje.

Vergeltungsrecht, ſ. Wiedervergeltungsrecht.

Vergerben, *v. a.* postrojiti.

Vergeſellſchaften, *v. a.* sdružiti, udružiti; ſich —, udružiti se, udruživati se.

Vergeßbar, *adj.* zaboravan.

Vergeſſen, *v. a.* zaboraviti, zaboravljati; (*poēt.*) svrći i. smetnuti s uma (koga i. što); er hat Alles —, sve je poboravio; das habe ich ſchon längſt —, za to sam i zaboravio; ſeiner Pflicht —, zaboraviti na svoju dužnost; ſich —, *v. r.* zaboraviti se.

Vergeſſen, *adj.* zaboravan; — ſein, zaboraviti, zaboravljati.

Vergeſſene, *m.* zaboravljenik.

Vergeſſene, *n.* zaboravak.

Vergeſſenheit, *f.* zaborav; zaboravnost; der — übergeben, zakopati što u zaborav; zaboraviti što; es kam in —, to se je zaboravilo; neima mu više spomenka; aus dem Fluſſe der — trinken, napiti se trusovine i. vode za-

boravne; er hat das aus — gethan, od zaboravnosti je to učinio; ſich mit — entſchuldigen, izgovarati se zboravom.

Vergeſſer, *m.* zaboravljač, zaboravko.

Vergeßlich, *adj.* zaboravljiv; er iſt ſehr —, (ſpr.) zaboravio je i (za) svoje ime; zaboravio je i ime kako mu je; ein —er Menſch, nepamtilo, zaboravko.

Vergeßlichkeit, *f.* zaboravljivost.

Vergeuden, *v. a.* razsuti, razsipati, raztepsti, razteći, razmetati; (*fam.*) scerdati, procerdati, profućkati, spiskati.

Vergeuder, *m.* razsipnik, potrata, razmetnik; —in, *f.* razmetnica, razsipnica. [cerdanje.

Vergeudung, *f.* razmetanje, razsipanje,

Vergewiſſern, *v. a.* obezbediti, osegurati, uveriti, uveravati. [nje.

Vergewiſſerung, *f.* uveravanje, osegura-

Vergießen, *v. a.* proliti, prolevati; razliti, razlevati; Thränen —, liti, proliti, prolevati, roniti, točiti suze; Blut —, učiniti krv; krviti se; es iſt Blut vergoſſen worden, pade krv; ſein Blut —, proliti krv; mit Blei —, zaliti, zalevati olovom; alles Blei —, sve olovo kod levanja potrošiti; (zu ſehr gießen), preliti.

Vergießer, *m.* prolevač.

Vergießung, *f.* prolev; proliće; prolevanje, razlevanje.

Vergiften, *v. a.* trovati; Einen —, otrovati koga; Alle —, sve potrovati; faule Dünſte — die Luft, gnjila para truje zrak i. uzduh; Einem alle Freuden —, očemeriti komu svaku radost; ſich —, *v. r.* otrovati se.

Vergifter, *m.* otrovnik; —in, *f.* otrovnica.

Vergiftung, *f.* trovanje.

Vergirren, *v. a.* pregukati.

Vergiſchen, *v. a.* docvrljiti.

Vergißmeinnicht, *n.* (*Myosotis palustris*), potočnica; Garten—, (*Omphalodes*), nezabudka; (*poët.*) nezabudka; uspomena. [graditi.

Vergittern, *v. a.* rešetkom zagraditi, pre-

Vergitterung, *f.* rešetka.

Verglänzen, *v. n.* dosvetliti.

Verglaſen, *v. n.* ustakliti se, ucakliti se; —, *v. a.* ustakliti; (glaſiren), ostakliti, ocakliti, gledjeisati*.

Verglaſung, *f.* stakljenje; ustakljenje; ſ. Glaſur.

Vergleich, *m.* (Vergleichung), sravnjivanje; einen — zwiſchen zwei Dingen machen oder anſtellen, sravnjivati dve stvari jednu s drugom; das iſt über allen —, tomu neima para; fein —! niti nenanosi! es hält keinen — aus, nemože se izporediti; in — mit ihm, sproću njega, prema njemu; ſie iſt ohne — die ſchönſte, te ljepote u svetu neima; (— der Parteien), nagoda, nagodba; einen — machen, nagoditi se; poravnati se; einen — einleiten, nagadjati; einen — zu Stande bringen, nagoditi; poravnati; ſich in einen — einlaſſen, nagadjati se.

Vergleichbar, *adj.* sravniv.

Vergleichen, *v. a.* (gegen einander halten), das Bild mit dem Original —, sravniti, sravnjivati sliku s izvornikom; ich kann mich mit ihm nicht —, nemogu se s njim izporediti i. uzporediti; darin iſt ihm Niemand zu —, u tom se s njim nitko nemože izporediti; u tome mu neima druga i. para; den Gewinn mit dem Verluſte —, izjednačiti dobitak s gubitkom; (gleich, eben machen), die Eiſenſtangen —, uravniti, porovniti željezne motke; ſtreitende Parteien —, poravnati, ravnati parce; ſich mit Jemand —, poravnati se, nagoditi se s kim; (verabreden), dogovoriti se o čem; ſich wegen des Preiſes —, pogoditi se za cenu; ugovoriti, uglaviti cenu.

Vergleichend, *adj.* sravnaći.

Vergleicher, *m.* sravnilac; nagadjač.

Vergleichsprotokoll, *n.* nagodni zapisnik; zapisnik o nagodbi.

Vergleichsverfahren, *n.* nagodni postupak.

Vergleichsverſuch, *m.* pokušaj nagodbe; einen — machen, pokušati nagodu.

Vergleichung, *f.* sravnjivanje, sravnjenje; eine — anſtellen, sravniti, sravnjivati; in — mit dem Bruder, sproću brata, prema bratu.

Vergleichungsgrad, *m.* drugi stupanj.

Vergleichungspunkt, *m.* sravnilište.

Vergleichungsſtufe, *f.* ſ. Vergleichungsgrad.

Vergleichungsweiſe, *adv.* za priliku, na priliku; prilikom; (in Vergleichung mit . . .), sravniv; prema.

Vergleichweiſe, *adv.* nagodom, nagodice; ſ. Vergleichungsweiſe.

Vergleiten, *v. n.* zapuznuti, zamaći.

Verglimmen, *v. n.* stinjati se; (*fig.*) dotinjati; utrnuti se, ugasiti se. [se.

Verglühen, *v. n.* dožariti; (*fig.*) ohladiti

Vergnügen, *v. a.* (ergötzen), Einen —, zabavljati, razveseliti, uveseljavati; (befriedigen), samiriti, namiriti; ſich —, *v. r.* zabavljati se, arajdati se.

Vergnügen, *n.* (Freude), veselje; (Unterhaltung), zabava; arajstvo; — empfinden, veseliti se; — erwecken, gewähren, veseliti, zabavljati; er findet daran ein —, to ga veseli; er findet daran kein —, to mu se nemili; zu ſeinem —, njemu na veselje; es war mir ein — Sie zu ſehen, drago mi je, da sam Vas vidio; mit —, drago volje, dragovoljno; s veseljem; Einem ein —

machen, obradovati, razveseliti koga; dem — nachhangen, tražiti zabavu.
Vergnüglich, Vergnügſam, *adj.* zadovoljan.
Vergnügt, *adj.* veseo; — ſein, veseo biti, veseliti se.
Vergnügung, *f.* ſ. Vergnügen, *n.*
Vergnügungsreich, *adj.* vrlo zabavan.
Vergnügungsſucht, *f.* pohlepa za zabavom.
Vergnügungszweck, *m.* svrha i. cilj zabave; zabavna svrha.
Vergoldemeſſer, *n.* pozlatni nož.
Vergolden, *v. a.* pozlatiti, pozlaćivati, zlatiti; eine Pille —, metnuti jed u med.
Vergoldepinſel, *m.* pozlatna kišćica.
Vergolder, *m.* zlatilac, pozlatilac, pozlatac; —in, *f.* zlatilja.
Vergolderkunſt, *f.* pozlatništvo.
Vergoldet, *adj.* pozlaćen, zlaćen.
Vergoldung, *f.* pozlata, pozlat; (das Vergolden), zlaćenje, pozlaćivanje.
Vergönnen, *v. a.* dopustiti, dopuštati; es ſoll dir vergönnt ſein, neka ti bude; Einem etwas —, blagosivljati komu što; er vergönnt mir mein Glück nicht, nije mi dobru rad, zavidi mi sreću; ich vergönne dir dieſe Freude, (ſat.) na čast ti ova radost; es war mir nicht vergönnt ſie zu ſehen, nebi mi viděti ju; Jemand vergönnt mir es nicht, (z. B. ein Stückchen Brod), nětko mi je gladan.
Vergöttern, *v. a.* (*fig.*) obožavati.
Vergötterung, *f.* obožavanje.
Vergraben, *v. a.* einen Schatz —, zakopati, ukopati, zakopavati blago; einen Acker —, obkopati, obroviti njivu; ſich —, *v. r.* zakopati se; (*fig.*) ſich in die Bücher —, kapati nad knjigom; gviriti u knjigu; ſich in Arbeiten —, razraditi se.
Vergrabung, *f.* zakop; ukop; zakapanje, zakopavanje.
Vergrämen, ſich, *v. r.* izjesti se; die Nächte —, prejaditi noći.
Vergraſen, *v. a.* (wdm.) zašuškati.
Vergraſet, *adj.* u travu obrasao; travom obrasao, zarasao.
Vergrauen, *v. n.* posěděti (posiedjeti), [osěděti.
Vergreifen, *v. a.* razpačati, razprodati; die Waare iſt vergriffen, roba je razpačana; ſich —, *v. r.* preseći; ſich die Hand —, uganuti si ruku; ſich an fremdem Eigenthume —, posvojiti, prisvojiti tudje; ſich an der Kaſſe —, okrasti pěneznicu; ſich am Heiligthume —, oskvrniti svetinju; ſich an dem Geſetze —, prekršiti zakon; ſich an Einem —, napasti na koga; staviti i. vrći ruku na koga; kidisati komu.
Vergriechen, *v. a.* pogrčiti.
Vergriff, ſ. Übergriff.
Vergriffen, *adj.* razpačan, razprodan.
Vergröbern, *v. a.* pogrubiti.
Vergrößern, *v. a.* povećati, povećavati; die Armee —, umnožiti vojsku; (übertreiben), uveličati, pretěrati; ſich —, *v. r.* večati; die Schmerzen — ſich, boli sve to većma; ſein Ruhm vergrößert ſich, raste mu slava.
Vergrößerung, *f.* večanje, povećanje, povećavanje; (*fig.*) pretěrivanje.
Vergrößerungsglas, *n.* (Vergrößerungslinſe, *f.*) večalo, povećalo, povećaljka; ſ. Mikroſkop
Vergrößerungsmaß, *n.* měra večanja.
Vergrößerungsplan, *m.* osnova povećanja.
Vergrößerungsſpiegel, *m.* večajuće ogledalo i. zrcalo.
Vergrößerungsſucht, *f.* pohlepa za veličanjem.
Vergrößerungswort, *n.* večajuća rěč.
Vergrößerungszahl, *f.* broj povećine.
Vergrübeln, *v. a.* premozgati, prekutriti.
Vergrünen, *v. n.* zazeleněti se.
Vergucken, ſich, *v. r.* (*fig.*) zagledati se.
Vergunſt, ſ. Erlaubniß.
Vergünſtigen; Vergünſtigung, ſ. Vergönnen; Erlaubniß.
Vergünſtigungstage, ſ. Reſpecttage.
Vergurgeln, *v. a.* (*fig.*) prognati kroz lakomicu.
Vergutachten, *v. a.* kazati, napisati svoje mnenje (o čem).
Vergutachtung, *f.* mnenje.
Vergüten, *v. a.* naknaditi, naknadjivati.
Vergütung, *f.* naknada; (Belohnung), nagrada; ſich — verſchaffen, naplatiti se (čim); — leiſten, ſ. Vergüten.
Vergütungsbetrag, *m.* iznosak naknade; naknada.
Verhaaren, *v. a.* olinjati se; prelinjati se.
Verhack, ſ. Verhau.
Verhacken, *v. a.* izsěći; ſich —, *v. r.* zasěći se.
Verhaft, *m.* uhvat; (Arreſt), zatvor, uza, aps*; in — nehmen, uhititi, uhvatiti; zu — bringen, zatvoriti, zauziti, uapsiti.
Verhaftbefehl, *m.* uhitnica, uhvatnica.
Verhaftbrief, ſ. Steckbrief; Verhaftbefehl.
Verhaften, *v. a.* (feſtnehmen), uhvatiti, uhititi; (arretiren), staviti pod stražu; zatvoriti.
Verhaftet, *adj.* uhvaćen; zatvoren; er iſt —, zatvoren je; u zatvoru je.
Verhaftete, *m.* uhvaćenik, uhićenik, zatvorenik.
Verhaftgeld, ſ. Handgeld.
Verhaftnehmung, Verhaftung, *f* uhvat, uhit; (Arreſt), zatvor; bei ſeiner —, kad su ga uhvatili.
Verhageln, *v. n.* die Feldfrüchte ſind verhagelt, tuča je pobila usěve.
Verhägen, *v. a.* zagraditi, zagradjivati.
Verhagern, *v. n.* omršaviti.
Verhäkeln, ſich, *v. r.* zakačkati se.
Verhaken, ſich, *v. r.* zakačiti se.
Verhallen, *v. n.* dojećati; (*fig.*) zamući; izgubiti se.
Verhalt, *m.* stanje; den — der Sache er-

zählen, pripovědati što je i kako je; ſ. Verhältniß.

Verhalten, *v. a.* ustaviti, ustavljati; zadržati, zadržavati; den Athem —, zaptiti paru, držati paru, nedahnuti; das Lachen —, uzprezati smĕh; er konnte das Lachen nicht —, nije mogao odoléti smĕhu; den Urin —, uztezati vodu; die Lockvögel —, sakriti vabice; ſeinen Zorn —, tajiti, zatajiti gnjev; wir haben Euch ſolches nicht — mögen, nismo Vam htĕli zamučati; ſich —, *r. r.* (ſich verbergen), skriti se, skrivati se, utajiti se; (zurückbleiben), es hat ſich Luft —, zaostalo je zraka; es hat ſich ein Funken in der Aſche —, ostala je iskra u pepelu; ich will dir ſagen, wie ſich die Sache verhält, kazat ću ti, što je i kako je; d. Sache verhält ſich ſo, ovako je (stvar); die Sache verhält ſich anders, to je (bilo) drugčije; die Höhe verhält ſich zur Breite wie 1 zu 2, visina je prema širini kao 1 prema 2; man muß wiſſen, wie ſich beides zu einander verhält, valja znati, kako je jedno prema drugomu; wie verhält ſich das Blei im Feuer? što biva od olova u vatri? (ſich betragen), postupati; ſich gut —, dobro se vladati, podnositi (ponašati); ſich ruhig —, miran biti, mirovati; die Schüler zu Prüfungen —, nagoniti, primorati učenike na izpit.

Verhalten, *n.* zadržanje, zadržavanje; (des Zorns), uzprezanje; das — der weiblichen Periode, zadržana doba; (Betragen), vladanje.

Verhältniß, *n.* odnošaj; die Verhältniſſe zwiſchen Eltern und Kindern, odnošenje roditeljah k děci; die Verhältniſſe, in welchen ich mit ihm ſtehe, moje odnošenje k njemu; in freundſchaftlichen Verhältniſſen mit Jemand ſtehen, prijateljiti se s kim; (Proportion), razmĕr, razmĕrje; die große Höhe ſteht mit der Grundfläche in gar keinem Verhältniſſe, u prevelike visine i dna neima razmĕrja; prevelika visina nije prema dnu; nach —, po razmĕrju; nach dem Verhältniſſe der Bevölkerung, prema pučanstvu; (*arith.*) omĕr(a); (Umſtand), die Verhältniſſe erlauben es nicht, okolnosti nedopuštaju; (Verbindung), sveza; ich ſtehe in keinem nähern Verhältniſſe mit ihm, nikako se s njim nedržim; mit Jemand in ein näheres — treten, pomĕšati se s kim.

Verhältnißantheil, *m.* razmĕrni dĕl (dio).

Verhältnißexponent, *m.* omĕrni kazac.

Verhältnißglied, *n.* članak omĕra i. omĕre.

Verhältnißlos, *adj.* bezrazmĕran, bez razmĕra.

Verhältnißmäßig, *adj.* razmĕran.

Verhältnißmäßigkeit, *f.* razmĕrnost.

Verhältnißquotient, *m.* omĕrni količnik.

Verhältnißwidrig, *adj.* nerazmĕran.

Verhältnißwort, *n.* predlog.

Verhältnißzahl, *f.* omĕrni broj.

Verhaltung, *f.* vladanje.

Verhaltungsbefehl, *f.* zapovĕd o vladanju; (Inſtruction), naputak; Einem —e geben, zapovĕdati komu, kako da se vlada, kako da postupa; naputiti koga.

Verhaltungsregel, *f.* pravilo o vladanju.

Verhaltungszeugniß, *f.* svědočanstvo o vladanju.

Verhandeln, *v. a.* die Waare iſt ſchon verhandelt, roba je već pogodjena; (verkaufen), geſtohlenes Gut —, prodati ukradjenu stvar; mit Einem über etwas —, dogovarati se, prĕgovarati se s kim o čem; mit den Gläubigern wegen Nachlaß —, pogadjati se s věrovnici da popuste; (v. Gerichte), razpravljati.

Verhandlung, *f.* (Verkauf), prodaja; (Unterhandlung), dogovor, prĕgovor; —en pflegen, dogovarati se, pregovarati se; gerichtliche —, sudbena razprava; —en des Reichstags, věćanje sabora.

Verhandlungsacten, *pl.* razpravni spisi.

Verhandlungstag, *m.* dan razprave.

Verhandlungstagfahrt, *f.* razpravno roćište.

Verhängen, *v. a.* ein Fenſter —, zastrti, zavĕsiti prozor (pendžer); dem Pferde den Zügel —, pustiti konja; pustiti konju uzdu; mit verhängtem Zügel reiten, jahati u skok; (*fig.*) was Gott verhängt, što Bog dade, usudi; što Bog dogodi; das hat Gott über mich verhängt, to je Bog na me pustio; eine Strafe über Jemand —, udariti i. nametnuti komu kazan; eine Unterſuchung über Jemand —, staviti koga pod iztragu; die Curatel über Jemand —, dati komu skrbnika; das Gericht hat darüber folgendes verhängt, sud je o tom ovo odredio.

Verhängniß, *n.* udes; (Schickſal), usud, sudbina; mein — hat es ſo gewollt, tako mi je sudjeno; tako mi je usud usudio.

Verhängnißvoll, *adj.* koban.

Verhängt, *adj.* zastrt; (*fig.*) udaren.

Verhängung, *f.* (*jur.*) odredjaj, odredjenje.

Verharren, *v. n.* ostati, ostajati; auf ſeiner Meinung —, ukopistiti se; jednako tvrditi.

Verharren, *v. n.* ostajanje; (*fig.*) uztrajanje.

Verharrlich, ſ. Beharrlich.

Verharſchen, *v. n.* okorĕti se, pokorušiti se.

Verharten, *v. n.* otvrdnuti, stvrdnuti.

Verhärten, *v. a.* tvrditi, otvrditi; den Leib —, zatvoriti, zaprĕti trbuh.

Verhärtet, *adj.* otvrdio; ein —es Herz, tvrdo srce.
Verhärtung, *f.* tvrdost; (*med.*) otvrda; (des Unterleibes), zatvor; er leidet an —, zatvoren je, zapekao se je.
Verhaspeln, *v. a.* pomotati; (verwirren), pomrsiti.
Verhaspen, ſ. Verriegeln.
Verhaßt, *adj.* mrzak; omrzao, oduran; das iſt mir —, mrzim na to; — machen, omraziti, mraziti (koga); ſich — machen, omraziti se; — werden, omrznuti.
Verhätſcheln, *v. a.* razpečiti, razmaziti, obečiti.
Verhau, *m.* zaseka.
Verhauben, *v. a.* okapiti, metnuti kapu.
Verhauchen, *v. a.* das Leben —, pustiti dušu; izdahnuti.
Verhauen, *v. a.* (in Theile hauen), razsěći; izsěći; das Fleiſch —, zlo izsěći meso; den Weinſtock —, vinograd rezati; Einem den Weg —, zasěći komu put; ſich —, *v. r.* zasěći se; (einen Fehler machen), poseći se, porezati se.
Verhauſen, ſ. Vergeuden.
Verhäuten, *v. a.* okožiti; ein Schiff —, poduplatiti brod, ladju.
Verheben, *v. a.* die Karten —, zlo oddignuti, nepridignuti dobro karte; ſich —, *v. r.* prekinuti se, pretrgnuti se dižuć (što); ſich den Arm —, uganuti si ruku dižuć.
Verheeren, *v. a.* poharati, harati; mit Feuer und Schwert —, izsěći i popaliti ognjem.
Verheerer, *m.* (po)harač; —in, *f.* haračica.
Verheerung, *f.* pohara; (das Verheeren), haranje.
Verheften, *v. a.* eine Wunde —, sašiti, zašiti ranu; (b. Sticken), popuniti; ein Buch —, zlo sašiti knjigu.
Verhehlen, *v. n.* skriti, skrivati; potajiti; geſtohlenes Gut —, jatačiti; ſ. Verheimlichen.
Verhehler, *m.* skrivalac; tajilac; (Hehler), jatak.
Verhehlung, *f.* skrivanje; ſ. Verheimlichung.
Verheiden, *v. n.* (*fig.*) podivljati.
Verheilen, *v. n.* zacěliti.
Verheimlichen, *v. a.* zatajiti, potajiti, utajiti, tajiti; geſtohlene Sachen —, jatačiti.
Verheimlichung, *f.* zataja; tajenje.
Verheirathen, *v. a.* ſeinen Sohn —, oženiti, ženiti sina; ſeine Söhne —, izženiti sinove; ſeine Tochter —, udati, udavati, udomiti kćer; alle Töchter —, razudati kćeri; er hat ſeine Tochter mit einem braven Manne verheirathet, udao je svoju kćer za valjana čověka.
Verheirathet, *adj.* (v. Mannsp.) oženjen; (v. Fr.) udata.
Verheirathete, *m.* oženja.
Verheirathung, *f.* (v. Mannsp.) ženjenje; ženitba; (v. Fr.) udavanje; udaja, udatba.
Verheißen, *v. a.* obećati, obećavati; die vielen Baumblüten —, ein reiches Obſtjahr, ima puno cvěta, bit će puno voća.
Verheißen, *adj.* obećan.
Verheißer, *m.* obećalac; —in, *f.* obećalja.
Verheißung, *f.* obećaj; obećanje; obećavanje.
Verheizen, *v. a.* ich habe allen Holz-Vorrath verheizt, sva sam drva izložio.
Verhelfen, *v. n.* Einem zu etwas —, biti komu na ruku i. pomoći komu, da što dobije; pribaviti komu što.
Verhelfung, *f.* pomoć, pripomoć.
Verhenkert, *adj.* vragometan.
Verherben, *v. a.* okaštriti; —, *v. n.* postati opor, kaštar.
Verherrlichen, *v. a.* uveličati; proslaviti; veličati, velebiti, slaviti.
Verherrlicher, *m.* veličatelj, proslavnik, proslavitelj.
Verherrlichung, *f.* veličanje, proslavljenje; zur — ..., u slavu ...
Verhetzen, *v. a.* die Schweine —, razuckati, razdržkati svinje; Einen —, navrkati, natutkati, nadražiti, podbuniti, podtutkati.
Verhetzer, *m.* potutkač.
Verheuerer, Verheuern, ſ. Vermiether, Vermiethen.
Verheurathen, ſ. Verheirathen.
Verheulen, *v. a.* previjati; preurliti, preurlikati.
Verheren, *v. a.* očarati, občiniti.
Verherung, *f.* občin, čini.
Verhinderer, *m.* pačitelj, prěčitelj.
Verhinderlich, ſ. Hinderlich.
Verhindern, *v. a.* preprěčiti, zaprěčiti, zapačiti; razbiti; prěčiti; (hinderlich ſein), smetati (komu).
Verhindert, *adj.* er iſt —, nemože.
Verhinderung, *f.* prepreka, zapreka, pačka; (das Verhindern), prěčenje; smetanje; bei längerer —, ako bude za dugo prěčen.
Verhinderungsfall, *m.* im —e, ako bude, ako je zaprěčen i. preprěčen.
Verhitzen, ſich, *v. r.* ugrijati se.
Verhobeln, *v. a.* zlo oblanjati.
Verhoffen, *v. n.* (wdm.) zvěrati.
Verhoffen, *n.* wider —, preko svake nade; iznenada.
Verhöhen, *v. a.* povisiti.
Verhöhnen, *v. a.* etwas —, rugati se, podrugivati se (čemu i. čim); staviti što na ruglo.
Verhöhnung, *f.* rug, ruga, ruglo, poruga; podrugivanje.
Verhökern, *v. a.* potržiti.
Verholen, *v. a.* ein Schiff —, vući ladju na nateg.
Verholzen, *v. n.* odrveniti, drveniti se.
Verhör, *n.* saslub; (gerichtliches —), prěsluh, preslušaj; izpit; preslušanje; Einen ins — nehmen, saslušati koga; einen Verbrecher ins — nehmen, ſ. Ver-

hören; ein — anſtellen, preslušati; das — der Zeugen, ſ. Zeugenverhör.
Verhören, *v. a.* Einen —, saslušati koga; einen Verbrecher —, preslušati, izpitivati zločinca; die Zeugen —, saslušati svědoke; einem Schüler das Gelernte —, pitati, saslušati učenika, što je učio; (überhören), prečuti; ſich —, *v. r.* zlo čuti.
Verhörſaal, *m.* ſ. Verhörzimmer.
Verhörer, *m.* preslušalac, izpitatelj.
Verhörſchrift, *f.* ſ. Protokoll.
Verhörte, *m.* preslušanik.
Verhörzimmer, *n.* preslušaonica, izpitanica.
Verhudeln, *v. a.* spešnjati, pokvariti.
Verhüllen, *v. a.* zastrti, zavěsiti, pokriti; ſein Angeſicht —, zakloniti i. zastrěti svoje lice; das Haupt —, zamotati glavu; das Haupt mit einem Schleier —, zavěsiti se, prevěsiti se; (verbergen), zakriti; die Wahrheit —, zabašuriti, zašuškati istinu.
Verhüllt, *adj.* (*stil.*) zašuškan.
Verhüllung, *f.* pokrivalo; zastor; (das Verhüllen), zamatanje, zastiranje; pokrivanje.
Verhundertfachen, Verhundertfältigen, *v. a.* ustostručiti, ustoričiti.
Verhungern, *v. n.* skapati, poginuti od gladi i. glada; (ſehr hungern), kapati, ginuti od gladi; er ließ ihn —, pustio ga, da skapa od gladi.
Verhungert, *adj.* gladan; er iſt —, kao da je iz gladi utekao; er ſieht — aus, (spr.) kao da treći dan kruha nejede.
Verhunzen, ſ. Verhudeln.
Verhüpfen, *v. a.* preskakati; ſich einen Fuß —, uganuti si nogu skačuć.
Verhürden, *v. a.* zatoriti; obtoriti.
Verhuren, *v. a.* prokurvati, zakurvati; verhurt ſein, prokurvati se.
Verhüten, *v. a.* sačuvati, učuvati; das verhüte Gott! nedaj Bože! sačuvaj Bože! (abwenden), ein Unglück —, odvratiti, ukloniti nesreću i. zlo.
Verhütung, *f.* sačuvanje; odvrata.
Verhütungsmittel, *n.* odvraćalo; čuvalo.
Verhypothekiren, *v. a.* založiti.
Verificiren, *v. a.* (*math.*) obistiniti; ſ. Beglaubigen.
Verimpfen, *v. a.* pocěpiti.
Verinnigen, *v. a.* stopiti; sljubiti.
Verintereſſiren, *v. a.* dati na dobit.
Verirren, ſich, *v. r.* zabluditi; zaći, zalaziti s puta; zabasati, zalutati, zabravati; ſich im Walde —, zabasati, zalutati u šumi.
Verirrt, *adj.* zašao, zabludio, zabasao.
Verirrte, *m.* basalo, zašlica.
Verirrung, *f.* zabluda.
Veritabel, *adj.* prav, istinit.
Verjachtern, *v. a.* den ganzen Tag —, u skaki provesti sav dan.
Verjagen, *v. a.* protěrati, prognati; raztěrati, razagnati.
Verjagung, *f.* protěranje, prognanje.
Verjährbar, *adj.* das iſt —, to može zastarěti.
Verjähren, *v. n.* zastarěti, zagoditi.
Verjährt, *adj.* zastario, zastarěli; —e Vorurtheile, zakorěnjene predsude.
Verjährung, *f.* zastarělost, zastara, zagoda.
Verjährungsfriſt, *f.* rok zastarělosti.
Verjährungsrecht, *n.* pravo zastarělosti; (verjährtes Recht), zastarělo pravo.
Verjährungszeit, *f.* vrěme zastarělosti.
Verjammern, *v. a.* prekukati, prekamikati.
Verjauchzen, *v. a.* precikati; einen Abend —, svu večer pěvati, u pěvanju provesti.
Verjochen, *v. a.* pojarmiti.
Verjüngen, *v. a.* omladiti, pomladiti, pomladjivati; eine Säule —, protanjiti stup; (verkleinern), eine Zeichnung —, omaliti nacrt; (Wb.) zanoviti; (ein Maß), omaliti; ſich —, *v. r.* pomladiti se, omladiti se, pomladjivati se; die Säule verjüngt ſich, stup je protanjen.
Verjüngern, *v. a.* pomladiti.
Verjüngt, *adj.* omladjen; —er Maßſtab, omaljeno měrilo.
Verjüngung, *f.* pomlada; pomladjivanje; (*fig.*) omala; malitba.
Verjuren, *v. a.* profućkati.
Verkalben, *v. n.* die Kuh hat verkalbt, krava se je izjalovila, krava je pobacila tele.
Verkalken, *v. a.* uvapniti, povapniti; (überkalken), povapniti, poběliti (okrečiti); —, *v. n.* uvapniti se; ſ. Oxydiren.
Verkalkung, *f.* vapnjenje; vapnitba (japhnitba).
Verkälten, ſ. Erkälten.
Verkämpfen, *v. a.* ſeine Kräfte —, onemoći u boju.
Verkappen, *v. a.* zakukuljiti; einen Falken —, okapiti sokola; ſich —, *v. r.* zakukuljiti se, poklabučiti se; (*fig.*) utajiti se.
Verkappt, *adj.* zakukuljen; (*fig.*) otajan, tajan, skriven.
Verkarren, *v. a.* razvoziti na tačkah.
Verkarten, *v. a.* prokartati.
Verkauf, *m.* prodaja; (das Verkaufen), prodavanje.
Verkaufen, *v. a.* prodati, prodavati; das iſt nicht zu —, to nije od prodaje; ſich Einem —, prodati se komu; Träume für Wahrheiten —, prodavati san pod istinu; (spr.) gute Waare verkauft ſich ſelbſt, zlatu će se kujundžija naći; dobro se samo hvali.
Verkäufer, *m.* prodavac; —in, *f.* prodavačica, prodavalica.
Verkauflager, *n.* skladište, prodavalište.
Verkäuflich, *adj.* prodajan, prodatan; od prodaje; Einem etwas — überlaſſen, prodati komu što.
Verkäuflichkeit, *f.* prodajnost, prodatnost.

Verkaufspreis, *m.* prodajna cěna; ſage mir den —, reci mi, pošto je; kaži mi, pošto je prodano.

Verkaufsauftrag, *m.* nalog, naručba prodaje.

Verkaufsbedingniß, *f.* prodajni uvět; uvět prodaje.

Verkaufsbuch, *n.* prodajnik; tržnik.

Verkaufscontract, *m.* prodajni ugovor; prodajna pogodba.

Verkaufsgewölbe, Verkaufslokale, *n.* prodavalište; skladište (robe).

Verkaufsniederlage, *f.* prodajnica; ſ. Verkaufsrechnung.

Verkaufsnote, *f.* prodajnica.

Verkaufspoſten, *m.* prodajni stavak, čla-nak.

Verkaufspreis, *m.* tržna, prodajna cěna; ſage mir den —, kaži mi, pošto je.

Verkaufsrechnung, *f.* račun o prodaji.

Verkaufsſtätte, *f.* prodavalište.

Verkaufsſumme, *f.* prodatbina.

Verkaufsurkunde, *f.* prodajnica.

Verkegeln, *v. a.* zaigrati na krugljani (kuglani).

Verkehlen, *v. a.* ožlěbiti.

Verkehr, *m.* (Waarenumtauſch), promet; (Umgang), obćenje, saobraštaj; ich habe mit ihm keinen —, neměšam se s njim.

Verkehren, *v. n.* (handeln), trgovati; patrgati, pazariti (čim); hier wird viel verkehrt, ovdě se mnogo promeće; (Umgang haben), obćiti; mit ſolchen Leuten habe ich nichts zu —, s ovakvimi se ljudi neměšam; s ovakvimi ljudi neimam posla; —, *v. a.* (umkehren), izvrnuti, prevrnuti, obrnuti, prevratiti; die Augen —, ſ. Verdrehen; die Ordnung der Natur — wollen, proměniti htěti naravni red; das Recht —, izvrnuti pravo; ſ. Verwandeln.

Verkehrsart, *f.* način prometa, obćenja.

Verkehrsbeziehung, *f.* prometno odnošenje.

Verkehrsmittel, *n.* prometalo; obćilo.

Verkehrt, *adj.* prevrnut; izvrnut; okrenut; obrnut; naopak; die ganze Welt iſt —, sve se je iznaopačilo; —er Sinn, pokvaren um; —, *adv.* naopako, naopačke; er thut Alles —, sve radi naopako.

Verkehrteiförmig, *adj.* (*obovatus*), naopako jajast, objajast.

Verkehrterweiſe, *adv.* naopačice, naopačke.

Verkehrtheit, *f.* naopakost; (verkehrte Handlung), opačina, krivoglavica.

Verkehrtherzförmig, *adj.* (*obcordatus*), naopako srcast, obsrcast.

Verkehrtſchnabel, *m.* (*Rhynchops*), morski orač.

Verkehrung, *f.* prevrnuće, prevraćanje, izvrnuće.

Verkehrvoll, *adj.* vrlo prometan.

Verkeilen, *v. a.* zaglaviti, zaglavljivati, zakliniti.

Verkennbar, *adj.* das iſt leicht —, u to se može čověk lasno upoznati.

Verkennen, *v. a.* Einen —, upoznati se u koga; den Werth einer Sache —, nepoznavati prave cěne stvari.

Verkennen, *n.* upoznavanje.

Verkerben, *v. a.* zarovašiti; (falſch kerben), zlo rovašiti.

Verketteln, *v. a.* die Thür —, zakačiti vrata.

Verketten, *v. a.* lancem okovati; (*fig.*) svezati.

Verkettung, *f.* sveza; lanac.

Verketzern, *v. a.* potvarati (koga) krivověrstvom; (*fig.*) panjkati.

Verketzerer, *m.* (*fig.*) panjkalo.

Verketzerung, *f.* (*fig.*) panjkanje.

Verketzerungsſucht, *f.* sumnjičenje (věre).

Verklelen, ſich, *v. r.* operjaiti se; oprnatiti; dobiti perje (za let).

Verklnden, *v. n.* podětiněti, podětiti se, spazmati s pameti.

Verkilten, *v. a.* zalemiti, zalěpiti.

Verklagen, *v. a.* tužiti, obtužiti.

Verkläger, *m.* tužitelj.

Verklagte, *m.* tuženik, obtuženik.

Verklagung, *f.* tuženje.

Verklammen, *v. n.* okoramiti se, ukočiti se.

Verklammern, *v. a.* uskobiti, skobami (klanfami) skopčati.

Verklappern, *v. a.* (*fig.*) razbrčkati.

Verklären, *v. a.* razvedriti; razbistriti; (*fig.*) preobraziti; verkläre deinen Namen, proslavi ime svoje; ſich —, *v. r.* preobraziti se.

Verklärung, *f.* preobraženje; slava.

Verklarung, *f.* očitovanje (brodarsko).

Verklatſchen, *v. a.* raznositi koga; ſ. Verläumden.

Verkleben, *v. a.* zalěpiti, zamazati; omazati, lěpiti.

Verklecken, *v. a.* zapackati, zabrljati.

Verkleiben, ſ. Verkleben.

Verkleiden, *v. a.* (ein Fenſter uſw.) obložiti, oplatiti; mit Brettern —, daskami obložiti; eine hölzerne Wand mit Mauer —, drven duvar obzidati; einen Graben —, uzidati jarak; ſich —, *v. r.* preobući se, preoblačiti se; ſich als einen Bettler —, obući prosjačke haljine.

Verkleidung, *f.* (des Fenſters), oplata; oblog; (v. Menſch.) tudje odělo, tudja oděća.

Verkleinen, *v. a.* sitniti, usitniti; (herabſetzen), skuditi, poniziti, ponizivati; koziti (koga) jezikom.

Verkleiner, *m.* sitnilac.

Verkleinerer, *m.* kudilac.

Verkleinern, *v. a.* omaliti, umaliti, umanjiti, smanjiti, manjiti, omaljivati; (*fig.*) ſ. Verkleinen.

Verkleinernd, *adj.* omaljujući; manjeći; —es Wort, ſ. Verkleinerungswort.

Verkleinerung, *f.* omala, malitba, manjitba; (das Verkleinern), omaljivanje, umanjivanje; manjenje; ſ. Herabſetzung

Verkleinerungsform, *f.* malitbeni oblik.
Verkleinerungswort, *n.* umaljivajuća rěč.
Verkleiſtern, *v. a.* zaskrobiti; zalěpiti (skrobom); Einem die Augen —, zavarati komu oči.
Verklingen, *v. n.* dozvoniti; (*fig.*) nestati.
Verklinken, *v. a.* zavratiti.
Verklopfen, *v. a.* razkucati; (klopfend verſchließen), zakucati.
Verklöppeln, *v. a.* počipkati, potrošiti na čipke.
Verknallen, *v. n.* puknuti; dopucati.
Verkneten, *v. a.* poměsiti; (darunter kneten), uměsiti, priměsiti.
Verknicken, *v. a.* smrkati; pomrzgati.
Verknien, *v. a.* preklečati.
Verkniſtern, *v. n.* prsnuti, razpršati se.
Verknittern, *v. a.* sgužvati; pomrzgati, pomrštiti.
Verknochen, Verknöchern, ſich, *v. r.* okoštiti se; (*fig.*) okoréti se.
Verknöpfen, *v. a.* spučiti.
Verknorpeln, *v. n.* ohrušťaviti.
Verknoten, *v. a.* den Wein —, rezati vinograd.
Verknüpfen, *v. a.* zapetljati, spetljati; skopčati; (mittelſt eines Knoten), zauzlati; (*fig.*) svezivati, svezati, spojiti, sastaviti.
Verknüpfung, *f.* zavez; svez.
Verkochen, *v. a.* povariti, pokuhati; die Milch —, provariti mlěko; verkochte Milch, provara.
Verkohlen, *v. a.* sažeći na ugalj; ugljeniti; —, *v. n.* ugljeniti se.
Verkohlung, *f.* ugljenjenje.
Verkohlungsofen, *m.* ugljenećа peć.
Verkohlungsproceß, *m.* ugljenitba.
Verkommen, *v. n.* zakunjati; (umkommen), zagubiti se, izginuti; ſ. Fortkommen.
Verkoppeln, *v. a.* skorlatiti; povodcem svezati; sputiti.
Verkorken, *v. a* zaplutiti; začepiti plutom.
Verkornen, ſich, *v. r.* das Getreide verkornt ſich, žito se zrni; das Getreide hat ſich ſchon verkornt, žito se je već ozrnilo.
Verkörnen, ſ. Verlochen.
Verkörpern, *v. a.* utěliti, utěloviti; den Geiſt —, dati tělo duhu.
Verkörperung, *f.* tělovljenje.
Verkoſen, *v. a.* proljubakati; predragovati.
Verkoſten, *v. a.* zakusiti, okusiti; Alles —, sve izokušati.
Verköſten, Verköſtigen, *v. a.* hraniti, prehraniti, prehranjivati; davati hranu; ſich ſelbſt —, sam se hraniti.
Verköſtigung, Verköſtung, *f.* hranjenje, prehranjivanje; davanje hrane.
Verkrachen, *v. n.* (*fig.*) dogruhati, dogrumati.
Verkrallen, ſich, *v. r.* zasěći pandže.
Verkramen, *v. a.* zatrpati.
Verkrämern, *v. a.* potržiti.
Verkrämpeln, *v. a.* die Wolle —, pogargati vunu.
Verkränkeln, *v. n.* zakunjati; —, *v. a.* prekunjati.
Verkranken, *v. n.* izboléti, izbolovati; —, *v. a.* prebolovati.
Verkratzen, *v. a.* odgrebsti; zagrebsti.
Verkreiden, *v. a.* pokredati.
Verkreiſchen, *v. a.* pocvariti.
Verkriechen, ſich, *v. r.* zavući se, zavrěti se; savrěti se; (*fig.*) skriti se.
Verkritzeln, *v. a.* počandrljati, pošvrakati.
Verkröpfen, *v. a.* (b. Tiſchl.) ugnuti; verkröpfter Nagel, bokat klinac (ekser, čavao).
Verkröpfung, *f.* ugib, ugibao.
Verkrümeln, *v. a.* izmrviti, razmrviti; ſich —, *v. r.* razpršati se.
Verkrummen, *v. n.* skriviti se, skučiti se.
Verkrümmen, *v. a.* skriviti, skučiti.
Verkrüppeln, *v. n.* okršljaviti, okržljaviti, zakržljaviti, zakržljati, zakrživiti, zakrljati, zakukati se, udriti u se; zakušljati; —, *v. a.* osakatiti, okrnjiti; den Verſtand, zapustiti um.
Verkrüppelt, *adj.* (v. Baum.) kršljav, krživljav; (v. Menſch.) kljast, krnj, krnjav; sakat; ein —er Menſch, ſ. Krüppel.
Verkühlen, *v. n.* zahladněti, ohladněti; ſich —, *v. r.* hladněti, zahladněti; das Wetter hat ſich verkühlt, zahladilo je.
Verkümmeln, *v. a.* das Geld —, profućkati, proćerdati novce.
Verkümmern, *v. a.* den Gehalt —, obustaviti platu; eine Freude —, očemeriti veselje; —, *v. n.* (v. Pflanz.) zakršljati, zakukati se; ſ. Verkrüppeln.
Verkümmert, *adj.* kršljav, kršljav, zakukao.
Verkümmerung, *f.* obustava.
Verkünden, Verkündigen, *v. a.* objaviti, objavljati; ſich —, objaviti se; den Tod —, navěstiti, navěšćivati smrt; (bekannt machen), obznaniti; (publiciren), proglasiti; ein Urtheil —, oglasiti presudu; öffentlich —, ličiti, telaliti; Gottes Wort —, propovědati, učiti rěč Božju; das verkündigt nichts Gutes, to nesluti na dobro; to je zla kob.
Verkünder, Verkündiger, *m.* navěstnik, navěstitelj; (Benachrichtiger), obznanitelj, objavitelj; (Publicant), proglasitelj, oglasitelj; (öffentlicher —), ličnik; —in, *f.* navěstnica, věstnica.
Verkündigung, *f.* navěštenje; obznanjenje; objavljenje; — der Ehe, napověd, navěštaj; (des Urtheils), oglašenje; öffentliche —, proglašivanje, ličenje; Mariä —, blagověst.
Verkündſchein, *m.* napovědnica, navěštaj.
Verkundſchaften, ſ. Auskundſchaften.
Verkündung, *f.* objavljenje; ſ. Bekanntmachung.
Verkünſteln, *v. a.* popravljajuć pokvariti.
Verkünſtelt, *adj.* popravljanjem pokvaren.
Verkupfern, *v. a.* omědити, obakriti; ein verkupfertes Geſicht, brocasto lice.

Verkuppeln, *v. a.* svesti; svoditi.

Verkürzen, *v. a.* skratiti, ukratiti, okratiti, kratiti; ein Wort —, pokratiti, pokraćivati rèč; von unten —, podkratiti; ſich die Zeit —, zabavljati se; Jemand —, učiniti komu krivdu; ich bin dabei verkürzt, po mene je krivo i. grbavo; Einem die Zeit —, zabavljati koga; die Gefälle —, prikratiti javne dohodke; (verringern), umanjiti, umaliti; Einem ſeinen Lohn —, odkinuti komu od plate; Eines Rechte —, okrnjiti čije pravice i. prava; ſich —, *v. r.* kraćati, okraćati.

Verkürzer, *m.* kratilac.

Verkürzung, *f.* pokrata, prikrata; kratica; (das Verkürzen), pokraćivanje, prikraćivanje.

Verkürzungszeichen, *n.* kratilo, znak pokrate.

Verkutten, ſich, *v. r.* zamotati se u habit.

Verlachen, *v. a.* Einen —, brukati se, smijati se komu; podsmèhavati se komu; ſ. Auslachen.

Verladen, *v. a.* potovariti; natovariti; tovariti; (Schiff.) pokrcati, krcati; Waaren nach einem Orte —, odpremiti, odpremati robu kamo.

Verladung, *f.* tovarenje; opremanje; (Schiffw.) krcanje.

Verladungsſchein, ſ. Ladeſchein.

Verlag, *m.* naklada; trošak; (ein. Buches), izdavanje (knjigah); ein Buch in — nehmen, izdati knjigu (o svom trošku); das Buch kommt in meinem —e heraus, knjiga će o mom trošku izaći; ja ću knjigu izdati; ſ. Verlagslager; (*merc.*) zaliha; ſ. Vorſchuß.

Verlagsartikel, *m.* Verlagsbuch, *n.* meine —, knjige mnom izdane; das iſt ſein —, to je on izdao; to je o njegovu trošku izašlo; (Vorſchuß), predplata.

Verlagsbuchhandlung, Verlagshandlung, *f.* izdavajuća knjigarnica i. knjižara; izdavaonica.

Verlagskoſten, *pl.* trošak izdavanja.

Verlagslager, *n.* skladište knjigah kim izdanih.

Verlagsrecht, *n.* pravo izdavanja; izdavateljsko pravo.

Verlagsvertrag, *m.* pogodba o izdavanju (knjige).

Verlahmen, *v. n.* ohromiti, ošantaviti, ošepaviti.

Verlähmen, ſ. Lähmen.

Verlammen, *v. n.* das Schaf hat verlammt, ovca se je izjalovila; ovca je pobacila jagnje.

Verlanden, *v. a.* einen Teich —, izšušiti jezero.

Verlangen, *v. n.* er verlangt nach ſeinem Freunde, poželio je, požudio je, uzželio je, uželio se je svoga prijatelja; željkuje svoga prijatelja; es verlangt mich zu wiſſen, was an der Sache iſt, željan sam doznati i. rad bih znati, što je u stvari; es verlangt mich ſehr nach ihm, (*poèt.*) živom sam ga željom zaželio; —, *v. a.* Geld —, zahtěvati, iskati novacah; er verlangte von mir Geld, zaiskao je od mene novacah; dieſe Waare wird verlangt, ova se roba traži; ova roba prolazi; ein Mädchen zur Frau —, prositi děvojku; dazu wird mehr verlangt als du wirſt leiſten können, tomu se hoće više nego ti možeš; er verlangt zu viel für die Waare, mnogo je zacienio.

Verlangen, *n.* žudnja; (Forderung), zahtěvanje; (Wunſch), želja, zaželja; ein — nach etwas haben o. tragen, želiti čega; was iſt Ihr —? šta želite?

Verlängen, *v. a.* duljiti, produljiti; ſich —, *v. r.* duljati, oduljati.

Verlängern, *v. a.* oduljiti, produžiti, produljiti; udaljiti; produljivati; das Leben —, podužiti život; eine Friſt —, produžiti rok; er verlängerte ſeinen Aufenthalt in der Stadt, poboravio je jošte u gradu; ſich —, *v. r.* produljiti se, otegnuti se.

Verlängerung, *f.* produženje, produk *f.*

Verlängerungszettel, *m.* prodiljka.

Verlärmen, *v. a.* prebučati, pregrajati

Verlarven, *v. n.* (v. Inſekten), ukukuljiti se; —, *v. a.* das Geſicht —, nametnuti obrazinu, krinku i. krabulju; ſich —, (*fig.*) skriti se, uhinjiti se.

Verlarvt, *adj.* pod obrazinom; (*fig.*) liceměran; (v. Krankh.) utajen; (*bot.*) gubičast.

Verlaß, *m.* es iſt kein — auf ihn, nije pouzdan; nemože se čovèk u njega uzdati; ſ. Verlaſſenſchaft.

Verlaſſen, *v. a.* ostaviti, ostavljati; die Stadt —, otići iz grada (varoša); ein Haus —, otići iz grada; izseliti se iz kuće; die Welt —, prestaviti se s ovoga svèta; die Fährte —, netërati dalje traga; ich werde dich nicht —, neću te ostaviti, ostanuti, odustaviti; eine Streitſache —, odustati od parnice; die Mutter hat ihr Kind —, mati je odběgla dète; er iſt von der ganzen Welt —, sve ga je odběglo; den Weg der Tugend —, zaći s puta kreposti; Haus und Hof — und davon gehen, pobèći od kuće i kućišta; das Fieber hat ihn —, groznica ga je ostavila i. pustila; die Kraft verließ ihn, izdade ga snaga; sile ga izdadoše; sile mu iznemogoše; der Muth verließ ihn, izdade ga junaštvo; krila mu padoše; der Rauſch verließ ihn, popustilo ga je pivo i. piće; ein Vermögen —, ostaviti imutak; (fahren laſſen), pustiti što; ſich —, *v. r.* ſich auf Gott —, uzdati se u Boga; ſich auf Einen —, osloniti se na koga; uzdati se u koga; ich verlaſſe mich auf ſein Wort, osla-

njam se na njegovu rěč; man kann ſich auf ihn nicht —, u njem je slaba uzdanica; (ſpr.) pouzdan je kao vrbov klin; pouzdan je kao sěrčana tojaga; (ſpr.) wer ſich auf Andere verläßt, iſt oft ſehr —, tudja obrana, sěrčana tojaga; kume, neuzdaj se u me, nego u se i u svoje kljuse.

Verlaſſen, *adj.* ostavljen; die Dörfer ſind —, sela su pusta, zapuštena; sela su opustěla; ein —es Gut, pustolina; er iſt von der ganzen Welt —, neima nigdě svoga; nitko nemari za njega.

Verlaſſene, *m.* ostavljenik; wehe mir armen —n! kuku meni presiraku bez nigdě nikoga!

Verlaſſenheit, *f.* ostavljenost; zapuštenost.

Verlaſſenſchaft, *f.* ostavština, (zaoštavština), posmrtbina; ſ. Nachlaſſenſchaft.

Verlaſſenſchafts- (in Zuſ.) ostavštinski.

Verlaſſenſchaftsabhandlung, *f.* razprava ostavštine.

Verlaſſenſchaftsabhandlungs-Behörde, *f.* oblast za razpravu ostavštine.

Verlaſſenſchaftsacten, *pl.* spisi o ostavštini, ostavštinski spisi.

Verlaſſenſchaftscurator, *m.* skrbnik ostavštine.

Verlaſſenſchaftsgebühr, *f.* pristojba od ostavštine.

Verlaſſenſchaftsgiebigkeit, *f.* danak od ostavštine.

Verlaſſenſchaftsgläubiger, *m.* ostavštinski věrovnik.

Verlaſſenſchaftsmaſſe, ſ. Verlaſſenſchafts-vermögen.

Verlaſſenſchaftsſchuld, *f.* dug ostavštine.

Verlaſſenſchaftsſtück, *n.* stvar od ostavštine.

Verlaſſenſchaftsvermögen, *n.* ostavština, ostavina.

Verlaſſer, *m.* ostavilac, ostavljač.

Verlaſſerin, *f.* ostavilja, ostavljačica.

Verläßlich, *adj.* uzdan, pouzdan; (gewiß), stalan, sěguran.

Verläßlichkeit, *f.* uzdanica; (Gewißheit), stalnost, sěgurnost.

Verlaßthum, *n.* ſ. Verlaſſenſchaft.

Verlaſſung, *f.* ostavljenje; ostavljanje; die — des Ehegatten, puštanje muža i. žene.

Verläſtern, *v. a.* pohuliti (na Boga).

Verläſterung, *f.* huljenje, hula.

Verlatſchen, *v. a.* die Schuhe —, izhlamati cipele.

Verlatten, *v. a.* požiočiti.

Verlaub, *m.* mit —! voljan da sam! na milosti! s oproštenjem; ſ. Erlaubniß.

Verlauben, *v. a.* zašuškati; ſ. Erlauben.

Verlauern, *v. a.* prevrebati.

Verlauf, *m.* (Verfluß), izmak; nach — einiger Stunden, izza i. nakon několiko urah, satih; nach — der beſtimmten Zeit, kad mine i. prodje odredjeno vrěme; ſtirbt Jemand vor — eines Jahres, ako tko umre prije nego mine i. prodje godina danah; (Zeitdauer), těk, tečaj; der — meiner Krankheit, postup bolesti; im —e der Krankheit, postupom bolesti; za ove bolesti; u ovoj bolesti; der — einer Handlung, kako se je što dogodilo; den ganzen — der Sache erzählen, kazivati sve po redu i. sve kako je bilo.

Verlaufen, *v. n.* (v. Waſſer), proteći, protěcati; die Zeit verläuft bald, vrěme prolazi brzo; —, *v. a.* Einem den Weg —, preseći komu put; eine Stunde —, jedan sat protrčati; ſich —, *v. r.* (v. Waſſer), proteći, protěcati; die ganze Geſellſchaft verlief ſich, sve se je družtvo razběglo, razpršalo; ſich im Walde —, zabasati u šumi; die Pferde verliefen ſich, zamahnuše konji někud; (v. Farben), razplinuti se; (am Billard), izgubiti se.

Verläugnen, *v. a.* zatajiti; zaněkati; Gott —, odreći se Boga; eine Farbe —, nedati farbu; Einen —, kazati, da koga neima; er ließ ſich —, zapovědi kazati, da ga neima; ſich —, utajiti se, sakriti se.

Verläugner, *m.* zatajilac.

Verläugnung, *f.* tajenje; zaněkanje.

Verläumden uſw. ſ. Verleumden.

Verlaut, *m.* dem —e nach, kao što se glasa i. govori.

Verlautbaren, ſ. Verkünden.

Verlautbarung, *f.* oglas, objava.

Verlauten, *v. i.* es verlautet, glasa se, glas ide, čuje se, govori se, kaže se; govorka se; es verlautete, glas puče, oglasi se, pročulo se je, pročukalo se je; ſich — laſſen, oglasiti se, reći, kazati; wie verlautet, kao što se govori i. glasa.

Verläuten, *v. a.* das Gewitter —, zvoniti na oblak.

Verleben, *v. a.* proživljeti; prebaviti; ſein ganzes Leben wo —, prověkovati gdě; die meiſte Zeit im Schooße ſeiner Familie —, najviše biti kod svoje porodice; —, *v. n.* izhlapiti.

Verlebt, *adj.* izhlapio.

Verlechzen, *v. n.* (v. Faſſe), razsahnuti se, razsušiti se, razasuti se, prosuti se; in der Hitze —, poginuti od žedje u vrućini.

Verleckern, *v. a.* ſein Geld —, potratiti novce na poslastice.

Verleckert, *adj.* vrlo popašan.

Verledern, *v. a.* zakožiti.

Verlefzen, *v. a.* udariti, metnuti pisak.

Verlegen, *v. a.* (an ein. andern Ort legen), preněti, prenositi; die Soldaten —, preměstiti vojnike; einen Jahrmarkt —, preněti sajam (vašar, pazar); ein Land mit Waaren —, oskrbiti (providěti, snabděti) zemlju robom; Einen —, dati komu trošak;

trošiti na koga; ein Buch —, izdati knjigu (o svom trošku), trošiti na knjigu; dati tiskati (počatati, štampati) knjigu; (falſch legen), premetnuti; einen Schlüſſel —, zametnuti, povrći, pometnuti ključ; der Schlüſſel iſt verlegt, ključ se je někamo zabacio, smetnuo; (aufſchieben), eine Tagſatzung —, odgoditi ročište; Einem den Weg —, stati komu na put; zaprěčiti komu put; ſich auf etwas —, metnuti se, dati se na što.

Verlegen, *adj.* smeten, zabunjen; — ſein, snebivati se; — werden, naći se u čudu i. u zapari; zabuniti se; uzvrdati se, snebiti se; er iſt um Geld —, nezna, gdě će namaći novacah; um's Geld bin ich nicht —, nije mo strah za novce; ich war — wie ich die Sache einleiten ſollte, nisam znao, kako da počnem; (v. Waaren), zaležao, preležao, ustajao.

Verlegenheit, *f.* smeća, zabuna; snebivanje; in — ſein, kommen, ſ. Verlegen ſein, werden; in — ſetzen, zabuniti, smesti (koga); Einem aus der — helfen, izvaditi koga iz neprilike, nevolje.

Verleger, *m.* trošitelj; (v. Büch.) izdavalac, izdavatelj, nakladnik.

Verlehnen, *v. a.* dati u leno, feud; (verleihen), dati.

Verleibdingen, *v. a.* dati zaživotninu.

Verleiden, *v. a.* Einem etwas —, ogaditi, očemeriti komu što.

Verleiern, *v. a.* die Zeit —, prošuškati [dan.

Verleihen, *v. a.* (leihen), ein Buch —, posuditi (komu) knjigu; Geld —, uzajmiti (komu) novacah; (geben), ein Amt —, dati, podati, poděliti službu; Einem eine Unterſtützung —, naděliti koga; (ſchenken), darovati (komu što); nadariti (koga čim); ſ. Verlehnen.

Verleiher, *m.* (Leiher), posuditelj; zajmitelj; (Geber), davac.

Verleihrecht, *n.* pravo poděljenja.

Verleihtag, *m.* dan podělbe.

Verleihung, *f.* darivanje; danje, poděljenje, podělba.

Verleihungsurkunde, *f.* podělnica.

Verleimen, *v. a.* zaklijati, zalěpiti, slěpiti (klijom).

Verleiſten, *v. a.* oletviti.

Verleiten, *v. a.* zavesti, zavući, navesti, nadariti, nasunuti, zavoditi, navlačiti, natentati* (koga na što); Einen zur Sünde —, navratiti, navraćati koga na grěh; die Liebe verleitete ihn dazu, ljubav ga je zaněla.

Verleiter, *m.* navratnik, navraćalo, navraćanja; —in, *f.* navratnica, navraćalja.

Verleitung, *f.* navrata, navraćaj; navod; (das Verleiten), navraćanje, navlačenje, zavodjenje.

Verlenken, *v. a.* zlo ravnati.

Verlernen, *v. a.* die ganze Nacht —, svu noć preučiti; (vergeſſen), etwas —, odučiti se od čega; zaboraviti što.

Verlernung, *f.* oduka; zaboravljanje.

Verleſen, *v. a.* pročitati; proštiti; das Evangelium —, pročatiti evangjelje; beim Verleſen des Befehls, kad se je čitala zapověd; die Wolle —, vunu protrěbiti, prebrati; die Soldaten —, preštivati vojnike; ſich —, začitati se, pogrešiti u čitanju, zlo čitati.

Verleſer, *m.* čatac.

Verletzbar, *adj.* ozlediv, uvrědljiv.

Verletzen, *v. a.* (z. B. ein Kunſtwerk), oštetiti; izštetiti; okrnjiti; Einen —, ozlediti, oštrbiti koga; ſ. Verwunden; (beleidigen), uvrěditi koga; tief verletzt, do živca uvrědjen; das Gerichtsſiegel —, razpečatiti sudbeni pečat; den Eid —, pogaziti věru; die Zuſage —, nedržati obećanja; udariti natrag od svoje rěči; die Sittlichkeit —, oskvrniti čudorednost; ein Geſetz —, prekršiti zakon; ein Recht —, povrěditi, okrnjiti, uštrbiti, krnjiti (čije) pravo; die Amtspflicht —, prekršiti uredsku dužnost; Einen an ſeiner Ehre —, kositi koga jezikom; dirnuti komu u poštenje; Einen an ſeinem guten Namen —, crniti čije ime, vraniti čiji obraz; ſ. Stören.

Verletzend, *adj.* ozledan, uvrědan.

Verletzer, *m.* ozlednik, uvrědnik; (eines Geſetzes uſw.) prekršitelj; — in, *f.* uvrědnica, ozlednica.

Verletzlich, ſ. Verletzbar.

Verletzt, *adj.* ozledjen, uvrědjen.

Verletzte, *m.* ozledjenik, uvrědjenik.

Verletzung, *f.* oštela; (eines Menſchen), ozleda; ſchwere —, težka rana; tödtliche —, smrtna rana; (Beleidigung), uvreda; (der Ehre), uvreda; (des Rechtes), uštrb; (des Geſetzes), prekršenje; (des Siegels), razkinuće; razpečaćenje; (der Sittlichkeit), oskvrnuće.

Verleugnen, ſ. Verläugnen.

Verleumden, *v. a.* opasti, opadati, oklevetati, klevetati, ogovarati, opanjkati, panjkati (koga); lagati, nalagati (na koga); kositi koga jezikom; potvarati što na koga; běditi koga čim; er hat ihn bei ſeinem Vorgeſetzten verleumdet, opadnuo ga je njegovu poglavaru.

Verleumder, *m.* opadnik, opadač, klevetnik; panjkalo; —in, *f.* opadnica, klevetnica.

Verleumderiſch, *adj.* —e Reden, klevetne, opadne, ogovorne rěči; klevete.

Verleumdung, *f.* kleveta, ogovor, opast, potvora; (das Verleumden), opadanje, klevetanje, panjkanje.

Verliebeln, *v. a.* predragati, predragovati.

Verlieben, ſich, *v. r.* zaljubiti se, uljubiti se; (*poët.*) zamiliti se, zagledati se, zadražiti se; ſie hat ſich in einen Andern verliebt, drugoga je preljubila; ich habe mich in dieſes Kleid verliebt, ova mi je haljina vrlo omilila.

Verliebt, *adj.* zaljubljen; (*poët.*) zatravljen; —er Natur, zagledljiv; —e Blicke zuwerfen, ljuveno gledati; ein —er Narr, ženar, děvojčar; e. —er Menſch, zatravljen junak.

Verliebtheit, *f.* zaljubljenost.

Verliedern, ſ. Verputzen.

Verliegen, *v. n. & r.* (v. Waaren), zaležati se, ustajati se, ubajatiti se; izandjati; (*mont.*) štetovati; (v. Schiffen), den Wind —, větar propustiti.

Verlierbar, *adj.* izgubljiv.

Verlieren, *v. a.* izgubiti, zagubiti, pogubiti; gubiti; er hat einen Zahn verloren, izgubio je zub, izpade mu zub, ich habe d. Fieber verloren, groznica me je ostavila; ſeine Freiheit —, zarobiti se, zasužnjiti se; das Leben —, izgubiti glavu; (*fig.*) den Kopf —, izgubiti se; den Muth —, ſ Muth; die Hoffnung —, obeznaditi se; er verlor alle Hoffnung, svaka ga je nada ostavila; sav mu je nad propao; ſeinen Sohn —, izgubiti sina; ich habe an ihm einen Freund verloren, izgubio sam u njem prijatelja; bei einem Handel —, kvarovati, štetovati u kakvom poslu; die Sonne verlor ihren Glanz, sunce je potamnělo; er gibt die Sache verloren, misli, da je sve propalo; im Spiele —, izgubiti, gubiti u igri; zaigrati; eine Schlacht —, izgubiti mejdan; einen Rechtshandel —, izgubiti parnicu; den Weg —, zalutati, zaći s puta; die Spur —, zaći s traga; er verlor ſie aus den Augen o. aus dem Geſichte, zamaće i. izmače mu izpred očijuh; Mühe und Arbeit bei einer Sache —, u zalud se oko čega truditi; utopiti trud u morsku pučinu; alle Ermahnungen ſind an ihm verloren, badava ga čověk opominje; ich mag kein Wort weiter darum —, za to neću više rěči govoriti; die Zeit —, u taman gubiti i. propuštati vrěmo; es iſt keine Zeit zu —, nemože se časa počasiti; ich habe viel Zeit verloren, izgubio sam puno vremena, tolike dane; propadoše mi toliki dani; skrajnje je vrěme; er wollte keine Zeit —, nepočasi časa; den Verſtand —, s uma sići; poluděti; er verlor viele Mannſchaft, mnogo je strošio junakah; verloren gehen, izgubiti se, zagubiti se; ich bin verloren, izgiboh, poginuh, propadoh, izgubih glavu; Alles iſt verloren, sve je propalo; du biſt verloren, sad te neima; die Sprache —, nebiti u rěči; das Gleichgewicht —, prekrenuti se; ſich —, *v. r.* izgubiti se; gubiti se; es verlor ſich einer nach dem andern, izmaće jedan za drugim; ſich aus den Augen —, zamaći; izmaći izpred očijuh; er verlor ſich in dem Walde, zalutao je u šumi; die Schmerzen haben ſich verloren, bol je uminula, jenjala; die Farbe verliert ſich, mast (boja) sinjavi; (verſchwinden), izčeznuti; ſich in Gedanken —, zavesti se u misli; ſ. Ver-

Verließ, *n.* tamnica. [loren.

Verloben, *v. a.* zaručiti; prstenovati; ein verlobtes Mädchen, děvojka věrena, prstenovana, izprošena, prošena; děvojka pod prstenom, pod věrom; ſich —, *r. r.* zaručiti se, ověriti se, zavěriti se (s kim); ſich mit einem Mädchen —, zaručiti děvojku.

Verlöbniß, *n.* ſ. Verlobung.

Verlobte, *m.* zaručnik; —, *f.* zaručnica.

Verlobung, *f.* věritba, zaruke, prsten, zaručba. [čer.

Verlobungsabend, *m.* prsten; zaručni ve-

Verlobungspfand, *n.* obiležje.

Verlobungsring, *m.* zaručni prsten.

Verlobungszeuge, *m.* zaručni svědok.

Verlochen, *v. a.* probušiti, bušiti.

Verlochſteinen, *v. a.* eine Grube —, udariti menjike; omedjiti rudnik.

Verlocken, *v. a.* premamiti, zamamiti; omamiti; er ließ ſich —, namamio se je

Verlockern, *v. a.* propućkati.

Verlodern, *v. n.* dobuktěti; izgorěti.

Verlogen, *adj.* lažljiv; ein —er Menſch, lažljivac, laža.

Verlohnen, *v. a.* platiti; es verlohnt ſich der Mühe nicht, nije vrědno (truda); neplaća truda.

Verloren, *adj.* izgubljen; (*fig.*) propao; der verlorne Sohn, blûdni sin; ein verlorner Wachpoſten, mrtva straža; — gehen, izgubiti se; ein verlorner Zapfen, moždanik; ſ. Verlieren.

Verlöſchbar, *adj.* ugašljiv.

Verlöſchen, *v. n.* gasiti se, ugasiti se, utrnuti se; das Licht verliſcht, svěća se gasi; das Licht verloſch, svěća se je ugasila; (*fig.*) nestati; —, *v. a.* ugasiti, utrnuti.

Verlöſchung, *f.* gašenje, utrnuće.

Verloſen, *v. a.* ždrěbati; vući ždrěbe.

Verloſung, *f.* ždrebanje; vučenje ždrěbah.

Verloſungs-Obligation, *f.* ždrebaća zadužnica.

Verloſungsplan, *m.* osnova ždrebanja.

Verlöthen, *v. a.* spojiti; zapojiti.

Verludern, Verlumpen, *v. a.* spiskati, spraskati, spendjati.

Verluſt, *m.* gubitak; izgubitak; in — gerathen, izgubiti se; bei — des Lebens, pod živu glavu; bei — deines

Dienſtes, inače ćeš izgubiti službu; pod službu; (b. Spiel), mein — iſt groß, mnogo sam zaigrao, izgubio; (Schaden), šteta, kvar; einen — erleiden, štetovati, kvarovati.

Verluſtantheil, *m.* dioništvo štete.

Verluſtig, *adj.* — werden, gubiti, izgubiti što; (im Spiele), zaigrati što; ſich einer Sache — machen, lišiti se čega; — erklären, izjaviti, da je tko čega lišen; lišiti (koga čega); uhiliti (koga čim).

Verluſtigen, ſ. Beluſtigen.

Verluſtrechnung, *f.* račun o gubitku, kvaru.

Vermachen, *v. a.* Einem ſein Vermögen —, ostaviti, namreti komu imutak; (legiren), zapisati; (verſchließen), zatvoriti; (verſtopfen), začepiti, zabušiti; (würzen), žačiniti.

Vermacher, *m.* ostavitelj; (Legator), zapisatelj; —in, *f.* zapisateljica.

Vermacht, *adj.* (v. Speiſen), smočan.

Vermächtniß, *n.* zapis.

Vermächtnißgeber, *m.* zapisatelj.

Vermächtnißnahme, *f.* primanje zapisa.

Vermächtnißnehmer, *m.* zapisovnik; er iſt der —, njemu je zapisano.

Vermächtnißſtück, *n.* zapisak.

Vermagern, *v. n.* omršaviti.

Vermählbar, *adj.* ſie iſt —, može se věnčati.

Vermahlen, *v. a.* das Getreide —, samlěti žito; ein Feld —, pometati menjike oko polja; omedjiti polje.

Vermählen, *v. a.* oženiti; (v. Frauen), udati; (copuliren), věnčati; ſich —, věnčati se; ſich eine Frau —, oženiti se; ſich einen Jüngling —, udati se za mladića; za mladića poći.

Vermählung, *f.* ženitba; (b. Fr.) udaja, udatba; (Trauung), věnčanje; die — vollziehen, věnčati.

Vermählungsfeier, *f.* Vermählungsfeſt, *n.* Vermählungstag, *m.* svatba.

Vermählungsſchein, *m.* věnčanica, věnčani list.

Vermahnen, *v. a.* opomenuti, opominjati.

Vermahnung, *f.* opomena.

Vermäkeln, *v. a.* pocincariti.

Vermaledeien, *v. a.* ukleti, prokleti; kleti.

Vermaledeiet, *adj.* klet, proklet.

Vermalen, *v. a.* poslikati, potrošiti na slikanje; alle Farben —, potrošiti sva mastila.

Vermalzen, *v. a.* potrošiti na slad.

Vermannigfaltigen, ſ. Vervielfältigen.

Vermännlichen, *v. a.* omužiti.

Vermannſchaften, *v. a.* omomčati.

Vermanſchen, *v. a.* zabrěkati, pobrěkati; skalaburiti.

Vermänteln, ſ. Bemänteln.

Vermarken, *v. a.* postaviti, pometati menjike; omedjiti, omedjašiti.

Vermasken, ſ. Verlarven.

Vermauern, *v. a.* alle Steine —, sav kamen pozidati; ein Fenſter —, zazidati, zazidjivati prozor (pendžer); (einmauern), uzidati.

Vermauthen, ſ. Verzollen.

Vermehrbar, *adj.* umnoživ.

Vermehren, *v. a.* množiti, umnožiti, razmnožiti; ſich —, *v. r.* množiti se, umnožavati se; umnožiti se, namnožiti se; (v. Thieren), das Ungeziefer vermehrt ſich außerordentlich, gad se vrlo razplodjuje; die Zahl der Armen vermehrt ſich, broj sirotinje veća; die Hitze vermehrt ſich, sve toplije biva; (bei Kranken), vrućina ga obuzima.

Vermehrer, *m.* množitelj.

Vermehrfachen, *v. a.* umnogostručiti.

Vermehrung, *f.* umnožaj; množenje, umnožavanje; (*arith.*) množitba; (v. Thieren), razplod.

Vermehrungsanſtalt, *f.* razplodište.

Vermehrungsorgan, *n.* množilo, razplodilo.

Vermeidbar, *adj.* ukloniv; das iſt —, tomu se možeš ukloniti.

Vermeiden, *v. a.* Einen —, ukloniti se komu; (meiden), kloniti se koga; běžati od koga; ich vermeide ihn wo ich nur kann, klonim se i njegova sěna; ſ. Verhüten.

Vermeidlich, ſ. Vermeidbar.

Vermeidung, *f.* uklanjanje, uklon, izběgavanje; bei — der Ungnade, da neonemili(š); inače će(š) onemiliti; bei — weiterer Unkoſten, da se ukloni(š) daljemu trošku.

Vermeinen, *v. n.* mněvati; misliti, suditi; man ſollte doch —, čověk bi opet mislio . . .

Vermeint, Vermeintlich, *adj.* tobožnji, tokoršnji, mněvan, domněli, (mnimi).

Vermelden, *v. a.* javiti; (wdm.) oglasiti se.

Vermengen, *v. a.* izměšati, směšati; (*fig.*) poměšati, pobrkati, pomutiti.

Vermenger, *m.* poměšaja.

Vermengung, *f.* měšanje; pomutnja.

Vermenſchlichen, *v. a.* uljuditi, učověčiti.

Vermenſchlichung, *f.* čověčenje.

Vermerk, *m.* zabilježaj.

Vermerken, *v. a.* (vormerken), zabilježiti; (bemerken), opaziti; etwas übel —, zaměriti što; in Gnaden —, milostivno primiti; (wdm.) paziti; rogušiti se.

Vermeßbar, *adj.* izměriv.

Vermeſſen, *v. a.* měriti, izměriti; ſich —, *v. r.* (falſch meſſen), zaměriti se; (*fig.*) drzan biti, drznuti; ſich — und verſchwören, kleti se i preklinjati se.

Vermeſſen, *adj.* drzak, drzovit, preuzetan.

Vermeſſenheit, *f.* drzost, drzovitost, preuzetnost.

Vermeſſentlich *adv.* drzko, drzovito, preuzetno.

Vermeſſer, *m.* měrač.

Vermeſſung, *f.* měrenje; izměra; (Vermeſſungsgeſchäft), měračina.
Vermetzen, *v. a.* ujam dati.
Vermiethen, *v. a.* u najam dati; pod kiriju dati; iznajmiti; ſich —, *v. r.* ſich gegen Lohn —, najmiti se u koga za platu; ſich zum Bedienten —, najmiti se za poslužnika.
Vermiether, *m.* davac u najam (pod kiriju), najmitelj.
Vermiethung, *f.* najam, kirija*, uzimanje u najam; (das Vermiethen), davanje u najam, pod kiriju.
Vermindern, *v. a.* umanjiti, manjiti; omaliti, umaliti, smaliti, maliti; Eines Ehre —, kositi čije poštenje; die Schmerzen —, ublažiti bol; ſich —, *v. r.* omaliti se, smanjati se; na manjak ići; die Zahl der Einwohner vermindert ſich, nestaje žiteljah; stanovnikah je sve to manje; die Schmerzen — ſich, bol jenja, popušta; die Schmerzen haben ſich vermindert, bol je smanišala.
Verminderung, *f.* omala; umanjivanje.
Vermiſchen, *v. a.* izmešati, smešati; pomešati; den Wein mit Waſſer —, prisuti vode u vino; razslaviti vino; ſich fleiſchlich —, sastati se, pristati, obćiti puteno.
Vermiſcht, *adj.* smešan, pomešan; mešovit; —e Schriften, različita pisma.
Vermiſchung, *f.* mešanje; smesa; fleiſchliche —, puteno pristanje, obćenje.
Vermiſchungsrechnung, *f.* smesni račun.
Vermiſchungsregel, *f.* smesno pravilo.
Vermiſſen, *v. a.* pogrešiti (što); ich vermiſſe meinen Hut, neima moga klobuka (šešira); nestade mi klobuka; ich vermißte mein Geld, opazio sam, da mi je nestalo novacah; pogrešio sam novce; wir haben Sie geſtern vermißt, baš ste nam jučer falili; mögeſt du mich nie —! neželila me; ſ. Verlieren.
Vermißt, *adj.* —er Nutzen, izmakla korist.
Vermiſſung, *f.* pogrešavanje; bei — ſeines Hundes, kad je opazio, da mu nestade psa.
Vermitteln, *v. n.* posredovati; —, *v. a.* einen Streit —, razvadjati; primiriti, razpraviti razpru; einen Frieden —, posredovati za mir.
Vermittelſt, *prp.* po; — ſeines Geldes, svojim novcem; — Übergabe, predajom.
Vermittelung, *f.* posredovanje, posredstvo; unter — des Staates, posredovanjem države; (*merc.*) durch —, preko (koga), po (kom).
Vermittelungsplatz, Vermittelungsort, *m.* posredište.
Vermittelungsſchreiben, *n.* posredovnica.
Vermittler, *m.* posrednik; —in, *f.* posrednica.
Vermittlersamt, *n.* posredništvo.
Vermodern, *v. n.* satleti; im Grabe —, u grobu iztruhnuti, potruhnuti, sagnjiti.
Vermoderung, *f.* truhljenje.
Vermöge, *prp.* po; — des Teſtaments, po oporuci; — der Mittel, welche ich in Händen habe, sredstvi(m), koja imam; — meiner Macht, mojom vlasti.
Vermögen, *v. n.* moći; imati moć, vlast; er vermag viel bei ihr, mnogo vrědi, važe i. može kod nje; —, *v. a.* Einen zu etwas —, privoleti, prignuti, skloniti koga na što.
Vermögen, *n.* (Macht), moć; (Kraft), vlast, sila; nach — arbeiten, raditi, koliko se može; ich eſſe nach —, jedem, koliko mogu; er arbeitet über ſein —, radi više nego može; es ſteht nicht in meinem —, nije mi moguće; (Beſitzthum), imovina, imutak (imetak), imaće, imuće, imaostvo, sermija*; er hat ein großes —, vrlo je bogat; er gab nach ſeinem —, dao je prema svomu imanju.
Vermögend, *adj.* možđan, mogući; er iſt ſehr —, mnogo može; er war nicht — ein Wort hervorzubringen, nije mogao prosloviti; (wohlhabend), ſ. Vermöglich.
Vermögenheit, *f.* možđanost, mogućnost; (Reichthum), imućnost, imašnost; bogatost.
Vermögenlos, *adj.* siromašan, bez imutka.
Vermögenloſigkeit, *f.* siromaštvo.
Vermögenloſigkeits-Zeugniß, *n.* svědočba o siromaštvu.
Vermögens-Abſonderung, *f.* odlučenje imutka.
Vermögensantheil, *m.* děl (dio).
Vermögensbekenntniß, *n.* prokaz, očitovanje imovine.
Vermögensbeſchreibung, *f.* popis imovine; (Inventar), imovnik.
Vermögensbeſtand, *m.* Vermögenſchaft, *f.* imaostvo.
Vermögenserwerb, *m.* tečenje imovine.
Vermögensgebahrung, *f.* rukovanje imovine.
Vermögenslos, *adj.* bez imovine, imanja.
Vermögensloſigkeit, *f.* siromaštvo.
Vermögensſtand, *m.* imaostvo.
Vermögensſteuer, *f.* danjak od imovine.
Vermögensſtrafe, *f.* globa.
Vermögens-Übertragung, *f.* prěnos imovine, imutka.
Vermögensumſtände, *pl.* imaostvo, novčane sile.
Vermögensvermehrung, *f.* umnožaj, množenje imovine.
Vermögensverminderung, *f.* omala imovine.
Vermögensverwaltung, *f.* uprava imovine; upravljanje imutka.
Vermöglich, Vermögſam, *adj.* imućan, imašan, imatan; ein —er Mann, imućnik.
Vermohren, *v. a.* utaknuti.
Vermoosen, *v. n.* mahom obrasti.
Vermoost, *adj.* mahom popao, obrasao.
Vermorſchen, *v. n.* sprhnuti.

Vermörteln, *v. a.* zažbukati, malterom zamazati.
Vermummen, *v. a.* zamumuljiti; ein Kind —, zamotati; (*fig.*) zabašuriti.
Vermummung, *f.* tudje odělo; krabulja, krinka.
Vermünzen, *v. a.* das Silber —, nakovati novacah od srebra.
Vermuthen, *v. a.* etwas —, domněvati se, pridomišljati se, domišljati se (čemu), mnivati (što), mněvati; wer konnte das —! tko bi to bio naslutio! man vermuthet, daß es dahin kommen wird, misli se, nagadja se, da će do toga doći; Einen —, nadati se komu.
Vermuthen, *n.* domněvanje, mnivanje, predomišljanje; wider alles —, preko svake nade.
Vermuther, *m.* domnilac.
Vermuthlich, *adj.* domněvan; —, *adv.* po svoj prilici; — iſt er nicht zu Hauſe, valjda ga neima kod kuće.
Vermuthung, *f.* domněva, predomišljaj; aller — nach, sva je prilika, da ...; nach meiner —, mnivam, da ..; (Verdacht), sumnja.
Vermuthungsgrund, *m.* razlog domněve.
Vernachläſſigen, *v. a.* zanemariti, zapustiti; baciti, pustiti u nemar, (prenebregnuti), zabataliti*; Einen —, odnemariti, ohajati koga; odbaciti se koga; die Erziehung eines Kindes —, zanemariti uzgoj i. odhranjenje děteta; ſich —, *v. r.* izpustiti se; zapustiti se.
Vernachläßigte, *m.* zanemarenik; —, *f.* zanemarenica.
Vernachläſſigung, *f.* nemar, negled; zanemarivanje.
Vernageln, *v. a.* zabiti klince; eine Thür —, pribiti vrata (klinci, čavli); ein Pferd —, ukovati, ukivati konja; eine Kanone —, zaglaviti, zagvozditi top.
Vernagelung, *f.* (ein. Pferdes), ukov; (ein. Kanone), zaglava, zagvozda.
Vernagelt, *adj.* (*fig.*) er iſt (im Kopfe) —, zavratio i. zamlatio ga Bog, a nepovratio.
Vernähen, *v. a.* allen Zwirn —, sav konac pošivati; etwas in das Kleid —, zašiti što u haljinu; ſich —, pogrešiti (faliti) u šivanju.
Vernähterung, *f.* gat.
Vernämlichen, *v. a.* poistovětiti.
Vernarben, *v. n.* zamladiti se; zarasti, srasti se; —, *v. a.* (*fig.*) zacěliti, izvidati.
Vernarren, ſich, *v. r.* (*fig.*) poluděti, pomamiti se (za čim).
Vernarrt, *adj.* lud; in etwas vernarrt ſein, ludovati za čim.
Vernaſchen, *v. a.* polizati; ſein Geld —, potrošiti novce na poslastice, na kac-mac.
Vernaſcht, ſ. Naſchhaft.
Vernebeln, *v. a.* zamagliti. [čutak.
Vernehmbar, *adj.* razgovětan; (hörbar),
Vernehmen, *v. a.* (hören), čuti; ich habe davon etwas vernommen, něšto sam načuo i. začuo; ich habe nur einzelne Worte vernommen, samo sam gděkoju rěč dočuo; die Zeugen —, saslušati svědoke; ſich — laſſen, progovoriti; als ſie dieſe Worte vernahm, kad je ove rěči razabrala; (verſtehen), razabrati, razuměti; Herr, vernimm mein Gebet, Gospode, posluhni moju molitvu; Jeſus vernahm ihre Gedanken, Isus je znao njihove misli.
Vernehmen, *n.* vladanje; mit Jemand in gutem — ſein, slagati se s kim; biti s kim prijatelj; dem — nach, kao što se čuje, glasa; čuje se, da ...
Vernehmlich, ſ. Vernehmbar. [ljivost.
Vernehmlichkeit, *f.* razgovětnost, razumVernehmung, *f.* saslušavanje; ſ. Verhör.
Verneigen, ſich, *v. r.* pokloniti se, nakloniti se, poklanjati se, klanjati se.
Verneigung, *f.* poklon, naklon.
Verneinen, *v. a.* zanijekati, nijekati; reći, da ne; odreći.
Verneinend, *adj.* niječući, niječan; im —en Falle, ako zanijeće; ako reče, da ne.
Verneiner, *m.* nijekač, nijekalo.
Verneinung, *f.* nijekanje, nijek.
Verneinungsſatz, *m.* niječni rěk.
Verneinungswort, *n.* niječna rěč.
Verneuen, *v. a.* ponoviti; ſich —, *v. r.* ponoviti se.
Verneuer, *m.* ponovilac.
Vernichten, *v. a.* ništiti, uništiti; uništožiti; (*fig.*) izkopati, iztražiti; Einen —, stopiti koga, dotěrati koga u ništa; er hat mich vernichtet, zakla me i udavi; zakla me bez noža; den Feind —, satrti, utamaniti, zatamaniti, skrušiti neprijatelja; eines Mädchens Glück —, ukinuti děvojci sreću.
Vernichtend, *adj.* uništujući, zatorni.
Vernichtenswerth, *adj.* uništenja vrědan.
Vernichter, *m.* ništitelj, uništitelj; zatornik, izkopnjak.
Vernichtigen, *v. a.* dotěrati u ništa.
Vernichtung, *f.* uništenje, tamanjenje; izkop, iztraga.
Vernicken, *v. a.* predrěmati, prekunjati.
Verniedlichen, *v. a.* ubaviti.
Vernieten, *v. a.* zakovati, sklinčiti.
Vernüchtern, *v. a.* odtaštiti.
Vernunft, *f.* razum; razlog; das lehrt ſchon die geſunde —, tako pamet oseca; tako Bog uči; der — gemäß, razuman; razumno; prema razumu; Einen zur — bringen, opametiti koga; er iſt noch nicht zur — gekommen, nedotupavan je; istom se bori s pameću.
Vernunftähnlich, *adj.* umoličan, nalik na um.
Vernunftähnlichkeit, *f.* umoličnost.

Vernunftbedingung, *f.* umni uvêt.
Vernunftbefehl, *m.* zapovêd uma, razuma.
Vernunftbegabt, *adj.* uman.
Vernunftbeweis, *m.* umni dokaz.
Vernunftding, *n.* umnik.
Vernünftelei, *f.* mudrolija, mudrovanje.
Vernünfteln, *v. n.* mudrovati.
Vernunften, *v. n.* umstvovati.
Vernunfterklärung, *f.* tumačenje razumom.
Vernunfterkenntniß, *f.* poznavanje umom.
Vernunftfähig, *adj.* razumljiv.
Vernunftgebot, *n.* zapovêd razuma.
Vernunftgebrauch, *m.* poraba razuma.
Vernunftgemäß, *adj.* razuman.
Vernunftgeſetz, *n.* zakon razuma.
Vernunftglaube, *m.* vêra razuma.
Vernunftgrund, *m.* razlog razuma.
Vernünftig, *adj.* razuman; razložan; — ſprechen, pametno govoriti; das iſt — gehandelt, pametno je uradjeno; pametno si uradio; das iſt ein —er Gedanke, pametno misli(š); ta valja.
Vernünftige, *m.* pametnik, pametnjak.
Vernünftigerweiſe, *adv.* razumno, pametno.
Vernünftigkeit, *f.* razumnost; pamet.
Vernunftkraft, *f.* razum; razumnost.
Vernunftkraut, *n.* ſ. Gauchheil.
Vernunftleben, *n.* razuman život.
Vernunftlehre uſw. ſ. Logik.
Vernünftler, *m.* mudrijaš, mudrac; —in, *f.* mudrijašica, mudračica.
Vernünftlich, *adj.* razuman.
Vernunftlos, *adj.* bezuman.
Vernunftloſigkeit, *f.* bezumnost.
Vernunftmäßig, ſ. Vernunftgemäß.
Vernunftrecht, *n.* umno pravo.
Vernunftreligion, *f.* vêra razuma.
Vernunftſatz, *m.* umni rêk.
Vernunftſchluß, ſ. Syllogismus.
Vernunftſpruch, *m.* izreka, presuda razuma.
Vernunftthier, *n.* (raz)umna životinja.
Vernunftvoll, *adj.* prerazuman.
Vernunftwahrheit, *f.* istina razuma.
Vernunftweſen, *n.* razumnik, umnik.
Vernunftwidrig, *adj.* protivan razumu; nerazuman; das iſt —, to se protivi razumu.
Vernunftwidrigkeit, *f.* nerazumnost.
Vernützen, *v. a.* iztrošiti, potrošiti.
Verôden, *v. n.* opustêti; ein verôdetes Land, opustêla zemlja; ein verôdeter Grund, pustoselina; —, opustiti, opustošiti; pustiti, pustošiti.
Verôder, *m.* pustošitelj.
Verôdet, *adj.* pust; ſ. Verôden.
Verôdung, *f.* opustošenje; pustošenje; pohara.
Veroffenbaren, *v. a.* objaviti, objavljati.
Veröffentlichen, *v. a.* objaviti, objavljati.
Veröffentlichung, *f.* objava, objavljenje.
Veröftern, *v. a.* učestati, začestiti.
Veröfterungswort, *n.* čestajući glagolj.
Verölen, *v. a.* zauljiti, nauljiti.
Verordnen, *v. a.* narediti; zapovêdêti; (anſtellen), postaviti; Arzneien —, prepisati, propisati; (beſtimmen), odrediti; (feſtſetzen), ustanoviti.
Verordner, *m.* naredilelj, naredilac.
Verordnete, *m.* naredjenik; (Stadt—), (gradski) odbornik.
Verordnung, *f.* naredba; (ärztliche —), prepis, propis; eine — erlaſſen, izdati naredbu; narediti.
Verordnungsblatt, *n.* naredbenik.
Verordnungsgemäß, Verordnungsmäßig, *adv.* po naredbi.
Verordnungsweg, *m.* etwas im —e anordnen, zapovêdêti što naredbom.
Verpachten, *v. a.* dati u zakup, izarendovati.
Verpächter, *m.* davac u zakup, zakupilac.
Verpachtung, *f.* davanje, danje u zakup.
Verpacken, *v. a.* poslagati, slagati; spremiti; (an ein. andern Ort packen), preslagati; (an ein. ungehörigen Ort p.), drugamo, nepravo složiti, slagati; ſich —, *v. r.* zaviti se.
Verpackung, *f.* slaganje, poslagivanje; bei —, slažuć; kod slaganja.
Verpaliſſadiren, *v. a.* ograditi koljem, okoliti, zakoliti.
Verpanſchen, *v. a.* skalaburiti, pobrčkati.
Verpanzern, *v. a.* oklopiti; udariti oklop.
Verpapern, *v. a.* prebrbljati.
Verpappen, *v. a.* zaskrobiti; zamazati; zalêpiti (skrobom).
Verpaſchen, *v. a.* zakockati.
Verpaſſen, *v. a.* propustiti; zanemariti.
Verpatſchen, Verpatzen, *v. a.* umackati, umacupati.
Verpechen, ſ. Verpichen.
Verpelzen, *v. a.* okožušiti.
Verperſönlichen, ſ. Perſoniſiciren.
Verpeſten, *v. a.* okužiti, okuživati.
Verpeſtet, *adj.* okužen; kužan.
Verpetſchaften, Verpetſchiren, *v. a.* zapečatiti.
Verpfählen, ſ. Verpaliſſadiren.
Verpfählung, *f.* ograda od kolja.
Verpfänden, *v. a.* založiti, zalagati, dati u zalog; ſeine Ehre —, zadati poštenu rêč.
Verpfänder, *m.* zalagalac.
Verpfändung, *f.* založba, zaloga; zalaganje, založenje.
Verpfeffern, *v. a.* prepapriti, prebiberiti; (*fig.*) očemeriti.
Verpfeifen, *v. a.* presvirati.
Verpflanzen, *v. a.* presaditi, presadjivati; eine Familie —, preseliti porodicu.
Verpflanzer, *m.* presaditelj.
Verpflanzung, *f.* presadba, presadjivanje; preseoba.
Verpflaſtern, *v. a.* potrošiti na obliž (melem); (v. Steinpfl.) potrošiti na tarac, zataracati.
Verpflegen, *v. a.* (verſorgen), o(b)skrbiti, oskrbljivati, snabdêti (koga); (den Unterhalt geben), uzdržavati, izdržavati, prehranjivati, hraniti koga; ein Kran-

ken —, dvoriti, gledati bolestnika; (pflegen), njegovati.
Verpfleger, *m.* oskrbnik; hranitelj.
Verpflegsbeamte, *m.* oskrbni urednik (činovnik).
Verpflegscontract, *m.* oskrbna (snabdêvna) [pogodba.
Verpflegsdepartement, *n.* oskrbni odsêk.
Verpflegskoſten, *pl.* trošak za izdržavanje.
Verpflegsmagazin, *n.* oskrbnica.
Verpflegsverwalter, *m.* oskrbni upravnik.
Verpflegsweſen, *n.* oskrbstvo; (ſubjectiv), oskrbništvo.
Verpflegung, *f.* (Verſorgung), oskrba, oskrbljivanje; (snabdêvanje); (Unterhalt), izdržavanje; (Pflege), dvorba; njega.
Verpflegungsanſtalt, *f.* Verpflegungshaus, *n.* ubožnica.
Verpflichten, *v. a.* obvezati, zavezati; (eidlich —), zarotiti, zakleti; mein Gewiſſen verpflichtet mich dazu, duša me duži.
Verpflichter, *m.* obvezatelj.
Verpflichtet, *adj.* obvezan; er iſt — es zu thun, dužan i. držan je to učiniti.
Verpflichtete, *m.* obvezanik.
Verpflichtung, *f.* obveza; eidliche —, prisega; (Pflicht), dužnost, držanstvo.
Verpflöcken, *v. a.* (b. Faßb.) smožditi.
Verpflügen, *v. a.* zaorati, zaoravati.
Verpfründen, *v. a.* dati, pribaviti (komu) prebendu.
Verpfuſchen, *v. a.* sprčiti, sprtljati, spešnjati.
Verpichen, *v. a.* zasmoliti, osmoliti, opakliti.
Verpicht, *adj.* auf etwas — ſein, drht i. kivan biti na što; zub imati na što.
Verpichung, *f.* smoljenje; zasmoljenje.
Verplampern, *v. a.* potratiti; (das Waſſer —), razbrčkati; ſich mit Jemand —, slizati se, spandjati se s kim.
Verplappern, ſ. Verplaudern.
Verplätſchern, *v. a.* popljuskati, razbrčkati, razpljuskati.
Verplatzen, *v. a.* popucati.
Verplaudern, *v. a.* prebrbljati; ſich —, *v. r.* izlanuti se.
Verpökeln, *v. a.* presoliti.
Verpolſtern, *v. a.* ojastučiti.
Verpoltern, *v. a.* soriti.
Verpönen, *v. a.* etwas —, zabraniti što pod kazan (kaštigu, pedepsu); verpönt, zabranjen.
Verprägen, ſ. Vermünzen.
Verpraſſeln, *v. n.* razpršati se.
Verpraſſen, *v. a.* spraskati; er verpraßte ſeine Habe, prosu imanje svoje.
Verpraſſer, *m.* potrata, raspikuća.
Verprellen, *v. a.* zastrašiti.
Verpreſſen, *v. a.* pretisnuti.
Verproviantiren, *v. a.* nabaviti (komu) živeža; okrušiti, oblêbiti (koga); ſich —, skunabiti se čim.
Verproviantirung, *f.* nabava živeža, hrane.
Verprozeſſiren, *v. a.* zapravdati, zaparničiti.
Verprügeln, *v. a.* odtêrati batinom.
Verpudern, *v. a.* zaprašiti.
Verpuffen, *v. n.* puknuti, puktati; popražiti; —, *v. a.* popucati; ſich —, *v. r.* bubnuti, lupnuti.
Verpuffung, *f.* pražnja, puktanje.
Verpulvern, *v. a.* satrti, smrviti u prah.
Verpunſchen, *v. a.* potrošiti na punć.
Verpuppen, ſich, *v. r.* zakukuljiti se.
Verpuppung, *f.* kukuljenje.
Verpurren, *v. a.* začepiti, zapušiti.
Verpuſten, ſich, *v. r.* oddahnuti; odmoriti se.
Verputz, *m.* žbuka.
Verputzen, *v. a.* (b Maur.) žbukati, požbukati, suleisati; (ſein Geld —), potraisati, potrackati, potratiti, propućkati, spraskati, spiskati, spendjati, sbrisati.
Verquackeln, ſ. Verthun.
Verqualmen, *v. a.* zadimiti; razdimiti.
Verquecken, *v. n.* troskotom, pirevinom obrasti.
Verquellen, *v. n.* zabreknuti, nabreknuti; — laſſen, metnuti u vodu da zabrekne.
Verquicken, *v. a.* poživiti; sa živom pomêšati, amalgamovati.
Verquickung, *f.* amalgamacija.
Verrainen, *v. a.* oborati, razorom okružiti.
Verrammeln, Verrammen, *v. a.* (mit der Ramme —), zabiti (bijačom); eine Thür —, zakrčiti, zavaliti, zatrpati vrata.
Verrammelung, *f.* zagrada.
Verranken, ſich, *v. r.* razvrêžiti se.
Verranzen, *v. a.* das Bett —, povaljati, razbaručkati postelju; die Zeit —, prozujati vrême bezposlen.
Verraſen, *v. n.* zarasti, obrasti travom; —, *v. a.* pobuseniti; ſeinen Zorn —, odljutiti se, izljutiti se.
Verraſpeln, *v. a.* trenjakom (rašplom) razpiliti.
Verrath, *m.* izdaja, izdajstvo; einen — an Jemand begehen, izdati, prevariti, iznevêriti koga; — ſpinnen, raditi o prêvari, smišljati prêvaru; durch — fallen, poginuti na nevêri.
Verrathbar, *adj.* izdatljiv; das iſt —, to se može izdati.
Verrathen, *v. a.* izdati, izdavati; ſein Vaterland —, izdati domovinu; ein Geheimniß —, prokazati, opovêdêti tajnu; du mußt mich nicht —, nemoj me izdati; deine Sprache verräth dich, govor te izdaje.
Verräther, *m.* izdajica, izdajnik; (ſpr.) der — ſchläft nicht, vrag nespava.
Verrätherei, *f.* izdaja, izdajstvo; izdavanje; eine — begehen, izdati (koga).
Verrätherin, *f.* izdajnica.
Verräteriſch, *adj.* izdajni; (nach Art eines Verräthers), izdajnički.
Verräthlich, ſ. Verrathbar.
Verräthſeln, *v. a.* zagonenuti.

Verrauchen, *v. n.* (in Rauch aufgehen), izpušiti se, izdimiti se; (verdampfen), izdušiti, izćućiti; eine heiße Speiſe — laſſen, izhladiti jelo; čekati, dok se jelo neizhladi; warte bis ſeine Hitze verraucht, čekaj, dok ga var neprodje; ſich —, *v. r.* (v. Weine), hlapiti, izhlapiti, izvětriti; dieſer Tabak verraucht ſich leicht, ovaj duhan (duvan) brzo gori; —, *v. a.* den Tabak —, popušiti duhan; viel Geld —, mnogo novacah propušiti, zapušiti.

Verräuchern, *v. a.* pokaditi, potrošiti na [kadjenje.

Verräuchert, Verraucht, *adj.* zakadjen, čadjav.

Verräumen, *v. a.* zapremiti; ich habe es verräumt, nekamo sam zametnuo.

Verrauſchen, *v. n.* prošuměti.

Verrechnen, *v. a.* obračunati, uračunati; (Rechnung pflegen), davati račun; ſich —, *v. r.* zaračunati se; faliti u računu; (*fig.*) ſie hat ſich verrechnet, prehitiše ju misli.

Verrechnung, *f.* obračun; mit Jemand in — ſtehen, imati s kim račun; ein in — ſtehender Beamte, urednik imajući davati račune; was in — bleibt, što ostaje na računu; (Rechnungsfehler), pogreška u računu.

Vechnungsart, *f.* način davanja računa.

Vechnungsfall, *m.* im —, ako i. kad se dade račun.

Verrechnungsinſtruction, *f.* naputak o davanju računa.

Verrechnungskunde, *f.* računarstvo.

Verrechten, *v. a.* zapravdati.

Verrecken, *v. n.* obrnuti se, skapati, parnuti, manjkati; omrciniti se; (gem.) crknuti, lipsati, crkavati, pocrkati.

Verreden, *v. a.* zareći se; zateći se; zaricati se; er hat ſich das Trinken verredt, zarekao se je, da nepije vina; (ſich im Reden verſehen), izreći se, zagovoriti se, zatrčati se.

Verregnen, *v. n.* prestati dažděti.

Verreiben, *v. a.* razatrti, raztrljati.

Verreichen, *v. a.* Einem eins —, vrezнuti, šljapiti, šopiti, ljopiti, krhnuti, depiti, okrpiti, opaliti, opaučiti, dupiti koga.

Verreiſen, *v. n.* otići na put; er iſt verreiſt, otišao je na put; na putu je; —, *v. a.* potratiti na put; er verreiſt den größten Theil des Jahres, gotovo svu godinu putuje.

Verreißen, *v. a.* pokidati, potrgati; (v. Kleid.) poderati.

Verreiten, *v. a.* viel Geld —, mnogo novacah projašiti; ſich —, *v. r.* zajahati s puta, zabasati na konju.

Verrenken, *v. a.* izčašiti, učašiti, izče- [nuti.

Verrenkung, *f.* izčašenje; učašenje; izčenuće.

Verrennen, *v. a.* Einem den Weg —, preséći komu put; die Zeit —, prosurlati vrěme.

Verrichten, *v. a.* (eine Arbeit —), obaviti, opraviti, ovršiti; obavljati, opravljati, ovršivati; die häuslichen Arbeiten —, raditi domaće poslove; die Gemeindegeſchäfte —, opravljati občinske poslove; die Hälfte der Arbeit —, upolovačiti, upoloviti; ſein Amt —, opravljati svoju službu; ich habe dort etwas zu —, imam ondě nešto posla; ſeine Nothdurft —, ići napolje, od sebe, radi sebe; (falſch richten), die Kanone —, zlo naperiti, naměstiti top; (wdm.) obastrěti.

Verrichter, *m.* obavljač, obavilac.

Verrichtung, *f.* (Function), opravak, obavak; obršak; (Geſchäft), posao; (Arbeit), rad; radnja; (das Verricht n), obava, obavljanje, opravljanje.

Verrichtungsgeld, *n.* obavnina.

Verriechen, *v. n.* & *r.* ſich —, izvětriti, izdušiti, izhlapiti, izjapiti; verrochener Wein, zavrelica.

Verriegeln, *v. a.* (die Thür —), zasunuti, zaletkati, zakračunati; das Thor —, zamandaliti vrata; (ein Faß —), preprěčiti dno; ſich —, zatvoriti se, zaključati se; (ſpr.) er iſt im Kopfe verriegelt, nedotupavan je, tupoglav je, zalupane je glave.

Verrieſeln, *v. n.* odžamoriti.

Verrinden, *v. n.* okoreti se.

Verringern, ſ. Vermindern.

Verrinnen, *v. n.* proteći, protěcati; izteći; die Zeit verrinnt, vrěme prolazi.

Verritzt, *adj.* (*mont.*) prokopan.

Verröcheln, *v. n.* dohropati.

Verrollen, *v. n.* odkoturati se; zakoturati; Jahrhunderte —, věkovi prolaze.

Verroſten, *v. n.* zahrdjati, pohrdjati, hrdjati; verroſtet, zahrdjao; hrdjav.

Verroſtung, *f.* hrdjanje; hrdja.

Verrotten, *v. n.* struhnuti, sprhnuti, sa- [tliti.

Verrucht, *adj.* opak; zlopak; ein —er Menſch, bezbožan čověk; eine —e That, pogano dělo; poganština.

Verruchtheit, *f.* opačina; bezbožnost; poganost.

Verrücken, *v. a.* premaknuti, premicati; ein Merkzeichen —, pomrsiti bilježku; (v. Sattel), podvrnuti; die Marken —, preměstiti menjike; Einem das Ziel —, poměstiti komu biljegu; (*fig.*) mein ganzer Plan iſt mir verrückt, sva mi se osnova pomrsila; Einem den Kopf —, zavrnuti komu mozgom; izvrnuti komu pamet; zaněti komu pamet (do mrve); zamahnitati koga.

Verrückſchieber, *m.* premicalo.

Verrückt, *adj.* premaknut; (*fig.*) munjen, pomunjen, ćanut, šenut (s uma); er

iſt —, smetena mu je pamet; (ſpr.) pijan je bez vina; — werden, šenuti glavom, krenuti glavom, pošenuti pameću i. razumom, štuknuti pameću, smahnuti se, pomuniti se, pomunjati, pošešulati.

Verrückte, *m.* smetenjak, pometenik.

Verrücktheit, *f.* munjenost, smetenost.

Verrückung, *f.* premicanje, prěmak; ſ. Verrücktheit.

Verruf, *m.* zao glas.

Verrufen, *v. a.* (Einen —), ozloglasiti, izvikati, na glas iznositi, skuditi; ogrnuti (koga) zlim plaštem; eine Münze —, ukinuti novac.

Verrufen, *adj.* zloglasan, ozloglašen, razvikan; na zlu glasu.

Verrufung, *f.* zloglašenje; (ein. Münze), ukinuće.

Verrühren, *v. a.* razmĕšati, izmĕšati.

Verrunzeln, *v. n.* smrštiti se, smrskati se, smežurati se.

Vers, *m.* vrsta, redac, stih, vers; — machen, stihovati, spĕvati; (ver.) stihotvoriti.

Verſacken, *v. a.* sasuti u vreće.

Verſäen, *v. a* posijati.

Verſagen, *v. a.* (verſprechen), obećati, obreći; die Waare iſt ſchon verſagt, roba je već pogodjena; meine Tochter iſt ſchon verſagt, moja je kći već izprošena; (abſchlagen), uzkratiti, zakratiti; die Erlaubniß —, nedopustiti; eine Bitte —, neuslišati (koga); —, *v. n.* (v. Schießgewehren), slagati, neuhvatiti, nesastaviti; frsnuti, škroknuti, štrocnuti; der Augen Licht verſagt mir, oči me izdaju.

Verſagung, *f.* uzkrata, zakrata; neuslišanje; ſ. Verſprechen; (v. Gewehre), slaganje.

Verſägen, *v. a.* popiliti.

Verſalben, *v. a.* pomastiti, razmastiti.

Verſalbuchſtabe, *m.* (Verſalien, *pl.*) veliko, početno pismo i. slovo.

Verſalzen, *v. a.* presoliti; Einem eine Freude —, očemeriti, pokvariti komu veselje.

Verſammeln, *v. a.* okupiti, skupiti, sabrati; skupljati; ſich —, *v. r.* sabrati se, sabirati se, sakupiti se, skupljati se.

Verſammlung, *f.* skup, okup, izkup, sakup, kup; eine — halten, učiniti skupštinu; (*poët.*) sbor sboriti, saboriti, saborisati; die — einer Gemeinde, skupština občine; (Landtag), sabor.

Verſammlungshaus, Verſammlungslocale, *n.* sbornica.

Verſammlungsort, Verſammlungsplatz, *m.* sborište.

Verſammlungsſaal, *m.* sbornica.

Verſammlungszeit, *f.* vrĕme izkupa, skupštine.

Verſanden, *v. n.* zamuljiti se; die Wieſe iſt verſandet, livada je zamuljena pĕskom.

Verſandung, *f.* muljevina.

Versart, *f.* vrst stihovah.

Verſatteln, *v. a.* zlo osedlati.

Verſatz, *m.* zaloga, založba; (v. Metallen), primĕsa; ſ. Verſatzung.

Verſatzamt, Verſatzhaus, *n.* založionica, založište.

Verſatzkarte, *f.*, Verſatzſchein, ſ. Verſatzzettel, *m.* založnica.

Verſäubern, *v. a.* ugladiti.

Verſauen, *v. a.* oprasiti, zagaditi.

Verſauern, *v. a.* ukisati se, uzkisnuti; pokisnuti; in einem Amte —, ostarĕti u službi.

Verſäuern, *v. a.* prekiseliti; (*fig.*) dieſes Vergnügen iſt mir ſehr verſäuert worden, ova mi se zabava vrlo ogorčila.

Verſaufen, *v. a.* zapiti, propiti, popiti, propijati.

Verſäumen, *v. a.* eine Gelegenheit —, propustiti sgodu; ſeine Geſchäfte —, zanemariti svoj posao; er hat d. Mittagmahl verſäumt, zakasnio je na ručak; (ſcherz.) dodje na opuhano; izgorĕli mu rukavi; ich habe viel verſäumt, und muß nun fleißig ſein, zao stao sam, pa se moram paštiti; eine Friſt —, promašiti rok; (zu ſpät kommen), zakasniti, zadocniti; einen Tag —, izgubiti dan.

Verſäumniß, *n.* Verſäumung, *f.* zakrzma, zamuda; zakašnjenje, kašnjenje; propuštanje, zanemarenje; (Zeit—), dangubа.

Verſauſen, *v. n.* došumĕti.

Versbau, *m.* stihotvorstvo, stihovanje.

Verſchaben, *v. a.* postrugati.

Verſchachern, *v. a.* proćariti.

Verſchaffen, *v. a.* priskrbiti; Einem Geld —, nabaviti, pribaviti komu novacah; Einem Recht —, pomoći komu, da dobije, što ga ide; (erwirken), izhoditi; (aufbringen), namaći, smoći.

Verſchaffer, *m.* pribavljač, dobavljač.

Verſchaffung, *f.* priskrba; namak; dobava, pribava; (das Verſchaffen), dobavljanje, pribavljanje.

Verſchäfern, *v. a.* prošaliti; u šali provesti.

Verſchalen, *v. a.* ein Meſſer —, ukoriti, ukoravati nož; (b. Tiſchl.) oplatiti.

Verſchallen, *v. n.* ihre Stimme verſchallet, glas joj se gubi, izgubi.

Verſchalung, *f.* oplata.

Verſchämt, *adj.* zastidjen; stidljiv, sramežljiv; — thun, žapati se, tudjiti se, nevati se, snebivati se.

Verſchämtheit, *f.* stidljivost; nevanje; snebivanje.

Verſchänden, *v. a.* nagrditi, ogrditi.

Verſchanzen, *v. a.* obkopati, obkapati; ſich —, *v. r.* obkopati se, ukopati se, zakopati se, ukopavati se, ušančiti se.

Verſchanzung, *f.* o(b)kop; —en anlegen, obkopati.

Verſchärfen, *v. a.* naoštriti; eine Strafe —, pooštriti, pokrutiti kazan; die Wa-

chen —, pomnožati straže; ſich —, pooštriti se.
Verſchärfung, *f.* oštrenje.
Verſcharren, *v. a.* začeprkati, začeprljati; das Feuer —, zapretati, spretati, pretati vatru; einen Todten —, zagrebsti, zatrpati mrtca.
Verſcharrung, *f.* zagreb, pogreb.
Verſchatten, *v. a.* osěniti; posěniti; ſ. Verſchattung, *f.* zasěnak. [Schattiren
Verſchaufeln, *v. a.* zagrebsti lopatom.
Verſchäumen, *v. n.* (aufhören zu ſchäumen), der Honig hat verſchäumt, med se je dopěnio; (ſchäumend ſich verlieren), izpěniti se.
Verſcheiden, *v. n.* preminuti, upokojiti se, prestaviti se.
Verſcheiden, *n.* preminuće; smrt.
Verſcheinen, *v. n.* (*fig.*) proći, prolaziti; minuti.
Verſchenken, *v. a.* darovati, pokloniti, darivati; nach und nach —, izpoklanjati; Alles —, sve razpoklanjati; das iſt nicht zum —, nije to od dariva; den Wein —, iztočiti vino.
Verſchenkung, *f.* darivanje, darovanje, darivo; (v. Getränken), točenje.
Verſcheren, *v. a.* pristrići; (falſch ſcheren), prestrići; (mit dem Barbiermeſſer), podbrijati.
Verſcherzen, *v. a.* prošaliti; die Zeit —, trajati vrěme u šali; die Langeweile —, sbijati šalu, da prodje vrěme; Eines Liebe —, zaigrati čiju ljubav; ſein Glück —, protitrati sreću, izgubiti ludo sreću.
Verſcherzung, *f.* gubitak, izgubitak.
Verſcheuchen, *v. a.* zaplašiti, zapuditi; poplašiti; razplašiti, razpuditi; (vertreiben), zagnati.
Verſcheuchung, *f.* poplah.
Verſchicken, *v. a.* poslati; zapratiti; (Alles —), razposlati, razturiti.
Verſchickung, ſ. Verſendung.
Verſchieben, *v. a.* den Tiſch —, pomaći, poměstiti, premaći sto(l); (aufſchieben), odložiti, odgoditi, odgadjati, razvlačiti, trgovlačiti; von heute auf morgen —, von Tag zu Tag —, odgadjati od danas do sutra.
Verſchieblich, *adj.* odgodljiv, odgodan.
Verſchiebung, *f.* prěmak, pomak; (*fig.*) odgoda, odgodjaj; (Verſchieben, *n.*) odgadjanje, zatezanje, odlaganje.
Verſchieden, *adj.* različan, različit, razan, razlik; die Menſchen ſind an Körper ſehr —, ljudi su različna těla; —er Meinung ſein, drugo mněti, misliti; es kamen noch —e Perſonen dazu, nadošlo je jošte više ljudih.
Verſchiedenartig, *adj.* raznovrstan, raznorodan; različit.
Verſchiedenartigkeit, *f.* raznovrstnost, raznorodnost; različitost. [cvět.
Verſchiedenchig, *adj.* —e Blüte, měšovit
Verſchiedenfarbig, *adj.* razne masti.
Verſchiedenheit, *f.* različitost, razlikost, raznost; (Unterſchied), razlika.
Verſchiedentlich, Verſchiedlich, *adj.* ſ. Verſchieden; —, *adv.* više putah.
Verſchienen, *v. a.* udariti šinu.
Verſchieß, *m.* (b. Mal.) razplava.
Verſchießen, *v. n.* nestajati; (v. Farben), sinjaviti, osinjaviti; izběliti se; blěděti, gubiti se; —, *v. a.* (Pulver), popucati, izpucati; Pfeile —, ſ. Pfeil; ich habe mich verſchoſſen, nestade mi praha, poharčio sam prah (barut); (fehl ſchießen), das war verſchoſſen, nepogodi; ich habe mich verſchoſſen, promašio sam; (b. Buchdr.) pomesti (strane); (*mont.*) zakrčiti; ſ. Verſchoſſen.
Verſchießen, *n.* blědilo, sinjavost.
Verſchiffen, *v. a.* Waaren —, robu voziti, razvoziti, prevoziti (na brodu, ladji); ſich —, *v. r.* zalutati ploveć.
Verſchilfen, *v. a.* zarogoziti; ſich —, *v. r.* obrasti rogozom.
Verſchimmeln, *v. n.* zaplěsniviti; uplěsniviti se; poplěsniviti.
Verſchimmelt, *adj.* plěsniv.
Verſchimmern, *v. n.* doblistati; dotreptěti.
Verſchimpfen, *v. a.* ogrditi, obružiti.
Verſchindeln, *v. a.* šindrom pokriti.
Verſchlabbern, *v. a.* razbrčkati; die Zeit —, probrbljati vrěme. [troska.
Verſchlackern, *v. n.* & *r.* ſich —, postati
Verſchlafen, *v. a.* die Zeit —, prespati vrěme; jednako spavati; die rechte Zeit —, zaspati horu i. zoru.
Verſchlafen, *adj.* pospao, pospan, sanljiv; — ſein, drěmati.
Verſchlafenheit, *f.* dremljivost, dremež, pospalost, sanljivost.
Verſchlaffen, *v. n.* omlitaviti, osliznuti.
Verſchlag, *m.* (Wand), pregrada, prěboj, prětin; (Abtheilung), pregradak; (Behältniß), slažina, sanduk, skrinja; (b. Kan.) sukija; ſ. Vortheil.
Verſchlagen, *v. n.* (verſchieden ſein), es verſchlägt wenig, slaba je razlika; (nützen), koristiti, pruditi, hasniti; das verſchlägt nichts, neškodi; sve jedno; (v. Pferden), ukočiti se; (v. Getränken), smlačiti se; — laſſen, ostaviti, da se smlači; ſich —, *v. r.* zabiti se, zatući se; zabasati; izgubiti se; stepsti se; einen Ball —, zatepsti loptu; der Ball iſt —, odskočila lopta nekamo; (einen Hund —), bojem odtudjiti; das Schiff wurde vom Sturme —, bura je brod zaněla, zatisnula; ſich die Kunden —, odbiti kupce, mušterije; ein Pferd —, ukovati konja; alle Nägel —, sve klince (čavle, eksere) pozabijati; ein

Faß —, za(ba)dniti sud; eine Kammer —, pregraditi, pretiniti klět; eine Stelle in einem Buche —, izgubiti réč, premećuć listove od knjige.

Verſchlagen, *adj.* hitar; podmukao.

Verſchlagenheit, *f.* hitrost; podmuklost.

Verſchlaghammer, *m.* tanjač.

Verſchlammen, *v. n.* uglibiti se.

Verſchlämmen, Verſchlampampen, ſ. Verſchlemmen.

Verſchlaudern, *v. a.* dati u bezcénje, u

Verſchlechtern, *v. a.* pogoršati, goršati; ſich —, *v. r.* pogoršati se, okrenuti na gore; pohudjati, pozlediti se; dati se na gore.

Verſchlechterung, *f.* pogoršanje.

Verſchleichen, *v. n.* vući se, provući se, provlačiti se.

Verſchleiern, *v. a.* zavěsiti, prevěsiti; (*fig.*) pokriti, utajiti.

Verſchleifen, *v. n.* zavrěti se; odvući se; —, *v. a.* razněti; izdavati (iz kuće); einen Rechtsſtreit —, razvlačiti parnicu; ſ. Verſchwenden; (fehlerhaft ſchleifen), prebrusiti.

Verſchleimen, *v. a.* zasluziti, zadleniti.

Verſchleimt, *adj.* pun dlena, pljuvače; dlenav, kašljiv; — ſein, imati odviše pljuvače.

Verſchleimung, *f.* dlenavost; kašljivost;

Verſchleiß, *m.* prodaja, prodja.

Verſchleißen, *v. a.* Kleider —, poderati, izcěpati haljine; Zeit —, tratiti vrěme, dangubiti; Waaren —, prodavati robu.

Verſchleißer, *m.* prodavac, prodavalac; tržnik; —in, *f.* prodavačica, tržnica.

Verſchleißgewölbe, Verſchleißlocale, *n.* prodavaonica, dućan*, štacun.

Verſchleißpreis, *m.* prodajna cěna.

Verſchleißſtätte, *f.* prodavalište, prodavaonica.

Verſchleißtarif, *m.* (prodajni) cěnovnik.

Verſchlemmen, *v. a.* der Fluß verſchlemmte die Wieſen, rěka je zamuljila livade; naněla je rěka gliba na livade; das Vermögen —, strpati u grkljan imanje, prognati imutak kroz lakomicu.

Verſchlendern, *v. a.* prolandati; die Zeit —, jednako basrljati.

Verſchlenkern, *v. a.* zaošenuti.

Verſchleppen, *v. a.* razněti, raznositi; razgrabiti; izdavati iz kuće; (v. Kleid.) poderati, izderati.

Verſchleudern, *v. a.* ſein Geld —, raztepsti, potepsti, spraskati novce; die Waaren —, ſ. Verſchlaudern.

Verſchlicken, *v. n.* zagreziti se, zaglibiti se

Verſchlickern, *v. a.* odpljusnuti; ſich —, *v. r.* zagrcnuti se.

Verſchließ, *m.* prodja; ſ. Verſchleiß.

Verſchließbar, *adj.* zatvoriv, zaključiv.

Verſchließen, *v. a.* eine Thür —, zaključati, zaključavati, zabraviti vrata; (*fig.*) zatvoriti; Einem ſein Herz —, zatvoriti od koga svoje srce.

Verſchließung, *f.* zatvoranje; zatvor; ključanica.

Verſchlimmern, ſ. Verſchlechtern.

Verſchlingen, *v. a.* (einen Faden —), zapetljati, zamrsiti, zaplesti; ſich —, zaplesti se; zamrsiti se; (verſchlucken), pogutnuti, progutnuti, progutati, gutati; (ver.) prožděti, prožděrati, ždrknuti; d. Mächtige verſchlingt den Schwachen, jači kobači; er wurde von dem Meere verſchlungen, more ga je izjelo; die Worte eines Andern —, slušati kao miš i. zec.

Verſchlingung, *f.* splet.

Verſchloß, *m.* zatvor.

Verſchluchzen, *v. a.* prejecati.

Verſchlucken, *v. a.* ſ. Verſchlingen; (einen Vorwurf —), izjesti.

Verſchloſſen, *adj.* zatvoren; (*fig.*) šutljiv; ein —er Menſch, šutalica.

Verſchlummern, *v. a.* predrěmati.

Verſchlürfen, *v. a.* posrkati.

Verſchluß, *m.* zatvor, zapor; etwas in — haben, imati što pod ključem; ämtlicher —, uredovni zapor; (Siegel), pečat; ämtlichen — anlegen, uredovno što zatvoriti, zapréti, (zapečatiti).

Verſchmachten, *v. n.* posmagnuti; ginuti; im Kerker —, okapati, očamiti u tamnici; (vor Sehnſucht), čeznuti, vehnuti, ginuti.

Verſchmachten, *n.* Verſchmachtung, *f.* smagnuće, čeznuće, vehnuće.

Verſchmaddern, *v. a.* zamrljati, zamrčiti.

Verſchmähen, *v. a.* Einen —, pohuliti, pogrditi, opsovati koga; ein Geſchenk —, odbiti, baciti, povratiti jabuku; dieſes Glück würde ſie nicht —, ovoj sreći nebi se mrzkala.

Verſchmälern, *v. a.* stegnuti, omaliti.

Verſchmauchen, *v. a.* popušiti.

Verſchmauſen, *v. a.* poblagovati, problagovati, projesti.

Verſchmeißen, *v. a.* zabaciti.

Verſchmelzen, *v. n.* otaliti se, otopiti se; —, *v. a.* otaliti, raztaliti; Gold mit Kupfer —, staliti, stopiti zlato s mědju (bakrom); die Farben, die Töne —, sliti, slěvati mastila, glasove.

Verſchmelzung, *f.* taljenje; (*mus.*) slěv.

Verſchmerzen, *v. a.* pregoréti, prežaliti.

Verſchmieden, *v. a.* Alles Eiſen —, sve željezo (gvožděje) pokovati; (zuſammenſchmieden), skovati, pokivati.

Verſchmieren, *v. a.* zamazati, zamazivati; den Ofen —, zalěpiti peć; den Bienenſtock —, umazati košnicu; (*fig.*) Einem den Mund womit —, premazati komu zube čim; viel Papier —, mnogo papira i. hartije zamrčiti, zamrljati; (durch Schmieren verbrauchen), potrošiti mažuć, pomazati.

Verſchmierer, *m.* mazalo.
Verſchminken, *v. a.* potrošiti ličilo; ſich —, preličiti se.
Verſchmirgeln, *v. a.* umacupati.
Verſchmitzt, *adj.* vuhven; hitar; lukav.
Verſchmitztheit, *f.* vuhva; vuhvenost; hitroća; lukavost.
Verſchmoren, *v. n.* razčvariti se; —, *v. a.* razčvariti; Butter —, pretopiti, otopiti maslo.
Verſchmücken, *v. a.* prenakititi; pokititi.
Verſchmutzen, *v. a.* zamrljati, uprljati.
Verſchnallen, *v. a.* predjicom stegnuti.
Verſchnappen, *v. n.* prešķljocnuti; ſich —, *v. r.* zatrčati se, zatrčavati se, zareći se, zagovoriti se; ich habe mich verſchnappt, uteče mi jezik.
Verſchnappſen, *v. a.* potrošiti na rakiju.
Verſchnarchen, *v. a.* prehrkati; prespavati.
Verſchnauben, Verſchnaufen, *v. n.* izduvati se, oddahnuti; den Zorn —, odljutiti se.
Verſchneiden, *v. a.* porezati; izrezati; das Tuch zu etwas —, pokrojiti, razkrojiti sukno na ...; d. Leder zu Sohlen —, izkrojiti kožu na podplate; die Nägel —, srezati, srezivati nokte; die Haare —, ostrići, podstrići kosu; den Weinſtock —, rezati, o(b)rezati vinovu lozu; den Tabak —, izrezati, izkrižati duhan; die Äſte —, podrezati, podkresati grane; die Flügel —, podsěći, podstrići, prisěći krila; (falſch —), ein Kleid —, zlo skrojiti haljinu; (caſtriren), uškopiti, okopiti, kopiti, škopiti, uštrojiti, štrojiti, štroviti; (ein Füllen), podmetnuti, podmetati; (ein Widder), ujaloviti, jaloviti.
Verſchneidung, *f.* kopitba, štrojitba.
Verſchneien, *v. n.* zapasti snėgom; die Wege ſind verſchneiet, ceste su zametene.
Verſchnellen, *v. a.* odvrcnuti, odzvrcnuti.
Verſchnieben, ſ. Verſchnauben.
Verſchnippeln, Verſchnippern, *v. a.* izcėpkati.
Verſchnittene, *m.* uškopljenik, škopac, [hadum*.
Verſchnitzeln, *v. a.* izrezkati, porezkati, izdėljkati.
Verſchnupfen, *v. a.* posmrkati, popiti burmut; —, *v. i.* es verſchnupft ihn, to ga bode u nos; to ga je udarilo po nosu; to ga peče.
Verſchnüren, *v. a.* vrvcom obrubiti.
Verſchoben, *adj.* grbav.
Verſchocken, *v. a.* platiti daću.
Verſchollen, *adj.* nestao; er iſt —, nestade ga; neima mu glasa.
Verſchollene, *m.* nestalac.
Verſchonen, *v. a.* pošteděti, štedėti.
Verſchonung, *f.* štedjenje; pošteda.
Verſchönen, Verſchönern, *v. a.* lėpšati, polėpšavati, krasiti, polėpšati, ulėpšati, ukrasiti.
Verſchöner(er), *m.* lėpšač. [ukrasa.
Verſchönerung, *f.* lėpšanje, polėpšanje;
Verſchönerungs-Commiſſion, *f.* lėpšajući, polėpšavajući odbor.
Verſchöpfen, *v. a.* zlo crpsti.
Verſchoſſen, *v. a.* platiti porez na što.
Verſchoſſen, *adj.* zaljubljen; er hat ſich —, zagledao se je, zalupao se je.
Verſchragen, *v. a.* zagraditi, zagradjivati.
Verſchrammen, *v. a.* obrazgotiniti.
Verſchränken, *v. a.* prekrstiti, ukrstiti; skrstiti; mit verſchränkten Armen, skrštenih rukuh; (einſchränken), ograditi.
Verſchrauben, *v. a.* (zuſchrauben), zavrnuti, zašarafiti; (falſch ſchrauben), zlo zavrnuti; (*fig.*) Einem den Kopf —, izvrnuti komu pamet; ſ. Verſchroben.
Verſchreibegeld, *n.* zapisnina; uknjižnina.
Verſchreiben, *v. a.* viel Papier —, mnogo papira i. hartije izpisati, popisati, potrošiti; (falſch ſchreiben), ſich —, zapisati se, nenapisati dobro, pogrešiti u pisanju; Einem ſein Haus —, zapisati komu svoju kuću; Einem etwas brieflich, bücherlich —, obvezati se komu pismom, uknjižbom za što; (ſich verpflichten), ſich —, obvezati se, zavezati se komu pismeno; ſich für Jemand —, obvezati se, zavezati se, ujamčiti se pismeno za koga; (beſtellen), Waaren —, pisati po robu, naručiti robu; eine Arznei —, prepisati lėk(ariju); Einem etwas gegen Fieber —, zapisati komu od groznice.
Verſchreiber, *m.* (der Verſchreibende), zapisalac; zaveznik; (dem verſchrieben wird), zapisovnik; (*merc.*) naručitelj.
Verſchreibung, *f.* zapis; (Obligation), zadužnica, zaveznica; — einer Waare, pisanje po robu, (pismena) naručba robe.
Verſchreibungsſchuld, *f.* pismen dug.
Verſchreien, *v. a.* razvikati, izvikati, ozloglasiti; er iſt ſehr verſchrieen, na zlu je glasu.
Verſchreiten, ſich, *v. r.* zakoračiti se.
Verſchroben, *adj* smeten, zamlaćen, pomunjen; (*ſtil.*) zavrnut.
Verſchroten, *v. a.* Getreide —, požrvnjati žito; ein verſchrotenes Feld, zakopina.
Verſchrumpfen, *v. a.* skožurati se, smežurati se, smrštiti se; (*fig.*) skvrčiti [se.
Verſchub, ſ. Aufſchub.
Verſchüchtern, *v. n.* žapnuti se, užapnuti se; —, *v. a.* užapiti, snebiti.
Verſchulden, *v. a.* (Schulden machen), ſein Haus —, zadužiti, zaduživati kuću; etwas —, zakriviti, skriviti, ukriviti što; er hat ſein Leben verſchuldet, dužan je glavom; ſich —, *v. r.* dužiti se, zadužiti se, udužiti se; wir haben uns an unſerm Bruder verſchuldet, ogrešismo se o svoga brata.

Verſchulden, *n.* krivnja, krivica; das iſt ohne mein — geſchehen, nisam tomu kriv (što se je to dogodilo); (von Schulden), zaduga, zadužba.

Verſchuldet, *adj.* zadužen; —es Unglück, nesreća, kojoj je tko sam kriv; —e Unwiſſenheit, neznanje po krivnji.

Verſchuldete, *m.* zaduženik.

Verſchüppen, *v. a.* lopatom zagrnuti.

Verſchüren, *v. a.* das Feuer —, zapretati, spretati vatru.

Verſchurzen, *v. a.* zauzlati, zamrsiti.

Verſchuſtern, *v. n.* padati, pasti na dolnje grane.

Verſchütten, *v. a.* (zuſchütten), ein Graben —, zasuti, zasipati jamu; d. Graben iſt verſchüttet, jama se je zaronila, zarušila; er wurde von einem Bergſturze verſchüttet, breg ga je zaronio; er wurde vom Schnee verſchüttet, sněg ga je zamco; (aus einem Gefäße), proliti, prolěvati; prosuti; (*fig.*) d. Kind mit dem Bade —, baciti s ljuskom i jezgru; er hat es bei ihm verſchüttet, zamĕrio mu se je; zarasli su mu puti tamo.

Verſchüttung, *f.* zasutak; zasipavanje; [proliće.

Verſchwägern, ſich, *v. r.* osvojačiti se, sprijateljiti se (s kim); postati (komu) svojak.

Verſchwägert, *adj.* rod po svojbini; wir ſind —, svojaci smo.

Verſchwägerung, *f.* svojitba, svojbina.

Verſchwären, *v. n.* zagnojiti se.

Verſchwärmen, *v. n.* die Bienen haben verſchwärmet, pčele su prerojile.

Verſchwärzen, *v. a.* ocrniti, opanjkati; crniti, panjkati.

Verſchwatzen, ſich, *v. r.* zareći se, zagovoriti se; —, *v. a.* ſ. Verplaudern; (ausſchwatzen), izbrbljati.

Verſchweigen, *v. a.* zamučati, zašutiti, premučati, prešutiti (prećutati).

Verſchweigung, *f.* zamučanje; mučanje.

Verſchwelgen, *v. a.* potepsti; proćerdati.

Verſchwellen, *v. n.* oteći; zabreknuti; —, *v. a.* udariti prag.

Verſchwemmen, *v. a.* poplaviti; die Farben —, mastila splaviti.

Verſchwenden, *v. a.* razasuti, potratiti, razmetnuti, prosuti; prosipati; (ver.) profućkati, proćerdati; alle Ermahnungen ſind an ihm nur verſchwendet, u zalud ga čovĕk opominje; ſeine Zeit —, gubiti danke.

Verſchwender, *m.* razmetnik, razsapnik, razsipač, razsipnik, razspikuća, razsulović, potrata, potrošarica; —in, *f.* razmetkinja, razmetnica, razsipnica.

Verſchwenderiſch, *adj.* razmetan, razsipan, raztrošan; — ſein, neštedice trošiti; ſ. Verſchwenden.

Verſchwendung, *f.* razsipanje, razmetanje; (Verſchwendungsſucht), razmetnost, razsipnost.

Verſchwenken, *v. a.* zaošijati.

Verſchweſtern, ſich, *v. r.* posestriti se.

Verſchwiegen, *adj.* mučaljiv, šutljiv, (ćutljiv); er iſt —, umĕ mučati; muči kao stěna.

Verſchwiegenheit, *f.* mučaljivost; mučanje.

Verſchwiegenheitseid, *m.* prisega za mučanje.

Verſchwielt, *adj.* žuljav, žuljaiv.

Verſchwimmen, *v. n.* razplinuti se.

Verſchwinden, *v. n.* izčeznuti, izgubiti se, štuknuti; die Hoffnung iſt verſchwunden, nestà nade; er verſchwand hinter dem Berge, zaminu i. zamače za brdo; in den Wolken —, u oblake zaći; in der Ferne —, minuti u daljini; im Gebirge —, uminuti planinami; d. Pfeil verſchwand in den Wolken, (*pož.*) ode strĕla u prah i u maglu; —d klein, premajušan.

Verſchwinden, *n.* izčeznuće; izčezavanje.

Verſchwiſtern, ſ. Verſchweſtern.

Verſchwiſtert, *adj.* posestrimski.

Verſchwitzen, *v. a.* oznojiti; znojem uprljati; (*fig.*) zaboraviti.

Verſchwören, *v. a.* er verſchwor das Trinken, zareče se, da nepije vina; ſich —, *v. r.* ſich wider Jemand —, okleti se, surotiti se, urotiti se (suprot komu); hat ſich denn Alles wider mich verſchworen? zar se je baš sve zaklelo na me?

Verſchwörer, Verſchworene, *m.* urotnik, surotnik, okletnik.

Verſchwörung, *f.* urota, surota, okletva; eine — anſtiften, surotiti se.

Verſchwörbrecher, *m.* stihotvorac.

Verſegeln, *v. n.* odjedriti.

Verſehen, *v. a.* (nicht ſehen), neopaziti, nespaziti, nevidĕti; (fehlen), pogrĕšiti, faliti; in ſeinem Amte etwas —, pogrĕšiti u službi; propustiti dužnost; ſich —, pomesti se, faliti; prevariti; (v. Schwangern), zagledati se; er hat es bei ihm —, zamĕrio mu se je; (vorſehen), Einen mit Geld —, dati, nabaviti komu novacah; o(b)skrbiti, providĕti, (snabdĕti) koga novcem; ſich mit Holz —, drvariti se; einen Kranken —, bolestnika pričestiti, providĕti; ein Amt —, opravljati, obavljati, obnašati službu; Eines Stelle —, zastupati koga; ich habe mich ſeiner nicht —, nisam mu se nadao.

Verſehen, *n.* pogrĕška, grĕška, falinga*; aus —, grĕškom; ein — machen, pogrĕšiti.

Verſehen, *adj.* o(b)skrbljen, providjen, [(snabdĕven).

Verſehren, *v. a.* zleditи, ozleditи.

Verſehung, *f.* — eines Amtes, opravljanje, obavljanje službe; (Verſorgung), o(b)skrba.

Verſeichten, *v. n.* oplitčati, plitak bivati.
Verſeifen, *v. a.* osapuniti.
Verſekunſt, *f.* stihotvorstvo.
Verſekünſtler, *m.* stihotvorac.
Verſelei, *f.* stihotvorenje, stihotvor.
Verſeler, *m.* stihotvorac.
Verſeln, *v. n.* stihovati, tvoriti stihove.
Verſemacher, ſ. Verſeler.
Verſenden, *v. a.* poslati, o(d)premiti, slati, pošiljati; (nach verſchiedenen Seiten), razaslati, razposlati, razašiljati, razturiti. [čica.
Verſender, *m.* pošiljač; —in, *f.* pošilja-
Verſendung, *f.* pošiljanje, razašiljanje; odpremanje; (Sendung), pošiljka, poslatak.
Verſendungsanſtalt, *f.* pošiljaonica.
Verſendungsgebühr uſw. ſ. Speditionsgebühr uſw.
Verſengen, *v. a.* osmuditi, opuriti, spuriti, oprliti, ožagriti; —, *v. n.* osmuditi se, spuriti se, prismagnuti.
Verſengung, *f.* osmuda; smudotina; (das Verſengen), smudjenje.
Verſenkbohrer, *m.* dubač(-svrdao).
Verſenken, *v. a.* (einen Sarg), spustiti; (ein Schiff), potopiti, utopiti, potapati, poslati na dno; (eine Schraube), udubsti; (*fig.*) unoriti, ponoriti; tief in Gedanken verſenkt, zadubljen, zamišljen u misli; ſich —, *v. r.* zavesti se, zadubsti se.
Verſenkung, *f.* spuštanje; spustnica; utapanje, utop; poniranje.
Verſeſſen, *adj.* auf etwas —, dr(h)t, pišman, kivan na što; —e Intereſſen, presědjena dobit (kamata).
Verſetzbar, *adj.* presadan, premeštan.
Verſetzen, *v. a.* (verpfänden), založiti, zalagati; Einem einen Schlag —, udariti, vreznuti koga; Einem ein. Stich —, ubosti koga; Einem eins —, šljapiti, šopiti, okrpiti, opaliti, opaučiti, genuti, depiti, depnuti, vreznuti, maznuti, lupnuti, mlatnuti koga; Einem einen Backenſtreich —, pljusnuti koga; ošinuti koga dlanom po obrazu; eine Ohrfeige —, ſ. Ohrfeige; (antworten), odgovoriti, reći; prihvatiti; (anders ſetzen), die Stühle, Gränzſteine —, premeštiti, premeštati sto(l)ce, menjike; die Wörter —, premetnuti, prestaviti rěči; (*math.*) premeštiti; Bäume —, presaditi, razsaditi, presadjivati drveće; (*arch.*) nastaviti; die Bewohner eines Landes —, preseliti, razseliti stanovnike i. žitelje od koje zemlje; einen Beamten —, premeštiti urednika (činovnika); unter die Zahl der Heiligen —, pribrojiti svetcem; proglasiti svetcem; ich verſetzte mich in Gedanken nach Wien, pomislih, da sam u Beču; der Strom hat ſich verſetzt, rěka je drugamo okrenula; Einen in ſchlechte Umſtände —, opremiti koga u suho grožđje; metnuti komu crn komad u torbu; Einen in Noth —, onevoljiti koga; in Nothwendigkeit —, prisiliti, natěrati (koga); in Trauer —, zaviti u crno; porušiti; ein Land in Trauer —, (*poët.*) razplakati zemlju; in Ruheſtand —, postaviti u mir; in das größte Elend —, izništaviti koga; in Armuth —, osiromašiti, obubožiti; (b. Buchdr.) die ganze Schrift —, sve pismo poslagati; (falſch ſetzen), premetnuti; zlo premetati; ſich —, pogrěšiti u slaganju; eine Thür mit Bretern —, zagraditi vrata daskami; das verſetzt mir den Athem, to mi zapire sapu; to me guši; d. Winde verſetzten ſich in den Gedärmen, větrovi su stali u crěvih; Gold mit Silber —, primešati srebra zlatu; smešati zlato sa srebrom; (v. Dachſe), ſich —, zakopati se; —, *v. n.* (wdm.) pometnuti, povrći.
Verſetzung, *f.* (ein. Perſon), preměštaj; preměštanje; (b. Gärt.) presadba; presadjivanje; presadjenje; (Vermiſchung), primesa, primešavanje; (Setzen), postavljanje, postavljenje; (falſches Setzen), premetnuće, premetanje.
Verſeufzen, *v. a.* ſein Leben —, jednako uzdisati; trajati život uzdišuć.
Verſfuß, *m.* stopa vrste, stiha, versa.
Verſicherer, *m.* sěguratelj, siguratelj.
Verſichern, *v. a.* uvěriti; er verſicherte mich ſeiner Treue, uvěravao me je o svojoj věrnosti; er verſicherte, er habe es gekauft, tvrdio je, da je kupio; (aſſecuriren), osěgurati, osigurati, osěguravati; obezbědili; eine Forderung auf ein liegendes Gut —, osěgurati tražbinu nepokretninom; (verbürgen), ujamčiti se (za što), jamčiti (za što); ſich —, *v. r.* uvěriti se (o čem); (ſich bemächtigen), ſich einer Sache —, osvojiti što; ſich einer Perſon —, uhvatiti koga; (*fig.*) predobiti koga sasvim.
Verſichert, *adj.* uvěren; (aſſecurirt), osěguran; (ſicher), obezbědjen; sěguran.
Verſicherte, *m.* osěguranik.
Verſicherung, *f.* uvěravanje; uvěrenje; (Aſſecuration), osěguravanje, sěgurnja; asekuracija; (Sicherheit), sěgurnost, bezbědnost. [gurana.
Verſicherungsanſtalt, *f.* sěguraonica, sě-
Verſicherungs-Bureau, Verſicherungs-Comptoir, *n.* sěguralište; pisara sěguraonice.
Verſicherungs-Compagnie, Verſicherungs-Geſellſchaft, *f.* osěgurno i. osěguravajuće družtvo.
Verſicherungscontract, *m.* osěgurni ugovor i. pogodba.

Verſicherungsgebühr, *f.* } sẽgurnina.
Verſicherungsgeld, *n.* }
Verſicherungs-Police, *f.* Verſicherungs-Schein, *m.* sẽgurnica.
Verſicherungs-Prämie, *f.* sẽgurnina.
Verſicherungsſumme, *f.* osẽgurana svota.
Verſicherungsvertrag, *m.* osẽgurna pogodba.
Verſickern, *v. n.* protajati; izkapati.
Verſiechen, *v. n.* usahnuti.
Verſieden, *v. a.* povariti, pokuhati; iz-
Verſiegbar, *adj.* presušan, presušiv.
Verſiegeler, *m.* pečatitelj.
Verſiegeln, *v. a.* zapečatiti; udariti pečat; (beſiegeln), ein Teſtament —, oporuku pečatom potvrditi; etwas mit ſeinem Leben —, potvrditi što svojim
Verſiegelung, *f.* pečaćenje. [životom.
Verſiegen, *v. n.* presušiti, presahnuti, zasušiti, preciknuti, presisati; presušivati; (*fig.*) das Leben verſiegt, život gasne.
Verſiegung, *f.* presisanje; presušenje.
Verſification, Verſificator, ſ. Verſekunſt, Verſeler.
Verſificiren, *v. n.* stihove tvoriti.
Verſilberer, *m.* srebritelj, srebrilac.
Verſilbern, *v. a.* das Holz —, posrebriti drvo; (*fig.*) eine Pille —, metnuti jed u med; (verkaufen), unovčiti; prodati.
Verſilberung, *f.* srebrnjenje, posrebrenje.
Verſilberungsſeife, *f.* posrebrujući sapun.
Verſingen, *v. a.* die Nacht —, svu noć prepẽvati; die Sorgen —, odpẽvati brige.
Verſinken, *v. n.* im Waſſer —, potonuti, potopiti se, tonuti, topiti se; im Blute —, ogreznuti, ugreznuti u krv; im Schlamme —, zaglibiti se, uglibiti se; in einen Abgrund —, ponoriti se; poronuti u propast; (v. ein. Fluſſe), ponirati; in Schlaf —, zavesti se u san; ſie verſanken in tiefen Schlaf, tvrdo zaspaše, zaspaše kao poklani; in tiefe Gedanken —, zadubiti se, pogruziti se, zavesti se u daleke misli; in Unglück —, dopasti jadnh; ihre Sittlichkeit verſinkt immer mehr, nestaje im ćudorednosti sve to više.
Verſinnen, ſich, *v. r* zamisliti se.
Verſinnlichen, *v. a.* učiniti da se (što) osẽća; staviti (što) pred oči; izjasniti što primẽrom; —, *r. n.* postati
Verſintern, ſ. Verſickern. [puten.
Verſion, *f.* tumačenje; ſ. Überſetzung.
Verſittlichen, *v. a.* Einen —, ćud urediti (komu).
Verſitzen, *v. a.* presẽditi, presẽsti; ſich —, *v. r.* zasẽdẽti se, zasẽsti se.
Verſekunſt usw. ſ. Verſekunſt usw.
Versmaß, *n.* mẽra od stiha.
Versmeſſung, *f.* metrika.
Verſoffen, *adj.* pijan; — ſein, propiti se; ein —er Menſch, pijanac.
Verſohlen, *v. a.* podšiti, podplatiti; udariti podplate, djonove.
Verſöhnbar, *adj.* pomirljiv, pomiriv.
Verſöhnen, *v. a.* pomiriti, miriti; ſich mit Jemand —, pomiriti se s kim; einen Zornigen —, srdita primiriti, smiriti; (Gott —), umilostiviti.
Verſöhnend, *adj.* pomirujući, pomirovni.
Verſöhner, *m.* pomiritelj, miritelj; —in, *f.* pomiriteljica; miriteljica.
Verſöhnlich, *adj.* pomir(lj)iv; primiriv; (v. Zornigen), povratljiv; (friedfertig), miroljubiv.
Verſöhnlichkeit, *f.* pomir(lj)ivost, primirivost; mirna ćud.
Verſöhnopfer, *n.* žrtva pomirenja.
Verſöhnung, *f.* pomirenje; (das Verſöhnen), mirenje; (*theol.*) pomirenje, umilostivljenje; (Verzeihen), praštanje.
Verſöhnungsfeſt, *n.* pomirovno, mirovno.
Verſöhnungstag, *m.* dan pomirenja.
Verſöhnungstod, *m.* pomirujuća smrt.
Verſöhnungswerk, *n.* pomirište.
Verſorgen, *v. a.* Einem etwas —, pribaviti, priskrbiti, namaći komu što; Einen mit etwas —, o(b)skrbiti, o(b)skrbljivati, providẽti (snabdẽti) koga čim; naskrbiti komu ćega; ſeine Kinder —, o(b)skrbiti, uhlẽbiti svoju dẽcu; ſeine Tochter —, udomiti kćer; (ein Amt verſchaffen), dati (komu) službu, uhlẽbiti (koga); ich bin verſorgt, imam svoj kruh; ich bin hinlänglich mit Brod verſorgt, dosta imam kruha.
Verſorger, *m.* o(b)skrbnik; —in, *f.* obskrbnica.
Verſorgung, *f.* o(b)skrbljivanje, o(b)skrba; providjenje, snabdẽnje; (einer Tochter), udomljenje.
Verſorgungsanſtalt, *f.* o(b)skrbionica.
Verſorgungshaus, *n.* o(b)skrbište.
Verſorten, ſ. Sortiren.
Verspaar, *n.* dva stiha, versa.
Verſpalten, *v. a.* izcẽpati; pocẽpati.
Verſpannen, *v. a.* pretegnuti.
Verſparen, *v. a.* prišlẽdẽti; ſich etwas auf den andern Tag —, ostaviti što za drugi dan.
Verſparung, *f.* prišleda; ostava.
Verſpaßen, *v. a.* prešaliti.
Verſpäten, *v. a.* zakasniti; zadocniti; ſich —, *v. r.* zakasniti (se), zadocniti (se), odocniti, opozniti, okasniti, pridocniti se; kasniti, docniti, zakašnjivati.
Verſpätung, *f* zakašnjenje; kašnjenje.
Verspause, *f.* odmor u stihu.
Verſpeien, *v. a.* popljuvati, opljuvati.
Verſpeilern, *v. a.* zašpaliti, zaprljkati, šiljkom zatvoriti.
Verſpeiſen, *v. a.* pojesti, izjesti.

Verſpellen, *v. a.* izcépkati; ſein Geld —, potepsti novce; die Zeit —, potratiti vrême.

Verſpenden, *v. a.* podéliti, izdéliti.

Verſperren, *v. a.* das Thor —, zaprêti, zatvoriti, zaprêćiti vrata; Einem den Weg —, preprêćiti, preséći, zatvoriti komu put; stati komu na put.

Verſperrung, *f.* zapor, zapreka; prêćka, preprečivanje, zapręčivanje.

Verſpielen, *v. n.* izgubiti; —, *v. a.* zaigrati, proigrati; viel Geld —, mnogo novacah zaigrati, izgubiti (na igri); Haus und Hof —, proigrati kuću i kućište; ſeine Zeit —, gubiti danke igrom.

Verſpielen, *n.* Verſpielung, *f.* proigravanje; gubitak.

Verſpikern, *v. a.* ein Schiff —, zabiti dašćenjake u brod.

Verſpinnen, *v. a.* popresti; (*fig.*) zašuš-

Verſpleißen, ſ. Verſpallen.

Verſplittern, *v. a.* izcépkati; razcépkati; (*fig.*) raztepsti.

Verſpotten, *v. a.* einen Menſchen —, izsmijati, obrukati koga; podrugati se, podsmijati se komu; eines Andern Schwäche —, rugati se čijoj mani.

Verſpottung, *f.* rug, ruga, poruga; ruganje; podsmêvanje, podsmêh.

Verſprechen, *v. a.* obećati, obreći; obećavati, vêtati, obricati; ſeine Tochter einem Manne zur Ehe —, obreći komu svoju kćer; ſie iſt ſchon verſprochen, već je izprošena; ſich mit Einer —, zaručiti se, prstenovati se s kom; ſie hat ſich mit einem Andern verſprochen, preprosila se je; (ſpr.) er verſpricht viel und hält wenig, obećaje mazno na prazno; der Anſchein verſpricht viel Gutes, čini se, bit će vrlo dobro; ich verſpreche mir viel von ihm, ja se od njega nadam mnogomu dobru; er iſt ein viel —der junger Menſch, sva je prilika, da će od ovoga mladića izaći valjan čovêk; ſich —, obećati se, obreći se; (ſich verreden), zareći se.

Verſprechen, *n.* obećanje, obećaj, obêt; Einem ein — geben, obećati komu što; (*poet.*) ostaviti rêč kod koga; zadati komu rêč.

Verſprecher, *m.* obećalac; —in, *f.* obe-

Verſprechung, *f.* obećavanje, obêtnja; ſ. Verſprechen *n.*; viele —en machen, mnogo obećavati.

Verſpreiten, *v. a.* razapeti, razapinjati.

Verſpreizen, *v. a.* izpodupirati; poduprêti.

Verſprengen, *v. a.* das Waſſer —, razprskati, pokropiti, poškropiti vodu; den Feind —, razagnati, razlêrati neprijatelja; ſeinen Ball —, izbiti loptu; ſich —, izskočiti.

Verſpreuen, *v. a.* razasuti kao plêvu.

Verſpringen, *v. a.* ſich einen Fuß —, uganuti, uvinuti nogu skačuć; ſich —, *v. r.* raztrkati se, razšitrkati se, razprsiti se; —, *v. n.* doskakati; oskočiti.

Verſpritzen, *v. a.* poprskati, izprskati; (*fig.*) ſein Blut —, proliti krvcu.

Verſprudeln, *v. n.* dokrkljati, dokljućati.

Verſprühen, *v. n.* dovrcati.

Verſpulen, *v. a.* pomotati.

Verſpünden, *v. a.* ein Faß —, zavranjiti, zatapunati sud i. bure; eine Wand mit Brettern —, zažmuriti zid daskami.

Verſpüren, *v. a.* osêćati, osêtiti.

Verſtäben, *v. a.* zaobručiti.

Verſtählen, *v. a.* zaociliti, podociliti, obnaditi, zanaditi; ſein Herz —, zatvrditi srce.

Verſtampfen, *v. a.* razbiti; (Pfeffer —), utući.

Verſtand, *m.* um; (Vernunft), razum; der geſunde —, zdrava pamet; bei geſundem —e, imajuć zdrav mozak; wo haſt du den —? kamo pamet? er hat wenig —, slaboum je; ſeinen — verlieren, von —e kommen, obezumiti se, izbezumiti se; s uma sići; des —es berauben, obezumiti; das geht über meinen —, toga mi um nepostiže; zu —e kommen, opametiti se, osvêstiti se, dozvati se pameti; er hat dabei wenig — gezeigt, nije baš mnogo mudrosti pokazao; mit —, pametno; ohne —, ludo, bezumno; (Sinn), smisao; in weiterem —, u širjem smislu.

Verſtandesbegriff, *m.* umni pojam.

Verſtandesgrund, *m.* razlog uma, razuma.

Verſtandeskaſten, *m.* (gem.) tikva.

Verſtandesſchärfe, *f.* oštroumlje.

Verſtandesſchwach, *adj.* slabouman.

Verſtandesſchwäche, *f.* slaboumlje.

Verſtandesweſen, *n.* umnik.

Verſtandhaft, *adj.* uman.

Verſtändig, *adj.* razuman, pametan; — ſprechen, pametno govoriti; (erfahren), izkusan; (kundig), vêšt.

Verſtändigen, *v. a.* (begreiflich machen), orazumiti, uglaviti, uputiti; (melden), obavêstiti (koga o čem), obznaniti (komu što); ſich —, *v. r.* porazumêti se; dogovoriti se; (ſich vergleichen), nagoditi se.

Verſtändigung, *f.* obavêst, obznana; porazumljenje; dogovor.

Verſtandkraut, *n.* ſ. Gauchheil.

Verſtändlich, *adj.* razumljiv; — ausſprechen, razgovêtno izgovarati.

Verſtändlichen, *v. a.* orazgovêstiti.

Verſtändlichkeit, *f.* razumljivost; razgo-

Verſtandlos, *adj.* bezuman. vêtnost.

Verſtändniß, *n.* razumljenje; zum beſſern —, da se bolje razumê; in gutem — leben, slagati se; ſ. Einverſtändniß.

Verſtandreich, *adj.* prerazuman.

Verſtärken, *v. a.* ojačiti; (vermehren), umnožiti, povećati.
Verſtärkung, *f.* jačenje; posila; (Vermehrung), umnožavanje; množenje; (*mil.*) pomoć; das Heer erhielt —en, dodje vojsci pomoć; vojska se je posilila.
Verſtärkungstruppen, *pl.* pomoć vojsci, [indat*.
Verſtärkungswort, *n.* krepki glagolj.
Verſtarren, ſ. Erſtarren.
Verſtatten, *v. a.* dopustiti, dopuštati.
Verſtattung, *f.* dopuštenje, dopust.
Verſtauben, *v. n.* razprašiti se.
Verſtäuben, *v. a.* razprašiti; ſich —, *v. r.* razprašiti se.
Verſtauchen, *v. a.* ſich den Fuß —, šklecnuti, uganuti nogu.
Verſtauchung, *f.* šklecnuće, uganuće.
Verſtechen, *v. a.* ein Loch —, zavrpati rupu; (b. Kart.) udariti.
Verſteck, *m.* (Ort), skrivalište, zataja; (*mil.*) busija; einen — machen, uhvatiti busiju; aus dem —, iz potaje; — ſpielen, igrati se skrivača.
Verſtecken, *v. a.* (verbergen), sakriti, skriti, ukriti, zakriti; kriti; skutati; unter etwas —, podkriti, podkrivati; anders wo —, prekriti; alle Nadeln —, sve igle poizbadati; ſich —, *v. r.* sakriti se, skriti se; potajiti se, pritajiti se, utajiti se; (*merc.*) zadužiti se.
Verſtecken, *n.* skrivanje, sakrivanje; zataja; ſ. Verſteck.
Verſteckſpiel, *n.* skrivač.
Verſteckt, *adj.* sakriven; tajan.
Verſteckterweiſe, ſ. Verſtohlen, *adv.*
Verſteckt heit, *f.* potaja.
Verſtehbar, *adj.* razumljiv.
Verſtehen, *v. a.* etwas —, razuměti, razuměvati; Einem etwas zu — geben, nagověstiti, natucnuti komu što; Einen falſch —, zlo koga razuměti, nerazuměti koga; er verſteht keinen Spaß, nezna za šalu; (ſpr) rutava je nosa; was verſtehſt du darunter? što ćeš tim da kažeš? što razuměvaš po tom? man verſteht unter dieſem Worte, po ovoj se rěči razuměva; das verſteht ſich von ſelbſt, samo se kaže; da kako; samo se zna i od sebe; wir — uns, razuměmo se; ich verſtand, daß ich heute zu Ihnen kommen ſollte, mislio sam, da imam danas k Vam doći; ich verſtehe den Sinn ſeiner Rede nicht, nerazbiram, šta govori; ich habe deinen Brief ſo verſtanden, tako sam tvoj list tumačio; jenes mit darunter verſtanden, s onim zajedno; ujedno s onim; ſich —, *v. r.* (zu lange ſtehen), zastajati se; (wollen), er wollte ſich dazu nicht —, nije mu se htělo; nije htio na to da privoli, pristane; ſich mit Jemand über etwas —, biti s kim u dogovoru o čem; sudarati se s kim u čem; razuměti se; ſich auf etwas —, razuměvati se u čem, razuměti se u čem, razuměti se u što; věšt biti čemu; er verſteht ſich auf d. Reiten, umě, zna jahati (konja).
Verſteifen, *v. a.* skrutiti, ukočiti; —, *v. n.* ukočiti se, skočanjiti se; skrutnuti.
Verſteigen, ſich, *v. r.* zabasati penjuć se; (*fig.*) daleko zabrazditi; zabasati; previsoko se penjati, popeti.
Verſteigerer, *m.* dražač.
Verſteigern, *v. a.* prodati dražbom; prodati na ko da veće.
Verſteigerung, *f.* dražba.
Verſteigerungsgeſuch, *n.* molba za dražbu.
Verſteigerungs-Protokoll, *n.* dražben zapisnik.
Verſteinen, Verſteinern, *v. n.* okameniti se, zakameniti se, kameniti se; verſteinert, okamenjen; er ſtand wie verſteinert, mramorkome je stajao; čudio se je i kamenio se je; mramorom se mramorio, a kamenom kamenio; —, *v. a.* okameniti, kameniti.
Verſteinerung, *f.* kamenjenje; (Petrefact), okamina, okamica.
Verſteinerungsprozeß, *m.* kamenjenje.
Verſtellen, *v. a.* (anders ſtellen), preměstiti; die Bücher —, prestaviti, zlo postaviti knjige; ſein Geſicht —, nagrditi, narušiti lice; dieſe Kleidung verſtellt ſie, ova ju oděća grdi; einen Ort —, zakrčiti město kakvo; eine Thür —, zakloniti vrata (čim); ſich —, *v. r.* pretvoriti se, prečiniti se; pretvarati se, prečinjati se; ulukaviti se; er kann ſich trefflich —, velika je pretvorica, pretvaralica.
Verſtellt, *adj.* nagrdjen, narušen; prětvoran.
Verſtellung, *f.* pretvara, pretvaranje; hinba; (Verunſtaltung), grdjenje, ruženje.
Verſtellungskunſt, *f.* prětvornost.
Verſteppen, *v. a.* potrošiti na prošivanje.
Verſterben, ſ. Sterben.
Verſteuern, *v. a.* platiti porezu; Waaren —, platiti carinu od robe.
Verſtieben, *v. n.* razprašiti se; (*fig.*) razpršiti se; prsnuti kud koji.
Verſtielen, *v. a.* eine Axt —, nasaditi, nasadjivati sěkiru.
Verſtimmen, *v. a.* razdesiti, razgoditi, razložiti; (*fig.*) oneveseliti; smutiti (koga); pokvariti (komu) volju.
Verſtimmt, *adj.* (*fig.*) sětan, neveseo.
Verſtimmung, *f.* razgod, razgadjanje, nesklad; (des Gemüthes), sětnost, neveselje.
Verſtöbern, *v. a.* zaviti, zamesti (n. p. [put).
Verſtocken, *v. n.* (v. d. Wäſche), izandjati; (verhärten), otvrditi, odrveniti, okameniti se; —, *v. a.* otvrditi, zatvrditi.
Verſtockt, *adj.* drvenast; (*fig.*) zatucan,

zalupan, upisli; ein —er Sinn, ſ. Verſtocktheit; (v. Herzen), otvrdnuo; ſein Herz iſt verſtockt, otvrdnulo, odrvenilo i. okamenilo mu se srce; —e Wäſche, izandjala prtenina i. rubenina.

Verſtocktheit, *f.* otvrdělost, zatucanost; kamenitost.

Verſtockung, *f.* otvrdnuće.

Verſtohlen, Verſtohlener Weiſe, *adv.* kradom, kradomice, izpod krada; krišom, kriomce.

Verſtöhnen, *v. a.* prejecati.

Verſtollen, *v. a.* ein Bergwerk —, izkopati sdo(l)nje u rudniku.

Verſtolpern, ſich, *v. r.* er hat ſich verſtolpert, zatrčao se je, jezik mu je utekao.

Verſtöpfeln, Verſtöpſeln, *v. a.* začepiti.

Verſtopfen, *v. a.* začepiti, zabušiti, zapušiti, zatisnuti, zaptiti; Einem den Mund —, začepiti komu usta; Ritze —, začkati pukotine; die Röhre iſt verſtopft, cěv je zakrkla; harte Speiſen — den Leib, tvrda jela zapiru, zatvaraju utrobu.

Verſtopfend, *adj.* zatvarajući, zapirući.

Verſtopft, *adj.* začepljen, zabušen; (v. Ritzen), začkan; (v. ein. Röhre), zakrkao; (v. Leibe), zatvoren; — ſein, zapeći se; ich bin verſtopft, zapekao sam se, neidem poradi sebe.

Verſtopfung, *f.* začep; začepljivanje; začepljenje; (des Leibes), zapor, zatvor, zapek; an — leiden, zapeći se.

Verſtorben, *adj.* mrtav; pokojni. [nica.

Verſtorbene, *m.* pokojnik; —, *f.* pokoj-

Verſtören, *v. a.* (vertreiben), razplašiti, razprěšiti, razagnati; (verwirren), smesti, smutiti; ſ. Zerſtören.

Verſtörer, *m.* smutilac.

Verſtört, *adj.* smućen, smeten, zabunjen; er ſieht ganz — aus, vas je smućen.

Verſtörung, *f.* smetnja, smeća, zabuna.

Verſtoß, *m.* pogrěška, grěška, falinga*; einen — begehen, pogrěšiti; einen — gegen die gute Lebensart begehen, raditi protiva blagomu običaju; prostački se ponašati; das Pferd hat den —, konj neće da jede.

Verſtoßen, *v. n.* (gegen etwas), pogrěšiti, faliti; wider eine Regel —, prekršiti pravilo; (v. Bier), okipěti, ovreti; —, *v. a.* allen Pfeffer —, sav biber (papar) stući; (verwerfen), odbiti, odbijati, odbaciti; zanećati; einen Menſchen —, odturiti, odtisnuti kog od sebe; tisnuti u svět; er verſtieß ſie von ſeinem Angeſichte, odturi ih izpred lica; ſeine Frau —, odpustiti, odvrći ženu; Einen aus der Geſellſchaft —, izbaciti koga iz družtva; eine Ader —, pomaći žilu; ſich —, *v. r.* pogrěšiti, faliti.

Verſtoßung, *f.* odtěranje, odagnanje; odvrgnuće.

Verſtrafen, *v. a.* platiti globu (za što).

Verſtrahlen, *v. a.* razasjati. [pati.

Verſtrampeln, Verſtrampfen, *v. a.* raztre-

Verſtrecken, *v. n.* der Hirſch verſtreckt, jelenu rastu rogovi.

Verſtreichen, *v. n.* das Leben verſtreicht, život prolazi; die Zeit unbenützt — laſſen, vrěme u taman tračiti; gubiti, tratiti danke; vrěme zaludu trajati; die Zeit nicht unbenützt — laſſen, grabiti vrěme; die Zeit — laſſen, počasiti; die Friſt — laſſen, propustiti rok; die Friſt iſt verſtrichen, rok je izišao, minuo; wenn die Friſt verſtreicht, po izmaku roka; kad mine rok; die Fugen mit Lehm —, zamazati pukotine lěpom; vieles Pflaſter —, mnogo obliža (melema) izmazati, pomazati.

Verſtreichung, *f.* prošast, minulost.

Verſtreiten, *v. a.* popravdati, zapravdati.

Verſtreuen, *v. a.* prosuti, razsuti, prosipati, razsipati; alles Stroh —, svu slamu podastrěti.

Verſtricken, *v. a.* ich habe alles Garn verſtrickt, svu sam predju zaplela; izidje mi konac; ich habe den ganzen Tag verſtrickt, sav dan sam plela; ſich —, *v. r.* pogrěšiti u pletenju; (ſich verwickeln), zaplesti se, uplesti se.

Verſtrickung, *f.* zapletanje; zamka.

Verſtrömen, *v. a.* proliti, prolěvati; —, *v. n.* teći, prolaziti.

Verſtückeln, Verſtücken, *v. a.* razkomadati.

Verſtudiren, *v. a.* potratiti, potrošiti na

Verſtufen, *v. a.* ostubiti. [nauke.

Verſtümmeln, *v. a.* osakatiti, okrnjiti, okljastiti, nakaziti, okùsiti; sakatiti, kljastiti, krnjiti; die Geſchichte —, trgati pověstnicu na kuse; die Wörter —, okrnjiti rěči. [krnjav.

Verſtümmelt, *adj.* kljast, kljakav, sakat,

Verſtümmelte, *m.* kljako, krnja, krnjo.

Verſtümmelung, *f.* sakaćenje, krnjenje; okrnja, osakaćenje.

Verſtummen, *v. n.* (ſtumm werden), oněmljeti, zaněmljeti, němljeti; (nicht reden), umuknuti, zamuknuti, zamući, ušutěti; (ſtill werden), utišati, utihnuti.

Verſtummen, *n.* muk. [pfuſchen.

Verſtümpern, *v. a.* razbrenkati; ſ. Ver-

Verſtürmen, *v. n.* die Wetter ſind verſtürmt, oluja je utolila.

Verſtürzen, *v. a.* zaroniti, zasušiti.

Verſtutzen, *v. a.* die Haare —, podstrići, poodstrići kosu; ein Pferde den Schweif —, okúsiti konju rep.

Verſuch, *m.* pokus, pokušaj, okušaj; proba; einen — machen, pokušati.

Verſuchbohrer, *m.* svrdao-tražilac.

Verſuchen, *v. a.* (unterſuchen), die Münzen —, pregledati novce; (probiren), ogledati, ogledavati, probati; ich habe Alles verſucht, sve sam prokušao; (ei-

nen Verſuch machen), pokušati, kušati; er verſuchte das Volk zu erheben, ogledao je, da podigne puk; ſein Glück —, okušati sreću; die Speiſen —, okusiti jela; (*theol.*) Gott verſucht den Menſchen, Bog čovêka izkušava, kuša; der Teufel hat ihn verſucht, vrag ga je izkušao, napastovao; ich fühlte mich dazu verſucht, sve me je nêšto na to nukalo.

Verſucher, *m.* kušač, napastnik; —in, *f.* kušalica, napastnica.

Verſuchfrage, *f.* kušajuće pitanje.

Verſuchort, *m.* tražilište.

Verſuchsweiſe, *adv.* za pokus, pokuskê.

Verſuchswirthſchaft, *f.* (gospodarsko) pokušalište.

Verſucht, *adj.* pokušan, proban; prokušan; ſ. Verſuchen.

Verſuchung, *f.* napast; in — gerathen, pasti u napast i. izkušavanje; führe uns nicht in —, nenavedi nas u napast; (spr.) hodi djavole od mene i od moje duše.

Verſudeln, *v. a.* pobrljati, pomrljati, ukaljati, zapackati.

Verſühnen, ſ. Verſöhnen.

Verſummen, *v. n.* dozujati.

Verſündigen, ſich, *v. r.* sagrêšiti (komu); ogrêšiti se, grêšiti se (o koga)

Verſündigung, *f.* ogrêška, grêšenje; grêhota.

Verſumpfen, *v. n.* ublatiti se.

Verſunkenheit, *f.* pokvarenost.

Verſüßen, *v. a.* zasladiti, razsladiti, osladiti, sladiti, zasladjivati; mit Honig —, zamediti, zamedljati; mit Zucker —, zasladoriti, zašećeriti; den Schmerz —, ublažiti bo(l); (*chem.*) razblažiti; (zu ſüß machen), presladiti.

Verſüßung, *f.* oslada, razsluda; osladjivanje, razsladjivanje.

Versweiſe, *adv.* vrstimice, stih po stih.

Vertagen, *v. a.* odgoditi, odgadjati.

Vertagung, *f.* odgod, odgoda; odgadjanje.

Vertändeln, *v. a.* die Zeit —, prošuškati, protamašiti, potratiti vrême; gubiti danke; tračiti vrême u taman; das Geld —, potratiti novce na rutine i putine.

Vertanzen, *v. a.* (den Abend —), preplesati, preigrati, pretancati; (ſein Geld), proplesati, zaplesati, proigrati.

Vertätſcheln, ſ. Verzärteln.

Vertatur, obrni.

Vertauſchen, *v. a.* proměniti, razměniti, izměniti, proměnjivati.

Vertauſchung, *f.* proměna; proměnjivanje.

Vertauſendfachen, *v. a.* hiljaditi, uhiljaditi.

Verte, ſ. Vertatur

Vertebral, *adj.* od hrbtenjače.

Verteufeln, *v. n.* prodjavoliti se.

Verteufelt, *adj.* ein —er Menſch, vragometan čovêk; eine —e Lüge, vražja, djavolska laž; — ſchwer, težko do zla Boga.

Vertheidigen, *v. a.* braniti; obraniti; ſich ſelbſt —, braniti se.

Vertheidiger, *m.* branitelj, branilac; —in, *f.* braniteljica.

Vertheidigung, *f.* branjenje; obrana.

Vertheidigungs-Anſtalten, *pl.* priprave za obranu.

Vertheidigungsgebühr, *f.* odvêtnina.

Vertheidigungsgrund, *m.* razlog obrane.

Vertheidigungskoſten, *pl.* trošak za obranu.

Vertheidigungskrieg, *m.* rat za obranu.

Vertheidigungslinie, *f.* obranbenica.

Vertheidigungslos, *adj.* bez obrane.

Vertheidigungsmittel, *n.* branilo.

Vertheidigungsrede, *f.* braneći govor.

Vertheidigungsſchrift, *f.* branenica, apologija.

Vertheidigungsſtand, *m* stanje obrane; in — ſetzen, pripraviti za obranu; narediti za boj.

Vertheidigungswaffe, *f.* branilo; oružje za obranu.

Vertheidigungsweiſe, *adv.* braneć; obrance.

Vertheidigungswerk, *n.* branilište.

Vertheilen, *v. a.* podêliti, izdêliti, porazdêliti; das Vermögen —, razdêliti imovinu; das Heer in Cantonirungen —, razrediti, razturiti vojsku na konake; die Munition —, razdati, razdavati vojsci strelivo (džebanu); (repartiren), razgoditi; razrezati, porezati.

Vertheiler, *m.* dêlitelj, razdavac.

Vertheilung, *f.* razdêlba, razdêla; razdaja, razdatba; dêljenje; (Repartition), razgodba, razgoda.

Vertheilungsart, *f.* način razdêljivanja, razdêlbe.

Vertheilungsausweis, *m.* dêlben izkaz.

Vertheeren, *v. a.* zakatraniti.

Vertheuern, *v. a.* podražati (što); podignuti cênu (čemu).

Verthieren, *v. n.* postati kao skot.

Verthuer, ſ. Verſchwender.

Verthulich, *adj.* razmetan, razsipan.

Verthun, *v. a.* ſein Vermögen —, prosućkati, procêrdati, prosuti, razteći imutak; viel Geld —, mnogo novacah prošundrati, potepsti, poharčiti; (verbrauchen), allen Kalk —, sve vapno potrošiti; (verkaufen), razpačati.

Vertical, ſ. Scheitelrecht.

Verticallinie, *f.* osovnica.

Vertiefen, *v. a.* izdubsti, dubsti; ſich —, *v. r.* zadubiti se, zadubsti se, udubiti se (u što); ſich in Sorgen —, zabrinuti se, zastarati se; in Bücher vertieft, zapiljen u knjige.

Vertiefſtempel, *m.* dubka.

Vertieft, *adj.* izdubljen; ugnut.

Vertiefung, *f.* dubljina; izdubak; (das Vertiefen), dubljenje.

Vertikal uſw. ſ. Vertical.

Vertilgen, *v. a.* iztrěbiti, izkorěpiti, izkopati, iztražiti, utamaniti, zatamaniti, dotamaniti; die Menſchen von der Erde —, iztrěbiti ljude sa zemlje; d. Andenken an etwas —, zatrti uspomenu čega; die Acten —, uništiti spise; die Spuren des Verbrechens —, zagladiti trag zločinu.

Vertilger, *m.* zatornik, uništitelj, iztrěbitelj, utamanitelj.

Vertilgung, *f.* zator, iztraga, izkop; iztrěbljenje.

Vertilgungskrieg, *m.* zatorni rat.

Vertoben, *v. n.* izbučiti se, odgoropaditi se.

Vertönen, ſ. Verklingen.

Vertoſen, *v. n.* došuměti, dogromotati.

Vertrackt, *adj.* proklet, vražji, vragometan; (ſeltſam), čudan, čudnovit.

Vertrag, *m.* pogodba, ugovor; einen — ſchließen, učiniti pogodbu, ugovor; einen — auflöſen, razvrći, razgoditi pogodbu; razpogoditi se; das iſt wider den —, to je unatoč pogodbi; den — brechen, prekršiti pogodbu.

Vertragen, *v. a.* (verſchleppen), zaněti, razvrći, razvlačiti, razněti, raznositi; (abtragen), ein Kleid —, iznositi, pohabati, uhabati haljinu; (ertragen), podněti, podnositi; er hat viel —, mnogo je pretrpio; ſich —, *v. r.* ſich mit Jemand —, slagati se s kim; ſie — ſich nicht, neslažu se, nepodudara im se ćud; (ſich verſöhnen), pomiriti se, ujediniti se.

Verträglich, *adj.* pogodan, pogodljiv; složan; — ſein, pogadjati se, slagati se (sa svakim); biti pogodne ćudi; — leben, življeti sa svakim u miru.

Verträglichkeit, *f.* pogodnost, pogodljivost.

Vertragmäßig, *adj.* & *adv.* po pogodbi; kao što je pogodjeno, ugovoreno.

Vertragſam uſw. ſ. Verträglich uſw.

Vertragsauflöſung, *f.* razpogoda.

Vertragserbe, *m.* pogodbeni, ugovorni naslědnik.

Vertragspflicht, *f.* pogodbena, pogodjena dužnost.

Vertragspunkt, *m.* članak pogodbe, ugovora.

Vertragsurkunde, *f.* pismo od pogodbe, ugovora, pogodbenica.

Vertragswidrig, *adj.* das iſt —, to je unatoč pogodbi; to je proti pogodbi.

Vertrauen, *v. n.* Einem —, pouzdati se, uzdati se, uvěrovati se u koga; osloniti se, oslanjati se na koga; auf Gott —, uzdati se u Boga; —, *v. a.* Einem ein Geheimniß —, pověriti komu tajnu; etwas der Erde —, predati što zemlji; ſich Einem —, pověriti se komu.

Vertrauen, *n.* uzdanica, uzdanje; ich habe das größte — zu ſeiner Ehrlichkeit, najviše se uzdajem u njegovo poštenje; ſein — auf Jemand ſetzen, uzdati se u koga; er beſitzt mein ganzes —, sasvime mu věrujem; ſchenken Sie mir Ihr —, pověrujte mi; Einem ein Wort in — ſagen, kazati komu što pouzdano; im — geſagt, medju nami govoreć; (das Anvertrauen), pověravanje, pověrenje.

Vertrauensmann, *m.* pouzdanik.

Vertrauensvotum, *n.* izjava pověrenja; ein — geben, izjaviti pověrenje.

Vertrauenswürdig, *adj.* vrědan, dostojan pověrenja, uzdanja.

Vertrauenvoll, *adv.* sasvime pouzdano.

Vertrauern, *v. n.* pretugovati, prežalovati; ſie hat ſich vertrauert, žalost i. tuga ju je izjela.

Verträufeln, Vertraufen, *v. a.* pokapati.

Vertraulich, *adj.* pouzdan, uzdan; — mit Jemand ſprechen, odprto, iskreno s kim govoriti; (geheim), eine —e Sitzung, tajna sědnica; (tadelnd), ſie iſt mit ihm zu —, odviše se s njim druži, prijatelji; d. —en Linden, prijatne lipe.

Vertraulichkeit, *f.* pouzdanost, uzdanje; (Heimlichkeit), tajnost; (tadelnd), prijateljstvo, druženje.

Vertäumen, *v. a.* presniti; das Leben —, prosanjariti život.

Vertraut, *adj.* uzdan, pouzdan; pověrovan; ein —er Freund, glavni prijatelj; auf einem —en Fuße mit Jemand ſtehen, prijateljiti se, prijateljovati s kim; —e Briefe, srdačna, prijateljska pisma; mit dem Geiſte der Sprache — ſein, poznavati narav jezika, věšt biti duhu jezika; (verlobt), zavěren.

Vertraute, *m.* uzdanik, pověrenik; —, *f.* uzdanica, pověrenica.

Vertreiben, *v. a.* odtěrati; den Feind —, protěrati, prognati, progoniti neprijatelja; Einen von Haus und Hof —, krenuti koga iz kuće i kućišta; aus dem Lande —, iztěrati iz zemlje; der Wind vertrieb den Nebel, větar razagna maglu; eine Krankheit —, dignuti bolest; die Schmerzen —, utažiti bol; eine Geſchwulſt —, raztěrati otok; Einem den Schlaf —, razdrěmati koga; Einem die Zeit —, zabavljati koga, prikratiti komu vrěme; Einem die Zeit auf eine angenehme Art —, ugodno koga zabavljati; er vertreibt ſich die Zeit mit Leſen, zabavlja se čitanjem; Waaren —, prodati, prodavati robu; die Farben —, razvesti, razvoditi mastila; das Schiff wurde vertrieben, brod je zanešen.

Vertreiber, *m.* protěrač.

Vertreibpinſel, *m.* razvodeći kist.

Vertreten, *v. a.* (durch Treten verderben), ein Blumenbeet —, sgaziti, pogaziti, razgaziti cvětnjak; (verſperren), Einem den Weg —, zastupiti komu put; stupiti komu na put; Jemandes Stelle

—, zastupiti, zastupati koga; biti město koga; ein Land —, zastupati zemlju; eine Partei —, zastupati stranku; (vertheidigen), eine Streitsache —, braniti pru, parnicu; seine Meinung —, braniti svoje mnenje; er hat mich bei ihm —, zagovarao me je kod njega; das Pferd hat sich den Fuß —, konj je nogom ganuo, konj je nogu uganuo.

Vertreter, *m.* zastupnik; —in, *f.* zastupnica.

Vertretung, *f.* zastupanje, zastupstvo.

Vertretungsleistung, *f.* zastupanje.

Vertretungssache, *f.* zastupna pra.

Vertretungsvollmacht, *f.* povlast zastupanja.

Vertrieb, *m.* prodja, prolazak; er hat vielen —, mnogo prodaje (robe).

Vertriebene, *m.* prognanik, protěranac, protěranica.

Vertriebsbeförderer, *m.* prodavac.

Vertrillern, *v. a.* procurlikati.

Vertrinken, *v. a.* propiti, zapiti, propijati; die Nacht —, svu noć prolužiti; sich die Sorgen —, razbiti brige pićem.

Vertrocknen, *v. n.* usahnuti, osušiti se, usušiti se; (v. ein. Brunnen), presahnuti, presušiti, zasušiti, preciknuti; presisati, zasušivati.

Vertrödeln, *v. a.* razcincariti; razkrčmiti; die Zeit —, prozujati vrěme; s. Vertändeln.

Vertrösten, *v. a.* těšiti koga čim; sich —, nadati se (čemu); von einem Tag auf den andern —, odgadjati što od dana do dana.

Vertröstung, *f.* utěha; hrabrenje; ufanje.

Vertuschen, *v. a.* zabašuriti, zašuškati; eine böse That —, potapšati, zatapšati zločin.

Vertuschung, *f.* potapšavanje, zabašurenje.

Verübeln, *v. a.* zaměriti, zaměravati (komu što).

Verüben, *v. a.* einen Mord —, učiniti krv; viel Böses —, počiniti mnogo zla; počiniti trista jadah.

Verübung, *f.* činjenje; učin.

Verunedeln, *v. a.* obezplemeniti, razplemeniti.

Verunehren, *v. a.* obezčastiti; osramotiti; (*poët.*) izštetiti (komu) obraz.

Verunehrung, *f.* obezčašćenje; sramota; (*poët.*) ošteta obraza.

Verunreinigen, *v. a.* zavaditi, svaditi; omraziti.

Verunreinigung, *f.* zavada; svadja.

Verunglimpfen, *v. a.* Einen —, ogovarati, ozloglasiti, opadati, pogrditi koga; govoriti zlo za kim; Eines Ehre —, izštetiti, ovraniti komu obraz.

Verunglimpfung, *f.* pogrda, ruga, bruka; ogovaranje, opadanje.

Verunglücken, *v. n.* nesretno proći; postradati; d. Schiff ist verunglückt, brod je propao, postradao; er ist verunglückt, nesreća ga je zadesila, zlo je prošao; (um sein Vermögen kommen), propasti; (mißlingen), nedati se, neizaći za rukom.

Verunheiligen, s. Entheiligen.

Verunreinigen, *v. a.* onečistiti; zagnusiti, ognusiti; (besudeln), okaljati; ubrljati; das Wasser —, opoganiti, natruniti vodu; (*theol.*) opoganiti, poganiti; oskvrniti; sich —, *v. r.* opoganiti se, izpoganiti se, omaganjiti se, onerediti se, poganiti se, maganjiti se; s. Besudeln, sich.

Verunreinigung, *f.* poganjenje; oskvrnuće; — der Brunnen, poganjenje, zagadjenje zdenacah.

Verunstalten, *v. a.* nagrditi, grditi; nakazati; er ist durch die Blattern im Gesicht verunstaltet, krasto i. koze su mu lice nagrdile, našarale.

Verunstaltung, *f.* nagrda, nakazanje.

Veruntreuen, *v. a.* pronevěriti; (stehlen), podkradati, podkrasti, haholjiti; veruntreutes Gut, haholjak.

Veruntreuung, *f.* pronevěrenje, pronevěra; podkradanje, podkradja.

Verunzieren, s. Verunstalten.

Verursachen, *v. a.* uzročiti, uzrokovati; Schaden —, počiniti štetu; Kummer —, zadati jad; diese Krankheit verursacht viele Schmerzen, ova bolest vrlo boli.

Verurtheilen, *v. a.* obsuditi, osuditi; zum Tode —, osuditi na smrt; er wurde in Ersatz der Unkosten verurtheilt, osudjen je, da nakuadi trošak.

Verurtheilte, *m.* osudjenik.

Verurtheilung, *f.* o(b)suda; osudjivanje.

Vervettern, *v. a.* učiniti stricem; srodili.

Vervielen, *v. n.* postati kao skot.

Vervielfachen, Vervielfältigen, *v. a.* razmnožiti, umnožiti.

Vervielfältigung, *f.* množitba, množba; umnožavanje.

Vervielfältigungsgebühr, *f.* množbena pristojba, množbovina.

Vervierfachen, *v. a.* učetvoriti, počet-vorostručiti.

Vervollkommlich, *adj.* savršljiv; es ist —, može se usavršiti, savršiti.

Vervollkommnen, *v. a.* usavršiti, usavršivati; (bessern), poboljšati, dotěrati.

Vervollkommner, *m.* savršitelj.

Vervollkommnung, *f.* usavršenje, usavršivanje.

Vervollständigen, *v. a.* podpuniti, podpunjati.

Vervollständiger, *m.* podpunitelj, podpunilac.

Vervollständigung, *f.* podpunjanje, podpuna.

Vervortheilen, s. Bevortheilen.

Verwachen, *v. a.* die Nacht —, prebděti svu noć; nespavati svu noć; sich —, *v. r.* pokvariti se nespavanjem, bděnjem.

Verwachsen, *v. a.* (v. Wunden usw.) za-

rasti, zarastati se; der Weg iſt —, zarastao je put (travom); (zuſammenwachſen), srasti se; ſich —, v. r. odviše rasti; prerasti.

Verwachſen, *adj.* zarastao, obrastao; (buckelig), grbav.

Verwachſenblätterig, *adj.* (*monophyllus*), sulapan.

Verwachſen-blumenblätterig, *adj.* (*monopetalus*), sulatičan.

Verwägen, v. *a.* poteškiti, potegliti, povagati; ſich —, pogrešiti tegleć, težeć, vagajuć.

Verwahr, *m.* ſ. Verwahrung.

Verwahren, v. *a.* čuvati, sačuvati; sahraniti; (deponiren), Einem etwas zu — geben, dati komu što na ostavu, pohranu; einen Gefangenen wohl —, dobro čuvati sužnja; (an einen ſichern Ort bringen), spraviti; (verſchließen), zatvoriti; eine Stadt mit Feſtungswerken —, ograditi grad; einen Garten mit ein. Mauer —, o(b)zidati vrt; ſich vor der Kälte —, braniti se od zime; (verpacken), etwas wohl —, dobro što zamotati; ſich —, v. r. ograditi se, braniti se; ogradjivati se.

Verwahrer, *m.* čuvalac; (*depositarius*), ostavljač; —in, *f.* čuvalja.

Verwahrlich, *adv.* etwas — bei Jemand niederlegen, dati komu što na ostavu, pohranu.

Verwahrloſen, v. *a.* zanemariti, zapustiti, zabataliti; zanemarivati, zapuštati, bataliti; baciti u nemar; einen Weingarten —, uparložiti, zaparložiti vinograd; die Erziehung ſeiner Kinder —, nemarno odhranjivati svoju dècu; ſein Herz —, zapustiti srce; ſich —, v. r. izpustiti se, zapustiti se, zanemariti se

Verwahrloſt, *adj.* zapušten, zanemaren.

Verwahrloſung, *f.* zanemarivanje; nemar.

Verwahrung, *f.* čuvanje; (Verwahr), pohrana; Einem in — geben, dati komu što na pohranu i. ostavu; ostaviti što kod koga; in — haben, čuvati, braniti što; — der Verhafteten, čuvanje zatvorenikah; Jemand in — bringen, zatvoriti koga; Jemand in — halten, držati koga u zatvoru; wegen unterlaſſener — des Gewehrs, što nije pazio na pušku; (*cautela*), ogradba.

Verwahrungsgebühr, *f.* čuvarina.

Verwahrungsmittel, *n.* čuvalo; ſ. Präſervativmittel.

Verwahrungspfahl, Verwahrungsſtänder, *m.* zidobran.

Verwahrungsvertrag, *m.* ostavna, pohranbena pogodba.

Verwaiſen, v. *n.* osiroteti; —, v. *a.* osiroti.

Verwaiſt, *adj.* sirotan; ein —es Kind, sirotče.

Verwalken, v. *a.* prevaljati; potrošiti na valjanje.

Verwalten, v. *a.* ein Reich —, upraviti, upravljati državom; e. Amt —, opravljati, obavljati službu.

Verwaltend, *adj.* upravljajući; opravljajući.

Verwalter, *m.* upravnik, upravljatelj; (ein. Amtes), opravnik; —in, *f.* upravnica; opravnica.

Verwaltung, *f.* upravljanje, uprava; (ein. Amtes), opravljanje, oprava.

Verwaltungsausſchuß, *m.* upravljajući odbor.

Verwaltungsbeamte, *m.* upravni urednik (činovnik).

Verwaltungsbehörde, *f.* upravna oblast, upravljajuća vlast.

Verwaltungsbezirk, *m.* upravni srez, kotar.

Verwaltungsfach, *n.* uprava.

Verwaltungsgegenſtand, *m.* upravna stvar.

Verwaltungsgeſchäft, *n.* upravni posao.

Verwaltungsgeſetz, *n.* upravni zakon.

Verwaltungsgeſetzkunde, *f.* upravno zakonoznanstvo.

Verwaltungsjahr, *n.* upravna godina.

Verwaltungskörper, *m.* upravljateljstvo, upravništvo.

Verwaltungskoſten, *pl.* upravni trošak.

Verwaltungsmaßregel, *f.* upravna naredba.

Verwaltungsnorm, *f.* upravno pravilo.

Verwaltungsorganismus, *m.* upravljateljstvo.

Verwaltungsſyſtem, *n.* način upravljanja.

Verwaltungswesen, *n.* upraviteljstvo.

Verwälzen, v. *a.* zavaliti.

Verwandeln, v. *a.* pretvoriti, pretvarati; preobraziti; (verändern), preměniti, proměniti; Waſſer in Wein —, pretvoriti, proměniti vodu u vino; Speiſe und Trank werden in Blut verwandelt, od jela i pila postaje krv; Eure Trauer ſoll in Freude verwandelt werden, Vaša će se žalost okrenuti na radost; ſich —, v. r. prometnuti se, proturiti se, provrći se (čim); stvoriti se, pretvoriti se, sazdati se (u što); ſich in Stein —, stvoriti se kamen; d. Land in eine Einöde —, obratiti zemlju u pustoš.

Verwandern, v. *n.* otisnuti se u svět.

Verwandler, *m.* proměnjač.

Verwandlung, *f.* pretvorba, pretvaranje; preobražaj; proměna.

Verwandlungsfackel, *f.* duplir.

Verwandt, *adj.* srodan; mit Jemand — ſein, biti komu u rodu, u krvi; er iſt mir —, rod mi je, pada mi rodjak; er iſt mit mir weitläufig —, surodica mi je; wir ſind von der Mutter her mit einander —, po materi i. po mlěku smo u rodu; in männlicher Linie —, rod po muškoj lozi, rod po krvi; —e Perſonen, rodjaci; —en Geiſtes ſein, srodna, jednaka duha biti; ſ. Verwenden.

Verwandte, *m.* rodjak; srodnik; ein naher —r, bližnjak, bližik; ſich für einen

—n ausgeben, rodjakati se (s kim); er hat keinen —n mehr, neima nikoga više od roda; —, *f.* rodjakinja, rodica; die —n, *pl.* rodjaci, rodbina, rod; auf Beſuch gehen zu ſeinen —n, otići u rod.

Verwandtſchaft, *f.* srodstvo; chemiſche —, lučbena srodnost; (die Verwandten), rodbina, rod, rodjaci.

Verwandtſchaftlich, *adj.* rodbinski, rodjački.

Verwandtſchaftsgrad, *m.* koléno, pás (u roda).

Verwandtſchaftskraft, *f.* srodnost.

Verwandtſchaftslinie, *f.* loza rodbine.

Verwandtſchaftsmittel, *n.* srodilo.

Verwandtſchaftsverhältniß, *n.* srodnost.

Verwarnen, *v. a.* opomenuti, opominjati.

Verwarnung, *f.* opomena.

Verwaſchen, *v. a.* viel Seife —, mnogo sapuna potrošiti (kod pranja); den ganzen Tag —, sav dan prati; einen Fleck —, izprati mrlju; die Farbe eines Zeuges —, izaprati mast (boju) iz latka; (*mont.*) oprati; (b. Mal) razplaviti; (*fig.*) ſ. Verplaudern; die Sache iſt ſchon —, već se je to razglasilo.

Verwäſſern, *v. a.* prevodniti; poplaviti.

Verweben, *v. a.* alles Garn —, svu predju potkati; (umweben), utkati; (*fig.*) skopčati, svezati.

Verwechſeln, *v. a.* Geld —, proměniti, měnjati novce; (*fig.*) uzeti jedno za drugo; ich habe ihn mit ſeinem Bruder verwechſelt, upoznao sam se u njegova brata; Wörter —, poměšati, směšati, pomesti, měšati rěči.

Verwechſelung, *f.* proměna, proměnjivanje, měnjanje; (*fig.*) pometnja.

Verwechſelungscaſſe, *f.* měnjaonica.

Verwegen, *adj.* smion, drzovit.

Verwegenheit, *f.* smionost, drzovitost.

Verwehen, *v. a.* zapuhati; der Wind verwehte den Staub, větar je zameo prah; der Wind hat den Weg mit Schnee verweht, zapao je put; zavijao je větar snégom put; er wurde vom Schnee verweht, sněg ga je pomeo i. zameo; d. Fährte iſt verweht, trag je zameten.

Verwehren, *v. a.* Einem etwas —, zabraniti, zakratiti, uzkratiti komu što; dem Feinde den Übergang über den Fluß —, zaprěčiti neprijatelju prělaz preko rěke; das iſt dir unverwehrt, prosto ti je, nekratim, nekrati se ti.

Verwehung, *f.* pomet, smet, zapuh.

Verweiben, *v. n.* sbabiti se.

Verweichen, *v. n.* (weich werden), razmočiti se; —, *v. a.* razmočiti.

Verweichlichen, *v. a.* omekoputiti; raznježiti; ſ. Verzärteln.

Verweichlicht, *adj.* raznježen; mekoputan.

Verweichlichung, *f.* nježenje; mekoputnost.

Verweiden, *v. a.* popasti.

Verweiſen, *v. a.* pomoćati (na rašak).

Verweigern, *v. a.* uzkratiti, zakratiti, prekratiti, kratiti (komu što); Jemanden eine Bitte —, odbiti čiju molbu; (*poët.*) oglušiti se koga; die Unterſchrift —, nehtěti podpisati.

Verweigerung, *f.* uzkrata, zakrata.

Verweilen, *v. n.* baviti se, pobiti, pozabaviti se; in einer Stadt —, boraviti u kojem gradu; ich darf hier nicht länger —, neima mi ovdje stanka; ſie verweilte bei jedem Baume, kod svakoga drveta postajkivaše; bei jeder Blume verweilte ſein Blick, svaki je cvětak gledao; ſich —, zabaviti se, zadržati se, zatrajati se; zastajati se; kasniti; docniti; zakasniti; keinen Augenblick —, nepočasiti, nečasiti časa; —, *v. a.* zabavljati.

Verweilen, *n.* Verweilung, *f.* boravljenje, boravak; kašnjenje, zakašnjenje.

Verweinen, *v. a.* die ganze Nacht —, svu noć (pre)plakati; den Schmerz —, odplakati bol; er hat ſich die Augen verweint, bole ga oči od plača.

Verweint, *adj.* —e Augen, plačne, zaplakane oči.

Verweis, *m.* ukor, prěkor; er erhielt einen —, bio je prekoren i. ukoren; Einem einen — geben, ukoriti koga.

Verweiſen, *v. a.* Einen an ein anderes Gericht —, odputiti koga na drugi sud; uputiti koga drugomu sudu; einen Rechtsſtreit vor das Geſchwornengericht —, odpraviti parnicu poroti; Einen auf den Rechtsweg —, odputiti koga na parbu; Einen des Landes —, prognati koga iz zemlje; (vorrücken), Einem etwas —, ukoriti, okarati koga

Verweislich, *adj.* ukoran.

Verweißen, *v. a.* pobéliti.

Verweiſung, *f.* odputa, uputa; — des Verbrechers vor das Criminalgericht, odprava zločinca kaznenomu sudu; (Landes—), progon, izagnanje, (zatočenje).

Verweiſungserkenntniß, *f.* odpravna, odputna presuda.

Verwelken, *v. n.* uvehnuti, učmanuti; vehnuti.

Verwelklich, *adj.* alle Blumen ſind —, svako cvěće vehne.

Verwelkt, *adj.* provelo (provehli); (ganz —), uvehli.

Verwelkung, *f.* vehnuće, uvehnuće.

Verweltlichen, ſ. Seculariſiren.

Verwendbar, *adj.* upotrebljiv; er iſt —, valja; sposoban je.

Verwendbarkeit, *f.* upotrebljivost; sposobnost.

Verwenden, *v. a.* das Geſicht —, odvratiti lice (na stranu), osvrnuti se; kein Auge von Jemand —, nesmetnuti oka s koga; gledati, oka nesmetati s koga; viel Geld auf etwas —, potrošiti, po-

harčiti mnogo novacah na što; viele Mühe auf etwas —, vrlo se, mučiti oko čega; er hat darauf viele Mühe verwandt, namučio se je oko toga; vielen Fleiß auf etwas —, vrlo marljivo nastojati oko čega; ſich für Jemand —, zauzeti se za koga; ſich für Jemand —, nastojati, da se što učini; das Geld auf Bezahlung der Schulden —, izplatiti dugove novcem; Einen zu etwas —, upotrebiti koga za što; er wird verwendet, služi; verwandte Schnitte, kvašenice; Einem mit verwandter Hand eine Ohrfeige geben, pljusnuti koga prekoručce i. preko ruke.

Verwendung, *f.* (Wegwendung), odvraćanje; (Fleiß), marljivost; (Verbrauch), poraba, upotrebljivanje; (– für Jemand), zagovor, zauzeće; (Dienſt), služba; bei einem Amte in — ſtehen, raditi, služiti kod kakvog ureda.

Verwerfen, *v. a.* zabaciti; ein Geſuch —, odbiti molbu; einen Prüfling —, odbaciti izpitanika; (verhorreſciren), einen Geſchwornen —, odvrći, zanećati porotnika; er hat meinen guten Rath verworfen, nije poslušao moje dobre rěči; nije učinio što sam ga světovao; eine Meinung —, neodobriti mnenje; die Fugen mit Mörtel —, zažbukati škrape; Geld —, razmetati novce; (ſpr.) baciti novce kao u mutnu vodu; ich habe es in der Eile verworfen, u hitnji sam nèkamo zabacio, zametnuo; es iſt wo verworfen, zabacilo se nègdě; das iſt nicht zum —, nije to na razmet i. odmet; —, *v. n.* zavrći, pometnuti, izvrći; ſich —, uganuti ruku bacajuć; (v. Holze), izviloperiti se, izperiti se, izvrći se.

Verwerflich, *adj.* nevaljao; odvržljiv; das iſt —, to valja odbaciti, zabaciti.

Verwerfung, *f.* odbačaj, odmet, pomet; zanećanje, odvrgnuće.

Verwerthen, *v. a.* ponovčiti, unovčiti (što).

Verwerthung, *f.* ponovčenje.

Verweſamt, *n.* upravništvo.

Verweſen, *v. n.* raztliti, tliti; iztruhnuti, truhliti; ein verweſeter Körper, truhladak; —, *v. a.* (verwalten), ein Amt —, službu opravljati, obavljati.

Verweſer, *m.* upravljatelj, upravnik; (Stellvertreter), naměstnik.

Verweslich, *adj.* truhljiv, razpadljiv; unſer Körper iſt —, naše će se tělo raztliti.

Verweslichkeit, *f.* truhljivost, razpadljivost.

Verweſung, *f.* (eines Körpers), tlijenje, truhlina, truhlost; in — übergehen, tliti, truhliti; (ein verweſeter Körper), truhlež; (Verwaltung), — eines Amtes, popravljanje, obavljanje službe.

Verwetten, *v. a.* ſein Geld —, potrošiti, izgubiti u o(b)kladah svoje novce; (wetten), o(b)kladiti se, kladiti se (za što).

Verwettert, *adj.* vragometan, proklet, kleti, vražji, djavolast; ein —er Kerl, sotonjak.

Verwichen, *adj.* prošao, minuo, prošast.

Verwichſen, *v. a.* alle Wichſe —, potrošiti sve voštilo.

Verwickeln, *v. a.* zaplesti, zapletati; allen Zwirn —, zamrsiti, mrsiti konce; Einen in etwas —, uplesti, upletati, uměšati koga u što; ſich —, zamrsiti se, zaplesti se, zamotati se, zapletati se; (v. Pferden), sputiti se, zavrzti se; ſich in ſeinen Reden —, splesti se, smesti se u govoru.

Verwickelt, *adj.* zamršen, zapleten, spleten.

Verwickelung, *f.* zamrsak, zapletak; spletka; (das Verwickeln), mršnja; zaplet.

Verwiegen, ſ. Verwägen.

Verwieſene, *m.* prognanik; —, *f.* prognanica.

Verwildern, *v. n.* podivljati, podivljačiti se, divljati, divljačiti se; — laſſen, zapustiti, zanemariti.

Verwildert, *adj.* podivljao; (*fig.*) zapušten, zanemaren; pust.

Verwilderung, *f.* zapuštanje, nemar; divljač.

Verwilligen, *v. a.* dopustiti, dopuštati, dozvoliti.

Verwilligung, *f.* dopuštenje, dopust.

Verwimmern, *v. a.* preciktati; —, *v. n.* zamrsiti se.

Verwinden, *v. a.* den Zwirn —, pomotati konce; (verſchmerzen), pregorěti.

Verwirken, *v. a.* potkati; (*fig.*) ein Laſter —, počiniti opačinu; was habe ich verwirkt? što sam skrivio, sagrěšio? ſein Leben —, zaslužiti smrt; Jemandes Gnade —, izgubiti čiju milost; eine Strafe —, pasti pod kazan, globu.

Verwirklichen, *v. a.* obistiniti.

Verwirklichung, *f.* obistinjenje.

Verwirkung, *f.* izgubljenje (prava na što).

Verwirren, *v. a.* zabrkati, pobrkati, sbrkati, brkati; den Zwirn —, zamrsiti, pomrsiti konce; die Haare —, izmutiti, zakušljati kosu; die Haare ſind ganz verwirrt, sva je kosa kušljava; kosa se je uzkušljala; (*fig.*) poremetiti, izmutiti; das Volk —, mutiti, pomutiti narod; ſie haben den ganzen Erdkreis verwirrt, zamutiše vasioni svět; einen Rechtshandel —, zamrsiti parnicu; Einen —, pomésti, smésti koga; ſich —, *v. r.* pobrkati se; (v. Haaren), uzkušljati se; ſich in etwas —, zaplesti se u što; (*fig.*) smésti se, zabuniti se.

Verwirrt, *adj.* zamršen; (v. Perſ.) smeten, zabunjen, zabun; Einen — machen, smésti, pomésti koga; — werden,

smésti se, zabuniti se; — sprechen, smeteno govoriti; er ist — im Kopfe, pomunjen je; s. Verrückt.

Verwirrtheit *f.* smétenost, zabuna.

Verwirrung, *f.* zamršaj; pometnja, poremet, smetnja; was ist das für eine —? kakav to meteš? (v. Menschen), kakva to vreva? (die — eines Menschen), zabuna; (Verwirrtheit), smetenost; in — bringen, s. Verwirren; der Staat befindet sich in großer —, država je vrlo pomućena, poremećena; in — gerathen, pomutiti se, smésti se, zabuniti se; (das Verwirren), brkanje; mršenje; mućenje.

Verwirthschaften, *v. a.* razleći, razlěcati; ein Haus —, razkućiti kuću.

Verwischen, *v. a.* otrti, izbrisati; die Spur —, zametnuti tragove; d. Aufschrift ist verwischt, napis je otrven, izgladjen; die Farben sind verwischt, nestalo je mastih (bojah); die Schrift ist ganz verwischt, pismo je sasvim izbrisano; das ist mir ganz aus dem Gedächtnisse verwischt, toga se i neopominjem više.

Verwittern, *v. n.* raztrošiti se, sprhnuti, razpasti se; —, *v. a.* metnuti meku

Verwitterung, *f.* raztrošak. [na...

Verwitwen, *v. n.* obudovljeti.

Verwitwet, *adj.* obudovio; udov; er ist —, obudovio je; udovac je; die —e Fürstin, udovica kneginja.

Verwitzeln, *v. a.* den ganzen Abend —, svu večer dosětkovati.

Verwogen, s. Verwegen.

Verwöhnen, *v. a.* maziti, pečiti, razbluditi, nježiti; navaditi na zlo.

Verwöhnt, *adj.* razmažen, raznježen.

Verwöhnung, *f.* razmaženost; zla navada; (das Verwöhnen), maženje, péćenje.

Verwölben, *v. a.* svesti.

Verwölfen, *v. n.* pometnuti, pobaciti.

Verworfen, *adj.* pometen; premaknut; (*fig.*) hrdjav, zlopak; e. —er Mensch, hrdja, hrdjobilina.

Verworfenheit, *f.* zlopakost, hrdjavost.

Verworren, *adj.* pobrkan, zamršen; (*fig.*) smeten, smućen, zabunjen; es liegt Alles — untereinander, sve leži darmar.

Verworrenheit, *f.* smutenost, zabuna; smetnja, smeća.

Verwühlen, *v. a.* razriti, preriti.

Verwundbar, *adj.* raniv; hier ist er —, ovdě ga možeš raniti; (spr.) ovdě je najtanji.

Verwunden, *v. a.* raniti, obraniti, ranjavati; tödtlich —, raniti na mrtvac; er wurde verwundet, dopao je ranah; sich —, *v. r.* raniti se; (*fig.*) einen Baum —, ozlediti drvo; Einem das Herz —, ujesti koga za srce; (von Liebenden), sie hat mir das Herz verwundet, srce mi je ranila, zatravila.

Verwunderlich, *adj.* čudnovit.

Verwundern, sich, *v. r.* začuditi se, zadiviti se; —, *v. a.* das verwundert mich sehr, tomu se čudim, to mi je za čudo.

Verwundert, *adj.* začudjen; čudeć se; er war ganz —, čudo ga je snašlo; našao se je u čudu.

Verwunderung, *f.* čudjenje, začudjenje; čudo; das setzt mich in —, to mi je za čudo.

Verwunderungsvoll, *adj.* vrlo začudjen.

Verwunderungswerth, *adj.* čudnovit.

Verwundete, *m.* ranjenik.

Verwundung, *f.* ranjenje; obrana; (Wunde), zadana rana; schwere —, težka rana; leichte —, laka rana.

Verwünschen, *v. a.* prokleti, kleti.

Verwünscht, *adj.* klet, proklet; (bezaubert), uklet; očaran; vilovit; ein —es Schloß, proklet, uklet grad.

Verwünschung, *f.* kletva, prokletinja; —en aussprechen, proklinjati, kleti.

Verwürfeln, *v. a.* zakockati, prokockati.

Verwurzeln, *v. n.* (*fig.*) splesti se.

Verwürzen, *v. a.* odviše začiniti.

Verwüstbar, *adj.* poharljiv.

Verwüsten, *v. a.* pustošiti, harati; ein Land —, zemlju opustošiti i. poharati; obratiti zemlju u ugarak i pu-

Verwüster, *m.* harač. [stoš.

Verwüstung, *f.* pohara, razsap; (das Verwüsten), haranje, pustošenje.

Verzagen, *v. n.* klonuti duhom; pokunjiti se; očajavati; an etwas —, nenadati se čemu; an seiner Kraft —, neuzdati se u svoju snagu.

Verzagt, *adj.* plašljiv; er ist zu —, odmah klone duhom; (ohne Hoffnung), bez ufanja, očajao; — werden, s. Verzagen.

Verzagtheit, *f.* klonuće duhom; plašljivost; s. Hoffnungslosigkeit. [jati se.

Verzählen, sich, *v. r.* zabrojiti se; zabra-

Verzählung, *f.* zabrajanje; zabrojak.

Verzahnen, *v. a.* nazubiti, zubiti; (b. Zim.) sgrizti; —, *v. n.* das Kind hat verzahnt, dětetu su nikli svi zubi.

Verzanken, *v. a.* den ganzen Tag —, sav dan se svadjati.

Verzapfen, *v. a.* (Wein), potočiti, točiti; (b. Zimmerl.) začepiti.

Verzappeln, *v. n.* s. Zappeln; Einen in der Noth — lassen, ostaviti koga na cědilu. [razmaziti.

Verzärteln, *v. a.* razmaziti, raznježiti,

Verzärtelt, *adj.* razmažen; mazan.

Verzärtelung, *f.* razmaženje, maženje.

Verzaubern, *v. a.* začarati, zabajati.

Verzäunen, *v. a.* zagraditi, zagajiti; (mit einem Zaune), zaplotiti.

Verzäunung, *f.* zagrada; plot.
Verzausen, *v. a.* razkušljati, razbarusiti, razčupati.
Verzechen, *v. a.* propiti, zapiti.
Verzehnfachen, *v. a.* udesetoriti.
Verzehnten, *v. a.* desetak dati, desetinu platiti (od čega).
Verzehren, *v. a.* (aufeſſen), pojesti; er hat Alles mit dem größten Appetit verzehrt, izjede sve u meden kus; Geld —, potrošiti; ſein Hab und Gut —, potratiti, poharčiti, raztočiti svu imovinu; ſie wurde von den Flammen verzehrt, izgori ognjem; izgori je vatra; sagori; der Roſt hat das Eiſen verzehrt, hrdja je izjela željezo i. gvožđje; vom Gram verzehrt werden, ſich im Gram und Kummer —, izjesti se.
Verzehrer, *m.* potrošnik; —in, *f.* potrošnica.
Verzehrung, *f.* potrošak, trošak; potrata.
Verzehrungsſteuer, *f.* potrošnina, potrošarina.
Verzehrungsſteuer-Äquivalent, *n.* naknada za potrošninu.
Verzehrungsſteuerzuſchlag, *m.* prirez na potrošninu
Verzeichnen, *v. a.* (fehlerhaft zeichnen), zlo, hrdjavo nacrtati; das iſt in einem alten Buche verzeichnet, to kaže něka stara knjiga; (ſpecificiren), Bücher —, knjige popisati, popisivati; ſich —, *v. r.* pogrěšiti (faliti) u crtanju.
Verzeichner, *m.* popisar, popisalac.
Verzeichniß, *n.* popis; (Inhalts—), kazalo; (Namen—), imenik.
Verzeihbar, ſ. Verzeihlich
Verzeihen, *v. a.* oprostiti, prostiti; opraštati, praštati; ich verzeihe es dir, opraštam ti; od mene ti prosto; Gott verzeih's mir! prosti Bože grěhe! ſich —, *v. r.* (einer Sache), odreći se (čega).
Verzeihlich, *adj.* oprostiv, prostiv; das iſt —, to se može oprostiti.
Verzeihung, *f.* oproštenje, proštenje; um — bitten, moliti oproštenje; ich bitte um —, molim, oprosti(te).
Verzerren, *v. a.* raztezati; d. Mund —, kriviti usta; kreveljiti se; (ſpr.) pečiti se kao pětao; ſein Geſicht —, grditi lice; bekeljiti se.
Verzerrung, *f.* kreveljenje; nagrda.
Verzetteln, *v. a.* razsuti, prosipati; Geld —, potračkati novce; etwas wohin —, zabaciti što kamo.
Verzicht, *f.* — auf etwas thun o. leiſten, ſ. Verzichten; (etwas aufgeben), ostaviti što.
Verzichten, *v. n.* auf etwas —, odreći se (čega.
Verzichtleiſtung, *f.* odreka, odricanje.
Verzichtrevers, Verzichtſchein, *m.* odrěčnica.
Verziehen, *v. a.* (aus der gehörigen Lage ziehen), razvući, razvlačiti; (in die Länge ziehen), otezati, razvlačiti, zavlačiti što; die Glieder —, izkriviti, sgrčiti udove; den Mund —, kreveljiti se, ruliti se; kriviti, izkriviti usta; das Geſicht —, ſ. Verzerren; ein Kind —, razvući, razvlačiti, razbluditi, razmaziti děte; (b. Schachſpiel), zlo povući; —, *v. n.* (weilen), počasiti, časiti; — Sie noch ein wenig, počekajte još malko; ich kann nicht länger —, nemogu časa počasiti; ſich —, *v. r.* die Wolken haben ſich verzogen, oblaci su otišli; razvedrilo se je (nebo); d. Gewitter verzieht ſich, oluja odlazi; die Geſchwulſt verzieht ſich, otok se razilazi; die Schmerzen haben ſich aus dem Halſe verzogen, bol se je povukla iz grla; bol je u grlu uminula; (ſich in die Länge ziehen), otegnuti se, otezati se.
Verziehung, *f.* (d. Mundes), kreveljenje; (des Kindes), maženje, razvlačenje; (Weilen), čekanje; odgadjanje.
Verzielen, *v. n.* zlo nišaniti.
Verzieren, *v. a.* nakititi, okititi, uresiti.
Verzierer, *m.* kitilac, resilac.
Verzierung, *f.* ures, nakit; (das Verzieren), kićenje, rešenje.
Verzimmern, *v. a.* vieles Holz —, mnogo drvah potesati; einen Schacht —, podupréti okno; ein Schiff —, popravljati brod.
Verzimmerung, *f.* (*mont.*) podporje.
Verzinken, *v. a.* tutijom (cinkom) povući; (Bretter), urezati.
Verzinnen, *v. a.* pociniti, ociniti, pokalajiti, nakalaisati; ciniti, kalaisati.
Verzinner, *m.* kalajdžija, pocinjač.
Verzinnung, *f.* kalaisanje, cinjenje; kalaj.
Verzinſen, *v. a.* ein Anlehen —, platiti, davati dobit (kamatu) od zajma; ſich —, *v. r.* nositi dobit (kamatu).
Verzinslich, *adj.* okamaćen; dobitan; —es Papiergeld, papirni novci uz dobit; Geld — austhun, dati novce na dobit (pod kamatu).
Verzinſung, *f.* plaćanje dobiti (kamate); — einer Summe, danje svote na dobit.
Verzirkeln, ſich, *v. r.* zašestariti se.
Verziſchen, *v. n.* došikati; dočvrkati.
Verzittern, *v. n.* prestati se tresti, dotresti se.
Verzogen, *adj.* (v. Munde), izkrivljen, izkreveljen, kriv; ein —es Kind, razmaženo, razbludjeno děte; (ein Namenszug), spleten.
Verzögerer, *m.* odgadjač, otezalo, zatezalo.
Verzögern, *v. a.* zatezati, otezati, otegnuti; zakasniti; (aufſchieben), odgoditi; ſich —, *v. r.* otegnuti se; zakasniti.
Verzögerung, *f.* otezanje; odvlaka, otega; (Aufſchub), odgoda.
Verzögerungszinſen, ſ. Verzugszinſen.
Verzollbar, *adj.* pod carinom.

Verzollen, *v. a.* platiti carinu (od čega).
Verzollt, *adj.* eine —e Waare, ocarinjena roba; roba, od koje je carina plaćena.
Verzollung, *f.* plaćanje carine.
Verzollungseinheit, *f.* carinska jednica.
Verzollungsmaßſtab, *m.* carinsko měrilo.
Verzucken, *v. a.* drmnuti, trgnuti, trzati.
Verzuckern, *v. a.* zasladoriti, zašećeriti, zacukriti; (zu ſehr zuckern), preslado-riti, prešećeriti.
Verzuckung, *f.* trzanje; —en bekommen, trzati se.
Verzückung, *f.* uzhićenje.
Verzug, *m.* otezanje, odvlaka; ohne al-len —, nepočasiv časa; nekasneć, neoklévajuć ni malo; es iſt Gefahr im —, opasno je kasniti, docniti.
Verzugszinſen, *pl.* zakasnina; zadocne kamate.
Verzüglich, *adj.* razvlačni.
Verzupfen, *v. a.* počimkati.
Verzwackt, *adj.* klet, proklet.
Verzweifeln, *v. n.* sdvojiti, očajati, oča-javati.
Verzweifelt, *adj.* sdvojio, očajao; das iſt ein —er Entſchluß, to je naumljeno i. odlučeno u sdvojenju, očajanju; (ver-wünſcht), klet; (ſchrecklich), strašan; er befindet ſich in einer —en Lage, u vražjoj se koži nadje; es iſt — kalt, vragometno je zima.
Verzweifelung, *f.* očajavanje; očajanje, sdvojenje; in — gerathen, očajavati, sdvojiti; das bringt den Menſchen zur —, s toga čovék mora da sdvoji, očaja.
Verzweifelungsmuth, *m.* hrabrost u sdvo-jenju, očajavanju.
Verzweifelungsthat, *f.* dělo počinjeno u očajanju i. sdvojenju.
Verzweifelungsvoll, *adj.* sasvim očajava-juć.
Verzweifler, *m.* očajanik, bezufanik.
Verzweigen, ſich, *v. r.* razgranati se; weit verzweigt, na daleko razgranjen, raz-širen.
Verzwergen, *v. n.* okržljaviti.
Verzwickeln, *v. a.* metnuti laticu.
Verzwicken, *v. a.* uštipnuti, oštipnuti.
Verzwickt, ſ. Verzwackt.
Verzwiefachen, ſ. Verdoppeln.
Verzwiſten, *v. a.* zavaditi.
Verzwirnen, *v. a.* prepresti.
Veſicatorium, ſ. Zugpflaſter.
Veſper, *f.* (Veſperzeit), podvečerje, po-pasno doba; zur — eſſen, (j)užinati; (Gottesdienſt), večernja; zur — läu-ten, zvoniti na večernju.
Veſperbrod, *n.* užina; das — eſſen, uži-nati.
Veſperglocke, *f.* zvonjenje na večernju.
Veſperkoſt, *f.* Veſpermahl, *n.* užina.
Veſpern, *v. n.* užinati.
Veſperpredigt, *f.* večernja propověd.
Veſperzeit, ſ. Veſper.
Veſta, *f.* Vesta.
Veſtalin, *f.* vestalica.
Veſuv, *m.* Vezuv; (feuerſp. Berg), va-trenjača.
Veſuvian, *m.* vezuvijan.
Veteran, *m.* stari vojnik; doslužilac; (*fig.*) starina, veteran.
Veteranenzeichen, *n.* znak doslužioca.
Veterinär, *m.* živinar, lékar živine.
Veterinärkunde, *f.* živinarstvo.
Veterinärſchule, *f.* živinarnica.
Veto, *n.* veto; — ſprechen, zakratiti.
Vettel, *f.* eine alte —, babetina, babuš-kara, ordulja, oštrokondja.
Vettelhaft, ſ. Liederlich.
Vetter, *m.* (Vaterbruder), stric, (*fam.*) čiča, čiko, ča; (Mutterbruder), ujak; (Geſchwiſterkind), bratučed; (Verwand-te), rodjak; ein weitläufiger —, suro-dica.
Vettergunſt, *f.* ſ. Nepotismus.
Vetterlich, *adj.* rodbinski.
Vettern, *v. a.* rodjačiti; ſich —, *v. r.* rodjakati se.
Vetterſchaft, *f.* srodstvo, rodbina.
Veration, *f.* draženje, zadirkivanje.
Veratoriſch, *adj.* dražljiv.
Veriren, *v. a.* mučiti, kiniti; dražiti, za-dirkivati.
Verirgurke, ſ. Springgurke.
Verirnelke, *f.* (*Lychnis coronaria*), re-pulja.
Verirung, ſ. Veration.
Vezir, *m.* vezir.
Vezirſchaft, *f.* vezirstvo.
Viaduct, *m.* cestovod.
Viaticum, *n.* poputnina.
Vibration, *f.* trepet.
Vibriren, *v. n.* trepetati, koletati.
Vicar, *m.* naměstnik; biſchöflicher —, biskupski naměstnik.
Vicariat, *n.* naměstništvo.
Viceadmiral, *m.* pomorski podvojvoda.
Vicebanus, *m.* podban.
Vicebürgermeiſter, *m.* gradski podnačelnik.
Vicegeſpan, *m.* podžupan.
Vicegeſpanſchaft, *f.* podžupanija.
Vicekönig, *m.* kraljev naměstnik.
Vicinal, *adj.* susědski.
Vicognathier, *n.* (*Auchenia vicunna*), vi-kunja.
Victoria, *f.* poběda.
Vide, gledaj.
Vidi, vidio.
Vidimiren, *v. a.* ověrovati, vidimovati.
Vidimirung, *f.* ověrovanje, vidimovanje.
Vieh, *n.* (unvernünft. Thiere), živina; skot; (Hausthier), stoka; (Rind—), go-veda, marha (marva); zehn Stück —, deset glavah stoke, marhe; ſo dumm als das —, telac Božji; ein rechtes —, pravi skot.
Viehargnei, *f.* lék za stoku; skotski, marvinski lék.
Viehargneibuch, *n.* živinarska lékaruša.
Viehargneikunſt, *f.* živinarstvo, živinsko, marvinsko lékarstvo.
Viehargneiſchule, *f.* živinarnica
Viehargt, ſ. Thierarzt.
Viehbeſchau, *f.* pregled stoke (marve).
Viehbeſinge, ſ. Moosbeere.
Viehbeule, ſ. Daſſelbeule.

Viehbreme, Viehbremſe, *f.* (*Tabanus*), obad.
Viehdieb, *m.* stokokradica. [(marve).
Viehdiebſtahl, *m.* kradja stoke, marhe
Viehdiſtel, ſ. Mariendiſtel.
Viehfall, *m.* upadak, crkavica (stoke).
Viehfliege, ſ. Viehbreme.
Viehfutter, *n.* krma, pića za stoku (marvu).
Viehgattung, *f.* vrsta stoke, marhe (marve).
Viehgras, *n.* (*Poa*), vlasnjača. [vom).
Viehhandel, *m.* trgovina stokom (mar-
Viehhändler, *m.* trgovac stoke (marve).
Viehheit, *f.* skotstvo.
Viehherde, *f.* čreda, buljuk (govedah).
Viehhirt, *m.* pastèr, čobanin, govedar.
Viehhof, *m.* obor. [ve).
Viehhut, *f.* čuvarina, čuvanje stoke (mar-
Viehhutung, *f.* pašnik. [stvo.
Viehhiſch, *adj.* skotski; —es Weſen, skot-
Viehkrankheit, *f.* marvinska bolest.
Viehkraut, ſ. Grundheil.
Viehluſt, *f.* skotska naslada.
Viehmagd, *f.* kravarica.
Viehmarder, ſ. Baummarder.
Viehmarkt, *m.* marvinski sajam, vašar; (—platz), trg za stoku (marvu).
Viehmaſt, *f.* gojenje stoke (marve).
Viehmuhme, *f.* stanarica.
Viehpacht, ſ. Kuhpacht.
Viehpeſt, *f.* marvinska kuga.
Viehpocke, ſ. Kuhpocke.
Viehraub, *m.* grabež stoke (marve).
Viehräuber, *m.* otimač stoke (marve).
Viehreich, *adj.* stočan, marven.
Viehſchade, *m.* popaša, potrica.
Viehſchatz, *m.* porez od stoke (marve).
Viehſchelle, *f.* klepka, klepetuša.
Viehſchinder, *m.* živoder, derač, guljar.
Viehſchlachtung, *f.* klanje stoke (marve).
Viehſchwemme, *f.* plov. [mora.
Viehſeuche, *f.* marvinska pošast, pošlica,
Viehſinn, ſ. Beſtialität.
Viehſtall, *m.* staja; hlěv, košara; (Rind-—), govedar(nic)a, štala.
Viehſtand, *m.* stoka, marva.
Viehſterben, *n.* crkavica.
Viehſteuer, *f.* ſ. Viehſchatz.
Viehtrank, *m.* napoj.
Viehtränke, ſ. Tränke.
Viehtreiber, *m.* gončin.
Viehtrieb, *m.* gonjenje stoke; ſ. Viehtrift; Viehweg. [Viehweide.
Viehtrift, *f.* pravo na pašu; ſ. Viehweg;
Viehvogel, *m.* (*Pastor roseus*), skakavčar.
Viehweg, *m.* progon. [marvu).
Viehweide, *f.* pašnik, pašnjak (za stoku,
Viehweſen, *n.* stočarstvo.
Viehwurzel, ſ. Grundheil.
Viehzehnte, *m.* desetak od stoke.
Viehzins, *m.* daća od stoke.
Viehzoll, *m.* carina od stoke.
Viehzucht, *f.* stočarstvo, skotarstvo, pačenje stoke, marve.
Viehzüchter, *m.* stočar.

Vielbohne, ſ. Feigbohne.
Viel, *adj.* mnogi; —e Güter, silno blago; es bedarf ſo —er Worte nicht, netreba toliko rěčih; zu —e, premnogi; wie — ſind eurer? koliko vas ima? es ſind ihrer —, mnogo ih je, jačina ih je; —en Fleiß auf etwas verwenden, uložiti veliku pomnju u što; ſich —e Mühe geben, vrlo se mučiti, truditi; —, *adv.* mnogo; vele; zu —, odviše, suviše; ſehr —, sila; puno; es hätte nicht — gefehlt, ſo wäre er gefallen, za malo nepade; zu — iſt ungeſund, ništa preko měre; gleich —, sve jedno; wie —, koliko; ſo —, toliko.
Vieladerig, *adj.* mnogožili, mnogih žilah.
Vielähnig, *adj.* mnogoklasi.
Vielarm, *m.* (*Hydra*), sveživ.
Vielarmig, *adj.* mnogoruk, mnogih rukah.
Vielartig, *adj.* mnogovrstan.
Vieläſtig, *adj.* razgranjen, granat.
Vieläugig, *adj.* mnogook, veleok, mnogih očijuh.
Vielaxig, *adj.* mnogoosan.
Vielbändig, *adj.* od mnogih svezakah.
Vielbeblümt, *adj.* mnogocvětan.
Vielbedeutend, *adj.* vrlo znamenit.
Vielbegabt, *adj.* velikih darovah duha.
Vielbejahrt, *adj.* prestar.
Vielbeſagt, *adj.* često pomenut.
Vielbeſaitet, *adj.* mnogožičan, veležičan.
Vielbeſungen, *adj.* često spěvan.
Vielbeugig, *adj.* izprevijan.
Vielblattig, Vielblätterig, *adj.* mnogolistan, velelistan; (*polyphyllus*), mnogolapan; (*polypetalus*), mnogolatičan.
Vielblumig, *adj.* mnogocvětan.
Vielbrüderig, *adj.* (*polyadelphus*), mnogosunićan.
Vieldeutig, *adj.* mnogoznačan. [značje.
Vieldeutigkeit, *f.* mnogoznačnost, mnogo-
Vieleck, *n.* mnogonuglica, poligon.
Vieleckig, *adj.* mnogonuglen.
Vieleckswinkel, *m.* kut u mnogonuglici.
Vielehig, *adj.* (*polygamus*), měšovit.
Vielerfahren, *adj.* veleizkusan; (ſpr.) bio je na situ i na rešetu.
Vielerlei, *adj.* mnogovrstan, razlik, različit, mnogi; ich habe — in der Welt erfahren, svašta sam na světu ogledao.
Vieleſſer, ſ. Vielfraß.
Vielfach, *adj.* mnogostruk; die —e Zahl, množina, mnogobrojnik; —, *adv.* etwas — zuſammenlegen, presomititi što; — gebildet, mnogostrano uzobražen.
Vielfächerig, *adj.* mnogolini.
Vielfaltig, *adj.* nabran, saborit.
Vielfältig, *adj.* mnogostruk, mnogostručan; —e Frucht bringen, velekrat roditi; —er Nutzen, mnogovrstna korist; —e Bitten, mnoge, često molbe.
Vielfältigkeit, *f.* mnogostručnost, različitost; velekratnost.

Vielfarbig, *adj.* od više mastih (bojah), raznomanjast; šaren.
Vielfarbigkeit, *f.* šarenost.
Vielfeldig, *adj.* velepoljski.
Vielflügelig, *adj.* velekrili.
Vielförmig, *adj.* raznolik, mnogoličan.
Vielfraß, *m.* izjelica, ždero, ždera, žderonja, žderalica; (*Ursus gulo*), rosomaha; ſ. Pelikan.
Vielfräßig, *adj.* proždrljiv.
Vielfräßigkeit, *f.* proždrljivost.
Vielfraßſchnecke, *f.* (*Bulimus*), gladnica.
Vielfrüchtig, *adj.* mnogoplodan.
Vielfuß, *m.* (*Julus*), stonoga; (*Scolopendra*), striga.
Vielfüßig, *adj.* mnogonog.
Vielfußſchnecke, *f.* (*Strombus millipeda*), krilac stonožac.
Vielgangig, *adj.* od više hodnikah.
Vielgebildet, *adj.* vrlo obrazovan, uzobražen.
Vielgefaltet, *adj.* nabran.
Vielgeleſen, *adj.* ein —es Buch, knjiga od mnogih čitana.
Vielgeliebt, *adj.* veleljubljen; premio; preljubezan.
Vielgeprüft, *adj.* vrlo izkušan.
Vielgereiſet, *adj.* ein —er Mann, čovĕk, koji je ogledao mnogo svĕta.
Vielgerudert, *adj.* sa mnogimi vesli.
Vielgeſchäftig, *adj.* imajući puno posla.
Vielgeſchwiſter, *n.* (*polyadelphia*), mnogobratstvo.
Vielgeſtalt, *f.* mnogoličje.
Vielgeſtaltig, *adj.* mnogoličan.
Vielgetreu, *adj.* prevĕran.
Vielgeübt, *adj.* viĕan.
Vielgewandert, ſ. Vielgereiſet.
Vielgewandt, *adj.* vrlo vĕšt.
Vielgezackt, *adj.* izreckan.
Vielgliederig, *adj.* mnogočlan, mnogoglobaan.
Vielgötterei, *f.* mnogoboštvo, veleboštvo.
Vielgut, ſ. Bergeppich.
Vielhaarig, *adj.* kosnat.
Vielhabend, *adj.* imajući mnogo.
Vielhalmig, *adj.* mnogovlatan.
Vielhändig, *adj.* mnogoruk.
Vielhäuptig, *adj.* mnogoglav.
Vielhäutig, *adj.* mnogokožan.
Vielheit, *f.* množ *f.*, množtvo, množina.
Vielherrſchaft, *f.* mnogovladje.
Vielhufer, *pl.* (*Multungula*), mnogopapkari.
Vieljährig, *adj.* mnogoletan, mnogogodišnji; od vele, više godinah.
Vielköpfig, ſ. Vielhäuptig.
Vielkörnig, *adj.* mnogozrn.
Vielkundig, *adj.* vrlo vĕšt.
Vielleicht, *adv.* može-biti, možda, zar.
Viellöcherig, *adj.* velerupan.
Vielmächtig, *adj.* premogućan, uzmnožan.
Vielmal, Vielmals, *adv.* mnogo putih i putah, višeputah, višekrat, čestokrat; ich danke Ihnen —, hvala Vam do Boga; hvala Vam od neba do zemlje.
Vielmalig, *adj.* čestokratan, čest.
Vielmännerei, *f.* mnogomužtvo; (*Polyandria*), mnogoprašnjaci.
Vielmänn(er)ig, *adj.* mnogomužki.
Vielmehr, *adv.* dapače, pače; suviše.
Vielnamig, *adj.* mnogoimen.
Vielpaarig, *adj.* od vele parah.
Vielräderig, *adj.* od mnogo kolah, točkovah.
Vielreihig, *adj.* od vele vrstah, redovah.
Vielſagend, *adj.* das iſt ein —es Wort, to će mnogo reći, to je znamenita rĕč.
Vielſaitig, *adj.* od mnogih žicah.
Vielſamig, *adj.* mnogosĕmeni.
Vielſchläfer, *m.* spavalo.
Vielſchotig, *adj* od vele mohunah.
Vielſchreiber, *m.* mnogopis.
Vielſchreiberei, *f.* mnogopisje, pisarija.
Vielſeitig, *adj.* mnogostran, velestran; —e Nachfrage, mnogo propitivanje; mnoge naručbe.
Vielſeitigkeit, *f.* mnogostranost.
Vielſinnig, *adj.* ein —es Wort, rĕč od više smislovah.
Vielſpaltig, *adj.* od četiri cĕpa, cĕpca; četrcĕpan.
Vielſpelzig, *adj.* velepljevni.
Vielſtämmig, *adj.* od više stabalah.
Vielſtimmig, *adj.* mnogoglasan.
Vielſtrahl, *m.* (*Asterias multiradiata*), veletrak.
Vielſtrahlig, *adj.* od mnogo zrakah.
Vielſylbig, *adj.* od mnogih slovakah.
Vielthätig, *adj.* vele radin.
Vieltheilig, *adj.* od mnogo dĕlovah, čestih.
Vielverlangend, *adj.* vele ištući.
Vielvermögend, *adj.* možden, velemožan.
Vielvermögenheit, *f.* velemožnost, možnost.
Vielweiber, *m.* mnogoženac.
Vielweiberei, *f.* mnogoženstvo.
Vielweibig, *adj.* mnogožen.
Vielweniger, *adv.* nkamo-li, nekmo-li.
Vielwerthen, *pl.* Sw. —, vrĕdni obraze.
Vielwinkelig, *adj.* velekutan.
Vielwiſſend, *adj.* veleznao, mnogoznao.
Vielwiſſer, *m.* svaštoznanac, čudoznalac, veleznalica.
Vielwiſſerei, *f.* svaštoznanstvo.
Vielwortig, *adj.* veleriĕčan.
Vielzackig, *adj.* veleperni.
Vielzahl, *f.* množina, mnogobrojnik.
Vielzählig, *adj.* velebrojni, mnogobrojni.
Vielzähnig, *adj.* velezub.
Vielzopf, *m.* velekikač.
Vielzüngig, *adj.* velejezičan; (*polyglottus*), u više jezikah.
Vier, *num.* četiri; — Männer, četiri muža; — Weiber, četiri žene; — Kinder, četvoro dĕce; Einer von Vieren, jedan od četvorice; es waren ihrer —, bila su četvorica; alle —e von ſich ſtrecken, (ſpr.) otegnuti četiri noge i peti rep; auf allen —en, četveronožke, početvorke, početvoronože, pobaučke, požabke; auf allen —en kriechen, bauljati, četveronožiti se, na-

četveronožiti se; pobaučke, četveronožke ići, hoditi; mit —en fahren, voziti se u četver; voziti se na četiri

Vier, *f.* četvorka, četvrtica. [konja.

Vierähren, *v. n.* trećačiti.

Vierarmig, *adj.* od četiri ruke; (*fig.*) od četiri kraka; ein —er Leuchter, svěćnjak od četiri parožka.

Vieráſtig, *adj.* četrgran. [suoka.

Vierauge, *n.* (*Anableps tetrophthalmus*),

Vieräugelein, *n.* ſ. Quakente.

Vieräugig, *adj.* četirok, od četiri oka.

Vierbändig, *adj.* od četiri knjige i. svezka.

Vierbeinig, *adj.* četrnog, četveronožan, od četiri noge.

Vierbeinige, *m.* četrnožac.

Vierblatt, *n.* (*Paris quadrifolia*), krstac, vranino oko.

Vierblattig, **Vierblätterig**, *adj.* četrlistan, od četiri lista. [cvětka.

Vierblumig, *adj.* četrovětan, od četiri

Vierbuchſtabig, *adj.* od četiri pismena i. slova. [savez.

Vierbund, *m.* svezak četvorice; četvorni

Vierdrähtig, *adj.* četverožičan, od četiri

Viere, *f.* ſ. Vier, *f.* [žice.

Viereck, *n.* četveronuglac; četvorina; (Quarré), šuplje kolo; (*Ostracion cubicus*), kockasti crepovac; (*Tetragonia*), četrbok; (*Lithosia quadra*), četverovetac.

Viereckig, *adj.* četverovetan; četveronugli, na četiri nugla; (*fig.*) ſ. Vierſchrötig.

Viereimerig, *adj.* od četiri vedra; ein —es Faß, četvorka, četvrtak.

Vierellig, *adj.* od četiri lakta.

Vieren, *v. a.* četvoriti, učetvoriti; eine gevierte Zahl, četvorni broj.

Vierer, *m.* četiri. [vrsti.

Viererlei, *adj.* četverovrstan, od četiri

Vierfach, *adj.* četverostruk, četverogub, od četiri struke; —e Strafe, četiri kazni.

Vierfache, *n.* četvorina; četiri puta onoliko; um das —, četvorinom (više).

Vierfächerig, *adj.* od četiri pretinca i. pregradka.

Vierfältig, *adj.* četvorni, četverogub; —e Frucht tragen, donositi jedan po

Vierfältigen, *v. a.* učetvoriti. [četiri.

Vierfärbig, *adj.* četveromastan, od četiri masti (boje).

Vierfaſerig, *adj.* od četiri vlakanca.

Vierflach, *n.* četvorac. [plohe.

Vierflächig, *adj.* četrplošan, od četiri

Vierfrüchtig, *adj.* četrplodan.

Vierfürſt, *m.* četverovlastnik. [ronožac.

Vierfuß, **Vierfüßer**, **Vierfüßler**, *m.* četve-

Vierfüßig, *adj.* četveronog, četveronožan; die —en Thiere, četveronožci.

Viergang, *m.* četveronoženje, bauljanje.

Viergeſang, *m.* četveropěv, kvartet.

Viergeſpann, *n.* četiri (konja).

Viergeſternt, *adj.* sa četiri zvězde.

Viergeſtrichen, *adj.* sa četiri brka.

Viergetheilt, *adj.* razčetvoren.

Viergliederig, **Viergliedig**, *adj.* četveročlan, od četiri članka.

Viergroſchenſtück, *n.* četrgrošnjak.

Vierhakig, *adj.* sa četiri kuke.

Vierhänder, *m.* četveroručac.

Vierhändig, *adj.* četveroruk; (*mus.*) za četiri ruke.

Vierhängig, *adj.* sa četiri strane viseći.

Vierherr, *m.* četvoričnik, četrvlad.

Vierherrſchaft, *f.* vlada četvorice.

Vierherrſcher, ſ. Vierherr.

Vierhorn, *n.* (*Tetracera*), četrrožac.

Vierhörnig, *adj.* od četiri roga, četverorog; eine —e Mütze, kapa sa četiri roglja; (*Cottus quadricornis*), četveroroga glavočina. [selac.

Vierhufig, *adj.* ein —er Bauer, četvero-

Vierhügel, *m.* četrhumac.

Vierhundert, *num.* četiri sta, četiri stotine.

Vierhundertel, *n.* četverostotnina.

Vierhundertmal, *adv.* četiri stotine putah.

Vierhundertſte, *adj.* četrstoti.

Vierhundertzunge, *f.* (*Turdus polyglottus*), ſ. Melodiſt. [godje.

Vierjahr, *n.* četrgodje, četrlěće, četvero-

Vierjährig, *adj.* četrgodan, četrlětan; četverolětan; od četiri godine; ein —es Pferd, konj-četvrtâk; ein —es Mädchen, děvojka-četvrtačica.

Vierjährige, *m.* četrgodac; četvrtâk; —, *f.* četrgodica, četvrtačica; —, *n.* četrgodče.

Vierjährlich, *adj.* svake četvrte godine.

Vierkanter, *m.* (*Tetragonurus*), četrbridac.

Vierkantig, *adj.* na četiri bridi, sěka, srha.

Vierklappig, *adj.* četrklopan, sa četiri

Vierkörnig, *adj.* sa četiri zrna. [klopca.

Vierkriecher, *m.* četveronožac.

Vierlappig, *adj.* četverokrpan.

Vierling, *m.* četvrtak; (der vierte Theil), četvrtalj. [moćan.

Viermächtig, *adj.* (*tetradynamus*), četr-

Viermal, *adv.* četiri puta, četiri krat.

Viermalig, *adj.* četverokratan, četvero-

Viermann, *m.* četverovlad. [putan.

Viermännerig, *adj.* četrmužki.

Viermänniſch, *adj.* za trojicu.

Viermonatig, *adj.* četrměsečan, od četiri měseca.

Viermonatlich, *adj.* svaki četvrti měsec.

Vierorten, *v. a.* učetvoriti.

Vierortig, ſ. Viereckig.

Vierpercentig, *adj.* četirinastotni.

Vierpfünder, *m.* četrfuntaš.

Vierpfündig, *adj.* od četiri funte.

Vierräderig, *adj.* od četiri, sa četiri, na četiri kola, točka.

Vierreihig, *adj.* u četiri reda, vrste.

Vierruderig, *adj.* sa četiri, na četiri vesla.

Vierſaitig, *adj.* četverožičan, od četiri žice, na četiri strune.
Vierſamig, *adj.* sa četiri sěmenke.
Vierſäulig, *adj.* sa četiri, od četiri stupa.
Vierſchäftig, *adj.* na četiri nićanice.
Vierſchaufler, *m.* dvizica.
Vierſchildig, *adj.* od četiri štita.
Vierſchneidig, *adj.* sa četiri bridi, sěka.
Vierſchrötig, *adj.* (ſtark), zadrigao; zavrzan; (plump), stepen; ein —er Menſch, suklata, sumlata, zavrzalo.
Vierſeitig, *adj.* na četiri strane.
Vierſitzig, *adj.* sa četiri sědka; za četvoricu.
Vierſpaltig, *adj.* četrcěpan; na četvoro [razcěpljen.
Vierſpännig, *adj.* ein —er Wagen, kola sa četiri, na četiri konja.
Vierſpeichig, *adj.* sa četiri žbice.
Vierſpelzig, *adj.* četrplěvan.
Vierſpitzig, *adj* sa četiri šiljka.
Vierſtachlig, *adj.* sa četiri bodlje.
Vierſtimmig, *adj.* za četiri glasa; četveroglasan; ein —es Geſangſtück, četveropěv.
Vierſtockig, *adj.* na četiri sprata, boja, kata; ein —es Haus, četrkatnica, kuća na četiri sprata, kata.
Vierſtrahlig, *adj.* od četiri traka, zrake.
Vierſtückig, *adj.* od četiri komada.
Vierſtündig, *adj.* četrsatan, od četiri sata.
Vierſtündlich, *adj.* svaki četvrti sat, svake četvrte ure.
Viertägig, *adj.* četrdnevni, od četiri dana.
Viertäglich, *adj.* svaki četvrti dan; das —e Fieber, četvrtača(-groznica).
Viertauſend, *num.* četiri tisuće, hiljade.
Viertauſendſte, *adj.* četverotisućni.
Vierte, *adj.* četvrti; zum —en Male, četvrtom, četvrti put; den —en Jänner, na četvrtoga sěčnja.
Vierte, *f.* četvrtica.
Viertehalb, *adj.* tri i pol.
Viertel, *n.* četvrt *f.*, četvrtina, čerek*, frtalj; (Kalbs—), četvrtica, čerek; (Mondes—), četvrt; das erſte —, prvak, prva četvrt; mladjak; das letzte —, trećnak, poslědnja četvrt; d. Mond iſt im erſten —, prva je četvrt; (Stadt—), preděl; es iſt drei — auf drei, sad je tri četvrti na tri, tri frtalja na tri; (Maß), četvrtalj.
Viertelader, *f.* četvrtnica.
Viertelbauer, *m.* četvrt-selac, četvrtinjar.
Viertelbogen, *m.* četvrt lista, arka, tabaka; ſ. Viertelkreis.
Viertelеimerfaß, *n.* frtaljče.
Viertеler, *m.* četvrtar.
Viertelgut, *n.* Viertelhufe; *f.* četvrt (frtalj) selište.
Viertelherr, *m.* desetnik.
Viertelhufner, ſ. Viertelbauer.
Viertelјahr, *n.* četvrtgodje, četvrtlěće, četvrt godine, tri měseca; das Kind iſt ein — alt, ima dětetu četvrt godine i. tri měseca.
Viertelјahrgehalt, *m.* Viertelјahrgeld, *n.* troměsečna plata; plata na četvrt godine.
Viertelјahrhundert, *n.* četvrt stoljeća.
Viertelјährig, *adj.* četvrtlětan, od četvrt godine; troměsečan.
Viertelјährlich, *adj.* svake četvrt godine.
Viertelkreis, *m.* četvrt kruga.
Viertelloth, *n.* četvrt lota; ſ. Quentchen.
Viertelmaß, *n.* měrica, litra.
Viertelmeiſter, *m.* desetnik. [tinka.
Viertelmetze, *f.* četvrt, četvrtalj, četvr-
Viertеln, *v. a.* razčetvoriti; razděliti, razsěći na četvoro; —, *v. n.* das Getreide viertelt gut, ſ. Scheffeln; die Uhr viertelt, dobnjak (ura, sat) bije četvrti (frtalje).
Viertelnote, *f.* četvrtna kajda, nota.
Viertelpauſe, *f.* četvrtna stanka.
Viertelpfund, *n.* četvrt (frtalj) funte.
Viertelpfündig, *adj.* od četvrt (frtalj) funte.
Viertelſchlag, *m.* bijenje, udaranje četvrtih.
Viertelſchlagwerk, *n.* četvrtno bilo.
Viertelſtunde, *f.* četvrt (frtalj) ure, sata.
Viertelſtündig, *adj.* četvrtsatan, od četvrt ure, sata.
Viertelſtündlich, *adv.* svaku četvrt ure.
Viertelthaler, *m.* četvrt talira.
Viertelton, *m.* četvrt (glasa).
Viertelwüchſig, *adj.* istom nikao.
Viertens, *adv.* četvrto.
Viertheil, Viertheilen, ſ. Viertel, Viertеln.
Viertheilig, *adj.* razčetvoren; od četiri děla. [ling.
Vierting, *m.* četvrt (frtalj) funte; ſ. Vier-
Viertler, ſ. Viertеler.
Vierundzwanzigguldenfuß, *m.* měra od dvadeset i četiri forinta.
Vierung, *f.* četvorenje; ſ. Viereck.
Vierverein, *m.* savez četvorice.
Viervers, *m.* četvorna kitica.
Viervierteltakt, *m.* takt od četiri četvrti.
Vierwinkelig, *adj.* četrkutan, četvorokutan. [dělje.
Vierwöchentlich, *adj.* svake četvrte ne-
Vierwöchig, *adj.* od četiri nedělje danah.
Vierzack, *m.* četrperac.
Vierzackig, *adj.* četrperan, četrper.
Vierzählig, *adj.* četrbrojni.
Vierzähnig, *adj.* četrzub, od četiri zuba.
Vierzehn, *num.* četrnaest; — Kinder, četrnaestoro děce; es kamen — Perſonen zurück, četrnaestorica su se povratila.
Vierzehig, *adj.* četvoroprst; —e Käfer, četvoroprstaši.
Vierzehner, *m.* (Ziffer), četrnaestka; (14 Perſon.) četrnaestorica, četrnaestorina; (Einer von vierzehn), četrnaestnik.
Vierzehnerlei, *adj.* četrnaestovrstan, od četrnaest vrstih.
Vierzehnfach, Vierzehnfältig, *adj.* četr-

naestorni, četrnaestogub, četrnaestostruk. [stopah.
Vierzehnfüßig, *adj.* od četrnaest nogah,
Vierzehnhundert, *num.* četrnaest stotinah; tisuća i. hiljada i četiri sto.
Vierzehnjährig, *adj.* četrnaestoljetan, četrnaestogodišnji; od četrnaest godinah.
Vierzehnjährige, *m.* četrnaestak.
Vierzehnmal, *adv.* četrnaest putah i. krat.
Vierzehnmonatig, *adj.* od četrnaest mĕsecih. [i. satih.
Vierzehnſtündig, *adj.* od četrnaest urah
Vierzehntägig, *adj.* od četrnaest danah.
Vierzehntauſend, *num.* četrnaest tisućah i. hiljadah.
Vierzehnte, *adj.* četrnaesti; zum —en Mal, četrnaestom, četrnaesti put.
Vierzehntehalb, *adj.* trinaest i po(l).
Vierzehntel, *n.* četrnaestina.
Vierzehntens, *adv.* četrnaesto.
Vierzeilig, *adj.* od četiri redca, vrste; e. —er Vers, četveroredac; —e Gerſte, ječam-četvororedac.
Vierzeiten, *pl.* kvatri.
Vierzig, *num.* četrdeset; četrest; — Stück Vieh, četrdesetero govedah; — Menſchen, četrdesetorica; er iſt ſchon in die —, već je navršio četrdeset godinah.
Vierzig- (in Zuſ.) četrdeseto-, četresto-, od četrdeset. [desetorka.
Vierzigeimerfaß, *n.* četrdesetačka, četr-
Vierziger, *m.* (Ziffer), četrdesetica; (40 Stück), četrdesetina, četrdesêtak; (von 40 Jahren), četrdesetâk; (Einer von 40), četrdesetnik; (b. Kind.) ſ. Milchgrind. [lah).
Vierzigerlei, *adj.* od četrdeset vrstih (ſe-
Vierzigfach, Vierzigfältig, *adj.* četrdesetorni.
Vierzigjährig, *adj.* od četrdeset godinah.
Vierzigmal, *adv.* četrdeset krat i. putah.
Vierzigpfündig, *adj.* od četrdeset funtih.
Vierzigſte, *adj.* četrdeseti; zum —n Mal, četrdesetom.
Vierzigſtehalb, *adj.* trideset devet i po(l).
Vierzigſtel, *n.* četrdesetnina, četrdeseti dio.
Vierzigſtens, *adv.* četrdeseto. [satih.
Vierzigſtündig, *adj.* od četrdeset urah i.
Vierzigtägig, *adj.* od četrdeset danah.
Vierzinkig, ſ. Vierzackig.
Vierzollig, *adj.* od četiri palca.
Vierzüngig, *adj.* četrjezičan.
Vietsbohne, ſ. Schminkbohne.
Vigilien, *pl.* (Vorabend), nadvečerje; (Nachtwache), bdenije, panihida.
Vigiliren, ſ. Wachen.
Vignette, *f.* sličica, vinjeta.
Vikar, Viktualien uſw. ſ. Vicar uſw.
Villa, *f.* zaselak.
Vinculiren, *v. a.* eine Obligation —, svezati zadužnicu.
Vindication, *f.* tužba za svojinu. [trag.
Vindiciren, *v. a.* tražiti, iskati svoje na-
Vin-reſosco, *m.* rebulica.
Violation, *f.* oskvrna.
Violblau, *adj.* ljubičast.
Viole, *f.* ſ. Veilchen; (*mus.*) gusle, viola.
Violengelb, *adj.* šebojast.
Violenkraut, *n.* ljubičica.
Violenmoos, Violenſtein, ſ. Veilchenmoos.
Violent, *adj.* žestok; silovit.
Violenz, *f.* nasilica.
Violett, *adj.* ljubičast.
Violin, *n.* ljubičnina, violin.
Violine, *f.* guslice, violina, hegede.
Violiniſt, *m.* gusličar, violinista.
Violon, *n.* guslina, violun.
Violoniſt, *m.* guslinar, violonista.
Violoncell, *n.* gusle, violončelo.
Violoncelliſt, *m.* guslar, violončelista.
Violrebe, *f.* ſ. Jasmin.
Viper, *f.* ljutica, aspida*.
Vipergift, *n.* otrov od ljutice.
Vipergras, ſ. Natterkraut. [krug.
Vipernatter, *f.* (*Vipera Prester*), crno-
Viperweſpe, Viperwurzel, ſ. Schlupfweſpe, Natterkraut.
Virilität, *f.* mužtvo.
Virtuoſe, *m.* izvrstnik, virtuoz; er iſt ein — auf dem Pianoforte, izvrstno udara fortepian.
Virtuoſin, *f.* izvrstnica, virtuoza.
Virtuoſität, *f.* izvrstnoća.
Vis-a-vis, *adv.* na prema, u prema; ſie iſt mein —, sučeljava se sa mnom; sĕdi naprema meni.
Viſage, *f.* (ver.) obrazina.
Viſetholz, *n.* rujevina.
Viſion, *f.* utvara, utvor; ich hatte eine —, prividĕlo mi se.
Viſionär, *m.* vidovnjak.
Viſir, *n.* (am Helme), prozirka, prozirnica; provirka; das — herablaſſen, spustiti prozirnicu; (am Schießgewehr), očnik, sĕnjaj, puce, nišan.
Viſiren, *v. a.* pregledati; (ein Gefäß —), podmĕriti, podmĕravati, baždariti; (aufs Korn nehmen), zamĕriti; gadjati.
Viſirer, *m.* baždar, vizirdžija.
Viſirkorn, *n.* očnik, sĕnjaj, puce, nišan.
Viſirlinie, *f.* (crta-)glednica.
Viſirmaß, *n.* baždarska mĕra.
Viſirſtab, *m.* baždarnik, vizir.
Viſitation, *f.* razgled; ſ. Durchſuchung.
Viſitator, *m.* razglednik.
Viſite, *f.* pohod, posĕt.
Viſitekarte, *f.* posĕtnica.
Viſitenſtube, *f.* sretaonica, posĕdnik.
Viſitiren, *v. a.* razgledati; ſ. Durchſuchen.
Viſta, à —, na pokaz.
Viſur, *f.* zamĕra.
Vitriol, *m.* grüner —, galica; blauer —, ſ. Blauſtein; weißer —, ſ. Zinkvitriol; — ſieden, variti galicu; ſ. Vitriolöl.
Vitriolartig, *adj.* galičast.
Vitriolerde, *f.* galičava zemlja.

Vitriolerz, *n.* galičnjak.
Vitriolgeiſt, *m.* galična žesta.
Vitriolhaltig, *adj.* galičav.
Vitriolhütte, *f.* galičara, galičarnica.
Vitriolig, *adj.* galičav.
Vitriolifch, *adj.* galičast.
Vitriolkies, ſ. Schwefelkies.
Vitriolkryſtall, *m.* ledac, kristal od galice.
Vitriollauge, *f.* galičnica.
Vitriolmeiſter, *m.* galičar.
Vitriolöl, *n.* sumporna kiselina.
Vitriolſalz, *n.* hemiprismatiſches —, galica; prismatiſches —, bela galica; tetartoprismatiſches —, plavetnjak.
Vitriolſieder, *m.* galičar. [Vitriolhütte.
Vitriolſiederei, *f.* Vitriolſudwerk, *n.* ſ.
Vitriolwaſſer, *n.* galičnica.
Vitriolwerk, *n.* ſ. Vitriolhütte.
Vivance, *adv.* (*mus.*) živahno.
Vivat, *n.* živio; ein — bringen, vikati, viknuti živio.
Vizeadmiral uſw. ſ. Viceadmiral uſw.
Vließ, *n.* runo; d. goldene —, zlatno runo.
Vocal, *m.* glasac, samoglasac. [sacah.
Vocalharmonie, *f.* skladnost (samo)gla-
Vocalismus, *m.* samoglasje.
Vocallos, *adj.* bez (samo)glasca.
Vocalmuſik, *f.* pěvstvo.
Vocaltonleiter, *f.* lěstvica (samo)glasacah.
Vocalverſchmelzung, *f.* stapanje (samo)-glasacah. [glasacah.
Vocalwechſel, *m.* proměna, izměna (samo)-
Vocalzuſammenziehung, *f.* stega (samo)-glasacah.
Vocativ, *m.* vokativ, peti padež.
Vogel, *m.* ptica; (ſpr.) man kennt den — an den Federn, kakvo gnězdo, takva ptica; großer —, großes Neſt, što je veća ptica, veće joj gnězdo treba; ein jeder — pfeift, wie ihm der Schnabel gewachſen iſt, svaka ptica svojim glasom pěva; ein loſer —, vragolan; (im Eie), vez, svezak.
Vogel- (in Zuſ.) ptičji.
Vogelauge, *n.* (*Primula farinosa*), brašnava jagorčina.
Vogelbauer, *m.* kletka, kavez.
Vogelbeerbaum, *m.* (*Crataegus torminalis*), brek. [Heckenkirſche.
Vogelbeere, *f.* brekinja; ſ. Eberеſche;
Vogelbeize, *f.* lov sokolom.
Vögelchen, *n.* ptičica, ptić; (*coll.*) ptičad.
Vogeldarm, *m.* (*Serpula glomerata*), klupkasta gmizavica.
Vogeldeuter, *m.* gatalac u ptice.
Vogeldeutung, *f.* gatanje u ptice.
Vogeldunſt, *m.* gmiza; sačma-ptičarica.
Vog(e)ler, *m.* ptičar.
Vogelerbſe, ſ. Vogelwicke.
Vogelfalk, *m.* kobac.
Vogelfalle, *f.* klonja, sklopica, labura.
Vogelfang, *m.* ptičarstvo; (das Vogelfangen), ptičji lov, ptičarenje; wir gehen auf den —, idemo loviti ptice; (Ort), gumance.
Vogelfänger, *m.* ptičar.
Vogelfeder, *f.* ptičje pero.
Vogelflinte, *f.* (puška-)ptičarica.
Vogelflug, *m.* letenje ptica.
Vogelfraß, *m.* zobnja; der Weizen iſt dem — unterworfen, ptice zoblju pšenicu; ſ. Vogelfutter.
Vogelfrei, *adj.* er iſt —, bez milosti je, bez pravice je; Einen für — erklären, lišiti koga svake pravice.
Vogelfuß, *m.* (*Ornithopus*), tić-noga, ljuVogelfutter, *n.* ptičja hrana. [bidrag.
Vogelgarn, *n.* mreža (za ptice).
Vogelgarten, *m.* ptičnjak.
Vogelgeier, *m.* (*Vultur cinereus*), sivi jastreb, jastrebinac, vrabčar, ptičar.
Vogelgeſang, *m.* pěvanje, pěsme ptica.
Vogelgeſchlecht, *n.* rod ptica.
Vogelgeſchrei, *n.* ptičja graja.
Vogelgras, *n.* ſ. Wegetritt.
Vogelhandel, *m.* trgovina pticami.
Vogelhändler, *m.* trgovac ptica, ptičar.
Vogelhaube, ſ. Falkenhaube.
Vogelhaus, *n.* ptičnica, kobača, gajba; ſ. Vogelbauer.
Vogelhecke, *f.* ložnja, gnězda. [mance.
Vogelherd, *m.* (ptičarsko) gumno, gu-
Vogelheu, *n.* ſ. Vogelwicke.
Vogelhirſe, *f.* (*Lithospermum offic.*) biVogelhütte, *f.* ptičarnica. [serka.
Vogelkäfich, ſ. Vogelbauer.
Vogelkamm, *m.* kresta, hober.
Vogelkenner, *m.* ptičar, pticoslovac.
Vogelkirſchbaum, *m.* Vogelkirſche, *f.* (*Prunus avium*), sitnica.
Vogelklaue, *f.* ſ. Vogelfuß.
Vogelkloben, *m.* ptičarski procěp.
Vogelknöterich, *m.* (*Polygonum aviculare*), rdesalj, dvornik.
Vogelkraut, *n.* das gemeine —, ſ. Hühnerdarm; das große —, ſ. Hornkraut; das kleinſte —, ſ. Hungerblümchen; Gauchheil.
Vogelkunde, *f.* (*Ornithologia*), pticoslovje.
Vogellaus, *f.* tekut, ptičja vaš.
Vogellausfliege, *f.* (*Hippobosca avicularis*), ptičji klop.
Vogellehre, ſ. Vogelkunde.
Vogelleicht, *adj.* lak kao pero.
Vogelleim, *m.* lěpak, veska.
Vogelmeier, *m.* ſ. Sandkraut.
Vogelmilbe, *f.* (*Dermanyssus avium*), ptičji raztoč.
Vogelmilch, *f.* (*Ornithogallum*), buljavka, ptičje mlěko.
Vogelmiſt, *m.* ptičjak, ptičji gnoj.
Vogelnäpfchen, *n.* korišce, kopanjica, valovak.
Vogelneſt, *n.* (ptičje) gnězdo; (*Ophris*), mačkovo uho.
Vogelnetz, ſ. Vogelgarn.

Vogelperſpective, *f.* pogled ozgor; aus der —, gledan(o) ozgor.
Vogelpfeffer, *m.* paprika.
Vogelpfeife, *f.* cuvik.
Vogelpfote, *f.*; Vogelrohr, *n.*; Vogelſang, ſ. Vogelfuß; Vogelſtinte; Vogelgeſang.
Vogelſchar, *f.* jato, kita (pticah).
Vogelſchau, *f.* pticogledja.
Vogelſchauer, *m.* pticogled.
Vogelſcheuche, *f.* strašilo.
Vogelſchießen, *n.* pucanje u pticu.
Vogelſchlag, *m.* klonja, klopka, kljusa, sklopica, labura.
Vogelſchlinge, *f.* omče, osila, vigovi (*pl.*).
Vogelſchnell, *adj.* brz kao ptica.
Vogelſchrecke; Vogelſchrot, ſ. Vogelſcheuche; Vogeldunſt.
Vogelſchwanzpfeifchen, *n.* svirala u repu od (drvene) ptice.
Vogelſeide, *f.* ſ. Flachsfraut.
Vogelſpeiſe, *f.* ptičja hrana.
Vogelſpieß, *m.* ražnjić.
Vogelſpinne, *f.* (*Mygale avicularia*), pauk-ptičar.
Vogelſporn, *m.* ptičja ostruga (mamuza).
Vogelſpötter, *m.* ſ. Goldamſel.
Vogelſtange, *f.* folpan.
Vogelſtellen, *n.* ptičarenje.
Vogelſteller, *m.* ptičar.
Vogelſtrich, *m.* prolet (pticah).
Vogeltod, ſ. Schierling.
Vogeltraube, *f.* ptičnjak, slašćina.
Vogelwahrſager, ſ. Vogelſchauer.
Vogelwärter, *m.* ptičar.
Vogelwicke, *f.* (*Vicia cracca*), ptičji grahor.
Vogelwildpret, *n.* ptičja divljač.
Vogelzug, *m.* seoba pticah.
Vogeljunge, ſ. Kornwinde.
Vogeſenſandſtein, *m.* vogezki pěskovac.
Vogler, ſ. Vogeler.
Voglerhütte, *f.* ptičarnica.
Voglerpfeife, *f.* (svirka-)vabilica; cuvik.
Voglerzeug, *n.* ptičarska sprava.
Vogt, *m.* (Kloſter—), zavětnik; titor; (Statthalter), naměstnik; (Amtmann), urednik, provizor; (Schloß—), dvorski, kastelan, porkulab; (Feld—), poljar, pudar; ſ. Verwalter; Vormund; Aufſeher.
Vogtdienſt, *m.* pudarija.
Vogtei, *f.* zavětništvo, upravništvo.
Vogtherr, *m.* zavětnik, titor (crkve).
Vogtſchütz, *m.* poljar, pudar.
Vogue, *f.* das iſt en —, to se mili.
Vokal uſw. ſ. Vocal uſw.
Volk, *n.* (Nation), narod; (das gemeine —), puk; ein Weib aus dem —e, pučanka, pučka; e. Mann aus dem —e, pučanin; (ver.) golota; es war viel — in der Kirche, mnogo je bilo ljudstva, naroda i. župe u crkvi; (Truppen), viel —, silna vojska; (wdm.) ein — Rebhühner, kita jarebicah.
Volkarm, *adj.* slabo naseljen; bezpučan.
Volkbeglücker, *m.* srećitelj naroda.
Volkbeherrſcher, *m.* vladalac.
Volkbeſchreiber, *m.* narodopisac.
Volkbeſchreibung, *f.* narodopis.
Volkbezwinger, *m.* poběditelj naroda.
Völkchen, *n.* narodić.
Völkergeſchichte, *f.* pověstnica narodah.
Völkerkunde, *f.* narodoznanstvo; ſ. Ethnographie.
Völkerrecht, *n.* narodnje, medjunarodno pravo.
Völkerrechtlich, *adj.* narodno-pravni; po medjunarodnom pravu.
Völkerſchaft, *f.* pleme; narod.
Völkerſtaat, *m.* država od (više) narodah.
Völkerſtreit, *m.* narodnja razpra.
Völkerverein, *m.* savez narodah.
Völkerwanderung, *f.* seoba narodah.
Völkerzug, *m.* vojna narodah.
Volkgefällig, *adj* narodu omilio.
Volkheer, *n.* sila naroda.
Volkleer, *adj.* bezpučan.
Volklich, *adj.* pučki.
Volkmäßig, ſ. Populär.
Volkreich, *adj.* pučan, pun naroda.
Volksaberglaube, *m.* pučko sujevěrje.
Volksangelegenheit, *f.* pučka stvar; in —en, u pučkih poslovih.
Volksaufklärung, *f.* pučka prosvěta.
Volksaufwiegler, *m.* buntovnik.
Volksbewaffnung, *f.* oružanje naroda.
Volksbewegung, *f.* narodni pokret; gibanje naroda.
Volksbildung, *f.* narodna, pučka obrazovanost; (das Bilden des Volkes), obrazovanje naroda, puka.
Volksblatt, *n.* pučki list, časopis.
Volksbrauch, *m.* pučki običaj.
Volksbuch, *n.* pučka knjiga; knjiga za puk.
Volksclaſſe, *f.* dio naroda; die höhern —n, više ruke ljudi; es waren dort alle —n vertreten, bilo je ondě svake ruke ljudih; die niedere —, prost puk, prostota.
Volksdichter, *m.* pučki pěsnik.
Volksdruck, *m.* ugnjetavanje, gulež puka.
Volksfeind, *m.* neprijatelj puka.
Volksfeindlich, *adj.* puku zlobiv.
Volksfeſt, *n.* pučka, narodna svetkovina.
Volksfreund, *m.* prijatelj puka.
Volksfreundlich, *adj.* pukoljubiv; ſ. Popular.
Volksführer, *m.* narodni vodja; puko-vodja.
Volksgarten, *m.* obći vrt.
Volksgebrauch, ſ. Volksbrauch.
Volksgeiſt, *m.* narodni duh.
Volksgenoß, *m.* jednoplemenik; zemljak.
Volksgeſang, *m.* narodna, pučka pěsma.
Volksgeſchichte, *f.* narodna pověstnica.
Volksglaube, *m.* pučka věra; das iſt der —, to puk věruje.
Volksgunſt, *f.* pučja ljubav, milost; er genießt —, omilio je puku; u volji ga ima puk; nach — trachten, umiljati se, umiljavati se puku.
Volksgünſtling, *m.* narodni ugodnik, ljubimac, mitnjak.

Volksgut, *n.* narodno, pučko dobro.
Volkshaufen, *m.* gomila, rulja svèta.
Volksheer, *n.* narodna vojska.
Volksherrschaft, *f.* pučka, narodna vlada, demokratija.
Volksherrschaftlich, *adj.* pukovladni, demokratički.
Volksherrscher, *m.* vladalac.
Volksklasse, *f.* Volksclasse.
Volkslehrer, *m.* pučki učitelj; učitelj naroda, puka.
Volksleiter, Volkslenker, *m.* pukovlad, vladalac.
Volksliebe, *f.* pučja ljubav.
Volksliebend, *adj.* prijatelj puka.
Volkslied, *n.* narodna, pučka pèsma.
Volksmährchen, *n.* pučka priča.
Volksmann, *m.* narodnjak, pučnjak, narodni čovèk; *f.* Volksgünstling.
Volksmäßig, *adj.* pučki; prema puku.
Volksmeinung, *f.* mnenje naroda, puka; das ist die —, tako misli narod, puk.
Volksmenge, *f.* množtvo, množ puka, naroda; ljudinstvo; *f.* Volkszahl.
Volksmörder, *m.* narodnji krvnik.
Volksname, *m.* rodno ime.
Volkspartei, *f.* pučka stranka; (Nationalpartei), narodna stranka.
Volksrecht, *f.* Völkerrecht.
Volksrede, *f.* pučka besèda.
Volksredner, *m.* pučki besèdnik.
Volksregierung, *f.* narodna, pučka vlada.
Volksreichthum, *m.* narodno bogatstvo.
Volksreligion, *f.* narodna vèra.
Volkssache, *f.* pučka stvar; das ist eine —, to se liče svega naroda.
Volkssage, *f.* pučka pripovědka; *f.* Tradition.
Volksschar, *f.* *f.* Volkshaufe.
Volksschrift, *f.* pučka knjiga.
Volksschule, *f.* pučka učionica, škola.
Volksschullehrer, *m.* pučki učitelj.
Volksschwarm, *m.* rulja ljudih.
Volkssitte, *f.* pučki običaj; (Nationalsitte), narodni običaj.
Volksspiel, *n.* pučka igra; (Nationalspiel), narodna igra.
Volkssprache, *f.* pučki jezik; jezik puka; (Nationalsprache), narodni jezik.
Volksstamm, *m.* puk; pleme.
Volksstimme, *f.* glas naroda.
Volksstimmung, *f.* mišljenje puka.
Volksstrom, *m.* vrva naroda.
Volkstäuscher, *m.* varalica puka.
Volksthum, *n.* narodnost.
Volksthümlich, *adj.* narodan; *f.* Populär.
Volksthümlichkeit, *f.* Popularität.
Volkston, *m.* pučki način (n. p. govorenja); na pučku.
Volkstracht, *f.* pučka nošnja; (Nationaltracht), narodna nošnja.
Volksunterricht, *m.* obučavanje puka.
Volksvermehrung, *f.* umnožavanje, razmnožavanje naroda
Volksversammlung, *f.* narodna skupština; eine — einberufen, sazvati narod u skupštinu.
Volksvertreter, *m.* pučki zastupnik; (Nationalvertreter), narodni zastupnik.
Volksvertretung, *f.* narodno zastupništvo; zastupanje naroda.
Volkswahl, *f.* narodni izbor.
Volkswille, *m.* volja naroda, puka; das ist der —, to narod hoće.
Volkswirthschaft, *f.* narodno gospodarstvo.
Volkswirthschaftslehre, *f.* nauka o narodnom gospodarstvu.
Volkswuth, *f.* bèsnilo puka.
Volkszahl, *f.* broj pučanstva; (Population), stanovništvo, pučanstvo, žiteljstvo.
Volkszählung, *f.* popis, prèpis naroda, stanovništva; eine — veranstalten, popisati i. prepisati (dati) narod.
Volkszeitung, *f.* pučke novine.
Volkthum usw. *f.* Volksthum usw.
Voll, *adj.* pun; ganz —, pun puncit; etwas — schütten, nasipati, naliti; — stopfen, nakljukati, nabiti; — gesteckt, dubkom napunjen; ein —er Magen, pun trbuh; den Mund — nehmen, hvalisati se; er hat den Kopf —, puši mu se kika; mit —en Segeln, na sva jedra; eine —e Mauer, pun zid; ein Faß — binden, poobručiti sud; —e Bollwerke, napunjene gradbe; d. Haus ist — von Menschen, kuća je puna ljudih; — Weines, pijan; sie sind — des Weines, nakitiše se vina; sich — trinken, napiti se; sich — stopfen, nakljukati se; — der Begeisterung, sav uzhićen; die Bäume sind —er Blüten, razcvětalo se drveće; ein Arm — Holz, (jedan) naručaj drvah; eine Hand — Geld, (jedna) šaka novacah; er ist ganz — von dieser Begebenheit, ovaj mu je dogadjaj svu pamet obuzeo; mein Herz ist zu —, als daß ich sprechen könnte, srce mi je puno (n. p. radosti), te nemogu da govorim; Jemand aus —em Herzen lieben, ljubiti koga svim srcem; Einem die Ohren — schreien, zaglušivati, nakričivati, zaglušiti, nakričati komu; (vollständig), podpun; —es Maß, podpuna měra; eine —e Meile, čitava milja; —e sechs Ellen, cělih šest lakatah (aršinah, rifah); einen —en Eimer, puno vědro; Einem —e Genüge thun, zadovoljiti komu sasvime; dati komu podpunu zadovoljštinu; es sind dem —e sieben Jahre, ima tomu podpunice sedam godinah; drei —e Jahre warten, čekati puno vrěme za tri godinice; ein —er Tisch, gotov stol; —e Gerechtigkeit wiederfahren lassen, *f.* Wiederfahren; ein —er Bogen, cěli obluk; der —e Mond, pun měsec; —e Wangen, gojno lice; ein —er Busen, velike prsi; —e Blume, pun, gurmast

cvět; aus —em Halſe ſchreien, vikati na vas glas, iza grla; im —en Ernſte, bez svake šale; beinahe —, (v. Gefäßen), podukrajno, do pod kraj; — Schlafes, sanan; im —en Laufe, u najvećem trku; — werden, puniti se; (v. Geſichte), puniti se, izpuniti se; ſie wurden — des heiligen Geiſtes, napuniše se Duha svetoga; bei ihm iſt Alles —, kod njega je svega dosta; puna mu je kuća kao sat.

Vollährig, *adj.* punoklasan, puna klasja.

Vollauf, *adv.* — zu thun haben, imati puno posla; (ſpr.) imati posla preko jego; es gibt — Glück, ima sreće do vrh vreće.

Vollbäckig, *adj.* puna lica, bucmast; (ſpr.) pun kao měsec.

Vollbart, *m.* bradetina, bradurina; (*fig.*)

Vollbeerig, *adj.* jedar. [bradaš.

Vollberechtigt, *adj.* sasvime vlastan.

Vollbeſegelt, *adj.* pun jedarah.

Vollblühend, *adj.* razcvatio.

Vollblut, *n.* (*oek.*) čiste pasmine.

Vollblüte, *f.* razcvět.

Vollbluthengſt, *m.* ždrebac čiste pasmine i. plešine.

Vollblütig, *adj.* (v. Blüten), puna cvěta, gurmast; (v. Blut), punokrvan; pun krvi; — ſein, imati puno krvi.

Vollblütigkeit, *f.* punokrvnost, punokrvlje.

Vollblutſtute, *f.* kobila čiste pasmine.

Vollbringen, *v. a.* (zu Ende bringen), dovršiti; svršiti; es iſt vollbracht, svrši se; viel anfangen und wenig —, mnogo početi, a malo dočeti; ein Geſchäft —, obaviti, opraviti posao; einen Auftrag —, izvršiti naručbu; eine vollbrachte That, svršeno dělo.

Vollbringer, *m.* svršilac.

Vollbringung, *f.* svršenje, svršivanje; nach — des Geſchäftes, svršiv posao.

Vollbruder, *m.* rodjen brat.

Vollbrüſtig, *adj.* prsat; (v. Frauen), velikih prsijuh.

Vollbürtig, *adj.* rodjen.

Vollenden, *v. a.* završiti, dočeti, dospěti; eine Arbeit —, svršiti posao; ſein Leben —, věk izviti; razstati se sa životom; er hat vollendet, izvio je svoj věk; es wird vollendet werden, was da geſagt iſt, izvršit će se i. sbiti će se, što je kazano; ein Werk —, dovršiti dělo; das zwanzigſte Lebensjahr —, navršiti dvadesetu godinu svoje dobe; ſich —, *v. r.* svršiti se.

Vollender, *m.* svršitelj; dovršitelj.

Vollendet, *adj.* dovršen; ein —er Staatsmann, savršen državnik; e. —e That, svršeno dělo; eine —e Thatſache, svršen posao.

Vollends, *adv.* sasvim, posve, sasma; einen Halbtodten — todt ſchlagen, dotući, doraziti polumrtva; ein Buch — auseleſen, dočitati knjigu; — ſagen, izkazati, izgovoriti; — anfüllen, dopuniti; nun — kann es gar nicht geſchehen, sad se to baš nikako nemože učiniti.

Vollendung, *f.* svršetak, dovršetak; svršivanje; ſ. Vollkommenheit.

Vollente, ſ. Straußente.

Völlerei, *f.* proždrlost; pijanstvo.

Vollfraß, ſ. Vielfraß.

Vollführen, *v. a.* (zu Ende bringen), dovršiti, dovršivati; ein Geſetz —, izvršiti, izpuniti zakon; ſ. Verrichten.

Vollführer, *m.* izvršitelj, vršitelj.

Vollführung, ſ. Vollbringung.

Vollgehalt, *m.* podpuna plata.

Vollgenuß, *m.* podpuno uživanje; im —e ſein, podpuno uživati; im —e ſeiner Rechte, podpuno uživajuć svoja prava.

Vollgeſicht, *n.* puno lice.

Vollgeſtopft, *adj.* nabijen; pun krcat.

Vollgewalt, *f.* puna vlast, sva vlast.

Vollgültig, *adj.* sasvim i. posve valjan; es iſt —, sasvim valja.

Vollgültigkeit, *f.* podpuna valjanost.

Vollhaarig, *adj.* kosat; dlakav.

Vollhaltig, *adj.* bogat.

Vollheit, *f.* punoća; ſ. Völlerei.

Vollherzig, *adj.* puna srca.

Vollhuf, *m.* puno kopito.

Vollhufig, *adj.* puna kopita.

Völlig, *adj.* pun; es iſt noch — ein Jahr bis dahin, ima dotle jošte čitava godina danah; —e Gleichheit der Rechte, podpuna jednakost pravah; ich bin noch nicht — fertig, nisam jošte sasvim i. posve gotov; Einem —e Freiheit laſſen, dati komu svu slobodu; ich bin — erſchrocken, čisto se uplaših; ein —es Geſicht, gojno, puno lice; (*gram.*) — vergangen, davno minuo.

Völligkeit, *f.* punoća; (des Leibes), gojnost, krupnoća.

Volljährig, *adj.* punolětan. [lětnica.

Volljährige, *m.* punolětnik; —, *f.* puno-

Volljährigkeit, *f.* punolětnost.

Vollkantig, *adj.* otesan.

Vollkommen, *adj.* savršen; eine —e Zahl, cio, čitav, podpun broj; (v. Geſichte), gojan, pun; (v. Kleid.) prostran; oplovit; das macht mein Glück —, to mi popunjava sreću; —er Ablaß, veliko i. obćeno proštenje; das iſt — wahr, cěla je istina; Sie haben — Recht, imate posve i. sasvime pravo.

Vollkommenheit, *f.* savršenost; nach der — ſtreben, težiti na savršenstvo; viele —en beſitzen, u mnogom biti savršen, izvrstan. [nat.

Vollkörnig, *adj.* jedra zrnja; jaklen; zr-

Vollkraft, *f.* napon; er iſt in der — ſeines Lebens, u najvećem je naponu.

Vollkräftig, *adj.* u naponu. [pretio.
Vollleibig, *adj.* gojan, krupan, debeo,
Vollleibigkeit, *f.* gojnost, kruphoća, pre-
Vollicht, *n.* ſ. Vollmond. [tilost.
Vollöthig, *adj.* čitave teži.
Vollmacht, *f.* punomoć, punovlast; — haben, imati punu moć i. vlast; Jemanden eine — ertheilen, opunomoćiti koga; ſ. Vollmachtsbrief.
Vollmachtsbrief, *m.* punomoćnica.
Vollmachtsgeber, *m.* davalac pune moći, punomoćitelj.
Vollmachtsnehmer, *m.* punomoćnik.
Vollmachtsurkunde, *f.* ſ. Vollmachtsbrief.
Vollmachtsvertrag, *m.* pogodba o puno-
Vollmaß, *n.* puna, cěla měra. [moći.
Vollmeier, *m.* cěloselac.
Vollmeſſen, *n.* doměra, doměravanje.
Vollmond, *m.* pun měsec, uštap, ščep, užba; wir haben —, pun je měsec; uštap je.
Vollmondgeſicht, *n.* puno lice; e. Menſch mit einem —, bucmast čověk.
Vollmondnacht, ſ. Mondnacht.
Vollmondsſchein, *m.* měsečina.
Vollmondszeit, *f.* uštap.
Vollpfropfen, *v. a.* nabiti, natuškati; ſich —, *v. r.* nabiti se, natući se, nadekati se.
Vollrund, *adj.* sasvim obao, okrugao.
Vollründe, *f.* podpuna oblina, okruglost.
Vollſaftig, *adj.* sočan.
Vollſchütter, *m.* nasipač.
Vollſtändig, *adj.* podpun; pun; cělokupan; —, *adv.* podpunoma, podpunice.
Vollſtändigkeit, *f.* podpunoća, punoća.
Vollſtimmig, *adj.* sveglasan.
Vollſtreckbar, *adj.* ovršan, ovršiv, izvršan.
Vollſtrecken, *v. a.* izvršiti, ovršiti, savršiti, izvršivati; ein Urtheil —, izvršiti, ovršiti presudu; ein Geſetz —, savršiti zakon.
Vollſtrecker, *m.* ovršilac, vršitelj.
Vollſtreckung, *f.* izvršivanje; (Execution), ovrha, ovršba, izvršba. [věd.
Vollſtreckungsbefehl, *m.* ovršbena zapo-
Vollſtreckungsclauſel, *f.* ovršben zaglavak.
Vollſtreckungsverfahren, *n.* ovršivanje, izvršivanje; ovršben postupak.
Vollton, *m.* punoglasje; cěl naglasak.
Volltönig, *adj.* punoglasan.
Vollwangig, *adj.* puna lica.
Vollwichtig, *adj.* dotežan; na kararu*; ein —er Dukaten, dotežan, cělcit žučak (dukat); ein —er Grund, punovažan, dovoljan razlog. [karar*.
Vollwichtigkeit, *f.* dotežnost; cělcitost,
Vollzählig, *adj.* na broju, punobrojni; er fand ſie —, izidjoše mu na broj, sve je na broj nabrojio; das Heer — machen, popuniti vojsku; der Rath war —, verſammelt, sve se je věće bilo sakupilo.
Vollzähligkeit, *f.* punobrojnost.
Vollzapf, *m.* pijan kao sěkira.
Vollzeitig, *adj.* punodoban.
Vollziehbar, *adj.* izvršiv; das iſt —, to se može izvršiti.
Vollziehbarkeit, *f.* izvršivost.
Vollziehen, ſ. Vollſtrecken.
Vollziehend, *adj.* izvršujući, ovršujući; —e Gewalt, ovršujuća vlast; vršiteljstvo.
Vollzieher, *m.* vršitelj, izvršilac; —in, *f.* vršiteljica.
Vollziehung, *f.* ovršivanje, izvršivanje; (Execution), ovrha, ovršba, izvršba; (*merc.*) izvršba; die — der Ehe, svršenje ženitbe.
Vollziehungsgewalt, *f.* ovršujuća, izvršujuća vlast; vršiteljstvo.
Vollzug, *m.* ovrha, ovršba, izvršba; in — des Befehles, izvršujuć zapověd; in — ſetzen, izvršiti, ovršiti što; izvesti što.
Vollzugsſetzung, *f.* izvršivanje.
Vollzugsverordnung, *f.* ovršbena naredba; naredba za ovrhu, ovršbu.
Vollzugsvorſchrift, *f.* ovršben propis.
Volontär, *m.* dobrovoljac; (ſcherz.) adra-
Voltaiſch, *adj.* Voltin. [povac.
Voltameter, *m.* voltoměr.
Volte, *f.* ſ. Kreislauf.
Volti, obrni.
Voltigeur, *m.* premetalo, voltižer.
Voltigiren, *v. n* premetati se, voltižirati.
Volubilität, *f.* obrtljivost; die — der Zunge, rěčitost, govorljivost.
Volumen, *n.* (Umfang), objam, obseg; (Band), svezka, knjiga.
Voluminös, ſ. Umfangreich.
Volute, *f.* kovrčak.
Vom, ſ. Von.
Vomiren, ſ. Erbrechen, ſich.
Vomitiv, *n.* bljuvalo.
Von, Vom, *praep.* — mir, od mene; vom Herrn, od gospodara; — d. Stelle, s města; vom Hauſe kommen, doći, dolaziti od kuće; vom Felde kommen, doći s polja; vom Rathhauſe kommen, iz věćnice doći; den Deckel vom Glaſe nehmen, skinuti poklopac s čaše; vom Pferde fallen, s konja pasti; — fernher kommen, — weiten kommen, iz daleka doći; — fern hören, iz daleka čuti; — hier an, odavde; — dort an, odanle; — der Seite her, sa strane, s boka, iz rebra; — hinten, s traga, odtrag; — Kindheit an, od malenih noguh; — nun an, odsele, posele, odsada, posada; es iſt — geſtern her, sinoćnja je (n. p. voda); er iſt vom Lande, iz sela je; d. Fleiſch — einem Ochſen, meso od vola; Einer — uns, jedan od nas, jedan izmedju nas; auch er iſt Einer — jenen, die..., i on je

u redu onih, koji ...; — Gottes Gnaden, Božjom milosti; ſie wird — ihm geliebt, on ju ljubi; ein Ring — Gold, prsten od zlata; — Grund aus heilen, sasvim izlěčiti; ein Faß — ſechs Eimern, sud i. bure od šest vědarah; šestorka, šestačka; ſie iſt ein Teufel — einer Frau, vražja je to žena; vrag ti je ova žena; klein — Perſon ſein, malena stasa biti; ſchön — Geſtalt ſein, lěpa struka biti; blau — Augen, modrih očiuh, modrook; frei — Sünden, bez grěha; — aller Hülfe entblößt, bez svake pomoći; erlöſe uns — dem Übel, izbavi nas oda zla; — etwas ſprechen, govoriti o čem; ein Lied — der Liebe, pěsma o ljubavi; er hat keinen Begriff — Recht, nezna, šta je pravo; der Herr vom Hauſe, gospodar kuće; der Kaiſer — Rußland, ruski car; Graf Oršić — Slavetić, grof Oršić Slavetički; ein Mann — Verdienſten, — Ehren, — Vermögen, — Stande, zaslužan, pošten, imućan, odličan čověk; eine Sache — Wichtigkeit, važna stvar; er iſt — Adel, plemenit je; — großem Werthe, ſ. Werth; ein Kleid — blauer Farbe, modra haljina; eine Menge — Briefen, množina pisamah; ein Freund — mir, moj prijatelj; — Rechtswegen, pravom; — Amtswegen, uredovno, službeno; — Neuem, iznova, iznovice; — einander (brechen) uſw. raz(lomiti) itd.

Vonnoth, Vonnöthen, *adv.* treba; ich habe —, treba mi, trebuje mi.

Vor, *praep.* — Abend kann ich nicht kommen, prije večeri nemogu doći; — der Thür, pred vratima; — meiner, preda mnom; — ſich her, izpred sebe; — ſich hin, naprema se; — Kälte, od zime; — dem Winde ſegeln, ploviti větrom u krmu; — der Hand iſt nichts zu thun, za sada nemože se ništa (u)činiti; das iſt mir — allem lieb, to mi je najmilije; — meinen Augen iſt es geſchehen, to se je dogodilo na moje oči; er ſchämt ſich — mir, stidi se od mene; — Einem fliehen, běžati od koga; er verſteckt ſich — mir, skriva se od mene; — Jemanden nicht ſicher ſein, nebiti sěguran od koga; Gott behüte Sie — ſolchem Unglück! Bog Vas sačuvao od takve nesreće! — Hunger ſterben, umrěti od gladi; er kann — Schmerzen nicht ſchlafen, nemože spavati od boli; ſich — Jemanden fürchten, bojati se koga; — einer Sache erſchrecken, uplašiti se čega; — die Thür treten, izaći pred vrata; — mich, pred mene; — ſich ſehen, preda se gledati, strmo gledati; komm mir nicht wieder — die Augen, da nedodješ više preda me; die Pferde — den Wagen ſpannen, zapreći konje u kola; Einen — den Kopf ſtoßen, udariti koga uz obraz; — Anker gehen, ukotviti se, usidriti se; die Heirath wird bald — ſich gehen, ženitba će se brzo svršiti; die Heirath wird nicht — ſich gehen, od ženitbe neće biti ništa; das geht — Alles, to je najpreče; —, *adv.* nach wie —, kao što doslě onako i poslě.

Vor, *n.* (ſpr.) da iſt kein — noch Zurück, nemože se stići ni poběći.

Vorabend, *m.* predvečerje, navečje; am —, u oči, na oči.

Voracken, *v. a.* zaorati.

Voracten, *pl.* prijašnji spisi; (vorbereitende Acten), pripravni spisi.

Vorahn, *m.* praděd.

Vorahnen, *v. a.* slutiti, kobiti.

Vorahnung, *f.* slutnja; kob.

Voralpe, *f.* planinica.

Vorältern, ſ. Voreltern.

Voran, *adv.* naprěd.

Voranbegeben, ſich, *v. r.* otići naprěd.

Voranbewegen, ſich, *v. r.* s prěda ići, prvi ići.

Voranbinden, *v. a.* privezati s prěda.

Voranbleiben, *v. n.* ostati s prěda.

Vorandrängen, ſich, *v. r.* naprěd se turati.

Vorandürfen, *v. n.* er darf nicht voran, nesmě naprěd.

Voraneilen, Voranfahren, Voranfliehen, Voranflüchten, *v. n.* pohitěti, voziti se, letěti, poletěti, poběći naprěd.

Vorangehen, *v. n.* predhoditi; (*fig.*) prednjačiti (komu), ići pred kim; mit gutem Beiſpiel —, dobar priměr dati; das geht voran, to je prěče; —d, prijašnji.

Voranjagen, *v. n.* naprěd letěti.

Vorankommen, *v. n.* prije doći; prvi doći.

Voranlaſſen, *v. a.* pustiti naprěd.

Voranlaufen, *v. n.* trčati naprěd; prvi trčati; pred . . . trčati.

Voranleuchten, *v. n.* světliti (komu).

Voranmerkung, *f.* bilježka.

Voranmögen, *v. n.* er möchte gern voran, rad bi naprěd.

Voranmüſſen, *v. n.* morati naprěd; morati prvi.

Voranreiten, *v. n.* jahati prvi, pred kim, naprěd.

Voranſchicken, *v. a.* poslati naprěd; (*fig.*) kazati najprije, prije; der Erzählung eine Einleitung —, metnuti uvod pred pripověst.

Voranſchlag, *m.* proračun.

Voranſchreiten, *v. n.* prvi ići, pred . . . ići.

Voranſchwimmen, *v. n.* pred drugimi plivati.

Voranſenden, ſ. Voranſchicken.

Voranſetzen, *v. a.* staviti, metnuti naprěd; staviti pred . . .

Voranſitzen, *v. n.* prvi sěděti, predsědati.

Voranſpringen, *v. n.* skočiti naprěd.

Voranſtalt, *f.* priprava.
Voranſtehen, *v. n.* prvi stajati, s prêda stajati; pred . . . stajati.
Voranſtellen, ſ. Voranſetzen.
Vorantanzen, *v. n.* (*fig.*) voditi kolo.
Vorantragen, *v. a.* prednositi; dem Zuge ein Kreuz —, nositi krst i. križ pred provodom.
Vorantreten, *v. n.* stupiti pred..., na-
Voranwandeln, *v. n.* prvi šetati; s prêda šetati; šetati pred . . .
Voranwollen, *v. n.* htêti naprêd.
Voranzeige, *f.* projava.
Voranziehen, *v. n.* prvi vući; —, *v. a.* naprêd vući.
Vorarbeit, *f.* prorad, proradnja; prvi posao; (Vorbereitung), pripravа.
Vorarbeiten, *v. a.* (im Arbeiten zuvorkommen), Einem —, preteći, pretêcati koga u poslu; (voraus arbeiten), unaprêd raditi; pripravljati se (kakvomu poslu); (*fig.*) prodrêti put, prokrčiti stazu; prednjačiti komu u kakvom poslu.
Vorarbeiter, *m.* predšastnik, prednjak u kakvom poslu; prota.
Vorarm, ſ. Vorderarm.
Vorármel, *m.* porukavac.
Vorauf, ſ. Voran.
Voraufwand, *m.* ſ. Vorausgabe.
Voraus, *adv.* naprêd; naprvo; im —, zum —, u naprêd; weit — ſein, daleko odmaknuti, odmašiti; er hat vor ihm viel —, u mnogom ga nadkriljuje, nadvisuje.
Vorausbedingen, *v. a.* u naprêd pogoditi.
Vorausbegeben, ſich, *v. r.* u naprêd otići.
Vorausbegehren, *v. a.* naprêd zahtêvati, iskati.
Vorausbeſtellen, *v. a.* u naprêd naručiti.
Vorausbeſtellung, *f.* unapredna naručba.
Vorausbeſtimmen, *v. a.* naprêd odrediti, ustanoviti; (*theol.*) (pred)usuditi.
Vorausbeſtimmung, *f.* (pred)usud.
Vorausbezahlen, *v. a.* u naprêd platiti; (pränumeriren), predplatiti, predplaćati.
Vorausbezahler, *m.* predplatitelj.
Vorausbezahlung, *f.* plaćanje u naprêd; predplata.
Vorausblicken, *v. a.* naprêd gledati.
Vorausdenken, *v. a.* naprêd misliti.
Vorauseilen, ſ. Voraneilen.
Vorausempfangen, Vorausempfinden, Vorauserhalten, *v. a.* Vorausfahren, *v. n.* naprêd primiti, ćutiti, dobiti, voziti se.
Vorausfaſſen, *v. a.* einen Entſchluß —, u naprêd što naumiti.
Vorausfreuen, ſich, *v. r.* u naprêd se ra-
Vorausgeben, *v. a.* u naprêd dati, trošiti.
Vorausgehen, *v. n.* naprêd ići.
Voraushaben, *v. a.* er hat eine Meile voraus, jednu milju je odmakao; er will das Geld —, hoće da ima naprêd novce; etwas vor Einem —, odlikovati se u čem od koga.
Vorauskommen, Vorauslaufen, ſ. Voran-kommen, Voranlaufen.
Vorauslagen, ſ. Vorausgaben.
Vorausmerken, *v. a.* u naprêd (što) opaziti, zapaziti, spaziti.
Vorausnahme, *f.* vadjevina, predujam.
Vorausnehmen, *v. a.* predujmiti, uzeti u naprêd.
Vorausreiten, *v. n.* naprêd jahati.
Vorausſagen uſw. ſ. Vorherſagen.
Vorausſchicken, ſ. Voranſchicken.
Vorausſchließen, *v. a.* u naprêd izvoditi.
Vorausſchwimmen, *v. n.* prvi plivati.
Vorausſehen, *v. a.* predvidêti; das war vorauszuſehen, to se je moglo predvidêti.
Vorausſein, *v. n.* in Kenntniſſen den Übrigen —, oddvojiti u znanju od ostalih.
Vorausſenden, *v. a.* predposlati, naprêd poslati; ſ. Voranſchicken.
Vorausſetzen, *v. a.* (vorſetzen), predstaviti, naprêd staviti, metnuti, postaviti; (dafürhalten), misliti, držati; (als wahr annehmen), uzeti, uzimati, staviti; vorausgeſetzt, daß es ſich wirklich ſo verhält, da stavimo i. da uzmemo, da je sbilja tako; vorausgeſetzt, daß ich Geld haben werde, ako uz-imam novacah; das ſetzt Kenntniſſe voraus, tomu se hoće znanja; to zahtêva znanje.
Vorausſetzung, *f.* mišljenje; in der — er werde auch kommen, misleć, da će i on doći; (*supposition*), predpologa, predpolaganje; stavak; ſ. Vermuthung.
Vorausſicht, *f.* predvidjanje, predvidnost.
Vorausſichtlich, *adj.* predvidiv, predvidan; —, *adv.* predvidno, kao što se predvidi; kao što se može predvidêti i. u naprêd vidêti, znati.
Vorausſollen, *v. n.* ich ſoll voraus, meni valja naprêd (n. p. ići).
Vorausſpringen, *v. n.* naprêd skočiti.
Voraustragen, *v. a.* prednositi.
Voraustreiben, *v. a.* predgoniti.
Vorausverkündigen, *v. a.* u naprêd oglaſiti.
Vorauswiſſen, *v. a.* naprêd, u naprêd znati.
Vorauswollen, *v. n.* er will voraus, hoće mu se naprêd.
Vorauszahlen, *v. a.* naprêd platiti; pred-
Vorauszahlung, *f.* predplata.
Vorauszichen, *v. n.* naprêd ići, otići.
Vorbabbeln, *v. a.* Einem etwas —, nabajati komu što.
Vorbau, *m.* predgrada.
Vorbauen, *v. a.* predgraditi, progradili, s prêda graditi; promaknuti sgradu; einer Sache —, preprêčiti, odvratiti što, (predusresti).
Vorbauung, *f.* odvraćaj, prepreka.

Vorbauungsmittel, *n.* s. Präservativ.
Vorbedacht, *m.* pomišljaj, pomišljanje; nakana; mit —, s nakanom, naumice, navlaš, nahvalice.
Vorbedächtig, *adj.* promišljajući; oprezan.
Vorbedächtlich, *adv.* naumice, s nakanom.
Vorbedenken, *v. a.* promisliti, premišljati, promišljati (u napréd).
Vorbedeuten, *v. a.* slutiti na što.
Vorbedeutung, *f.* znamenje, kob, slutnja.
Vorbeding(ung, *f.*) *m.* (predtečni) uvět; mit dem —e, pod uvět, da...
Vorbedingen, *v. a.* u napréd uvětovati, ugovoriti.
Vorbegriff, *m.* prvi pojam.
Vorbehalt, *m.* pridržak, zadržak; mit — der Appellation, pridržav i. zadržav si pravo priziva; (Reservation), d. — in Gedanken, primisao, primisalje.
Vorbehalten, *v. a.* (eine Schürze), zadržati, ostaviti na sebi; sich etwas —, pridržati si, zadržati si što.
Vorbehältlich, *adv.* pridržav si, zadržav si; izim; — der Genehmigung des Ministeriums, a popečiteljstvu pridržava se odobrenje.
Vorbehaltung, *f.* s. Vorbehalt.
Vorbei, *adv.* mimo; — ist —, što je prošlo, prošlo.
Vorbeibegeben, sich, *v. r.* proći.
Vorbeibewegen, sich, *v. r.* prolaziti.
Vorbeidürfen, *v. n.* směti proći.
Vorbeieilen, *v. n.* proletěti.
Vorbeifahren, *v. a.* provezti; —, *v. n.* provezti se (mimo čega); der Stein fuhr dicht bei ihm vorbei, kamen proleti tik pokraj njega.
Vorbeifahrt, *f.* provožnja; bei der —, provozeć se pokraj čega.
Vorbeifeuern, s. Vorbeischießen.
Vorbeifliegen, *v. n.* proletěti, letěti pokraj i. mimo čega.
Vorbeifließen, *v. n.* proteći, teći pokraj i. mimo čega.
Vorbeiführen, *v. a.* provezti pokraj i. mimo čega.
Vorbeigehen, *v. n.* bei Einem —, proći, prolaziti pokraj i. mimo čega; (übergehen), Einen —, minuti, mimoići, mimoilaziti koga; im Vorbeigehen, uzgred, mimogred, uzgredice, uzput, gredom, grede.
Vorbeigehende, *m.* mimohodac.
Vorbeigeleiten, *v. a.* propratiti pokraj i. mimo koga.
Vorbeigleiten, *v. n.* prokliznuti; (*fig.*) promaći pokraj koga.
Vorbeigreifen, *v. n.* promašiti.
Vorbeihauen, *v. n.* udariti mimo.
Vorbeijagen, *v. n.* projurili; —, *v. a.* provitlati.
Vorbeikommen, *v. n.* prolaziti.
Vorbeikönnen, *v. n.* moći proći.
Vorbeikutschen, *v. n.* provezti se.
Vorbeilassen, *v. a.* propustiti, propuštati.
Vorbeilaufen, *v. n.* protrčati, trčati (pokraj i. mimo koga).
Vorbeileiten, *v. a.* provesti (pokraj koga).
Vorbeilocken, *v. a.* provabiti.
Vorbeimüssen, *v. n.* er muß da vorbei, ovuda mora proći.
Vorbeireisen, *v. n.* putovati pokraj čega.
Vorbeireiten, *v. a.* projahati, projahivati, projezditi mimo koga; im —, jašuć onuda.
Vorbeirennen, Vorbeirinnen, s. Vorbeilaufen, Vorbeifließen.
Vorbeirudern, *v. a.* veslati (mimo čega).
Vorbeisausen, *v. n.* prohujati, prozujati.
Vorbeischieben, *v. n.* promaći; probaciti kruglju, kuglju.
Vorbeischießen, *v. n.* promašiti (puškom); er schoß wie ein Pfeil vorbei, proleti kao strěla pokraj...; vorbeigeschossen! promašio! umašio!
Vorbeischiffen, *v. n.* ploviti pokraj čega.
Vorbeischlagen, *v. n.* mimo udariti, nepogoditi udarajuć.
Vorbeischleichen, *v. n.* provući se, prošuljati se pokraj čega.
Vorbeischlendern, *v. n.* vrljati, bavrljati, basrljati pokraj i. mimo čega.
Vorbeischmeißen, *v. a.* baciti pokraj...
Vorbeischreiten, *v. n.* prolaziti, prošetati pokraj koga.
Vorbeischütten, *v. a.* prolěvati, proliti.
Vorbeischwimmen, *v. n.* proplivati, plivati pokraj i. mimo čega.
Vorbeisegeln, *v. n.* projedriti (pokraj čega.
Vorbeisein, *v. n.* er ist schon vorbei, već je prošao; das Jahr ist vorbei, godina prodje i. minù; es ist mit ihm vorbei, propao je, zaglavio je.
Vorbeisollen, *v. n.* ich soll vorbei, proći mi je; valja mi proći.
Vorbeispringen, *v. n.* mimo skočiti.
Vorbeistehlen, sich, *v. r.* prokrasti se pokraj čega.
Vorbeistreichen, *v. n.* (*fig.*) prolaziti.
Vorbeistreuen, *v. a* prosuti, prosipati.
Vorbeitanzen, *v. n.* proigrati (pokraj koga).
Vorbeitraben, *v. n.* prokasati, prokasivati, prokaskivati (pokraj koga).
Vorbeitragen, *v. a.* proněti, pronositi (pokraj koga).
Vorbeitreiben, *v. a.* protěrati, těrati (pokraj koga).
Vorbeitröpfeln, *v. n.* mimo kapati.
Vorbeiwagen, sich, *v. r.* usuditi se proći.
Vorbeiwandeln, *v. n.* prošetati se, šetati se pokraj koga.
Vorbeiwerfen, *v. a.* mimo baciti.
Vorbeiwollen, *v. n.* htěti proći.
Vorbeiziehen, *v. n.* proći, prolaziti (pokraj čega).
Vorbekommen, *v. a.* dobiti napréd.

Vorbemeldet, Vorbenannt, *adj.* (gori) imenovan, rečen, pomenut.
Vorberathen, *v. a.* pověćati (o čem).
Vorberathung, *f.* věća; prvo věćanje.
Vorbereiten, *v. a.* pripraviti, pripravljati; es iſt Alles zum Empfange vorbereitet, sve je za doček spremno i. spravno; ſich zu einer Reiſe —, spremati se na put; Erze —, prigotovljati, prigotoviti rude; Einen zum Tode —, pripravljati koga na smrt.
Vorbereiter, *m.* pripravljač, spremalac.
Vorbereitung, *f.* priprava; sprema; (das Vorbereiten), pripravljanje.
Vorbereitungsfriſt, *f.* rok za pripravu.
Vorbereitungsmaßregel, *f.* pripravna naredba.
Vorbereitungsmittel, *n.* pripravljalo.
Vorbereitungsſchule, *f.* pripravljaonica; ſ. Präparande.
Vorbereitungsſtudium, *n.* pripravni nauk.
Vorbereitungswiſſenſchaft, *f.* pripravljajuća znanost; ſ. Propädeutik.
Vorberge, *pl.* prigorje.
Vorbericht, *m.* predvěst, predvěšće; (Vorrede), predgovor.
Vorberichten, *v. a.* predvěstiti; naprěd obavěstiti.
Vorberührt, Vorbeſagt, ſ. Vorbenannt.
Vorbeſcheid, *m.* doziv, poziv.
Vorbeſcheiden, *v. a.* dozvati, zvati (na sud).
Vorbeſchließen, *v. n.* u naprěd odlučiti.
Vorbeſchluß, *m.* unapredna odluka.
Vorbeſtellen, Vorbeſtimmen, ſ. Vorausbeſtellen, Vorausbeſtimmen.
Vorbeſtimmung, *f.* (pred)usud.
Vorbeſtimmungsglaube, *m.* věra u (pred)usud.
Vorbeſtimmungslehre, *f.* nauk o (pred)usudu.
Vorbeten, *v. n.* čatiti; počinjati molitvu; Einem ein Gebet —, moliti pred kim.
Vorbeten, *n.* čatanje.
Vorbeter, *m.* čatac.
Vorbetrachtung, *f.* promatranje.
Vorbeugen, *v. a.* pognuti, poginjati; den Kopf —, prekloniti glavu; ſich —, priniknuti; pognuti se; nadvesti se (nada što); (*fig.*) einer Krankheit —, odvratiti, preprěćiti bolest.
Vorbeugung, *f.* odvraćaj, prepreka.
Vorbeugungs-Maßregel, *f.* preprečujuća, odvraćajuća naredba.
Vorbeugungsmittel, *n.* odvraćalo.
Vorbewußt, *m.* znanje; es iſt mit meinem — geſchehen, znao sam za to; ohne meinem —, bez moga znanja.
Vorbieten, ſ. Citiren.
Vorbild, *n.* ugled, izgled; priměr; ſich Jemand zum —e nehmen, ugledati se na koga; (Muſter), izgled; (*typus*), znamenje.
Vorbilden, *v. a.* poobraziti; (als ein Vorbild darſtellen), Einem etwas —, dati komu ugled; ſ. Modelliren.
Vorbildlich, *adj.* ugledan, poput ugleda, znamenja.
Vorbildung, *f.* prva obrazovanost; ſ. Vorbild.
Vorbinden, *v. a.* predvezati; ſich eine Schürze —, pripasati kecelju, pregaču; (wdm.) privezati; —, *v. n.* Einem —, nadvezati koga; vezati pred kim.
Vorbitte, *f.* zagovor.
Vorbitten, *v. a.* zagovarati.
Vorbitter, *m.* zagovornik.
Vorblaſen, *v. a.* Einem etwas —, trubiti komu što; —, *v. n.* Einem —, nadtrubiti koga.
Vorblick, *m.* pogled u budućnost.
Vorblicken, *v. n.* gledati naprěd, u budućnost.
Vorbohren, *v. n.* navrtati, nabušiti.
Vorbohrer, *m.* navrtač, nabušač.
Vorbot, *n.* ſ. Vorladung.
Vorbote, *m.* predvěstnik; (*fig.*) glasnik, věstnik; (Vorzeichen), znamenje; kob.
Vorbrechen, ſ. Hervorbrechen.
Vorbringen, *v. a.* eine Flaſche unter dem Tiſche —, izvaditi, izvući staklenku (bocu) izpod stola (trpeze); kein Wort — können, nemoći prosloviti; ein Wort —, rěč izustiti; er hat Vieles vorgebracht, mnogo je toga kazivao, govorio; er wußte nichts zu ſeiner Entſchuldigung vorzubringen, nije znao, kako da se izgovori i. izpriča.
Vorbrocken, *v. a.* Einem das Brod —, nadrobiti komu kruha.
Vorbrummen, *v. n.* mumljati komu što.
Vorbruſt, *f.* predgrudje, predprsje.
Vorbücken, *v. n.* pognuti se; nadvesti se (nada što).
Vorbug, *m.* prednje koljeno.
Vorbühne, *f.* predak pozorišta.
Vorburg, *f.* predgradje.
Vordach, *n.* streha.
Vordamm, *m.* predsip, predgat.
Vordämmen, *v. a.* predgatiti.
Vordank, *m.* hvala u naprěd.
Vordatiren, *v. a.* naprěd datovati, datirati.
Vordecken, *v. a.* zastrěti.
Vordem, *adv.* odprije.
Vordenken, *v. n.* predmisliti; (im Denken übertreffen), nadmisliti.
Vorder, Vordere, *adj.* prednji; der —e Theil, prednja strana; predak; der —ſte, prvi; das Vorderſte zu hinterſt kehren, preobrnuti; sve preokrenuti.
Vorderachſe, *f.* prednja os, osovina.
Vorderarm, *m.* podramnica, podlaktica.
Vorderbein, *n.* prednja noga.
Vorderblatt, *n.* lopatica.
Vorderbruſt, *f.* predprsje, predgrudje.
Vorderbruſtring, *m.* predprsni članak.
Vorderbug, *m.* prvo, prednje koljeno.
Vorderbühne, ſ. Vorbühne.
Vorderbündchen, *n.* karičica (u drška).
Vorderdach, *n.* streha.

Vorderdeck, *n.* predpalubje, prednja paluba (kuvêrta).
Vordereiſen, *n.* prednja podkova.
Vorderfach, *n.* predak (n. p. u stolca).
Vorderfaden, *m.* prednje niti.
Vorderfleck, *m.* podplatak.
Vorderflügel, *m.* prednje, prvo krilo.
Vorderfuß, *m.* prednja noga.
Vordergebäude, *n.* prednja sgrada; predak sgrade.
Vordergebirge, *n.* predgorje.
Vordergeſchirr, *n.* (des Pferdes), oprsina; prednji ham.
Vordergeſtell, *n.* (des Pfluges), ornice, kolećke.
Vorderglied, *n.* (eines Fingers), prednji, prvi članak; (*arith.*) prednjak; (*mil.*) prva vrsta.
Vordergrund, *m.* predak, prednja strana.
Vorderhaar, *n.* prednja kosa.
Vorderhals, *m.* grlo.
Vorderhand, *f.* šaka.
Vorderhaupt, *n.* prednja strana glave; lice.
Vorderhauptsbein, *n.* kost od predglavja.
Vorderhaus, *n.* prednja strana kuće.
Vorderheer, *n.* prednja vojska.
Vorderhof, *m.* predak i. prednja strana dvorišta (avlije).
Vorderkeule, *f.* lopatica, pleće.
Vorderknie, *n.* ſ. Vorderbug.
Vorderkopf, *m.* (b. Vög.) tême; ſ. Vorderhaupt.
Vorderlaſt, *f.* prednje breme, prednji teret, tovar.
Vorderlauf, *m.* prednja noga.
Vorderleder, *n.* oglavi, prednjica.
Vorderleib, *m.* prednja strana têla; predak od têla.
Vordermann, *m.* prednjak.
Vordermaſt, ſ. Fockmaſt.
Vorderpferd, *n.* prednjak, prednji konj.
Vorderpfote, *f.* prednja šapa.
Vorderrad, *n.* prednje kolo, prednji točak.
Vorderrand, *m.* prednji rub.
Vorderraſt, *f.* prvi zub.
Vorderried, *n.* brdo.
Vorderröhre, *f.* šibčište, lula.
Vorderſatz, *m.* prorêk, prvi rêk.
Vorderſchaft, *m.* (am Schießgew.) kundak; (b. Web.) prednja nićanica.
Vorderſchenkel, *m.* malo stegno.
Vorderſchlägel, *m.* prednji but.
Vorderſeite, *f.* prednja strana.
Vorderſitz, *m.* prednje sêdalo; prednji sêdak.
Vorderſt, *adv.* najprije.
Vorderſtänder, *m.* prednji stalak.
Vorderſtapfen, *m.* prednja noga.
Vorderſteven, Vorderſtich, Vorderſtube, ſ. Vorſteven, Vorſtich, Vorderzimmer.
Vorderſtück, *n.* prednji komad, prednja čest.
Vordertheil, *m.* predak, prednja strana; prednji kraj; (des Schiffes), kljun, prova; (des Frauenkleides), prednjaci.
Vorderthür, *f.* prednja vrata.
Vordertreffen, *n.* prednja četa, straža; udordžije.
Vorderviertel, *n.* prednja četvrt, prednji čereg.
Vorderwage, *f.* prednji jarmak; prednje prekorudje.
Vorderwagen, *m.* prednja strana kolah.
Vorderzahn, *m.* sêčnjak, sêkutić.
Vorderzeug, *n.* oprsina, prednji ham.
Vorderzimmer, *n.* prednja soba.
Vordeuten, *v. a.* kobiti.
Vordeuter, *m.* kobnik.
Vordeutung, *f.* kob.
Vordrängen, ſich, *v. r.* utêcati se, rivati se, turati se naprêd, pred koga.
Vordrehen, *v. a.* zavrnuti.
Vordreſchen, *v. a.* zamlatiti.
Vordringen, *v. n.* prodrêti, prodirati; bis zu der Stadt —, do grada doprêti; der Feind dringt vor, neprijatelj napreduje.
Vordringlich, *adj.* naprêd se turajući.
Vordruck, *m.* lit, samotok.
Vordrucken, *v. a.* s prêda natiskati (napečatati, naštampati).
Vordrücken, *v. a.* potisnuti, tiskati naprêd.
Vordruſch, *m.* zamlata.
Vordudeln, *v. n.* dudukati komu što.
Vordürfen, *v. n.* smêti naprêd (stupiti).
Vorebbe, *f.* početak oseke.
Voreilen, *v. n.* požuriti se, pohitêti naprêd; Einem —, preteći, pretêcati koga; (ſich übereilen), prenagliti se.
Voreilig, *adj.* prenagao; —er Proteſt, preran prosvêd.
Voreiligkeit, *f.* prenaglost.
Voreltterlich, *adj.* praroditeljski.
Voreltern, *pl.* praroditelji.
Vorempfinden, *v. a.* predosêćati, predčuvstvovati; u naprêd osêćati, ćutêti; (*fig.*) slutiti.
Vorempfindung, *f.* predosêt; ſ. Vorgefühl.
Vorende, *n.* uvratine.
Vorenthalten, *v. a.* kratiti, nedati; Einem ſeinen Lohn —, zadržati komu platu; —er Lohn, zadržana plata.
Vorenthaltung, *f.* kraćenje; zadržavanje, zadržanje.
Vorentwurf, *m.* procrt.
Vorerhebung, ſ. Voruntersuchung.
Vorerinnerer, *m.* napominjač.
Vorerinnern, *v. a.* u naprêd opomenuti.
Vorerinnerung, *f.* napomena; predgovorak.
Vorerklärung, *f.* unapredno očitovanje.
Vorernte, *f.* prva žetva.
Vorerſt, *adj.* najprije; prije svega.
Vorerwägen, *v. a.* u naprêd uvažiti.
Vorerwählen, *v. a.* u naprêd izabrati; najprije izabrati.
Vorerwähnt, *adj.* pomenut, napomenut.
Voreſſen, *v. a.* založiti; u naprêd pojesti; vorgegeſſenes Brod, vadjevina.
Voreſſen, *n.* zajušak.

Vorfabeln, *v. a.* Einem etwas —, nabajati komu što.
Vorfahren, *pl.* predji, predkovi, stari.
Vorfahren, *v. n.* er fuhr vor und die Andern nach, on se je prvi vozio, a ostali za njim; der Kutscher o. Wagen iſt vorgefahren, kola su podvezena; kola su pred vratima; laß den Kutscher —, neka kočijaš podveze kola; vorgefahren! predvozi! (im Fahren zuvorkommen), Einem —, preteći, pretěcati kolima, na kolih.
Vorfahren, *n.* pretěcanje kolah.
Vorfall, *m.* (Zufall), slučaj, sgoda, prigoda; ich habe einen unangenehmen — gehabt, něšto mi se nepovoljna sgodilo, slučilo i. pripetilo; (*med.*) izvala, padnuće.
Vorfallen, *v. n.* (vor etwas fallen), predpasti; pasti naprěd; (ſich ereignen), dogoditi se, slučiti se, pripetiti se; naspěti; (*med.*) pasti, izvaliti se, izrenuti se, izsukati se.
Vorfallend, *adj.* sgodivši se; bei —er Reiſe, ako (tko) uzputuje, ako se sgodi, da komu treba putovati.
Vorfallenheit, *f.* sgoda, slučaj.
Vorfaſſen, *v. a.* s prěda uhvatiti; ſ. Vorfaſten, *pl.* prvi post. [gefaßt.
Vorfaſtenſonntag, *m.* (*Estomihi*), běla (nedělja), petdesetaća.
Vorfechten, *v. n.* učiti koga mačenju; nadmačiti koga.
Vorfechter, *m.* podmačilac; (*fig.*) hrtnik.
Vorfeier, *f.* Vorfeſt, *n.* nadvečje, predvečerje.
Vorfinden, *v. a.* naći, nahoditi, nalaziti; ſich —, *v. r.* nalaziti se, naći se.
Vorflechten, *v. a.* uplesti preda što.
Vorfliegen, *v. n.* predletěti, prvi letěti; Einem —, nadletěti koga.
Vorflut, *f.* prva plima.
Vorfodern, Vorfordern, *v. a.* dozvati, dozivati, pozvati.
Vorforderer, *m.* dozivalac, pozivalac.
Vorforderung, *f.* dozivanje, doziv, poziv.
Vorforderungsbefehl, *m.* dozivna zapověst; ſ. Edict.
Vorforderungsbrief, *m.* dozivnica, pozivnica. [rok.
Vorforderungsfriſt, *f.* dozivni, pozivni
Vorform, *f.* prvi kalup, prva forma.
Vorfrage, *f.* prvo, predtečno pitanje; (vorbereitende Frage), pripravno pitanje.
Vorfriede, *m.* ſ. Präliminarien.
Vorfrucht, *f.* lanjska lětina.
Vorfrüh, *adj.* preran.
Vorfrühling, *m.* predjarje, prvo proljeće.
Vorfühlen, *v. a.* u naprěd osěćati; slutiti.
Vorführen, *v. a.* predvoditi; (vor Jemand führen), dovesti, privesti, dovoditi (pred koga); izvesti (pred koga); ein Pferd —, podvesti, podvoditi konja.
Vorführer, *m.* čeonik.
Vorführung, *f.* dovod, privod, dovodjenje, dovedenje; (Anführung), čeništvo, predvodjenje.
Vorführungsbefehl, *m.* dovodnica; zapověd, da se tko dovede (na sud).
Vorgabe, *f.* davanje naprěd.
Vorgang, *m.* (Vortritt), prvenstvo; prednost; (Muſter), izgled, ugled; nach ſeinem —e, po njegovu priměru, ugledajuć se na njega; (Ereigniß), dogadjaj; den ganzen — erzählen, kazivati sve, kako je bilo; (v. Brantw.) ſ. Vorlauf; (*corridor*), predhodnik; ſ. Verfahren; Proceß.
Vorgänger, *m.* predhodac; (im Amte), predměstnik, predšastnik; ich habe darin an ihm einen guten — gehabt, on mi je u tom dobro prednjačio; on mi je u tom dobar ugled i. primer dao; (— des Anfertaues), prednji kraj.
Vorgängig, ſ. Vorläufig.
Vorgangsrecht, *n.* prvenstvo.
Vorgaukeln, *v. n.* Einem etwas —, slěpariti što pred kim; obmanjivati koga.
Vorgaukelung, *f.* obsěna, obmana.
Vorgebäude, *n.* prednja sgrada.
Vorgeben, *v. a.* (vorausgeben), naprěd dati; (vorſchützen), zavrzivati; Krankheit —, graditi se bolestnim; izgovarati se bolešću; Noth —, graditi nevolju; vorgegeben, tobožnji.
Vorgeben, *n.* (*fig.*) izgovor; es war ein bloßes —, to su bile puste rěči.
Vorgebirge, *n.* glavina, rât (rt); das — der guten Hoffnung, glavina dobre nade; (*Cypraea mappa*), pisana užovka i. mačica.
Vorgeblich, *adj.* tobožnji, tokoršnji; —, *adv.* tobože, tokorse, bajagi.
Vorgebot, *n.* doziv. [spomenut.
Vorgedacht, *adj.* pomenut, napomenut,
Vorgefaßt, *adj.* eine —e Meinung, prenaglo mnenje; presuda.
Vorgefecht, *n.* prvi boj.
Vorgeforderte, *m.* dozvanik.
Vorgefühl, *n.* predćut, predćuvstvo; im —, predćutec; slutec; das — ſeines Schickſals, slućenje svoje sudbine.
Vorgehen, *v. n.* naprěd ići; napredovati; was iſt denn hier vorgegangen? što se je ovdě sbilo i. dogodilo? es gehen wichtige Veränderungen vor, važne proměne bivaju; was geht hier vor? što tu biva? (vorangehen), er ging allen übrigen vor, pred svimi je išao; mit gutem Beiſpiele —, dobrim primérom prednjačiti; dati, davati komu dobar primer, izgled; (den Vorzug haben), imati prednost, prvenstvo, preimućtvo; er geht vor, on je stariji; (übertreffen), nadilaziti, nadvisiti; (wichtiger ſein), das Nöthige geht dem Angeneh-

men vor, preča je potreba od ugode; Amtegeſchäfte gehen vor, služba je prva; carska je preča; (verfahren), nach den Vorſchriften —, postupati po propisu; gegen eine Ungeſetzlichkeit —, postupati proti bezzakonju; mit der Strafe —, kazniti; im Rechtswege —, preti se; mit der Verſteigerung —, dražbovati; ſ. Vorragen.

Vorgehen, *n.* napredovanje; postupanje; beim weitern —, napredujuć.

Vorgehend, *adj.* predilazeći; —e Gläubiger, prednji věrovnici.

Vorgeigen, *v. a.* Einem etwas —, gusti komu što; gusti što pred kim.

Vorgeiß, *f.* prva divokoza.

Vorgeladene, *m.* dozvanik, pozvanik.

Vorgelege, *n.* krugovi.

Vorgemach, ſ. Vorzimmer.

Vorgemälde, *n.* ſ. Skizze.

Vorgemeldet, ſ. Vorgedacht.

Vorgenannt, *adj.* imenovan, rečen.

Vorgenießen, *v. a.* u naprěd uživati.

Vorgericht, *n.* zajušak.

Vorgeſang, *m.* predpěv.

Vorgeſchehen, *v. n.* prije se dogoditi.

Vorgeſchichtlich, *adj.* predpověstnički.

Vorgeſchmack, *m.* predtek, predkus; einen — von etwas haben, u naprěd znati čemu okus i. kus; (*fig.*) ſ. Vorgefühl.

Vorgeſehen! *int.* pazi! na stranu! odtale! oko!

Vorgeſetzte, *m.* starešina, stariji; poglavar; er iſt mein —r, nada mnom je; starěšina mi je.

Vorgeſperr, *n.* nadbravak.

Vorgeſpräch, *n.* prijašnji razgovor.

Vorgeſtern, *adv.* prek(o)jučer, prekjuče; — Abends, preksinoć, onovečeri.

Vorgeſtrig, *adj.* prekjučerašnji; preksinoćni.

Vorgeſümpf, *n.* zasěk.

Vorgewöhnen, *v. a.* u naprěd priučiti, navaditi.

Vorgiebel, *m.* prednji zabat.

Vorglanzen, ſ. Vorleuchten.

Vorgraben, *v. a.* predkopati.

Vorgraben, *m.* predrov.

Vorgreifen, *v. a.* prvi poseći; mašiti se, hvatati se (čega) prije koga; predhvatati (što); Einem —, preteći koga; Einem in ſeinem Amte —, unositi se, zahvatati u čiju službu; der competenten Behörde —, preteći (u čem) naležnu oblast; unositi se u što prije nego naležna oblast; Jemandes Anſicht —, preteći čije mnenje; kazati prije koga svoje mnenje; Einem im Reden —, preseći, presěcati komu govor; ich will Ihnen nicht —, neću prije Vas da (n. p. kažem).

Vorgreiflich, *adj.* zahvatljiv.

Vorgreifung, *f.*, Vorgriff, *m.* zahvata.

Vorgrund, ſ. Vordergrund.

Vorgucken, *v. n.* virili napolje; stajati napolju.

Vorhaben, *v. n.* imati pred sobom; eine Schürze —, imati pripasanu kecelju i. pregaču; eine Reiſe —, naměravat putovati; spremati se na put; er hat etwas vor, něšto kani; něšto je naumio; něšto snuje; was haben Sie mit Ihrem Sohne vor? što ste nakanili i. namislili sa svojim sinom? (im Spiele), imati više; —, *v. a.* Einen —, izpitivati koga.

Vorhaben, *n.* nakana, naum, namišljaj; ich kenne ſein —, znam što je nakanio, naumio.

Vorhalle, *f.* trěm; (— einer Wiſſenſchaft), počela; uvod.

Vorhalt, *m.* (*fig.*) štit.

Vorhalten, *v. a.* Einem etwas —, držati što pred kim; die Hand vor die Augen halten, zakloniti rukama oči; d. Hand —, metnuti ruku preda što; den Schild —, štitom se štititi, zaštititi; Einem einen Spiegel —, pridržati komu ogledalo, staviti komu ogledalo pred oči; Einem ſeine Fehler —, predbacivati komu njegove mane, pogreške; koriti, prekoriti koga radi njegovih mana, pogrešakah; —, *v. n.* das wird nicht lange —, to neće dugo trajati.

Vorhaltung, *f.* držanje (čega pred čim); (eines Fehlers), predbacivanje; (eines Vergehens), ukor.

Vorhand, *f.* desno; Einem die — laſſen, pustiti koga na desno; die — haben, sěděti s desna; (Vorzug), prvenstvo; er hat die —, stariji je; (im Kartenſpiel), die — haben, prvi, prviji biti; ſ. Vorderhand; (d. Pferd.) predak.

Vorhanden, *adj.* die —en Beweismittel, dokazala, što ih ima; —, *adv.* es iſt noch viel Geld —, još te ima mnogo novacah; es waren wenig Käufer —, malo je bilo kupacah; wenn keine Verwandten — ſind, ako neima rodjakah, rodbine.

Vorhandenſein, *n.* biće; das — ..., što ima; da ima; ako ima...

Vorhang, *m.* zastor, zavěsa, zavěs; den — aufziehen, zuziehen, dignuti, spustiti zastor; der — fällt, zastor se spusti.

Vorhängeblech, *n.* zaklon.

Vorhangen, *v. n.* (vor etwas hangen), viseti pred čim; (im Hangen vorragen), naprěd viseti; nadvoditi se nada što; prekrivati što.

Vorhängen, *v. a.* zavěsiti (što čim); ein Schloß —, oběsiti lokot; (vorwärts hängen), nadvěsiti.

Vorhangeſchloß, ſ. Vorlegeſchloß.

Vorhanghalter, *m.* držak zastora.

Vorhangring, *m.* kolut od zastora.

Vorhangſtab, *m.* Vorhangſtange, *f.* ſ. Vorhanghalter.

Vorhauen, *v. n.* prvi sěći; (b. d. Ernte), prvi žeti; (b. Schloſſer), naseći.
Vorhaupt, *n.* (einer Brücke), glavina; (*oek.*) glavnica; (Umwende), uvratine.
Vorhaus, *n.* veža, privrat, trabozan.
Vorhaut, *f.* lakorina, zalupa.
Vorheben, *v. a.* iztaći.
Vorheften, *v. a.* prišiti preda što.
Vorhelfen, *v. n.* Einem —, podpomoći koga.
Vorhemde, Vorhemdchen, *n.* premetača.
Vorher, *adv.* prije; prije toga; kurz —, malo prije, otolić; lange — ehe ich ſie kannte, davno i. vajkada prije nego što sam ju poznao.
Vorherbedenken, *v. a.* prije, u naprěd promisliti.
Vorherbeſtimmen, *v. a.* u naprěd ustanoviti; odrediti; ſein Schickſal —, sudbinu svoju u naprěd naznačiti, kazati; (*theol.*) (pred)usuditi.
Vorherbeſtimmung, *f.* (pred)usud.
Vorherbſt, *m.* predjesenje.
Vorherd, *m.* predpećje.
Vorherempfinden, ſ. Vorempfinden.
Vorhererkennen, *v. a.* u naprěd poznati.
Vorhergehen, *v. n.* naprěd ići; predlaziti; prije ići; die Ereigniſſe, welche dem Kriege vorhergingen, dogadjaji, koji su se prije rata dogodili.
Vorhergehend, *adj.* prediduć; prijašnji; im Vorhergehenden iſt davon die Rede geweſen, prije je o tom govoreno.
Vorherig, *adj.* prijašnji, predjašnji.
Vorhermerken, *v. a.* u naprěd opaziti; predosětiti se (čemu).
Vorhero, ſ. Vorher.
Vorherreiten, *v. n.* prije jahati; u naprěd jahati.
Vorherrſchen, *v. n.* mah uzeti; nadvladati; pretezati; der Weizen herrſcht vor, više ima pšenice; der —de Geſchmack, vladajući ukus.
Vorherſage, *f.* proročanstvo.
Vorherſagen, *v. a.* proricati, proreći.
Vorherſagung, *f.* proricanje, proročanstvo.
Vorherſchicken, *v. a.* u naprěd, prije poslati.
Vorherſehen, *v. n.* predviděti, predvidjati, viděti u naprěd; es war vorher zu ſehen, daß es ſo kommen würde, u naprěd se je moglo znati, da će tako biti.
Vorherſeher, *m.* predvidac.
Vorherſehung, *f.* predvidjanje, predvid.
Vorherverkündigen, *v. a.* predjaviti; nareći; predvěstiti; ſeine Ankunft —, naprěd javiti za svoj dolazak; ſ. Vorherſagen.
Vorherverkündiger, *m.* predvěstnik.
Vorherverkündigung, *f.* predjava, predvěst; proročanstvo.
Vorherwiſſen, *v. a.* naprěd, u naprěd znati
Vorheucheln, *v. a.* Einem etwas —, hiniti što pred kim.

Vorhieb, *m.* (b. Schloſſ.) naseк.
Vorhimmel, *m.* prednebje, prvo nebo.
Vorhin, *adv.* prije, odprije; ich habe es erſt — noch geſehen, malo prije sam to jošte vidio.
Vorhinein, *adv.* u naprěd.
Vorhof, *m.* preddvorje; (ein unbedeckter Platz vor ein. Gebäude), stoborje, stobornica; (*vestibulum*), pritvor; ſ. Vorkammer.
Vorhofsgang, *m.* pritvorna jaža.
Vorhofsloch, *n.* pritvorno ušće.
Vorhofsnerve, *m.* pritvorni živac.
Vorholen, ſ. Hervorholen.
Vorhölle, *f.* prvi pakao, limb.
Vorholz, *n.* predšumica.
Vorhügel, *m.* bubnjić.
Vorhut, *f.* prednja ćeta; predvoj; (*oek.*) pravo prve paše.
Vorhüten, *v. a.* čuvati što.
Vorig, *adj.* prijašnji, predjašnji; im —en Jahre, prošaste, prošle godine.
Vorjagd, *f.* lovno preimućtvo.
Vorjagen, *v. a.* vitlati, vijati pred sobom.
Vorjahr, *n.* prošla, lanjska godina.
Vorjährig, *adj.* lanjski.
Vorjammern, *v. n.* Einem —, kamkati, kamikati, bidati se pred kim.
Vorjetzt, *adv.* za sada.
Vorkammer, *f.* predsrdje, dulac.
Vorkampf, *m.* prvi boj.
Vorkämpfen, *v. n.* prvi se boriti, biti.
Vorkämpfer, *m.* prvi borac.
Vorkauen, Vorkäuen, *v. a.* Einem etwas —, razlagati komu što na široko.
Vorkauf, *m.* pre(d)kup; den — verbieten, zabraniti prekupljivanje; ſ. Vorkaufrecht.
Vorkaufen, *v. a.* pre(d)kupiti, prekupljivati.
Vorkäufer, *m.* prekupac, pretržac; —in, *f.* prekupica, pretržica.
Vorkäuferei, *f.* prekupnja.
Vorkaufrecht, *n.* prekupno pravo; pravo na prekup.
Vorkehren, *v. a.* pripraviti, prigotoviti; das Nöthige —, učiniti, narediti što treba; alle Mittel —, upotrebiti sva sredstva.
Vorkehrung, *f.* priprava; naredba, (měra); —en treffen, učiniti naredbe, pripravе; pripraviti, narediti.
Vorkeil, *m.* prvi klin.
Vorkeller, ſ. Kellerhals.
Vorkenntniß, *f.* predtečno, pripravno znanje.
Vorklage, *f.* prva tužba; tužba u naprěd; mit der — kommen, u naprěd tužiti.
Vorkleben, *v. a.* predlěpiti; Papier —, prilěpiti papira (preda što, na što); zalěpiti što papirom.
Vorklimpern, *v. a.* Einem etwas —, brenkati komu što.
Vorklug, *adj.* odviše mudar.
Vorkommen, *v. n.* (vor Jemand kommen),

Digitized by Google

pred koga doći; (vornehmen), preduzeti; die Sache iſt in der Sitzung noch nicht vorgekommen, o tom se još nije věćalo; (vorfallen), dogoditi se; ein ſolcher Fall iſt mir noch nicht vorgekommen, toga još nisam doživio; ſo etwas kommt ſelten vor, ovakvo šta se u rědko desiva; das kommt täglich vor, to svaki dan biva; dieſes Wort kommt in dem Briefe oft vor, ova se rěč u pismu više putah čita; das kommt in dem Buche vor, to ima u knjizi; —den Falles, ako se takvo što dogodi; (her—), promoliti se, iztaći se; izaći; er kommt mir bekannt vor, čini mi se, da ga poznajem; kao da ga poznajem; es kam mir vor, als hätte ich mich rufen hören, učini mi se, da me zovu; (zu—), Einem —, prestići, preteći koga; einer Sache —, zaprěćiti što.

Vorkommenheit, *f.* Vorkommniß, *n.* dogadjaj; sgoda; alle Vorkommniſſe, sve što se dogodi.

Vorkopf, *m.* (b. Zimmerl.) glava; ſ. Vorderhaupt.

Vorkoſt, *f.* varivo.

Vorkrümeln, *v. a.* namrviti (čega komu).

Vorkutſchiren, *v. n.* podvezti kočiju.

Vorladen, *v. a.* dozvati, dozivati; Einen vor's Gericht —, pozvati koga na sud; die Gläubiger —, sazvati, sazivati vérovnike.

Vorlader, *m.* dozivač, pozivač.

Vorladung, *f.* doziv, dozivanje, poziv; — der Gläubiger, saziv věrovnikah; ſchriftliche —, pisan doziv, dozivnica.

Vorladungsbefehl, *m.* dozivna, pozivna zapověd.

Vorladungsedict, *n.* dozivni razglas, za-

Vorladungsſchreiben, *n.* Vorladungszettel, *m.* dozivnica, pozivnica.

Vorlage, *f.* (v. Schrift.) predloga; (unter ein. Rade), podmetak; (*chem.*) kapalica, podstava, čobanja.

Vorlagerung, *f.* — der Gedärme, kila.

Vorland, *n.* prodzemlje.

Vorlangen, *v. a.* izvaditi; dohvatiti, do-

Vorlängſt, *adv.* odavna, davno.

Vorlaß, *m.* (v. Weine), samotok, lit; (v. Branntw.) hrtnica, prvina, bašica.

Vorlaſſen, *v. a.* (her—), izpustiti; (vorwärts laſſen), predpustiti, predpuštati; pustiti naprěd; pustiti pred...; (vor ſich kommen laſſen), dopustiti (komu), da dodje do koga; er wurde nicht vorgelaſſen, nisu ga pustili (n. p. kralju); nije ga pustio k sebi (n. p. kralj).

Vorlaſſung, *f.* pripust, pripuštanje.

Vorlaſtig, *adj.* s prěda pretežniji.

Vorlauf, ſ. Vorlaß.

Vorlaufen, *v. n.* (her—), iztrčati; Einem —, trčati pred kim; (ſchneller laufen), nadtrčati, preteći (koga).

Vorläufer, *m.* predteča; (b. Vogelf.) gumnarica; (b. Schwefelh.) štucka.

Vorläufig, *adj.* predtečan; (vorbereitend), pripravni; (zeitweilig), privremeni; ſ. Vorgängig; —, *adv.* predtečno; (vorgängig), u naprěd; (zeitweilig), — wollen wir nur dieſes beſchreiben, za sada ćemo opisati samo ovo.

Vorlaut, *adj.* (v. Menſch.) brzorek; — ſein, pretěcati u besědi; preteći be-

Vorlegblatt, *n.* pregledalica.

Vorlegekelle, *f.* knuka.

Vorlegelöffel, *m.* izkladnjača, velika žlica.

Vorlegemeſſer, ſ. Tranchirmeſſer.

Vorlegen, *v. a.* (vor etwas legen), metnuti pred...; ein Stein vor ein Faß —, metnuti kamen pod bure; ein Schloß —, metnuti lokot; friſche Pferde —, druge konje upregnuti, uhvatiti; dem Gaſte Speiſen —, metnuti, iznèti, donèti jela pred gosta; postaviti gostu jela; dem Vieh Futter —, metati, metnuti, položiti, polagati govedom; Einem eine Frage —, zapitati, upitati koga što; Einem eine Schrift —, predložiti komu pismo; ſeine Vollmacht —, pokazati punomoćnicu; (vorſchlagen), predložiti, predlagati.

Vorleger, *m.* predlagalac.

Vorlegeſchloß, *n.* lokot, katanac, čilit.

Vorlegung, *f.* predlaganje, predlog; (v. Speiſen), postavljanje.

Vorlehnen, *v. a.* prisloniti, nasloniti; ſich —, *v. r.* osloniti se, prisloniti se.

Vorlehre, *f.* preduka.

Vorlehren, *v. a.* učiti.

Vorleiern, *v. a.* das alte Stückchen —, gusli komu u stare gusle.

Vorleimen, *v. a.* zalěpiti (što klijom).

Vorlesbar, *adj.* es iſt —, može se (komu)

Vorleſe, *f.* prva berba.

Vorleſen, *v. a.* proštiti, pročitati, štiti, čitati (komu što); ein Gebet —, čatiti molitvu.

Vorleſeordnung, *f.* red predavanja.

Vorleſer, *m.* čatac; —in, *f.* čatica.

Vorleſung, *f.* die — eines Briefes, čitanje pisma; — eines Gebetes, čatanje molitve; (Collegium), predavanje, (učevno) čitanje; — en halten, predavati (što); čitati (o čem).

Vorletzte, *adj.* predposlědnji, predzadnji; drugi odtraga.

Vorleuchten, *v. n.* (mehr leuchten), nadasjati, nadsijati; Einem —, světliti, (svěliti) komu; (*fig.*) mit gutem Beiſpiele —, ſ. Vorgehen; mit ſeinen Tugenden —, prednjačiti komu krepostmi.

Vorleuchter, *m.* prednjak.

Vorlieb, ſ. Fürlieb.

Vorliebe, *f.* osobita ljubav; eine — für etwas haben, osobito što ljubiti; er treibt das mit —, osobito rado to čini.

Vorlieben, *v. a.* osobito ljubiti.
Vorliegen, *v. n.* ležati, biti pred čim.
Vorliegend, *adj.* pred (nami) ležeći; der —e Fall, nazočni, ovaj slučaj.
Vorliegende, *n.* nazočno; ovo što je pred nami.
Vorling, *m.* začetak.
Vorlippe, *f.* predusnica.
Vorlüge, *f.* unapredna laž.
Vorlügen, *v. a.* u napréd lagati; Einem —, zalagivati oko koga, lagati koga; Einem etwas —, slagati, nalagati komu što.
Vormachen, *v. a.* ein Brett —, pribiti dasku (na što); ſich eine Schürze —, pripasati kecelju, pregaču; Einem Poſſen —, sbijati lakrdije pred kim; Einem etwas —, Einem einen blauen Dunſt —, zasěniti, obsěniti, zasěnjivati koga; zavarati komu oči; nabajati komu što.
Vormagen, *m.* želudčić.
Vormähen, *v. n.* prvi kositi.
Vormäher, *m.* kosbaša.
Vormalen, *v. a.* Einem etwas —, naslikati (namalati) komu što; (*fig.*) živo komu što predočiti; ſ. Vormachen.
Vormalig, *adj.* prijašnji, predjašnji; něgdašnji.
Vormals, *adv.* prije, odprije, u prvo vrěme, něgda.
Vormann, *m.* prednjak.
Vormars, *n.* prednji koš.
Vormarsſegel, *n.* prednji nadkošnjak.
Vormaß, *n.* baždarska měra.
Vormaſt, *f.* pogojak.
Vormaſt, *m.* ſ. Fockmaſt.
Vormauer, *f.* (*fig.*) branište, bedem.
Vormauern, *v. a.* predzidati.
Vormeiſch, *m.* prvi kom.
Vormeiſchbottich, *m.* kaca za prvi kom.
Vormerkbuch, *n.* Vormerke, *f.* zabilěžnik; ein — über den Giftverkauf führen, zabilěživati prodaju otrovah.
Vormerke, *pl.* bilěžke.
Vormerken, *v. a.* zabilěžiti, zabilěživati.
Vormerker, *m.* zabilěžilac.
Vormerkſchein, *m.* zabilěžnica.
Vormerkung, *f.* zabilěženje, zabilěžaj.
Vormerkungs-Bewilligung, *f.* dopust zabilěžaja; die — ertheilen, dopustiti komu, da zabilěži.
Vormerkungsgeſuch, *n.* molba za zabilěženje.
Vormerkungswerber, *m.* tražilac, prosac zabilěženja.
Vormeſſen, *v. a.* Einem etwas —, měriti što pred kim.
Vormittag, *m.* prije podne; jutro.
Vormittägig, Vormittäglich, *adj.* predpoludnevni; jutrenji.
Vormittags, *adv.* prije podne; u jutro.
Vormittagsgottesdienſt, *m.* jutrenja.
Vormittagspredigt, *f.* jutrenja propověd (predika).
Vormittagsſtunde, *f.* zu einer —, koji sat i. koju uru prije podne.
Vormittagszeit, *f.* ſ. Vormittag.
Vormitternacht, *f.* predpo(l)noćje.
Vormitternächtig, *adj.* predpo(l)noćni.
Vormitternächtlich, *adv.* prije pola noći.
Vormund, *m.* štitnik, tutor.
Vormünderin, *f.* štitnica, tutorica.
Vormundsamt, *n.* zvanje štitnika, tutora.
Vormundsbeſtellung, *f.* postavljanje štitnika, tutora.
Vormundſchaft, *f.* štitništvo, tutorstvo.
Vormundſchaftlich, *adj.* (Vormundſchafts-), štitnički, tutorski.
Vormundſchaftsamt, *n.* sirotinski, pupilarni ured.
Vormundſchaftsangelegenheit, *f.* štitnički, pupilarni posao.
Vormundſchaftsbehörde, *f.* sirotinska, pupilarna oblast.
Vormundſchaftsbuch, *n.* štitnička, tutorska knjiga.
Vormundſchaftsgeld, *n.* sirotinski, pupilarni novac.
Vormundſchaftsgelübde, *n.* štitnička, tutorska zavěra.
Vormundſchaftsrechnung, *f.* štitnički, tutorski račun.
Vormundſchaftsweſen, *n.* štitništvo, tutorstvo.
Vormüſſen, *v. n.* morati napréd ići; morati izaći (pred koga).
Vorn, *adv.* spréd, spréda; nach — kehren, okrenuti u napredak; — an ſitzen, sěděti spréda; von — her, iz uma; von — wieder anfangen, započeti opet s početka; — an, — auf, — hin, na-
Vornächtig, *adj.* sinoćnji.
Vornagel, *m.* predprežnik.
Vornageln, *v. a.* ein Brett —, pribiti dasku (na što).
Vornähen, *v. a.* prišiti (na što).
Vornahme, *f.* podhvat; započetak; — einer Prüfung, izpitivanje; — einer Unterſuchung, iztraživanje.
Vorname, *m.* kršteno ime; Vor- und Zuname, ime i prezime.
Vornehm, *adj.* odličan; —e Leute, velika gospoda; die Vornehmſten der Stadt, prednjaci grada; e. —e Miene, gospodarski oličaj; — thun, baniti se, graditi se gospodinom; der —ſte Freund, glavni prijatelj.
Vornehmen, *v. a.* eine Schürze —, pripasati pregaču, kecelju; eine Serviette —, ubrusac i. utirač prostrěti po sebi; etwas Nützliches —, početi što koristno raditi; eine Arbeit —, primiti se, prihvatiti se, latiti se kakva posla; ein Spiel —, zametnuti igru; eine Prüfung —, (početi) izpitivati; eine Unterſuchung —, (početi) iztraživati; ein Zeugenverhör —, saslušavati svědoke; Einen —, dozvati koga; (*fig.*) izkarati koga; ſich —, *v. r.* naumiti, nakaniti; ich habe mir feſt

vorgenommen, sasvim i. tvrdo sam nakanio; ich habe mir eine Reiſe vorgenommen, naumio sam putovati.
Vornehmen, *n.* nakana, naum, naměra.
Vornehmlich, *adj.* osobit; —, *adv.* osobito, najpače, navlastito.
Vornehmſte, *m.* ſ. Vornehm.
Vornehmthuerei, *f.* Vornehmthun, *n.* banjenje, bašenje.
Vorneigen, ſich, *v. r.* prinići, priniknuti, prikloniti se, prignuti se.
Vorneigung, *f.* glavna naklonost, glavno nagnuće. [kazuk.
Vorpfahl, *m.* prednji stubao; (v. Eiſen).
Vorpfeifen, *v. a.* Einem —, zviždati, svirati komu što.
Vorplappern, Vorplaudern, *v. a.* Einem —, nabrbljati, brbljati što komu i. pred kim; Einem viel —, nabajati komu. [stoborje.
Vorplatz, *m.* (vor ein. Hauſe), predkućje,
Vorpoſten, *m.* prednja straža, čarkadžija.
Vorpredigen, *v. a.* kričiti, predikati (komu što).
Vorprüfung, *f.* prvi izpit, propit; eine — vornehmen, propitivati.
Vorquellen, *v. n.* provirati.
Vorragen, *v. n.* viriti, stajati napolje, brčiti, stršiti; (*fig.*) odlikovati se (od koga); nadmašivati (koga).
Vorrang, *m.* prednost; den — haben, prednji biti.
Vorrath, *m.* zaliha, gotovina; er hat einen großen — an Lebensmitteln, ima množinu živeža, hrane.
Vorräthig, *adj.* zališan, zalih; gotov, na ruci; es iſt kein Waſſer —, nema vode; das —e Geld, novac, što ga je (ondě) bilo.
Vorrathshaus, ſ. Magazin.
Vorrathskammer, *f.* spremnica, spravište.
Vorrathskaſten, Vorrathsſchrank, *m.* spremnica, spravnica.
Vorrechnen, *v. a.* računati pred kim; Einem die Ausgaben —, sračunati komu trošak i. razhod; (*fig.*) Einem ſeine Vergehen —, izbrajati komu njegove grěhe.
Vorrecht, *n.* preimućtvo; ein — genießen, imati preimućtvo.
Vorrechtsklage, *f.* tužba za preimućtvo.
Vorrecken, *v. a.* pružiti; izplaziti.
Vorrede, *f.* predgovor; eine lange — machen, mnogo reći, a ništa nekazati.
Vorreden, *v. n.* govoriti pred kim; —, *v. a.* kazati (što komu).
Vorreder, *m.* pisac predgovora.
Vorredner, *m.* prijašnji govornik.
Vorreichen, *v. a.* podati, podavati; ſ. Vorragen.
Vorreif, *adj.* preran; prerano dozrio.
Vorreife, *f.* preranost.
Vorreifen, *v. n.* prerano dozreti.
Vorreihen, *m.* prva vrsta, prvi red.
Vorreißen, *v. a.* procrtati.
Vorreiten, *v. n.* Einem —, jahati pred kim; (im Reiten übertreffen), nadjahati koga.
Vorreiter, *m.* predjahač, predjašilac.
Vorreitſattel, *m.* predjahačko sedlo.
Vorrennen, *v. n.* naprěd trčati, nadtrčati.
Vorrichten, *v. a.* pripraviti, opraviti, pripremiti, pripravljati, pripremati.
Vorrichtung, *f.* priprava, priprema; (Apparat), naprava, sprava, oprava.
Vorriegeln, *v. a.* zasunuti.
Vorriß, *m.* procrt.
Vorritt, *m.* predjezda, predjaha.
Vorrücken, *v. n.* pomaknuti se (naprěd); (v. Truppen), maći vojsku; podignuti se s vojskom; der Feind rückt vor, neprijatelj napreduje; aus dem Lager —, izaći iz okola, tabora; —, *v. a.* pomaći; Einem ſeine Fehler —, baciti komu mane na nos; Einem die genoſſenen Wohlthaten —, pre(d)baciti, predbacivati, baciti komu na oči, vrći come u oči primljena dobročinstva; im vorgerückten Alter —, pod starost, pod stare dane.
Vorrückung, *f.* pomak, promak; napredovanje; (Vorwurf), predbacivanje.
Vorrufen, *v. a.* dozvati, dozivati.
Vorrufung, *f.* doziv, dozivanje.
Vorrufungsedict, *n.* dozivni razglas i. zakaz (izrok).
Vorrüſtung, *f.* priprava.
Vorſaal, *m.* preddvorje.
Vorſagen, *v. a.* kazati, kazivati, govoriti (što pred kim, komu); (dictiren), predricati. [rikača.
Vorſager, *m.* predrikač; —in, *f.* predVorſang, *m.* predpěv.
Vorſänger, *m.* predpěvač, prvi pěvač.
Vorſatz, *m.* nakana, naum, namisao, nijet*; ſeinen — ändern, preumiti, premisliti se; einen — faſſen, nakaniti, naumiti; odlučiti.
Vorſätzlich, *adj.* nakanjen, namišljen; —, *adv.* nahvalice, naumice, navlaš.
Vorſaum, *m.* porub. [městiti.
Vorſchaffen, *v. a.* naprěd metnuti, naVorſchauen, ſ. Vorragen.
Vorſchein, *m.* pomol, pomolak; vidělo; zum — kommen, pomoliti se, pokazati se; na vidělo doći; zum — bringen, izněti na vidělo, obělodaniti.
Vorſcheinen, ſ. Vorleuchten.
Vorſchicken, *v. a.* naprěd poslati.
Vorſchieben, *v. a.* pomaći, pomaknuti, potisnuti; die Gränze —, pomaknuti medju; den Riegel vor die Thür —, zasunuti vatra; (unterſchieben), podVorſchieber, ſ. Schieber. [metnuti.
Vorſchießen, *v. n.* sunuti se, munuti naprěd; (v. Waſſer), šiknuti, šikljati,

šiktati, kutljati; das Dach ſchießt einen Schuh vor, promaknut je krov jednu stopu naprêd; (im Schießen übertreffen), nadstrêliti (koga); Einem —, pucati pred kim; (her—), niknuti, djiknuti; —, *v. a.* Geld —, novce naprêd dati; (leihen), uzajmiti; einen Saum —, zarubiti (što).

Vorſchiff, *n.* predak od broda; prednja strana broda, ladje.

Vorſchlag, *m.* (b. Dreſchen), zamlata; (b. Dachdeck.) namaz; (in d. Artill.) čep, zatik; (*chem.*) ſ. Zuſchlag; (*mus.*) predraz; (Propoſition), predlog; (Rath), savêt; einen — thun, etwas in — bringen, predložiti što; Einem einen — thun, svêtovati koga; (Anbot), ponuda; (Friedens—), ponuda mira; Vorſchläge zum Frieden machen, ponudjati mirom; ſ. Zuwage.

Vorſchlagen, *v. a.* die Wage ſchlägt vor, tezulja (vaga) preteže, prevaguje, premašuje; staglac seže (n. p. desno); (wdm.) prorano lajati; (b. Dreſchen), zamlatiti; die Uhr ſchlägt vor, ura ide brzo; —, *v. a.* die Zunge —, izplaziti jezik; Einem den Takt —, udarati komu takt; eine Note —, predraziti notu, kajdu; ein Brett —, pribiti dasku (na što); zabiti daskom (što); (b. Laden), nabiti, nabijati prah (barut); (*chem.*) primêsiti; (*merc.*) precêniti, odviše iskati; (proponiren), predložiti, predlagati; (anrathen), svêtovati; (anbieten), nudjati, ponuditi (koga čim).

Vorſchläger, *m.* (b. Schmied.) ſ. Schirrmeiſter.

Vorſchlaghammer, *m.* navadjač.

Vorſchläglich, *adv.* poput predloga, predložno.

Vorſchmack, ſ. Vorgeſchmack.

Vorſchmeicheln, *v. a.* Einem —, zalagivati oko koga.

Vorſchneidemeſſer, ſ. Tranchirmeſſer.

Vorſchneiden, *v. n.* (in der Ernte), prvi žeti; —, *v. a.* einen Braten —, rezati, izsêći pečenje.

Vorſchneider, *m.* (in der Ernte), ſ. Vorſchnitter; (b. Schneid.) krojilac.

Vorſchnell, *adj.* prenagao.

Vorſchnitter, *m.* prvi žetelac.

Vorſchreiben, *v. a.* ein Kinde —, predpisati dêtetu; dem Buche ſeinen Namen —, napisati svoje ime na knjigu; (*fig.*) Einem —, was er thun ſoll, propisati komu, što da radi; ich laſſe mir nicht —, nedam si zapovêdati; vorgeſchrieben, propisan; (eintragen), upisati; (*merc.*) predpisati; (als Gebühr eintragen), zapisati u imovinu; (Bücher eröffnen), započeti knjige.

Vorſchreibung, *f.* upis; predpis.

Vorſchreibungsbuch, *n.* upisnik.

Vorſchreien, *v. n.* vikati pred kim; vikati na koga; Einem —, nadvikati koga.

Vorſchreiten, *v. n.* napredovati; wie weit biſt du vorgeſchritten? dokle si dotêrao, dopro? Einem —, nadkoračiti, preteći koga.

Vorſchreitend, ſ. Progreſſiv.

Vorſchrift, *f.* (zum Nachſchreiben), pregledalica; (*fig.*) propis; nach der — verfahren, postupati po propisu, zapovêdi; držati se propisa, zapovêdi; nach — des Geſetzes, po zakonu; nach — des §. 10, kao što naredjuje 10. §.

Vorſchriftmäßig, *adj.* po propisu; —e Sorgfalt, propisana pomnja.

Vorſchriftwidrig, *adj.* das iſt —, to je proti propisu.

Vorſchritt, *m.* napredak; —e machen, napredovati; den erſten — thun, započeti.

Vorſchub, *m.* prvenstvo (u igri); (Unterſtützung), podpomoć; — leiſten, podpomagati (koga), pružati komu ruku, držati komu krilo, biti komu na ruku; ſ. Vorſtoß.

Vorſchubleiſtung, *f.* podpomaganje.

Vorſchuh, *m.* naglavak, preglavak.

Vorſchuhen, *v. a.* naglaviti, preglaviti, naglavljivati.

Vorſchule, *f.* pripravljaonica.

Vorſchuß, *m.* (b. Schießen), prvenstvo; den — haben, prvi pucati; (vorgeſchoſſ. Geld), predujam, predplata, vadjevina; (vorgeliehenes Geld), zajam; ich ſtehe bei ihm im Vorſchuſſe, dao sam mu naprêd novacah; uzajmio sam mu novacah; Einem einen — machen, geben, dati komu naprêd novacah; uzajmiti komu novacah; einen — nehmen, predujmiti, naprêd uzeti novacah; uzajmiti novacah; (v. Wein), samotok, lit.

Vorſchußgeld, *n.* predujam, predplata.

Vorſchußquittung, *f.* namira o predujmu.

Vorſchußrechnung, *f.* račun o predujmu.

Vorſchußſchuldner, *m.* predujamnik.

Vorſchußweiſe, *adv.* predujmice; ſich — Geld von Jemand geben laſſen, uzeti od koga novacah u naprêd.

Vorſchütten, *v. a.* sipati, nasipati komu što.

Vorſchütten, *v. a.* ſeine Hände —, zaklanjati se rukama; (ſich entſchuldigen), zavrzivati (što); izgovarati se, izpričavati se (čim); eine Krankheit —, učiniti se bolestnim; izgovarati se bolešću; die vorgeſchützten Zeugen, tobožnji svêdoci.

Vorſchwanken, *v. n.* naprêd hrljudati, bavrljati.

Vorſchwarm, *m.* prvenac.

Vorſchwärmen, *v. n.* najprije se rojiti.

Vorſchwatzen, ſ. Vorplappern.

Vorſchweben, *v. n.* lebdêti pred očima.

Vorſchwingen, ſich, *v. r.* ſich Einem —, nadmašiti, preskočiti koga.

Vorſchwören, *v. n.* zaklinjati se komu; Treue —, zadavati komu věru.

Vorſegel, *n.* prednje jedro.

Vorſehen, *v. a.* promisliti (za što); das Nöthige —, pobrinuti se za ono što treba; ſich —, *v. r.* paziti na se, čuvati se, na oprezu biti; vorgeſehen! pazi!

Vorſehung, *f.* promisao, providnost; (Gott), Bog; die — Gottes, Božji promisao; die — hat es ſo beſchloſſen, Bog je tako godio i. usudio; wenn es doch die — ſo fügen wollte! Bog godio i Bog dogodio!

Vorſein, *v. n.* es muß irgend etwas —, nešto se naměrava, snuje; nešto nastaje; da ſei Gott vor! sačuvaj Bože! nedaj Bože!

Vorſeite, *f.* prednja strana.

Vorſetzbar, *adj.* predložan, predloživ.

Vorſetzblech, *n.* štit.

Vorſetzen, *v. a.* (vorwärts ſetzen), naprěd staviti, metnuti, vrći; (z. B. einen Menſchen), naprěd posaditi; ſich —, naprěd sěsti; (vor ein Ding ſetzen), predmetnuti; metnuti, staviti preda što; einen Stein (z. B vor ein Loch) —, zavaliti (rupu) kamenom; e. Brett —, metnuti dasku na ...; ſeinen Namen dem Buche —, napisati svoje ime na knjigu; eine Sylbe —, predložiti slovku (n. p. kakvoj rěči); (vor Einen ſetzen), Einem Speiſen —, postaviti, doněti komu jela; izněti pred koga jela; Einem zum Eſſen —, dati komu jesti; (an die Spitze ſetzen), Einen dem Heere —, postaviti koga pred vojsku; Einen einem Amte —, postaviti koga načeonikom ureda; die vorgeſetzte Behörde, stariji; poglavarstvo; mein vorgeſetztes Amt, ured nada mnom; (vorziehen), više cěniti koga, predpostaviti (koga komu); er ſetzt die Gattin der Schweſter vor, voli ženu nego sestru; ſich —, *r. r.* nakaniti, odlučiti.

Vorſetzer, *m.* (klobučarska) lěsa.

Vorſetzlich, ſ. Vorſätzlich.

Vorſetzpapier, *n.* predložak.

Vorſetzſylbe, *f.* začetak.

Vorſetzung, *f.* (*hydr.*) pod.

Vorſetzwand, *f.* zaklon.

Vorſeufzen, *v. n.* uzdisati pred kim.

Vorſicht, *f.* (Behutſamkeit), oprez, opaz, opip; mit — zu Werke gehen, opazno postupati; viele — anwenden, vrlo paziti; die göttliche —, promisao Božji, providnost Božja.

Vorſichtig, *adj.* opazan, oprezan, opipan; — ſein, na oprezu biti; paziti (na se); ein —er Mann, opreznik, opaznik.

Vorſichtigkeit, *f.* opreznost, opaznost, opipnost; ſ. Vorſicht.

Vorſichtshalber, *adv.* radi oproza, za oprez.

Vorſichtsmaßregel, *f.* naredba za oprez; oprezna naredba; —n treffen, narediti što opreza radi.

Vorſichtsmittel, *n.* oprezilo; alle — anwenden, poslužiti se svimi sredstvi opreznosti.

Vorſichtsweiſe, *adv.* za oprez; (mittlerweile), za vrěme; medjutim.

Vorſiel, *n.* predplav.

Vorſingen, *v. n.* predpěvati; Einem ein Lied —, pěvati komu pěsmu; pěvati pred kim pěsmu.

Vorſitz, *m.* predsěda; predsědovanje; den — führen, predsědovati; biti predsědnik; unter dem —e des Kaiſers, pod predsědom carevom.

Vorſitzen, *v. n.* predsědovati, predsědnik biti.

Vorſitzer, *m.* predsědnik.

Vorſitzeramt, *n.* predsědništvo.

Vorſitzerplatz, *m.* predsědnička stolica.

Vorſollen, *v. n.* er ſoll vor, ići mu je naprěd; valja mu izaći.

Vorſommer, *m.* prvo lěto, predlěće.

Vorſorge, *f.* skrb, staranje; — tragen, starati se za čim; skrbiti za što; — treffen, postarati se.

Vorſorgen, *v. n.* starati se, skrbiti.

Vorſorglich, *adj.* skrbljiv; starajući se; se; pomnjiv.

Vorſpann, *m.* podprega, priprega, prega; — geben, pripreći konje.

Vorſpanndienſt, *m.* ſ. Vorſpannleiſtung.

Vorſpannen, *v. a.* die Pferde —, upregnuti konje; (Vorſpannen), davati priprege, pripreći; (ausſpannen), e. Tuch —, razapeti, zategnuti rubac (maramu) preda što.

Vorſpanner, *m.* pripležnik.

Vorſpannpferd, *n.* pripležni konj.

Vorſpannsleiſtung, *f.* davanje pripregah; pripregovanje.

Vorſpannsſtraße, *f.* pripležna cesta.

Vorſpannsvergütung, *f.* naknada priprego.

Vorſpannsweſen, *n.* pripležtvo.

Vorſpiegeln, *v. a.* Einem etwas —, obsěnjivati, zasěnjivati, obmanjivati koga čim.

Vorſpiegelung, *f.* obsěna, zasěna; obmana; sěri; obsěnjivanje; falſche —en, lažljive obsěne.

Vorſpiel, *n.* predigra; das — des Krieges, početak rata.

Vorſpielen, *v. a.* Einem —, igrati pred kim; igrati komu.

Vorſpinnen, *v. a.* propresti, propredati; (her—), izpresti.

Vorſpinnmaſchine, *f.* propredalo.

Vorſpitzen, *v. a.* s prěda zašiljiti.

Vorſprechen, *v. n.* bei Einem —, otići komu na divan; —, *v. a.* Einem etwas —, predricati komu što; govoriti što pred kim.

Vorſprengen, *v. n.* naprěd odjuriti.

Vorſpringen, *v. n.* skakati pred kim; (vorwärts ſpringen), naprěd skočiti; der —de Quell, proviruće vrelo; (*fig.*) ſ. Vorragen. [kotati.

Vorſprudeln, *v. n.* prokljućati, proklo-

Vorſprühen, *v. n.* provrcati.

Vorſprung, *m.* skok naprěd; einen — gewinnen, izmaći pred kim; einen — haben, napredniji biti; biti pred kim; einen großen — vor Jemanden haben, odmaći od koga predaleko; (*fig.*) dalje dopreti (n. p. u znanosti); preteći koga (u znanosti); (an Gebäuden), bočina; (eines Felſens), kuk, zub; (Verlauf), hrtnica, prvina, bašica.

Vorſtadt, *f.* predgradje, zagradje.

Vorſtädter, *m.* predgradjanin; —in, *f.* predgradjanka.

Vorſtammeln, *v. a.* Einem etwas —, tratati, tepati, mrndžati komu što.

Vorſtand, *m.* (Vorſteher), glavar, načeonik, starěšina, pročeonik; (*coll.*) starěšinstvo, glavarstvo; (*jur.*) dolazak pred sud; (Unterpfand), zalog; jam-

Vorſtänder, *m.* omladina. [stvo.

Vorſtandsmitglied, *n.* član načeoništva, starěšinstva.

Vorſtands-Stellvertreter, *m.* naměstnik načeonika, glavara, starěšine.

Vorſtechen, *v. n.* (jako) udarati, padati u oči; —, *v. a.* nabosti; ſ. Hervorſtechen.

Vorſtechort, *m.* probojac.

Vorſteckärmel, *m.* rukavčić.

Vorſteckbogen, *m.* ogledni arak.

Vorſtecken, *v. a.* (her—), promaknuti, promoliti; einen Nagel —, zataknuti klinac preda što; den Kopf —, izvitoperiti glavu; ein. Riegel —, ſ. Vorſchieben; eine Roſe —, pribosti s prěda ružu; ſich ein Ziel —, naznačiti si metu, odabrati cilj. [čivija.

Vorſtecker, Vorſtecknagel, *m.* zaglavnik,

Vorſteckſtab, *m.* (*geom.*) zatačka.

Vorſtehehund, *m.* (pas-)ptičar; ogar.

Vorſtehen, *v. n.* (her—), stajati na polju; viriti, strěliti; (v. Hühnerhunden), stajati; —es Bild, ova slika; nazočna slika; (*fig.*) ſ. Hervorragen; ein. Amte —, starěšovati u uredu; einer Sache —, biti nad čim, nadstojati što; einer Wirthſchaft —, upravljati gospodarstvom; ſeinen Geſchäften treu —, věrno opravljati i. obavljati svoje poslove; — müſſen, morati na sud doći, morati predstati sudu; (bevorſtehen), es ſteht mir etwas vor, něšto me čeka.

Vorſteher, *m.* glavar, starěšina, načeonik; d. — einer Schule, nadstojnik učionice.

Vorſteheramt, *n.* Vorſteherſchaft, *f.* nadstojništvo, glavarstvo.

Vorſteherin, *f.* nadstojnica, glavarica.

Vorſteiger, *m.* predlaznik.

Vorſtellen, *v. a.* (vorn hin ſtellen), naprěd postaviti, metnuti; (vor etwas ſtellen), staviti, metnuti preda što; (*fig.*) einen Fremden ſeinen Freunden —, predstaviti tudjinca svojim prijateljem; Einen dem Volke —, izvesti koga pred narod; Einen dem Könige —, voditi koga pred kralja; prikazati koga kralju; ſich — laſſen, dati se odvesti pred koga; mit dem Pinſel etwas —, naslikati što; Einem etwas —, predstaviti komu što; opominjati koga radi čega; Einem den Nutzen einer Sache —, dokazivati, razložiti komu korist čega; Einem etwas lebhaft —, predočiti komu što; ſich etwas —, predstaviti si što, predstavljati si što; pomisliti što; ich kann mir leicht ſeine Freude darüber —, lasno se mogu i sam domisliti njegovoj radosti; das hatte ich mir nicht vorgeſtellt, tomu se nisam dovio, dosětio, nadao; das hatte ich mir anders vorgeſtellt, o tom sam drugčije mislio; to sam si drugčije predstavljao; ſtellen Sie ſich den Schrecken vor, den ich hatte, pomislite, kako sam se bio uplašio; (v. Schauſpielern), predstaviti, predstavljati (koga); (Jemandes Stelle vertreten), zastupati koga; er ſtellt hier den Vater vor, on je ovdě na město otca; dieſer runde Stein ſtellt das Brod vor, ovaj okrugli kamen znamenuje kruh; (candidiren), predložiti, predlagati; dieſes Bild ſtellt einen König vor, ovo je kraljev obraz.

Vorſteller, *m.* predstavljač.

Vorſtellig, *adj.* Einem etwas — machen, predočiti što komu.

Vorſtellung, *f.* predstava; (das Vorſtellen), predstavljanje; (Gedanke), misao, pomisao; die — des Glückes ihrer Kinder macht ſie ſelbſt glücklich, misleć o sreći svoje děce, sama je srećna; Einem lebhafte — en machen, živo komu što predočiti; eine — gegen etwas bei der Regierung einreichen, podněti vladi pritužbu proti čemu; ſich eine — von etwas machen, predstaviti, predstavljati si što (u svom umu); (Ermahnung), opomena; (Einwendung), prigovor.

Vorſtellungs- (in Zuſ.) predstavni.

Vorſtellungsart, *f.* način predstavljanja.

Vorſtellungsfähigkeit, Vorſtellungskraft, *f.* Vorſtellungsvermögen, *n.* predstavnost.

Vorſtellungsweiſe, ſ. Vorſtellungsart.

Vorſtemmen, ſich, *v. r.* uprěti se, upinjati se.

Vorſterben, *v. n.* prije umrěti.

Vorſteven, *m.* prednje brvno.

Vorſtichnaht, *f.* prošve; prošivanje.
Vorſtoß, *m.* promolak; (b. Schneider), porubica, orubica; (*chem.*) rukav; ſ. Vorwachs.
Vorſtoßen, *v. a.* naprěd turiti, porinuti, potisnuti; (b. Zimmerl.) začepiti; (b. Buchb.) ein leeres Blatt an die Vorrede —, metnuti běl listak pred predgovor; (b. Schneid.) orubiti; —, *v. n.* (ſich ereignen), dogoditi se, sbiti se, slučiti se; (begegnen), naspěti.
Vorſtottern, *v. n.* tratati, mrndžati što pred kim.
Vorſtrahlen, ſ. Vorleuchten.
Vorſtrand, *m.* prednja obala.
Vorſtrecken, *v. a.* protegnuti; die Hand —, pružiti, pružati ruku; die Zunge —, izplaziti jezik; einen Schlagbaum —, zamandaliti; Geld —, pozajmiti novacah (komu); Waaren —, dati robu na věru, veresiju; ſ. Vorſchießen.
Vorſtreckung, *f.* davanje na věru; predplata; zajam.
Vorſtreichen, *v. a.* die Haare —, kosu naprěd sgladiti.
Vorſtreifen, *v. n.* bis an die Thore —, do pred vrata četovati.
Vorſtreuen, *v. a.* den Hühnern —, sipati, usuti kokošim.
Vorſtrich, *m.* zasěk.
Vorſtricken, *v. a.* einen Strumpf —, naplesti, naglaviti čarapu.
Vorſtück, *n.* prednji top.
Vorſtudium, *n.* pripravna nauka.
Vorſtufe, *f.* usěk.
Vorſtümpern, *v. a.* Einem etwas —, brenkati, škripati što pred kim i. komu.
Vorſtürzen, ſ. Hervorſtürzen; (v. Thränen), udariti.
Vorſuche, *f.* potražba.
Vorſuchen, *v. a.* iztražiti; (wdm.) potražiti.
Vorſud, *m.* prva var.
Vorſumpf, *m.* puč.
Vorſumpfen, *v. a.* izkopati puč.
Vorſüßeln, *v. a.* milo lagati komu.
Vorſylbe, *f.* začetak.
Vortanz, *m.* prvi ples; (*fig.*) početak.
Vortanzen, *v. n.* prvi plesati, tancati; plesati pred drugimi; voditi kolo.
Vortänzer, *m.* kolovodja; —in, *f.* kolovodjica.
Vortheil, *m.* korist; uhar, hasna; das gereicht ihm zum großen —, to mu je vrlo koristno; — aus etwas ziehen, okoristiti se, koristiti se čim; — bringen, koristiti, hasniti; zum —e gereichen, koristno i. za uhar biti; (Profit), probitak, dobitak; etwas mit — verkaufen, ſ. Vortheilhaft; auf ſeinen — ſehen, (ſpr.) k sebi bělj pritezati; navraćati vodu na svoj mlin; (ein günſtiger Umſtand), ſich alle —e zu Nutze machen, poslužiti se svakom sgodom; ſeinem Feinde den — abgewinnen, preoteti neprijatelju sgodu; ſ. Kunſtgriff; (— b. Rechnen), hitrina; ſich im —e befinden, napredniji biti; zu ſeinem —e, dično, pohvalno; ſich zu ſeinem —e vor Jemand auszeichnen, osobito se od koga odlikovati.
Vortheilen, *v. n.* koristiti.
Vortheilhaft, *adj.* (nützlich), koristan, hasnovit; napredačan; (Gewinn bringend), probitačan, uharan; etwas — verkaufen, s dobitkom prodati; eine —e Lage, sgodan položaj; eine —e Meinung von Jemand haben, dobro misliti o kome; — bekannt, na dobru glasu.
Vorthier, *n.* predhodnik.
Vorthun, *v. a.* eine Schürze —, pripasati kecelju, pregaču; ſich —, *v. r.* ſ. Hervorthun.
Vorthüre, *f.* prednja, vanjska vrata.
Vortönen, *v. n.* najviše glasiti.
Vortrab, *m.* prednja četa, predvoj.
Vortraben, *v. n.* kasati pred kim.
Vortrag, *m.* predavanje; (einer Rede), besědjenje; (e. akademiſcher —), predavanje; einen — halten, predavati; einen guten — haben, dobro predavati; (im Singen), dobro pěvati; (im Lehren), predavanje, učba; (*arithm.*) prěnos; den — beim Fürſten haben, izvěšćivati vladaoca.
Vortragen, *v. a.* (vor Einem tragen), prednositi; nositi pred kim; (*fig.*) predavati; die chriſtlichen Wahrheiten —, učiti, razlagati kršćanski nauk; ſich — laſſen, dati se izvěšćivati, izvěstiti; ein Tonſtück ſchön —, lěpo izvesti komad.
Vorträger, *m.* prednosac; predavalac; (Referent), izvěstitelj.
Vortragsart, Vortragsweiſe, *f.* način predavanja.
Vortragslehre, *f.* nauka o predavanju.
Vortreffer, *m.* prednji sgoditak.
Vortrefflich, *adj.* izvrstan, vrli; das iſt —, to je prekrasno; er kann — trinken, pije kao dúga.
Vortrefflichkeit, *f.* izvrstnost, vrlina; krasota.
Vortreiben, *v. a.* predgoniti; goniti, těrati naprěd; goniti pred kim.
Vortreppe, *f.* prostubice.
Vortreten, *v. n.* (vorwärts treten), naprěd stupiti; (vor Einen treten), stupiti pred koga; Einem —, ići pred kim; ſ. Hervortreten.
Vortreter, *m.* predhodac.
Vortrieb, *m.* Vortrift, *f.* prvenstvo paše.
Vortrillern, *v. a.* ćurlikati, gundoriti komu što.
Vortrinken, *v. n.* prije piti, prvi piti.
Vortritt, *m.* prednost; ſie kamen unter — des Großvaters, pred njimi je išao děd; došli su s dědom na čelu.
Vortrommeln, *v. n.* bubnjati pred kim.
Vortrompeten, *v. n.* trubiti pred kim.
Vortrupp, *m.* prednja četa, predvoj.
Vorüben, *v. a.* prověžbati.

Vorüber, *adv.* mimo; das Gewitter zieht —, oluja prolazi; das Gewitter iſt —, pregrmilo je; eine Stunde iſt bald —, jedna ura i. jedan sat brzo prolazi; die Zeiten ſind —, promakošo vremena; ſ. Vorbei.

Vorüberbegeben uſw. ſ. Vorbeibegeben uſw.

Vorübergehen, *v. n.* vor einem Hauſe —, proći, prolaziti mimo i. pokraj kuće; auch dieſe Leiden werden —, i to će proći; —, *v. a.* Einen —, minuti, mimoići, mimoilaziti koga.

Vorübergehend, *adj.* brzo prolazeći, kratak; es iſt nur ein —er Schmerz, ova bol brzo prolazi; ova bol netraje za dugo; (Interimal-), privremeni.

Vorüberjagen uſw. ſ. Vorbeijagen.

Vorüberziehen, *v. n.* prolaziti, proći.

Vorübung, *f.* predtečno, pripravno vèžbanje; provèžba.

Voruntersuchung, *f.* protraga, prva iz- [traga.

Voruntersuchungsacten, *pl.* protražni spisi.

Vorurtheil, *n.* predsuda.

Vorurtheilfrei, Vorurtheillos, *adj.* prost i. čist od predsudah.

Vorurtheilsvoll, *adj.* pun predsudah; [predsudan.

Vorvater, *m.* děd.

Vorvorjährig, *adj.* preklanjski.

Vorvorletzte, *adj.* treći od traga.

Vorwache, *f.* prednja straža.

Vorwagen, ſich, *v. r.* usuditi se napréd.

Vorwägen, *v. a.* Einem etwas —, potezati, potegnuti, vagnuti što pred kim.

Vorwahl, *f.* proizbor, pripravni izbor.

Vorwalten, *v. n.* (überlegen ſein), premoći, premagati, mah uzimati; hier ſcheint ein Irrthum vorzuwalten, čini se, da se je ovdè zabludilo; es waltet kein Zweifel vor, neima sumnje; das —de Hinderniß, najveća zapreka; die —den Hinderniſſe, zapreke, što ih [ima.

Vorwälzen, *v. a.* privaliti (što).

Vorwand, *m.* izlika, izgovor; šeprtlja; unter dem —e der Freundſchaft, pod plaštem prijateljstva; unter dem —e etwas vergeſſen zu haben, izgovarajuć se, da je nèšto zaboravio; pod izlikom, da je nèšto zaboravio; einen — nehmen, izgovarati se čim; šeprtljiti.

Vorwand, *f.* pročelje, prednji zid.

Vorwänden, *v. a.* sagraditi predniji zid.

Vorwärmen, *v. a.* u napréd prigrijati.

Vorwärts, *adv.* napréd; — gehen, dalje, napréd ići; napredovati; — fehren, okrenuti što u napredak; er kann weder — noch rückwärts, nemože ni tamo ni amo.

Vorwaſchen, (*fig.*) ſ. Vorplappern.

Vorweg, *adv.* izpred (koga); — gehen, izpred koga ići; — kaufen, pre(d)kupiti, prekupljivati; — nehmen, izpred koga uzeti, preoteti (komu što); ſ. Vorausnehmen.

Vorwegnahme, *f.* preotimanje; ſ. Voraus- [nahme.

Vorweh, *n.* prva bol.

Vorweinen, *v. n.* plakati pred kim.

Vorweiſen, *v. a.* (vorzeigen), pokazati, pokazivati; (vorlegen), podnèti; pred- [očiti.

Vorweiſer, *m.* pokazivalac.

Vorweiſung, *f.* pokazivanje, pokaz; (Wechſ.) predočba.

Vorwelt, *f.* prasvèt; (v. Menſch.) stari; prvi ljudi.

Vorweltlich, *adj.* prasvètni.

Vorwenden, ſ Vorſchützen.

Vorwerfen, *v. a.* baciti, bacati što pred koga; den Hühnern Futter —, usuti kokošim; (*fig.*) eine Frage —, priupitati; (vorrücken), Einem etwas —, pre(d)baciti, prebacivati komu što; prekoriti, prekoravati, koriti koga čim; er hat mir immer etwas vorzuwerfen, svagda sam mu prèkoran.

Vorwerk, *n.* zaselak; ſ. Maierhof; (*mil.*) prednja gradba.

Vorwerksacker, *m.* njiva od zaseoka; majurska njiva.

Vorwerksbeſitzer, *m.* gospodar zaseoka, majura.

Vorweſer, *m.* predšastnik.

Vorwiegen, *v. n.* pretegnuti, pretezati, pretežniji biti.

Vorwiegend, *adj.* pretežniji; die —e Meinung, mnenje većine; —, *adv.* većinom.

Vorwimmern, *v. n.* cičati pred kim.

Vorwind, *m.* větar u krmu.

Vorwinter, *m.* predzimica, prva zima.

Vorwintern, *i.* (ſpr.) wenn es nicht vorwintert, ſo nachwintert es gern, ako zima ustima neujede, ona repom ošine.

Vorwiſſen, *v. n.* napréd znati.

Vorwiſſen, *n.* znanje; ohne mein —, bez moga znanja.

Vorwitz, *m.* prpošnost; (*fig.*) prpoša; ſ. Neugierde.

Vorwitzig, *adj.* prpošan; — ſein, prpošiti; ſ. Neugierig.

Vorwollen, *v. n.* napréd htèti.

Vorwort, *n.* (*praepositio*), predlog; (Vorrede), predgovor; (ein gutes Wort), dobra rèč, zagovor.

Vorwurf, *m.* (Tadel), prèkor, ukor, prèkorka; (das Vorwerfen), korba, pre(d)bacivanje; Vorwürfe machen, koriti koga; prebacivati (komu što); einander Vorwürfe machen, koriti se; das gereicht dir zum —, prèkoran si s toga; (Gegenſtand), predmet; (Lockſpeiſe), meka, omam.

Vorwurffrei, Vorwurfslos, *adj.* bez mane, prèkora; er iſt —, neima mu prigovora; nije prèkoran ni u čem.

Vorwurfvoll, *adj.* prèkoran, ukoran.

Vorzählen, *v. a.* brojiti (što) pred kim; nabrojiti komu što.

Vorzahn, *m.* prednji zub.

Vorzeichen, *n.* znamenje; kob; das iſt

kein gutes —, zla je kob; to nesluti dobru.
Vorzeichnen, *v. a.* s prěda naznačiti; Einem einen Kopf —, nacrtati komu glavu; (bestimmen), označiti, naznačiti.
Vorzeichner, *m.* značilac.
Vorzeichnung, *f.* (*mus.*) oznaka; prednji znak; (z. Zeichnen), pregledalica.
Vorzeige, *f.* pokaz.
Vorzeigen, *v. a.* pokazati, pokazivati, prikazati; einen Wechsel —, predočiti měnicu.
Vorzeiger, *m.* pokazivalac, pokazatelj; (eines Wechsels), predočnik.
Vorzeigung, *f.* pokaz; pokazivanje; (Wechs.) predočba.
Vorzeit, *f.* staro doba, vrěme; davna davnina.
Vorzeiten, s. Zeit.
Vorzeitig, *adj.* preran.
Vorziehen, *v. a.* (her—), izvući, vući napolje; izvaditi (što); den Vorhang vor das Bett —, zastrti postelju zastorom; (höher schätzen), više cěniti (što); ich ziehe dieses Mittel vor, volim ovo sredstvo; ich ziehe ihn allen Andern vor, najvolim njega; volim njega nego ikoga.
Vorzimmer, *n.* prednja soba; die — hüten, pragovati.
Vorzucht, *f.* presěd.
Vorzug, *m.* (vorzügliche Eigenschaft), izvrstina; preimućtvo; innere Vorzüge, duševna svojstva; (— vor einem Andern), prednost; er hat den —, on je prvi, prednji; ich gebe ihm den —, volim njega; den — haben, prednjačiti; Einem den — einräumen, pustiti koga preda se.
Vorzüglich, *adj.* izvrstan; osobit; vrli; —, *adv.* osobito; die Prüfung — bestehen, izvrstno odgovarati na izpitu.
Vorzüglichkeit, *f.* izvrstnost; osobitost; vrlina.
Vorzugsclasse, *f.* razred izvrstnosti.
Vorzugspreis, *m.* prva nagrada.
Vorzugsrecht, *n.* preimućtvo.
Vorzugsweise, *adv.* osobito.
Vorzwitschern, *v. n.* cvrkutati pred kim.
Votiren, *v. n.* glasovati.
Votirung, *f.* glasovanje.
Votiv, *adj.* zadušni, podušni.
Votivkirche, *f.* zadušna crkva; zadušbina.
Votum, *n.* glas; sein — abgeben, glasovati; s. Gelübde.
Vulgata, *f.* vulgata.
Vulgo, *adv.* obično; prosto.
Vulkan, *m.* vatrenjača.
Vulkanisch, *adj.* vulkanski.
Vulkanismus, *m.* vulkanizam.
Vulkanist, *m.* vulkanista.

W.

Waage usw. s. Wage usw.
Waare, *f.* roba, espap; kurze —, sitniž; grüne —, povrće; das ist eine seltene —, rědko je to zelje; (spr.) Jeder Krämer lobt seine —, svak svoju robu hvali; gute — lobt sich selbst, dobro se samo hvali.
Waarenabsatz, *m.* prodja (robe).
Waarenankunfts-Certificat, *n.* svědočba o dolazku robe.
Waarenanschlag, *m.* začěna; cěna.
Waarenartikel, *m.* roba; vrst robe.
Waarenausfuhr, *f.* izvoz robe.
Waarenausweis, *m.* izkaz robe.
Waarenberechnung, *f.* račun o robi.
Waarenbericht, *m.* izvěst o robi.
Waarenbeschau, *f.* razgled robe.
Waarenbestand, *m.* skladnja, skladište robe.
Waarenbezug, *m.* dobavljanje robe.
Waarenbollette, *f.* pokazka od robe; robna pokazka.
Waarenbuch, *n.* robnik.
Waarencession, *f.* ustup robe.
Waarenconto, *m.* račun o robi.
Waaren-Controlle, *f.* prigledba robe.
Waaren-Controllëamt, *n.* prigledništvo robe.
Waaren-Declaration, s. Waarenerklärung.
Waarendurchfuhr, *f.* provoz robe.
Waareneinfuhr, *f.* uvoz robe.
Waareneingang, *m.* ulaz robe.
Waarenerklärung, *f.* očitovanje o robi.
Waarenfälscher, *m.* opačitelj robe.
Waarenführer, *m.* voznik, kiridžija.
Waarengattung, *f.* vrst robe.
Waarengewölbe, Waarenhaus, s. Magazin.
Waarenhalle, *f.* prodavaonica.
Waarenhandel, *m.* trgovina robom.
Waarenhandlung, *f.* trgovina; gemischte —, trgovina različite robe; měšovita trgovina.
Waarenkenntniß, *f.* poznavanje robe.
Waarenkunde, *f.* nauka o robi.
Waarenlager, *n.* skladište robe.
Waarenliste, *f.* popis robe.
Waarenmäkler, *m.* mešetar od robe.
Waarenmuster, *n.* ogled robe.
Waarenniederlage, *f.* s. Waarenlager.
Waarenpreis, *m.* cěna robe.
Waarenpreisliste, *f.* cěnovnik robe.
Waarenrechnung, *f.* s. Waarenconto.
Waarenschau, s. Waarenbeschau.
Waarenscontro, *m.* skladišnik.
Waarensendung, *f.* pošiljanje, pošiljka robe.

Waarenſenſal, ſ. Waarenmäkler.
Waarentauſch, *m.* trampa. [prema robe.
Waarentransport, *m.* odpremanje, od-
Waarenumſatz, *m.* prodaja (robe).
Waarenverſender, ſ. Spediteur.
Waarenverſendung, *f.* odpremanje, odprema robe.
Waarenverſicherung, *f.* osĕguranje robe.
Waarenverzeichniß, *n.* popis, kazalo robe.
Waarenverzollung, *f.* carinjenje robe; plaćanje carine od robe.
Waarenzoll, *m.* carina (od robe).
Waarenzug, *m.* podvoz robe.
Wabe, *f.* sat, lastra.
Wabenkröte, *f.* (*Pipa dorsigera*), pipa.
Wach, *adj.* budan; — ſein, budan biti, nespavati; bdĕti; — werden, probuditi se; ſ. Wachſam. [straže.
Wachablöſung, *f.* Wachaufzug, *m.* izměna
Wachcommandant, *m.* zapovědnik straže.
Wachcorps, *n.* stražarstvo.
Wachdienſt, *m.* stražba, straženje.
Wache, *f.* (der Zuſtand da man wacht), jav *f.*, budnoća, nespavanje; (*mil.*) straža; — ſtehen, biti na straži; — halten, stražiti, stražu stražiti i. čuvati; auf der — ſein, biti na straži; auf die — ziehen, na stražu ići; —n ausſtellen, postaviti straže; die — ablöſen, izměniti stražu; (v. Perſonen), straža, stražar; (Wachhaus), stražara, stražarnica; um die zweite —, u drugu stražu.
Wachen, *v. n.* (nicht ſchlafen), bdĕti, nespavati, budan biti; ein wenig —, pobdĕti; die ganze Nacht —, svu noć prebdĕti; (*fig.*) über etwas —, paziti, gledati na što; nastojati oko čega; bei einem Kranken —, čuvati, gledati bolestnika; er wacht darüber, daß die Geſetze befolgt werden, pazi, da se zakoni izvršuju; für das Beſte des Landes —, starati se za dobro zemlje.
Wachen, *n.* bdenje; budnoća.
Wachenbeerdorn, ſ. Kreuzdorn.
Wachend, *adj.* budan, na javi.
Wachengel, *m.* andjeo-stražar.
Wacher, *m.* stražar; bditelj.
Wachfeuer, *n.* stražarska vatra.
Wachfrei, *adj.* prost od straženja.
Wachgeld, *n.* stražarina.
Wachhabend, Wachhaltend, *adj.* stražeći, na straži; der —e Officier, častnik od straže.
Wachhalter, *m.* ſ. Warneidechſe.
Wachhaus, *n.* stražara.
Wachholder, Wachholderbaum, Wachholderſtrauch, *m.* (*Juniperus communis*), borovica, borovnica, borovina, smreka, smrč, brina, venja*.
Wachholderbeere, *f.* borovica, smrekulja, smrčka, smrečka, brinovka, venja; (*bot.*) pupuljica.
Wachholderbranntwein, *m.* borovnjača, brinovica, venjača.
Wachholderdroſſel, *f.* (*Turdus pilaris*), bravenjak, branjug, borovnjak, brinovka.
Wachholderflechte, *f.* smrekov lišaj.
Wachholderharz, *n.* sandarak. [vina.
Wachholderholz, *n* smrekovina, smreče-
Wachholdermotte, *f.* smrekovac.
Wachholderöl, *n.* smrekovo ulje; zejtin od venje.
Wachholderrauch, *m.* kad od borovice.
Wachholderſaft, *m.* sok od borovice.
Wachholderſchnepfe, *f.* šljuka-smrekovica.
Wachholdertaube, *f.* smrekinja.
Wachholderwanze, *f.* smrekova stěnica.
Wachholderwaſſer, *n.* smrekova voda, smrekovača.
Wachholderwein, *m.* smrekovača.
Wachhund, ſ. Bullenbeißer.
Wachinſtitut, *n.* stražanstvo.
Wachkörper, *m.* stražarstvo.
Wachlohn, *m.* ſ. Wachgeld.
Wachmannſchaft, *f.* stražari.
Wachmeiſter, *m.* stražmeštar.
Wachordnung, *f.* red straženja, stražbe.
Wachparade, *f.* ogled straže; — halten, ogledati stražu.
Wachpoſten, *m.* (Ort), stražište; (Perſon), straža.
Wachrolle, *f.* popis stražarah.
Wachs, *n.* vosak; Lichte aus —, voštane svěće; in — formen, od voska ličiti; mit — überziehen, ovoštiti; ſ. Wachshaut.
Wachsabdruck, *m.* voštan otisak.
Wachſam, *adj.* pažljiv; opazan; e. —es Auge, nastojno oko; ein —es Auge auf etwas haben, podpaziti što, paziti na što; nastojati oko čega; ein —er Hund, čuvarno pseto. [noća.
Wachſamkeit, *f.* pažljivost, opaznost, bud-
Wachsapfel, *m.* voštana jabuka.
Wachsarbeit, *f.* voštarina.
Wachsarbeiter, *m.* voštar.
Wachsartig, *adj.* voskolik.
Wachsbaum, *m.* (*Myrica*), voskovac.
Wachsbeule, *f.* bol slabinah.
Wachsbild, *n.* voštan kip.
Wachsbildner, *m.* voštar.
Wachsbildnerei, *f.* voštarija.
Wachsbirn, *f.* žutulja.
Wachsblatt, *n.* voština, turica. [bleicherei.
Wachsbleiche, *f.* běljenje voska; ſ. Wachs-
Wachsbleicher, *m.* bělilac voska.
Wachsbleicherei, *f.* bělilo voska.
Wachsblume, *f.* voštan cvětak; (*Cerinthe*), voska. [ska.
Wachsboden, *m.* brus, krug, prětop vo-
Wachsboſſeler, Wachsboſſirer, *m.* voštar.
Wachsbutter, *f.* ſ. Wachsöl.
Wachſchau, *f.* pregled straže. [stražar.
Wachſchiff, *n.* ladja-stražarica; brod-

Wachsdrüſe, ſ. Wachsbeule.
Wachſen, *v. n.* rasti; (ein wenig —), porasti; in die Dicke —, in das Holz —, razrastati se, razkrupnati se; in das Kraut —, busati se; groß —, odrasti; er iſt ſchön gewachſen, lěpa je rasta; (*fig.*) Einem zu Kopfe —, izrasti kolik . . .; (*fig.*) dorasti komu; Einem über den Kopf —, prerasti; oteti se komu; dohakati komu; er iſt ihm gewachſen, ſ. Gewachſen; er iſt ihm ans Herz gewachſen, k srcu mu je prirasao; (ſpr.) er hört das Gras —, zna šta je car večerao; den Bart — laſſen, ostaviti bradu; den Ton — laſſen, glas jačiti; das Waſſer wächſt, voda raste; das Waſſer iſt hoch gewachſen, voda je narasla; (gedeihen), uspěvati; (ſich vermehren), umnožavati se; an Tugend —, napredovati u kreposti; es wächſt ihm der Muth, raste mu perje.
Wächſen, Wächſern, *adj.* voštan, vošten; od voska.
Wachſeſſel, *m.* naslonjač.
Wachsfabrik, *f.* voštarnica.
Wachsfackel, *f.* duplir, voštana buktinja.
Wachsfaden, *m.* povošten konac.
Wachsfarbe, *f.* voštanost; (Färbeſtoff), voštilo.
Wachsfarbig, *adj.* voskolik; žut kao vosak.
Wachsfigur, *f.* voštan kipić.
Wachsfiſch, ſ. Kaulbarſch.
Wachsflecken, *m.* mrlja, kapljotina od voska.
Wachsform, *f.* tvorilo, kalup za vosak.
Wachsformer, ſ. Wachsboſſeler.
Wachsgelb, *adj.* žut kao vosak.
Wachsgeld, *n.* novci za vosak.
Wachsgeſicht, *n.* voštano, voskoliko lice.
Wachsgrind, ſ. Kopfgrind.
Wachshandel, *m.* trgovina voskom.
Wachshändler, *m.* turičar, voskovardžija; trgovac od voska; voštar.
Wachshaut, *f.* pokljunica.
Wachsicht, *adj.* voskolik, voskoličan.
Wachskerze, *f.* voštanica, voštana svěća.
Wachskeule, *f.* voština, turica, voskovina.
Wachskirſche, *f.* voštana trešnja.
Wachsklumpen, *m.* gruda voska.
Wachsknoten, *m.* ſ. Wachsbeule.
Wachskrämer, ſ. Wachshändler.
Wachskuchen, *m.* ſ. Wachskeule.
Wachskümmel, *m.* pitomi kumin.
Wachskünſtler, *m.* voštar.
Wachslappen, *m.* voštanka.
Wachslarve, *f.* voštana obrazina, krinka.
Wachsleinwand, *f.* voštanica, povošteno platno.
Wachsleinwandfabrik, *f.* tvornica voštanice.
Wachsleinwandfabrikant, *m.* voštaničar.
Wachslicht, *n.* ſ. Wachskerze.
Wachslichtzieher, *m.* provlačar; voštaničar.
Wachsmalerei, *f.* (Kunſt), slikanje voskom; (Gemälde), voskolik.
Wachsmehl, *n.* prpa.
Wachsmilbe, *f.* trlac.
Wachsmotte, *f.* (*Galleria cerella*), košničar.
Wachsnaſe, *f.* voštan nos.
Wachsöl, *n.* voštano ulje.
Wachspalme, *f.* (*Ceroxylon*), voštika.
Wachspapier, *n.* vošten papir.
Wachsperle, *f.* jalan biser.
Wachspfeife, *f.* voštano okce.
Wachspflaſter, *n.* obliž (melem) od voska.
Wachspflaume, *f.* šljiva od voska, voštana šljiva.
Wachsplatz, *m.* klijalište.
Wachspomade, *f.* voštilo.
Wachspreſſe, *f.* voštarski těsak; stupa za vosak.
Wachsſalbe, *f.* voštana pomast.
Wachsſchabe, ſ. Wachsmotte.
Wachsſcheibe, *f.* voština; ſ. Wachsboden.
Wachsſchläger, *m.* turičar, voskovardžija.
Wachsſeife, *f.* voštan sapun.
Wachsſeihe, *f.* cědilo voska.
Wachsſieder, *m.* voskovar.
Wachsſiederei, *f.* voskovarnica.
Wachsſtock, *m.* (einfach), provlak; (zuſammengewickelt), (voštan) svitac, kotur, muket.
Wachsſtoff, *m.* voskovina.
Wachstafel, *f.* voštana, povoštena ploča; ſ. Wachsboden.
Wachstaffet, *m.* povošten tafet.
Wachsthum, *n.* rast; (das Wachſen), rastenje; ſchnelles — haben, brzo rasti; — im Guten, napredak u dobru.
Wachsthumsorgan, *n.* rastilo.
Wachstraube, *f.* voštan grozd.
Wachsſtube, *f.* stražarnica.
Wachstuch, *n.* ſ. Wachsleinwand.
Wachswinde, ſ. Wachskeule.
Wachszelle, *f.* voštano okce.
Wachszieher, *m.* provlačar, voštaničar.
Wachszins, *m.* voštarina.
Wacht, Wachtaufzug uſw. ſ. Wache uſw.
Wachtel, *f.* (*Coturnix*), prepelica, plepelica; die — ſchlägt, prepelica pućka, pućpuriče.
Wachtelei, *n.* prepeličje jajce.
Wachteleiertraube, *f.* prepeličina, rezanija.
Wachtelfalk, ſ. Mausadler.
Wachtelfang, *m.* lov prepelicah.
Wachtelfänger, *m.* prepeličar.
Wachtelgarn, *n.* mreža za prepelice.
Wachtelhabicht, *m.* ptičar.
Wachtelhund, *m.* (pas-)ptičar.
Wachtelkönig, *m.* (*Rallus Crex*), prdavac, hariš.
Wachtellerche, *f.* (*Alauda italica*), vlaška ševa.
Wachtelnetz, ſ. Wachtelgarn.
Wachtelſchlag, *m.* pućpurikanje, pućkanje.
Wachtelſtrich, *m.* seoba, prolet prepelicah; jato prepelicah; auf den — gehen, ići na prepelice.
Wachtelweizen, *m.* (*Melampyrum*), uroščica.
Wächter, *m.* stražar, stražac; (*fig.*) čuvar; (*met.*) budič; ſ. Nachtwächter.

Wächtergeld, *n.* stražarina.
Wächterhäuschen, *n.* stražnica, čuvarnica.
Wächterin, *f.* stražarica, stražanka; ču-
Wächterruf, *m.* vika stražara. [varica.
Wachthaus, *n.* stražara, stražana.
Wachtmeiſter, *m.* stražmeštar.
Wachtthurm, *m.* straževica, karaula*.
Wachzimmer, *n.* stražana, stražionica, stražnica.
Wacke, *f.* glinen čadič; ſ. Grauwacke.
Wackelhaft, *adj.* klimav; ein —er Stuhl, razkliman stolac.
Wackelhaupt, *n.* ſ. Wackelkopf.
Wackelig, ſ. Wackelhaft.
Wackelkopf, *m.* klimoglavac, klimalo.
Wackelköpfig, *adj.* klimoglav.
Wackeln, *v. n.* klimati se; dibati se, kolebati se; der Stuhl wackelt, stolac se klima, klamiće; der Zahn wackelt, zub klamiće; der Kopf wackelt ihm, glava mu se leluška, klimota; mit d. Kopfe —, klimati, zavijati glavom; mit dem Tiſche —, klimati, drmati stolom; das Rad wackelt, kolo ševrlja; an etwas —, klimati čim; razklamati što; —, *v. a.* (*fig.*) lěmati, devetati.
Wackengebirge, *n.* gora od drobnjaka.
Wacker, *adj.* vrli, kršan, hrli, valjatan; ein —er Mann, vrličina; čestit čověk; ein —er Krieger, hrabar vojnik; junak; ein —er Arbeiter, ustalac, dobar poslenik; ſich — halten, dobro se vladati, držati; — zechen, momački piti; einen — ausprügeln, nalupati se koga; izlěmati koga; — arbeiten, živo, svojski raditi; djuskati.
Wade, *f.* list, nona, ribić; derbe —n, čvrsti listovi.
Wadenader, *f.* (*vena suralis*), lisna žila.
Wadenbein, *n.* cěvanica, golěnica.
Wadenbeinmuskel, *m.* mišica cěvanice.
Wadenbeinſchlagader, *f.* kucavica cěvanice.
Wadenmuskel, *m.* lisna mišica, ribić.
Wadenſtecher, *m.* (*Stomoxys calcitrans*), muha-pecalica.
Waffe, *f.* oružje; zu den —n greifen, ustati na oružje; die —n ergreifen, potegnuti oružje; zu den —n! na oružje! unter den —n ſein, pod oružjem biti; er weiß die —n führen, věšt je junačkomu mejdanu; die —n ſind ihm hold, sretan je na mejdanu; das iſt eine ärmliche —, prteno je to oružje; die —n ſtrecken, položiti oružje; mit den —n in der Hand, oružanom rukom; (Werkzeuge), orudje.
Waffenarbeit, *f.* ratovanje.
Waffenberaubt, *adj.* lišen oružja.
Waffenbruder, ſ. Waffengefährte.
Waffendienſt, *m.* vojnovanje.
Waffenentſcheidung, *f.* odlučivanje, rěšenje oružjem.
Waffenfähig, *adj.* podoban nositi oružje; er iſt ſchon —, već je dorasao do sablje; die —e Mannſchaft, momčad za
Waffenfeld, ſ. Schlachtfeld. [oružje.
Waffenfliegen, *pl.* (*Notacantha*), oružatice.
Waffenfreund, *m.* prijatelj oružja.
Waffengefährte, *m.* subojnik, suratnik, ratni drug, drug od mejdana; die —n, *pl.* junačka družba.
Waffengeklirr, *n.* zveka oružja.
Waffengenoß, ſ. Waffengefährte.
Waffengenoſſenſchaft, *f.* subojništvo, suratništvo. [oružja.
Waffengeraſſel, Waffengeräuſch, *n.* zveka
Waffengeſetz, *n.* oružni zakon.
Waffengetöse, *n.* lupatanja oružja.
Waffengewalt, *f.* mit —, oružjem, oružanom rukom. [oružje.
Waffenglanz, *m.* světlost oružja; světlo
Waffenglück, *n.* sreća na mejdanu; junačka sreća.
Waffenhalle, *f.* oružana, oružnica.
Waffenhammer, *m.* oružarnica.
Waffenhändler, *m.* trgovac oružjem, oru-
Waffenhaus, *n.* ſ. Waffenhalle. [žar.
Waffenkammer, *f.* oružnica.
Waffenkampf, *m.* boj junački.
Waffenklang, *m.* zveka oružja.
Waffenkleid, *n* ſ. Waffenrock.
Waffenknecht, *m.* oružanik.
Waffenkrieg, *m.* junački boj.
Waffenkundig, *adj.* věšt na mejdanu.
Waffenlärm, *m.* ſ. Waffengetöse.
Waffenlinie, *f.* oružnjača.
Waffenlos, *adj.* bez oružja, neoružan.
Waffenmächtig, *adj.* jak na oružju.
Waffenort, *m.* oružište; (Sammelplatz), (bojno) ročište.
Waffenpflicht, *f.* dužnost vojnovanja.
Waffenplatz, ſ. Waffenort.
Waffenputzer, *m.* čistilac oružja.
Waffenrecht, *n.* sila (oružja).
Waffenrock, *m.* dobedrica, averok.
Waffenruf, ſ. Apell.
Waffenruhe, *f.* primirje.
Waffenruhm, *m.* junačka slava.
Waffenſaal, *m.* oružana. [rung.
Waffenſchau, *f.* pregled oružja; ſ. Muſte-
Waffenſcheu, *adj.* plah od oružja; er iſt —, plaši se oružja; zazire od oružja.
Waffenſchmied, *m.* oružar.
Waffenſchmiede, *f.* oružarnica.
Waffenſchmuck, *m.* (*fig.*) světlo oružje.
Waffenſegen, *m.* blagoslov oružja.
Waffenſpiel, *n.* junačka igra.
Waffenſtille, ſ. Waffenruhe.
Waffenſtillſtand, *m.* primirje, umir, uvěrica, mirno.
Waffenſtillſtands- (in Zuſ.) primirni.
Waffenſtillſtandsbedingung, *f.* uvět pri-
Waffenthat, *f.* junačko dělo. [mirja.
Waffenträger, *m.* štitonoša. [věžba.
Waffenübung, *f.* věšbanje u oružju; vojna

Waffenvolk, *n.* oružano ljudstvo; oružan narod.
Waffnen, *v. a.* oružati, naoružati, oboružati.
Wagamt, *n.* potezarnica, vagarnica.
Wägbar, *adj.* težan, potežan; die Luft iſt —, zrak se može potegnuti (vagati); —e Stoffe, težnine.
Wage, *f.* (v. Wagen), ſ. Wagniß; Kühn-heit.
Wage, *f.* (zum Wägen), tezulja, tegulja, težlja; mërila *pl.*, vaga, terezije; (Schnell—), kantar; (Schalen—), zdëlar; (an d. Deichſel), prekorudje, jarmak; (*astr.*) mërila, vaga; ſ. Wage-haus.
Wagebalken, *m.* igo, poprečnik, palica [(u težlje).
Wagebaum, *m.* vreteno.
Wagefiſch, ſ. Hammerfiſch.
Wagegeiſt, *m.* pregalac, preginjač.
Wagegeld, *n.* potežnina, vagarina, kantarina.
Wagegericht, *n.* staglac, staglo, kućica, [ravnik.
Wagegeſchäft, *n.* posao na sreću.
Wagehals, *m.* vratolom.
Wagehalſig, *adj.* vratoloman.
Wagehalter, *m.* sošica od tegulje.
Wagehaus, *n.* potezarnica, vagarnica, kantarnica.
Wagefloben, *m.* ſ. Wagegericht.
Wagefnecht, *m.* potezač.
Wagefunſt, *f.* tezuljarstvo, težljarstvo.
Wagemacher, *m.* tezuljar, težljar, vagar.
Wagemeiſter, *m.* potezar; nadstojnik potezarnice, vagarnice.
Wagemuth, *m.* pregnuće.
Wagen, *v. a.* staviti, metnuti na sreću; ſein Leben —, metnuti glavu u torbu; das Äußerſte —, metnuti sve na kocku; sve pokušati; zadnje sile napreći; činiti što, ostao, propao; du wagſt zu viel, odviše reskiraš; ich wage eine Bitte, usudjujem se moliti; ein Paar Gulden daran —, uložit ću njekoliko forintih, makar ih izgubio; —, *v. n.* usuditi se; er wagt nicht, neusudjuje se, nesmë (n. p. od mene); ſich —, *v. r.* usuditi se; ſich an etwas —, pregnuti, odvažiti se na što; (ſich erkühnen), drznuti, usloboditi se; gewagt, opasan; (spr.) friſch gewagt iſt halb gewonnen, što se nepočne, to se nedospë.
Wagen, *m.* (Bauer—), kola; (Kutſche), kočija, kočije, karuca, karuce; ein gedeckter —, prekrivena kola; in einem — fahren, voziti se na kolih; mit einem — fahren, voziti kola; (*fig.*) das fünfte Rad am —, deveti u plugu; devete pećke žarilo; ein — voll Heu, puna kola sëna; ein — Holz, voz drvah; (*astr.*) voz, kola.
Wägen, *v. a.* potegnuti, potezati (na kantar), vagnuti, vagati; ein Feld —, ſ. Nivelliren; (*fig.*) mëriti; ſ. Prüfen.
Wagenachſe, *f.* os, osovina.
Wagenagel, *m.* zavoranj.
Wagenbauer, *m.* kolar.
Wagenbaum, *m.* svora, srčanica, razpust.
Wagenburg, *f.* gradba od kolah.
Wagenbürſte, *f.* kefa za kola.
Wagendecke, *f.* (po)krov od kolah; (eine linnene —), guba.
Wagendeichſel, *f.* ruda.
Wagenfaß, *n.* vozionica.
Wagenflechte, *f.* lësa, lësica; ſ. Wagen-korb.
Wagenfracht, *f.* voz, tovar.
Wagenfrohne, *f.* vozna robota, tlaka.
Wagenführer, *m.* vozac, kolovozac, kočijaš.
Wagengefährte, *m.* suputnik.
Wagengeld, *n.* kolarina; ſ. Schmiergeld.
Wageng(e)leiſe, *n.* kolotečina, kolomija, [vagaš*.
Wagengenoß, ſ. Wagengefährte.
Wagengeſchirr, *n.* sersam.
Wagengeſtell, *n.* stan od kolah.
Wagengeſtirn, *n.* kola, voz (nebeski).
Wagenhalter, *m.* kočijar.
Wagenhaus, *n.* ſ. Wagenſchoppen.
Wagenkaſten, *m.* lubura od kolah.
Wagenkette, *f.* zakošak, šaraglje.
Wagenkette, *f.* kolni lanac, lanac od kolah.
Wagenkiſſen, *n.* kolni jastuk.
Wagenknecht, ſ. Wagenhalter.
Wagenkorb, *m.* koš (od kolah), košar.
Wagenlader, *m.* nakladač.
Wagenleiſe, ſ. Wagengeleiſe.
Wagenleiſte, *f.* lëvča, ručica.
Wagenleiter, *f.* lëstva, drik, lotra.
Wagenlenker, *m.* kočijaš; ſ. Wagenführer.
Wagenmacher, *m.* kolar.
Wagenmeiſter, *m.* nadstojnik kolah.
Wagennagel, *m.* svornjak.
Wagenpferd, *n.* vozić, vozač.
Wagenpfühl, ſ. Wagenkiſſen.
Wagenrad, *n.* kolo, točak.
Wagenraum, ſ. Wagenſchoppen.
Wagenremiſe, *f.* ko(l)nica.
Wagenrennen, *n.* utrkivanje kolah.
Wagenroß, ſ. Wagenpferd.
Wagenrunge, *f.* upora.
Wagenſchauer, *f.* ko(l)nica.
Wagenſchmierbüchſe, *f.* kolomaznica.
Wagenſchmiere, *f.* kolomaz.
Wagenſchmiergeld, *n.* kolomaznina.
Wagenſchoppen, *m.* ko(l)nica.
Wagenſitz, *m.* sëdak u kolih.
Wagenſpeichig, *adj.* navodljiv, razklaman.
Wagenſperre, ſ. Radſperre.
Wagenſpur, *f.* ſ. Wagengeleiſe.
Wagenſtern, *m.* veliki voz, velika kola (na nebu).
Wagenſterz, *m.* rep srčanice.
Wagenſtrang, *m.* stranjga.
Wagentag, *m.* vozni dan.
Wagentaſche, *f.* ko(l)na torba.
Wagentreppe, *f.* Wagentritt, *m.* stopa.
Wagentruhe, *f.* kolni kovčeg, sanduk.
Wagentuch, *n.* guba.
Wagenwinde, *f.* kluba.

Wagenzug, *m.* povoz, vlak, tren*; povorka kolah.
Wagepflicht, *f.* ſ. Wagegeld.
Wager, ſ. Wagegeiſt.
Wäger, *m.* potezač, vagar, kantardžija.
Wagerecht, *adj.* razit, horizontalan; ra-
Wageſäule, *f.* ſ. Wagehalter. [van.
Wageſchale, *f.* čaška, zdělica, plitica (od težlje i. vage); (*fig.*) vaga.
Wageſcheit, *n.* lětvarka.
Wageſchnur, *f.* uzica (od tezuljo).
Wageſpiel, ſ. Hazardſpiel.
Wageſtange, *f.* ſ. Wagebalken.
Wageſtein, *m.* utez od kamena, zavaga.
Wageſtück, *n.* opasno, vratolomno dělo.
Wagezettel, *m.* poteżnica.
Wagezunge, *f.* jezičac.
Waggeld, *n.* poteżnina.
Waggon, *m.* kolesine; kola.
Waghals, ſ. Wagehals.
Waglatte, *f.* lětvarka.
Waglich, *adj.* (gewagt), opasan, pogibeljan; (was gewagt werden kann), die Sache iſt —, toga se možeš podhvatiti.
Waglichkeit, *f.* opasnost, pogibionost.
Wägmeiſter, ſ. Wagemeiſter.
Wagmittel, *n.* opasno sredstvo.
Wagner, *m.* kolar.
Wagnerarbeit, *f.* kolarina, kolarski posao, kolarsko dělo.
Wagnerhandwerk, *n.* kolarija, kolarstvo.
Wagnerholz, *n.* kolarsko drvo.
Wagnerjunge, *m.* kolarče.
Wagnerwerkſtatt, *f.* kolarnica.
Wagniß, *n.* odvaga, usuda, rizik.
Wagpfahl, ſ. Mahlpfahl.
Wagrecht, *adj.* razit; položit.
Wagſchaft, *f.* ſ. Wagniß.
Wagſchale, ſ. Wageſchale.
Wagſchein, ſ. Wagzettel.
Wahl, *f.* izbor; (das Wählen), izabiranje; (Wille), volja; nach eigener —, po svojoj volji; Jemanden — laſſen, ostaviti komu šta na volju; aus freier —, dobrovoljno, svojevoljno; er hat freie —, ostaje mu na obir; stoji mu na volju; hier iſt die — ſchwer, ovdě je težko izabrati; eine — treffen, izabrati; zur — ſchreiten, izabirati. [spisi.
Wahlact, *m.* izabiranje; —en, *pl.* izborni
Wahlausſchreibung, *f.* razpis izbora.
Wahlausweis, *m.* izborni izkaz.
Wählbar, *adj.* izberiv.
Wählbarkeit, *f.* izberivost.
Wahlbedingung, *f.* uvět izbora.
Wahlberechtigt, *adj.* vlastan izabirati; die —en Staatsbürger, državljani imajući pravo izabirati.
Wahlberechtigung, *f.* pravo izabiranja.
Wahlbeſprechung, *f.* dogovor o izboru.
Wahlbewerber, *m.* prosac; ſ. Wahlcan-
Wahlbezirk, *m.* izborni kotar. [didat.
Wahlbruder, *m.* pobratim; Jemand zum — wählen, pobratiti koga. [bratstvo.
Wahlbruderſchaft, *f.* pobratimstvo, po-
Wahlcandidat, *m.* izborni predloženik; er iſt unſer —, mi smo ga predložili za izbor; mi ga namjeravamo izabrati.
Wahlcertificat, *n.* izborna svědočba.
Wahlcommiſſion, *f.* izborno pověrenstvo.
Wahleltern, *pl.* poroditelji; poočim i pomajka.
Wählen, *v. a.* izabrati, odabrati, obrati; birati, izabirati; ich wähle lieber den Tod als die Sklaverei, volim umrěti nego robovati; gewählt, izabran; (*fig.*)
Wahlendiſtel, ſ. Mannstreu. [po izbor.
Wähler, *m.* izbirač, obirač.
Wahlerbe, *m.* odabran naslědnik.
Wähleriſch, *adj.* gadljiv; — ſein, probirati, izvolěvati; ein —er Menſch, probirač; er iſt nicht —, nije gadljiv i. urokljiv.
Wählerliſte, *f.* imenik i. popis izbiračah.
Wahlfähig, *adj.* (fähig zu wählen), podoban izabirati; er iſt —, može izabirati; (fähig gewählt zu werden), izberiv, podoban za izbor; er iſt —, može se izabrati.
Wahlfähigkeit, *f.* active —, sposobnost izbiranja; paſſive —, izberivost.
Wahlfähigkeitsdekret, *n.* povelja o izbe-
Wahlfeld, *n.* biralište. [rivosti.
Wahlfeſt, *n.* svečan izbor.
Wahlfreiheit, *f.* sloboda izabiranja; izbiraća sloboda.
Wahlfürſt, *m.* knez-izbirač.
Wahlgeſchäft, *n.* izabiranje.
Wahlgeſetz, *n.* zakon o izboru.
Wahlhandlung, *f.* izabiranje; izbor.
Wahlherr, *m.* izbirač.
Wählig, ſ. Wähleriſch.
Wahlkaiſer, *m.* izabran car. [tochter.
Wahlkind, *n.* poděte; ſ. Wahlſohn; Wahl-
Wahlkönig, *m.* izabran kralj.
Wahlkönigreich, *n.* izbiraće kraljevstvo.
Wahlkörper, *m.* izbirači.
Wahlkugel, *f.* glasovnica, balotica.
Wahlmandat, *n.* izbiračka povlast.
Wahlmann, *m.* izbirač.
Wahlmodus, *m.* način izbora, izabiranja.
Wahlmonarchie, *f.* izborna jednovlada i. monarkija.
Wahlmutter, *f.* pomajka. [uredba.
Wahlordnung, *f.* izborni red; izborna
Wahlort, *m.* izborište.
Wahlpflicht, *f.* dužnost izbirača.
Wahlplatz, *m.* (Schlachtfeld), bojište, razbojište; ſ. Wahlort.
Wahlprotokoll, *n.* zapisnik o izabiranju.
Wahlrath, *m.* izbiraće věće.
Wahlrecht, *n.* activ es —, pravo izabiranja, izbiraće pravo; paſſives —, pravo izberivosti; izberivost.
Wahlreich, *n.* izbiraća država.

Wahlſchluß, *m.* završetak izbora.
Wahlſchweſter, *f.* posestrima.
Wahlſpruch, *m.* poslovica.
Wahlſtadt, *f.* izborni grad.
Wahlſtatt, *f.* ſ. Wahlplatz.
Wahlſtimme, *f.* glas.
Wahltag, *m.* dan izbora; izborni dan.
Wahlumtriebe, *pl.* izborne spletke.
Wahlunfähig, *adj.* nepodoban za izabiranje; neizberiv.
Wahlurne, *f.* glasovnik.
Wahlvater, *m.* poočim.
Wahlverfahren, *n.* izabiranje; postupanje kod izbora.
Wahlverſammlung, *f.* izborna, izbiraća [skupština.
Wahlverwandtſchaft, *f.* srodnost.
Wahlzettel, *m.* glasovnica.
Wahlzimmer, *n.* izbiraonica, izbornica.
Wahn, *m.* (Meinung), mnenje; (falſche Meinung), klapa, klapnja; er ſteht in dem —e, mniva; klapi mu se; Einem ſeinen — benehmen, skinuti komu perdu
Wahnbett, *n.* prazna loža. [s očijuh.
Wahnbild, *n.* klapnja.
Wahnecke, *f.* tup srh, sěk.
Wahnehre, *f.* lažna čast, bezčašće.
Wähnen, *v. n.* (meinen), misliti, mněti; (irrig meinen), er wähnt ſich klug, misli da je mudar; klapi mu se, da je
Wahngedanke, *m.* klapnja. [mudar.
Wahnglaube, *m.* tašta věra.
Wahnhaft, *adj.* tašt; lažan.
Wahnhoffnung, *f.* tašta nada.
Wahnkante, ſ. Wahnecke.
Wahnkantig, *adj.* tuposrh.
Wahnkauf, *m.* nevaljala kupnja.
Wahnkorn, *n.* šuljak, tašto zrno.
Wahnlich, ſ. Wahnhaft.
Wahnmacht, *f.* tašta sila.
Wahnmuth, ſ. Mißmuth.
Wahnſauer, *adj.* višt; prevraćen.
Wahnſinn, *m.* mahnitost.
Wahnſinnig, *adj.* mahnit.
Wahnſinnige, *m.* mahnitac.
Wahntugend, *f.* neprava, tašta krepost.
Wahnwaare, *f.* neprava, lažna roba.
Wahnwitz, *m.* blaznivost; ſ. Wahnſinn.
Wahnwitzig, *adj.* blazniv; ſ. Wahnſinnig.
Wahr, *adj.* istinit; es iſt — was er ſpricht, istinu govori; es iſt nicht —, nije istina; nicht —? jelde? jeli? ſehr —! baš istina! etwas für — halten, držati što za istinu; die Sache iſt ganz —, prava je istina; ſo — ich lebe! tako mi života! života mi moga! ſo — mir Gott helfe! tako mi Bog pomogao! der —e Maler, istinski slikar; (echt), prav; d. —e Glaube, prava věra; d. Wahre vom Falſchen unterſcheiden, razlučiti pravo od lažnoga; das iſt das Wahre, ta valja; es iſt — geworden, svršilo se je, sbilo se je; obistinilo se je; — ſprechen, pravo kazivati.

Wahrapfel, *m.* jabuka-mužkinja.
Wahre, *f.* ſ. Wehr, *n.*
Wahre, *n.* istina; ſ. Wahr.
Wahren, *v. a.* ich habe nichts gewahrt, ništa nisam spazio i. zamětio; wahre dich davon! čuvaj se toga! kloni se i. krsti se toga! ſ. Bewahren.
Währen, *v. n.* trajati, durati*; das währt ja ewig, tà neima tomu kraja ni konca; es währte den ganzen Tag, ehe die Truppen vorüber waren, sav dan je vojska prolazila; es währte nicht lange, malo bilo, za dugo nebilo; malo vrěme zatim postajalo i. potijalo; es währte ſo drei Jahre, tako stade tri godine danah; es wird mit ihm nicht lange —, neće dugo; neće dugo življeti.
Während, *adj.* trajući.
Während, *adv.* — des Krieges, uz rat; za rata; — des Sommers, lěti, po lětu, uz lěto; — der Nacht, noćju, noći, ob noć; — der Mahlzeit, uz oběd, pod ručkom; — der Zeit, u to doba; — deſſen, u to, u tom, medju tim; — ich dort war, dok sam ondě bio; — ich ſchreibe, ſpielt er, ja pišem, a on se igra; — ſie ſo ſprachen, dok su oni u rěči bili; tako oni govoreći; — ſeiner Regierung, za njegova vladanja.
Wahrhaft, *adj.* (echt), ein —er Freund, pravi prijatelj; (wahr), istinski; eine —e Erzählung, istinita pripověst; ein — großer Menſch, za istinu velik čověk; der —e Teufel, sušti djavol; ſ. Wahrhaftig.
Wahrhaftig, *adj.* (Wahrheit redend), pravorek; ein —er Menſch, čověk od istine; —, *adv.* za istinu, u istinu, do istine; ſ. Wahrhaft.
Wahrhaftigkeit, *f.* istinost; istinitost; istina.
Wahrheit, *f.* istina; die reine —, istinska l. puka istina; d. Gemälde hat —, slika je istinska; die — eines Ausſpruches bezweifeln, sumnjati o istinitosti izreke; bei der — bleiben, držati se istine; der — zu nahe treten, odkloniti se od istine; der — gemäß, istinski; in —! u istinu! doista! zaista! hinter die — kommen, istini u trag ući; doznati istinu; Einem derb die — ſagen, reći komu od komada.
Wahrheitsbegierig, *adj.* istine željan.
Wahrheitsdurſt, *m.* pohlepa za istinom.
Wahrheitseifer, *m.* revnost za istinu.
Wahrheitserinnerung, *f.* opomena da se istina kaže; nach vorausgegangener —, opomenuv prije (koga), da istinu kaže i. da pravo kazuje.
Wahrheitsfeind, *m.* neprijatelj istine.
Wahrheitsforſcher, *m.* istraživalac istine.
Wahrheitsfreund, *m.* istinoljub, prijatelj istine.

Wahrheitsgetreu, *adv.* po istini; istinski.
Wahrheitslicht, *n.* světlo istine.
Wahrheitsliebe, *f.* ljubav istine.
Wahrheitsliebend, *adj.* istinu ljubeći; istinit.
Wahrheitsmäßig, *adv.* po istini.
Wahrheitsscheu, *adj.* plah od istine; er ist —, běži od istine; plaši se istine.
Wahrheitsscheu, *f.* strah od istine.
Wahrheitssinn, *m.* istinitost.
Wahrheitswidrig, *adj.* neistinit.
Wahrheitszeuge, *m.* svědok istine.
Wahrlich, *adv.* u istinu, (va istinu), doista, zaista; bogme, borami, bome; —, — ich sage euch, zaista vam kažem.
Währmann, ſ. Gewährmann.
Wahrnehmbar, *adj.* zamětan.
Wahrnehmbarkeit, *f.* zamětnost.
Wahrnehmen, *v. a.* zamětiti, primětiti, prisětiti; (durch das Geſicht), opaziti, spaziti, opažati; ugledati; ich nehme an Ihnen große Betrübniß wahr, vidim, da ste vrlo razluženi; ich habe aus Ihrem Briefe wahrgenommen, daß ..., iz Vašega sam pisma razabrao, da ...; die Gelegenheit —, uhvatiti sgodu.
Wahrnehmung, *f.* zamětba, prisět; opa-
Wahrnehmungsvermögen, *n.* zamětljivost.
Wahrredend, *adj.* istinu govoreći.
Wahrſagegeiſt, *m.* gatarstvo, vračarstvo.
Wahrſagen, *v. n.* gatati, gonetati, vračati (u što); (weiſſagen), proreći, proricati; aus der Hand —, gledati, vračati u ruku.
Wahrſager, *m.* gonetalac, gatalac, vra-
Wahrſagerei, *f.* gonetanje, gatnja, vračanje.
Wahrſagerin, *f.* gatalica, gatara, vračara, gonetalica.
Wahrſageriſch, *adj.* gatarski, gatalački, vračarski.
Wahrſagerlohn, *m.* gatarina, vračarina.
Wahrſagung, *f.* gonetanje, gatanje; (Weiſſagung), proročanstvo.
Währſchaft, ſ. Gewährſchaft.
Wahrſchau, Wahrſchauen, Wahrſchauer, ſ. Weiſſagung uſw.
Wahrſcheinlich, *adj.* věrovětan, věrojatan; das iſt —, to može biti; —, *adv.* po svoj prilici; věrovětno, věrojatno; es iſt nicht —, er werde kommen, neima prilike, da će doći.
Wahrſcheinlichkeit, *f.* věrovětnost, věrojatnost.
Wahrſcheinlichkeitsfall, *m.* věrovětan slu-
Wahrſcheinlichkeitsrechnung, *f.* račun věrovětnosti; věrovětan račun.
Wahrſcheinlichkeitsſchluß, *m.* izvodak (istine) iz věrovětnosti.
Wahrſpruch, *m.* izreka.
Wahrung, *f.* čuvanje.
Währung, *f.* (Valuta), (novčana) vrědnota; Wiener —, bečka vrednota; (Werth), vrědnost; die rückſtändigen —en baar erlegen, zadržane svote u gotovu položiti.
Währwolf, *m.* vukodlak.
Wahrzeichen, *n.* znamenje, znak, obilěžje.
Waibel, *m.* pandur.
Waid, *m.* (*Isatis tinctoria*), sač, vrbovnik, sača.
Waidaſche, *f.* sačev, vrbovnikov pepeo.
Waidballen, *m.* sačeva lopta.
Waidbau, *m.* sačarstvo; sijanje vrbovnika, sača.
Waidbauer, *m.* sačar.
Waidbereitung, *f.* gotovljenje sača.
Waidblüte, *f.* sačev cvět.
Waidfarbe, *f.* sačeva mast (boja); sačevo mastilo.
Waidfärber, *m.* modrilac.
Waidfugel, *f.* ſ. Waidballen.
Waidküpe, *f.* sačevo modrilo.
Waidland, *n.* sačište.
Waidmühle, *f.* stupa za sač.
Waiſe, *f.* sirota, sirotče, sirotica, sirotan; (*coll.*) sirotčad; zur — werden, osirotěti; — ſein, sirotovati; eine vaterloſe —, sirota bez otca; (Opal), opalj.
Waiſenamt, *n.* sirotinjski ured.
Waiſenamtsrechnung, *f.* račun sirotinjskog ureda.
Waiſenamtsverwaltung, *f.* uprava sirotinjskog ureda.
Waiſenbuch, *n.* sirotovnik, sirotinjska knjiga.
Waiſenbüchel, *n.* sirotovnica.
Waiſencaſſe, *f.* sirotinjska pěneznica.
Waiſencaſſeverwaltung, *f.* uprava sirotinjske pěneznice.
Waiſenforderung, *f.* tražbina sirote.
Waiſengelder, *pl.* sirotinjski novci.
Waiſengut, *n.* sirotinjsko dobro.
Waiſenhaus, *n.* sirotište; (Waiſeninſtitut), sirotnica.
Waiſenhäuſer, *m.* sirotničar.
Waiſenherr, ſ. Waiſenvater.
Waiſenkind, *n.* sirotče.
Waiſenknabe, *m.* sirotan.
Waiſenlehrer, *m.* sirotinjski učitelj.
Waiſenmädchen, *n.* sirota-děvojka.
Waiſenmutter, *f.* sirotinjska majka.
Waiſenſchaft, *f.* sirotstvo.
Waiſenſchule, *f.* sirotinjska učionica.
Waiſenſtand, *m.* sirotstvo.
Waiſentabelle, *f.* sirotinjski izkaz.
Waiſenvater, *m.* sirotinjski otac.
Waiſenvermögenſchaft, *f.* sirotinjska imovina.
Waisling, *m.* sirotan.
Wacke, *f.* (Hammelfell), ovnina; (Netz), grib; ſ. Wacke; Wuhne.
Walch, *m.* (*Aegilops*), ostika.
Walchen, *v. n.* kotrljati se.
Wald, *m.* šuma; Böhmer —, Šumava; der Weg geht durch einen —, ide se šumom; Bäume die viel — haben, šumnata drvela; zu —e werden, zarasti u šumu; (ſpr.) wie man in den — hineinruft, ſo ſchallt es wieder, kakav pozdrav, onakav i odzdrav.

Waldabſtockung, *f.* krčenje šume.
Waldacker, *m.* njiva u šumi; ſ. Waldmor-
Waldahorn, *m.* (*Acer pseudoplatanus*), javor.
Waldameiſe, *f.* (*Formica rufa*), ridji mrav.
Waldammer, ſ. Goldammer.
Waldamt, ſ. Forſtamt.
Waldanhöhe, *f.* šumovit brèg, brežuljak.
Waldanlage, Waldanpflanzung, *f.* nasad šume.
Waldapfel, ſ. Holzapfel.
Waldaufſicht, *f.* nadgled šum(ah); die — führen, nadgledati šum(e).
Waldaufſichtsperſonale, *n.* nadgledništvo šum(ah); šumari.
Waldausſprungswinkel, *m.* okrajak šume.
Waldart, *f.* šamara, gluhara, drmnica, balta.
Waldbach, *m.* šumski potok; ſ. Wildbach.
Waldbart, ſ. Waldbocksbart.
Waldbau, *m.* sadjenje, gajenje šume; šumarstvo.
Waldbauer, *m.* podgorac.
Waldbaum, *m.* šumsko drvo.
Waldbedeckt, *adj.* ein —es Land, zemlja zarasla u šumu i. obrasla šumom.
Waldbeere, *f.* (*Vaccinium Myrtillus*), borovnica, risnica.
Waldbekränzt, *adj.* šumom okićen.
Waldbenediktskraut, *n.* (*Geum montanum*), gorski blaženak.
Waldbereiter, ſ. Hägebereiter.
Waldbeſchattet, *adj.* šumom zaklonjen.
Waldberg, *m.* gora.
Waldbeute, *f.* duplja.
Waldbewachſen, ſ. Waldbedeckt.
Waldbiene, *f.* divlja pčela.
Waldbienenkraut, *n.* (*Melittis Melissophyllum*), medenika, medika.
Waldbienenrecht, *n.* pravo na divlje pčele.
Waldbienenzucht, *f.* divlje pčelarstvo.
Waldbingelkraut, *n.* (*Mercurialis perennis*), prosinac, prosunac.
Waldbinſe, *f.* (*Scirpus sylvaticus*), šumska sitina.
Waldbirn, ſ. Holzbirn.
Waldblume, *f.* šumski cvětak.
Waldbocksbart, *m.* (*Spiraea Aruncus*), gorska suručica, kozja brada.
Waldbrand, *m.* požar (šume); einen — veranlaſſen, zapožariti šumu.
Waldbruch, *m.* polom šume.
Waldbruder, *m.* pustinjak, remeta*.
Waldbuche, ſ. Rothbuche.
Waldbuße, *f.* globa za šumski kvar.
Wäldchen, *n.* šumica, gaj.
Waldcultur, *f.* šumarstvo.
Waldbieb, *m.* drvokradica.
Waldbiſtel, *f.* (*Ilex Aquifolium*), čemina; ſ. Feldmannstreu.
Waldborf, *n.* selo u šumi.
Waldboſten, *m.* (*Origanum vulgare*), vranilovka.
Waldbroſſel, *f.* (*Turdus illiacus*), běli drozak.
Waldbunkel, *n.* mrčava.
Waldeber, *m.* divljak.
Waldeiche, *f.* hrast.
Waldein, *adv.* u šumu.
Waldeiſen, *n.* podbělač.
Waldelſter, *f.* (*Lanius rufus*), svrakopérac.
Waldengelwurz, *f.* (*Angelica sylvestris*), šumski kravojac.
Waldepheu, ſ. Epheu.
Walderbſe, *f.* (*Orobus*), grašac, grahorica.
Walderde, *f.* šljig.
Wälderreich, *adj.* šumovit.
Walderve, ſ. Walderbſe.
Waldeſel, *m.* divlji magarac.
Waldeule, *f.* (*Strix Aluco*), šumska sovura; (*Aegolius Otus*), šumska ušarica.
Waldewig, *n.* ſ. Epheu.
Waldfarn, *m.* Waldfarnkraut, *n.* (*Pteris aquilina*), bujad.
Waldfink, *m.* (*Fringilla Coelebs*), zeba.
Waldflachs, *m.* ſ. Flachskraut.
Waldfloh, *m.* (*Podura nivalis*), snežna skakutalica.
Waldforelle, *f.* bistranka.
Waldförſter, *m.* šumar.
Waldfrevel, *m.* šumski prestupak; gorski kvar; einen — begehen, počiniti kvar, štetu u šumi.
Waldfrevler, *m.* tarišuma, šumski tat.
Waldgänſediſtel, *f.* ſ. Waldſalat.
Waldgärtner, ſ. Fichtenbohrer.
Waldgebirge, *n.* gorica, gora.
Waldgeflügel, *n.* šumske ptice.
Waldgegend, *f.* šumadija, dubrava.
Waldgehäge, *n.* branjevina.
Waldgeier, ſ. Buſſard.
Waldgeißbart, ſ. Waldbocksbart.
Waldgeiſt, *m.* (*Midas Rosalia*), ušan.
Waldgekrönt, *adj.* šumom okićen.
Waldgenoß, *m.* suvlastnik šume.
Waldgeräume, *n.* krčevina, krč.
Waldgerecht, *adj.* šumarski.
Waldgerechtigkeit, *f.* pravo na šumu.
Waldgericht, *n.* šumarski sud.
Waldgeſang, *m.* pěsme šumskih ptica.
Waldgeſetz, *n.* zakon o šumah.
Waldgewächs, *n.* šumska bilina; šumsko bilje.
Waldglocke, *f.* (*Campanula persicifolia*), breskvolisti zvončić.
Waldgras, *n.* šumska trava; brdovina.
Waldgrille, ſ. Feldgrille.
Waldhäher, *m.* (*Corvus glandarius*), sojka.
Waldhahnenfuß, *m.* (*Ranunculus sceleratus*), ljuti žabljak.
Waldhähnlein, *n.* (*Anemone nemorosa*), ovčje runo.
Waldhammer, *m.*, Waldheinze, ſ. Waldeiſen, Waldbiene.
Waldherr, *m.* gospodar šume.
Waldhirſe, *f.* (*Melampyrum sylvaticum*), šumska urodica.
Waldhöhe, ſ. Waldanhöhe.
Waldholder, Waldholunder, *m.* (*Sambucus racemosa*), grozna zova i. bazga.
Waldhonig, *m.* divlji med.
Waldhopfen, *m.* divlji hmelj.
Waldhorn, *n.* lovački rog.

Waldhorniſt, *m.* trubač lovačkoga roga, valdhornista.
Waldhube, *f.* krčevina.
Waldhügel, *m.* brežuljak obrasao šumom.
Waldhuhn, *n.* tetrèb.
Waldhummel, *f.* (*Apis sylvatica*), divlja pčela.
Waldhüter, *m.* lugar.
Waldhütte, *f.* koliba u šumi.
Waldicht, *adj.* dubravast.
Waldicht, *n.* šikarje.
Waldig, *adj.* šumovit.
Waldimme, *f.*; Waldkäfer, ſ. Waldbiene; Hirſchkäfer.
Waldkapelle, *f.* šumska crkvica.
Waldkatze, *f.* divlja mačka.
Waldkirſche, *f.* sitnica.
Waldklee, *m.* (*Trifolium agrarium*), krčka dètelina.
Waldklette, *f.* (*Circaea*), bahornica, vilenica.
Waldknecht, *m.* lugar.
Waldkohl, *m.* (*Turritis*), toranjka.
Waldkraut, *n.* (*Galium mollugo*), brocika-mekuška.
Waldkreuzkraut, *n.* (*Senecio sylvaticus*), šumski staračac.
Waldkrötengras, *n.* (*Juncus pilosus*), dlakava sita.
Waldküchenſchelle, *f.* šumska sasa.
Waldkümmel, *m.* šumska dušica.
Waldlabkraut, *n.* (*Galium sylvaticum*), šumska brocina.
Waldland, *n.* šumadija.
Waldlaub, *n.* šušanj.
Waldlauch, *m.* (*Allium carinatum*), gorski luk.
Waldläuſekraut, *n.* (*Pedicularis sylvestris*), šumski ušljivac.
Waldleben, *n.* šumovanje.
Waldlerche, ſ. Baumlerche.
Waldlilie, *f.* (*Lonicera caprifolium*), kukavičnjak; ſ. Diptam.
Waldlinde, *f.* (*Tilia parvifol.*), drobnolista lipa.
Waldmalve, *f.* (*Malva sylvestris*), hudogled.
Waldmann; Waldmarder, ſ. Waldbauer; Baummarder.
Waldmarke, *f.* šumska medja.
Waldmaſt, *f.* žirovina; žir.
Waldmaus, *f.* (*Mus sylvaticus*), šumski miš.
Waldmeiſe, *f.* (*Parus ater*), šumska sěnica.
Waldmeiſter, *m.* šumator; (*Asperula*), prvenac, trnovac.
Waldmelde, *f.* (*Atriplex patula*), divlja loboda.
Waldmeliſſe, *f.* ſ. Waldbienenkraut.
Waldmenſch, *m.* divlji čověk; ſ. Orang-utang.
Waldmeſſer, *m.* šumoměr.
Waldmiſt, *m.* šljig.
Waldmohn, *m.* ſ. Saudiſtel.
Waldmorgen, *m.* jutro šumo.
Waldmünze, *f.* (*Mentha sylvestris*), konjski bosiljak.
Waldnachtſchatten, *m.* ſ. Tollkirſche.
Waldner, Wäldner, ſ. Waldbewohner.
Waldneſſel, *f.* (*Galeobdolon luteum*), žuti pritulnjak; ſ. Bienſaug.
Waldnützung, *f.* šumski užitak, dohodak.
Waldochſe, ſ. Auerochs.
Waldordnung, *f.* uredba, zakon o šumah.
Waldpappel, ſ. Waldmalve.
Waldpflanze, *f.* šumavica.
Waldplatz, *m.* čistina, laz.
Waldpolei, ſ. Wirbelboſt.
Waldquelle, *f.* vrelo u šumi.
Waldrabe, *m.* (*Corvus Pyrrhocorax*), zlatovranka.
Waldratte, ſ. Waldmaus.
Waldrauch, *m.* jelova smola.
Waldrauke, *f.* (*Sisymbrium sylvestre*), šumski oranj.
Waldrebe, *f.* (*Clematis*), pavit, pavitina, škrobut, škrobutina, šepuka, šeputljika.
Waldrebenſtrauch, *m.* pavitnjak.
Waldrecht, *n.* šumsko pravo.
Waldregion, *f.* šumski preděl.
Waldreich, *adj.* šumovit.
Waldriedgras, *n.* (*Carex sylvatica*), šumski šaš.
Waldriegel, ſ. Silberblatt.
Waldrinde, ſ. Heckenkirſche.
Waldrohr, *n.* (*Scirpus sylvestris*), šumska sitina.
Waldroßkäfer, *m.* (*Scarabaeus sylvaticus*), šumski zujak.
Waldröthe, *f.* divlji broć.
Waldröthlein, *n.* (*Sylvia rubecula*), crvenvoljka, crvendać, krvavac.
Waldrothſchweif, *m.* (*Sylvia Phoenicurus*), crvenrepka.
Waldrübe, *f.* (*Cyclamen europ.*) klobučić.
Waldruhrkraut, *n.* (*Gnaphalium sylvaticum*), šumski moljačak.
Waldſache, *f.* šumski posao.
Waldſalbei, *m.* (*Salvia nemorosa*), lužka kadulja.
Waldſänger, *m.* šumski pěvač.
Waldſchabe, ſ. Küchenſchabe.
Waldſchaden, *m.* gorski kvar.
Waldſchaumkraut, *n.* (*Cardamine sylvatica*), šumska režuha.
Waldſchelle, *f.* (*Digitalis purpurea*), crveni naprstak, crvena pustikara.
Waldſchenke, *f.* krčma u šumi.
Waldſchloß, *n.* grad u šumi.
Waldſchlucht, *f.* sutina.
Waldſchnecke, *f.* (*Limax empiricorum*), šumski prpor i. balavac.
Waldſchnepfe, *f.* (*Scolopax rusticola*), kljunača, podlěsak.
Waldſchwein, ſ. Wildſchwein.
Waldſchwingel, *m.* (*Festuca sylvatica*), šumska vlasulja.
Waldſegge, *f.* ſ. Waldriedgras.
Waldſpargel, *m.* divlja šparga.
Waldſperling, *m.* (*Pyrgita montana*), poljski vrabac.
Waldſpiere, *f.* ſ. Waldbocksbart
Waldſtein, *m.* šumski menjik; ſ. Frauenglas.
Waldſternmiere, *f.* (*Stellaria nemorum*), šumska zvězduša.
Waldſtrafe, ſ. Waldbuße.
Waldſtreitigkeit, *f.* razpra za šumu.
Waldſtreu, *f.* šumska stelja; šušanj.
Waldſtroh, ſ. Labkraut.
Waldſtrom, *m.* gorska rěka.

Waldtaube, ſ. Holztaube.
Waldtare, *f.* šumarina.
Waldtenne, *f.* (ptičarsko) gumno u šumi.
Waldteufel, *m.* (*Cynocephalus Mandril*), mandrilj.
Waldthal, *n.* dolina u šumi.
Waldtrespe, *f.* (*Bromus giganteus*), golemi ovsik.
Waldtrieb, *m.* sěčenje šume.
Waldtulpe, *f.* (*Tulipa sylvestris*), kaloš.
Waldumkränzt, *adj.* okićen šumom.
Waldung, *f.* šuma, gora.
Waldveilchen, *n.* (*Anemone nemorosa*), ovčje runo.
Waldverderber, *m.* tarišuma; (*Trachea piniperda*), omornjak.
Waldverderblich, *adj.* štetan za šumu.
Waldvergißmeinnicht, *n.* (*Myosotis sylvatica*), lužka potočnica.
Waldvogel, *m.* (ptica-)gornjača.
Waldwachtelweizen, *m.* (*Melampyrum nemorosum*), lužka urodica.
Waldwanze, *f.* šumska stěnica.
Waldwärts, *adv.* put šume; šumi.
Waldweg, *m.* šumska cesta; šumski put.
Waldweide, *f.* paša u šumi.
Waldweiderich, *m.* (*Lysimachia nemorum*), šumski protivak; (*Epilobium montanum*), gorska vrbovka.
Waldweizen, ſ. Waldwachtelweizen.
Waldwerthveranſchlagung, *f.* procěnba šume.
Waldwicke, *f.* (*Vicia sylvatica*), šumski grahor.
Waldwieſe, *f.* luka, proplanak.
Waldwieſel, ſ. Frettchen.
Waldwindblume, *f.*, Waldwindröschen, *n.* ſ. Waldveilchen.
Waldwinde, *f.* (*Convolvulus sepium*), hlaboležnik.
Waldwirthſchaft, *f.* šumarstvo.
Waldwolle, *f.* šumska vuna.
Waldwurz, *f.* ſ. Fichtenſauger.
Waldzeichen, *n.* podbělina.
Waldzeiſig, *m.* ſ. Goldhähnchen.
Waldzins, *m.* šumarina, šumska zakupnina.
Waldzwenke, *f.* (*Brachypodim sylvaticum*), šumska kostrva.
Waldzwiebel, *f.* ſ. Waldlauch.
Walge, *f.* ſ. Wälgerholz.
Walgen, Wälgen, Wälgern, *v. a.* valjuškati; den Teig —, gužvačiti, razvijati.
Wälgerholz, *n.* razvijača, valjak, oklagija*.
Walgvogel, *m.* ſ. Dront.
Walhalla, *f.* slavohram.
Walkarbeit, *f.* valjanje; valjačina.
Walke, *f.* valjanje; valjba; (*fig.*) Einen in die — nehmen, izlěmati, makljati koga; ſ. Walkmühle.
Walken, *v. a.* das Tuch —, valjati sukno; den Filz —, valjati dlaku; die Felle —, gaziti kože; (*fig.*) Einen —, lěmati, makljati koga.
Walker, *m.* valjbar, valjar; ſ. Wälgerholz; (*Melolontha fullo*), mlinar.
Walkerde, *f.* valjarača; masna i. suknarska zemlja.
Walkerdiſtel, *f.* (*Dipsacus fullonum*), češljuga, češljaga, češaljka.
Walkerkunſt, *f.* valjarija, valjarstvo.
Walkerrochen, ſ. Stachelrochen.
Walkgebäude, *n.* valjara.
Walkhaar, *n.* prpa.
Walkhammer, *m.* bat od valjare.
Walkholz, ſ. Wälgerholz.
Walkmühle, *f.* valjara, valjarica, valjaonica; stupa.
Walkmüller, *m.* valjar.
Walkſtock, *m.* uši (od valjare).
Walktrog, *m.* podnica (od valjare).
Walkwerk, *n.* ſ. Walkmühle.
Wall, *m.* nasip, sip, bedem*, bastija; die Stadt mit Wällen umgeben, nasipom, bedemom grad opasati; (*fig.*) obrana, branište; (das Wallen z. B. des Waſſers), var.
Wallach, *m.* parip, konj.
Wallachen, *v. a.* utući, uvrnuti, uštrojiti (n. p. ždrěbca); škopiti.
Wallarbeit, ſ. Schanzarbeit.
Wallbank, *f.* banak (od nasipa).
Wallbrecke, *f.* valj.
Wallbruch, *m.* provala, prolom, mazgal*.
Wallbruder, *m.* romar, supoklonik; ſ. Wallfahrer.
Wallen, *v. n.* kipěti, vreti; das Waſſer wallet, voda vri, kipi; das Meer wallet, more se biba; das Blut wallet, krv se měša; die Saaten —, žito se lelija; in goldenen Locken wallt ſein Haar, niz ledja su mu pali uvojci od zlatne kose; das Herz wallt mir vor Freude, srce mi od radosti trepti i. igra; (pilgern), putovati, ići; durchs Leben —, věk věkovati; auf Erden —, živovati.
Wällen, *v. a.* varati.
Wallend, *adj.* bibajući; —es Haar, razpuštena kosa.
Waller, *m.* putnik.
Wallfahren, *v. n.* proći, ići na zavět, na (o)proštenje; romariti; hodočastiti; nach dem heiligen Grabe —, putovati k svetomu grobu; (*fig.*) putovati.
Wallfahrer, *m.* (o)proštenjak, sborar, romar, hodočastnik; (*coll.*) sbor, proštenjaci; (zum heil. Grabe), poklonik, hodžija; —in, *f.* (o)proštenjača, romarica.
Wallfahrt, *f.* zavětnina, (o)proštenje; poklonjenje, put k svetomu městu; romarstvo; eine — zum heil. Grabe, put k svetomu grobu; eine — unternehmen, ſ. Wallfahren.
Wallfahrten, Wallfahrter, ſ. Wallfahrer.
Wallfahrtskirche, *f.* crkva od proštenja; (b. Kr.) sbor.
Wallfahrtsort, *m.* proštenje; sbor.
Wallfiſch, *m.* (*Balaena*), kit, velja riba.
Wallfiſchaas, *n.* ſ. Wallfiſchfraß.

Wallfiſchaſſel, ſ. Wallfiſchlaus.
Wallfiſchbarte, *f.* kitov us.
Wallfiſchbein, *n.* kitova kost.
Wallfiſchfahrer, *m.* (ladja-)kitarica.
Wallfiſchfang, *m.* lov na kitove.
Wallfiſchfänger, *m.* kitar.
Wallfiſchfraß, *m.* kitova hrana; (*Clio borealis*), dvoklanka.
Wallfiſchknochen, *m.* ſ. Wallfiſchbein.
Wallfiſchlaus, *f.* (*Cyamus ceti*), ploskuša, kitova uš.
Wallfiſchlien, *f.* kitarsko uže.
Wallfiſchſpeck, *m.* kitov tuk.
Wallfiſchthran, *m.* kitovina, ribja mast.
Wallfiſchtödter, ſ. Butzkopf.
Wallgang, *m.* hodnik u nasipu.
Wallgraben, *m.* obkop.
Wallnuß, *f.* babac.
Wallnußbaum, *m.* orah, orahovo drvo.
Wallrath, *m.* vorvan *f.*, spermacet.
Wallrathfiſch, ſ. Pottfiſch.
Wallrathlicht, *n.* svěća od vorvani.
Wallrathpflaſter, *n.* obliž od vorvani.
Wallroß, *n.* (*Trichecus*), mrož, mrž.
Wallroßzahn, *m.* mrožev zub.
Wallſame, *m.* (*Sisymbrium Sophia*), velodělni oranj.
Wallſchlägel, *m.* nabijač.
Wallſetzer, *m.* nabijač.
Wallſtein, *m.* (im Hochofen), gat; ſ. Tropfſtein.
Wallſtroh, *n.* (*Galium mollugo*), brocinamekuška.
Walltag, *m.* razaslanje apoštolah.
Wallung, *f.* vrenje, kipljenje; in — gerathen, uzavreti, uzkipljeti; (des Meeres), bibavica; in — gerathen, uzbibati se; (des Blutes), vrenje; ſein Blut kam in —, krv mu je navrela, uzavrela, zaplamtila se; das Blut kommt in —, krv se měša.
Wallwind, *m.* větar s kraja.
Wallwurz, *f.* (*Symphytum officinale*), gavez lěkarski.
Walm, *m.* ſ. Qualm.
Walmdach, *n.* krov bez somića, zabata.
Walplatz, *m.* ſ. Wahlſtätte.
Walpurgisabend, *m.* predvečerje svete Valpurge.
Walburgiskraut, ſ. Mondkraut.
Walburgismai, *m.* ſ. Heckenkirſche.
Walpurgistag, *m.* Valpurgin dan.
Wälſch, *adj.* (italiäniſch), talijanski; —es Gras, ſ. Bandgras; —e Nuß, ſ. Wallnuß; —er Hahn, ſ. Truthahn; —es Korn, ſ. Mais.
Walten, *v. a.* činiti, raditi, baratati; in einer Sache ſchalten und —, raditi s čim, što komu drago; (ſpr.) paliti i žariti; (ver—), vladati; upravljati; Gott — laſſen, ostaviti što na Boga; walte Gott! Bože daj dobro! ſeine Gnade über Einen — laſſen, dati komu svoju milost.
Walzblech, *n.* pločevina (u staklani).
Wälzchen, *n.* valjčić.
Walzdiſtel, ſ. Mannstreu.
Walze, *f.* valj; (eine kleinere —), valjak; (eine große —), valjuga, valjača; (in Gewehren), valjak; (in Uhren), valjak; (*Voluta*), uško; ſ. Cylinder.
Walzen, *v. a.* valjati, povaljati; den Teig —, razměsiti těsto; —, *v. n.* igrati valcer.
Wälzen, *v. a.* kobeljati, kotrljati; einen Stein vor die Thür —, navaliti, privaliti kamen na vrata; ſich —, valjati se, kotrljati se; ſich um die Sonne —, okretati se oko sunca; ſich in ſeinem Blute —, pružati se u svojoj krvi; ſich im Kothe —, kaljužati se; (v. Rauche), sukljati, kuljati, kutljati; die Schuld auf einen Andern —, oboriti na koga krivnju; odpirati se na koga.
Walzenform, *f.* oblina.
Walzenbock, *m.* (*Saperda carchias*), topolnica.
Walzenförmig, *adj.* obao, valjast.
Walzengerüſt, *n.* ruče, preluč.
Walzenkraut, *n.* (*Lotus cornic.*) smiljkita.
Walzenrad, *n.* valjast točak.
Walzenrund, *adj.* obao.
Walzenſcheit, *n.* oblica.
Walzenſchnecke, *f.* (*Voluta*), uško.
Walzenthierchen, *n.* (*Enchelys*), oblišak.
Walzentute, *f.* (*Conus elongatus*), duguljast čunjac.
Walzer, *m.* valcer.
Wälzer, *m.* kobeljač.
Walzholz, *n.* valjak.
Walzig, *adj.* valjast.
Walzwerk, *n.* valjaonica.
Wamme, *f.* (am Halſe des Rindviehes), podvratnik; podvratak; rida; (Geſchlinge), utroba, vitalac; (v. Kürſch.) potrbušina; ſ. Wampe.
Wammig, *adj.* kuljav, pupav, burav; — werden, okuljaviti.
Wamms, Wämmschen, *n.* prsluk, zubunac; (ſpr.) Einem das — ausklopfen, izlupati, izčibukati koga.
Wammſen, *v. a.* lupati, makljati, lěmati.
Wampe, *f.* kulje, trbušina; ſich die — füllen, nadekati se, nabokati se, nakresati se; ſ. Wamme.
Wand, *f.* (Fels—), stěna; (Mauer—), stěna, zid, mir*, duvar; (Bretter—), brvna; ſpaniſche —, zaslonik; (innere Fläche), bok, strana; die innere — der Kopfhaut, naličje i. naopaka strana oglavine; (ſpr.) mit dem Kopfe wider die — rennen, zamlatiti glavom o zid; die Wände haben Ohren, i duvar uši ima; (*mont.*) kamen; (am Hufe), polje.
Wandbank, *f.* klupa u zida.
Wandbein, *n.* (*os parietale*), stěnka.
Wandbekleidung, *f.* oplata, obor stěne, duvara.

Wandbeſen, *m.* nasadjen ometač.
Wandbild, *n.* slika na zidu.
Wandblaker, *m.* svěćnjak s ogledalom.
Wandel, *m.* (Lebens—), život; vladanje, podnošenje (ponašanje); einen tugendhaften — führen, krepostno življeti; (Veränderung), proměna; (Fehler), mana; Handel u. —, trgovina; zanat;
Wandelbahn, *f.* šetalište. [posao.
Wandelbar, *adj.* proměnljiv; (unbeſtändig), nepostojan, nestalan; das Glück iſt —, sreća je prevrtljiva; (ſchadhaft), uhaban; (v. Uhren), poremećen; (v. Gebäuden), trošan; —e Gebühr, pomična pristojba.
Wandelbarkeit, *f.* proměnljivost; (*fig.*) nestalnost, nepostojanstvo; prevrtljivost; trošnost. [teljstvo.
Wandelfreundſchaft, *f.* nepostojano prija-
Wandelfüße, *pl.* šetula, šetaće noge.
Wandelgang, *m.* šetnja.
Wandelglück, *n.* prevrtljiva sreća.
Wandelhaft, *adj.* proměnljiv; nepostojan; prevrtljiv.
Wandelklee, *m.* (*Hedysarum gyrans*), sladkovina-okretalja. [šavica.
Wandelkraut, *n.* (*Cucubalus Behen*), gu-
Wandellos, *adj* neproměnljiv; stalan.
Wandelmuth, *m.* prevrtljivost.
Wandelmüthig, ſ. Wandelhaft.
Wandeln, *v. n.* (ſpazieren), šetati se; (gehen), hoditi, ići; ein Weg —, putem ići; in der Hoffnung —, u nadi življeti; in der Wahrheit —, na istinu težiti; vor Gott —, Bogu življeti; unſträflich —, bezprikorno se vladati, podnositi, ponašati; —, *v. a.* proměniti; handeln und —, trgovati.
Wandelplatz, *m.* šetalište.
Wandelpön, ſ. Neugeld.
Wandelſtein, ſ. Gränzſtein.
Wandelſtern, *m.* (zvězda-)prěhodnica.
Wandelwetter, *n.* proměnljivo, nestalno vrěme. [ga.
Wanderbuch, *n.* stranstvenica, putna knji-
Wanderbündel, *n.* (putnička) torba.
Wanderer, *m.* putnik.
Wanderfalk, *m.* (*Falco peregrinus*), soko(l)-selac.
Wandergeld, *n.* poputnina.
Wandergeſell, *m.* stranstvenik; putujući dětić (kalfa).
Wanderheuſchrecke, ſ. Zugheuſchrecke.
Wanderjahr, *n.* putna godina; —e, *pl.* stranstvovanje.
Wanderkleid, *n.* putna haljina.
Wanderluſt, *f.* želja putovanja.
Wandermaus, ſ. Wanderratte.
Wandern, *v. n.* putovati; in der Fremde —, stranstvovati; ići po zanatu; (ausziehen), aus dem Lande —, iz zemlje seliti; (gehen), ići.
Wandernd, *adj.* putujući; stranstvujući.
Wanderpaß, *m.* putovnica.
Wanderratte, *f.* (*Mus decumanus*), siva podgana, sivi pa(r)cov.
Wanderſack, *m.* bisage, torba.
Wanderſchaft, *f.* (v. Geſellen), stranstvovanje; auf die — gehen, otići po zanatu; auf der — ſein, stranstvovati.
Wanderſchuh, *m.* putna cipela.
Wanderesleute, *pl.* putnici.
Wandersmann, *m.* putnik.
Wanderſtab, *m.* putnička palica, batina; den — ergreifen, krenuti na put; odbatinjati.
Wandertaube, *f.* (*Columba migratoria*), golub-selac.
Wanderung, *f.* putovanje; put.
Wandervolk, ſ. Nomadenvolk.
Wanderzeit, *f.* vrěme putovanja.
Wandfeſt, *adj.* u zidu utvrdjen. [plitičar.
Wandflechte, *f.* (*Parmelia parietina*), žuti
Wandgemälde, *n.* slika na zidu.
Wandhaken, *m.* kuka o zidu, čivija.
Wandhaut, *f.* (*endopleura*), jezgarnica.
Wandkalender, *m.* visući koledar.
Wandkraut, *n.* (*Parietaria officinalis*), crkvina, gomilnjača; (*P. diffusa*), drě-
Wandlaus, *f.* stěnica. [nak, prilip.
Wandleiſte, *f.* polica, raf.
Wandler, *m.* šetalac.
Wandleuchter, *m.* svěćnjak o zidu.
Wandlung, *f.* (*conjugatio*), sprežnja, sprezanje; (*theol.*) podizanje.
Wandnachbar, *m.* susěd za zidom.
Wandnagel, *m.* klinac (čavao, ekser) u
Wandnaht, *f.* šav na stěni. [zidu.
Wandpfeiler, *m.* pozidni stubao i. stubok (pilov).
Wandrahmen, *m.* steralo (suknarsko).
Wandraufe, *f.* lěstva, lojtra.
Wandruthe, *f.* podpor.
Wandſäule, *f.* pozidni stup.
Wandſchmied, ſ. Holzwurm.
Wandſchrank, *m.* ormar u zidu.
Wandſchraube, *f.* čivija.
Wandſpiegel, *m.* visuće ogledalo, zrcalo.
Wandſtändig, *adj.* postěni.
Wandteppich, *m.* sag.
Wanduhr, *f.* visući dobnjak (sat).
Wange, *f.* obraz, lice; jagodica; jabučica; ſ. Backe; (am Maſte), oklop
Wangenbein, *n.* jarmenica. [jedrila.
Wangenfläche, *f.* ploha jarmenice.
Wangenfortſatz, *m.* nastavak jarmenice.
Wangenglut, *f.* rumenilo lica.
Wangengrübchen, *n.* jaklica.
Wangenhöcker, *m.* grba jarmenice.
Wangenmuskel, *m.* mišica od obraza.
Wangennerve, *m.* živac od obraza.
Wangenroſe, *f.* ruža od obraza; jagodica.
Wangenſcheibe, *f.* krajnik.
Wankelbar, Wankelhaft, *adj.* nestalan, prevrtljiv; ſ. Wankend.
Wankelherzig, ſ. Wankelmüthig.

Wankelmuth, *m.* prevrtljivost, nepostojanstvo.

Wankelmüthig, *adj.* prevrtljiv, nepostojan.

Wankelmüthige, *m.* prevrtač; —, *f.* prevrtača.

Wankeln, ſ. Wanken.

Wankelſinn, ſ. Wankelmuth.

Wanken, *v. n.* dibati se, kolebati se, vožkati se; (v. Menſch) teturati se, klimati se, trtati; (v Füßen), klecati; (wankend gehen), hrljudati; (*fig.*) nicht — noch weichen, nepomaći se s mesta, čvrsto stajati; ſein Muth fängt an zu —, duhom klone, krila mu padaju; ſein Glück fing an zu —, sreća ga stade izdavati.

Wanken, *n.* dibanje, kolebanje.

Wankend, *adj.* dibav, klimav; das —e Rohr, trska, što ju vetar ljulja.

Wann, *adv.* kad, kada; es ſei — es wolle, bilo kada mu drago; — immer, kadagod, kadagoder; ſeit —, odkada; dann und —, ſ. Dann.

Wanne, *f.* kada, kaca; (Futter—), paljka,

Wannen= (in Zuſ.) kačni.

Wannen, *v. a.* vijati, ovijati.

Wannen, *adv.* von —? odkuda?

Wannenher(o), ſ. Woher.

Wannenmacher, *m.* kačar.

Wannenweher, Wannenweihe, *m.* (*Falco Tinnunculus*), postolka.

Wanner, *m.* vijač.

Wanſt, *m.* (b. Thier.) burag; (b. Menſch) [ſ. Wampe.

Wanſtig, *adj.* pupav, kuljav, burav.

Wanze, *f.* (*Cimex*), stenica, čimavica, kimak, čandža.

Wanzenartig, *adj.* steničast.

Wanzenbeere, *f.* (*Ribes nigrum*), crni grozdić.

Wanzenbrut, *f.* stenićje leglo.

Wanzendille, *f.* paprica.

Wanzengeruch, *m.* smrad od stenice.

Wanzenkraut, *n.* (*Cimicifuga*), steničarka.

Wanzenmittel, *n.* pudilo stenicah.

Wanzenneſt, *n.* stenićje gnezdo.

Wanzentödter, *m.* ſ. Wanzenkraut.

Wanzenwurz, *f.* (*Polypodium Filix mas*), muška paprad.

Wanzicht, *adj.* steničast.

Wanzig, *adj.* steničav.

Wappen, *n.* grb, cimer*; einen Adler im — führen, imati orla u grbu.

Wappenbalken, *m.* greda od grba.

Wappenbinde, *f.* vezanka od grba.

Wappenbrief, *m.* grbovnica.

Wappenbuch, *n.* grbovnik.

Wappencenſor, *m.* preglednik grbovah.

Wappendecke, *f.* ſ. Wappenmantel.

Wappenfarbe, *f.* mast (boja) od grba.

Wappenfeder, *f.* pero u grbu.

Wappenfeld, *n.* polje u grbu.

Wappenführer, ſ. Wappner.

Wappenhalter, *m.* grbonoša.

Wappenhelm, *m.* kaciga na grbu.

Wappenherold, (Wappenkönig), *m.* pregledalac grba, grboznanac.

Wappenhirſe, *f.* (*Panicum miliaceum*), proso.

Wappenkunde, *f.* grboslovje, heraldika.

Wappenkundig, *adj.* grboslovan; vešt grboznanstvu.

Wappenkundige, *m.* grboslovac, grboznanac, heraldik.

Wappenkunſt, *f.* grboznanstvo.

Wappenmaler, *m.* grbar.

Wappenmantel, *m.* plašt od grba.

Wappenſchau, *m.* pregled, pregledanje

Wappenſchild, *n.* štit od grba.

Wappenſchneider, *m.* grboreža.

Wappenſtück, *n.* dio od grba.

Wappenträger, *m.* grbonoša.

Wappenverbeſſerung, *f.* popravak grba.

Wappenvereinigung, *f.* sjedinjenje grbovah.

Wappenwerk, *n.* grbovje.

Wappenzierde, *f.* nakit grba.

Wappern, *v. n.* njihati se.

Wappnen, ſ. Waffnen.

Wappner, *m.* grbovac; ſ. Waffenknecht.

Wardein, ſ. Münzwardein.

Wardiren, *v. a.* podkušati.

Warf, *m.* utka, poutka.

Wargelholz, *n.* valjak.

Wargeln, *v. a.* šuljati, vavoljiti, valjuškati.

Wargendiſtel, ſ. Saudiſtel.

Warm, *adj.* topao; (heiß), vruć; mir iſt —, toplo mi je; — werden, topliti se, otopliti se, utopliti se; zagrijati; ſich — gehen, ugrijati se hodeć; das Zimmer — machen, sgrijati sobu; das Eiſen — machen, ugrijati željezo; (ſpr.) das Eiſen muß man ſchmieden, weil es — iſt, ſ. Eiſen; er ſitzt —, pevaju mu seve; es wurde mir — ums Herz, to mi se je srca kosnulo; Einem den Kopf — machen, napuniti komu glavu; er iſt weder — noch kalt, nit se smije, nit plače; Einen — machen, zabrinuti koga; —e Bäder, ſ. Warmbad.

Warmbad, *n.* toplice.

Wärmbecken, *n.* grionica, žeravnica.

Warmblütig, *adj.* toplokrvan, toplo krvi; — ſein, imati toplu krv; toplo krvi biti.

Warmbrunnen, *m.* toplo vrelo, toplice.

Wärme, *f.* toplina; große —, vrućina; ich verſpüre eine große — in mir, vrlo mi je vruće; latente —, utajena toplina; ſpecifiſche —, odnosna toplina; ſtrahlende —, žar; mit vieler — danken, toplo se zahvaliti.

Wärmebindend, *adj.* stežuci toplinu.

Wärmecapacität, *f.* primanje topline.

Wärmeerzeugend, *adj.* toplorodan.

Wärmegrad, *m.* stupanj topline.

Wärmeleitend, *adj.* toplovodan.

Wärmeleiter, *m.* toplovod, vodilo topline.

Wärmeleitung, *f.* toplovodstvo.

Wärmemaß, *n.* stupanj topline.

Wärmemeſſer, *m.* toplomer, termometar.

Warmen, *v. n.* topliti se.

Wärmen, *v. a.* topliti, grijati; ſich —, *v. r.* grijati se, nagrijati se; ſich an der Sonne —, ogrijati se sunca.
Wärmer, *m.* grijač.
Wärmeſtoff, *m.* toplina.
Wärmeſtrahlen, *pl.* zrake topline.
Wärmeſtrahlungsvermögen, *n.* žarivost.
Wärmflaſche, *f.* grionica, grijaljka.
Warmgar, *adj.* toplim trèslom učinjen.
Warmhaltend, *adj.* držeći toplinu.
Warmherzig, *adj.* vruća srca.
Wärmkammer, *f.* grijalica.
Wärmkaſten, *m.* sušionica.
Wärmpfanne, *f.* žeravnica.
Wärmſtein, *m.* grijaći kamen.
Wärmſteck, *m.* (b. Kürſchn.) trestuk.
Wärmſtube, *f.* grijaonica.
Warmtrocken, *adj.* topao i suh.
Wärmung, *f.* topljenje; grijanje.
Warmweich, *adj.* topao i mekan.
Wärmzange, *f.* klèšte za oganj.
Wärmzimmer, *n.* ſ. Wärmſtube.
Warneidechſe, *f.* (*Monitor*), opominjač.
Warnen, *v. a.* opomenuti; opominjati; svètovati; odvraćati.
Warnend, *adj.* opominjući.
Warner, *m.* opominjač.
Warnglocke, *f.* opominjaće zvono; mlinsko zvonce.
Warnung, *f.* opomena; opomenak; (das Warnen), opominjanje; Einen zur — Anderer ſtrafen, kazniti koga drugim za strah.
Warnungsbeiſpiel, *n* primèr za opomenu.
Warnungslaterne, *f.* opominjaća svètiljka.
Warnungsſchreiben, *n.* opomenica.
Warnungsſtimme, *f.* (*fig.*) opomena.
Warnungstafel, *f.* opomenka.
Warnungszeichen, *n.* opominjalo.
Warte, *f.* vidik; (Wachtthurm), karaula.
Wartefrau, *f.* dadilja, pestinja.
Wartegeld, *n.* čekaoština; dangubovina.
Wartekneckt, *m.* konjuh.
Wartemagd, ſ. Wartefrau.
Warten, *v. a.* čekati, čajati; ein wenig —, čeknuti, počekati, pričekati (malo); er läßt auf ſich —, mora ga čovèk čekati; kasno dolazi; ohne weiteres zu —, nečekajuć dalje naredbe; auf die Ankunft eines Freundes —, očekivati, izgledati prijatelja; ich kann nicht länger mit der Antwort —, nemogu dulje oklèvati s odgovorom; wartet! stanite! (drohend), warte! (po)čekaj! davori! die Strafe wartet deiner, čeka te kazan (kaštiga); —, *v. a.* einen Kranken —, dvoriti bolestnika; die Kinder —, paziti, gledati dècu; das Vieh —, rediti, hraniti goveda, stoku, marvu; (*fig.*) ſeines Amtes —, dužnost, službu svoju obavljati, ovršavati.
Wärter, *m.* dvorilac, služak; čuvar; ſ. Krankenwärter.
Wärterin, *f.* dvorkinja; ſ. Kinderwärterin.
Warteſaal, *m.* čekaonica.
Wart(e)ſtunde, *f.* die geſetzliche —, zakonit(a) ura i. sat čekanja.
Wartezimmer, *n.* čekaonica.
Wartſam, *adj.* dvorben, poslužan.
Wartthurm, *m.* karaula.
Wartung, *f.* dvorba, nastojanje, briga, staranje; (des Viehes), redba, ogoja.
Warum, *adv.* zašto; — nicht, zašto ne, zašto nebi; — nicht gar, a da, a da kako; — ſchämſt du dich? što se stiſ?
Wärzchen, *n.* bradavičica.
Warze, *f.* bradavica, bradavka.
Warzenaloe, *f.* bradavičav aloj.
Warzenartig, Warzenförmig, *adj* bradavičnast.
Warzenbrand, *m.* (*Aecidium*), prašivica.
Warzenbeißer, Warzenfreſſer, *m.* (*Locusta verrucivora*), zrikavac.
Warzenkraut, *n.* (*Scorpiurus*), štipavčac.
Warzenkürbiß, *m.* krastava tikva.
Warzenmelone, *f.* krastava dinja.
Warzenmittel, *n.* lèk od bradavicah.
Warzenſchnecke, *f.* bradavičnica.
Warzenſchwein, *n.* (*Phacochoerus*), emgalo.
Warzig, *adj.* bradavičav; (*fig.*) krastav.
Was, *pron.* što; — ſoll das bedeuten? šta će to reći? — für ein Menſch iſt das? kakav je to čovèk; — das für Menſchen ſind! ala ljudih! (warum), — quälen Sie mich? (za)što me mučite? es ſei — es wolle, bilo šta mu drago; — iſt darum? te što? — denn? šta je? — denn ſonſt? dà, šta bi? dà, bogme; ei —, laß mich in Ruhe, a da, ostavi me na miru; ei — geht mich das an? šta je meni do toga? das iſt Alles — ich weiß, više neznam; — das Schlimmſte iſt, ſo..., najgore je pako, što...; das iſt — Unerhörtes, nečuveno je; er läuft — er kann, trči, koliko može; durch —? čim? (et—), nèšto.
Waſchbank, *f.* klupa za pranje, izpiraća klupa; (im Fluſſe), perilo.
Waſchbar, *adj.* es iſt —, može se prati.
Waſchbär, *m.* (*Ursus lotor*), rakun.
Waſchbecken, *n.* umivaonica, rukomija, mèdenica, ledjen*.
Waſchblaſe, *f.* kotlić (u peći).
Waſchblau, *n.* plavetnica.
Waſchbläuel, *m.* prakljača, praćak.
Waſchbuch, *n.* perivnik.
Waſchbürſte, *f.* kefa za pranje.
Waſche, *f.* brbljavica; ſ. Wäſche.
Wäſche, *f.* (das Waſchen), pranje; eine — anſtellen, prati; das Hemd iſt in der —, košulja je u pranju; weiße, friſche, reine —, čisto rublje; bèlina, bèla obuka, bèlje; friſche — anziehen, preobući se; ein Paar —, preobuka; preoblačilo; ſchwarze —, crne rubine,

erno rubje; (Waſchzeug), perivo; (*mont.*) perionica; ſ. Weißzeug.
Waſcheiſen, *n.* izprano željezo.
Waſchen, *v. a.* prati, oprati, izprati; Füße —, prati, oprati noge; Hände —, umiti, omiti, oprati ruke; d. Kopf —, miti, izmiti glavu; ſich —, prati se, oprati se; omiti se, umiti se, umivati se; (die Wäſche —), prati košulje, rubje; das Geſchirr —, prati posudje; die Erze —, rudu izpirati, prepirati; den Weizen —, pšenicu umivati, prati; die Kehle —, kvasiti grlo; Einem den Kopf —, izkarati, osapunati koga; ich waſche meine Hände in Unſchuld, ja vadim, perem i. umivam ruke; —, *v. n.* brbljati, blebetati, čavrljati. [Schwätzer.
Wäſcher, *m.* perilac, pralac; (*fig.*) ſ
Waſcherde, ſ. Walkerde. [ſ. Geſchwätz.
Wäſcherei, *f.* pranje; ſ. Waſchwerk; (*fig.*)
Wäſcherin, *f.* pralja, perilja, peraća, peračica; (Schwätzerin), naradaljka, talandara, brbljavica. [nje.
Wäſcherlohn, *m.* peračina, plata za pra-
Waſcherz, *n.* preprana ruda; ruda za pranje.
Waſchfaß, *n.* kaca, čabar (za pranje); (in Küchen), sudopernik.
Waſchfrau, ſ. Wäſcherin.
Waſchgeld, ſ. Wäſcherlohn.
Waſchgeräth, *n.* perila.
Waſchgold, *n.* izprano zlato.
Waſchgrube, *f.* perilište.
Waſchhaft, *adj.* (*fig.*) brbljav, blebetav.
Waſchhaftigkeit, *f.* (*fig.*) brbljavost, blebetavost.
Waſchhandſchuh, *m.* rukavica za pranje; praća rukavica.
Waſchhaus, *n.* perionica.
Waſchherd, *m.* perilište.
Waſchherr, *m.* gospodar rubja; er iſt mein —, perem mu (rubje).
Waſchholz, *n.* ſ. Waſchbläuel.
Waſchig, ſ. Waſchhaft.
Wäſchjunge, *m.* izpirač.
Wäſchkaſten, *m.* rubežnik, ormar za rubje.
Waſchkaſten, *m.* umivaonik.
Waſchkeſſel, *m.* kotao (kazan) za rubje.
Waſchklöpfel, ſ. Waſchbläuel
Waſchkorb, *m.* praći koš. [šulje.
Wäſchkorb, *m.* košara za rubje, za ko-
Waſchkraut, ſ. Seifenkraut. [kaca.
Waſchkübel, *m.*, Waſchkufe, *f.* praća kada,
Waſchkupfer, *n.* izprana měd.
Waſchlappen, *m.* opirnjača, izpirača, izpirač, sudopera, bezpara, pačaura,
Waſchlauge, *f.* milo. [žmak
Waſchleder, *n.* praća koža.
Wäſchleine, *f.* konop za rubje, za košulje.
Waſchlohn, ſ. Wäſcherlohn.
Waſchmagd, *f.* peraća, peračica.
Wäſchmangel, *f.* rolja, valjka.
Waſchmarkt, *m.* klevetaonica.
Waſchmaul, *n.* talandara, brbljavica.
Waſchmeiſter, *m.* perilac; ſ. Waſchherr.
Waſchmulde, *f.* ſ. Waſchtrog.
Waſchplan, *m.* perilište.
Waſchplatz, *m.* perilo.
Wäſchrolle, ſ. Wäſchmangel.
Waſchſchragen, *m.* načvenice, nogari.
Wäſchſchrank, ſ. Wäſchkaſten.
Waſchſchwamm, *m.* spužva (za umivanje).
Wäſchſtange, *f.* srg, lěnka.
Waſchſtein, *m.*; Waſchthon, *m.* ſ. Raſenſtein; Walkerde. [vanje.
Waſchtiſch, *m.* umivaonik; sto(l) za umi-
Waſchtrog, *m.* korito (za pranje), škip.
Wäſchverzeichniß, *n.* popis rubja, periva.
Waſchwanne, *f.* kada za pranje. [nje.
Waſchwaſſer, *n.* voda za pranje, umiva-
Waſchweib, *n.* ſ. Wäſcherin; Waſche.
Waſchwerk, *n.* perilište.
Waſchwolle, *f.* prana vuna.
Wäſchzettel, *m.* perivnica.
Waſchzeug, *n.* perivo; košulje.
Waſchzinn, *n.* izpran cin, kositer. [ger.
Waſen, *m.* (Raſen), busen; ſ. Schindan-
Waſenamt, *n.* deraštvo, derenčinstvo.
Waſenbank, ſ. Raſenbank.
Waſenholz, ſ. Reiſig. [der.
Waſenmeiſter, *m.* derač, derenčin, živo-
Waſenſtecher, *m.* busenar.
Waſenſtück, *n.* busenak.
Waſenwall, *m.* busenovac; busenom obrasao obkop.
Waſſer, *n.* voda; ſüßes —, sladka voda; fließendes —, voda-tekućica; ſtehendes —, mrtva voda; kaltes —, hladna voda; ſiedendes —, kjučala voda, krop; das Haus ſteht unter —, podtekla je kuća; das Land unter — ſetzen, poplaviti zemlju; zu —, po vodi; zu — fahren, ploviti; d. — ſteigt, voda dolazi, raste; unter dem — ſchwimmen, pognjurce plivati; um's — gehen, ići na vodu; bei — und Brod leben, življeti o kruhu i vodi; suhotovati; zu — und zu Land, po vodi i po kopnu; vodom i kopnom; (ſpr.) der Mund läuft ihm voll —, rastu mu zazubice; miču mu se okomine; zu — werden, razbiti se, iztaštěti, pomesti se; ſein Vorhaben iſt zu — geworden, potonule su mu šajke; ništa nebi od njegove nakane; Einem etwas zu — machen, pokvariti komu račun; das iſt — auf ſeine Mühle, to je voda na njegov mlin; — in das Meer tragen, nositi drva u šumu; ſtille — ſind tief, tiha voda brěg roni; Kölniſch —, kolonjska voda; gebranntes —, vodka; abgezogenes —, vodica; (Thränen), suze; die Augen ſtehen ihm voll —, oko mu je zasuzilo; (Urin), ſein — abſchlagen, pustiti, odpustiti vodu; kvasiti, mokriti, pišati; der Mohr hat ein ſchönes

—, moar se lěpo talasa; (b. Diamanten), vodoličnost; dieſer Diamant hat ein ſchönes —, ovaj je alem vodoličan.
Waſſer- (in Zuſ.) voden; vodeni.
Waſſerablaß, *m.* splav, splavnica.
Waſſerabſchlag, *m.* odpust, odtoka, vodotočina.
Waſſerader, *f.* vodena žila; ſ. Lymphgefäß.
Waſſerahorn, ſ. Waſſerholder.
Waſſeralber, *f.* (*Acer campestre*), klen.
Waſſeralchen, *n.* (*Nais*), vlasovka.
Waſſeraloe, *f.* (*Stratiotes aloides*), prosti mačinac i. rězan.
Waſſerampfer, *m.* (*Rumex aquaticus*), vodeni štavalj.
Waſſeramſel, *f.* (*Sturnus Cinclus*), vodeni kos; ſ. Regenpfeifer.
Waſſerandorn, *m.* (*Stachys palustris*), blatni čistac.
Waſſerarm, *adj.* bezvodan.
Waſſerarm, *m.* otoka.
Waſſerarmuth, *f.* bezvodnica.
Waſſerarum, *n.* ſ. Schlangenkraut.
Waſſerarzt, *m.* lěčnik-vodar.
Waſſeraſſel, *f.* (*Asellus aquaticus*), mokrica.
Waſſeraſt, *m.* mlaz.
Waſſerauge, *n.* očinja vodenâ (bolest).
Waſſerbach, *m.* potok.
Waſſerbad, *n.* vodena kupelj; (*fig.*) ſ. Taufe.
Waſſerbalſam, *m.* ſ. Waſſermünze.
Waſſerbau, *m.* gradjenje u vodi; vodena gradjevina.
Waſſerbauauslagen, *pl.* vodogradni trošak.
Waſſerbauch, *m.* vodena (bolest) u trbuhu.
Waſſerbaukunſt, *f.* vodogradstvo.
Waſſerbaukünſtig, *adj.* vodogradni.
Waſſerbaumeiſter, *m.* vodograd.
Waſſerbecken, *n.* ledjen; (Baſſin), kotlina; ſ. Waſſerbehälter.
Waſſerbeerſtaude, *f.* ſ. Waſſerholder.
Waſſerbeere, *f.* sitnica; ſ. Waſſerholder.
Waſſerbehälter, *m.* Waſſerbehältniß, *n.* kamenica; (Ciſterne), daždjavac, nakapnica, bistèrna, gustèrna, počuo, puč, čatrnja.
Waſſerbeherrſchend, *adj.* vodovladan.
Waſſerbeißer, ſ. Verkehrtſchnabel.
Waſſerbenediktkraut, *n.* (*Geum rivale*), potočni blaženak.
Waſſerberg, *m.* talasina.
Waſſerbeſchädigt, *adj.* oštećen od vode.
Waſſerbeſchreiber, *m.* vodopisac.
Waſſerbeſchreibung, *f.* vodopis.
Waſſerbett, *n.* struga.
Waſſerbewohner, *m.* vodoživ.
Waſſerbezug, *m.* vodarenje; uzimanje, nošenje vode.
Waſſerbezugsrecht, *n.* pravo na vodarenje.
Waſſerbiene, ſ. Drohne.
Waſſerbild, *n.* slika u vodi.
Waſſerbirke, *f.* (*Betula lenta*) krta breza.
Waſſerbirn, *f.* vodena, meka kruška.
Waſſerbläschen, *n.* (*hydroa*), jaštorica.
Waſſerblaſe, *f.* klobuk, bobuk, klopac (od vode); (Gefäß), kotlić; (*Bulla hydatis*), vodeni puljak; (*Cysticercus cellulosae*), ikrica.
Waſſerblaſer, ſ. Wallfiſch.
Waſſerblatt, *n.* (*Hydrophyllum*), stružkovac.
Waſſerblatter, *f.* voden mèhur.
Waſſerblau, *adj.* sinji.
Waſſerblei, *n.* molibden.
Waſſerbleikalk, *m.* molibdensko vapno.
Waſſerbleioxyd uſw. ſ. Molybdänoxyd uſw.
Waſſerblut, *n.* (*Polygonum Hydropiper*), papričnjak.
Waſſerbogen, *m.* voden obluk.
Waſſerbord, *m.* rub.
Waſſerbrei, *m.* kuléš.
Waſſerbrodwurzel, *f.* (*Arum esculentum*), taro, kalo.
Waſſerbruch, *m.* vodena kila; vodena u trbuhu.
Waſſerbunge, ſ. Bachbunge.
Waſſerbutte, *f.* šavolj, škaf (za vodu).
Waſſerdamm, *m.* gat, nasip, sip, kop *f.*
Waſſerdampf, *m.* para od vode.
Waſſerdarm, ſ. Saitenwurm.
Waſſerdicht, *adj.* nepromočan; es iſt —, nepropušta vode.
Waſſerdichte, *f.* nepromočnost.
Waſſerdocke, ſ. Waſſerjungfer.
Waſſerdoſt, *m.* (*Eupatorium cannabinum*), slavljika, meka, konopljuša.
Waſſerdreiblatt, *n.* (*Menyanthes trifoliata*), trolist.
Waſſerdruck, *m.* tlak vode.
Waſſerdruckwerk, *n.* vodeno tlačilo, vodeni tésak.
Waſſerdunſt, ſ. Waſſerdampf.
Waſſerebene, ſ. Waſſerfläche.
Waſſerehrenpreis, *m.* (*Veronica anagallis*), vodena čestoslavica.
Waſſereibiſch, *m.* (*Hibiscus palustris*), blatni slězovac.
Waſſereimer, *m.* vědro, sić.
Waſſerengelwurz, ſ. Waldengelwurz.
Waſſerenzian, *m.* (*Gentiana aquatica*), vodena lincura.
Waſſereppich, *m.* (*Sium*), hrenak.
Waſſererzeugend, *adj.* vodotvoran, vodorodan.
Waſſererzeugung, *f.* tvorenje vode.
Waſſereule, ſ. Waſſermotte.
Waſſerfaden, *m.* (*Conferva*), okrèk.
Waſſerfadenwurm, *m.* (*Gordius aquaticus*), žičica.
Waſſerfahrt, *f.* plovitba.
Waſſerfall, *m.* slap; der Fluß bildet dort einen —, rèka pada ondě.
Waſſerfallkraut, *n.* ſ. Ruhrkraut.
Waſſerfang, *m.* nakapnica, počuo, puč, čatrnja, gustèrna.
Waſſerfarbe, *f.* mast (boja) od vode.
Waſſerfarben, Waſſerfarbig, *adj.* vodene masti, vodenast.
Waſſerfarn, *m.* (*Osmunda regalis*), kraljevski pujanik.
Waſſerfaß, *n.* čabar, kabao, čobanja.

Waſſerfeder, ſ. Waſſeraloe.
Waſſerfeind, *m.* neprijatelj vode.
Waſſerfenchel, *m.* (*Phellandrium*), kropilo, trbulja.
Waſſerfeſt, *adj.* tvrd od vode.
Waſſerfilz, ſ. Waſſerfaden.
Waſſerfläche, *f.* površina, lice od vode.
Waſſerflaſche, *f.* ploska, boca za vodu.
Waſſerflechte, *f.* (*Endocarpon aquaticum*), nutroplodka vodena.
Waſſerfleck, *m.* mrlja od vode.
Waſſerflieder, ſ. Waſſerholunder.
Waſſerfliege, *f.* (*Phryganea*), vodeni molj.
Waſſerfloh, *m.* (*Monoculus*), ćora.
Waſſerfluth, *f.* poplav, poplavica, plima.
Waſſerfracht, *f.* brodarina.
Waſſerfrei, *adj* prost od vode, bezvodan.
Waſſerfreund, *m.* vodoljub.
Waſſerfroſch, *m.* (*Rana esculenta*), zelena žaba.
Waſſerfroſchlöffel, *m.* (*Alisma Plantago*), kornjačnica, vodena bokvica.
Waſſerfuchsſchwanz, *m.* vodeni mačji rep.
Waſſerführer, *m.* vodovoz.
Waſſerfurche, *f.* razor, razbrazda.
Waſſerfurchenhafen, *m.* razornjak.
Waſſergalle, *f.* pištalina, izdan; (v. Regenb.) nesavršena duga.
Waſſergang, *m.* vodotočina, jarak, šamac.
Waſſergauchheil, *n.* (*Veronica anagallis*), krikasta čestoslavica.
Waſſergefahr, *f.* pogibio, opasnost od poplava.
Waſſergefäß, *n.* vodeni sud.
Waſſergeflügel, *n.* vodene ptice.
Waſſergelte, *f.* kutao, kapunja, hrg, krbanj, vodnjaka, vodenjaka.
Waſſergerechtigkeit, *f.* pravo na vodu.
Waſſergerinne, *n.* vodeni žlěb.
Waſſergeſchirr, *n.* posudje za vodu.
Waſſergeſchöpf, *n.* vodoživ.
Waſſergeſchwulſt, *f.* nabrek.
Waſſergevögel, ſ. Waſſergeflügel.
Waſſergewächs, *n.* vodeno bilje.
Waſſerglas, *n.* vodeno staklo; (Gefäß), čaša za vodu.
Waſſergleich, ſ. Horizontal.
Waſſergöpel, *m.* vodovad.
Waſſergott, *m.* Utop.
Waſſergraben, *m.* vodotočina, odtoka, jarak, šamac.
Waſſergras, *n.* (*Aira aquatica*), vodeni bus.
Waſſergrindwurz, *f.* ſ. Waſſerampfer.
Waſſergrube, *f.* ſ. Waſſerbehälter.
Waſſerguß, *m.* pljus, pljusak.
Waſſerhahnenfuß, *m.* (*Ranunculus aquaticus*), vodeni žabljak.
Waſſerhaltend, ſ. Waſſerdicht.
Waſſerhalter, ſ. Waſſerbehälter.
Waſſerhanf, ſ Waſſerdoſt.
Waſſerhart, *adj.* pola suh.
Waſſerhaut, *f.* vodenjak, košuljica.
Waſſerhebemaſchine, *f.* smrk.
Waſſerhederich, *m.*; Waſſerheil, ſ. Waſſerrettig; Bachbunge.
Waſſerheizung, *f.* grijanje parom.
Waſſerhell, *adj.* bistar kao voda.
Waſſerhelle, *f.* bistroća vode.
Waſſerhelmkraut, *n.* ſ. Waſſerlauch.
Waſſerherr, *m.* gospodar vode.
Waſſerherzgeſpann, *n.* ſ. Waſſeranborn.
Waſſerhirſe, ſ. Waſſerſchmiele.
Waſſerhöhe, *f.* visina vode.
Waſſerholder, Waſſerholunder, *m.* (*Sambucus racemosa*), grozna zova.
Waſſerholer, *m.* vodonoša.
Waſſerholz, *n.* mlaz.
Waſſerhoſe, *f.* ošmrk, (vodena) pijavica, vitlica; es erhob ſich eine —, uhvatila se je pijavica.
Waſſerhühnchen, *n.* (*Scolopax major*), ćuketa.
Waſſerhuhn, *n.* (*Tulica*), liska, sarka.
Waſſerhund, *m.* (pas-)plivač.
Wäſſericht, *adj.* vodenast; eine —e Feuchtigkeit, vodurina, vodina.
Wäſſerig, *adj.* voden; vodan; — werden, provoduriti se, izvodniti se, vodniti se; ein —er Wein, vodeno vino; eine —e Birn, vodena, vodnjikava i. vodnjikasta kruška.
Waſſerigel, ſ. Seeigel.
Wäſſerigkeit, *f.* vodnost, vodnoća.
Waſſerilge, ſ. Waſſerſchwertlilie.
Waſſerjagd, *f.* lov na vodene ptice.
Waſſerjungfer, *f.* (*Libellula*), gospodjica; želik-žena.
Waſſerkäfer, *m.* (*Dyticus*), ronac; (*Dyt. marginalis*), kozak; (*Hydrophilus*), vodomil.
Waſſerkalb, *n.* (*Gordius aquaticus*), žičica.
Waſſerkanker, *m.* ſ. Waſſerſpinne.
Waſſerkanne, *f.* kondèr, kanta za vodu; vodovid.
Waſſerkaſtanie, ſ. Waſſernuß.
Waſſerkaſten, *m.* vodnik, čatrnja.
Waſſerkelle, *f.* kutao, kutlić.
Waſſerkeſſel, *m.* kotao (kazan) za vodu.
Waſſerkicher, ſ. Sumpfplatterbſe.
Waſſerkirſche, *f.* (trešnja-)bèlica.
Waſſerkitt, *m.* vodena zamazka, voden lem.
Waſſerklee, *m.* ſ. Waſſerdreiblatt.
Waſſerklette, *f.* (*Tussilago Petasites*), repuh.
Waſſerkluft, *f.* prosělina puna vode.
Waſſerknecht, *m.* vodar.
Waſſerknoblauch, *m.* (*Teucrium Scordium*), češnjačak, pěnušica.
Waſſerknöterich, *m.* (*Polygonum amphibium*), vodeni dvornik.
Waſſerkolbe, ſ. Rohrkolbe.
Waſſerkopf, *m.* vodena glava.
Waſſerkraft, *f.* vodena sila.
Waſſerkraut, *n.* (*Potamogeton*), žaglja.
Waſſerkreſſe, *f.* (*Nasturtium aquaticum*), potočarka.
Waſſerkröte, *f.* (*Bufo fuscus*), korutača, zapuhača.
Waſſerkrug, *m.* krčag, pehar, testija*.
Waſſerkübel, *m.* kabao, čabar (za vodu).
Waſſerkuh, ſ. Seekuh.

Waſſerkunſt, *f.* vodomet, vodogon; ſ. Hy-
Waſſerkünſtler, *m.* vodogonac. [draulik.
Waſſerkur, *f.* lěčenje vodom; die — gebrauchen, vodom se lěčiti.
Waſſerkürbiß, *m.* ſ. Waſſermelone.
Waſſerlache, *f.* lokva, poplavica.
Waſſerlauch, ſ. Waſſerknoblauch.
Waſſerlauf, *m.* těk vode.
Waſſerlaufer, *m.* (*Totanus*), dular.
Waſſerlaus, ſ. Waſſerwanze.
Waſſerleberkraut, *n.* ſ. Waſſerhahnenfuß.
Waſſerleer, *adj.* bezvodan.
Waſſerleitung, *f.* vodovod, vodotoč, česma*; ſ. Kanal; (an Wieſen), zaplavnica.
Waſſerleitungskunſt, *f.* vodovodstvo.
Waſſerliebend, *adj.* vodoljubiv. [vodu.
Waſſerlieger, *m.* vodeno bure; bure za
Waſſerlieſch, *m.* (*Butomus*), susak, kosan.
Waſſerlilie, *f.* (*Iris pseudacorus*), sambak, vodeni mačić, divlja perunika.
Waſſerling, *m.* vodenjača.
Waſſerlinie, *f.* vodnica.
Waſſerlinſe, *f.* (*Lemna palustris*), vodena leća i. sočivica; okrěk.
Waſſerloch, *n.* vododerina.
Waſſerlode, *f.* ſ. Waſſerſchoß.
Waſſerlos, *adj.* bezvodan. [vode.
Waſſerlöſe, Waſſerloſung, *f.* odtakanje
Waſſerloſungs-Vorrichtung, *f.* odtakalo.
Waſſermagen, *m.* měšina.
Waſſermalerei, *f.* slikanje vodenimi mastili; ſ. Aquarell.
Waſſermangel, *m.* bezvodnica.
Waſſermangold, ſ. Waſſerampfer.
Waſſermann, *m.* vodenjak, vodenik.
Waſſermännchen, *n.* (*Nuphar luteum*), žuta lekuta, lepen.
Waſſermannstreu, *f.* (*Eryngium aquaticum*), vodeni kotrljan.
Waſſermaß, *n.* měra vode. [vodanj.
Waſſermaſſe, *f.* vodurina, silna voda, po-
Waſſermaßſtab, *m.* měrilo vode.
Waſſermauer, *f.* zid u vodi.
Waſſermaus, ſ. Waſſerratte.
Waſſermauth, *f.* vodna mitnica (malta).
Waſſermelone, *f.* lubenica.
Waſſermelonen- (in Zuſ.) lubenični.
Waſſermelonenbeet, *n.* lubeničište.
Waſſermelonenfreund, *m.* lubeničar.
Waſſermenge, *f.* količina vode; množtvo
Waſſermeſſer, *m.* vodoměr. [vode.
Waſſermeßkunſt, *f.* vodoměrstvo.
Waſſermilbe, *f.* (*Acarus aquaticus*), vodeni raztoč.
Waſſermohn, *m.* ſ. Seeblume, weiße.
Waſſermolch, *m.* (*Triton palustris*), vodeni pupac, štur.
Waſſermönch, *m.* čep (od ribnjaka).
Waſſermoos, *n.* ſ. Waſſerlinſe.
Waſſermoſt, *m.* vodnica, vodnjika.
Waſſermotte, *f.* (*Phryganea*), vodeni molj.
Waſſermücke, *f.* (*Limara*), lětni komar.
Waſſermühle, *f.* vodenica.
Waſſermühl- (in Zuſ.) vodenični.
Waſſermühlſtätte, *f.* vodeničište.
Waſſermüller, *m.* vodeničar; —in, *f.* vodeničarka.
Waſſermünze, *f.* (*Mentha aquatica*), vodena metvica.
Waſſermuß, *m.* mutača, meća.
Waſſernuß, *f.* (*Trapa natans*), rašak, vragolić, keka, vodeni orah.
Wäſſern, *adj.* vodeni.
Wäſſern, *v. n.* (waſſern), der Mund wäſſert ihm, udarila mu je voda u usta; rastu mu zazubice; —, *v. a.* die Wieſen —, zaplaviti, povodniti, metnuti pod vodu livade; den Wein —, razvodniti, razslaviti, vodniti, slaviti vino; prisipati i. metati vodu u vino; Häringe —, sladčiti, osladčiti sledi, (renge); d. Felle —, močiti kože; (einen ſeidenen Stoff —), talasiti; gewäſſerter Wein, slavno vino; gewäſſerter Atlas, talasajući se atlas.
Waſſernabel, *m.* (*Hydrocotyle*), pupac.
Waſſernachtigall, *f.* ſ. Blaukehlchen.
Waſſernatter, *f.* vodnica. [bratica.
Waſſernelke, *f.* (*Hottonia palustris*), re-
Waſſernixe, *f.* Rusalka.
Waſſernoth, *f.* (Waſſersnoth), pogibao, opasnost od poplava; poplav; ſ. Waſſermangel.
Waſſernöthig, *adj.* potrěban vode.
Waſſernuß, *f.* (*Trapa natans*), vragolić, rašak, keka, kasoronja.
Waſſernymphe, *f.* Vila-plivačica, Rusalka, Najada, Nereida; ſ. Waſſerjungfer.
Waſſerochs, *m.* ſ. Rohrdommel; Flußpferd.
Waſſerordnung, *f.* vodeni red.
Waſſerorgel, *f.* vodeni cěvnik.
Waſſerotter, *f.* vidra.
Waſſerpaß, ſ. Horizontal.
Waſſerpaſtinak, *m.* (*Sium latifolium*), širolisti hrenak.
Waſſerperle, *f.* jalov biser.
Waſſerpeterſilie, *f.* ſ. Waſſermerk.
Waſſerpfahl, *m.* kolac u vodi.
Waſſerpfau, *m.* (*Ardea pavonina*), pavasta čaplja.
Waſſerpfeffer, *m.* (*Polygonum Hydropiper*), papričnjak.
Waſſerpfennig, *m.* vodarina.
Waſſerpferdegöpel, *m.* konjski vodovad.
Waſſerpflanze, *f.* vodnica, vodorasao.
Waſſerpfütze, *f.* ploština, mlaka.
Waſſerplatz, *m.* vodenište.
Waſſerpocke, ſ. Waſſerblatter.
Waſſerpolei, *m.* (*Lysimachia Nummularia*), novčić; ſ. Waſſermünze.
Waſſerpreſſe, *f.* těsak za vodu.
Waſſerprobe, *f.* mazija. [saljka.
Waſſerpumpe, *f.* vodeni smrk, vodena si-
Waſſerpuppe, ſ. Waſſerjungfer.
Waſſerquelle, *f.* izvor, vrelo.

Wasserrabe, *m.* (*Carbo Cormoramus*), morovran. [hajtaš*.
Wasserrad, *n.* vodeno, vanjsko kolo,
Wasserralle, *f.* (*Rallus aquaticus*), mla-
Wasserranke, *f.* s. Wasserschoß. [kaš.
Wasserratte, *f.* (*Hypudaeus amphibius*), vodeni voluhar i. pa(r)cov; vodena podgana.
Wasserraute, *f.* (*Sisymbrium amphibium*), vodeni oranj.
Wasserraum, *m.* vodenik.
Wasserrauschen, *n.* šum vode.
Wasserrebe, *f.* izdan; s. Wasserschoß.
Wasserrebhuhn, *n.* s. Wasserschnepfe.
Wasserrecht, *adj.* razit, ravan kao voda.
Wasserrecht, *n.* pravo na vodu.
Wasserreich, *adj.* vodan; obilan vodom.
Wasserreichthum, *m.* obilje, množtvo vode.
Wasserreis, s. Wasserschoß.
Wasserreise, *f.* put po vodi; plovitba.
Wasserrettig, *m.* s. Wasserraute.
Wasserriedgras, *n.* (*Carex acuta*), oštrljasti šaš.
Wasserriemen, *m.* (*Zostera*), voga.
Wasserrinne, *f.* žleb (za vodu).
Wasserrinnenpflug, *m.* razornjak.
Wasserrispe, *f.* (*Poa aquatica*), vodena
Wasserriß, *m.* vododerina. [vlasnjača.
Wasserröhre, *f.* (b. Mühl.) čunak; (b. Wasserleit.) čunak. [njače.
Wasserrosen, *pl.* (*Hydropeltideae*), lokvan-
Wasserroßschwanz, *m.* (*Equisetum fluviatile*), potočno (h)vošće.
Wasserrübe, *f.* (repa-)okruglica i. kruglica; sladka repa.
Wasserrüster, *m.* širolisti brest.
Wassersäbler, s. Säbelschnäbler.
Wassersack, *m.* (*mont.*) žlica.
Wassersäge, *f.* (*Stratiodes aloides*), prosti mačinac i. rezan.
Wassersalamander, s. Wassermelch.
Wassersalat, *m.* s. Bachbunge.
Wassersand, *m.* vodeni, potočni pěsak.
Wassersassen, s. Wasserschaufel.
Wassersäufer, *m.* vodoloka.
Wassersäugethier, *n.* vodeni sisar.
Wassersäule, *f.* vodeni stup; s. Wasserhose.
Wasserschabe, s. Wassermotte.
Wasserschacht, *m.* okno za vodu.
Wasserschaden, *m.* šteta počinjena vodom, poplavom; poplavština.
Wasserschaff, *n.* šavolj, škaf.
Wasserschatz, *m.* vodojam.
Wasserschaufel, *f.* pala, palj, izpol, izpolac, paljić.
Wasserscheide, *f.* razmedja vode; kamivao; s. Scheidenmuschel.
Wasserscheidung, *f.* gat.
Wasserscher, s. Wasseraloe.
Wasserscherer, *m.* (*Procellaria Puffinus*) oruća zlogodica; vodorěz; s. Verkehrtschnabel.
Wasserscheu, *adj.* plah od vode; er ist —, plaši se, boji se vode; běži od vode.
Wasserscheu, *f.* plahost, strah od vode; (Krankh.) běsnoća. [beljika.
Wasserschierling, *m.* (*Cicuta virosa*), tru-
Wasserschildkröte, *f.* (vodena) željva.
Wasserschlamm, *m.* grez, glib, blato.
Wasserschlange, *f.* vodnica.
Wasserschlängelchen, *n.* (*Naïs vermicularis*), dlačica. [senkraut.
Wasserschlauch, *m.* vodena měšina; s. Bla-
Wasserschlinge, s. Traubenkirsche. [bus.
Wasserschmiele, *f.* (*Aira aquatica*), vodeni
Wasserschnabelthier, *n.* (*Ornithorhynchus*), kljunaš.
Wasserschneider, s. Verkehrtschnabel.
Wasserschnepfe, *f.* (*Scolopax Gallinago*), kozica; s. Mittelschnepfe; Strandlaufer.
Wasserschnöte, *f.* s. Wasserriedgras.
Wasserschöpfer, *m.* kapunja, vodnjaka, vodenjaka, vrg, krbanj.
Wasserschöpfmaschine, *f.* crpilo.
Wasserschoß, *m.* mlaz, šibljika, vodenjača, vodenica; ptić, zaperak. [spuž.
Wasserschraube, *f.* spuževina, Arkimedov
Wasserschreier, *m.* s. Kropfgans.
Wasserschutz, *m.* vodobran. [bregunica.
Wasserschwalbe, *f.* (*Hirundo riparia*),
Wasserschwanz, s. Schafthalm.
Wasserschwätzer, *m.* s. Wasseramsel.
Wasserschwein, *n.* (*Tapirus*), tapir.
Wasserschwere, *f.* težina vode.
Wasserschwertlilie, *f.* (*Iris Pseudacorus*), sambak, vodeni mačić, divlja perunika.
Wasserseite, *f.* (strana) od vode.
Wassersenf, *m.*; Wasserfichel, *f.* s. Wasserrettig; Wasserfeder. [štulja.
Wasserskorpion(wanze), *m.* (*Nepa*), pljo-
Wasserspath, s. Wasserneth.
Wasserspatzen, *pl.* žličnjaci.
Wasserspiegel, *m.* površina, lice vode; über dem —, nad vodom.
Wasserspinne, *f.* vodeni pauk; (*Hydrachna*), vodulja.
Wasserspitzmaus, *f.* (*Sorex fodiens*), vodena tekunica.
Wasserspringer, *m.* vodoskok.
Wasserspritze, s. Feuerspritze.
Wasserspritzer, *m.* štrkač.
Wasserstaar, s. Wasserstar.
Wasserstadt, *f.* povodni grad.
Wasserstand, *m.* visina vode.
Wasserständer, *m.* čabar.
Wasserstandlehre, s. Hydrostatik.
Wasserstange, *f.* obramnjača. [kos.
Wasserstar, *m.* (*Sturnus Cinclus*), vodeni
Wasserstaub, *m.* omaja; slap.
Wasserstein, *m.* (Gränzst.) menjik vode; (in Küch.) slěv, slěvak; (Kesselstein), zagorěl, vodena grinta.
Wassersteinbrech, *m.* (*Oenanthe fistulosa*). vodena trbulja.

Waſſerſtelze, ſ. Bachſtelze.
Waſſerſtern, *m.* (*Callitriche*), vodeni konačac, žabji vlas.
Waſſerſternkraut, *n.* (*Bidens tripartita*), trodělni dvozub.
Waſſerſteuer, *f.* vodarina.
Waſſerſtiefel, *m.* nepromočna čizma.
Waſſerſtoff, *m.* vodik.
Waſſerſtoffhyperoxyd, *n.* prěkis vodični.
Waſſerſtoffpol, *m.* vodični stožer.
Waſſerſtoffſäure, *f.* vodična kiselina.
Waſſerſtoffſchwefel, *m.* vodični sumpornik.
Waſſerſtollen, *m.* sdolnja za vodu.
Waſſerſtrahl, *m.* (vodeni) mlaz.
Waſſerſtraße, *f.* vodeni put.
Waſſerſtrauch, *m.* (*Hydrangea hortensis*), hortenzija.
Waſſerſtreich, ſ. Waſſerſtrahl.
Waſſerſtreif, *m.* (Waſſerſtriem), dveka (u kruha).
Waſſerſtreifig, *adj.* dvekav, gnjecav.
Waſſerſtrom, *m.* rěka.
Waſſerſtrudel, *m.* vir, kolovrat.
Waſſerſtube, *f.* vodara.
Waſſerſturz, *m.* vodopad.
Waſſerſucht, *f.* vodena, debela, vodnica, pokaza, vodena bolest; allgemeine —, truplika.
Waſſerſüchtig, *adj.* vodničav; er iſt —, ima vodenu, vodnicu, debelu (bolest).
Waſſerſüchtige, *m.* vodničar.
Waſſerſuchtmittel, *n.* lěk od vodene (bolesti).
Waſſerſumpfkraut, *n.* (*Limosella aquatica*), vodena blatnica.
Waſſerſuppe, *f.* vodena juha, polěvka (čorba).
Waſſerſyſtem, *n.* vodstvo.
Waſſertaucher, Waſſertaufe, ſ. Taucher, Taufe.
Waſſertauſendblatt, *n.* ſ. Teichfenchel.
Waſſerteufel, *m.* (*Fulica atra*), sarka.
Waſſertheil, *m.* čest vode.
Waſſerthier, *n.* vodenjak, vodoživ.
Waſſerthurm, *m.* vodara.
Waſſertiefe, *f.* dubljina vode.
Waſſertölpel, *m.* ſ. Kropfgans.
Waſſertonne, *f.* bremenica, barilo (za vodu).
Waſſertopf, *m.* lonac za vodu.
Waſſertracht, *f.* breme vode; (Schiffw.) podvodnost.
Waſſertragen, *n.* nošenje vode.
Waſſerträger, *m.* vodar, vodonoša; ſ. Kropfgans; —in, *f.* vodarica.
Waſſertreten, *n.* vodohodja.
Waſſertreter, *m.* vodohod, vodohodac; ſ. Waſſerralle.
Waſſertrieb, *m.* mlaz.
Waſſertrinken, *n.* piće vode.
Waſſertrinker, *m.* vodopija.
Waſſertrog, *m.* kopanja, korito.
Waſſertrompete, ſ. Waſſerhoſe.
Waſſertropfen, *m.* kaplja, kap vode; ſ. Schlangenkopf.
Waſſertrunk, *m.* napitak, napoj vode.
Waſſertulpe, *f.* (*Nymphaea alba*), běli lokvanj.
Waſſeruhr, *f.* vodeni dobnjak (sat); vodena ura.
Waſſerung, *f.* vodovje, vode.
Wäſſerung, *f.* vodnjenje; zalěvanje; (ein. Wieſe), zaplavljivanje; (der Felle), močenje.
Waſſerungsrecht, *n.* pravo zaplavljivanja; er hat das —, vlastan je zaplaviti.
Waſſerunke, ſ. Waſſerkröte.
Waſſerurtheil, *n.* mazija.
Waſſerveilchen, *n.* ſ. Waſſerlieſch; Waſſerfeder.
Waſſerviehgras, *n.* (*Poa aquatica*), vodena vlasnjača.
Waſſervielfraß, *m.*; Waſſerviole, *f.* ſ. Kropfgans; Waſſerlieſch.
Waſſervogel, *m.* vodena ptica.
Waſſerwage, *f.* razulja, livel.
Waſſerwägekunſt uſw. ſ. Nivellirkunſt.
Waſſerwahrſager, *m.* gatalac, gatač u vodu.
Waſſerwahrſagerei, *f.* gatanje u vodu.
Waſſerwanze, *f.* smrdibuba; (*Notonecta*), uznačarka.
Waſſerwarte, ſ. Wegwarte.
Waſſerweg, *m.* put po vodi.
Waſſerwegerich, ſ. Waſſerfroſchloffel.
Waſſerwehr, *n.* brana, bent.
Waſſerweib, *n.* vodarica.
Waſſerweide, *f.* potočna vrba.
Waſſerweiderich, *m.* (*Lysimachia thyrsiflora*), kitnjasti protivak.
Waſſerweihe, *f.* svećenje vode; vodokrěće.
Waſſerwein, *m.* slavno, razslavljeno vino.
Waſſerwelle, *f.* val, talas.
Waſſerwerk, *n.* vodostroj; ſ. Waſſerkunſt.
Waſſerwicke, ſ. Sumpfplatterbſe.
Waſſerwirbel, *m.* vrtlog, vir, kolovrat.
Waſſerwoge, *f.* val, talas.
Waſſerwolf, ſ. Regenvogel.
Waſſerwurm, *m.* (*Phryganea*), vodeni molj.
Waſſerwurzel, ſ. Thauwurzel.
Waſſerzecher, *m.* vodopija.
Waſſerzehrkraut, *n.* vodena bukvica.
Waſſerzeichen, *n.* vodeni biljeg, vodno znamenje.
Waſſerzeiſt, ſ. Waſſerratte.
Waſſerzeugend, *adj.* vodotvoran.
Waſſerzoll, *m.* vodarina.
Waſſerzuber, *m.* čabar.
Waſſerzubringer, *m.* vodonoša.
Waſſerzug, *m.* smèr vode.
Waßlauch, *m.* (*Allium porrum*), pras, porluk.
Wat, *f.* gaz, brod.
Watbein, *n.* noga-gazilica, gazilo.
Wate, *f.* zagažnja.
Waten, *v. n.* gaziti, broditi; durch ein Waſſer —, pregaziti vodu; (im Schnee), grcati, gacati.
Waten, *n.* gažnja, gaženje.
Watkammer, ſ. Kleiderkammer.
Watſche, *f.* zaušnica, zaušak, priušak; ćuška; Einem eine — geben, zaušiti, ćušnuti koga.
Watſchel, *m.* švagalo, šepeljac.
Watſcheln, *v. n.* ševeljiti, šepeljiti, švagati se, pendeljiti.

Watta, Watte, *f.* vata.
Watten, ſ. Wattiren.
Wattenfabrik, *f.* vatarnica.
Wattenfabrikant, Wattenmacher, *m.* vatar.
Wattiren, *v. a.* naložiti, nalagati (pamukom); vatovati, vatirati.
Watttrog, *m.* badanj.
Wau! *int.* bu! (v. Hund.) av! av!
Wau, *adj.* der Wind iſt —, lahori, (lavori), bava* je.
Wau, *m.* (*Reseda luteola*), katanac.
Waugelb, *n.* katančevina.
Waukūpe, *f.* mastilo od katanca.
Wauwau, *m.* bauk, baja; mit dem — ſchrecken, baukati.
Wawelit, *m.* vavelit.
Webe, *f.* tkanje; (im Handel), truba [(platna).
Webel, ſ. Weibel.
Webel, *n.* utka, poutka.
Webelig, *adj.* živahan.
Webemaſchine, *f.* tkalo.
Weben, *v. a.* (Leinwand —), tkati, satkati; Strümpfe —, čarape plesti; die Spinne webt ſich ihr Netz ſelbſt, pauk plete sam mrežu; (ſchwingen), mahnuti, mahati; —, *v. n.* (ſich bewegen), micati se; es lebt und webt Alles an ihm, sav je kao od žive; kao živo srebro je; ſich —, *v. r.* ein zartes Band webt ſich zwiſchen ihnen, tanka veza snuje se među njimi.
Weben, *n.* tkanje; Leben und —, živo- [vanje.
Weber, *m.* tkalac, t(i)kač; ſ. Weberbock; —in, *f.* tkalica, tkalja.
Weberarbeit, *f.* tkanje, tkalačko dělo.
Weberbaum, ſ. Garnbaum.
Weberblatt, *n.* (žensko) brdo.
Weberblattmacher, *m.* brdar.
Weberbock, *m.* (*Lamia textor*), tkalac.
Weberdiſtel, ſ. Gardendiſtel.
Weberdoſt, ſ. Polei.
Weberei, *f.* tkalstvo, tkalaštvo; ſ. Weber- [ſtube.
Webereintrag, *m.* utka, poutka.
Weberfiſchlein, *n.* ſ. Ufelei.
Webergaden, *m.* ſ. Weberſtube.
Webergeſell, *m.* tkalački dětić (kalfa).
Webergeſtell, *n.* stative, trupine.
Weberkarde, ſ. Gardendiſtel.
Weberknappe, ſ. Webergeſell. [kosac.
Weberknecht, *m.* (*Phalangium opilio*),
Weberknopf, *m.* ſ. Quappe.
Weberknoten, *m.* tkalački uzao.
Weberkunſt, *f.* tkaostvo.
Webermeiſter, *m.* tkalački meštar, tkalac.
Weberſchämel, *m.* podnožnik. [vilja.
Weberſchiff, *n.* čunak, ladjica, sovělo, so-
Weberſchlichte, *f.* pomaz. [snovač.
Weberſpinne, *f.* (*Theredium redimitum*),
Weberſpule, *f.* mosur; cěv, svička, kalem.
Weberſtube, *f.* krosniště, tkaonica.
Weberſtuhl, *m.* krosne, stan, razboj, tara.
Webertritt, *m.* podnožnik.
Webervogel, *m.* (*Ploceus textor*), tkalica.
Weberzettel, *m.* osnova, osnutak, kosa.
Webſchiff, Webſtuhl, Webzettel, ſ. Webeſchiff uſw.
Wechſel, *m.* měna; den — der Dinge ruhig abwarten, mirno čekati, dok stvari drugčije nenokrenu; (Veränderung), promena; (Tauſch), razměna; einen — mit Gelde vornehmen, proměniti novce; — der Briefe, dopisivanje; — der Blicke, uzajamno pogledivanje; (Wechſelbrief), měnica, měnbenica, polica; einen — ausſtellen, izdati měnicu; ein ausgeſtellter —, izdana měnica; ein gezogener —, potegnuta měnica, tezica; eigener —, vlastita měnica; den — präſentiren, predočiti měnicu.
Wechſel- (in Zuſ.) měnični; měnbeni.
Wechſelabſchrift, *f.* prěpis měnice.
Wechſelagent, *m.* měnbeni opravnik.
Wechſelallonge, *f.* prodiljka měnice.
Wechſelangelegenheit, *f.* měnbeni, měnični posao.
Wechſelarbitrage, *f.* měnična procěna.
Wechſelarreſt, *m.* zatvor radi měnice.
Wechſelausſteller, *m.* izdatelj, izdavalac měnice. [zamčica.
Wechſelbalg, *m.* podmetnuto děte; (*fig.*)
Wechſelbank, *f.* měničara.
Wechſelbaum, *m.* prěčka.
Wechſelbar, *adj.* promenljiv.
Wechſelbegriffe, *pl.* uzajamni pojmovi.
Wechſelberechtigt, *adj.* vlastan izdati měnicu.
Wechſelbeziehung, *f.* zaměnitost
Wechſelbezug, *m.* zaměnito odnošenje; uzajamnost.
Wechſelblick, *m.* zaměnit pogled.
Wechſelbrauch, *m.* nach —, po měnbenom običaju. [lica.
Wechſelbrief, *m.* měnica, měnbenica, po-
Wechſelbuch, *n.* měničnik.
Wechſelbürgſchaft, *f.* měnbeno jamstvo.
Wechſelcapital, *n.* ſ. Wechſelſumme.
Wechſelconto, *m.* měnični, měnbeni račun.
Wechſelcontract, *m.* měnbeni ugovor.
Wechſelcopie, *f.* prěpis měnice.
Wechſelcopirbuch, *n.* měnični prěpisnik.
Wechſelcours, *m.* hod měnicah.
Wechſelcredit, *m.* měnbena veresija, měnbeno vèrivo.
Wechſeldisconto, ſ. Wechſelescompte.
Wechſelduplikat, *n.* sugubka měnice.
Wechſeleigenſchaft, *f.* měnbenost.
Wechſelerklärung, *f.* měnbeno očitovanje.
Wechſelescompte, *m.* odbitak měnični.
Wechſelexecution, *f.* měnbena ovrha, ovrěba.
Wechſelfähig, *adj.* měnbeno sposoban; er iſt —, može i. vlastan je izdavati měnice.
Wechſelfähigkeit, *f.* měnbena sposobnost.
Wechſelfall, *m.* zaměnit slučaj; ſ. Alter- [native.
Wechſelfällig, ſ. Alternativ.
Wechſelfarbe, *f.* prelěvajuća se mast (boja).

Wechſelfarbig, *adj.* preléwajući se.
Wechſelfieber, *n.* popustna, popuštajuća groznica.
Wechſelforderung, *f.* měnbena tražbina.
Wechſelformular, *n.* obrazac měnice.
Wechſelfriſt, *f.* ſ. Reſpectag.
Wechſelfurche, *f.* razor, razgon.
Wechſelgeld, *n.* měnični novci.
Wechſelgericht, *n.* měnbeni sud.
Wechſelgerichtlich, *adj.* } měnbeno-
Wechſelgerichts- (in Zuſ.) } sudni.
Wechſelgerichtsaſſeſſor, *m.* prisědnik měnbenoga suda.
Wechſelgerichtspräſident, *m.* predsědnik měnbenoga suda.
Wechſelgeſchäft, *n.* měnba; —e treiben, měničiti.
Wechſelgläubiger, *m.* měnbeni věrovnik.
Wechſelglück, *n.* promenljiva, prevrtljiva sreća.
Wechſelgruß, *m.* pozdrav i odzdrav.
Wechſelhandel, *m.* odbitkovanje; trgovina měnicami.
Wechſelhändler, *m.* měnjač; ſ. Banquicur.
Wechſelhaus, *n.* měnjačnica.
Wechſelinhaber, *m.* držac měnice.
Wechſelinſtitut, *n.* měnba.
Wechſeljahr, ſ. Stufenjahr.
Wechſelkammer, *f.* měničara.
Wechſelkind, *n.* ſ. Wechſelbalg.
Wechſelklage, *f.* měnbena tužba; tužba radi měnice.
Wechſelkläger, *m.* měnbeni tužitelj.
Wechſelkoſten, *pl.* měnbeni trošak.
Wechſelkraft, *f.* měnbena krepost, valjanoſt.
Wechſelkunde, *f.* měnboznanstvo.
Wechſelkundig, *adj.* vješt měnbi.
Wechſelkundige, *m.* měnboznanac.
Wechſelkurs, ſ. Wechſelcours.
Wechſelfuß, *m.* zaměnit cělov i. poljubac.
Wechſellaune, *f.* promenljiva volja.
Wechſelliebe, *f.* zaměnita, uzajamna ljubav.
Wechſellos, *adj.* neprominljiv.
Wechſelloſigkeit, *f.* neprominljivost.
Wechſelmäkler, *m.* měnbeni mešetar; ſ. Wechſelhändler.
Wechſelmäßig, *adj.* měnben; měničan.
Wechſeln, *v. n.* promeniti se; mènjati se; es wechſelt Alles in der Welt, sve se mènja; (*merc.*) izdavati měnice; měničiti; mènjati; Scham und Furcht wechſelten mit Freude, stid i strah se izměša sa radosti; —, *v. a.* promeniti, izmeniti, mènjati; Geld —, razmeniti, promeniti, razbiti, mènjati novce; die Kleider —, omeniti, izmeniti ruho; preobući se; die Wäſche —, preobući se, preoblačiti se; die Pferde —, promeniti, mènjati konje; den Herrn —, drugoga služiti; ſeinen Platz —, promeniti mesto; Briefe —, dopisivati si; Ringe —, prstenovati se; die Farbe — (v. Menſchen), promeniti lice; Blicke —, pogledati jedan drugoga; Kugeln —, pucati jedan u drugoga; Worte —, rěčati se, sporěčiti se, sporěčkati se.
Wechſelnd, *adj.* promenljiv; (*fig.*) nestalan, nepostojan.
Wechſelordnung, *f.* měnbeni rednik.
Wechſelpferd, *n.* frižki, drugi konj.
Wechſelpflicht, *f.* zaměnita, uzajamna dužnost; (*merc.*) měnbena dužnost.
Wechſelplatz, *m.* měnbenište.
Wechſelproceß, *m.* měnbena parnica.
Wechſelprolongation, *f.* produženje, otega měnice.
Wechſelproteſt, *m.* měnbeni prosvěd.
Wechſelrechnung, *f.* ſ. Wechſelconto.
Wechſelrecht, *n.* měnbeno pravo; (Geſetz), měnbeni zakon.
Wechſelrechtlich, *adj.* měnbeno-pravni.
Wechſelreim, *m.* izměnit slog, izměnita rima.
Wechſelreiter, *m.* měničar; er iſt ein —, měničari.
Wechſelreiterei, *f.* měničarenje.
Wechſelſache, *f.* měnbeni posao; (Streitſache), měnbena pra.
Wechſelſatz, *m.* ſ. Alternative.
Wechſelſchenkung, *f.* uzajamno darivanje; dar i uzdarje.
Wechſelſcherz, *m.* uzajamna šala.
Wechſelſchuld, *f.* měnbeni dug.
Wechſelſchuldner, *m.* měnbeni dužnik.
Wechſelſchwur, *m.* zaměnita zakletva, prisega.
Wechſelſcontrobuch, *n.* měničnik.
Wechſelſeitig, *adj.* zaměnit, uzajamni; —, *adv.* u zajam, zaměnito; uzajmice, pozajmice; ſich — beſuchen, posětiti jedan drugoga; posěćati se.
Wechſelſeitigkeit, *f.* uzajamnost.
Wechſelſenſal, ſ. Wechſelmäkler.
Wechſelſtändig, *adj* izměnit.
Wechſelſtation, *f.* měnjalište.
Wechſelſtempel, *m.* měnični biljeg.
Wechſelſtreit, *m.* zaměnita razpra; (*merc.*) měnbena pra.
Wechſelſtube, *f.* měnjačnica.
Wechſelſumme, *f.* měnična svota.
Wechſeltauſch, *m.* uzajamna izměna.
Wechſeltiſch, *m.* měnjačnica.
Wechſelunfähig, *adj.* nesposoban měnbeno.
Wechſelverbindlichkeit, *f.* měnbena dužnost i. obveza.
Wechſelverhältniß, *n.* uzajamnost; im Wechſelverhältniſſe mit einander ſtehen, biti s kim u uzajamnom odnošenju.
Wechſelverjährung, *f.* zastarělost měnice; měnbena zastarělost.
Wechſelverkehr, *m.* (wechſelſeitiger Verkehr), uzajamno obćenje; (Verkehr mit Wechſeln), měnbeni promet.
Wechſelverpflichtete, *m.* měnbeni obvezanik.
Wechſelweiſe, *adv.* zaměnito, u zajam, uzajmice, promenice.

Wechſelweizen, ſ. Wunderweizen.
Wechſelweſen, *n.* mênba.
Wechſelwinkel, *m.* sučeoni kut.
Wechſelwirkung, *f.* uzajamno i. zaměnito dělovanje.
Wechſelwirthſchaft, *f.* izměnba.
Wechſelzahlung, *f.* platež měnice.
Wechſelziehung, *f.* potezanje měnicah.
Wechsler, *m.* měnjač.
Weck, *m.* Wecke, *f.* žemljička, žemička.
Weckanſtalt, *f.* budilo.
Wecken, *v. a.* buditi, pobuditi, uzbuditi; Alle nach der Reihe —, sve izbuditi; (*fig.*) uzbuditi, podtaknuti.
Wecker, *m.* budilac, budič; (an Uhren), budnik, budionik.
Weckglocke, *f.* budnik, budionik.
Weckſtimme, *f.* budjenje.
Weckſtunde, *f.* doba budjenja.
Weckuhr, *f.* budnik.
Weckwerk, *n.* budilo.
Weddegras, *n.* (*Aira flexuosa*), verugasti [bus.
Wedel, *m.* mahalo; (Spreng—), kropilo; (Bürzel), rep; (*bot.*) hvoja.
Wedelförmig, *adj.* poput mahala.
Wedeln, *v. n.* mit dem Schwanze —, mahati, omahivati, mašukati, micati, vijati, vinuti repom.
Wedelſchwanz, *m.* tresorepka, vrtorepka.
Weder, *conj.* niti; — noch, niti, niti; nit, nit; — Wein noch Waſſer, ni vina, ni vode. [sudje.
Wedgewood-Geſchirr, *n.* vedžvudsko po-
Wefel, *n.* poutka, utka. [saće.
Wefeln, *v. n.* die Bienen —, pčele grade
Wefelſpule, *f.* cèv, svička.
Weg, *m.* put; man kann den — nicht mehr ſehen, nevidi se putovati; hier verlor ſich der —, ovdě nestade puta, staze; ein gerader —, prěki put; ein krummer —, krivoputica; ein alter —, staroputina, starenik; Einem aus dem —e gehen, kloniti se, krstiti se koga; bèžati od koga; einen — nehmen, einſchlagen, krenuti, udariti kojim putem; ſich auf den — machen, dati se na put, krenuti na put; zaputiti, odputiti (u...); auf dem rechten —e ſein, pravim putem ići; vom rechten —e abkommen, sići s trvenika; sići s pravoga puta; den rechten — verfehlen, zaći s puta; ſeinen — fortſetzen, verfolgen, dalje putovati; es liegt mir aus dem —e, zahodno mi je; s neruke mi je; einen — reiſen, put putovati; ruhig ſeines —es gehen, mirno ići svojim putem; jeder ging ſeines —es, otidjoše svak na svoju stranu; geh' deiner —e, ſchier dich deiner —e, odlazi! gerades —es nach Wien reiſen, putovati na pravac i. na prečac u Beč; unter —es ſein, biti na putu; putovati; ein gut Stück —es zurücklegen, dobrano i. podaleko odmaći; eine Meile —es, milja; Einem im —e ſein, zastupati, smetati komu; Einem in den — treten, stati komu na put; zastupiti komu put; den — alles Fleiſches gehen, preminuti; Einem den rechten — weiſen, proputiti koga, navesti i. uputiti koga na pravi put; auf allen deinen —en, kudgod uzhodiš; auf dem —e in die Stadt, putem u grad; etwas zu —e bringen, izvesti, izvršiti, ovršiti, obaviti što; es hat damit ſeine guten —e, nije brige; aller —e, svakuda; den — der Tugend gehen, krěpostno živovati; die —e Gottes, Božja promisao; Božji puti; von Gottes —en abweichen, sići s puta k Bogu; die rechten —e einſchlagen, pravim putem okrenuti; Mittel und —e wiſſen, znati što i kako; keines —es, nikako, nipošto; (Straße), cesta, put; (*chem.*) auf naſſem —e, na mokrom; auf trockenem —e, na suhom; den — Rechtens einſchlagen, tražiti što parbom i. pred sudom; im —e der Geſetzgebung, zakonotvorstvom.
Weg, *adv.* —! ća! odtale! otole! na stranu! proč! — mit der Hand! jami, ukloni ruku; — da! odtle! odtale! — damit! preko vrata s tim! gehe — von hier! odlazi, vuci se odatle! Kopf —! na stranu s glavom! friſch —! živo jedno za drugim! in einem —, neprekidno; neprestano; eine Stunde — arbeiten, jednu uru, jedan sat raditi; es iſt —! ode! propade! neima ga! ſein Geld iſt —, odoše mu novci; kaum war er —, tek što odmaknu.
Wegächzen, *v. a.* odjecati.
Wegackern, *v. a.* odorati.
Wegangeln, ſ. Wegfiſchen.
Wegarbeiten, *v. a.* odraditi; (*fig.*) ukloniti, jamiti; —, *v. n.* neprestano raditi.
Wegätzen, *v. a.* odjesti, odjedati.
Wegbacken, ſ. Verbacken.
Wegbannen, *v. a.* protěrati, prognati.
Wegbarbieren, *v. a.* odbrijati.
Wegbegeben, ſich, *v. r.* otići, ukloniti se, udaljati se; odmaći. [grizati.
Wegbeißen, *v. a.* odgrizti, odgriznuti, od-
Wegbeizen, *v. a.* odlužiti.
Wegberufen, *v. a.* odazvati.
Wegbewegen, ſich, *v. r.* odmicati, odilaziti.
Wegblaſen, *v. a.* odpuhnuti, odduhnuti, spuhnuti, odpiriti; die Krankheit iſt wie weggeblaſen, kao da rukom odnese (bolest), jednim je duškom dignuta (bolest).
Wegbleiben, *v. n.* nedoći; (ausbleiben), izostati; das bleibt weg, to će se izpustiti.
Wegbleiben, *n.* izostaja.
Wegbleichen, *v. a.* odbèliti, izbèliti.

Wegblicken, *v. n.* pogledati na stranu; smetnuti oko, svrnuti okom (s čega).
Wegblühen, *v. n.* ocvasti.
Wegborgen, *v. a.* uzajmiti (komu što).
Wegbrechen, *v. a.* odlomiti, odkinuti, odbiti.
Wegbrennen, *v. a.* odpaliti, odžeći; sažeći, spaliti; —, *v. n.* izgorěti, pogorěti.
Wegbringen, *v. a.* ukloniti, jamiti; (wegführen), odvesti, udaljiti.
Wegbürſten, *v. a.* odkefati, odčetkati; die Wolle —, skefati af (sa sukna).
Wegdenken, *v. a.* ich habe mich von hier weggedacht, pomislih, da me nema ovdě.
Wegdrängen, *v. a.* odtisnuti, odtiskivati.
Wegdreſchen, *v. a.* alles Getreide —, sve žito pomlatiti.
Wegdrucken, *v. a.* natiskati, naštampati.
Wegdrücken, *v. a.* odtisnuti.
Wegdürfen, *v. n.* smèti otići.
Wegeamt, *n.* cestarnica.
Wegeaufſeher, *m.* nadcestar.
Wegebau, *m.* gradjenje ceste, puta.
Wegebereiter, *m.* cestar.
Wegeblatt, *n.* Wegebreit, *m.* ſ. Wegerich.
Wegediſtel, *f.* (*Onopordon Acanthium*), čkalj.
Wegedorn, *m.* der gemeine —, (*Rhamnus catharticus*), pasjak, pasjakovina; färbender —, (*R. infectorius*), cicerica; der geflügelte —, (*R. paliurus*), drača; (*R. saxatilis*), podlak; (*R. frangula*), krušina.
Wegedornbeere, *f.* pasjakovica.
Wegegeld, *n.* cestarina.
Wegegras, *n.* ſ. Wegerich.
Wegehaus, *n.* cestarnica.
Wegeilen, *v. n.* odhitěti, odbrzati, odletěti; über etwas —, minuti, mimoići
Wegekreſſe, *f.* ſ. Bauernſenf. [što.
Wegekümmel, *m.* kumin, kmin.
Wegelagerer, *m.* pustaija, kesedžija.
Wegelagerung, *f.* prežanje putovah, čuvanje druma; busija.
Wegelattig, ſ. Löwenzahn.
Wegelaus, *f.* stěnica.
Wegelerche, ſ. Haubenlerche.
W geleuchte, ſ. Wegewarte.
Wegelos, *adj.* bezputan.
Wegelunge, ſ. Wegewarte.
Wegemauth, *f.* cestarina, cestovina, malta.
Wegemauthamt, *n.* cestovnica.
Wegemeiſter, *m.* nadcestar.
Wegemeſſer, *m.* cestoměr, putoměr.
Wegen, *prp.* radi, zaradi, poradi, sbog; cěća; deines Nutzens —, za tvoju korist (hasnu).
Wegenge, *f.* těsnjak, sutěska, sutina.
Wegerecht, *adj.* vješt putu.
Wegerich, *m.* (*Plantago major*), bokva, bukva, bukovac, trputac; (*P. minor*), bokvica.
Wegeſäule, *f.* miljnjak, kaža.
Wegeſcheide, *f.* razputica, razpuće.
Wegeſcheu, *adj.* dieſes Pferd iſt —, ovaj se konj plaši razputice.
Wegeſchlinge, *f.* ſ. Schlingbaum.
Wegeſchnecke, *f.* (*Limax*), prpolj, balavac.
Wegeſenf, *m.* (*Sinapis arvensis*), poljska gorušica.
Wegeſpinne, ſ. Krabbenſpinne.
Wegeſſen, *v. a.* odjesti; pojesti.
Wegeſtein, *m.* kolobran, čunj.
Wegeſtrecke, *f.* komad puta.
Wegeſtroh, ſ. Labkraut.
Wegetritt, *m.* (*Polygonum aviculare*), rdesalj, truskavac, dvornik.
Wegewarte, *f.* (*Cichorium Intybus*), vodopija, vodoplav, žućenica, uzlika, [konjogriz.
Wegewinde, ſ. Ackerwinde.
Wegezehrung, *f.* putbina, putnina, putbina, putnina; (Reiſekoſt), brašanica, brašnenica, brašnenik.
Wegezoll, *m.* cestarina.
Wegfächeln, *v. a.* odmahnuti.
Wegfahren, *v. n.* odvezti se, odvoziti se; über etwas —, ſ. Wegeilen; —, *v. a.* odvezti.
Wegfallen, *v. n.* odpasti, pasti; (*fig.*) das hätte — können, to bi bilo moglo izostati; to bi se bilo moglo izostaviti.
Wegfangen, *v. a.* Einem die Tauben —, poloviti komu golube; alle Nachtigallen —, sve slavulje pohvatati, poloviti.
Wegfaulen, *v. n.* odagnjiti.
Wegfegen, *v. a.* odmesti, zamesti; sčistiti; (*fig.*) krenuti, dignuti. [mati.
Wegfeilen, *v. a.* odpilati, odpiliti, odli-
Wegfeuern, *v. a.* odstrěliti.
Wegfiſchen, *v. a.* uloviti; alle Fiſche —, sve ribe pohvatati, poloviti; (*fig.*) Einem das Amt vor der Naſe —, ugrabiti komu izpod nosa službu; ugrabiti komu zalogaj izpred ustiuh; Einem die Braut von dem Munde —, preprositi komu děvojku u oči svatbe.
Wegflattern, *v. n.* odvrknuti, odprhnuti.
Wegfliegen, *v. n.* odletěti.
Wegfliehen, *v. n.* běgati, poběći.
Wegfließen, *v. n.* izteći, odteći.
Wegflößen, *v. a.* odplaviti.
Wegflüchten, *v. n.* poběći, uteći.
Wegfreien, *v. a.* Einem ſeine Geliebte —, preprositi komu dragu.
Wegfreſſen, *v. a.* požderati; (*fig.*) odjesti.
Wegführen, *v. a.* odvesti, odvoditi.
Weggang, *m.* odlazak, polazak, pohod; beim —e, na polazku i. pohodu.
Weggeben, *v. a.* oddati; ſeine Kinder —, dati děcu od sebe; das iſt nicht zum —, to nije za oddaće i. za oddatak.
Weggehen, *v. n.* otići; odlaziti, polaziti; die Flecke ſind weggegangen, nestalo je mrljah, muzgah; izišle su, izgubile su se mrlje.

Weggehen, *n.* ſ. Weggang.
Weggeißeln, *v. a.* bičem odtěrati.
Weggeleiten, *v. a.* odpratiti.
Weggerathen, *v. n.* er iſt —, nestalo ga [je.
Weggießen, *v. a.* odliti, odlěvati; proliti, prolěvati.
Weggrapſen, Weggreifen, *v. a.* ućapiti.
Weghaben, *v. a.* primiti; eine Ohrfeige —, zaušnicu dobiti; er hat es bei mir weg, zamèrio mi se je, onemilio mi je; (begreifen), razumèti, znati.
Weghalten, *v. a.* držati (što) na stranu; dalje držati.
Wegharfen, *v. a.* odgrabiti, odgrabljati.
Weghaſchen, *v. a.* ščapiti, ugrabiti, uhvatiti.
Weghauchen, *v. a.* odhaknuti, odpahnuti.
Weghauen, *v. a.* odsěći, osěći.
Wegheben, *v. a.* ukloniti, maknuti; ſich —, ſ. Packen; hebe dich weg von mir, odlazi, idi od mene.
Weghelfen, *v. n.* Einem —, pomoći komu [odkuda.
Weghetzen, *v. a.* odhajkati.
Weghinken, *v. n.* odhramati.
Weghobeln, *v. a.* oblanjati.
Wegholen, *v. a.* doći (po koga); doći i odvesti (koga).
Weghopſen, Weghüpfen, *v. n.* odskakutati; (*fig.*) über etwas —, nemariti, nehajati za što.
Wegjagen, *v. a.* odagnati, odtěrati; den Feind —, odvijati, odvitlati neprijatelja; ein. Diener —, protěrati slugu.
Wegkämmen, *v. a.* odčešljati.
Wegkapern, *v. a.* oteti; ugrabiti.
Wegkaufen, *v. a.* die Waaren —, pokupiti robu.
Wegkehren, *v. a.* (wegwenden), okrenuti, obrnuti, osvrnuti; ſ. Wegfegen.
Wegklopfen, *v. a.* odkucati.
Wegkollern, *v. a.* odkoturati.
Wegkommen, *v. n.* otići; ich bin heute nicht weggekommen, danas nisam izišao (iz sobe); er ſoll mir nicht ungeſtraft —, platit će to svakako; neće mu biti proćke; ich bin noch gut weggekommen, ja sam još srećno prošao; ſchlecht —, zlo proći; (ſich verlieren), es iſt mir ein Buch weggekommen, nestalo mi je knjige.
Wegkönnen, *v. n.* ich kann hier nicht weg, nemogu odavde.
Wegkratzen, *v. a.* odgrebsti, odrapiti; (einen Tintenfleck), sastrugati.
Wegkriechen, *v. n.* odmilěti, odpuziti.
Wegkriegen, *v. a.* dobiti, zadobiti; (einſehen), razumèti, postići.
Wegkugeln, *v. a.* odkotrljati, odkoturati.
Wegkünſteln, *v. a.* odmajstoriti.
Wegküſſen, *v. a.* cělovom snimiti, ukloniti.
Wegkutſchen, *v. n.* odvezti.
Weglaſſen, *v. a.* (von ſich laſſen), man ließ mich nicht weg, nisu me pustili; (laſſen), unter zehn Gulden kann ich die Waare nicht —, izpod deset forintih nemogu robe dati; (nicht einladen), nepozvati; dieſen Punkt wollen wir —, ovu ćemo točku izpustiti, izostaviti.
Weglaufen, *v. n.* odtrčati; odběći; (davonlaufen), poběći, uteći.
Wegläugnen, *v. a.* zanijekati.
Weglecken, *v. a.* odlizati, slizati; oblaznuti.
Weglegen, *v. a.* odložiti, položiti; metnuti na stranu; odmetnuti, odvrći; ein Kind —, izmetnuti, izložiti děte.
Weglegung, *f.* (ein. Kindes), izmetnuće, izloženje, izlog (děteta).
Wegleihen, *v. a.* uzajmiti, posuditi (komu [što).
Wegleiten, *v. a.* odvratiti, odvesti.
Weglenken, *v. a.* zakrenuti.
Weglesen, *v. a.* očistiti, otrěbiti; (ein Buch), očitati, očatiti.
Weglocken, *v. a.* odvabiti, odmamiti.
Weglodern, *v. n.* splanuti; izgoréti.
Wegluchſen, ſ. Wegfiſchen.
Weglügen, *v. a.* odlagnati.
Wegmachen, *v. a.* ukloniti; (einen Fleck —), izvaditi; ſich —, *v. r.* otići, ukloniti se; ſich heimlich —, odpiriti, izmaknuti izpod žita.
Wegmähen, *v. a.* odkositi.
Wegmarſchiren, *v. n.* otići.
Wegmauſen, *v. a.* djiknuti, izćiknuti, ća- [luknuti.
Wegmauth, Wegmeiſter, ſ. Wegemauth, Wegemeiſter.
Wegmauthſchranken, ſ. Schlagbaum.
Wegmeißeln, *v. a.* odlětisati, odlětiti; dlětom odbiti.
Wegmeſſen, *v. a.* odměriti; poměriti.
Wegmögen, *v. n.* er mag nicht weg, neće mu se (otići).
Wegmüſſen, *v. n.* ich muß weg, moram otići; dieſer Aſt muß weg, ova se grana mora dignuti, skinuti.
Wegnagen, *v. a.* odglodati, sglodati.
Wegnahme, *f.* uzeće, oteće, otimanje, osvajanje.
Wegnaſchen, *v. a.* polizati.
Wegnehmen, *v. a.* (hin—), odnimiti, odvaditi; (Einem etwas —), oduzeti, oteti, oduzimati, otimati; (einnehmen), viel Raum —, mnogo mèsta zapremiti; viel Zeit —, mnogo vremena stajati.
Wegneigen, ſich, *v. r.* odagnuti se.
Wegnöthigen, *v. a.* Einen —, nagoniti koga, da odilazi; nagnati koga, da otidje.
Wegpacken, ſich, *v. r.* tornjati se; ſ. Packen, ſich. [ſen, ſich.
Wegpeitſchen, *v. a.* bičem, korbačem odtěrati, izpratiti.
Wegpfeifen, *v. a.* ein Lied —, pěsmicu [izviždati.
Wegpflücken, *v. a.* ubrati; (Alles —), pobrati, potrgati.
Wegpilgern, *v. n.* odputiti.
Wegpinſeln, *v. a.* kistom zamazati.
Wegpochen, *v. a.* odkucati.

Wegprakticiren, *v. a.* djiknuti, ukrasti.
Wegprügeln, *v. a.* batinom izpratiti, protêrati.
Wegpumpen, *v. a.* izsmrkati, smrkom i. sisaljkom ukloniti.
Wegraffen, *v. a.* pograbiti; (*fig.*) pomoriti, ugrabiti.
Wegrauben, *v. a.* ugrabiti.
Wegrauchen, *v. a.* popušiti.
Wegräumen, *v. a.* ukloniti, dići; jamiti, maknuti s puta; Erde —, odgrnuti zemlju; den Straßenkoth —, okidati blato (n. p. izpred kuće); alle Hindernisse —, ukloniti sve zapreke.
Wegrechen, ſ. Wegharken.
Wegrecht, *n.* pravo na cestu, put.
Wegreiben, *v. a.* otrti.
Wegreiſe, ſ. Abreiſe.
Wegreiſen, *v. n.* otići, zaputiti.
Wegreißen, *v. a.* odtrgnuti, odkinuti; odadrêti, odvrnuti; das Waſſer hat das ganze Haus weggeriſſen, voda je svu kuću odnêla; Einem etwas —, odadrêti, izadrêti komu što.
Wegreiten, *v. n.* odjahati.
Wegrennen, *v. n.* odjuriti; ſich die Hörner —, ſ. Abſtoßen.
Wegrollen, *v. n.* odkoturati se, odkotrljati se; (v. ein. Wagen), odstropotati.
Wegrücken, *v. a.* odmaknuti, odmicati; —, *v. n.* pomaknuti se, odmaknuti se; dati mêsta.
Wegrudern, *v. n.* odveslati.
Wegrufen, *v. a.* odazvati.
Wegſäbeln, *v. a.* oséći, srubiti.
Wegſägen, *v. a.* odpiliti, odtesterisati.
Wegſam, *adj.* prohodan, putan.
Wegſchaffen, *v. a.* uklonuti, jamiti; einen Schmutzflecken —, izvaditi mrlju; (*fig.*) oprostiti se čega; einen Bedienten —, odpraviti slugu.
Wegſcharren, *v. a.* odgrebsti, odgrnuti.
Wegſchauen, *v. n.* gledati na stranu.
Wegſchaufeln, *v. a.* odgrnuti, odgrtati (lopatom); d. Schnee —, kidati snêg.
Wegſchenken, *v. a.* pokloniti (komu što); Alles —, sve razpoklanjati, porazdavati.
Wegſcheren, *v. a.* den Bart —, obrijati bradu; die Wolle —, ostrići vunu; (*fig.*) ſich —, tornjati se, vući se.
Wegſcheuchen, *v. a.* zaplašiti, zapuditi.
Wegſchicken, *v. a.* poslati; odpremiti.
Wegſchieben, *v. a.* odtisnuti, odturiti.
Wegſchießen, *v. a.* odstrêliti; alles Wild —, svu divljač postrêljati; —, *v. n.* odmunuti.
Wegſchiffen, *v. n.* odploviti.
Wegſchlagen, *v. a.* odbiti, odbijati, odkinuti, odkidati.
Wegſchleichen, *v. n.* odſuljati se, odšuljati se, izkrasti se, ukrasti se, kradom otići (odkuda).
Wegſchleifen, *v. a.* eine Scharte —, sbrusiti štrbinu; (auf einer Schleife —), odvući što (na vlačicah).
Wegſchlendern, *v. n.* odvrljati.
Wegſchleppen, *v. a.* odvući, odvlačiti; odsmucati, odtezmati, odćariti.
Wegſchleudern, *v. a.* odbrečiti, odbaciti; (*fig*) potepsti, potratiti.
Wegſchlüpfen, *v. n.* über etwas —, preskočiti što.
Wegſchmelzen, *v. n.* okopnêti, otopiti se.
Wegſchmeißen, ſ. Wegſchleudern.
Wegſchnappen, *v. a.* ščapiti, učapiti, lapiti; (*fig.*) djiknuti.
Wegſchnecke, *f.* (*Limax empiricorum*), balavac obični.
Wegſchneiden, *v. a.* odrezati, odsêći; (mit der Schere), ostrići.
Wegſchnellen, *v. a.* opružiti.
Wegſchütten, *v. a.* prosuti; (v. Flüſſigk.) proliti, izliti; das halbe Glas —, po(l) čaše odpljusnuti.
Wegſchwemmen, *v. a.* splákati, splaknuti; ſ. Wegſpülen.
Wegſchwimmen, *v. n.* odplaviti.
Wegſchwinden, ſ. Verſchwinden.
Wegſchwingen, *v. a.* odmahnuti.
Wegſehen, *v. n.* gledati, pogledati na stranu; von etwas —, negledati na što.
Wegſehnen, ſich, *v. r.* er ſehnt ſich weg, želi otići.
Wegſein, *v. n.* er iſt ſchon viele Jahre von Haus weg, mnogo je godinah od kuće; er war weg vor Freude, pola ga je nestalo od radosti; vor Verwunderung —, snebivati se; die Gelegenheit iſt weg, ode sgoda; die Krankheit iſt weg, ode bolest; der Hund iſt weg, nestalo je psa; neima psa; über etwas —, nemariti za što; darüber bin ich weg, to sam prekamikao; ſ. Weg.
Wegſenden, ſ. Wegſchicken. [*adv.*
Wegſetzen, *v. a.* metnuti, vrći, staviti na stranu; über einen Graben —, skočiti preko jarka (endeka); ſich —, *v. r.* ſich über Andere —, dignuti glavu od drugih; propinjati se; er ſetzt ſich über alle Menſchen weg, nije mu ni car do kolêna; ſich über etwas —, nemariti, nehajati za što.
Wegſingen, *v. a.* odpêvati, izpêvati; ein Lied vom Blatte —, izpêvati s mêsta pêsmu. [otići.
Wegſollen, *v. n.* er ſoll weg, valja mu
Wegſpeien, *v. a.* izbljuvati; (wegſpucken), odpljuvati; izpljuvati.
Wegſplittern, *v. a.* odcêpkati.
Wegſprechen, *v. n.* er ſpricht das Deutſche weg, dobro govori nêmački; frei von der Leber —, govoriti od komada.
Wegſprengen, *v. a.* odbiti, odvaliti; —, *v. n.* odletêti (na konju). [uteći.
Wegſpringen, *v. n.* odskočiti, odskakati;

Wegſpritzen, *v. a.* odprsnuti, odprskati.
Wegſpucken, ſ. Wegſpeien.
Wegſpülen, *v. a.* odpláknuti, splaknuti; der Fluß hat das Ufer weggeſpült, rèka je brèg odnèla.
Wegſtäuben, *v. a.* odprašiti.
Wegſtechen, *v. a.* izbosti.
Wegſtehlen, *v. a.* ukrasti; ſich —, ukrasti se, kradom otići.
Wegſtellen, *v. a.* metnuti, staviti, vrći na stranu; odmaknuti; einen Topf —, izstaviti, izmaknuti lonac.
Wegſterben, *v. n.* pomrěti.
Wegſteuern, *v. n.* odplaviti.
Wegſtibitzen, *v. a.* djiknuti; ſ. Wegſtehlen.
Wegſtoßen, *v. a.* odturnuti, odturiti, odrinuti.
Wegſtreichen, *v. a.* ein Wort —, sbrisati, izbrisati rěč; das Haar von der Stirn —, sbrisati kosu s čela; —, *v. n.* odseliti.
Wegſtreifen, *v. n.* odvrljati, odšmitati, odbasati, odlandati.
Wegſtreiten, *v. a.* odpravdati.
Wegſtreuen, *v. a.* prosuti, prosipati.
Wegſtrömen, *v. n.* odvrvljeti; —, *v. a.* odnèti.
Wegſtürmen, Wegſtürzen, *v. n.* odjuriti.
Wegthun, *v. a.* (weglegen), metnuti, staviti na stranu; (von ſich geben), dati od sebe; pustiti; ostaviti se (čega); einen Bedienten —, odpraviti slugu.
Wegtraben, *v. n.* odkasati.
Wegtragen, *v. a.* odnèti, odnositi; der Feind hat ſeine Todten weggetragen, neprijatelj je unio mrtve.
Wegtreiben, *v. a.* odtěrati, odagnati, ugnati; protěrati, prognati.
Wegtrennen, ſ. Abtrennen.
Wegtreten, *v. n.* odstupiti, odstupati; stupiti na stranu; —, *v. a.* die Abſätze —, sgaziti petnjake.
Wegtrinken, *v. a.* popiti.
Wegtritt, ſ. Wegerich.
Wegtrocknen, *v. a.* posušiti; —, *v. n.* posahnuti, usahnuti.
Wegverlangen, *v. n.* želěti otići.
Wegvernünfteln, *v. a.* odmudrovati.
Wegwagen, ſich, *v. r.* usuditi se otići.
Wegwälzen, *v. a.* odvaliti, odvaljivati.
Wegwandern, *v. n.* odputiti se, otići.
Wegwart, ſ. Wegewarte.
Wegwärts, *adv.* putu, k putu.
Wegwaſchen, *v. a.* oprati, izprati.
Wegwehen, *v. a.* odduhati (odduvati), odpuhati, odpirnuti.
Wegweiſen, *v. a.* odpraviti.
Wegweiſer, *m.* vodj, provodič, kalauz*; (Wegſäule), kažiput, kaža; —in, *f.* vodja, provodica, kalauzka.
Wegweiſerlohn, *m.* kalaužlina.
Wegwenden, *v. a.* odvratiti, odvrnuti.
Wegwerfen, *v. a.* einen Stein —, odbaciti, odturiti kamen; (etwas als Untaugliches —), baciti, zabaciti, pobaciti, poturiti, pometnuti, odmetnuti; es iſt nicht zum —, nije to za odmet; das iſt weggeworfenes Geld, bacio, kao u mutnu vodu; die Waffen —, baciti oružje; ſich —, *v. r.* poništiti se, poniziti se, pometnuti se.
Wegwinken, *v. n.* Einem —, namignuti na koga, da otidje.
Wegwiſchen, *v. a.* sbrisati, obrisati; —, *v. n.* odpiriti; über etwas —, premaći se preko čega.
Wegwollen, *v. n.* hěti otići.
Wegwünſchen, *v. n.* želěti, da što prodje; er wünſchte ſich weg, želio je, da ga ondě neima, nebude.
Wegzanken, *v. a.* odklati.
Wegzaubern, *v. a.* odčarati, odbajati.
Wegzeiger, ſ. Wegweiſer.
Wegziehen, *v. a.* odvući, odvlačiti; den Vorhang —, odmaći, odvući zastor; den Fuß —, odmaći, ukloniti nogu; —, *v. n.* odilaziti; (aus einer Wohnung), seliti se; er iſt weggezogen, odselio se je, otišao je.
Wegzug, *m.* polazak, odlazak; seoba.
Wegzupfen, *v. a.* odskubsti.
Wegzwicken, *v. a.* odštipnuti, uštipnuti.
Weh! *int.* jao, jaoj, joj, juj, vaj; avaj, kuku; o weh! kuku lelo! vajmo! Ach und — ſchreien, vajkati, kukolečiti se; — mir! jao meni! zlo po mene! kuku meni! lelo meni i do Boga! avaj meni do Boga jednoga! težko meni! težko-li si meni!
Weh, *adj.* bolan, bolestan; er hat einen —en Finger, prst ga boli; —e Augen, vredovne oči; es thut mir —, boli me; ſich — thun, uvrěditi se, povrěditi se; Einem — thun, ozlediti, zlediti koga; (*fig.*) uvrěditi, povrěditi koga; es thut mir in die Seele —, žao mi je do duše; es thäte mir nicht halb ſo —, ni pol jada moga, da...; es thut mir ſo — ums Herz, srce me boli.
Weh, *n.* bol, bolja; vrěd; (*fig.*) běda, jad, jadi; das Wohl und —, sreća i nesreća; die —en, trudovi, hipovi, popadci, napon; prěnos; die —en bekommen, početi se truditi; dobiti prěnos; die —en haben, truditi se, poradjati se.
Wehausruf, *m.* jauk, lelek.
Wehegeſang, *m.* ſ. Klagelied.
Wehemutter, ſ. Hebamme.
Wehen, *v. n.* duhati, (duvati), puhati; popuhivati; ſanft —, pirkati; es wehet ein Sturm, bura duše, duva; die Fahnen —, zastave (barjaci) se viju; die Fahnen — laſſen, razviti zastave; —, *v. a.* mesti; der Wind hat den

Schnee auf einen Haufen geweht, vĕtar je vas sněg na jednu hrpu smeo; Einem Kühle —, hlad komu činiti.
Wehen, *n.* duhanje, (duvanje), puhanje;
Wehen, *pl.* ſ. Weh, *n.* [vijanje.
Weheruf, *m.* jauk, lelek; einen — ausſtoßen, leleknuti, jauknuti, zakukati.
Wehestand, *m.* vrědovnost; bolja.
Wehfrau, ſ. Hebamme.
Wehgefühl, *n.* bolnost; vréd.
Wehgeheul, ſ. Jammergeheul.
Wehklage, *f.* jauk, lelek, kukolĕk, kuknjava, tužnjava, rida; jaukanje, kukanje, lelekanje; (über einen Todten), naricanje; ſ. Todtenvogel.
Wehklagen, *v. n.* jaukati, kukati, kukutati, kukolĕčiti se, lelekati, ajmekati; cviliti, jadikovati; über einen Todten —, naricati.
Wehklagen, *n.* ſ. Wehklage.
Wehlaut, *m.* jauk.
Wehle, *f.* vododerina.
Wehmuth, *f.* sĕta; turobnost; ich konnte mich der — nicht erwehren, nisam mogao odoléti tuzi.
Wehmüthig, *adj.* sĕtan, turoban, tužan.
Wehmuthsſtimme, *f.* žalostan glas.
Wehmuthsthräne, *f.* suza žalosti.
Wehmuthsvoll, *adj.* prežalostan, preturoban.
Wehmutter, ſ. Hebamme.
Wehr, *f.* (Wehre), obrana; ſich zur —e ſtellen o. ſetzen, izprĕčiti se, izkositi se, opoplastiti se, oprĕčiti se; (Waffen), oružje; blanke —, golĕš.
Wehr, *n.* brana, naper, zapruda, jaz, savat, bent; ein — durch einen Fluß ziehen, bauen, pregaliti, prejaziti rĕku; (Mühl—), brana.
Wehrbaum, *m.* prag od brane; (Schlagbaum), pranjga, šranjga.
Wehrberaubt, *adj.* oružja lišen.
Wehrbruch, *m.* provala gata, nasipa.
Wehrbündniß, *n.* ſ. Defenſivalliance.
Wehrdamm, *m.* gat.
Wehrdurchlaß, *m.* splavnica.
Wehren, *v. a.* Einem —, braniti, zabraniti, zabranjivati komu; der Wind wehrte uns, nedadijaše nam vĕtar; dem Feuer —, prĕčiti vatru; braniti od vatre, požara; er läßt ſich nicht —, neda si zabraniti; ſich —, *v. r.* braniti se; ſich gegen den Feind —, braniti se od neprijatelja; ſich ſeiner Haut —, braniti se, odbijati od sebe.
Wehrer, *m.* branac. [kajasa*.
Wehrgehänge, Wehrgehenk, *n.* prepasač,
Wehrgeräth, *n.* branila.
Wehrgeſchmeide, *n.* nakit oružja.
Wehrhaft, *adj.* er iſt —, može se braniti; za oružje je, za pušku je; — machen, oružati, oboružati, naoružati.
Wehrkrieg, ſ. Defenſivkrieg.
Wehrkunſt, *f.* obranstvo.
Wehrlinie, *f.* branovica.
Wehrlos, *adj.* bez oružja; bez obrane; (*fig.*) slab, nejak.
Wehrmann, *m.* branac; bojnik, ratnik.
Wehrpflicht, *f.* dužnost vojnovanja; vojna dužnost.
Wehrpflichtig, *adj.* dužan vojnovati.
Wehrſchanze, *f.* branište.
Wehrſtand, *m.* vojinstvo, vojništvo.
Wehrwaffe, *f.* branilo.
Wehrwaſſer, *n.* slap.
Wehrwolf, ſ. Währwolf.
Wehrzahn, *m.* kao (*gen.* kla).
Wehſe, ſ. Opal.
Wehtage, *pl.* tužni danci.
Weib, *n.* žena; ein gemeines —, prostakinja; e. altes —, starica, (ver.) baba, baka; das alte —, (*Balistes vetula*). starica; ſ. Altweib; ein junges —, mladica; die —er, (*coll.*) ženad, ženskinje; er näht wie ein —, šiva kao ženska strana; (Gattin), žena, supruga; ein — nehmen, oženiti se; Einem ſeine Tochter zum —e geben, oženiti koga svojom kćeri; udati svoju kćer za koga; (ſpr.) ein böſes — iſt der Schiffbruch des Mannes, žla žena kući zator.
Weibbar, *adj.* za ženitbu. [samica.
Weibchen, *n.* ženica; (b. Thier.) ženka,
Weibel, *m.* pandur.
Weiber- (in Zuſ.) ženski.
Weiberadel, *m.* plemenštlina po materi.
Weiberarbeit, *f.* ženski posao, rad; ženSko dĕlo.
Weiberart, *f.* ženski način.
Weiberaufſeher, *m.* kizlar-aga.
Weiberauge, *n.* žensko oko.
Weiberbruſt, *f.* ženske prsi; sise.
Weiberfeind, *m.* er iſt ein —, mrzi na žene.
Weiberfeindſchaft, *f.* žensko neprijateljstvo; ſ. Weiberhaß.
Weiberfreund, *m.* prijatelj ženah; ženar.
Weiberfreundſchaft, *f.* prijateljstvo ženah; ženarstvo.
Weibergeklatſche, Weibergeſchwätz, Weibergeträſch, Weibergewäſch, *n.* žensko brbljanje, klapuranje. [tkanica.
Weibergürtel, *m.* ženski pojas, ženska
Weiberhaar, *n.* ženska kosa.
Weiberhaft, ſ. Weibiſch.
Weiberhandſchuh, *m.* ženska rukavica.
Weiberhaß, *m.* ženska mržnja; mržnja na žene.
Weiberhaſſer, ſ. Weiberfeind.
Weiberhaube, *f.* ženska kapa.
Weiberhemde, *n.* ženska košulja.
Weiberherrſchaft, *f.* ženska vlada.
Weiberherz, *n.* žensko srce.
Weiberhuld, *f.* ženska milost.
Weiberkenntniß, *f.* poznavanje ženah; — beſitzen, poznavati žene.
Weiberkleid, *n.* ženska haljina.
Weiberkleidung, *f.* ženska odĕća.

Weiberknecht, *m.* prelo, prelac, kolěvčar, muzikrava, sirsbijalo.
Weiberkrieg, *m.* ženski rat.
Weiberkunſt, *f.* ženska majstorija.
Weiberlehen, *n.* ženski feud, žensko leno.
Weiberliebe, *f.* ženska ljubav; ljubav
Weiberling, *m.* ženar. [ženah.
Weiberliſt, *f.* ženska varka, lukavština; (*fig.*) — geht über alle Liſt, žena je lukavija od vraga. [imati žene.
Weiberlos, *adj.* bez žene; — ſein, ne-
Weibermacht, *f.* ženska vlast.
Weibermangel, *m.* nedostatak ženah.
Weibermann, *m.* ženar. [dioni.
Weibermännig, *adj.* (*gynandrus*), suplo-
Weibermantel, *m.* ženska kabanica; ženski plašt.
Weibermilch, *f.* žensko mlěko.
Weibername, *m.* žensko ime.
Weibernarr, *m.* ženar.
Weiberputz, *m.* ženska kitnja.
Weiberrath, *m.* ženski savět, svět (svjet).
Weiberraub, *m.* otmica ženah.
Weiberräuber, *m.* otmičar ženah.
Weiberregiment, *n.* ženska vlada. [lja.
Weiberrock, *m.* ženska suknja, svita; kik-
Weibersattel, *m.* žensko sedlo.
Weiberscheu, *adj.* plah od ženah; er iſt —, běži od ženah.
Weiberscheu, *f.* plahost, strah od ženah.
Weiberschinder, *m.* prži-baba.
Weiberschmuck, *m.* ženski nakit.
Weiberschönheit, *f.* ženska lěpota.
Weiberschrift, *f.* žensko pismo.
Weiberschuh, *m.* ženska cipela.
Weiberstamm, *m.* ženska loza.
Weibersucht, *f.* ženarstvo.
Weibersüchtig, *adj.* — ſein, ženariti.
Weiberthräne, *f.* ženska suza; (*fig.*) ženski plač.
Weibertracht, *f.* ženska nošnja.
Weibertreue, *f.* ženska věrnost.
Weiberverzichtrevers, *m.* ženska odrěčnica.
Weiberwerk, *n.* žensko dělo; ženski posao.
Weiberzeit, *f.* žensko vrěme.
Weibheit, *f.* ženstvo.
Weibiſch, *adj.* ženski; —es Weſen, ženskoća; (weichlich), mekoputan; (feig), babski, udovičkoga srca.
Weiblich, *adj.* ženski.
Weiblichkeit, *f.* ženstvo; ženska narav.
Weibling, ſ. Weiberknecht. [njen.
Weiblos, *adj.* bezžen, bez žene, neožo-
Weibmann, *m.* dvospolac.
Weibsbild, Weibſen, *n.* ženska, žensko, žena, ženska glava, ženska strana; ein großes —, ženturina, ženetina.
Weibsgeſicht, *n.* žensko lice; (*fig.*) baba.
Weibsleute, *pl.* ženskinje, ženad, žene.
Weibsmenſch, *n.* Weibsperſon, *f.* ſ. Weibs-
Weibspflicht, *f.* ženina dužnost. [bild.
Weibsſtück, *n.* ženturina, ženetina, ženskara.
Weibstheil, *m.* ženin děl, dio; ženinstvo.
Weibsvolk, *n.* ſ. Weibsleute.
Weich, *adj.* mek, mekan; — liegen, ležati na meku; ich liege —, meko mi je ležati; —e Hand, mekana, nježna ruka; — machen, umekšati; (im Waſſer uſw.) razmočiti; — werden, znemeknuti, odmeknuti, umeknuti; (v. Obſte), gnjiliti; einen Apfel — klopfen, mecati, namecati, umecati jabuku; ein —es Ei, rovito, ogrušano jaje, jaje na umak; ins Weiche fallen, u blato pasti; — e Theile, mekač; (spr.) — wie Wolle, meko kao pamuk; —es Getreide, strvno žito; (*moll*), mek; ein —es Herz, ćutljivo srce; das kindliche Herz iſt —, dětinje je srce kao vosak; ſein Herz wurde —, srce mu je odmeknulo; — machen, tronuti, dirnuti.
Weichbild, *n.* kotar.
Weichblätterig, *adj.* meka lišća.
Weichblei, *n.* mekano olovo.
Weichbottich, *m.* štavnik, štavnjak.
Weichdorn, ſ. Wegedorn.
Weiche, *f.* (Weichheit), mekoća, mekšina, mekost (n. p. drva); die Weichen, *pl.* slabine, slabobočine, dimovi, babušine; (das Weichen), močenje, štava.
Weichel, *f.* moča; (*Salix alba*), běla vrba.
Weichen, *v. n.* (weich werden), meknuti, odmeknuti; das Brod in der Milch — laſſen, močiti, mekšati kruh u mlěku; —, *v. a.* das Leder —, štaviti, kiseliti kože; die Wäſche —, namočiti rubine.
Weichen, *v. n.* (einem Drucke nachgeben), die Luft weicht jeder Bewegung), uzduh i. zrak se ugiblje, kako mahneš; es will nicht wanken und —, neće da se makne; von der Stelle —, poměriti se, popuznuti, maknuti se; den Feind zum Weichen bringen, krenuti, poměriti neprijatelja; der Feind weicht, neprijatelj uzmiče; d. Glück iſt von ihm gewichen, sreća ga je ostavila; Einem —, popustiti; ustupiti komu; der Bitte —, popustiti se; er muß mir (an Verdienſten, an Gelehrſamkeit) —, u zaslugah, u učenosti me nije dostigao; neka se sakrije preda mnom; einer höhern Gewalt —, pokoriti se, povesti se višoj vlasti; der Preis weicht, cěna pada.
Weichenband, *n.* veza slabine.
Weichenbruch, *m.* kila.
Weichendrüſe, *f.* slabinska žlězda.
Weichfederig, *adj.* mekoper, meka perja.
Weichfiſch, *m.* (*Gadus*), treska. [perke.
Weichfloſſer, *pl.* (*Malacopterygii*), meko-
Weichgeſotten, *adj.* meko, na mekano svaren, obaren (skuhan); ein —es Ei, ogrušano, rovito jaje; jaje na umak.
Weichgrasig, *adj.* mekušan.

Weichhaar, *n.* puh. [kose.
Weichhaarig, *adj.* puhao; meke dlake,
Weichharz, *n.* mekana smola.
Weichheit, *f.* mekost, mekanost, mekota, mekoća, mekšina; — des Herzens, ſ. Weichherzigkeit.
Weichherzig, *adj.* žalostiv na srcu; mekoobrazan, mekan; milostiva srca.
Weichherzigkeit, *f.* žalostivost, milostivost, mek obraz, mekota srca. [pite.
Weichhufig, *adj.* meka kopita, meke ko-
Weichkäfer, *m.* (*Cantharis*), mekuša.
Weichkraut, *n.* (*Malachium*), mokrica.
Weichkübel, *m.* Weichkufe, *f.* ſ. Weichbottich.
Weichlich, *adj.* omekan, mlećak; es fühlt ſich — an, mlećko je; —e Speiſen, nesmočna jela; (v. Menſch.) mekušast, mekoputan; einen —en Körper haben, mekoputan biti; — ſein, pečiti se, maziti se, čepiti se; ein —es Leben führen, razbludno življeti.
Weichlichkeit, *f.* mekušnost, mekoputnost.
Weichling, *m.* mekušac, švrća, švrćo; (*Galium mollugo*), mekušasta broćina.
Weichmäulig, *adj.* mekoust; ein —es Pferd, mekoustac.
Weichmüthig, *adj.* mekoobrazan; mek.
Weichpflaſter, *n.* mekšajući obliž (melem).
Weichſchalig, *adj.* meke ljuske.
Weichſchwanz, *m.* mekušac.
Weichſel, *f.* višnja; ſpaniſche —, višanj.
Weichſel- (in Zuſ.) višnjov, višnjev.
Weichſelbraun, Weichſelfärbig, *adj.* višnjev, višnjikast.
Weichſelfarbe, *f.* višnjeva mast (boja).
Weichſelholz, *n.* višnjovina.
Weichſelröhre, *f.* Weichſelſtab, *m.* višnjovac; višnjovača.
Weichſelwaſſer, *n.* višnjovica.
Weichſelwein, *m.* višnjovik, višnjevik.
Weichſelzopf, *m.* koltun.
Weichſpitze, *f.* (*mucro*), rat, rt.
Weichſtachelig, *adj.* mekanih bodljikah.
Weichſtein, ſ. Talkſtein.
Weichſtock, ſ. Weichbottich.
Weichtheile, *f.* mekač *f.*
Weichthiere, *pl.* (*Mollusca*), mekušci.
Weid, ſ. Waid.
Weidacker, *m.* prělog, ugar.
Weide, *f.* (Weidenbaum, *Salix*), vrba.
Weide, *f.* (Hutung), paša; ſ. Weideplatz; (*fig.*) eine — für die Augen, naslada očima; (Nahrung), hrana.
Weideacker, ſ. Weidacker.
Weidedarm, ſ. Maſtdarm.
Weidefreiheit, *f.* sloboda paše; paša.
Weidegang, *m.* pasenje.
Weidegenoß, *m.* supašar. [zemlja.
Weideland, *n.* pustara, pašnik, pasaća
Weidelohn, *m.* pastirina.
Weiden, *v. n.* pasti, pasti se; —, *v. a.* die Herde —, pasti stado; das Vieh —, čuvati stoku, goveda; (*fig.*) ſeine Augen an etwas —, pariti, napariti, nasladiti oči; ſein Herz —, hraniti, uhraniti srce; ſ. Ausweiden.
Weiden, *adj.* vrbov.
Weidenaſche, *f.* vrbov pepeo.
Weidenband, *n.* vrbova gužva.
Weidenbaſt, *m.* vrbovo liko.
Weidenbaum, *m.* vrba.
Weidenbäumchen, *n.* vrbica.
Weidenblatt, *n.* vrbov list.
Weidenblattlaus, *f.* (*Aphis salicis*), vrbov ušenac.
Weidebruch, *m.* vrbište.
Weidenbuſch, *m.* vrbljak.
Weidend, *adv.* pasom.
Weidendorn, ſ. Sanddorn.
Weidendroſſel, *f.* (*Turdus arundinaceus*), drozkolika pěnica. [hrast.
Weideneiche, *f.* (*Quercus phellos*), vrbasti
Weidenflöte, ſ. Weidenpfeife.
Weidengebüſch, ſ. Weidicht.
Weidengerte, *f.* vrbova šiba, vrbov prut.
Weidengeſtänd, Weidengeſträuch, ſ. Weidicht.
Weidenholz, *n.* vrbovina. [vrbe.
Weidenhopfen, ſ. Staudenhopfen.
Weidenkäfer, ſ. Maikäfer.
Weidenknopf, Weidenkopf, *m.* glava od
Weidenkorb, *m.* košarica od vrbovih šiba.
Weidenlaub, *n.* vrbovo lišće. [buh.
Weidenlaus, ſ. Weidenblattlaus.
Weidenmeiſe, ſ. Beutelmeiſe.
Weidenmotte, *f.* ſ. Weidenſpinner.
Weidenpalme, *f.* vrbica, macica.
Weidenpfeife, *f.* vrbova svirala.
Weidenpflanzung, Weidenplan, Weidenplatz, *m.* vrbik, vrbnik.
Weidenraupe, *f.* vrbova gusěnica.
Weidenroſe, *f.* vrbova šiška.
Weidenröslein, *n.* ſ Weiderich.
Weidenruthe, ſ. Weidengerte.
Weidenſänger, ſ. Weidenzeiſig.
Weidenſauger, *m.* (*Chermes salicis*), vrbov crvac. [vrbovnjak.
Weidenſchwamm, *m.* (*Boletus suaveolens*),
Weidenſperling, *m.* vrabac. [prelac.
Weidenſpinner, *m.* (*Liparis salicis*), vrbov
Weidenſtamm, *m.* vrbovo stablo, deblo.
Weidenſtrauch, *m.* vrbljak, šibljak.
Weidenvogel, ſ. Weidenſpinner.
Weidenzapfen, *m.* ſ. Weidenpalme.
Weidenzeiſig, *m.* (*Regulus rufus*), vrbova listnica.
Weidenzweig, *m.* vrbova grana.
Weideplatz, *m.* pašnik, pašnjak, pašinac, pasište; paša.
Weiderecht, *n.* pravo paše; paša.
Weidereich, *adj.* —es Land, travna zemlja.
Weiderich, *m.* (*Epilobium*), vrbovka; (*Lythrum*), vrbica.
Weideſtein, *m.* menjik pašnika.
Weidetaxe, *f.* paševina, popaša, travarina.
Weidevieh, *n.* marva s paše.
Weidezettel, *m.* paševnica.

Weidezins, *m.* ſ. Weidetaxe.
Weidgenoß, *m.* sulovac.
Weidgerecht uſw. ſ. Jagdgerecht uſw.
Weidicht, *n.* vrbište.
Weidknecht, *m.* lovački sluga. [žatica.
Weidkraut, *n.* (*Gentiana cruciata*), kri-
Weidlich, *adj.* vrli, hrli; —, *adv.* vrlo, živo, svojski, zdravo.
Weidling, *m.* (*Agaricus campestris*), pe-
Weidmann, *m.* lovac. [čurka.
Weidmánniſch, *adj.* lovački.
Weidmannſchaft, *f.* lovstvo; lov.
Weidmeſſer, *n.* lovački nož.
Weidſack, *m.* ſ. Weidtaſche.
Weidſprache, *f.* lovački jezik.
Weidſproſſe, *m.* nadočni parožak.
Weidſpruch, *m.* lovačka poslovica, rěč; (*fig.*) ſ. Kernſpruch.
Weidtaſche, *f.* lovačka torba.
Weidwerk, *n.* lovstvo, lov.
Weidwerken, *v. n.* loviti lov.
Weidwort, *n.* lovačka rěč.
Weidwunde, *f.* rana u utrobi.
Weifbretchen, *n.* polica.
Weiſe, *f.* rašak. [cati.
Weifen, *v. a.* motati na rašak; (*fig.*) vr-
Weifer, *m.* motač; —in, *f.* motalja.
Weigern, ſich, *v. r.* kratiti se; nehtěti; nećati; ich weigerte mich es zu thun, nisam toga htio učiniti; ſ. Verweigern.
Weigerung, *f.* kraćenje, neholenje.
Weigerungsfall, *m.* im —e, ako (tko) nebude htio.
Weihbild, *n.* zavětna slika.
Weihbiſchof, *m.* posvećen biskup.
Weihbrod, *n.* posvećen, blagoslovljen kruh; brašance, pričestnica, poskura.
Weihbrunnen, ſ. Weihkeſſel.
Weihe, *f.* (Weihung), svećenje, osvećivanje; die — verrichten, svetiti, osvećivati; (die — eines Prieſters), redjenje; (b. Or.) rukopoloženje; vier —n haben, imati sva četiri reda; Einem die — ertheilen, rediti koga.
Weihe, *f.* (Hühner—, *Circus Pygargus*), piljug, piljuh, piljuga.
Weihel, *m.* peća.
Weihen, *v. a.* Waſſer —, svetiti, osvetiti, posvetiti vodu; Einem eine Schrift —, posvetiti komu dělo; dem Vaterland ſein Leben —, posvetiti se domovini; eine Nonne —, rediti duvnu; Einen zum Prieſter —, rediti koga; (b Or.) zapopiti, zadjakoniti koga; (proizvesti koga na čin svešteničkí); Einen zum Biſchof —, vladičiti, zavladičiti koga; er wurde zum Biſchof geweiht, zavladičio se je; die Frömmigkeit weihet alle andere Tugenden, bogoljubnost sveti sve ostale kreposti. [ribnjak.
Weiher, *m.* posvetitelj, svetitelj; (Teich),
Weiherampfer; Weiherandorn, ſ. Waſſerampfer; Waſſerandorn.
Weiherbinſe, *f.* (*Scirpus lacustris*), blatna sitina. [mrěstnjak.
Weiherblätter, *pl.* (*Potamogeton*), žaglja,
Weiherfiſch, *m.* riba u ribnjaku.
Weiherfuß, *m.* (*Ranunculus pratensis*), livadni žabnjak i. žabljak.
Weiherhäuschen, *n.* ribnjačka koliba.
Weiherkolbe, ſ. Rohrkolbe.
Weiherwaſſer, *n.* voda u ribnjaku; ribnjačka voda.
Weihfaſten, *pl.* kvatri.
Weihgebet, *n.* posvetna molitva.
Weihgelübde, *n.* zavětina.
Weihgedicht, *n.* posvetna pěsma; posveta.
Weihgemälde, ſ. Weihbild. [kamenica.
Weihkeſſel, *m.* škropionica, kropionica,
Weihlied, *n.* posvetna pěsma.
Weihling, *m.* posvećenik; (v. ein. Prieſter), redjenik.
Weihmeſſe, *f.* posvetna misa.
Weihmuthfichte, Weihmuthkiefer, *f.* (*Pinus Strobus*), Vajmutov bor.
Weihnachten, *pl.* božić; narodjenje (b. Or. rožděstvo) Hristovo; die — feiern, božićevati, božićovati.
Weihnachtlich, *adj.* božićni. [badnjak.
Weihnachtsabend, *m.* badnji dan, večer,
Weihnachtsbraten, *m.* božura, božurica, pekna, pečenica. [vanje.
Weihnachtsfeier, *f.* božićevanje, božićo-
Weihnachtsfeiertag, *m.* Weihnachtsfeſt, *n.* blagdan božićni; ſ. Weihnachten.
Weihnachtsgabe, *f.* Weihnachtsgeſchenk, *n.* božićni dar; božić.
Weihnachtslied, *n.* božićna pěsma.
Weihnachtsmarkt, *m.* badnji sajam.
Weihnachtspredigt, *f.* božićna propověd, (predika).
Weihnachtsroſe, *f.* (*Helleborus niger*), crni kukurěk, sprež.
Weihnachtstag, *m.* božićni praznik; božić.
Weihnachtswoche, *f.* božićna nedělja.
Weihnachtszeit, *f.* zur —, uz božić.
Weihrauch, *m.* tamjan; (*fig.*) Einem — ſtreuen, kaditi, velesigati koga.
Weihrauchbaum, *m.* (*Bosivellia*), tamja-
Weihrauchbüchſe, *f.* tamjanjača. [nik.
Weihrauchdampf, *m.* dim od tamjana.
Weihrauchfaß, *n.* kadilo, kadionica, kadionik.
Weihrauchfichte, Weihrauchkiefer, *f.* (*Pinus Taeda*), kadovit bor.
Weihrauchkörnchen, *n.* zrno tamjana.
Weihrauchkraut, *n.* ſ. Haſelwurz.
Weihrauchſtrauch, *m.* (*Juniperus thurifera*), kadovita borovica.
Weihrauchvogel, ſ. Pfingſtvogel.
Weihrauchwolke, *f.* oblak od tamjana.
Weihſalz, *n.* blagoslovljena, osvećena sol.
Weihſprengel, ſ. Weihwedel.
Weihtrunk, *m.* blagoslovljen napitak.
Weihung, ſ. Weihe.
Weihvieh, *n.* stoka za zaklanje.

Weihwaſſer, *n.* blagoslovljena voda; (k. Dr.) (sveta, osvećena, zakršćena) vodica.
Weihwaſſerträger, *m.* (k. Dr.) vodičar.
Weihwedel, *m.* kropilo, kropionik, škropionik.
Weil, *conj.* budući da, zašto, pokle.
Weiland, *adj.* (geweſen), nēgdašnji, bivši; (v. Verſtorbenen), pokojni; —, *adv.* nēgda, odprije.
Weilarbeit, *f.* radnja na počinku; laz- [nina.
Weilchen, *n.* časak; ein —, koji časak.
Weile, *f.* (Zeit), vrēme; ich muß mir dazu die nöthige — nehmen, ſ. Zeit; alle —, svagda, uvēk, vazda; (kurze Zeit), čas; über eine kleine —, nach einer kurzen —, za koji čas; in einer — brachte er das Meſſer, malo prodje, i on donese nož; es wird noch eine — dauern, još će proći koji časak; ich mußte eine gute — warten, dobrano sam morao čekati; (ſpr.) eile mit —, ſ. Eilen; gut Ding will — haben, iztiha se pečenica peče; (Muße), lazno, dokolica, tenan; — haben, lastan biti, imati lazno; (Feierſtunde), lazno, počinak; lange —, ſ. Langeweile; vor langer —, od duga časa; od čamo.
Weilen, *v. n.* zabaviti se; zatrajati; wir dürfen hier nicht lange —, nesmēmo ovdē dugo boraviti; wo mag er ſo lange —? šta ga tako za dugo neima? ſ. Verweilen; ſich —, *v. r.* zabavljati se.
Weiler, *m.* zaselak, poselica.
Weiling, ſ. Stockfiſch.
Weilort, *m.* boravište.
Weilruhe, *f.* plandište.
Weilzeit, *f.* vrēme boravljenja; borav.
Weime, *f.* prēmet.
Wein, *m.* vino; rother —, crvenika; ſchlechter —, vinušina; dreijähriger —, trogodišnje vino, vino od tri godine i. lēta; — bringen, mit — aufwarten, iznēti vino; mit — auskommen, dovinuti; zu — gehen, na lokivo ići, u krčmu ići; der — ſchmeckt ſüß, vino daje žicu u slast; (Weingarten), vinograd; den — ſchneiden, vinograd rezati; der — iſt erfroren, vinogradi su pozebli; (ſpr.) wenn der — eingeht, geht der Mund auf, pri vinu se besēde radjaju; Einem reinen o. klaren — einſchenken, kazati komu golu istinu; je ſüßer der — je ſaurer d. Eſſig, dobroga je vina i kiselica dobra; d. — macht die Alten beritten, — hilft dem Alten aufs Bein, vino i starca razigra; wo — eingeht, da geht der Witz aus, vino i mudroga pobudali; guter — macht böſe Köpfe, vino nemuči nego buči; das Herz im —, die Geſtalt im Spiegel, što trēzan misli, pijan govori; u vinu ćeš čeljade poznati; — ſagt die Wahrheit, u vinu ćeš pravicu izmuzti.
Wein= (in Zuſ.) vinov, vinski.
Weinapfel, *m.* vodenjača.
Weinarm, *adj.* bez vina.
Weinart, *f.* vrst (sela) vina.
Weinäuglein, *n.* (*Berberis*), žutika.
Weinbank, *f.* ſ. Weinhaus.
Weinbau, *m.* vinogradarstvo, vinstvo; Kroatien hat vielen —, u Hrvatskoj ima mnogo vinogradah.
Weinbauer, *m.* vinogradar.
Weinbecher, *m.* vinska čaša.
Weinbedürftig, *adj.* potreban vina.
Weinbeerbutte, *f.* beračka brenta, puta.
Weinbeere, *f.* vinova jagoda, bobica, vinovo puce; —n, *pl.* suho grožđe, sušci. [grožđja.
Weinbeerhülſe, *f.* kožurica, kožica od
Weinbeerhütte, *f.* brajda. [grožđja.
Weinbeerkern, *m.* pačica, pečka, špica od
Weinbeerkuchen, *m.* vinski kom.
Weinbeermuß, *n.* sladčica, vinkot, madžun.
Weinbeinholz, *n.* ſ. Hartriegel.
Weinberg, *m.* vinograd (trsje).
Weinbergamt, *n.* gorničarski ured.
Weinberggrille, ſ. Feldgrille.
Weinberghüter, *m.* pudar.
Weinbergs= (in Zuſ.) vinogradski. [kac.
Weinbergſchnecke, *f.* (*Helix pomatia*), pi-
Weinbergslauch, *m.* (*Allium vineale*), divji luk. [zom.
Weinbewachſen, *adj.* obrasao vinovom lo-
Weinblatt, *n.* vinov list(ak); (*coll.*) vinovo lišće.
Weinblume, *f.* (*bouquet*), miris vina; ſ. Rebendolde; Nachtkerze.
Weinblüte, *f.* vinov cvēt.
Weinbrühe, *f.* vinska umaka.
Weinbutte, *f.* beračka brenta, puta.
Weindatze, *f.* vinska daća, vinarina.
Weindeputat, *n.* mertik.
Weindroſſel, *f.* (*Turdus iliacus*), bēli drozak, mala brinovka; (v. Weibern), pi- [janka.
Weindunſt, *m.* vinska para.
Weineinſchlag, *m.* vinska začina.
Weineln, *v. n.* zaudarati po vinu; (ein wenig weinen), knjeziti se.
Weinen, *v. n.* plakati; — anfangen, zaplakati, proplakati, oplakati; Kinder — leicht, dēca odmah plaču; um etwas o. über etwas —, plakati za čim; ùplakati se za čim; Einen — machen, ucvēliti koga; ſein Auge weint, plače; oko mu se zasuzilo; er weint unaufhörlich, suza mu suzu sustiže; bitterlich —, gorko plakati, grozne suze lēvati; der Schmerz weint aus ihm, od boli plače; der Weinſtock weint, čokot zalēva, suzi; blutige Thränen —, krvave (suze) valjati; ſich die Augen roth —, plakati, da oči zakrvave; ſ. Beweinen.

Weinen, *n.* plač, plakanje; cvěl; ſich des —s enthalten, uzdržati se od plača; ich kann mich des — nicht enthalten, nemogu ustaviti suze.

Weinend, *adj.* plačući; mit —en Augen, suzećim okom; — ſprechen, kroz plač govoriti.

Weinenswerth, *adj.* plačan, plačevan.

Weinerlich, *adj.* plačkav, plačljiv; mir iſt ſo —, plakao bih, do suzah mi je.

Weinernte, ſ. Weinleſe.

Weineſſig, *m.* vinska kvasina, vinski ocat, vinsko sirće.

Weineſſigbrauerei, *f.* vinska kvasinara.

Weineſſighefe, *f.* droždje, droždina, trop od vinske kvasine.

Weinfechſer, *m.* prpoljak, prporak, sa[djenica.

Weinfarbe, *f.* mast (boja) vina.

Weinfaß, *n.* vinski sud, vinsko bure; (ein Faß Wein), bure vina; (v. Menſchen), vinopija.

Weinflaſche, *f.* vinsko staklo; staklenka, boca za vino.

Weinflaſchengeſtell, *n.* polica za (vinska) stakla, staklenke, boce, flaše.

Weinflecken, *m.* mrlja, kapljotina od vina.

Weinfliege, *f.* (vinska) mušica.

Weinfuhre, *f.* voz vina; vožnja vina.

Weinführer, *m.* vinovoz.

Weinfülle, *f.* raztakanje.

Weinfüller, *m.* raztakač.

Weingabeln, *pl.* vitinica, stržaja, brci.

Weingaben, ſ. Weinkeller.

Weingährung, *f.* vinsko vrenje.

Weingarten, *m.* vinograd.

Weingarten= (in Zuſ.) vinogradski.

Weingartenſalat, ſ. Rapunzel.

Weingärtner, *m.* vinogradar.

Weingärtner= (in Zuſ.) vinogradarov, vinogradarski.

Weingartvogel, *m.* ſ. Weindroſſel.

Weingäſcht, *m.* puljevina.

Weingaſt, *m.* vinopija.

Weingebirge, *n.* vinogora, vinogradi, go[rice.

Weingefäß, *n.* vinska posuda.

Weingegend, *f.* vinorodna okolica.

Weingeiſt, *m.* vinovica, vinski spirt; abgezogener —, prepečena vinovica.

Weingeiſtfirniß, *m.* pokost od vinovice.

Weingeiſtlampe, *f.* palica.

Weingelag, *n.* pijanka.

Weingeländer, *n.* brajda, čardaklija.

Weingelb, *adj.* rujan.

Weingelb, *n.* novci za vino; vinski novci.

Weingeruch, *m.* miris od vina; (*Oenantaether*), vinovina; es hat einen —, zaudara po vinu.

Weingeſchirr, *n.* vinsko posudje, sudje.

Weingeſchmack, *m.* ukus, kus vina; es hat einen —, zaudara po vinu.

Weingeſetz, *n.* mladj; ſ. Rebenſchule.

Weingeſotten, *adj.* u vinu varen (kuhan).

Weingierig, *adj.* pohlepan vina; — ſein, hlepiti, ginuti za vinom.

Weinglas, *n.* vinska čaša.

Weingrün, *adj.* ein —es Faß, uvinjeno [bure.

Weingrün, *n.* ſ. Wintergrün.

Weinhacke, *f.* motika vinogradska.

Weinhaft, *adj.* vinast.

Weinhandel, *m.* trgovina vinom; vinska [trgovina.

Weinhändler, *m.* vinski trgovac, vinar.

Weinhandlung, *f.* vinara.

Weinhaſſer, *m.* vinomrza.

Weinhaus, *n.* vinarica; krčma, mehana*.

Weinheber, *m.* teglica, nategača, nateg, natega.

Weinhefe, *f.* vinsko droždje, droždina, mutljaga, kiselica, glot.

Weinhefenbranntwein, *m.* droždjenica.

Weinhefengeiſt, *m.* vinovica od droždine.

Weinhülſe, *f.* kožurica, kožica od grožđja.

Weinhüter, *m.* pudar; — ſein, pudariti; —in, *f.* pudarica.

Weinhüterlohn, *m.* pudarina.

Weinicht, *adj.* vinast.

Weinig, *adj.* vinovit.

Weinjahr, *n.* vinova, vinorodna godina; wir hatten ein —, vinogradi su rodili.

Weinkäfer, *m.* (*Melolontha Fullo*), mlinar.

Weinkanne, *f.* vinski kondĕr, pehar; vinska kanta.

Weinkauf, *m.* likov, likovo, aldomaš.

Weinkeller, *m.* pivnica, konoba, podrum; ſ. Weinhaus.

Weinkellner, *m.* pivničar, konobar.

Weinkelter, ſ. Kelter.

Weinkenner, *m.* vinoznanac, poznavalac vina; er iſt kein —, nerazumĕ se u [vino.

Weinkern, ſ. Weinbeerkern.

Weinkipper, *m.* krčmar (vina).

Weinkirſche, ſ. Amarelle.

Weinkoſter, *m.* ogledalac vina.

Weinkranz, *m.* vinski vĕnac, cimer; vinokaža; (ſcherz.) brada svetoga Petra.

Weinkraut, *n.* (*Pulsatilla pratensis*), livadna sasa; ſ. Bärlapp.

Weinkrug, *m.* vinski vrč, krčag, pehar; vinska bukara.

Weinkufe, *f.* vinska kaca.

Weinkühler, *m.* vinsko hladilo, vinska hladionica.

Weinladen, *m.* ſ. Weinhaus

Weinlägel, *n.* barilo, lagvić.

Weinlager, *n.* podvale, podlozi; (Weinvorrath), skladište vina.

Weinland, *n.* vinorodna zemlja.

Weinländer, *m.* vinogorac.

Weinlaub, *n.* lastar.

Weinlaube, *f.* brajda, vinova lomača.

Weinlaubkranz, *m.* vĕnac od lastara.

Weinlaubſtab, *m.* ovenjka.

Weinlauch, *m.* (*Allium vineale*), divji luk.

Weinleiter, ſ. Schrotleiter.

Weinlerche, ſ. Haubenlerche.

Weinleſe, *f.* vinober(a), berba, trgatba,

bratva, jematva, branje; — halten, (grozdje) brati.
Weinleſer, *m.* berač, trgač, trgalac, jemač.
Weinleſer- (in Zuſ.) beračkі. [čica.
Weinleſerin, *f.* beračica, trgačica, jema-
Weinlied, *n.* pěsma o vinu; počašnica.
Weinling, *m.* ſ. Weinapfel.
Weinlos, *adj.* bez vina.
Weinmährte, *f.* vinova čorba.
Weinmarkt, *m.* vinski trg, sajam, vašar*.
Weinmaß, *n.* vinska měra.
Weinmeiſter, *m.* vinogradar.
Weinmeſſer, *m.* vinoměr.
Weinmiſcher, *m.* vinski kum.
Weinmißwachs, *m.* nerodica vina.
Weinmonat, *m.* listopad, oktobar.
Weinmoſt, *m.* šira, mast, masulj.
Weinmotte, *f.* ſ. Weinſchwärmer
Weinmücke, *f.* (*Musca vinaria*), vinska
Weinmuß, ſ. Weinbeermuß. [mušica.
Weinmutter, *f.* vinska matica, kiselica.
Weinniederlage, *f.* skladište vina.
Weinöl, *n.* vinovo ulje.
Weinpalme, *f.* (*Mauritia*), vinovac.
Weinpfahl, *m.* vinov kolac; ostroga; tačka, pritka.
Weinpreſſe, ſ. Kelter.
Weinpreſſer, *m.* prešar.
Weinprobe, *f.* ogled vina.
Weinprober, *m.* ogledač vina.
Weinranke, *f.* vinova loza, rozga.
Weinraupe, *f.* ſ. Weinſchwärmer.
Weinrauſch, *m.* er hat einen —, pijan je od vina.
Weinraute, *f.* (*Ruta graveolens*), rutvica.
Weinrebe, *f.* vinova loza.
Weinrebenſchwarz, *n.* vinska gar.
Weinrechnung, *f.* vinski račun.
Weinreich, *adj.* izobilan, obilan vinom; wir hatten ein —es Jahr, rodili su vinogradi.
Weinreis, *n.* droždje. [šipak.
Weinroſe, *f.* (*Rosa rubiginosa*), hrdjavi
Weinroth, *adj.* rujan, crljen kao vino.
Weinrüſſelkäfer, *m.* (*Attelabus Bachus*), martinac.
Weinſauer, *adj.* kiseo kao vino.
Weinſäuerlich, *adj.* kiselast kao vino; es iſt —, kisi kao vino.
Weinſäuerling, ſ. Weinapfel.
Weinſäufer, *m.* vinolok, vinopija.
Weinſäure, *f.* vinova kiselina.
Weinſchale, ſ. Weinbeerhülſe.
Weinſchank, *m.* krčma, točenje vina.
Weinſchätzer, *m.* cěnjač vina.
Weinſchaum, *m.* vinova pěna.
Weinſchenke, *f.* krčma.
Weinſchenke(r), *m.* krčmar. [se vina.
Weinſcheu, *adj.* er iſt —, plaši se, boji
Weinſchiff, *n.* (ladja-)vinarica.
Weinſchimmel, *m.* budja.
Weinſchlauch, *m.* vinska měšina, tulum*; (*fig.*) ſ. Weinſäufer.
Weinſchmack, ſ. Weingeſchmack.
Weinſchröter, *m.* skladač; ſ. Hirſchſchröter.
Weinſchuld, *f.* vinski dug, dug za vino.
Weinſchwärmer, *m.* (*Sphinx elpinor*), vinska grba, vinski ljiljak.
Weinſegen, *m.* rodina vinograda.
Weinſetzling, ſ. Weinfechſer.
Weinſtab, *m.* tačka, ostroga. [pac.
Weinſtecher, *m.* (*Rhynchites betulae*), pi-
Weinſtein, *m.* s(t)rěš, srez, birsa*; roher —, stružva; raffinirter —, očišćen srěš.
Weinſteinauflöſung, *f.* otopljen srěš.
Weinſteingeiſt, *m.* srěšna žesta.
Weinſteinkryſtall, *m.* srěšni ledac (kristal).
Weinſteinöl, *n.* srěšno ulje.
Weinſteinprobe, *f.* srěšno kušanje.
Weinſteinpulver, *n.* srěšni prah.
Weinſteinrahm, *m.* srěšni skorup.
Weinſteinſalz, *n.* srěšna so(l).
Weinſteinſauer, *adj.* srěšni. [šaure.
Weinſteinſäure, *f.* srěšna kiselina; ſ. Wein-
Weinſteuer, *f.* vinarina.
Weinſticher, ſ. Rebenſtecher.
Weinſtock, *m.* trs, čokot, (*coll.*) čokoće, trsje; der wilde —, vinjaga, loznica, vinika.
Weinſucht, *f.* pohlepa na vino.
Weinſüchtig, *adj.* željan vina; pohlepan na vino; er iſt —, upio se je u vino; ein —er Menſch, vinska mušica.
Weinſuppe, *f.* vinska juha, čorba; varenik.
Weintaufer, *m.* vinski kum.
Weintaumel, *m.* mamura od vina.
Weintodt, *adj.* pijan kao čep.
Weinträber, Weintreſter, *pl.* drope, dropina, vinski kom, vinska komina; brače.
Weintraube, *f.* grozd; —n, *pl.* groždje; eine weiße —, bělina; eine ſchwarze —, crnina.
Weintraubenſyrup, *m.* ſ. Weinbeermuß.
Weintrinker, *m.* vinopija, vinar, vinčić; —in, *f.* vinčićka.
Weintrunken, *adj.* pijan od vina.
Weintunke, *f.* vinova umaka. [vina.
Weinverderber, *m.* kvarivino, kvarilac
Weinverfälſcher, *m.* izopačilac vina.
Weinverfälſchung, *f.* izopaka, načinjanje
Weinverließ, *n.* ſ. Weinkeller. [vina.
Weinviſirer, *m.* vinski baždar.
Weinvogel, *m.* ſ. Weindroſſel.
Weinvorrath, *m.* zaliha, gotovina vina; der — iſt klein, slabo ima vina; d. — geht zu Ende, nestaje vina; der — iſt zu Ende, izčilělo je vino; ſ. Weinnie-
Weinwachs, *m.* vinogradi. [derlage.
Weinwage, *f.* vinoměr.
Weinwagen, *m.* vinska kola.
Weinwirth, *m.* vinar.
Weinwurz, *f.* (*Geum urbanum*), grobnik, lěkarski blaženak.
Weinzapfer, *m.* vinoloča.
Weinzeche, *f.* pijanka.

Weinzecher, s. Weinsäufer.
Weinzehent, Weinzehnte, *m.* desetak od vina; tulumina.
Weinzeichen, *n.* vinokaža; s. Weinkranz.
Weinzettel, Weinzieher, *m.* vinogradar,
Weinzins, *m.* vinarina. [vincelir.
Weinzober, *m.* vinski čabar.
Weinzoll, *m.* carina od vina.
Weinzwang, *m.* nametanje vina.
Weis, *adv.* Einem etwas — machen, nabajati, nalagati komu što.
Weisartikel, *m.* dokazni članak.
Weise, *adj.* mudar; (sehr —), premudar; — werden, mudrati; —, *adv.* mudro.
Weise, *m.* mudarac.
Weise, *f.* način; auf allerlei Art und —, jednako; auf jede —, na svaku ruku; na svaki način; auf vielerlei —, na više načinah; auf gleiche —, gleicher —, isto tako; auf diese — geht es nicht, ovako neide; auf eine listige —, lukavo; ungerechter — zu etwas kommen, nepravdom što steći; unbesonnener — willigte ich darein, lakomišljeno pristadoh na to; unglücklicher —, nesrećom; heimlicher —, tajom, u potaji; möglicher —, može biti, da...; unverhergesehener —, nepredvidjeno; nepredvideć; unachtsamer —, nepazeć, s nepazljivosti; das ist außer der —, to nije običaj, adet; to nebiva; jeder handelt nach seiner —, svaki svojim načinom; nach der — des Landes, po običaju; (*modus*), način; die anzeigende —, pokazni način, indikativ; (Melodie), napěv, melodija.
Weisel, *m.* matica.
Weiselgefängniß, *n.* matičnik.
Weiselhaus, *n.* matičnjak.
Weisellos, *adj.* ein —er Stock, bezmatak.
Weisen, *v. a.* pokazati, pokazivati, kazati; Einem den Weg —, kazati komu put; Einem die Thür —, s. Thür; mit dem Finger auf etwas —, pokazivati što prstom; er hat ihn an sich gewiesen, k tebi ga je naputio, uputio; die Zähne —, kesiti se; izkesiti, kesiti zube (na koga); etwas von sich —, neprimiti što; odbiti što od sebe; einen Verbrecher aus dem Lande —, iztěrati, izagnati zločinca iz zemlje; er läßt sich —, dâ se naputiti; sluša.
Weiser, *m.* kazalo; s. Wegweiser; (an Uhren), kazaljka, skazaljka; s. Weisel.
Weiserdraht, *m.* žig.
Weiserhaus; Weiserlos, s. Weiselhaus usw.
Weiserwerk, *n.* kazalje.
Weisheit, *f.* mudrost, mudrota, mudrina; die höchste —, premudrost; seine — ausframen, pokazivati svoju mudrost.
Weisheitliebend, *adj.* mudroljuban, mudroljubiv.
Weisheitsdünkel, *m.* umišljena mudrost, tobožnja mudrost.
Weisheitsfeind, *m.* neprijatelj mudrosti.
Weisheitsforscher, *m.* mudroznanac.
Weisheitsfreund, *m.* mudroljub.
Weisheitslehre, *f.* mudroslovje, mudroznanstvo. [znanac.
Weisheitslehrer, *m.* mudroslovac, mudro-
Weisheitsquell, *m.* izvor i. vrelo mudrosti.
Weisheitsspruch, *m.* mudra rěč.
Weisheitsvoll, *adj.* premudar.
Weisheitszahn, *m.* zastavnjak.
Weislich, *adj.* mudar, pametan; das hat er — verschwiegen, kako je mudar, zamučao je to; pametan je, te je to zamučao.
Weisling, *m.* mudrac, mudrić.
Weiß, *adj.* běl, bio; die —e Farbe, bělost; bělilo; — werden, běléti, izbělěti, obělěti; — glänzen, běliti se; d. Silber — sieden, běliti srebro; sie hat einen —en Leib (Teinte), běloputna je; etwas Weißes, nešto běloga; (*fig.*) sich — brennen wollen, prati se, právili se; das Weiße im Ei, s. Eiweiß; —es Papier, běla hartija; (rein), čist; —e Wäsche, bělina; bělo, čisto rublje; ein —er Mönch, bělac; —es Brod, běl kruh, simit; der —e Sonntag, die —e Woche, vodena i. světla nedělja; der —e Fluß, bělotok.
Weiß, *n.* běloća, bělina, bělost; s. Eiweiß; das — auflegen, běliti (se); Kremser —, kremaško bělilo; spanisch —, španjolsko bělilo.
Weissagen, *v. n.* gatati; proreći, proricati; richtig —, dogoditi, dokobiti.
Weissager, *m.* gatac, gatalo; —in, *f.* gatalica, gatačica.
Weissagerei, *f.* gatnja, gatanje.
Weissagung, *f.* gatanje; proricanje; (was man weissaget), proročanstvo.
Weissagungsgabe, *f.* proroštvo.
Weißantimonerz, *n.* surmenac, surmen kis.
Weißarmig, *adj.* běloruk.
Weißarsch, *m.* běloguz; (*Ovis Tragelaphus*), grivasta ovca.
Weißauge, *n.* (*Carabus leucophthalmus*), běločac; (*Cypraea testudinaria*), željvasta užovka. [s. Seeelster.
Weißback, *m.* (*Falco Aesalon*), sokolić;
Weißbacken, *adj.* —es Brod, běl kruh, simit, somun.
Weißbäcker, *m.* žemičkar, simitar, somunar.
Weißbäckig, *adj.* bělolik.
Weißbart, *m.* bělobradac.
Weißbartig, *adj.* bělobradast.
Weißbauch, *m.* bělotrba.
Weißbäuchig, *adj.* bělotrbast.
Weißbaum, *m.* (*Melaleuca leucodendra*), bělodrv; s. Weißpappel.
Weißbeinholz, s. Hartriegel.
Weißbier, *n.* bělo pivo.

Weißbierhefe, *f.* bèle pènice.
Weißbinder, *m.* kabličar.
Weißbirke, *f.* (*Betula alba*), bèla breza.
Weißbirkenfalter, *m.* (*Lycaena betulae*), brezovac.
Weißbirn, *f.* (kruška-)bèlica.
Weißblau, *adj.* bèlo-modar, u bèlo modar.
Weißbläulich, *adj.* u bèlo modrikast.
Weißblech, *n.* tenečka.
Weißblei, *n.* olovno bèlilo.
Weißbleierz, *n.* olovac.
Weißblütig, *adj.* bèlokrvan, bèle krvi.
Weißbrod, *n.* somun, simit, bèl kruh.
Weißbuche, *f.* (*Carpinus Betulus*), grab, grabar.
Weißbuchen, Weißbüchen, *adj.* grabov.
Weißbuchenholz, *n.* grabovina.
Weißbuchenwald, *m.* grabik, grabrik.
Weißbusig, *adj.* bèlih prsijuh.
Weißdach, *n.* (*Chiton albus*), bèla babuška.
Weißdorn, *m.* (*Crataegus oxyacantha*), glog.
Weißdornholz, *n.* glogovina.
Weißdornicht, *n.* gložjak, gložje.
Weißdornstab, *m.* glogovac.
Weißdornvogel, *m.* (*Papilio crataegi*), glogovnjak.
Weiße, *f.* ſ. Weiß, *n.*
Weiße, *n.* bèlo; (im Ei), ſ. Eiweiß; das — im Auge, bèlmo; bèlina oka.
Weißeiche, *f.* (*Quercus alba*), bèli hrast.
Weißen, *v. a.* bèliti, obèliti, pobèliti, okrečiti.
Weißer, *m.* bèlič, bèlač.
Weißerle, *f.* (*Alnus incana*), bèla joha (jova).
Weißesche, ſ. Weidenpappel.
Weißfarbig, *adj.* bèl.
Weißfederig, *adj.* bèla perja.
Weißfichte, ſ. Weißtanne.
Weißfieber, *n.* ſ. Bleichſucht.
Weißfiederig *adj.* bèla perja.
Weißfink, *m.* (*Fringilla nivalis*), planinska zeba.
Weißfiſch, *m.* (*Cyprinus alburnus*), bèlica, bèljka, kesega; (*Delphinus leucas*), bèluga.
Weißfleckig, *adj.* bèlokrp, bèlih krpah.
Weißfloſſer, *m.* (*Cyprinus grislagine*), bèloperka.
Weißföhre, ſ. Kiefer.
Weißgar, *adj.* u bèlo strojen; — es Leder, irha, lutak.
Weißgärber, *m.* irhar.
Weißgärberei, *f.* irharija; irharstvo; (Werkſtatt), irharnica.
Weißgärberteig, *m.* irharska strojba.
Weißgarnleinwand, *f.* platno od ubèljene predje.
Weißgefärbt, *adj.* pobèljen.
Weißgeflügelt, *adj.* bèlokrili.
Weißgelb, *adj.* bèložut, u bèlo žut.
Weißgeſchwänzt, *adj.* bèlorep.
Weißglas, *n.* bèlo staklo.
Weißglühend, *adj.* razbèljen; — machen, razbèljati.
Weißglühhitze, *f.* razbèljaća jara.
Weißgrau, *adj.* sèd.
Weißgrün, *adj.* bèlozelen, u bèlo zelen.
Weißguldenerz, Weißgültigerz, *n.* grušac.
Weißhaarig, *adj.* bèlokos; (grau), sèd, sèdokos; (v. Thieren), bèle dlake.
Weißhafer, *m.* bèla zob.
Weißhalſig, *adj.* bèlogrli.
Weißhändig, *adj.* bèloruk, bèlih rukuh.
Weißharz, *n.* bèla smola.
Weißholz, *n.* ſ. Weißbaum.
Weißkalk, *m.* vapno (kreč) za bèljenje.
Weißkehlchen, *n.* (*Saxicola Rubetra*), smedjovoljka; (*S. Oenanthe*), bèlorepka.
Weißkirſche, *f.* (trešnja-)bèlica.
Weißkohl, *m.* ſ. Weißkraut.
Weißkopf, *m.* bèloglavac; ſ. Fiſchadler; (*Coluber candidus*), bèli guž.
Weißköpfig, *adj.* bèloglav.
Weißkörnig, *adj* bèlozrn.
Weißkram, *m.* platnarija, platnarnica.
Weißkrämer, *m.* platnar.
Weißkraut, *n.* (*Brassica capitata*), glavatica, glavato zelje, kupus (kreč).
Weißkübel, *m.* kablić, vèdrica za vapno
Weißkupfer, *n.* bèla mèd.
Weißkupfererz, *n.* bèli mèdovac.
Weißlauben, ſ. Mehlbeerbaum.
Weißleder, *n.* irha.
Weißledern, *adj.* bèlokožan; od irhe.
Weißleibig, *adj.* bèloputan.
Weißlich, *adj.* bèlkast, subèl, bèlušast, bèličast; — ſein, bèlasati se, bèluškati se.
Weißling, *m.* bèlac; (*Anas albeola*), bèlkasta guska; (*Papilio crataegi*), glogovnjak; ſ. Venusbruſt; Maiſchwamm.
Weißloth, *m.* bèla spajka.
Weißmehl, *n.* bèlo brašno; múka.
Weißmüllerchen, *n.* (*Curruca Garrula*), sivoperka.
Weißnacken, *m.* (*Passer niralis*), bèlošija.
Weißnackig, *adj.* bèle šije.
Weißnaſe, *f.* bèlonosac.
Weißnaſig, *adj.* bèlonos.
Weißpappel, *f.* (*Populus argentea*), bèla topola.
Weißrinſel, *m.* bèljača, ličenica.
Weißrindig, *adj.* bèlokor.
Weißroth, *adj.* bèlocrven, u bèlo crven.
Weißröthlich, *adj.* u bèlo crvenkast.
Weißröhrlein, *n.* ſ. Heckenfiſche.
Weißſchimmel, *m.* bèlac.
Weißſchimmernd, *adj.* bèlušast.
Weißſchlinge, *f.* ſ. Schlingbaum.
Weißſchnabel, *m.* (*Picus principalis*), bèlokljun.
Weißſchnäbelig, *adj.* bèlokljun.
Weißſchuppig, *adj.* bèle ljuske.
Weißſchwamm, *m.* gjurgjevka.
Weißſchwanz, *m.* (*Saxicola Oenanthe*), bèlorepka; ſ. Baumadler.
Weißſieden, *n.* bèlovar (srebra).
Weißſpecht, *m.* (*Picus medius*), brezasti dètao.
Weißſpießglanz, *m.* ſ. Weißantimonerz.
Weißſtein, *m.* bèlak.
Weißſtirn, *f.* lisac.
Weißſtirnig, *adj.* lisast.

Weißfud, *m.* ſ. Weißfieden.
Weißtanne, *f.* (*Pinus picea*), omorika, [smreka.
Weißtellur, *n.* bělinac.
Weißveilchen, ſ. Schneeglöckchen.
Weißvitriol, *m.* běla galica.
Weißwaaren, *pl.* běla roba.
Weißwachs, *n.* běli vosak.
Weißwangig, *adj.* běla lica.
Weißwollig, *adj.* bělorun.
Weißwürmer, *pl.* (*Helmintha*), gliste.
Weißwurz, *f.* (*Polygonatum*), pečatnjak.
Weißzahnig, *adj.* bělozub.
Weißzeug, *n.* bělina, běla prtenina, bělo [rubje.
Weißzopf, *m.* (*Anas albella*), bělokapa.
Weiſung, *f.* uputa, naputak; Einem — geben, naputiti, uputiti koga; ſ. Verweis.
Weit, *adj.* (entfernt), dalek; mein Weg iſt der —eſte, najdalje putujem; das —e Meer, debelo more; morska pučina; ein —es Feld, puklo polje; (*fig.*) die Sache ſteht noch in —em Felde, to je jošte na dugačku štapu; to je jošte na vrbi svirala; von —em, iz daleka; ich habe nur von —em davon gehört, samo sam nešto načuo; (geräumig), —e Kleider, oplavite, alvatne, borne, razborite, obapete haljine; in die —e Welt gehen, ſ. Welt; ein —er Zwiſchenraum, velika razdaleč i. razdaljina; es iſt ein —er Zwiſchenraum dazwiſchen, razdaleko je jedno od drugoga; ein —er Kamm, rědak češalj; ein —es Gewiſſen, prostrana, kosmata duša i. duševnost; ein —er Begriff, prostran pojam; in der —eſten Bedeutung des Wortes, u najširjem smislu rěči; ein Gegenſtand von —em Umfange, predmet vrlo obsežan; bis auf —ern Befehl, do druge zapovědi; dok se drugačije nezapovědi; ohne —eres, nečekajuć; odmah; bei —em, mnogo, vele, puno; das iſt bei —em gefehlt, to je vrlo faljeno; bei —em nicht, nipošto, nimalo; ni iz daleka; es ſieht bei —em nicht ähnlich, niti nenanosi; es iſt bei —em nicht ſo, nije ni nanělo; ich bin — entfernt zu glauben, nisam ni malo pověrovao; nevěrujem ni malo; —, *adv.* daleko; nicht — von hier, nedaleko odavde; ſein Blick reicht nicht —, nevidi daleko; (*fig.*) nevidi dalje od nosa; — und breit, na daleko; daleko; (*poët.*) što je zemlje na četiri strane; — von einander ſtehen, razdaleko biti; ziemlich — von einander, porazdaleko jedno od drugoga; — von einander entfernen, razdalečiti; etwas — herholen, iz daleka što dovesti; das iſt nicht — her, nije to rědko zelje; zehn Meilen —, deset miljah; nicht zehn Schritte — von hier, neima deset korakah dondo; die Thür ſteht — offen, vrata jape, vrata stoje širom otvorena; (die Thür) — aufmachen, odjaziti, odjapiti, razjaziti, širom otvoriti (vrata); wie —? dokle; ſo — als möglich, dokle goder se može; ſo —, dotle; ſo — gebe ich dir Recht, u toliko ti povladjujem; u toliko pravo dajem; er iſt damit nicht — gekommen, nije daleko dopro, dotěrao; er iſt — gekommen, daleko je dopro; dobro je odmaknuo; — herkommen, iz daleka doći; drei Schritte — gehen, tri puta koračiti; das geht zu —, to je preko jego, to je prešlo raboš; das geht mir zu —, to mi je odviše; er übertrifft ihn —, daleko je oddvojio od njega; vrlo ga nadvisuje; ich ziehe ihn ſeinem Bruder — vor, ja ga puno više volim nego njegova brata; — größer, puno veći; — gefehlt! daleko si zabrazdio! er hat — mehr Verſtand, puno je razumniji; ima puno i. mnogo više pameti; — in die Nacht hinein, do duge noći; —her, iz daleka; ziemlich — her, po za daleka; —er, dalje; das hilft zu —er nichts, to ništa nepomaže; ich will nichts —er mit ihm zu thun haben, neću više da se s njim měšam; neću više da s njim posla imam; und ſo —er, i tako dalje, (i pročaja); —er gehen, dalje ići, napredovati; napřed proći; ſie gingen ein wenig —er, podjoše i. minuše malo ponapřed; Einem —er helfen, podpomoći koga; —er reiſen, nastaviti put, dalje putovati; —er befördern, (dalje) odpremiti; poslati; was —er? pak onda? šta jošte? —er unten, malo niže; —er! napřed! nicht ein. Schritt —er! nećeš dalje ni koračiti! —eſtens, najdalje; am —eſten, najdalje.
Weit, *n.* bok.
Weitäſtig, *adj.* razgranjen; razmaklih granah, razrastao.
Weitäugig, *adj.* veljook.
Weitberühmt, *adj.* na daleko oglašen.
Weitbewundert, *adj.* er iſt —, svagdě mu se dive.
Weite, *f.* (Entfernung), daljina; die Bäume ſtehen nicht in gehöriger — von einander, drveta nisu, kako valja, razdaleko jedno od drugoga; die — des Weges, duljina, dužina puta; er kann nicht gut in die — ſehen, nevidi daleko; die — des Kleides, oplovitost, alvatnost haljine; die — des Gefäßes, prostranost posude.
Weite, *n.* čistina; das — ſuchen, okrenuti ledja; nasijati jarnik; das geht in's —, to je preko jego; (Spann—), oko.
Weiten, Weitern, ſich, *v. r.* širiti se, prostraniti se, raztegnuti se, razširiti se.

Weiterbeförderung, *f.* (daljno) odpremanje; odprema.
Weitere, *n.* ostalo; des —n, dalje.
Weitergehen, *n.* daljna hodja; napredovanje.
Weiterlesen, *n.* daljno čitanje.
Weiters, *adv.* ohne —, ſ. Weit.
Weiterung, *f.* slědstvo; daljna naredba.
Weiterverbreitung, *f.* razširivanje.
Weitgebietend, *adj.* na daleko vladajući.
Weitgeflügelt, *adj.* veljokrili.
Weitgehörnt, *adj.* širorogi; e. —er Ochs, širiaja.
Weitgemäult, *adj.* rilast.
Weitgepriesen, *adj.* na daleko slavljen.
Weithergeholt, *adj.* iz daleka.
Weitherrſchend, ſ. Weitgebietend.
Weithin, *adv.* na daleko.
Weitkreiſig, *adj.* veljokružan.
Weitläufig, *adj.* (weit von einander), razdalek; (weitſchweifig), razvlačen; —, *adv.* — ſchreiben, razdaleko pisati; er iſt mit mir — verwandt, surodica mi je; (weitſchweifig), razvlačito, na dugo, na široko, obširno; etwas — erzählen, duljiti lakrdiju.
Weitläufigkeit, *f.* razvlačitost; obširnost; prostranost; —en machen, okolišiti.
Weitling, *m.* prostranac.
Weitmaul, *n.* raljo.
Weitmäulig, Weitmündig, *adj.* raljast, raljat; er iſt —, (ſcherz) ima usta od uha do uha.
Weitmund, *m.* ſ. Purpurſchnecke.
Weitreichend, *adj.* dugoseg; (*fig.*) daleko dopirući; —e Pläne machen, na daleko snovati.
Weitſchattend, *adj.* daleke sěne.
Weitſchichtig, *adj.* prostran.
Weitſchrittig, *adj.* — ſein, zamašno koracati; krakač biti.
Weitſchweifig, *adj.* razvlačan, razvlačit; — ſprechen, na široko govoriti.
Weitſehend, *adj.* daleko videći.
Weitſichtig, *adj.* dalekovidan.
Weitſichtige, *m.* dalekovidac.
Weitſichtigkeit, *f.* dalekovidost.
Weitſpurig, *adj.* na široki trap.
Weittragend, *adj.* dalekonosni.
Weitumfaſſend, *adj.* obširan.
Weitwendig, ſ. Weitſchweifig.
Weitzahnig, *adj.* razdalekih zubih.
Weizen, *m.* pšenica, (šenica); der weiße —, bělica-pšenica; der blaue —, pšenica-modrica; der ſammetartige —, pšenica-runjavica; der polniſche —, krupnik, pir-noktaš; grannenloſer —, goljak, pšenica-golica; Grannen—, brkulja; reiner —, čistina; der türkiſche —, ſ. Mais.
Weizen- (in Zuſ.) pšeničan.
Weizenacker, *m.* pšenično polje, pšeničište.
Weizenähre, *f.* pšeničan klas.
Weizenbau, *m.* sijanje pšenice; pšeničarstvo.
Weizenbauer, *m.* pšeničar.
Weizenbier, *n.* pšenično pivo.
Weizenboden, *m.* pšenično tlo; zemlja za pšenicu.
Weizenbrei, *m.* keške; (b. Todtenmahl), koljivo.
Weizenbrod, *n.* pšeničnjak, pšeničnik, pšenični kruh.
Weizenernte, *f.* žetva pšenice.
Weizenfeld, *n.* ſ. Weizenacker.
Weizengras, *n.* pirika.
Weizengraupe, *f.* pšenična prekrupa.
Weizenhalm, *m.* pšeničan vlat.
Weizenkleie, *f.* pšenične mekinje.
Weizenkorn, *n.* pšenično zrno.
Weizenmalz, *n.* pšeničan slad.
Weizenmehl, *n.* pšenično brašno; múka.
Weizenreich, *adj.* rodan, obilan pšenicom; ein —es Land, zemlja rodna pšenicom.
Weizenſaat, *f.* —en, *pl.* pšenice.
Weizenſchröpfe, *f.* šišanje pšenice.
Weizenſpreu, *f.* pšenična pléva.
Weizenſtroh, *n.* pšenična slama.
Weizhäher, *m.* ſ. Mandelkrähe.
Welch, Welcher, *pron.* koji; (einige), někoji; hier ſind Äpfel, willſt du welchen? eto jabukah, hoćeš-li koju? welche Größe! eto kolik(o) je! welche Angſt! kolik strah! welch ein Mann! viteška mi čověka! da viteška čověka! davori čověka! welch ein Unrecht! mili Bože, velike nepravde!
Welchergeſtalt, *adv.* kako; kojim načinom.
Welcherlei, *pron.* kakav; koji.
Welchimmer, *pron.* kojigod(ěr)
Welge, *f.* běla vrba.
Welk, *adj.* uvehli, uvehnuo, (uveo), učmao; ein wenig —, provehli; —es Obſt, suho voće; —e Brüſte, loćkave, žljemaste dojke.
Welkboden, *m.* sušnica.
Welke, ſ. Königskerze.
Welken, *v. n.* vehnuti, uvehnuti, povehnuti, učmamiti, učmasti; (ein wenig welk werden), provehnuti; Schönheit welkt ſchnell, za čas nestaje lěpote; —, *v. a.* sušiti.
Welkheil, *n.* ſ. Bachbunge.
Welkheit, *f.* uvehlost; provehlost; loćkavost.
Welkofen, *m.* pušnica, sušnica, pećnica.
Well, *m.* bik, bak.
Wellbaum, *m.* (b. Müll) vreteno; (b. Web.) vratilo.
Welle, *f.* val, talas; das Meer ſchlägt —n, more se valja, more udara na valove, valovi i. talasi udaraju po moru; er wurde von d. —n verſchlungen, voda ga je odnela; (v. Meereswellen), valovi ga pokriše, more ga je izjelo; er fand ſein Grab in den —n, ode na dno; (Wellbaum), vreteno; (Faſchine), šibača, šikarka.
Wellen, *v. a.* ovreteniti; ſ. Schweißen.
Wellenbad, *n.* morski hlap.
Wellenberg, *m.* vrh vala, talasa.

Wellenbeugung, *f.* pregib, pregibanje valovah.
Wellenbewegung, *f.* valjavica; talasanje.
Wellenbrecher, *m.* valobor, razbijač valovah.
Wellenbruch, *m.* pljuskavica; udaranje valovah (n. p. o brěg).
Wellenförmig, *adj.* valast, talasast; —e Bewegung, ſ. Wellenbewegung.
Wellenfuß, *m.* križnica.
Wellengebirge, *n.* valovje.
Wellengetümmel, *n.* bibavica.
Wellengewimmel, *n.* valjavica.
Wellengrab, *n.* morski grob.
Wellenholz, *n.* drvo za vreteno.
Wellenhorn, *n.* (*Buccinum undatum*), valasti rogač.
Wellenlänge, *f.* duljina vala.
Wellenlinie, *f.* valovica.
Wellenlos, *adj.* bez valovah.
Wellenrinne, *f.* žlěb vala.
Wellenſchlag, *m.* bibavica, valjavica.
Wellenſchlagend, *adj.* valovit.
Wellenſchnitt, *m.* valovica.
Wellenſpiel, *n.* valjavica.
Wellenſpitze, *f.* vrh od vala, talasa.
Wellenſturz, *m.* slap.
Wellenthal, *n.* dolja vala.
Wellentod, *m.* smrt u vodi; utopljenje.
Wellenvoll, *adj.* valovit.
Wellenwerfen, *n.* valjanje (vode).
Wellerarbeit, *f.* ulěpina.
Wellerdecke, *f.* ulěpljen strop.
Wellerer, *m.* lěpilac, čatmar.
Wellermauer, *f.* pleter, lěp, čatma.
Wellern, *v. a.* stěnjati, lěpiti, ulěpiti; nabacivati pleter.
Wellerſtock, *m.* strělica, sošica (u čatme).
Wellerwand, ſ. Wellermauer.
Wellhorn, *n.* (*Buccinum undatum*). vijugasti rogač.
Wellig, *adj.* (*undulatus*), verugast.
Wellrad, *n.* kolo na vretenu.
Wellſand, ſ. Triebſand.
Wellſtein, *m.* kameni valj; obao kamen.
Wellſtroh, *n.* (*Galium boreale*), sěverna broćina.
Wellzapfen, *m.* čep, petica.
Wels, *m.* (*Silurus glanis*), som.
Welsartig, *adj.* —e Fiſche, somovci.
Welsfleiſch, *n.* somovina.
Welſch, ſ. Wälſch.
Welt, *f.* svět; (Erde), bis an der — Ende reiſen, putovati do na kraj světa; vom Ende der —, iz nakraj světa; eine Reiſe um die —, putovanje oko zemljo; eine Reiſe um die — machen, putovati oko zemlje; ſich in der — umſehen, ogledati běla světa; in die weite — fliehen, zagrebsti u svět; běžati po světu; běžati u prlu zemlju; běžati zemljom i světom; ſich in der — herumtreiben, otići po světu; es iſt als wenn die — untergehen ſollte, kao u oči kijameta; die alte —, stari svět; auf die — kommen, roditi se, naći se; ein Kind zur — bringen, roditi děte; aus der — ſcheiden, prestaviti se i. poći s ovoga světa; (Menſchen), die jetzige —, sadašnji svět, naraštaj; er iſt ein Mann aus der alten —, kosovski je; staroga je kova; ſo geht es in der —, tako je na světu; das iſt der Lauf der —, tako svět živi; (ſpr.) rekla je gradja, da se tako sgadja; ſich mit Ehren durch die — bringen, pošteno se proverati (kroz svět); ſich in die — ſchicken, prilagoditi se světu; in die — treten, izaći medju ljude, u javnost; der größte Lügner von der —, světska laža; vor aller —, světu na vidiku; die böſe —, zločesti ljudi; die junge —, mlad naraštaj; die große —, velika gospoda; die gelehrte —, učeni ljudi; er zog die Augen der — auf ſich, sav ga je svět gledao; ſich von der — abſondern, usamiti se, ujediniti se; odděliti se od ljudih; in der — leben, světski življeti; (Lebensart), — haben, imati način; poznavati ljude; uměti s ljudma postupati; ich begreife in aller — nicht, wie..., nikako nedosižem i. nepostižem, kako...; unſere Sache iſt auf dem beſten Wege von der —, stvari naše dobro idu, nemože biti bolje; aller — Reichthum, golemo, nebrojeno blago; (Univerſum), die ganze —, vasioni svět; auf der ganzen —, po svem širokom světu; von Erſchaffung der —, od stvorenja světa; von Anbeginn der —, od kako je svět postanuo, od postanka světa; die andere —, onaj svět; in die andere — ſchicken, ſ. Schicken; darüber geht die — nicht zu Grunde, neće se s toga svět izkopati; ſo lange die — ſteht, dok je světa i věka; dok je sunca i dok je měseca; dokle teče sunca i měseca; doklegod Bog drži svět; auf dieſer und in der andern —, ovoga světa i onoga; (ſpr.) die — iſt nicht mit Brettern zugenagelt, nije svět rešeto; šuplje je izpod neba; die — iſt rund und will ſich drehen, svět ide naokolo; die — in Bildern, svět u sliWeltachſe, *f.* osovina světa.
Weltall, *n.* vasioni svět.
Weltangel, *f.* stožer(ina) světa.
Weltanſicht, *f.* pomisao o světu.
Weltauge, *n.* Světovid; (*min.*) divni kamen.
Weltball, *m.* ſ. Erdkugel.
Weltbau, *m.* stvorenje světa; ſ. Weltgebäude.
Weltbegebenheit, *f.* světski događaj.
Weltbegier(de), *f.* světovnost.
Weltbeherrſchend, *adj.* světovladan; světom vladajući.
Weltbeherrſcher, *m.* světovlad; gospodar světa.

Weltbekannt, *adj.* svemu světu poznat.
Weltbeobachtung, *f.* motrenje světa.
Weltbereiſer, *m.* světski putnik.
Weltbereiſung, *f.* putovanje po světu.
Weltbeſchauer, *m.* světogled.
Weltbeſchreibung, *f.* světopis.
Weltbezwinger, *m.* pobědítelj, dobitnik světa.
Weltbrauch, *m.* světski običaj.
Weltbühne, *f.* pozorište světa.
Weltbürger, **Weltbürgerlich**, **Weltbürgerſinn**, ſ. Kosmopolit, Kosmopolitiſch, Kosmopolitismus.
Weltdank, *m.* světska hvala.
Weltenbau, *m.* ſ. Weltgebäude.
Weltenbezwinger, ſ. Weltbezwinger.
Weltende, *n.* smak světa, kijamet*; (die Gränze der Welt), kraj světa.
Weltenerbauer, ſ. Weltſchöpfer.
Weltengeiſt, **Weltenkönig**, *m.* Bog.
Weltenlauf, *m.* těk světovah.
Weltenmeer, *n.* **Weltenraum**, *m.* prostranište světa.
Weltenſchöpfer, *m.* stvoritelj světa.
Weltentfernt, *adj.* udaljen od světa.
Weltentſtehung, *f.* postanak světa.
Welterfahren, *adj.* izkusan.
Welterfahrung, *f.* izkustvo.
Welterhaltend, *adj.* svět držeći.
Welterhalter, *m.* uzdržavalac světa; stožer světa.
Welterhaltung, *f.* uzdržavanje světa.
Welteroberer, *m.* dobitnik, osvojitelj světa.
Welteroberung, *f.* osvojenje světa.
Welterrettung, *f.* spasenje světa.
Welterſchaffer, *m.* stvoritelj světa.
Welterſchaffung, *f.* stvorenje světa.
Weltfriede, *m.* mir světa.
Weltfreude, *f.* světovna radost.
Weltfreund, *m.* světoljub; světar.
Weltgang, ſ. Weltlauf.
Weltgebäude, *n.* vasioni svět.
Weltgebieter, *m.* gospodar světa.
Weltgebrauch, ſ. Weltbrauch.
Weltgedränge, *n.* světska vreva, žurba.
Weltgegend, *f.* strana světa.
Weltgeiſt, *m.* Bog.
Weltgeiſtliche, *m.* svećenik, duhovnik; (b. Dr.) pop, světski svećenik, mirski svećenik.
Weltgeiſtlichkeit, *f.* svećenstvo, (svešten-stvo.
Weltgepränge, *n.* světsko slavje.
Weltgeprieſen, *adj.* po světu oglašen.
Weltgeräuſch, *n.* světska buka.
Weltgericht, *n.* sudište světa; (d. jüngſte Gericht), strašni sud.
Weltgerichtstag, *m.* sudnji dan.
Weltgeſchichte, *f.* pověstnica (cěloga) světa; allgemeine —, obća pověstnica, (historija).
Weltgeſchichtlich, *adj.* obće-pověstni.
Weltgeſetz, *n.* zakon světa.
Weltgeſinnt, *adj.* světovan.
Weltgetöſe, *n.* světska buka.
Weltgetümmel, *n.* světska žurba.
Weltgewühl, *n.* světska vreva.
Weltgut, *n.* zemaljsko dobro.
Welthandel, *m.* světska trgovina; **Welthändel**, *pl.* světske razpre.
Weltherr, *m.* gospodar světa; světovlad.
Weltherrſchaft, *f.* gospodarstvo světa; světovladje.
Weltherr, *m.* světovlad.
Weltkarte, *f.* světovid.
Weltkenntniß, *f.* poznavanje světa; er beſitzt —, poznaje svět.
Weltkind, *n.* světar, světovnjak.
Weltklug, *adj.* světu věšt; oprezan; politički.
Weltklugheit, *f.* světska věština; oprez-nost; politika.
Weltkörper, *m.* nebesko tělo; tělesina.
Weltkreis, *m.* okoliš světa.
Weltkugel, *f.* kruglja od světa; ſ. Erd-kugel.
Weltkunde, **Weltkunſt**, ſ. Weltklugheit.
Weltkundig, *adj.* poznajući svět; — ſein, poznavati svět; ſ. Weltklug; Weltbe-kannt
Weltlauf, *m.* tečaj světa; das iſt der —, tako ti je na světu; tako se svět
Weltleute, *pl.* světovnjaci.
Weltlich, *adj.* světovan; der —e Stand, světovnost; — machen, ſ. Seculariſiren.
Weltlicht, *n.* sunce.
Weltliebe, *f.* světovnost.
Weltlied, *n.* světovna pěsma, popěvka.
Weltling, *m.* světar, světovnjak.
Weltluſt, *f.* světovno razkošje, veselje; světovnost.
Weltmacht, *f.* světska vlast, oblast.
Weltmann, *m.* čověk od světa; politik.
Weltmänniſch, *adj.* političan; světski.
Weltmeer, *n.* veliko i. velje more, ocean, okean.
Weltmenſch, *m.* ſ Weltkind.
Weltneuling, *m.* novak u světu.
Weltordnung, *f.* sustava světa.
Weltort, *m.* strana světa.
Weltpol, *m.* stožerina světa.
Weltprieſter, ſ. Weltgeiſtliche.
Weltraum, ſ. Weltenraum.
Weltregierer, *m.* světovlad.
Weltreich, *n.* carstvo ovoga světa; svět-ska, světovna država.
Weltreiſe, *f.* put oko zemlje.
Weltſache, *f.* světovna stvar.
Weltſchauplatz, *m.* svět.
Weltſchöpfer, *m.* stvoritelj světa.
Weltſchöpfung, *f.* stvaranje, stvorenje světa.
Weltſeele, *f.* duša světa.
Weltſinn, *m.* světovnost.
Weltſtreicher, *m.* světska protuha, (pro-tuva).
Weltſtrich, *m.* podnebje, klima.
Weltſtürmer, *m.* světobor.
Weltſyſtem, *n.* sustava světa; světovje.
Weltheil, *m.* strana světa.
Weltton, *m.* světski način.
Weltumgang, *m.* obćenje.
Weltumſegelung, *f.* plovitba oko zemlje.

Weltumſegler, *m.* plovac oko zemlje.
Weltumwälzung, *f.* světski prevrat.
Weltuntergang, *m.* smak světa, kijamet.
Welturtheil, *n.* sud světa.
Weltverbeſſerer, *m.* popravljač světa.
Weltverkehr, *m.* občenje.
Weltverläugnung, *f.* zatajenje ovoga světa.
Weltweiſe, *m.* mudarac; ſ. Philoſoph.
Weltweisheit, *f.* mudrost; ſ. Philoſophie.
Weltwunder, *n.* světsko čudovište.
Wem? *pron.* komu?
Wen? *pron.* koga?
Wendacker, *m.* uvrat, uvratine.
Wendbar, *adj.* obratan, okretan.
Wende, *f.* obrat; obrtište; ſ. Wendacker.
Wende, *adv.* — fahren, dvojačiti, mekotiti.
Wendefahrt, *f.* uvrat; uvratine.
Wendefurche, *f.* preorica, mekoćenje, dvojačenje.
Wendehals, *m.* (*Yunx torquilla*), vijoglav, vijoglava, vrtoglavka.
Wendekreis, *m.* obratnik, tropik; — des Krebſes, račji obratnik.
Wendelacker, ſ. Wendacker.
Wendelbaum, *m.* vratilo; (in Windm.) [stožer.
Wendelblume, ſ. Nachtviole.
Wendelbohrer, *m.* uvit svrdao.
Wendelſtiege, Wendeltreppe, *f.* spužarica; (*Scalaria*), obručanka.
Wenden, *v. a.* obratiti, obrnuti; (um—), izvrnuti, prevrnuti, izvratiti; das Geſicht nach etwas —, okrenuti lice, okrenuti se kamo; das Geſicht von etwas —, odvratiti lice od čega; ſein Auge wohin —, okrenuti kamo oči; svrnuti kamo okom; povlačiti kamo oči; kein Auge von etwas —, nesmetnuti oka s čega; ein Schiff —, svrnuti, skrenuti brod; Einen rechts und links —, prevrtati koga s desne na lěvu; d. Pferd —, povrnuti, okrenuti konja; Heu —, premetati, prevraćati odkose; d. Wind wendet ſich, větar se měnja; der Wind hat ſich gewendet, proměnio se je větar; das Blatt hat ſich gewendet, izvrnu se (naš) list naopako; das Glück hat ſich gewendet, sreća se je preokrenula; okrenulo je naopako; kolo od sreće se je okrenulo; Gott möge es zum Beſten —, Bog bi dao, da bi dobro bilo; ſich zu Jemand —, okrenuti se kamo; den Rücken —, okrenuti, obrnuti ledja; ſein Gemüth auf etwas —, prionuti za što; beſondern Fleiß auf etwas —, osobito nastojati oko čega; (ver—), er hat viel auf ſeine Kinder gewandt, mnogo je potrošio i. poharčio na děcu; ſeine Zeit auf etwas —, potrošiti vrěme na što; ihr Herz hat ſich von mir gewandt, odnemarila me je; ein Geſpräch —, okrenuti i. izvrći razgovor na drugo; ſich an Jemand mit einer Bitte —, zamoliti, umoliti (u) koga; ſich an den Richter —, otići sudu; wo ſoll ich mich nun hin —? kud ću sada, na koju-li stranu? kud ću se sada děvati? den Braten —, okretati pečenje; ein Kleid —, prevrnuti, izvrnuti, izvratiti baljinu; den Acker —, preorati; dvojačiti, mekotiti, premetnuti, mešati njivu; —, *v. n.* mit dem Wagen —, obrnuti, okrenuti, kretati kola.
Wendepflug, *m.* premetnjak.
Wendepunkt, *m.* prekret, prekretnja.
Wender, *m.* okrećalo; okretač.
Wenderohr, *n.* cěv (u štrcala).
Wendeſäule, *f.* dovratnik.
Wendeſchämel, *m.* oplěn.
Wendeſchaufel, *f.* lopata za pregrtanje.
Wendeſtange, *f.* držak.
Wendeſtecken, Wendeſtock, *m.* izvrtaljka.
Wendewurz, ſ. Nieswurz.
Wendezehe, *f.* okretan prst.
Wendezirkel, ſ. Wendekreis.
Wendſam, *adj.* okretan.
Wendung, *f.* obrat, okret, obrnuće; die Sache hat eine andere — bekommen, stvar je drugčije okrenula; die Sache hat eine beſſere — bekommen, stvar se je na bolje dala; stvar je na bolje okrenula; (*stil.*) obrat.
Wendungspunkt, *m.* obrtalište.
Wenig, *adj.* & *adv.* malo; er hat — Geld, slabo ima novacah; ein klein —, maličak, malčice; ein —, mrva, mrvičak, mrvke, trošice; ein — ſpielen, poigrati se; ein — tragen, ponositi; ein — herumgehen, pohodati; ein — füttern, pohraniti; ein — Wein trinken, malko vina piti; in —en Tagen, za koji dan, za malo danah; vor — Tagen, prije několiko danah; —e Menſchen ſind zufrieden, malo i. slabo ima zadovoljnih ljudih; — Worte machen, negovoriti mnogo; es waren unſerer nur —e, bila nas je malina i. malica; eine Sache nur — verſtehen, malko samo se razuměti u što; es thut — zur Sache, nit pomaže, nit odmaže; ich erſchrack nicht —, baš sam se uplašio; ein — zu viel, omnogo; noch ſo —, iole, ikoliko; wenn du mich noch ſo — liebſt, ako me koliko toliko ljubiš; —er, manje; manjma; es wird immer —er, sve na manje dolazi; es ſcheint ihm —er ſchimpflich, čini mu se o manje sramote; —, *conj.* er iſt ſehr verſtändig, nicht —er gut, isto tako je pametan kao što i dobar; er iſt nichts deſto —er gut, ipak i. opet je dobar; er iſt ſo — geizig, daß er ..., tako je čist od lakomosti, da ..; er wollte es nicht verkaufen, noch —er ſchenken, nije htio prodati, a kamo-li

pokloniti i. nekmo-li pokloniti; es fehlte —, daß er ihn nicht erſchlug, za malo ga neubi; ſ. Wenigſte.

Wenige, *n.* malo; mit —m zufrieden leben, s malim se zadovoljiti; vom —n wenig geben, od mala malo (dati).

Weniger, ſ. Wenig.

Wenigglänzend, *adj.* slabo světao.

Wenigkeit, *f.* malenkost, maloća.

Wenigſte, *adj.* najmanje; das iſt das —, to je najlaglje; ništa je to; to mi je deveta briga.

Wenigſtens, *adv.* bar, barem.

Wenn, *conj.* — ich dich ſehe, ſo freue ich mich, drago mi je i. radujem se, kad te vidim; — du gekommen wäreſt, ſo hätteſt du auch etwas bekommen, da si došao, bio bi takodjer nešto dobio; — er meinem Rathe gefolgt wäre, da je mene slušao; o — doch die Zeit ſchon da wäre, kamo sreće, da već dodje vrěme; — ich nur wüßte, ob er noch kommen wird, samo da znam, hoće-li doći; (Bedingung), — es Ihnen möglich iſt, ſo kommen Sie, ako možete, a Vi dodjite; (Vergleichung), er thut ſo ſtolz, als — er ein Fürſt wäre, ponosi se kao da je knez, baši se, kao kakav knez; ſie geht noch ſo geputzt, als — ſie ein Mädchen von ſechszehn Jahren wäre, gizda se kao děvojče od šestnaest godinah; (zugeben), — er auch leichtſinnig iſt, ſo iſt er doch nicht ſchlecht, ako i jest lakouman, opet nije zločest; — auch, makar; — gleich, akoprem, premda; premako, zasve da; — ſchon, bud.

Wennauch, Wenngleich, Wennſchon, ſ. Wenn.

Wenzel, *m.* (b. Kart.) do(l)njak, děčak; (Vogel), ſ. Rothkehlchen.

Wer, *pron.* (fragend), tko? weſſen iſt das Kind? čije je děte? (beziehlich), tko; — immer, tkogod(j), tkogoděr, tko mu drago; ſ. Welcher; es iſt — da, nětko je ovdě; nětko je došao.

Werbeanſtalt, *f.* snubionica.

Werbegeld, *n.* snubnina, vojna kapara.

Werbehaus, *n.* snubionica.

Werbekreis, ſ. Werbsbezirk.

Werben, *v. a.* Soldaten —, snubiti na vojsku; kupiti vojsku; vrbovati; (verlocken), vabiti, navabiti; —, *v. n.* um ein Mädchen —, prositi, zaprositi děvojku; um einen Dienſt —, tražiti, prositi službu.

Werben, *n.* ſ. Werbung.

Werbeplatz, *m.* snubilište; vojno kupilište.

Werber, *m.* (Soldaten—), kupivojska; (Braut—), prosac, uprosnik; snubok; (Be—), prosilac, tražilac.

Werbsbezirk, *m.* snubilište; vojnički srez (kotar).

Werbsbezirkscommando, *n.* zapovědništvo vojničkoga sreza (kotara).

Werbung, *f.* (Soldaten—), snubljenje na vojsku, vrbovka; Jemand auf — ausſchicken, poslati koga, da snubi na vojsku, da kupi vojsku.

Werden, *v. n.* bivati; ſein Sohn ward nach ihm König, sin mu bude izza njega kralj; er wurde Kaiſer, zacario se je; er wollte ein Soldat —, htio je da bude vojnik; er will ein Geiſtlicher —, hoće da bude svećenik; er wurde ein Geiſtlicher, postao je svećenik, otišao je u svećenike; Bürge für Jemand —, ujamčiti se za koga; wir wurden bald gute Freunde, na skorom i. za malo smo se sprijateljili; ſie wurden ein Paar, uzeli su se; er iſt ein armer Mann geworden, obubožio i. osiromašio je; postao je siromah; die Sache iſt zu Waſſer geworden, od toga nebi ništa; was iſt aus ihm geworden? što bi od njega? aus dir kann nichts —, wenn du ſo bleibſt, neće od tebi ništa biti, ako ovakov ostaneš; er wird ein großer Mann —, on će izaći glasovit čověk; wie wird es noch mit mir —? kako-li ću jošte proći? geſund —, ozdraviti; die Sache wird immer ſchlimmer, (ſpr.) Todore, svaki dan to gore; klug —, opametiti se; klüger —, postati pametniji, mudriji; von Tag zu Tag klüger —, postajati sve pametniji; beſſer —, popraviti se, popravljati se; größer —, većati; postati, postajati veći; rasti; er wird bald blaß, bald roth, sad problědi, sad porumeni; Einem gut —, podobriti se komu; es wird ſchon gut —, proći će; uminut će; bit će opet dobro; einer Sache gewiß —, izvěstiti se o čem; es iſt wahr geworden, svršilo se je; inne —, zamětiti, zapaziti; einer Sache los —, oprostiti se čega; kurtalisati se čega; daraus werde ich nicht klug, toga nerazbirem; er läßt es ſich ſehr ſauer —, vrlo izdire oko toga; aus Kindern — Leute, od děce ljudi bivaju; die Zeit wird mir lang, čama me napada; ſchwer —, težčati, doteščati; es wird mir übel, stužuje mi se; muka me hvata; Gott ſprach: es werde Licht; und es ward Licht, Bog reče: da bude světlo; i bude světlo; es wird bald Abend —, za malo će se smrći; die Sache iſt noch im Werden, to se istom snuje; es wird Lärm, stoji buka; ſo bald wird es nicht Friede —, neće biti tako brzo mira; dem Finder ſoll ein großer Lohn —, tko nadje, dobit će veliku nagradu; was wird mir dafür? što ću dobiti? zu Theil —, ſ. Theil; wie ward es denn weiter? šta

se je poslije dogodilo? kako bi poslije? es wird nicht lange —, ſo hat er ſein Geld durchgebracht, neće biti za dugo, dokle potrati svoje novce; was wird daraus —? na što će to izaći? es wird nichts daraus, od toga neće biti ništa; (ſpr.) od toga brašna nebude pita; (Hilfszeitwort), es iſt mir geſagt worden, (do)kazano mi je; ich werde gehen, ići ću; das wird unterſucht —, to će se istraživati; wenn ich werde geſchrieben haben, kad napišem; du wirſt es ihm doch geſagt haben? bar si mu kazao? er war vergeſſen worden, zaboravišе ga; er wurde oft beſtraft, višе putah je bio kaznjen; er wurde genannt, imenovaše ga.

Werden, *n.* postajanje; postanak; die Sache iſt noch im —, to se istom snuje; o tom se stoprv radi.

Werdendorn, ſ. Haftdorn.

Werder, *m.* luka, palučak; (*geogr.*) rât.

Werf, *m.* nasip.

Werfel, *m.* ručica.

Werfen, *v. a.* baciti, bacati; einen Stein —, baciti se kamenom (na što); einen Stein in das Waſſer —, baciti kamen u vodu; Steine —, metati se kamena; einen Stein über das Haus —, preturiti, prebaciti kamen preko kuće; preturiti, prebaciti kuću kamenom; baciti se, prebaciti se preko kuće; auf die Erde —, baciti o zemlju; von ſich —, odbaciti, odturiti, odtisnuti; Einem etwas vor die Füße —, baciti komu što pod noge; (ſpr.) Einem etwas in den Weg —, metnuti komu granu na put; das Los —, ždrebati; Einem etwas an den Kopf —, baciti komu što o glavu; Einem die Augen aus dem Kopfe —, udariti koga, te mu oči iskočiše; Einen mit Steinen todt —, zasuti koga kamenjem; ſich mit Schneebällen —, grudati se; Bomben in die Stadt —, metati bumbe u grad; den Anker —, baciti, izbaciti, spustiti kotvu, sidro; Einen zu Boden —, oboriti, obaliti, krhnuti koga na tle; tresnuti, lupiti, udariti, brečiti, šenuti kim o zemlju; sastaviti koga sa zemljom; über d. Haufen —, strovaliti, strovaljivati; die Geſetze über den Haufen —, pogaziti zakone; die Verfaſſung über den Haufen —, uništiti, ukinuti ustav; mit deutſchen Brocken um ſich —, němčariti u razgovoru; die Kleider von ſich —, poskidati, pobacati sa sebe haljine; einen Mantel um ſich —, ſ. Umwerfen; Einem einen Strick um den Hals —, zamaknuti komu uže i. konopac oko vrata; Einem das Netz über den Kopf —, uhvatiti koga u mrežu; Netze —, metati mreže; Einen ins Gefängniß —, zatvoriti koga; baciti koga u tamnicu; den Feind —, krenuti, protěrati, polomiti neprijatelja; den Kopf in die Höhe —, dignuti glavu; ſtrmo gledati; ſeinen Blick auf Jemand —, baciti, metnuti, turiti oko na koga; die Schuld auf Jemand —, oboriti krivnju na koga; einen Verdacht auf Jemand —, posumnjati na koga; Haß auf Jemand —, zamrziti na koga, pomrziti koga; das Kleid wirft Falten, odéća se roza, gutlja; etwas über die Achſel —, prekoramiti što; prebaciti, preturiti što preko ramena; (b. Web.) den Schützen —, probaciti, probacivati čunak; etwas hinter d. Haus —, zabaciti, zaturiti što za kuću; Blaſen —, božuriti; ins Feuer —, na vatru turiti, baciti; Einen vom Pferde —, razstaviti koga s konjem, turiti koga s konja; einen Speer auf Einen —, upustiti, pustiti koplje na koga; die Krankheit hat ihn aufs Krankenlager geworfen, bolest ga je povalila, privalila; ſich —, *v. r.* baciti se, vrći se; ſich Einem in die Arme —, pasti komu u naručaj, u krilo; ſich Einem um den Hals —, zagrliti koga; oběsiti se komu o vrat; ſich vor Einem auf die Knie —, pokleknuti pred kim; pasti pred kim na koléna; ſich auf die Erde —, udariti licem o zemlju, šinuti se na zemlju; ſich in das Gras —, pasti u (zelenu) travu; ſich in den Stuhl —, razvaliti se u naslonjač; ſich auf das Pferd —, turiti se, mahnuti se na konja; baciti se konju na ramena; ſich in die Feſtung —, vrći se u tvrdjavu; ſich auf den Feind —, sleći se, nagnati se, navaliti na neprijatelja; ſich in etwas —, zabaciti se u što; (v. Holze), izperiti se, izvitoperiti se, vitoperiti se, izvrći se, izmetati se; geworfenes Holz, lihoper; ſich in die Bruſt —, ptičiti se, razmetati se, progoniti se, kokotiti se, kopuniti se, paunili se, kotobanjiti se; —, *v. n.* (v. Thieren), kotiti se, okotiti se; (v. d. Stute), oždrěbiti se; (vom Schweine), oprasiti se; (von der Ziege), okoziti se; ojariti; (v. Schafe), ojagnjiti se; (v. d. Hündin), osteniti se, okotiti se; (v. d. Katze), omaciti se; die Katze hat vier Junge geworfen, omacila je mačka četiri mačića.

Werft, *n.* (Schiffs—), brodarnica, brodovište, škar, škver; ſ. Werfte.

Werftbruch, *m.* kreza.

Werfte, *f.* (b. Web.) kosa; (Kornrolle), vijača, rědkosija; ſ. Werftweide.

Werftenhänge, *f.* sleralo (osnove).

Werftkäfer, *m.* (*Chrysomela capraea*), ivarica.
Werftweide, *f.* (*Salix capraea*), iva.
Werg, *n.* kučine, sgriba.
Wergen, *adj.* od kučinah, kučinski.
Werggarn, *n.* predja od kučinah.
Wergleinwand, *f.* kober, oplate, debele
Werk, *n.* dělo; ein gutes —, dobro dělo; er hat ein gutes — gethan, dobro je učinio; bit će mu za dušu; (*theol.*) ein gutes — verrichten, učiniti zadušbinu; etwas ins — ſtellen o. ſetzen, izvršiti i. učiniti što; an d. — gehen, Hand ans — legen, primiti se, latiti se, prihvatiti se posla; d. angefangene — vollenden, započeto dovršiti; die Hand an das — legen, dotěrivati, piliti dělo; (Arbeit), rad, radjevina; ein — liegen laſſen, ostaviti posao; das iſt nicht eines Menſchen —, nije to čověk načinio; d. — lobt den Meiſter, zanatliju posao pokazuje; dies iſt meiner Hände —, to je moj rukotvor; mein Glück iſt ganz Ihr —, Vi ste me usrećili; (*mil.*) gradba; (*mech.*) stroj; (Buch), dělo, knjiga.
Werkbank, *f.* ſ. Werktiſch.
Werkbiene, ſ. Arbeitsbiene.
Werkblei, *n.* olovna podloga; sirovo olovo.
Werkbrett, *n.* lapat.
Werkbütte, *f.* puta (u papirani).
Werkdirektor, *m.* upravljač rudnika.
Werkeiſen, ſ. Wirkeiſen.
Werkeltag, ſ. Werktag.
Werkeltagsmenſch, *m.* običan čověk.
Werkerde, *f.* lična zemlja.
Werkführer, *m.* poslovodja, prota*.
Werkgenoß, *m.* suradnik.
Werkgeräth, *n.* orudje, halat*.
Werkhaus, *n.* ſ. Fabrik.
Werkheilig, ſ. Scheinheilig.
Werkholz, *n.* lěs.
Werkleitung, *f.* uprava rudnika.
Werkleute, *pl.* težaci, poslenici, rabotnici, radnici.
Werkloch, *n.* vadionica.
Werklos, *adj.* bez dobrih dělah; bez zadušbinah.
Werkmann, *m.* radnik, poslenik.
Werkmeiſter, *m.* poslovodja, prota*.
Werkmeſſer, *n.* krajač.
Werkofen, *m.* glavna peć.
Werkruthe, *f.* cěpac.
Werkſaal, *m.* radionica.
Werkſatz, *m.* podizanje (rogovah).
Werksbeſitzer, *m.* vlastnik dělaonice; obrtnik.
Werkſchuh, *m.* stopa, noga.
Werkſchule, *f.* obrtna učionica.
Werkſtatt, *f.* dělaonica.
Werkſtellig, *adj* učinjen; — machen, učiniti, uraditi, izvršiti, opraviti.
Werkſtoff, *m.* tvorivo.
Werkſtube, *f.* dělaonica.
Werkſtück, *n.* ploča.
Werkſtuhl, *m.* stative.
Werksvorrichtung, *f.* sprava, naprava.
Werktag, *m.* težatnik, dělatnik, težatak, dělovnik.
Werkthätig, *adj.* dělovan, dělatan.
Werkthätigkeit, *f.* dělovnost, dělatnost.
Werktiſch, *m.* děljača, tezga*.
Werkverſtändige, *m.* věštak.
Werkzeug, *n.* orudje, halatljika*, *coll.* halat; (*fig.*) sredstvo.
Wermuth, *m.* (*Artemisia Absynthium*), pelěn; (*A. pontica*), sitni pelěn; ein mit — gefüllter Becher, gorka čaša; ſ. Wermuthwein.
Wermuthbecher, *m.* (*fig.*) gorka čaša.
Wermuthbitter, *adj.* gorak kao pelěn.
Wermuthkraut, *n.* pelěnova nat; pelěn.
Wermuthlaus, *f.* (*Aphis Absynthii*), pelěnov ušenac.
Wermuthſaft, *m.* sok od pelěna.
Wermuthtrank, *m.* gorko piće.
Wermuthwaſſer, *n.* pelěnovica.
Wermuthwein, *m.* pelěnaš, pelinkovac, pelunija, pelenjak, bermet*.
Werre, ſ. Erdgrille.
Werſe, *f.* ſ. Kreuzdorn.
Werſt, *f.* versta.
Werth, *adj.* vrědan; es iſt zehn Gulden —, vrědi deset forintih; es iſt keinen Groſchen —, nevrědi ni (prebijene) pare i. krajcare; er iſt keinen Schuß Pulver —, (ſpr.) nevrědi ni lule duhana; nebih ga ubio, da ga nadjem u kupusu; es iſt auch —, i vrědi; i valja; er iſt aller Ehre —, čast mu i poštenje; er wäre —, daß er gehängt würde, zaslužio je věšala; (ſpr.) vuče za sobom ličinu; (würdig), dostojan; ich bin nicht — dein Diener zu heißen, nisam te dostojan služiti; es iſt nicht der Rede —, nije vrědno o tom govoriti; es iſt nicht der Mühe —, ſ. Mühe; — achten, — halten, — ſchätzen, štovati, poštovati, poštivati; —er Freund! dragi prijatelju! —eſter Freund! predragi prijatelju! meine —eſten Zuhörer, štovani slušaoci.
Werth, *m.* vrědnost; vrednoća; einer Sache einen hohen — beilegen, osobito što cěniti; das Geld hat für ihn keinen —, nedrži do novacah; ich laſſe jeden in ſeinem —e, čast i poštenje svakomu; (Würdigkeit), dostojnost; (Preis), cěna; hoher —, velika cěna; ein Schmuck von großem —e, dragocěn nakit; der — einer Sache ſteigt und fällt, cěna stvari skače i pada; der innere —, prava vrednoća; der nominelle —, pisana vrednoća; (Wechſel), měnbena svota.
Werthangabe, *f.* naznačivanje vrědnosti, cěne.
Werthanſchlag, *m.* zacěna.

Werthausmaß, *n.* Werthbemessung, *f.* osěcanje vrědnosti, cěne; ocěna.
Werthbestimmung, *f.* ustanovljenje cěne; procěnba.
Werthbestimmungsmittel, *n.* cěnilo.
Werthempfang, *m.* prijam měnbene svote.
Werthen, sich, *v. r.* štovati se.
Wertherhebung, *f.* procěnjivanje, cěnje-
Werthermittlung, *f.* procěnba. [nje.
Werthgeber, ſ. Remittent.
Werthgeschätzt, *adj.* veleštovani.
Werthlos, *adj.* bezcěn, bez (svake) cěne; — werden, u bezcěnje doći.
Werthlosigkeit, *f.* bezcěnje.
Werthmaßstab, *m.* měrilo vrědnoće.
Werthnehmer, ſ. Aussteller.
Werthpapiere, *pl.* cěniti (cjeniti), cěnjavi papiri, cěnjave hartije.
Werthschaft, *f.* cěnivo.
Werthschätzen, *v. a.* štovati.
Werthschätzung, *f.* štovanje. [sti, cěni.
Werthstempel, *m.* biljeg prema vrědno-
Werthstrafe, *f.* kazan prema vrědnosti.
Werthvermehrung, *f.* privrěda, privredjivanje.
Werthverminderung, *f.* omala vrědnosti.
Werthvoll, *adj.* dragocěn.
Werthzeichen, *n.* ſ. Werthpapiere.
Weschelholz, *n.* ſ. Spindelbaum.
Wesen, *n.* (ein Wesen), bit *f.*, (*coll.*) bistvo, biće; Gott ist das vollkommenste —, Bog je najsavršenija bit; ein theures —, drago; ein lebendes —, živo; (d. Wesenheit), sućtvo, sućnost; bitnost; das — Gottes, Božje sućtvo; (das Betragen), sein — gefällt mir nicht, njegov mi se način nedopada; (Naturell), narav; (Ding), stvar; ein klebriges —, lěpljiva stvar; d. gemeine —, država; občinski poslovi; zum Besten des gemeinen —s, za obće dobro; das gelehrte —, književtvo; das böse —, padavica, velika bolest; (Wirthschaft), gospodarstvo; (d. Treiben), was ist das für ein —? šta se to radi? (Geräusch), šum; huka; buka; viel —s um nichts, (spr.) glas do neba, a kad dobro pogledis, a ono mućak; er macht davon viel —s, odviše to velesiga; machen Sie nicht so viel —, nemojte šeprtljiti.
Wesenheit, *f.* sućnost, bitnost; (Realität), sućtvo, sućanstvo.
Wesenlehre, *f.* ontologija. [tašt.
Wesenlos, *adj.* bez sućtva, sućanstva;
Wesenreihe, *f.* red, vrsta bićah.
Wesentlich, *adj.* sućan, bitan; der —e Theil, glavna čest; der —e Inhalt eines Briefes, jezgra pisma; das Wesentliche, jezgra.
Wesenverwandlung, *f.* proměna sućanstva.
Wespe, *f.* osa, os.
Wespen- (in Zuſ.) osovlji.
Wespenbussard, Wespenfalk, *m.* (*Pernis apivorus*), strěljenar, osar.
Wespenbein, ſ. Keilbein.
Wespenfalk, ſ. Wespenbussard.
Wespenstiege, *f.* osinac.
Wespennest, *n.* osinjak; (*fig.*) in ein — stören, dirati u osinjak.
Wespenstich, *m.* ubod ose.
Weß, Wessen, *pron.* čiji; — Sohn ist er? čegović je? — immer, čiji god(ěr), čiji mu drago.
Weßhalb, Weßwegen, *adv.* zašto, rad šta (rašta), zarad šta, porad čega.
West, *m.* zapadnjak; gornjak; ſ. Westen.
West- (in Zuſ.) zapadni; —Afrika, zapadna Afrika.
Weste, *f.* prsluk, prsnjak, naprsnjak, jelek*, jećerma. [za prsluk.
Westen- (in Zuſ.) prslučni, od prsluka,
Westen, *m.* zapad, zahod; der Wind kommt aus —, větar duha (duva) od zapada; in —, na zapadu; nach —, na zapad; (spr.) Zu Haus am Besten, svagdě je dobro, al kod kuće najbolje.
Westenknopf, *m.* prslučno puce.
Westenzug, *m.* latak za prsluk.
Westerhemd, *n.* krznica.
W.steuropa, *n.* zapadna Europa.
Westgegend, *f.* zapadina, zapadni kraj.
Westkante, *f.* zapadni brěg.
Westküste, *f.* zapadni kraj, zapadna obala.
Westland, *n.* zapadna zemlja.
Westländer, *m.* zapadnjak.
Westländisch, *adj.* zapadnjački.
Westlich, *adj.* zapadan, zapadnji; —, *adv.* na zapad, k zapadu.
Westmeer, *n.* zapadno more.
Westnord, *m.* zapadno-sěver.
Westnördlich, *adj.* zapadno-sěverni.
Westnordspitze, *f.* zapadno sěverište.
Westnordwest, *m.* zapado-sěvero-zapad.
Westpunkt, *m.* zapadište.
Westroth, ſ. Abendroth.
Westseite, *f.* zapadna strana.
Westsüd, *m.* zapado-jug.
Westsüdwest, *m.* zapado-jugo-zapad.
Westtheil, *m.* zapadna strana.
Westvolk, *n.* zapadni narod.
Westwärts, *adv.* na zapad, k zapadu.
Westwelt, *f.* zapad.
Westwind, ſ. West.
Westwohner, *m.* zapadnjak.
Wetscher, *m.* telećak, bisage, vališ.
Wette, *f.* obklada, oklada, oklad, uklada, zarok, oblog; Einem eine — anbieten, ponuditi koga, da se okladi; er bot mir eine — an, htio se je okladiti; was gilt die —? hajdemo se okladiti! za što ćemo? eine — eingehen, okladiti se; eine — gewinnen, dobiti okladu; um die —, za oklad, u okladu; ulrkmice, natěćimice; tko će bolje; um die — laufen, fingen usw. ſ. Wett-

laufen usw.; etwas um die — thun, na(d)tĕcati se.

Wetteifer, *m.* natĕcanje; es herrscht unter ihnen ein —, natĕču se, utĕču se.

Wetteiferer, *m.* natĕcalac, takmac.

Wetteifern, *v. n.* na(d)tĕcati se, nadmetati se, takmiti se, utrkmiti se.

Wetten, *v. n.* o(b)kladiti se, ukladiti se, kladiti se, okladjati se, obložiti se, oblagati se (u što, o što), vadljati se; wir wollen —, da se okladimo; —, *v. a.* wie viel wollen Sie —? što ćete da se okladimo? ich wette hundert Gulden gegen einen, kladjam se o sto forintih na jednu.

Wetter, *m.* kladilac, o(b)kladnik; —in, *f.* kladilja, o(b)kladnica.

Wetter, *n.* (Witterung), vrĕme; schönes —, pogoda; schlechtes —, grdo vrĕme; (Ungewitter), nevrĕme, nepogoda; (Sturm), oluja, zla godina; (Gewitter), grmljavina; d. — hat eingeschlagen, puče munja, grom je udario; daß dich das —! grom te ubio! trĕs te Božji ubio! —, *pl.* (*mont.*) uzduh (vazduh); böse —, gušiv uzduh; schlagende —, praskav, ubitačan uzduh.

Wetterableiter, *m.* munjovod.

Wetterbach, *m.* bujica.

Wetterbeobachter, *m.* motritelj vremena, meteorolog.

Wetterbeobachtung, *f.* motrenje vremena.

Wetterblaser, *m.* promaha.

Wetterblitz, *m.* munja.

Wetterdach, *n.* strohać (strejać), pristrešje.

Wetterfahne, *f.* vĕtrnica; (*fig.*) s. Wetterhahn.

Wetterfang, *m.* propuhivalo.

Wetterfest, *adj.* tvrd od nepogode.

Wetterfisch, *m.* (*Cobitis fossilis*), čikov, piškor.

Wetterfrosch, *m.* (*Rana temporaria*), žaba-zlogodnjača.

Wetterführung, *f.* promahivanje.

Wetterführungs-Vorrichtung, *f.* promahivalo, propuhivalo.

Wettergebet, *n.* molitva na oluji.

Wettergeläut, *n.* zvonjenje na vrĕme, oblake.

Wettergetöse, *n.* grmljavina.

Wettergewölk, *n.* zlogodne oblačine.

Wetterglas, *n.* tlakomĕr, barometar.

Wetterglocke, *f.* s. Wettergeläut.

Wettergrundel, *f.* s. Wetterfisch.

Wetterhahn, *m.* pĕtao, kokot na krovu; (*fig.*) vĕtrenjak, vĕtrogonja; s. Wetterfahne.

Wetterhaufen, *m.* bagalj, bagljić.

Wetterhäuschen, *n.* vlagomĕr.

Wetterhut, s. Wetterfang.

Wetterhütte, *f.* naslon.

Wetterjunge, *m.* djavo(l)če, vragulin.

Wetterkeil, s. Donnerkeil.

Wetterkerl, *m.* vragolan.

Wetterklee, *m.* (*Trifolium Melilotus*), žđraljika, kokotac, nokatac.

Wetterkluft, *f.* pukotina (od ciče).

Wetterklüftig, *adj.* izpucao (od ciče), zimotren.

Wetterkühlung, *f.* zahlada.

Wetterkunde, s. Witterungskunde.

Wetterlaune, *f.* (*fig.*) prevrtljivost.

Wetterlaunig, **Wetterlaunisch**, *adj.* (*fig.*) prevrtljiv; vĕtrenjast.

Wetterläuten, s. Wettergeläut.

Wetterleiter, *m.* munjovod.

Wetterleuchten, *v. i.* blĕskati; es wetterleuchtet, blĕšti; dragušice lĕću.

Wetterleuchten, *n.* blĕskavica, sijavica, sĕvak, dragušice.

Wetterloch, *n.* rupčaga.

Wetterlosung, *f.* promahivanje.

Wetterlotte, *f.* propuhivalo.

Wettermantel, *m.* kabanica.

Wettern, *v. i.* es wettert, grmi; (*fig.*) bučiti; psovati; larmati.

Wetternacht, *f.* burna noć.

Wetterprophet, *m.* zlogodnik.

Wetterprophezeiung, *f.* proricanje vremena.

Wetterrad, *n.* propuhač.

Wetterregen, *m.* kiša uz oluju.

Wetterrehe, *f.* prokislina; pukotina u krovu.

Wetterrose, s. Rosenpappel.

Wettersäule, s. Windhose.

Wetterschaden, *m.* šteta od zla vremena; (Hagelsch.) gradobitina.

Wetterscheide, *f.* zlogodna razputica.

Wetterschein, *m.* s. Wetterleuchten.

Wetterschlag, *m.* grom; s. Hagelschlag.

Wetterseite, *f.* sĕverna strana.

Wetterstein, *m.* strĕla.

Wetterstrahl, *m.* munja; strĕla; grom.

Wetterträchtig, *adj.* zlogodan.

Wettertrommel, *f.* s. Wetterrad.

Wetterveränderung, *f.* s. Wetterwechsel.

Wettervogel, *m.* (ptica-)zlogodica; s. Regenvogel.

Wetterwechsel, *m.* proměna vremena.

Wetterwendisch, *adj.* (*fig.*) prevrtljiv, vĕtrenjast, proměnljiv.

Wetterwolke, *f.* oblak-zlogodac.

Wetterwurm, *m.* s. Kellerassel.

Wetterzeiger, *m.* s. Wetterglas.

Wetterzug, *m.* propuh.

Wettfliegen, *v. n.* nadlĕtati se.

Wettgehen, *v. n.* nadhodati se.

Wettgeld, *n.* okladnina, oklada.

Wettgesang, *m.* nadpĕvanje.

Wettkampf, *m.* nadbijanje.

Wettkämpfen, *v. n.* nadbijati se; boriti se.

Wettkämpfer, *m.* borac.

Wettlauf, *m.* trka, pĕšački trk, na(d)tĕcanje, utrkivanje.

Wettlaufen, *v. n.* utrkivati se, na(d)tĕcati se.

Wettläufer, *m.* utrkivalac, natĕcalac.

Wettpflügen, *v. n.* nadoravati se.

Wettpflügen, *n.* nadoravanje.

Wettpreis, *m.* nagrada.

Wettrennbahn, *f.* (u)trkalište.

Wettrennen, *v. n.* utrkivati se (na konju).

Wettrennen, *n.* utrkivanje (na konju); ſ. Wettrenner, *m.* utrkivalac. [Wettritt.
Wettritt, *m.* trka (na konju).
Wettrudern, *v. n.* nadveslavati se.
Wettſchreiben, *v. n.* nadpisivati se.
Wettſingen, *v. n.* nadpĕvati se.
Wettſpiel, *n.* nadigravanje.
Wettſpielen, *v. n.* nadigravati se.
Wettſpieler, *m.* nadigralac.
Wettſpringen, *v. n.* nadskakivati se.
Wettſtreit, *m.* natĕcanje, takmenje.
Wettſtreiten, *v. n.* takmiti se, natĕcati se, nadjačivati se.
Wettwerben, *v. n.* nadprašati se.
Wetzen, *v. n.* vući se, smicati se; mit dem Säbel —, sablju (po tlih) vući; —, *v. a.* ein Meſſer —, brusiti nož; der Vogel wetzt den Schnabel, ptica čisti kljun; den Verſtand —, oštriti se, izoštriti se; die Kehle —, izrak- [nuti se.
Wetzer, *m.* brusar.
Wetzkiſte, *f.* vodĕr, tobolica, brušnjača.
Wetzſchiefer, *m.* belegija.
Wetzſtahl, *m.* ocilo, ognjilo, masat*.
Wetzſtein, *m.* gladilo, gladilica; ſ. Schleif- [ſtein.
Wetzſteinicht, ſ. Schliefig.
Wetzſteinkraut, *n.* (*Ononis*), mačac, zečji
Weymuthskiefer, *f.* Vajmutov bor. [trn.
Whiſt, (Whiſtſpiel), *n.* vist; — ſpielen, vistirati se.
Wibbeln, *v. n.* kamtiti, kopirati; es kribbelt und wibbelt dort von Menſchen, sve vrve ondĕ ljudi.
Wichdorn, *m.* ſ. Weinroſe.
Wichel, *m.* bĕla vrba.
Wichs, *m.* gizda; in — ſein, nagizdati se.
Wichſe, *f.* voštilo; (*fig.*) — austheilen, voštiti. [(*fig.*) voštiti.
Wichſen, *v. a.* voštiti, navoštiti, svĕtlati;
Wicht, *m.* zloja, zlica, ugursuz, horjatin; ein armer —, kukavica, sirak.
Wichtelpfeife, *f.* cuvik.
Wichtig, *adj.* (voll—), dotežan; dieſes Goldſtück iſt nicht —, ovaj žućak nije dotežan; ovaj je žućak eksik*; (von Bedeutung), važan, znamenit; eine —e Miene machen, mudro se držati, mudro gledati; — thun, graditi se važnim, razmetati se.
Wichtigkeit, *f.* dotežnost; (*fig.*) važnost; eine Sache von —; eine —, važna stvar.
Wichtigthuerei, *f.* Wichtigthun, *n.* razme- [tanje.
Wickbohne, ſ. Feigbohne.
Wicke, *f.* (*Vicia*), grahor, grašica.
Wickel, *m.* svitak, zavitak; (Haar—), za-
Wickelband, *n.* povoj, povojnik. [voj.
Wickelblatt, *n.* pasac.
Wickelflechte, *f.* (*Lichen plicatus*), nabrani lišajnik.
Wickelfrau, *f.* povijača, povijalja.
Wickelkind, *n.* dĕte u povitku i. povoju.
Wickelmoos, *n.* ſ. Wickelflechte.
Wickelmaſchine, *f.* navijalo.

Wickeln, *v. a.* (Zwirn), motati, namotati; (Haare), smotati; (ein—), etwas in ein Papier —, zamotati, umotati, zaviti što u papir i. hartiju; ein Kind —, poviti, povijati dĕte; ſich in die Decke —, zaviti se u pokrivač; ſich in einen Mantel —, zamotati se u kabanicu; (*fig.*) ſich aus einer Sache —, izkoprcati se, izkobeljati se; (ſpr.) er iſt ſo geſchmeidig, daß man ihn um den Finger — könnte, na ranu bi ga privio (tako je umiljat).
Wickelnatter, *f.* (*Coluber plicatilis*), klupkasta zmija.
Wickelranke, *f.* vitica.
Wickelraupe, *f.* zavijač.
Wickelſchnecke, *f.* (*Volvaria*), uvojak.
Wickelſchnur, *f.* motuz.
Wickelſchwanz, *m.* kovrčast rep.
Wickeltuch, *n.* povoj.
Wickelzeug, *n.* povitak.
Wicken, *v. a.* ſ. Wahrſagen.
Wicken- (in Zuſ.) grahorov.
Wickenbrod, *n.* kruh od grahora.
Wickenfeld, *n.* grahorište.
Wickengemenge, ſ. Wickenfutter.
Wickenklee, *m.* ſ. Esparſette.
Wickenlaus, *f.* grahorov ušenac.
Wickenmehl, *n.* grahorovo brašno.
Wickenſtecher, *m.* (*Apion pomonae*), cvĕ- [tar.
Wickenſtein, *m.* grahorovac.
Wickenſtroh, *n.* grahorovina.
Wickenfutter, *n.* grahor.
Wickler, *m.* (b. Frauen), ženski plašt; —, *pl.* (*Tortricina*), zavijači.
Wicklerei, *f.* motanina.
Wickſtroh, *n.* grahorovina.
Widder, *m.* ovan, praz; ein geſchnittener —, uškopljen ovan; škopac, škulj, pretučak; (*astr.*) ovan.
Widder- (in Zuſ.) ovnov, ovnujski, ov- [nećі.
Widderchen, *n.* ovnić.
Widderfleiſch, *n.* ovnovina.
Widderhaupt, *n.* ovnujska glava.
Widderhäuptig, *adj.* ovnoglavan.
Widderhorn, *n.* ovnov rog; (*zool.*) ſ. Poſthorn. [jak.
Widderkäfer, *m.* (*Clytus arietis*), ovnu-
Widderpunkt, *m.* ovnište.
Widem, *n.* zadušbina; ſ. Witthum.
Widemkorn, *n.* lukno; (b. Or.) bir.
Wider, *praep.* proti, proć, suprot, suproti, suproć, protiva, suprotiva (čemu); — den Wind ſegeln, ploviti uz vĕtar; — den Strom ſchwimmen, plivati uz vodu; — meinen Willen, preko moje volje; es geſchah — meinen Willen, to je bilo proti mojoj volji; — einander kämpfen, boriti se, biti se jedan s drugim; für und —, za i proti; das beweiſet — dich, to svĕdoči na tebe; — alle Erwartung, nenadano, iz nenada; er hat etwas wider ihn,

ima nĕšto na njega; — alles Recht, unatoč pravu; ein Mittel — das Fieber, lĕk od groznice.

Wider, *n.* proti.

Widerartig, *adj.* nenaravan.

Widerchriſt, *m.* antikrist.

Widerdruck, *m.* odpor; (b. Buchdr.) na-

Widerdrucken, *v. a.* odupirati.

Widerfahren, *v. n.* dogoditi se, naspĕti se; es iſt ihm —, dogodilo mu se je; dieſem Hauſe iſt Heil —, dodje spasenje ovoj kući; ich weiß nicht, was ihm widerfuhr, neznam šta mu bi; es widerfuhr ihm nichts Böſes, nebi mu ništa zlo; es iſt mir ein Unglück —, zlo me je našlo, bĕda me je našla i. zadesila; jadi su me snašli; Einem Gerechtigkeit — laſſen, učiniti komu što je pravo; Einem Gnade — laſſen, pomilovati koga; es iſt ihm die Ehre —, zapala ga je čast; es iſt ihm Schande —, stigla ga je sramota; bio je osramoćen.

Widergeſetzlich, *adj.* protuzakonit, neza-

Widerhaken, *m.* čekljun, parožak.

Widerhakig, *adj.* čekljunav.

Widerhalt, *m.* odpor, upor.

Widerhalten, *v. n.* odpirati se, upirati se.

Widerhaltig, *adj.* odporni.

Widerkämpfen, *v. n.* boriti se s kim.

Widerklage, *f.* uztužba.

Widerlage, *f.* baba, babac; podporanj; (Widergift), uzmiraz; (Gegenvermächtniß), uzzapis.

Widerlagsmauer, *f.* podporni zid.

Widerlaufen, *v. n.* bĕžati, trĕati proti

Widerlegbar, *adj.* oprovržljiv.

Widerlegen, *v. a.* oprovrći, oprovrgnuti; oprovrgavati; die Verdachtsgründe —, oprati se od sumnje.

Widerleger, *m.* oprovrgalac.

Widerleglich, *adj.* es iſt —, može se opro-

Widerlegung, *f.* oprovrgnuće, oprovrg; (das Widerlegen), oprovrgavanje.

Widerlich, *adj.* oporan; (v. Speiſen), otužan; (v. fetten Speiſen), prĕtran; e. —er Menſch, omrazit, mrzan, usovan čovĕk; das iſt mir —, to mi je mrzko, to mi je uz kosu; ſein Anblick iſt mir —, mrzi me gledati ga.

Widerlichkeit, *f.* opornost, mrzkoća; stuga.

Widern, *v. n.* dieſe Speiſe widert mir, ovo mi je jelo mrzko; stužuje mi se od ovoga jela.

Widernatürlich, *adj.* protunaravan.

Widernatürlichkeit, *f.* protunaravnost.

Widerpart, *m.* protivnik; suparnik.

Widerprall, *m.* odraz, o(d)skok.

Widerprallen, *v. n.* odraziti se, o(d)skočiti, odskakivati.

Widerrathen, *v. a.* razsvĕtovati; Einem etwas —, odgovoriti, odgovarati koga od čega; svĕtovati koga, da čega nečini.

Widerrather, *m.* razsvĕtnik.

Widerrechtlich, *adj.* nepravedan; proti pravu; eine —e Handlung, nezakonito dĕlo; —, *adv.* nepravedno; unatoč pravu, zakonu.

Widerrechtlichkeit, *f.* nepravednost; nezakonitost; nepravda.

Widerrede, *f.* prigovor; odpor.

Widerreden, ſ. Widerrathen.

Widerriſt, *m.* greben.

Widerriſtſchaden, *m.* sadno.

Widerruf, *m.* poreka, oporeka.

Widerrufen, *v. a.* poreći, poricati, oporeći, razreći.

Widerruflich, *adj.* porečan.

Widerrufung, *f.* poricanje; ſ. Widerruf.

Widerrufungsklage, *f.* porečna tužba.

Widerſacher, *m.* protivnik; suparnik; (Teufel), djavo(l); —in, *f.* protivnica; suparnica.

Widerſatz, *m.* proturĕk.

Widerſchein, *m.* odsĕv.

Widerſetzen, ſich, *v. r.* protiviti se, suprotiviti se, suprotiti se; upréti se, oprĕti se, opirati se.

Widerſetzlich, *adj.* uporan.

Widerſetzlichkeit, *f.* upornost; große — zeigen, vrlo biti uporan.

Widerſetzung, *f.* upor, opreka; protiv-

Widerſinn, *m.* bezumlje; ludost.

Widerſinnig, *adj.* bezuman, lud; protivan razumu.

Widerſinnigkeit, *f.* bezumnost; ludost.

Widerſpänſtig, *adj.* uporan; jogunast.

Widerſpänſtige, *m.* upornik.

Widerſpänſtigkeit, *f.* upornost; (*fig.*) ne-

Widerſpiel, *n.* (*fig.* Gegentheil), protivak; protivno.

Widerſprechen, *v. n.* prigovarati; einer Sache —, govoriti proti čemu; protusloviti; (läugnen), nĕkati; (ſich widerſetzen), protiviti se; opirati se; einer Nachricht —, kazati da nije tako; (d. Gegentheil ſprechen), protivno besĕditi; nasuprot govoriti; ſich —, protusloviti si, poreći se, poricati se, sam proti sebi govoriti.

Widerſprechend, *adj.* protuslovan; proti-

Widerſprecher, *m.* prigovaralac; protivnik; protiva; (*fig.*) grizlica; —in, *f.* prigovaralica; protivnica.

Widerſpruch, *m.* prigovaranje; er leidet keinen —, netrpi, da mu tko prigovara; (*contradictio*), protuslovje; das ſteht in —, unatoč je jedno drugomu; in — mit ſich ſelbſt gerathen, sam sebi protusloviti; ein — im Beiſatze protuslovje s priděvka; der — der Pflichten, borba dužnostih; (Läugnen), nijekanje.

Widerſpruchsgeiſt, *m.* prigovorljivost.

Widerſtand, *m.* opreka, upor, odpor; — leiſten, upréti se, oprĕćiti se, upirati se, odapirati se.

Widerſtandsfähigkeit, Widerſtandskraft, } *f.* odolivost.
Widerſtandslos, *adj.* bez odpora.
Widerſtehen, *v. n.* (bezwingen), odoléti, odolévati; (*mil.*) opirati se, upréti se; der Verſuchung —, svladati napast, odoléti napasti; die Speiſe widerſteht mir, jelo mi se stužuje; jelo mi je mrzko; das widerſteht mir, to mi je mrzko; to mi je uz kosu; ſ. Widerſtehlich, *adj.* odoliv.
Widerſtoß, *m.* (*Asplenium Trichomanes*), crljena slezenica.
Widerſtreben, *v. n.* suprotiti se, oprěti se, oprěčiti se; suprotiviti se, opirati se; dem Übel —, braniti se oda zla.
Widerſtreben, *n.* protivljenje; mit —, uz odpor; nerado.
Widerſtreber; Widerſtreblich, ſ. Widerſteher; Widerſtehlich.
Widerſtreit, *m.* opreka; ſ. Colliſion.
Widerſtreiten, *v. n.* einer Sache —, oprěti se, oprěčiti se; protiviti se; einer Meinung —, pobijati mnenje; prigovarati mnenju.
Widerſtreiter, *m.* protivnik.
Widerſtütze, *f.* podpora.
Widerſtützen, *v. a.* podupréti, podupirati.
Widertheil, ſ. Widerpart.
Widerthon, *m.* (*Polytrichum commune*), papratca.
Widerwärtig, *adj.* protivan, suprotivan; —e Umſtände, nepovoljne okolnosti; (unangenehm), neugodan, dosadan; Einem — ſein, dosadjivati komu.
Widerwärtigkeit, *f.* suprotivnost, protivnost; (ein. Menſchen), dosadnost, mrzkoća; nepovoljnost; die —en des Lebens, protivštine, suprotivštine, suprotive, nesgode života.
Widerwechſel, ſ. Rückwechſel.
Widerwille, *m.* nenavist; ich habe dagegen —n, to mi je mrzko i. uz kosu; ſeinen —n unterdrücken, utušiti u sebi, svladati zlu volju; —n gegen Jemand empfinden, nenavidéti koga; mit —, zlom voljom, nerado, preko volje.
Widerwillig, *adj.* zlovoljan; nehotеć; preko volje.
Widerwind, *m.* protivan větar; větar uz krmu.
Widmen, *v. a.* posvetiti, posvećivati; eine Summe Geld zu wohlthätigem Zwecke —, odrediti novcah dobrotvornoj svrsi; ſich —, posvetiti se; ſich dem geiſtlichen Stande —, otići u svećenike, duhovnike.
Widmer, *m.* posvetitelj.
Widmung, *f.* posveta; (das Widmen), posvećivanje.
Widmungsbrief, *m.* Widmungsurkunde, *f.* posvetnica.
Widrig, *adj.* protivan, suprotivan; das iſt mir am —ſten, to mi je najmrzније; —e Schickſale, nesgode; das erregt eine —e Empfindung, to je uz kosu; es ſchmeckt —, otužno je; ein —er Geſchmack, mrzak, oporan kus; ein —er Geruch, vonj, vonja; ein —er Menſch, dosadan čověk; ſ. Zuwider, *adj.*
Widrigenfalls, Widrigens, *adv.* inače.
Widrigkeit, *f.* protivnost, suprotivnost; opornost; dosadnost; die — des Schickſals, nesgode, suprotivštine.
Wie, *adv.* kako; — iſt ſein Name? kako mu je ime? — viel? koliko? — bald? kada? — bald iſt es nicht ums Leben geſchehen! ala može čověk lasno zaglaviti! — alt iſt er? koliko mu ima? ach — freue ich mich, baš mi je drago, ala mi je drago; —? habe ich es dir nicht gegeben? šta? zar ti nisam dao? — wäre es, wenn ich mein Wort zurücknehme? nebih-li mogao poreći obećanja? —, wenn er nun nicht kann? pak šta onda, ako nemože? — ſo? kako to? — erſt, wenn ..., a kamoli, da ...; — denn ſonſt? da kako! — immer, kakogod(ěr), kako mu drago; makar kako; dem ſei, — ihm wolle, bilo kako mu drago; auf das Wie kommt es nicht an, kako, do toga nije stalo; — gelehrt er auch ſein mag, bio on učen koliko mu drago; — ſtark war die Geſellſchaft? koliko je bilo družtvo? — lange? dokle? — lange iſt er ſchon hier? odkada je ovdě? koliko ima, da je ovdě? — oft? koliko putah i. putih; — theuer? po što? — groß iſt er? kolik je? — breit iſt es? koliko ima u širinu? koliko je širok(o)? — weit iſt es von Agram nach Wien? koliko ima iz Zagreba u Beč? —, *conj.* kao; ſie gleichen einander — zwei Eier, (ſpr.) kao da si jabuku razpolovio; der Eine iſt — der Andere, jedan je ko i drugi.
Wiebel, ſ. Kornwurm.
Wiede, *f.* gužva, vitina.
Wiedebaum, ſ. Faulbaum; Schlingbaum.
Wiedehopf, *m.* (*Upupa Epops*), pupavac, futavac, dedek, deb, ptičar, kukavičji.
Wiedehopfkraut, *n.* ſ. Cäparſette.
Wiedekraut, *n.* (*Convolvulus sepium*), hlakonj.
Wiedel, ſ. Schlingbaum.
Wieder, *adv.* opet, opeta; (von neuem), iz nova, snova; (abermals), po drugi put; (zurück), natrag; — geben, opet dati; wiedergeben uſw. ſ. Wiedergeben.
Wiederabdruck, *m.* novo tiskanje, izdanje.
Wiederachten, *v. a.* povratiti štovanje; wenn er mich achten wird, ſo will ich ihn —, ako me on uzštuje i ja ću njega.
Wiederanlegung, *f.* drugo oblačenje; bei —, kad je drugi put oblačio.
Wiederaufbau, *m.* gradjenje iznovice.
Wiederauffindung, *f.* našašće.
Wiederaufheben, *v. a.* dokinuti; den Verhaft —, pustiti koga opet iz zatvora.

Wiederaufleben, *n.* oživljenje.
Wiederaufnahme, *f.* d. — der Unterſuchung, opetno iztraživanje; bei — der Unterſuchung, kad se je iztraživanje opet započelo; kad se iztraživanje nastavi.
Wiederaufwärmer, *m.* pogrĕvač.
Wiederausbruch, *m.* opetno buknuće (n. p. rata).
Wiederausſöhnung, *f.* pomirenje.
Wiederbegehren, *v. a.* natrag iskati, zahtĕvati.
Wiederbeißen, *v. a.* takodjer grizti.
Wiederbekommen, *v. a.* opet dobiti, natrag dobiti.
Wiederbeleben, *v. a.* iznova oživiti.
Wiederbemächtigen, *v. a.* ſich einer Sache —, presvojiti, preosvojiti što.
Wiederberufung, *f.* natrag pozivanje; opetno pozivanje.
Wiederbeſetzung, *f.* preosvajanje, presvajanje; (*mil.*) opetovano posĕdnuće; die — einer erledigten Stelle, popunjanje upražnjenoga mĕsta.
Wiederbeſitz, *m.* uzposĕd; posĕd iznova.
Wiederbezahlen, *v. a.* naplatiti, uzplatiti.
Wiederbieten, *v. n.* uznudjati (koga čim).
Wiederbitten, *v. a.* uzazvati; takodjer pozvati.
Wiederborgen, *v. a.* opet uzajmiti.
Wiederbringen, *v. a.* natrag donĕti.
Wiederbringlich, *adj.* povratan.
Wiederdienſt, ſ. Gegendienſt.
Wiederdrohen, *v. n.* vraćati prietnju.
Wiederdruck, *m.* uztisak.
Wiederdrücken, *v. a.* uztiskati.
Wiedereinberufung, *f.* sazvanje iznova i.
Wiedereinladen, *v. a.* takodjer pozvati; opet pozvati.
Wiedereinlöſung, *f.* odkup.
Wiedereinnahme, *f.* zauzeće iznova.
Wiedereinſchiffung, *f.* ukrcanje.
Wiedereinſetzen, *v. a.* povratiti (u prvašnje stanje, na prijašnje mĕsto).
Wiedereinſetzung, *f.* povratak u prijašnje stanje, (*v.* Perſ.) na prvašnje mĕsto.
Wiedereintreten, *v. n.* stupiti, ulĕzti na novo; povratiti se.
Wiedereintritt, *m.* povratak; bei ſeinem —, kad se povrati.
Wiedererhalten, *v. a.* opet dobiti; natrag dobiti.
Wiedererinnern, ſich, *v. r.* iznova se opominjati; spomenuti se.
Wiedererinnerung, *f.* uspomena.
Wiedererkennen, *v. a.* opet, iznova poznati; prepoznati.
Wiedererlangen, *v. a.* natrag dobiti, zadobiti; ſeine Geſundheit —, sa:tati se sa zdravljem.
Wiedererobern, *v. a.* opet osvojiti, presvojiti što; predobiti; opet oteti (što od koga).
Wiedereroberung, *f.* preosvajanje; pre-
Wiedererſcheinung, *f.* bei ſeiner —, kad se opet pomoli; (*fig.*) kad opet dodje.
Wiedererſetzen, *v. a.* nadoknaditi.
Wiedererſtatten, *v. a.* povratiti, vratiti; ſ. Wiedererſetzen.
Wiedererſtattung, *f.* povrata; naknada.
Wiedererwerbung, *f.* stečenje iznova.
Wiedererzählen, *v. a.* pripovĕdati (čuveno).
Wiedererzeugen, ſ. Reproduciren.
Wiederfährte, *f.* povratni trag.
Wiederfinden, *v. a.* opet naći.
Wiederflug, *m.* povratak ptičah.
Wiederfordern, *v. a.* natrag iskati.
Wiedergabe, *f.* povratak.
Wiedergang, *m.* povrat.
Wiedergebären, *v. a.* pre(po)roditi.
Wiedergeben, *v. a.* povratiti; (überſetzen), prevesti.
Wiedergeburt, *f.* pre(po)rod, pre(po)ro-
Wiedergellen, *v. n.* oriti se.
Wiedergeneſen, *v. n.* ozdraviti.
Wiedergeneſene, *m.* ozdravljenik.
Wiedergeneſung, *f.* ozdravljenje; nach ſeiner —, kad je (opet) ozdravio; kad (opet) ozdravi.
Wiedergewinnen, *v. a.* natrag dobiti, predobiti; opet zadobiti; ich habe ſeine Freundſchaft wiedergewonnen, opet mi je prijatelj.
Wiederglanz, *m.* odsĕv.
Wiederglänzen, *v. n.* odsĕvati.
Wiedergründen, *v. a.* iznova osnovati; preosnovati.
Wiedergrüßen, *v. a.* odzdraviti; povratiti pozdrav.
Wiederhaben, *v. a.* opet imati; natrag dobiti.
Wiederhall, *m.* jeka, odziv.
Wiederhallen, ſ. Wiederſchallen.
Wiederhaſſen, *v. a.* vratiti mržnju.
Wiederherſtellen, *v. a.* povratiti; einen Kranken —, izlĕčiti bolestnika; ſ. Reſtauriren.
Wiederherſteller, *m.* povratilac.
Wiederherſtellung, *f.* povrata; ozdravljanje; izzdravljenje; nach ſeiner —, pokle ozdravi.
Wiederholen, *v. a.* ponoviti, ponavljati, opetovati; (povtoriti); das Geſagte —, pogovoriti, pogovarati; (wiederbringen), opet donĕti, natrag donĕti.
Wiederholend, *adj.* opetujući, opetovni.
Wiederholendlich, *adv.* više putah.
Wiederholer, *m.* ponavljač, opetovalac.
Wiederholt, *adj.* opetovan; zu —en Malen, više putah; — gabelig, izpredvojen.
Wiederholung, *f.* ponova; ponavljanje, opetovanje, opetovnja; (povtoravanje); — des Geſprochenen, pogovor.
Wiederholungs- (in Zuſ.) opetovaći.
Wiederholungsfall, *m.* im —e, ako se to opet i. po drugi put dogodi, učini.
Wiederholungsprüfung, *f.* ponovljen, opetovan izpit.
Wiederholungsſchule, *f.* opetovnica.
Wiederholungsſchüler, *m.* opetovničar.
Wiederholungsſtunde, *f.* opetovanje.

Wiederholungszeichen, *n.* opetovka.
Wiederholwerk, *n.* opetovalo.
Wiederhören, *v. a.* opet čuti.
Wiederkauen, Wiederkäuen, *v. a.* preživati; (*fig.*) eine und dieſelbe Sache —, zapovrnuti; sve jedno te jedno govoriti.
Wiederkauend, *adj.* preživajući; — e Thiere, preživaoci, preživari.
Wiederkauer, *m.* (*Ruminans*), preživalac, preživar.
Wiederkauf, *m.* razkup, odkup.
Wiederkaufen, *v. a.* razkupiti; odkupiti.
Wiederkäufer, *m.* razkupnik, odkupnik.
Wiederkäuflich, *adj.* razkupni, odkupni; etwas — an ſich bringen, ſ. Wied rkaufen.
Wiederkauferecht, *n.* pravo razkupa, odkupa.
Wiederkehr, *f.* povratak; (b. Zimmerl.) žlěbina.
Wiederkehren, *v. n.* vratiti se, povratiti se; vraćati se, povraćati se.
Wiederklage, *f.* uztužba; ſ. Gegenklage.
Wiederklagen, *v. n.* uztužiti.
Wiederkläger, *m.* uztužitelj.
Wiederklingen, *v. n.* odzivati se.
Wiederkochen, *v. a.* iznova variti (kuhati).
Wiederkommen, *v. n.* opet doći; povratiti se; ich komme nicht wieder, neću više doći; neću se povratiti.
Wiederkömmling, *m.* povratuša.
Wiederkunft, *f.* povratak.
Wiederküſſen, *v. a.* vratiti poljubac i. cělov.
Wiederleſen, *v. a.* na novo čitati, preštiti.
Wiederleſung, *f.* prečitavanje.
Wiederleuchten, *v. n.* odsěvati.
Wiederlieben, *v. a.* vratiti ljubav.
Wiederlöſen, *v. a.* odkupiti, izkupiti.
Wiederlöſungsrecht, *n.* pravo odkupa.
Wiedernecken, *v. a.* uzpeckati.
Wiedernahme, *f.* uzimanje natrag.
Wiedernehmen, *v. a.* natrag uzeti.
Wiedernehmer, *m.* (ſcherz) davalo-uzimalo.
Wiederprügeln, *v. a.* uzbiti.
Wiederrauben, *v. a.* natrag ugrabiti.
Wiederrufen, *v. a.* odazvati, natrag pozvati.
Wiederſagen, *v. a.* kazivati (čuveno).
Wiederſchall, *m.* jeka, odziv.
Wiederſchallen, *v. n.* odjeknuti, ječati, zajećati, odleći se, odlěgati se, razlěgati se, oriti se.
Wiederſchein, *m.* odsěv; (das Wiederſcheinen), odsěvanje.
Wiederſcheinen, *v. n.* odsinuti, odsěvati; der Mond ſcheint im Waſſer wieder, měsec se ogleda u vodi.
Wiederſchelten, *v. a.* uzkarati.
Wiederſchenken, *v. a.* uzdarivati.
Wiederſchicken, *v. a.* natrag poslati; (wieder ſchicken), opet poslati.
Wiederſchimpfen, *v. a.* odpsovati.
Wiederſchlag, *m.* odudar.
Wiederſchlagen, *v. a.* odudariti.
Wiederſchmähen, *v. a.* vratiti psovke.
Wiederſchreiben, *v. n.* odpisati; odgovoriti.
Wiederſchreien, *v. n.* opet, na novo vikati.
Wiederſee, *f.* uzbijeni valovi.
Wiederſehen, *v. a.* uzviděti; opet viděti, gledati; keiner wird ſeinen Herd —, nijednoga neće kuća sčekati; ich werde ihn nicht —, neću ga se više nagledati; wann werden wir uns —? kad ćemo se opet viděti?
Wiederſehen, *n.* uzvidjenje, vidjenje; (*fig.*) sastanak; auf —, dok se opet vidimo; do svidjenja; beim —, kad su se opet sastali; kad se opet sastanu.
Wiederſenden, ſ. Wiederſchicken.
Wiederſpiegeln, *v. a.* zrcaliti.
Wiederſpotten, *v. a.* uzgrditi; vratiti grdnju.
Wiederſprung, *m.* uskok.
Wiederſtehlen, *v. a.* uzkrasti.
Wiederſtoßen, *v. a.* uzturiti.
Wiederſtrahl, Wiederſtrahlen, ſ. Wiederſchein uſw.
Wiederſtreich, *m.* odudar.
Wiederſtrich, *m.* povratak (pticah).
Wiedertadeln, *v. n.* uzkuditi; vratiti kudnju.
Wiedertaufe, *f.* drugo kršćenje.
Wiedertaufen, *v. a.* preokrstiti, iznova krstiti; drugi put krstiti.
Wiedertäufer, *m.* dvokršćenik.
Wiederthun, *v. a.* iznova činiti, učiniti.
Wiedertönen, ſ. Wiederſchallen.
Wiederum, ſ. Wieder.
Wiederumarmen, *v. a.* opet zagrliti.
Wiedervergütung, *f.* opetni potrošak.
Wiederverehelichen, ſich, *v. r.* opet se oženiti; (v. Frauen), opet se udati.
Wiederverehelichung, *f.* opetna ženitba; opetna udaja.
Wiedervereinigung, *f.* opetno sjedinjenje.
Wiedervergelten, *v. a.* vratiti, odplatiti; odmáštiti.
Wiedervergeltung, *f.* odplata, odmast.
Wiedervergeltungsrecht, *n.* pravo odmášćanja.
Wiederverkauf, *m.* preprodaja.
Wiederverkaufen, *v. a.* preprodati, preprodavati.
Wiederverkäufer, *m.* preprodavac.
Wiederverlangen, *v. a.* natrag iskati, zahtěvati.
Wiederverſicherung, *f.* preosěguranje.
Wiederverſöhnung, *f.* pomirenje.
Wiederwachs, *m.* omlada.
Wiederwechſel, *m.* neprihvaćena tezica.
Wiederwerfen, *v. a.* uzbaciti, natrag bacati.
Wiederwuchs, ſ. Wiederwachs.
Wiederwünſchen, *v. a.* uzželiti.
Wiederzahlen, ſ. Zurückzahlen.
Wiederzeit, *f.* povrat.
Wiederziehen, *v. a.* uzvući, natrag vući.
Wiedewol, ſ. Pfingſtvogel.
Wiege, *f.* kolěvka, zibka, bešika*, šika; (*fig.*) von der — an, od povitka; von der — bis zum Grabe, od povoja do

pokrova; die Wiſſenſchaften liegen hier noch in der —, kod nas su znanosti još u povoju; einen Aufruhr in der — erſticken, utušiti bunu u početku; ſ. Wiegemeſſer.

Wiegemeſſer, *n.* sěkač.

Wiegen, *v. a.* (in der Wiege), ljuljati, šikati, zibati, cebati, culjati; (in der Kinderſprache), belati; (auf d. Knien), cucati; (auf den Händen), šikati; in den Schlaf —, uljuljati; ein Schiff —, ljuljati, njihati ladju; ſich —, njihati se, ljuljati se; (v. Köchen), sěckati.

Wiegen, *v. n.* (eine Schwere haben), težiti, vagati; ſchwer —, težak biti; es wiegt zehn Pfund, ima u njem deset funtih; ſ. Wägen.

Wiegenangebinde, *n.* povojnica.

Wiegenband, *n.* povezač.

Wiegenbrett, *n.* učelak.

Wiegenfeſt, ſ. Geburtsfeſt.

Wiegenkind, *n.* děte u kolěvci.

Wiegenlied, *n.* uspavanka.

Wiegenmädchen, *n.* ljuljačica.

Wiegenpferd, *v.* konj za njihanje.

Wiegenſpriegel, *m.* oblučac, lučac, obluk.

Wiegentuch, *n.* biljetak, biljčić.

Wiegewage, *f.* težlja (rudarska).

Wiehern, *v. n.* hrzati, njištati; (*fig.*) grohotati se. [štanje.

Wiehern, *n.* hrzanje, njisak, njiska, njiWieke, *f.* (*med.*) vitilj; ſ. Hundsroſe.

Wienach? *adv.* po čem? radšta?

Wienerkalk, *m.* bečko vapno.

Wiesbaum, *m.* pauzina, pavez, pavezina, žrd, *f.*

Wieſe, *f.* livada, sěnokoša, košanica; (ſpr.) das iſt mir eine gewählte —, to mi je dobro došlo.

Wieſel, *m.* (Weiſel), matica.

Wieſel, *n.* (*Mustella vulgaris*), lasica.

Wieſelfärbig, *adj.* lasast. [Vogelkirſche.

Wieſelbaum; Wieſelbeere, ſ. Wiesbaum; Wieſeleichhorn, *n.* (*Sciurus palmarum*), vevěrica.

Wieſenafterkäfer, *m.* (*Meloë proscarabaeus*), kokica. [vadni oman.

Wieſenalant, *m.* (*Inula britannica*), liWieſenammer, ſ. Zippammer.

Wieſenampfer, *m.* (*Rumex acetosa*), kiseljak, kiselica.

Wieſenanborn, *m.* (*Lycopus europaeus*), vučja šapa. [prodara.

Wieſenanis, *m.* (*Aralia racemosa*), grozna

Wieſenbach, *m.* potok tekući livadami.

Wieſenbau, *m.* livadarstvo; gojenje livadah. [vrla kunica.

Wieſenbertram, *m.* (*Achillea ptarmica*),

Wieſenbewäſſerung, *f.* vodnjenje, napuštanje livadah.

Wieſenblume, *f.* livadni cvětak.

Wieſenbocksbart, *m.* (*Tragopogon pratense*), livadna kozja bradica.

Wieſencultur, *f.* livadarstvo.

Wieſendingel, ſ. Wieſenknopf.

Wieſendiſtel, *f.* (*Carduus heterophyllus*), inolisti badelj.

Wieſendragun, ſ. Wieſenbertram.

Wieſenehrenpreis, *m.* (*Veronica Chamaedrys*), dubačasta čestoslavica.

Wieſenengelwurz, ſ. Waldengelwurz.

Wieſenerz, ſ. Sumpferz.

Wieſeneule, *f.* (*Aegolius brachyotus*), blatna ušarica.

Wieſenfeld, *n.* rudina.

Wieſenflachs, *m.* (*Linum catharticum*), lan-čistilac, těrajući lan; (*Eriophorum*), větrogon, suhopernik.

Wieſenfuchsſchwanz, *m.* (*Alopecurus pratensis*) livadni glašnik i. repak.

Wieſengaffel, Wieſengaraffel, *f.* (*Geum rivale*), potočni blaženak.

Wieſengamander; Wieſengauchblume, ſ. Wieſenehrenpreis; Wieſenkreſſe.

Wieſengeld, *n.* livadarina, travarina; (*Lysimachia nummularia*), novčić, pěnez.

Wieſengerſte, *f.* (*Hordeum secalinum*), barežni ječam.

Wieſenglocke, *f.* (*Campanula rotundifolia*), kružnolisti zvončić. [rišpe.

Wieſengras, *n.* livadna trava; ſ. Wieſen=

Wieſengrün, *n.* livadna zelen.

Wieſengrund, *m.* sěnokos.

Wieſenhabichtskraut, *n.* (*Hieracium pratense*), livadna runjavica.

Wieſenhafer, *m.* (*Avena elatior*), pahovka, divlji ovas.

Wieſenhahnenfuß, *m.* (*Ranunculus pratensis*), livadni žabnjak i. žabljak.

Wieſenhobel, *m.* livadna blanja, livadni

Wieſenhopfen, *m.* divlji hmelj. [strug.

Wieſenhummel, *f.* livadni čmeljac.

Wieſenkicher, ſ. Wieſenplatterbſe.

Wieſenklapper, ſ. Hahnenkamm.

Wieſenklee, *m.* (*Trifolium pratense*), livadna dětelina.

Wieſenkleinling, *m.* (*Centunculus minimus*), majušni mališ.

Wieſenknarre, *f.* Wieſenknarrer, *m.* ſ. Ralle.

Wieſenknopf, *m.* (*Sanguisorba officinalis*), krvara, krvostnica.

Wieſenkohl, *m.* ſ. Kratzdiſtel. [knopf.

Wieſenkraut, *n.* livadno bilje; ſ. Wieſen=

Wieſenkreſſe, *f.* (*Cardamine pratensis*), livadna režuha.

Wieſenküchenſchelle, *f.* (*Pulsatilla pratensis*), livadna sasa.

Wieſenkuckuck, *m.* (*Orchis latifolia*), širolisti kačun.

Wieſenkümmel, ſ. Kümmel.

Wieſenland, *n.* sěnokos.

Wieſenlarve, *f.* travna gusěnica.

Wieſenlattig, ſ. Löwenzahn. [hoviti luk.

Wieſenlauch, *m.* (*Allium angulosum*), sr-

Wieſenläufer, *m.* ſ. Ralle.

Wieſenlerche, *f.* ſ. Wieſenpieper.

Wieſenlieſchgras, *n.* (*Phleum pratense*), mačji rep, popino prase.
Wieſenlolch, *m.* (*Lolium perenne*), ljuljica, ljuljak.
Wieſenmath, *f.* sěnokos.
Wieſenmangold, ſ. Holzmangold.
Wieſenmohn, ſ. Feldmohn.
Wieſenmücke, *f.* (*Tipula pratensis*), livadni komar.
Wieſennarbe, *f.* pažut, bus, busen.
Wieſennelke, ſ. Grasnelke.
Wieſenpfad, *m.* staza i. puteljak preko livade.
Wieſenpfifferling, *m.* (*Agaricus campestris*), pečurka.
Wieſenpflanze, *f.* livadnica.
Wieſenpieper, *m.* (*Alauda pratensis*), livadna cipica.
Wieſenpimpernelle, *f.* ſ. Wieſenknopf.
Wieſenplatterbſe, *f.* (*Lathyrus pratensis*), livadna grahorica.
Wieſenpreis, ſ. Wieſenklee.
Wieſenraute, *f.* (*Sisymbrium palustre*), blatni oranj.
Wieſenraute, *f.* (*Thalictrum flavum*), žuti vredovac.
Wieſenrispe, *f.* (*Poa pratensis*), livadna vlasnjača.
Wieſenröthe, *f.* (*Galium boreale*), sěverna broćina i. broćika.
Wieſenſafran, *m.* ſ. Herbſtzeitloſe.
Wieſenſalbei, *f.* (*Salvia pratensis*), livadna kadulja.
Wieſenſauerampfer, *m.* (*Rumex acetosa*), kiseljak.
Wieſenſcharte, ſ. Färberſcharte.
Wieſenſchaumkraut, *n.* (*Cardamine pratensis*), livadna režuha.
Wieſenſchilf, *m.* (*Poa aquatica*), vodena vlasnjača.
Wieſenſchleppe, *f.* ſ. Wieſenhobel.
Wieſenſchmiele, *f.* (*Melica coerulea*), modra zona.
Wieſenſchnarre, *f.* ſ. Ralle.
Wieſenſchrecke, ſ. Heuſchrecke.
Wieſenſchwalbe, *f.* (*Glareola torquata*), grivnasta tekica.
Wieſenſchwamm, *m.* (*Agaricus campestris*), pečurka.
Wieſenſchwingel, *m.* (*Avena elatior*), povka.
Wieſenſegge, *f.* (*Carex elongata*), duguljasti šaš.
Wieſenſpargel, *m.* divlja šparga.
Wieſenſperling, ſ. Wieſenpieper.
Wieſenſpinne, *f.* (*Aranea Tetragnatha*), babolětnica.
Wieſenſtein, *m.* ſ. Sumpferz.
Wieſenſteinbrech, *m.* (*Peucedanum Silaus*), livadni smudnjak.
Wieſenſtorchſchnabel, *m.* (*Geranium pratense*), livadni ždralinjak.
Wiſent, *m.* (*Bos urus*), tur.
Wiſenthal, *n.* draga.
Wieſentreſpe, *f.* (*Bromus racemosus*), livadni ovsik.
Wieſenviehgras, *n.* ſ. Wieſenriſpe.
Wieſenvogt, *m.* livadaš.
Wieſenwachtelweizen, *m.* (*Melampyrum pratense*), livadna urodica.
Wieſenwanze, *f.* livadna stěnica.
Wieſenwatte, ſ. Wieſenwolle.
Wieſenwedel, ſ. Wieſenbocksbart.
Wieſenweihe, *f.* (*Circus cinereaceus*), pepeljasta postolka.
Wieſenwindblume, *f.* (*Pulsatilla pratensis*), livadna sasa.
Wieſenwirth, *m.* livadar.
Wieſenwolle, *f.* (*Eriophorum*), větrogon, suhopernik; (*Gnaphalium montanum*), gorsko smilje.
Wieſenzehnte, *m.* kotarnica.
Wieſenzeitloſe, ſ. Herbſtzeitloſe.
Wieſenzins, *m.* livadarina.
Wieſenzittergras, *n.* (*Briza media*), trešlica.
Wieſewachs, *m.* sěna (siena).
Wieviel, ſ. Wie.
Wievielſte, *adj.* koliki, koji; den —n haben wir heute? koji je danas?
Wiewohl, *conj.* akoprem, premda, zasve da.
Wild, *adj.* divlji, divji; (nicht angebaut), samorastao, samonikao; —e Pflanzen, divljač; samonik, samorast; ein —er Wald, pusta šuma; ein —es Thier, zvěr, zvěre; zvěrka; —e Thiere, zvěrad, zvěrinje, zvěrje; —e Gans, divlja guska; der —e Rehbock, ſ. Damhirſch; —es Waſſer, samotočina; —e Erde, (unangebaut), cělica, cělina, ledina; (wüſt), divljačna, pusta zemlja; —es Geſtein, jalovo, gluho kamenje; e. —er Menſch, divlji čověk, divljak; (roh), sirov; (ungeſittet), razuzdan; — werden, divljiti, divljačiti se, podivljati; (zornig werden), razgnětiti se, prozliti se; —e Blicke, běsan pogled; ein —er Knabe, pomaman dečak; ein —es Pferd, běsan konj; das —e Feuer, ſ. Rothlauf; —es Fleiſch, divlje meso.
Wild, *n.* divljač, divjač, divljačina; (wilde Thiere), zvěrad, zvěrinje; ein Stück —, zvěr, zvěre.
Wildbach, *m.* bujica, pijavica.
Wildbacher, *m.* (Wb.) blauer —, ptičnik, vranak.
Wildbad, *n.* toplice.
Wildbahn, *f.* (im Fuhrweſen), logovnik; (wdm.) lovište.
Wildbann, *m.* pravo lova.
Wildbraten, *m.* (pečena) divljač.
Wildbret, *n.* divljač, divljačina.
Wildbrethändler, *m.* divljačar.
Wildbrethandlung, *f.* divljačarnica.
Wilddieb, *m.* zvěrokradica.
Wilddieberei, *f.* zvěrokradnja.
Wilddiebſtahl, *m.* kradja zvěradi.
Wilddoſt, ſ. Wirbeldoſt.
Wilde, *m.* divljak; —, *f.* divljačica.
Wildelſter, *f.* ſ. Neuntödter.
Wildenkraut, *n.* ſ. Wermuth.
Wildenmeiſter, *m.* pastušar.
Wildente, *f.* divlja patka.
Wildenzen, *v. n.* tuhnuti (tuknuti), upašiti se; zaudarati po divljačini.

Wilderer, ſ. Wilddieb.
Wildern, *v. n.* divljati, divljačiti se; —, *v. a.* (wild machen), podivljačiti.
Wildfahre, Wildfuhre, *f.* krčanik.
Wildfang, *m.* lov; (v. Pferden), bèsan, neobučen konj; (v. Menſch) nestašnik, zamèica, deran.
Wildfänger, *m.* zvěrolovac.
Wildflache, ſ. Wieſenflache.
Wildfleiſch, *n.* divljač.
Wildforſt, *m.* zvěrinjak, zvěrište.
Wildfraß, *m.* zvěrska potrica.
Wildfremd, *adj.* posve tudj, posve nepoznat.
Wildfrevel, *m.* lovni prekršaj.
Wildgans, *f.* divlja guska.
Wildgarbe, *f.* (*Spiraea Filipendula*), gomoljava suručica.
Wildgarn, *n.* mreža za divljač.
Wildgefälle, *n.* dohodak od divljači.
Wildgehäge, *n.* zvěrinjak.
Wildgeruch, *m.* divina.
Wildgewachſen, *adj.* samonikli, samorasli.
Wildgras, *n.* ſ. Wieſenfuchsſchwanz.
Wildgrube, *f.* jama za zvěrad.
Wildhafer, ſ. Windhafer.
Wildhändler, *m.* divljačar.
Wildhaſe, ſ. Eichhaſe.
Wildhaut, *f.* koža od divljači.
Wildheit, *f.* divljač, divljačina.
Wildhirt, Wildhüter, *m.* poljar.
Wildholz, *n.* ſ. Ginſter.
Wildhuhn, ſ. Schneehuhn.
Wildkalb, *n.* lane.
Wildkorn, *n.* ſ. Mäuſegerſte.
Wildkürbiß, *m.* ſ. Coloquinthe.
Wildlauch, *m.* divlji luk.
Wildling, *m.* divljaka, samonik, divlje drvo; ſ. Wildfang.
Wildmann, ſ. Feldmohn.
Wildmannskraut, *n.* ſ. Schneeblume.
Wildmarder, *m.* prosta kuna.
Wildmeiſter, *m.* zvěradar.
Wildner, ſ. Wildſchütz.
Wildnetz, ſ. Wildgarn.
Wildniß, *f.* divljač, pustoš, pustinja.
Wildobſt, *n.* divljake.
Wildpferd, *n.* ſ. Waſſerjungfer.
Wildpret, ſ. Wildbret.
Wildröthe, *f.* (*Galium boreale*), sěverna broćina i. broćika.
Wildſchaden, *m.* šteta počinjena od zvěradi.
Wildſchur, *f.* vučina, kurjačina, vučja šuba.
Wildſchütz(e), ſ. Wilddieb.
Wildſchwein, *n.* divljak, divlje prase.
Wildſpur, *f.* zvěrski trag.
Wildſtand, *m.* (Ort), zvěrište; leže; (Vorrath), zvěrad.
Wildtaube, ſ. Ringeltaube.
Wildtrage, *f.* lovačka nosila.
Wildwachſend, *adj.* samonikao, samorasao.
Wildweg, *m.* ſ. Wildbahn.
Wildwerk, *n.* divljač.
Wille, *m.* volja; freier —, slobodna volja; dein — geſchehe, da bude volja tvoja; aus freiem —n, dobre volje, dobrovoljno; es war mein — es zu thun, htio sam to učiniti; (Einwilligung), privoljenje; mit meinem —n ſoll es nicht geſchehen, s mojom voljom neće biti; ohne mein Wiſſen und —n, bez moga znanja i privoljenja; ich bin nicht —ns hinzugehen, neće mi se onamo ići; nežélim, nekanim onamo ići; wider —n, nehotice; gegen ſeinen —n, preko svoje, njegove volje; Einem zu —n ſein, biti komu po volji; ugadjati komu; laß der Sünde nicht ihren —n, nedaj grèhu za volju; er hat den beſten —n, pun je dobre volje; auf ſeinem —n beſtehen, zahtěvati, da bude onako, kao što tko želi; ich will meinen —n haben, ja hoću, da bude onako kako želim; Einem ſeinen —n nicht thun, nečiniti komu po volji; neugadjati komu; der letzte —, napokonja i. poslědnja volja; (Verfügung), razložba; thue es um deines eigenen Vortheils —n, učini to za svoju korist; um Gottes —n, za Boga, zaradi Boga; za volju Božju; um Gottes —, nemoj za Boga; um ſeiner Schweſter —n, za njegovu sestru; um des Himmels —n, za Boga miloga; es geſchieht um Lebens und Sterbens —, ostao, propao.
Willenlos, *adj.* bezvoljan, bez volje.
Willenloſe, *m.* bezvoljnik.
Willenloſigkeit, *f.* bezvoljnost.
Willens ſein, *v. n.* hotěti, htěti, naměravati, kaniti.
Willensäußerung, *f.* očitovanje svoje volje.
Willensbeſtimmung, *f.* hoćenje, nakana.
Willenserklärung, *f.* očitovanje volje; (letzte —), očitovanje napokonje i. poslědnje volje.
Willensfreiheit, *f.* slobodna volja; voljnost.
Willenskraft, *f.* volja.
Willenslehre, *f.* (*thelematologia*), voljoslovje.
Willensmeinung, *f.* mnenje, misao; želja.
Willensvermögen, *n.* volja.
Willentlich, *adv.* hotimice, hotice.
Willfahren, *v. n.* Einem in etwas —, izpuniti komu želju; učiniti komu što po volji; povoljiti komu (čim); posluhnuti koga što; privoléti na što; Einem in Allem —, ugadjati komu.
Willfahrer, *m.* ugadjač.
Willfährig, *adj.* voljan; ugodljiv; uslužljiv; — ſein, ugadjati.
Willfährigkeit, *f.* voljnost; ugodljivost.
Willig, *adj.* hoćak; voljan; dobrovoljan, dragovoljan; usrdan; etwas — thun, učiniti što drage volje, dobre volje; er war ſogleich — es zu thun, s mèsta je bio voljan to učiniti; odmah je to htio učiniti; (v. Pferden), poslušan.

Willigen, *v. n.* in etwas —, pristati na što; privoléti se k čemu i. na što.
Willigkeit, *f.* hotkoća, hotnost; voljnost; dobrovoljnost, dobra volja; (Bereitwilligkeit), pripravnost.
Willigſich, *adv.* drage volje; od svoje volje.
Willkommbecher, *m.* dobrodošlica, dobrodošnica, dobrodošna, bilikum*.
Willkommen, *adj.* dobro došao; er iſt in jeder Geſellſchaft —, kod svakoga je družtva primljen; ein ſolches Geſchenk iſt immer —, ovakov dar uvěk dobro dolazi; ovakov je dar uvěk povoljan; eine ſehr —e Nachricht, vrlo povoljan glas; Sie ſind mir immer ein —er Gaſt, Vi ste mi uvěk dobro došli; —! dobro došao! zdravo! ſei mir —! dobro mi došao! da si mi zdravo! Einen — heißen, dobro koga dočekati; pozdraviti koga.
Willkommen, *m* doček; eins zum — trinken, piti za dobro došao; piti dobrodošlicu; ſ. Willkommglas; (im Zuchthauſe), dobrodošlica, pozdrav.
Willkommene, *m.* dobrodošlac; —, *f.* dobrodošlica.
Willkommglas, *n.* dobrodošlica, (bilikum).
Willkommlied, *n.* pozdravnica.
Willkommmahl, *n.* dobrodošlica.
Willkommſchuß, *m.* pozdravni hitac; ſ. Salve.
Willkommtrunk, *m.* dobrodošlica.
Willkommwunſch, *m.* pozdrav.
Willkühr, *f.* samovolja, samoseg; nach — richten, samosegom i. samovoljno suditi; (Wille), das ſteht in deiner —, od volje ti je; od volje ti stoji; handeln Sie nach Ihrer —, radite po svojoj volji; radite, kako Vam se svidi.
Willkührlich, *adj.* samovoljan, samosežan; — verfahren, samovoljno, samosegom postupati; (Willen habend), hotinji, hotan, hotičan; die Thiere haben eine —e Bewegung, životinje se hotomice i. hotice gibliju.
Willkührlichkeit, *f.* samovoljnost; (der Bewegung), hotičnost, hotnost.
Wimbeln, *v. a.* razkopati (mravinjak).
Wimmeln, *v. n.* kamtiti, kopirati; kiptiti; die Stadt wimmelt von Menſchen, sve vrve ljudi po gradu.
Wimmer, *f.* (im Holze), čvor; ſ. Wimmerl(ein), *n.* čibuljica, bubuljica, mozuljac, čvrljak, čviljak, puha, puhica; ich bekam ein — im Geſichte, skočio mi je mozuljac na lice.
Wimmerig, *adj.* čvorav, čvornat; (v. Geſicht), čibuljičav, mozuljčav.
Wimmerlich, *adj.* ciktav.
Wimmerling, *m* ciktalo.
Wimmern, *v. n.* ciktati, cinjikati, cikati.
Wimmervogel, *m.* (*Sphinx Atropos*), mrtvoglavac, smrtoglavac.
Wimpel, *m.* zastavka, stežić, (*Linconia*),
Wimpelgaſt, *m.* zastavčar.
Wimpelholz, *n.* zastavište.
Wimpeln, *v. n.* vijati se, vihoriti se (vijoriti se).
Wimper, *f.* trepavica.
Wimperartig, *adj.* (*ciliatus*), trepavičast.
Wimperfiſchchen, *n.* (*Ichthydium podura*), ribulja.
Wimperflechte, *f.* (*Lichen ciliaris*), rasti lišaj.
Wimperhaare, *pl.* trepavica.
Wimpern, *v. n.* tre(p)nuti, trepati; —, *v. a.* oresiti.
Wimpfelfiſch, ſ. Spinnenfiſch.
Wind, *m.* větar; ein gelinder —, větrić, větric; ein warmer —, toplik(-větar); ein günſtiger —, větar u krmu; es erhob ſich ein —, dunú větar; es wehet o. geht ein —, větar duha (duva), puše; der — kommt aus Morgen, větar puše od iztoka; mit widrigem —e ſegeln, jedriti u oko větra; auf dem —e, in den —, na větar; an den — gehen, ploviti na větar; mit vollem —e ſegeln, vor dem —e ſegeln, imati větar u krmu; der — iſt wau, bava je; der — iſt flau, lahori (lavori); einem Schiffe den — abſchneiden, doći brodu nad větar; dem —e ausgeſetzt ſein, biti větru na udarcu; (ſpr.) den Mantel nach dem —e drehen, ſ. Mantel; in den — reden, besédíti u větar; das iſt in den — geſagt, to su réči u větar; etwas in den — ſchlagen, nemariti, nehajati za što; (Prahlerei), hvalisanje, hvasta; — machen, hladiti; (*fig.*) lagati; (Blähungen), větrovi; er leidet an —en, větrovi ga muče, razapinju; (wdm.) — bekommen, nanjušiti; (*fig.*) načuti; d. Hund hat etwas in —, pas njuši nešto.
Windabwehrend, *adj.* větropadan.
Windähre, *f.* ſ. Windhalm.
Windball, *m.* loptina; ſ. Luftball.
Windbeere, ſ. Tollkirſche.
Windbeſchreibung, *f.* větropis.
Windbeutel, *m.* větrogonja, větrenjak, vitlov, vitlija, letipas.
Windbeutelei, *f.* větrogonstvo; hvasta.
Windbeuteln, *v. n.* větrogoniti, větar kapom těrati; torlati.
Windblaſe, *f.* měhur.
Windblatter, ſ. Windpocke.
Windblume, *f.* (*Anemone*), ovčje-runo.
Windbohne, *f.* poprda.
Windbruch, *m.* (im Walde), polom šume (od větra); es war ein —, poizvratio i. polomio je vihar šumu; (am Körper), větrna kila.
Windbüchſe, *f.* (puška-)větrenjača.
Winddorn, *m.* *spina ventosa*), konjštak.
Winddürr, *adj.* suh kao biljka.
Winde, *f.* (Garn—), motovilo, vitao; (Hebe—), vitao; (*Convolvulus*), slak, slavak.
Windebaum, *m.* vratilo.

Windedarm, ſ. Maſtdarm.
Windedraht, *m.* opredaća žica.
Windeeiſen, *n.* ključ.
Windegang, *m.* zavit *f.*
Windeglöckchen, *n.* (*Convolvulus arvensis*), slak, slavak, poponac.
Windei, *n.* mekuš.
Windeiſen, *n.* pridržač.
Windekraut, *n.* (*Convolvulus sepium*), hla- [dolež.
Windel, *f.* pelena, pelenica.
Windelband, *n.* povijaljka.
Windelbohrer, *m.* (*Serpula lumbricalis*), gujavičasta gmizavica.
Windelkind, *n.* dête u povitku, povoju.
Windeln, *v. a.* ein Kind —, poviti, povijati dête.
Winden, *v. a.* Garn —, motati, viti predju; Kränze —, vênce viti, plesti, oplesti, saviti; eine Laſt in die Höhe —, uzvitlati, izvitlati breme; eine Laſt auf den Boden —, svitlati breme; die Hände —, ſ. Ringen; die Wäſche —, žeti, žimati, ožeti, ožimati rublje; Einem etwas aus der Hand —, izvinuti, odadrêti komu što iz ruke; (*fig.*) Einem ein Geheimniß aus der Bruſt —, izmuzti tajnu iz koga; (spr.) man kann ihn um den Finger —, na rann bi ga privio; ſich —, *v. r.* ſich um einen Baum —, viti se, poviti se po drvetu i. oko drveta; ſich durch eine Öffnung —, provući se, prosukati se kroz rupu; der Wurm windet ſich, crv se previja; ſich wie ein Wurm im Staube —, viti se i previjati se; der Weg windet ſich um den Berg, put se vije oko brda; der Weg windet ſich durch den Wald, put se vijuga šumom; (v. ein Bache), vijugati se, krivudati se, u zavoje teći; gewunden, zavojit.
Windenagel, *m.* žimač.
Windenharz, *n.* skamonij.
Windenmacher, *m.* vitlar; (v. Wagenwind.)
Winder, *m.* žimač.
Windeseil, *f.* mit —, kao munja; kao strêla, strêlimice.
Winderad, *n.* točak od vitla.
Windesrichtung, *f.* smêr vêtra.
Windeſeil, *n.* vitleno uže.
Windesſpiel, *n.* titranje vêtra.
Windeſtange, *f.* križnica (u vitla); vitlo; ſ. Windeſtock.
Windeſtock, *m.* (b. Gärb.) žimač; (b. Färb.) navijalo.
Windetau, ſ. Windeſeil.
Windevogel, *m.* (*Sphinx convolvuli*), slač- [njak.
Windfackel, *f.* zublja, baklja*, mašala.
Windfahne, *f.* vêtrnica.
Windfall, ſ. Windbruch.
Windfang, *m.* vêtrenik.
Windfänger, ſ. Ziegenmelker.
Windfanggetriebe, *n.* vêtrenik.
Windfangrad, *n.* vêtreničko kolo.
Windfaß, *n.* ſ. Wetterfang.
Windfege, *f.* vêtrnica.
Windflage, *f.* ſ. Windſtoß.
Windflügel, *m.* vitao od vêtrenjače.
Windgeſchwulſt, *f.* nabuhlina.
Windglocke, *f.* ſ. Windeglöckchen.
Windgöpel, *m.* (po)vêterni vitao.
Windgott, *m.* Pozvizd, Eolo.
Windgriff; **Windhafer**, ſ. Fehlgriff; Taub- [hafer.
Windhalm, *m.* (*Agrostis Spica venti*), troskot, rosulja.
Windharfe, *f.* Eolova harpa.
Windhauch, *m.* ćuh, puhar.
Windhaufen, *m.* naviljak; — machen, na- [viljčiti.
Windhetze, *f.* lov s hrtovi.
Windhoſe, *f.* vêtrni ošmrk; vêtrna pijavica, vitlica.
Windhund, *m.* hrt.
Windhündin, *f.* hrtica.
Windig, *adj.* vêtren, vêtrovit; es iſt heute —, vêtar puše i. duva danas; ein —es Wetter, vêtar; (leichtfertig), vêtrenjast; ein —er Menſch, ſ. Windbeutel; das iſt ein —es Unternehmen, to je na vrbi svirala; (gewunden), zavojit.
Windinſtrument, *n.* sopilo.
Windkameel, *n.* ſ. Dromedar.
Windkammer, *f.* vêtrovnik.
Windkaſten, ſ. Wetterfang.
Windklappe, *f.* (Ventil), zalistak, zaleta- [vac.
Windkolik, *f.* matrun od vêtrovah.
Windkraft, *f.* sila vêtra; vêtrna sila.
Windlade, *f.* vêtrenica; ſ. Wetterfang.
Windlauben, *m.* (*Cyprinus alburnus*), bêlica.
Windleicht *adj.* (*fig.*) lak kao pero.
Windloch, *n.* oduška.
Windlos, ſ. Windſtill.
Windmachen, *n.* torlanje, hvastanje, hva- [sta.
Windmacher, *m.* torlak, hvastun; hvastaš; ſ. Windbeutel.
Windmacherei, *f.* ſ. Windmachen.
Windmeſſer, *m.* vêtromêr.
Windmeßkunſt, *f.* vêtromêrstvo.
Windmeſſung, *f.* mêrenje vêtra.
Windmonat, ſ. November.
Windmühle, *f.* vêtrenjača, vêtrni mlin.
Windmühlflügel, ſ. Windflügel.
Windmühlrad, *n.* jedrilo.
Windmüller, *m.* vêtrenjačar.
Windofen, *m.* vêtrna peć.
Windpfeife, *f.* oduška.
Windpfropf, *m.* zapušač (od topa).
Windpocke, *f.* divlja ospica, mala ospica.
Windpulver, *n.* prah od vêtrovah.
Windrad, *n.* vêtrilo.
Windraum, *m.* duška.
Windriß, ſ. Windbruch.
Windröhre, *f.* vêtrna cêv.
Windröschen, **Windröslein**, *n.* (*Anemone nemorosa*), ovčje runo.
Windroſe, *f.* vêtrnica.
Windruthe, *f.* križnjak; križnica (u vê- [trenjače).

Windſack, ſ. Windbeutel. [čunka.
Windſamen(kraut, *n.*) *m.* (*Arctotis*), če-
Windsbraut, *f.* vihar (vijor). [činjena.
Windſchaden, *m.* šteta (kvar) vètrom po-
Windſcheu, *adj.* plah od vètra; — ſein, plašiti se, bojati se vètra.
Windſchief, *adj.* nakrivljen; kriv; kos.
Windſchirm, *m.* vètrobran; zaklon od
Windſchlag, ſ. Windbruch. [vètra.
Windſchnell, *adj.* brz kao vètar.
Windſchnelle, ſ. Windeseil.
Windſeite, *f.* auf der —, odkuda vètar puše; vètru na udarcu i. na umet.
Windſicher, *adj.* zavètrni, zatišan, utajan; ein —er Ort, zavètrina, zavètarje, za-
Windſorbirn, *f.* vindsorka. [tišje.
Windſpiel, *n.* ſ. Windhund.
Windſtill, *adj.* tih; es iſt ganz —, neima vètra ni ćuha i. duha; (ſpr.) neima vètra koliko u tikvi. [vètarje.
Windſtille, *f.* tišina, maina, bunaca; bez-
Windſtoß, *m.* vihar (vijor).
Windſtrich, *m.* vètromet, udar vètra.
Windſtrick, *m.* korlat (za hrtove).
Windſtrom, *m.* vètrina.
Windſturm, *m.* bura, vihar.
Windſucht, ſ. Trommelſucht.
Windtreibend, *adj.* vètrogoni, vètropudni; —es Mittel, vètrogon.
Windtrocken, *adj* posušen na vètru.
Windtrommel, *f.* vètrilo.
Windtrompete, ſ. Windhoſe.
Windung, *f.* (ein. Fluſſes), okuka, obavit, obavitnja, ključ, zavoj, zavit *f.*, lom; die —en eines Fluſſes, krivudanje, veruganje, vijuganje rèke; (ein. Schraube), zavoj, uvoj, zasuk.
Windvogel, *m.* zlogodica.
Windwachs, *n.* voština, turica.
Windwachel, Windwacht, Windwahl, ſ. Mauerfalk.
Windwage, *f.* vètrna težlja (vaga); ſ. Windmeſſer.
Windwärts, *adv.* prama vètru.
Windwehe, *f.* smet (od sněga).
Windweiſer, *m.* vètrokaz.
Windwirbel, ſ. Wirbelwind.
Windwurf, ſ. Windbruch.
Windzeiger, ſ. Windweiſer.
Wink, *m.* mig, namig, namagnuće, mah; Einem einen — geben, namignuti na koga, mahnuti komu; er folgt mir auf den —, ja okom, a on skokom; (Zeichen), znak, znamenje.
Winkel, *m.* kut, tuk, budžak*; (*angulus*), ugao; ein rechter, ſchiefer, ſpitziger, ſtumpfer —, uprav, kos, oštar, tup ugao; ſich in einen — zurückziehen, zabosti nos u budžak; (Eck), rogalj.
Winkeladvokat, *m.* skrovit odvètnik.
Winkelband, *n.* okov od ugla. [nik.
Winkelbrett, Winkelbrettchen, *n.* trouglo-
Winkelbuchdrucker, ſ. Winkeldrucker.
Winkeldrucker, *m.* skrovit, potajni tiskar (knjigah).
Winkeldruckerei, *f.* skrovita, potajna tiskarnica (štamparija).
Winkelehe, *f.* potajna, skrovita ženitba.
Winkeleiſen, ſ. Winkelband; Winkelmaß.
Winkelfaſſer, *m.* kutomèr, uglomèr, djunija.
Winkelgaſſe, *f.* ulica na strani; kut.
Winkelgeſchwindigkeit, *f.* uglena brzina.
Winkelgrad, *m.* stupanj ugla.
Winkelhaken, *m.* (b. Schriftſetzer), vrstak; ſ. Winkelmaß. [poluga.
Winkelhebel, *m.* skučen vag, skučena
Winkelheirat, *f.* skrovita ženitba.
Winkelhochzeit, *f.* skrovita svatba.
Winkelholz, *n.* (ſpr.) Winkelhölzer ſuchen, okolišiti, šeprtljiti; razbiti na kule, na vile.
Winkelicht, *adj.* uglast.
Winkelig, *adj.* uglovit; na ugao.
Winkelflammer, *f.* uglena skoba.
Winkelfreuz, *n.* uglomèrni križ.
Winkellatte, *f.* uglena žioka.
Winkellehrer, *m.* skrovit učitelj.
Winkellinie, ſ. Diagonale.
Winkelmaß, *n.* uglenica, djunica, škvadra.
Winkelmeſſer, *m.* uglomèr, kutomèr.
Winkelmeſſung, *f.* uglomèrstvo.
Winkelnaht, *f.* uglen šav.
Winkelpaſſer, ſ. Winkelfaſſer.
Winkelpfeiler, *m.* uglen stubao.
Winkelpreſſe, *f.* skrovita tiskarnica.
Winkelpulsader, *f.* poočja kucavica.
Winkelrad, *n.* čunjasto kolo.
Winkelrath, *m.* skrovita vèća.
Winkelrecht, *adj.* pravokutan; —, *adv.* pod pravi kut; pravo na ugao.
Winkelrichter, *m.* nazovi-sudac.
Winkelſcheibe, *f.* ſ. Aſtrolab.
Winkelſchenke, *f.* skrovita krčma.
Winkelſchreiber, *m.* nazovi- i. nadri-pisar.
Winkelſchule, *f.* potajna, pokutna učionica (škola).
Winkelſenſal, *m.* skrovit mešetar.
Winkelſparren, *m.* krajnji rog.
Winkelſpinne, *f.* (*Tegenaria domestica*), pokućni pauk.
Winkelſtändig, *adj.* (*axillaris*), pazušni.
Winkeltreppe, *f.* skrovite stube (skaline).
Winkeltrieb, *m.* zaperak, priperak.
Winkelverſammlung, *f.* skrovita skupština.
Winkelweiſer, *m.* uglokaz.
Winkelzahn, *m.* očnjak.
Winkelzirkel, *m.* uglomèrno šestilo.
Winkelzug, *m.* Winkelzüge, *pl.* izvijanje, šeprtlja, izvijotine; okolišenje; — machen, izvijati, okolišiti, udariti u šeprtlju.
Winken, *v. n.* Einem mit den Augen(liedern) —, magnuti, namagnuti, namignuti, migati, namigivati na koga; mit der Hand —, mahnuti, namahnuti, namahivati (rukom); mit dem Kopfe —, mahnuti glavom; (verbietend —), po-

mrknuti, pomrkivati (na koga); —, *v. a.* Einem Stillſchweigen —, namagnuti na koga da muči, ušuti.
Winker, *m.* namigivalo.
Winſelaffe, *m.* (*Cebus capucinus*), malpa, kapucin.
Winſeler, *m.* skvičalo, kvečalo.
Winſeln, *v. n.* kveknuti; skvičati, kvečati, cviliti.
Winſelnd, *adj.* kvečeći; mit —er Stimme, kvečeć, skvičeć.
Winſelſtimme, *f.* kveka, skvika.
Winter, *m.* zima; dieſen —, zimus, ove zime; von dieſem —, zimušnji; des —s, zimi, zimom, ob zimu; wo werden Sie den — zubringen? gdě ćete (zimu) zimovati? es wird —, zima ide.
Winter- (in Zuſ.) zimni, zimski.
Winterabend, *m.* zimski, zimni večer.
Winteracker, *m.* ozimište, ozimnica.
Winterammer, *m.* (*Emberiza hiemalis*), zimni strnad.
Winterapfel, *m.* (jabuka-)zimnjača.
Winterarbeit, *f.* zimni rad, zimski posao.
Winteraufenthalt, *m.* zimovanje; (Ort), zimovište.
Winterbeere, *f.* (*Prinos*), zimorod.
Winterbirn, *f.* (kruška-)zimnjača.
Winterblume, *f.* zimni cvětak.
Winterbraunkraut, *n.* ozimo zelje, ozima glavatica.
Winterbutter, *f.* zimno maslo.
Winterdroſſel, ſ. Weindroſſel.
Wintereiche, *f.* (*Quercus Robur*), (pozni) hrast.
Winterente, ſ. Eisente.
Winterfeld, *n.* ſ. Winteracker.
Winterfeldzug, *m.* zimna vojna, vojnica.
Winterfink, *m.* (*Fringilla montifringilla*), zimovac.
Winterflachs, *m.* turščak.
Winterflur, *f.* polje po zimi; ozimište.
Winterfrucht, *f.* ozimo žito, ozimica; Winterfrüchte, *pl.* ozimi usjevi.
Winterfutter, *n.* zimna krma, pića.
Wintergarten, *m.* zimski vrt.
Wintergerſte, *f.* ječam-ozimac.
Wintergeſellſchaft, *f.* zimsko družtvo.
Wintergetreide, *n.* ſ. Winterfrucht.
Wintergewächs, *n.* zimno bilje, rašće.
Wintergrube, *f.* rov, trap.
Wintergrün, *adj.* zelen zimi; zimzelen.
Wintergrün, *n.* (*Pyrola*), kruščica; ſ. Sinngrün; Epheu.
Winterhaar, *n.* zimna dlaka.
Winterhafer, *m.* ovas-ozimac.
Winterhaft, *adj.* zimovan.
Winterhalbjahr, *n.* zimsko polliće.
Winterhanf, ſ. Fimmel.
Winterhaus, *n.* zimovnik.
Winterhelen, *pl.* greš, grešika, grešljika.
Winterholz, *n.* drva za zimu.
Winterig, *adj.* zimen, zimovan.
Winterkalb, *n.* ozimče(-tele).
Winterkälte, *f.* zima.
Winterkleid, *n.* zimska, zimna haljina; (*zool.*) kožuh.
Winterkleidung, *f.* zimna, zimska oděća.
Winterkohl, *m.* ozimi kelj.
Winterkönig, ſ. Zaunkönig.
Winterkorn, *n.* raž-ozimica; ſ. Winterfrucht.
Winterkrähe, ſ. Nebelkrähe.
Winterkraut, *n.* kiselo zelje, kiseo kupus.
Winterkreſſe, *f.* ſ. Barbenkraut.
Winterkuh, *f.* ozimkulja, ozimačna krava.
Winterlager, *n.* zimovnik, zimovište.
Winterlehne, *f.* sěverna strana.
Winterlerche, ſ. Schneelerche.
Winterlevkoje, *f.* zimna ljubičina.
Winterlich, *adj.* zimni, zimski.
Winterlied, *n.* zimska pěsma.
Winterlinde, ſ. Steinlinde.
Winterling, ſ. Schneeammer.
Winterlolch, *m.* (*Lolium perenne*), ljuljak, ljuljica.
Winterluft, *f.* zimni zrak.
Winterluſtbarkeit, *f.* zimska zabava.
Wintermajoran, *m.* (*Origanum heracleoticum*), zimni mažuran.
Wintermangold, *m.* ozima blitva; (*Pyrola rotundifolia*), kružnolista kruščica.
Wintermäßig, *adj.* zimski.
Wintermelone, *f.* pozna dinja.
Wintermerk, *m.* ſ. Tauchergans.
Wintermöhre, *f.* ozima mrkva.
Wintermonat, ſ. December.
Wintermorgen, *m.* zimno, zimsko jutro.
Wintern, *v. n.* es wintert ſchon, zima ide.
Winternacht, *f.* zimna, zimska noć.
Winternahrung, *f.* zimska hrana; zimina.
Winterobſt, *n.* ozimo voće.
Winterpalaſt, *m.* zimski dvor.
Winterpunkt, *m.* zimište.
Winterquartier, *n.* zimovnik, zimovište; —e beziehen, otići u zimovnik.
Winterreiſe, *f.* zimski put.
Winterrettig, *m.* velika rotkva i. povrtnica.
Winterrock, *m.* zimski kaput; zimska haljina.
Winterroſe, ſ. Sammetroſe.
Winterrübeſame, *m.* ogrštica.
Winterruhe, *f.* ſ. Winterſchlaf.
Winterſaat, *f.* ozimi usěv; —en, ſ. Winterfrüchte.
Winterſalat, *m.* ozima ločika, salata; (*Olitoria*), motovilac.
Winterſaturei, *f.* (*Satureia montana*), gorski čubar.
Winterſchafthalm, *m.* (*Equisetum hiemale*), ozimo hvošće (vošće).
Winterſchein, *m.* zimska mladina, zimni mladj.
Winterſchlaf, *m.* zimski sanak; — halten, prespavati zimu.
Winterſegge, *f.* (*Carex acuta*), oštar šaš.
Winterſeite, *f.* sěverna strana.
Winterſemeſter, *m.* zimsko i. zimno polliće.
Winterſonne, *f.* zimsko sunce; zubato sunce.
Winterſonnenwende, *f.* zimna suncovrat.
Winterſpanner, ſ. Froſtſchmetterling.
Winterſpelz, *m.* ozimi pir.

Winterſperling, ſ. Winterling.
Winterſpinat, *m.* pitomka.
Winterſtand, *m.* } zimovnik, zimovište.
Winterſtation, *f.* }
Winterſtoppel, *f.* ozima strnjika.
Winterſturm, *m.* smuta.
Wintertag, *m.* zimni, zimski dan.
Wintertrespe, *f.* ſ. Winterlolch.
Winterung, *f.* prezimica, prezimivanje, prehranjivanje; ſ. Winterfrüchte.
Winterverſchloß, *m.* postava.
Wintervogel, *m.* snègavica.
Wintervorrath, *m.* zimina, zimište.
Winterwaid, *m.* ozimi sač, vrbovnik.
Winterweizen, *m.* (pšenica-)ozimica, ozimkinja, zimkinja.
Winterwende, ſ. Winterſonnenwende.
Winterweſt, *m.* zimni zapadnjak.
Winterwetter, *n.* zimno vrême.
Winterwicke, *f.* (*Lathyrus trifolius*), trolista grahorica.
Winterwohnung, *f.* zimovište.
Winterwolle, *f.* prolètna vuna.
Winterzeichen, *n.* zimište.
Winterzeit, *f.* zimno doba, zimsko vrême; zur —, zimi.
Winterzwiebel, *m.* ſ. Schalotte; Schnitt-lauch.
Winzer, *m.* vinogradar, vincilir*, valput.
Winzerlied, *n.* beračka pèsma.
Winzermeſſer, *n.* kosèr.
Winzig, *adj.* sićušan, majušan, malahan, maečak.
Wipfel, *m.* vršak, ovršak, ovršje; (Tannen—), kičica; (*fig.*) vrhunac.
Wipfelbruch, *m.* vrholom.
Wipfeldürr, *adj* suhovrh.
Wipfelende, *n.* vrh.
Wipfeln, *v. a.* razvršiti, ovršiti.
Wipfelreich, *adj.* vrhovit.
Wipfler, *m.* okresano drvo.
Wippacher, *m.* (Traube), lipovina, lipovčina, lipolist, osipača, prškuta; blauer —, drobna crnina; hainblättriger —, repuljica.
Wippe, *f.* naginjanje; ſein Glück ſteht auf der —, sreća mu je na prekretu; sreća mu o dlaci visi; die Kippe und —, obrezivanje novca; (b. Waſſerbau), koba; (b. Nabler), tucalj; ſ. Schaukel.
Wippel, *f.* ſ. Kornwurm.
Wippelhaft, *adj.* žižljiv.
Wippen, *v. n.* naginjati; —, *v. a* prekrenuti; ein Faß —, nagnuti bure, sud; eine Münze —, obrezati novac; ſich —, prekretati se.
Wippenband, *n.* gužva od kobe.
Wipper, Wipperei, ſ. Kipper, Kipperei.
Wipps, *int.* ćap.
Wippſtert, *m.* ſ. Bachſtelze, weiße.
Wir, *pron.* mi; — leſen, čitamo.
Wirbel, *m.* kolovrat; (eines Waſſers), vir, vrtlog, vrtača, kolovrat; viliman; (in Haaren), cvèt; (Scheitel), tême; (am Bierhahne), zapipak, čepić; ich gerieth in einen — von Geſchäften, imam posla preko jego; der — der Leidenſchaften, vir strastih; (an Geigen), čivija; (am Fenſter), okretaljka; (v. d. Trommel), ein. — ſchlagen, trlati po bubnju; der Rauch ſteigt in —n in die Höhe, dim suklja, sulja, sukće u vis; ſ. Wirbelbein; Schwindel.
Wirbelbaum, *m.* ſ. Kiefer.
Wirbelbeere, *f.* (*Callicarpa*), lèporodka.
Wirbelbein, *n.* kralèšak, kralèš; (*coll.*) kralèši, krlèši.
Wirbelblutader, *f.* kralèšna žila.
Wirbelborſte, *f.* ſ. Wirbeldoſt.
Wirbeldiptam, *m.* (*Marrubium africanum*), afrikanski tetrljan.
Wirbeldoſt, *m.* (*Clinopodium*), talac.
Wirbelförmig, *adj.* virast; kraleški.
Wirbelgang, *m.* kralèšna jaža.
Wirbelgeiſt, *m.* vrtoglavac.
Wirbelhaft, ſ. Wirbelförmig.
Wirbelhorn, *n.* (*Scalaria*), obručanka; (*Trochus perspectivus*), očalinac.
Wirbelig, *adj.* virovit, pun vrtlogah; (ſchwindelig), vrtoglav; mamuran; machet mich nicht —, nemojte mi mèšati pameti.
Wirbelklee, *m.* (*Medicago turbinata*), spužasta ždraljika.
Wirbelknochen, *m.* ſ. Wirbelbein.
Wirkelkraut, *n.* (*Astragalus*), kozlinac; ſ. Wirbeldoſt.
Wirbeln, *v. n.* vrtèti se; die Lerche wirbelt in den Lüften, ševa se vije nebu pod oblake; es wirbelt mir im Kopfe, glava mi se vrti; auf d. Trommel —, trlati po bubnju; die Trommeln —, bubnji biju.
Wirbelpunkt, ſ. Scheitelpunkt.
Wirbelrauch, *m.* sukljajući dim.
Wirbelſäule, *f.* kralèši, krlèši; ſ. Rückgrath.
Wirbelſchlagader, *f.* kralèšna kucavica.
Wirbelſchnecke, *f.* ſ. Wirbelhorn.
Wirbelſtoß, *m.* mah vihra.
Wirbelſtrom, *m.* virovita rèka.
Wirbelſturm, *m.* vihorina.
Wirbelſucht, *f.* vrtoglavica; (b. Schafen), vrtoglavica, jez, metiljanje.
Wirbelſüchtig, *adj.* vrtoglav; metiljav.
Wirbelthier, *n.* kralèšnjak.
Wirbelthierchen, *n.* (*Rotifer*), virnjak.
Wirbelung, *f.* vrtnja.
Wirbelwind, *m.* vihar (vijor).
Wirbelwurm, *m.* (*Vorticella*), zvonce.
Wirkart, *f.* način dèlovanja.
Wirkbrett, *n.* ličnica.
Wirkeiſen, *n.* kopitnjak, kopitni nož, korać.
Wirken, *v. a.* (thun), raditi, činiti; Gutes —, dobro činiti, učiniti; (weben), tkati; petljati; d. Teig —, têsto razmèsiti, gnjočiti; den Huf —, kopito i. kopitu strugati, ostrugati; —, *v. n.* dèlovati, dèlati (dèjstvovati); d. Arz-

nei wirkt (gut), lěk pomaže; die Ermahnungen — nicht, opomene nehasne.
Wirkend, *adj.* dělujući; dělatan.
Wirker, *m.* (b. Bäck.) měsač.
Wirkerſtuhl, *m.* krosne.
Wirkgrund, *m.* razlog učinka.
Wirkkreis, ſ. Wirkungskreis.
Wirklich, *adj.* — vorhanden, istini; zaistan, (dějstviteljni); — machen, obistiniti; izvršiti; učinili; (b. Titeln), pravi; —, *adv.* doista, zaista, odista, obista, obistom, u istinu; sbilja, sbiljimice; es iſt — wahr, cěla je istina.
Wirklichkeit, *f.* istinost; istina; zaistnost; zur — werden, obistiniti se; in —, u istinu.
Wirklichmachung, *f.* obistinjenje; izvršenje; učinjenje.
Wirkmeſſer, ſ. Wirkeiſen.
Wirkſam, *adj.* dělujući, dělatan; — ſein, dělovati; ſ. Thätig; (v. Heilm.) probitačan, koristan, basnovit, prudan; valjan; (kräftig), krepak.
Wirkſamkeit, *f.* dělatnost, (dějateljnost); in — treten, početi dělovati, raditi; (v. Geſetze), dobiti krepost, valjanost; das Geſetz iſt in —, zakon valja; außer — treten, prestati dělovati, raditi; das Geſetz iſt außer — getreten, zakon je izgubio valjanost; zakon je dospio; ein Geſetz außer — ſetzen, oteti valjanost zakonu; dokinuti zakon.
Wirkſtuhl, ſ. Wirkerſtuhl.
Wirkung, *f.* (das Bewirkte), učinak, (dějstvo); (Erfolg), uspěh, poslědak; (Kraft), moć, krepost; valjanost; — haben, dělovati; alle Bitten waren ohne —, sve molbe bijahu zabadava; das Mittel hat eine gute — gehabt, lěk je koristio; das hat die — eines halben Beweiſes, to valja za pola dokaza; (das Wirken), dělovanje; gnječenje; tkanje.
Wirkungsart, *f.* način dělovanja.
Wirkungskraft, *f.* dělatnost.
Wirkungskreis, *m.* područje, (dělokrug).
Wirkungslos, *adj.* bez učinka; bezuspěšan; bezkoristan; es blieb —, nije
Wirkungstrieb, *m.* dělovnost. [dělovalo.
Wirkwaare, *f.* petljanina; petljana roba, tvorina. [smutiti.
Wirr(e), *adj.* smeten; — machen, smesti,
Wirrbund, *m.* snop oklepinah.
Wirren, *v. a.* smutiti, pomutiti, pomesti; die Haare —, kosu zamrsiti, pomrsiti.
Wirren, *pl.* pometnja.
Wirrgarn, *n.* zamršena predja; zamrsak.
Wirrgeiſt, ſ. Wirrkopf.
Wirrig, *adj.* zamršen, smeten. [mrsak.
Wirrknäuel, *m.* (*Serpula intricata*), za-
Wirrkopf, *m.* smuta, smetenjak, smetenik, pometenik; smušenjak.
Wirrköpfig, *adj.* smeten, pometen.
Wirrſal, *n.* pometnja; ſ. Wirrwar.
Wirrſchwamm, *m.* (*Daedalea*), gubanja.
Wirrſeide, *f.* zamršena svila.
Wirrſtroh, *n.* oklepine, slamuština, tar.
Wirrvoll, *adj.* vrlo smeten, pomućen, zamršen.
Wirrwar, *m.* metež, brkaonica, dar-mar.
Wirſing, *m.* vrzina. [ljen.
Wirtel, *m.* agršak, gršak; prešljen, prš-
Wirtelbeere, *f.* (*Prinos*), zimorod.
Wirtelbein, ſ. Sprungbein.
Wirtelförmig, Wirtelig, *adj.* (*verticillatus*), prešljenast.
Wirtelklee, ſ. Wirbelklee.
Wirtelkraut, *n.* (*Rotala*), rodokrija.
Wirtelmade, *f.* ſ. Engerling.
Wirth, *m.* gospodar, gospar; (Haus—), gospodar, domaćin, gazda; ein guter —, kućanik, kućnik; vidok; dobar gospodar; (Schenk—), krčmar, birtaš*, oštarijaš, mehandžija; (ſpr.) die Rechnung ohne — machen, graditi ražanj prije pečenke.
Wirthbar, *adj.* stanovljiv.
Wirthbarkeit, *f.* stanovljivost.
Wirthen, ſ. Bewirthen.
Wirthin, *f.* gospodarica; (Haus—), domaćica, gospodarica, gazdarica; eine gute —, kućanica, kućnica; (Schenk—), krčmarica, birtašica, oštarijašica.
Wirthlich, *adj.* čuvaran, štedan, štedljiv; gospodaran; vidočan. [ljivost.
Wirthlichkeit, *f.* čuvarnost, štednost, štedWirthſchaft, *f.* gospodarstvo; die — verſtehen, razuměti se u gospodarstvo; — führen, gospodariti; (Haus—), kućanstvo; die — im Hauſe führen, kuću kućiti; ſeine eigene — haben, imati svoje gospodarstvo; biti svoj gospodar; (Gaſt—), krčmarstvo; (*fig.*) du haſt da eine ſchöne — angerichtet! eto sijaseta! što počini! was iſt das für eine —? šta se to radi? šta to biva?
Wirthſchaften, *v. n.* gospodariti; er wird bald aufhören zu —, za malo će dogospodariti; (hauſen), počiniti sijaset; žariti i paliti; der Feind hat dort ſchrecklich gewirthſchaftet, neprijatelj je ondě strahotu spravio i. grdilo počinio.
Wirthſchafter, *m.* gospodar; (ein aufgenommener), pristav, gazda.
Wirthſchafterin, *f.* gospodarica; (eine aufgenommene), gazdarica; er hält ſich eine —, ima gazdaricu.
Wirthſchaftlich, *adj.* gospodaran, gospodarski; ſ. Wirthlich.
Wirthſchaftsamt, *n.* gospodarstvenica, gospodarstven ured. [darstva.
Wirthſchaftsausſchlag, *m.* uspěh gospo-
Wirthſchaftsbeamte, *m.* gospodarstven urednik (činovnik).
Wirthſchaftsbetrieb, *m.* gospodarenje.

Wirthschaftserträgniß, *n.* dohodak gospodarstva.
Wirthschaftsgebäude, *n.* gospodarstvena [sgrada.
Wirthschaftsgeräth, *n.* ratila *pl.* [ledar.
Wirthschaftskalender, *m.* gospodarski ko-
Wirthschaftskenntniße, *pl.* gospodarstveno znanje.
Wirthschaftskunst, *f.* uměština gospoda-
Wirthschaftsmethode, *f.* način gospodarenja. [větnik.
Wirthschaftsrath, *m.* gospodarstven sa-
Wirthschaftsverwalter, *m.* providnik, provizor.
Wirthshaus, *n.* krčma, bircauz*, birtija, oštarija, mehana.
Wirthshäuslich, *adj.* krčmarski.
Wirthsjunge, *m.* krčmarče, krčmarski momak. [kći.
Wirthstochter, *f.* krčmarova, krčmarska
Wisbaum, s. Feldahorn.
Wisbeere, *f.* (trešnja-)sitnica.
Wisch, *m.* izpirač, koster; (v. ein. Schrift), piskarija, šakopis.
Wischen, *v. n.* šmrcnuti, šmugnuti, šmignuti; es wischte mir aus der Hand, omaknu mi se iz ruke, izmigolji mi se iz ruke; —, *v. a.* brisati, obrisati; trti, otrti; sich den Schlaf aus d. Augen —, trti, ruljiti oči, da prodje san; die Nase —, nos ubrisati; seknuti se; an etwas —, brisati, čandrljati; s. Erwischen.
Wischer, *m.* brisač; brisalo; s. Wischkolben; (*fig.*) otirač, obrisač; Einem einen — geben, obrisati, osapunati, oprati koga; dati komu pod nos; einen — bekommen, dobiti otirač, dobiti po nosu.
Wischfang, *m.* hvatanje pticah na rukovet.
Wischiwaschi, Wischwasch, s. Gewäsch.
Wischkätzchen, *n.* (Spiel), trka.
Wischkolben, *m.* čistilica (topovska).
Wischlappen, *m.* Wischtuch, *n.* otirač, otirak. [i kučine.
Wischwasch, *m.* blebet, brbljanje; trice
Wisent, *m.* tur.
Wismut, *m.* vismut.
Wismutasche, *f.* pepeo od vismuta; vismutan pepeo.
Wismutauflösung, *f.* otopljen vismut; vismutna otopina.
Wismutblüte, *f.* vismutan cvět.
Wismutbutter, *f.* Wismutchlorid, *n.* vismutan hlorid.
Wismuten, *adj.* vismutan.
Wismuterz, *n.* vismutovac.
Wismutglas, *n.* vismutno staklo.
Wismutkalk, *m.* s. Wismutasche.
Wismutkönig, *m.* vismutan kralj.
Wismutoxyd, *n.* vismutan kis.
Wismutsäure, *f.* vismutna kiselina.
Wismutstufe, *f.* vismutna ruda.
Wismutvitriol, *m.* vismutna galica.
Wismutweiß, *n.* vismutno bělilo.

Wispeln, Wispern, *v. n.* šaptati; šapnuti.
Wißbar, *adj.* alle —en Dinge wissen, znati sve, što se znati može.
Wißbegier(de), *f.* želja znanja; pohlepa za znanjem.
Wißbegierig, *adj.* radoznao; željan znati, učiti; s. Neugierig.
Wißbegierige, *m.* radoznanac; znalica; —, *f.* radoznanica.
Wissen, *v. a.* znati; er will Alles —, sve hoće da zna(de); ich weiß von nichts, neznam ništa; ich weiß mir keinen Rath, neznam šta ću; neznam šta bih; ich weiß es gewiß, za cělo znam (znadem); er weiß nichts darum, nezna za to; ich weiß es von ihm selbst, doznao sam od samoga njega; von sicherer Hand —, iz pouzdane ruke doznati; er weiß sich sicher, zna, da je sěguran; Einem etwas zu — thun, o(b)znaniti, javiti komu što; dati komu što na znanje; Einem etwas — lassen, učiniti, da tko što dozna; er will die Sache geendiget —, hoće, da se stvar dovrši; du sollst —, daß ..., da znaš, da ...; wer weiß wie nahe mir mein Ende, Bog zna, kada ću umrěti; weißt du was? znaš (šta)? ich weiß dir dafür keinen Dank, mala ti hvala; nehvala ti; ich weiß mich nicht zu erinnern, nemogu se sětiti, opomenuti; er weiß zu leben, umě življeti; (vermögen), moći.
Wissen, *n.* znanje; ohne sein —, bez njegova znanja; mit meinem —, da ja znam; meines —s war er nicht dort, u moje znanje nije ga bilo ondě; nach — und Gewissen, po duši; mein — ist gering, malo zna(de)m; das gesammte —, znanstvo.
Wissenschaft, *f.* znanost; schöne —, krasne i. lěpe znanosti; sich auf die —en legen, dati se na knjigu; die —en treiben, za naukom ići; ein Mann von vieler —, vrlo učen čověk; — von etwas haben, znati za što; etwas zur — einer Person bringen, obznaniti, javiti komu što.
Wissenschaftlich, *adj.* znanstven; učen.
Wissenschaftseifer, *m.* znanstvena revnost.
Wissenschaftskunde, *f.* naukoslovje.
Wissenschaftslehre, *f.* znanoslovje.
Wissenschaftswesen, *n.* književnost.
Wissensdurst, *m.* Wissenslust, *f.* pohlepa za naukom, znanjem i. na nauk.
Wissenswerth, Wissenswürdig, *adj.* vrědno znati; es ist —, vrědno je da naučiš.
Wissenszweig, *m.* grana znanstva; znanost.
Wissentlich, *adj.* (vorsätzlich), namišljen, nakanjen, hotinji; —, *adv.* znaduć; (vorsätzlich), naumice, hotice, navlaš; — habe ich Niemanden Unrecht gethan, hotomice nisam nikomu krivde učinio.

Wiſſer, *m.* znalac.
Wißgier, Wißluſt, ſ. Wißbegier.
Wißmuth, ſ. Wismut.
Wißthum, *n.* znanstvo.
Witfrau, ſ. Wittfrau.
Witherit, *m.* merotac (bridnjački).
Witterling, *m.* raztrošenac.
Wittern, *v. i.* ſ. Wettern.
Wittern, *v. a.* njušiti, šunjati, nanjušiti, onjušiti; (*fig.*) er hat ſich nicht mehr — laſſen, neima mu više traga.
Witterung, *f.* vrême; ſchöne —, pogoda; ſchlechte —, nepogoda, zla godina; wir bekamen eine ſchöne —, uvremenilo se je; (*mont.*) para, uzduh; (wdm.) njuh, njušenje; d. Hund hat — vom Haſen, pas njuši zeca. [vrême.
Witterungsblume, *f.* cvětak kazujući
Witterungskunde, *f.* pogodoznanstvo.
Witterungslehre, *f.* pogodoslovje, meteorologija.
Wittfrau, *f.* udova, udovica.
Witthum, *n.* udovština.
Wittmann, *m.* udovac.
Wittwe, *f.* udova, udovica; — werden, obudovljeti, ostati udovica; zur — machen, obuditi; (*Vidua paradisea*), rajska udovica.
Wittwen- (in Zuſ.) udovički.
Wittwenblume, *f.* (*Scabiosa atropurpurea*), udovica.
Wittwencaſſe, *f.* udovička pěneznica.
Wittwengehalt, *m.* udovština, udovička plata.
Wittwengeſellſchaft, *f.* Wittweninſtitut, *n.* udovička oskrbionica.
Wittwenhaft, *adj.* udovički.
Wittwenhaus, *n.* udovište, udovička kuća.
Wittwenjahr, *n.* (prva) godina udovstva.
Wittwenleben, *n.* udovstvovanje.
Wittwenſchaft, *f.* udovstvo.
Wittwenſitz, *m.* udovište, udovički dvor.
Wittwenſtand, *m.* udovstvo; im —e leben, udovstvovati, udovovati.
Wittwenunterhalt, *m.* uzdržavanje udovice, udovičko; udovština.
Wittwer, *m.* udovac, udov; — werden, ostati udovac, obudovljeti.
Wittwerhaft, *adj.* udovski, udov.
Wittwerleben, Wittwerſchaft uſw. ſ. Wittwenleben uſw.
Witz, *m.* dosětljivost, domišljatost; (ein witziger Einfall), dosět, dosětak; das war ein elender —! nisi se baš dosětio!
Witzarm, *adj.* nedosětljiv.
Witzbold, *m.* dosětkar.
Witzelei, *f.* dosětkarenje.
Witzeln, *v. n.* dosětkariti.
Witzen, *v. n.* dosětkovati, dosěćati se.
Witzfunken, *m.* dosětak.
Witzig, *adj.* dosětljiv, dosětan, domišljat; ein —er Einfall, dosět, dosětak; etwas Witziges ſagen, dobro se (čemu) dosětiti; priklopiti.
Witzigen, *v. a.* opametiti, naučiti pameti.
Witzjagd, ſ. Witzelei.
Witzjäger, Witzler, ſ. Witzbold.
Witzkopf, Witzling, *m.* dosětljivac, domišljan, kučica.
Witzleer, Witzlos, *adj.* nedosětljiv.
Witzreich, *adj.* vrlo dosětljiv.
Witzwort, *n.* dosětljiva rěč; dosětak.
Wo, *adv.* gdě; — iſt er? gdě je? er muß doch — ſtecken, mora da je negdě; — immer, gděgod(ěr); gdě mu drago; er iſt — aus Dalmatien, on je od někuda iz Dalmacije; (v. d. Zeit), kad; es geſchah zu einer Zeit, — ich noch nicht überlegen konnte, to bi, dok sam se jošte s pameću borio; wann wird die Zeit kommen, — ich Euch wieder ſehen werde, kad će doći vrême, da ću Vas opet viděti; —, *conj.* — ich nicht irre, ako se nevaram.
Wobei, *adv.* kod koga, koje; kod čega; — lag es? kod čega je ležalo? — ich nur noch bemerken will, tome ću samo jošte primětiti.
Woche, *f.* sedmica, nedělja, tjedan; eine (ganze) — war er dort, bio je ondě nedělju danah; in künftiger —, buduće nedělje; auf die —, do nedělje; es iſt meine —, moja je reda; —n, *pl.* babine; in die —n kommen, roditi, poroditi se; obabinjati se; ſie liegt in den —n, u babinah leži; in den —n ſterben, umrěti u porodjaju, u babinah.
Wochenarbeit, *f.* sedmični rad, posao.
Wochenbeſuch, *m.* babine; einen — abſtatten, na babine ići.
Wochenbett, *n.* ſ. Wochen.
Wochenblatt, *n.* sedmičnik, sedmica, neděljnik, tjednik.
Wochenfieber, *n.* porodiljska groznica.
Wochengebet, *n.* svakdanja molitva.
Wochengeld, *n.* tjednica, sedmična plaća.
Wochengeſell, *m.* sedmičar, tjedničar.
Wochenkind, *n.* novorodjeno dětе.
Wochenkleid, *n.* sebična haljina.
Wochenlang, *adv.* cěle nedělje; više neděljah danah.
Wochenlohn, *m.* ſ. Wochengeld. [jam.
Wochenmarkt, *m.* sedmični, neděljni sa-
Wochenmenſch, *m.* običan čověk.
Wochenpredigt, *f.* svakdanja propověd.
Wochenſchrift, *f.* ſ. Wochenblatt.
Wochentag, *m.* dan nedělje, sedmice; ſ. Werktag.
Wochentagsarbeit, *f.* svakdanji posao.
Wochentagskleid, *n.* svakdanja, sebična haljina.
Wöchentlich, *adj.* neděljni, sedmični; —, *adv.* svake sedmice, nedělje; svaki tjedan. [na nedělju.
Wochenweiſe, *adv.* sedmicom, neděljom,

Wochenzahl, *f.* broj nedĕljah.
Wochenzettel, *m.* sedmičnica, nedĕljnica.
Wochenzimmer, *n.* ſ. Wochenſtube.
Wöchner, *m.* redar; čija je nedĕlja.
Wöchnerin, *f.* redara, reduša; (Sechs—), porodilja, rodilja, rodilica, rodjača, babinjara.
Wodurch, *adv.* das Thor, — er einzog, vrata, na i. kroz koja je ulazio; das Mittel, — er das bewirkte, sredstvo, kojim je to uradio; (fraglich), kuda? — haben Sie dies bewirkt? čim ste to uradili?
Wofern, *conj.* ako; samo ako; ako samo.
Wofür, *adv.* za što; čemu; der Preis, — ich es bekam, cĕna, za koju sam dobio; er iſt nicht das, wofür er ſich ausgibt, nije ono, čim se gradi; — hältſt du mich? šta misliš da sam? — haſt du es bekommen? pošto si dobio?
Woge, *f.* valina, val; die —n des Meeres, morsko valovje; ſ. Welle.
Wogegen, *adv.* proti čemu; proti komu; ein Grund, — ich Folgendes einzuwenden habe, razlog, kojemu evo ovo i. slĕdeće prigovaram; — haſt du es eingetauſcht? za što si zamĕnio?
Wogen, *v. n.* valjati se, bibati se, talasati se; libati; (*fig.*) valjati se, vrvljeti; (von den Saaten), lelejati se, lelijati se.
Wogenbruch, ſ. Wellenbruch.
Wogend, *adj.* valovit; der —e Buſen, libajuće prsi, grudi.
Wogendrang, *m.* navala valovja.
Wogenfall, *m.* pad, padanje valovja.
Wogenförmig, *adj.* valast; poput valovah.
Wogengebirge, *n.* gore od valovja.
Wogengebräuſe, Wogengeräuſch, Wogengetöſe, *n.* šum valovah.
Wogenſchaum, *m.* pĕna od valovja.
Wogenſchlag, *m.* poput valovja.
Wogicht, ſ. Wogenförmig.
Wogig, *adj.* valovit.
Woher, *adv.* odkuda, odkud, odakle, odkale; — immer, odkudagod(ĕr), odkuda mu drago.
Wohin, *adv.* kamo; — immer, kamogod(ĕr), kud mu drago; — iſt er gegangen? kud podje? wo hat ſie das Geld hin? kamo je dĕla novce? — ich mein Ohr wenden mag, na kojugod stranu uši okrenem; wo geht die Reiſe hin? kamo si pošao? kamo ćeš? (kamo ste pošli?) (ſpr.) ako Bog da si zaputio? ako Bog da? man ſieht ſchon, wo er hinwill, vidi se već, kamo smĕra i. šiba.
Wohinter, *adv.* za koji, koju, koje; za čim; die Wand, — er geſteckt hat, zid, za kojim je bio; — hatteſt du dich verſteckt? za što si se skrio?
Wohl, *adj.* dobro; das thut mir —, to mi godi; ſie ſieht ſehr — aus, zdrava je u licu; — zu Muthe, ſ. Muth; mir iſt —, dobro mi je; ich befinde mich —, dobro sam, zdrav sam; er iſt nicht — auf, nije vele dobar, nĕšto je naloš; malo je bolestan, nĕšto je bolestan; mir iſt am —ſten, wenn ich allein bin, najvolim sam biti; — bekomme es dir! bilo ti na zdravlje! es gefällt mir hier —, ovdĕ mi se dopada; es geht mir —, dobro mi je; wenn es dir — geht, kad budeš u dobru; daran thun Sie —, pravo činite, radite; das war — gethan, pravo uradi, učini; ich kenne ihn mehr als zu —, (ſpr.) znam šta u njem leži; ich meine es — mit dir, dobro mislim po te; möge es dir immer — gehen! srećan bio, kud hodio! leben Sie —! s Bogom ostajte! s Bogom! ſchlafen Sie —! laka noć! — mir! blago meni! wie — iſt es mir! blažko li si meni! blagoš meni! nun —, dobro; ganz —, vrlo dobro; ja —, da da; da bogme; jest jest; ich weiß —, was du ſagen willſt, znam ja, šta hoćeš da kažeš; wann wird er — kommen? kad-li će doći? glauben Sie —? bi-li vĕrovali? mislite-li? ich möchte — wiſſen, baš bih rad znao; ich glaube es —, vĕrujem; es kann — ſein, može biti; ich habe ihn — geſchlagen, aber uſw. istina, ja sam ga udario, ali itd.; heute nicht, aber — morgen, danas ne, već sutra; Sie wollen doch — nicht ſchon gehen, bar nećete već otići; es iſt — ein Jahr her, daß ..., ima doista godina danah, što ..; das will ich — meinen, da kako.
Wohl, *n.* blago, dobro; sreća; die Eltern wünſchen das — ihrer Kinder, roditelji žele dobro dĕci.
Wohlachtbar, *adj.* veleštovan.
Wohlan, *int.* deder, ded, nude, de, dela; hajd; —, wir gehen alſo, dobro dakle, idemo.
Wohlanſtändig, *adj.* pristojan.
Wohlanſtändigkeit, *f.* pristojnost.
Wohlauf, *adv.* — ſein, zdrav biti; ſ. Wohlan.
Wohlbedacht, *adj.* dobro razmišljen, promotren.
Wohlbedächtig, *adj.* vrlo oprezan, opazan.
Wohlbefinden, *n.* zdravlje, zdravljico.
Wohlbegabt, *adj.* vele nadaren; bogat.
Wohlbehagen, *n.* goj, last, dovolje.
Wohlbehalten, *adj.* čitav i zdrav, zdrav zdravcit; ſie ſtiegen — ans Land, izidjoše živi na kraj.
Wohlbehangen, *adj.* (wbm.) klempav.
Wohlbekommen, ſ. Wohl.
Wohlbeleibt, *adj.* životan, gojan, tovan, debeo.
Wohlbeleſen, *adj.* er iſt —, mnogo je čitao.
Wohlberechnet, *adj.* dobro proračunan.
Wohlberedſamkeit, *f.* besĕdljivost.

Wohlberedt, *adj.* besědljiv, rěčit.
Wohlbeſchaffen, *adj.* u dobru stanju; čitav; neoštećen.
Wohlbeſtanden, *adj.* (Forſtw.) drvan.
Wohlbetagt, *adj.* vremenit, vremešan.
Wohlbewußt, *adj.* er iſt ſich —, dobro
Wohlduft, *m.* miris. [zna.
Wohledel, Wohledelgeboren, *adj.* plemenit, blagorodan; Euer Wohledlen, plemeniti gospodine.
Wohlehrwürde, *f.* velečastnost; Euer —n, velečastni gospodine.
Wohlerfahren, *adj.* vrlo věšt.
Wohlergehen, *n.* sreća, zdravlje; boljak.
Wohlerhalten, *adj.* neoštećen, u dobru
Wohlerwogen, ſ. Wohlbedacht. [stanju.
Wohlerzogen, *adj.* dobro uzgojen, odhranjen.
Wohlfahrt, *f.* dobro, sreća, blagostanje.
Wohlfahrtsausſchuß, *m.* odbor sěgurnosti.
Wohlfeil, *adj.* cěni, jevtin; — werden, pocěniti, pojevtiniti; eine —e Zeit, jevtinoća. [noća.
Wohlfeile, Wohlfeilheit, *f.* cěnoća, jevti-
Wohlgeartet, *adj.* dobroćudan, blagoćudan, ljudski. [uzrasta.
Wohlgebaut, Wohlgebildet, *adj.* lěpa stasa,
Wohlgeboren, ſ. Wohledel.
Wohlgedeihen, *n.* napredak, uspěh.
Wohlgefallen, *n.* povolja, dopadanje; er hat daran —, dopada mu se; godi mu; thue nach meinem —, ugadjaj mi; ich habe an ihm —, po volji mi je.
Wohlgefällig, *adj.* povoljan, blagomio.
Wohlgefühl, *n.* goj.
Wohlgehen, ſ. Wohlergehen.
Wohlgekleidet, *adj.* dobro obučen.
Wohlgelaunt, *adj.* dobre volje.
Wohlgelegen, *adj.* na sgodnu městu.
Wohlgelehrt, *adj.* veleučen.
Wohlgelungen, *adj.* za rukom pošao; ein —es Bild, sasvim pogodjena slika.
Wohlgemeint, *adj.* dobrohotan; dobru smèrajući; dobro želeći.
Wohlgemuth, *adj.* dobre volje, veseo.
Wohlgemuth, *m.* (*Origanum vulgare*), vranilovka, mravinac, vranilova trava.
Wohlgenährt, *adj.* gojan, ugojen.
Wohlgeneigt, *adj.* naklonjen, (blagonaklonjen); ſ. Wohlgewogen.
Wohlgenuß, *m.* naslada.
Wohlgeordnet, *adj.* dobro uredjen.
Wohlgerathen, *adj.* obilan, rodan; (wohlgelungen), dobro pošno za rukom; ein —es Kind, čestito, vrstno dětc.
Wohlgeruch, *m.* milodah, blagoduh, miris; einen — verbreiten, mirom mirisati; miriti.
Wohlgeſchmack, *m.* ukusnost, smašnost, slastnost. [misleći.
Wohlgeſinnt, *adj.* o dobru misleći, dobro
Wohlgeſittet, *adj.* ljudski; blagoćudan.
Wohlgeſtalt, *f.* lěpoličnost; lěpota.
Wohlgeſtaltet, *adj.* lěpa lika, stasa; lě-
Wohlgeübt, *adj.* dobro uvěžban. [polik.
Wohlgewählt, *adj.* dobro i. kako valja izabran.
Wohlgewogen, *adj.* naklonjen, prijazan; Einem — ſein, imati koga u volji.
Wohlgewogenheit, *f.* naklonost, prijazan *f.*
Wohlgezielt, *adj.* dobro zaměren.
Wohlgezogen, ſ. Wohlerzogen.
Wohlhabend, *adj.* imućan, imutan, imašan.
Wohlhabende, *m.* imatnik, imućnik.
Wohlhabenheit, *f.* imućnost, imašnost.
Wohlhabig, ſ. Wohlhabend.
Wohlig, *adj.* blažak; wie — iſt es mir! blažko-li si meni!
Wohlklang, ſ. Wohllaut.
Wohlklingend, *adj.* lěpo zvoneći.
Wohllaut, *m.* blagoglasje
Wohllauten, *v. n.* blago, ugodno glasiti.
Wohllautend, Wohllautig, *adj.* blagoglasan.
Wohlleben, *v. n.* razkošno, dobro življeti.
Wohlleben, *n.* razkošje, razkošan život.
Wohllöblich, *adj.* slavan.
Wohlmeinen, *n.* dobrohotnost.
Wohlmeinend, ſ. Wohlgemeint.
Wohlmeinung, *f.* mnenje.
Wohlmuth, *m.* dobra volja.
Wohlmüthig, *adj.* dobre volje.
Wohlredend, *adj.* lěporěk; e. —er Menſch, lěporěčica.
Wohlredenheit, *f.* lěporěčje, lěporěčitost.
Wohlriechend, *adj.* mirisan, mirisav, mirišljiv.
Wohlruhend, Wohlſchlafend, *adj.* mirno, tiho spavajući.
Wohlſchmack, ſ. Wohlgeſchmack.
Wohlſchmeckend, *adj.* tečan, ukusan.
Wohlſein, *n.* zdravlje; auf eines Andern — trinken, piti u čije zdravlje; dein —! zdrav budi! zdrav da si mi!
Wohlſtand, *m.* blagostanje, bogatstvo; sreća; im —e leben, imućan, bogat biti; dobro stajati; Einen in — verſetzen, obogatiti koga; (Anſtand), pristojnost; der Garten befindet ſich im —e, vrt (bašča) je u dobru stanju; ſ. Meiſterwurz.
Wohltage, *pl.* lěpi, dobri dani.
Wohlthat, *f.* dobročin, dobročinstvo; Einem eine — erzeigen, učiniti komu dobro; er empfing von mir viele —en, mnogo sam mu dobra učinio; ein kaltes Bad in großer Hitze iſt eine wahre —, mrzla kupelj na vrućini vrlo godi.
Wohlthäter, *m.* dobročinac, dobrotvor.
Wohlthätig, *adj.* dobro čineći, dobrotvoran. [tvornost.
Wohlthätigkeit, *f.* dobročinstvo, dobro-
Wohlthätigkeitsanſtalt, *f.* dobrotvorni zavod. [družtvo.
Wohlthätigkeitsverein, *m.* dobrotvorno

Wohlthätigkeitszweck, *m.* dobrotvorna naměra.
Wohlthuend, *adj.* dobro čineći; (angenehm), godeći, ugodan.
Wohlthuer, ſ. Wohlthäter.
Wohlthun, *v. n.* (Gutes thun), dobro činiti, tvoriti; (angenehm ſein), goditi; (nützlich ſein), koristiti, hasniti, pruditi; das thut mir nicht wohl, to mi nečini dobro; ſich —, *v. r.* ugadjati si; častiti se.
Wohlthun, *n.* dobročinstvo, dobrotvorstvo.
Wohltönend, *adj.* blagoglasan.
Wohlverdient, *adj.* (posve) zaslužen; ein —er Mann, vele zaslužan čověk.
Wohlverhalten, *n.* dobro vladanje, ponašanje.
Wohlverhaltungszeugniß, *n.* svědočba o dobru vladanju.
Wohlverlei, *m.* (*Arnica*), veprovac, brdjanka, moravka.
Wohlverſtanden, *adj.* dobro razumljen; —, *adv.* da znaš.
Wohlverwahrt, *adj.* dobro sahranjen, spravljen.
Wohlweiſe, *adj.* velemudar.
Wohlweislich, *adv.* vrlo mudro.
Wohlwiſſend, *adj.* dobro znajući, znadući.
Wohlwollen, *v. n.* dobro (komu) želěti.
Wohlwollen, *n.* dobrohotnost, dobrostivost.
Wohlwollend, *adj.* dobrohotan, dobrostiv.
Wohlziemend, *adj.* pristojan.
Wohnbar, *adj.* das Haus iſt — o. in —em Zuſtande, u ovoj se kući može stanovati, prebivati.
Wohnbarkeit, *f.* stanovljivost.
Wohnbeſtandtheil, *m.* děl stana; die —e eines Hauſes, dělovi stanovah (kvartirah).
Wohnbett, *n.* brlog.
Wohnen, *v. n.* in der Stadt —, u gradu življeti; in einem Hauſe —, u kući stanovati, prebivati, stajati, nastavati, obitavati; wo wohnt er? gdě stoji, sědi, stanuje? ſchlecht —, imati zločest, hrdjav stan.
Wohner, ſ. Bewohner.
Wohngebäude, *n.* kuća, dom.
Wohnhaft, *adj.* stanujući, obitavajući, prebivajući; — ſein, ſ. Wohnen; ſich — niederlaſſen, nastaniti se, naseliti se.
Wohnhaus, ſ. Wohngebäude.
Wohnloch, *n.* kućerina.
Wohnort, Wohnplatz, *m.* prebivalište, obitalište, stan; ſeinen — ändern, preseliti se, pretresti se.
Wohnpartei, *f.* ukućanin.
Wohnſitz, *m.* postojbina; ſ. Wohnort; ſeinen — aufſchlagen, nastaniti se, naseliti se.
Wohnſtatt, Wohnſtätte, *f.* ſ. Wohnort.
Wohnſtube, *f.* soba, odaja*.
Wohnung, *f.* stan, stanbina, konak*; kvartir; — bei Jemand nehmen, nastaniti se kod koga.
Wohnungs-Aufkündigung, *f.* odkaz stana.
Wohnungs-Beſtandtheil, ſ. Wohnbeſtandtheil.
Wohnungslos, *adj.* bez stana.
Wohnzimmer, *n.* ſ. Wohnſtube.
Woiwode, *m.* vojvoda.
Woiwodſchaft, *f.* vojvodstvo, vojvodovina.
Wol, ſ. Wohl.
Wölbbogen, *m.* obluk od svoda; svod, bolta*.
Wölben, *v. a.* svesti, svoditi, boltati*, voltati; ſich —, *v. r.* (*fig.*) uzvijati se; (v. ein. Geſchwür), napeti se, naduti se.
Wölbſtein, *m.* opeka za svod, svodovac.
Wölbſtütze, *f.* baba.
Wölbung, *f.* svod, bolta*, volta; die — machen, svoditi, svesti.
Wölbungsziegel, *m.* opeka za svod, svodovac.
Wolf, *m.* vuk, kurjak*; ein junger —, vučić; (*coll.*) vučad; (ſpr.) der — frißt auch von gezählten Schafen, i brojene ovce vuk jede (a kamo-li nebrojene); wenn man vom —e ſpricht, ſo kommt er gerannt, mi o psu, a pas te na vrata; wer unter Wölfen iſt, muß mit ihnen heulen, u kakvo kolo dodješ, onako i igraj; es beißt kein — den andern, vuk na vuka ni u gori neće; der — ändert das Haar und bleibt wie er war, vuk dlaku měnja, ali ćudi nikada; (Bienen—), trlac; (*Gasterosteus*), balavac; (Bauw.) slěme; (Bär), malj; (Lehre), grablica; (Feuer—), buknuće; (ein Geſchwür), vukojedina; (eine Hautentzündung), utrs, vuk; ſich einen — gehen, ojesti se, otrti se, ogužati se; ſich einen — reiten, natući se.
Wolfangel; Wolfart, ſ. Wolfeiſen; Wolfram.
Wolfbach, *m.* izpust, preteka, odtoka.
Wolfbaſt, *m.*; Wolfbeere, *f.* ſ. Kellerhals; Wolfkirſche.
Wolfbeißig, *adj.* od vuka ujeden.
Wolfbohne, *f.* ſ. Feigbohne; (*Lupinus*), vučak.
Wölfchen, *n.* vučić, kurjačić.
Wolfdorn, *m.* (*Lycium*), kustovnik.
Wolfeiſen, *n.* vučja gvoždja.
Wolfen, *v. n.* kotiti se; (v. Hund.) šteniti se.
Wolffang, *m.* vukolovina; auf den — gehen, ići loviti vuke; (Zahn), vučji zub.
Wolffinder, *m.* vučar.
Wolfiſt, ſ. Boviſt.
Wolffuchs, ſ. Steppenfuchs.
Wolfgarn, *n.* vukolovište.
Wolfgerſte, *f.* ſ. Haarmoos.
Wolfgrau, *adj.* sěr (kao vuk).
Wolfgrube, Wolfgruft, *f.* vučja jama, vučionica.
Wolfhund, ſ. Steppenfuchs.
Wolfhunger, *m.* trpija; pasji glad; ich habe einen —, gladan sam kao vuk.
Wölfin, *f.* vučica, kurjačica.
Wölfiſch, *adj.* vučki, kurjački; —, *adv.* vučke.

Wolfjagd, *f.* lov na vuke, vučji lov; wir gehen auf eine —, idemo na vuke.
Wolfkaſten, *m.* vučji kovčeg.
Wolfkirſche, *f.* (*Atropa Belladonna*), paskvica, devesin; ſ. Einbeere.
Wolfklinge, *f.* vukovac.
Wolfkraut, *n.* (*Aconitum Lycoctonum*), crljivača, preoběd.
Wolfmenſch, *m.* vukodlak.
Wolfmütze, *f.* vuči-kapa, vučetina.
Wolfram, *m.* šel, volfram.
Wolfram—, ſ. Scheel—.
Wolfriß, *m.* vukoderina.
Wolfſaite, *f.* vučja žica, tetiva.
Wolfsauge, ſ. Katzenauge.
Wolfsbalg, *m.* vučina, vučja koža.
Wolfsbein, *n.* ſ. Wolfsfuß.
Wolfsbohne, Wolfseiſen uſw. ſ. Wolfbohne uſw.
Wolfsbrut, *f.* vučad, vučje leglo.
Wolfſchein, *m.* ſ. Wolfsgeſicht.
Wolfſchote, *f.* (*Lathyrus latifolius*), širolista grahorica.
Wolfſchrot, *m.* dramnjak, furmenjak.
Wolfsfarbe, *f.* sěrost.
Wolfsfarbig, *adj.* sěr.
Wolfsfuß, *m.* (*Lycopus*), vučja šapa; ſ. Herzgeſpann.
Wolfsgebiß, *n.* vučji zubi; (b. Pferd.) vučje žvale.
Wolfsgeheul, *n.* vučje vijanje.
Wolfsgeſicht, *n.* (*Lycopsis*), krivošija.
Wolfsgrau, ſ. Wolfsfarbig.
Wolfsgrube uſw. ſ. Wolfgrube.
Wolfshaar, *n.* vučja dlaka.
Wolfshaut, *f.* vučina, vučetina, kurjačina, vučja koža.
Wolfshund, Wolfshunger, Wolfsjagd, ſ. Wolfhund uſw.
Wolfsjunge, *n.* vučić, kurjačić; (*coll.*) vučad.
Wolfsklaue, *f.* ſ. Bärlapp.
Wolfsmagen, *m.* (*fig.*) er hat einen —, nemože ga čověk zajaziti.
Wolfsmilch, *f.* vučje mlěko; (*Euphorbia*), mlěčer, kačje i. zmijino mlěko, kačnjak.
Wolfsmilchſchwärmer, Wolfsmilchvogel, *m.* (*Sphynx euphorbiae*), mlěčernjak.
Wolfspelz, *m.* vučja šuba; ſ. Wolfshaut; (*fig.*) den — anlegen, izvrnuti kožuh naopako.
Wolfsrauch, ſ. Flockenſtreuling.
Wolfsſturmhut, *m.* ſ. Wolfkraut.
Wolfstrappe, *f.* ſ. Herzgeſpann.
Wolfswamme, *f.* vučja potrbušina.
Wolfszahn, *m.* vučji zub; ſ. Hundszahn; (Wb.) volovina.
Wolfwurz, *f.* ſ. Wolfkraut.
Wölkchen, *n.* oblačić; (im Auge), mrena.
Wolke, *f.* oblak; eine — zieht heran, navlači se, zapoděnu se oblak na nebo; es zogen —n am Himmel, pognaše se po nebu oblaci; es ſammeln ſich ſchwarze —n, oblaci se natuštavaju.
Wölken, ſich, *v. r.* oblačiti se, naoblačiti se; (*fig.*) mrštiti se, namrštiti se.
Wolkenan, *adv.* nebu pod oblake.
Wolkenartig, *adj.* oblačast.
Wolkenbacke, *f.* (*Conus striatus*), prutarasti čunjac.
Wolkenbahn, *f.* putanja oblakah.
Wolkenbeladen, *adj.* naoblačen.
Wolkenbruch, *m.* prolom oblaka; ploha; wir hatten einen —, oblak se je bio provalio.
Wolkendecke, *f.* pokrov od oblakah.
Wolkenflor, *m.* koprena od oblaka.
Wolkenflug, *m.* let oblakah.
Wolkenfrei, *adj.* vedar.
Wolkenführer, *m.* grabancijaš.
Wolkengebild, *n.* oblak.
Wolkengeſtalt, *f.* lik oblaka.
Wolkengetümmel, *n.* žurba, vreva oblakah.
Wolkenhimmel, *m.* naoblačeno nebo.
Wolkenhoch, *adj.* do oblakah.
Wolkenleer, Wolkenlos, *adj.* vedar, bez oblaka.
Wolkenmeer, *n.* more od oblakah.
Wolkenſammelnd, *adj.* skupljajući, natuštavajući oblake.
Wolkenſäule, *f.* stup od oblakah.
Wolkenſaum, *m.* rub i. okrajac od oblaka.
Wolkenſchleier, *m.* koprena od oblakah.
Wolkenſchnitt, *m.* oblačnica.
Wolkenſtimme, *f.* glas iz oblakah.
Wolkentanz, *m.* igranje oblakah.
Wolkenthron, *m.* prěsto(l) od oblakah.
Wolkenumgoſſen, *adj.* oblaci obavit; u oblake zavit.
Wolkenwärts, *adv.* (*poët.*) nebu pod oblake.
Wolkenzug, *m.* hod oblakah.
Wolkig, *adj.* oblačan, naoblačen.
Wollähnlich, *adj.* vunast.
Wollarbeit, *f.* vuneno dělo; vunarstvo; ſ. Wollzeug.
Wollarbeiter, *m.* vunar.
Wollbaum, *m.* (*Bombax*), pamučnjak; (*Eriodendrum*), vunovac.
Wollbereiter, *m.* pripravljač vune, grebenalac.
Wollbereitung, *f.* pripravljanje, prigotavljanje vune.
Wollblume, *f.* (*Anthyllis vulneraria*), ranjenik; ſ. Wollkraut.
Wollbogen, ſ. Fachbogen.
Wolldecke, *f.* bělj, gunj, guber, ćebe.
Wolldiſtel, *f.* (*Eryngium campestre*), kotrljan.
Wolldorn, *m.* (*Bombax*), pamučnjak.
Wolle, *f.* vuna; (ſpr.) er hat dabei keine — geſponnen, nije ondě zakovao parice.
Wollen, *adj.* vunen; od vune.
Wollen, *v. a.* hotěti, htěti; bald will er, bald will er nicht, sad hoće, sad neće; sad mu se hoće, sad mu se neće; wollte Gott, daß es geſchehe, da Bog dâ i. Bog dao, da se to zbude; ſo Gott will, ako Bog dâ; ako Bog htio bude; ſo lange Gott will, dokle htěla volja Božja; er will nun einmal durch-

aus nicht, neće, te neće; die Geſetze — es ſo, zakoni to zahtěvaju; dieſe Arbeit will Zeit haben, ovomu poslu hoće se vremena; was willſt du? šta ti se hoće? šta želiš? was — Sie haben? šta želite? ich will eſſen, hoću da jedem; ich will lieber warten, volim čekati; er will nicht daran, neće mu se toga prihvatiti, latiti; er mag wohl oder übel —, il mu se hoće, il neće; hoćeš, nećeš; Einem übel —, zlo želěti komu; wollten Sie es wohl thun? bi-li to učinili? wollten Sie wohl die Güte haben? bi-li imali ljubav? — Sie mir das Buch ſenden, izvolite mi knjigu poslati; wir — noch ein wenig warten, počekat ćemo jošte malko; was will das ſagen? šta će to reći? er will ſterben, hoće da umre; umire; er will es ſelbſt gehört haben, kaže, da je sam čuo; wo will er ſoviel Geld hernehmen? gdě će i. kako će smoći tolike novce? es will mir nicht einfallen, nemože mi u glavu doći; Sie mögen ſagen, was Sie —, govorili šta Vam drago; ſo viel du willſt, koliko ti drago; dem ſei wie ihm wolle, bilo kako mu drago; es will mir ſcheinen, čini mi se; kazao bih; ich will nicht hoffen, daß Sie es thun werden, nadam se, da toga nećete učiniti; der Zufall wollte, namĕra (ga) namĕrila; ſein Unglück wollte, nesreća ga je nanĕla; ich will kommen, doći ću; zu wem — Sie? koga tražite? koga bi radi? (ſpr.) wenn nicht wie wir —, ſo doch wie wir können, ako nemožemo kako hoćemo, a mi ćemo kako možemo.

Wollen, *n.* hotěnje; volja.

Wöllen, *v. n.* bljuvati.

Wollenbaum, *m.* (*Populus nigra*), jagnĕd.

Wollendruckerei, *f.* tiskanje vunine; tiskarnica vunine.

Wollenfärberei, *f.* mašćenje vune; mastionica vune.

Wollengarn, *n.* vunena predja; gefärbtes —, vunica, gradjevina.

Wollenhaupt, *n.* ſ. Wollkopf.

Wollenkäfer, *m.* (*Mordella*), štipavica.

Wollenkleid, *n.* vunena haljina.

Wollenkorn, **Wollenkraut**, ſ. Wollkraut.

Wollenthier, **Wollenvieh**, *n.* vunarica.

Wollenwaare, *f.* vunina, vunena roba.

Wollenweber, *m.* vunar.

Wollenwerk, *n.* vunina. [sukniště.

Wollenzeug, *m.* vunen latak, vunina,

Wolletragend, *adj.* runav.

Wolleule, *f.* (*Phalaena leporina*), zečić.

Wollfärber, *m.* mastilac (bojadžija) vune.

Wollfeder, *f.* pah, mah.

Wollfell, *n.* runo.

Wollflocke, *f.* pahalj od vune.

Wollgarn, *n.* vunena predja.

Wollgras, *n.* (*Eriophorum*), větrogon, suhopernik; (*Gnaphalium*), smilje.

Wollhaar, *n.* vunasta kosa i. dlaka.

Wollhandel, *m.* trgovina vunom; einen — treiben, trgovati vunom.

Wollhändler, *m.* trgovac vune.

Wollicht, *adj.* vunast; (*fig.*) mekan.

Wollig, *adj.* vunat, vunast.

Wollkamm, *m.* greben. [benalja.

Wollkämmer, *m.* grebenalac; —in, *f.* gre-

Wollklette, *f.* (*Arctium tomentosum*), vunasti čičak.

Wollkopf, *m.* runoglavac; (*Eriocephalus*), runoglavka.

Wollkrämpel, ſ. Krämpel.

Wollkrämpler, *m.* gargaš.

Wollkraut, *n* (*Verbascum*), divizma.

Wollkrauteule, *f.* (*Phalaena verbasci*), divizmenjak.

Wollmagazin, *n.* vunara.

Wollmarkt, *m.* vunarište.

Wollmeſſer, *m.* vunoměr.

Wollmotte, ſ. Wolleule.

Wollpelz, *m.* runeno krzno.

Wollrad, *n.* kolovrat za vunu.

Wollreich, *adj.* vunat.

Wollſack, *m.* vreća za vunu; (ein Sack voll Wolle), vreća vune; (ein wollener Sack), vunena vreća; (*fig.*) er fiel wie ein —, pade kao panj.

Wollſame, *m.* (*Bombax*), pamučnjak.

Wollſammt, *m.* vunena kadifa, vunen baršun. [sušac.

Wollſchabe, *f.* (*Tinea pellionella*), tarica,

Wollſchere, *f.* ovčje nožice (makaze,

Wollſchläger, *m.* pucar. [škare).

Wollſchur, ſ. Schafſchur.

Wollſchweber, *m.* (*Bombylius*), vunatica.

Wollſpinner, *m.* vunoprelac; —in, *f.* vunoprelja.

Wollſpinnerei, *f.* prediliště vune.

Wollſtreicher, ſ. Wollkämmer.

Wolluſt, *f.* (Wonne), naslada, razkoš, slast; (Geilheit), pohotljivost; ljubostrašće, razbluda, bludilo; ſich in Wolluſten wälzen, bludovati.

Wolluſtathmend, *adj.* razbludan.

Wolluſtbecher, *m.* bludilo.

Wolluſtdiener, *m.* razbludnik.

Wolluſtfreude, *f.* **Wolluſtgenuß**, *m.* razbludna slast.

Wollüſtig, *adj.* razbludan, bludan, ljubostrastan, pohotljiv.

Wolluſtleben, *n.* bludovanje. [bludnik.

Wollüſtling, *m.* nasladnik; bludnik, raz-

Wolluſtſchweſter, *f.* bludnica.

Wolluſtſeuche, ſ. Luſtſeuche.

Wolluſttaumel, *m.* razbludna mamura.

Wolluſttrunken, *adj.* opojen razbludom.

Wollvieh, **Wollwaare** uſw. ſ. Wollenvieh

Wollwäſche, *f.* pranje, perilo vune. [uſw.

Wollwäſcher, *m.* perilac vune.

Wollweide, *f.* (*Salix lanata*), vunasta vrba.
Wollzeug, ſ. Wollenzeug.
Wollzwirn, *m.* vunica.
Wolverlei, ſ. Wohlverlei.
Wombat, *m.* (*Phascolomys*), noktaš, vombat.
Womit, *pron.* s čim, čim(e).
Wonach, *pron.* po čem; po kojem; po kojoj; dieß iſt das Muſter, — ich gearbeitet habe, evo pregledalice, po kojoj sam radio.
Woneben, *pron.* pokraj kojega, čega; die Kirche, — das Haus ſtand, crkva, do koje je kuća bila.
Wonicht, *conj.* ako ne; inače, drugačije.
Wonne, *f.* slast, razkoš, razkošje; milina; — der —n, najveća slast.
Wonnebecher, *m.* čaša razkošja.
Wonneblick, *m.* sladak pogled.
Wonnefunkelnd, *adj.* kreseć se od slasti.
Wonnegefühl, *n.* razkošje, sladka ćut.
Wonnelächeln, *n.* sladak posmèh.
Wonnelächelnd, *adj.* sladko se smèšeći.
Wonneleer, Wonnelos, *adj.* bez slasti, radosti.
Wonnemeer, *n.* more slasti, razkošja.
Wonnemonat, *m.* svibanj, maj.
Wonneraufch, *m.* mamura od razkošja.
Wonnereich, *adj.* razkošan, slastan.
Wonneſtunde, *f.* slastan, razkošan čas.
Wonnetag, *m.* dan slasti, radosti.
Wonnetrunken, *adj.* opojen, omamljen slašću, razkošjem.
Wonnevoll, *adj.* prerazkošan, preslastan.
Wonnezeit, *f.* razkošno, slasno vrème.
Wonnig, Wonniglich, *adj.* slastan, razkošan.
Wooß, *n.* vuc.
Woppe, ſ. Rispe.
Woran, *pron.* na kojem, na kojoj; na čem; ich weiß nicht — ich bin, neznam kako sam; ich weiß wohl, — es liegt, znam ja, što je uzrok; — haſt du mich erkannt? po čem si me poznao?
Worauf, *pron.* na čem; na kojem; — ſitzt er? na čem sèdi? — wartet er? što čeka?
Woraus, *pron.* iz čega, iz kojega; — iſt das? česovo je to? — iſt das ausgeſchrieben? odkuda je to izpisano?
Worein, *pron.* u koji, koju, koje; u što; — ſoll ich es thun? u što da metnem? kamo da metnem?
Worfeln, *v. a.* vijati, ovijati, izvijati.
Worfler, *m.* vijač.
Worfmaſchine, *f.* vijalo.
Worfſchaufel, *f.* vijaća lopata.
Worfſtenne, *f.* vijalište, vijaće gumno.
Worgen, ſich, *v. r.* daviti se, gušiti se.
Worin, *pron.* u kojem, u kojoj; u čem; das Haus, — ich wohne, kuća, u kojoj stanujem, prebivam.
Wornach, ſ. Wonach.

Wort, *n.* rèč; von — zu —, od rèči do rèči; od slova do slova; machen Sie nicht ſo viel —e, nemojte pustosloviti; nemojte diljiti rèči; nemojte razmetati toliko rèčih; viele —e machen, rèči trajati zaman; provoditi rèči u dugo; ein hochtrabendes —, rèčina; ein unanſtändiges —, nebeséda; mit wenigen —en etwas ſagen, kazati što u malo rèčih; durch —e, rèčmi; das ſind leere —e, to je pustoslovje, to su puste i. prazne rèči; glauben Sie meinen —en, vèrujte, što Vam kažem; vèrujte mi; etwas mit dürren —en ſagen, kazati što od komada; —e mit Jemand wechſeln, rèčati se s kim; ſie wechſelten einige —e mit einander, rèč dvè rekoše jedan drugomu; er iſt von wenig —en, malo govori; ohne ein — zu ſagen, bez rèči; er ſprach kein —, nereče rèči; er erwiederte kein —, on ni rèči; neučini rèči; kein — entfloß ihren Lippen, neproslovi rèčce; man kann kein — aus ihm herausbringen, nemože čovèk od njega rèči odbiti; man hört von ihm kein freundliches —, čovèk od njega nečuje lèpe rèči; ich habe Ihnen nur zwei —e zu ſagen, ich habe ein — mit Ihnen zu ſprechen, imam s Vami rèč besèditi; das — führen, govornik biti; er hat das —, na njem je reda besèditi i. govoriti; er nahm das —, prihvati rèč; progovori, prosbori; das letzte — haben, poslèdnji govoriti; ein — gab das andere, rèč po rèč, dok...; Einem das — reden, govoriti za koga, zagovarati koga; ein gutes — findet eine gute Statt, tko lèpo pita, lèpo mu se odgovara; auf Jemandes — bauen, uzdati se u čiju rèč; Einem in das — fallen, preséći i. zakršiti komu rèč; uletèti komu u rèč; vergeſſen Sie Ihr — nicht, nezabudite na kojoj ste; er ließ ihn nicht zum —e kommen, nedade mu proslovìti; nedade mu bèla zuba pomoliti; laſſet mich zu —e kommen, dajte da i ja malo promoljem; er hat mir d. — von der Zunge weggenommen, cvètahu mi usta, da to rečem; das iſt ein vernünftiges —, u srebro ti se okovala! ein — zu ſeiner Zeit geredet, rèč u svoje vrème; ich habe auch ein — dabei zu ſagen, i moja se mora poslušati; Ihr — in Ehren, čast i poštenje svakomu; mit einem —e, es wird nichts daraus, u jednu rèč, jednom rèči, od toga neće biti ništa; auf ein — gehorchen, odmah posluhnuti; es iſt kein — über meine Lippen gekommen, nisam ni zausìo; (spr.) —e füllen den Sack nicht, prazne rèči džepa nepune; ſchöne —e helfen viel, lèpa rèč gvozdena vrata

otvara; ein gutes — einlegen, pribosti dobru rěč za koga; bei jedem zweiten —e, na svaku drugu rěč; es entſchlüpfte ihm ein unbedachtſames —, izmače mu se i. uteče mu nesmotrena rěč; das — Gottes, rěč Božja; (Verſprechen), rěč; Einem ſein — geben, zadati komu rěč; dati komu věru; ſein — halten, održati rěč; svěrovati; stati na rěči; biti od besěde; svěriti; ſein — brechen, nestati na rěči; pogaziti věru; ſein — zurücknehmen, udariti natrag od svoje rěči; er hält nie ſein —, (spr.) drži rěč kao rešeto vodu; Einen beim —e halten, uhititi koga u rěči; ich halte dich beim —e, hvatam te u rěči; ein Mann von —, čověk od besěde; er iſt ein Mann von —, što reče, neporeče; drži věru kao oči u glavi; biſt du ein Mann von —? jesi-li od besěde? jesi-li tvrde věre? (Sprichwort), rěč; ſ. Loſung; (spr.) —e ſchlagen kein Loch in den Kopf, ako rekoh, neposěkoh.

Wortabkürzung, *f.* pokrata, prikrata rěči.

Wortableitung, *f.* izvod, izvodjenje rěči.

Wortarm, *adj.* oskudan, siromah rěčmi.

Wortarmuth, *f.* bezrěčje, bezrěčnica.

Wortart, *f.* red rěčih; ſ. Redetheil.

Wortaufwand, *m.* mit großem —e, sa vele rěčih.

Wortausleger, *m.* tumačitelj rěčih.

Wortauslegung, *f.* tumačenje rěčih.

Wortbau, *m.* Wortbildung, *f.* tvorba, tvorenje rěčih.

Wortbildungslehre, *f.* nauka o tvorbi rěčih; ſ. Formenlehre.

Wortbruch, *m.* věrolomstvo.

Wortbrüchig, *adj.* věroloman; okorěčan; — ſein, nestati na rěči; nedržati zadane rěči.

Wortdeutung, *f.* znamenovanje, značenje rěči; ſ. Wortauslegung.

Worteinung, *f.* spajanje rěčih.

Wörterbuch, *n.* rěčnik.

Wörterbuchſchreiber, *m.* pisac rěčnika.

Worterklärung, *f.* razlaganje rěčih; (Nominaldefinition), rěčna oznaka.

Wörterkram, *m.* pustoslovje.

Wortfall, *m.* padež.

Wortfänger, *m.* rěčolovac.

Wortfechter, *m.* er iſt ein —, bori se rěčmi.

Wortfeſt, *adj.* — ſein, biti od besědo, držati zadatu rěč.

Wortfigur, *f.* rěčna figura.

Wortfolge, *f.* suslěd rěčih.

Wortform, *f.* lik, oblik rěči.

Wortforſchend, *adj.* rěčoslovan, etimolo-

Wortforſcher, *m.* rěčoslov, rěčoslovac, etimolog.

Wortforſchung, *f.* rěčoslovje, etimologija.

Wortfügung, *f.* skladnja.

Wortführend, *adj.* govoreći.

Wortführer, *m.* govornik, govordžija.

Wortfülle, *f.* izobilje rěčih.

Wortgebrauch, *m.* poraba rěčih.

Wortgefecht, *n.* ſ. Wortkampf.

Wortgeklingel, *n.* prazne rěči.

Wortgepränge, *n.* nakit od rěčih.

Wortgezänk, *n.* svadja za rěči.

Wortgrübelei, *f.* korěnodubstvo.

Wortgrübler, *m.* korěnodubac.

Worthaber, ſ. Wortführer.

Worthalten, *n.* držanje zadate rěči.

Worthaltend, *adj.* držeći zadatu rěč; od besěde.

Worthalter, *m.* čověk od besěde.

Wortheld, *m.* junak na divanu.

Wortkampf, *m.* borba za rěči; prepirka.

Wortkarg, *adj.* malo govoreći; — ſein, malo govoriti.

Wortklauber, Wortklauberei, ſ. Wortgrübler, Wortgrübelei.

Wortkram, *m.* pustoslovje, praznoslovje, prazne rěči.

Wortkrämer, *m.* pustoslov, brbljavac, brb-

Wortkrämerei, *f.* brbljanje, blebet.

Wortkürzung, ſ. Wortabkürzung.

Wortlaut, *m.* smisao rěčih; der — des Geſetzes, rěči zakona; nach dem —e des Geſetzes, po samih rěčih zakona.

Wörtlich, *adj.* rěčni; etwas — überſetzen, prevesti što od rěči do rěči, od slova do slova; das iſt eine —e Überſetzung, samo rěči su prevedene.

Wortlos, *adj.* bez rěči.

Wortloſigkeit, *f.* muk.

Wortmachen, *n.* kovanje rěčih.

Wortmacher, *m.* rěčotvorac, (ver.) kovač rěčih.

Wortmacherei, *f.* kovanje rěčih.

Wortmilde, *f.* blagorěčje.

Wortprunk, *m.* ſ. Wortgepränge.

Worträthſel, *n.* (*Logogryph*), rěčna zagonetka.

Wortregiſter, *n.* kazalo rěčih.

Wortreich, *adj.* rěčit; pun rěčih.

Wortreichthum, *m.* rěčitost; bogatstvo rě-

Wortſchmuck, *m.* nakit od rěčih.

Wortſchwall, *m.* pustoslovje.

Wortſinn, *m.* (pravi) smisao rěčih; ſ. Wortlaut.

Wortſparend, *adj.* malo govoreći.

Wortſpiel, *n.* igra od rěčih.

Wortſtellung, *f.* naměštanje rěčih.

Wortſtreit, *m.* borba za rěči; prepirka; in einen — gerathen, sporěčiti se, sporečkati se.

Wortungeheuer, *n.* grdoba od rěči; rě-

Wortunterſchied, *m.* razlika rěčih.

Wortverbindung, *f.* sveza rěčih.

Wortverderber, *m.* kvarilac rěčih.

Wortverdreher, *m.* izvrtač rěčih.

Wortverdrehung, *f.* izvrtanje, izvijanje rěčih.

Wortverſtand, ſ. Wortſinn.

Wortverwandtſchaft, *f.* srodnost rěčih.

Wortverwechſelung, *f.* izměna rěčih.

Wortverzeichniß, *n.* popis rěčih.
Wortvoll, *adj.* rěčit.
Wortvorrath, *m.* zaliha od rěčih.
Wortwechſel, *m.* rěčanje; in einen — gerathen, porěčiti se, sporěčiti se, prerěčiti se, sporečkati se, pokresati se.
Wortwechſeln, *v. n.* rěčati se.
Wortweiſer, *m.* ſ. Wortverzeichniß.
Wortwiederholung, *f.* opetovanje, ponavljanje rěči.
Wortwillig, *adj.* gotov kazivati.
Wortwurzel, *f.* korěn rěči; (Wurzelwort), korěnika.
Wortzank, *m.* svadja za rěči.
Wortzuſammenſetzung, *f.* sastavljanje rěčih.
Wortzwiſt, *m.* razpra, razdor za rěči.
Worüber, *pron.* o kojem; o kojoj; o čem; — trafen ſie ihn denn? u čem su ga zatekli? — wunderſt du dich denn? čemu se čudiš? — klagt er denn? na što se tuži?
Worum, *pron.* za kojega; za što; die Sache, — ich dich gebeten habe, stvar, koju sam od tebe molio.
Worunter, *pron.* pod kojim; pod kojom; pod čim; die Decke, — ich lag, pokrivač, pod kojim sam ležao; Waaren, — er insbeſondere Tiſchlerwaaren verſteht, roba, po čem razuměva osobito stolarsku robu.
Woſelbſt, *pron.* gdě.
Wovon, *pron.* o kojem; o kojoj; o čem; die Sache, — ich ſprach, stvar, za koju sam govorio; stvar, o kojoj sam govorio; — wollen wir ſprechen? o čem i. šta ćemo se razgovarati?
Wovor, *pron.* pred kojim; pred kojom; pred čim; die Thür, — er ſtand, vrata, pred kojima stajaše; — ſollte ich denn erſchrecken? čega da se plašim?
Wowider, *pron.* proti komu; proti kojoj; suprot čemu, (protiv čega).
Woywode, ſ. Woiwode.
Wozu, *pron.* za koji; za koju; za što; der Gebrauch, — ich es beſtimmt habe, poraba, za koju sam to odredio; (fraglich), — ſoll dies dienen? čemu je to? — braucht er ſo viel Geld? šta će mu toliki novci?
Wrack, *n.* podrtine od broda.
Wrackvogel, *m.* ſ. Tauchergans.
Wrangkraut, *n.* ſ. Nieswurz.
Wucher, *m.* lihva, kamata, užur; Geld auf — leihen, davati novce pod lihvu; — treiben, ſ. Wuchern.
Wucherblume, *f.* (*Chrysanthemum Leucanthemum*), bilica, ušac, voluje oko, ivanska deklica i. ruža.
Wucherei, *f.* lihvarenje, kamatarenje; lihvaršina.
Wucherer, *m.* lihvar, kamatnik.
Wucherfrei, *adj.* bez lihve.
Wuchergeld, *n.* lihva.
Wuchergeſetz, *n.* zakon o lihvi.
Wucherhaft, Wucheriſch, *adj.* lihvarski, kamatnički.
Wucherin, *f.* lihvarica, kamatnica.
Wucherjude, *m.* prava Čifutina.
Wucherlich, ſ Wucherhaft.
Wuchern, *v. n.* (v. Menſchen), lihvariti, lihvovati, kamatovati; (v. Pflanzen), razvrěžiti se, razkrotiti se; uplekati se, zakopititi se; das Unkraut wuchert, korov buji, piri; travina je uzbujala; (*fig.*) mit ſeinem Pfunde —, upotrebiti svoje darove (duha); —, *v. a.* ſich reich —, obogatiti se lihvom.
Wucherpflanze, *f.* pireća, bujeća bilina.
Wucherſucht, *f.* lihvarstvo, kamatništvo.
Wucherſüchtig, *adj.* — ſein, hlepiti na lihvu.
Wucherzinſen, *pl.* lihva.
Wuchs, *m.* rast, porast; die Bäume ſtehen im vollſten —e da, drveće sada najbolje raste; einen lebendigen — haben, živo rasti; (Geſtalt), uzrast, rast; struk, stas; (das Gewachſene), narast, porast; der diesjährige —, što je lětos naraslo.
Wucht, *f.* težina, breme.
Wuchtbaum, *m.* vag, štep, poluga.
Wuchten, *v. n.* težiti, težćati; —, *v. a.* (eine Laſt —), vagati, vagom nadići; (in der Hand —), tegtati.
Wudeln, *v. n.* (v. Waſſer), strujiti, vriti; (v. Bien.) napredovati; ſ. Wimmeln.
Wuhlen, *v. a.* omotati konopom.
Wühlen, *v. n.* riti, rovati; (aufwiegeln), rovati, bušiti, mutljati, burgijati; (ſpr.) in ſeinen eigenen Eingeweiden —, sam pod sobom granu podsěcati.
Wühler, *m.* rovar, bušar, mutljivac, burgijaš.
Wühlerei, *f.* rovarstvo.
Wuhlkraut, *n.* (*Chenopodium vul.*) smrdljiva loboda.
Wuhlmaus, *f.* (*Hypudaeus*), voluhar.
Wühlpflug, *m.* Wühlſchar, *f.* rovača.
Wuhne, *f.* (im Eiſe), oduška.
Wulſt, *m.* guka; gužva; (in Haaren), kovrljak; (z. Tragen der Laſten), kotuljač, obluk, svitak, podvitak; (an Pilzen), guka.
Wulſthaar, *n.* kovrtanj.
Wulſtig, *adj.* gukav; naduven, nabubrio.
Wulſtknöpfchen, *n.* (*Turbo vestiarius*), gučica.
Wulſtlippe, *f.* labrda, labrnja.
Wulſtlippig, *adj.* prćeusnast, labrtan.
Wulſtſtange, *f.* gučilo.
Wümmer, *f.* bok (u jelena).
Wund, *adj.* zledan, ranjav; (verwundet), ozledjen, ranjen; Einen — ſchlagen, skrviti koga, obraniti koga; — ſchneiden, porezati, poseći; ſich — gehen, podbiti se, podbijati se; ſich — reiten, natući se (na konju); er hat ein —es Herz, srce ga boli; ein —es Auge, bolestno oko; eine —e Haut, odrta, oguljena koža, guljotina.

Wundarznei, *f.* lèk za ranu.
Wundarzneikunſt, Wundarzneilehre, *f.* vidarstvo, kirurgija.
Wundarzneiſchule, *f.* vidarsko učilište.
Wundarzt, *m.* vidar, kirurg.
Wundärztlich, *adj.* vidarski, kirurgički.
Wundbalſam, *m.* dragomast i. balsam za rane.
Wundbaum, *m.* ſ. Eſche.
Wunde, *f.* rana; Einem eine — hauen, poseći koga; eine — beibringen, zadati ranu, raniti, obraniti; eine — ſtechen, ubosti (koga); eine — ſchießen, raniti (koga) puškom; eine — bekommen, dopasti rane; mit —n bedeckt, sav izranjen; er iſt mit —n bedeckt, puno je na njem ranah; er liegt an —n, u ranah je; eine friſche —, prêsna rana; eine vernarbte —, zacêljena rana; die —n heilen, vidati rane; an ſeiner — ſterben, umrêti s rane; die —n des Herzens, ranjeno srce.
Wundenblut, *n.* krv od rane.
Wundenfrei, *adj.* neranjen.
Wundenheilend, *adj.* vidajući, cêleći.
Wundenmahl, *n.* (*theol.*) rana; ſ. Narbe.
Wundenvoll, *adj.* ranjav; sav izranjen.
Wunder, *n.* čudo, čudesstvo; — thun, čudesa tvoriti, stvoriti; es iſt ein —, daß er mit dem Leben davon gekommen iſt, čudo, što nezaglavi; čudo, što iznese glavu; ein — von Schönheit, čudna lêpota, divota; —s halber, za čudo; — über —! čudo i pripovêst! mili Bože, čuda golemoga! welch ein —! čudne stvari, što vidim na svêtu! höret das — an! stan'te, braćo, da vam čudo kažem! ich dachte —, was es wäre, mislio sam, Bog zna šta je; ein großes —, čudovište; (das Wundern), čudjenje; es nimmt mich —, za čudo mi je; ſein — an etwas ſehen, čuditi se čemu.
Wunderähnlich, *adj.* kao čudo; poput čuda.
Wunderähre, *f.* ſ. Wunderweizen.
Wunderapfel, ſ. Balſamapfel.
Wunderarznei, *f.* čudotvoran lêk.
Wunderarzt, *m.* lêkar-čudotvorac; čudotvorni lêčnik.
Wunderbalſam, *m.* čudotvorna mast.
Wunderbar, *adj.* čudan, čudnovat, čudnovit; es iſt —, čudno je, za čudo je.
Wunderbarkeit, *f.* čudnost, divnost.
Wunderbarlich, *adv.* čudnovato.
Wunderbau, *m.* divna gradjevina.
Wunderbaum, *m.* (*Ricinus communis*), skočac, arepka, raolje.
Wunderbeweis, *m.* dokaz s čudesa.
Wunderbild, *n.* čudotvorna slika.
Wunderblume, *f.* (*Mirabilis*), noćurka.
Wunderding, *n.* čudna stvar; čudilo.
Wunderdoctor, ſ. Wunderarzt.
Wundererſcheinung, *f.* čudan pojav; čudna prikaza.
Wundergabe, *f.* čudotvorstvo; dar tvorenja čudesah.
Wundergebäude, *n.* divna sgrada.
Wundergebild, *n.* čudan stvor.
Wundergeburt, *f.* čudan porod.
Wundergeſchichte, *f.* čudna pripovêdka.
Wundergeſchick, *n.* čudna sudba, sudbina.
Wundergeſchöpf, *n.* čudan stvor; čudovište.
Wundergeſicht, *n.* čudna utvara, prikaza.
Wundergeſtalt, *f.* čudna prilika.
Wunderglaube, *m.* vêra u čudesa.
Wundergroß, *adj.* za čudo velik; prevelik, golem.
Wunderhand, *f.* čudotvorna ruka.
Wunderheld, *m.* čudan junak.
Wunderherrlich, *adj.* prekrasan; divan.
Wunderkind, *n.* vidovito dête.
Wunderklang, *m.* čudna, divna zveka.
Wunderklee, *m.* (*Melilotus vulgaris*), bêla ždraljika, bêli kokotac.
Wunderklein, *adj.* za čudo malen; premalen.
Wunderkorn, *n.* ſ. Wunderweizen.
Wunderkraft, *f.* čudna snaga, moć; ſ. Wundergabe.
Wunderkräftig *adj.* za čudo jak.
Wunderkraut, *n.* (*Hypericum*), pljuskavica.
Wunderkreis, *m.* čudan krug.
Wunderkünſtlich, *adj.* osobito ùmêšan.
Wunderkur, *f.* čudo od lêčitbe.
Wunderland, *n.* čudna, divna zemlja.
Wunderlich, *adj.* čudan, čudnovat, čudnovit; die Welt iſt —, ljudi su svakojake ćudi; (launiſch), ćudljiv; ein —er Heiliger, čudan čovêk; čudak.
Wunderlichkeit, *f.* čudnost, čudovitost; (*fig.*) ćudljivost.
Wunderlicht, *n.* čudna svêtlost.
Wunderlieblich, *adj.* preljubak, premilostan.
Wundermacht, *f.* čudna moć, vlast.
Wundermädchen, *n.* čudotvorna dêva.
Wundermährchen, *n.* čudesna, čudna, čudnovita priča.
Wundermann, Wundermenſch, *m.* čudotvorac.
Wundern, ſich, *v. r.* ſich worüber —, čuditi se, diviti se čemu; er wunderte ſich höchlich, čudom se je čudio; ich kann mich nicht genug —, nemogu se dočuditi; das wundert mich, to mi je za čudo.
Wundernaſe, ſ. Hufeiſennaſe.
Wundernswerth, Wundernswürdig, *adj.* divljenja, čudjenja dostojan; čudnovat.
Wunderpalaſt, *m.* divni dvori.
Wunderpfeffer, *m.* krupan biber; glavičice.
Wunderquelle, *f.* čudno vrelo.
Wunderrettung, *f.* čudno spasenje.
Wunderſache, *f.* čudna stvar.
Wunderſage, *f.* ſ. Wundermährchen.
Wunderſalz, *n.* trpka so(l).
Wunderſam, ſ. Wunderbar.
Wunderſchön, *adj.* divan, divotan, prekrasan, prelêp; ein —er Mann, divotnik; ein —es Weib, divotnica.

Wunderſchönheit, *f.* divota; lěpa lěpota.
Wunderſelten, *adj.* vele i. vrlo rědak.
Wunderſeltſam, *adj.* osobito čudan.
Wundershalber, *adv.* od čuda, za čudo.
Wunderſpiegel, *m.* čudno, divno ogledalo, zrcalo.
Wunderſtadt, *f.* divan grad.
Wunderſtark, *adj.* za čudo jak; osobito jak.
Wunderſtärke, *f.* čudna jakost.
Wunderſtern, *m.* čudna zvězda.
Wunderſtimme, *f.* divan glas.
Wunderſtrauch, *m.* (*Quisqualis*), bridnjača.
Wunderſucht, *f.* čudesarstvo.
Wunderſüchtig, *adj.* čudesarski.
Wunderſüchtler, *m.* čudesar.
Wunderſüß, *adj.* za čudo sladak, preslađak.
Wunderthat, *f.* čudo.
Wunderthäter, *m.* čudotvor, čudotvorac.
Wunderthäterin, *f.* čudotvorka.
Wunderthätig, *adj.* čudotvoran.
Wunderthier, *n.* čudno zvěre; čudo od zvěri.
Wunderthuer, ſ. Wunderthäter.
Wunderthun, *n.* tvorenje čudesah.
Wundertraum, *m.* čudan sanak.
Wundertugend, *f.* čudo od kreposti.
Wunderviole, ſ. Wunderblume.
Wundervoll, *adj.* prečudan, predivan; pun čudesah.
Wunderwaſſer, *n.* čudotvorna voda.
Wunderweizen, *m.* (*Triticum compositum*), složena pšenica.
Wunderwelt, *f.* divan svět.
Wunderwerk, *n.* čudo, čudovište.
Wunderweſen, *n.* čudno stvorenje.
Wunderwirkend, *adj.* čudotvoran.
Wunderwirkung, *f.* čudan učinak.
Wunderwort, *n.* čudotvorna rěč.
Wunderzeichen, *n.* čudesno znamenje.
Wundfäden, *pl.* ſ. Charpie.
Wundfieber, *n.* groznica od rane.
Wundfüßig, *adj.* ranjavih noguh.
Wundheit, *f.* ranjavost.
Wundholz, *n.* jasenovina.
Wundklee, *m.* Wundkraut, *n.* (*Anthyllis vulneraria*), ranjenik.
Wundlattig, *m.* (*Hieracium pilosum*), rujavica.
Wundmahl, ſ. Wundenmahl.
Wundmittel, *n.* lěk od rane.
Wundnarbig, *adj.* er iſt —, ogrubio od požiljakah, brazgotinah.
Wundpflaſter, *n.* obliž (melem) za ranu.
Wundrand, *m.* krajac od rane.
Wundſalbe, *f.* mast za rane.
Wundwaſſer, *n.* voda za rane.
Wundwurz, *f.* (*Valeriana officinalis*), odolěn.
Wunſch, *m.* želja; ich habe nur einen —, samo jedno želim; vom —e geleitet, želeć; mein ſehnlichſter —, moja živa želja; es iſt nach ſeinem —e ausgefallen, izašlo je na njegovu; nach —, povoljno; kao što sam (je) želio; einen — thun, izjaviti želju, požeļiti; meine beſten Wünſche begleiten dich, želim ti sve dobro; ſein — iſt in Erfüllung gegangen, što je želio, stekao je; izpunila mu se želja; ſ. Glückswunſch.
Wunſchart, *f.* (*optativus*), želeći način.
Wünſchbar, *adj.* das iſt —, to se može želěti.
Wünſchelruthe, *f.* vilinska šiba, vilinski štap; konjska dlaka (od vilinskih konjah); razkovnik; blagokaža.
Wünſchen, *v. a.* želěti; žuděti; ſo viel du wünſcheſt, koliko ti drago; koliko ti duša hoće; wünſcht er Frieden, ſo ..., ako je rad, da bude mir; er wünſcht ihm Gutes, on mu je dobru rad; wir — es zu ſehen, radi bismo viděti; — Sie etwa Äpfel? bi-li možda jabukah? ich wünſchte zu wiſſen, rad sam znati; ſie wünſchte ſich einen Bruder, uzželěla je brata; wenn nicht ſo viel als ich wünſchte, wenigſtens ſo viel als ich kann, ako ne, koliko bih rad, barem koliko mogu; ich wünſchte lieber ein Buch, volio bih knjigu; Einem einen guten Morgen —, zvati, nazvati, dati komu dobro jutro; Glück —, čestitati; ich wünſche ein glückliches neues Jahr, čestita Vam mlada godina; Einen zum Teufel —, aratosiljati koga.
Wünſchenswerth, *adj.* es iſt —, želěti je.
Wünſcher, *m.* želitelj.
Wünſchler, *m.* čestitkar.
Wunſchweiſe, *adv.* poput želje; željke.
Wunſchweiſe, *f.* ſ. Optativ.
Würde, *f.* (Amts—), čast; Einem eine — ertheilen, dati komu čast; die kaiſerliche —, carsko dostojanstvo; die — im Betragen, dostojanstvo u vladanju, dostojno vladanje, podnašanje; ich laſſe jeden in ſeinen —n, čast i poštenje svakomu.
Würdelos, *adj.* bez časti, dostojanstva.
Würdenträger, *m.* dostojanstvenik.
Würdevoll, *adj.* dostojanstven.
Würdig, *adj.* dostojan; (werth), vrědan; es iſt des Preiſes —, vrědi; ich achte mich deſſen nicht —, nisam dostojan; ſich — machen, dostojati se (čega); — werden, udostojiti se (čega); wer — erachtet wird, tko se udostoji; er iſt des Todes —, zaslužio je, da se smakne; ein ſolches Betragen iſt Ihrer nicht —, ovakvo vladanje i. po(d)našanje nedolikuje Vam.
Würdige, *m.* dostojnik; —, *f.* dostojnica.
Würdigen, *v. a.* udostojiti, udostojavati; einen Menſchen richtig — iſt eine ſehr ſchwere Sache, mučno je čověka, kako valja, očěniti i. procěniti; die Münzen —, cěniti pěneze; er würdigte mich kaum ſeines Anblicks, jedva da me pogleda; einen Umſtand —, uvažiti okolnost.
Würdiglich, *adv.* dostojno.
Würdigkeit, *f.* dostojnost, vrědnost; ich

bezweifle ſeine — zu dieſem Amte, sumnjam, da je dostojan ove službe.
Würdigung, *f.* udostojavanje; cěna; štovanje.
Wurf, *m.* hitac; einen — thun, hititi, baciti; einen glücklichen — thun, zakovati pataricu; Einem in den — kommen, doći komu na umet; Einem etwas in den — bringen, nakučiti komu što; ein — junger Hunde, jedno leglo štenadi; (Kalfanwurf), žbuka; (wdm.) rilo; (des Holzes), lihoper, vitoperina.
Wurfangel, *f.* (prosta) udica.
Wurfanker, *m.* kotva (sidro, lenger) za nateg.
Wurfankertau, *m.* konop (jedek) za nateg.
Wurfbewegung, *f.* ganuće s hitca.
Würfel, *m.* kocka (kostka).
Würfelbecher, *m.* čaša s kockami.
Würfelbein, *n.* (*os cuboideum*), kostka.
Würfelerz, *n.* kockasta ruda.
Würfelform, *f.* kockatost.
Würfelförmig, Würfelicht, Würfelig, *adj.* kockast; na kocku.
Würfelinhalt, *m.* tělovina.
Würfelmaß, ſ. Cubikmaß.
Würfeln, *v. n.* kockati se; gewürfelt, kockast.
Würfelſchiefer, *m.* kockasti škriljavac.
Würfelſpath, *m.* kockasti listnik.
Würfelſpiel, *n.* igra na kocke; kocke; kockanje.
Würfelſpieler, *m.* kockar.
Würfelſpielſucht, *f.* kockarstvo.
Würfelſtein, *m.* kocka.
Würfeltalk, *m.* kockasta milovka.
Würfelthon, *m.* kockasta glina.
Würfeltiſch, *m.* kockalište.
Würfelvogel, *m.* (*Phalaena Quadra*), kockaš.
Würfelweiſe, *adv.* kockami; poput kocke.
Würfelwurzel, *f.* kockasti, šestorni korěn.
Würfelzahl, *f.* kockasti, šestorni broj.
Wurfen, *v. n.* (Schiff.) vući na nateg; ſ. Werfen.
Wurferde, *f.* izkopana zemlja.
Wurfgarn, *n.* (mreža-)metnica.
Wurfgeräth, *n.* bacaljka.
Wurfgeſchoß, ſ. Projectil.
Wurfgeſchütz, *n.* metalo; samostrěl.
Wurfhaken, *m.* mornarski čakalj.
Wurfhaube, *f.* ſ. Wurfgarn.
Wurfhöhe, *f.* visina hitca.
Würfler, *m.* kockar.
Würfling, *m.* roj; ſ. Orfe.
Wurflinie, *f.* hitnica.
Wurfmaſchine, *f.* metalo.
Wurfnetz, ſ. Wurfgarn.
Wurfprügel, *m.* pustimica.
Wurfſchaufel, *f.* vijačica, vijača lopata.
Wurfſcheibe, *f.* kolut; die — werfen, kolutati se.
Wurfſchlange, *f.* smuk.
Wurfſper, *m.* kopljište.
Wurfſpieß, *m.* hrba, džilit.
Wurfſtätte, *f.* metaljka.
Wurfſtein, *m.* metači kamen.
Wurfweiſe, *adv.* vrzimice, hitimice, pustimice, pustimičke.
Wurfweite, *f.* domet.
Wurfzeug, *n.* bacala; ſ. Projectil.
Wurfziel, *n.* biljeg.
Würgekraut, ſ. Kreuzkraut.
Würgen, *v. a.* gušiti, daviti, ugušiti; eine Taube —, zavinuti golubu vratom; (beim Eſſen), grcati se; zagrcnuti se; (*fig.*) daviti, podaviti; mit dem Schwerte —, gubiti mačem; ſich —, *v. r.* daviti se, grcati se.
Würgen, *n.* dava, davljenje, gušenje.
Würgengel, *m.* andjeo-gubitelj, andjeo smrti; morija; ſ. Reuntödter.
Würgeplatz, *m.* davilište; gubilište.
Würger, *m.* davitelj, gušitelj; (*Lanius*), svrakoper.
Würgerich, Würgerling, *m.* (*Conium maculatum*), pěgava živolina, cvolina, kukuta.
Würgeſtahl, *m.* sablja-krvnica.
Wurm, *m.* crv; ſich krümmen wie ein —, vijati se i previjati se; es wurde von den Würmern gefreſſen, crvi su izjeli; (*poët.*) crvi su raztočili; (am Finger), ſ. Fingerwurm; es bildeten ſich Würmer in der Wunde, rana se je ucrvljala; (ein Wurm in Eingeweiden), glista; an Würmern leiden, glistovati; Würmer bekommen, oglistaviti se; (im Kopfe), mušica, hir; nagender —, grizući crv; (ſpr.) Jeder hat ſeinen —, svakom svoja nevolja; (von armen Kindern; das Wurm), crvopisak, crvak.
Wurmähnlich, Wurmartig, *adj.* crvast, crvolik.
Wurmarznei, *f.* lěk od glistah.
Wurmbenagt, *adj.* ogrizen od crvih.
Wurmblume, *f.* ſ. Bitterkraut.
Würmchen, *n.* crvić, glistica.
Wurmdoctor, ſ. Quackſalber.
Wurmen, *v. n.* vijugati se; das wurmt mich, to mi ide po glavi, to me peče; es wurmt ihm, ima crva u glavi.
Würmen, *v. a.* glistaviti.
Würmerſpeiſe, *f.* hrana crvlju.
Wurmfarn, *m.* (*Tanacetum vulg.*) vratič.
Wurmfieber, *n.* groznica od glistah.
Wurmförmig, *adj.* crvast, crvolik.
Wurmfraß, *m.* crvotoč; den — haben, crviti se.
Wurmfräßig, *adj.* crvotočan.
Wurmgras, *n.* (*Triticum repens*), pirika.
Wurmig, *adj.* crvljiv; — werden, ocrviti se, pocrvati se, ucrvljati se; (v. Obſte), crvljiv, pušljiv; (ärgerlich), zle volje; er iſt —, ima crva u glavi.
Wurmkrankheit, *f.* gliste.
Wurmkraut, *n.* ſ. Wurmfarn.
Wurmkuchen, *m.* kolačić za gliste.
Wurmlinig, *adj.* crvotočast.
Wurmloch, *n.* crvotoč, crva.
Wurmlöwe, ſ. Sandwurm.

Wurmmehl, *n.* crvotočina, brš.
Wurmmehlig, *adj.* bršljiv.
Wurmmittel, *n.* lěk od glistah.
Wurmmoos, *n.* (*Conferva dichotoma*), izpredvojeni okrěk.
Wurmmuskel, *m.* crvolika mišica.
Wurmneſſel, *f.* (*Lamium album*), běli
Wurmneſt, *n.* crvinjak. [medić.
Wurmnudeln, *pl.* dugački rezanci.
Wurmpillen, *pl.* bobice od glistah.
Wurmpulver, *m.* prašak od glistah.
Wurmröhre, *f.* (*Serpula*), gmizavica; ſ. Röhrenſchnecke.
Wurmſame, *m.* glistnik, cicvar.
Wurmſchlange, *f.* (*Caecilia lumbricoidea*), zmija-gujavica; (*Serpula lumbricalis*), gujavičasta gmizavica.
Wurmſeele, *f.* podla duša.
Wurmſtich, ſ. Wurmfraß.
Wurmſtichig, *adj.* (v. Obſte), pušljiv, crvljiv; eine —e Haſelnuß, bůšak; (v. Holze), crvljiv, crvotočan.
Wurmſtock, *m.* ſ. Wurmneſt. [jorepka.
Wurmſtrahl, *m.* (*Asterias ophiura*), gu-
Wurmſucht, *f.* glistavost; gliste.
Wurmſüchtig, *adj.* glistav.
Wurmtod, *m.* glistomor.
Wurmtrichter, *m.* (*Serpula infundibulum*), lěvčasta gmizavica.
Wurmweide, *f.* (*Geoffroya*), jakor.
Wurmwurzel, *f.* (*Spiegelia marylandica*), kalanka glistopudna; ſ. Wieſenknopf; Braunwurz.
Wurmzucker, *m.* sladkiš od glistah.
Wurmzüngler, *pl.* (*Vermilinguia*), tanko-
Würſing, ſ. Wirſing. [jeze.
Wurſt, *f.* (Speiſe), děvenica; kobasica; (b. Bäckern), sučak; (im Waſſerbaue), kobasa, koba; (*fig.*) eine lange —, dundurilo; (ſpr.) — wider —, šilo za ognjilo; wie der Mann iſt, ſo bratet man ihm die —, kakav gost, onaka mu i čast; kakav mi je gost došao, onaki mu i ručnik (peškir) dajem; auf d. — herumfahren, čanke i. zděle lizati; muktariti.
Wurſtband, *n.* uzica za kobasice.
Wurſtbügel, *m.* ključica.
Würſtchen, *n.* kobasičica.
Wurſtdarm, *m.* crěvo za kobasice.
Wurſtdorn, ſ. Wurſtſpeiler. [sičariti.
Wurſten, *v. n.* kobasice naděvati; koba-
Wurſtfett, *n.* salo, mast za kobasice.
Wurſtfleiſch, *n.* meso za kobasice.
Wurſtfülle, *f.* naděv.
Wurſtfüller, *m.* naděvač kobasicah.
Wurſthacken, *n.* sěčenje mesa za kobasice.
Wurſthorn, *n.* ſ. Wurſtbügel. [joran.
Wurſtkraut, *n.* bilje za kobasice; ſ. Ma-
Wurſtlippe, ſ. Wulſtlippe.
Wurſtmachen, *n.* naděvanje kobasicah.
Wurſtmacher, *m.* kobasičar.
Wurſtmaul, *n.* kobasičar; ſ. Wulſtmaul.
Wurſtreiter, ſ. Schmarotzer. [ljak.
Wurſtſpeiler, Wurſtſpieß, *m.* šiljak, špra-
Wurſtſuppe, *f.* gudla.
Würzapfel, *m.* tamjanka.
Würzblume, *f.* mirodijni cvět.
Würzbüchſe, *f.* mirodenka.
Würzduft, *m.* mir, miris.
Würze, *f.* začina, začinba; smok; ſ. Gewürz; (ſpr.) der Hunger iſt die beſte —, gladnu čověku sladke su i divljake.
Wurzel, *f.* korěn; žila; — ſchlagen, faſſen, treiben, primiti se, uhvatiti se; es treibt —n, hvata korěn; etwas mit d. — ausreißen, izčupati što; (v. Bäumen), izvaliti (drvo); mit d. — ausrotten, izkorěniti; die — eines Zahnes, ſ. Zahnwurzel; die — eines Berges, podanak od gore; (*math.*) korěn; (*gram.*) korěn, korěnika; (*Helix auricularis*), ušat spuž.
Wurzelähnlich, Wurzelartig, *adj.* korěnast.
Wurzelbart, *m.* brada (od korěna).
Wurzelbaum, *m.* (*Rhizophora Mangle*), korěnjak.
Wurzelbildung, *f.* postanak korěna; (*gram.*) tvorba korěnikah.
Wurzelblatt, *n.* podanački list.
Wurzelbrühe, *f.* juha (čorba) od korěnja.
Würzelchen, *n.* (*rhizium*), korěnak, žilica.
Wurzeleinſchnitt, *m.* zasěk u korěn.
Wurzelende, *n.* korěn.
Wurzelexponent, *m.* kazac korěna.
Wurzelfaſer, *f.* žiličica.
Wurzelfactor, *m.* činbenik korěna.
Wurzelform, *f.* oblik korěnike.
Wurzelgewächs, *n.* korěnjača.
Wurzelgraben, *n.* korěnodubstvo.
Wurzelgräber, *m.* korěnodubac.
Wurzelgröße, *f.* korěnita olina.
Wurzelgrund, *m.* (*rhizoma*), podanak,
Wurzelhaft, *adj.* korěnit. [pridanak.
Wurzelholz, *n.* drvo od korěna; podanak.
Wurzelig, *adj.* korěnit.
Wurzelkeim, *m.* ſ. Würzelchen.
Wurzellaut, *m.* glasac korěnike.
Wurzellode, *f.* ſ. Wurzelſproſſe.
Wurzelmann, *m.* korěnjar. [plućn.
Wurzelmaul, *n.* (*Rhizostoma*), morska
Wurzelmaus, *f.* (*Hypudaeus*), voluhar.
Wurzeln, *v. n.* korěniti se; hvatati korěn; tief —, ukorěniti se, zakorěniti se; (v. Dachſe), roviti.
Wurzelnahrung, *f.* korěn za hranu.
Wurzelnd, *adj.* (*radicans*), spuštajući korěnje.
Wurzelrand, *m.* krajac od korěna.
Wurzelranke, *f.* korěnita vrěža.
Wurzelraupe, *f.* gusěnica na korěnu.
Wurzelrebe, *f.* bradaš, prpor, prporak, vabac, slěpić.
Wurzelreich, *adj.* korěnit.
Wurzelreis, *n.* ſ. Wurzelſproſſe.
Wurzelſauger, ſ. Fichtenſauger.

Wurzelſproſſe, *f.* vrěža.
Wurzelſtändig, *adj.* korěni.
Wurzelſtock, *m.* podanak, pridanak.
Wurzelſtockig, *adj.* pridanački.
Wurzelſuppe, ſ. Wurzelbrühe.
Wurzelſylbe, *f.* korěnita slovka.
Wurzeltafel, *f.* prěgled korěnja.
Wurzeltrieb, *m.* izdanak, babica, mlaz; (Wb.) loza-krvavica.
Wurzelwort, *n.* korěnika, korěnita rěč.
Wurzelzahl, *f.* korěn; korěn od broja.
Wurzelzaſer, *f.* žiličica.
Wurzelzeichen, *n.* korěnilo.
Wurzelziehung, *f.* vadjenje korěna.
Würzen, *v. a.* začiniti, začinjati; —, *v.*
Würzer, *m.* začinjač. [*n.* začinjati.
Würzereich, *adj.* mirodijan.
Würzgeruch, *m.* mir; miris.
Würzgeſchmack, *m.* mirodijni ukus, kus.
Würzhaft, Würzhändler, ſ. Gewürzhaft
Würzig, *adj.* mirodijan; začinjen. [uſw.
Würzkrämer uſw. ſ. Gewürzkrämer uſw.
Würzler, *m.* začinjač.
Wurzling, ſ. Wurzeltrieb.
Würzlos, *adj.* suhoparan, naoparan.
Würzmittel, *n.* činba, začin. [karanfić.
Würznägelein, *n.* Würznelke, *f.* gvozdika,
Würzſchachtel, *f.* mirodenka.
Würzſpeiſe, *f.* smočno jelo. [(čorba).
Würzſuppe, *f.* smočna, mirodijna juha
Würzwaare, *f.* mirodija.
Würzweihe, *f.* velika gospodja.
Würzwein, *m.* mirodijno vino.
Wuſch, ſ. Huſch. [nuti.
Wuſchen, *v. n.* šmrcnuti, šmignuti, mu-
Wuſt, *m.* krtog, krndija, hrpa; ſ. Chaos.
Wüſt, *adj.* pust, divljačan; eine —e Gegend, divljač, pustoš; — machen, opustošiti; das Land liegt —, zemlja je pusta; eine —e Stelle, pustoselina; d. —e Gerinne, logov; ein —er Menſch razuzdan čověk; pušt; der Kopf iſt mir —, glava mi buči, mrči; (ſchmuzzig), tuzgav.

Wüſte, *f.* pustoš, pusta; ſ. Wüſtenei.
Wüſten, *v. n.* mit dem Gelde —, prosipati novce.
Wüſtendürre, *f.* prevelika suša.
Wüſtenei, *f.* pustinja, pustara.
Wüſtheit, *f.* divljač. [nečist.
Wuſtig, *adj.* tuzgav, smradan, gadan,
Wüſtling, *m.* pušt, razuzdanik.
Wüſtung, *f.* krč, krčevina.
Wuth, *f.* bès, běsnilo; jarost; in — gerathen, poběsněti, pomamiti se, povilěti, udariti u bès; ſeine — an Jemand auslaſſen, izrigati na koga běsnilo; (die — der Hunde), běsnoća; (*fig.*) er hat eine — zu ſpielen, pomaman je na igru.
Wuthausruf, *m.* běsan vapaj; běsna vika.
Wuthbeere, ſ. Tollkirſche.
Wüthen, *v. n.* běsněti; es wüthet die Peſt, kuga mori.
Wüthend, *adj.* běsan, běsomučan; pomamljen, poběsnio; razjaren; e. —er Menſch, běsnik, běsomučnik; — machen, pomamiti; er ſprang wie — auf, skoči pomamice; skoči kao da se pomami.
Wuthentbrannt, Wuthentglüht, *adj.* poběsnio, razjaren.
Wüther, *m.* běsnik, běsomučnik.
Wütherei, *f.* krvološtvo.
Wutherfüllt, ſ Wuthentbrannt.
Wütherich, *m.* krvolok; temerutnik; ſ. Schierling.
Wütheriſch, *adj.* běsan.
Wuthgeſchrei, *n.* běsna vika.
Wüthig, ſ. Wüthend.
Wuthkranke, *m.* běsnik.
Wuthkraut, *n.* ſ. Gauchheil.
Wüthling, ſ. Wütherich.
Wuthlos, *adj.* bez běsnoće, pomame.
Wuthſchäumend, Wuthſchnaubend, *adj.* bě-
Wuththat, *f.* běsno dělo. [somučan.
Wuthvoll, *adj.* preběsan.

X.

X, (ſpr.) Einem ein X für ein U machen, dati komu pet za devet; dati komu rog za svěću.
Xanthicoxyd, Xanthin, *n.* ksantin.
Xanthogenſäure, Xanthonſäure, *f.* ksantonska kiselina.
Xylit, *n.* ksilit.
Xylograph, *m.* drvorezac, drvopisac.
Xylographie, *f.* drvopis, drvorez; ſ. Holzſchneidekunſt.
Xyloidin, *n.* ksiloidin.

Y.

Yamswurzel, *f.* (*Dioscorea*), jam.
Yſop, ſ. Iſop.
Yttererde, *f.* ſ. Yttriumoxyd.
Yttrium, *n.* itrik.
Yttriumoxyd, *n.* itričan kis.
Yttriumoxydſalze, *pl.* itrične soli.

Z.

Zabel; Zach; Zachariasblume, ſ. Schach; Zäh; Kornblume.
Zack! *int.* tik, tak; caka, caka.
Zäcke, ſ. Zecke.
Zackeiſen, *n.* zubilo.
Zackel, *n.* (*Ovis strepsiceros*), vitorožka, [vitoroga ovca.
Zacken *m.* šiljak; rogalj; (am Geweihe), parožčić, parožak; (an einer Gabel), ost, parožak; (am Streitkolben), pero; (eines Felſens), zub.
Zacken, *v. a.* zubiti; nazubiti.
Zackenblatt, *n.* zubat listak.
Zackenfelſen, *m.* zubata stěna.
Zackenhorn, *n.* (*Buccinium ungulatum*), noktat rogač.
Zackenkamm, *m.* (*Patella cristata*), ćubasta bljudica.
Zackenkraut, *n.* Zackenſchote, *f.* (*Bunias*), rikula, rukevnik.
Zackenmauer, *f.* nazubljen zid.
Zackenwalze, *f.* perni valj.
Zackenwerk, *n.* pera.
Zackig, *adj.* zubat, zubast; (ein Streitkolben), perni; (Gabel), rogljast; (Geweihe), granat, parožast.
Zaffer, *m.* cafra.
Zag, ſ. Zaghaft.
Zagel, *m.* rep; (eines Baumes), vršak, [kičica.
Zagelmeiſe, ſ. Schwanzmeiſe.
Zagemuth, *m.* ſ. Zaghaftigkeit.
Zagen, *v. n.* žacati se; ustručavati se, predati; plašiti se; drhtati; (kleinmüthig ſein), klonuti duhom.
Zager, *m.* plašljivac.
Zagerei, *f.* malodušje.
Zaghaft, *adj.* bojažljiv, neodvažan, malodušan; — ſein, ſ. Zagen.
Zaghaftigkeit, Zagheit, *f.* bojažljivost, neodvažnost, malodušnost.
Zaglich, Zagmüthig, ſ. Zaghaft.
Zäh(e), *adj.* krut; (v. Fleiſch), žilav; (v. Schlamm), smolav, otežljiv; ein —es Leder, čvrsta koža; es iſt — wie Pech, otеže se kao smola; (v. Weine), tegljiv; — ſein, tegliti se; er hat ein —es Leben, tvrd je od smrti; (*fig.*) skup, tvrd, škrt; er iſt mit dem Gelde —, drži novac.
Zähe, *f.* krutost; žilavost; smolavost; tegljivost; čvrstoća.
Zähgerte, *f.* (*Lachnea*), šibljača.
Zähheit, Zähigkeit, ſ. Zähe, *f.*
Zahl, *f.* broj; ſtark an der —, mnogo na broju; ohne —, bez broja, nebrojen; (*gram.*) broj; eine — Garn, pasmo; ſ. Ziffer.
Zahladverb, *n.* brojni prislov.
Zahlamt, *n.* platara, plaćaonica; (das Amt zu zahlen), plaćanje.
Zahlbar, *adj.* (Wechſ.) platan, izplatan.
Zählbar, *adj.* izbrojiv, izbrojni; es iſt —, može se izbrojiti, prebrojiti.
Zahlbarkeit, *f.* platnost; izplatnost.
Zählbarkeit, *f.* izbrojivost, izbrojnost.
Zählbrett, *n.* brojnica.
Zahlbruch, *m.* drobiž, ulomak.
Zahlbuchſtabe, *m.* brojno pismo, slovo.
Zahlen, *v. a.* platiti, plaćati; (*fig.*) ſ. Büßen.
Zählen, *v. a.* brojiti, izbrojiti, prebrojiti; eure Haare ſind gezählt, kosa vam je izbrojena; etwas an den Fingern —, u prste što brojiti, izbrojiti; (ſpr.) er kann nicht drei —, nezna beknuti; Einen unter ſeine Freunde —, držati koga za svoga prijatelja; Einen unter die Gelehrten —, pisati, zapisati, uvrstiti koga medju učene ljude; du kannſt auf meinen Beiſtand —, u moju se pomoć možeš pouzdati; na mene se možeš osloniti.
Zählend, *adj.* —e Güter, brojena roba.
Zahlende, *n.* vrh.
Zahlenfolge, *f.* susled brojevah.
Zahlenkunſt, Zahlenlehre, *f.* računstvo.
Zahlenliſte, *f.* brojni pregled.
Zahlenlotterie, *f.* brojna lutrija.
Zahlenmaß, *n.* brojna měra.
Zahlenordnung, *f.* red brojevah; fortlaufende —, red, kojim idu brojevi.
Zahlenreihe, *f.* vrsta, povorka brojevah; [čislo.
Zahlenſyſtem, *n.* brojstvo.
Zahlentafel, *f.* brojanka.
Zahlenverhältniß, *n.* razměr brojevah.
Zahler, *m.* platac, platiša; ein ſchlechter —, hrdjav platiša; er iſt ein ſchlechter —, mučan je za platiti; (*mech.*) ſ. Zahlvorrichtung.
Zähler, *m.* brojač, brojitelj; (*arith.*) brojnik.
Zahlfähig, ſ. Zahlungsfähig.
Zahlfriſt, *f.* platežni rok.
Zählgeld, *n.* brojnina, brojevina.
Zählgeldquittung, *f.* namira na brojevinu.
Zahlhaft, *adj.* ſich — machen, naplatiti se.
Zahlholz, *n.* brojena drva.
Zahllos, *adj.* nebrojen, bez broja; ſie ſind —, neima im broja.
Zahlmeiſter, *m.* platar, izplatnik, haznadar*.
Zahlpfennig, ſ. Rechenpfennig.
Zählpunkt, *m.* brojilište.
Zahlreich, *adj.* mnogi; česti; premnogi; —, *adv.* puno, u velikom broju.
Zahlſchein, ſ. Zahlungsſchein.
Zahlſyſtem, ſ. Zahlenſyſtem.
Zahltag, *m.* platežni dan.
Zählticſch, *m.* ſ. Zählbrett.
Zahlunfähig, ſ. Zahlungsunfähig.

Zahlung, *f.* plateż; bei der —, kod plaćanja; — leiſten, platiti; ſeine — empfangen, primiti platu; — zum Ausgleich, doplata; eine unterbliebene —, neplateż; die —en einſtellen, prestati plaćati.
Zahlungsanweiſung, *f.* odredba plateża; (Schrift), plateżna naputica.
Zählungsart, *f.* način brojenja.
Zahlungsauflage, *f.* plateżni namet, nalog.
Zahlungsaufſchub, *m.* odgoda izplate, plateża.
Zahlungsauftrag, *m.* plateżni nalog.
Zahlungsbefehl, *m.* plateżna zapovĕd.
Zahlungsbeſtätigung, *f.* svĕdočba o plateżu i. izplati.
Zahlungsbogen, *m.* platnica; (Aus—), izplatnica.
Zahlungsbollete, *f.* izplatnica.
Zahlungsbuch, *n.* plateżnik.
Zahlungsbüchel, *n.* plateżnik.
Zahlungsdocument, *n.* izplatnica.
Zahlungsfähig, *adj.* — ſein, platiti moći.
Zahlungsfähigkeit, *f.* mogućnost plaćanja.
Zahlungsfriſt, *f.* plateżni rok.
Zahlungsgeſchäft, *n.* plaćanje.
Zahlungsliſte, *f.* plateżnica; (Aus—), izplatnica.
Zahlungsmittel, *n.* platilo.
Zahlungsort, *m.* platilište, město plateża.
Zahlungsrate, *f.* plateżni obrok.
Zahlungsregreß, *m.* plateżna zavrata.
Zahlungsreſt, Zahlungsrückſtand, *m.* neplaćen ostatak.
Zahlungsſchein, *m.* plateżnica; (Aus—), izplatka; (Quittung), namira.
Zahlungsſtatt, *adv.* an — annehmen, primiti město plaće, město novacah.
Zahlungsſumme, *f.* plateżna svota.
Zahlungstag, *m.* plateżni dan; dan izplate.
Zahlungstermin, *m.* plateżni rok.
Zahlungsunfähig, Zahlungsunvermögend, *adj.* — ſein, nemoći platiti.
Zahlungsunfähigkeit, Zahlungsunvermögenheit, *f.* nemogućnost plaćanja.
Zahlungsverbindlichkeit, *f.* dužnost plaćanja.
Zahlungsverlängerung, *f.* odgoda izplate.
Zahlungsvermögenheit, *f.* mogućnost plaćanja.
Zahlungsverpflichtung, ſ. Zahlungsverbindlichkeit.
Zahlungswoche, *f.* plateżna sedmica, nedĕlja, plateżni tjedan.
Zahlungszeit, *f.* vrĕme plaćanja, plateża; platitba; ein ohne — ausgeſtellter Wechſel, mĕnica bez dana platitbe.
Zahlverhältniß, *n.* brojni razmĕr.
Zählvorrichtung, *f.* brojilo.
Zählweiſe, *f.* brojeće motovilo.
Zahlwerth, *m.* brojna vrednota.
Zahlwoche, ſ. Zahlungswoche.
Zahlwort, *n.* brojnik.
Zahlzeichen, *n.* brojno znamenje; (Ziffer), brojka.
Zahm, *adj.* —e Thiere, pitoma živina; — machen, pripitomiti; — werden, pripitomiti se; (v. Menſchen), krotak; — machen, ukrotiti.
Zähmbar, *adj.* pripitoman, pitomljiv; ukrotljiv.
Zahmen, *v. n.* pripitomiti se.
Zähmen, *v. a.* pripitomiti, pitomiti, pripitomljavati; (v. Menſchen), ukroliti; ſeine Leidenſchaften —, obuzdati, zauzdati svoje strasti; ſich —, *v. r.* uzdržati se.
Zähmer, *m.* pitomitelj; krotitelj, krotilac.
Zahmheit, *f.* pitomost; krotost, krotkoća.
Zähmung, *f.* pitomljenje; ukrota; (*fig.*) obuzdanje, uztegnuće.
Zahn, *m.* (v. Thieren), zub; ein kleiner —, zubak, zubić; ein hohler —, šupalj zub; die Zähne weiſen, kesiti se, kesiti, izkesiti zube; (ſpr.) Einem auf den — fühlen, izpipavati što iz koga; es thut ihm kein — mehr weh, neboli ga glava; Einem etwas aus den Zähnen reißen, odtrgnuti komu što od ustah; ich habe lange Zähne, otrnuli su mi zubi; oskomljivi su mi zubi; zwiſchen den Zähnen (z. B. murmeln), na po(l) rĕči; (an einem Rade), zub, zubac; (am Schnabel), zubac.
Zahnartig, *adj.* zubast.
Zahnarznei, *f.* lĕk za zube, od zubobolje.
Zahnarzneifunde, *f.* zubarstvo.
Zahnarzt, *m.* zubar, zubni vidar.
Zahnausziehen, *n.* vadjenje zuba.
Zahnbalſam, *m.* dragomast (balsam) za zube.
Zahnblecker, *m.* kesizub, pestozub.
Zahnbraſſer, *m.* (*Sparus Dentex*), zubatac.
Zahnbräune, *f.* žar i. zapala desnih.
Zahnbreite, *f.* širina zuba.
Zahnbürſte, *f.* četka, kefica za zube; zubna četka.
Zähnchen, *n.* zubić; (am Rade), zubac.
Zahndicke, *f.* debljina zuba.
Zähneſletſchend, *adj.* keseć zube.
Zahneinguß, *m.* kalup od šibke.
Zahneiſen, *n.* vadizub.
Zähneln, Zahnen, *v. n.* das Kind zähnelt, zahnet, niču i. probijaju dĕtetu zubi; dĕte dobiva zube; —, *v. a.* (zähnen), einen Kamm —, zubiti, nazubiti češalj.
Zahnen, *n.* dobivanje zubih.
Zähnen, *n.* zubljenje.
Zahnfäule, Zahnfäulniß, *f.* gnjili zubi; ich habe —, gnjiju mi zubi.
Zahnfeder, *f.* (*Pennatula mirabilis*), divna perulja.
Zahnfieber, *n.* zubna groznica.
Zahnfiſch, *m.* zubata riba; riba-zubatica.
Zahnfiſtel, *f.* zubna žuljata.
Zahnflanke, *f.* bok od zuba.
Zahnfleiſch, *n.* desni, zuberina.
Zahnfleiſchentzündung, *f.* žar i. zapala desnih; er leidet an einer —, zažarile mu se desni.
Zahnfleiſchgeſchwulſt, *f.* otok desnih; er hat eine —, otekle su mu desni.
Zahnfletſchen, *n.* kesenje zubah.

Zahnfletſcher, ſ. Zahnblecker.
Zahnförmig, *adj.* zubast, zubolik.
Zahnfortſatz, *m.* zubnik. [fistel.
Zahngeſchwür, *n.* rana na desnih; ſ. Zahn-
Zahnhobel, *m.* zubata blanja.
Zahnhöhe, *f.* visina zuba.
Zahnhöhle, *f.* (*alveolus*), zubište; (eine Höhle im Zahne), šupljina u zubu.
Zahnhöhlengang, *m.* jažica nad zubištem.
Zähnig, *adj.* zubat; ſich — öffnen, zubcê se otvarati.
Zahnkanarienſchnecke, *f.* (*Strombus dentatus*), zubati krilac.
Zahnklappen, Zahnklappern, *n.* cokot, cokotanje zubah i. zubih. [zubim.
Zahnklappen, *v. n.* cvokotati, cokotati
Zähnknirſchen, *n.* škrgut, škripa zubah.
Zähnknirſchend, *adj.* škrgućuć, škripljuć zubma.
Zahnkopf, *m.* glava, věnac u zuba.
Zahnkraut, *n.* zubnik; (*Dentaria*), zu-
Zahnkrone, *f.* ſ. Zahnkopf. [batka.
Zahnlade, ſ. Kinnlade.
Zahnlänge, *f.* duljina zuba.
Zahnlaut, *m.* zubni glasac.
Zahnlehre, *f.* (*odontologia*), zuboslovje.
Zahnlos, *adj.* bezzub; —e Thiere, (*Edentata*), krezubice.
Zahnloſe, *m.* bezzubac. [škrbotina.
Zahnlücke, *f.* krezubina; štrba, štrbina,
Zahnlückig, *adj.* krezub, štrbav; — werden, okrezubiti.
Zahnlückige, *m.* krezubica.
Zahnmaul, *n.* (*Cyprinus dentex*), zubata
Zahnmittel, *n.* lěk za zube. [bělica.
Zahnnerve, *m.* zubni živac.
Zahnpein, *f.* zubobolja. [prašak.
Zahnpulver, *n.* prašak za zube; zubni
Zahnputzer, *m.* čistilac zubah; piljâk za zube.
Zahnrad, *n.* zubnjak, zubato kolo.
Zahnräderwerk, *n.* zubata kola.
Zahnreihe, *f.* niz zubah.
Zahnröhre, ſ. Zahnſchnecke.
Zahnſchmelz, *m.* zubna caklina.
Zahnſchmerz, *m.* zubobolja.
Zahnſchmied, *m.* šibkar. [kljunci.
Zahnſchnäbler, *pl.* (*Dentirostres*), zubo-
Zahnſchnecke, *f.* (*Dentalium*), zubovka.
Zahnſchnitt, *m.* zubež.
Zahnſilber, *n.* srebrne šibke.
Zahnſpindel, *f.* zubato vreteno; (*Strombus fusus*), vretenasti krilac.
Zahnſtange, *f.* greben.
Zahnſtift, *m.* krnjadak, okrnjak (od zuba).
Zahnſtirn, *f.* čelo od zuba.
Zahnſtocher, *m.* čačkalo, čačkalica, badkalo, zubatka.
Zahnſtocherbüchſe, *f.* Zahnſtocher-Etui, *n.* zubatkovnica.
Zahnſtochern, *v. n.* čačkati zube.
Zahntroſt, *m.* (*Odontites*), crnica.
Zahntürkis, *m.* biruza, ruska modruljica.
Zahnwechſel, *m.* izměna zubah.
Zahnweh, *n.* zubobolja.
Zahnwölbung, *f.* okruglina zuba.
Zahnwurz, ſ. Bleiwurz; Zahnkraut.
Zahnwurzel, *f.* panoga, pazub, korěn od zuba; (*Anthemis Pyrethrum*), zubovac, targok, kisnik; ſ. Zahnkraut.
Zahnzange, *f.* vadizub; zubne klěšte.
Zahnzweig, *m.* zubna grana (živca).
Zähre, *f.* suza.
Zähweide, ſ. Korbweide.
Zain, *m.* (v. Metall), motka, šibka; (b. Böttcher), gužvica.
Zaineiſen, *n.* željezne motke.
Zainen, *v. a.* v. Eiſen —, kovati motke
Zainer, *m.* motkar. [od željeza.
Zainhammer, *m.* motkara.
Zainſchmied, *m.* motkar. [torba.
Zäfer, *m.* rogožarac, zembil*; ženska
Zamboniſch, *adj.* —e Säule, zamboniski
Zampel, *m.* cuplja. [stup.
Zampelhaken, *m.* cupljena kuka.
Zampelſchnur, *f.* cupljena uzica.
Zampelſtuhl, *m.* cupljenik.
Zamten, *v. n.* cupljiti.
Zamtnadel, *f.* cupljena igla.
Zander, ſ. Sander.
Zange, *f.* klěšte; mit der —, klěštima; (b. Tiſchl.) kuka; (b. Pferd.) sěčnjak.
Zangenbock, *m.* (*Rhagium mordax*), šti-
Zangenförmig, *adj.* klěštast. [pač.
Zangenkäfer, ſ. Ohrwurm.
Zangenſtück, *n.* jeza.
Zangenträger, *m.* (*Chelifer cancroides*), rakovka, nilac.
Zangenwerk, *n.* klěšte.
Zangenwinkel, *m.* kut od klěštah.
Zank, *m.* svadja, zavada; začepica, zaděvica, čegrst *f.*; gomba; inat, kavga; einen — mit Jemand anfangen, svaditi se s kim (oko čega); in heftigen — gerathen, žestoko i. ljuto se zavaditi; einen — anfangen, zaděnuti kavgu; proinatiti se.
Zankapfel, *m.* zaděvica; (spr.) einen — hinwerfen, baciti kost medju ljude; das iſt ein wahrer — zwiſchen ihnen, oko toga često biva zaděvica i. svadja (kavga) medju njimi.
Zankeiſen, *n.* mleda.
Zänkeln, *v. n.* gložkati se.
Zanken, *v. n.* svadjati se, gložiti se, zubati se, gombati se, inatiti se, kavžiti se; über etwas, um etwas —, svadjati se oko čega; den ganzen Tag —, sav dan se karati; ſich müde —, nasvadjati se; Einen aus dem Hauſe —, izgrizti koga iz kuće.
Zänker, *m.* svadljivac, grizlica, kavgadžija, inadžija, karač.
Zänkerei, *f.* svadnja, svadja, glošnja, kavga; karka.
Zänkerin, *f.* svadljivica, inadžijnica.

Zankgeiſt, *m.* svadljivost; ſ. Zänker.
Zankgier, ſ. Zankſucht.
Zänkiſch, *adj.* svadljiv; pokarljiv.
Zankkraut, ſ. Bilſenkraut.
Zankluſt, ſ. Zankſucht. |se svadja.
Zankluſtig, *adj.* svadljiv; er iſt —, rad
Zankmaul, ſ. Zänker.
Zankſtifter, *m.* krvometnik, zavadljivac; ſ. Zänker; —in, *f.* krvometnica, za-
Zankſucht, *f.* svadljivost. |vadljivica.
Zankſüchtig, *adj.* svadljiv.
Zankteufel, ſ. Zänker.
Zapfbottich, *m.* čabar s čepom. |sica.
Zäpfchen, *n.* čepić; (im Halſe), resa, re-
Zäpfchenheber, *m* resna mišica.
Zäpfchenkraut, ſ. Zapfenkraut.
Zapfen, *m.* čep; den — aus dem Faſſe ziehen, odčepiti sud, bure; den — in das Faß einſtecken, začepiti sud; den — feſt klopfen, zakucati čep; das Faß geht am —, sud je načet; (Hahn am Faſſe), slavina; (Tannen—), češer, češerika, šešarka, šešarica; (Wb.) (loza-)reznica; (am Zimmerholze), čep; (am Rade), petica, štrekalj, šiljak; ein voller —, pijan kum; ſ. Zäpfchen.
Zapfen, *v. a.* Wein —, točiti vino; (zäpfen; b. Zimmerl.) čepiti.
Zapfenband, *n.* ſ. Zapfenring.
Zapfenbaum, *m.* (*Protea conifera*), šešarnjak; Zapfenbäume, *pl.* (*Coniferae*).
Zapfenbeere, *f.* pupuljica. |šešarnjaci.
Zapfenbeißer, ſ. Kreuzſchnabel.
Zapfenbier, *n.* podčepina.
Zapfenblatt, ſ. Zapfenkraut.
Zapfenbohrer, *m.* čepnjak.
Zapfenbräune, *f.* žar i. zapala resice.
Zapfendrüſe, *f.* žlězda od resice.
Zapfenfaß, *n.* podčepnjak.
Zapfenfeld, *n.* čepište. |šarku.
Zapfenförmig, *adj.* čepast; nalik na še-
Zapfenfrucht, *f.* češer, šešarka.
Zapfengeld, *n.* krčmarina.
Zapfengerüſt, *n.* blazina; kobila.
Zapfengras, *n.* kliporodna trava, klip-
Zapfenhaus, *n.* čepnica. |nica.
Zapfenholz, *n.* ſ. Faulbaum.
Zapfenhopfen, *m.* ženski hmelj.
Zapfenkaſten, *m.* čepnica.
Zapfenkloß, *m.* ſ. Zapfenlager. |zina.
Zapfenlager, *n.* žabica; (in Mühlen), bla-
Zapfenloch, *n.* rupa za čep, čepnica, slěpi oseк.
Zapfenmacher, *m.* čepar.
Zapfenmutter, *f.* žabica.
Zapfenrand, *m.* okrajac zatiljka.
Zapfenrecht, *n.* pravo točenja.
Zapfenring, *m.* karika od petice.
Zapfenroſe, *f.* šiška od ruže.
Zapfenſtein, ſ. Fingerſtein.
Zapfenſtreich, *m.* bubnjanje na sanak; den — ſchlagen, bubnjati na sanak.
Zapfenſtück, *n.* čepište.
Zapfentheil, *n.* zatiljak.
Zapfentragend, *adj.* šešarni, šešerni; —e Bäume, šešarnjaci. |vino.
Zapfenwein, *m.* podčepina; podčepno
Zapfenwurzel, ſ. Pfahlwurzel.
Zapfgeld, ſ. Zapfengeld.
Zäpfleinkraut, ſ. Zapfenkraut.
Zäpfler, *m.* krčmar.
Zapfner, *m.* (Wb.) ſchwarzer —, crna slankamenka; ſ. Zäpfler.
Zapftrog, *m.* podčepnjak.
Zapp, *m.* (*Fulica aterrima*), sarka.
Zappeln, *v. n.* koprcnuti se, praćaknuti se; koprcati se, praćakati se, praćkati se, bacakati se; das Herz zappelt ihm vor Freude, srce mu trepti od veselja; (spr.) Einen — laſſen, ostaviti koga na cědilu. [cakanje.
Zappeln, *n.* koprcanje, praćakanje, ba-
Zappler, *m.* koprcalo.
Zarge, *f.* obod; (Rand), kraj, okrajac; (Einfaſſung), pošva; (am Faſſe), čehalj.
Zart, *adj.* nježan; (dünn), tanak; eine —e Geſundheit, slabačko zdravje; (klein), sitan, droban; (ein —er Körper), mekan, mekoputan, gingav.
Zärte, (Zärthe), *f.* (*Cyprinus Vimba*), jaz; ſ. Zartheit.
Zärtelkind, *n.* máza, péka; razmaženo, razpečeno děte.
Zärteln, *v. a.* máziti, péčiti; ſ. Verzärteln; —, *v. n.* péčiti se, máziti se; ſ. Zärtlich ſein.
Zärtelwoche, ſ. Flitterwoche.
Zartfühlend, *adj.* ćutljiv.
Zartfüßig, *adj.* tankonog.
Zartgefühl, *n.* ćutljivost.
Zartgliederig, *adj.* tankih udah.
Zartheit, *f.* nježnost; mekanost, mekoputnost; (Dünne), tančina.
Zartherzig, *adj.* nježna srca.
Zärtlich, *adj.* nježan; — lieben, svesrdno ljubiti; — gegen Jemand ſein, paziti, njegovati koga; milovati koga; ſ. Zart.
Zärtlichkeit, *f.* njega, pažnja; aus —, od mila; — äußern, paziti, njegovati; milovati; — der Liebe, nježna, svesrdna ljubav; milovanje.
Zärtlichthun, *n.* njega.
Zärtling, *m.* njegovan, gingavac; mekoputnik; švrća, švrćo; ſ. Streifmaus.
Zartſinn; Zartſinnig, ſ. Zartgefühl; Zart-
Zaſer, *f.* vlakno. [fühlend.
Zaſerblume, ſ. Mittagsblume.
Zäſerchen, *n.* vlakance.
Zaſerig, *adj.* vlaknen.
Zaſern, *v. a.* činkati, očinkati.
Zaſerwurzel, *f.* vlaknasta žilica.
Zaspel, *f.* pasmo.
Zätſcheln, *v. a.* ſ. Zärteln.
Zätſchler, *m.* mazilo, pečilo.
Zauber, *m.* čar, čaroba; (*fig.*) milota,

dragost, prelast; der — ihrer Geſtalt, vilinska lěpota; — verleihen, začiniti.
Zauberartig, *adj.* čaroban.
Zauberauge, *n.* čarobno, milostno, vilinsko oko.
Zauberband, *n.* čarobna veza.
Zauberbecher, *m.* čarobna čaša.
Zauberberg, *m.* Klek.
Zauberbild, *n.* amajlija; (*fig.*) milostan [kip.
Zauberblick, *m.* čaroban, milostan, vilinski pogled.
Zauberbuch, *n.* čarovnik.
Zauberding, *n.* Zauberei, *f.* čarobija, čarolija, čara, čarka, čini, uroci; vračbina; (das Zaubern), bajanje, čaranje, vračanje; — treiben, ſ. Zaubern.
Zauberer, *m.* čarobnik, věštac, vračar, bajač, bajalo, vilenik.
Zauberformel, *f.* basma.
Zaubergarten, *m.* vilinski vrt.
Zaubergebild, *n.* čarolija, čarka.
Zaubergehenk, *n.* zapis, amajlija.
Zaubergeſang, *m.* vilinska pěsma.
Zaubergeſchichte, *f.* bahorka.
Zauberhaft, ſ. Zauberiſch.
Zauberhand, *f.* čarobna, vilinska ruka.
Zauberhöhle, *f.* vilinska spilja.
Zauberin, *f.* čarobnica, čaralica, věštica, vračara, bajalica, vilenica.
Zauberinſel, *f.* vilinski otok.
Zauberiſch, *adj.* čarobnički, vilovnički, vilenički; —e Mittel, čarolije; —e Mittel anwenden, vračati, čarati; (bezaubernd), čaroban, vilinski, bajni.
Zauberkette, *f.* ſ. Zauberband.
Zauberkraft, *f.* vilenstvo, vileništvo; vilinska sila.
Zauberkraut, *n.* (*Circaea*), vilenica, čarobnik, bahornica.
Zauberkreis, *m.* riz.
Zauberkunſt, *f.* čarovništvo, vileništvo; čarobija; ſ. Magie.
Zauberland, *n.* vilinska zemlja.
Zauberlaterne, *f.* čarobna světiljka.
Zauberlauch, *m.* (*Allium magicum*), vilenički luk.
Zauberlich, ſ. Zauberiſch.
Zauberlicht, *n.* čarobno světlo.
Zaubermacht, ſ. Zauberkraft.
Zaubermährchen, *n.* bahorka.
Zaubermann, Zaubermeiſter, ſ. Zauberer.
Zaubermittel, *n.* čarolija, vračolija, čini.
Zaubern, *v. n.* čarati, vračati, bajati; —, *v. a.* učiniti.
Zauberpalaſt, *m.* vilinski dvor; začaran dvor.
Zauberperſpectiv, *n.* čarobni očalin.
Zauberreich, *n.* vilinsko carstvo.
Zauberreiz, *m.* vilinska dragost, lěpota.
Zauberring, *m.* čarobni prsten.
Zauberruthe, *f.* vilin štap, vilina šibica.
Zauberſalbe, *f.* čarobna mast.
Zauberſchatz, *m.* začarano blago.
Zauberſchein, *m.* čarobna světlost.
Zauberſchleier, *m.* čarobna koprena.
Zauberſchloß, *n.* začaran dvor, vis.
Zauberſchön, *adj.* lěp kao vila.
Zauberſchönheit, *f.* vilinska lěpota.
Zauberſchrift, *f.* věštačko, čarobničko pismo.
Zauberſchwert, *n.* čaroban mač.
Zauberſegen, *m.* věštačka rěč.
Zauberſpiegel, *m.* čarobno ogledalo, zrcalo.
Zauberſpiel, *n.* čarobna igra.
Zauberſpruch, *m.* ſ. Zauberformel.
Zauberſtab, *m.* ſ. Zauberruthe.
Zauberſtimme, *f.* vilinski glas.
Zauberſtrauch, *m.* (*Hamamelis*), razkovnik.
Zauberſtück, *n.* (Zauberſtreich, *m.*) čarka, čini; (Theaterſtück), čarobija.
Zaubertrank, *m.* čarobni napitak.
Zaubertrichter, *m.* čarobni lěvak.
Zaubertute, *f.* (*Conus magicus*), čarobni čunjac.
Zaubervoll, *adj.* velo čaroban.
Zauberwald, *m.* začarana šuma.
Zauberwerk, ſ. Zauberding.
Zauberweſen, *n.* vilenstvo, vračarstvo.
Zauberwort, *n.* čarobna rěč.
Zauberzeichen, *n.* čaroban znak.
Zauberzettel, *m.* zapis.
Zauche, ſ. Pfütze.
Zauderei, *f.* oklěvanje, krzmanje, oguživanje.
Zauderer, *m.* oklěvalo, ogužalo, krzmalo.
Zauderhaft, *adj.* oklěvljiv, oklěvan, krzmav, kasan.
Zauderhaftigkeit, *f.* oklěvnost, oklěvljivost.
Zauderin, *f.* oklěvalica, krzmalica, oguživalica.
Zaudern, *v. n.* oklěvati, krzmati, kasniti; ščinjati se; mit der Erklärung ſeines Willens —, otezati očitovanje svoje volje.
Zauen, ſich, ſ. Sputen.
Zaum, *m.* uzda; einem Pferde den — anlegen, namaći, nabaciti konju uzdu; uzdati konja; ein Pferd im —e halten, držati konja na uzdi; ſeine Zunge im —e halten, ustručnuti jezik; držati jezik za zubi; ſeine Leidenſchaften im —e halten, uztegnuti, uztezati strasti.
Zaumbar, *adj.* obuzdav; — ſein, dati se obuzdati.
Zäumchen, *n.* uzdica.
Zäumen, *v. a.* uzdati; obuzdati, zauzdati, zauzdavati; (*fig.*) zauzdati, stegnuti; einen Kapaunen —, zapeti kopuna.
Zaumfrei, *adj.* neobuzdan, nezauzdan, bez uzde.
Zaumgeld, *n.* pouzdica, sretni groš.
Zaumlos, *adj.* razuzdan; ſ. Zaumfrei.
Zaumrecht, *adj.* vičan uzdi; biran.
Zaumzeug, *n.* sljubilo.
Zaun, *m.* ograda, obor, gradina; ein geflochtener —, plot; ein lebendiger —, živica; ein todter —, živika, vrzina, obala; mit einem —e umgeben, ograditi, oplotiti; (ſpr.) einen Streit vom — brechen, zabosti trn u zdravu nogu; ich bin nicht vom —e gebrochen, nisam

ja neznalović; nisam ja tikva bez korênja.

Zaunammer, *m.* (*Emberiza Cirlus*), plotovni strnad.

Zaunblume, *f.* (*Anthericum ossifragum*), kosatić.

Zaunbuche, *f.* grab, grabar.

Zäunchen, *n.* plotak, ogradica.

Zaundürr, *adj.* (*fig.*) suh kao biljka.

Zäunen, *v. a.* plotiti, oplotiti, ograditi.

Zaungerte, *f.* prut za plot.

Zaungilge, ſ. Zaunlilie.

Zaunglocke, ſ. Zaunwinde.

Zaungrasmücke, *f.* (*Motacilla Garrula*), sivoperka.

Zaunhopfen, *m.* divlji hmelj.

Zaunkirſche, *f.* sitnica.

Zaunkönig, *m.* (*Troglodytes*), carić, zalogaj, štrko, strežić, trtak, palčić.

Zaunlilie, *f.* (*Lonicera periclymenum*), kukavičnjak, orlovi nokti; ſ Zaunblume.

Zäunling, *m.* ſ. Zaunkirſche.

Zaunloch, *n.* vrzelj.

Zaunpfahl, *m.* proštac, (*coll.*) prošće.

Zaunrebe, *f.* ſ. Bitterſüß; Zaunlilie.

Zaunrecht, *n.* pravo ograde.

Zaunried, *m.*; **Zaunriegel**, *m.*; **Zaunroſe**, *f.* ſ. Waſſerrohr; Hartriegel; Hundsroſe.

Zaunrübe, *f.* (*Bryonia*), debeljača, debela tikva.

Zaunruthe, ſ. Zaungerte.

Zaunſchlieſer, Zaunſchlupfer, ſ. Zaunkönig.

Zaunſpalte, *f.* prokola.

Zaunſtänder, *m.* stup (od stobora).

Zaunſtecken, *m.* ſ. Zaungerte.

Zaunweide, *f.* rakita.

Zaunwicke, *f.* (*Vicia sepium*), plotovni grahor.

Zaunwinde, *f.* (*Convolvulus sepium*), hladež.

Zaufen, *v. a.* čupati, skubsti, potezati; Einen an den Haaren —, vući koga za kosu; Einem den Kopf —, razbarusiti komu kosu.

Zautſche, ſ. Maiblume.

Zebra, *n.* (*Equus Zebra*), zebra.

Zechbote, *m.* cehovni pozovič.

Zechbruder, *m.* pijančina.

Zeche, *f.* (Zunft), ceh, esnaf; (Gewerkſchaft), rudnička družba; (Berg—), zadružni rudnik; eine — bauen, kopati rudnik zadružno; (Reihe), nach der —, izredom, na izred, čredomice; etwas nach der — thun, obrediti se, obredjivati se čim; die — iſt an mir, meni je redak, moja je reda (čreda); (Trinkgeſellſchaft), pijanka; in die — treten, reveniti se; (die Koſten einer —), revena; den Wirth die — machen laſſen, naložiti krčmaru, da napravi račun; iskati račun; die — bezahlen, uzeti na se revenu; dati, platiti džabu; (*fig.*) er mußte die — bezahlen, na njem su se slomila kola.

Zechen, *v. n.* piti, pijančiti, pijančevati.

Zechenälteſte, *m.* starešina ceha.

Zecheneiſen, *n.* biležilo.

Zechenmeiſter, *m.* nastojnik rudnika.

Zechenregiſter, *n.* računi zadružnoga rudnika.

Zecher, *m.* pijanac; ſ. Zechbruder.

Zechfahne, *f.* cehovska zastava; esnafski barjak.

Zechfrei, *adj.* prost od revene; Einen — halten, platiti za koga.

Zechgaſt, ſ. Zechgeſell.

Zechgelag, *n.* pijanka.

Zechgeld, *n.* trošak za pilo; popitnica.

Zechgenoß, *m.* član ceha; ſ. Zechgeſell.

Zechgeſell, *m.* drug od čaše; pivator.

Zechgeſellſchaft, *f.* pijanka.

Zechhut, *f.* paša na izred.

Zechine, *f.* cekin.

Zechmeiſter, ſ. Zunftmeiſter.

Zechordnung, *f.* cehovski red; red kod pijanke.

Zechtag, *m.* cehovska skupština.

Zechtheil, *m.* dio rudnika.

Zechwappen, *n.* cehovski grb.

Zeck, *m.* čupac; einen — geben, čupnuti.

Zecke, *f.* (*Ixodes*), krpuša, klop, krpelj.

Zecken, *v. a.* čupkati, čepkati; ſ. Zupfen.

Zeckenkorn, *n.* krpuša.

Zäcker, *m.* čupkalo; ſ. Zäfer.

Zeder uſw. ſ. Ceder uſw.

Zehe, *f.* nožni prst, prst u noge; große —, nožni palac; kleine —, mali nožni prst; auf die —n treten, propeti se; pripeti se na prste; auf den —n gehen, bádati, šumke ići; der Schmerz fuhr mir bis in die kleine —, petne me žile zabolište.

Zeh(e)n, *num.* deset; — Mädchen, deset děvojakah; — Kinder, desetoro děce; — Wägen, desetora kola; — Perſonen, desetorica, desetorina, desetina.

Zehenbeuger, *m.* pregibač nožnoga prsta.

Zehend, *m.* ſ. Sander.

Zehend, *n.* desetak.

Zehengänger, *pl.* (*Digitigrada*), prstohodci.

Zehenglied, *n.* članak nožnoga prsta.

Zehennagel, *m.* nokat nožnoga prsta.

Zehennerve, *m.* živac nožnoga prsta.

Zehenſtrecker, *m.* natezača nožnoga prsta.

Zehent, Zehente, *m.* ſ. Zehnte, *m.*

Zehentacker, *m.* desetinska njiva.

Zehentablöſung, *f.* odkup desetka, desetine.

Zehentamt, *n.* desetarnica.

Zehentbar, *adj.* pod desetkom; —e Bodenfrüchte, létina pod desetkom; létina, od koje se daje desétak.

Zehentbarkeit, ſ. Zehentpflicht.

Zehentberechtigt, *adj.* vlastan pobirati desetak.

Zehentberechtigung, *f.* pravo na desetak.

Zehentbezug, *m.* dobivanje desetka.

Zehentbuch, *n.* desetkovnik.

Zehentdreſcher, *m.* risar.

Zehenteinnehmer, ſ. Zehentner.

Zehenten, (Zehenteln), *v. n.* (den Zehenten abnehmen), dese(t)čariti, desetčiti, desetinjati; kupiti desetak; (den Zehenten abgeben), davati desetak, desetariti; —, *v. a.* desetkovati.

Zehententgang, *m.* izmak desetka.
Zehentflur, *f.* polje pod desetkom.
Zehentfrei, *adj.* prost, oprošten od desetka.
Zehentfreiheit, *f.* oprost desetka.
Zehentfrohne, *f.* desetinska tlaka, robota.
Zehentgarbe, *f.* deseti snop; snop od desetka.
Zehentgeld, *n.* desetak u novcu, desetnina.
Zehentherr, *m* gospodar desetka, vlastnik desetine.
Zehenthiere, *pl.* (*Digitata*), prstaši.
Zehentholde, *m.* desetinar, desetačnik, desetinjak.
Zehentkorn, *n.* žito od desetka; desetačko žito.
Zehentmahler, ſ. Zehentner.
Zehentmann, ſ. Zehentholde.
Zehentner, *m.* dese(t)čar.
Zehentordnung, *f.* desetinski red.
Zehentpächter, *m.* zakupnik desetka.
Zehentpflicht, *f.* dužnost desetarenja.
Zehentpflichtig, *adj.* pod desetkom.
Zehentrecht, *n.* pravo na desetak, desetinu.
Zehentregiſter, ſ. Zehentbuch.
Zehentritt, *m.* šumovlak.
Zehentſchneider, *m.* risar.
Zehentſchuldig, ſ. Zehentpflichtig.
Zehentſtreitigkeit, *f.* desetinska razpra.
Zehentweizen, *m.* desetinska pšenica.
Zehentzug, *m.* dese(t)čarenje; kupljenje, pobiranje desetka i. desetine.
Zehn, *num.* ſ. Zehen.
Zehn, *f.* desetica.
Zehnblumig, *adj.* od deset cvětakah.
Zehneck, *n.* desetokutnik, desetonuglica.
Zehneckig, *adj.* na deset uglovah; desetokutni.
Zehneimerig, *adj.* od deset vědarah, akovah; ein —es Faß, desetačka, desetakinja, desetorka.
Zehnender, *m.* desetorožčić.
Zehner, *m.* desétak; desetina; (Münze), desetâk; (Banknote), desetica; (Karte), desetica.
Zehnerlei, *adj.* deseterovrstan, od deset vrstih (felah).
Zehnerſyſtem, *n.* desetinstvo, dekadika.
Zehnfach, *adj.* deseterostruk, deseterogub; um das Zehnfache, desetinom (više); das Zehnfache, deset putah onoliko.
Zehnfächerig, *adj.* od deset pretinacah.
Zehnfältig, *adj.* desetorni; ſ. Zehnfach.
Zehnfüßer, *pl.* (*Decapoda*), desetonožci.
Zehnfüßig, *adj.* desetonog.
Zehnfußig, *adj.* od deset stopah.
Zehngulden-Banknote, *f.* desetica; banka od deset forintih.
Zehngliederig, *adj.* desetočlan.
Zehnherr, *m.* desetovlad.
Zehnherrſchaft, *f.* vlada desetorice.
Zehnhundert uſw. ſ. Tauſend uſw.
Zehnjahr, *n.* desetoléće, desetogodje, desetak godinah.
Zehnjährig, *adj.* desetgodišnji, desetlětan, od deset godinah; ein —es Thier, desetâk.
Zehnjährlich, *adj.* svake desete godine.
Zehnkantig, *adj.* od deset bridih, srhovah; ein —er Körper, desetobridac.
Zehnklappig, *adj.* (*bot.*) desetoklopan, od deset klopacah.
Zehnkreuzerſtück, *n.* desetâk.
Zehnmal, *adv.* deset putah i. putih, deset krat.
Zehnmalig, *adj.* desetoputan, desetokratan.
Zehnmann, ſ. Zehnherr.
Zehnmännerig, *adj.* sa deset prašnikah.
Zehnmaß, *n.* desetna měra.
Zehnmonatig, *adj.* desetoměsečan, od deset měsecih.
Zehnmonatlich, *adv.* svaki deseti měsec.
Zehnpfünder, *m.* desetfuntaš.
Zehnpfündig, *adj.* od deset funtih.
Zehnſäulig, *adj.* od deset stupovah.
Zehnſchuhig, *adj.* od deset stopah.
Zehnſeitig, *adj.* desetostran.
Zehnſtrahl, *m.* desetaš.
Zehnſtrahlig, *aaj.* od deset zrakah, trakovah.
Zehnſtündig, *adj.* od deset urah, satih.
Zehnſtündlich, *adv.* svaki deseti sat.
Zehnſylbig, *adj.* od deset slovkih, slovakah.
Zehntägig, *adj.* desetodnevni, od deset danah.
Zehntäglich, *adv.* svaki deseti dan.
Zehntauſend, *num.* deset tisućah, hiljadah.
Zehntauſendmal, *adv.* deset tisućah putih.
Zehntauſendſte, *num.* desetotisući, od deset tisućah po jedan.
Zehntauſendtel, *n.* deseto-tisućina.
Zehnte, *num.* deseti; am —n Tage, deseti dan; am —n, desetoga; zum —n Mal, deseti put i. krat, desetom; halb — kommen, samodeseti doći.
Zehnte, *m.* (Zehent), desetak, desetina, deseto; den —n geben, davati desetak; den —n entrichten, plaćati, platiti desetak, desetariti.
Zehntel, *n.* desetina.
Zehntens, *adv.* deseto.
Zehntheilig, *adj.* od deset dělovah, čestih.
Zehnwöchentlich, *adv.* svake desete sedmice i. nedělje.
Zehnwochig, *adj.* od deset nedělj.h danah.
Zehnzehig, *adj.* od deset prstah.
Zehnzeilig, *adj.* od deset vrstah, redakah.
Zehnzöllig, *adj.* od deset palacah.
Zehren, *v. n.* (leben), von ſeinen Einkünften —, življeti o svom dohodku; von der Schnur —, življeti o glavnici; im Wirthshauſe —, trošiti u krčmi; trošiti, tratiti; der Wein zehrt, vino hlapi; —, *v. a.* trošiti, harčiti; ſich —, jesti se; ſ. Verzehren.
Zehrer, *m.* trošilac, potrošar; (ſpr.) auf einen Sparer folgt ein —, ſ. Sparer.
Zehrerin, *f.* trošilica, potrošarica.
Zehrfieber, *n.* trošnica.

Zehrfrei, *adj.* Einen — halten, plaćati za koga (u krčmi).
Zehrgeld, *n.* tratnja, potroš; (Koſtgeld), trošak (za hranu), novci za živež; hranovina.
Zehrgras, *n.* (*Betonica*), bukvica.
Zehrpfennig, *m.* ſ. Zehrgeld.
Zehrung, *f.* trošak za hranu; (Koſt), hrana.
Zehrungsbeitrag, *m.* prinesak za hranu.
Zehrungsgeld, ſ. Zehrgeld.
Zehrungskoſten, *pl.* trošak (za hranu).
Zehrvorrath, ſ. Proviant.
Zehrwurzel, ſ. Aronsruthe.
Zeichen, *n.* znamen, znamenje; das — des Kreuzes, znamenje svetoga križa i. krsta; (Merkmal), znak, bilěg, obilěžje; (Wein—), vinokaža; (Signal), navěst; Einem mit der Hand ein — geben, mahnuti komu rukom; ein — mit der Trommel geben, dati komu znak bubnjem; d. Pferde ein — aufbrennen, udariti žig konju; das iſt ein böſes —, zlo znamenje, zla kob; (Wunder), čudo; das erſte —, početak čudesom. [ženi grgeč.
Zeichenbärs, *m.* (*Perca stigma*), obilje-
Zeichenbrett, *n.* crtanka.
Zeichenbuch, *n.* crtežnik.
Zeichendeuter, *m.* kobnik, gatalac.
Zeichendeuterei, Zeichendeutung, *f.* kobljenje, gatanje.
Zeicheneiſen, *n.* žigosalo.
Zeichenfeder, *f.* crtarsko pero; crtaljka.
Zeichenhammer, *m.* bilježilo.
Zeicheninſtrument, *n.* crtaljka.
Zeichenkreide, *f.* crna kreda.
Zeichenkunſt, *f.* crtarstvo, risarstvo; ſ. Zeichenlehre.
Zeichenlehre, *f.* znakoslovje.
Zeichenleiſte, *f.* oměra.
Zeichenmeiſter, *m.* učitelj crtanja (risanja); crtar. [risanje.
Zeichenpapier, *n.* crtarski papir, papir za
Zeichenſchule, *f.* crtarnica, škola za risanje.
Zeichenſetzung, *f.* metanje razlučilah.
Zeichenſprache, *f.* govor na prste.
Zeichenſtift, *m.* pisaljka.
Zeichenſtunde, *f.* pouka u crtanju (risanju).
Zeichentiſch, *m.* crtarski (risarski) sto(l).
Zeichnen, *v. n.* & *a.* crtati, risati*; nacrtati, narisati; (be—), obilěžiti, bilěžiti, označiti; eine Stelle im Buche —, zabilěžiti město kakvo u knjizi; Gott hat ihn gezeichnet, Bog ga je nakazao; Einen —, izlěmati koga; (unter—), eine Urkunde —, podpisati izpravu; ſ. Subſcribiren.
Zeichnen, *n.* crtanje, risanje.
Zeichner, *m.* crtar, risar*; —in, *f.* crtarica, risarica. [Unterſchrift.
Zeichnung, *f.* crtež, risarija, naris; ſ.
Zeidelbär, ſ. Honigbär.
Zeidelbaum, *m.* dupljak.
Zeidelgabel, *f.* pčelarske vilice.
Zeidelmeiſter, *m.* pčelar, kovandžija*.
Zeidelmeſſer, *n.* podrezač.
Zeideln, *v. n.* podrezati, podrezivati košnice; izsěći pčele.
Zeidelrecht, *n.* pravo izsěcanja pčelah.
Zeidelzeichen, *n.* zakrstina.
Zeidler, ſ. Zeidelmeiſter.
Zeigbar, *adj.* pokazan; es iſt —, može se pokazati.
Zeigebank, *f.* tezga.
Zeigefinger, *m.* kažiput, kazavac.
Zeigefingerſtrecker, ſ. Zeigermuskel.
Zeigen, *v. a.* kazati, pokazati, pokazivati; Einem den Weg —, (po)kazati komu put; Einem den rechten Weg —, uputiti koga na pravi put; Einem die Thür —, tjerati koga iz sobe; (*fig.*) pokazati, dokazati; ſich —, *v. r.* ukazati se, izmoliti se, pomoliti se; er zeigte ſich als einen Mann, uradio je kao muž; pokazao je, da je čověk; es zeigte ſich, daß er gewonnen hatte, izpalo je, da je dobio.
Zeiger, *m.* kazalac, pokazivalac; (an Uhren), kazaljka, skazaljka; (Weinzeichen), vinokaža; ſ. Zeigefinger; (Inder), kazalo.
Zeigermuskel, *m.* natezača kažiputa.
Zeigerſtange, *f.* kazaljka.
Zeigeruhr, *f.* nebijući dobnjak (sat).
Zeigerwerk, *n.* kazala.
Zeigerwage, *f.* težlja s kazaljkom.
Zeigewort, *n.* zaimenik.
Zeihen, *v. a.* osvaditi, obaditi, kriviti (koga čim); Einen der Lügen —, těrati koga u laž; wer kann mich einer Sünde —? tko me može grěhom ob-
Zeiland, ſ. Seidelbaſt. [ličiti?
Zeile, *f.* redac, redak, vrsta; er hat mir noch keine — geſchrieben, nije mi jošte ni rěči pisao; ein Paar —n, několiko rěčih; (Reihe), red, povorka; etwas in —n pflanzen, saditi što na red; (Straſſe), ulica.
Zeilen, *v. a.* redjati, vrstati.
Zeilendiſtanz, *f.* razdaleč redacah.
Zeilengerſte, *f.* (jari) ječam.
Zeilenmaß, *n.* měra redacah. [mice.
Zeilenweiſe, *adv.* redac po redac; vrsti-
Zeilenzeiger, *m.* kazaljka.
Zeinbrief, ſ. Seinbrief.
Zeiſchen, *n.* ſ. Zeiſig.
Zeiſchenkraut, *n.* (*Stachys*), čistac.
Zeiſel, *f.* (*Sorex*), tekunica.
Zeiſelbär, *m.* medo, martin.
Zeiſig, *m.* (*Fringilla Spinus*), zelenka, zelenčica, trnovka, čižak; ein lockerer —, hadrapovac.
Zeiſiggrün, *adj.* zelen kao zelenka.
Zeiſigkraut, ſ. Zeiſchenkraut.
Zeiſt, *m.* ſ. Zeiſel.

Zeit, *f.* vrěme; eine kurze —, čas; das wird nur noch eine kurze — dauern, to će samo za malo još̆e trajati; die — wird es lehren, vrěme će pokazati; von — zu —, od vremena na vrěme; zu welcher —? u koje doba? zur —, sada; zu —en, vremenom, kadšto; nach der —, poslije; bei —en, za rana; za dobe; er hat sich die — her wohl befunden, odonda je bio zdrav; vor —en, u prvo i. staro vrěmo; unter der —, za to; die — vergeht, vrěme je promašno; eine bewegte —, uzbibano vrěme; die — ist verloren, ode vrěme; die gegenwärtige —, sadašnje doba; (*gram.*) sadašnje vrěme; die alte —, staro doba; die neue —, nov věk; eine gute —, dobrano; er blieb eine gute — aus, za dugo ga nebi; zu einer andern —, drugi put; es ist noch früh an der —, jutro je; welche — ist es? koje je doba? festgesetzte —, rok; zur festgesetzten —, na rok; auf längere —, na podugo vremena; eine — lang, donikle; die — benützen, grabiti vrěme; sich in die — schicken, prilagoditi se, priklanjati se vremenu; ugadjati vremenu; vladati se prema vremenu, hoditi s vremenom; schlechte —en, zli dani; schwere —en, těsno vrěme; sich mit der Hoffnung besserer —en trösten, těšiti se nadom, da će biti bolje; er hat gute —, lako je njemu; damit hat es gute —, neima sile, preše; — meines Lebens, s. Leben; zu meiner —, za moje mladosti; zu seiner —, za njegove dobe; er kam zu seiner —, došao je na vrěme; die — der Jugend, mladost; doba mladosti; die rechte — versäumen, promašiti sgodu; die rechte —, doba, hora, vrěme; zur rechten — kommen, zu der gehörigen — kommen, doći na vrěme, na svoje vrěme; es ist hohe —, sila je, vrěme je; es ist hohe —, daß du gehest, i doba je, da ideš; dazu ist es nun nicht mehr —, tomu sada već nije vrěme; außer der —, u nevrěme; jedes Ding hat seine —, vrěme je od svašta; zu seiner — will ich dich schon erinnern, opomenut ću te, kad bude hora; die Sache erfordert viel —, tomu se hoće vremena; ich habe keine —, neimam kad, neimam kolě; nisam lastan i. dokolan; — haben, dokolěti; ich weiß nicht, wo ich die — hernehmen soll, nedospěvam; nach kurzer —, malo vrěme zatim postajalo; die —en haben sich geändert, vrěme se je preokrenulo; die —en sind vorüber, wo man dergleichen fürchtete, promakoše vremena od takvoga straha; es schien ihm die rechte — dazu, učinilo mu se je vrěme tomu; er sucht — zu gewinnen, razvlači vrěme; zur — als ..., onda kad ...; zu allen —en, svagda; zu jeder —, u svako doba; die — bestimmen, ročiti, uročiti; nach langer —, dugo potom; die — zubringen, vrěme trajati, probaviti; sich die — angenehm vertreiben, ugodno provesti vrěme; es wird mir die — lang, dugo mi je vrěme; von welcher —? kadašnji? von jener —, ondašnji; seit der —, od onda; seit der — als ich bei ihm war, odkada sam kod njega bio; (*merc.*) auf — kaufen, kupiti na poček; (b. Frauen), žensko vrěme, pranje, pranica, měsečina.

Zeitablauf, s. Zeitverlauf.

Zeitabschnitt, *m.* razdoblje, doba.

Zeitalter, *n.* věk, doba.

Zeitangabe, *f.* vrěme, kad se je što dogodilo.

Zeitaufwand, *m.* potrošak vremena.

Zeitbedarf, *m.* trěba vremena.

Zeitbedürfniß, *n.* potreba vremena.

Zeitbedürftig, *adj.* potrěban vremena; — sein, trebati vremena.

Zeitbeere, *f.* crni grozdić.

Zeitbeginn, *m.* početak vremena.

Zeitberechnung, *f.* proračunavanje vremena.

Zeitbeschreibung, s. Chronologie; Chronographie.

Zeitbestimmung, *f.* odredjenje, ustanovljenje vremena.

Zeitbezeichnung, *f.* naznaka vremena.

Zeitbild, *n.* slika vremena.

Zeitblume, s. Herbstzeitlose.

Zeitdauer, *f.* trajanje.

Zeitdieb, s. Tagedieb.

Zeiteintheilung, *f.* razdělba vremena.

Zeitelement, *n.* počelo vremena.

Zeitenlauf, *m.* tek vremena.

Zeitersparniß, *f.* prišteda vremena.

Zeitfolge, *f.* suslěd; in der —, suslědice.

Zeitform, *f.* (*gram.*) vrěme.

Zeitforscher, Zeitforschung, s. Chronolog, Chronologie.

Zeitfrage, *f.* pitanje za vrěme; das ist nur noch eine —, samo se još̆e nezna, kada.

Zeitfrist, *f.* rok.

Zeitgeist, *m.* duh vremena.

Zeitgemäß, *adj.* prema vremenu; priměren potrebam vremena, věka.

Zeitgemäßheit, *f.* priměrenost vremenu, věku.

Zeitgenoß, *m.* vrsnik, vršnjak, suvrsnik, suvremenik.

Zeitgenossenschaft, *f.* vrsništvo, vršnjaštvo.

Zeitgenossin, *f.* vrsnica, vršnjakinja.

Zeitgeschichte, *f.* lětopis.

Zeitgeschmack, *m.* ukus věka.

Zeitgewalt, *f.* sila od vremena.

Zeitgewinn, *m.* prišteda vremena.

Zeitgleichung, *f.* jednačba vremena.

Zeithafen, *m.* privremena luka.

Zeithalter, s. Zeitwart.

Zeithammel, *m.* dvizak, dvizac.

Zeitheide, *f.* s. Sumpfforst.
Zeither, *adv.* do sada.
Zeitherig, *adj.* dosadašnji.
Zeitig, *adj.* (zeitweilig), sadašnji; (reif), —e Kirschen, zrele trešnje; (früh--), ran; er kam —, rano, za rano je došao; eine —e Leibesfrucht, donošče; — aufstehen, uraniti, podraniti.
Zeitigen, *v. n.* zreti, dozreti, dozrěvati, prispěti, prispěvati, naspěti; —, *v. a.* učiniti, da što zri.
Zeitigung, *f.* dozrěvanje; s. Reife.
Zeitinhalt, *m.* trajanje.
Zeitirrthum, s. Zeitrechnungsfehler.
Zeitkarg, *adj.* stisljiv vremenom.
Zeitkauf, *m.* kupnja na poček.
Zeitkunde, *f.* vremenoslovje.
Zeitkundig, *adj.* vremenoslovan.
Zeitkürzend, *adj.* zabavan.
Zeitkürzung, *f.* s. Zeitvertreib.
Zeitlang, s. Zeit.
Zeitlauf, *m.* vrěme. [uzživim.
Zeitlebens, *adv.* za života, do smrti, dok
Zeitlehen, *n.* privremeno leno, privremen feud.
Zeitlich, *adj.* (irdisch), vremenit, minuć; (weltlich), světovni; —, *adv.* vremenito; (zeitig), za rana, za dobe, rano.
Zeitliche, *n.* vremenitost; an dem —n hangen, obljubiti běli svět; das — segnen, prestaviti se s ovoga světa.
Zeitlichkeit, *f.* vremenitost; in dieser —, u ovom životu; er wurde aus der — in die Ewigkeit versetzt, prestavio se je u věčnost; (*theol.*) —en, *pl.* světovna prava.
Zeitlos, *adj.* bezvremeni.
Zeitlose, s. Herbstzeitlose.
Zeitlosigkeit, *f.* bezvremenost.
Zeitmangel, *m.* nedostatak vremena.
Zeitmaß, *n.* (in der Prosodie), kolicina; (Zeitraum), trajanje; s. Takt.
Zeitmäßig, s. Zeitgemäß.
Zeitmensch, *m.* čověk prema vremenu.
Zeitmerkmal, *n.* vremeni znak.
Zeitmesser, *m.* časoměr.
Zeitmeßkunst, *f.* časoměrstvo.
Zeitmessung, *f.* (Prof.) měrenje slovakah.
Zeitmoment, *m.* dob.
Zeitordnung, *f.* susled.
Zeitpacht, *m.* zavremeni zakup.
Zeitpflicht, *f.* zavremena dužnost.
Zeitpunkt, *m.* čas; der rechte —, hora; der — naht heran, prikučuje se vrěme; den rechten — treffen, uhoriti.
Zeitraum, *m.* vrěme; (Periode), doba, razdoblje.
Zeitrechner, *m.* vremenoslovac.
Zeitrechnung, *f.* lětobroj; s. Chronologie.
Zeitrechnungsfehler, *m.* lětobrojna po-
Zeitrenten, *pl.* s. Annuität. [greška.
Zeitschaf, *n.* dvizica.
Zeitschrift, *f.* časopis.
Zeitsparung, s. Zeitersparniß.
Zeitstrom, *m.* tek vremena.
Zeitstufe, *f.* s. Zeitpunkt.
Zeittafel, *f.* lětobrojnica, lětobrojna štica.
Zeittheil, *m.* čest vremena.
Zeitumstand, *m.* okolnost vremena.
Zeitung, *f.* (Nachricht), novina, glas; (Journal), novine.
Zeitungsartikel, *m.* novinski članak; članak za novine.
Zeitungsbestellung, *f.* naručba novinah.
Zeitungsblatt, *n.* list od novinah; (Zeitung), novine. [vinarnica.
Zeitungsbureau, Zeitungscomptoir, *n.* no-
Zeitungsschreiber, *m.* novinar.
Zeitungsdrucker, *m.* tiskar novinah.
Zeitungsente, *f.* novinarska izmišljotina.
Zeitungsexpedition, *f.* odpravljaonica novi-
Zeitungsgeld, *n.* novce za novine. [nah.
Zeitungsleser, *m.* čitatelj novinah.
Zeitungsnachricht, *f.* novinski glas; —en zufolge, novine pišu i. kažu.
Zeitungsredakteur, *m.* urednik novinah.
Zeitungsschreiber, *m.* novinar.
Zeitungsstempel, *m.* bilěgovina na novine.
Zeitungsstube, s. Zeitungsbureau.
Zeitungsträger, *m.* novinoša; raznosač novinah; (ver.) stokućanin; novinar.
Zeitungsträgerin, *f.* stokućanka. [vinah.
Zeitungsunternehmung, *f.* izdavanje no-
Zeitungswesen, *n.* novinstvo; novinarstvo.
Zeituntersuchung, *f.* iztraživanje vremena.
Zeitveränderung, *f.* proměna vremena.
Zeitverderb, *m.* danguba.
Zeitverderbend, *adj.* danguban.
Zeitverderber, *m.* dangubac.
Zeitverhältniß, *n.* razměr vremena; Zeitverhältnisse, vrěme; okolnosti.
Zeitverkauf, *m.* prodaja na poček.
Zeitverkürzend usw. s. Zeitvertreibend.
Zeitverlauf, *m.* izmak, prolaz vremena.
Zeitverlust, *m.* s. Zeitversäumniß.
Zeitversäumniß, *f.* danguba.
Zeitvertreib, *m.* zabava; igračka.
Zeitvertreibend, *adj.* zabavan.
Zeitvertreiber, *m.* zabavnik.
Zeitvieh, *n.* dvogodišnja stoka.
Zeitwart, *m.* časokaža.
Zeitwechsel, *m.* proměna vremena.
Zeitweilig, Zeitwierig, *adj.* zavremeni; —, *adv.* za vrěme.
Zeitweise, *adv.* na něko vrěme; — bezahlen, platiti na obroke.
Zeitwind, *m.* istodobni větar.
Zeitwort, *n.* glagolj.
Zeitwörtlich, *adj.* glagoljski.
Zellblume, s. Wegedistel.
Zellbruder, *m.* ćelijaš.
Zelle, *f.* stanica, sobica, ćelija; (b. Bien.) okce, ošce; (*bot.*) stanica.
Zellen, *v. a.* staničiti.
Zellenbildung, *f.* postanak stanicah.
Zellenförmig, *adj.* staničast.

Zellengefängniß, *n.* tamnica sa stanicami.
Zellengewebe, *n.* staničevina.
Zellenkoralle, *f.* (*Cellepora*), staničar.
Zellenpflanze, *f.* (*planta cellularis*), bez-
Zellenrad, *n.* koričnjak. [cèvnica.
Zellenſchwamm, *m.* staničasta gljiva.
Zellenweſpe, *f.* osa.
Zeller, *m.* pitomi ač, celer.
Zellgewebe, *n.* (*bot.*) staničevina; (*anat.*)
Zellhaut, *f.* mrenovica. [mrena.
Zellich, *n.* ſ. Wollkraut.
Zellig, *adj.* staničav.
Zellkörper, *m.* staničnik.
Zellſtoff, *m.* vlaknina.
Zelot, *m.* gorljivac, revnitelj, zelot.
Zelt, *n.* stan, šator*, čador; das — aufſchlagen, razapeti, popeti, penjati stan, šator; (*anat.*) stanac.
Zelt, *m.* (b. Pferd.) trupka; im —e reiten, trupkom jahati; d. — gehen, trupkati, pruskati, čavkuniti; ſ. Zelten.
Zeltbude, *f.* šatra.
Zeltchen, *n.* šatorak.
Zeltbach, ſ. Walmbach.
Zelten, *v. a.* štrojiti, škopiti, kopiti.
Zelten, *m.* kolačić; (z. B. Katarrh –), kremečak.
Zelter, *m.* prusac, čavkun.
Zelterſchritt, Zeltgang, *m.* trupka, trup-
Zeltgeräth, *n.* sprava od stana. [kalica.
Zelthaus, *n.* ſ. Pavillon.
Zeltpfahl, *m.* šatrena soha.
Zeltpferd, ſ. Zeltroß.
Zeltpflock, *m.* šatren klin.
Zeltroß, *n.* stanonoša, šatronoša.
Zeltplatz, *m.* stanovište.
Zeltſchneider, *m.* stanar, šatrar.
Zeltſeil, *n.* konop od stana, šatora.
Zeltſtange, *f.* soha od stana, šatora.
Zeltſtrick, *m.* ſ. Zeltſeil.
Zelttuch, *n.* stanovno, šatreno platno.
Zeltwagen, *m.* kola za stanove, šatore.
Zemberbaum, ſ. Zirbelbaum.
Zemmel, *m.* (wdm.) puzdra. [zenit.
Zenith, *m.* tèmenik, vrhovnik, vršnik,
Zenithdiſtanz, *f.* daljina od tèmenika.
Zent, *f.* Zentding, Zentgericht, *n.* kazneni sud; (Peingericht), zaglavni sud.
Zentbuch, *n.* kazneni zapisnik.
Zentgraf, ſ. Zentrichter.
Zentmann, *m.* podsudnik.
Zentner, *m.* centa, cent, maža.
Zentnergewicht, *n.* centa; utez od centa; teža od sto funtih.
Zentnergut, *n.* centaška roba.
Zentnerjoch, *n.* (*fig.*) težak jaram.
Zentnerkürbiß, *m.* bujača.
Zentnerlaſt, *f.* breme od centa; (*fig.*) golemo breme.
Zentnerſchwer, *adj.* (*fig.*) težak kao gora.
Zentnerſchwere, *f.* (*fig.*) golema težina.
Zentnerſtein, *m.* centaš. [centu.
Zentnerweiſe, *adv.* na centa, centa po
Zentpflicht, *f.* kaznena podsudnost.
Zentpflichtig, *adj.* kazneno podsudan.
Zentrecht, *n.* kaznena sudnost.
Zentrichter, *m.* kaznen sudac.
Zentſchreiber, *m.* pisalac kaznenoga suda.
Zeolith, *m.* biserac.
Zephyr, *m.* zapadni vètric, zefir.
Zepter, *m.* & *n.* žazlo, žezlo, šibika; den — führen, vladati.
Zepterbaum, *m.* (*Brabeium*), žazlenjak.
Zeptertragend, *adj.* žazlonosan.
Zepterträger, *m.* žazlonoša.
Zerackern, *v. a.* razorati, razoravati; ſich —, *v. r.* iztrgati se, izkidati se, prekidati se, prekinuti se.
Zerarbeiten, *v. a.* razčiniti; ſich —, ſ. Zerackern, ſich. [rati se.
Zerärgern, ſich, *v. r.* razjediti se, razja-
Zerätzen, *v. a.* razjesti, razjedati.
Zerbacken, *v. a.* razpeći.
Zerbeißen, *v. a.* razgrizti, izpregrizati; izgrizti; izklati, oklati; ſeine Zunge —, žvatati jezik svoj.
Zerbeizen, *v. a.* razlužiti; razkiseliti.
Zerberſten, *v. n* prsnuti, razprsnuti se, razpući se, otići u prsak, svisnuti, iz-
Zerbeuchen, *v. a.* razmočiti. [prskati.
Zerbiegen, *v. a.* razkrenuti; eine Gabel —, razvratiti vilice.
Zerblaſen, *v. a.* razpuhati, razpuhnuti, razduhati, razduhnuti.
Zerblättern, *v. a.* eine Roſe —, skrúniti, okrúniti ružu.
Zerbohren, *v. a.* izvrtèti, razvrtati.
Zerbrechen, *v. a.* (in Stücke brechen), izlomiti, razlomiti, razkrhati, izprelamati; (entzwei brechen), einen Stock —, prelomiti, prebiti palicu i. batinu; ein Glas —, razbiti, razlupati čašu; ein Ei —, razbiti jaje; ſich den Kopf über etwas —, razbijati si glavu, bočiti se s pameću; —, *v. n.* izlomiti se, prelomiti se, razlomiti se; das Glas iſt zerbrochen, razbi se čaša.
Zerbrechlich, *adj.* krk, kršak.
Zerbrechlichkeit, *f.* krkoća, krškoća.
Zerbröckeln, *v. n.* razdrobiti, izdrobiti, drobiti; —, *v. n.* razdrobiti se.
Zerbröſeln, *v. a.* razmrviti, izmrviti, smrviti, iztriniti, razkrupičati, strošiti.
Zerdehnen, *v. a.* raztezati.
Zerdengeln, *v. a.* razklepati. [predati.
Zerdrehen, *v. a.* razvrnuti; razpresti, raz-
Zerdreſchen, *v. a.* razmlatiti; Einen —, smlatiti.
Zerdrücken, *v. a.* raztisnuti, raztiskivati.
Zereggen, *v. a.* razdrljati.
Zerfahren, *v. a.* razgaziti kolima; —, *v. n.* razasuti se, razići se, razčiniti se.
Zerfahrenheit, *f.* razsutak.
Zerfallen, *v. n.* razpasti se, razpadati se, komadati se, razčiniti se; (v. ein. Stein), trošiti se, raztrošiti se; mit

Einem —, zavaditi se s kim; —, *v. a.* sich den Kopf —, pasti i razbiti glavu.

Zerfallen, *adj.* zapušten, razpao, razva-

Zerfällen, *v. a.* razgoditi. |ljen.

Zerfasern, *v. a.* očinkati, izčinkati.

Zerfeilen, *v. a.* prepiliti, razpiliti.

Zerfetzen, *v. a.* izdrpati, izderati, izcẽpati, izparaklisati, razdrapiti; Einem das Gesicht —, nagrditi komu lice

Zerfetzt, *adj.* izdrpan; (v. ein. Kleidung), dronjav, ritav.

Zerflattern, *v. n.* razpršiti se.

Zerfleischen, *v. a.* razmrcvariti, razdrapiti; izkomarditi; mrcvariti, drapiti.

Zerfliegen, *v. n.* razletẽti se, razlẽtati se.

Zerfließen, *v. n.* razteći se, razplinuti se; razlévati se, razliti se; (v. Wachse), raztopiti se, otopiti se; (v. Nebel), razići se; in Thränen —, pljuštiti su-

Zerfließlich, *adj.* raztopan. |zami.

Zerfressen, *v. a.* razjesti, razjedati; raztočiti; (v. Motten), izgrinjati; es ist vom Rost —, hrdjom se je proturalo.

Zerfrieren, *v. n.* pući od ciče.

Zergehen, *v. n.* raztopiti se, otopiti se.

Zergeißeln, *v. a.* razšibati (bičem).

Zergen, *v. a.* dražiti. |razglabač.

Zergliederer, *m.* razudilac, anatom; (*fig.*)

Zergliedern, *v. a.* (einen Leichnam —), razuditi, uditi; (*fig.*) einen Satz —, razglobiti rẽk.

Zergliederung, *f.* razudjivanje, udjenje; razudba; (*fig.*) razglob; razglabanje, razlaganje. |mija.

Zergliederungskunst, *f.* razudba, anato-

Zergliedhaus, *n.* Zergliedsaal, *m.* razudionica. |udilo.

Zergliedmesser, *n.* razudilački nož; raz-

Zerglühen, *v. a.* razžariti.

Zergraben, *v. a.* razkopati, razkopavati.

Zergrämen, sich, *v. r.* izjesti se.

Zergreifen, *v. a.* den Teig —, razgnječiti tẽsto.

Zerhacken, *v. a.* (entzwei hauen), preseći; razsẽći, razsẽcati; (in Stücke hauen), izsẽći, izpresẽcati.

Zerhämmern, *v. a.* razkovati, razkivati.

Zerharken, *v. a.* razgrebljati.

Zerhärmen, *s.* Zergrämen.

Zerhauen, *s.* Zerhacken.

Zerhobeln, *v. a.* razblanjati.

Zerkämmen, *v. a.* razčešljati.

Zerkauen, *v. a.* sažvatati, požvatati, ožvakati; pomeljaviti; (*fig.*) potanko raz-

Zerkeilen, *v. a.* razkliniti. |ložiti.

Zerkeulen, *v. a.* razbiti kijačom.

Zerkleinern, *v. a.* izsitniti.

Zerklopfen, *v. a.* razkucati; razklepati, razlupati; Zucker —, razbiti slador (šećer).

Zerklüften, *v. a.* razkoliti; —, *v. n.* razstubiti se, razsẽsti se.

Zerklüftet, *adj.* (z. B. ein Felsen), loman.

Zerknacken, *v. a.* razvrnuti, razprenuti; sprštiti.

Zerknaupeln, *v. a.* razglodati.

Zerknauschen, *v. a.* sgužvati, sgužveljati, izgužvati, ugužvati, uzgužveljati.

Zerkneipen, *v. a.* razšti(p)nuti, razštipati; (Einem den Arm —, izštipati komu ruku.

Zerkneten, *v. a.* razmẽsiti, razgnječiti.

Zerknicken, *v. n.* razpući se; —, *v. a.* sprštiti, razmrzgati, smrskati, pomrzgati; Einem den Muth —, posẽći komu krila; oteti komu srce.

Zerknien, *v. a.* (das Polster —), klečanjem razderati.

Zerknirschen, *v. a.* (einen Kirschkern —), shrsnuti, skrušiti; (*fig.*) skrušiti.

Zerknirscht, *adj.* skrušen.

Zerknirschung, *f.* skrušenost; skrušenje.

Zerknistern, *v. a.* shrsnuti, razhrsnuti.

Zerknittern, Zerknüllen, *s.* Zerknauschen.

Zerkochen, *v. a.* razvariti, razkušiti; —, *v. n.* razvariti se, razkuhati se.

Zerkrachen, *v. a.* razgruhati (razgruvati).

Zerkrallen, *v. a.* izgrebsti; razgrebsti; razgrebati; die Katze hat ihn ganz zerkrallt, mačka ga je svega ogrebla.

Zerkrämpeln, *v. a.* razgargati.

Zerkratzen, *v. a.* razčešati; (mit Krallen —), *s.* Zerkrallen.

Zerkrümeln, *s.* Zerbröseln.

Zerkrüpeln, *s.* Zerknauschen.

Zerlachen, sich, *v. r.* pucati, puknuti, potrgati se, pokidati se od smẽha.

Zerlappen, *v. a.* izdrpati; zerlappt, dronjav, ritav, izdrpan.

Zerlassen, *v. a.* pretopiti, otopiti, raztopiti, topiti.

Zerlassung, *f.* otop, topljenje.

Zerlaufen, *v. n.* (v. Wachse), razčvariti se; (*fig.*) razplinuti se, razplivati se.

Zerlechen, Zerlechzen, *v. a.* razsahnuti se, razsušiti se.

Zerlecken, *v. a.* razlizati.

Zerlegen, *v. a.* (eine Uhr), razmetnuti, razglobiti; (einen Wagen), raztočiti, raztakati; (eine Gans), razuditi; razsẽći, razčiniti; (einen Satz), razglobiti, razložiti. |chirer.

Zerleger, *m.* razglabač, razmetač; *s.* Tran-

Zerlegung, *f.* (einer Uhr), razglob; (ein. Gans), razčinba; (*fig.*) razglabanje, razglob.

Zerliegen, sich, *v. r.* razležati se; oranjavati od ležanja.

Zerlöchern, *v. a.* izbušiti; (eine Fahne —), izrešetati.

Zerlumpt, *adj.* izdrpan, odrpan, otrcan, podrt, razdrapan; er geht — einher, (spr.) omitario se je kao kvočka; omẽnio je kožulje.

Zermahlen, *v. a.* samleti.

Zermalmen, *v. a.* smoždити, smlaviti (u prašinu), pomeljaviti, sdruzgati, satrti

Digitized by Google

u mlivo; dieſe Worte — mir d. Herz, s ovih mi se rečih srce razpada.

Zermartern, ſich, *v. r.* izmučiti se, namučiti se.

Zermatſchen, *v. a.* razgnječiti, sgnječiti, omečiti, smečiti, razpljeskati, razpljuštiti.

Zermetzeln, *v. a.* razcapariti, razmrcvariti.

Zermodern, *v. n.* raztruhliti se, raztruhnuti se; satliti.

Zernagen, *v. a.* razglodati, izgrizti, izglodati, raztočiti.

Zernähen, *v. a.* izbosti šivanjem.

Zernichten, *v. a.* uništiti.

Zerpatſchen, *v. a.* razpljeskati.

Zerpaufen, *v. a.* razbubati.

Zerpeitſchen, ſ. Zergeißeln.

Zerpflücken, *v. a.* raztrgati; ſ. Zerſtören.

Zerpflügen, *v. a.* razorati, razoravati.

Zerpicken, *v. a.* razkljuvati.

Zerplatzen, *v. n.* razpući se; (von einer Bombe), prsnuti; (von einer Semmel), razjagliti se.

Zerpochen, *v. a.* razkucati, razkucavati.

Zerpraſſeln, *v. n.* razpršati se.

Zerpreſſen, *v. a.* raztisnuti, raztiskati.

Zerprügeln, *v. a.* (Einen —), izprebijati, izlupati, izgruhati, izlėmati, izmlaviti, izmlatiti.

Zerpülvern, *v. a.* smlaviti i. satrti u prašinu.

Zerquälen, ſ. Zermartern.

Zerquellen, *v. a.* razjagliti.

Zerquerlen, *v. a.* razmutiti, razmesti, razbrkati.

Zerquetſchen, *v. a.* smreskati, razpljeskati, smožditi, sdropiti; razgnječiti; ſ. Moſteln.

Zerrädern, *v. a.* kolom izsėći.

Zerrafen, *v. a.* razgrabiti.

Zerrammeln, *v. a* razstrviti, zakrtožiti, zagojatiti.

Zerraſpeln, *v. a.* raztreniti, razturpljati.

Zerraufen, *v. a.* razčupati, razbarusiti, razkušljati.

Zerrbild, *n.* nagrda, nakarada, karikatura, maškara.

Zerreiben, *v. a.* raztrti, raztirati, raztrljati; (Farben), satrti, satirati, utrti.

Zerreiblich, *adj.* trošan, prhak.

Zerreiblichkeit, *f.* prhkoća.

Zerreibung, *f.* satiranje, utiranje.

Zerreißbar, *adj.* kidljiv.

Zerreißen, *v. n.* prekinuti se, kidati se; (v. Kleidern), poderati se, izcėpati se; das Kleid iſt ſchon ganz zerriſſen, haljina se je doderala; mein Herz will mir —, srce mi se cėpa; —, *v. a.* (entzwei reißen), prekinuti, pretrgnuti; ein Schlauch —, prodrėti mėh; (aufreißen), razbuciti, razbučiti; (in Stücke reißen), raztrgati, potrgati, razkinuti, iztrgati, izkidati; in ſieben Stücke —, razkinuti na sedmoro; die Kleider —, poderati, razderati haljine; pocėpati se; (zerfetzen), odrpati, izdrpati, izderati, izdrėti; viele Kleider —, mnogo haljinah poderati; einen Brief —, poderati, podrapati, potrgati pismo; der Wolf hat die Schafe zerriſſen, vuk je ovce poklao, zaklao, izjio; er hat ſich die Hand an den Dornen zerriſſen, oderao, podrapao je ruku na trnju; eine Verbindung —, razvrći družtvo; Einem das Herz —, parati, cėpati komu srce; eine ſolche Muſik zerreißt Einem das Ohr, uši bole od ove glasbe (muzike); ſich —, *v. r.* iztrgati se, utrgnuti se, prekinuti se, kidati se.

Zerren, *v. a.* tezmati, natezati, drljati, vucinjati; Einem die Kleider vom Leibe —, slindariti, slindračiti, sliparіti s koga haljine; (v. Eiſen), pretaliti; ſ. Zerrenbaum, ſ. Zirbelbaum. [Friſchen.

Zerreneiſen, *n.* pretaljeno, kovko željezo.

Zerrenhammer, *m* pretaonica.

Zerrenherd, *m* pretalište.

Zerrenken, *v. a.* izkrenuti, razglaviti.

Zerrennen, *v. a.* raztaliti.

Zerrer, *m.* ſ. Miſteldroſſel.

Zerrgeſicht, *n.* nagrdjeno lice.

Zerringen, *v. a.* razžeti; prederati žimljuć.

Zerrinnen, *v. n.* otopiti se, raztaliti se, razcėvariti se.

Zerritzen, *v. a.* izparakati, izparati, izcrtati.

Zerrollen, *v. a.* razvaljati, razroljati.

Zerrühren, *v. a.* razmutiti, razmesti, razmućivati, razbrkljati.

Zerrupfen, *v. a.* razčupati, razčerupati, razskubsti, počupati, počerupati.

Zerrütteln, *v. a.* razdrmati, izdrmati; razklamati, razklamitati.

Zerrütten, *v. a.* poremetiti, izkomešati; pobrkati.

Zerrüttung, *f.* remećenje, poremećaj.

Zerſägen, *v. a.* (entzwei ſägen), prepiliti, pretesterisati*; (in Stücke ſägen), razpiliti.

Zerſchaben, *v. a.* razstrugati; izstrugati; (entzwei ſchaben), prestrugati; (v. Kleidern), izkositi.

Zerſcharren, *v. a.* razgrnuti, razgrebsti, razgrtati.

Zerſchäumen, *v. n.* popėniti se.

Zerſcheitern, *v. n.* razbiti se.

Zerſchellen, *v. a.* raztresnuti, razlupati; den Kopf —, razbiti glavu; —, *v. n.* prsnuti, razprsnuti se, razlupati se.

Zerſcheuern, *v. a.* ozlediti žuljenjem.

Zerſchieben, *v. a.* razbiti kruglјanjem.

Zerſchießen, *v. a.* razstrėljati; raznėti na puške; eine Mauer mit Kanonen —, razvaliti zid topovim; (durchlöchern), izrešetati.

Zerſchinden, *v. a.* oguliti.

Zerſchlagen, *v. a.* razbiti, razbijati; raztući; razkrhati, razcopati; (ein Gefäß —), razlupati, polupati; Schollen —, razbijati grude, mrviti grumenje; Einen —, izprebijati koga; (*fig.*) Einem die Knochen im Leibe —, izlomiti komu kosti, sasuti komu kosti u mėšinu;

ich bin wie —, loman sam; ſich —, v. r. satrti se; (v. d. Wellen), razpljuskati se, razpljuštiti se; razbiti, razbijati se; die Heirat hat ſich zerſchlagen, ženitba se je razvrgla i. razbila.

Zerſchlitzen, v. a. razporiti, razparati, izporiti.

Zerſchmeißen, v. a. razvrljiti, razbaciti.

Zerſchmelzen, v. n. raztaliti se; ukopnĕti; (*fig.*) raztopiti se; —, v. a. raztaliti; Wachs —, otopiti, raztopiti vosak.

Zerſchmettern, v. a. raztrĕskati, razmrzgati, razmreskati, smreskati; razgruhati, (razgruvati), razdrozgati, sgruhati.

Zerſchmieden, v. a. razkovati, razkivati; odkovati, odkivati.

Zerſchmieren, v. a. razmazati, razmazivati.

Zerſchneiden, v. a. (mit ein. Meſſer), razrezati, razrezivati; izprerezivati; (mit der Schere), razstrići, razstrizati; izprestrizati; ein Stück Tuch zu Kleidern —, razkrojiti, porezati, pokrojiti sukno za haljine; einen Apfel —, izkrižati, razkrižiti, križati jabuku; (*fig.*) das zerſchneidet mir das Herz, to mi srce para i. cĕpa; eine zerſchnittene Gegend, izprerovana okolica.

Zerſchnitzeln, Zerſchnitzen, v. a. izrezkati; (mit der Schere), izstrići.

Zerſchrammt, *adj.* brazgotinav; (ſcherz.) zakrpan.

Zerſchrauben, v. a. razvrnuti.

Zerſchreien, ſich, v. r. razkriviti se, razvikati se.

Zerſchroten, v. a. (v. Eiſen), izpresĕcati, izsĕckati; (v. Mäuſen), izglodati, izgrizti, razgrizti.

Zerſchütteln, v. a. razdrmati, raztresti.

Zerſetzbar, *adj.* raztvoriv, raztvoran.

Zerſetzen, v. a. razklasti; (*mont.*) razbiti, raztući; (*chem.*) raztvoriti, razčiniti.

Zerſetzmittel, n. raztvorilo.

Zerſetzungsproduct, n. raztvorbina.

Zerſetzungsprozeß, m. raztvorba.

Zerſieden, v. n. razavrĕti.

Zerſpalten, v. a. (entzwei ſpalten), razkoliti, razcĕpiti, razcĕpljivati; (in Stücke ſpalten), izcĕpati, pocĕpati; —, v. n. razcĕpiti se; izcĕpati se.

Zerſpellen, v. a. izcĕpati.

Zerſplittern, v. a. razcĕpkati, izcĕpkati; (*fig.*) die Zeit —, prošuškati, potrackati, protepsti vrĕme; tratiti danke; ſich —, razcĕpkati se; das Geld zerſplittert ſich, novci se prosiplju.

Zerſprengen, v. a. razlisnuti; (eine Mauer —), razprsnuti, dignuti u zrak; (ein Heer), razpršati, razpršiti, razasuti.

Zerſpringen, v. n. razpuknuti se, pući, puknuti, pucati; popucati; (in Stücke —), prsnuti na komade, otići u prsak; das Herz will mir —, srce mi puca (od žalosti).

Zerſpritzen, v. a. razprskati.

Zerſtampfen, v. a. (auf einer Stampfe), ostupati; (mit Füßen), razgaziti, izgaziti, pogaziti, pregaziti; Pfeffer —, utući bibera.

Zerſtauben, ſ. Zerſtieben.

Zerſtäuben, v. a. razpršiti, razasuti, razsipati.

Zerſtauchen, v. a. razkrečiti (n. p. pero).

Zerſtäupen, v. a. razšibati.

Zerſtechen, v. a. izbosti, razbosti, izprobadati, poizbadati.

Zerſticheln, v. a. izbacati, izbockati.

Zerſtieben, v. n. razprašiti se; razpršati se, razpršćati se, razasuti se; razirčati se u razirk.

Zerſtochern, v. a. razčačkati.

Zerſtörbar, *adj.* razoriv.

Zerſtörbarkeit, *f.* razorivost.

Zerſtören, v. a. razvaliti, razoriti, razuriti, razturiti, razvaljivati; (ein Gebäude), razrušiti, oburvati, razvaliti; (eine Schanze), razkopati; (das Unkraut —), potrĕbiti (travurinu); (ein Kunſtwerk), satarisati, satrti.

Zerſtörer, *m.* razoritelj, satritelj, strenitelj.

Zerſtörung, *f.* razor, razsap, razvala; (das Zerſtören), razorivanje, rušenje.

Zerſtoßen, v. a. izgurati; sgruhati; (klein ſtoßen), stući, utući; raztući; ſich —, v. r. razbiti se, razbijati se.

Zerſtrampeln, Zerſtrampfen, v. a. razkoprcati, razbacakati.

Zerſtreuen, v. a. razasuti, razsipati, razsijati; der Wind hat die Wolken zerſtreut, větar razagna, razpudi oblake; ein Heer —, raztĕrati, razbiti vojsku; ſie werden zerſtreut, bit će od njih razsulo; Einen —, zabavljati, razgaliti, razdragati koga; Jemandes Beſorgniſſe —, zapuditi čiji strah; das zerſtreut mich, to mi raznosi, razpršava misli i. pamet; to me razirsa; ſich —, v. r. razpršati se, razsijati se, raztrkati se, razturiti se, razštrkati se, pretresti se; (*fig.*) zabaviti se, razgaliti se.

Zerſtreuer, *m.* zabavljač.

Zerſtreut, *adj.* razsijan; (v. Häuſern), razštrkan, raztrkan; (v. Lichtſtrahlen), razsijan, razasut; (v. Gedanken), raztrešen; razpršene pameti.

Zerſtreute, *m.* raztrešenik.

Zerſtreuung, *f.* razasuće, razsipanje; (des Feindes), razgon, razsap; razsulo; (d. Lichtes), razsĕv; (der Gedanken), raztrešenost, razpršenost (mislih); (Aufheiterung), zabava, veselje.

Zerſtreuungsglas, n. Zerſtreuungslinſe, *f.* razsijaća sočka i. leća; razsĕvka.

Zerſtreuungspunkt, *m.* razsijalište.

Zerſtreuungsſucht, *f.* pohlepa za zabavom.

Zerſtreuungsverhältniß, n. razmĕr razsĕva.

Zerſtreuungsvermögen, n. razsĕvnost.

Zerſtriegeln, v. a. razčešati (češagijom).

Zerſtückeln, v. a. izsitniti; razdrobiti.

Zerſtücken, *v. a.* izkúsiti, razkomadati, izkomadati, izsèći na komade; komadati.
Zerſtückelung, Zerſtückung, *f.* komadanje; razkomadanje; — d. Grundſtücke, sitnjenje zemlje.
Zerſtufen, *v. a.* (*mont.*) raztući, razbiti.
Zerſtümmeln, ſ. Verſtümmeln.
Zerte, *f.* nacrt.
Zertheilbar, *adj.* razdèliv, razdèlan.
Zertheilbarkeit, *f.* razdèlivost, razdèlnost.
Zertheilen, *v. a.* razdèliti, razgoditi, dèliti; die Wolken —, razpuditi oblake; eine Geſchwulſt —, razmetnuti, razbiti otok.
Zertheilend, *adj.* (*med.*) razmećući.
Zertheiler, *m.* razdèlač, dèlič.
Zertheilung, *f.* razdèlba; (*med.*) razmet.
Zerthun, *v. a.* razonoditi; ſ. Ausbreiten.
Zertreiben, *v. a.* razagnati, raztèrati, razgoniti.
Zertrennbar, *adj.* razstavan.
Zertrennen, *v. a.* razstaviti, razstavljati.
Zertrenner, *m.* razstavljač.
Zertrennlich, ſ. Zertrennbar.
Zertreten, *v. a.* potlačiti; pogaziti, razgaziti, sgaziti, izgaziti; eine Nuß —, sprèštiti orah nogom; einen Wurm —, popršliti crva; Gras —, utrti, potrti, trti travu.
Zertrümmern, *v. a.* sakrušiti, sdrozgati; (ein Gebäude), razoriti, razvaliti, razrušiti.
Zerwaſchen, *v. a.* razaprati.
Zerwehen, *v. a.* razduhati, (razduvati); razvijati; razpuditi.
Zerweichen, *v. a.* razmočiti, razkiseliti, razkvasiti; (am Feuer), razmariti.
Zerwerfen, *v. a.* das Fenſter —, razbiti prozor; (auseinander werfen), razmetati, razbacati, razvrći, razturiti, razmetnuti.
Zerwetzen, *v. a.* razbrusiti.
Zerwirfen, *v. a.* (wdm.) razuditi, razsèći.
Zerwühlen, *v. a.* prerovati, razrovati, razriti, zaroviti, zariti; (*fig.*) razkopati, razbukati.
Zerwürfniß, *n.* razdor, razpra, razkida.
Zerzanken, ſich, *v. r.* svaditi se, zavaditi se, posvadjati se, zaujesti se, pozubati se, oklati se (o što, za što, oko čega); ſich wegen einer Kleinigkeit —, zavaditi se o malo.
Zerzauſen, *v. a.* razbarusiti, razčupati, razkukoriti, razkuštrati.
Zerzauſt, *adj.* razkukoren, kušljav; ein —er Menſch, kušljo; —, *f.* kušlja.
Zerziehen, *v. a.* razvući, razvlačiti.
Zerzupfen, *v. a.* izčinkati, očinkati, razčinkati.
Zeter! zlo! jao! pomagaj! — ſchreien, derati se, kriviti se.
Zeterding, *n.* kleta stvar.
Zetergeſchrei, *n.* krivnjava.
Zeterjunge uſw. kleti dèčak itd.
Zetern, *v. n.* kriviti se, derati se.
Zeterſchreier, *m.* vikač; deran.
Zetſcher, ſ. Bergfink.
Zettel, *m.* (Papier—), listak, zapiska, cedulja, teskera; (b. Web.) osnutak, snutak, osnova, kosa, navitak.
Zettelbaum, *m.* snovalo, snovaljka, snovača.
Zettelchen, *n.* listić, ceduljica.
Zettelende, *n.* ureznik.
Zettelgarn, *n.* usnovica.
Zettelmühle, *f.* ſ. Zettelbaum.
Zetteln, *v. a.* snovati; dosnovati.
Zettelſchreiber, *m.* ceduljar.
Zetteliräger, *m.* raznosač (ceduljah).
Zetten, ſ. Krummholzbaum.
Zeug, *m.* & *n.* (Stoff), tvar, gradivo, materija; (Gewebe), latak, tkanina, tkanje, materija; wollene —e, vuneni latci; weißes —, ſ. Weißzeug; (b. Bäck.) kvas; — brummen, kvas tući; (Pumpe), sisaljka; (Geräth), sprava; orudje, halat*; (Ding), stvar; was iſt das für ein —? što je to? dummes, albernes —, budalaština, ludorija, tričarija, trice, rutine i putine; mazgalija; das — mag ich nicht kaufen, toga neću kupiti; das iſt ſchlechtes —, to nevalja; liederliches —, lopovi; elendes —, ništarija.
Zeugamt, *n.* oružana.
Zeugart, *f.* vrst (sela) latka, tkanine.
Zeugbaum, *m.* zavijača, motilo, stražnje vratilo.
Zeugbütte, *f.* kaca za papirštinu.
Zeugdruck, *m.* tiskanje tkanja.
Zeugdrucker, *m.* tiskar tkanja.
Zeugdruckerei, *f.* tiskarnica tkanja.
Zeuge, *m.* svědok; er iſt mein —, on mi je svědok; ein falſcher —, lažljiv, kriv svědok; Einen zum —n anrufen, zvati koga za svědoka; Gott zum —n anrufen, bogmati se; einen —n ſtellen, dovesti svědoka; durch —n beweiſen, osvědokovati.
Zeugefall, *m.* genitiv, drugi padež.
Zeugeglied, *n.* rodilo.
Zeugekraft, *f.* rodljivost.
Zeugen, *v. a.* (er—), roditi, radjati; er hat mit ſeiner Gattin mehrere Kinder gezeugt, lèp je porod izrodio sa svojom ženom; ſie haben einen Knaben gezeugt, mužko su čedo rodili; medju njimi se mužko čedo nadje; ſie haben ſeine Kinder gezeugt, neimadjahu od srca poroda; die Erde zeuget Gewächſe mancherlei Art, zemlja radja svake ruke bilje; (mit Zeug verſehen), ein Schiff —, opraviti brod; —, *v. n.* (be—), svědočiti, posvědočiti; wider Jemand —, svědočiti na koga; falſch —, krivo svědočiti; das zeugt von ſeinem böſen Herzen, ovo je dokaz njegova zlobna

srca; ovo pokazuje, da mu je srce zlobno.
Zeugen, *adj.* od latka, od tkanine.
Zeugenabhörung, *f.* prěsluh svědokah.
Zeugenaussage, *f.* povědanje svědoka(h).
Zeugenbeweis, *m.* dokaz svědokom; den — herstellen, dokazati svědocim.
Zeugeneid, *m.* svědočka zakletva, prisega.
Zeugenfrei, *adj.* bez svědoka; na samo.
Zeugenführer, *m.* dovodič svědoka(h).
Zeugenführung, *f.* dovodjenje svědokah.
Zeugenliste, *f.* imenik svědokah.
Zeugenlos, *adj.* bez svědoka; na samo.
Zeugenschaft, *f.* svědočenje, svědočanstvo.
Zeugenverhör, *n* prěsluh svědokah.
Zeugenverhörs-Protokoll, *n.* zapisnik o prěsluhu svědokah.
Zeugenvernehmung, *f.* s. Zeugenverhör.
Zeuger, *m.* roditelj.
Zeugfabrik, *f.* tkaonica.
Zeugfabrikant, *m.* latčar.
Zeughandel, *m.* trgovina tkanjem.
Zeughändler, *m.* trgovac tkanja.
Zeughaus, *n.* oružana.
Zeugjagen, *n.* lov s mrežami.
Zeugkammer, *f.* orudjana; s. Zeughaus.
Zeugmacher, *m.* latčar.
Zeugmeister, s. Feldzeugmeister.
Zeugniß, *n.* svědočanstvo; svědočba; ein — ablegen, svědočiti; ein schriftliches — ablegen, pismeno i. na pismu svědočiti; ein falsches — ablegen, krivo, lažno svědočiti; ein — über sich geben, svědočiti za sebe; Einem ein — seines Fleißes geben, dati komu svědočanstvo o njegovoj marljivosti; zasvědočiti čiju marljivost.
Zeugnißwerber, *m.* prosilac svědočbe.
Zeugschacht, *m.* sdolnja za sisaljku.
Zeugrock, *m.* halja od latka.
Zeugschmied, *m.* orudjar.
Zeugschmiede, *f.* orudjarnica.
Zeugung, *f.* radjanje; s. Erzeugung.
Zeugungsglied, *n.* rodilo; tajno udo.
Zeugungskraft, s. Zeugkraft.
Zeugungsorgane, Zeugungstheile, *pl.* rodila.
Zeugungstrieb, *m.* rodni nagon.
Zeugungswerk, *n.* rodjaj.
Zeugweber, Zeugwirker, s. Zeugmacher.
Zeugweberstuhl, *m.* krosne za latak.
Zibebe, *f.* sušak, suhva, morsko grožđje.
Zibet, *m.* zibet.
Zibetkatze, *f.* die asiatische —, (*Viverra Zibetha*), zibetka; die afrikanische —, (*V. Civetta*), civetka.
Zibetratte, *f.* (*Myogale moschata*), moškati vihuhalj; die kanadische —, (*Fiber zibethicus*), ondatra.
Zibetthier, *n.* s. Zibetkatze.
Ziborium, *n.* daronosnica.
Zichorie, s. Zikorie.
Zick, *adj.* prozukao, zukao, prokisao.
Zicke, *f.* jarica; s. Zicklein.
Zickelfell, *n.* kozlina, jareća koža.
Zickelfleisch, *n.* kozletina, jaretina.
Zickeln, *v. n.* okoziti se, koziti se.
Zicken, *v. n.* zuknuti, prozuknuti, prokisnuti.
Zicklein, *n.* kozle, jare, jarence, jarešce; (ein männliches —), kozlić; s. Zicke; (*coll.*) jarad, kozlići.
Zickzack, *adv.* nareckano; siksak; amo tamo; ein — in den Felsen gehauener Weg, put usečen u stěnu.
Zickzack, *m.* rezkavica, reckavica.
Zickzackbattel, *f.* (*Voluta oliva*), reckečano uško.
Zickzackig, *adj.* reckečan.
Zickzackporzellane, *f.* (*Cypraea ziczac*), reckečana užovka.
Zickzackreiher, *m.* (*Ardea undulata*), valasta čaplja.
Zickzackweg, *m.* put na reckavicu.
Zieche, *f.* navlaka.
Ziechling, *m.* strugača.
Ziefer, *n.* buba.
Zieferbeschreiber, *m.* bubopisac.
Zieferbeschreibung, *f.* bubopis.
Zieferkenner, s. Entomolog.
Ziege, *f.* koza; s. Alse.
Ziegel, *m.* (Mauer—), opeka, pekulja, cigla; (Dach—), crěp, ćeramida; (Hohl—), žlěbac; — streichen, udarati freati opeke; — brennen, opeke peći i. žeći.
Ziegelbrennen, *n.* pečenje opeke, cigle.
Ziegelbrenner, *m.* opečar, ciglar.
Ziegelbrennerei, *f.* ciglana, ciglenica.
Ziegelbrennofen, s. Ziegelofen.
Ziegeldach, *n.* krov od crěpa, ćeramide.
Ziegeldachförmig, *adj.* crepovit.
Ziegeldecker, *m.* crepar, pokrivač crěpom.
Ziegelei, s. Ziegelbrennerei.
Ziegelerde, *f.* zemlja za opeku (cigle).
Ziegelfarb, Ziegelfarben, Ziegelfarbig, *adj.* opečast, ciglast.
Ziegelfarbe, *f.* mast od opeke; ciglena boja.
Ziegelform, *f.* kalup od opeke.
Ziegelhänfling, s. Bluthänfling.
Ziegelherz, *n.* (*Cardium isocardia*), žlěbčasta čančica.
Ziegelhütte, *f.* crepara, suša.
Ziegelmachen, *n.* udaranje opeke.
Ziegelmacher, *m.* opečar, ciglar.
Ziegelmehl, *n.* prašina od opeke.
Ziegelofen, *m.* furuna.
Ziegelpflaster, *n.* pločnik od opeke.
Ziegelpresse, *f.* těsak za opeku.
Ziegelrippe, *f.* s. Ziegelherz.
Ziegelroth, s. Ziegelfarb.
Ziegelscheune, s. Ziegelhütte.
Ziegelschlagen, *n.* udaranje opeke.
Ziegelschläger, *m.* udarač opeke, ciglar.
Ziegelschoppen, Ziegelschuppen, *m.* s. Ziegelhütte.
Ziegelsparren, *m.* crěpni rog, rožnik.

Ziegelſtein, *m.* opeka, cigla.
Ziegelſtreichen, Ziegelſtreicher, ſ. Ziegelſchlagen, Ziegelſchläger.
Ziegelſtück, *n.* kus opeke, komad cigle.
Ziegelwand, *f.* zid od opeke; (im Ziegelofen), bankota.
Ziegelwerk, *n.* ciglena gradjevina.
Ziegenbart, *m.* (*Tragopogon*), kozja brada; (*Clavaria coralloides*), zec, zecgljiva, griva.
Ziegenbarteiche, *f.* (*Quercus Aegilops*), krupnožirni hrast.
Ziegenbärtig, *adj.* kozobrad.
Ziegenbäumchen, *n.* (*Aegiphila*), kozomiljo.
Ziegenbein, *n.* ſ. Kornblume.
Ziegenbock, *m.* jarac, prč.
Ziegenbutter, *f.* kozje maslo.
Ziegendieb, *m.* kozokradica.
Ziegendille, *f.* ſ. Gleiße.
Ziegenfell, *n.* kozina, kozlina.
Ziegenfleiſch, *n.* kozjevina.
Ziegenfuß, *m.* kozja noga; (Brechſtange), pralica, ćuskija; (*Convolvulus pes caprae*), kozonožac.
Ziegenfüßig, *adj.* kozonog.
Ziegenfüßler, *m.* kozonožac, prčonožac.
Ziegengeld, *n.* kozarina.
Ziegenhaar, *n.* kostrēt, kočet, kočina, kozina, kozjevina, kozlina.
Ziegenhainer, *m.* drenovac, drenovača.
Ziegenhären, Ziegenhaarig, *adj.* kostretan.
Ziegenhaut, *f.* ſ. Ziegenfell.
Ziegenhirſch, *m.* (*Tragelaphus*), grivnata ovca.
Ziegenhirt, *m.* kozar, kozopaša; —in, *f.* kozarica.
Ziegenkäſe, *m.* kozji sir.
Ziegenklappe, *f.* ſ. Fieberklee,
Ziegenklee, *m.* ſ. Geißblatt.
Ziegenkoth, *m.* kozji brabonjak.
Ziegenkraut, *n.* (*Galega*), orlina, kozjača.
Ziegenlamm, *n.* kozle, jare.
Ziegenlauch, *m.* ſ. Vogelmilch.
Ziegenleder, *n.* kozja koža.
Ziegenmelker, *m.* ſ. Nachtſchwalbe.
Ziegenmilch, *f.* kozje mlēko.
Ziegenraute, *f.* ſ. Ziegenkraut.
Ziegenſchlachtbank, *f.* kozara.
Ziegenſtall, *m.* kozara, kozarica.
Ziegenſtein, *m.* kozji sborbilj, bezoar.
Ziegentod, *m.* ſ. Sturmhut.
Ziegenzucht, *f.* kozarstvo.
Zieger, Ziegerkäſe, *m.* sir od surutke.
Ziegler, *m.* opečar, ciglar.
Zieharm, *m.* križnica.
Ziehband, *n.* utegača.
Ziehbank, *f.* žičarska stativa.
Ziehbar, *adj.* vlačan.
Ziehbrücke, ſ. Zugbrücke.
Ziehbrunnen, *m.* zdenac (bunar) na čabar, na točak, na šibu.
Ziehe, *f.* ſ. Erziehung.
Zieheiſen, *n.* žicovod.
Zieheltern, *pl.* hranitelji.

Ziehen, *v. a.* vući; Waſſer aus dem Brunnen —, vaditi vodu iz zdenca (bunara); Einen bei den Haaren —, za kosu koga vući; den Kopf aus der Schlinge —, iznēti glavu; izkopreati se; izkobeljati se; den Fuß an ſich —, k sebi nogu potegnuti, pritegnuti, primaći; den Zügel an ſich —, potegnuti k sebi uzdu; einen Nagel aus der Wand —, izvući, izvaditi klinac iz zida; ein gezogenes Rohr, povijuša; ein Geſicht —, bokeljiti se, kreveljiti se, kebeljiti se, keljiti se; den Wagen —, kola vući, tegliti; er hat daran was zu —, ima šta razkrpljati; aus der Grube —, iz jame vući, izvući; durch etwas —, provući, provlačiti kroz —; (*fig.*) Einen durch die Hechel —, rešetati koga; den Hut —, odkriti se, odkrivati se, skinuti klobuk (šešir); den Säbel —, vaditi, izvaditi, povaditi, trgnuti sablju; ſ. Zücken; die Glocke —, zvoniti; Einen an ſich —, prigrliti koga; den Kürzern —, izgubiti (mejdan); ans Ufer —, izvaditi na obalu; das Fahrzeug aufs Land —, nategnuti, izvući ladju (na suho, na zemlju); Lichter —, provlačiti, umakati svēće; Draht —, provlačiti, izvlačiti žicu; Federſpulen —, provlačiti pera (kroz pepeo); Saiten auf die Geige —, naviti, napeti žice na guslice; den Beutel —, izvaditi kesu; Blaſen —, prištiti, oprištiti; der Veſikator zieht, prišt se diže, izvlači; einen Graben —, jarak kopati; einen Graben um etwas —, obroviti oko čega; eine Mauer —, zid zidati; eine Mauer um etwas —, obzidati što; eine Linie —, crtu napisati; Einem eine Ohrfeige —, zaušiti koga; das große Los —, izvući i. dobiti glavni dobitak; einen Wechſel auf Jemand —, potegnuti mēnicu na koga; ein gezogener Wechſel, ſ. Tratte; einen Nutzen aus etwas —, izvaditi, uhvatiti, vaditi korist, dobitak iz čega, koristiti se čim; eine Stelle aus einem Buche —, izvaditi, izpisati što iz knjige; ſich eine gute Lehre aus etwas —, dobar nauk crpsti iz čega; einen Schluß aus etwas —, izvoditi (što) iz čega; (im Schachſpiele), potegnuti, potezati; Einen auf ſeine Seite —, navratiti koga na svoju; dobiti koga na svoju ruku; Einen auf die Seite —, uzeti, odvesti koga na stranu, na samo; Einen ins Geheimniß —, povēriti komu tajnu; Einen zur Strafe —, kazniti koga; die Truppen an ſich —, dozvati, prikupiti vojsku k sebi; etwas hinter das Haus —, zavući što za kuću; Einen vor Gericht —, tērati, vući, voditi koga na sud; Einen vor den Richter —, pri-

tegnuti koga sudcu i. sudiji; etwas an sich —, prisvojiti što; Einen zur Tafel —, pozvati koga na obed, ručak; Einen zur Verantwortung —, povući koga na odgovor; zur Rechenschaft —, potegnuti, povući na račun; Einen aus Verlegenheit —, izvaditi koga iz neprilike; sich mit Klugheit, aus einer Sache —, mudro se iztaći, izkuzoliti; etwas in die Länge —, raztegnuti, razvući; raztezati, razvlačiti što, u dugo što produljiti; es zog sich in die Länge, za dugo je bilo, za dugo se je potezalo; die Krankheit zieht sich in die Länge, udugotežila je bolest; in sich —, piti; Luft in sich —, paru u se vući; den Wein auf Flaschen —, raztočiti vino u staklenke (boce); der Magnet zieht das Eisen an sich, magnet priteže, privlači, poteže k sebi željezo (gvožđje); einen Ring vom Finger —, skinuti prsten s ruke; in Berathung —, vèćati (o čem); in Erwägung —, uvažiti; Einen zu Rathe —, svètovati se s kim; (be—), etwas an sich —, protezati što na se; sich etwas zu Gemüthe —, zastarati se, zabrinuti se radi čega; primiti što k srcu; das Korn aus dem Lande —, voziti žito iz zemlje; sich ein Unglück über den Hals —, navući zlo na se, na vrat; das zieht viel Unheil nach sich, odatle će mnogo zla poteći; jadi su s traga; das wird schlechte Folgen nach sich —, to će imati hrdjavih poslèdicah; ein Kind groß —, odhraniti, uzhraniti, odgojiti dète; s. Erziehen; Schafe —, gojiti, hraniti, podizati, patiti, prihvatiti, zapatiti ovce; groß —, podgajiti, odgajiti, podhraniti, odhranjivati; Blumen —, cvèće gajiti, patiti; Blumen aus dem Samen —, izvoditi cvèće iz sèmena; Gemüse —, povrće saditi; Wachs —, merati vosak; (dehnen), eine Sylbe —, otegnuti, otezati slovku; die Worte —, raztezati, razvlačiti rèči; etwas in Zweifel —, posumnjati, dvoumiti o čemu; —, v. n. ići; zu Felde —, ići u polje; seinen Weg fröhlich —, veselo putovati; das Heer zieht durch das Land, vojska prolazi zemljom; in den Krieg o. ins Feld —, ići, otići na vojsku; von dannen —, otići, odlaziti; er zog mit den Truppen gen Agram, put Zagreba je s vojskom potegao; hinter ihm zieht eine Schar, za njim se četa suče; die Vögel —, ptice sele, putuju; die Vögel — aus einem Lande ins andere, ptice se potežu iz jedne zemlje u drugu; nach Osten —, potegliti, potegnuti na iztok; vom Osten nach Westen —, prehoditi s iztoka do zapada; aus einem Hause in ein anderes —, preseliti se, seliti se iz jedne kuće u drugu; auf das Land —, otići na selo, na vanštinu; aus einem Dienste —, otići iz službe; ostaviti službu; er ließ ihn in Frieden —, propustio ga je s mirom; wo ziehst du hin? kamo si se podigao? kamo si zaputio? zieh weiter! pohodi! Wolken zogen am Himmel, poviše se po nebu oblaci; sich —, r. r. vući se; (sich erstrecken), protezati se, pružati se, prostirati se; das Gebirge zieht sich weit ins Meer, gore se protežu daleko u more; die Truppen — sich an die Gränze, vojska se pomiče i. primiče granici; (v. Holze), s. Werfen, sich; das Wasser zieht sich in den Sand, voda ponire u pèsak; das Wasser zieht sich in den Schwamm, voda se upija u spužvu; der Geruch zieht sich in die Kleider, vonj se uvlači u haljine; der Weg zieht sich in die Länge, otegao se je put; neima kraja putu; es zieht sich dort ein schmaler Pfad, tu se je tanka staza dala; sich ins Enge —, stisnuti se; stiskivati se; sich ins Kleine —, manjati se, na manjak ići; der Leim zieht sich, klija (tukalo) se tegli; sich aus einer Sache —, izkopreati se, izkobeljati se.

Zieher, *m.* teglič.
Ziehfarbe, *f.* primast.
Ziehfeder, s. Reißfeder.
Ziehgeld, *n.* plata za uzgoj; uzgojnica.
Ziehhechel, *f.* vlasuljarsko ogreblo.
Ziehkind, *n.* nahranče, hranjenik.
Ziehklinge, *f.* (*fig.*) goleš.
Ziehkopf, *m.* kupica, rog.
Ziehleine, *f.* s. Ziehseil.
Ziehloch, *n.* léto.
Ziehmaschine, *f.* teglilo; vucilo.
Ziehmutter, *f.* hraniteljica.
Ziehochs, Ziehpferd, Ziehpflaster, s. Zugochs usw.
Ziehriemen, *m.* remen za tegljenje.
Ziehsäge *f.* prèčna pila.
Ziehscheibe, *f.* provlač.
Ziehschiff, *n.* tegljen brod, tegljenik.
Ziehschraube, *f.* nategа.
Ziehseil, *n.* jedek; jedečić.
Ziehsohn, *m.* hranjenik, nahranak.
Ziehstange, *f.* (am Pfluge), ojice.
Ziehstrang, *m.* štranga; das Pferd ist über den — getreten, konj se je zakoračio.
Ziehstrick, *m.* s. Ziehseil.
Ziehtochter, *f.* hranjenica, nahranka, nahrankinja.
Ziehung, *f.* (Lotterie—), vučenje, ždrèbanje.
Ziehungsact, *m.* ždrèbanje.
Ziehungsliste, *f.* popis sgoditakah.
Ziehungstag, *m.* dan ždrèbanja.
Ziehvater, m. hranitelj.
Ziehweg, *m.* s. Leinstraße.
Ziehwerk, *n.* teglilo; (b. Goldschm.) ta-

Ziehzange, *f.* provlačne klješte.
Ziehzeug, *n.* teglila; vucila.
Ziel, *n.* cilj, (cĕlj); bis ans — gehen, do kraja ići; ein — ſetzen, doskočiti (čemu); das — des Lebens, kraj života; nach dem —e ſchießen, pucati u bilĕgu, u nišan*; das — verfehlen, promašiti; (*fig.*) Einem das — verrücken, pokvariti komu račun; (Wunſch), želja; (Abſicht), naměra; ein — verfolgen, težiti za čim; ſich ein — vorſtecken, naumiti što; das vorgeſteckte — erreichen, postići svoju naměru; (Vorſatz), odluka; das iſt das — meiner Wünſche, tamo teže sve moje želje; (Friſt), rok; auf — verkaufen, prodavati na poček.
Zielbüchſe, *f.* puška za bilĕgu.
Zielen, *v. n.* nach etwas —, zaměriti, zaměrati, zagledati, oměriti, směriti, směrati, gadjati, sgadjati (što), nišaniti (na što); (*poet.*) gledati (što) niz pušku; pogledati (što) po pušci; (*fig.*) auf etwas —, směrati na što; er zielt damit auf mich, to je meni naměnjeno; ich weiß wohin er zielt, znam kuda šiba, znam kud ta goni, znam kamo kuča; nach etwas —, težiti za čim, naměravati što.
Zielen, *v. a.* Nelken aus Samen —, izvoditi klinčiće (karanfilje) iz sĕmena.
Zielend, *adj.* —es Zeitwort, prelazeći glagolj.
Zieler, *m.* gadjač; (b. Artill.) naperač (topa); (b. Schütz.) ciljar.
Zielgebung, *f.* ročenje; poček.
Zielgeld, *n.* obrok.
Ziellos, ſ. Zwecklos; —es Zeitwort, neprelazeći glagolj.
Zielmaß, *n.* odredjena měra.
Zielpunkt, *m.* cilj, nišan.*
Zielſcheibe, *f.* bilĕga, nišan*; Einem zur — ſein, stajati komu na bilĕzi; (*fig.*) Einen zur — ſeines Witzes machen, gadjati koga dosĕtkami.
Zielſchießen, *n.* pucanje u bilĕgu, nišan.*
Zielſtange, *f.* zaměrna motka, zaměrka.
Zieltag, *m.* odredjen dan.
Zielweite, *f.* daljina bilĕge, cilja, nišana.
Ziemen, ſ. Geziemen.
Ziemer, *m.* (*Turdus pilaris*), bravenjak, borovnjak; ſ. Miſteldroſſel; (am Hirſchen), poledjina; (Ochſen —), (volujska) žila.
Ziemlich, *adj.* prilićan, podobar; dovoljan; —, *adv.* prilično; — lang, podugačak, odugačak; es iſt — lange her, ima dobrano; — oft, dobrano putah, dobre putah, podosta putah; es geht noch ſo —, prolazi; tako tako; — groß, ovelik; — klein, omalen, omaečak; — gut, podobar; — weit her, dosta poizdaleka; wir werden ſo — gleich alt ſein, bit će mu od prilike koliko i meni.
Ziepammer, *m.* (*Emberiza Cia*), strnadica.
Ziepen, *v. n.* zviždukati.
Zier, ſ Zierde.
Zieraffe, *m.* ſ. Zierling; Zierpuppe.
Zierath, *f.* ures; —en anbringen, uresiti, nakititi.
Zierbaum, *m.* uresno drvo.
Zierbengel, *m.* kicoš.
Zierbuchſtabe, *m.* uresno pisme, slovo.
Zierde, *f.* ures, nakit; dieſe Sache dient nur zur —, to je samo za gizdu; er iſt die — der Stadt, on je dika gradu; (*Conus gloria maris*), morska dika.
Zierdelos, *adj.* bez uresa, nenakićen.
Zieren, *v. a.* resiti, kititi, uresiti, nakititi, nagizdati; ſie iſt viel zu geziert, prenakitila se je, odviše se je nacifrala; der Bart ziert den Mann, brada krasi muža; eine Stadt —, ukrasiti grad; die gezierte Schreibart, prenakićen slog; ſich —, *v. r.* kititi se, cifrati se, kicošiti se, gizdati se; (affectiren), kicošiti se; prenavljati se; libiti se; (in Gehen), usitniti, previjati se; (b. Eſſen), gvaždati; (b. Sprechen), opijati, uzpijati usnama; ſie ziert ſich wie ein Kind, (spr.) tudji se kao nevĕsta.
Zierer, ſ. Verzierer.
Ziererei, *f.* kicošenje; prenavljanje, tudjenje.
Zierfahlner, (Zierfahuler), *m.* (Weinſtock), gelber —, bĕla skadarka.
Ziergarten, *m.* lĕposad.
Ziergärtner, *m.* lĕposadar.
Ziergeräthe, *n.* uresna sprava, resila.
Zierkunſt, *f.* uresarstvo.
Zierlehm, *m.* ilo za ureso.
Zierlich, *adj.* kitan, kićen; ein —er Wuchs, tanak stas, uzrast; — flechten, sitno plesti; ein —er Brief, sitna knjiga; — ſchreiben, kititi, nakititi.
Zierlichkeit, *f.* kitnost, kićenost.
Zierling, *m.* kicoš, kico, gizdelin, gladac, gladun, gladilica.
Zierlos, ſ. Zierdelos.
Ziermeißel, *m.* resilo.
Zierpflanze, *f.* uresna bilina; bilina za ures.
Zierpuppe, *f.* kićenka, kačiperka; ſie geht wie eine —, ide na čekrk.
Zierſtrauch, *m.* grm za ures.
Zierverputz, *m.* uresna žbuka.
Ziervogel, *m.* ptica za ures, uresna ptica.
Zieſel, *m.* Zieſelmaus, Zieſelratte, *f.* (*Arctomys citellus*), tekunica, suslić.
Zieſt, *m.* (*Stachys*), čistac; (*S. recta*), rani list.
Ziffer, *f.* (Zahlzeichen), brojka, cifra; (Chiffre), tajni znak.
Zifferblatt, *n.* kazalo, mina*.
Zifferklaſſe, *f.* red brojakah.
Ziffermäßig, *adj.* brojni; po broju.

Ziffern, *v. n.* pisati brojke; cifrati.
Zifferreihe, *f.* povorka brojakah, cifrah.
Zifferſchrift, *f.* brojevno pismo; tajnopis.
Zikorie, *f.* (*Cichorium*), vodopija, vodoplav, žućenica, konjogriz, uzlika.
Zikorienkaffee, *m.* kafa od vodopije.
Zille, *f.* šajka, čamac.
Zimbel, ſ. Cymbel.
Zimbelblume, *f.* (*Plantago*), kornjačnica, vodena bokvica.
Zimbelſäckchen, *n.* ſ. Klingelbeutel.
Zimmer, *n.* (Stube), soba, odaja*; das — hüten, sobovati; (im Pelzhandel), četrdesétak.
Zimmerarbeit, *f.* tesarski rad, tesarsko dělo, tesarina.
Zimmerarreſt, *m.* sobovanje; er hat —, zatvoren je u svojoj sobi.
Zimmerart, *f.* bradva, švarba; eine kleine —, bradvica.
Zimmerbar, *adj.* tešljiv.
Zimmerbeil, *n.* ſ. Zimmerart.
Zimmerbock, *m.* stalica (tesarska); (*Lamia aedilis*), dazulja.
Zimmerdecke, *f.* strop, tavan, tavanice.
Zimmereinrichtung, *f.* posobje, pokućtvo.
Zimmerer, ſ. Zimmermann.
Zimmergeräth, *n.* posobje, pokućtvo.
Zimmergeſell, *m.* tesarski dětić (kalfa).
Zimmerhandwerk, *n.* tesarstvo, tesarija, drvodělјstvo, dundjerluk*; das — betreiben, tesariti.
Zimmerherr, *m.* sobnik.
Zimmerhieb, *m.* otes.
Zimmerhof, *m.* tesarište, tesarnica.
Zimmerholz, *n.* lěs, gradja.
Zimmermann, Zimmermeiſter, *m.* tesar, tesač, drvodělja, dundjerin.
Zimmermiether, *m.* najmilac sobe.
Zimmern, *v. a.* tesati, dundjeriti; sagraditi; (*fig.*) sadělјati, napraviti.
Zimmernachbar, *m.* sobni sused.
Zimmernagel, *m.* klin.
Zimmerplatz, ſ. Zimmerhof.
Zimmerputzer, *m.* sobar.
Zimmerreihe, *f.* red, povorka sobah; sobje.
Zimmerſpan, *m.* iver, skala.
Zimmerſpinne, *f.* sobni pauk; ſ. Weberknecht.
Zimmerſtube, *f.* tesarnica.
Zimmerthür, *f.* sobna vrata, vrata od sobe.
Zimmerung, *f.* lěs, gradja; (das Zimmern), tesanje.
Zimmerwerk, *n.* tesarsko dělo.
Zimmet, Zimmt, *m.* korica, sladka korica, darčin*, cimet.
Zimmtapfel, *m.* (*Anona reticulata*), mrežasti tikvan.
Zimmtbaum, *m.* (*Laurus cinnamomum*), pravi koričnjak; koričnо, cimetno drvo.
Zimmtblume, Zimmtblüthe, *f.* koričnі cvět.
Zimmtbock, *m.* (*Cerambyx cinnamomus*), koričnа strižibuba.
Zimmtfarbe, *f.* koričnа mast.
Zimmtfarben, Zimmtfarbig, *adj.* koričnе masti; koričast; na koricu.
Zimmtgeruch, *m.* koričnі miris.
Zimmtgeſchmack, *m.* koričnі kus.
Zimmtholz, *n.* drvo od koričnjaka.
Zimmtkoch, *m.* koričnі povarak.
Zimmtöl, *n.* koričnо ulje.
Zimmtrinde, *f.* ſ. Zimmt.
Zimmtröhrchen, *n.* svičak korice; (*Bulla lignaria*), koričnі puljak.
Zimmtroſe, *f.* (*Rosa cinnamomea*), ružakoričnica.
Zimmtſäure, *f.* koričnа kiselina.
Zimmttraube, *f.* blaue —, crna kosovina, dišuća crnina; weiße —, lisćanka, bělinica, pikanina.
Zimmtwaffel, *f.* (*Bulla aperta*), odprti puljak.
Zimperlich, *adj* žapav; — thun, žapati se; usitniti.
Zimperlichkeit, *f.* žapa.
Zimpern, *v. n.* usitniti.
Zindel, Zingel, Zingelfiſch, *m.* (*Perca Zingel*), ko(l)čić.
Zink, *m.* tutija, špijater, zinak.
Zinkamalgam, *n.* zinački i. tutijni amalgam.
Zinkaſche, *f.* zinački i. tutijni pepeo.
Zinkbaryt, ſ. Galmei.
Zinkblende, *f.* tutijak, zinčak.
Zinkblumen, *pl.* zinački i. tutijni cvět.
Zinke, *f.* šilj, šiljak; (des Felſens), zub; (d. Rechens), zub, pero; (d. Geweihes), parožak; (der Gabel), ost, parožak; (Blasinſtrument), rožak, kornet; (d. Tiſchl.) čepić.
Zinken, ſ. Verzinken.
Zinkenbläſer, *m.* kornetista.
Zinkengehörn, *n.* parožje.
Zinkeniſt, ſ. Zinkenbläſer.
Zinkerz, *n.* tutijna i. zinačka ruda.
Zinkglas, *n.* zinačko i. tutijno staklo.
Zinkhütte, *f.* zinčara.
Zinkig, *adj.* zubat; perni.
Zinkkalk, *m.* ſ. Zinkaſche.
Zinkocher, *m.* zinačka i. tutijna brdjina.
Zinkoxyd, *n.* zinački i. tutijni kis.
Zinkoxydſalz, *n.* zinačka i. tutijna so(l).
Zinkplatte, *f.* zinačka ploča.
Zinkvol, *m.* zinački stožer.
Zinkſchlacke, *f.* zinačka troska.
Zinkſilikat, *n.* ſ. Galmei.
Zinkſpath, *m.* zinkovac, tutijevac.
Zinkſtuhl, ſ. Zinkſang.
Zinkvitriol, *m.* běla galica.
Zinkweiß, *n.* zinačko bělilo.
Zinn, *n.* cin, kositer, kalaj; (Geſchirr), cinovina.
Zinnamalgam, *n.* cinen i. kositeran amalgam.
Zinnart, *f.* vrst (fela) cina, kositera.
Zinnaſche, *f.* cinen i. kositeran pepeo.
Zinnauflöſung, *f.* cinena i. kositerna otopina.
Zinnbergwerk, *n.* cinene i. kositerne rude; rudnik od cina.
Zinnblatt, Zinnblättchen, *n.* ſ. Zinnfolie.

Zinnblende, *f.* cinen blistavac.
Zinnchlorid, *n.* cinen hlorid.
Zinne, *f.* krunište; die — des Tempels, vrh crkve.
Zinner, *m.* cinar, kalajsar.
Zinnern, *adj.* cinen, kositeran, kalajni; od cina, kositera, kalaja.
Zinnerz, *n.* cinovac, kositrovac.
Zinnfeile, *f.* cinarski piljak.
Zinnfolie, *f.* cinen list, kositernjača.
Zinngang, *m.* cinena, kositerna greda.
Zinngebirge, *n.* cinene rude.
Zinngefäß, *n.* cinena, kositerna posuda.
Zinngekrätz, *n.* cinena, kositerna troska.
Zinngeräth, Zinngeſchirr, *n.* cineno, kositerno posudje.
Zinngeſell, ſ. Zinner.
Zinngießer, *m.* cinar, kositlar, kalajdžija, kositerdžija.
Zinngießerei, *f.* cinarnica, kositlarnica.
Zinngießerhandwerk, *n.* cinarstvo, kositlarstvo.
Zinngraupe, *f.* cinen šljunak.
Zinngrube, *f.* cineni, kositerni rudnik.
Zinnhaltig, *adj.* cinovit, kositerni.
Zinnhaus, *n.* cinara.
Zinnheu, ſ. Zinnkraut
Zinnhobel, *m.* cinarska blanja.
Zinnie, *f.* (*Zinnia multiflora*), kadifa.
Zinnkalk, *m.* Zinnkrätze, *f.* cinena, kositerna troska; der weiße Zinnkalk, ſ. Zinnaſche.
Zinnkraut, *n.* (*Equisetum hiemale*), kositerka, cinkrot.
Zinnkryſtall, *m.* cinen, kositeran ledac.
Zinnloth, *n.* cinena, kositerna spajka.
Zinnmutter, *f.* cinena, kositerna matica.
Zinnober, *m.* rumenica, težki kamen, ćenovar; der gewachſene —, samorodna rumenica.
Zinnoberblume, *f.* (*Lychnis chalcedonica*), plamenica, djulašik.
Zinnobererz, *n.* rumenica.
Zinnoberglanz, *m.* rumenični sjajnik.
Zinnoberroth, *adj.* rumenićast.
Zinnoberröthe, *f.* rumenična crven.
Zinnoberſtufe, *f.* rumenična ruda.
Zinnofen, *m.* peć za cin, kositer; cinara.
Zinnoxyd, *n.* cinen i. kositeran kis.
Zinnoxydſalze, *pl.* cinaste soli.
Zinnoxydul, *n.* cinen i. kositeran kisac.
Zinnoxydulſalze, *pl.* cinene soli.
Zinnpfanne, *f.* tava za cin, kositer.
Zinnpfeife, *f.* cinena, kositerna svirala.
Zinnplatte, *f.* cinena, kositerna ploča.
Zinnprobe, *f.* kušanje cina, kositera.
Zinnquarz, *m.* cinovit bělutak.
Zinnroſt, *m.* raztrošen cinovac.
Zinnſalz, *n.* cinovita so(l).
Zinnſand, *m.* cinen, kositeran pěsak.
Zinnſäure, *f.* cinena, kositerna kiselina.
Zinnſchrank, *m.* kositernik.
Zinnſolution, *f.* cinena otopina.
Zinnſpath, *m.* cinen listnik.
Zinnſtein, *m.* cinovac, kositrovac.
Zinnſtock, *m.* majdan od cina, kositera.
Zinnſtufe, *f.* cinena, kositerna ruda.
Zinntafel, *f.* cinena, kositerna pločina.
Zinnvitriol, *m.* kositerna, cinena galica.
Zinnwaare, *f.* cinovina, kositernina; cinena, kositerna roba.
Zinnwäſche, *f.* perilo cina.
Zinnwäſcher, *m.* cinoper.
Zinnwäſcherin, *f.* cinopera.
Zinnweiß, *adj.* kositerast, cinast; běl kao cin, kositer.
Zinnwerk, *n.* kositernina, cinenina.
Zinnzeichen, *n.* bilěg cina, kositera.
Zins, *m.* daća; (Boden—), tlehovina, ogradak; činž; ein Feld auf — weggeben, dati zemlju pod tlehovinu i. činž; (Pacht—), zakupnina; najmovina; (Haus—), kućevina, stanovina, stanarina, kućna najmovina; —en, *pl.* (Intereſſen), dobit *f.*, kamata; Geld auf —en geben, austhun, dati novce na dobit (kamate).
Zinsabzug, *m.* odbitak stanovine, kućevine.
Zinsacker, *m.* činžena njiva.
Zinsbar, *adj.* daćni, činžen; (v. einem Volke), pod haračem; ein Volk — machen, podharačiti, zaharačiti, uharačiti narod.
Zinsbarkeit, *f.* plaćanje tlehovine, haraća.
Zinsbauer, *m.* podržnik, činženjak.
Zinsbetrag, *m.* daćna, činžena svota.
Zinsbrief, *m.* daćni, činženi list.
Zinsbuch, *n.* daćnik, činženik.
Zinsbuße, *f.* globa za neplaćen činž.
Zinſen, *pl.* ſ. Zins.
Zinſen, *v. n.* plaćati tlehovinu, najmovinu; das Haus zinſet hoch, kuća nosi mnogo (najmovine); —, *v. a.* zehn Gulden —, plaćati deset forintih tlehovine (činža).
Zinſenausſtand, *m.* zaostala dobit (kamata).
Zinſenbezug, *m.* dobivanje dobiti (kamate).
Zinſenfuß, *m.* dobitna (kamatna) měra.
Zinſengenuß, *m.* uživanje, primanje daće, činža.
Zinſenmaß, *n.* ſ. Zinſenfuß.
Zinſenquittung, *f.* dobitna, kamatna namira.
Zinſenrückſtand, *m.* zaostala dobit (kamata).
Zinſenverzinſung, *f.* ſ. Zinſeszinſen.
Zinſer, ſ. Zinsmann.
Zinserkenntniß, *n.* prokaz, očitovanje najmovine.
Zinsertrag, *m* dohodak, iznosak daće, činža.
Zinſeszinſen, *pl.* dobit od dobiti, kamate od kamatah.
Zinsfällig, ſ. Zinsbar.
Zinsfaſſion, *f.* očitovanje najmovine.
Zinsfeld, *n.* ſ. Zinsacker.
Zinsfrau, *f.* vlastnica tlehovine (činža).
Zinsfrei, *adj.* prost od tlehovine (činža), daće; prost od najmovine; — wohnen, prost biti od stanovine i. stanarine.

Zinsfreiheit, *f.* oprost od tlehovine (činža), najmovine.
Zinsfuß, *m.* měra daće, činža.
Zinsgans, *f.* činžena guska.
Zinsgeber, ſ. Zinsmann.
Zinsgeld, *n.* Zinsgroſchen, *m.* tlehovina, činž.
Zinsgerechtigkeit, *f.* pravo na daću, tlehovinu, činž.
Zinsgut, *n.* činženo dobro.
Zinshahn, *m.* činženi kokot.
Zinsherr, *m.* vlastnik tlehovine (činža).
Zinshof, *m.* / Zinshufe, *f.* } činženo selište.
Zinskapaun, *m.* činženi kopun.
Zinskorn, *n.* činženo žito.
Zinsleute, *pl.* podržnici, činženjaci; ſ. Zinsmann.
Zinsmann, *m.* podržnik, činženjak; ſ. Zinspflichtig, ſ. Zinsbar.
Zinspflichtige, *m.* haračnik; ſ. Zinsmann.
Zinsregiſter, ſ. Zinsbuch.
Zinstag, *m.* dan, kada se plaća najmovina; heute iſt —, danas se plaća najmovina.
Zinsung, *f.* stanovina, najmovina.
Zinsverheimlichung, Zinsverſchweigung, *f.* zataja stanovine, stanarine.
Zinsvertrag, *m.* činženi ugovor.
Zinswieſe, *f.* činžena livada.
Zinszahl, *f.* der Römer —, rimska daća; indikcion.
Zinszahlung, *f.* plaćanje daće (čina).
Zinszettel, *m.* činženica.
Zinzerelle, *f.* ſ. Seidenſchwanz.
Zionswächter, *m.* čuvar Siona.
Ziper, *f.* cibara, cibora, ciborica.
Zipergras, *n.* (*Cyperus*), šilj; das eßbare —, jedatni šilj.
Zipergras, *n.* (*Gerascanthus*), stalác.
Zipershund, *m.* turko.
Zipertatze, *f.* ciparska mačka; prutaš.
Zipergegge, Ziperwurz, *f.* ſ. Zipergras.
Zipfel, *m.* rogalj; (ein. Wurſt), krajak, svijotak; (ſpr.) etwas bei allen vier —n faſſen, svojski se čega primiti.
Zipfelchen, *n.* rogljac.
Zipfelig, *adj.* rogljast.
Zipfellos, *adj.* bez roglja, rogljevah.
Zipfelpelz, *m.* opaklija.
Zippammer, ſ. Ziepammer.
Zippenbeere, ſ. Vogelbeere.
Zipperlein, *n.* ulozi, podagra.
Zipperleinskraut, *n.* (*Aegopodium podagraria*), prosti sedmolist.
Zippern, *v. n.* kokotati, cvokotati.
Zipreſſe, *f.* Zipreſſenbaum, *m.* (*Cupressus*), čepriz, čemprez.
Zipreſſenhain, *m.* čemprezik.
Zipreſſenholz, *n.* čemprezovina.
Zipreſſenkraut, *n.* (*Santolina Chamaecyparissus*), čemprezasta svetolina.
Zipreſſenmoos, *n.* (*Lycopodium alpinum*), planinska crvotočina.
Zirbel, Zirbelbaum, *m.* (*Pinus cembra*), limba.
Zirbeldrüſe, *f.* (*anat.*) životna žlězda.
Zirbeldrüſenſtiel, *m.* držak životne žlězde.
Zirbelholz, *n.* limbovina.
Zirbelkiefer, *f.* ſ. Zirbel.
Zirbelnuß, *f.* limbovka.
Zirbelzapfen, *m.* limbena šašarika, češerika.
Zirene, *f.* Zirenenbaum, *m.* (*Syringa vulg.*) jergovan, jorgovan.
Zirgelbaum, *m.* (*Celtis*), koprivić.
Zirkammer, ſ. Gartenammer.
Zirkel, *m.* (Zirkellinie), krug, okrug; einen — beſchreiben, okružiti krug i. šestar; (Verſammlung), kolo; posělo; družtvo; im — ſeiner Familie leben, življeti medju svojimi; einen — begehen, dokazivati u okolo; (Werkzeug), šestilo, kružilo; den — öffnen, razkrečiti šestilo; (Wache), ſ. Runde.
Zirkelabſchnitt, *m.* odsěk kruga.
Zirkelausſchnitt, *m.* izsěk, izsěčak kruga.
Zirkelbegehen, *n.* dokazivanje u okolo.
Zirkelbogen, *m.* okrugao obluk.
Zirkeler, *m.* (*fig.*) cěpidlaka.
Zirkelfläche, *f.* kolotur.
Zirkelform, *f.* okruglina; kružnost.
Zirkelförmig, *adj.* kružan, okrugao; —, *adv.* na okrug; kružce.
Zirkelgeſtalt, ſ. Zirkelform.
Zirkellauf, ſ. Kreislauf.
Zirkelmotte, *f.* (*Sphinx Filipendulae*), sukručnjak.
Zirkeln, *v. a.* šestariti; (*fig.*) cěpidlačiti; —, *v. n.* kružiti se.
Zirkelpunkt, *m.* središte, sredik (od kruga).
Zirkelrund, *adj.* okrugao; kružan kružcit.
Zirkelründe, ſ. Zirkelform.
Zirkelſchenkel, *m.* krak od šestila.
Zirkelſchmied, *m.* šestilar; ſ. Zeugſchmied.
Zirkelſchwung, *m.* potegnuće šestila.
Zirkelſpitze, *f.* brk i. rát od šestila.
Zirkeltanz, *m.* kolo.
Zirkelwurm, ſ. Tollwurm.
Zirkelzeichnung, *f.* crtanje šestilom.
Zirkon, *n.* cirkonik.
Zirkonerde, *f.* cirkon, cirkonjača.
Zirkonium, *n.* cirkon.
Zirkoniumoxyd, *n.* cirkonski kis.
Zirkonoid, *n.* cirkonolik.
Zirkonoxydſalze, *pl.* cirkonične soli.
Zirmet, *m.* (*Tordylium*), vratiželj.
Zirpe, *f.* (*Gryllus domesticus*), cvrčak, čučak, šturić.
Zirpen, *v. n.* (v. d. Grille), cvrčati, cvrknuti; zrikati; (v. Vögeln), cvrkutati.
Zirpen, *n.* cvrka.
Zirpend, *adj* cvrčuć, cvrkućuć.
Zirpkäfer, ſ. Lilienkäfer.
Ziſch, *m.* šika.
Ziſcheln, *v. n.* šaptati; šušljetati, šušketati, šaputati.
Ziſchelſtimme, *f.* šušljetav glas.
Ziſchen, *v. n.* (v. glühendem Eiſen), cvrknuti, cvrčati; (v. Waſſer), cvrčati, pištati, šiktati; (v Gänſen), šikati; (v. Schlang.) šikati, svišlati, pištati; —,

v. a. šušketati; Einem etwas ins Ohr —, šapnuti komu što na uho.
Ziſchen, *n.* ſ. Geziſch.
Ziſcher, *m.* šikac, ſ. Ziſchlaut.
Ziſcheule, ſ. Stockeule.
Ziſchlaut, *m.* svištuci glas.
Ziſchmaus, *f.* ſ. Zieſel.
Ziſer, ſ. Kicher.
Ziſterne uſw. ſ. Ciſterne.
Zither, *f.* cindrica, citara; die — ſpielen, udarati cindricu.
Zitherſchläger, *m.* cindričar.
Zitherſpiel, *n.* udaranje cindrice.
Zitrinchen, Zitrone uſw., ſ. Citrinchen uſw.
Zitronvogel, *m.* (*Colias rhamni*), pasja-
Zits, *m.* cic. [kovac.
Zitſcherlein, ſ. Blutfink.
Zitſen, *adj.* cican, od cica.
Zitteraal, *m.* (*Gymnotus electricus*), ugor-drhtavac.
Zitteralge, *f.* (*Nostoc*), nostok.
Zitterangſt, *f.* strah i trepet.
Zitterbaum, *m.* ſ. Zitterpappel.
Zitterblaſe, *f.* (*Holothuria tremula*), drhtavi brizgavac.
Zitterer, *m.* tresavac.
Zitterеſche, ſ. Zitterpappel.
Zitterfiſch, *m.* drhtavac. [treperica.
Zitterfliege, *f.* (*Musca vibrans*), (muha)
Zittergold, *n.* varak, telej.
Zittergras, *n.* (*Briza media*), treslica, zvečac, Marijine suze.
Zitterich, *m.* lišaj, zvěrinac.
Zitterig, *adj.* drhtav (drktav), drhtljav.
Zitterling, *m.* drhtavac (drktavac).
Zittermal, *n.* lišaj, zvěrinac.
Zittermücke, *f.* (*Tipula motitatrix*), komar-trepčac.
Zittern, *v. n.* drhtati (drktati), tresti se; (v. Laube), trepetati, treperiti; es zittert ihm die Hand, ruka mu drhće; er fing an zu —, uhvati ga tres; vor Kälte —, cokotati; vor Schrecken —, strepiti; drhtati od straha; er zitterte an allen Gliedern, uhvati ga drhat i groznica; (ſpr.) uhvati ga čifutska groznica; ſie zittert wie Espenlaub, drhće kao prut; ich zittere vor ihm, strepim, žacam se, lecam se od njega; ich zittere für ihr Leben, bojim se i. strah me je za njezin život.
Zittern, *n.* drhat, (drkat, tres, trešnja; (d. Laubes), trepet, trepetika; (krankhaftes —), tresavica.
Zitternadel, *f.* trepetljika, trepčanica, trepčana igla.
Zitternd, *adj.* drhćuć; drhtav; strepeć; tresuć se.
Zitterpappel, *f.* (*Populus tremula*), jasika, trepetaljka, trepetljika, trepola.
Zitterpilz, *m.* (*Tremella*), drhtulja.
Zitterroche, *f.* (*Raja Torpedo*), otrnuša, trnjača, trnka, drhtulja.
Zitterroſe, *f.* (*Narcissus pseudonarcissus*), zelen-kada.
Zittertaube, *f.* golub-paunovac.
Zitterthierchen, *n* (*Vibrio*), tresavka.
Zittertreſpe, *f.* (*Bromus pinnatus*), perasti ovsik. [man.
Zitterwels, *m.* (*Silurus electricus*), so-
Zitterwurm, *m.* ſ. Zitterthierchen.
Zitterwurz, *f.* ſ. Pferdeampfer.
Zitwer, *m.* (Zittwer), Zitwerkraut, *n.* (*Amomum Zedoaria*), isiot.
Zitwerſame, *m.* (*Artemisia Contra*), setvar, citvar.
Zitwerwurz, *f.* ſ. Zitwer.
Zitz, ſ. Zits.
Zitz, *m.* Zitze, ſ. sisa.
Zitzen, *v. n.* sisati; das Kind will —, děte hoće sisu; ſich ſatt —, nasisati se.
Zitzenförmig, *adj.* sisast.
Zitzenfortſatz, *m.* sisasti nastavak.
Zitzenzahn, *m.* sisast zub.
Ziwette, *f.* (*Viverra Civetta*), civetka.
Zobel, *m.* (*Mustela zibelina*), sobol, samur*, zerdav.
Zobelfang, *m.* lov na sobole (samure).
Zobelfänger, *m.* sobolar.
Zobelfell, *n.* sobolovina, samurovina, zerdav.
Zobelfutter, *n.* postava od sobolovine.
Zobelgebräm, *n.* sobolji prem, pervaz.
Zobelmaus, *f.* ſ. Lemming.
Zobelmütze, *f.* sobolja kapa, samurlija, samurkalpak.
Zobelpelz, *m.* sobolja šuba.
Zober, *m.* čabar, kabao.
Zoberbaum, *m.* čabrenik, čabrenjak.
Zoberchen, *n.* čabrica.
Zoberträger *m.* čabronoša.
Zodiacus, ſ. Thierkreis.
Zofe, *f.* sobarica, češljarica.
Zögerer, *m.* oklěvalo.
Zögern, *v. n.* oklěvati, krzmati, oguzati se, obstrzati se; kasniti, zatezati; zögre keinen Augenblick, nepočasi časa; —, *v. a.* ſ. Verzögern.
Zögernd, *adj.* oklěvajuć.
Zögerung, *f.* oklěvanje, krzmanje, oguzanje; ſ. Verzögerung.
Zögling, *m.* pitomac.
Zokor, *m.* (*Aspalax zokor*), zokor.
Zoll, *m.* (ein Maß), palac, col(a).
Zoll, *m.* (eine Abgabe), carina; (in der Türkei), djumruk; einen — auf etwas legen, udariti i. nametnuti carinu na što; den — verfahren, ſ. Mauth; (*fig.*) den — der Natur bezahlen, umrěti.
Zoll- (in Zuſ.), carinski.
Zollamt, *n.* carinara.
Zollämtlich, *adj.* carinarski; carinski.
Zollamtshandlung, *f.* carinarski postupak.
Zollanſtalt, *f.* carina; carinstvo.
Zollaufſeher, *m.* carinski pregledač, latov.
Zollbar, *adj.* pod carinom.

Zollbeamte, *m.* carinski urednik (činovnik).
Zollbereiter, *m.* carinski objezdnik (latov).
Zollbefreiung, *f.* oprost od carine.
Zollbehandlung, *f.* carinjenje, carinba.
Zollbemeſſung, *f.* odměra, odměrivanje carine.
Zollbereiter, *m.* latov.
Zollbetrag, *m.* iznesak carine.
Zollbollete, *f.* carinska pokazka, carinovka.
Zollcentner, *m.* carinska centa.
Zolldeclaration, *f.* očitovanje o carini.
Zolldefraudation, *f.* prěvara na carini.
Zolleinnehmer, *m.* carinar, djumrukdžija.
Zolleinnehmerſtelle, *f.* carinarstvo.
Zollen, *v. n.* platiti, plaćati carinu; (*fig.*) dati, učiniti; Dank —, hvaliti, zahvaliti (komu).
Zoller, ſ. Zöllner.
Zollerhöhung, *f.* povišica carine.
Zollermäßigung, *f.* obaljenje carine.
Zollfiſch, *m.* (*Corogonus Maraenula*), repuška.
Zollfrei, *adj.* prost od carine; — ſein, neplaćati carine; (*fig.*) die Gedanken ſind —, misliti je slobodno.
Zollfreiheit, *f.* oprost od carine.
Zollgebiet, *n.* carinište; carinsko područje.
Zollgebühr, *f.* carinska pristojbina.
Zollgefälle, *n.* carinski dohodci.
Zollgerechtigkeit, *f.* pravo carinbe.
Zollgeſetz, *n.* carinski zakon; zakon o carini.
Zollgewicht, *n.* carinski utez, carinska vaga.
Zollgränze, *f.* carinska medja.
Zollhaus, ſ. Zollamt,
Zollig, *adj.* od jednoga palca.
Zolllinie, *f.* carinska medja.
Zollmaß, *n.* měra na palce.
Zöllner, *m.* carinik.
Zollordnung, *f.* carinski red.
Zollpacht, *f.* zakup carine.
Zollpächter, *m.* zakupnik carine.
Zollpfahl, *m.* carinska kaža.
Zollpflicht, *f.* dužnost carine.
Zollpflichtig, *adj.* pod carinom; dužan plaćati carinu.
Zollpfund, *n.* carinska funta.
Zollrechnung, *f.* carinski račun.
Zollſatz, *m.* cěnik carine.
Zollſäule, *f.* ſ. Zollpfahl.
Zollſchein, *m.* ſ. Zollbollete.
Zollſchranken, *pl.* carinska prěčnica, šranjga.
Zollſchreiber, *m.* carinarski pisar.
Zollſtab, *m.* colovi.
Zollſtadt, *f.* carinarski grad.
Zollſtätte, *f.* carinarnicu.
Zollſtock, ſ. Zollſtab.
Zollſtraße, *f.* carinski drum.
Zollſtube, *f.* carinarnica.
Zolltarif, ſ. Zollſatz.
Zollverband, *m.* } carinski savez.
Zollverein, *m.* }
Zollverfahren, *n.* carinarski postupak, carinjenje.
Zollverwaltung, *f.* uprava carinarah.
Zollvorſchrift, *f.* carinski propis.
Zollweſen, *n.* carinstvo.
Zollzeichen, *n.* carinski biljeg.
Zollzettel, *m.* ſ. Zollbollete.
Zone, *f.* (zemni) pojas; zona.
Zoogen, *adj.* životinjski.
Zoographie, *f.* živopis.
Zoolatrie, *f.* živoštovje.
Zoolith, *m.* živokam.
Zoolog, *m.* životinjar, zoolog.
Zoologie, *f.* životinjarstvo, zoologija.
Zoologiſch, *adj.* životinjarski.
Zoophyten, *pl.* živobili *f.*
Zootomie, *f.* razudba životinjah.
Zopf, *m.* kika, perčin, pletenica; (*bot.*) kičica; das Haar in einen — flechten, plesti kosu; ſich bei den Zöpfen packen, pokikati se, počupati se za kiku; er trägt einen —, plete kosu; ima perčin; (*fig.*) barokaš je.
Zopfband, *n.* upletak, upletnik, upletnja, pletak, pletčič; (ein ſchwarzes —), galoš.
Zopfen, *v. a.* das Haar —, kosu plesti.
Zopfende, *n.* (Forſtw.) vršak, ovršak; kičica.
Zopfhaar, *n.* kosa od pletenice, perčina.
Zopfholz, *n.* vršje, granje.
Zöpfig, *adj.* pletenićav; — ſein, imati pletenicu, kiku.
Zopfkopf, *m.* glava s perčinom; kikonoša; (*fig.*) barokaš.
Zopfſtange, ſ. Ziehſtange.
Zopfſtärke, *f.* debljina vrha.
Zopftrocken, *adj.* suhovrh.
Zorn, *m.* gněv, ljutost, srdnja, srčba, srditost; in — gerathen, ſ. Zornig werden; er entbrannte vor —, gněv ga podžeže; planů kao živa vatra; gněv u njem uzkipi; Einen in — bringen, ſ. Erzürnen; ſeinen — an Jemand auslaſſen, izkaliti svoje srce na kom; außer ſich vor — ſein, razkomadati se; pući od jeda; der — iſt ihm vergangen, odljutio se je, povratio se je od ljutine.
Zornblick, *m.* srdit pogled.
Zornentbrannt, *adj.* razjaren, razpaljen, podžežen gněvom.
Zorngeſicht, *n.* srdito lice.
Zornglühend, *adj.* plamteći gněvom; jarostan.
Zornig, *adj.* ljutit, srdit, gněvan, razsrdjen; — werden, razsrditi se, razljutiti se, razgněviti se, prozliti se; — auf Jemand ſein, srditi se, ljutiti se na koga; (zum Zorne geneigt), gněvljiv.
Zornlos, *adj.* nesrdit.
Zornmüthig, *adj.* gněvljiv.
Zornſchnaubend, *adj.* (*fig.*) ljut kao zmija.
Zornſinn, *m.* gněvljivost.
Zornſtimme, *f.* srdit glas.

Zornvoll, *adj.* vrlo srdit, ljutit.
Zornwuth, *f.* razjarenost.
Zote, *f.* gad, smrad, pogan; gnusna, sramotna rěč; —n reißen, ſ. Zoten.
Zoten, *v. n.* gnusno, sramotno govoriti; svirati.
Zotenhaft, *adj.* sramotan, smradan, pogan, gnusan, poganih ustah.
Zotenlied, *n.* gnusna, sramotna pěsma.
Zotenreißer, *m.* gnusnik, nesramnik, gnusničina; —in, *f.* gnusnica.
Zotenreißerei, *f.* gnusoba.
Zotig, ſ. Zotenhaft.
Zotte, *f.* runja, ruta, čupa, kudra; — bilden, kudraviti se.
Zottel, *f.* kudrica, runjica, rutica.
Zottelbär, *m.* rutav medvěd.
Zottelbart, *m.* kudrava brada.
Zottelbärtig, *adj* kudrave brade.
Zottelhaar, *n.* kudrava kosa.
Zottelhaarig, *adj.* kudrav.
Zottelhafer, ſ. Rauchhafer.
Zottelig, *adj.* kudrav; ſ. Zottig.
Zottelkopf, *m.* kudravac.
Zottellocke, *f.* runja.
Zottellockig, *adj.* runjav.
Zottelmähne, *f.* kudrava griva.
Zotteln, *v. a.* orunjaviti, orutaviti; —, *v. n.* krebljati.
Zottenblume, *f.* (*Menyanthes*), vahla; (*M. trifoliata*), (vodeni) trolist.
Zottenhaar, *adj.* čupava, rutava kosa.
Zottenklappen, *pl.* ſ. Zottenblume,
Zottenkopf, *m.* čupavac, rutavac.
Zottig, *adj.* rutav, runjast, čupav, runjav.
Zu, (Zum, Zur), *prp.* k; zu mir, k meni; zur Frau, ka gospodji; zum Hauſe, ka kući; zu Hauſe ſein, kod kuće biti; zu Tiſche ſitzen, za stolom (trpezom) sěděti; zu Bette liegen, ležati na postelji; zu Tiſche gehen, sěsti, sědati za stol; zu Bette gehen, ići spavati! Einem zur Seite ſitzen, sěděti uz koga, do koga; Einem zur Hand ſein, biti komu na ruci; Einem zur Linken gehen, ići uz koga s lieve strane; ein Treffen zu Lande, zur See, bitka na kopnu, na moru; zu Waſſer und zu Lande, vodom i kopnom; po vodi i po kopnu; hier zu Lande, u ovoj zemlji; ovdě; zu Wien, u Beču; zu Anfange, u početku; es iſt zu Ende, svršilo se je; zu derſelben Stunde, istu uru, isti sat; isti čas; heut zu Tage, dan danas, današnji dan; zu meiner Zeit, dok sam ja ondě bio; er iſt zur Zeit Vorſteher der Anſtalt, on je za sada starěšina zavoda; zu rechter Zeit, zu Zeiten, ſ. Zeit; zur Unzeit, u nevrěme; zu Nacht, noći, nocju; zu Abend, u večer; zu Abend ſpeiſen, večerati; zu Mittage ſpeiſen, obědovati; zu ganzen Tagen nicht thun, čitave dane bezposličiti; zu Fuß, pěške, pěšice; zu Pferde, na konju; zu Pferde kommen, dojahati; zu Pferde ſteigen, uzjahati, uzsěsti, posěsti konja; zur Genüge, dovoljno; zur Noth, za nevolju; zu Deutſch, němački, po němački; zu Tauſenden, na tisuće, hiljadami; zu ganzen Scharen, četami, četimice; (v. Vögeln), jatomice; zum beſten, najbolje; zum wenigſten, barem; zum erſten Male, prvi put; zu guter Letzt, napokon; zur Hälfte, na polak; polak; das Stück zu zwei Gulden kaufen, kupiti komad po dva forinta; ich habe ihn zum Freunde, prijatelj mi je; Einen zum Narren halten, ſ. Narr; zu Gott beten, moliti se Bogu; zum Feuſter hinaus ſehen, gledati na prozor; zur Kirche gehen, u crkvu ići; zu Felde ziehen, ſ. Feld; zur Stadt kommen, u grad doći; Waaren zu Markte bringen, doněti robu na sajam (vašar); zur Hochzeit bitten, pozvati na svatbu; zu Boden fallen, na tle pasti; von Thür zu Thür, od kuće do kuće; zu Weihnachten, o božiću; zur Verantwortung ziehen; zu Stande bringen; zu Rathe ziehen; zu Schaden kommen; zu Werke gehen, ſ. Ziehen; Stand; Rath; Schaden; Werk; zu Hülfe, na pomoć; d. Band paßt nicht zum Kleide, vezanka nije prema haljini; zum Fleiſche Brod eſſen, meso s kruhom jesti; er ſchweigt dazu, nekaže ništa; Geld zum Spielen, novci za igru; Tuch zum Kleide, sukno za haljinu; mir zu Gefallen, meni za volju; das gereicht ihm zur Schande, to ga sramoti; zum Beiſpiel, na primĕr; das Eis wurde zu Waſſer, led se je raztopio; zu Pulver ſtoßen, utući u prah; zu Mehl mahlen, samleti; zum Pabſte machen, učiniti papom; zum Könige krönen, okruniti koga za kralja, (*poët.*) věnčati (koga) na kraljestvo; zur Frau nehmen, oženiti se; zu Tode, ſ. Tod; —, *adv.* gerade zu, napravac, naprečac; nach der Stadt zu, prama gradu; er ging auf ihn zu, išao je prama njemu; es fing an zu ſchneien, počeo je sněg padati; es iſt Zeit zu ſchlafen, vrěme je spavati; ich befehle dir zu gehen, zapovědam ti da ideš; ich habe dir etwas zu ſagen, imam ti něšto kazati; er ging um zu ſehen, išao je, da vidi; er iſt bereit dir zu folgen, spreman i. gotov je za tobom ići; zu gut, zu ſchwer uſw. predobar, pretežak itd.; zu ſehr, zu viel, odviše; er hätte es gar zu gern, vrlo bi mu drago bilo, da ima; die Thür iſt zu, vrata su zatvorena; —, *int.* zu! zu! hajde, hajde! bolje! brže! naprěd! ſchlag zu! udri! fahre zu! vozi dalje!

Zuackern, *v. a.* zaorati, zaoravati; ackere nur zu! ori samo!
Zuaddiren, *v. a.* pribrojiti.
Zuarbeiten, *v. n.* dalje raditi; nastaviti rad; posao.
Zubau, *m.* zagradnja.
Zubauen, *v. a.* zagraditi, zazidati, zagradjivati, zazidivati.
Zubehalten, *v. a.* ostaviti zatvoreno.
Zubehör, *s.* Zugehör.
Zubeißen, *v. n.* zagrizti; *s.* Zueſſen.
Zubenamt, *adj.* zvan, nazvan.
Zuber, *s.* Zober.
Zubereiten, *v. a.* pripraviti, pripravljati; spremiti; Speiſen —, gotoviti, sgotoviti, prigotoviti, prigotavljati jela; den Flachs —, rediti, urediti, prirediti lan.
Zubereitung, *f.* (d. Speiſen), gotovljenje, prigotavljanje; (d. Flachſes), redjenje; (Vorbereitung), priprava.
Zuberufen, *v. a.* prizvati, dozivati.
Zubeſſern, *v. a.* popraviti, poboljšati.
Zubetten, *v. a.* (Wien.) zalépiti.
Zubiegen, *v. a.* sagnuti, sagibati.
Zubilligen, *v. a.* odobriti, dopitati.
Zubinden, *v. a.* zavezati, zavezivati.
Zublaſen, *v. a.* Einem etwas —, puhnuti, duhnuti što na koga; (*fig.*) prišapnuti
Zubläſer, *m.* prišaplać. [komu što.
Zubleiben, *v. n.* zatvoren ostati; es ſoll —! ostavi zatvoreno!
Zublicken, *v. n.* Einem —, namignuti očima na koga. [oči.
Zublinken, *v. a.* die Augen —, zažmuriti
Zublinzeln, *v. n.* Einem —, žmiriti na
Zubrennen, *v. n.* dalje goréti. [koga.
Zubringen, *v. a.* Einem etwas —, donéti, donositi komu što; zugebrachtes Vermögen, donos; zugebrachtes Kind, dovodac, dovodče; (zuführen), dovesti, dovoditi; die Zeit —, provesti, provoditi, probaviti, probavljati vrème; wo wirſt du den Tag —? gdě ćeš daniti, predaniti? den Tag mit Leſen, Singen uſw. —, prečitati, prepévati itd. sav dan; die Nacht —, provesti, boraviti noć; nočiti, prenočiti; ſein Leben —, (*poét.*) vèk vèkovati, živovati; danke provoditi; vèk preboraviti; ſein Leben in Unglück —, trajati godine u jadu; (verſchaffen), Einem einen Bedienten —, dobaviti, dovesti komu slugu.
Zubringer, *m.* donosac, dobavljač; (an d. Spritze), dovodič.
Zubringeranſtalt, *f.* dobavionica.
Zubrod, *n.* *s.* Zukoſt.
Zubuße, *f.* (*mont.*) doplata; (Unterſtützung), podpora.
Zubüßen, *v. a.* doplatiti, doplaćivati.
Zubußgrube, Zubußzeche, *f.* doplatni rudnik.
Zubußzettel, *m.* doplatnica.
Zucht, *f.* (Fortpflanzung), razplod; ein Stier zur —, bik za pripašu; (das Aufziehen), paćenje, zapaćanje; das iſt meine —, to je moj zapatak; to sam ja zapatio; (*coll.*) die junge —, omladina; eine — junger Hühner, jedan podsad, nasad piladi; (Race), pleme, pasmina, bagra, rufet; (am Pfluge), gužva, oraćica; (Erziehung), odgoj, uzgoj; ſeine Kinder in guter — halten, dècu svoju dobro odhranjivati, uzgajati; (Disciplin), red, zapt*; d. Soldaten in ſtrenger — halten, držati vojnike u strogu redu, zaptu; in — und Anſtand leben, življeti u svom poštenju; ohne — und Ehrbarkeit, bez stida i poštenja; was iſt das für eine —? šta se to radi?
Zuchtbiene, *f.* prèsèd, prèhranak.
Züchten, *v. a.* patiti, zapaćati, zapatiti, zametnuti; (erziehen), uzgojiti, odgojiti.
Zuchtente, *f.* patka za podsad, p.-sèmenjaća.
Zuchtfähig, *adj.* uzgojiv. [njaća.
Zuchtgans, *f.* guska za podsad, guska-sèmenjaća.
Zuchtgewehnt, *adj.* vičan redu, zaptu.
Zuchthalter, *m.* zapčija.
Zuchthaus, *n.* kaznica.
Zuchthausgefangene, *m.* kazničar.
Zuchthauskirche, *f.* crkva u kaznici.
Zuchthäusler, *m.* kazničar.
Zuchthausſtrafe, *f.* zatvor u kaznicu.
Zuchthauswürdig, *adj.* zaslužio kaznicu.
Zuchthengſt, *m.* pastuh, hajgir* (za pripašu).
Zuchthuhn, *n.* kokoš za podsad, koka sèmenjaća i. pripašna.
Züchtig, *adj.* stidljiv, sramežljiv, čist.
Züchtigen, *v. a.* kazniti, nakarati, nakaziti, pedepsati*, kaštigovati; ſein Fleiſch —, trapiti tèlo.
Züchtiger, *m.* kaznitelj.
Züchtigkeit, *f.* stid, stidljivost, čistoća.
Züchtiglich, *s.* Züchtig.
Züchtigung, *f.* kazan, pedepsa*, kaštiga; (das Züchtigen), kaznjenje; — mit Stockſtreichen, batinjanje; — mit Ruthen, šibanje.
Züchtigungsrecht, *n.* pravo kaznjenja.
Zuchtkalb, *n.* tele za pripašu.
Züchtling, *m.* kazničar.
Züchtlingsarbeit, *f.* kazničarski posao.
Züchtlingskleidung, *f.* kazničarska odéća.
Zuchtlos, *adj.* bez reda, zapta; *s.* Unzüchtig; (zügellos), razuzdan.
Zuchtloſigkeit, *f.* nered; neposlub; (Zügelloſigkeit), razuzdanost.
Zuchtmeiſter, *m.* nastojnik kaznice.
Zuchtmittel, *n.* kaznilo.
Zuchtochs, *m.* Zuchtpferd, *n.* Zuchtſau, *f.* Zuchtſchaf, *n.* Zuchtſtähr, *m.* Zuchtſtier, *m.* Zuchtſtute, *f.* vol, konj, svinja, ovca, ovan, bik, kobila za pripašu.

Zuchtpolizei, *f.* karno redarstvo.
Zuchtruthe, *f.* šiba.
Zuchtvieh, *n.* pripaša.
Zuchtwidder, *m.* pripašni ovan.
Zuchtwillig, *adj.* pokoran. [trznuti.
Zuck, *m.* trgnuće, trzaj; einen — thun,
Zucken, *v. n.* trzati se, trgnuti se, strecnuti, strecati; es zuckt mir im Arme, sèva mi u ruci; (v. Blitze), sinuti; mit dem Munde —, ustima drhtati, trzati; du darfſt nicht —, ni makac; mit den Achſeln —, die Achſeln —, sažeti, sažimati, smaknuti, slegnuti, sagnuti ramenima; ſ. Zücken.
Zucken, *v. a.* den Säbel —, trgnuti, potrgnuti, potrzati, suknuti, smuknuti, ogoliti, maknuti sablju; ſ. Ziehen; d. gezückte Schwert, goleš
Zucken, *n.* trzanje, sèvanje, strecanje; sijavica; (mit den Achſeln), sažimanje ramenah.
Zucker, *m.* slador, cukar, šećer; — ſieden, variti slador; ein Hut —, glava slador; zu — werden, usladoriti se, ušećeriti se; (ſpr.) ſüß wie —, sladko kao med.
Zuckerahorn, *m.* (*Acer saccharinum*), sladki javor.
Zuckeralaun, *m.* kocelj u glavah.
Zuckerameiſe, *f.* (*Formica saccharivora*), mrav-sladoraš.
Zuckerapfel, *m.* (*Anona squammosa*), ljuskavi tikvan.
Zuckerartig, *adj.* sladorast, šećerast.
Zuckerbäcker, *m.* slastičar, poslastičar, sladičar.
Zuckerbäckerei, *f.* (Ort), slastičarnica; (Gewerbe), slastičarstvo, poslastičarstvo; slastičarija; ſ. Zuckerwerk.
Zuckerbäckerladen, *m.* slastičarnica.
Zuckerbackwerk, ſ. Zuckerwerk. [šećera).
Zuckerbau, *m.* sadjenje slador (cukra,
Zuckerbild, *n.* kip od slador (cukra, šećera).
Zuckerbirke, *f.* (*Betula nigra*), crna breza.
Zuckerbirn, *f.* medenka, mednica.
Zuckerblatt, *n.* (*Tanacetum Balsamita*),
Zuckerbranntwein, ſ. Liqueur. [kaloper.
Zuckerbrecher, *m.* štipalo slador (cukra,
Zuckerbrezel, *f.* sladak perecak. [šećera).
Zuckerbrod, *n.* sladak dvopek.
Zuckerbüchſe, Zuckerdoſe, *f.* sladornica, cukrenica, šećernica.
Zuckereis, *n.* sladak led, sladoled.
Zuckererbſe, *f.* sladki grašak.
Zuckererde, *f.* sladoranska glina.
Zuckererzeugniß, *n.* sladorina, sladorna tvorina.
Zuckerfabrik, *f.* sladorana, šećerana.
Zuckerfabrikant, *m.* sladorar. [šećera).
Zuckerfaß, *n.* bure od slador (cukra,
Zuckerform, *f.* kalup od slador. [doraš.
Zuckerfreſſer, *m.* (*Certhia flaveola*), sla-
Zuckerfrüchte, *pl.* začinjeno, zašećereno voće; voće od slador.
Zuckergaſt, ſ. Zuckerlecker.
Zuckergebackenes, ſ. Zuckerwerk.
Zuckergehalt, *m.* sladorna čistina; der — iſt unbedeutend, slabo ima slador (u čem).
Zuckergewinnung, *f.* vadjenje slador.
Zuckerguß, *m.* polév od slador (šećera).
Zuckerhaltig, *adj.* sladorit, šećerit.
Zuckerhandel, *m.* trgovina sladorom (cukrom, šećerom).
Zuckerhändler, *m.* trgovac slador, šećera.
Zuckerhänschen, *n.* šeća.
Zuckerhonig, *m.* zrnast med.
Zuckerhülſenbaum, *m.* (*Mimosa Inga*), inga sladka. [kra.
Zuckerhut, *m.* glava slador, šećera, cu-
Zuckerhutananas, *f.* glavat ananas.
Zuckerig, *adj.* sladorni, šećerni.
Zuckerkant, *m.* ledenac, žuti šećer.
Zuckerkind, *n.* šeća.
Zuckerkiſte, *f.* slažina za slador, šećer, cukar; slažina slador.
Zuckerkorn, *n.* osladoren, ošećeren, ocukren aniz i. onajz.
Zuckerkuchen, *m.* sladak kolač. [ribičica.
Zuckerlecker, *m.* (*Lepisma saccharinum*),
Zuckerlich, *adj.* sladorast, šećerast.
Zuckermandel, *f.* osladoren (ošećeren)
Zuckermaul, *n.* sladkišar. [bademak.
Zuckermehl, *n.* sladorno, šećerno brašno.
Zuckermelde, *f.* (*Atriplex hortensis*), pi-
Zuckermelone, *f.* dinja. [toma loboda.
Zuckermoorhirſe, *f.* (*Sorghum saccharatum*), sladki sèrak.
Zuckermotte, *f.* ſ. Zuckerlecker.
Zuckermühle, *f.* stupa za slador.
Zuckermund, *m.* ſ. Zuckermaul.
Zuckern, *adj.* sladoran, šećeran, cukren.
Zuckern, *v. a.* sladoriti, cukriti, šećeriti, posladoriti.
Zuckernaſcher, *m.* ſ. Zuckermaul. [gomut.
Zuckerpalme, *f.* (*Arenga sacharifera*),
Zuckerpapier, *n.* papir, hartija za slador (cukar, šećer). [roviště.
Zuckerpflanzung, Zuckerplantage, *f.* slado-
Zuckerplätzchen, *n.* sladorna (cukrena, šećerna) pogačica.
Zuckerpott, *m.* ſ. Zuckerform. [ćera).
Zuckerpreis, *m.* céna slador (cukra, še-
Zuckerproduction, *f.* sladorarstvo.
Zuckerraffinerie, *f.* čistionica slador (cukra, šećera). [sladorovac.
Zuckerrohr, *n.* (*Saccharum officinarum*),
Zuckerrohrpflanzung, ſ. Zuckerpflanzung.
Zuckerrohrſaft, *m.* sok od sladorovca.
Zuckerroſe, *f.* ružica. [hrenak.
Zuckerrübe, *f.* (*Sium Sisarum*), sladki
Zuckerſaft, *m.* otopljen slador; sok od sladorovca. [kiselina.
Zuckerſäure, *f.* sladorna, cukrena, šećerna
Zuckerſchabe, ſ. Küchenſchabe.

Zuckerſchachtel, *f.* šećeranka.
Zuckerſchale, *f.* šećernica.
Zuckerſchote; Zuckerſchotenbaum, ſ. Zuckererbſe; Zuckerhülſenbaum. [ćer).
Zuckerſieb, *n.* sitka za slador (cukar, še-
Zuckerſieder, *m.* sladorar, šećerar, cukrar.
Zuckerſiederei, *f.* sladorana, šećerana.
Zuckerſteuer, *f.* sladornina, šećernina.
Zuckerſteueramt, *n.* ured sladornine.
Zuckerſtoff, *m.* sladorovina, šećerovina.
Zuckerſüß, *adj.* sladak kao slador (cukar, šećer); (ſpr.) sladak kao med. [ćera).
Zuckerſüße, *f.* sladost sladora (cukra, še-
Zuckertang, *m.* (*Sphaerococcus crispus*), kudrava pulavica.
Zuckertanne, *f.* (*Pinus Cemba*), limba.
Zuckerteig, *m.* sladko tĕsto.
Zuckertonne, *f.* ſ. Zuckerfaß.
Zuckertraube, *f.* weiße —, bĕla radovinka.
Zuckervogel, *m.* kanarac; ſ. Zuckerfreſſer.
Zuckerwaare, *f.* ſ. Zuckerwerk.
Zuckerwein, *m.* osladjeno vino.
Zuckerweinbeere, ſ Zuckertraube.
Zuckerwerk, *n.* slastice, poslastice, sladkiš.
Zuckerwicke, *f.* (*Lathyrus pratensis*), livadna grahorica.
Zuckerwurzel, *f.* (*Ipomaea Batatas*), batat; ſ. Zuckerrübe. [šećer.
Zuckerzange, *f.* klĕšte za slador, cukar,
Zuckerzoll, *m.* carina od sladora (cukra,
Zuckung, *f.* ſ. Zucken, *n.* [šećera).
Zudämmen, *v. a.* zagatiti, zagraditi.
Zudecken, *v. a.* pokriti, prikriti, pokrivati; den Topf —, zaklopiti, poklopiti, zaklapati lonac; mit Erde —, zagrnuti zemljom; ſich mit dem Deckbette —, ukriti se; (*fig.*) Einen —, nakititi koga.
Zudecretiren, *v. a.* dopitati.
Zudeichen, *v. a.* zagatiti, zagaćivati.
Zudem, *adv.* suviše; još̆te; osim toga.
Zudenken, *v. a.* Einem etwas —, namĕniti, narećі, namĕnjivati, naricati komu što. [grmi.
Zudonnern, *v. i.* es donnert zu, jednako
Zudrang, *m.* naloga, navala, nagonica.
Zudrängen, ſich, *v. r.* turati se, gurati se; navaljivati, navirati; (*fig.*) name-
Zudrechſeln, *v. a.* pritočiti. [tati se.
Zudrehen, *v. a.* zavinuti, zasukati, usukati; den Hahn —, zavrnuti, zavrtati slavinu.
Zudreſchen, *v. n.* nastaviti mlatnju.
Zudringen, ſ. Zudrängen.
Zudringlich, *adj.* nametan, dosadan, dosadljiv; — ſein, dosadjivati; nametati se; prituživati, dotuživati (komu).
Zudringlichkeit, *f.* nametnost; nametanje; dosadljivost, dosadjivanje.
Zudrohen, *v. a.* priprĕtiti, priprećivati.
Zudrucken, *v. a.* dalje tiskati.
Zudrücken, *v. a.* pritisnuti, pritiskivati; zatisnuti; (*fig.*) ein Auge —, gledati kroz prste; odbiti na daru; Einem die Augen —, zaklopiti komu oči.
Zudüngen, *v. a.* dognojiti.
Zudürfen, *v. a.* zatipkati.
Zudürfen, *v. n.* smĕti k čemu.
Zuebenen, *v. a.* poravniti, uravniti.
Zueggen, *v. a.* zadrljati, zabranati.
Zueignen, *v. a.* (beilegen), pripisati, pripisivati, prisvojiti komu što; (widmen), Einem ein Buch —, posvetiti komu knjigu; ſich —, prisvojiti, posvojiti, što sebi; svojiti, prisvajati, posvajati
Zueigner, *m.* svojitelj, posvajatelj. [što.
Zueignung, *f.* svojenje, prisvajanje; pripisivanje; ſ. Widmung.
Zueignungsſchrift, *f.* posvetnica, posveta.
Zueilen, *v. n.* pohitĕti, spĕšiti, žuriti se kamo.
Zueiſen, *v. n.* zaledi̇ti se, zamrznuti se.
Zuendebringen, *n.* dovršetak.
Zuerben, *v. a.* još̆te naslĕdi̇ti; —, *v. n.* ſ. Vererben.
Zuerhalten, *v. a.* još̆te dobiti.
Zuerkennen, *v. a.* dosuditi, prisuditi, dopitati, dosudjivati; Jemanden die Todesſtrafe —, osuditi koga na smrt; Jemanden die Ablegung des Eides —, presuditi, da se tko ima zakleti.
Zuerkennung, *f.* dosuda, prisuda; dosudjivanje; — einer Strafe, osuda.
Zuerſt, *adv.* najprije; prije svega; er erblickte ihn zuerſt, prvi ga je ugledao; — muß dies geſchehen, ovo se mora prije učiniti; als ich ihn — ſah, kad sam ga prvi put vidio.
Zueſſen, *v. a.* Brod zum Fleiſche —, meso s kruhom jesti; Käſe —, prismakati; iß nur zu! samo ti jedi!
Zufächeln, *v. a.* Einem Kühlung —, hladak komu činiti.
Zufahren, *v. n.* auf etwas (mit der Hand) —, mašiti se (rukom) za čim; (ungeſtüm handeln), navaliti, navaljivati; blind —, nahrupiti; dem Walde —, voziti se put šume; fahre zu! vozi! — *v. a.* Lebensmittel —, dovoziti hranu; noch mehr Steine —, još̆te privezti kamenja.
Zufall, *m.* namĕra, prigoda; slučaj; das iſt durch — ſo gekommen, to je tako Bog dao i namĕrna; der — brachte ihn zu einer Quelle, namĕra ga je namĕrila i. nanĕla na vrelo; dem — überlaſſen, ostaviti na sreću; ein wunderlicher —, čudna sgoda; (ein krankhafter —), pobolica, bolja.
Zufallen, *v. n.* zaklopiti se, zaklapati se; zatvoriti se; der Deckel iſt zugefallen, zaklopio se je poklopac; ein Loch im Sande fällt zu, jama u pĕsku se zasipa; (zu Theil werden), pripasti, pripanuti, pridopanuti, pripadati (komu što); ihm iſt das ganze Ver-

mögen zugefallen, sva mu je imovina pripala; sva mu se je imovina privalila; mir ist nichts zugefallen, ništa me nije zapalo i. dopalo; vor Schläfrigkeit fallen ihm die Augen zu, oči mu se zaklapaju oda sna.

Zufällig, *adj.* slučajan, naměran; prigodan; —, *adv.* slučajno, nagonom, ponamérce, pripetce.

Zufälligerweise, *adv.* s. Zufällig.

Zufälligkeit, *f.* slučajnost, naměrnost, prigodnost.

Zufalten, *v. a.* die Hände —, sklopiti [ruke.

Zufegen, *v. a.* mesti na koga.

Zufeilen, *v. a.* zapiliti, opiliti.

Zufertigen, *v. a.* poslati, odpraviti, slati, [pratiti.

Zufinden, *v. n.* naći zatvoreno; ich fand die Thür zu, vrata su bila zatvorena.

Zuflattern, *v. n.* doletěti, letěti, dolětati, prilětati (kamo, ka komu); dem Walde —, letěti put šume.

Zuflechten, *v. a.* zaplesti, zapletati.

Zuflicken, *v. a.* zakrpiti, prikrpiti.

Zufliegen, s. Zuflattern.

Zufliehen, *v. n.* dem Gebirge —, bĕžati [u goru.

Zufließen, *v. n.* die Ströme fließen dem Meere zu, rèke teku put mora, k moru; Einem eine Wohlthat — lassen, učiniti, ukazati komu dobročinstvo.

Zuflößen, *v. a.* plaviti kamo.

Zuflößer, *m.* plavič.

Zuflucht, *f.* utočište; pribèg; seine — zu Jemanden nehmen, uteći se, pribĕći ka komu.

Zufluchtsort, *m.* Zufluchtsstätte, *f.* utočište, utecište, pribĕžište; sbĕg; zaklon.

Zuflug, *m.* prilet, dolet.

Zufluß, *m.* pritok; nadotécanje; den — des Wassers hemmen, zašuperiti, zagatiti vodu, da nemože pritĕcati; ein großer — von Menschen, stok, množtvo ljudih; ein großer — von Waaren, nagonica robe; neuer — des Wassers, pridotécanje vode; Zuflüsse, (Accidentien), pripadci; (Hülfsmittel), sredstva.

Zuflüstern, *v. a.* prišapnuti, guknuti.

Zufluten, *v. n.* dovrvljeti.

Zufolge, *adv.* po; — Ihres Befehls, po Vašoj zapovĕdi; (in Folge), u slĕd (uslĕd), u slĕdstvu; poradi.

Zufördern, *v. a.* dopremiti, dopremati.

Zufragen, *v. n.* zapitati.

Zufrieden, *adj.* zadovoljan; ein —er Mensch, zadovoljan čovĕk; zadovoljnik; damit sollen wir — sein, s ovim da budemo dovoljni; er ist mit seinem Schicksal —, zadovoljan je sa svojom srećom; ich bin es —, meni je pravo; Einen — stellen, zadovoljiti komu; den Gläubiger (durch Bezahlung der Schuld) — stellen, podmiriti, namiriti vĕrovnika; — gestellt, namiren; sich — stellen, zadovoljiti se (čim); er ist mit Wenigem —, malo mu je dosta; — sprechen, s. Besänftigen.

Zufriedenheit, *f.* zadovoljstvo; zadovoljnost; mit —, zadovoljno.

Zufrieren, *v. n.* zamrznuti se, smrznuti se, zamrzavati se.

Zufristung, *f.* odgoda.

Zufügen, *v. a.* učiniti, činiti; vielen Schaden —, počiniti komu mnogo štete.

Zufügung, *f.* činjenje; — eines Schadens, ošteta; učinjena šteta.

Zufuhr, *f.* privoz, dovoz; einem Heere die — abschneiden, zapréčiti vojsci dovoz hrane.

Zuführen, *v. a.* (zu Wagen, zu Wasser), dovezti, dovoziti, privezti, privoziti; er hat ihn mir zugeführt, k meni ga je doveo; Einem eine Braut —, izprositi komu nevĕstu; einem Mädchen Brautwerber —, navesti dĕvojci prosce; etwas dem Ende —, dovršiti, dotĕrati do kraja, prignuti kraju (što); Einen seinem Untergange —, (spr.) opremiti koga u suho grožđje.

Zufüllen, *v. a.* napuniti; einen Graben —, zasipati jarak, šamac; noch Wein —, doliti, dolĕvati vina.

Zufüller, *m.* dolĕvač.

Zug, *m.* (das Ziehen), teg, potezanje; vučenje; (— der Luft), propuh; der — des Windes ist hier stark, ovdĕ jako propuhuje; (des Wassers), tĕk; das Pflaster hat guten —, obliž (melem) živo vuče; der — der Truppen, pohod, prolaz vojske; ein — Soldaten, četa; (im engeren Sinne), desetnica, cug; (Wanderung), seoba; es ist im —e, radi se o tom; u poslu je; die Streitsache ist im —e, parnica teče; der Kauf ist im —e, pogadja(ju) se; im —e der Verhandlung, uz razpravu; im guten —e sein, poćinjati, početi; (im Fischfange), einen — thun, baciti mrežu; einen — thun, uhvatiti mnogo ribe; (im Trinken), dušak, nategljaj; einen — aus der Flasche thun, potegnuti, pritegnuti iz sklenice (boce); auf einen —, na dušak, bez preduška; (ein — aus einer Tabakspfeife), pàpak; ein Paar Züge thun, povući nĕkoliko putah iz lule; papnuti nĕkoliko putah; auf einen — etwas (z. B. zerschneiden), na jedan mah što (n. p. prerezati); ein — nach einem geweihten Orte thun, otići svetomu městu; (*mil.*) einen — unternehmen, zavojštiti na . .; (Auf —), provod, povorka; (Train), vlak, povorka; (b. Schachsp.) pomakac; einen — thun, pomaknuti, potegnuti; ein — mit der Feder, pis; crt, crtica; potez; die ersten Züge, zacrt; die Züge des Gesichts, potezi lica; (d. Charakters), svojstva; čini; in d. letzten Zügen

liegen, boriti se s dušom, na umoru biti, biti na razstanku s dušom, poimati; (b. Web.) natra, povraćaj; — für — geben, prodavati iz ruke u ruku; ich gebe es dir nur — für —, (spr.) daj, naj; iz kese pa preda se; — für — kopiren, potanko prepisati; ein — von Pferden, sprega konjah; ein — von Ochsen, jaram volovah; ein — Vögel, jato ptičah; (in Orgeln), igra; ein — Saiten, navitak.

Zugabe, *f.* dodatak, pridatak, nametak nabitak, radoš*, trešelj; (b. Fleischer), s. Zuwage; (b. Zahlen), doplata; (b. Messen), doměrak; (Legirung), primĕsa; (Agio), prid.

Zugaffen, *v. n.* blejiti na što.

Zugang, *m.* pristup; er hat freien — zu ihm, može ga pohoditi; der Luft den — verschaffen, otvoriti put zraku (uzduhu); (Ort), alle Zugänge versperren, sve ulaze, puteve, vrata zatvoriti; s. Zugangel, *f.* pari. [Zuwachs.

Zugänglich, *adj.* ein —er Ort, pristupno mĕsto; ein —er Mann, pristupačan čovĕk; er ist jedermann —, svatko može k njemu.

Zuganker, *m.* uzpravni sapinjač.

Zugarm, *m.* križnica za tegljenje.

Zugattern, *v. a.* rešetkom zatvoriti.

Zugband, *n.* (am Beutel), strmka; (Bauw.) položit vez.

Zugbaum, *m.* vreteno.

Zugbiene, s. Weisel.

Zugbohrer, *m.* skoba, mačka.

Zugbrücke, *f.* uzvijaći most.

Züge, s. Zieche.

Zugeben, *v. a.* (hin —), pridati, dodati; einem Angeklagten einen Anwalt —, odrediti obtuženiku odvĕtnika; (gestattet), der Vater gibt es zu, otac dopušta; er gab es nicht zu, nedade; s. Einräumen; zugegeben, er sei reich, da stavimo i. stuvimo, da je bogat; klein —, tanko drobiti.

Zugebräu, *n.* privarak.

Zugedacht, *adj.* naměnjen.

Zugegen, *adv.* pritoman, prisućan; bei einer Sache — sein, biti gdĕ; ich war nicht —, nije me bilo ondĕ.

Zugehen, *v. n.* (geschehen), wie ist die Sache zugegangen? kako se je to sbilo? zugegangener Schaden, naspĕla, nadošla šteta; es geht bei ihm unordentlich zu, nered je kod njega; es geht nicht mit rechten Dingen zu, tu nije čist posao; es ging sehr hitzig zu, bijahu se užestili; bilo je okršaja; es ging lustig zu, bilo je sve veselo; dort geht es schrecklich zu, ima ondĕ grdila; spitzig —, na ošilj biti; die Thür geht zu, vrata se zatvaraju; die Wunde geht zu, rana se zarasla.

Zugehör, *n.* pripadak; das Gut sammt —, dobro s pristojališti; (b. Schneider), sitnarija; što još treba.

Zugehören, *v. n.* pripadati; das gehört mir zu, to je moje.

Zugehörig, *adj.* spadajući, pripadajući; der ihm —e Garten, njegov vrt; das dem Johann Borić —e Haus, kuća Ivana Borića; das dem Pojanić —e Haus, Pojanićeva kuća.

Zugeisen, *n.* nateg, nategač.

Zügel, *m.* uzda; dizgen; das Pferd kurz im — halten, uztegnuti konju uzdu; den — anziehen, pritegnuti uzdu; den — schießen lassen, pustiti uzdu; mit verhängtem — reiten, pustiti konja; den — fassen, pokupiti uzdu (dizgene); dem Pferde in den — fallen, uhvatiti, prihvatiti konja za uzdu; die — entfielen seinen Händen, izmakoše mu se uzde; den Leidenschaften den — schießen lassen, popustiti uzdu strastim.

Zügelhand, *f.* lĕvaka.

Zügellos, *adj.* bez uzde, neuzdan; (v. Mensch.) razuzdan; ein —es Leben führen, razuzdano življeti, izpustiti se, ein —er Mensch, razuzdan čovĕk, razuzdanik, pušt. [potolica.

Zügellosigkeit, *f.* razuzdanost, razpuštvo,

Zugeloben, *v. a.* zavĕtovati, zavĕriti.

Zügeln, *v. a.* zauzdati, obuzdati; (*fig.*) uzpreći; s. Bändigen.

Zugemüse, *n.* varivo.

Zugenamt, *adj.* zvan, nazvan.

Zugeordnet, *adj.* pridan, pridodat.

Zugerundet, *adj.* zaokrugljen.

Zugesellen, *v. a.* pridružiti (komu koga); udružiti (koga s kim); sich —, *v. r.* pridružiti se, pridruživati se, prišljuniti se.

Zugespitzt, *adj.* zaoštrljat, zaoštren.

Zugeständniß, *n.* popust.

Zugestehen, *v. a.* ich gestehe ihm diese Vorzüge zu, priznajem, da ima ove izvrštine; Einem seine Bitte —, dopustiti komu što je molio; s. Einräumen; Zugeben.

Zugethan, *adj.* (*fig.*) privržen, oddan; einer Meinung — sein, držati se kakvoga mnenja.

Zugewähr, *f.* (*mont.*) prĕpis (kusa).

Zugewähren, *v. a.* prepisati (kus).

Zugewinnen, *v. a.* pridobiti.

Zugfisch, *m.* riba-selica.

Zuggarn, *n.* vlak, zagažnja.

Zuggraben, *m.* izpust, odtoka, preteka, jarak, šamac*.

Zughaspel, *m.* vitao za vadjenje.

Zugheuschrecke, *f.* (*Gryllus migratorius*), skakavac-selac.

Zugießen, *v. a.* ein Loch mit Blei —, zaliti rupu olovom; mit Wachs —,

zatopiti voskom; noch Waſſer —, doliti, dolévati vode.
Zugittern, ſ. Zugattern.
Zugkette, *f.* potežnica, potegača, tegača.
Zugleich, *adv.* zajedno, skupa, jednolićke.
Zugleichſein, *n.* (Coexiſtenz), subitak.
Zugleine, *f.* jedek.
Zugloch, *n.* oduška.
Zugluft, *f.* propuh, promaha.
Zugmaus, ſ. Wanderratte.
Zugmeſſer, *n.* maklja.
Zugmittel, *n.* prištilo.
Zugmühle, *f.* žrvanj.
Zugnagel, *m.* prepreženik.
Zugnetz, ſ. Zuggarn. [vo l).
Zugochs, *m.* vo(l)-vozac, vozni, podvozni
Zugofen, *m.* propušna peć.
Zugpapier, ſ. Löſchpapier.
Zugpferd, *n.* vozač, vozac, vozni konj.
Zugpflaſter, *n.* prištilo, vezikatur.
Zugraben, *v. a.* zakopati, zakopavati.
Zugrapfen, *v. a.* ščapiti.
Zugraupe, ſ. Proceſſionsraupe.
Zugrebe, *f.* konděr.
Zugrecht, ſ. Näherrecht; (Appellationsrecht), pravo prizivanja.
Zugreifen, *v. n.* prihvatiti, uhvatiti, prihititi (što), mašiti se (čega); spopasti (što); friſch —, svojski prionuti (za posao); greif zu! uzmi! drži dè! [hvataj se!
Zugriemen, *m.* štranga.
Zugriff, *m.* prihvat. [(marva).
Zugrind, *n.* tegleća, vozna stoka, marha
Zugrinſen, *v. n.* sklibiti se, ceriti se (na
Zugroß, ſ. Zugpferd. [koga.
Zugrunderichten, *n.* upropašćenje, satarisanje, izkop, zator.
Zugſchaft, *m.* narozana sara.
Zugſchiff, *n.* tegljača.
Zugſchnur, *f.* strmka.
Zugſeil, *n.* konop, uže za tegljenje.
Zugſtange, ſ. Pumpenſtange.
Zugſtrang, ſ. Zugriemen.
Zugſtuhl, ſ. Zampelſtuhl.
Zugtau, *n.* jedek. [lub-selac.
Zugtaube, *f.* (*Columba migratoria*), go-
Zugthier, ſ. Zugrind.
Zugthor, *n.* Zugthür, *f.* slěpa vrata.
Zuguden, *v. n.* viriti (na što).
Zugürten, *v. a.* opasati.
Zuguß, *m.* dolév. (marva).
Zugvieh, *n.* tegleća, vozna stoka, marha
Zugvogel, *m.* ptica-selica.
Zugvolk, ſ. Nomadenvolk.
Zugweiſe, *adv.* (Zug für Zug), na mahove; na duške; (v. Vögeln), jatimice, na jata.
Zugwerk, *n.* vucilo, teglilo.
Zugwind, *m.* větromet.
Zugwinde, *f.* vitao.
Zugzehent, *m.* desetak u snopju.
Zuhaben, *v. a.* imati zatvoreno; er will noch —, ište dometak.
Zuhacken, *v. a.* zasěći.
Zuhaken, Zuhäkeln, *v. a.* zakačiti; (ein Kleid), zakopćati, zapetljati.
Zuhalten, *v. a.* (zumachen), zatvoriti, zaklopiti; die Hand —, stisnuti šaku; den Mund —, stisnuti usne; sklopiti usta; die Ohren —, zatisnuti uši; Einem den Mund —, začepiti, zaklopiti komu usta; die Augen —, zažmuriti; (mit d. Hand), priklopiti, pokriti rukom; (verſchloſſen halten), držati zatvoreno; die Augen —, žmuriti, žmati; Einem die Augen —, pokrivati komu oči; die Naſe —, držati se za nos; er hält ſein Haus beſtändig zu, uvěk mu je kuća zatvorena; (*fig.*) mit Einem —, slizati se s kim; die Bedingungen —, držati uvěte.
Zuhaltung, *f.* držanje; (am Schloſſe), uzporka.
Zuhämmern, *v. a.* zakovati, zakivati.
Zuhängen, *v. a.* zavěsiti, zavěsivati; ein Fenſter —, zastrti, zastirati prozor
Zuharken, *v. a.* zagrebljati. [(pendžer).
Zuharſchen, *v. n.* die Wunde iſt zugeharſcht, rana se je okrastala; uhvatila se je krasta na ranu.
Zuhauen, *v. a.* zasěći; zatesati; —, *v. n.* (mit d Säbel), kresati; haue zu! udri! udri bolje! (d. Eſſen), kusati, gumati, prcati, capiti. [kopčati.
Zuhefteln, *v. a.* zapetljati, sapetljati, za-
Zuheften, *v. a.* pribosti; (eine Wunde), sašiti; eine Wurſt —, zašpaliti, zašpraljati kobasicu. [začěliti.
Zuheilen, *v. a.* izvidati, zaléčiti; —, *v. n.*
Zuhobeln, *v. a.* oblanjati.
Zuhorchen, *v. n.* osluhivati, osluškivati, prisluškivati.
Zuhören, *v. n.* slušati (koga, što); (Acht haben), paziti (na što). [šalica.
Zuhörer, *m.* slušač, slušalac; —in, *f.* slu-
Zuhörerſchaft, *f.* slušaoci.
Zujagen, *v. n.* der Stadt —, juriti gradu; —, *v. a.* goniti, těrati put...; Einem das Wild —, nagnati, nagoniti komu zvěrad. [na koga.
Zujauchzen, *v. n.* Einem —, pocikivati
Zukaufen, *v. a.* prikupiti, prikupovati.
Zukehr, *f.* obrat.
Zukehren, *v. a.* (zuwenden), obrnuti, obratiti, obraćati; Einem den Rücken —, okrenuti komu ledja; (zufegen), zamesti.
Zukeilen, *v. a.* zaglaviti, zaglavljivati.
Zuketteln, *v. a.* zakvačiti. [miti.
Zukitten, *v. a.* zamazkom zalěpiti, zale-
Zuklammern, *v. a.* skobom skopčati.
Zuklappern, *v. a.* zaklopiti, zaklapati.
Zuklatſchen, *v. n.* Einem Beifall —, pljeskati komu na pohvalu.
Zukleben, *v. a.* zalěpiti, zalěpljivati.
Zukleiſtern, *v. a.* zaskrobiti; ſ. Zukleben.

Zuklimmen, *v. n.* der Spitze des Berges —, penjati se na vrh gore.
Zuklinken, *v. a.* die Thür —, zatvoriti vrata (skakavicom).
Zuknöpfen, *v. a.* zapučiti, zapučati; spučiti, spučati, zakopčati, zakopčavati; ſich —, *v. r.* zakopčati se.
Zuknüpfen, *v. a.* zavezati, zavezivati; [sapeti.
Zukommen, *v. n.* auf Einen —, dolaziti, ići ka kome; man kann nicht —, nemože se čovek primaći, približiti; man kann ihm nicht —, nemože se k njemu, do njega; es iſt mir die Nachricht zugekommen, stiže mi glas, glas me dopade; Einem etwas — laſſen, učiniti, da tko što dobije; opremiti, poslati komu što; das Buch iſt mir noch nicht zugekommen, jošte nisam knjige dobio; ich bin dazu gekommen, ich weiß nicht wie, ni sam neznam, kako sam to dobio; (gebühren), patriti; das kommt mir als dem Ältern zu, to ide mene kao starijega; es kommt dir nicht zu, darüber zu urtheilen, nije tvoj posao o tom suditi; tebi nepristoji o tom suditi.
Zukömmlich, *adj.* shodan, uputan.
Zukönnen, *v. n.* man kann nicht zu, nemože se čovek primaći; nemože se k čemu.
Zukorken, *v. a.* začepiti plutom.
Zukoſt, *f.* ſ. Zugemüſe.
Zukratzen, *v. a.* zagrebsti, zagrebati.
Zukunft, *f.* budućnost; buduće; Niemand kann in die — ſehen, nitko nezna ono što ide; für die — ſorgen, (ſpr.) obzirati se na zadnje noge; in —, ſ. Zukünftig, *adv.*; die — des Herrn, prišašće, došašće Gospodnje.
Zukunftahnend, *adj.* sluteći budućnost; [kobeći.
Zukünftig, *adj.* budući, dojdući, idući; (ſpr.) —es iſt uns Allen verborgen, ako znaš, šta ti je bilo, neznaš šta će ti biti; —, *adv.* u napredak, po sada, posele, odsele.
Zukünftige, *m.* sudjenik; —, *f.* sudjenica.
Zukunftsſorge, *f.* staranje za budućnost.
Zukutſchen, *v. n.* voziti kamo.
Zulächeln, *v. n.* Einem —, osmehnuti se, nasmešiti se (na koga); osmevati se, smešiti se.
Zulachen, *v. n.* Einem —, smijati se na [koga.
Zuladen, *v. a.* priprtiti, pritovariti.
Zulage, *f.* nadometak, pridatak; (Gehalts—), priplata, doplata, doplatak; (b. Zimmerl.) slaganje; ſ. Zuwage.
Zulangen, *v. n.* (hinreichen), dosteći, dosizati, dopreti, dopirati; dotecati; das Geld langt nicht zu, nedotečeu i. nestače novci, nije dosta novacah; (nach etwas langen), dohvatiti što, mašiti se čega; bei Tiſche —, zahvatiti (žlicom jelo); lang zu! uzmi! hvataj! —, *v. a.* Einem etwas —, dodati, dodavati, dokučiti komu što.
Zulanger, *m.* dodavač.
Zulänglich, *adj.* dovoljan, dostatan.
Zulänglichkeit, *f.* dovoljnost, dostatnost; dostatak.
Zulappern, *v. a.* stisljivo dati, davati, [plaćati.
Zulaß, *m.* dopust, pripust; (b. Web.) odpuštaj, povraćaj.
Zulaſſen, *v. a.* (zu ein. Perſon o. Sache —), pripustiti, pripuštati; ich darf dich nicht —, nesmem te (k njemu) pustiti; Einen zum Eide —, dopustiti komu da se zakune; (Vieh) pripustiti; etwas —, dopustiti što; er ließ es nicht zu, nedopusti, nedade; (b. Web.) povratiti; die Thür —, ostaviti vrata zatvorena.
Zuläſſig, *adj.* dopustiv, dopustljiv; es iſt nicht —, nemože se dopustiti.
Zuläſſigkeit, *f.* dopustivost.
Zulaſſung, *f.* dopuštenje, dopuštanje.
Zulauf, *m.* naloga, stok; es entſtand ein — von Menſchen, stekoše se ljudi; nalegla je svetina; dieſer Prediger hat großen —, rado ljudi slušaju ovoga propovednika; mnogo ljudih dolazi na (njegove) propovedi (prodike); dieſer Kaufmann hat großen —, ovaj trgovac mnogo pazari.
Zulaufen, *v. n.* poteći, teći, potrčati kamo; dem Ziele —, trčati k cilju; es läuft ſpitzig zu, zašiljeno, zaošiljeno, zaoštrljato je; ide na oklis; —, *v. a.* protanjiti.
Zulaufflätzchen, *n.* protanjilo.
Zulauſchen, *v. n.* prisluškivati.
Zulegen, *v. a.* (hin—), dodati, pridati, primetnuti; primaknuti; eine Brücke —, pomostiti, pometati mostnice, metnuti pomost; einen Brief —, saviti, savijati pismo, list; ſich ein Pferd —, nabaviti, kupiti konja; —, *v. n.* sastavljati, sastaviti.
Zulehnen, *v. a.* die Thür —, pritvoriti [vrata.
Zuleihen, *v. a.* prizajmiti.
Zuleimen, *v. a.* zaklijati, zalepiti (klijom).
Zulenken, *v. a.* die Pferde dem Thore —, skrenuti konje na vrata.
Zulernen, *v. a.* priučiti.
Zuletzt, *adv.* najposle, napokon; na poslédak; najzad; er kam —, on je poslédnji došao.
Zulispeln, *v. a.* prišapnuti, prišaptati, našapnuti, zuknuti, zucnuti.
Zulöthen, *v. a.* zapojiti, zapojavati; pri-
Zum, ſ. Zu. [pojiti.
Zumachen, *v. a.* ein Loch —, zatrpati rupu; den Rock —, zakopčati, spučiti, zapučiti, zaputiti haljinu; den Kaſten —, pritvoriti ormar; d. Thür —, zatvoriti, zatvorati, zapréti vrata; die Flaſche —, začepiti sklenicu (bocu);

einen Brief —, saviti pismo; (*met.*) den Ofen —, prirediti peć.
Zumal, *adv.* osobito, najpače; jer.
Zumaß, *n.* primĕrak, primetak.
Zumauern, *v. a.* zazidati, zazidjivati.
Zumeiſt, *adv.* najviše, ponajviše; osobito.
Zumengen, ſ. Zumiſchen.
Zumeſſen, *v. a.* odměriti, izměriti (komu što); jedem ſeine Arbeit —, odrediti svakomu posao; (beimeſſen), pripisati, pripisivati; Einem ſein Unglück —, kriviti koga radi svoje nesreće.
Zumiſchen, *v. a.* priměšiti, priměšati.
Zumpel, *m.* lipaćur.
Zumpelfiſchlein, *n.* ukléva.
Zumpen, *m.* Zumpenkraut, *n.* ſ. Schmer-[wurz.
Zumurmeln, *v. a.* primrmljati, zamrmljati.
Zumüſſen, *v. n.* morati někamo (ići); d. Thür muß zu, vrata se moraju zatvoriti.
Zumuthen, *v. a.* Einem etwas —, tražiti, iskati, zahtĕvati što od koga; misliti što o kom; Jemanden eine böſe Abſicht —, domišljati se za koga, da misli i. radi o zlu.
Zumuthung, *f.* zahtĕvanje, iskanje; mišljenje, mišljinja.
Zunächſt, *adv.* najbliže; — müſſen wir es ſehen, najprije nam valja vidĕti; (*fig.*) najviše, najvećma.
Zunageln, *v. a.* pribiti, prikovati klincl (čavli, ekserl), priklinčiti; die Thür —, zakovati vrata.
Zunahen, *v. n.* približiti se, približavati se.
Zunähen, *v. a.* zašiti, zašivati; einen Schlitz —, sašiti razporak.
Zunäher, *m.* zašivač.
Zunahme, *f.* rastenje, prirašćivanje; umnožavanje; die — des Vermögens, umnožavanje imutka; — der Bevölkerung, prirast pučanstva; die — der Kräfte, prisnaživanje; (*fig.*) napredak, napredovanje.
Zuname, *m.* prezime, pridĕvak; Antonius mit dem —n der Fromme, Antun, prozvan pobožni; ſie ſind deſſelben —s, prezimenjaci su.
Zunamſen, *v. a.* nadĕnuti prezime.
Zündbar, *adj.* uždiv, zapaliv; ein —er Körper, uždivo; es iſt —, može se zapaliti, užeći.
Zündbarkeit, *f.* uždivost, zapalivost.
Zünden, *v. a.* upaliti, užeći, uždити; —, *v. n.* zapaliti se, zažeći se, upaliti se, užeći se; planuti; naſſes Schießpulver zündet nicht, mokar prah (barut) neće planuti.
Zunder, *m.* ogorĕl; žeg, nětilo, podnĕta; paljak; (Schwamm—), guba; (v. Eiſen), varnica; (*fig.*) podpala.
Zünder, *m.* užigač; (*art.*) žeg, paljak; prižižak.
Zunderbaum, ſ. Krummholzbaum.
Zündererz, *n.* trudac.
Zunderhaft, *adj.* poput nětila.
Zunderſchwamm, *m.* guba; trud.
Zunderſtein, *m.* varoš.
Zündfaden, *m.* prižega.
Zündfeld, *n.* faljište, valjište, palište.
Zündholz, *n.* podpala.
Zündhölzchen, *n.* žigica, žižica, žežica, šibica.
Zündhütchen, *n.* Zündkapſel, *f.* kapica.
Zündkraut, *n.* podprašnik, podprašljaj; — aufſchütten, podprašiti, naprašiti, podprašavati (pušku).
Zündkugel, *f.* paleće zrno.
Zündloch, *n.* falja, valja, valjica.
Zündlochſenker, *m.* svrdao od falje.
Zündmaſchine, *f.* užeg.
Zündmaſſe, *f.* palivo.
Zündpapier, *n.* paleći papir; ſ. Fidibus.
Zündpfanne, *f.* prašnica, prašnik, naprašnik, čanak, čašica.
Zündpulver, *n.* podprašnik, zapala.
Zündpunkt, *m.* palište.
Zündrequiſiten, *pl.* ognjila.
Zündröhre, *f.* prižižak.
Zündruthe, *f.* užigalo, prižižak, palilo.
Zundſchwamm, *m.* guba, trud.
Zündſtange, *f.* prižigač.
Zündſtoff, *m.* palivo.
Zündſtrick, *m.* fitilj, vitilj.
Zündwaare, *f.* užigala.
Zündzeug, *n.* ognjilo.
Zunehmen, *v. n.* (an Menge —), rasti; das Waſſer nimmt zu, voda raste; (an Zahl —), množiti se; ſie nahmen an Zahl täglich zu, svaki dan bivaše ih više; (ſich vermehren), ploditi se; der Menſch nimmt zu (an Körper), čovĕk deblja, krupna; der Mond nimmt zu, mĕsec raste, mĕsec se puni; bei —em Monde, kad mĕsec raste; die Krankheit hat zugenommen, bolest je prisnažila; das Fieber nimmt zu, groznica je sve jača; an Kräften —, jačati, prisnažiti; die Kälte nimmt zu, zima je sve ljuća; die Tage nehmen zu, dan dulja, dan je podužio, oduljao; an Alter —, stariji bivati; an Weisheit —, napredovati u mudrosti; bei —den Jahren, pod starost.
Zuneigen, ſich, *v. r.* skloniti se (komu).
Zuneigend, *adj.* —e Linien, svedene crte.
Zuneigung, *f.* sklonost, naklonost, na-
Zunesteln, *v. a.* izpréčati. [gnuće.
Zunft, *f.* ceh, rufet, esnaf.
Zunftältеſte, *m.* starĕšina ceha.
Zunftaufnahme, *f.* primanje u ceh.
Zunftbrief, *m.* cehovna povelja.
Zunftbuch, *n.* cehovnik.
Zunftcommiſſär, *m.* povĕrenik, nadzornik ceha.
Zunfter, ſ. Zunftgenoß.
Zunftfeſt, *n.* pir.
Zunftgeiſt, *m.* cehovstvo.
Zunftgemäß, *adj.* cehovni.
Zunftgenoß, *m.* Zunftglied, *n.* cehovac.
Zunftherr, ſ. Zunftcommiſſär.

Zünftig, *adj.* cehovni.
Zünftigen, *v. a.* primiti u ceh.
Zünftigkeit, *f.* cehovnost.
Zunftinſpector, ſ. Zunftcommiſſär.
Zunftlade, *f.* (cehovska) škrinja, ladica.
Zünftler, *m.* cehovac.
Zunftmahl, *n.* pir.
Zunftmäßig, *adj.* cehovni.
Zunftmeiſter, *m.* starešina ceha.
Zunftordnung, *f.* cehovna uredba.
Zunftrecht, *n.* cehovno pravo.
Zunftſiegel, *n.* cehovni pečat.
Zunftſtube, *f.* cehovnica.
Zunftverband, *m.* ceh.
Zunftverfaſſung, *f.* cehovna uredba..
Zunftvermögen, *n.* imutak ceha.
Zunftverſammlung, *f.* skupština ceha.
Zunftverwandte, *m.* cehovac.
Zunftvorſtand, ſ. Zunftmeiſter.
Zunftweſen, *n.* cehovstvo.
Zunftzwang, *m.* cehovni nametj.
Zunge, *f.* jezik; (ſpr.) einem Kinde die — löſen, podrezati dětetu jezik; — löſen, odrěšiti komu jezik, (ſpr.) ošinuti koga čekalom; zakuhati komu kolač čekalom; eine ſchwere — haben, biti spora jezika; mit geläufiger — ſprechen, dobro jezikom brusiti; mit doppelter — ſprechen, dvoličiti, dvostručiti, šarati; er hat ſein Herz auf der —, što mu je na srcu, to i na jeziku; govori sve što mu na usta dodje; es ſchwebt mir auf der —, stoji mi na vrh jezika; mete mi se po ustih i. po pameti; cvěta mi jezik da rečem; drži mi se na čelu jezika; Einen über die — ſpringen laſſen, kositi koga jezikom; mit der — dreſchen, mlatiti jezikom, kaó pliska repom; čepljuskati; ſeine — im Zaum halten, paziti na svoje rěči; držati jezik za zubi; er hat eine böſe —, ima pogana i. zla usta, pogubih je ustah; (ein. Segels), jezik; (in Mühl.) čekalo; (ein. Wage), jezičac; (*mech.*) jezik; ſ. Zungenfiſch.
Züngel, *m.* (*Perca Zingel*), ko(l)čić.
Züngel, Züngelchen, *n.* jezičac, jezičić; (am Gewehr), ſ. Abzug.
Züngeln, *v. n.* palucnuti, palucati, palacati, lapacati (jezikom); nach etwas —, gramziti za čim.
Zungenader, *f.* jezična žila.
Zungenaloe, *f.* (*Aloë disticha*), dvoredni [aloj.
Zungenband, *n.* jezična veza.
Zungenbein, *n.* vratna kost.
Zungenbeinmuskel, *m.* mišica vratne kosti.
Zungenbeinzweig, *m.* grana jezične kucavice.
Zungenblatt, *n.* (*Ruscus hypoglossum*), [jezičnik.
Zungenblutader, *f.* jezična žila.
Zungenblüthler, *pl.* (*Ligulatae*), jezičnice.
Zungenbuchſtabe, *m.* jezično pismo, slovo.
Zungendreſcher, *m.* čepljuskalo, čaprdalo; (Verläumder), jezičnik; ſ. Rabuliſt.
Zungendreſcherei, *f.* čepljuskanje, čakaljanje, čavrzganje.
Zungendrüſe, *f.* jezična žlězda; (*glandula sublingualis*), podjezična žlězda.
Zungenfarrn, *m.* (*Asplenium Seolop.*), jezičac.
Zungenfehler, *m.* mana na jeziku.
Zungenfertig, *adj.* govorljiv; — ſein, govoriti kao čokalo.
Zungenfiſch, *m.* (*Pleuronectes Solea*), svoja, tabinja.
Zungenfleiſch, *n.* meso od jezika.
Zungenform, *f.* kalup za pisnike.
Zungenförmig, *adj.* jezičast.
Zungenfreund, *m.* nazovi-prijatelj.
Zungengeräuſch, ſ. Geſchwätz.
Zungengeſchwür, *n.* čir na jeziku.
Zungengewandt, ſ. Zungenfertig.
Zungenhaut, *f.* koža od jezika.
Zungenhäutchen, *n.* ſ. Zungenband.
Zungenheld, ſ. Maulheld.
Zungenkrampf, *m.* grč u jeziku.
Zungenkraut, ſ. Zungenblatt.
Zungenkrebs, *m.* rak na jeziku.
Zungenlähmung, *f.* uzma jezika.
Zungenlaut, *m.* jezični glasac.
Zungenloch, *n.* jezična jama.
Zungenlos, *adj.* bez jezika, bezjezičan.
Zungenmuskel, *m.* jezična mišica.
Zungennerv, *m.* jezični živac; živac od
Zungenpeitſche, *f.* ſ. Klebkraut. [jezika.
Zungenriemchen, ſ. Zungenband.
Zungenrückenſchlagader, *f.* jezično-hrbtena kucavica.
Zungenſchlagader, *f.* jezična kucavica.
Zungenſchmerz, *m* jezikobolja.
Zungenſchnalzen, *n.* mlěskanje.
Zungenſchote, *f.* (*Vella*), veljka.
Zungenſchwert, *n.* jezik kao sablja.
Zungenſpitze, *f.* vrh, kraj, čelo jezika.
Zungenſtein, *m.* zubokam.
Zungentheile, *pl.* česti jezika.
Zungenvertiefung, *f.* ſ. Zungenloch.
Zungenvorfall, *m.* izplaza jezika.
Zungenwärzchen, *n.* zuberina.
Zungenwarze, *f.* jezična bradavičica.
Zungenwerk, *n.* njisak.
Zungenwurzel, *f.* korěn jezika.
Zungenzweig, *m.* jezična grana.
Zünglein, *n.* jezičac.
Züngler, *m.* jezičnik; oblizač.
Zunichte machen, *v. a.* uništiti; razoriti, razrušiti; pokvariti; razbiti; zunichte werden, *v. n.* propasti, nestati.
Zunicken, *v. n.* Einem —, mahnuti, mahati glavom na koga; Einem Beifall —, pohvaliti koga mahnjem glave.
Zunieten, *v. a.* zakovati.
Zunöthigen, *v. a.* nametnuti, nametati.
Zünsler, *m.* (*Pyralis*), zaviješ, metuljica.

Zuordnen, *v. a.* pristaviti, priručiti, odrediti u pomoć.

Zupacken, *v. a.* ščapiti, ščepati; *s.* Verpacken.

Zupappen, *v. a.* zaskrobiti; zalěpiti skrobom.

Zupatschen, *v. a.* zapljesnuti; — *v. n.* došljapati, dopljeskati.

Zupechen, *v. a.* zasmoliti.

Zupeitschen, *v. n.* peitsche nur zu! šibaj bolje! šibaj samo, šibaj!

Zupetschieren, *v. a.* zapečatiti.

Zupfählen, *v. a.* koljem zabiti.

Zupfeifen, *v. n.* zviznuti, zviždati komu.

Zupfeifen, *n.* redija.

Zupfen, *v. a.* trzati, čupkati; Einen beim Rocke —, potegnuti, potezati koga za haljinu; Einen bei den Haaren —, čupati koga za kosu; Seide —, čimati; čimkati svilu; Gezupftes, očimci; (spr.) zupfe dich selbst bei der Nase, pometi najprije pred svojima vratima.

Zupfer, *m.* čupkalo; činkalo.

Zupfklastern, *v. a.* zatarabati, zapločati.

Zupflocken, *v. a.* ko(l)cem zabiti, zaglaviti.

Zupflügen, *v. a.* zaorati, zaoravati; (das Pflügen beenden), poorati; doorati.

Zupfropfen, *v. a.* začepiti, zapušiti, začepljivati.

Zupfseide, *f.* svilac, svilača, svioni očimci.

Zupfsel, *n.* očimci.

Zupichen, *v. a.* zasmoliti, zasmoljivati.

Zuplatzen, Zuplumpen, *v. n.* bubnuti, izlanuti se.

Zupressen, *v. a.* pritisnuti, pritiščati; das preßt mir die Brust zu, to mi prsi steže.

Zuprügeln, *v. n.* prügle nur zu! udri bolje.

Zuquellen, *v. n.* zabreknuti.

Zuquetschen, *v. a.* prištunuti.

Zuquillen, *v. n.* privirati, privrěti.

Zur, *s.* Zu.

Zurammeln, Zurammen, *v. a.* zakrčiti, zagraditi, zametati; presěći.

Zurathehaltung, *f.* štednja, čuvanje.

Zurathen, *v. n.* nagovarati.

Zuraunen, *v. a.* guknuti, zuknuti, pišapnuti.

Zurechenbar, *adj.* što se može pisati, primiti.

Zurechnen, *v. a.* (hin—), pribrojiti; (imputiren), pisati (komu što); es soll ihnen nicht zugerechnet werden, da im se neprimi; Einem etwas als Schuld —, zaměriti komu što; pisati komu što u krivicu; ich rechne es seinem Unverstande zu, pripisujem to njegovu bezumlju, odbijam mu na ludost.

Zurechnung, *f.* pisanje čina, pripisivanje; zaměravanje.

Zurechnungsfähig, *adj.* (v. Handlung.) upisljiv; zaměrni; (v. Pers.) svěstan; er ist —, zna šta radi; er ist nicht —, neima sve pameti.

Zurechnungsfähigkeit, *f.* upisljivost; zaměrnost; svěstnost.

Zurecht, *adv.* — bringen, popraviti, izpraviti; metnuti u red; einen Kranken, izlěčiti bolestnika; sich — finden, iznaći se; Einem — helfen, proputiti, naputiti koga na pravi put; — kommen, prispěti, prispěvati; doći na vrěme; mit Einem — kommen, izlaziti, izaći s kim na kraj, pogoditi se s kim; mit etwas — kommen, biti čemu vješt, uvěžbati što; etwas — legen, — setzen — stellen, metnuti, staviti u red, urediti; razklasti, naměstiti što; Einem den Kopf — setzen, uglaviti, orazumiti koga; — machen, udesiti, ugoditi, metnuti u red, spremiti, pripraviti; das Essen — machen, ugotoviti ručak; sich — machen, urediti se; prigladiti se; sich die Haare — machen, razpraviti, sgladiti, kosu; Einen — weisen, (den Weg weisen), uputiti, proputiti; (belehren), uputiti, obavěstiti; poučiti (koga).

Zurechtbringung, *f.* izpravak, popravljanje; lěčenje.

Zurechten, *v. a.* dopitati.

Zurechtlegung, *f.* naměštanje, stavljanje u red.

Zurechtweiser, *m.* naputilac, proputilac.

Zurechtweisung, *f.* uputa, proputa; obavěst, pouka.

Zurede, *f.* nagovor; ponuka; *s.* Zureden, *n.*

Zureden, *v. n.* Einem —, nagovarati, nukati koga.

Zureden, *n.* Zuredung, *f.* nagovaranje; nukanje, ponukovanje; auf mein —, na moj nagovor.

Zuregnen, *v. n.* još daždeti.

Zureichen, *v. a.* Einem etwas —, dodati. dodavati; —, *v. n.* dostajati, dotěcati, dostati, doteći, dosta biti; der —de Grund, dovoljan razlog.

Zureisen, *v. n.* worauf ist er zugereiset? kamo je zaputio? reise zu! putuj dalje!

Zureißen, *v. a.* die Thür —, *s.* Zuschlagen.

Zureiten, *v. n.* brzo, hitro jahati; dem Wald —, jahati put šume; reite nur zu! jaši dalje! —, *v. a.* ein Pferd —, birati, učiti, obučiti, izjahati konja.

Zurennen, *v. n.* surliti, hrliti kamo.

Zürgelbaum, *m.* (*Celtis australis*), koprivić, košćela, šafarinka, ladonja.

Zurichten, *v. a.* opraviti, urediti, pripraviti, prirediti; die Speisen —, sgotoviti jela; das Leder —, učiniti kožu; die Kanonen der Stadt —, naperiti topove na grad (varoš); Einen übel —, nagrditi koga, počiniti i. poraditi jade od koga; den Wein —, načiniti vino; sich —, *v. r.* zamrljati se, uprljati se.

Zurichtung, *f.* oprava, priprava, opravljanje, gotovljenje; uredjivanje.

Zürnen, *v. n.* srditi se, ljutiti se, gněviti se, jediti se (na koga); aufhören zu —, odljutiti se.

Zurollen, *v. n.* valjati se, koturati se (kamo); die Kugel rollte meinen Füßen zu, zrno, kruglja se kotrljaše k mojim nogama; — *v. a.* koturati kamo.
Zurosten, *v. n.* zahrdjati, zabrdjaviti.
Zurück, *adv.* natrag, natražke, uz natrage, u natrage.
Zurück! *int.* natrag! k sebi ruke!
Zurückbeben, *v. n.* uzdrhtati.
Zurückbegeben, sich, *v. r.* povratiti se, vraćati se.
Zurückbegehren, *v. a.* natrag potrebovati.
Zurückbegleiten, *v. a.* natrag pratiti.
Zurückbehalten, *v. a.* zadržati.
Zurückbekommen, *v. a.* natrag dobiti.
Zurückberichten, *v. a.* natrag javiti.
Zurückberufen, *v. a.* opozvati, opozivati.
Zurückbeugen, Zurückbiegen, *v. a.* uzvinuti, suzviti.
Zurückbeugung, *f.* suzvitak (n. p. mate-[rice).
Zurückbezahlen, *v. a.* povratiti (u novcu).
Zurückbinden, *v. a.* odtraga privezati.
Zurückblasen, *v. n.* (wdm.), trubiti na povratak.
Zurückbleiben, *v. n.* zaostati, zaostajati (za kim), ostati (od koga); er ist in Allem zurückgeblieben, u svačem je ostao nazadan; (v. Bäumen), udariti u se; es ist noch etwas von der Krankheit zurückgeblieben, još te je nešto malo bolesti ostalo.
Zurückblicken, *v. n.* obazreti se, ogledati se; obazirati se, ogledati se.
Zurückbringen, *v. n.* donèti, donositi, nositi natrag; einen Entlaufenen —, dovesti natrag pobèga.
Zurückdenken, *v. n.* pomisliti, misliti (na što); opominjati se (čega). [vati.
Zurückdrängen, *a. a.* potisnuti, potiski-
Zurückdrehen, *v. a.* odmotati, odsukati; (eine Schraube —), odvrnuti, odvrtati, odviti. [valiti.
Zurückdringen, *v. n.* natrag, opet pro-
Zurückdrücken, *v. a.* odtisnuti, odtiskivati.
Zurückdürfen, *v. n.* er darf nicht zurück, nesmè natrag.
Zurückeilen, *v. n.* hitèti, pohitèti natrag.
Zurückempfangen, s. Zurückerhalten.
Zurücken, *v. n.* der Wand —, primaći se zidu. [ručivati.
Zurückentbieten, *v. a.* odporučiti, odpo-
Zurückerhalten, *v. a.* natrag dobiti; opeta dobiti.
Zurückerinnern, *v. a.* opomenuti, opomi-
Zurückerlag, *m.* povrata. [njati.
Zurückerobern, *v. a.* opet osvojiti.
Zurückfahren, *v. n.* natrag se voziti; vratiti se, vraćati se na kolih; vor Schreck —, prisleći od straha, prenuti se, žacnuti se od straha.
Zurückfahrt, s. Rückfahrt.
Zurückfallen, *v. n.* natražke, na uzmak pasti; in eine Krankheit —, odvaljti se; er ist in dieselbe Krankheit zurückgefallen, povratila mu se bolest; an Jemand —, s. Heimfallen; (v. Strahlen), odsèvati; in Sünden —, priupasti u grèhe.
Zurückfinden, *v. a.* ich kann mich nicht —, neznam kuda natrag.
Zurückfliegen, *v. n.* natrag letèti; in sein Nest —, povratiti se u gnèzdo.
Zurückfliehen, *v. n.* suzbèći; natrag bègati.
Zurückfließen, *v. n.* suzteći, natrag teći; (v. Gelde), povratiti se, natrag ići.
Zurückflüchten, s. Zurückfliehen.
Zurückfolgen, *v. n.* die Beilagen folgen zurück, prilozi se vraćaju.
Zurückfordern, *v. a.* natrag iskati.
Zurückforderung, *f.* iskanje natrag.
Zurückforderungsrecht, *n.* pravo iskanja natrag.
Zurückführen, *v. a.* natrag odvesti, voditi; (*fig.*) zur Quelle —, do izvora odvesti; zu Gott —, Bogu obratiti; auf das frühere Maß —, na staru mèru dotèrati; auf das kleinste Maß —, umaliti što se više može; in den vorigen Stand —, povratiti u prvašnje stanje; in das Gedächtniß —, opomenuti; (zu Wagen —), voziti natrag; (reduciren), povratiti.
Zurückführend, s. Zurückkehrend.
Zurückführung, *f.* vodjenje, vožnje natrag; povraćanje. [razmèr.
Zurückführungsverhältniß, *n.* povratni
Zurückfüllen, *v. a.* opet napuniti.
Zurückgabe, *f.* povrata; bei der —, po-
Zurückgang, s. Rückgang. [vraćajuć.
Zurückgeben, *v. a.* povratiti, povraćati; (erwiedern), odgovoriti.
Zurückgehen, *v. n.* vratiti se, vraćati se, povratiti se; der Handel ist zurückgegangen, razvrgla se i. razbila se kupnja; es geht mit ihm in allen Stücken zurück, u svem ga bije nazadak; u svem je nazadan; seine Geschäfte gehen zurück, posao mu nazaduje.
Zurückgelangen, *v. n.* natrag doći.
Zurückgeleiten, *v. a.* suzpratiti, natrag pratiti.
Zurückgewinnen, *v. a.* predobiti, opet dobiti, natrag dobiti.
Zurückgerollt, *adj.* (*revolutus*), uzvit.
Zurückgezogen, *adj.* zabitan.
Zurückgezogenheit, *f.* zabit *f.*, zabitnost; zaklonica; in größter —, na samčini.
Zurückgießen, *v. a.* natrag izliti, sliti; povratiti.
Zurückglänzen, *v. n.* odsjati, odsjaivati.
Zurückgleiten, Zurückglitschen, *v. n.* uzkliziti, uzpuznuti; natrag kliziti, klizati se.
Zurückhaben, *v. a.* opet imati, dobiti; natrag dobiti.
Zurückhallen, *v. n.* odjeknuti; odjecivati.

Zurückhalten, *v. a.* (einen Gehenden —), zaustaviti, zaustavljati, pridržati, zadržati, zadržavati, obustaviti; Einen in ſeinen Geſchäften —, zadržavati, zadržati koga u poslu; ſein Urtheil —, utajiti svoju misao; nekazati svoga mnenja; Einen zu Mittag —, zaustaviti koga na obêd; (*merc.*) počekati; den Athem —, držati paru u sebi i. u nosu; die Zunge —, obuzdati, uzpreći jezik; ſich —, uzprezati se, ustručavati se, suztezati se; ſ. Zurückbehalten; —, *v. n.* tajati, utajati, (ſpr.) kriti (misli) kao guja noge.

Zurückhaltend, *adj.* ustručan; zatvoren; — ſein, suztezati se, ustručavati se; ſ. Zurückhalten, *v. n.*

Zurückhaltung, *f.* zaustavljanje, zaustava; (*fig.*) ustručavanje, suztezanje, ustručnost; tajanje; mit — ſprechen, govoriti na pol jezika; ohne — ſprechen, govoriti na sva usta.

Zurückhaltungsrecht, *n.* pravo zaustave; zadržno pravo.

Zurückhauen, *v. n.* uzsêći; odudariti; povratiti udarac.

Zurückjagen, *v. a.* potêrati, têrati, goniti natrag; protêrati.

Zurückkämmen, *v. a.* die Haare —, pričešljati kosu na posvrat i. natrag.

Zurückkaufen, *v. a.* odkupiti; natrag ku-

Zurückkehr, ſ. Rückkehr. [piti.

Zurückkehren, *v. n.* povratiti se, vratiti se, vraćati se; keiner kehrte zu ſeinem Herde zurück, nijednoga nije kuća sačekala; zu Gott —, okrenuti se Bogu; —, *v. a.* obrnuti, povratiti, obratiti.

Zurückkehrend, *adj.* povratan.

Zurückklappen, *v. a.* uzklopiti.

Zurückklettern, *v. n.* natrag se popeti, ponjati; opet se popeti.

Zurückkommen, *v. n.* vratiti se, povratiti se; (*fig.*) udariti natrag (od čega); proměniti; er iſt in ſeinen Vermögensumſtänden ſehr zurückgekommen, spao je na dolnje grane; er iſt in ſeinem Gewerbe zurückgekommen, ide mu obrt i. posao u nazadak.

Zurückkönnen, *v. n.* ich kann nicht zurück, nemogu natrag. [miléti.

Zurückkriechen, *v. n.* natrag puziti, od-

Zurückkunft, ſ. Rückkunft.

Zurücklaſſen, *v. a.* ostaviti, zaostaviti, ostavljati; er läßt ihn nicht zurück, neće da ga natrag pusti. [ostaviv...

Zurücklaſſung, *f.* ostavljanje; mit —,

Zurücklaufen, *v. n.* natrag trčati, teći.

Zurücklegen, *v. a.* natrag metnuti, vrći; Geld —, ostaviti, metnuti na stranu novacah; (ſparen), prištedêti; er hat den Weg in einem Tage zurückgelegt, za dan je prešao; eine Meile in einer Stunde —, prevaliti milju za jedan sat i. za jednu uru; die Klage —, vratiti tužbu; ein Befugniß —, ostaviti se povlastice; den Kutſchenhimmel —, spustiti krov od kočije; er hat das zehnte Lebensjahr zurückgelegt, navršio i. namirio je desetu godine svoje dobe; navršila mu se je deseta godina; die zurückgelegten Studien, dovršeni nauci.

Zurücklehnen, ſich, *v. r.* nasloniti se otraga.

Zurückleiten, *v. a.* povratiti, povraćati.

Zurücklenken, *v. a.* upraviti natrag.

Zurückleuchten, *v. n.* posvêtliti komu kući.

Zurückliefern, *v. a.* povratiti.

Zurücklocken, *v. a.* natrag vabiti, odvabiti.

Zurücklöſen, *v. a.* opet izkupiti.

Zurückmögen, *v. n.* htêti se povratiti; er mag nicht zurück, neće mu se natrag; er möchte gern zurück, wenn er nur könnte, rad bi se povratio, samo da može.

Zurückmüſſen, *v. n.* morati natrag.

Zurücknahme, *f.* uzimanje natrag.

Zurücknehmen, *v. a.* natrag uzeti, uzimati; ſein Wort o. Verſprechen —, udariti natrag od svoje rêči; ſeine Worte —, poreći, razreći, odreći svoje rêči; eine Verordnung —, opozvati naredbu.

Zurückpeitſchen, *v. a.* protêrati šibom, bičem.

Zurückprallen, *v. n.* odskočiti, odskakati; odbrecnuti; (vor Schrecken —), presleći, prenuti se (od straha).

Zurückprellen, *v. a.* suzbiti, suzbijati.

Zurückrechnen, *v. n.* natrag računati.

Zurückreiſe, ſ. Rückreiſe.

Zurückreiſen, *v. n.* natrag putovati; povratiti se, vraćati se.

Zurückreißen, *v. a.* suztrgnuti.

Zurückreiten, *v. n.* natrag jahati.

Zurückrennen, *v. n.* natrag hrliti, surliti,

Zurückrollen, *v. n.* natrag se koturati. kotrljati.

Zurückrücken, *v. n.* natrag se pomaći.

Zurückrufen, *v. a.* odazvati, pozvati natrag; ins Gedächtniß —, opomenuti (koga na što); ins Leben —, povratiti

Zurückrufung, *f.* odazvanje. [u život.

Zurückrutſchen, ſ. Zurückgleiten.

Zurückſagen, *v. a.* odporučiti; ein Gruß —, odzdraviti.

Zurückſchaffen, *v. a.* povratiti.

Zurückſchallen, *v. n.* odjeknuti, odjecivati.

Zurückſchaudern, *v. n.* sgroziti se, uzstrepiti.

Zurückſchauen, ſ. Zurückblicken.

Zurückſcheinen, *v. a.* odsêvati.

Zurückſcheuchen, *v. a.* zapuditi, zaplašiti.

Zurückſchicken, *v. a.* poslati, pošiljati natrag; (*fig.*) povraćati.

Zurückſchieben, *v. a.* odtisnuti, odturiti; (*med.*) ugnati, utisnuti; den Eid —, uzvratiti zakletvu.

Zurückſchiebung, *f.* — des Eides, uzvrata zakletve.
Zurückſchießen, *v. n.* der Fiſch ſchoß ſogleich wieder in die Tiefe zurück, riba strmeknù opet na dno.
Zurückſchiffen, *v. n.* natrag ploviti, broditi.
Zurückſchimmern, *v. n.* odblèsnuti se, od-
Zurückſchlag, ſ. Rückſchlag. [blistati se.
Zurückſchlagen, *v. a.* uzbiti, uzbijati; odudariti; einen Angriff —, odbiti, odraziti navalu; die Ärmel —, uzvratiti, suvratiti, zavrnuti rukave; die Schöße eines Kleides —, zavratiti, podviti skute; den Schleier —, dignuti, uzturiti koprenu, prèvès (duvak); den Vorhang —, odastrèti zastor; —, *v. n.* (v. Krankh.) der Ausſchlag iſt zurückgeſchlagen, osip je natrag udario.
Zurückſchleichen, *v. n.* natrag se verati, vući, krasti, šuljati.
Zurückſchleppen, *v. a.* natrag tezmati, vu- [cinjati.
Zurückſchleudern, *v. a.* suzbrečiti.
Zurückſchließen, *v. n.* von der Wirkung auf die Urſache —, izvoditi uzrok iz učinka.
Zurückſchmeißen, Zurückſchmettern, ſ. Zu- [rückſchleudern.
Zurückſchrauben, *v. a.* odvrnuti, odviti, odvrtati, odvijati.
Zurückſchrecken, *v. a.* zaplašiti.
Zurückſchreiben, *v. a.* odpisati, odpisivati.
Zurückſchreiten, *v. n.* natražke ići, nazadovati.
Zurückſchütten, *v. a.* natrag sasuti, usuti.
Zurückſchwimmen, *v. n.* natrag plivati.
Zurückſehen, ſ. Zurückblicken.
Zurückſehnen, ſich, *v. r.* želèti natrag; er ſehnt ſich nach ihr zurück, za njom čezne, gine.
Zurückſein, *v. n.* von der Reiſe —, povratiti se s puta.
Zurückſenden, ſ. Zurückſchicken.
Zurückſetzen, *v. a.* natrag staviti, metnuti, vrći; na stranu staviti; (*fig.*) metnuti za pleće, za manje držati; Einen —, zapostaviti, zapostavljati koga; —, *v. n.* über einen Graben —, natražke preskočiti jarak.
Zurückſetzung, *f.* zapostavljanje.
Zurückſinken, *v. n.* odnići; prevaliti se; in alle Laſter —, priupasti u sve opa-
Zurückſinnen, *v. n.* misliti na... [čine.
Zurückſollen, *v. n.* imati se povratiti.
Zurückſperren, *v. n.* opet zatvoriti.
Zurückſpiegeln, *v. a.* zrcati.
Zurückſprengen, *v. n.* natrag juriti; —, *v. a.* suzprskati.
Zurückſpringen, *v. n.* suzskočiti; natrag skočiti; (*fig.*) preskočiti.
Zurückſtecken, *v. a.* opet metnuti; das Schwert in die Scheide —, povratiti nož u nožnicu.
Zurückſtehen, *v. n.* s traga stajati, stajati za kim; ſ. Nachſtehen.
Zurückſteigen, *v. n.* natrag stupiti.
Zurückſtellen, *v. a.* natrag postaviti; den Zeiger —, skazaljku povratiti; (zurückgeben), povratiti, povraćati.
Zurückſtellung, *f.* povrata. [povrate.
Zurückſtellungs-Beſcheinigung, *f.* potvrda
Zurückſtoßen, *v. a.* odturiti, odrinuti, odturati, odrivati; porinuti natrag; (*fig.*) odbiti, odvratiti, odbijati, odvraćati (od sebe).
Zurückſtoßungskraft, *f.* odrivnost.
Zurückſtrahlen, *v. n.* odsèvati, odsjaivati.
Zurückſtreichen, *v. a.* Geld —, novce opet sgrnuti; das Haar —, zavrnuti kosu, sgladiti kosu natrag i. na posvrat; —, *v. n.* natrag seliti.
Zurückſtrömen, *v. n.* (*fig.*) suzvrvljeti; povrvljeti natrag.
Zurückſtürzen, *v. n.* natrag se srušiti.
Zurücktragen, *v. a.* natrag odnèti, nositi.
Zurücktreiben, *v. a.* protèrati; natrag tèrati, odtèrati; die Schafe —, ovce zauzbiti, zauzbijati, zavrnuti; das Vieh (von der Weide nach Hauſe) —, goniti stoku kući; povraćati stoku (marvu); einen Ausſchlag —, suzbiti osip.
Zurücktreten, *v. n.* odstupiti, odstupati; (v. Waſſer), opasti, opadati; von ſeiner Meinung —, udariti natrag od svoje misli; (v. Krankh.) udariti natrag; (v. d. Milchabſonderung), pregorèti; treten Sie ein wenig zurück, odstupite malko.
Zurücktritt, ſ. Rücktritt.
Zurückwälzen, *v. a.* odvaliti, odvaljivati; die Schuld auf Jemand —, oboriti, obarati na koga krivicu.
Zurückwandeln, *v. n.* natrag šetati, ići.
Zurückwandern, *v. n.* natrag putovati; povratiti se.
Zurückweichen, *v. n.* uzmaći; uzmicati; izmaći se natrag; ein wenig —, poizmaći se nèkoliko natrag; (*fig.*) ustupiti.
Zurückweiſen, *v. a.* natrag odpremiti; Jemand an eine Behörde —, odpraviti koga na (kakvu) oblast; ein Geſuch —, uzkratiti molbu; etwas von ſich —, odtisnuti, odturiti, odbiti, odbaciti što od sebe; (zurückſtellen), povratiti; —, *v. n.* natrag pokazivati; auf etwas —, opomenuti, opominjati na što.
Zurückweiſung, *f.* odprava; uzkrata.
Zurückwenden, *v. a.* pripovrnuti; zapovrnuti.
Zurückwerfen, *v. a.* baciti, bacati natrag; den Feind —, uzbiti, uzbijati neprijatelja; die Strahlen —, odraziti, odbiti, odbijati zrake.
Zurückwerfung, *f.* (Reflexion), odraz.
Zurückwerfungsebene, *f.* odrazište. [ugao.
Zurückwerfungswinkel, *m.* odrazni kut,
Zurückwickeln, *v. a.* opet odmatati.
Zurückwinden, *v. a.* suzviti, suzvijati.

Zurückwinken, *v. n.* Einem —, mahati komu rukom, da se povrati; povraćati koga.
Zurückwirken, *v. n.* natražke dělovati; suzdělovati.
Zurückwirkend, *adj.* suzdělujući, natražke dělujući; eine —e Kraft, suzdělovalo.
Zurückwirkung, *ſ.* Rückwirkung.
Zurückwollen, *v. n.* hteti natrag; hteti se povratiti.
Zurückwünſchen, *v. a.* die vergangene Zeit —, poželeti prošastoga vremena; ſich in ſeine Heimath —, želeti povratiti se u domovinu.
Zurückzahlen, *v. a.* odplatiti, platiti; (*fig.*) vratiti, povratiti.
Zurückzählen, *v. a.* natražke brojiti; od-
Zurückzeigen, *v. a.* natrag, natražke pokazivati.
Zurückzerren, *v. a.* natrag tezmati.
Zurückziehen, *v. a.* povući, potegnuti (natrag); Einen am Kleide —, potezati koga za haljinu; die Hand —, trgnuti ruku k sebi; ſeine Hand von Jemand —, odreći komu svoju podporu; ſich —, *v. r.* potegnuti se, povući se, uzmaći; der Feind zieht ſich zurück, neprijatelj uzmiče; ſich (in die Einſamkeit) —, zavrěti se, zakloniti se, skružiti se, skruživati se; ſich in ſein Zimmer —, zakloniti se, skloniti se u svoju sobu; der Fuchs zog ſich in ſein Loch zurück, lisica se zavuče u svoju rupu.
Zurückzwingen, *v. a.* siliti, goniti, prisiliti, natěrati (koga) da ide natrag; povratiti (koga).
Zurudern, *v. n.* dem Ufer —, veslati ka kraju, bregu.
Zuruf, *m.* poklič, doziv.
Zurufen, *v. n.* Einem —, doviknuti, priviknuti na koga; —, *v. a.* vikati na koga; einen guten Morgen —, nazvati, nazivati dobro jutro; (herbeirufen), dozvati, dozivati.
Zurunden, *v. a.* (ein Holz —), zarubiti, zarubljivati; (arrondiren), zakružiti, zakruživati.
Zurüſten, *v. a.* spremiti, spremati; pri-
Zurüſtung, *f.* spremanje; priprema; —en zu einem Feſte, priprave za svetac, svetkovinu.
Zuſäen, *v. a.* posijati; dosijati.
Zuſage, *f.* obećanje, rěč; ſeine — halten, držati rěč; svěrovati; ſeine — nicht halten, udariti natrag od svoje rěči.
Zuſagen, *v. n.* obreći, obećati, obricati; —, *v. a.* dieſe Speiſe ſagt mir zu, ovo mi jelo ide u tek i. slast; ovo mi jelo godi, prija; dieſes Vergnügen ſagt mir nicht zu, ova mi zabava negodi.
Zuſammen, *adv.* zajedno, skupa; u družtvu, u zadruzi.
Zuſammenarbeiten, *v. n.* zajedno raditi; —, *v. a.* Einen —, izlěmati koga.
Zuſammenbacken, *v. n.* speći se, sastati se (u peći); (*fig.*) slěpiti se; —, *v. a.* speći.
Zuſammenballen, *v. a.* sgučiti; die Waaren —, svezati robu u denjak; Schnee —, grudati, ugrudati sněg.
Zuſammenbauen, *v. a.* sgraditi, sazidati.
Zuſammenbeben, *v. n.* uzdrmati se.
Zuſammenbeißen, *v. a.* die Zähne —, stisnuti, stiskivati zube.
Zuſammenberufen, *v. a.* sazvati, sazivati.
Zuſammenbetteln, *v. a.* sprositi; naprositi.
Zuſammenbiegen, *v. a.* saviti, savijati.
Zuſammenbinden, *v. a.* svezati, svezivati.
Zuſammenbitten, *v. a.* sazvati, sazivati.
Zuſammenblaſen, *v. a.* sduhati (sduhavati).
Zuſammenbleiben, *v. n.* ostati u kupu.
Zuſammenborgen, *v. a.* pozajmiti.
Zuſammenbrauen, *v. a.* skuhati.
Zuſammenbrechen, *v. a.* slomiti, potrti; ein Blatt Papier —, saviti listak papira; —, *v. n.* slomiti se, srušiti se.
Zuſammenbringen, *v. a.* snositi, sabrati; nakupiti; (aufbringen), namaći, sglaviti, sastaviti; Gelder —, skupiti, sakupiti, smoći novce; (kleinweiſe —), skuckati, skunatoriti, skonobiti, skladiti.
Zuſammenbuchſtaben, *v. a.* sreći, sricati.
Zuſammendenken, *v. a.* smisliti, smišljati.
Zuſammendrang, *m.* sboj.
Zuſammendrängen, *v. a.* sbiti, sbijati, sabiti, stisnuti.
Zuſammendrehen, *v. a.* usukati, zasukati, savinuti, svinuti, smotati.
Zuſammendreſchen, *v. a.* smlatiti; Einen —, smlatiti, umlatiti, primlatiti koga; —, *v. n.* mlatiti s kim.
Zuſammendrückbar, *adj.* stisljiv.
Zuſammendrücken, *v. a.* sgnječiti; (v. Lippen), stisnuti, stiskivati.
Zuſammeneilen, *v. n.* ſie eilten zuſammen, pohitiše u kup.
Zuſammenengen, *v. a.* stěsniti.
Zuſammenerhalten, *v. a.* u kupu držati, uzdržati.
Zuſammeneſſen, *v. a.* pojesti.
Zuſammenfahren, *v. n.* voziti se zajedno; (v. zwei Wägen), udariti se; (vor Schreck), lecnuti se, leknuti se, lecati se; upropastiti se, sgroziti se; (gerinnen), sgrušati se; —, *v. a.* svoziti.
Zuſammenfall, *m.* srušaj.
Zuſammenfallen, *v. n.* das alte Gebäude iſt zuſammengefallen, stara se je kuća srušila; (ſich vereinigen), die Lichtſtrahlen fallen hier zuſammen, ovdě se zrake skupljaju, sastaju; (*med.* v. Gefäßen), osleznuti; (mager werden), opasti, spasti s mesa.
Zuſammenfalten, *v. a.* nabrati, sabrati; die Hände —, sklopiti, sklapati, plesti ruke.

Zuſammenfalzen, *v. a.* skititi, složiti, saviti, slagati.
Zuſammenfaſſen, *v. a.* obuzeti, obujmiti, obuzimati; die Schöße —, skupiti, prikupiti, skititi skute; (*fig.*) etwas in wenige Worte —, skupiti što u malo rěčih; ſeine Gedanken —, sve misli u jednu smisliti.
Zuſammenfegen, *v. a.* smesti, smetati.
Zuſammenfinden, *v. a.* zajedno, u kupu naći; ſich —, *v. r.* snaći se, sastati se (s kim).
Zuſammenflechten, *v. a.* splesti, spletati.
Zuſammenflicken, *v. a.* skrpiti, izkrpiti.
Zuſammenfliegen, *v. n.* sletěti se, slětati se.
Zuſammenfließen, *v. n.* steći se, stěcati se; (*fig.*) sliti se, slěvati se.
Zuſammenfluß, *m.* (v. Flüßen), sastavak, sastavci, stěk; (v. Menſchen), stoka, stočište; naloga.
Zuſammenfodern, *v. a.* (dati) sazvati, sakupiti; (Beiträge), pokupljati, pokupiti, sakupljati.
Zuſammenforderung, *f.* saziv; sakupljanje.
Zuſammenfrieren, *v. n.* smrznuti se, zamrznuti se, smrzavati se.
Zuſammenfügen, *v. a.* sljubiti; sglobiti, sglobljavati; sklopiti; (*fig.*) svezati.
Zuſammenfügung, *f.* sglobljavanje, sklapanje; sgloba, sklop.
Zuſammenführen, *v. a.* svesti, svoditi.
Zuſammengeben, *v. a.* zajedno dati, davati; (v. Verlobten), svesti, slagati.
Zuſammengehen, *v. n.* zajedno, skupa ići; ſ. Zuſammenziehen, ſich.
Zuſammengehören, *v. n.* das gehört zuſammen, to ide skupa; dieſe Schuhe gehören zuſammen, ove su cipele parice.
Zuſammengehörig, *adj.* —e Schuhe, parice cipele.
Zuſammengeizen, *v. a.* skuckati, skunatoriti, našmukljati.
Zuſammengelegt, *adj.* (*conduplicatus*), presomićen.
Zuſammengerathen, *v. n.* tučiti se, udariti se; hart —, ljuto se udariti.
Zuſammengeſetzt, *adj.* sastavljen.
Zuſammengewachſen, *adj.* srasao.
Zuſammengießen, *v. a.* sliti, slěvati.
Zuſammenhacken, *v. a.* sasěći, sasěcati.
Zuſammenhalt, *m.* sveza.
Zuſammenhalten, *v. a.* držati skupa; (vergleichen), sravnjivati; —, *v. n.* držati za jedan štap; skupa voziti; skupa držati.
Zuſammenhaltung, *f.* sravnjivanje, prispodabljanje.
Zuſammenhämmern, *v. a.* skovati.
Zuſammenhang, *m.* svez; (— der Rede), sklad, sputnost; ohne — reden, nesputno, neskladno govoriti.
Zuſammenhangen, *v. n.* svezan, skladan biti.
Zuſammenhängen, *v. a.* zajedno oběsiti.
Zuſammenhängend, *adj.* svezan; skopčan; (*fig.*) skladan, sputan.
Zuſammenhauen, *v. a.* sasěći, izsěći; den Feind —, izsěći neprijatelja do noge.
Zuſammenhäufen, *v. a.* sgrnuti, nagrnuti, sgrtati, sahrpati; Schätze —, sakupiti blago.
Zuſammenhäufung, *f.* sgrtanje; sgrt, gomila, hrpa.
Zuſammenheften, *v. a.* sašiti, sašivati.
Zuſammenheilen, ſ. Zuheilen.
Zuſammenhelfen, *v. n.* zwei Liebenden —, sastaviti milo i drago.
Zuſammenhetzen, *v. a.* nadržkati, navrkati jedno na drugo; zavaditi.
Zuſammenhocken, *v. n.* zajedno, u kupu čučati, čečati, čepěti.
Zuſammenholen, *v. a.* sakupiti, sakupljati.
Zuſammenjagen, *v. a.* svitlati.
Zuſammenjochen, *v. a.* sjarmiti; spreći.
Zuſammenkämmen, *v. a.* sklopiti.
Zuſammenkargen, ſ. Zuſammengeizen.
Zuſammenkaufen, *v. a.* pokupiti, sakupiti, pokupovati, nakupovati.
Zuſammenkehren, *v. a.* smesti, smetati, mesti na jedan kup.
Zuſammenketten, *v. a.* sakovati; okovati zajedno, jedno s drugim.
Zuſammenkitten, *v. a.* slěpiti, smazati.
Zuſammenklang, *m.* sklad.
Zuſammenklappen, *v. a.* sklopiti; — *v. n.* sklopiti se, sklapati se.
Zuſammenklauben, *v. a.* pokupiti, sabrati.
Zuſammenkleben, Zuſammenkleiſtern, *v. a.* slěpiti, slěpljivati.
Zuſammenklingen, *v. a.* die Gläſer —, kucnuti čašami.
Zuſammenknauſchen, ſ. Zerknauſchen.
Zuſammenkneten, *v. a.* sgnječiti.
Zuſammenknöpfen, *v. a.* spučiti, spučati.
Zuſammenknüpfen, *v. a.* svezati, sputiti, skopčati.
Zuſammenkochen, *v. a.* skuhati.
Zuſammenkommen, *v. n.* zajedno doći; (ſich verſammeln), sastati se, sabrati se, sastajati se; wo wollen wir —? gdě rečemo da se sastanemo?
Zuſammenkoppeln, *v. a.* skorlatiti; ſ. Zuſammenkuppeln.
Zuſammenkrachen, *v. n.* sgrubati se, stropoštati se.
Zuſammenkratzen, *v. a.* sgrebsti; nagrebsti.
Zuſammenkriechen, *v. n.* milěti u kup; in ein Loch —, u jednu rupu odmilěti; ſ. Zuſammenſchrumpfen.
Zuſammenkritzeln, *v. a.* načrčkati, našvrkati, nadrljati, napiskarati.
Zuſammenkunft, *f.* sastanak; stanak; eine — veranſtalten, učiniti sastanak.

Zuſammenkunftsort, *m.* ročište.
Zuſammenkuppeln, *v. a.* svesti, svoditi; eine alte Jungfer mit einem jungen Burſchen —, oklepati dečka s osidělicom.
Zuſammenladen, *v. a.* (die Gäſte), sazvati, sazivati; (auf ein Fahrzeug), skrcati.
Zuſammenlaſſen, *v. a.* pustiti, ostaviti zajedno; (v. Thieren), pripustiti, pripuštati; —, *v. n.* wohl —, dolikovati, slagati se.
Zuſammenlauf, *m.* stok, steka.
Zuſammenlaufen, *v. n.* strknuti se, steći se, sleći se, shrgati se, sletěti se, sběći se, načetiti se, stěcati se, sběgavati se; hier laufen beide Flüſſe zuſammen, ovdě se obě rěke sastaju; (v. Farben), splinuti se; (v. d. Milch), ſ. Gerinnen; (v. Tuche), ſ. Eingehen.
Zuſammenläuten, *v. a.* sakupiti na zvono.
Zuſammenleben, *v. n.* u zadruzi i. zajedno življeti; življeti se; ſie haben nicht zwei Jahre zuſammengelebt, nisu sastavili dvě godine.
Zuſammenlegen, *v. a.* zajedno metnuti; metnuti jedno do drugoga; skladiti; beide in ein Grab —, oba u jedan grob metnuti; ein Taſchenmeſſer —, sklopiti škljocu; eine Serviette —, skititi, prekititi ubrusac; einen Brief —, saviti, savijati list; eine Maſchine —, sglobiti, sklopiti stroj; Holz —, složiti, slagati drva; Geld —, sastaviti, sakupiti, sastavljati novcah.
Zuſammenleihen, *v. a.* pouzaimati.
Zuſammenleimen, *v. a.* sklijati; klijom slěpiti, lěpiti.
Zuſammenleſen, *v. a.* (Obſt), sabrati, pokupiti, podkupiti; (ein Buch), zajedno čitati.
Zuſammenlocken, *v. a.* svabiti; smamiti, smamljivati.
Zuſammenlöthen, *v. a.* spojiti, spojavati.
Zuſammenlügen, *v. a.* nalagati.
Zuſammenmengen, Zuſammenmiſchen, *v. a.* směšati, izměšati, měšati.
Zuſammenmüſſen, *v. n.* morati zajedno (n. p. ići, sastati se).
Zuſammennähen, *v. a.* sašiti.
Zuſammennageln, *v. a.* sabiti klincem.
Zuſammennähen, *v. a.* sašiti, sašivati.
Zuſammennehmen, *v. a.* zajedno uzeti; (*fig.*) pokupiti, skupiti, prikupiti; alle Umſtände —, sve okolnosti u jedno uzeti; ſich —, *v. r.* sěknuti snagom; nimm dich zuſammen! drž se!
Zuſammenpaaren, *v. a.* spariti.
Zuſammenpacken, *v. a.* ſeine Sachen —, spraljati svoje stvari; du kannſt deine Sachen —, (spr.) haljku na bataljku!
Zuſammenpaſſen, *v. a.* sljubiti; —, *v. n.* sudarati se, udarati se, sljubiti se; es paßt Alles zuſammen, sva je slika.
Zuſammenpeitſchen, *v. a.* svitlati bičem, kandžijom.
Zuſammenpfarren, *v. a.* užupiti.
Zuſammenpfeifen, *v. a.* zviždanjem skupiti.
Zuſammenpferchen, Zuſammenpfropfen, *v. a.* (*fig.*) sprcati, spratiti, strpati; skljukati.
Zuſammenpichen, *v. a.* smolom slěpiti.
Zuſammenplündern, *v. a.* spljačkati, napljačkati.
Zuſammenpraſſeln, *v. n.* sprženi se.
Zuſammenpreſſen, *v. a.* stisnuti, stiskivati.
Zuſammenprügeln, *v. a.* izprebijati, izlěmati.
Zuſammenquerlen, *v. a.* sbrčkati.
Zuſammenquetſchen, *v. a.* smreskati, sgnječiti.
Zuſammenraffen, *v. a.* nagrabiti; sgrabiti; die Garben —, izrukovětati, rukovětati.
Zuſammenraſpeln, *v. a.* (*fig.*) smrdati, sdepati, slupati, sbubati.
Zuſammenrauben, *v. v.* nagrabiti.
Zuſammenräumen, *v. a.* ein Zimmer —, spremiti, spremati sobu; ein zuſammengeräumtes Zimmer, spremna soba.
Zuſammenrechen, *v. a.* sgrabljati.
Zuſammenrechnen, *v. a.* sračunati, sbrojiti; mit Jemand —, računati se s kim; obračunati se; (*fig.*) Alles zuſammengerechnet, uzevši sve u jedno.
Zuſammenreihen, *v. a.* uvrstati, naredati.
Zuſammenreimen, *v. a.* složiti, slagati; (*fig.*) das kann ich nicht —, toga mi um nerazbire, neshvaća.
Zuſammenreiten, *v. a.* izjahati; umoriti (konja).
Zuſammenrennen, *v. n.* sjuriti se.
Zuſammenringeln, *v. a.* nakovrčiti, skovrčiti.
Zuſammenrinnen, *v. n.* steći, stěcati; die Milch iſt beim Kochen zuſammengeronnen, mlěko se je provarilo, probrenulo; ſ. Gerinnen.
Zuſammenrollen, *v. a.* saviti, smotati, savijati, smotavati.
Zuſammenrotten, ſich, *v. r.* načetiti se, načečiti se.
Zuſammenrottung, *f.* načeta, strka.
Zuſammenrücken, *v. a.* primaći, primicati jedno drugomu; die Feuerbrände —, staknuti, sticati, sjariti ugarke; —, *v. n.* smaći se, smicati se.
Zuſammenruf, *m.* svika; svikivanje.
Zuſammenrufen, *v. a.* svikati.
Zuſammenrühren, *v. a.* smesti, smutiti.
Zuſammenrunzeln, *v. n.* smežurati se, skožurati se, srozati se.
Zuſammenrütteln, *v. a.* sdrmati.
Zuſammenſchaffen, *v. a.* sakupiti, sabrati.
Zuſammenſcharren, *v. a.* sgrnuti, sgrtati; viel Geld —, nagrnuti, nagrtati novcah.
Zuſammenſchätzen, *v. a.* scěnjati.
Zuſammenſchaudern, *v. n.* sgroziti se; ſ. Zuſammenfahren.

Zuſammenſchaufeln, *v. a.* sgrnuti, sgrtati.
Zuſammenſchichten, *v. a.* (*fig.*) sabiti.
Zuſammenſchicken ſich, *v. r.* to ſchickt ſich zuſammen, slaže se; dolikuje i. liči jedno drugomu.
Zuſammenſchieben, *v. a.* sastaviti.
Zuſammenſchießen, *v. a.* eine Stadt —, razoriti, uhrvati grad topovim; razstrěljati grad; Geld —, poreveniti se; sakupiti novacah.
Zuſammenſchlafen, *v. n.* eine Nacht —, prenoćiti zajedno noćcu.
Zuſammenſchlagen, *v. a.* eine Bude aus Brettern —, sbubati, slupati daščaru; ein Tuch —, skiniti rubac (mahremu); die Hände —, pljesnuti rukama; (*poët.*) po dlanu se dlanom ošinuti; ſ. Zerſchlagen; —, *v. n.* udariti jedno o drugo; sklapati se.
Zuſammenſchleppen, *v. a.* svući, svlačiti; navući, snositi na hrpu.
Zuſammenſchlichten, *v. a.* skladati, sklaſti.
Zuſammenſchließen, *v. a.* savrěti, saviti; zatvoriti, zakovati jedno s drugim; zwei Verbrecher —, dva zločinca sapeti i. sputati zajedno.
Zuſammenſchlingen, *v. a.* spetljati, sputiti.
Zuſammenſchmelzen, *v. a.* staliti; — *v. n.* (v. Eiſe), stopiti se, topiti se; (*fig.*) nestajati (čega); das Heer ſchmilzt zuſammen, vojska dolazi sve na manje; die Vorräthe ſind zuſammengeſchmolzen, utanjio, iztančao je živež; ſein Vermögen iſt ſehr zuſammengeſchmolzen, izčilělo mu blago, na blizo je.
Zuſammenſchmelzung, *f.* staljivanje; stalina.
Zuſammenſchmieden, *v. a.* skovati, skivati; svariti.
Zuſammenſchmieren, ſ. Zuſammenſchmitzeln.
Zuſammenſchnallen, *v. a.* sapeti predjicom.
Zuſammenſchneiden, *v. a.* izrezati; sasěći.
Zuſammenſchnüren, *v. a.* stegnuti, stezati; utegnuti; der Hals iſt mir wie zuſammengeſchnürt, steglo me je u grlu; einen Beutel —, smrsnuti, smrskati tobolac.
Zuſammenſchrauben, *v. a.* Einem die Daumen —, nametnuti komu lisice i. palčenice; metnuti komu palce u lisice.
Zuſammenſchrecken, *v. n.* prepasti se, upropastiti se.
Zuſammenſchreiben, *v. a.* spisati, spisivati; napisati.
Zuſammenſchrumpfen, *v. n.* smežurati se, skožurati se; skvrčiti se, sgrčiti se; (v. Menſchen), sbondžati se, sgondžati se, sgedžati se.
Zuſammenſchüren, *v. a.* sjariti, starnuti; spretati.
Zuſammenſchütteln, *v. a.* stresti, stresati.
Zuſammenſchütten, *v. a.* sasuti, sasipati.
Zuſammenſchweißen, *v. a.* svariti, svariti.
Zuſammenſetzbar, *adj.* sastavljiv.

Zuſammenſetzen, *v. a.* sastaviti, složiti, sastavljati; ſ. Zuſammenfügen.
Zuſammenſetzung, *f.* sastavljanje, slaganje; sastav; ſ. Zuſammenfügung; (Compoſitum), sastavljena rěč.
Zuſammenſetzungsſtück, *n.* sastavina.
Zuſammenſinken, *v. n.* srušiti se.
Zuſammenſpannen, *v. a.* spreći, sprezati.
Zuſammenſparen, *v. a.* našteděti, prišteděti.
Zuſammenſpeiſen, *v. n.* zajedno ručati, jesti.
Zuſammenſperren, *v. a.* savrěti, zajedno zatvoriti.
Zuſammenſpielen, *v. a.* dobiti na igri.
Zuſammenſpulen, *v. a.* usukati, sasukati.
Zuſammenſtampfen, *v. a.* stabati, sabiti, utabati, nabiti.
Zuſammenſtecken, *v. a.* pribosti; u kup metnuti; die Köpfe —, šurovati; —, *v. n.* ſie ſtecken immer zuſammen, uvěk su skupa; (ſpr.) oni su kao badnji dan i božić; oni su kao šibka i bubanj.
Zuſammenſtehen, *v. n.* zajedno stajati, u kupu stajati.
Zuſammenſtehlen, *v. a.* nakrasti.
Zuſammenſtellen, *v. a.* pometati jedno do drugoga; (*fig.*) porediti, sastaviti; skladiti.
Zuſammenſtellung, *f.* poredba.
Zuſammenſteuern, *v. a.* poreveniti se.
Zuſammenſtimmen, *v. n.* slagati se, sudarati se; (*fig.*) dieſe zwei Perſonen ſtimmen zuſammen, ovoj dvojici se ćud podudara.
Zuſammenſtimmung, *f.* sloga.
Zuſammenſtopfen, *v. a.* skljukati.
Zuſammenſtoppeln, *v. a.* pabirčiti, pabirkovati; (*fig.*) ein Buch —, skrpiti, skucati, smrdati knjigu.
Zuſammenſtoppler, *m.* smrdalo.
Zuſammenſtoß, *m.* suraz, skos, tuk; sudar (n. p. vojske).
Zuſammenſtoßen, *v. n.* skosnuti se, sudriti se; udariti (jedno o drugo), tuknuti se; (v. Truppen), udariti se, tučiti se; mit den Gläſern —, kucnuti se čašami; —, *v. a.* Salz —, utući, stući, stucati, sgrušati soli; zwei Tiſche —, ſ. Zuſammenſchieben; Zuſammentreffen.
Zuſammenſtreichen, *v. a.* das Geld —, sgrnuti novce.
Zuſammenſtrömen, *v. n.* spliti se; (v. Menſch.) sleći se, sgrnuti se, slomiti se, spliti se; naleći, savrvljeti.
Zuſammenſtücken, Zuſammenſtückeln, *v. a.* skrpiti, krpiti.
Zuſammenſtümpern, *v. a.* sbubati, slupati, sdopati.
Zuſammenſturz, *m.* razsap, stropoštanje.
Zuſammenſtürzen, *v. n.* srušiti se, orušiti se, porušiti se; suhrvati se, štropoštati se; —, *v. a.* strovaliti.
Zuſammenſuchen, *v. a.* pokupiti; sakupljati, skupiti, skucati.

Zuſammenthun, *v. a.* metnuti u kup; in einen Topf —, metnuti, vrći u jedan lonac; ſich mit Einem —, slizati se, spetljati se, zauzeti se s kim.

Zuſammentrag, *m.* snos.

Zuſammentragen, *v. a.* sněti, snositi (na snos); (ein Buch), skupiti, pokupiti, sabrati.

Zuſammentreffen, *v. n.* sastati se, s(u)kobiti se, udesiti se, sastajati se; ſ. Übereinſtimmen.

Zuſammentreffen, *n.* sukob; ein glückliches —, dobra kob.

Zuſammentreiben, *v. a.* stěrati, sgoniti, sjuriti, svitlati; Geld —, novcah smoći, namaći, iztěrati, nabaviti; der Wind treibt die Wolken zuſammen, větar sabija oblake.

Zuſammentreten, *v. n.* sastati se, sastajati se, sakupiti se; (ſich vereinigen), sdružiti se, sjediniti se; —, *v. a.* sgaziti.

Zuſammentrinken, *v. a.* zajedno piti; po-

Zuſammentritt, *m.* sastanak. [piti.

Zuſammentrocknen, *v. n.* usahnuti, usušiti se.

Zuſammentrommeln, *v. a.* sbubnjati.

Zuſammentrompeten, *v. a.* strubiti.

Zuſammenwachſen, *v. n.* srasti se, srastati se; zuſammengewachſen, sras(t)ao.

Zuſammenwälzen, *v. a.* svaljati.

Zuſammenweben, *v. a.* satkati.

Zuſammenwehen, *v. a.* nametati, smetati; der Wind hat den Schnee zuſammengeweht, nametalo je.

Zuſammenwerfen, *v. a.* pobacati jedno na drugo; auf einen Haufen —, sbacati na hrpu; strpati; (über d. Haufen werfen), strovaliti, srušiti.

Zuſammenwickeln, *v. a.* smotati, saviti, smatati, savijati.

Zuſammenwinden, *v. a.* smotati, motati.

Zuſammenwirken, *v. a.* satkati; (zuſammenhandeln), sudělovati.

Zuſammenwirren, *v. a.* smrsiti, zamrsiti.

Zuſammenwollen, *v. n.* htěti se sdružiti.

Zuſammenwuchern, *v. a.* lihvarstvom sgrnuti; nalihvariti.

Zuſammenwuchs, *m.* srast.

Zuſammenzählen, *v. a.* sbrojiti, sbrajati.

Zuſammenziehen, *v. a.* stegnuti, stezati; das unreife Obſt zieht den Mund zuſammen, zeleno voće kupi usta; Truppen —, skupiti vojsku; die Summen —, skupiti svote; einen Vortrag —, skupiti besědu; ſich —, *v. r.* skupiti se, skupljati se; kupiti se; es ziehen ſich Wolken zuſammen, oblaci se dižu; nadvijaju se oblaci (n. p. iznad grada); es zieht ſich ein Gewitter zuſammen, oluja se sprema; (vor Kälte), guriti se, sguriti se; ſ. Einziehen, ſich; —, *v. n.* in ein Haus —, seliti se, proseliti se u istu kuću.

Zuſammenziehend, *adj.* stežući, kupeći; (v. Geſchmack), skomljiv; —er Geſchmack, skomljivost.

Zuſammenzieher, *m.* stezaljka.

Zuſammenziehung, *f.* stezanje; skupljanje, kupljenje; pokraćivanje, pokrata.

Zuſammenzimmern, *v. a.* satesati, sadělati.

Zuſammenzwängen, Zuſammenzwingen, *v. a.* stegnuti, stisnuti; sabiti.

Zuſammt, ſ. Sammt.

Zuſanden, *v. n.* zamuljiti se.

Zuſatz, *m.* dodatak, dometak, pridavak, pridatak; (ein Erzählung), pristavak; (des Silbers), primĕsa.

Zuſatzfrage, *f.* dodatno pitanje.

Zuſatzrad, *n.* srednje kolice.

Zuſatzwort, *m.* pridavak.

Zuſäuſeln, *v. n.* došuškivati.

Zuſchanzen, *v. a.* zakopati; (*fig*) Einem alle Vortheile —, navraćati svu vodu na čiji mlin.

Zuſchärfen, *v. a.* zaoštriti, zaoštravati.

Zuſcharren, *v. a.* zagrebsti, zasuti.

Zuſchauen, *v. n.* Einem —, gledati koga.

Zuſchauer, *m.* gledalac; —in, *f.* gledalica.

Zuſchaufeln, *v. a.* zagrnuti, zagrtati.

Zuſchicken, *v. a.* naslati, poslati; dostaviti; (*fig.*) was Gott zuſchickt, što Bog dâ.

Zuſchickordnung, *f.* dostavni red.

Zuſchieben, *v. a.* Einem etwas —, primaknuti, domaknuti komu što; (*fig.*) bĕditi koga čim; pridizati komu što; obarati što na koga; Einem den Eid —, nudjati koga zakletvom; den Riegel —, ſ. Riegel.

Zuſchießen, *v. a.* pridati; Geld —, doplatiti, doplaćivati; ſchieß zu! pucaj!

Zuſchiffen, *v. n.* ploviti, brodili (kamo).

Zuſchlag, *m.* (gerichtlicher —), dopitak, dopit, dosuda; (Steuer—), prirez; (b. Deichbaue), dosip; popravak; (*chem.*) primĕsa; die Wieſen in — legen, zabraniti livade, zabraniti pašu na livadah.

Zuſchlagen, *v. a* udariti; (b. einer Licitation), dopitati, dosuditi; (*arith.*) pribiti, pribrojiti; Einem eine Waare —, dati komu robu; ein Faß —, zadniti, zabiti, zabadniti bačvu; die Thür —, prilupnuti, prilupiti, zabušiti vrata, lupiti vratima; ſ. Zunageln; (*mont.*) primĕsiti; ein Buch —, zaklopiti, zatvoriti knjigu; die Augen —, sklopiti, sažeti oči, zažmuriti, zažmati; (b. Weber), sbijati (brdilom); —, *v. n.* auf Einen —, udriti po kom; ſchlag nur zu! udri bolje! dieſe Arznei ſchlägt ihm nicht zu, ovaj mu lĕk neprija.

Zuſchläger, *m.* nabijač.

Zuſchlammen, *v. n.* zaglibiti se.

Zuſchlängeln, *v. n.* der Bach ſchlängelt d. Walde zu, potok se voruga i. krivuda put šume.

Zuſchleifen, *v. a.* (ein Meſſer), sbrusiti, [zabrusiti.

Zuſchlemmen, *v. a.* zaplaviti grezom.

Zuſchleppen, *v. a.* privlačiti, dovlačiti, dovući.

Zuſchließen, *v. a.* die Thür —, zaključati, zabraviti, zapréti vrata; ich habe kein Auge zugeſchloſſen, nisam mi trenuo; (*poët.*) nevrgoh sanka na oči.

Zuſchlingen, *v. a.* zapetljati.

Zuſchmelzen, *v. a.* zatopiti, zatapati, za- [liti.

Zuſchmieden, *v. a.* zakovati, zakivati.

Zuſchmiegen, ſich, *v. r.* priljubiti se, prionuti.

Zuſchmieren, *v. a.* zamazati, zamazivati.

Zuſchnallen, *v. a.* sapeti (predjicom).

Zuſchnappen, *v. n.* (v. Hunde), hlapiti; (v. Deckel), zaklopiti se; zapréti se; (v. Meſſer), škljocnuti.

Zuſchneidebrett, *n.* lapat.

Zuſchneiden, *v. a.* zadéljati; (v. Schneider u. Schuſter), krojiti, skrojiti; das Leder zu Schuhen —, pokrojiti cipele od kože; von neuem —, prekrojiti, prekrajati; eine Feder —, zarezati, zarezivati pero; (*fig.*) Einem d. Brod kärglich —, rezati komu tanko.

Zuſchneider, *m.* krojilac.

Zuſchnellen, *v. a.* pručiti (što na koga).

Zuſchnitt, *m.* krojenje; kroj; (*fig.*) die Sache iſt ſchon im — verderbt, nije valjala osnova; u početku je pogrešeno, faljeno.

Zuſchnüren, *v. a.* zategnuti, stegnuti; ein Bündel —, svezati svežanj; Einem die Kehle —, zagušiti koga, sapeti komu grlo, zapeti komu grlom; ſ. Zuſammenſchnüren.

Zuſchrauben, *v. a.* zavrnuti, zaviti, zavrtati, zavijati, zašarafiti.

Zuſchreiben, *v. a.* pripisati, pripisivati (komu što); Einem ein Haus —, zapisati komu kuću; (imputiren), pisati, upisati (komu što); (hin—), pripisati, dopisati; das iſt ſeiner Bosheit zuzuſchreiben, to valja pripisati na njegovu pakostnu stranu; dieſe Krankheit hat er ſich ſelbſt zuzuſchreiben, sam si je kriv ovoj bolesti.

Zuſchreien, *v. n.* Einem —, vikati na koga, dovikivati (komu što). [komu.

Zuſchreiten, *v. n.* auf Einen —, ići prama

Zuſchrift, *f.* pismo; (Correſpondenz), do-

Zuſchriftlich, *adv.* dopisom. [pis.

Zuſchub, *m.* primak; (*jur.*) uzvrata.

Zuſchüren, *v. a.* zapretati; (*fig.*) poticati.

Zuſchuß, *m.* — der Milch, brizganje mléka; ein — von zehn Gulden, deset forintih priplate; (*merc.*) dodatak; ſ. Vorſchuß.

Zuſchußpapier, *m.* dodatak.

Zuſchütten, *v. a.* einen Graben —, zaroniti, zaroviti, zaronuti, zasuti jarak; (hin—), noch Waſſer —, još te vodo doliti, priliti; Sand —, prisuti, prisipati pëska.

Zuſchwüren, *v. n.* die Augen ſchwären ihm jede Nacht zu, svaku noć mu oči zakrmeljaju; zugeſchworene Augen haben, krmeljiv biti.

Zuſchwimmen, *v. n.* dem Ufer —, plivati k brégu.

Zuſchwören, *v. a.* Einem ewige Freundſchaft —, pobratiti se s kim; ich ſchwöre dir ewige Treue zu! kunem ti se, da ću ti biti vëran do vëka! [brégu.

Zuſegeln, *v. n.* der Küſte —, jedriti k

Zuſehen, *v. n.* gledati; ſieh doch einmal zu, pogledaj; ſiehe zu, daß du nicht betrogen wirſt, pazi, da te neprevare; ich kann dem nicht länger —, nemogu toga više gledati.

Zuſehend, Zuſehends, *adv.* očevidno, na očigled.

Zuſeher, ſ. Zuſchauer.

Zuſehr, *adv.* odviše, odveć, suviše.

Zuſein, *v. n.* die Thür iſt zu, vrata su zatvorena.

Zuſenden, ſ. Zuſchicken.

Zuſender, *m.* pošiljač.

Zuſetzen, *v. a.* dodati, pridati, primetnuti, dometnuti, dometati; einen Topf —, pristaviti, pristavljati lonac; das Eſſen —, pristaviti, metnuti ručak; (in einer Erzählung), pristaviti; dem Silber Kupfer —, primëšiti srebru mëdi (bakra); viel Geld —, potratiti mnogo novacah; einen Theil ſeines Vermögens —, potrošiti svog imutka na što; bei dieſem Handel muß man —, kod ove trgovine valja dometati; den Ofen —, zatvoriti peć; —, *v. n.* Einem —, pritužiti, prižgati komu; navaliti na koga; dem Feinde hart —, svrzlati, okupiti neprijatelja; ljuto dosadjivati neprijatelju.

Zuſetzig, *adj.* ein —es Schaf, prëhodnik.

Zuſichern, *v. a.* Einem etwas —, obećati komu što.

Zuſicherung, *f.* obećanje.

Zuſiegeln, *v. a.* zapečatiti.

Zuſinken, *v. n.* die Augen ſinken zu, oči se zaklapaju.

Zuſpannen, *v. a.* pripreći.

Zuſpeilern, *v. a.* zašpaliti, zašpraljkati.

Zuſpeiſe, *f.* (Zugemüſe), varivo; (was man zum Brode ißt), smok.

Zuſpeiſen, *v. a.* prismočiti.

Zuſpenden, *v. a.* udëliti.

Zuſperren, ſ. Zuſchließen.

Zuſpiegeln, *v. a.* Einem die Sonnenſtrahlen —, odbijati na koga zrcalom sunčane zrake. [(komu šta).

Zuſpielen, *v. a.* izpod ruke dati, tušnuti

Zuſpinnen, *v. a.* zapresti, zapredati.
Zuſpitzen, *v. a.* zašiljiti, zaošiljiti; zaoštriti; podoštriti; zašiljivati, zaoštrivati; ein Holz —, zadĕljati; die Feder —, zaoštriti pero; (*fig.*) pisati bridkim perom.
Zuſpitzer, *m.* zašiljač.
Zuſprache, *f.* razgovor, utĕha.
Zuſprechen, *v. a.* Einem Troſt —, razgovoriti, razgovarati, tĕšiti, utĕšiti koga; Einem Muth —, hrabriti, sloboditi, sokoliti koga; Einem etwas gerichtlich —, prisuditi, dosuditi, prisudjivati, dopitati komu što; —, *v. n.* govoriti (što komu), nagovarati (koga na što); bei Einem —, svratiti se, navratiti se, navrnuti se, uvratiti se ka komu; (zuſagen), goditi, dopadati se.
Zuſprengen, *v. n.* juriti, letĕti kamo.
Zuſpringen, *v. n.* priskočiti, priskakati; das Schloß iſt zugeſprungen, brava se je zatvorila.
Zuſpruch, *m.* govor; er merkte auf meinen — nicht, nehajaše za moje rĕči; (wdm.) nagovor; (Troſt), razgovor; Einen durch — aufrichten, razgovarati koga; gerichtlicher —, prisuda, dosuda; (Beſuch), svratak, polažaj; gönnen Sie mir Ihren —, navratite se k meni, pohodite me; (*merc.*) prihod; — haben, imati prihoda; dobro pazariti.
Zuſpünden, *v. a.* zavranjiti, udariti vranj, tapun.
Zuſtampfen, *v. a.* zatabati, potapkati, pritapkati; pobiti.
Zuſtand, *m.* stanje; bitak; das Haus befindet ſich in ſchlechtem —e, kuća je opala, trošna; in gutem —e, dobar; der — ſeiner Geſundheit iſt ſchlecht, zlo mu zdravlje služi; im leidenſchaftlichen —e, u strasti; im —e der Trunkenheit, u pijanstvu, bivši pijan.
Zuſtandekommen, *n.* izvedenje; bis zum — eines Geſetzes, dok neizadje i. dok se nestvori zakon; das — des Vortrages, uglava ugovora.
Zuſtändig, *adj.* (gehörend), patreći (komu), spadajući (na koga); das mir —e Haus, moja kuća; (competent), nalĕžan, (prinadležan); — ſein, nalĕgati.
Zuſtändigkeit, nalĕžnost.
Zuſtändlich, *adj.* —e Zeitwörter, nesmĕrajući, neprelazeći glagolji.
Zuſtattenkommen, ſ. Statt. [dati.
Zuſtechen, *v. a.* zabosti, pribosti, pribaZuſtecken, *v. a.* pribosti, pridĕsti, pridĕvati, pritaći, priticati; *fig.*) kradom dati, davati; Einem Geld —, tušnuti, tuškati, tutkati komu novce u džep.
Zuſtehen, *v. n.* (gebühren), pristojati; dem Schuldner ſteht das Recht zu, dužnika ide pravo; es ſteht mir zu dies zu thun, vlastan sam to učiniti; (gehören), pripadati; nalĕgati, patriti; das ſteht dem Gerichte zu, to spada na sud; (obliegen), den Kindern ſteht es zu den Eltern zu gehorchen, dužnost je dĕce slušati roditelje.
Zuſtellen, *v. a.* Einem etwas —, dostaviti, dostavljati komu što; eine Thür mit einem Kaſten —, staviti ormar pred vrata; zakloniti vrata ormarom.
Zuſtellung, *f.* dostava; dostavljanje; (das Zugeſtellte), dostavak. [stave.
Zuſtellungsbeſtätigung, *f.* potvrda doZuſtellungsgebühr, *f.* dostavnina.
Zuſtellungskoſten, *pl.* dostavni trošak.
Zuſtellungsſchein, *m.* dostavnica.
Zuſtellungstag, *m.* dan dostave.
Zuſterben, *v. n.* ostati komu od koga; namrĕti što.
Zuſteuer, Zuſteuern ſ. Beiſteuer.
Zuſtimmen, *v. n.* pristati, pristajati.
Zuſtimmig, *adj.* pristajući.
Zuſtimmung, *f.* pristaja, privolja, privoljenje.
Zuſtopfen, *v. a.* začepiti, zatisnuti, zabušiti, začepljivati, zatiskivati.
Zuſtöpſeln, *v. a.* začepiti, zapušiti, začepljivati.
Zuſtoßen, *v. a.* porinuti, potisnuti; zabiti; *v. n.* es iſt ihm etwas zugeſtoßen, naspĕlo mu je nĕšto; es iſt ihm ein Unglück zugeſtoßen, našlo ga je zlo, jad ga je zadesio, zadesila ga je zla sreća; es ſtieß ihm eine Ohnmacht zu, onesvĕstio se je, pao je u nesvĕst.
Zuſtrahlen, *v. n.* zraknuti (ždraknuti), zračiti (na što).
Zuſtreben, *v. n.* težiti na što.
Zuſtrecken, *v. a.* Einem die Hände —, pružati komu ruke.
Zuſtreichen, *v. a.* zamazati, zamazivati.
Zuſtrom, *m.* pritok, dotok.
Zuſtrömen, *v. n.* dotĕcati, pritĕcati; (*fig.*) povrvljeti.
Zuſtürmen, *v. n.* srnuti, juriti, navaliti, naleći (kamo, na što).
Zuſtürzen, *v. n.* pripasti; ſ. Zuſtürmen; —, *v. a.* poklopiti, poklapati.
Zuſtutzen, *v. a.* einem Hunde die Ohren —, podrezati psu ušesa; einen Baum —, podkresati, oklaštriti drvo; (*fig.*) Einen —, otesati; birati; ſ. Abrichten.
Zutappen, *v. n.* šćapiti, šundrati.
Zutare, *f.* pridaća.
Zuthat, *f.* primĕsa; pridatak; (Stoff), gradja; (b. Speiſen), začina, začinba; ſ. Zugehör.
Zuthätig, *adj.* ugodljiv, umiljavajući se.
Zutheilen, *v. a.* (etwas), dopitati; (Einen), pridĕliti, priručiti, odrediti.
Zuthun, *v. a.* Salz —, primetnuti, primetati soli; das Buch —, zatvoriti, zaklopiti knjigu; die Augen —, zaklo-

piti oči, zažmuriti; (ſterben), stisnuti oči za uvěk; er konnte kein Auge —, nije mogao trenuti; nije mogao oka zavesti i. zažeti; ſich —, *v. r.* zatvoriti se, zaklopiti se; ſich bei Einem —, umiljavati se, ugadjati komu.

Zuthun, *n.* učešće; ohne mein —, bez mene, bez moje pomoći.

Zuthunlich, ſ. Zuthätig.

Zuthunlichkeit, *f.* udvornost, ugodljivost.

Zutraben, *v. n.* der Stadt —, kasati

Zutrag, *m.* donos. [gradu.

Zutragen, *v. a.* donositi, doněti, nositi; (*fig.*) dokazati, dokazivati; Einem Lügen —, dolagivati komu, prinositi komu; prinositi komu laži; —, *v. n.* gut —, dobro radjati; ſich —, *v. r.* dogoditi se, slučiti se, sbiti se, pripetiti se.

Zuträger, *m.* donosac; (*fig.*) dokazivalac; (v. Lügen), dolagivalac.

Zuträgerei, *f.* dokazivanje; dolagivanje.

Zuträglich, *adj.* probitačan, koristan, prudan; der Geſundheit —, zdrav.

Zuträglichkeit, probitačnost, korist, prudnost; zdravost.

Zutrauen, *v. a.* das hätte ich ihm nicht zugetraut, toga nebih bio mislio o njem; tomu se nebih bio nadao od njega; er traut ihm viel Gutes zu, drži ga vele dobrim; mnogo mu věruje.

Zutrauen, *n.* pouzdanje, pověrenje; ich habe zu ihm kein —, neuzdam se u njega; ich habe zu ihm das —, daß er ſein Verſprechen halten wird, nadam se, da će održati rěč; im —, daß er kommen werde, nadajuć se, da će doći.

Zutráufeln, *v. a.* kackati, nakapati.

Zutraulich, *adj.* pouzdan.

Zutraulichkeit, *f.* pouzdanje, pouzdanost.

Zutreffen, *v. n.* (paſſen), slagati se; (eintreffen), sbiti se; pridesiti se, prigoditi se; svršiti se.

Zutreiben, *v. a.* das Vieh der Wieſe —, goniti stoku i. marhu k livadi; Einem das Wild —, hajkati komu zvěr; (b. Faßb.) pognati.

Zutreten, *v. a.* prigaziti, sgaziti; —, *v. n.* (hin—), pristupiti; wenn nur nicht das Fieber zutritt, samo da nenadodje groz-

Zutrieb, *m.* dogon; (*mont.*) višak. [nica.

Zutrinken, *v. n.* napiti, napijati, nazdraviti, nazdravljati (komu), piti (komu) u zdravlje; napiti (komu) zdravicu; trink nur zu! pij ga (brate)! deder pij!

Zutrinken, *n.* napijanje; nazdravljanje.

Zutritt, *m.* pristup; Einem den — erlauben, pustiti koga k sebi; Einem den — verwehren, nepustiti, nepuštati koga k sebi; er hat freien — bei ihm, može k njemu, kad mu se god hoće; er hat mir zu ihr — verſchafft, izradio je, da mogu k njoj; die Luft hat keinen —, zrak nemože doprěti, zrak nedopire (do čega).

Zutrunk, *m.* zdravica.

Zuverläſſig, *adj.* ein —er Menſch, pouzdan čověk; eine —e Nachricht, jamačan, stalan, izvěstan glas; —, *adv.* jamačno, za cělo, podušano, za izvěstno.

Zuverläſſigkeit, *f.* pouzdanost; jamačnost.

Zuverſicht, *f.* pouzdanje; einer Sache mit — entgegenſehen, za stalno se čemu nadati; ich rechne mit — darauf, držim to u desnoj ruci; der — leben, daß .., tvrdo se nadati, da ...

Zuverſichtlich, *adj.* pouzdan; jamačan; etwas — glauben, za stalno što věrovati; eine —e Hoffnung, tvrda nada; er ſpricht ſehr —, govori podušano, za

Zuverſichtlichkeit, *f.* pouzdanost. [cělo.

Zuviel, *adv.* odviše, saviše, suviše; (ſpr.) — iſt ungeſund, preko mère nikakva dobra nije; wenn es dem Menſchen — wird, kad čověku što dogrdi i. dozlogrdi.

Zuvor, *adv.* (vorher), odprije; das wußte ich — ehe du es ſagteſt, to sam znao prije nego ti kažà.

Zuvörderſt, *adv.* najprije; prije svega.

Zuvorkommen, *v. n.* Einem —, preteći, pretěcati, prestići, prestizati koga.

Zuvorkommen, *n.* predusretanje.

Zuvorkommend, *adj.* uslužan, ugodljiv, prijatan.

Zuvorkommenheit, *f.* uslužnost, ugodljivost, prijatnost.

Zuvorkunft, *f.* preteč.

Zuvorlaufen, *v. n.* pretěcati. [uſw.

Zuvorſagen, Zuvorſehen, ſ. Vorherſagen

Zuvorthun, *v. n.* (*fig.*) Einem etwas —, preteći, prestići, nadkriliti koga u čem; ſ. Übertreffen.

Zuwachs, *m.* (das Hinzuwachſen), prirastanje; (das Zugewachſene), prirast, priraštaj, priplodak; (Vermehrung), umnožavanje; der — an Früchten, prirod; der jährliche — an Früchten, lětina; das iſt mein —, to sam ja zapatio, zametnuo, privrědio; junger —, mladina; mein Vertrauen gewinnt dadurch großen —, (ſpr.) perje mi raste s toga.

Zuwachſen, *v. n.* (v. Wunden), zarasti se, zamiriti se, zamladiti se; zarastati; (hin—), prirastati, prirasti, priploditi se, prirodити se; dem Landmanne wachſen ſeine Bedürfniſſe zu, rataru raste sve, što treba, u polju; es iſt ihm dadurch ein großer Vortheil zugewachſen, tim je mnogo stekao i. dobio.

Zuwachsrecht, *n.* pravo na prirast.

Zuwage, *f.* priložak, privaga.

Zuwägen, *v. a.* odměriti, odvagnuti.

Zuwallen, *v. n.* der Heimat —, putovati u domovinu.

Zuwälzen, *v. a.* privaliti, zavaliti; zavaljivati; den Eingang mit einem Steine —, navaliti kamen na vrata; Einem einen Stein —, valjati kamen ka komu; der Strom wälzt sein Gewässer dem Meere zu, rěka valja k moru svoju vodu; Einem die Schuld —, obarati krivicu na koga.

Zuwandern, ſ. Zuwallen.

Zuwanken, *v. n.* dem Grabe —, jednom nogom biti u grobu.

Zuwärmen, *v. a.* prigrijati.

Zuwarten, *v. n.* čekati; —, *v. a.* čuvati.

Zuwegebringen, *v. a.* izvesti, ovršiti, opraviti, učiniti, okončati.

Zuwehen, *v. a.* zapuhati, zaduhati; der Wind weht mir den Staub zu, větar mota i. duha (duva) prah na me.

Zuweilen, *adv.* kadkad, kadkada, kadšto, djadja.

Zuweiſen, *v. a.* Einem eine Perſon —, uputiti koga komu; Einem eine Arbeit —, naložiti komu posao; (weiſen), pokazati; (anweiſen), odrediti, dati.

Zuweiſung, *f.* (zu einer Behörde), uputa, naputa; (einer Arbeit), nalaganje; (einer Summe), odredjaj, davanje.

Zuweit, *adv.* predaleko.

Zuwenden, *v. a.* (den Rücken —), okrenuti, obrnuti, obratiti (ledja; (verſchaffen), Einem einen Verdienſt —, pribaviti, nabaviti komu zaslužbu; dieſe That hat ihm mein Herz zugewendet, ovim dělom je moje srce predobio.

Zuwerfen, *v. a.* Einem etwas —, baciti, dobaciti, dobacivati, doturiti komu što; ſie warf ihm einen Apfel zu, metnula mu se je jabukom; Jemanden verliebte Blicke —, pogledivati koga ljuvezno; Küſſe —, pošiljati ljubce; die Thür —, lupiti vratima; ſ. Zuſchlagen; eine Grube —, zatrpati, zasuti jamu.

Zuwickeln, *v. a.* zamotati, zaviti, zamatati, zavijati.

Zuwider, *prp.* proti, suproti, suproć.

Zuwider, *adj.* protivan; das iſt mir —, to mi je mrzko, uz kosu i. zazubno, to me mrzi; to mi je uz nos; ein —er Menſch, omrazit, mrzak, mrzan, dosadan čověk; ein —es Kind, canjavo děte; dieſer Menſch iſt mir —, ovaj me čověk mrzi, omrzao sam na ovoga čověka; dieſer Menſch iſt mir — geworden, ovaj mi čověk omrznů; — werden, dosaditi, dotužiti, dogrditi (komu); dieſe Speiſe iſt mir —, ovo mi se jelo služuje; dieſe Speiſe iſt mir — geworden, ovo mi se jelo služilo; eine —e Speiſe, otužno jelo.

Zuwiderhandeln, *v. n.* dem Geſetze —, raditi unatoč zakonu; prestupiti zakon.

Zuwiderlaufen, *v. n.* das läuft der guten Ordnung zuwider, to je unatoč poredku.

Zuwiegen, ſ. Zuwägen.

Zuwink, *m.* namig.

Zuwinken, *v. n.* Einem —, namignuti, namigivati na koga.

Zuwirbeln, *v. a.* ein Fenſter —, zavrnuti obrtaljku na prozoru (pendžeru).

Zuwiſſenthun, ſ. Wiſſen.

Zuwogen, *v. n.* valjati se prama čemu.

Zuwölben, *v. a.* svesti (zaboltati, zavoltati).

Zuwölken, *v. a.* zaoblačiti.

Zuwühlen, *v. a.* zariti, zaroviti.

Zuzählen, *v. a.* (hin—), pribrojiti; Einem etwas ſtückweiſe —, odbrojiti komu što komad po komad.

Zuzahlen, *v. a.* priplatiti, doplatiti, priplaćivati.

Zuzäunen, *v. a.* preplotiti, zagraditi (plotom).

Zuzeiten, *adv.* kadkada, drugda, kadšto.

Zuzeugen, *v. a.* priroditi.

Zuziehen, *v. a.* privući, privlačiti; es zieht mich dem Abgrund zu, vuče me u ponor, propast; einen Kunſtverſtändigen —, věštaka povesti, dozvati; er iſt zur Tafel zugezogen worden, pozvan bi na ručak; zur Berathung —, pozvati u věće; ſich —, *v. r.* dobaviti se čega; ſich eine Krankheit —, navući na se bolest, nabrati bolest; ſich ein Übel —, zlo si dopraviti; er hat ſich den Tod ſelbſt zugezogen, sam je uzrok svojoj smrti; ſich die Schafe ſelbſt —, zapatiti, zametnuti, zavrći sam ovacah; pripatiti ovce; den Vorhang —, zastrěti zastor; ſich eine Strafe —, sam se ošinuti; sam si kriv biti; (verurſachen), uzročiti, počiniti.

Zuziehung, *f.* navlačenje; (*fig.*) mit — zweier Hausgenoſſen, dozvavši, pridruživši si, uzevši sobom dva kućanina; uz dva kućanina; sa dva kućanina; ohne ſeine —, bez njega, bez njegove pomoći.

Zuzimmern, *v. a.* otesati, zatesati, stesati.

Zuzucht, *f.* priplodak, pripatak.

Zuzug, *m.* pomoć, indat*.

Zwackeiſen, *n.* štipalo.

Zwacken, *v. a.* štipati, uštipnuti; (*fig.*) čepati, bockati (koga), zabadati (u koga).

Zwacker, *m.* poštipač.

Zwang, *m.* sila, namet, natěra; siljenje; etwas aus — thun, činiti što od sile i. na silu; činiti što budući prisiljen; Einem — anthun, prisiliti koga; prinuditi koga; ſich — anthun, siliti se; stiděti se; (Gezwungenheit), usiljenost, prisiljenost; thun Sie ſich bei mir keinen — an, nemojte se kod mene ustručavati, tudjiti; (Stuhl—), napon.

Zwanganleihe, *f.* nametnut zajam.

Zwangarbeit, *f.* nametnut posao, rad; namet.

Zwangbäcker, *m.* nametnut pekar.
Zwangcours, *m.* nametnut hod.
Zwangdiener, *m.* sluga pod silu.
Zwangdienſt, *m.* služba pod silu; namet.
Zwangdreſcher, *m.* mlatilac pod silu.
Zwängen, *v. a.* stisnuti, stiskivati; nate-
Zwanggeſetz, *n.* nametnut zakon. [zati.
Zwangglaube, *m.* nametnuta věra.
Zwangherrſchaft, *f.* Tyrannei.
Zwanghuf, *m.* uzano kopito.
Zwanghufig, *adj.* uzana kopita.
Zwangkraut, *n.* (*Catananche*), samdokas.
Zwängling, *m.* robijaš.
Zwanglos, *adj.* neprisiljen; eine Zeitſchrift in —en Heften, časopis izlazeći u neodredjeno vrěme i. kadšto.
Zwangmühle, *f.* nametnut mlin, nametnuta vodenica.
Zwangsanlehen, *n.* nametnut zajam.
Zwangsarbeitshaus, *n.* robijašnica.
Zwangſchenke, *f.* nametnuta krčma.
Zwangscours, *m.* nametnut hod.
Zwangsjacke, *f.* utega.
Zwangsmaßregel, *f.* silovna naredba.
Zwangsmittel, *n.* silovno sredstvo; sila.
Zwangspaß, *m.* nametnuta putovnica.
Zwangsverrichtung, *f.* radnja pod silu; namet.
Zwangsweiſe, *adv.* pod silu, na silu, pod moraš, pod moranje.
Zwanzig, *num.* dvadeset, dvaest; — Perſonen, dvadesetorica; — Wägen, dvadesetora kola.
Zwanziger, *m.* dvadesetak, dvadesetica.
Zwanzigerlei, *adj.* od dvadeset vrstih (felah). [desetorostruk.
Zwanzigfach, *adj.* dvadesetorogub, dva-
Zwanzigfach, *m.* dvaestorac.
Zwanzigfüßig, *adj.* dvadesetonog.
Zwanzigguldenfuß, *m.* měra od dvadeset forintih. [desetolětan.
Zwanzigjährig, *adj.* dvaestgodišnji, dva-
Zwanzigkreuzerſtück, *n.* dvadesetak.
Zwanzigmal, *adv.* dvadeset putih, dvaest krat. [putan.
Zwanzigmalig, *adj.* dvaestkratan, dvaest-
Zwanzigmännig, *adj.* (*bot.*) od dvadeset prašnikah.
Zwanzigpfündig, *adj.* od dvadeset funtih.
Zwanzigſte, *adj.* dvadeseti; das — Mal, dvadesetom.
Zwanzigſtel, *n.* dvadesetnina. [urah.
Zwanzigſtündig, *adj.* od dvadeset satih,
Zwanzigtägig, *adj.* dvadesetodnevni, od dvadeset danah. [hiljadah.
Zwanzigtauſend, *num.* dvadeset tisućah,
Zwanzigzellig, *adj.* od dvadeset palacah.
Zwar, *conj.* istina, doduše; und —, i to, nuime. [čić.
Zweck, *m.* Zwecke, *f.* klinac, čavlić; klin-
Zweck, *m.* (Ziel), cilj, cělj; (d. Laufen), bilěga; (Abſicht), naměra; das iſt nicht mein —, nesměram tamo; meine Abſicht geht auf einen ganz andern —, drugamo směram; (ſpr.) wer den — will, muß auch die Mittel wollen, bez halata neima zanata.
Zweckdienlich, *adj.* shodan, uputan.
Zwecken, *v. a.* udarati klince; —, *v. n.* auf etwas —, směrati, kučati, ciljati.
Zweckenholz, *n.* drvo za klince.
Zweckloſ, *adj.* bezputan; bez cilja; —, *adv.* u tutanj, utomah.
Zweckloſigkeit, *f.* bezputnost. [putan.
Zweckmäßig, *adj.* (cilju) shodan, uputan,
Zweckmäßigkeit, *f.* shodnost, uputnost, putnost.
Zweckwidrig, *adj.* neshodan, neuputan.
Zweckwidrigkeit, *f.* neshodnost, neuput-
Zween, ſ. Zwei. [nost.
Zwei, *num.* — Brüder, dva brata; — Schweſtern, dvě sestre; — Wagen, dvoja kola; — Perſonen, dvojica; auf —er Zeugen Ausſage, na povědanje dvojice svědokah; mit —en fahren, voziti se na dva (konja); ein Geſang zu —, dvopěv.
Zwei, *f.* dvojka.
Zweiarmig, *adj.* dvokrak; (zweihändig), dvoruk; (*fig.*) račvast; ein —er Leuchter, dvorogi svěćnjak, dvorožnjak.
Zweiäſtig, *adj.* dvogran.
Zweiäugeln, *v. n.* očijukati amo i tamo.
Zweiäugig, *adj.* dvook.
Zweibändig, *adj.* ein —es Werk, dělo u dva svezka; —e Brüder, braća po otcu i po materi.
Zweibäuchig, *adj.* (*fig.*) dvobok.
Zweibein, *n.* dvonožac.
Zweibeinig, *adj.* dvonog.
Zweibergig, *adj.* dvobrdi.
Zweibeutelig, *adj.* dvoprašnički. [blatt.
Zweiblatt, *n.* (*Listera*), copotac; ſ. Ein-
Zweiblätterig, Zweiblattig, *adj.* dvolistan.
Zweiblumig, *adj.* dvocvětan.
Zweibohrig, *adj.* od dva palca.
Zweibrüderig, *adj.* dvosunićni. [slovni.
Zweibuchſtabig, *adj.* dvopismeni, dvo-
Zweibund, *m.* savez dvojice.
Zweidecker, *m.* dvobojnjak.
Zweideutig, *adj.* dvouman; dvoznačan; (*fig.*) šaren; dvoplatan, dvolićan; dvostruk; er erſcheint in einem —en Lichte, nečini se posve čist; sumnjiv je; er hat einen —en Ruf, govori se za njim koješta; (ſpr.) vuče se rep za njim; er handelt —, od dvoje plete; šara; dvoliči, dvostruči.
Zweideutigkeit, *f.* dvoumlje; dvoumnost; (*fig.*) šarenost; —en ſagen, šarati.
Zweidotterig, *adj.* sa dva žumanca.
Zweidrähtig, *adj.* dvožičan.
Zweidrittel, *n.* dvě trećine.
Zweidunkel, *n.* sumrak, suton.
Zweieckig, *adj.* od dva roglja.
Zweieimerfaß, *n.* dvojka.

Zweiellig, *adj.* od dva lakta.
Zweien, *v. a.* dvojiti, predvojiti.
Zweier, *m.* dvojka; (c. Münze), dvojak.
Zweierlei, *adj.* dvovrstan; — Suppen, dvě juhe (čorbe); — Wägen, dvojaka kola.
Zweifach, (Zwiefach), *adj.* dvostruk, sugub, dvogub; —, *adv.* u dvoje; — vergelten, dvojinom naplatiti; — zusammenlegen, presomititi.
Zweifächerig, *adj.* dvotin, od dva pre-
Zweifädig, *adj.* dvožičan. [tinca.
Zweifalter, ſ. Schmetterling.
Zweifältig, ſ. Zweifach. [sti (boje).
Zweifarbig, *adj.* dvomanjast, od dvě ma-
Zweifel, *m.* dvojba, dvojnja, dvoumlje; in — ſtehen, dvojiti, dvoumiti; reißen Sie mich aus dieſem —, oprostite me ovoga dvoumlja; etwas in — ziehen, dvoumiti o čem; podvojiti o čem; es ſtiegen allerlei — bei mir auf, posumnjao sam koješta; Einem ſeine — benehmen, razbiti komu sumnju; außer —, neima dvojbe; ohne —, po svoj prilici; sěgurno.
Zweifelbig, *adj.* dvopoljan.
Zweifelei, *f.* dvoumnja, dvojba.
Zweifeler, ſ. Zweifler.
Zweifelgeiſt, *m.* dvoumac; ſ. Zweifelſinn.
Zweifelhaft, *adj.* dvojben, dvouman; der Ausgang des Krieges iſt —, nezna se, kako će rat izpasti; ſ. Unentſchloſſen.
Zweifelhaftigkeit, *f.* dvojbenost, dvoumnost; sumnjivost; nestanovitost.
Zweifellos, *adj.* bez dvojbe, sumnje.
Zweifelluſt, *f.* Zweifelmuth, *m.* dvoumljivost.
Zweifeln, *v. n.* dvojiti, dvoumiti; an der Wahrheit einer Erzählung —, dvojiti da je pripovědka istinita; ich zweifle keinen Augenblick an ..., nedvojim ni malo o ...
Zweifelſchmeißer, *m.* dvojbar; sumnjar.
Zweifelsfrei, *adj.* prost od dvojbe, sumnje.
Zweifelsgrund, *m.* razlog dvojbe, sumnje.
Zweifelſinn, *m.* dvoumljivost.
Zweifelsohne, *adv.* bez dvojbe, sěgurno; po svoj prilici. [točka.
Zweifelspunkt, *m.* dvojbena, dvoumna
Zweifelſucht, *f.* ſ. Zweifelſinn.
Zweifelvoll, *adj.* vrlo dvojben. [džera).
Zweifenſterig, *adj.* sa dva prozora (pen-
Zweifirner, *m.* dvogodišnje vino, vino od dvě godine.
Zweifler, *m.* dvojilac, dvoumnik; sumnjilac; —in, *f.* dvojilja, dvoumnica,
Zweiflügelig, *adj.* dvokrili. [sumnilja.
Zweiflügler, *m.* dvokrilac.
Zweifuß, Zweifüßer, *m.* dvonožac.
Zweifüßig, *adj.* dvonog.
Zweifußig, *adj.* dvostopan, od dvě stope.
Zweig, *m.* grana; ogranak; —e treiben, granati; (ſpr.) er kann auf ſeinen grünen — kommen, nemože mu kolač na ruku da naidje; nemože se podkožiti; (*fig.*) grana; trak; (Seitenlinie), pokrajnja loza; (Fach), ein — des Staatsdienſtes, struka državne službe.
Zweigbahn, *f.* ogranak željeznice.
Zweigblatt, *n.* listak s grane, s ogranka.
Zweigeflügelt, *adj.* dvokrili.
Zweigehäufig, *adj.* dvodomi.
Zweigehenkelt, ſ. Zweihenkelig.
Zweigehörnt, *adj.* dvorog.
Zweigen, ſ. Pfropfen.
Zweigeöhret, *adj.* dvouh.
Zweigeſang, *m.* dvopěv.
Zweigeſpalten, *adj.* procěpljen.
Zweigeſpann, *n.* dvoje; (v Pferden), dva konja; (v. Ochſen), jaram.
Zweigeſtaltet, *adj.* dvolik.
Zweigeſtirn, *n.* suguba zvězda.
Zweigeſtrichen, *adj.* dva puta podbrisan.
Zweigetheilt, *adj.* predělјen.
Zweigezüngt, *adj.* dvojezičan.
Zweigiebelig, *adj.* sa dva zabata.
Zweigig, *adj.* granat.
Zweigipfelig, *adj.* dvovrh.
Zweigliederig, *adj.* dvočlan.
Zweigroſchenſtück, *n.* dvogrošnik.
Zweiguldenſtück, *n.* dvojka.
Zweigverein, *m.* podružnica.
Zweihänder, *m.* dvoručac.
Zweihändig, *adj.* dvoruk.
Zweihauig, *adj.* dvokosni.
Zweihäuptig, *adj.* dvoglav.
Zweihäuſig, *adj.* dvodom.
Zweihäusler, *pl.* (*bot.*) dvodomci.
Zweihäutig, *adj.* (Bauw.) dvoličan.
Zweiheit, *f.* dvojina. [ručice.
Zweihenkelig, *adj.* dvouh, sa dvě uši;
Zweiherr, *m.* dvovlad.
Zweiherrig, *adj.* pod dva gospodara.
Zweiherrlich, *adj.* dvovladan.
Zweiherzig, *adj.* dvosrdan.
Zweihöfer, *m.* dvogrbac.
Zweihörnig, *adj.* dvorog.
Zweihufer, *pl.* (*Bisulca*), dvopapkari.
Zweihundert, *num.* dvěsta, dvě stotine.
Zweihundertel, *n.* dvostoti dio, dvostotnina.
Zweihundertjährig, *adj.* dvěstogodišnji.
Zweihundertmal, *adj.* dvěsta putah.
Zweihundertſte, *adj.* dvěstoti.
Zweijahr, *n.* dvoléće, dvogodje.
Zweijährig, *adj.* dvolětnji, dvogodišnji; od dvě godine; c. —es Thier, (männl. Geſchl.) dvogodac; (weibl. Geſchl.) dvogodica; (ſächl. Geſchl.) dvogodće; ein —es Schaf, dvizka.
Zweijährlich, *adv.* svake dvě godine, svaka dva godišta. [megdan.
Zweikampf, *m.* suboj, dvoboj, mejdan,
Zweikantig, *adj.* dvobrid, dvosrh.
Zweikirſche, *f.* (*Lonicera Xylosteum*), pasje grožđje. [hvata.
Zweiklafterig, *adj.* dvohvatan, od dva

Zweiklappig, *adj.* sa dva zalistka; (*bot.*) dvoklopan.
Zweiſopf, *m.* dvoglavac.
Zweiköpfig, *adj.* dvoglav.
Zweiförnig, *adj.* dvozrni.
Zweifreuzerſtück, *n.* dvojkrajcarka, dvojurina.
Zweilagerig, *adj.* dvoložan.
Zweilappig, *adj.* dvokrpan.
Zweilaut, ſ. Doppellaut.
Zweileibig, *adj.* dvotělan.
Zeileibige, *m.* dvotělac.
Zweilippig, *adj.* dvousnat.
Zweiléthig, *adj.* dvolotan.
Zweimächtig, *adj.* (*didynamus*), dvomoćan.
Zweimal, *adv.* dva puta, dvakrat, dvaš; — mehr, dvojinom više.
Zweimalig, *adj.* dvokratan, dvašnji.
Zweimännerig, *adj.* dvomužki.
Zweimänniſch, *adj.* dvojni, za dvojicu.
Zweimaſter, *m.* (brod-)dvojedrenjak; brod sa dva jedrenjaka (jarbola).
Zweimaſtig, *adj.* sa dva jedrenjaka.
Zweimonatig, *adj.* dvoměsečan.
Zweimonatlich, *adv.* svaka dva měseca.
Zweinamig, *adj.* dvoimeni.
Zweiohrig, Zweiöhrig, *adj.* dvouh.
Zweipfünder, *m.* dvofuntaš.
Zweipfündig, *adj.* od dvě funte.
Zweipunkt, ſ. Doppelpunkt.
Zweiräderig, *adj.* od dva kola, točka; ein —er Wagen, dvokolice, čeze*.
Zweireihig, *adj.* dvoredan.
Zweiröhrig, *adj.* dvocěvan.
Zweiruderig, *adj.* od dva vesla.
Zweiſamenlappig, *adj.* dvosupan; —e Pflanzen, dvosupnice.
Zweiſamig, *adj.* dvosěmeni.
Zweiſang, *m.* dvopěv.
Zweiſchattig, *adj.* dvosěn.
Zweiſchaufler, *m.* (*oek.*) dvizac.
Zweiſchichtig, *adj.* od dva nasada, tavana; od dvě vrste.
Zweiſchläferig, *adj.* ein —es Bett, postelja za dvojicu; široka postelja.
Zweiſchlitz, *m.* dvopor.
Zweiſchlitzig, *adj.* dvoporan.
Zweiſchmelzig, *adj.* dvaputa taljen.
Zweiſchneider, *m.* dvopernica, oběstranica.
Zweiſchneidig, *adj.* dvoplatan, oběstran, s obě strane oštar.
Zweiſchuhig, *adj.* od dvě stope.
Zweiſchürig, *adj.* dvostrižni; ſ. Zweihauig.
Zweiſeitig, *adj.* dvostran; oběstran.
Zweiſinnig, ſ. Doppelſinnig.
Zweiſpaltig, *adj.* razcěpljen; (in Buchdr.) sa dva stupca.
Zweiſpänner, *m.* ſ. Zweigeſpann.
Zweiſpännig, *adj.* sa dva konja, na dva konja; ein —es Bett, ſ Zweiſchläferig
Zweiſpelzig, *adj.* dvoplěvan.
Zweiſpiel, ſ Duetto.
Zweiſpitze, *f.* dvorat, dvošip.
Zweiſpitzig, *adj.* dvoretan, dvo-rtan, dvošipast.
Zweiſtachelig, *adj.* dvobod.
Zweiſtämmig, *adj.* prokolast.
Zweiſtimmig, *adj.* dvoglasan.
Zweiſtockig, *adj.* dvospratan, dvobojan, dvokatan; ein —es Haus, dvospratnica, dvokatnica.
Zweiſtrahl, *m.* dvozrak.
Zweiſtrahlig, *adj.* dvozračan.
Zweiſtückig, *adj.* od dva komada.
Zweiſtufig, *adj.* od dva stupnja.
Zweiſtündig, *adj.* dvosatan, od dvě ure.
Zweiſtündlich, *adv.* svaka dva sata, svake dvě ure.
Zweiſylbig, *adj.* od dvě slovke, dvoslovčan.
Zweitägig, *adj.* dvodnevni, od dva dana.
Zweitäglich, *adv.* svaka dva dana.
Zweitauſend, *num.* dvě tisuće, hiljade.
Zweitauſendmal, *adv.* dvě tisuće putah.
Zweitauſendſte, *adj.* dvotisući.
Zweite, *adj.* drugi; zum —n Mal, drugom, drugi put i. krat.
Zweite, *f.* utorka.
Zweitel, *n.* pola, polovica.
Zweitens, *adv.* drugo.
Zweitgeboren, *adj.* drugorodjen.
Zweitgeborene, *m.* drugorodjenik.
Zweitheilig, *adj.* od dva děla; dvočlan.
Zweithürig, *adj.* sa dvoja vrata.
Zweithürmig, *adj.* sa dva tornja.
Zweiturenkel, *m.* šukununuk.
Zweiturvater, *m.* šukunděd.
Zweiunddreißigſtel, *n.* trideset i drugi dio.
Zweiundſiebzig, *pl.* sedamdeset i dvojica.
Zweiviertelakt, *m.* takt od dvě četvrti.
Zweiweg, *m.* razputica, razpuće.
Zweiweiberei, *f.* dvoženstvo.
Zweiweibig, *adj.* dvoženski.
Zweiwöchentlich, *adj.* svake dvě sedmice.
Zweiwöchig, *adj.* od dvě sedmice.
Zweiwörtlich, *adj.* od dvě rěči.
Zweiwuchs, *m.* članovitost, englezka bolest.
Zweiwüchſig, *adj.* članovit.
Zweizack, *m.* dvozub.
Zweizackig, *adj.* dvozub; rašljast; dvopor.
Zweizahl, *f.* dvojina, dvobrojnik.
Zweizählig, *adj.* dvojni.
Zweizahn, *m.* dvozub; (*Balistes Monoceros*), jednorog; (*Bidens*), dvozub; (*Bidens cernua*), ponikli dvozub; (*Bidens tripart.*) kozji rogovi.
Zweizähnig, *adj.* dvozub.
Zweizeilig, *adj.* dvoredan; die —e Gerſte, (*Hordeum distichon*), ječam-dvoredac.
Zweiziffrig, *adj.* od dvě brojke, cifre.
Zweizinkig, *adj.* dvoper; eine —e Gabel, dvorožka.
Zweizöllig, *adj.* od dva palca.
Zweizüngelei, *f.* dvostručenje, dvoličenje.
Zweizüngig, *adj.* dvojezičan; (*fig.*) dvoličan; šaren, šarovit; — ſein, dvoličiti, dvostručiti, šarati.
Zweizüngler, *m.* dvoličnik; šaren čověk; suvěrica.
Zwenke, *f.* (*Bromus*), ovsik, gaštica.

Zwerch, Zwerchart usw. ſ. Quer usw.
Zwerchen, *v. a.* uprěko blanjati.
Zwerchfell, *n.* ošit, branica; (ſpr.) Einem das — erſchüttern, razsmijati, nasmijati koga; natěrati koga na směh; (*bot.*) branica.
Zwerchfellentzündung, *f.* žar i. zapala ošita.
Zwerchfellswölbung, *f.* ošitni svod.
Zwerchflöte, *f.* frula.
Zwerchholz, *n.* prečaga.
Zwerchlinie, *f.* prěčnica.
Zwerchmuskel, *m.* ſ. Zwerchfell.
Zwerchmuskelblutader, *f.* ošitna žila.
Zwerchmuskelnerve, *m.* ošitni živac.
Zwerchmuskelſchlagader, *f.* ošitna kucavica.
Zwerchpfeife, ſ. Zwerchflöte.
Zwerchſack, *m.* dvanke, bisage.
Zwerchſtange, *f.* prečaga.
Zwerchſtraße, *f.* uprěčna ulica.
Zwerchſtrich, *m.* prěčnica.
Zwerchſtück, *n.* prěčka.
Zwerchweg, *m.* uprěčna cesta; cesta u
Zwerg, *m.* patuljak, paticvrk, maljenica, manjo, kepec, starmali; kržljavac, maganče.
Zwergaloe, *f.* (*Aloë pumila*), čučavi aloj.
Zwergapfel, *m.* čučava jabuka.
Zwergartig, *adj.* gecav; krsljav; (v. Pflanz.) čučav.
Zwergbaum, *m.* čučavac, čučavo drvo.
Zwergbehen, *m.* (*Cucubalus pumilio*), čučava gušavica.
Zwergbirke, *f.* (*Betula nana*), brezica.
Zwergbirn, *f.* čučava kruška.
Zwergbohne, *f.* grah-čučavac.
Zwergbuche, ſ. Hagebuche.
Zwergbuchsbaum, *m.* (*Buxus suffruticosa*), onizka zelenika.
Zwergbüffel, *m.* indijski bik.
Zwergdiſtel, *f.* (*Carduus carduncul*us), badeljak.
Zwergdorſch, *m.* (*Gadus minutus*), treskavac.
Zwergeichhorn, *n.* (*Sciurus palmarum*), věveričica.
Zwergeln, Zwergen, *v. n.* sgecati se, gecati se.
Zwergente, *f.* (*Anas minuta*), sitna patka.
Zwergenzian, *m.* (*Gentiana pumila*), čučava vladisavka.
Zwergerbſe, *f.* grašak-čučavac.
Zwergeule, *f.* ſ. Zwergkauz.
Zwergfalk, *m.* (*Falco Aesalon*), sokolak.
Zwergfeige, *f.* smokvica.
Zwergfell, *n.* poprěčnica.
Zwergflachs, *m.* (*Radiola linoides*), sulak.
Zwergfledermaus, *f.* (*Vespertilio pipistrellus*), netopirac.
Zwerggamander, *m.* (*Teucrium pumilum*), čučavi dubačac.
Zwerggeſtalt, *f.* ſ. Zwerg.
Zwergginſter, *m.* (*Genista sagittalis*), kopljasta žutilovka.
Zwerggranate, *f.* (*Punica nana*), čučavi šipak.
Zwerghaft, *adj.* gecav; krljav.
Zwerghaſe, *m.* (*Lagomys pusillus*), zvizdušica.
Zwerghirſch, *m.* (*Moschus pygmaeus*), kabarac.
Zwerghollunder, ſ. Attich.
Zwerghuhn, *n.* gnjetelak.
Zwergjaſmin, *m.* (*Jasminum humile*). čeminac.
Zwergkaſtanie, *f.* (*Fagus pumila*), čučava bukva.
Zwergkauz, *m.* (*Strix pygmaea*), sovica, čulumak.
Zwergkiefer, *f.* ſ. Krummholzbaum.
Zwergkirſche, ſ. Heckenkirſche.
Zwergklee, *m.* (*Hedysarum canescens*), bělkasta sladkovina.
Zwergkrebs, *m.* račić.
Zwerglauch, *m.* lučac, sitni luk.
Zwergléffler, *m.* (*Platalaea pygmaea*), patuljasta žličarka.
Zwergmandel, *f.* (*Amygdalus nana*), čučavi badem.
Zwergmäßig, *adj.* patuljast, gecav.
Zwergmaus, *f.* (*Mus minutus*), mišić.
Zwergmiſpel, *f.* mušmuljica.
Zwergnelke, *f.* (*Dianthus alpinus*), sitni klinčić.
Zwergochs, ſ. Zwergbüffel.
Zwergpalme, *f.* (*Chamaerops humilis*), onizka žumara.
Zwergpfirſich, *f.* (*Amygdalus persica nana*), breskvica.
Zwergralle, *f.* (*Crex pygmaea*), mali prdavac.
Zwergreiher, *m.* (*Ardea pumila*) čapljica.
Zwergroſe, *f.* čučava ruža.
Zwergrüſter, *m.* ſ. Zwergulme.
Zwergſeſel, *m.* (*Seseli pumilum*), sitni štrbac.
Zwergſpitzmaus, *f.* (*Sorex pygmaeus*), rovčica.
Zwergſtichling, *m.* (*Gasterosteus spinarella*), balavčić.
Zwergſtrandläufer, *m.* (*Tringa minuta*), mali prudnik.
Zwergtrappe, *f.* (*Otis Tetrax*), dropljica.
Zwergulme, *f.* (*Ulmus pumila*), brěstac.
Zwergwachholder, *m.* (*Juniperus nana*), brinje.
Zwergweichſel, *f.* trešnja-pozemljuša.
Zwergweide, *f.* (*Salix arbuscula*), vrbica.
Zwergwinde, *f.* (*Convolvulus spithamaeus*), kratak slak.
Zwergwitwenblume, *f.* (*Scabiosa pumila*), sitna prženica.
Zwergwolf, ſ. Schakal.
Zwetſche, Zwetſchge, Zwetſchke, *f.* šljiva.
Zwetſchkenbaum usw. ſ. Pflaumenbaum usw.
Zwetſchenſplintkäfer, *m.* (*Eccoptogaster pruni*), šljivov bělinar.
Zwetſchkentraube, *f.* crna radovinka.
Zwetſchenwickler, *m.* (*Penthina pruniana*), šljivov zavijač.
Zwick, *m.* štipac; (Zwecke), klinčić.
Zwickbohrer, *m.* čepnjak.
Zwickel, *m.* klin; latica; (Ranke), strža-ja; vilica.
Zwickeln, *v. a.* uplesti latice.

Zwickelnaht, *f.* klinasti svez.
Zwicken, *v. a.* uštipnuti, štipnuti, štipati; poštipivati; ein wenig —, štipkati, štiputati; Einen in die Backe —, štipnuti koga za obraz; es zwickt mich hier, grize me; es zwickt mich im Leibe, zavija me u trbuhu.
Zwicken, *n.* štipanje; (im Bauche), zavijanje, griz; ich habe —, grize me, zavija me u trbuhu, ozlotrbio sam.
Zwicker, m poštipač.
Zwickern, *v. n.* mit den Augen —, treptati očima, žmirati.
Zwickmühle, *f.* kozalica, trilja, smicaljka, gungalica.
Zwicknagel, *m.* klinčić.
Zwicknudeln, *pl.* trganci.
Zwickstein, *m.* zaglavak; zagvozd.
Zwickzange *f.* štipalica.
Zwieback, *m.* dvopek, suhar, beskot*, piškot, peksimet.
Zwiebel, *f.* (*bulbus*), lukovica; glavica; (*Allium Cepa*), crljenac; crveni i. crni luk.
Zwiebelartig, *adj.* lučast.
Zwiebelauge, *f.* lučica.
Zwiebelbeet, *n.* lêha (lija) za crljenac; lukova lêha.
Zwiebelbinse, *f.* (*Juncus bulbosus*), lukovita sita.
Zwiebelbrühe, *f.* umaka od crljenca.
Zwiebelbrut, *f.* lukovčica; mlada lukovica.
Zwiebelfliege, *f.* (*Anthomya ceparum*), muha-lukarica.
Zwiebelgericht, *n.* jelo od crljenca.
Zwiebelgeruch *m.* lukov vonj.
Zwiebelgewächs, *n.* lukovača.
Zwiebelgras, *n.* (*Poa bulbosa*), lukovita vlasnjača.
Zwiebelhändler, *m.* crljenčar; lučar.
Zwiebelhaut, *f.* opna, ljuštica od crljenca.
Zwiebelhülle, *f.* (*hibernaculum*). kožušak.
Zwiebelicht, *adj.* lučast, lukovast.
Zwiebelig, *adj.* lučan; lukovit.
Zwiebelknolle, *f.* lučast gomolj.
Zwiebellauch, *m.* (*Allium Cepa*), s. Zwiebel.
Zwiebelmaus, *f.* (*Mus gregalis*), mišćetar.
Zwiebelmuschel, *f.* (*Anomia ephippium*), sedaoce.
Zwiebeln, *v. a.* eine Speise —, lučiti, zalučiti jelo; (*fig.*) Einen —, kititi koga.
Zwiebelschaft, *m.* bačva, bačka, bik (od crljenca).
Zwiebelschale, *f.* ljupina, ljuska od crljenca; lukovina; s. Zwiebelhaut.
Zwiebelschwertel, *m.* (*Gladiolus communis*), prosti mačić.
Zwiebelstangel, s. Zwiebelschaft.
Zwiebeltragend, *adj.* lukorodan.
Zwiebelwicke, *f.* (*Lathyrus tuberosus*), orašak.
Zwiebelwurzel, *f.* lukovica.
Zwiebrache, *f.* (Wb.) prašitba, prašak.
Zwiebrachen, *v. a.* dvojačiti, mekotiti.
Zwiefach, Zwiefältig, s. Zweifach.
Zwiegestaltet, *adj.* dvolik.
Zwielicht, *n.* sumrak, sumračje.
Zwiemark, *f.* sumedjnik (sumenjik).
Zwiesel, *m.* račve, rašlje, razsohe; soha; (am Wagen), zadnji škarići.
Zwieselbart, *m.* rašljasta brada.
Zwieselbeere s. Vogelkirsche.
Zwieseldorn, *m.* s. Stechpalme.
Zwieselig, *adj.* rašljast, račvast, razsohast, rakljast.
Zwieseln, *v. a.* procêpiti.
Zwiespalt, *m.* razdor, razpra; in — gerathen, zavaditi se.
Zwiespaltig, *adj.* razdorni; nesložan.
Zwietracht, *f.* s. Zwiespalt; — säen, vrêžiti neslogu.
Zwiträchtig, *adj.* nesložan.
Zwietrachtgeist, *m.* nesložnost.
Zwietrachtsame, *m.* uzrok nesloge; zadêvica.
Zwiellich, *m.* dvojnik, dvonitka, tik, cvilik.
Zwillichen, *adj.* od dvojnika, dvojnički.
Zwilling, *m.* blizanac, bliznak, blizne, dvonjak; —e, *pl.* blizanci, dvonjci, bliznovi, bliznad; —e gebären, oblizniti se, (*astr.*) blizanci.
Zwillingsapfel, *m.* Zwillingsbirn, *f.* usw. jabuka-sraslica, kruška-sraslica itd.
Zwillingsbruder, *m.* blizanac(-brat).
Zwillingsgeschwister, *n.* blizanci.
Zwillingsgestirn, *n.* blizanci.
Zwillingsjunge, *n.* blizne.
Zwillingskind, *n.* blizne.
Zwillingskrystall, *m.* vedrac-sraslac.
Zwillingspaar, *n.* blizanci, dvonjci.
Zwillingsrose, *f.* ružice-dvojke.
Zwillingsschwester, *f.* blizanica.
Zwillingsstern, *m.* s Zwillingsgestirn.
Zwinge, *f.* (Leim—), stegača; (Stock—), zakov, okov.
Zwingen, *v. a.* (nöthigen), siliti, nagoniti; prisiliti, nagnati, natêrati, primorati; usilovati; er that es gezwungen, učinio je pod silu, pod nagon, pod moraš; Einen zur Heirath —, oženiti koga na silu; (pressen), utisnuti, uvrêti; einen Pfropf in die Flasche —, uvrtati, utêrati čep u sklenicu (bocu); sich zu etwas —, usiliti se, usilovati se.
Zwingend, *adj.* silujući, silovan; —, *adv.* silom, na silu.
Zwinger, *m.* silitelj, nagonitelj; Gefängniß), tamnica; (Hunde —), psarnica.
Zwingherr, *m.* silovnjak, siledžija, zulumćar.
Zwingherrschaft, *f.* s. Despotismus.
Zwirl, *m.* vretence (tokarsko).
Zwirlen, *v. a.* vrtêti.

Zwirn, *m.* konac, konci, nit; (*fig.*) blauer —, cujka.
Zwirnband, *n.* končana vezanka (pantljika).
Zwirnen, *v. n.* sukati konce; —, *v. a.* Seide —, sukati, prepredati, upredati svilu; (v. Katzen), ſ. Schnurren.
Zwirnen, *adj.* končan, od konca.
Zwirner, *m.* prepredač; —in, *f.* prepredača.
Zwirnfaden, *m.* konac.
Zwirnhaspel, *m.* sukalo; prepredalo.
Zwirnknäuel, *m.* klupko konacah.
Zwirnmühle, *f.* prepredalo.
Zwirnrad, *n.* (prepredaći) kolovrat.
Zwirnſeide, *f.* prepredana, sukana svila.
Zwirnſpitzen, *pl.* končane čipke.
Zwirnſtern, *m.* zvězdica za klupko.
Zwirnſtrumpf, *m.* končana čarapa.
Zwirnwickel, *m.* mosur.
Zwirnwinde, *f.* motovioce.
Zwirnwurm, ſ. Fadenwurm.
Zwiſchen, *praep.* — Frauen ſitzen, sěděti medju (med) gospodjami; ſich — Frauen ſetzen, sěsti medju gospodje; Unkraut — den Weitzen ſäen, posijati kukolj po pšenici; — heut und morgen, danas sutra.
Zwiſchenakt, *m.* medjučinje.
Zwiſchenamt, *n.* srednji ured.
Zwiſchenbalken, *m.* srednja greda.
Zwiſchenband, *n.* medjukralěšna sveza.
Zwiſchenbegebenheit, *f.* medjutonji dogadjaj.
Zwiſchenbehörde, *f.* srednja oblast.
Zwiſchenbeſcheid, *m.* uzgredna odluka.
Zwiſchendamm, *m.* srednji nasip.
Zwiſchendeck, *n.* podpalubje.
Zwiſchenerkenntniß, *n.* uzgredna presuda.
Zwiſchenfall, *m.* naspětak; medjutonji dogadjaj.
Zwiſchenfingerraum, *m.* medjuprsće.
Zwiſchenfrage, *f.* medjutonje pitanje; ſ. Nebenfrage.
Zwiſchengang, *m.* postanična jažica.
Zwiſchengebäude, *n.* sgrada u sredini.
Zwiſchengelenk, *n.* medjučlanje.
Zwiſchengericht, *n.* jeoce.
Zwiſchengeſang, *m.* medjupěv.
Zwiſchengeſchäft, *n.* uzgredni, medjutonji posao.
Zwiſchengeſchirr, *n.* medjustroj.
Zwiſchengeſchoß, *n.* ſ. Halbgeſchoß.
Zwiſchenhandel, *m.* posrednja trgovina.
Zwiſchenhändler, *m.* posrednik; ſ. Spekulant.
Zwiſchenhandlung, ſ. Epiſode.
Zwiſchenkieferknochen, *m.* medjučeljustnica.
Zwiſchenknochen, *m.* srednja kost.
Zwiſchenknochenblutader, *f.* medjukostna žila.
Zwiſchenknochenmuskel, *m.* medjukostna mišica.
Zwiſchenknochenſchlagader, *f.* medjukostna kucavica.
Zwiſchenknochenzweig, *m.* medjukostna grana (živca).
Zwiſchenknorpel, *m.* srednja hrskavica.
Zwiſchenkunft, *f.* nadošašće.
Zwiſchenlaut, *m* srednji glasac.
Zwiſchenlicht, ſ. Zwielicht.
Zwiſchenlinie, *f.* srednja crta.
Zwiſchenmahl, *n.* zaručak, doručak.
Zwiſchenmaſchine, *f.* skapčalo.
Zwiſchenmauer, *f.* tin, pretin, přeboj.
Zwiſchenmittel, *n.* posredstvo.
Zwiſchenmuskel, *m.* srednja mišica; medjukostna mišica.
Zwiſchenplatz, *m.* srednje město.
Zwiſchenpunkt, *m.* medjutonji članak, medjutonja točka.
Zwiſchenraum, *m.* medjutak, medjina; (Bauw.) medjugredje; (*mus.*) medjuredje; (v. d. Zeit), vrěme; ein heller — (eines Verrückten), osvěstica.
Zwiſchenräumig, *adj.* razstupni.
Zwiſchenrede, *f.* presěcanje govora; unošenje u govor; prigovaranje; medjutonji govor.
Zwiſchenreden, *v. n.* presěcati govor, prigovarati; unositi se u govor.
Zwiſchenredner, *m.* prigovornik.
Zwiſchenregierung, *f.* medjutonja vlada.
Zwiſchenreich *n.* medjuvladje.
Zwiſchenreiſe, *f.* medjutonji put.
Zwiſchenrippenblutader, *f.* medjurebrena žila.
Zwiſchenrippenmuskel, *m.* rebrovezka(-mišica).
Zwiſchenrippenſchlagader, *f.* medjurebrena kucavica.
Zwiſchenrippenzweig, *m.* medjurebrena grana (živca).
Zwiſchenruhe, *f.* medjutonji počinak.
Zwiſchenſang, *m.* medjupěv.
Zwiſchenſatz, *m.* medjurěk; (Mittelſatz), umetnut rěk, umetak.
Zwiſchenſchein, *m.* medjutonjka.
Zwiſchenſchüſſel, Zwiſchenſpeiſe, *f.* ſ. Zwiſchengericht.
Zwiſchenſpiel, ſ. Intermezzo.
Zwiſchenſpruch, *m.* uzgredna presuda.
Zwiſchenſtation, *f.* srednja postaja.
Zwiſchenſtrich, *m.* srednji pis, srednja crta.
Zwiſchenſtück, *n.* srednji komad.
Zwiſchenſtunde, *f.* srednja ura; medjučasje.
Zwiſchenton, *m.* srednji glasac.
Zwiſchenträger, *m.* stokućanin; —in, *f.* stokućanstvo.
Zwiſchenträgerei, *f.* stokućanstvo.
Zwiſchenurtheil, *n.* ſ. Zwiſchenſpruch.
Zwiſchenverkehr, *m.* uzajamni promet; uzajamno občenje, domaći promet.
Zwiſchenverordnung, *f.* medjutonja naredba.
Zwiſchenvorfall, ſ. Zwiſchenfall.
Zwiſchenwall, *m.* srednji bedem.
Zwiſchenwand, ſ. Zwiſchenmauer.
Zwiſchenweite, *f.* razstupje.
Zwiſchenwort, *n.* umetnuta, srednja rěč; ſ. Interjection.
Zwiſchenzaun, *m.* pregrada.

Zwiſchenzeile, *f.* redac medju redci; medjuredac.
Zwiſchenzeilig, *adj.* eine —e Überſetzung, prevod medju redci.
Zwiſchenzeit, *f.* medjučasje; medjudobje; in der —, medju tim, u to.
Zwiſchenzoll, *m.* medjuzemska carina.
Zwiſchenzolllinie, *f.* medjuzemska carinska medja.
Zwiſchgold, *n.* jednostrana pozlata.
Zwiſt, *m.* zavada; prěpor; in — gerathen, zavaditi se (oko čega).
Zwiſten, *v. n.* svadjati se; prepirati se.
Zwiſter, *m.* zavadjač; svadljivac.
Zwiſtig, *adj.* prěporan.
Zwiſtigkeit, *f.* svadljivost; —en, *pl.* svadja, zavada; er wird unſere —en beilegen, razvadit će nas.
Zwitſchern, *v. n.* cvrkutati, cvrčati; žuberiti; (ſpr.) wie die Alten ſingen, ſo — die Jungen, kakvo gnězdo takva ptica, kakav otac takva dica.
Zwitſchern, *n.* cvrkut, cvrka.
Zwitter, *m.* dvospolac; ucěpina; melez; [obojče.
Zwitterblume, *f.* dvospolni, dvojni cvětak.
Zwitterblütig, *adj.* dvospolan, dvojni, obojni.
Zwitterding, *n.* obojče.
Zwitterform, *f.* měšovit oblik.
Zwittergeſchöpf, *n.* ſ. Zwitter.
Zwittergewächs, *n.* ſ. Zwitterpflanze.
Zwitterhaft, *adj.* dvospolan; obojni.
Zwitterkäfer, ſ. Maiwurm.
Zwitterlaut, *m.* obojni glas.
Zwitterpflanze, *f.* dvospolna bilina.
Zwitterweſen, ſ. Zwitter.
Zwitterwort, *n.* měšovita rěč.
Zwittrig, *adj.* dvojni, dvospolan.
Zwitzern, *v. n.* treptěti.
Zwo, ſ. Zwei.
Zwölf, *num.* dvanaest; dvanest, dvanadeset; — Perſonen, dvanaestorica; Einer von den —en, jedan izmedju i. od dvanaestorice; — Uhr Mittags, pódne; — Uhr Nachts, pónoći; — Kinder, dvanaestoro děce; — Wägen, dvanaestora kola.
Zwölf, *f.* dvanaestica; dvanaestka.
Zwölfaderig, *adj.* dvanaestožili.
Zwölfblätterig, *adj.* od dvanaest listovah.
Zwölfeck, *n.* dvanaestnik.
Zwölfeckig, *adj.* od dvanaest uglovah.
Zwölfellig, *adj.* od dvanaest lakatah.
Zwölfer, *m.* dvanaestorac; ſ. Zwölf, *f.*
Zwölferlei, *adj.* dvanaestorni, od dvanaest vrstih (ſelah).
Zwölffach, *adj.* dvanaestogub, dvanaestostruk; —, *adv.* dvanaestinom.
Zwölffingerdarm, *m.* dvanaestnik.
Zwölffingerig, *adj.* od dvanaest prstah.
Zwölfflach, *n.* dvanaestornik.
Zwölffürſt, *m.* dvanaestovlad.
Zwölfgeſtämmt, *adj.* od dvanaest rodovah, plemenah.
Zwölfjährig, *adj.* dvanaestolětan, dvanaestogodan, od dvanaest godinah.
Zwölfjährlich, *adj.* svakih dvanaest godinah.
Zwölflöthig, *adj.* dvanaestolotan, od dvanaest lotih.
Zwölfmal, *adv.* dvanaest putah, dvanaest krat.
Zwölfmalig, *adj.* dvanaestoputan.
Zwölfmännerig, *adj.* dvanaestomužki.
Zwölfmonatlich, *adj.* od dvanaest měseZwölfpfünder, *m.* dvanaestofuntaš. [cih.
Zwölfpfündig, *adj.* od dvanaest funtih.
Zwölfſaitig, *adj.* od dvanaest žicah.
Zwölfſeitig, *adj.* dvanaestostran, dvanaestoploh; od dvanaest stranah, plohah.
Zwölfſündig, *adj.* od dvanaest urah, satih.
Zwölftägig, *adj.* od dvanaest danah.
Zwölftäglich, *adj.* svaki dvanaesti dan.
Zwölfte, *adj.* dvanaesti, dvanesti; zum —n Mal, dvanaestom.
Zwölftel, *n.* dvanaestina.
Zwölftens, *adv.* dvanaesto.
Zwölftheil, *m.* dvanaestina, dvanaesti dio.
Zwölftheilig, *adj.* od dvanaest čestih, dělovah.
Zwölfzöllig, *adj.* od dvanaest palacah.
Zyan, Zylinder, Zymbel uſw. ſ. Cyan uſw.

Eigennamen.

A.

Aachen, *n.* (St.*) Cahe, Ahen.
Aachener, *m.* Cašanin, Ahenjanin; —in, *f.* Cašanka, Ahenjanka.
Aachener, *adj.* caški, ahenski.
Aar, *f.* (Fl.) Ara.
Aarau, *n.* (St.) Arau; von —, aravski.
Aarhuus, *n.* (St.) Arhus.
Aaron, *m.* Aron.
Abbeville, *n.* (St.) Abbeville (*izgovaraj:* Abvilj).
Abchaſien, *n.* (L.) Abaza.
Abchaſier, *m.* Abazanin; —in, *f.* Abazanka.
Abdera, *n.* (St.) Abdera.
Abderit, *m.* Abderanin; Abderit; —in, *f.* Abderanka.
Abel, *m.* Abel.
Aberdeen, *n.* (St.) Aberdeen (*izg.* Eberdin).
Abraham, *m.* Abram, Avram.
Abſtall, (St.) Apače.
Abyſſinien, *n.* (L.) Habeš, Abisinija.
Abyſſinier, *m.* Habešanin, Abisinac; —in, *f.* Habeška, Abisinka.
Abyſſiniſch, *adj.* habeški, abisinski; —, *adv.* abisinski, na abisinsku, habešku.
Achaja, *n.* (L.) Ahaja.
Achäer, Achajer, *m.* Ahajac; —in, *f.* Ahajka.
Achäiſch, Achajiſch, *adj.* ahajski.
Achilles, *m.* Akil, Ahil.
Adalbert, *m.* Vojtèh, Adalbert, Adalberto, (*fam.* Vojko).
Adam, *m.* Adam.
Adamsthal, (D.) Hamri.
Adda, *f.* (Fl.) Ada.
Adelgunde, *f.* Adelgunda.
Adelhaid, *f.* Adelajda.
Adeline, *f.* Adelina.
Adelnau, (D.) Odolanov.
Adelsberg, *n.* (St.) Postojna.
Adelsberger, *m.* Postojnjanin; —in, *f.* Postojnjanka.
Adelsberger, *adj.* postojanski.
Adeodat, *m.* Bogdan.
Adler, (Fl.) Orlica.
Admiralitäts-Inſeln, *pl.* Admiralska ostrva, Admiralski otoci.
Admiranten, *pl.* (Inſ.) Admirantski otoci.
Adolph, *m.* Adolf, Adolfo.
Adolphine, *f.* Adolfina.
Adonis, *m.* Adonis.
Adour, *m.* (Fl.) Adur.
Adrian, *m.* Adrian.
Adriane, *f.* Adriana.
Adrianopel, *n.* (St.) Drinopolje, Jedrenja, Jedrene (*gen.* -eta).
Adrianopolitaner, *m.* Drinopoljac, Jedrenjanin; —in, *f.* Drinopoljka, Jedrenka.
Adrianopolitaner, *adj.* drinopoljski, jedrenski.
Adriatiſch, *adj.* jadranski.
Adriatiſches Meer, *n.* Jadransko more.
Afflenz, (D.) Aplenica.
Afghane, *m.* Afgan, Afganac.
Afghaner, *adj.* afganski.
Afghaniſtan, *n.* (L.) Afganistan.
Afriach, (D.) Javorje.
Afrika, *n.* Afrika.
Afrikaner, *m.* Afrikanac; —in, *f.* Afrikanka.
Afrikaniſch, *adj.* afrikanski; —, *adv.* afrikanski, po afrikanski, na afrikansku.
Ägäiſches Meer, *n.* Egejsko more.
Ägaten, *pl.* (Inſ.) Egatski otoci, Egatska ostrva.
Agathe, *f.* Jagoda, Agata, (*fam.* Jagica).
Agen, *n.* (St.) Agen (*izg.* Ažan).
Ägidius, *m.* Egidij, Egidio.
Agnes, Agneſia, *f.* Agneza, Janja.
Agram, *n.* Zagreb.
Agramer, *m.* Zagrebac, Zagrebčanin; —in, *f.* Zagrebkinja.
Agramer, *adj.* zagrebački.
Agrippine, *f.* Agripina.
Ägypten, *n.* (L.) Egipat, Jegjupat, Misir.
Ägyptier, *m.* Egipćanin, Misiranin, Jegjupac; —in, *f.* Egipćanka, Jegjupka.
Ägyptiſch, *adj.* egipatski, jegjupački, misirski; —, *adv.* egipatski, misirski, na egipatsku, po egipatski, po jegjupački, po misirski.
Aich, (D.) Dub.
Aicha, (D.) Dub.
Ain, *m.* (Fl.) Ain (*izg.* En).
Ainöd, ſ. Einöd.
Aix, *n.* (St.) Aix (*izg.* É).
Aixer, *adj.* aixanski (*izg.* ezanski).
Ajaccio, *n.* (St.) Ajaccio (*izg.* Ajačjo).
Ajan, *n.* (St.) Ajan (*izg.* Ažan).
Ajax, *m.* Ajaks.
Akerman, *n.* (St.) Akerman.
Akermaniſch, *adj.* akermanski.
Aland-Inſeln, *pl.* Alanska ostrva.
Alane, *m.* Alanac, Alanin; —n, *pl.* Alani.
Alarich, *m.* Alarik.
Alauniſche Gebirge, *n.* Alaunske gore.
Albaner, *m.* Albanac.

*) (L.) = Land; (St.) = Stadt; (Fl.) = Fluß; (Inſ.) = Inſel; (Geb.) = Gebirge; (B.) = Berg; (D.) = Ort; (*izg.*) = izgovaraj.

Albaner, *adj.* albanski.
Albanien, *n.* Arbanija, Arnautska zemlja, Arnautluk.
Albanier, *m.* Arbanas, Arnautin; zum — machen, poarnautiti; —in, *f.* Arbaskinja, Arnautka.
Albaniſch, *adj.* arbanaski, arnautski; —, *adv.* arbanaski, po arbanaski, na arbanasku, arnautski.
Albano, *n.* (St.) Albano.
Albanus, *m.* Alban, Bèlan.
Alberich, *m.* Alberik.
Albert, *m.* Albert, Alberto.
Albertine, *f.* Albertina.
Albin, *m.* Albin.
Albion, *n.* (L.) Albion.
Albona, (St.) Labin.
Albrecht, *m.* Albreht.
Alcantara, *n.* (St.) Alkantara.
Alcantarer, *adj.* alkantarski.
Alemanne, *m.* Aleman.
Alemanniſch, *adj.* alemanski.
Alençon, *n.* (St.) Alanson.
Aleſſandria, *n.* (St.) Alesandrija.
Aleſſandriner, *m.* Alesandrinac.
Aleſſandriner, *adj.* alesandrijski.
Aleſſio, (St.) Leš.
Aleutiſche Inſeln, *pl.* aleutska ostrva.
Alexander, *m.* Aleksandar, Aleksandro, Lesandro, Skender.
Alexandra, *f.* Aleksandra, Lesandra.
Alexandrien, *n.* Aleksandrija.
Alexandriner, *m.* Aleksandrinac; —in, *f.* Aleksandrinka.
Alexandriner, *adj.* aleksandrijski.
Alexandrowsk, *n.* Aleksandrovsk.
Alexia, *f.* Aleksija.
Alexius, *m.* Aleksa, Aleksije.
Alfred, *m.* Alfred.
Algarbien, *n.* (L.) Algarbija.
Algarbier, *m.* Algarbinac; —in, *f.* Algarbinka.
Algarbiſch, *adj.* algarbijski; —, *adv.* algarbijski, po algarbinski, na algarbinsku.
Algier, *n.* Algêr, Alžer.
Algierer, *m.* Algêranin; —in, *f.* Algêrkinja.
Algieriſch, *adj.* algêrski; —, *adv.* algêrski, po algêrski, na algêrsku.
Alian, *m.* Elijan.
Alicante, *n.* (St.) Alikanta.
Allobroge, *m.* Alobrog.
Allobroger, *adj* alobrožki.
Alm, (Fl.) Labina (lat. Albina).
Almiſſa, *n.* Omiš.
Almiſſaer, *m.* Omišanin; —in, *f.* Omišinja.
Almiſſaer, *adj.* omiški.
Aloiſ, Aloiſius, *m.* Alojzio, Věkoslav.
Alpen, (D.) Planina.
Alpen, *pl.* (Geb.) Alpe.
Alpiſch, Alpiniſch, *adj.* alpinski; —, *adv.* alpinski, po alpinski, na alpinsku.
Alphons, Alphonſius, *m.* Alfonso.
Altai, *m.* (Geb.) Altajske gore.
Alt-Betſche, (D.) Stari Bečej.
Altenburg, (St.) Stari grad (ugarski).
Altenlack, (D.) Stara luka.
Altgradiſka, (St.) Stara Gradiška.
Althofen, (D.) Stari dvor.
Altona, *n.* Altona.
Altonaer, *adj.* altonski.
Altſohl, (St.) Zvolen.
Alypius, *m.* Alempij, Alempio, Alempia, Alempie.
Amadeus, *m.* Bogoljub, Bogomil, Amadej.
Amalia, *f.* Ljubica, Amalia (*fam.* Malika, Malčika).
Amaſonen-Fluß, *m.* Amazonska rèka.
Ambros, Ambroſius, *m.* Ambroz, Ambrozij, Ambrozio, Amvrosij, Ambrozije (*fam.* Brozo, Broze).
Amerika, *n.* Amerika.
Amerikaner, *m.* Amerikanac; —in, *f.* Amerikanka.
Amerikaniſch, *adj.* amerikanski; —, *adv.* amerikanski, po amerikanski, na amerikansku.
Amiens, *n.* (St.) Amiens (*izg.* Amien).
Ämilian, *m.* Milan, Emilian.
Ammoniter, *m.* Amonićanin; —in, *f.* Amonićanka.
Ammonitiſch, *adj.* amonitski.
Amphion, *m.* Amfiun.
Amſelfeld, *n.* Kosovo (polje).
Amſelfelder, *m.* Kosovac; —in, *f.* Kosovka, Kosovkinja.
Amſelfelder, *adj.* kosovski.
Amſterdam, *n.* Amsterdam.
Amſterdamer, *m.* Amsterdamac; —in, *f.* Amsterdamka.
Amſterdamer, *adj.* amsterdamski.
Amur, *m.* (Fl.) Amur.
Anapa, *n.* (St.) Anapa; von —, anapski.
Anaſtaſia, *f.* Anastazia, Stošija, Taža (*fam.* Tažika).
Anaſtaſius, *m.* Anastazij, Anastazio, Anastazije (*fam.* Nasta).
Anatolien, *n.* (L.) Natolija.
Anatolier, *m.* Natolac.
Anatoliſch, *adj.* natoljski.
Ancona, *n.* Jakin.
Anconitaner, *m.* Jakinjanin; —in, *f.* Jakinkinja.
Anconitaner, *adj.* jakinski.
Andaluſien, *n.* Andaluzija.
Andaluſier, *m.* Andaluzijanac.
Andaluſiſch, *adj.* andaluzijski.
Andes, *pl.* (Geb.) Ande.
Andreas, *m.* Andrija, Andrij, Andrijaš (*fam.* Andro, Andre, Andrijca, Jandro).
Angelia, *f.* Andjelija (*fam.* Andja, Andjica, Andjuša).
Angelſachſe, *m.* Anglo-Saksonac.
Angelſächſiſch, *adj.* anglo-saksonski.
Angermannland, *n.* Ingermannland.
Angers, *n.* (St.) Angers (*izg* Anžer).
Angleſea, *n.* (St.) Anglesea (*izg* Englesi).
Angora, *n.* (L.) Angora.
Angora- (in Zuſ.) angorski.
Angouleme, *n.* (St.) Angouleme (*izg.* Angulem).

Anhalt, *n.* Anhalt.
Anhalts- (in Zuſ.) anhaltski.
Anjou, *n.* (L.) Anjou (*izg.* Anžu).
Anjouer, *adj* anjoujski.
Anna, *f.* Jana, Ana.
Annchen, *n.* Anka, Anica (*fam.* Nanica, Nanika, Nančika).
Anſelm, *m.* Anzelmo (*fam.* Željmo).
Anspach, *n.* Anspah.
Ante, *m.* Anta.
Antignano, (D.) Tinjana.
Antillen, *pl.* (Inſ.) Antilje; Antiljska [ostrva.
Antiochien, *n.* Antiokija.
Antiochier, *m.* Antiok; —in, *f.* Antiokinja.
Antiochiſch, *adj.* antiočki; —, *adv.* antiočki, po antiočki, na antiočku.
Antivari, *n.* Bar.
Antivarier, *m.* Baranin; —in, *f.* Barkinja.
Antivariſch, *adj.* barski.
Anton, *m.* Antun, Antonij, Antonije (*fam.* Ante, Tone, Tune, Antonijca, Antica).
Antonia, Antoniette, *f.* Antonija (*fam.* Tonika, Tonka, Tončika).
Antoninus, *m.* Antonin.
Antwerpen, *n.* (St.) Antaverpa, Antorfa.
Antwerpier, *m.* Antaverpanac.
Äolus, *m.* Eol, Eolo.
Apalachen, *pl.* (Geb.) Apalake.
Apenninen, *pl* (Geb.) Apenine.
Apenniniſch, *adj.* apeninski.
Apollo, *m.* Apolon, Apolun.
Apollonia, *f.* Apolonija, Polonija (*fam.* Pola, Polka).
Appenzell, *n.* (L.) Apencelj.
Appenzeller, *adj.* apenceljski.
Apulien, *n.* Pulja.
Apulier, *m.* Puljanin; —in, *f.* Puljanka.
Apuliſch, *adj.* puljski; —, *adv.* puljski, po puljski, na puljski.
Aquila, *n.* (L.) Akvila.
Aquileja, *f.* (St.) Oglej; von —, oglejski.
Aquitanien, *n.* (L.) Akvitanija.
Aquitanier, *m.* Akvitanac; - in, *f.* Akvitanka.
Aquitaniſch, *adj.* akvitanski; —, *adv.* akvitanski, na akvitansku.
Arabien, *n.* (L.) Arabija, Arapska (zemlja).
Araber, *m.* Arap, Arapin; —in, *f.* Arapkinja, Arapinka.
Arabiſch, *adj.* arapski; —, *adv.* arapski, po arapski, na arapsku.
Araktſchejew-Inſel, *f.* Arakčejevo ostrvo.
Aral-See, *m.* Aralsko jezero.
Ararat, *m.* (Geb.) Ararat.
Arbe, *f.* (Inſ.) Rab; von —, rabski.
Arcadien, *n.* (L.) Arkadija.
Arcadier, *m.* Arkadjanin; —in, *f.* Arkadjanka, Arkadka.
Arcadiſch, *adj.* arkadski; *adv.* arkadski, po arkadski, na arkadsku.
Archangel, *n.* (St.) Arhangjeljsk(o); von —, arhangjeljski.
Archipel, Archipelagus, *m.* Arkipelag; die Inſeln des Archipels, arkipelažki otoci, otoci od Arkipelaga.
Ardèche, *n.* (St.) Ardèche, (*izg.* Ardeš).
Ardennen, *pl.* (Geb.) Ardene, Ardenske gore.
Argiver, Argeier, *m.* Argivljanin.
Argolis, *f.* (L.) Argolida.
Argos, *n.* (St.) Argos.
Arles, *n.* (St.) Arl.
Armenien, *n.* Jermenija, Jermenska (zemlja).
Armenier, *m.* Jermenin; —in, *f.* Jermenka.
Armeniſch, *adj.* jermenski; — *adv.* jermenski, po jermenski, na jermensku.
Arnau, (St.) Gostin.
Arnaute, ſ. Albaneſer.
Arndorf, (D.) Varpa ves.
Arnfels, (D.) Arvež.
Arno, *m.* (Fl.) Arno.
Arnold, *m.* Arnoldo.
Arnoldſtein, (D.) Podkloštar.
Arnulf, *m.* Arnulfo.
Arragonien, *n.* Aragonija.
Arragonier, *m.* Aragonac; —in, *f.* Aragonka.
Arragoniſch, *adj.* aragonski; —, *adv.* aragonski, po aragonski, na aragonsku.
Arſa, *f.* (Fl.) Raša.
Arſenius, *m.* Arsenij, Arsenio, Arsenija, (*fam.* Arso, Zenko).
Artegna, (D.) Ratenja.
Artois, *n.* (L.) Artoa.
Arva, (L.) Orava.
Arvaer, *adj.* oravski.
Aſchaffenburg, (St.) Ašafenburga.
Aſchitz, (D.) Vosečno.
Aſiat, *m.* Azijanin; —in, *f.* Azijanka, Azijankinja.
Aſiatiſch, *adj.* azijski; —, *adv.* azijski, po azijski, na azijansku.
Aſien, *n.* Azija, Ozija.
Äſop, Esop.
Aſow, (St.) Azov, Ozija.
Aſowſches Meer, *n.* Azovsko more.
Asp, (D.) Zasip.
Aßling, (D.) Jesenice.
Aſſyrien, *n.* (L.) Asirija.
Aſſyrier, *m.* Asirijanin; —in, *f.* Asirijanka.
Aſſyriſch, *adj.* asirski; —, *adv.* asirski, po asirski, na asirsku.
Aſtrachan *n.* (St.) Astrakan; aus —, astrakanski.
Aſturien, *n.* Asturija.
Aſturier, *m.* Asturijanac; —in, *f.* Asturijanka.
Aſturiſch, *adj.* asturski; —, *adv.* asturski, po asturski, na asturski.
Athanaſius, *m.* Atanasije, Tanazija.
Athen, *n.* Atena, Atina.
Athener, *m.* Atenjanin, Atinjanin; —in, *f.* Atenka, Atenkinja, Atinka.
Athenienſiſch, *adj.* atenski, atinski; —, *adv.* atenski, atinski, po atenski, na atenski.
Äthiopien, *n.* (L.) Etiopija.

Äthiopier, *m.* Etiop; —in, *f.* Etiopka, Etiopkinja.
Äthiopiſch, *adj.* etiopski; —, *adv.* etiopski, na etiopsku, po etiopski.
Athos, *m.* (Geb.) Sveta gora; Einer von —, Svetogorac; eine von —, Svetogorka; zu — gehörig, svetogorski.
Atlantiſches Meer, *n.* Atlansko more.
Atlas, *m.* (Geb.) Atlas.
Atlasgebirge, *n.* Atlanske gore.
Ätna, *m.* (Berg) Etna.
Ätolien, *n.* (L.) Etolija.
Ätoliſch, *adj.* etolski.
Attika, *f.* (L.) Atika.
Attiſch, *adj.* atički.
Auen, (D.) Lug.
Auersberg, *n.* (D.) Turjak.
Augsburg, *n.* (St.) Augsburga.
Augsburger, *m.* Augsburgac; —in, *f.* Augsburka.
Augsburger, *adj.* augsburžki.
Augsdorf, (D.) Jugova vas.
Auguſt, *m.* August, Agust.
Auguſte, *f.* Augusta, Agusta.
Auguſtin, Auguſtinus, *m.* Augustin, Agustin (*fam.* Gustin).
Auguſtine, *f.* Augustina, Agustina (*fam.* Gustina).
Aupe, *f.* (Fl.) Upava.
Aurana, *f.* (D.) Vrana; der Prior von —, vranski priur.
Aurelia, *f.* Avrelija.
Aurelian, *m.* Avrelijan.
Aurelius, *m.* Avrelij, Avrelio, Avrelija, Avrelije.
Auſcha, (St.) Už. |
Auſchwitz, (L.) Osvěčim.
Auſpitz, (St.) Gustopeč (Hustopeč).
Auſſee, (D.) Usov.
Auſſig, (St.) Ustje nad Labom.
Auſterlitz, (D.) Slavkov.
Auſterlitzer, *adj.* slavkovski.
Auſtralien, *n.* Australija.
Auſtralier, *m.* Australac; —in, *f.* Australkinja.
Auſtraliſch, *adj.* australski, austroski; —, *adv.* austroski, po austroski, na austrosku.
Auvergne, *f.* (L.) Auvergne (*izg.* Overnj).
Avignon, *n.* (St.) Avinjon; von —, avinjonski; Einer von —, Avinjonac.
Aware, *m.* Avar, Obar. |
Awarien, *n.* (L.) Avarija, Avarska (zemlja.
Azoren, *pl.* (Inſ.) Azore, Azorska ostrva.
Azza, (D.) Ovče.
Azziba, Ažla.

B.

Babel, Babylon, *n.* Babilon; der Thurm von —, turan, toranj babilonski.
Babenberg, (Geb.) Babina gora.
Babenfeld, *n.* Babino polje.
Babylonier, *m.* Babilónac; —in, *f.* Babilonka. |
Babyloniſch, *adj.* babilonski; po babilonski.
Bacchus, *m.* Bak, Bako (bog vinski).
Bachergebirge, *n.* Pohorske gore.
Badajoz, *n.* (St.) Badajoz (*izg* Badahoz).
Baden, *n.* (L.) Badenska; (St.) Baden.
Badener, *m.* Badenac.
Badener, *adj.* badenski
Baffinsbai, *f.* Bafinov zatok. |
Bagdad, *n.* (St.) Bagdad; von —, bagdadski.
Bahama Inſeln, *pl.* Bahamska ostrva.
Bahia, *f.* (St.) Bahija; Einer von —, Bahijanac.
Bähren, (D.) Berun.
Bajmetz, (D.) Bojnica.
Bakofen, (D.) Bakov.
Baier, *m.* Bajurac, Bavarac; —in, *f.* Bajurka, Bavarka.
Baieriſch, *adj.* bajurski, bavarski; —, *adv.* bajurski, bavarski, po bavarski, na bajursku.
Baiern, *n.* (L.) Bavaria, Bajurska, Baburska (zemlja).
Baikal, *m.* (See) Bajkalsko jezero, Sveto more.
Baireuth, *n.* (St.) Bajrajt. |
Baktrien, *n.* (L.) Baktrija.
Baktrier, *m.* Baktrijanac.
Baktriſch, *adj.* baktrijski.
Baktſchiſerai, *n.* (St.) Bakčisaraj.
Balaklava, *n.* (St.) Balaklava; von —, balaklavski.
Balderich, *m.* Balderik.
Balduin, *m.* Balduin.
Baldus, *m.* Baldo.
Baleariſche Inſeln, *pl.* Balearski otoci.
Balkan, *m.* (Geb.) Balkan.
Balkaniſch, *adj.* balkanski. |
Balthaſar, *m.* Baltazar (*fam.* Balto, Bolto).
Baltiſches Meer, *n.* Baltijsko more.
Bamberg, (St.) Bamberga.
Bamberger, *adj* bamberžki.
Baptiſta, *m.* Krstitelj.
Barabinier, *m.* Barabinac.
Barabinſkiſche Steppe, *f.* Barabinska step, Baraba.
Barbar, Berber, *m.* Barbarez, Varvarijac; —in, *f.* Barbarezkinja.
Barbara, Bärbel, *f.* Barbara, Varvara (*fam.* Bara, Bare, Barica).
Barbariſch, Berberiſch, *adj.* barbarezki, varvarijski; —, *adv.* barbarezki, po barbarezki, na barbarezku.
Barbarei, *f.* Barbarezka (zemlja), Varvarija.
Barbitſchi, (D.) Barbić. |
Barby, (St.) Borivoj.
Barcelona, *n.* (St.) Barcelona; von —, barcelonski.
Bärenberg, (B.) Medvědje brdo.
Barenthal, (D.) Pari dol; Zavrh.
Barnabas, *m.* Barnaba.
Bärndorf, (D.) Borovčice.
Barſch, (D.) Tchov.

Barſcher, *adj.* tekovski.
Bartfeld, (O.) Bardějev.
Bartholomäus, Barthel, *m.* Bartuo.
Baſchkire, *m.* Baškirac; —rin, *f.* Baš-
Baſchkiriſch, *adj.* baškirski. |kirka.
Baſel, *n.* Basileja.
Baſeler, *m.* Basilejanin, Basilejac; —in, *f.* Basilejka.
Baſeler, *adj.* basilejski.
Baſilius, *m.* Vasilj, Vasilio, Vasilija (*fam.* Vaso, Vasa, Vase).
Baſowizza, (O.) Bazovica. |sorski.
Baſſora, *n.* (St.) Basora; von —, ba-
Baſtian, *m.* Sebastijan, Šebestijan.
Batavia, *n.* Batavija.
Batavier, *m.* Batavijanac, Batavac; —in, *f.* Batavkinja.
Bataviſch, *adj.* batavski; —, *adv.* batavski, po batavski, na batavsku.
Batſch, (Geb.) Bačka; —er, *m.* Bačvanin; —er, *adj.* bački, bačvanski.
Battuglia, (O.) Batulje.
Bauerwitz, (St.) Bavorov.
Bautſch, (St.) Budišov.
Bauzen, *n.* (St.) Budišin.
Bauzener, *m.* Budišinac; — in, *f.* Bu-
Bauzener, *adj.* budišinski. |dišinka.
Bayonne, *n.* (St.) Bajona.
Bayonner, *adj.* bajonski.
Bayreuth, ſ. Baireuth.
Beatrix, *f.* Beatrica, Blaženka.
Beaumont, (St.) Beaumont (*izg.* Bomon).
Beduine, *m.* Beduin, Beduinac.
Beelitz, (St.) Bělsko.
Bega, (Fl.) Begej.
Behrent, (St.) Košćier.
Belgien, *n.* Belgia. |janka.
Belgier, *m.* Belgijanac; —in, *f.* Belgi-
Belgiſch, *adj.* belgijski; —, *adv.* belgijanski, po belgijski, na belgijsku
Belgrad, *m.* (St.) Biograd (Beograd)
Belgrader, *m.* Biogradjanin; —in, *f.* Biogradka, Biogradkinja.
Belgrader, *adj.* biogradski (beogradski).
Bellatinz, (O.) Bělatinci.
Belluno, *n.* (St.) Bělin; von —, bě-
Belt, *m.* (Meerenge), Bolt. |linski.
Belzig, (St.) Bělčik.
Benedict, *m.* Benedik, Benedit (*fam.*
Benedicta, *f.* Benedikta. |Benko).
Beneſchau, (O.) Benešov.
Bengalen, *n.* Bengalija. |góka.
Bengaler, *m.* Bengalac; —in, *f.* Ben-
Bengaliſch, *adj.* bengóski; —, *adv.* bengóski, po bengóski, na bengósku.
Benigna, *f.* Benigna.
Benignus, *m.* Benigno, Dobrotin.
Beniſch, (O.) Benešov.
Benjamin, *m.* Benjamin.
Benk, (O.) Klopiće.
Benſen, (St.) Benešov.
Berber, ſ. Barbar.
Beregh, (O.) Brěgi.
Bereſina, *f.* (Fl.) Berezina. |ski.
Bergamo, *n.* Bergamo; aus —, bergam-
Bergogna, (O.) Berginj.
Bergen, (St.) Bergen; aus —, bergen-
Bergſchotte, *m.* Škot-gorštak. |ski.
Bergſchottiſch, *adj.* gorsko-škotski.
Beringſtraße, *f.* Beringov prolév.
Berlin, *n.* Berlin.
Berliner, *m.* Berlinac; —in, *f.* Berlinka.
Berliner, *adj.* berlinski.
Bermuden, *pl.* (Inſ.) Bermude, Bermudska ostrva.
Bern, *n.* (St.) Berna
Berner, *m.* Bernjanin; —in, *f.* Bernjanka.
Berner, *adj.* bernski
Bernhard, *m.* Bernardo (*fam.* Brnja).
Bernhardin, *m.* Bernardin.
Bernhardine, *f.* Bernardina.
Bernſtadt, (St.) Běrutov.
Berry, *n.* (L.) Berry; aus —, berijski.
Berſetz, (O.) Bršec.
Bertha, *f.* Berta.
Bertram, *m.* Bertram.
Beſançon, *n.* (St.) Bezanson.
Beſka, (O.) Baška.
Beſkaner, *m.* Baščanin; —in, *f.* Baščanka.
Beſkaner, *adj.* baščanski.
Beſſarabien, *n.* Besarabija.
Beſſarabier, *m.* Besarab; —in, *f.* Besarabka, Besarabkinja.
Beſſarabiſch, *adj.* besarabski; —, *adv.* besarabski, po besarabski, na besarabsku.
Bethlehem, *n.* (St.) Betlem, Vitlem.
Bethlehemitiſch, *adj.* betlemski, vitlemski.
Beuthen, (St.) Bitonj.
Beyrut, (St.) Barut. |bělostočki.
Bialyſtock, *n.* (St.) Bělostok; von —,
Bielefeld, *n.* (St.) Bilefeld.
Bielefelder, *adj.* bilefeldski
Bieler-See, *m.* Bělsko jezero.
Bielitz, (O.) Bělsko.
Bieloſerſk, *n.* (St.) Bělozersk.
Biglia, (O.) Bilje.
Bigliana, (O.) Běljan.
Bilin, (St.) Bilina.
Biliner, *adj.* bilinski.
Billichberg, *m.* Pušnik.
Billich-Gratz, *n.* Puhov Gradac.
Birkſtein, (O.) Brezovo.
Birma, *n.* (L.) Birma.
Birmane, *m.* Birman; —nin, *f.* Birmanka.
Birmaniſch, *adj.* birmanski.
Birmingham, *n.* (St.) Birmingham (*izg.* Birmingem).
Birnbaum, (St.) Medjuhod.
Biſantiniſch, *adj.* bizantinski; —, *adv.* bizantinski, po bizantinski, na bizantinsku.
Biſanz, *n.* (St.) Bizanat. |zantinka.
Biſanzier, *m.* Bizanćanin; —in, *f.* Bi-
Biſcaja, *f.* (L.) Biskaja; aus —, biskaj-
Biſchof-Lack, (O.) Škofja luka. |ski.

Bischofswarth, (D.) Lugovica.
Bischofswerda, (D.) Biskupice.
Bischofswerth, (D.) Lugovac.
Bischof-Teinitz, (St.) Goršev Tejn.
Bisenz, n. (St.) Bzenac.
Bisenzer, m. Bzenčanin; —in, f. Bzenčanka.
Bisenzer, adj. bzenački.
Bithynien, n. (L.) Bitinija; aus —, bitinski.
Blanca, f. Bianka.
Blächen, n. Blažić, Blažko.
Blasius, m. Blaž, Vlasij, Vlaho.
Bleiberg, (D.) Pliberk.
Blois, n. (St.) Blois (izg. Bloa).
Bober, (Fl.) Bobrava.
Bobruisk, n. (St.) Bobrujsk.
Boche di Cattaro, pl. Boka kotorska; einer von —, Bokelj; eine von —, Bokeljka; zu — gehörig, bokeljski.
Bochnia, (D.) Bohnja.
Bodenbach, (D.) Podmokli.
Bodensee, m. Kostanačko i. Bodensko jezero.
Bodenstadt, (St.) Podstat.
Bogliuno, (D.) Boljun.
Böhme, m. Čeh.
Böhmen, n. Češka (zemlja).
Böhmerwald, m. Šumava.
Böhmin, f. Čehinja.
Böhmisch, adj. češki; —, adv. češki, po češki, na češku.
Böhmisch-Aicha, (St.) Češki dub.
Böhmisch-Brod, (St.) Češki Brod.
Böhmisch-Kamnitz, (St.) Češka Kamenica.
Böhmisch-Leipa, (St.) Češka Lipa.
Böhmisch-Waidhofen, (D.) Češki Bejdov.
Bojansdorf, (D.) Bojanja vas.
Bologna, s. Bononien.
Bomü, (St.) Babji most.
Bonifacius, m. Bonifacij, Bonifacio.
Bonn, (St.) Bona; aus —, bonski.
Bononien, n. (St.) Bolonja.
Bononier, m. Bolonjanin, Bolonjez; —in, f. Bolonjezka.
Bononier, adj. bolonjezki, bolonjski.
Böotien, n. (L.) Beotija, Viotija.
Bordeaux, n. (St.) Bordó.
Bordeauxer, adj. bordoski.
Borodino, n. (St.) Borodino; aus —, borodinski.
Borutto, (D.) Borut.
Borysthenes, s. Dnepr.
Bösenberg, m. Hudi vrh.
Bösendorf, (D.) Huda vas.
Bösenwinkel, n. Hudi kut.
Bösig, m. (Berg), Bezdjez.
Bosnien, n. Bosna.
Bosnier, m. Bošnjak; —in, f. Bošnjakinja.
Bosnisch, adj. bosanski; —, adv. bosanski, po bosanski, na bosansku.
Bosporisch, adj. bosporski.
Bosporus, m. (Meerenge), Bospor.
Bothnische Meerbusen, m Botnički zaliv.
Bottonegla, (D.) Butonegla.
Botzen, n. (St.) Bolzan.
Bouillion, n. (L.) Buljon; aus —, buljonski.
Boulogne, n. (St.) Bulonj.
Boulogner, m. Bulonjac.
Boulogner, adj. bulonjski.
Bourbon, n. (L.) Burbon.
Bourboner, adj. burbonski.
Bourges, n. (St.) Bourges (izg. Burž).
Brabant, (L.) Brabantija.
Brabanter, m. Brabančanin; —in, f. Brabantkinja.
Brabantisch, adj. brabanatski; —, adv. brabanatski, po brabanatski, na brabanatsku.
Braganza, n. (St.) Braganca; von —, braganački.
Brahe, (Fl.) Brda.
Braila, (St.) Ibrajlov.
Brandenburg, n. (L.) Branibor.
Brandenburger, m. Braniborac; —in, f. Braniborka.
Brandenburgisch, adj. braniborski.
Brasilien, n. (L.) Brazilija.
Brasilier, m. Braziljanin; —in, f. Braziljka.
Brasilisch, adj. braziljski (varziljski); —, adv. braziljski, po braziljski, na braziljsku.
Braunau, (St.) Brunov.
Braunschweig, n. (L.) Brunšvig.
Braunschweiger, m. Brunšvižanin; —in, f. Brunšvižkinja.
Braunschweiger, adj. brunšvižki.
Brazza, (Insel), f. Brač; Einer von —, Bračanin; Eine von —, Bračkinja; zu — gehörig, brački.
Brazzano, (D.) Bracan.
Bregenz, n. (St.) Bregencija.
Bregenzer, m. Bregenčanin; —in, f. Bregenačkinja.
Bregenzer, adj. bregenački.
Breisach, n. (St.) Brisak.
Breisgau, n. Brizgava.
Breisgauer, m. Brizgavljanin; —in, f. Brizgavljanka.
Breisgauer, adj. brizgavski.
Breitenau, (D.) Zalog.
Breitensaat, (D.) Širokoset
Bremen, n. (St.) Brema; Einer von —, Bremljanin; Eine von —, Bremkinja; zu — gehörig, bremski.
Brenner, (B.) Bren.
Brescia, n. (St.) Brešа.
Brescianer, m. Brešak, Brešanin; —in, f. Brešakinja, Brešanka.
Brescianer, adj. breški.
Breslau, n. (St.) Vratislava.
Breslauer, m. Vratislavljanin; —in, f. Vratislavkinja.
Breslauer, adj. vratislavski.
Breznitz, (D.) Breznica.
Brezowitz, (D.) Brezovica.
Bretagne, n. Bretanja.
Bretagner, m Bretanjac; —in, f. Bretanjka
Bretagnisch, adj. bretanski; —, adv. bretanjski, po bretanjski, na bretanjsku.

Breth, (D.) Lug.
Brictius, *m.* Brcko.
Bridgewater, *n.* (St.) Bridževater
Brieg, (D.) Brèg.
Bries, Briesen, (St.) Brezno.
Brighton, (St. Brighton (*izg.* Brajton).
Brigitta, *f.* Brigita.
Brioschis, (D.) Brišće.
Britannien, *n.* (L.) Britanija.
Britte, *m.* Brit, Britanin; —in, *f.* Britanka.
Brittiſch, *adj.* britski, britanski; —, *adv.* britski, britanski, po britanski, na britansku.
Briren, (St.) Brixen.
Brod, *n.* (St.) (Hrvatski) Brod.
Brody, *n.* (St.) Brodi (*pl.*).
Bromberg, (St.) Bidgošć.
Brood, *n.* (St.) (Slavonski) Brod.
Brooder, *m.* Brodjanin; —in, *f.* Brodjanka.
Brooder, *adj.* brodski.
Broos, (St.) Oraštija, Oraštje.
Bruck, (St.) Most; — an der Leita, Litavski most; Bruk na Litavi.
Brückl, (D.) Zamostac.
Brücklein, (D.) Moste.
Brügge, *n.* (St.) Bruž, Bruga.
Brügger, *m.* Bružanin; —in, *f.* Bružkinja.
Brügger, *adj.* bružki.
Brûndl, *n* (D.) Brinj, Brinje; Einer von —, Brinjanin; Eine von —, Brinjka; zu —, gehörig, brinjski.
Brünn, *n.* Brno.
Brunnenberg, *m.* (B.) Studenac.
Brünner, *m.* Brnjanin; —in, *f.* Brnjanka.
Brünner, *adj.* brnski.
Bruno, *m.* Bruno (*gen.*-na).
Brûſau, (D.) Brezova.
Brüſſel, *n.* (St. Bruselj.
Brüſſeler, *m.* Bruseljanin; —in, *f.* Bruseljka.
Brüſſeler, *adj.* bruseljski.
Brür, *n.* (D.) Mostovo; aus —, mostovski; (b. Saaz), Most, Gujevin.
Bûbliz, (St.) Bublice.
Buccaraner, *m.* Bukranin; —in, *f.* Bakarka.
Buccaraner, *adj.* bakarski.
Buccari, *n.* (St.) Bakar.
Buccarizza, *n.* Bakrac; Einer von —, Bakračanin; Eine von —, Bakračkinja; zu — gehörig, bakrački.
Buchare, *m.* Buharac.
Bucharei, *f.* (L.) Buharija.
Buchariſch, *adj.* buharski.
Buchau, (St.) Bohov.
Buchberg, (D.) Bukov vrh; Bukova draga,
Buchdorf, (D.) Bukovci. Bukovac.
Büchel, *m.* Hrib, Gorica.
Büchelsdorf, (D.) Prigorica.
Budua, *n.* Budva; Einer von —, Budvanin; Eine von —, Budvanka; zu — gehörig, budvanski.
Budweis, *n.* (St.) Budèjovice.
Budweiſer, *m.* Budèjovčanin; —in, *f.* Budèjovkinja.
Budweiſer, *adj* budèjovički.
Budwitz, (D.) Budèjovice.
Buenos-Ayres, *n.* (St.) Buenos-Ajres.
Bug, *m.* (Fl.) Bug; aus dem —, bužki.
Buja, (D. Bulje.
Bukareſt, *n.* Bukurešte, Bukreš.
Bukareſter, *m.* Bukrešanin; —in, *f.* Bukreškinja.
Bukareſter, *adj.* bukreški.
Bukowina, *f.* (L.) Bukovina.
Bukowinaer, *adj.* bukovinski.
Bulgar, *m.* Bugarin; —in, *f.* Bugarkinja.
Bulgarien, *n.* Bugarska (zemlja).
Bulgariſch, *adj.* bugarski; —, *adv.* bugarski, po bugarsku, na bugarsku.
Bunzlau, *n.* (St.) Boleslava; aus —, boleslavski.
Buráte, *m.* Buret.
Bûrglitz, (Burg), Krivoklad.
Burgund, *n.* (L.) Burgundija.
Burgunder, *m.* Burgundjanin.
Burgunder, *adj.* burgundski.
Buſchmann, *m* Šumski Kafar.
Byzanz, ſ. Bizanj.

C.

Cäcilie, *f.* Cecilija (*fam.* Cilika).
Cadix, *n.* Kadis; Einer von —, Kadišanin; Eine von —, Kadiškinja; zu — gehörig, kadiški.
Cagliari, *n.* (St.) Kaljari.
Cajetan, *m.* Kajetan.
Cairo, *n.* Kair; Einer von —, Kairanin.
Calabrien, *n.* Kalabrija.
Calabrier, *m.* Kalabrez; —in, *f.* Kalabrezkinja.
Calabriſch, kalabrezki; —, *adv.* kalabrezki, po kalabrezki, po kalabrezki, na kalabrezku.
Calais, *n.* (St.) Kalé.
Calamotta, (Inſ.) Koločep.
Californien, *n.* (L.) Kalifornija.
Californiſch, *adj.* kalifornijski.
Cambrai, *n.* (St.) Kambre.
Cambridge, *n.* (St.) Cambridge (*izg.* Kembridž).
Camenz, *n.* (St.) Kamenica.
Camenzer, *n.* Kamenićanin; —in, *f.* Kamenićkinja.
Camenzer, *adj.* Kamenički.
Camigna, (D.) Kamenje.
Campèche, *n.* (L.) Kampeš.
Campèchebai, *f.* Kampeški zatok.
Canada, *f.* (L.) Kanada.
Canadiſch, *adj.* kanadski.
Canale, (D.) Kanao; — bei Morlacchi, Hrvatsko more.
Canariſche Inſeln, *pl.* Kanarski otoci.
Candia, *f.* (Inſ.) Kandija; Einer von —, Kandiot; Eine von —, Kandiota; zu — gehörig, kandianski.

Candiole, (Inſ.) Kandjol.
Canne, *pl.* (St.) Kane.
Cannoſa, *n.* (bei Raguſa), Trsteno (kod Dubrovnika).
Canterbury, *n.* (St.) Kanterburi.
Capodiſtria, *n.* (St.) Kopar, Kopro.
Cappadocien, *n.* (L.) Kapadocija.
Cappadocier, *m.* Kapadok; —in, *f.* Kapadočkinja.
Cappadociſch, *adj.* kapadočki.
Capſtadt, *f.* Kapstat.
Capua, *f.* (St.) Kapua.
Caraferia, (St.) Ber.
Carcauze, (D.) Karkovce.
Careſana, (D.) Karezan.
Carl, ſ. Karl.
Carlowitz, *n.* (St.) Karlovci (Dolnji i. Srêmski).
Carlowitzer, *m.* Dolnjokarlovčanin; —in, *f.* Dolnjokarlovkinja.
Carlowitzer, *adj.* dolnjokarlovački.
Carlsburg, *n.* (St.) Erdeljski Biograd.
Carlſtadt, ſ. Karlſtadt.
Caroline, ſ. Karoline.
Carrara, *f.* (L.) Karara.
Carrariſch, *adj.* kararski.
Carthagena, *n.* (St.) Kartagena.
Carthager, *m.* Kartaginjanin; —in, *f.* Kartaginjanka.
Carthager, *adj.* kartaginski.
Carthago, *n.* (St.) Kartagina.
Cäſar, *m.* Cesar, Cesar. | Ćesario.
Cäſarius, *m.* Cesarij, Ćesarij, Cesario,
Caschierga, (D.) Kašćerga.
Caſimir, *m.* Kazimir.
Caspar, ſ. Kaſpar.
Caspiſches Meer, *n.* Hvalinsko more.
Caſſandra, *f.* Kasandra.
Caſſel, ſ. Kaſſel.
Caſtelmuschio, *n.* (St.) Omišalj; Einer von —, Omišljanin; Eine von —, Omišljanka; zu — gehörig, omišaljski.
Caſtelnuovo, *n.* Novigrad bokeljski.
Caſtelvenere, (D.) Kostel.
Caſtilien, *n.* Kastilija. | stiljkinja.
Caſtilier, *m.* Kastiljanin; —in, *f.* Kastiliſch, *adj* kastiljski; —, *adv.* kastiljski, po kastiljski, na kastiljsku.
Caſtua, *n.* Kastav. | kinja.
Caſtuaner, *m.* Kastavac; —in, *f.* Kastav-
Caſtuaner, *adj.* kastavski.
Catalonien, *n.* Katalonija. | lonica.
Catalonier, *m.* Katalonac; —in, *f.* Kata-
Cataloniſch, *adj.* katalonski.
Catharina, ſ. Katharine.
Catinara, (D.) Ketnara.
Cau, (D.) Kal.
Cayenne, *f.* (L.) Kajena.
Cecilia, *f.* Cecilija.
Cenevola, (D.) Čenebla.
Cephalonia, *f.* (Inſ.) Kefalonija.
Cephalonier, *m.* Kefalonac.
Cephaloniſch, *adj.* kefalonski.
Ceppich, (D.) Čepić.
Ceroule, (D.) Cerovlje.
Ceuta, *n.* (St.) Ceuta.
Chalcedon, *n.* (St.) Kalcedon, Halkedon.
Chaldäa, *n.* Kaldea.
Chaldäer, *m.* Kaldejac; —in, *f.* Kaldejka.
Chaldäiſch, *adj.* kaldejski; —, *adv.* kaldejski, po kaldejski, na kaldejsku.
Chalons, *n.* (St.) Chalons (*izg.* Šalon).
Chambery, *n.* (St.) Chambery (*izg.* Šamberi).
Champagne, *f.* (L.) Champagne, Šampanja; aus —, šampanjski.
Champagner (Wein), *m.* Šampanjština.
Charkow, *n.* (St.) Harkov.
Charlotte, *f.* Šarlota (*fam.* Lotika).
Charlottenburg, *f.* Šarlotenburg.
Chartres, *n.* (L.) Chartres (*izg.* Šartr).
Charybdis, *f.* Karibda.
Chaſare, *m.* Hazar. | (zemlja).
Chaſarien, *n.* (L.) Hazarija, Hazarska
Chatham, *n.* (St.) Chatham (*izg.* Čatam).
Chatillon, *n.* (St.) Chatillon (*izg.* Šatiljon).
Chelſea, *n.* (St.) Chelsea (*izg.* Čelsi).
Chemnitz, *n.* (St.) Kamenica. | bur).
Cherbourg, *n.* (St.) Cherbourg (*izg.* Šer-
Cherbune, (D.) Kerbune.
Cherſano, (D.) Keršan.
Cherſo, *n.* (Inſel), Cres; Einer von —, Cresanin; Eine von —, Creskinja; zu — gehörig, creški.
Cherſon, *n.* (St.) Herson.
Cherſoner, *m.* Hersonac.
Cherſoniſch, *adj.* hersonski.
Chiapovano, (D.) Čapovan.
Chile, *n.* (L.) Čile.
Chileſiſch, *adj.* čilski.
Chimboraſſo, *m.* (Berg), Čimboraso.
China, *n.* Kitaj, Kina.
Chineſer, *m.* Kitajac, Kinez; —in, *f.* Kitajka, Kinezkinja.
Chineſiſch, *adj.* kitajski, kinezki; —, *adv.* kitajski, kinezki.
Chios, *n.* (Inſ.) Kios.
Chiuneki, (D.) Cunski.
Chiva, *n.* (L.) Hiva.
Chivaer, *m.* Hivanac.
Chodenſchloß, (Burg), Hodovo.
Chotin, *n.* (St.) Hotin.
Chrechan, (D.) Črečan.
Chriſtian, *m.* Hristian, Kristijan (*fam.* Krsto, Kristo).
Chriſtiane, *f.* Kristijana, Hrista.
Chriſtiania, *f.* (St.) Hristijanija.
Chriſtine, *f.* Kristina (*fam.* Tina, Tinka, Tinčika). | Risto).
Chriſtoph, *m.* Krištofor, Hristivoje (*fam.*
Chriſtus, *m.* Krst, Hrist; Jeſus-Chriſtus, Isukrst.
Chur, *n.* (St.) Kur.
Cilicien, *n.* (L.) Cilicija, Kilikija; aus —, cilicijski, kilikijski.
Cilli, (St.) Celje; —er, *m.* Celjanin; —er, *adj.* celjski.

Cimbrien, *n.* (L.) Cimbrija, Kimvrija.
Cimbrier, *m.* Cimbar, Kimvar.
Cimmerien, *n.* (L.) Kimerija.
Cimmerier, *m.* Kimerijac.
Cimmeriſch, *adj* kimerski.
Circaſſien, *n.* (L.) Čerkeška (zemlja).
Circaſſier, *m.* Čerkes; —in, *f.* Čerkesica.
Circaſſiſch, *adj.* čerkeški.
Ciſterna, (O.) Šterna.
Cittanuova, (O.) Novigrad (u Istriji).
Cividale, *n.* (O.) Staro město, Čedad.
Civita Vecchia, *f.* (St.) Čivita vekia.
Clairvaux, (O.) Clairvaux (*izg.* Klervó).
Clara, *f.* Klara.
Claudia, *f.* Klaudija.
Claudius, *m.* Klaudij, Klaudio, Klaudije.
Claus, ſ. Nicolaus.
Clemens, *m.* Klemento, Klimenta.
Clementine, *f.* Klimentina.
Clementis, (O.) Bukovščica.
Clenoschiaco, (O.) Klenovščak.
Cleve, (St.) Kleva.
Clio, *f.* Klia.
Cliſſa, *n.* Kliš; Einer von —, Klišanin; Eine von —, Kliškinja; zu — gehörig, kliški.
Coblenz, *n.* (St.) Koblice.
Cognac, *m.* (St.) Konjak.
Coimbra, *f.* (St.) Koimbra.
Colcheſter, *n.* (St.) Kolčester.
Colmo, (O.) Hum.
Cöln, *n.* (St.) Kolonja.
Cölner, *m.* Kolonjanin; —in, *f.* Kolonjka.
Cölner, *adj.* kolonjski.
Colomanus, *m.* Koloman.
Columbia, *f.* (L.) Kolumbija.
Comoſee, *m.* Komo, Komsko jezero.
Concordia, *f.* Konkordija.
Congo, *n.* (St.) Kongo.
Conrad, ſ. Konrad.
Conſtantia, *f.* Konstancija (*fam.* Stanca).
Conſtantin, *m.* Konstantin (*fam.* Kosta, Kosto).
Conſtantine, *f.* Konstantina.
Conſtantinopel, *n.* Carigrad, Stambul.
Conſtantinopolitaner, *m.* Carigradjanin; —in, *f.* Carigradka.
Conſtantinopolitaner, Conſtantinopler, *adj.* carigradski.
Conſtantius, *m.* Konstancij, Konstancio.
Cooks Straße, *f.* Kukov proliv.
Copenhagen, ſ. Kopenhagen.
Cordicco, (O.) Križani.
Corfu, *n.* (Inſ.) Krf
Corfuer, *m.* Krfljanin; —in, *f.* Krfljanka.
Corfuer, *adj.* krfski.
Corgnale, (O.) Lokva.
Corinth, *n.* Korint.
Corinther, *m.* Korinćanin; —in, *f.* Korinćanka.
Corinther, *adj.* korintski.
Cormons, (Bura). Karmin, Kormin.
Cornelius, *m.* Kornelij, Kornelio.
Corridico, (O.) Kringa.
Corſe, *m.* Korzikanac; —in, *f.* Korzikanka.
Corſika, *f.* (Inſ.) Korzika.
Corſiſch, *adj.* korzikanski.
Corte d' Iſola, (O.) Dvor.
Coſano, (O.) Kožana.
Coſbana, (O.) Kožbana.
Coſgliacco, (O.) Kozljak.
Coſmas, *m.* Kuzma, Kuzman.
Covedo, (O.) Hubod.
Cracau, ſ. Krakau.
Cremona, *n.* (St.) Kremona.
Cremoneſer, *m.* Kremonez.
Cremoneſiſch, *adj.* kremonezki, kremonski.
Creta, ſ. Candia.
Crimmitzſchau, (St.) Krimičov.
Criſpin, *m.* Krispin.
Croat, ſ. Kroat.
Croatien, ſ. Kroatien.
Cſetnek, (O.) Štitnik.
Cuba, *f.* (Inſ.) Kuba.
Cubaner, *m.* Kubanac.
Cubaner, *adj.* kubanski.
Cucheli, (O.) Kučelj, Kukelj.
Cumanien, *n.* (L.) Polovačka zemlja; (in Ungarn) Kumanija.
Cumanier, *m.* Polovac.
Cupido, *m.* Kupido.
Curland, *n.* Kurlandija.
Curländer, *m.* Kurlandez; —in, *f.* Kurlandezka.
Curländiſch, *adj.* kurlandezki.
Curzola, *f.* (Inſ.) Korčula.
Cypern, *n.* Cipar.
Cyprian, *m.* Ciprian, Ćiprian.
Cyprier, *m.* Cipranin; —in, *f.* Ciparkinja.
Cypriſch, *adj.* ciparski.
Cyrilliſch, *adj.* ćirilski.
Cyrillus, *m.* Ćirilo, Cirilo (*fam.* Ćiro).
Cytheron, *n.* (Berg), Kiteron.
Czaſlau, (St.) Časlava.
Czeming, (O.) Sinik.
Czenſtochau, *n.* (St.) Čenstohovo.
Czeremosz, (Fl.) Čeremoš.
Czernikal, (O.) Crnikal.
Czernowitz, (St.) Černovice.
Czortkow, (St.) Čortkov.

D.

Dacien, *n.* (L.) Dacija.
Dacier, *m.* Dak.
Daciſch, *adj.* dački.
Dagheſtan, *m.* (L.) Dagestan; aus —, dagestanski.
Dahlen, (O.) Dalin.
Dalmatien, *n.* Dalmacija.
Dalmatiner, *m.* Dalmatin, Dalmatinac; —in, *f.* Dalmatinka.
Dalmatiniſch, *adj.* dalmatinski; —, *adv.* dalmatinski, po dalmatinski, na dalmatinsku.
Damaſcus, *n.* (St.) Demesak; Einer von —, Demeštanin; Eine von —, Demeškinja.
Damaszener, *adj.* demeški; e. — Säbel, sablja-demeškinja.

Damian, *m.* Damjan.
Damtſchach, (D.) Domačale.
Dâne, *m.* Danac; —in, *f.* Dankinja.
Dânemark, *f.* Danija, Danska (zemlja).
Daniel, *m.* Daniel, Danilo (*fam.* Dane).
Dâniſch, *adj.* danski, danezki; —, *adv.* danski, danezki, po danezki, na dan-
Danne, (D. Dane. [sku.
Danzig, *n.* Gdansko. [štanka.
Danziger, *m.* Gdanštanin; —in, *f.* Gdan-
Danziger, *adj.* gdanski.
Dardanellen, *pl.* Dardanele.
Darkehnen, (St.) Darkiani.
Darmſtadt, *n.* (St.) Darmstadt.
Darmſtädter, *adj.* darmstadtski.
Daruvar, *n.* Podborje (Daruvar); Einer von —, Podborac; Eine von —, Podborkinja; zu — gehörig, podborski.
Dauphiné, *f.* (L.) Dauphine (*isg.* Doliné).
David, *m.* David.
Daviesſtraße, *f.* Davisov prolév.
Debrezin, *n.* (St.) Dobrocên, Debrecin.
Debreziner, *m.* Dobrocênac, Debrecinac.
Debreziner, *adj.* dobrocênski, debrecinski.
Decani Villa, (D.) Pasja vas.
Deés, (St.) Dés.
Delaware, (Fl.) Delavar.
Delitzſch, (St.) Dêlič.
Delos, *n.* (Inſ.) Delos.
Delphi, *n.* Delfi (*gen.* Delfah).
Delphiſch, *adj.* delfijski.
Demetrius, *m.* Dimitrij, Dimitrija, Dimitrije (*fam.* Mitar, Mito, Mitrić).
Derbent, *n.* (St.) Derventa; aus —, [derventski.
Deſideria, *f.* Deziderija.
Deſiderius, *m.* Dezider, Željko.
Deſſau, *n.* (L.) Desava.
Deſſauer, *m.* Desavac.
Deſſauiſch, *adj.* desavski.
Deutſch, *adj.* nêmački.
Deutſchau, (D.) Nêmačka Luka.
Deutſchbrod, *n.* (St.) Nêmački Brod.
Deutſche, *m.* Nêmac.
Deutſchendorf, (St.) Poprad.
Deutſchgereuth, (D.) Nêmački rovt.
Deutſchkrone, (St.) Valeč.
Deutſchland, *n.* Nêmačka.
Deutſchlandeberg, (D.) Lonač.
Diakovar, *n.* Djakovo. [djakovština.
Diakovarer, *adj.* djakovački; die — Ebene,
Diana, *f.* Diana.
Dido, *f.* Didona.
Diebold, ſ. Theobald.
Dietmannsdorf, (D.) Bedna vas.
Dietrich, *m.* Ditrik.
Dier, (D.) Dekše.
Dignano, (D.) Vodnjan.
Dijon, (St.) Dižon.
Dillen, (St.) Bôla.
Dionyſia, *f.* Dionizija. [Dionizije.
Dionyſius, *m.* Diviš, Dionizij, Dionizio,
Dirnbach, (D. Sušica.
Dnieper, *m.* (Fl.) Dnêpar.
Dnieſter, *m.* (Fl.) Dnêstar.
Dobberan, (D.) Dobrani.
Dobbertin, (D.) Dobrotin.
Döbeln, (St.) Dobla.
Doberdo, (D.) Dobardob.
Döbernik, (D.) Dobarniče.
Dobriach, (D.) Dobrije.
Dobrigno, (D.) Dobrinj.
Dobrona, (D.) Dobra njiva.
Dobronak, (D.) Dubrovnik.
Dobſchau, (D.) Dobšina.
Dohna, (D.) Donin.
Domingo, (Inſ.) Domingo.
Dominica, *f.* Nedêljka, Neda, Dominika.
Dominicus, *m.* Dominik, Dinko.
Don, *m.* (Fl.) Don; vom —, donski; ein Bewohner des —es, Donac.
Donati-Berg, (B.) Rogatačka gora.
Donau, *f.* (Fl.) Dunaj, Dunavo; zur — gehörig, dunajski, dunavski; an der — wohnend, gelegen, podunavski; ein Anwohner der —, Podunavac; eine Anwohnerin der —, Podunavka. [navje.
Donaugebiet, *n.* Donauländer, *pl.* Podu-
Donnersberg, *m.* (Berg), Milešovka.
Donnerstmark, (D.) Štvrtek (Četvrtak).
Dorn, (D.) Trn.
Dornegg, (D.) Trnovo.
Dornik, (D.) Trnaj.
Dorothea, *f.* Dorotea, Dora (*fam.* Dorica).
Dorpat, *n.* (St.) Drpat.
Dorpater, *adj.* drpatski.
Dover, *n.* (St.) Dover.
Drachenburg, (D.) Kozje.
Drachenſtein, (Burg), Trakošćan.
Dragoſichi, (Inſ.) Dragozetići.
Draſevatz, (D.) Dračevac.
Drau, Drave, *f.* (Fl.) Drava; zur — gehörig, dravski; an der — wohnend, podravski.
Drauberg, (D.) Dravbork.
Draule, (D.) Dravlje.
Draun, (Fl.) Dravina.
Drave-Gebiet, *n.* Podravina; ein Bewohner des —es, Podravac; eine Bewohnerin des —es, Podravka.
Dreiſeſſelberg, (Berg), Rirureč.
Drenchia, (Fl.) Dreka.
Dresden, *n.* (St.) Dražđjani. [djanka.
Dresdener, *m.* Dražđjanin; —in, *f.* Draž-
Dresdener, *adj.* dražđjanski.
Drewentz, *f.* (Fl.) Drvenica.
Drohobycz, (St.) Drogobič.
Droſau, (D.) Stražov.
Droſendorf, (D.) Drozdovice.
Drêſing, (D.) Strezenice.
Duare, (D.) Dvarje.
Düben, (D.) Dubje. [banski.
Dubno, *n.* (St. Dubno; aus —, du-
Duecaſtelli, (D.) Dvogradje.
Duino, (D.) Dêvin, Dovin.
Dulcigno, *n.* Odsinj, (Ocin), Ulčin, Olgun; Einer von —, Odsinjanin, Ocinja-

nin; Eine von —, Odsinjka, Ocinjka; zu — gehörig, odsinjski, ocinjski.
Dublin, *n.* (St.) Dublin.
Dubliner, *m.* Dublinjanin, Dublinac; —in, *f.* Dublinka.
Dubliner, *adj.* dublinski.
Dûna, *f.* Fl.) Zapadna Dvina.
Dûnaiſch, *adj.* dvinski.
Duplach, (D.) Duplje.
Duppau, (St.) Dupov.
Durazzo, Dyrrhachium, *n.* (St.) Drač; Einer von —, Dračanin; Eine von —, Dračkinja; zu — gehörig, drački.
Durlesdorf, (St.) Tvarožna.
Dûrnbach, (D.) Suha vas.
Dur, (St.) Duhcov.
Dwina, *f.* (Fl.) Sèverna Dvina.
Dwinaiſch, *adj.* dvinski.

E.

Ebensfeld, (D.) Ravnopolje.
Ebenthal, (D.) Žrelac (Žreuc).
Eberhard, Ebert, *m.* Eberardo.
Ebernsdorf, (D.) Dobrla vas.
Eberſtein, (D.) Svinjac.
Ebriach, (D.) Obir, Obirsko.
Ebriachbach, (B.) Obirštica.
Edinburg, *n.* (St.) Edinbor.
Edinburger, *m.* Edinborac; —in, *f.* Edinborka.
Edinburger, *adj.* edinborski.
Edling, (D.) Kazeze.
Edmund, *m.* Edmundo.
Eduard, *m.* Eduardo.
Eger, *m.* (St.) Heb; aus —, hebski.
Egerfluß, *m.* Ogra.
Egg, (D.) Brdo.
Ehrenfried, Ehrenreich, *m.* Častislav.
Ehrenhauſen, (D.) Arnož.
Eibel, (Fl.) Ipel.
Eibenſchütz, (D.) Ivančice.
Eibiſchwald, (D.) Ivnica, Ibno.
Eidlitz, (D.) Udlice.
Einöd, (D.) Sutěska.
Einſiedel, (D.) Mnišak.
Eipel, (D.) Upica.
Eiſak, (Fl.) Izaka.
Eiscap, *n.* Ledeni rât, Ledena glavina.
Eiſenach, *n.* (St.) Ajsenak.
Eiſenberg, (Burg), Željezna gora.
Eiſenbrod, (D.) Željezni brod.
Eiſenburger Geſpanſchaft, *f.* Željezna županija.
Eiſenſtadt, *f.* (St.) Željezno (mjesto).
Eiſenſtadtl, (D.) Željeznica.
Eiegrub, (D.) Lednica.
Eismeer, *n.* Ledeno more.
Eisnern, (D.) Željeznike.
Elba, *f.* (Inſ.) Elba.
Elbe, *f.* (Fl.) Laba; an der — wohnend, Elbegebiet, *n.* Polabje.
Elbogen, (D.) Loket, Lakat.
Elbogner, *adj.* lakatski.
Eleonore, *f.* Eleonora, Miloslava (*fam.* Lorika).
Eleſch, (D.) Jalšava.
Elias, *m.* Ilija.
Eliſa, *f.* Eliza.
Eliſabeth, *f.* Jelisava, Elizabeta.
Eliſabethchen, Elischen, *n.* Lizika.
Elſaß, *n.* Alzacija.
Elſaßer, *m.* Alzas; —in, *f.* Alzaska.
Eltſch, (D.) Jalšava.
Emanuel, *m.* Manojlo.
Emerich, *m.* Mirko, Emerik.
Emil, Emilius, *m.* Milan, Emilij, Emilio, Emilia, *f.* Milica, Emilija.
Emma, *f.* Ema.
Ems, *f.* (Fl.) Emža.
Engelsburg, *f.* (zu Rom), Andjeoski grad.
England, *n.* Inglezka, Englezka (zemlja).
Engländer, *m.* Inglez, Englez; —in, *f.* Inglezkinja, Englezkinja.
Engliſch, *adj.* inglezki, englezki; —, *adv.* inglezki, na inglezku, po inglezki, englezki.
Eperies, (St.) Prešov; aus —, prešovski.
Epheſer, *m.* Efezac.
Epheſer, *adj.* efeski.
Epheſus, *n.* (St.) Efes.
Ephraim, *m.* Jefrem.
Epirus, *f.* Epir.
Epiret, *m.* Epiranin; —in, *f.* Epirkinja; zu — gehörig, epirski.
Erasmus, *m.* Erasmo.
Erich, *m.* Erik.
Erie-See, *m.* jezero Eri.
Eriwan, *m.* (Geb.) Erivan; von —, erivanski.
Erlachſtein, (D.) Jalševac.
Erlaf, (Fl.) Orlava.
Erlau, (St.) Jegar.
Erlauer, *adj.* jegarski.
Erneſtine, *f.* Ernestina.
Ernſt, *m.* Ernest.
Erzerum, *n.* (St.) Arzrum.
Erzgebirge, *n.* Rudogorje.
Eſaias, *m.* Izajia.
Eskimo, *m.* Eskimo; —s, *pl.* Eskimovci.
Eski Saghra, (St.) Stara Zagora.
Eſſeg, *n.* Oseк.
Eſſeger, *m.* Osečanin; —in, *f.* Osečkinja.
Eſſeger, *adj.* osečki.
Eſſer, *n.* (St.) Eseks.
Eſther, *f.* Estera.
Eſthland, *n.* Čudska (zemlja), Estonija.
Eſthländer, *m.* Čud, Estonac.
Eſthländiſch, *adj.* čudski, estonski.
Etſch, *f.* (Fl.) Ečava, Adiža.
Euböa, *f.* (Inſ.) Eubeja.
Euböiſch, *adj.* eubejski.
Eucharius, *m.* Evkarij, Evkario, Evkarie.
Eudoxia, *f.* Blagoslava, Evdokija.
Eugen, Eugenius, *m.* Evgenij, Evgenio, Evgenija, Evgenije.
Eugenie, *f.* Evgenija.
Eulalia, *f.* Evlalija, Lelica.

Digitized by Google

Eulau, (D.) Ilava.
Eule, (D.) Ilovo.
Eulenberg, (D.) Sovinac.
Eulogius, *m.* Evlogij, Evlogio, Evlogie,
Eupatoria, *f.* (St.) Jevpatorija, Kozlov.
Euphemie, *f.* Jefimija.
Euphrat, *m.* Eufrat; vom —, eufratski.
Euphrosine, *f.* Evrosina.
Europa, *n.* Europa, Evropa.
Europäer, *m.* Europljanin, Evropejac; —in, *f.* Europljanka, Evropejka.
Europäisch, *adj.* europejski, evropejski; —, *adv.* evropejski, po europejski, na europejsku.
Eusebius, *m.* Evsebij, Evsebio.
Eustachius, *m.* Evstakij, Eustakio.
Euthimius, *m.* Evtimij, Evtimio, Evtimie (*fam.* Jefta, Jevtan).
Euxin, *m.* s. Schwarzes Meer.
Eva, *f.* Eva, Jeva.

F.

Faak, (D.) Blatčani.
Faaker See, *m.* Blatsko jezero.
Fabian, Fabijan.
Fabricius, *m.* Fabricij, Fabricio, Fabricie.
Faenza, (St.) Fajenca.
Faetis, (D.) Fajda.
Falkenau, (D.) Falknov.
Falkenberg, (D.) Nemodlin.
Faröer Inseln, *pl.* Farejski otoci.
Fasana, (D.) Fazan.
Fehring, (D.) Bernik.
Feichting, (D.) Bitnje.
Feising, (D.) Vižinga.
Feistenberg, *m.* Tusti vrh.
Feistritz, (D.) Bistrica.
Feldkirchen, (D.) Trg.
Feldsperg, (D.) Valtice.
Felicia, *f.* Felicija, Sretka.
Felicitas, *f.* Felicita.
Felix, *m.* Feliks, Sretan.
Ferdinand, *m.* Ferdinando, (*fam.* Berko).
Fellach, (D.) Bèla.
Felsengebirge, *n.* Kamene gore.
Ferlach, (D.) Borovljak, Borovlje.
Fernig, (D.) Bernik.
Ferrara, *n.* (L.) Ferara; aus —, ferarski.
Feuerland, *n.* Ognjena zemlja; —länder, *m.* Ognjozemac; —in, *f.* Ognjozemka; —ländisch, *adj.* ognjozemski.
Fez, *n.* (St.) Fec.
Fianona, *n.* Plominj; Einer von —, Plominjanin; Eine von —, Plominjka; zu — gehörig, plominjski.
Fichtelberg, (Berg). Smrkovac.
Fichtengebirge, *n.* Smrčine.
Fiestring, (D.) Bistrinj.
Filehne, (St.) Vèlunj.
Fingals-Höhle, *f.* Fingalova spilja, pečina.
Finnland, *n.* Čuhonska (zemlja), Finlandija; —länder, Finne, *m.* Čuhonac, Fin; —in, *f.* Čuhonka, Finjkinja; —ländisch, *adj.* čuhonski finski.
Finsterwalde, (St.) Grabènj.
Fischern, (D.) Ribče.
Fiumara, *f.* (Fl.) Rèčina.
Fiume, *n.* (Senjska-)Rèka; —maner, *m.* Rèčanin; —in, *f.* Rèčkinja; —maner, *adj.* rèčki.
Fladming, (D.) Blatnik.
Flammänder, *m.* Flam; —in, *f.* Flamkinja; —disch, Flämisch, *adj.* Flamski.
Flandern, *n.* Flandrija; —isch, *adj.* flandrijska.
Flatau, (St.) Zlatovo.
Flattnitz, (D.) Blatnica.
Flednigg, Flöding, (D.) Smlednik.
Flitsch, (D.) Bovac.
Flöhau, (D.) Blšani (Bušani).
Flora, *f.* Cvèta, Cvètana, Flora (*fam.* Cvètka).
Florentin, *m.* Cvètašin, Cvètaš, Florentin.
Florentius, *m.* Cvètan, Florencij, Florencio, Florencie (*fam.* Cvètko).
Florenz, *n.* (St.) Firenca, Fiurenca; —tiner, *m.* Firentin, Fiurentin; —in, *f.* Firentinka, Fiurentinka; —entiner, *adj.* firentinski, fiurentinski.
Florian, Cvètoje, Florian.
Florida, *f.* (L.) Florida; von —, floridski.
Fojnitza, (D.) Hvojnica; aus —, hvojnički.
Fokschan, *n.* (St.) Fokšani.
Fontainebleau, *n.* (St.) Fontainebleau (*sig.* Fontenbló).
Forbes, (D.) Borovani.
Förlach, s. Ferlach.
Fort' Opus, *n.* (D.) Opuzen; aus —, opuzenski.
Fosca, (Inf.) Sveta Fuška.
Frain, (D.) Vranov.
Francieska, *f.* Frančeska (*fam.* Franja, Franica, Franka).
Franciskus, Franz, *m.* Franćesko (*fam.* Franjo, Frane, Frano, Franko, Branko).
Franken, *n.* (L.) Frankonija.
Franke, *m.* Franak; —in, *f.* Franačkinja.
Frankfurt, *n.* Frankobrod, Frankfurt; — am Main, Menski Frankobrod; — an der Oder, Odranski Frankobrod; —er, *m.* Frankfurćanin; —er, *adj.* Frankobrodski, frankfurtski.
Fränkisch, *adj.* franački.
Frankreich, *n.* (L.) Francezka, Francuzka (zemlja).
Franz, (D.) Vransko.
Fränzchen, *n.* Franić, Franko, Branko.
Franzdorf, (D.) Borovnica.
Franzen, (D.) Vransko.
Franzensbad, *n.* (D.) Františkove lazně (Franjina kupelj).
Franzose, *m.* Francuz, Francez; —in *f.* Francezkinja, Francuzkinja.
Französisch, *adj.* francuzki, francezki; —, *adv.* francuzki, francezki, po francezki, na francuzku.

Frafflau, (D.) Brazlovče (Bratslavci).
Frating, (D.) Vratena.
Frauenbach, (St.) Velika Banja.
Frauenberg, (D.) (b. Pilsen), Primda; (an der Moldau), Gluboka.
Frauenmarkt, (D.) Batovce.
Frauſtadt, (St.) Ušova.
Freiberg, (St.) Frajberg(a); (in Mähren), Pribor.
Freiburg, *n.* (St.) Frajburg(a); —er, *m.* Frajburac; —in, *f.* Frajburka; —er, *adj.* frajburski, frajburžki.
Freiſingen, (St.) Frizinga.
Freiſtadl, (D.) Glogovac, Frajštak.
Freiſtadt, (St.) Kožuhov; (in Öſterr.) Caglov.
Freithurn, (D.) Podbrežje.
Freudenthal, (D.) Bistra; (in Schleſ.) Bruntal.
Freundſchafts-Inſeln, *pl.* Prijateljska ostrva.
Friaul, *n.* Furlanija, Furlanska (zemlja); —er, *m.* Furlan; —in, *f.* Furlanka; zu — gehörig, furlanski.
Friedau, (D.) Ormuž.
Friederike, *f.* Miroslava, Friderika.
Friedlach, (D.) Vredlo.
Friedrich, Fritz, *m.* Miroslav, Friderik.
Friedrichsthal, (D.) Šegviš.
Frieſach, (D.) (in Kärnth.) Brezje; (in Steierm.) Brezovje.
Frieſe, Friesländer, *m.* Friz.
Frieſiſch, *adj.* frizijski.
Friesland, (L.) Frizija.
Friſche Haff, *n.* (*f.*) Slavenski zaliv.
Frohnleiten, (D.) Ketina.
Frontignan, (St.) Frontinjan.
Fuccine, (D.) Fužina.
Fühnen, (J.) Fionija.
Fulda, *n.* Fulda; —er, *adj.* fuldanski.
Fünen, (J.) Finija.
Fünfkirchen, *n.* Pečuh, Pečuj; —chner, *m.* Pečujac; —in, *f.* Pečujka; —chner, *adj.* pečujski.
Furth, (St.) Brod.

G.

Gabel, (D.) Jablonj.
Gablern, (D.) Lovanska ves.
Gablonz, (D.) Jablonac.
Gabriel, *m.* Gavrilo, Gabriel (*fam.* Gavro, Gavra, Gavre, Gajo).
Gacs, (D.) Galič.
Gaeta, *n.* (St.) Gaeta; —ner, *m.* Gaetanac; —ner, *adj.* gaetanski.
Gail, *f.* (Fl.) Zilja; aus der —, ziljski.
Gailthal, *n.* Ziljska dolina; Pozilje.
Gajach, (D.) Gaje.
Galignana, (D.) Gradište.
Galiläa, *f.* (L.) Galileja; —äer, *m.* Galilejac; —äiſch, *adj.* galilejski.
Galizien, *n.* (L.) Galič; —er, *m.* Galičanin; —in, *f.* Galičkinja; —iſch, *adj.* galički.
Gallapagos-Inſeln. Galapažki otoci.
Gallenberg, (D.) Humac.
Gallenſtein, (D.) Pod peću.
Gallien, *n.* L.) Galija (Francezka); —er, *m.* Gal (Francez); —in, *f.* Galkinja (Francezkinja); —iſch, *adj.* galski.
Gallignano, (D.) Gradišće.
Gallipoli, *n.* (St.) Galipolje.
Gallizien, *n.* (L.) Galicija.
Galway, *n.* (St.) Galvé.
Gamlitz, (D.) Gomilica.
Gams, (D.) Karnik.
Gamſenegg, (D.) Javornik.
Ganges, *m.* (Fl.) Ganges.
Garda-See, *m.* Garda, Gardsko jezero.
Gardenſee, (D.) Šlemno.
Garonne, *f.* (Fl.) Garona.
Gascogne, *f.* Gasconien, *n.* (L.) Gaskonja; —er, *m.* Gaskonjac; —in, *f.* Gaskonjka; —iſch, *adj.* gaskonjski.
Gaſtdorf, (D.) Goštka.
Gaſtein, (D.) Gostin.
Gatſch, (St.) Galič.
Gaya, (St.) Kijov.
Geldern, *n.* (L.) Geldrija; von —, geldrijski.
Geldern, (St.) Geldri.
Geltſch, (Berg), Sedlo.
Gemona, (D.) Glimona.
Genf, *n.* (St.) Ginevra, Geneva (*izg* Žinevra, Ženeva); —er, *m.* Ginevranin, Genevac; —in, *f.* Ginevranka, Genovkinja; —er, *adj.* ginevarski, genevski.
Genovefa, *f.* Genovefa (*fam.* Veva).
Gent, (St.) Ganda.
Genua, *n.* (St.) Genova; —eſer, *m.* Genovez; —in, *f.* Genovezkinja; —eſer, *adj.* genovezki.
Georg, *m.* Gjuragj, Gjorgje, Gjorgjije, Juraj (*fam.* Juro, Jure, Gjoko).
Georgchen, *n.* Görgel, *m.* Gjurko, Gjurica, Jurko, Jurić, Jurica.
Georgenberg, *m.* (Berg), Rip.
Georgenberg, (St.) Spiška Subota.
Georgia, *f.* Gjurgja, Gjurgjija.
Georgetown, *n.* (St.) Georgetown (*izg.* Džordžtaun).
Georgia, *n.* (L.) Georgija.
Georgien, ſ. Gruſien.
Gepide, *m.* Gepid.
Geraſima, *f.* Jerosima, Jevrosima.
Geraſimus, *m.* Jerosim, Jevrosim.
Gereuth, (D.) Rovte; (in Unterkrain), Laze *pl.*
Gerhard, *m.* Gerardo.
Gerlitzenalpe, *f.* Visočica.
Germanien, *n.* Germanija; —ne, *m.* Germanac; —in, *f.* Germanka, Germankinja; —niſch, *adj.* germanski.
Germanus, *m* German.
Geroldia, (D.) Gradina.

Gertraud, *f.* Gertruda.
Gervasius *m.* Gervazij, Gervazio, Gervazije.
Gesellschafts-Inseln, *pl.* Družtvena, zadružna ostrva.
Gesenke, (B.) Jesenik.
Gestütthof, (D.) Niemčina.
Gewitsch, (D.) Jevišk.
Giadro, (Fl.) Jadar.
Gibraltar, *n.* Gibraltar; zu — gehörig, gibraltarski.
Gilgenburg, (St.) Dobrovno.
Gimino, (St.) Žminj.
Girona, *f.* Girona (*izg.* Žirona).
Gironde, *f.* (Fl.) Gironda (*izg.* Žironda).
Gitschin, (D.) Jičin; —er, *adj.* jičinski.
Giuppana, (Inf.) Šipan; aus —, šipanski.
Glarus, (L.) Glarona.
Glasgow, *n.* (St.) Glasgó; —er, *m.* Glasgovac; —er, *adj.* glasgovski.
Glatz, (St.) Kladsko.
Glaucha, (St.) Gluhov.
Gleinitz, (D.) Glinica.
Gleiwitz, (St.) Gljivica.
Gloceſter, *n.* (St.) Gloster.
Glogau, *n.* Glogova; Einer von —, Glogovljanin; Eine von —, Glogovkinja; —er, *adj.* glogovski.
Gmund, (St.) Gmunda.
Gmünd, (D.) Suvodanj.
Gneisau, (D.) Kneževo.
Gnesen, *n* Gnězno; Einer von —, Gněznjanin; Eine von —, Gněžanka; zu — gehörig, gněžanski.
Göding, (St.) Godonin.
Gödöllö, (D.) Gedelov.
Goldberg, (St.) Goldberga.
Goldenkron, (D.) Trnova.
Goldküſte, *f.* (in Afrika). Zlatno primorje.
Gölnitz, (St.) Gnjilac.
Gölzſch, *f.* (Fl.) Gelča.
Gonovitz, (D.) Konjice
Görlach, (D.) Gorje.
Görkau, (St.) Jirkov.
Görlitz, (St.) Sgorelice; —er, *adj.* sgorelički.
Görz, (St.) Gorica; —er, *m.* Goričanin; —in, *f.* Goričkinja; —er, *adj.* gorički.
Gosel, *f.* (Fl.) Kozla.
Gostivar, (D.) Kostovo.
Gotha, *n.* (St.) Gota; —er, *m.* Gotanac; —in, *f.* Gotanka; —er, *adj.* gotski.
Gothe, *m.* Got; —in, *f.* Gotkinja.
Gothenburg, *n.* (St.) Gotenburg.
Gothiſch, *adj.* gotski, gotički.
Gothland, *n.* (L.) Gotlandija.
Götſch, (D.) Gučava.
Gottesgab, (St.) Dar Božji
Gottfried, *m.* Bogomir, Godefrid.
Gotthard, *m.* Gotardo.
Gotthardsberg, *m.* Gora svetoga Gotarda.
Göttingen, (St.) Gotinga, Getinga; aus —, gotinažki.
Gottleube, *f.* (Fl.) Gotlava.
Gottlieb, *m.* Bogomil, Bogoljub.
Gottlob, *m.* Bogoslav, Bogosav.
Gottorf, Gottorp, (L.) Gotorpa.
Gottſchalk, *m.* Gočalak, Gotšalk.
Gottſchee, (D.) Kočevje; —r, Kočevar; —, *adj.* Kočevarski.
Grabern, (D.) Radoušov.
Gradiska, (St.) Gradiška.
Gradlitz, (D.) Gradište nad Labom.
Grado, (D.) Grad.
Grafenbrunn, (D.) Knežak.
Grafenweg, (Burg). Knežev put.
Graflinden, (D.) Knežja lipa.
Gran, (Fl.) Gron.
Gran, (St.) Ostrogon; —er, *m.* Ostrogonac; —in, *f.* Ostrogonka; —er, *adj.* ostrogonski.
Granada, *n.* (St.) Granada; —der, *m.* Granadjanin; —in, *f.* Granadkinja; —der, *adj.* granadski.
Granicus, *m.* (Fl.) Granik.
Graßlitz, (St.) Gradlice.
Gratianus, *m.* Milutin, Gracijan.
Gratzen, (St.) Novi gradi.
Graubündten, *n.* (L.) Grizija, Graubündten.
Graudenz, (St.) Gradež.
Gravesand, (St.) Gravesand (*izg.* Grevzend).
Gravoſa, *n.* (St.) Gruž (kod Dubrovnika); zu — gehörig, gružki.
Graz, Grätz, *n.* (St.) (Němački) Gradac; —zer, *m.* Gradčanin; —in, *f.* Gradčanka, Gradačkinja; —zer, *adj.* gradački.
Greenwich, *n.* (St.) Greenwich (*izg.* Grinuič).
Gregor, Gregorius, *m.* Budislav; Grgur, Grigorije (*fam.* Grgo, Grga, Gliša).
Greifswalde, (St.) Grajfsvalda; —er, *adj.* grajfsvaldenski.
Grenoble, *n.* (St.) Grenobl (Grenoba).
Grete, *f.* Gretchen, *n.* Margareta, Margita; Margaretica, Margitica.
Grentſchach, (D.) Krčanje.
Grieche, *m.* Grk; —in, *f.* Grkinja.
Griechenland, *n.* (L.) Grčka (zemlja).
Griechiſch, *adj.* grčki.
Griechiſch-Weißenburg, ſ. Belgrad.
Griffen, (Burg). Greben, Grebinj
Griſelde, *f.* Grizelda.
Gröbning, (D.) Grobnik.
Grodno, *n.* (St.) Grodno; aus —, grodnanski.
Gröningen, *n.* (St.) Groninga.
Grönland, *n.* (L.) Grenlandia; —länder, *m.* Grenlandez; —in, *f.* Grenlandezkinja; —ländiſch *adj.* grenlandezki.
Groß-Bitesch, (St.) Biteška Velika.
Großbritannien, *n.* (L.) Velika Britanija; —niſch, *adj.* veljo-britanski.
Großglockner, *m.* (Berg), Veliki Zvon, Zvonik.
Großglogau, (St.) Veliki Glogov.
Großpolen, *n.* (L.) Velika Poljska.
Groß-Rauſchenbach, (D.) Velika Revuca.
Groß-Schlatten, (St.) Velika Zlatna.
Groß-Schönau (D.) Šunovac.
Groß-Skal, (Burg). Gruba Skala.

Groß-Sonntag, (D.) Velika Nedjelja.
Groß-Steffelsdorf, (D.) Rimavska Subota.
Groß-Tschirnau, (St.) Černina.
Großwardein, *n.* (St.) Veliki Varadin; —er, *m.* Velikovaradinac; —in, *f.* Velikovaradinka; —er, *adj.* velikovaradinski.
Großwerder, *pl.* Velike Žulave.
Grottau, (D.) Krotava. [Zeleni rât.
Grüne Vorgebirge, *n.* Zelena glavina,
Grusbach, (D.) Grušovani.
Grusien, *n.* (L.) Gruzija; —er, *m.* Gruzinac, —in, *f.* Gruzinka; —sisch, *adj.* gruzijski.
Guadalquivier, *m.* (Fl.) Gvadalkivir.
Guadeloupe, *f.* (Ins.) Gvadelupa.
Guadiana, *m.* (Fl.) Gvadijana.
Guatimala, *n.* (St.) Gvatimala.
Guernsey, *n.* (Ins.) Gernsej.
Guhrau, (St.) Gora.
Guiana, *f.* (L.) Gviana, Giana.
Guido, *m.* Gvidun.
Guienne, *f.* (L.) Giena. [gvinezki.
Guinea, *f.* (L.) Gvinea, Gineja; aus —,
Gumbinnen, (St.) Gumbin.
Güns, (St.) Kiseg; —er, *adj.* kisežki.
Günther, *m.* Gunter.
Gurk, *f.* (Fl.) Krka; aus der —, krčki.
Gurkfeld, *n.* (St.) Krško.
Gustav, *m.* Gustav.
Gutenhaag, (D.) Gradovac.
Gutenhof, (D.) Dobrovnica.
Guttaring, (D.) Kotarče.
Guttendorf, (D.) Dobrovlje.

H.

Haag, (St.) Haga; —er, *m.* Hažanin; —in, *f.* Hažkinja; —er, *adj.* hažki.
Haarlem, *n.* (St.) Harlem.
Haarlemer See, *m.* Harlemsko jezero.
Habern, (D.) Habri.
Habesch, s. Abyssinien.
Habsburg, *n.* (Burg), Habsburg; —er, *adj.* habsburski, habsburžki.
Haid, (St.) Bor.
Haidenschaft, (D.) Ajdovština.
Hainburg, (D.) Hajnburg; —er, *adj.* [hajnburžki.
Haiti, *n.* (Ins.) Haiti.
Halifax, *n.* (St.) Halifaks.
Halle, *n.* (St.) Dobra sol, Hala; von —, dobrosolski, halski.
Hamburg, *n.* (St.) Hamburg (Ambor); —er, *m.* Hamburac; —in, *f.* Hamburka; —er, *adj.* hamburski (amborski).
Hämus, s. Balkan.
Hanau, (St.) Hanava.
Hanibal, *m.* Hanibal (Anibò).
Hannchen, *n.* Ivka.
Hanne, *f.* Ivana.
Hannover, *n.* (L.) Hanover; —aner, *m.* Hanoverac; —anisch, *adj.* hanoverski.
Hans, *m.* Jovan, Ivan.
Hänschen, *n.* Hänsel, *m.* Ivo, Ive, Jovo, Ivić, Ivica, Jovica.
Harz, *m.* (Geb.) Harc.
Haselbach, (D.) Léskovac.
Havanna, (St.) Havana.
Havanna- (in Zus.) havanski.
Havel, *f.* (Fl.) Havela.
Havre, *n.* (St.) Havre (*izg.* Havr).
Hebriden, *pl.* (Ins.) Hebridska ostrva.
Hebrus, (Fl.) Marica.
Hector, *m.* Hektor.
Hedwig, *f.* Jedviga.
Heidelberg, (St.) Hajdelberga.
Heilenstein, (D.) Polzele.
Heiligenberg, (D.) Sveto brdo.
Heiligenblut, (D.) Pri svetoj krvi.
Heiligenbrünnel, (D.) Dobra voda.
Heinrich, *m.* Hinko, Henriko, Enrik, Enriko. [lica).
Helene, *f.* Jelena (*fam.* Jela, Jele, Je-
Hellas, (L.) Elada.
Hellene, *m.* Elin; —nisch, *adj.* elinski.
Helsingör, *n.* (St.) Helsingör (*izg.* Elsinör).
Helvetien, *n.* (L.) Helvecija.
Hennegau, (L.) Hanonija.
Henrica, Henriette, *f.* Enrika.
Herault, *n.* (St.) Herault (*izg.* Eró).
Herculanum, *n.* (St.) Herkulan.
Hercules, *m.* Erkulo, Jerkuo, Hrelja.
Hermann, *m.* Jerman.
Hermannstadt, *f.* (St.) Sibinj; —städter, *m.* Sibinjanin; —in, *f.* Sibinjanka; —städter, *adj.* sibinjski.
Hermenegild, *m.* Jermenegild.
Hermogenes, *m.* Jermogen.
Herrengrund, (D.) Spanja dolina. [novski.
Herrnhut, (D.) Ohranov; —er, *adj.* ohra-
Herrnkrätschen, (D.) Panska krčma.
Hesse, *m.* Hes; —in, *f.* Heskinja.
Hessen, *n.* (L.) Hesija.
Hessisch, *adj.* heski.
Hiacynth, *m.* Jakint
Hidegfut, Kaltenbrunn, (D.) Canjkova.
Hierische Inseln, *pl.* Ierska ostrva.
Hieronymus, *m.* Jerolim.
Hilarius, *m.* Radovan, Ilarij, Ilario, Ila-
Hildebrand, *m.* Ildebran. [rije.
Himalajah-Gebirge, *n.* Himalajske gore.
Himmelberg, (D.) Sokova.
Himmelfahrts-Insel, *f.* Spasovski otok.
Hindostan, *n.* (L.) Indostan.
Hindu, *m.* Indu.
Hinterberg, (D.) Novi Lazi.
Hinter-Indien, (L.) Zadnja Indija.
Hiob, *m.* Job.
Hippolyt, *m.* Ipolit.
Hirschberg, (St.) Dokzi.
Hirschfeld, (D.) Kanjov.
Hirtenberg, (D.) Topolo.
Hochkirch (D.) Bukovci.
Hochländer, *m.* Škot-gorštak.
Hochstadt, (D.) Visoka.

Hohenau, (D.) Cagnov.
Hohenbruck, (St.) Trebehovice.
Hohenegg, (D.) Vojnik.
Hohenelbe, (St.) Vrhlabje.
Hohenfurth, (D.) Višebrod.
Hohenmauth, (St.) Visoko mejto.
Hohenmauthen, (D.) Velika Mita (Mauta).
Hohenſtadt, (D.) Zabreg.
Hof, (D.) Dvorac; (in Krain), dvor.
Holeſchau, (St.) Golešov.
Holland, *n.* (L.) Holandija, Olandia, Olandezka (zemlja); —länder, *m.* Holandez, Olandez; —in, *f.* Olandezka, Olandezkinja; —ländiſch, *adj.* holandezki, olandezki.
Holſtein, *n.* (L.) (H)olštajn; —er, *m.* Holštajnac; —in, *f.* Holštajnka; —iſch, *adj.* Holštajnski.
Hönigſtein, (D.) Mirna peć.
Honorius, *m.* Honorij, Onorij, Onorio, Onorije.
Horatius, *m.* Horacij, Oracij, Oracio, Oracije.
Hörberg, (D.) Sreda, Podsreda.
Horeb, *m.* (Berg) Oreb, Horiv.
Horn, (D.) Rogi.
Hornbüchel, (W.) Rog.
Hoſtau, (St.) Hostov (Ostov).
Hoſting, (D.) Gostin.
Hotaule, (D.) Hotavlje.
Hottentotte, *m.* (H)otentot; —in, *f.* (H)otentotka, (H)otentotkinja.
Hotzenplotz, (D.) Osoblaga.
Hoyerswerda, (St.) Vorjeci.
Hradiſch, (St.) Gradište.
Hubert, *m.* Uberto.
Hudſonsbai, *f.* Hudsonov zatok.
Huge, *m.* Ugor.
Hühnerdorf, (D.) Kurja vas.
Hühnerwaſſer, (D.) Kurje vode.
Hullein, (D.) Gulin.
Humſchach, (D.) Kumče.
Hungarsbach, (D.) Ugarska.
Hunne, *m.* Hun.
Hunniſch, *adj.* hunski.
Hurone, *m.* Huron.
Huronen-See, *m.* Huronsko jezero.
Hymen, *m.* Himen, Imeneo.

J. (I.)

Iberien, *n.* (L.) Iberija.
Iberiſch, *adj.* iberski.
Ida, *f.* Ida.
Idria, *f.* (St.) Idrija; (Fl.) Idrica; — die Bazha (D.) Idrija pri Bači.
Iggdorf, (D.) Iška vas.
Iglau, (St.) Iglava (Iglava); ſ. Gliſch; —er, *adj.* iglavski.
Ignaz, Ignatius, *m.* Ognjan, Ignacij, Ignacio, Ignacije, Ignjatije.
Ile de France, (Inſ.) izg. Ilj-dō-Frans.
Illau, (D.) Ilava.
Illyrien, *n.* Ilirija, Ilirska (zemlja); —er, *m.* Ilir; —in, *f.* Ilirka; —iſch, *adj.* iliriski.
Ilmen-See, *m.* Ilmensko jezero.
Imerete, *m.* Imeretinac.
Imeretien, *n.* (L.) Imeretija.
Imeretiſch, *adj.* imeretinski.
Incoronaria, (Inſ.) Krunarica.
Indianer, *n.* Indijanin, Indijanac; —in, *f.* Indijanka; —iſch, *adj.* indijanski.
Indien, *n.* Indija; Oſt —, Iztočna Indija; Weſt —, Zapadna Indija.
Indus, *m.* (Fl.) Indo.
Ingermannland, *n.* (L.) Ingrija.
Ingrowitz, (D.) Imramov.
Inn, *m.* (Fl.) Enža, Ina.
Innocenz, Innocentius, *m.* Inocentio, Inocencij, Inocencije.
Inſpruck, *n.* (St.) Inšpruk.
Ipek, (St.) Peć.
Ipolyſagh, (D.) Šagi.
Ips, (Fl.) Ipuša.
Ipſus, Ipso.
Iran, (L.) Iran.
Irenäus, *m.* Irenej, Ireneo.
Irene, *f.* Jerina.
Irkutsk, *n.* (St.) Irkutsk(o); aus —, irkutski.
Irland, *n.* (L.) Irska (zemlja).
Irländer, *m.* Irac; —in, *f.* Irkinja; —iſch, *adj.* irski.
Irokeſe, *m.* Irokez.
Iſaak, *m.* Izak.
Iſabelle, *f.* Izabela.
Iſaurien, (L.) Isavrija.
Iſchnitz, *f.* (Fl.) Sotča.
Iſer, *f.* (Fl.) Izera.
Iſidor, *m.* Izidor.
Island, *n.* (Inſ.) Islandija.
Isländer, *m.* Islandez; —in, *f.* Islandezka, Islandezkinja; —iſch, *adj.* islandezki.
Ismail, *n.* (St.) Izmail.
Iſola, (D.) Izla.
Iſola di Mezzo, *f.* (Inſ.) Lopud.
Iſonzo, (Fl.) Soča; —gebiet, Posočje.
Ispahan, *n.* (St.) Ispahan; aus —, ispahanski.
Iſtrien, *n.* Istra; —ianer, *m.* Istranin; —in, *f.* Istranka; —ianiſch, *adj.* istranski.
Italien, *n.* Italija, Talija; —er, *m.* Talijan, Lacmanin; —in, *f.* Talijanka, Lacmanka; —iſch, *adj.* talijanski, lacmanski.

J. (J.)

Jablanitz, (D.) Jablonica.
Jablunkau, (St.) Jablunkov.
Jacob, *m.* Jakov.

Jacöbchen, *n.* Jakša, Jaša, Jašo.
Jacobea, Jacobine, *f.* Jakovica, Jakobina.
Jägering, (D.) Gabernik.
Jägerndorf, (St.) Karnov, Krnjov.
Jahring, (D.) Jarenina.
Jaispitz, (D.) Jevišovice.
Jakobswalde, (D.) Kotlarna.
Jakute, *m.* Jakut.
Jakutsk, (St.) Jakutsk.
Jamaika, *f.* (Inſ.) Jamaika.
Jamaika= (in Zuſ.) jamajski.
James, ſ. Jacob
Jamnitz, (D. in Kroat.) Jamnica; (in Mähren), Jemnice.
Janina, *f.* (St.) Janina; aus —, janinski.
Januar, Januarius, *m.* Januario, Jenko.
Japan, (L.) Žapan; aus —, žapanski; —er, *m.* Žapanac.
Jarmeritz, (St.) Jaroměrice.
Jaroslaw, (St.) Jaroslav; —er, *adj.* jaroslavski.
Jaska, (D.) Jastrebarsko.
Jaslowitz, (D.) Jaroslavice.
Jaſſy, *n.* Jaš; Einer von —, Jašanin; Eine von —, Jaškinja; zu — gehörig, jaški.
Jauchen, (D.) Ihan.
Jauenſtein, (D.) Podjuno.
Jauer, (St.) Javor.
Jauerburg, (D.) Javornik.
Jauerling, (B.) Javornica.
Jauernik, (St.) Javornik.
Jaunthal, (D.) Junska dolina.
Java, *f.* (Inſ.) Java; —aner, *m.* Javanac; —aner, *adj.* javski.
Jeddo, *n.* (St.) Jedo.
Jena, *n.* Jena; zu — gehörig, jenski.
Jenikalch, *n.* (St.) Jenikal; —iſch, *adj.* jenikalski.
Jeremias, *m* Jeremija.
Jericho, (St.) Jeriko.
Jerſey, (Inſ.) Jersey (*izg.* Džersej).
Jeruſalem, *n.* (St.) Jerusolim, Jerusalim, Solim; Einer von —, Jerusolimac; Eine von —, Jerusolimka; zu — gehörig, jerusolimski, solimski.
Jeſaias, *m.* Izaija.
Jeßenitz, (D.) Jesenica.
Jeßnitz, (D.) Jesnica.
Jeſus, *m.* Isus.
Jeſus Chriſtus, *m.* Isukrst.
Jetzelfluß, *m.* Jesna rěka.
Joachim, *m.* Aćim, Jaćim.
Joachimsthal, (D.) Jonkimov dol, Jahimov.
Jodocus, Joſt, Jobſt, *m.* Jodok.
Johann, *m.* Ivan, Jovan.
Johanna, *f.* Ivana, Ivanica.
Johnsdorf, (D.) Janovice.
Joinville, (L.) Joinville (*izg.* Žoenvilj).
Joſö, (D.) Dobravoda.
Jonas, *m.* Jona.
Jonathan, *m.* Jonatan.
Jonien, *n.* (Inſ.) Jonija; —er, *m.* Jonjanin, Jonac; —iſch, *adj.* jonski.
Jordan, *m.* (Fl.) Jordan; aus dem —, jordanski.
Joſeph, *m.* Josip (*fam.* Joso, Joško, Josipac).
Joſepha, Joſephine, *f.* Josipica.
Joſephſtadt, (St.) Josefov, Ples.
Joſephsthal, *n.* (St.) Munjava; Einer von —, Munjavac; Eine von —, Munjavka; zu — gehörig, munjavski.
Joſias, *m.* Josia.
Joslowitz, (D.) Jaroslavice.
Joß, (D.) Jasov.
Joſua, *m.* Josua.
Judäa, *n.* Judea, Židovska (zemlja).
Judas, *m.* Juda.
Jude, *m.* Žid, Židov, Evrej, Juda, Žudia, Evrein.
Jüdiſch, *adv.* židovski, evrejski, žudinski, evreinski.
Judithe, *f.* Judita.
Julian, *m.* Julijan.
Julianchen, Julchen, *n.* Julika.
Juliane, *f.* Juliana, Ljuboslava, Ljubica.
Jülich, *n.* (L.) Julih; —er, *adj.* juliški.
Julie, *f.* Julia.
Juliette, *f.* Julika.
Julius, *m.* Julij, Julio, Julije.
Jung-Bunzlau, *n.* (St.) Mlada Boleslava.
Juno, *f.* Junona.
Jupiter, *m.* Jupiter, Jove.
Jura, *m.* (Geb.) Jura.
Jura= (in Zuſ.) jurski.
Juſt, Juſtus, *m.* Justo.
Juſtine, *f.* Justina.
Juſtinian, Juſtinianus, *m.* Justinian, Justinus, *m.* Justin.
Jüterbogk, (St.) Vutrebog.
Jütland, *n.* (L.) Jutlandija; —länder, *m.* Jutlandez; —ländiſch, *adj.* jutlandezki.
Juwanzen, (D.) Juvanci.

K.

Kaaden, (St.) Kadanj.
Kabyle, *m.* Kabil, Kabio.
Kabylien, *n.* (L.) Kabilija.
Kaffa, (St.) Kafa.
Kaffern, *pl.* Kafri.
Kaffernland, *n.* Kafrija.
Kahlenberg, *m.* (Geb.) Golet; Goletne gore.
Kaier, (D.) Kovor.
Kaliſte, *f.* Kalista.
Kaliſtus, *m.* Kalisto.
Kalkandelen, (St.) Htetovo.
Kalmüke, *m.* Kalmik.
Kalotſcha, (St.) Koloča.
Kaltenbrunn, (D.) Fužina; ſ. Hidegfut.
Kaltenfeld, (D.) Studeno; Mrzlo polje.
Kaluga, (St.) Kaluga; aus —, kaluški.
Kamtſchadale, *m.* Kamčadal; —lin, *f.* Kamčadalka.
Kamtſchatka, (L.) Kamčatka; —iſch, *adj.* kamčatski.

Kanaan, *n.* (L.) Kanaan; —niter, *m.* Kanaanäiſch, *adj.* kananejski. [nanejac.
Kanariſche Inſeln, *pl.* Kanarski otoci.
Kaniſcha, (St.) Kaniža.
Kanker, (Fl.) Kokra. [tonski.
Kanton, St.) Kanton; —er, *adj.* kan-
Kapel, (D.) Kapla.
Kapos, (D.) Kapušani.
Karamanien, *n.* (L.) Karamanija; —niſch, *adj.* karamanski.
Karavanken, Karavanke, Grintovci.
Karelien, *n.* (L.) Karelija; —liſch, *adj.*
Karfreidt, (D.) Koborid. [karelski.
Kariſches Meer, *n.* Karsko more.
Karl, *m.* Karlo, Dragutin.
Karlchen, *n.* Karlica, Karlić.
Karlowitz, ſ. Carlowiz. [karlovarski.
Karlsbad, *n.* (D.) Karlovi vari; —er, *adj.*
Karlsburg, (St.) Erdeljski Biograd.
Karlsruhe, (St.) Karlsruha.
Karlſtadt, *n.* Karlovac (gornji); —ſtädter, *m.* Karlovčanin; —in, *f.* Karlovkinja; —ſtädter, *adj.* karlovački.
Karlſtein, (Burg), Karlov Tejn.
Karnburg, (D.) Kerneki grad.
Karner-Vellach, (D.) Bela.
Karniſche Alpen, *pl.* Kranjske planine.
Kärnthen, *n.* (L.) Koruška (zemlja); —thner, *m.* Korušac; —in, *f.* Koruška, Koruškinja; —thneriſch, *adj.* koruški.
Karoline, *f.* Karolina, Dragoila.
Karpathen, *pl.* (Geb.) Tatre; — thiſch, *adj.*
Karpfen, (St.) Krupina. [tatranski
Karſt, *m.* (Geb.) Kras; —ner, *m.* Kra-
Karthago uſw. ſ. Carthago. [ševac.
Kaſan, (St.) Kazan; —er, *adj.* kazanski.
Kaſchau, *n.* (St.) Košice; —er, *m.* Košičanin; —in, *f.* Košičkinja; —er, *adj.*
Kaſchemir, *n.* (L.) Kašemir. [košički.
Kaſimir, *m.* Kazimir.
Kaſpar, *m.* Gašpar.
Kaſpiſch, ſ. Caspiſch.
Kaſſel, (St.) Kasela; —er, *adj.* kaseoski.
Käßmark, (St.) Kežmarak.
Kaſtrein, (D.) Kostrivnica.
Katharine, *f.* Katarina (*fam.* Kata, Kate).
Käthe, *f.* Käthchen, *n.* Katica, Katičica,
Katſcher, (D.) Ketra. [Katinka.
Kattegat, *n.* (Meerenge), Kategat.
Katzenſtein, (Schloß), Mačkov kamen.
Kaukaſien, *n.* (L.) Kavkazija; —ſiſch, *adj.* kavkazki.
Kaukaſus, *m.* (Geb.) Kavkaz. [tenski.
Kempten, (St.) Kemptena; von —, kemp-
Kent, St.) Kenta.
Kerndorf, (D.) Mlaka.
Kerſchbach, (D.) Črešnjevac; Črešnjevci.
Kerſchdorf, Kerſchnetten, (D.) Črešnjice.
Kertſch, (St.) Kerč, Krč; —er, *adj.* kerčki, krčki.
Khoraſan, (L.) Horazan.
Kiachta, (St.) Kijahta.
Kiel, (St.) Kil; —er, *adj.* kilski.
Kiew, (St.) Kijev; —er, *m.* Kijevljanin; —in, *f.* Kijevljanka; —er, *adj.* kijev-
Kirchdorf, (D.) Cirkovska vas. [ski.
Kirchdrauf, (St.) Šipuško Podgradje.
Kirchenſtaat, *m.* Papinska država.
Kirgiſe, *m.* Kirgiz; —ſiſch, *adj.* kirgizki.
Kirnitſch, *f.* (Fl.) Krnica.
Kjuprija, Küjüprüli, (St.) Velez.
Kladrau, (D.) Kladrubi.
Klagenfurt, *n.* (St.) Celovac; —er, *m.* Celovčanin; —in, *f.* Celovkinja; —er, Klattau, (St.) Klatovi. [celovački.
Klauſenburg, (St.) Kolož(var).
Kleinaſien, *n.* (L.) Mala Azija.
Klein-Schlatten, (D.) Zlatna.
Kleinſkal, (Burg), Mala Skala.
Klenau, (D.) Klenovo.
Kletſchach, (D.) Klečani.
Klindorf, (D.) Klinja vas.
Klingenberg, (St.) Zvikov.
Kloſterbruck, (D.) Luka.
Kloſtergrab, (D.) Grobka.
Klöſterle, (D.) Klašteri.
Knieſen, (St.) Gnězdo.
Koblenz, ſ. Coblenz.
Koflern, (D.) Kovlerji, Skalovje.
Kokelburg, (St.) Kokelov.
Kolberg, (St.) Kolobreg.
Köln, ſ. Cöln.
Komarau, (D.) Komarov.
Komorn, *n.* (St.) Komoran; —er, *m.* Komoranin; —in, *f.* Komoranka; —er, *adj.* komoranski.
Komotau, (St.) Homutov.
Königingrätz, (St.) Kraljičin Gradac.
Königinhof, (D.) Kraljičini dvori; —er, *adj.* kraljičino-dvorski.
Königſaal, (St.) Zbraslav.
Königsberg, *n.* (St.) (Pruski-)Kraljevac; (in Ungarn), Nova Banja; (in Böhmen), Kraljeva gora; (in Schleſien), Klinkovice; —er, *m.* Kraljevčanin; —in, *f.* Kraljevkinja; —er, *adj.* kra-
Königseck, (St.) Kumžak. [ljevački.
Königsgrätz, ſ. Königingrätz.
Königshofen, (St.) Kraljev dvor; aus —, kraljo-dvorski.
Königshuld, (D.) Losovac.
Königswart, (D.) Kunžvart. [nice.
Konitz, (St.) Hojnice; (in Mähren), Ko-
Konrad, Kunz, Kurt, *m.* Konrad.
Konſtadt, (St.) Volčin.
Kopenhagen, *n.* (St.) Kodanj; Einer von —, Kodanjin; Eine von —, Kodanjka; zu — gehörig, kodanjski.
Kopreinig, (D.) Koprivnik.
Koprein, *n.* (St.) Koprivnica; —er, *m.* Koprivničanin; —in, *f.* Koprivničkinja; —er, *adj.* koprivnički.
Kopte, *m.* Kopta.
Koptiſch, *adj.* koptički
Koralpe, (B.) Golovac.
Korbavien, *n.* (St.) Krbava.

Korea, (L.) Koreja; ein Einwohner von —, Korejac; —iſch, *adj.* korejski.
Korinth, ſ. Corinth.
Körlin, (St. Korlin.
Kornhaus, (D.) Mšec.
Koſel, (St.) Kožle.
Köslin, (St.) Kozlin.
Koslow, (St) Kozlov.
Koſten, (D.) Košćani.
Koſtreinitz, (D.) Kostrevnica.
Köſtritz, (D.) Kostrice.
Köthen, (St.) Kotena; aus —, kotenski.
Kötſch, (D.) Hojćje.
Kötſchach, (D.) Kotoče; Kočani.
Kottbus, (St.) Hotjebuzi; Kotvica.
Krain, *n.* (L.) Kranjska (zemlja); —er, *m.* Kranjac; —iſch, *adj.* kranjski; — *adv.* kranjski, po kranjski, na kranjsku.
Krajowa, (St.) Kraljevo.
Krakau, *n.* (St.) Krakov; —er, *m.* Krakovljanin; —in, *f.* Krakovkinja; —er, *adj.* krakovski.
Kranichsfeld, (Schloß), Kračje, Račje.
Krapfenfeld, (D.) Duga vas.
Krapffeld, *n.* (D.) Grobničko polje.
Krapping, (D.) Krapje.
Krappitz, (D.) Krapkovice.
Kraupen, (D.) Krupka.
Krautberg, (D.) Krumperk.
Kraxen, (D.) Krošnja.
Kremś, (St.) Kremža.
Kremſier, (D.) Kroměriž; —, *adj.* kroměrižki.
Kreta, (Inſ.) Kreta.
Kretenſer, *m.* Krećanin; —in, *f.* Krećanka; —iſch, *adj.* kretski.
Kreuz, (St.) Križevac, Križevci; (D.) Križ; —er, *m.* Križevčanin; —, *adj.* križevački.
Kreuzen, (D.) Križi.
Kreuzenach, (St.) Krucenak.
Kriegern, (D.) Krije.
Krim, *f.* (L.) Krm, Krim; —iſch, *adj.* krmski, krimski.
Kroat, *m.* Hrvat; —in, *f.* Hrvatica.
Kroatien, *n.* (L.) Hrvatska (zemlja); —iſch, *adj.* hrvatski.
Kröben, (St.) Krobin.
Kroiſenbach, (D.) Rakovnik.
Kronau, (D.) Kranjska gora.
Kronſtadt, (St. in Rußland), Kronštat; —ſtädter, *adj.* kronštatski.
Kronſtadt, (St. in Siebenbürgen), Brašova; —ſtädter, *adj.* brašovski.
Krumau, (St.) Krumlov.
Kuban, *m.* (Fl.) Kuban; vom, am —, kubanski.
Kuhalpe, (B.) Kravnica.
Kükülö, ſ. Kokelburg.
Kulm, *n.* (St.) Hlum (Hum); (in Preuß.) Humno; —er, *adj.* humski.
Kulmſen, (St.) Helmža (Humža).
Kulmberg, (D.) Hum.
Kulpa, *f.* (Fl.) Kupa; zur — gehörig, kupski.
Kulpagebiet, *n.* Pokupje; ein Bewohner des —es, Pokupac; eine Bewohnerin des —es, Pokupka; zum — gehörig, pokupski.
Kummern, (D.) Komorani.
Kummersberg, (D.) Slamjak.
Kunewalde, (D.) Kumut.
Kunigunde, *f.* Kunigunda.
Kunitzburg, (Burg), Kunice.
Kupferberg, (D.) Mědac.
Kupferfluß, *m.* (Fl.) Mědna rěka.
Kurde, *m.* Kurd.
Kurile, *m.* Kuriljac; —iſch, *adj.* kuriljski.
Kurland, *n.* (L.) Kurlandija; —länder, *m.* Kurlandez; —in, *f.* Kurlandezkinja; —ländiſch, *adj.* kurlandezki.
Kurſk, *n.* (St.) Kursk; aus —, kurski.
Kuttenplan, (D.) Hodova plana.
Küſtenland, *n.* Primorje.
Küſtrin, *n.* (St.) Kustrin; —er, *adj.* kustrinski.
Kuttenberg, (D.) Kutna gora; er, *adj.* kutnogorski.
Kurhafen, *n.* (St.) Kushafen.

L.

Laa, (D.) Lava.
Laafeld, (D.) Poterna.
Laak, (D.) Luka.
Laas, (D.) Lože.
Laatz, (St.) Ledec.
Lacedämonien, *n.* (L.) Laćedemon, Lakedemon, Sparta; —er, *m.* Laćedemonjanin, Laćedemonac; Lakedemonac; —in, *f.* Laćedemonka; —iſch, *adj.* lakonski, laćedemonski, lakedemonski; *adv.* lakonski; laćedemonski, po lakonski, na laćedemonsku.
Lack, (D.) Luka.
Ladoga-See, *m.* Ladoga, Ladožko jezero.
Ladronen, *pl.* (Inſ.) Ladronska ostrva.
Lago Maggiore, *n.* (See), Veliko jezero, Lago madžore; Lago di Como, Komsko jezero; Lago die Garda, Gardsko jezero.
Lagoſta, (Inſel), Lastovo.
Lahn, *f.* (Fl.) Lana.
Lahor, (St.) Lahor; aus —, lahorski.
Laibach, *n.* (St.) Ljubljana; —er, *m.* Ljubljanac; —in, *f.* Ljubljanka; —er, *adj.* ljubljanski.
La Manche, *f.* La Manš (Rukav); Canal de la Manche, rukavski proliv.
Landsberg, (Burg), Četrtak; zu —, pod Četrtkom; (St. in Schleſ.) Gorov.
Landskron, (Burg), Vanjskigrad.
Landſtraß, (D.) Kostajnovica (Kostanjevica).
Langendorf, (D.) Duga vas.
Langenlois, (D.) Duga Luža.
Langenthon, (D.) Smuka.

Längſee, (See), Šentjursko jezerce.
Languedoc, (L.) Langedok; aus —, langedočki.
Lappe, *m.* Lopar; in, *f* Loparka.
Lappland, *n.* Laponija; —länder, ſ. Lappe; —ländiſch, *adj.* laponski.
Laſerbach, (D.) Loški potok.
Laßnitz, *f.* (Fl.) Lužnica.
Lateiner, Latinin; —, *pl.* Latini; —niſch, *adj.* latinski, (djački).
Latſchach, (D.) Lučani.
Lauban, (St.) Ljubno.
Laufen, (St.) Ljubno.
Laura, *f.* Laura, Lavra.
Laurentia, *f.* Lovrěnica.
Laurentius, Lorenz, *m.* Lovrěnac (*fam.* Lovro, Lovre, Lovrić).
Lauſanne, (St.) Lozana; —er, *adj.* lozanski.
Lauſigh, (St.) Lužik.
Lauſitz, *f.* (L.) Lužica; —er, *m.* Lužičanin; —in, *f.* Lužičkinja; zur Lauſitz gehörig, lužički.
Lavant, (Fl.) Lobola; —terthal, *n.* Labudska dolina.
Lazarus, *m.* Lazar (*fam.* Lazo, Laze).
Lazzaretto, (D.) Rižana.
Leander, *m.* Leandro.
Lech, (Fl.) Leh.
Lechfeld, *n.* (Ebene), Leškopolje.
Leeds, (St.) Leeds (*izg.* Lids),
Leibitz, (St.) Lubica.
Leibnitz, (D.) Lipnica; —erfeld, Lipničko polje.
Leiceſter, (St.) Lester.
Leiden, ſ. Leyden.
Leine, *f.* (Fl.) Lejna.
Leipnik, (St.) Lipnik; aus —, lipnički.
Leipzig, *n.* (St.) Lipsko, Lipska; —er, *m.* Lipštanin; —in, *f.* Lipskinja; — er. *adj.* lipski.
Leisnig, (St.) Lesnik.
Leitha, *f.* (Fl.) Litava.
Leithagebirge, *n.* Litavske gore.
Leitmeritz, (St.) Litoměrice; —er, *adj.* litoměrički.
Leitomiſchel, (St.) Litomišlja.
Leitſchach, (D.) Luča; —er, *adj.* lučki.
Lemberg, *n.* (St.) Lavov; —er, *m.* Lavovljanin; —in, *f.* Lavovkinja; —er, *adj.* lavovski.
Lena, *f.* (Fl.) Lena; aus der —, lenski.
Lene, *f.* Lenchen, *n.* Jela, Jele, Jelica.
Lengenfeld, (D.) Dovje.
Leo, *m.* Lav.
Leoben, (D.) Ljubno; aus —, ljubnanski.
Leobſchütz, (St.) Glubčice.
Leonhard, *m.* Leonardo.
Leonore, ſ. Eleonore.
Leopold, *m.* Lavoslav, Leopoldo (*fam.* Poldo, Polde, Poldić).
Leopoldine, *f.* Leopoldina (*fam.* Polčika, Polda).
Leopoldskirchen, (D.) Lipalja vas.
Leopoldſtadt, (Feſtg.) Leopoldov.
Leſch, (D.) Lišna.
Lesghier, *m.* Lezgijanac.
Lesghiſch, *adj.* lezgijski.
Lesghiſtan, (L.) Lezgistan.
Leſina, *f.* (Inſ.) Hvar; Einer von —, Hvaranin; Eine von —, Hvarkinja; zu — gehörig, hvarski.
Lette, *m.* Lotiš, Latiš; —tiſch, *adj.* lotiški, latiški
Leutomyſchl, (St.) Litomišlja.
Leutſchau, (St.) Levoča.
Levante, *f.* Natolija; Iztok; —tiniſch, *adj.* iztočni.
Leyden, (St.) Lajden; —er, *adj.* lajdenski.
Lewenz, (D.) Levice.
Libanon, *m.* (Berg), Libanon; von —, libanonski.
Liban, (St.) Libava; —er, *m.* Libavljanin; —in, *f.* Libavljanka; —er, *adj.* libavski.
Libyen, *n.* (L.) Libija; —yſch, *adj.* libijski.
Licca, *f.* Lika; —ner, *m.* Ličanin; —in, *f.* Ličanka; —ner, *adj.* lički.
Lichtenbach, (D.) Světli potok.
Lichtenburg, (Burg), Lihnica.
Lichtenegg, (D.) Podlehnik.
Lichtenſtadt, (St.) Groznjetin.
Lichtenſtein, (L.) Lihtenštajn.
Lichtenwald, (D.) Sevnica.
Liebau, (D.) Libina; (in Schleſ.) Libava.
Liebenau, (D.) Hodkovice.
Liebethen, (St.) Ljubětova.
Liefland, *n.* (L.) Livonija; —länder, *m.* Livonac; —in, *f.* Livonka; —ländiſch, *adj.* livonski.
Liegnitz, *n.* (St.) Legnica; —er, *adj.* legnički.
Lieſing, (Fl.) Lěsnik.
Ligiſt, (D.) Ljubgost.
Ligurer, *m.* Liguranin; —rien, *n.* (L.) Ligurija; —riſch, *adj.* ligurski.
Lille, (St.) Lilj.
Limbach, (D.) Lendava.
Lindau, (St.) Lindov.
Linden, (D.) Lipa.
Linz, (St.) Linac, (*gen.* Linca); —er, *adj.* linački.
Lipariſche Inſeln, Liparski otoci.
Lipezk, (St.) Lipec, Lipac.
Lippe, (L.) Lipa.
Liptau, (D.) Liptov.
Liptſch, (D.) Lupča.
Liſchau, (D.) Lisov.
Liſer, (Fl.) Jezera.
Liſette, ſ. Eliſabeth.
Liſignano, (D.) Ližnjan, Lužnjan.
Liſſa, (Inſ.) Vis; Einer von —, Višanin; Eine von —, Viškinja; zu — gehörig, viški.
Liſſa, (St.) Lešno.
Liſſabon, *n.* (St.) Lisbona; Einer von —, Lisbonjanin; Eine von —, Lisbonka; zu — gehörig, lisbonski.
Lithauen, *n.* (L.) Litva; —er, *m.* Litvanin; —in, *f.* Litvanka; —uiſch, *adj.* litavski.

Litſchau, (D.) Ličov.
Littai, (D.) Litija.
Littau, (St.) Litovlje.
Littorale, *n.* (L.) Primorje; aus dem —, primorski; ein Bewohner des —, Primorac.
Livadien, *n.* (L.) Livadija.
Liverpool, *n.* (St.) Liverpul; —er, *adj.* liverpulski.
Livland, ſ. Liefland.
Livno, (St.) Hlĕvno.
Livorno, *n.* (St.) Livorna; Einer von —, Livornjanin; Eine von —, Livoranka; zu — gehörig, livoranski.
Liborius, *m.* Liborij, Liborio, Liborije.
Livius, *m.* Livij, Livio, Livije.
Löbau, (St.) Ljubica.
Lobming, (D.) Lomnica.
Lobſentz, (D.) Lobženica.
Locarner See, *m.* Lokaransko jezero.
Lockenhaus, (D.) Livka.
Lodomerien, (L.) Vladimirija.
Lohe, (Fl.) Sleza.
Loibach, (D.) Libuče.
Loibl, *m.* (Berg), Ljubalj.
Loire, *f.* (Fl.) Loara.
Lokris, *n.* (Fl.) Lokrida.
Lombarde, *m.* Lombardez; —in, *f.* Lombardkinja, Lumbardezkinja.
Lombardei, *f.* (L.) Lombardija, Lumbar-
Lombardiſch, *adj.* lombardezki, lumbardezki.
London, *n.* London; —er, *m.* Londonjanin; —in, *f.* Londonkinja; —er, *adj.* londonski.
Longobarde, *m.* Longobardac; —n, *pl.* Longobardi; —diſch, *adj.* longobard-
Lonzano, (D.) Lončan. [ski.
Loppeinbach, (D.) Lipan
Lorenz, ſ. Laurentius. [retanski.
Loretto, (St.) Loreto; —taner, *adj.* lo-
Loſchitz, (D.) Loštice.
Loslau, (D.) Vladislav.
Loſſontz, (St.) Lučenac.
Lothar, *m.* Lotar.
Lothringen, *n.* Lorena, Lotaringija; —er, *m.* Lorenjanin, Lotarinžanin; —in, *f.* Lotarinkinja; —giſch, *adj.* lorenski,
Lotte, *f.* Lottchen, *n.* Lotika. [lotarinski.
Lötzen, (St.) Lučani.
Louiſe, *f.* Ljudevita, Ludovika.
Louiſiana, *f.* (L.) Lujziana.
Löwen, (St.) Luvena, Löven.
Löwenberg, (St.) Lavov (sležki).
Lübeck, *n.* Bukovac, Lubek; —er, *adj.* bukovački, lubečki.
Lüben, (St.) Libanj.
Lublau, (St.) Ljubovna. [linski.
Lublin, *n.* (St.) Ljublin; —er, *adj.* ljub-
Lucanus, *m.* Lukan.
Lucas, *m.* Luka.
Lucca, (L.) Luka; Einer von —, Lučanin, Lukanac; Eine von —, Lučankinja; zu — gehörig, lučki.
Lucenigo, (D.) Lučnik.
Lucern, ſ. Luzern.
Lüchow, (D.) Lugi.
Lucia, *f.* Lucija (*fam.* Luce, Luca).
Lucian, *m.* Lucijan.
Lucius, *m.* Lucij, Lucio, Lucije.
Lucretia, *f.* Lukrecija.
Ludchen, *n.* Vitica.
Luditz, (St.) Žutica.
Ludmilla, *f.* Ljudmila.
Ludolf, *m.* Ludolfo.
Ludowika, ſ. Louiſe. [Luje).
Ludwig, *m.* Ljudevit, Ludovik (*fam.* Lujo,
Lueg, (D.) Pred-jamom.
Luganer See, *m.* Luganſko jezero.
Luggau, (D.) Lukav.
Lugos, (St.) Lugoš.
Lukaufzen, (D.) Lukavac.
Lundenburg, (St.) Bretislav.
Lüneburg, (St.) Lineburga, Glin.
Luneville, (St.) Luneville (*izg.* Lunvilj).
Lurnfeld, (D.) Turje.
Luſchnitz, (Fl.) Lužnica.
Luſitanien, *n.* Luzitanija; —er, *m.* Luzitanin, Luzitanac; —in, *f.* Luzitanka; —niſch, *adj.* luzitanski.
Luſſevera, (D.) Podbrda (Na brdi).
Luſſin grande, Lošinj veliki; — piccolo, Lošinj mali; Einer von —, (Veliko- i. Malo-)Lošinjanin; Eine von —, Lošinjka; zu — gehörig, lošinjski.
Luſtthal, (D.) Dol.
Luttenberg, (D.) Ludbrĕg, Lotmerk.
Lüttich, (St.) Lutih; —er, *adj.* lutiški.
Luxemburg, *n.* (L.) Luksemburg.
Luzern, (St.) Lucerna; —er, *adj.* lucer-
Lycurg, *m.* Likurgo. [nanski.
Lydia, *f.* Lidija. [ski.
Lydien, *n.* (L.) Lidija; —iſch, *adj.* lidij-
Lyon, *n.* (St.) Lion; —er, *m.* Lionez, Lionac; —er, *adj.* lionski.

M.

Mäander, *m.* (Fl.) Meandar. [možki.
Maas, *f.* (Fl.) Moza; zur — gehörig, Maastricht, (St.) Mastriht.
Macarius, *m.* Blažen, Makarij, Makario, Makarije, Makarija.
Macedonien, *n.* (L.) Maćedonija, Makedonija; —er, *m.* Maćedonjanin, Maćedonac; —in, *f.* Maćedonka; —iſch, *adj.* maćedonski. [vanski ban.
Machovien, *n.* Mačva; Ban von —, mač-
Madagascar, (Inſ.) Madagaskar; von —, madagaskarski.
Madeira, (Inſ.) Madeira.
Madonna del Monte, (D.) Stara gora.
Madrid, *n.* (St.) Madrid; —er, *m.* Madridjanin; —in, *f.* Madridkinja; —er, *adj.* madridski.

Magdalene, *f.* Mandalêna (*fam.* Manda, Mande, Mandica).
Magdeburg, (St.) Dêvin; —er, *adj.* dê- [vinski.
Magelhaens Straße, *f.* Magelanov prolêv.
Mageregg, (D.) Medgorak.
Maglern, (D.) Medgorje.
Magnus, *m.* Veljko; Magno.
Magyar, *m.* Magjar, Madžar.
Magyarenland, *n.* Magjarska, Madžarska.
Magyarenthum, *n.* madžarstvo.
Magyarismus, *m.* madžaršćina.
Magyarisch, *adj.* magjarski, madžarski.
Magyarisiren, *v. a.* madžariti, pomadžariti.
Mähren, *n.* Moravija; —er, *m.* Moravljanin, Moravac; —in, *f.* Moravkinja; —risch, *adj.* moravski.
Mährisch-Neustadt, (D.) Unčov.
Mährisch-Ostrau, (D.) Moravska Ostrava.
Mährisch-Trübau, (St.) Moravska Trebova.
Mailand, *n.* Milan; —länder, *m.* Milanac, Milanez; —in, *f.* Milankinja; —länder, *adj.* milanski.
Main, *m.* Men; zum — gehörig, menski; Frankfurt am —, Menski Frankofurat i. Frankfurt.
Mainz, *n.* (St.) Moguncija, Majnc; —er, *m.* Mogunćanin; —in, *f.* Moguntkinja; —er, *adj.* moguntski.
Majorka, (Inſ.) Majorka.
Makarius, ſ. Macarius.
Malachias, *m.* Malakija. [lažki.
Malaga, (St.) Malaga; von, aus —, ma-
Malaie, *m.* Malajac; —iſch, *adj.* malajski.
Mälar-See, *m.* Melarsko jezero.
Malborghet, (D.) Naberjet.
Mälgern, (D.) Mala gora.
Malta, (Inſ.) Malta; —teſer, *m.* Maltez; —in, *f.* Maltezkinja; —teſer, *adj.* mal-
Maltſch, *f.* (Fl.) Malša. [tezki.
Mameluke, *m.* Mameluk.
Manaſſe, *m.* Manasij. [mančestarski.
Mancheſter, *n.* (St.) Mančestar; aus —,
Mandſchure, *m.* Mandžur.
Mandſchurei, *f.* (L.) Mandžurija.
Mandſchuriſch, *adj.* mandžurski.
Mangert, (B.) Babji zub.
Manheim, *n.* (St.) Manhajma; —er, *m.* Manhajmovac; —er, *adj.* manhajmski.
Mannsburg, (D.) Mengeš.
Mantua, *n.* Mantova; —ner, *m.* Mantovanac, Mantovljanin; —ner, *adj.* mantovanski. [maratonski.
Marathon, *n.* (Feld), Maraton; von —,
Marburg, (D.) Maribor, Marburg; —er,
Marcell, *m.* Marcelo. [mariborski.
Marcelline, *f.* Marcelina.
March(fluß), *m.* Morava.
Marchfeld, *n.* Moravsko polje.
Marcus, *m.* Marko.
Marein, (D.) Šmarje.
Margarethe, *f.* Margareta, Margita.
Maria-Elend, (D.) Podgorana.
Maria-Gail, (D.) Sv. Maria na Zili.
Maria-Hilf, (D.) Sv. Maria u Pušćavi.
Maria-Kulm, (D.) Hum.
Maria-Rast, (D.) Rušena.
Maria-Saal, (D.) Gospa (sveta).
Maria-Schnee, (D.) Nova crkva.
Maria-Thal, (D.) Dole.
Maria-Theresiopel, (St.) Subotica; Einer von —, Subotičanin; Eine von —, Subotičkinja; zu — gehörig, subotički.
Maria-Wörth, (D.) Sv. Maria (Otok).
Mariazell, (D.) Marijacelj.
Marie, *f.* Maria (*fam.* Maca, Mara, Mare).
Mariechen, *n.* Marica, Maričica. [plice).
Marienbad, (D.) Marianske laznje (to-
Marienwerder, (St.) Kvidin. [Markija.
Mark, *f.* (B.) Krajina; (in Preußen),
Märkisch, *adj.* markijski.
Markliſſa, (D.) Lisa, Lisava.
Marmora-Meer, *n.* Marmorski zalêv, Bêlo more.
Marne, (Fl.) Marna.
Marocco, (L.) Marok; —caner, *n.* Maročanin, Marokanac; —in, *f.* Marokanka; —caniſch, *adj.* marokanski.
Maros, Marosch, *m.* (Fl.) Moriš; aus dem —, moriški.
Maros-Vasarhely, (St.) Moriški Novi trg.
Marqueſas-Inſeln, *pl.* Markezka ostrva.
Mars, *m.* Davor, Marte.
Marſeille, *n.* Marsilja; Einer von —, Marsiljanin; Eine von —, *f.* Marsiljanka; —er, *adj.* marsiljski.
Marsgebirge, *n.* Ždrêbećе gore.
Martensbach, (D.) Martinjak.
Martha, *f.* Marta (*fam.* Martica).
Martin, Märten, *m.* Martin.
Martinique, (Inſ.) Martinika.
Maſchau, (St.) Mašćov.
Maſovien, *n.* (L.) Mazovija; —viſch, *adj.* mazovski.
Maſſachuſets, (St.) Masačuset; aus —, masačuselski.
Maſtricht, *n.* (St.) Mastriht; —er, *adj.* mastrihatski. [ski.
Maſure, *m.* Mazur; —riſch, *adj.* mazur-
Mathias, Mathis, *m.* Matija (*fam.* Mato, Mate, Mata, Matko, Matić).
Mathilde, *f.* Matilda.
Matthäus, Mathes, *m.* Mate.
Matzdorf, (St.) Matêjovce.
Matzelgebirge *n.* Makolske gore.
Mauchigna, (D.) Mavhina.
Mauerbach, (D.) More.
Maunitz, (D.) Unac.
Maure, *m.* Mavar.
Mauritanien, *n.* (L.) Mavritanija; —niſch, *adj.* mavritanski.
Mauritius, *m.* Mavricij, Mavricio, Mavricije (*fam.* Mavro).
Maurus, *m.* Mavar.
Marentia, *f.* Maksencia.
Marenz, *m.* Maksenac.

Maximilian, *m.* Maksimilian, Maksim, (*fam.* Makso, Makse).
Maximiliana, *f.* Maksimiliana (*fam.* Maksa, Maksica).
Mecca, *n.* Meka; —ner, *m.* Mekanac; —in, *f.* Mečanka; —ner, *adj.* mekanski.
Mecheln, (St.) Malin; von —, malinski.
Medien, *n.* Medija, Medija; —er, *m.* Medinjanin; —in, *f.* Medkinja; —iſch, *adj.* medijski, midijski.
Medina, Medina; Einer von —, Medinjanin; Eine von —, *f.* Medinjkinja; zu — gehörig, medinski.
Medolino, (D.) Medolin.
Meißen, *n.* Mišanj; —ßner, *m.* Mišanjin; —in, Mišanjka; —ßner, *adj.* mišanjski.
Meklenburg, (St.) Velegrad; —ger, *adj.* velegradski.
Meklenburg-Schwerin, (L.) Velegrad svē-
Meklenburg-Strelitz, (L.) Velegrad stre-
Melada, (Inſ.) Molat. [lički.
Meleta, (Inſ.) Mlēt (otok od arkipelaga hrvatskoga); Einer von —, Mlētjanin; Eine von —, Mlētkinja; zu — gehörig, mlētski.
Melnik, (St.) Mēlnik; —er, *adj.* mēl-
Melos, Milos, (Inſ.) Milos. [nički.
Memel, *f.* (Fl.) Nēman.
Memel, (St.) Klajpeda, Memel. [fiski.
Memphis, (St.) Memfis; aus —, mem-
Mendoza-Inſeln, *pl.* Mendozina ostrva.
Menhardsdorf, (St.) Vrbovo.
Merana, (D.) Morana.
Mercur, *m.* Merkur, Merkurij, Merkurije,
Merleinsrauth, (D.) Preska. [Merkurio.
Mernico, (D.) Mērnik.
Merovāus, *m.* Merovej.
Merſeburg, (St.) Mezibor (Medjubor).
Meſeritſch, (St.) Medjurēčje (Mezirič).
Meſeritz, (St.) Medjurēčje.
Meſopotamien, (L.) Mesopotamija.
Metau, (Fl.) Metuja.
Metling, (St.) Metlika.
Metniz, (D.) Mutnica.
Metz, (St.) Meca.
Meuſlewitz, (D.) Mislevice.
Mewe, (St.) Gnēv.
Mexiko, *n.* (L.) Mehika; —faner, *m.* Mehikanac; —in, *f.* Mehikanka; —faniſch, *adj.* mehikanski.
Mezzo, (Inſ.) Lopud; aus —, lopudski.
Michael, Michel, *m.* Mihajlo, Mihovio, Mihat, Mijat, (*fam.* Mijo, Miho, Mišo).
Michaelsdorf, (St.) Straža.
Michaline, Mihajlica.
Michas, *m.* Mika.
Michau, (D.) Mohovo.
Michelchen, *n.* Miško.
Michelſtetten, (D.) Velesovo.
Midas, *m.* Mida.
Mies, Mießen, (D.) Srebro (Stribro).
Mietau, (St.) Mitava, Nitava.
Minchen, *n.* Mina, Minka.
Mincio, (Fl.) Minčio.
Minerva, *f.* Minerva.
Mingrele, *m.* Mingrelac.
Mingrelien, (L.) Mingrelija; —greliſch, *adj.* mingreoski.
Minkendorf, (D.) Mekine.
Minorca, *f.* (Inſ.) Minorka.
Minſk, (St.) Minsk(o); aus —, minski.
Miskoltz, (St.) Miškovac; —er, *adj.* miškovački.
Miß, *f.* (Fl.) Možica.
Miß, (D.) Mužica.
Miſſiſſipi, (Fl.) Misizipi.
Mißling, (D.) Mislinje; (Fl.) Mislinja,
Mißlitz, (D.) Miroslav. [Gradčica.
Mitau, (St.) Mitava; —er, *adj.* mitavski,
Mitſchigan-See, *m.* Mičigansko jezero.
Mittagskofel, (B.) Kepa.
Mittel-Aſien, *n.* Srednja Azija.
Mittelländiſches Meer, Mittelmeer, *n.* Sredozemno more.
Mittelwalde, (St.) Medjubor (Mezibor).
Mitterburg, *n.* (D.) Pazin, Pazen.
Mittervellach, (D.) Srednja Bēla.
Mitylene, (Inſ.) Metilin; —er, *adj.* me-
Moabiter, *m.* Moabit, Moavit. [tilinski.
Mocca, (St.) Moka.
Mocca- (in Zuſ.) mokanski.
Möchling, (D.) Moglice.
Mocka, (D.) Muka.
Modena, *n.* (L.) Modena; Einer von —, Modenjanin; Eine von —, Modenkinja; zu — gehörig, modenski.
Modern, (St.) Modra; aus —, modran-
Möderndorf, *n.* (D.) Modrinja ves. [ski.
Mödringer Alpen, *pl.* Modrinjske planine.
Moggio, (D.) Mužnica, Na Bēli.
Mohacz, (St.) Muhač; —er, *adj.* muhački.
Mohilew, (St.) Mogilev; aus —, mo-
Mohr, *m.* Mavar. [gilevski.
Mohrenland, *n.* Mavritanija.
Mohriſch, *adj.* mavarski.
Moiſtern, (D.) Moistrana.
Mökern, (D.) Mokrenice.
Mokritz, (D.) Mokrice.
Moldau, *f.* (Fl.) Vutava (Vltava).
Moldauer, *adj.* vutavski.
Moldau, *f.* (L.) Moldavija, Karabogdanska, Bogdanska (zemlja); —er, *m.* Moldavac, Karabogdanac; —in, *f.* Moldavkinja, Bogdanka, Karabogdanka; —iſch, *adj.* moldavski, bogdanski, karabogdanski.
Moldautein, (St.) Vltavski (Vutavski).
Möll, *f.* (Fl.) Gornja Bēla. [tejn.
Moluckiſche Inſeln, Moluci (*gen.* Molukah); Molučka ostrva.
Momorano, (D.) Mutvoran.
Mondellebott, (D.) Bačve.
Mondgebirge, *n.* Mēsečne gore.
Monfalcone, (D.) Tržič.

Mongole, *m.* Mongol; —lin, *f.* Mongolka; —lei, *f.* Mongolija; —lisch, *adj.* mongolski.
Monoßlo, (D.) Moslavina.
Monpaderno, (D.) Baderna.
Montblanc, *m.* (Berg), Monblan.
Monte, (D.) Šmarje; (Inſ.) Vrh.
Monte Canino, (B.) Canina.
Monte maggiore, *n.* (Berg in Iſtrien), Učka; (in Görz) Golovac; (Ort im Venet.) Brezje.
Montenegro, *n.* (L.) Crnagora; —griner, *m.* Crnogorac; —in, *f.* Crnogorka, Crnogorkinja; —iſch, *adj.* crnogorski.
Monte terzo, (D.) Trěmun.
Montgomery, (St.) Mongomeri; aus —, mongomerski.
Montmorency, (St.) *izg.* Monmoransi.
Montona, (D.) Motovun, Matun.
Montpellier, (St.) *izg.* Monpelje.
Montpreis, (D.) Planinski trg, Planina.
Montreo, (D.) Montrelj.
Moos, (D.) Mlaka.
Moosburg, (D.) Blatni grad.
Mora, (Fl.) Moravica.
Moräutſch, (D.) Moravče.
Morchenſtern, (D.) Smržovka.
Mordwinen, *pl.* Mordva; —iſch, *adj.* mordvanski.
Morea, *f.* (L.) Morea; Einer von —, Moreanin; Eine von —, *f.* Morejkinja, zu — gehörig, morejski.
Morgenland, *n.* Iztok.
Morgenländer, *m.* Iztočanin; —in, *f.* iztočkinja; —diſch, *adj.* iztočan.
Moritz, ſ. Mauritius.
Morlache, *m.* Vlah.
Mörtſchach, (D.) Moriče.
Moschienitz, (D.) Mošćenice.
Moſel, *f.* (Fl.) Mozela; —er, *adj.* mozelski.
Moſes, *m.* Mojsija (*fam.* Mujo).
Mößen, *n.* (L.) Mezija, Mizija; —iſch, *adj.* mezijski.
Moskau, *n.* (St.) Moskva; —er, *m.* Moskov, Moskvanin; —in, *f.* Moskvanka, Moskovka; —er, *adj.* moskovski.
Moskovit, *m.* Moskov, Moskovit; —in, *f.* Moskovka, Moskovkinja; —iſch, *adj.* moskovski.
Moslam, *m.* Musloman; —lemitiſch, *adj.* muslomanski.
Moſſotz, (D.) Mošovci.
Möttling, (D.) Metlika.
Möttnig, (D.) Mutnik.
Mozambique, (Inſ.) Mozambik.
Mrauen, (D.) Morava.
Mügeln, (D.) Mogalin.
Muggia, (D.) Muje, Milo.
Müglitz, *f.* (Fl.) Mogionica.
Mühlenbach, (Szász-Sebes D.) Šebiša.
Mühlhauſen, (D.) Milevsko.
Mulde, (Fl.) Muljda.
Mülſen, (D.) Milčani.
München, *n.* Monakov; —er, *m.* Monakovac; —in, *f.* Monakovka; —er, *adj.* monakovski.
Münchengrätz, (St.) Mnihovo i. Monakovo gradište.
Münitz, (D.) Měnin.
Munkacs, (St.) Munkač.
Munkendorf, (D.) Kräka vas.
Münſter, (St.) Monaster.
Mur, *f.* (Fl.) Mura; —gebiet, Pomurje.
Muregg, (D.) Čmurek.
Murinſel, *f.* Medjumurje; aus der —, medjumurski.
Mürz, *f.* (Fl.) Murica.
Muſelman, ſ. Moslem.
Muskau, (St.) Mužakov.
Mutlau, (D.) Muljava.
Muttersdorf, (D.) Mutětov.
Mutzſchen, (D.) Mučno.
Myſien, *n.* (L.) Mizija; myſiſch, *adj.* mizijski.
Mzensk, (St.) Macensko (Mcensk); ein Einwohner von —, Macenjanin.

N.

Nabeis, (Fl.) Nediža.
Namur, (St.) Namir.
Nancy, (St.) Nansi.
Nanette, *f.* Anica, Anka.
Nanking, (St.) Nankin; Einer v. —, Nankinjanin; Eine von —, Nankinkinja; zu — gehörig, nankinski.
Nantes, (St.) Nanti; von —, nantezki.
Narbonne, *f.* (St.) Narbona.
Narciſſus, *m.* Narkiz.
Narenta, *f.* (Fl. u. L.) Neretva; —tiner, *m.* Neretvanin; —in, *f.* Neretvanka; —tiniſch, *adj.* neretvanski.
Narona, *n.* (St.) Norin; Einer von —, Norinjanin; Eine von —, Norinkinja; zu — gehörig, norinski.
Narwa, (St.) Narva; aus —, narvanski.
Naſchitz, (D.) Našice.
Naſſaberg, (D.) Nasavrhi.
Naſſau, *n.* (L.) Nasova; —er, *adj.* nasovski.
Naſſenfuß, (D.) Mokronog.
Natalie, *f.* Božena.
Natalis, *m.* Božo (*fam.* Božko).
Naumburg, (St.) Naumburga; —er, *adj.* naumburžki.
Nauplia, (St.) Navplija; aus —, navplijski.
Navarin, (St.) Navarin; —er, *adj.* navarinski.
Navarra, (L.) Navara; von, aus —, navarski.
Nazaräer, ſ. Nazarether.
Nazareth, *n.* (St.) Nazaret; —ener, *m.* Nazarećanin, Nazarenac; —in, *f.* Nazaretkinja, Nazarenka; —ener, *adj.* nazarenski.
Neapel, *n.* (L.) Napulj; —politaner, *m.* Napuljac; —in, *f.* Napuljka; —politaniſch, *adj.* napuljski.
Neckar, *m.* (Fl.) Nekar; aus dem —, ne-

Negau, (D.) Negova.
Neger, *m.* Negar; —in, *f.* Negrica.
Negerland, *n.* Negarska (zemlja).
Nehrung, *f.* Kuriſche —, Kurski poloj.
Neiße, (St.) Nisa; aus —, niški.
Neograd, (Burg), Novi grad; —er, *adj.* novogradski.
Nepal, (L.) Nepal; —er, *adj.* nepaoski.
Neptun, *m.* Neptun.
Nereus, *m.* Norej. [nerčinski.
Nertſchinsk, (St.) Nerčinsk(o); aus —,
Neſſeltbal, Koprivnik.
Neſhin, (St.) Nežin; aus —, nežinski.
Neßmely, (D.) Nesměl.
Neſtor, *m.* Nestor.
Netze, (Fl.) Noteč.
Netzſchkau, (D.) Nečekov.
Neuberg, (D.) Nova gora.
Neu-Betſche, (D.) Novi Bečej; —er, *adj.* novobečejski.
Neubritannien, *n.* (L.) Nova Britanija.
Neubegg, (D.) Mirna.
Neudorf, (St. in d. Zips), Nova vas.
Neuenburg, Neuſchatel, (L.) Nevšatel.
Neuern, (D.) Nira.
Neufoundland, (Inſ.) Newfoundland (*izg.* Njufaundlend); —länder, *m.* Njufaundlendez; —ländiſch, *adj.* njufaundlendezki.
Neufrieſach, (D.) Laze. [dezki.
Neufchatel, (L.) Nevšatel.
Neugebein, (D.) Nova Kdinja.
Neugradiska, (St.) Nova Gradiška.
Neuguinea, (Inſ.) Nova Gvineja.
Neuhampſhire, (L.) Newhampshire (*izg.* Njuhempšir). [Gradac.
Neuhaus, (St. in Böhmen) Jindrihov
Neuhaus, (D.) Dobrinja, Dobrnske top-
Neuhäuſel, (D.) Novi zamki. [lice.
Neuhof, (D.) Novi dvori.
Neuholland, (Inſ.) Nova Olandija.
Neuhurkenthal, (D.) Hurka (Gorka).
Neukirch, (D.) Jazonca.
Neul, (Fl.) Nevlica; (D.) Nevlje.
Neumarktl, (D.) Tržić.
Neuming, (D.) Noven.
Neuring, (D.) Mirna.
Neuſatz, (St.) Novisad; —er, *m.* Novosadjanin; —in, *f.* Novosadkinja; —er, *m.* novosadski.
Neuſchloß, (Schloß), Novi gradi; (b. Leitmer.) Novi zamki.
Neuſeeland, (Inſ.) Nova Zelandija.
Neuſiedel, (D.) Nižider. [jezero.
Neuſiedler-See, *m.* Fertov, Nižidersko
Neuſohl, (St.) Banjska Bistrica.
Neuſüdwales, (L.) Novi Južni Vales.
Neuſtadt, *n.* (St.) Novo město; (in Schleſ.) Prudnik; Mähriſch —, Unčov.
Neuſtädter, *adj.* novoměstski.
Neuſtadtl, (D.) Novo město; (in Schleſ.) Linda.
Neuſtift, (D.) Nova gora (na Štajeru).
Neuſtrelitz, (St.) Novo Strelice.
Neuthal, (D.) Špitalić.
Neutitſchein, (D.) Novi Jičin; —er, *adj.* novo-jičinski; ein — Wagen, novo-jičinka.
Neutra, (St.) Nitra.
Neutraer, *adj.* nitranski.
Newa, *f.* (Fl.) Neva; aus der —, nevski.
Newcaſtle, (St.) Newcastle (*izg.* Njukastl).
Newfoundland, ſ. Neufoundland.
Neworleans, (St.) Neworleans (*izg.* Njuorlean), Novi Orlean.
New-York, *n.* (St.) Newyork (*izg.* Njujork), Novi Jork; —er, *m.* Njujorčanin; —in, *f.* Njujorkinja; —er, *adj.* njujoračkі. [garski.
Niagara, *m.* (Fl.) Niagara; von —, nia-
Nicäa, (St.) Nikeja; von —, nikejski.
Nicaſius, *m.* Nikazij, Nikazio, Nikazie.
Nicephorus, *m.* Nikifor, Nicefor.
Nicodemus, Nikodem.
Nicola, Nicolaus, Niklas, *m.* Nikola (*fam.* Niko, Nikić).
Niederdorf, (D.) Dolenja vas.
Niederlande, uſw. ſ. Holland.
Niederlauſitz, *f.* (L.) Dolnja Lužica.
Niederrhein, *m.* (Fl.) Dolnji Ren.
Niemen, *m.* (Fl.) Němen.
Niemes, (D.) Mimonj.
Niger, *m.* (Fl.) Nigar.
Nigritien, *n.* (L.) Nigricija.
Nikobaren, *pl.* (Inſ.) Nikobarska ostrva.
Nikolajew, (St.) Nikolajev; aus —, nikolajevski.
Nikolsburg, (D.) Mikulov; —er, *adj.* mikulovski.
Nikomedien, *n.* (L.) Nikomedija.
Nikopolis, (St.) Nikopolje.
Nil, *m.* (Fl.) Nio (*gen.* Nila); zum — gehörig, nioski.
Nimbſchen, (D.) Niemci.
Nimis, (D.) Něme *pl.*
Nimptſch, (St.) Němče.
Niſchburg, (Schloß), Nižbor. [ruski.
Niſhni-Nowgorod, (St.) Dolnji Novigrad
Niſſa, *n.* (St) Niš; Einen von —, Nišanin; Eine von —, Niškinja; zu — gehörig, niški.
Nizza, (St.) Nica.
Noah, *m.* Noe.
Nogaier, *m.* Nogajac; —iſch, *adj.* nogajski; —e Steppe, nogajska step.
Nona, *n.* (St.) Nin; Einer von —, Ninjanin; Eine von —, Ninkinja; zu — gehörig, ninski.
Nordamerika, *n.* (L.) Severna Amerika; —ner, *m.* Severni Amerikanac; —in, *f.* Severna Amerikanka; —niſch, *adj.* severno-amerikanski; —e Staaten, severno-amerikanske države.
Nordcap, *n.* Nordkap.
Nordhauſen, (St.) Nordhauzija.
Nordiſche Völker, die, severni narodi; Severani, Severci.
Nördlingen, (St.) Nordlinga.

Nordſee, *f.* Sŏverno more; zur — gehörig, sŏverno-morski.
Normandie, *f.* (L.) Normandija.
Normann, *n.* Norman; —in, *f.* Normännisch, *adj.* normanski.
Northumberland, (L.) Nortumbrija.
Norwich, (St.) Norič.
Norwegen, *n.* (L.) Norvegija; —er, *m.* Norvežanin; —in, *f.* Norvežkinja; —gisch, *adj.* norvežki.
Novano, (D.) Novake.
Nowaja Sembla, (Inſ.) Nova zemlja.
Nowgorod, *n.* (Ruski-)Novigrad; aus —, novogradski; —er, Novogradjanin, (ruski); —er, *adj.* novogradski.
Nubien, *n.* (L.) Nubija; —iſch, *adj.* nubijski.
Numidien, *n.* (L.) Numidija; —iſch, *adj.* numidijski.
Nürnberg, *n.* (St.) Nirnberga, Norimberga; —er, *m.* Nirnberžanin; —in, *f.* Nirnberkinja; —er, *adj.* nirnberski, nirnberžki.
Nußdorf, (D.) Orahovica; (b. Laibach), Orehak.

O.

Ob, *m.* (Fl.) Ob; —iſch, *adj.* obski.
Ober-Ägypten, (L.) Gornji Egipat.
Oberburg, (Schloß), Gornji Grad.
Oberfeld, (D.) Vrhpolje.
Oberlaibach, (D.) Vrhnika.
Oberrhein, *m.* (Fl.) Gornji Ren.
Oberſee, Gornje jezero.
Obertiefenbach, (D.) Brige.
Obervellach, (D.) Gornji Bělani.
Obrovazzo, *n.* (St.) Obrovac; —er, *m.* Obrovčanin; —in, *f.* Obrovačkinja; —er, *adj.* obrovački.
Ochotsk, (St.) Ohotski grad; aus —, [ohotski.
Ochta, (Fl.) Ohta; aus —, ohtinski.
Octavia, *f.* Oktavija.
Octavian, *m.* Oktavijan.
Octavius, *m.* Oktavij, Octavio, Oktavija.
Oedenburg, (St.) Šoprun, Šopronj; — er, *m.* Šoprunac; —in, *f.* Šoprunka; —er, *adj.* šoprunski.
Oder, *f.* (Fl.) Odra; zur — gehörig, odranski; Frankfurt an der —, Odranski Frankfurt.
Oderau, (St.) Odra.
Oderberg, (D.) Bogumin.
Odern, (St.) Oderani.
Oderwitz, (D.) Odrvice.
Odeſſa, (St.) Odesa; —er, *adj.* odeški.
Odrau, (D.) Odri.
Ofen, *n.* (St.) Budim.
Ofner, *m.* Budimac; —in, *f.* Budimka; —er, *adj.* budimski.
Oglio, (Fl.) Oljo.
Ohio, *m.* (Fl.) Ohajo.
Ohlau, (D.) Olava.
Oiſe, (Fl.) Oaza.
Oldenburg, (L.) Oldenburg.
Olbersdorf, (St.) Albrehtice.
Olga, *f.* Olga.
Olivia, *f.* Olivija.
Olmütz, *n.* (St.) Olomuc; —er, *m.* Olomućanin; —in, *f.* Olomućkinja; —er, *adj.* olomući.
Olonez, (St.) Olonac; aus —, olonački.
Ols, (St.) Olešnica.
Ols, Olſa, *f.* (Fl.) Olešnica.
Olſach, (D.) Olšje.
Olsnitz, (D.) Olešnica, Sobota.
Olwiopol, (St.) Olviopolje.
Olymp, *m.* (Berg), Olimp.
Olympia, *f.* Olimpija.
Olympiſch, *adj.* olimpijski.
Onega-See, *m.* Onežko jezero.
Oneglia, (St.) Onelja.
Opchina, (V.) Obćina.
Operto, (D.) Portole.
Oplotnitz, (D.) Oplotnica.
Oppa, (Fl.) Opava.
Oppeln, (St.) Opolje; aus —, opoljski.
Oranien, *n.* (L.) Oranija.
Orel, (St.) Orao; aus —, orlovski.
Orenburg, *n.* (St.) Orenburg; —er, *adj.* orenburžki.
Orient, *m.* Iztok; —tale, *m.* Iztočnik, Iztočnjak; —liſch, *adj.* iztočni.
Orkadiſche Inſeln, die, Orkadski otoci.
Orleans, *n.* (St.) Orlean; —ner, *m.* Orleanin; —in, *f.* Orleanka; —niſch, *adj.* orleanski.
Orne, (Fl.) Orna.
Orſchowa, *n.* Oršava, Ršava; Einer von —, Oršavac; Eine von —, Oršavka; zu — gehörig, oršavski.
Orſera, (D.) Oskoruš.
Ortelsburg, (St.) Štitno.
Oſchatz, (D.) Ošice; —er, *adj.* ošički.
Oſeano, (D.) Osojan.
Öſel, (Inſ.) Ezel.
Osmanen, *pl.* Osmanlije.
Osmaniſches Reich, *n.* osmanlijska carevina.
Osnabrück, (St.) Osnabruk.
Oſſoppo, (D.) Osouk.
Oſſpo, (D.) Ospa.
Oſſegg, (D.) Osek.
Oſſegliano, (D.) Ozlen.
Oſſero, (Inſ.) Osor.
Oſſete, *m.* Osetinac.
Oſſetien, *n.* (L.) Osetija; —tiſch, *adj.* osetijski, osetinski.
Oſſiach, (D.) Osoje, Osojane.
Oſſiacher-See, *m.* Osojansko jezero.
Öſterreich, *n.* (L.) Austrija; —er, *m.* Austrijanac; —in, *f.* Austrijanka; —iſch, *adj.* austrijanski.
Oſtfriesland, *n.* (L.) Iztočna Frizija.
Oſtpreußen, *n.* (L.) Iztočna Pruska.
Oſterwitz, (D.) Ostrovica.

Oſtiake, *m.* Ostjak.
Oſtiakiſch, *adj.* ostjački.
Oſtra, (O.) Ostrog.
Oſtrau, (O.) Ostrava.
Oſtritz, (O.) Ojstrica (Oštrica).
Oſtroſchnowerba, (O.) Ostrožno brdo.
Oſtſee, *f.* ſ. Baltiſches Meer.
Otahaiti, (Inſ.) Tahiti; aus — tahitski.
Otranto, (St.) Otranto; aus —, otranski.
Ottmanach, (O.) Temanje, Otmanje.
Otto, *m.* Otun, Oto.
Ottochacz, (O.) Otočac.
Ottomaniſche Pforte, *f.* otomanska porta.
Ovid, Ovidius, *m.* Ovidij, Ovidije, Ovi-
Ovidiopol, (St.) Ovidiopolje. [dija.
Orford, (St.) Oksford; —er, *adj.* oksfordski.

P.

Paas, (O.) Pas.
Pachomius, *m.* Pakomij, Pakomio, Pakomie, Pakomio.
Packdorf, (O.) Na Paki.
Paderborn, (St.) Paderborna.
Padua, *n.* (St.) Padova; —ner, *m.* Padovac; —in, *f.* Padovkinja; —ner, *adj.* padovski.
Pago, (Inſ.) Pag; Einer von —, Pažanin; Eine von —, Pažkinja; zu — gehörig, pažki.
Paläſtina, *n.* (L.) Palestina; aus —, pa- [lestinski.
Palermitaniſch, *adj.* palermitanski
Palermo, *n.* (St.) Palermo.
Palmyra, (St.) Palmira.
Pamphylien, *n.* (L.) Pamfilija.
Panama, *m.* (L.) Panama; die Landenge von —, panamska prevlaka.
Panfeld, (O.) Dol.
Pannonien, *n.* (L.) Panonija; —er, *m.* Panonac; —iſch, *adj.* panonski.
Pantſchowa, (St.) Pančevo; —er, *adj.* pančevački.
Paraguay, (L.) Paragvaj; aus —, pa- [ragvajski.
Pardubitz, (St.) Pardubice.
Parenzo, (St.) Poreč.
Päringer, (O.) Pernink.
Paris, *n.* (St.) Pariz; —ſer, *m.* Parižanin, —in, *f.* Parižkinja; —ſer, *adj.* [pariški.
Paris, *m.* Parid.
Parma, (L.) Parma.
Parmeſaner, *adj.* parmanski, parmezanski.
Parnaß, *m.* (Berg), Parnas; vom —, parnaski.
Parſagno, (O.) Prčanj.
Parſe, *m.* Parzac.
Parther, *m.* Part; —in, *f.* Partkinja.
Parthien, Parthenland, *n.* Partija.
Parthiſch, *adj.* partski.
Parvichio, (Inſ.) Prvič.
Paſſarowitz, *n.* (St.) Požarevac; Einer von —, Požarevčanin; Eine von —, Požarevkinja; zu — gehörig, požarevački. [ski.
Paſſau, (St.) Pasova; —er, *adj.* pasov-
Paßta, (O.) Pastuha.
Patagonien, *n.* (L.) Patagonija; —er, *m.* Patagonac; —iſch, *adj.* patagonski.
Patzau, (O.) Pacov.
Patzing, (O.) Pacinje.
Paugnano, (O.) Pomijan.
Paul, Paulus, *m.* Pavao, Pavle (*fam.* Pavo, Pave).
Paulchen, *n.* Pavko, Pavica, Pavić.
Pauline, *f.* Pavlina (*fam.* Lina).
Paulinus, *n.* Pavlin.
Pavia, (St.) Pavija; —ner, *adj.* pavljski.
Pechdorf, (O.) Smolena vas.
Pedena (O.) Pičan, Piščan.
Peene, *f.* (Fl.) Pěna.
Pegau, (St.) Pegava.
Pegnitz, (Fl.) Pegnica.
Pegu, (L.) Pegu; aus —, peganski.
Peipus-See, *m.* Pejpus, Čudsko jezero.
Peiskretſchau, (O.) Piskovice.
Peking, *n.* Pekin; Einer von —, Pekinjanin; Eine von —, Pekinkinja; zu gehörig, pekinski.
Peloponnes, (L.) Peloponez; —er, *m.* Peloponezac; —iſch, *adj.* peloponezki.
Pelſötz, (O.) Pleševice.
Penig, (St.) Pěnik.
Penſylvanien, *n.* (L.) Pensilvanija; —iſch, *adj.* pensilvanski.
Pera, (Vorſtadt), Pera; aus —, perski.
Perekop, (St.) Perekop; —er, *adj.* perekopski.
Pergamus, (L.) Pergam; aus —, per- [gamski.
Perlak, (O.) Prelog.
Perm, (L.) Perma; —ier, *m.* Permanin; —iſch, *adj.* permanski.
Pernau, (O.) Pernov.
Perpignan, (St.) Perpinjan.
Perſien, *n.* Perzija; —er, *m.* Perzijanin; —in, *f.* Perzijanka; —iſch, *adj.* perzijanski.
Peru, *n.* (L.) Peru, Peruvija; Einer von —, Peruanac; Eine von —, Peruanka; zu — gehörig, peruanski, peruvijanski.
Pervichio, (Inſ.) Prvić.
Peſaro, (O.) Pisak, Pěsak.
Peßnitz, *f.* (Fl.) Pěsnica.
Peſt, *n.* (St.) Pešta; —er, *m.* Peštanin; —in, *f.* Peštanka; —er, *adj.* peštanski.
Peter, *m.* Petar (*fam.* Pero, Pere).
Peterchen, *n.* Petrić, Petrica. [terhofski.
Peterhof, (St.) Peterhof; —er, *adj.* pe-
Petersburg, *n.* (St.) Petrograd; —er, *m.* Petrogradjanin; —in, *f.* Petrogradka, Petrogradkinja; —er, *adj.* petrogradski.
Peterswalde, (O.) Petrovice.
Peterwardein, (St.) Petrovaradin; —er, *m.* Petrovaradinac; —in, *f.* Petrovaradinka; —er, *adj.* petrovaradinski.
Petroniſſe, *f.* Petronila.

Petropawlowsk, (St.) Petropavlovsk(o); aus —, petropavlovski.
Petschau, (St.) Bečov.
Petschenege, *m.* Pečenjeg; —gisch, *adj.* pečenježki.
Petschitz, (D.) Pečica.
Pettau, (St.) Optuj, Ptuj; —er, *m.* Optujac; —in, *f.* Optujka; —er, *adj.* optujski.
Petzen, (B.) Peca.
Pfalz, *f.* (L.) Pfalcija, Palatinat; —er, *adj.* pfalcijski.
Pfraumburg, (D.) Primda.
Phanagoria, (St.) Fanagorija.
Pharsalus, (St.) Farzal; von —, farzalski.
Phasis, (St.) Fazis.
Philadelphia, (St.) Filadelfija.
Philaret, *m.* Filaret.
Philibert, *m.* Filiberto.
Philipp, *m.* Pilip, Filip (*fam.* Pilo, Pile).
Philippine, *f.* Pilipina.
Philippinische Inseln, Pilipinski otoci.
Philippopolis, (St.) Plovdivo.
Phönizien, *n.* (L.) Fenicija; —er, *m.* Feničanin; —in, *f.* Feničkinja; —isch, *adj.* fenički.
Phocäa, (L.) Fokeja.
Phrygien, *n.* (L.) Frigija; —er, *m.* Frigijanin; —in, *f.* Frigijanka; —isch, *adj.* frigijanski.
Piacenza, (L.) Piačenca.
Piave, (Fl.) Plava.
Picardie, *f.* (L.) Pikardija; —isch, *adj.* pikardijski.
Pichla, (D.) Puhla.
Pico, *m.* Pik; — de Teneriffa, Teneriski vrh.
Piemont, (L.) Piemont.
Piemonte, (D.) Završje.
Piemontese, *m.* Piemontez.
Piemontesisch, *adj.* piemontezki.
Pilgram, (St.) Pelgrimov.
Pillau, (St.) Pilava.
Pillna, (D.) Bilane.
Pillnitz, (Schloß), Pilnica.
Pilsen, (St.) Plzenj (Puzanj); —er, *adj.* puzanjski.
Pindus, *m.* (B.) Pinad (*gen.* Pinda).
Pinguente, (St.) Buzet; aus —, buzetski.
Pirano, (D.) Piran.
Piräus, (St.) Pirej; aus dem —, pirejski.
Pirkdorf, (D.) Brezje.
Pirna, (D.) Perno.
Pirnitz, (D.) Pirnice.
Pisa, (St.) Piza; —aner, *m.* Pizanac; —in, *f.* Pizanka; —aner, *adj.* pizanski.
Pischätz, (D.) Pišece.
Pischtian, (D.) Pěščani.
Pisino, s. Mitterburg.
Pitschen, (St.) Bičin.
Pius, *m.* Pio.
Plan, (St.) Plana.
Platten, (St.) Blatna.
Plattensee, *m.* Blaton; Blatonsko, Balatino jezero.
Platz, (D.) Straž.
Plau, (D.) Plava.
Plauen, (St.) Plavno; (D.) Plavensko.
Plauensee, *m.* Plavensko jezero.
Plautsch, (D.) Plavac.
Pleisse, *f.* (Fl.) Plisa; aus der —, pliški.
Pleißnitz, (St.) Plešivac.
Plessen, (D.) Pleševo.
Pleß, (St.) Paščina.
Plintenburg, (Burg), Višegrad.
Plock, (St.) Plocko; aus —, plocki.
Plökenstein, (D.) Bolkov, Polken.
Plumenau, (Schloß), Plumlov.
Pluto, *m.* Pluton.
Plutus, *m.* Pluto.
Plymouth, (St.) Plimut; —er, *adj.* plimutski.
Po, *m.* (Fl.) Pad.
Po- (in Zus.) padski.
Pöckstein, (D.) Podpeć.
Poderfam, (St.) Podgorani.
Podgoriach, (D.) Podgorje.
Pödnitz, (D.) Podnica.
Podolien, (L.) Podolje; —isch, *adj.* podoljski.
Poglizza, (D.) Poljica; aus —, poljički.
Poigk, Poik, (Bach), Pivka.
Poitiers, (St.) Poitiers (*izg.* Poatjé).
Pola, (St.) Pulj; aus —, puljski.
Pole, *m.* Poljak; —in, *f.* Poljakinja.
Polen, *n.* Poljska (zemlja).
Polenz, *f.* (Fl.) Polenac.
Polkwitz, (D.) Bolkovice.
Pölland, (D.) Poljane.
Pöllau, (D.) Poljana.
Polnisch, *adj.* poljački, poljski.
Polotsk, (St.) Polotsk(o); aus —, polotski.
Polsterau, (D.) Središte.
Poltawa, (St.) Poltava; aus —, poltavski.
Pöltschach, (D.) Poličane; —er, *adj.* poličanski.
Polykarp, *m.* Polikarp.
Polynesien, *n.* (L.) Polinezija; s. Australien.
Polyxena, *f.* Poliksena.
Polzen, (D.) Plovačnica.
Pomeisl, (D.) Nepomisno.
Pommer, *m.* Pomoranac, Pomoranin; —in, *f.* Pomoranka; —isch, *adj.* pomoranski.
Pommern, (L.) Pomoranija.
Pompeji, (St.) Pompeja.
Ponigl, (D.) Ponikva.
Pontafel, (D.) Ponteba, Pontabla.
Pontecacco, (D.) Peljak.
Porenzo, (D.) Poreč; aus —, porečki.
Poreßlo, (D.) Braslav; aus —, braslavski.
Portelo, (D.) Oprto.
Portici, (St.) Portiči.
Portore, *n.* (St.) Kraljevica; Einer von —, Kraljevičanin; Eine von —, Kraljevičkinja; zu — gehörig, kraljevički.
Porto Rosa, (D.) Piranski pristan.
Portsmouth, (St.) Portsmut; —er, *adj.* portsmutski.
Portugal, *n.* (L.) Portugalija; —giese, *m.* Portugez; —in, *f.* Portugezkinja; —giesisch, *adj.* portugezki.
Poseg, Poscheg, (St.) Požega.
Posen, *n.* St.) Poznanj; —er, *m.* Poznanjac; —in, *f.* Poznanjka; zu — gehörig, poznanjski.

Pösing, (St.) Pezinak.
Pößneck, (D.) Poznek.
Poßruck, (D.) Kozjak.
Poſtelberg, (St.) Postoloprti.
Potowmak, *m.* (Fl.) Potomak.
Potſchappel, (D.) Počaplje.
Potsdam, (St.) Postupin; —er, *adj.* postupinski.
Prag, *n.* (Zlatni-)Prag; —er, *m.* Pražanin; —in, *f.* Pražkinja; —er, *adj.* pražki.
Praga, (b. Warſchau), Praga.
Praßberg, (D.) Mozirje.
Prăwald, (D.) Razdrto.
Preimt, (Fl.) Primda.
Premißlau, (St.) Pribislava.
Prepotto, (D.) Prapotna.
Prerau, (St.) Prerov.
Preßburg, *n.* (St.) Bretislava, Požun; —er, *m.* Požunac; —in, *f.* Požunka; —er, *adj.* bretislavski, požunski.
Preßnitz, (St.) Breznica; Prisěčnica.
Preuße, *m.* Prus; —in, *f.* Pruskinja.
Preußen, *n.* (L.) Prusija, Pruska (zemlja).
Preußiſch, *adj.* pruski.
Preußiſch-Eilau, (St.) Pruska Jilava.
Priebus, (St.) Prěvoz.
Primkenau, (St.) Primislav.
Prisrend, (Burg), Prizren.
Priwitz, (D.) Privija.
Procop, *m.* Prokop.
Pröditz, (D.) Brodek (Brodac).
Prona, (D.) Pravno.
Proſecco, (D.) Proseka.
Proſenicco, (D.) Prosnik.
Proskau, (D.) Pruskov.
Proßnitz, (St.) Prostějov.
Provence, *f.* (L.) Provence (*izg.* Provans).
Provencer, *adj.* provanski.
Pruth, *m.* (Fl.) Prut; vom —, prutski.
Przemyſl, (St.) Premisao (*gen.* Premisla).
Pskow, (St.) Pskov; aus —, pskovski.
Pudlein, (St.) Podolinac.
Pulsgau, (D.) Poljskova.
Pulsnitz, *f.* (Fl.) Polčinca.
Pultawa, ſ. Poltawa.
Pürglitz, (St.) Krivoklat.
Purpurmeer, *n.* Bagreno more.
Puſarnitz, (D.) Požarnica.
Puſchwitz, (D.) Bušovice.
Puſterthal, *n.* Bistrička, Pustrička dolina.
Puſtritz, (D.) Pustrica.
Pyrenäen, *pl.* (Geb.) Pireneje, Planine pirenejske; —äiſch, *adj.* pirenejski.
Pyritz, (St.) Pirice.
Pyrmont, (St.) Pirmont; —er, *adj.* pirmontski.

Q.

Quarnero, *m.* (Meerbuſen), Kvarner; von —, kvarnerski.
Quebeck, (St.) Kvebek; —er, *adj.* kvebški.
Quedlinburg, (St.) Kvedlinburga.
Queensborough, (St.) Queensborough (*izg.* Kvinsboro).
Queiße, *f.* (Fl.) Kvisa.
Quirinus, *m.* Kirin, Kvirin.
Quisca, Kumsko.
Quito, (St.) Kvito; aus —, kvitski.

R.

Raab, *n.* (St.) Gjur; —er, *m.* Gjuranin; —in, *f.* Gjurkinja; —er, *adj.* gjurski.
Raab, *f.* (Fl.) Raba.
Raabs, (D.) Rakusi.
Rabnitz, *f.* (Fl.) Rabnica.
Raccolano, (D.) Rakolan.
Raccotile, (D.) Rakotule.
Raccozana, (D.) Rakočana.
Rachel, Rahel, *f.* Rahela.
Radegaſt, *m.* (Fl.) Radogost.
Radersdorf, (D.) Radvenci.
Radkersburg, *n.* (D.) Radgona; —er, *adj.* radgonski.
Radmannsdorf, (D.) Radoljica.
Radosna, Radošina.
Ragendorf, (D.) Rajka.
Raguſa, *n.* (St.) Dubrovnik; — vecchia, Captat, Cavtat; —aner, *m.* Dubrovčanin; —in, *f.* Dubrovkinja; —aner, *adj.* dubrovački.
Raibel, (D.) Rabel.
Raigern, (D.) Rajgrad.
Raimund, *m.* Rajmundo.
Raitz, (D.) Rajec (Rajac).
Räfnitz, (D.) Raknice.
Rakonitz, (St.) Rakovnik.
Rammenau, (D.) Ramenov.
Ramsgate, (St.) Ramsget; —er, *adj.* ramsgetski.
Rann, (D.) Brěžce.
Ranziano, (D.) Renče.
Raphael, *m.* Rafael.
Rappoldſtein, (D.) Rapolstin.
Raſt, (D.) Rušenje.
Raſtadt, (St.) Raštat; —ſtädter, *adj.* raštatski.
Raswald, (D.) Razvorce, Razbor.
Ratko, (D.) Ratkova.
Ratſchach, (D.) Ratače.
Ratſchendorf, (D.) Račje.
Ratzenburg, (St.) Ratibor.
Raudnitz, (St.) Rudnica.
Rauſchenbach, (D.) Revuca.
Rausnitz, (D.) Rusinov.
Ravenna, (St.) Ravanj; aus —, ravanjski.
Raygern, (D.) Rajgrad.
Rebecca, *f.* Rebeka.
Regen, (Fl.) Rezna.
Regensburg, *n.* (St.) Rezno; —er, *adj.* reznanski.
Reggio, (St.) Redžo.
Regine, *f.* Regina.
Regnitz, *f.* (Fl.) Regnica.
Reichenau, (St.) Rihnov.
Reichenberg, (St.) Liberac.
Reichſtadt, (St.) Zakopi; von —, zakopski.

Reifnitz, (D.) Ribnica; —er, *m.* Ribničanin; —in, *f.* Ribničkinja; —er, *adj.* ribnički.
Reims, (St.) Remeš; aus —, remeški.
Reinerz, (St.) Dušnik.
Reinhard, *m.* Rajnardo.
Reinhold, *m.* Rajnoldo.
Reißen, (D.) Ridzina.
Remigius, *m.* Remigij, Remigio, Remigije, Remigija.
Renatus, *m.* Renat.
Reſchiutta, (St.) Bêla.
Reſia, (D.) Rezija.
Reſus, *m.* Rez, Rezo.
Reuß, *f.* (Fl.) Rajsa.
Reuße, *m.* Rus.
Reval, (St.) Kolivanj, Revelj; —er, *m.* Reveljac; —er, *adj.* reveljski.
Rhätiſche Alpen, (Geb.) Retske planine.
Rheden, (Burg), Radin.
Rheims, ſ. Reims.
Rhein, *m.* (Fl.) Ren, Rajna; zum — gehörig, renski, rajnički; am —, porenski.
Rheiniſch, *adj.* renski.
Rheinland, Rheinthal, *n.* Porenje.
Rheinwein, *m.* renština.
Rhode-Island, *n.* (L.) *izg.* Rod-Ajlend.
Rhodus, (Inſ.) Rod; —diſer, *m.* Rodjanin; —in, *f.* Rodjanka, Rodkinja; —diſer, *adj.* rodski.
Rhone, *f.* (Fl.) Rodan, Rona; zur — gehörig, rodanski, ronski.
Richard, *m.* Rikardo.
Richmond, (St.) Ričmond; —er, *m.* Ričmondez; —er, *adj.* ričmondski.
Rieſenburg, (St.) Prabuta.
Rieſengebirge, *n.* Krkonoše; vom —, krkonoški.
Rießdorf, (D.) Ruskinovci.
Rietz, (D.) Rêčica.
Riga, *n.* (St.) Riga; —er, *m.* Rižanin; —in, *f.* Rižanka; —giſch, *adj.* rižki.
Rima-Szombath, (D.) Rimavska Sobota.
Rimnik, (St.) Rimnik; von —, rimnički.
Rio Janeiro, (St.) Rio Žanejro.
Riſano, (Fl.) Rižana; (St.) Risan; Einer von —, Rišnjanin; Eine von —, Rišnjanka; zu — gehörig, rišnjanski.
Rißdorf, (St.) Ruskinovci.
Rizmagna, (D.) Ricmanje.
Rjâſan, (St.) Rezan; —er, *m.* Rezanin; —in, *f.* Rezanka; —er, *adj.* rezanski.
Robert, *m.* Roberto.
Rochefort, (St.) Rošfort; von —, rošfortski.
Rochelle, (St.) Rošelj; aus —, rošeljski.
Rocheſter, (St.) Ročester.
Rochlitz, (D.) Ruketnice.
Rochus, *m.* Rok (*fam.* Roko).
Roderich, *m.* Roderik.
Rodda, (D.) Ronč.
Roger, *m.* Roger.
Rohitſch, *n.* (D.) Rogatac; —er Sauerbrunn, Slatina (štajerska); —er, *adj.* rogatički.
Roland, *m.* Orlando.
Rom, *n.* (St.) Rim.
Romanien, *n.* (L.) Romanija.
Rombon, (B.) Veliki vrh.
Römer, *m.* Rimljanin; —in, *f.* Rimljanka.
Römerbad, *n.* Vlaške toplice.
Römerſtadt, (D.) Rimarov.
Römiſch, *adj.* rimski.
Romanus, *m.* Roman.
Roſalia, *f.* Ružalija.
Roſamunda, *f.* Rozamunda.
Röschen, *n.* Ružica.
Roſe, Roſine, *f.* Ruža, Ružica.
Roſenthal, *n.* (ein Thal in Kärnthen), Roſenthäler, *m.* Ružanin.
Roſenau, (St.) Rožnava.
Roſenberg, (St. in Böhmen), Rožmberk; (in Schleſ.) Olešno.
Roslau, *f.* (Fl.) Roslava.
Roßwein, (D.) Rozvin; (Fl.) Radona.
Roſtock, (St.) Raztok; —er, *adj.* raztočki.
Roſtow, (St.) Rostov; —er, *m.* Rostovljanin; —in, *f.* Rostovljanka; —er, *adj.* rostovski.
Rothenhaus, (Schloß), Crveni Gradak (Crveni Gradić).
Rothes Meer, *n.* Crljeno, Cryeno more.
Rottenmann, (D.) Črminje, Črminjah.
Rouen, (St.) Ruan.
Roveredo, (St.) Roveredo.
Rovigno, (D.) Rovinj.
Rudig, (D.) Rudik.
Rüdiger, *m.* Roger.
Rudolf, *m.* Rudolfo.
Rügen, (Inſ.) Rujana; von —, rujanski.
Rumelien, *n.* (L.) Rumolija; von —, rumelijski.
Ruprecht, *m.* Roberto.
Ruſchtſchuk, (St.) Ruščuk.
Rußbach, (D.) Blatnik.
Rußland, *n.* (L.) Rusija, Ruska (zemlja).
Ruſſe, *m.* Rus; —in, *f.* Ruskinja; —iſch, *adj.* ruski.
Ruſt, (St.) Rušta.
Ruthene, *m.* Rusin; —niſch, *adj.* rusinski.
Ryswick, (St.) Ryswick (*izg.* Rajzvik).

S.

Saale, *f.* (Fl.) Sala.
Saalfeld, *n.* (Ebene), Gospino polje.
Saar, *f.* (Fl.) Sara; (D.) Ždar.
Saaz, (St.) Žatec.
Sabatberg, (D.) Sveta subota.
Sabbas, *m.* Sava.
Sabine, *f.* Sabina.
Sabiner, *m.* Sabinac, Sabinjanin, Sabin; —in, *f.* Sabinka.
Sabioncello, *n.* (Halbinſ.) Polješac, Rât; aus —, polješački.
Sachſe, *m.* Sas, Saksonac; —in, *f.* Saskinja, Saksonka.
Sachſen, *n.* Saksonija, Saska (zemlja).
Sächſiſch, *adj.* saski, saksonski.

Safnitz, (D.) Žabnica; (in Steiermark) Sagau, (St.) Žagan. [Savci.
Sagard, (D.) Zagrad.
Sagor, (D.) Zagorje.
Sahara, *f.* (Wüste), Sahara.
Saidschitz, (D.) Zaječice; —er, *adj.* za- Sairach, (D.) Žiri. [ječički.
Saisenberg, (D.) Žužemberk.
Sajo, (Fl.) Slana.
Salamanca, (St.) Salamanka; aus —, Salamis, (Inſ.) Salamina. [salamanski.
Salcano, (D.) Solkan.
Saldenhofen, (D.) Vozenica. [nanski.
Salerno, (St.) Salerno; von —, sa'er-
Salisbury, (St.) Selisberi; von —, se-
Salome, *f.* Salomea. [lisberski.
Salomo, *m.* Salamun.
Salona, (St.) Solin; Einer von —, Solinjanin; Eine von —, Solinka, Solinkinja; zu — gehörig, solinski.
Salona, (Fl.) Jadar; aus —, jadarski.
Salzburg, (St.) Salcburg; —er, *adj.*
Salzmeer, *n.* Slano more. [salcburžki.
Salzwedel, (St.) Losdi.
Samaria, *f.* (L.) Samarija.
Samaritaner, *m.* Samaritanin, Samaritanac; —in, *f.* Samaritanka.
Samasco, (D.) Zamašk.
Samniter, *m.* Samnit.
Samojede, *m* Samojed; —in, *f.* Samojedka; —disch, *adj.* samojedski.
Samojitien, *f.* (L.) Samojicija, Žmud (*f.*).
Samuel, *m.* Samojlo, Samuil.
Sandau, (D.) Žandov. [domirski.
Sandomir, (St.) Sandomir; aus —, san-
Sandwich-Inſeln, *pl.* Sendvičeva ostrva.
Sankt, ſ. auch St.
Sankt Georg, (D. in Kroat.) Gjurgjevac; (in Krain) Sveti Juri; Šent Jur.
Sankt Hermagor, (D.) Sveti Mihor.
Sankt Märten, (D.) Šmartno.
Sankt Michael, (D.) Šmihel, Sveti Mihel.
Sanne, *f.* (Fl.) Savica.
Sanſego, (Inſ.) Sušak.
Sanskrit, (Sprache), Sanskrit; —-Sprache, Sanskritski jezik.
Santomiſchel, (D.) Zanemisao.
Saone, *f.* (Fl.) Sona.
Saporoger, *m.* Zaporožac.
Sara, *f.* Sara.
Saracene, *m.* Saracen; —in, *f.* Saracenka; —niſch, *adj.* saracenski.
Saragoſſa, (St.) Saragosa: ein Einwohner von —, Saragosanin; von —, saragoški. [tovski.
Saratow, (St.) Saratov; von —, sara-
Särchen, *n.* Sarica.
Sardica, *f.* (St.) Sredac.
Sarde, *m.* Sardinjanin; —in, *f.* Sardinka.
Sardinien, *n.* (L.) Sardinija.
Sardiſch, *adj.* sardinski.

Sarepta, (St.) Sarepta; von —, sarep-
Saretze, (D.) Zaréčje. [tanski.
Sareš, (D.) Šariš; —ſcher, *adj.* šariški.
Sareſch-Patak, (St.) Šariški potok.
Sarviz, (Fl.) Blatna. [ski.
Sau, *f.* (Fl.) Sava; zur — gehörig, sav-
Saugebiet, *n.* Posavina, Posavje; ein Bewohner d. —es, Posavac; eine Bewohnerin des —es, Posavka, Posavkinja; zum —e gehörig, posavski.
Saul, *m.* Savò (*gen.* Savla).
Saumur, (Fl.) Saumur (*izg.* Somir).
Sauratz, (D.) Zavrac.
Sauritſch, (D.) Završje.
Sauſaler(wein), *m.* suselica.
Save, ſ Sau.
Savegna, (D.) Zavodnja. [Savojkinja.
Savoyard, *m.* Savojanin; —in, *f.* Savojka,
Savoyen, *n.* (L.) Savoja; zu — gehörig, Saybuſch, (D.) Živac. [savojski.
Sazau, (St.) Sazava.
Scardona, *n.* (St.) Skradin; zu — gehörig, skradinski; der Waſſerfall von —, Skradinski slap; Einer von —, Skradinjanin; Eine von —, Skradinkinja.
Schaffhauſen, (St.) Šafhauzen.
Schandau, (D.) Žandov.
Scharding, (D.) Šarnica.
Schelimle, (D.) Želimlje.
Schelde, *f.* (Fl.) Šelda, Skalda.
Schelletau, (D.) Želetov.
Schemnitz, *n.* (St.) Štavnica; —er, *m.* Štavničanin; —in, *f.* Štavničkinja; —er, *adj.* štavnički.
Scherendorf, (D.) Crnoča vas.
Scheuern, (D.) Širje.
Schildberg, (St.) Ostreževo.
Schirgiswalden, *n.* (St.) Šerjahov.
Schlackau, (D.) Slavkov.
Schlackenwald, (St.) Slavkov.
Schlackenwerth, (St.) Ostrov.
Schlan, (St.) Slani.
Schleſien, *n.* (L.) Slezija, Sležka (zemlja); —er, *m.* Slezak; —in, *f.* Slezakinja; —ſiſch, *adj.* sležki.
Schleswig, (L.) Šlesvig; —er, *adj.* šlesvižki. [grad.
Schloßberg, (D.) Gradišče; (b. Cilli) Za-
Schlüßelburg, (Schloß), Lnar (Lanar).
Schmölln, (D.) Smolin.
Schmölnitz, (St.) Smolnik.
Schneeberg, *m.* (B.) Sněžnik.
Schneekoppe, *f.* (B.) Sněžka.
Schneidemühle, (D.) Pila.
Schöckel, (B.) Sokol.
Schöles, (D.) Žigla.
Schönberg, (St.) Šumberk(a).
Schönbrunn, (Schloß), Šenbrun; von —, šenbrunski; (in Krain) Vrzdenec.
Schöneck, (St.) Skarevo. [ski.
Schonen, *pl.* (L.) Skanija; von —, skan-

Schönfeld, (St.) Tuhomisao.
Schönlaufe, (St.) Trćanka.
Schoosberg, (O.) Šaštin.
Schotte, *m.* Škot; —in, *f.* Škotkinja.
Schottland, (L.) Škocija, Škotska (zemlja).
Schottisch, *adj.* škotski.
Schreckenstein, (Burg), Strekov.
Schrems, (Fl.) Skremlica.
Schumla, (St.) Šuman.
Schurz, (O.) Žireč.
Schütt, *f.* (Inſ.) Čalokez.
Schüttenhofen, (St.) Sušice.
Schwabe, *m.* Švaba; —in, *f.* Švabica, Švabkinja.
Schwabenland, *n.* Švabska (zemlja).
Schwäbisch, *adj.* švabski.
Schwarzau, (Fl.) Svratka, Švarcava.
Schwarzenbach, (O.) Crna.
Schwarzenberg, (O. in Krain), Crni vrh; (B.) Crni prst.
Schwarzes Meer, *n.* Crno more; zum — gehörig, crnomorski.
Schwarzwald, *m.* Crna šuma; Švarcvald.
Schwarzwasser, (O.) Strumen.
Schwede, *m.* Šved; —in, *f.* Švedkinja.
Schweden, *n.* Švedska (zemlja), Švecija.
Schwedisch, *adj.* švedski.
Schweidnitz, *n.* (St.) Svidnica.
Schweinberg, (O.) Vrh.
Schweinbüchel, (O.) Svinja gorica.
Schweinfurt, (St.) Švajnfurt.
Schweiz, *f.* Švajcarska (zemlja); —er, *m.* Švajcar; —in, *f.* Švajcarka, Švajcarkinja; —erisch, *adj.* švajcarski.
Schwerin, (St.) Svěrin; —er, *adj.* svěrinski.
Schwerz, (O.) Zvirče.
Schwetz, (St.) Svěče.
Scios, (Inſ.) Hios; —ote, *m.* Hiot; —otisch, *adj.* hiotski.
Scopia, (St.) Skoplje; aus —, skopljanski.
Scopliace, (O.) Skopljak.
Scutari, *n.* Skadar; ein Einwohner von —, Skadranin; eine Einwohnerin von —, Skadarka, Skadarkinja; zu — gehörig, skadarski; d. See von —, Skadarsko blato, jezero.
Scyros, (Inſ.) Skiros.
Scythe, *m.* Skita.
Scythisch, *adj.* skitski.
Sebastian, *m.* Sebastian, Šebešćan.
Sebastopol, (St.) Sevastopolj; —er, *adj.* sevastopoljski.
Sebenico, *n.* Šibenik; ein Einwohner von —, Šibeničanin; eine Einwohnerin von —, Šibeničanka; zu — gehörig, šibenički.
Sebnitz, *f.* (Fl.) Zebnica.
Seckau, (St.) Sekava.
Sedlitz, (O.) Sedlica.
Seebach, *m.* (Kanal), Jezernica; (O.) Mlino; (b. Krainburg), Zapoge.
Seedorf, (O.) Jezero.
Seeland, *n.* (Inſ.) Zelandija; —länder, *m.* Zelandez; —in, *f.* Zelandezkinja; —ländisch, *adj.* zelandezki.
Seelau, (O.) Želiv.
Seelowitz, (O.) Židlohovice.
Segovia, *f.* (St.) Segovija; aus —, segovijski.
Seidenberg, (St.) Hedvice.
Seidlitz, (O.) Sedlice; —er, *adj.* sedlički.
Seine, *f.* (Fl.) Sena; zur — gehörig, senski.
Seisenberg, (O.) Žužemberg.
Seitzdorf, (O.) Žiče.
Sele, (O.) Želine *pl.*
Seleucia, *f.* (L.) Selevkija.
Selimno, (St.) Slivno.
Selters, (O.) Selters
Selterswasser, *n.* Selterska voda.
Selzach, (O.) Selce.
Semendrien, (St.) Smederevo; aus —, smederevački.
Semering, *m.* (B.) Semernik, Smreknik; —er, *adj.* semernički.
Semlin, *n.* (St.) Zemun; —er, *m.* Zemunac; —in, *f.* Zemunka; —er, *adj.* zemunski.
Semur, (St.) Semir.
Senegal, *m.* (Fl.) Senegal; aus —, senegalski.
Senegambien, *n.* (L.) Senegambija; aus —, senegambijski.
Senftenberg, *n.* (O.) Žamberk; (in Preuß.) Komorov.
Sennaar, (L.) Senaar.
Senoschetz, (O.) Sěnožeće.
Seraphine, *f.* Serafina.
Serbe, Serbier, *m.* Srb, Srbljin; —in, *f.* Srbkinja.
Serbien, *n.* (L.) Srbija, Srbska (zemlja).
Serbisch, *adj.* srbski.
Servola, (O.) Škeden, Škedna.
Sesana, (O.) Sežana.
Sestra, *f.* (Fl.) Sestra.
Setubal, (St.) Setubal.
Seuze, (O.) Seoce, Selce.
Sevilla, (St.) Sevilja; aus —, seviljski.
Sèvres, (St.) Sevr.
Sewastopol, s. Sebastopol.
Sgombich, (Inſ.) Zgombić.
Sheffield, (St.) Šefild.
Shelburne, (St.) Šelborn.
Shitomir, (St.) Žitomir; aus —, žitomirski.
Shrewsbury, (St.) Shrewsbury (*ing.* Šrusberi).
Siam, (L.) Siam; —ese, *m.* Siamac, —esisch, *adj.* siamski.
Sibirien, *n.* (L.) Sibirija; —er, *m.* Sibirac; —in, *f.* Sibirkinja; —risch, *adj.* sibirski.
Siebenburg, *n.* (Burg), Žumberak; —er, *m.* Žumberčanin; —in, *f.* Žumberkinja; —er, *adj.* žumberački.
Sicilien, *n.* (L.) Sicilija; —lianer, *m.* Sicilijanin, Sicilijanac; —in, *f.* Sicilijanka; —lianisch, *adj.* sicilijanski.
Sidney, (St.) Sidnej; aus —, sidnejski.
Sidonia, *f.* Sidonija.

Sidonius, *m.* Sidonij, Sidonio, Sidonie.
Siebenbürgen, *n.* Erdelj; —er, *m.* Erdeljac; —in, *f.* Erdeljka; —giſch, *adj.* erdeljski.
Siedlce, (St.) Sedlce; aus —, sedlečki.
Siegersdorf, (O.) Žiganja vas.
Siegfried, *m.* Vitomir.
Siena, (St.) Siena.
Sierra Leone, (Fl.) Siera Leona.
Sigismund, Sigmund, *m.* Šišman (*fam.* Žiga).
Signo, (St.) Sinj.
Silein, (O.) Žilina.
Silveſter, *m.* Silvestar (Salveštar).
Silvan, *m.* Silvan.
Silvine, *f.* Silvina.
Simbirsk, (St.) Simbirsk(o); aus —, simbirski.
Simeon, *m.* Šimun, Simeon (*fam.* Simo, Šime).
Simpheropol, (St.) Simferopolj; aus —, simferopoljski.
Simſon, *m.* Sanson.
Sinai, (B.) Sinaj.
Sinigaglia, (St.) Senigalja.
Siſſano, (O.) Sežan, Sisan.
Siſſek, (O.) Sisak; —er, *m.* Siščanin; —er, *adj.* sisački.
Siſtiana, (O.) Sustljan.
Siſtow, (St.) Svištov.
Sitka, (St.) Sitka.
Sittersdorf, (O.) Šetara vas.
Sittich, (O.) Zatična.
Sixtus, *m.* Sisto.
Skalis, (O.) Škale.
Skalitz, (St.) Skalica; —er, *adj.* skalički.
Skandinavien, (L.) Skandinavija; —er, *m.* Skandinavac; —iſch, *adj.* skandinavski.
Sklavenküſte, *f.* Robsko primorje.
Skotſchau, (O.) Skočov.
Skupi, (St.) Skoplje.
Sky, (Inſ.) Skej.
Slave, *m.* Slav, Slavenin, Slavjanin, Slověnin (*pl.* Slavni itd).
Slavin, *f.* Slavenka, Slavjanka, Slověnka.
Slavenland, *n.* Slavija, Slavenska, Slověnska (zemlja).
Slaviſch, *adj.* slavenski, slavjanski, slověnski.
Slavonien, *n.* (L.) Slavonija; —er, *m.* Slavonac; —in, *f.* Slavonka; —iſch, *adj.* slavonski.
Slawotinzen, (O.) Slobtinci.
Slebitſch, (O.) Žlebič.
Sleindorf, (O.) Slamna vas.
Slobodiſche Ukraine, *f.* (L.) Slobodska Ukrajina.
Slough, (St.) Slough (*izg.* Sló).
Sluin, (O.) Slunj; —er, *m.* Slunjanin; —er, *adj.* slunjski.
Smirna, Smyrna, (St.) Smirna, Žmirna; —er, *adj.* smirnjanski, žmirnjanski.
Smolensk, (St.) Smolensk(o); aus —, smolenski.
Sohler Geſpanſchaft, *f.* Zvolenska stolica (županija).
Sohrau, (O.) Zarov.
Solothurn, *n.* (L.) Soloturan; —er, *adj.* soloturanski.
Solta, (Inſ.) Šolta, Maslinica.
Somme, (Fl.) Soma.
Sommerein, (O.) Šomorin.
Somos, (O.) Drinov.
Sonnegg, (O.) Senek.
Sophia, *f.* (St.) Sredac, Sofija.
Sophie, *f.* Sofija (*fam.* Sofa).
Soſſich, (O.) Sosić.
Sottl, (Fl.) Sutla.
Sovignacco, (O.) Sovinjak.
Spalato, *n.* (St.) Splět; —ter, *m.* Splěćanin; —in, *f.* Splětkinja, Splěćanka; —ter, *adj.* splětski.
Spandau, (St.) Spandava; —er, *adj.* spandavski.
Spanien, *n.* (L.) Španjolska (zemlja); —er, *m.* Španjol, Španjolac; —in, *f.* Španjolka; —iſch, *adj* španjski, španjolski.
Sparta, (L.) Sparta; —ner, *m.* Spartanac; —in, *f.* Spartanka; —niſch, *adj.* spartanski.
Speier, (St.) Špajer, Špira.
Spirding, *f.* (Fl.) Smiardva.
Spiridion, *m.* Spiridijun (*fam.* Spiro).
Spitzbergen, (Inſ.) Špicberga.
Sporaden, *pl.* (Inſ.) Sporade.
Spree, *f.* (Fl.) Sprewa.
Spremberg, (St.) Gradek (Gradac).
Spuzza, (St.) Spuž.
St. ſ. auch Sanft.
St. Brictius, (O.) Brckovljani; aus —, brckovljanski.
St. Georg, (in Ung.) Sveti Juraj; —er, *m.* Svetejurac; —in, *f.* Svetojurka, Svetojurkinja; —er, *adj.* svetojurski.
St. Georg, (O. in der Warasdiner Grenze) Gjurgjevac; e. Einwohner von —, Gjurgjevčanin, Gjurok; eine Einwohnerin von —, Gjurgjevčanka; zu — gehörig, gjurgjevački.
St. Germain, (St.) Sveti German; Saint Germain (*izg.* Senžermen).
St. Leonhard, (O.) Šent Lenard.
St. Lorenzfluß, *m.* rěka svetoga Lovrěnca.
St. Pölten, (St.) Sveti Hipolit.
St. Paul, (O.) Šent Pau (*gen.* Šent Paula).
St. Quentin, (St.) St. Quentin (*izg.* Sen Kantem).
St. Veit, (O.) Šentvid.
Staaz, (O.) Stožac.
Stab, (St.) Stod.
Stadelborf, (O. in Steierm.) Imeno; (in Kärnth.) Gumno.
Stagno, *n.* Ston; aus —, stonski.
Stainz, (Fl.) Stavnica.
Stallupöhnen, (St.) Stalupjani.
Stambul, (St.) Stambol; —er, *m.* Stambolac, Stambolija; —in, *f.* Stambolka; —er, *adj.* stambolski.
Stampfen, (O.) Stupava.
Stanislaus, *m.* Stanislav (*fam.* Stanko).
Stanuern, (O.) Stonarov.
Stargard, (O.) Stargrad.
Starkenbach, (St.) Jilemnica.

Stativ, (O.) Stada.
Stawropol, (St.) Stavropol; —er, *adj.* [stavropoljski.
Stecken, (O.) Stoki.
Stefelsdorf, (O.) Štefanovci.
Steier, (St.) Štajer; (Fl.) Štira.
Steiermark, *f.* (L.) Štajer, Štajerska (zem-[lja).
Steierer, *m.* Štajerac; —in, *f.* Štajerka,
Steierisch, *adj.* štajerski. [Štajerkinja.
Stein, (O.) Kamenik.
Steinamanger, (St.) Subotište.
Steinau, *f.* (Fl.) Stinava.
Steinau, (St.) Stinava.
Steinbrücken, (O.) Zidani most.
Steinbüchel, (O.) Kamena gorica.
Steine, (Fl.) Stěnava.
Steiner-Alpen, (Geb.) Kameničke planine.
Steinitz, (O.) Ždanice.
Steinwand, (O.) Posterica.
Stephan, *m.* Stěpan (*fam.* Stěpo, Stěpo).
Stephanie, *f.* Stěpanija.
Stephanstag, *m.* Stěpanj-dan.
Stephchen, *n.* Stěpko, Stěpica.
Stettin, (St.) Stetin.
Stiacco, (O.) Stijak.
Stignano, (O.) Stěnica.
Stockendorf, (O.) P anina; Stojanski vrh.
Stockholm, (St.) Stokholm; —er, *adj.* stokholmski.
Stolpe, (Fl.) Stupa; (St.) Stupje.
Stolpen, (O.) Stolpno, Stupin.
Stolvizza, (O.) Stolbica.
Stopna, (O.) Stupno.
Storchnest, (O.) O ečno.
Strakonitz, (St.) Strakonice.
Straschnitz, (O.) Stražnica.
Straßburg, (St. in Frankr.) Strasburg; (in Preuß.) Brodnica; —er, *adj.* strasburski. [lěv.
Strasse von Gibraltar, *f.* Gibraltarski pro-
Strechau, (Burg), Strehov.
Stregna, (O.) Stranja.
Strehlen, (O.) Strelin.
Strelitz, (St.) Strelice.
Strigau, (St.) Strigovo.
Strohain, (O.) Strohinj. [strumski.
Strymon, *m.* (Fl.) Struma; zu — gehörig,
Stuhlweißenburg, *n.* (St.) Stojni Biograd; —er, *m.* Stojnobiogradjanin, Stojnobiogradac; —in, *f.* Stojnobiogradka; —er, *adj.* stojnobiogradski.
Sturia, (O.) Štu ja.
Sturmhaube, *f.* (Berg), Šišak.
Stuttgart, (St.) Štutgarda; —er, *adj.* [štutgardski.
Suchen, (O.) Draga.
Suczawa, (O.) Sučava.
Südamerika, *n.* Južna Amerika; —ner, *m.* Južnoamerikanac; —in, *f.* Južnoamerikanka; —ner, *adj.* južnoamerikanski.
Süddeutschland, (L.) Južna Němačka.
Südeuropa, *n.* Južna Evropa.
Subeten, *pl.* (Geb.) Sudetske gore.
Südsee, *f.* Južno more; zur — gehörig, južnomorski.
Südslave, *m.* Južni Slavenin i. Slavjanin; —visch, *adj.* jugoslavenski.
Suez, (Landenge), Suec.
Sulau, (O.) Sulejevo.
Sulinamündung, *f.* Su insko grlo i. ušće.
Sulpiz, Sulpicius, *m.* Sulpicij, Sulpicio,
Sulzbach, (Fl.) Sučava. [Sulpicije.
Sund, (Meeresstraße), Zund, Sud.
Sund- (in Zus.) zundski, sudski.
Susanne, *f.* Suzana (*fam.* Žuža).
Suschen, *n.* Suzika (*fam.* Žužica).
Susdal, (St.) Suzdal: —er, *m.* Suzdalac; —er, *adj.* suzdalski.
Süssenberg, (O.) Sladka gora.
Süssenheim, (O.) Šusem.
Sussnegvizza, (O.) Šušnjevica.
Swille, (O.) Zbilje, Žeje.
Syracus, *n.* (St.) Sirakuza; —aner, *m.* Sirakuzanin, Sirakuzanac; —in, *f.* Sirakuzanka, Sirakuzkinja; —anisch, *adj.* sirakuzki, sirakuzanski.
Syrien, *n.* (L.) Sirija; —er, *m.* Sirijanin; —in, *f.* Sirijanka; —isch, *adj.* sirijski.
Syrjäne, *m.* Zirjanac.
Syrmien, *n.* (L.) Srěm; —er, *m.* Srěmac; —in, *f.* Srěmkinja; —isch, *adj.* srěmski.
Szalader, *adj.* zaladski.
Szalatna, (O.) Slatina.
Szecs, (O.) Sečovci.
Szecseny, (O.) Sěčani.
Szekler, *m.* Sikulac.
Szelnicze, (O.) Silnica.
Szent Miklos, (O.) Sveti Mikulaš.
Szerdahely, (O.) (Mursko) Središte.
Szinna, (O.) Snina.
Szobotist, (O.) Sobotište.
Szolnok, (St.) Solnik.

T.

Tabago, (Ins.) Tabago; aus —, tabažki.
Tachau, (St.) Drevnov.
Tafelberg, *m.* Stolova gora.
Tahiti, s. Otahaiti.
Tainach, (O.) Tinje.
Tajo, (Fl.) Taho, Tag.
Taman, (St.) Taman; aus —, tamanski.
Tankred, *m.* Tankred.
Tanzberg, Tanča gora, Tanči vrh.
Taranto, (St.) Taranto.
Tarsus, (St) Tars.
Tarvis, (O.) Trebič. [Tatarka.
Tatar, *m.* Tatarin; —in, *f.* Tatarkinja,
Tatarei, *f.* (L.) Tatarija, Tatarska (zemlja).
Tatarisch, *adj.* tatarski.
Tatzmannsdorf, (O.) Tarča.

Tauren, (Geb.) Ture.
Taurien, *n.* (L.) Tavrija.
Tauris, (St.) Tavris.
Tauriſch, *adj.* tavrijski.
Tauß, (St.) Domažlice.
Tecsö, (D.) Tačova.
Teheran, (St.) Teheran; —er, *adj.* teheranski.
Temes, (Fl.) Tamiš; temeſcher Banat, tamiški banat.
Temesvar, (St.) Tamišgrad, Temišvar; —er, *adj.* tamišgradski, temišvarski.
Tempe, *n.* (Thal), Tempe; aus —, tempejski.
Teneriffa, (Inſ.) Tenerifa; aus —, tenerifski.
Tenneſſee, (L.) Tenesi.
Tepel, (Fl.) Topla.
Terceira, (Inſ.) Tercera.
Terebes, (D.) Trebišov.
Terek, (Fl.) Terek; aus dem —, terečki.
Terglou, *n.* (Berg), Triglav.
Terſain, (D.) Terzin.
Terſatto, (D.) Trsat.
Teſſin, (St.) Tesin; (Fl.) Tičin.
Teſchen, (St.) Češin.
Tetſchen, (St.) Děčin.
Teutone, *m.* Tevton; —niſch, *adj.* tevtonski.
Texel, (Inſ.) Teksel; aus —, tekseoski.
Thaddäus, *m.* Tadija.
Thaja, (Fl.) Dija.
Theben, (St.) Teba, Tiva; (in Ung.) Děvin.
Theinitz, (D.) Tajnice.
Theiß, *f.* (Fl.) Tisa; zur — gehörig, tiski.
Theißgebiet, *n.* Potisje; ein Bewohner des —es, Potisac; eine Bewohnerin des —es, Potiska, Potiskinja; zum — gehörig, potiski.
Theißholz, (D.) Tisovac.
Thekla, *f* Tekla.
Themſe, *f.* (Fl.) Temza.
Theobald, *m.* Teobaldo.
Theodor, *m.* Božidar, Todor (*fam.* Tošo.)
Theodora, *f.* Božidara, Toda (*fam.* Todica).
Theodorich, *m.* Todorik.
Theodoſia, (St.) Teodosija.
Theodoſius, *m.* Teodosij, Teodosio, Todosije.
Thereſe, *f.* Tereza (*fam.* Rezika).
Thereſienſtadt, (Feſtg.) Terezin.
Thereſiopel, (St.) Subotica.
Thereſowatz, (D.) Suvopolje.
Thermopylä, (D.) Termopile.
Theſſalien, *n.* (L.) Tesalija; —liſch, *adj.* tesaoski.
Theſſalonich, *n.* (St.) Solun; ein Einw. von —, Solunjanin; eine Einw. von —, Solunka, Solunkinja; zu gehörig, solunski.
Thefing, (St.) Tiužim.
Thibet, (L.) Tibet; —er, *m.* Tibetanac; —aniſch, *adj.* tibetanski.
Thomas, *m.* Toma (*fam.* Tomo, Tome).
Thomaſia, *f.* Tomazia.
Thorenburg, (St.) Torda.
Thorn, (St.) Torunj; — er, *adj.* torunjski.
Thoun, *n.* (D.) Togunj; —er, *m.* Togunjanin; —in, *f.* Togunjka; —er, *adj.* togunjski.
Thracien, *n.* (L.) Trakija; —er, m. Trak; —in, *f.* Trakija; —iſch, *adj.* trački; die —e Halbinſel, poluotok trački.
Thurdoſchin, (D.) Tvrdošin.
Thurgau, *n.* (L.) Turgova; —er, *adj.* turgovski.
Thüringen, *n.* (L.) Turinga; —er, *adj.* turinžki.
Thuroz, (Gebiet), Turac; —er Geſpanſchaft, turčanska županija.
Tiber, *f.* (Fl.) Tibar, Tevor; zur — gehörig, teverski.
Tiburz, Tiburcius, *m.* Tiburcij, Tiburcio, Tiburcije.
Tiefenthal, (D.) Glubodol.
Tigris, *m.* (Fl.) Tigar; aus dem —, tigarski.
Tilſit, (St.) Tilža; —er, *adj.* tilžanski.
Timavus, (Fl.) Timav.
Timotheus, *m.* Timotej.
Tinin, (D.) Knin.
Tißholz, (D.) Tisovac.
Tiſſina, (D.) Tišina.
Titus *m.* Tit, Tito.
Tivoli, (St.) Tivoli, Tibur.
Tobias, *m.* Tobija.
Tobitſchau, (St.) Tovačov.
Tobolsk, (St.) Tobolsk(o); —er, *adj.* tobolski.
Todtes Meer, *n.* Mrtvo more; zum — gehörig, mrtvomorski.
Tokai, (D.) Tokaj; —er, *adj.* tokajski.
Tokaierwein, *m.* tokajština.
Toledaner, *m.* Toledanac.
Toledo, (D.) Toledo; aus —, toledski.
Tolmein, (D.) Tmin, Tomin.
Tolmeiniſches Gebirge, *n.* Tominske gore.
Topliacco, (D.) Tupljak.
Töplitſch, (D.) Topoliče.
Töplitz, *n.* (D.) Toplice; —er, *adj.* toplički.
Topusko, (D.) Toplice, Topusko.
Topſchau, (D. Dobšina.
Torgau, (St.) Torgov.
Torre (Fl.) Tar.
Toscana, (L.) Toskana.
Toscaner, *m.* Toskanac; —iſch, *adj.* toskanski.
Toulon, (St.) Tulon.
Toulouſe, (St.) Tuluza.
Tours, (St.) Tur.
Trachenberg, (D.) Smogorjev.
Trakenburg, (D.) Kozje.
Transalpiniſch, *adj.* zaalpinski.
Trapezunt, (St.) Trebizond; —er, *adj.* trebizondski.
Trau, (St.) Trogir; ein Einw. von —, Trogiranjin; zu — gehörig, trogirski.
Trautenau, (St.) Trutnov.
Trave, *f.* (Fl.) Trav(n)a.
Travemünde, *f.* (D.) Travemunda.
Trebeln, (D.) Trebelevo.
Trebich, (D.) Trebič.
Trebnitz, (D.) Trebenice.
Treffen, (D.) Trebno, Trebnje.
Tremles, (D.) Strmilov.
Trennenberg, (D.) Dramlja.

Trevisaner, *m.* Trevizanac.
Treviso, (St.) Trevizo; aus —, trevižki.
Trient, (St.) Tridenat; —er, *adj.* tridentinski.
Trier, (St.) Trevir; aus —, trevirski.
Triesch, (D.) Trěšće.
Triest, *n.* (St.) Trst; —iner, *m.* Tršćanin; —in, *f.* Tršćanka; —er, tršćanski.
Trifail, (D.) Trebovlje.
Tripoli, (L.) Tripolje; aus —, tripoljski.
Troffin, (D.) Trebonje.
Troja, *n.* (St.) Troja; —ner, *m.* Trojanin, Trojanac; —in, *f.* Trojanka.
Trojaner, Trojer, Trojanisch, *adj.* trojski, trojanski.
Troppau, (St.) Opava.
Troyes, (St.) Troa.
Trurillo, (St.) Truhiljo.
Tschaikist, *m.* Šajkaš.
Tschakathurn, *n.* (D.) Čakovac; Einer von —, Čakovčanin; Eine von —, Čakovkinja; zu — gehörig, čakovački.
Tscheremisse, *m.* Čeremis; —isch, *adj.* čeremiški.
Tscherkask, (L.) Čerkask(o).
Tscherkesse, *m.* Čerkes; —sisch, *adj.* čerkeški.
Tschernigow, (St.) Crnigov; —er, *m.* Crnigovac; —isch, *adj.* crnigovski.
Tschernembl, (St.) Crnomelj.
Tschernomorien, *n.* (L.) Crnomorija.
Tschesma, (St.) Česma; aus —, česmanski.
Tschernutsch, (D.) Črnuče.
Tschetschenze, *m.* Čečanac.
Tschetschenzenland, *n.* Čečna; —zisch, *adj.* čečanski.
Tschitsche, *m.* Čič; —iboden, Čičarija.
Tschubar, (D.) Čubar.
Tschuwasche, *m.* Čuvaš; —isch, *adj.* čuvaški.
Tübingen, (St.) Tubinga.
Tuchein, (D.) Tuhinj.
Tüchern, (D.) Teharje.
Tüffer, (Bad), (V)laško (mjesto).
Tula, (St.) Tula; aus —, tulski.
Tullus, *m.* Tulij, Tulio.
Tunguse, *m.* Tunguz; —isch, *adj.* tunguzki.
Tunis, (L.) Tunis; von —, tuniški.
Turin, (St.) Turin; —er, *adj.* turinski.
Türke, *m.* Turčin; (Alttürke), Stocktürke, Turkuša; zum —n machen, poturčiti; Ein — werden, poturčiti se; wie ein — leben, turkovati.
Türkei, *f.* (L.) Turska (zemlja); —in, *f.* Turkinja; —isch, *adj.* turski.
Turkestan, (L.) Turkestan; aus —, turkestanski.
Turkomane, *m.* Turkmenac, Truhmenac; —nisch, *adj.* turkmenski, truhmenski.
Tüs, (D.) Tučno.
Twer, (St.) Tver; —er, *m.* Tveranin; —in, *f.* Tveranka.
Twimberg, (D.) Teminje.
Tyrnau, *n.* (St.) Trnava; —er, *m.* Trnavljanin; —in, *f.* Trnavkinja; —er, *adj.* trnavski.
Tyrol, *n.* (L.) Tirol; —er, *m.* Tirolac; —in, *f.* Tirolkinja; —er, *adj.* tirolski.
Tyrus, (St.) Tir; aus —, tirski.

U.

Udine, (St.) Vidam; —r, *adj.* vidamski; —r, *m.* Vidmanin.
Ufer, (Fl.) Ukra.
Ukraine, *f.* (L.) Ukrajina; Einer aus —, Ukrajinac; Eine aus —, Ukrajinka; zur — gehörig, ukrajinski.
Ulbo, (Inf.) Olib.
Ullersdorf, (D.) Losina.
Ulm, (St.) Ulma; —er, *adj.* ulmenski.
Ulrica, *f.* Ulrika.
Ulrich, *m.* Ulrik.
Ulrichsberg, (B.) Šenturška gora.
Umago, (D.) Umag.
Umbrien, *n.* (L.) Umbrija.
Ungar, *m.* Ugrin; —in, *f.* Ugarka, Ugarkinja; —isch, *adj.* ugarski.
Ungarisch-Altenburg, (D.) Stari gradi; aus —, starogradski.
Ungarn, *n.* (L.) Ugarska (zemlja).
Ungarschitz, (D.) Uherčice, Ugarčice.
Unghvar, (D.) Užgorod (Užgrad); —er, *adj.* užgorodski.
Unhost, (D.) Unošt.
Uni, (Inf.) Nia.
Unruhstadt, (St.) Kargova.
Unter-Wauzen, (D.) Dolnji Busov.
Unter-Steiermark, (L.) Mali Štajer.
Unz, (Fl.) Unica.
Upsala, (St.) Upsala; aus —, upsaoski.
Ural, *m.* (Geb.) Ural; —er, *adj.* uraoski.
Urban, *m.* Vrban.
Urem, (D.) Vrěme.
Uri, (L.) Urij; von —, urijski.
Urkantone, *pl.* prvi kantoni.
Ursin, Ursinus, *m.* Ursin.
Ursula, Ursel, *f.* Uršula (*fam.* Urša).
Usofen-Gebirge, *n.* Gorjanci.
Ustiug, (St.) Ustjug; aus —, ustjužki.
Utrecht, (St.) Utrehta; —er, *adj.* utrehtski.

V.

Valenciennes, (St.) Valansien.
Valens, *m.* Valento.
Valentia, (St.) Valencija.
Valentin, *m.* Valentin.
Valeria, *f.* Valerija.
Valerian, Valerianus, *m.* Valerijan.
Valerius, *m.* Valerij, Valerio, Valerije.
Valetta, (St) Valeta.
Valle, (D.) Bal; — die Vesca, (Inf.) Draga Baščanska.
Vallon, (Inf.) Valun.
Valmovrasa, (D.) Mavraza.
Valpo, (D.) Valpovo.
Vandale, *m.* Vandal; —isch, *adj.* vandaoski.
Varna, (St.) Varna; aus —, varnanski.
Vaucluse, (Thal), Vaucluse (*izg.* Vokliz).
Vaudemont, (St.) Vaudemont, (*izg.* Vodmon).

Verden, (St.) Verdi.
Verdûn, (St.) Verduna.
Verebely, (D.) Vrablje.
Vereinigte Staaten von Nordamerika, sěverno-amerikanske sjedinjene države.
Vermo, (D.) Beram.
Vernſen, (D.) Vrža.
Veronica, *f.* Veronika.
Veglia, (Inſel u. Stadt), Krk; Ein Einwohner von —, Krčanin; Eine Einw. von —, Krčkinja; zu — gehörig, krčki.
Veit, *m.* Vid.
Veitenſtein, (D.) Vitana.
Velben, (D.) Vrba.
Velden, (D.) Vrbje.
Veldes, (D.) Bled.
Vellach, (D.) Běla.
Venden, *f.* (L.) Vandeja; —er, *m.* Vandejac; —iſch, *adj.* vandejski.
Vendôme, (St.) Vandom.
Venedig, *n.* (St.) Mletci (*gen.* Mletakah).
Venetianer, *m.* Mlečanin, Mlečić; —in, *f.* Mletačkinja; —iſch, *adj.* mletački.
Venus, *f.* Venera, Venere.
Verbenico, *n.* (St.) Vrbnik; Ein Einw. von —, Vrbničanin; Eine Einw. —, Vrbničkinja; zu — gehörig, vrbnički.
Vercelli, (St.) Verčeli.
Vercoglia, (D.) Vrhovlje.
Verõze, *n.* (D.) Virovitica; —er, *m.* Virovitičanin; —in, *f.* Virovitičkinja; —er, *adj.* virovitički.
Verſailles, (St.) Versalje (*pl.*); Ein Einwohner von —, Versaljanin; Eine Einw. von —, Versaljanka; zu — gehörig, versaljski.
Veſuv, *m.* Vezuv; vom —, vezuvski.
Viborg, (St.) Viborga; —er, *adj.* viborski.
Vicenza, (St.) Vičenca.
Victor, *m.* Viktor.
Victoria, *f.* Viktorija.
Vienne, (St.) Viena; —r, *adj.* vienski.
Vierwaldſtädter See, *m.* Vierwaldstadtsko jezero.
Vigaun, (D.) Begne.
Viktring, (D.) Viktrinj, Kloštar.
Villach, (D.) Bělak; —er, *adj.* bělački.
Villa de Cani, (D.) Pasja vas.
Villanuova, (D.) Nova vas.
Vincenz, *m.* Vinceta, Vincenco, Vicentij, Vićentije, (*fam.* Vinko, Vicko, Vice).
Vincentia, *f.* Vicentija, Vicenca, (*fam.* Vicka, Vice).
Vipulzano, (D.) Vipuže.
Virgilius, *m.* Virgil, Virgilij, Virgilio, Virgilije.
Virginia, *f.* Virginija.
Virginien, (L.) Virginija; —er, *m.* Virginac; —in, *f.* Virginka; —iſch, *adj.* virginski.
Viſegrad, (Burg), Višegrad; —er, *adj.* višegradski.
Viſinada, (D.) Višnjana.
Viſignano, (D.) Vižinjan.
Viſt, (D.) Viška, Viskova.
Vitalis, *m.* Živan, Živko, Vido.
Vlieſſingen, (St.) Flisinga; aus —, Flisingenski.
Vogeſen, *pl.* Vogeze, Vogezka zemlja.
Volhynien, ſ. Wolhynien.
Völkermarkt, (D.) Velkovac (Velikovac).
Vorarlberg, (L.) Predaralska.
Vorau, (D.) Borova.
Vorgebirge der guten Hoffnung, *n.* Glavina i. Rat dobre nade.
Vormarkt, (D.) Predtrg.
Vornſchloß, (D.) Predgrad.
Vöttau, (D.) Bilov.
Vragna, (D.) Vranja.
Vulcan, Vulcanus, *m.* Vulkan.

W.

Waadtland, (L.) Vatlandija.
Waadtländer, *m.* Vatlandez; —iſch, *adj.* vatlandezki.
Waag, Wag, *f.* (Fl.) Vag.
Waal, (Fl.) Vala.
Wachſenſtein, (D.) Belaj.
Wagſtadt, (St.) Bilovce.
Wagthal, *n.* Považje.
Wahabite, ſ. Wehabite.
Waidhofen, (D.) Bidov.
Waitra, (D.) Vitoraz.
Waizen, *n.* (D.) Vac; —er, *m.* Vačanin; *adj.* vački.
Wakendorf, (D.) Věčna vas.
Walach, *m.* Vlah, Karavlah, Rumunin.
Walachei, *f.* (L.) Vlaška, Karavlaška (zemlja); —iſch, *adj.* vlaški, karavlaški.
Walburgis, *f.* Valpurga.
Wald, (D.) Rute, Gvozd.
Waldmünchen, (D.) Mnihov nad Lesom.
Wales, (L.) Vels; von —, velški.
Walcheren, (Inſ.) Valahrija.
Wallendorf, (St.) Vlaška.
Wallern, Walery, (D.) Volari.
Wallis, (L.) Valis.
Wälſche, Wälſchland, ſ. Italiener, Italien.
Waltendorf, (D.) Balta vas.
Walther, *m.* Valter.
Waraždin, *n.* (St.) Varaždin; —er, *m.* Varaždinac; —in, *f.* Varaždinka; —er, *adj.* varaždinski.
Warmbad, (D.) Toplice.
Warſchau, *n.* (St.) Varšava; —er, *m.* Varšavljanin; —in, *f.* Varšavka, Varšavkinja; —er, *adj.* varšavski.
Wartberg, (D.) Senac.
Wartenberg, (D.) Straž; (in Schleſ.) Sicov, Cicov.
Warthe, *f.* (Fl.) Varta.
Waſhington, (St.) Vašington.
Watſch, (D.) Beč.
Wedgewood, (St.) Vedžvud; —er, *adj.* vedžvudski.
Wegſtädtl, (D.) Veti.
Wehabite, *m.* Vehabit; —er, *adj.* vehabitski.
Wehlen, (D.) Velin.
Weichſel, *f.* (Fl.) Visla, zur — gehörig, vislanski.

Weichſelburg, (D.) Višnja gora.
Weichſelſtein, (D.) Novi dvor.
Weidenau, (D.) Vidnava.
Weidendorf, (D.) Bedenj.
Weikersdorf, (D.) Goričja vas.
Weimar, (L. u. St.) Vojmir; aus —,
Weindorf, (D.) Vinja vas. [vojmirski.
Weinitz, (D.) Vinica; (bei Reifnitz) Vi-
Weißach, (D.) Jesani. [nice.
Weiße Meer, *n.* Bělo more
Weißenfels, (Burg), Běla peć.
Weißeritz, (Fl.) Bistrica.
Weißkirchen, (D. in Banat) Běla crkva; (in Mähren), Granica; —chner, *adj.* bělo-crkveni. [Běle vode.
Weißwaſſer, (in Böhm.) Běla; (in Steierm.)
Weitenſtein, (D.) Vitanja, Vitanje.
Weitra, (D.) Vitoraz.
Weitſch, (D.) Vič.
Welau, (St.) Velov.
Wellitſchen, (D.) Voličina.
Wels, (St.) Veles.
Welſchland, ſ. Italien.
Weltſchberg, (B.) Belč-vrh.
Welwarn, (D.) Velvari.
Wende, *m.* Slovenac.
Wendenland, *n.* Slovenija, Slovenska.
Wendiſch, *adj.* slovenski.
Wenzel, Wenzeslaus, *m.* Višeslav, Vaclav.
Werben, (D.) Vrbno.
Wernſen, (D.) Vrše.
Werre, *f.* (Fl.) Vera.
Werſchetz, (St.) Vršac.
Werth, (D.) Na jezeri.
Weſel, (St.) Vezel.
Weſenberg, (St.) Rakovo.
Weſer, *f.* (Fl.) Vizera.
Weſer- (in Zuſ.) vizerski.
Weſeritz, (D.) Bezdružice.
Weßnitz, (D.) Bésnica.
Weſtgothen, *pl.* Zapadni Goti.
Weſtindien, ſ. Indien.
Weſtphalen, *n.* (L.) Vestfalija; —er, *m.* Vestfalac; —in, *f.* Vestfalka; —iſch, *adj.* vestfalski.
Wetzlar, (St.) Veclar.
Wiäsma, (St.) Vezma; aus —, vezamski.
Wiätka, (St.) Vetka; aus —, vetski.
Wiburg, ſ. Viborg.
Wieliczka, (Salzbergw.) Vělička.
Wien, (St.) Beč; —er, *m.* Bečanin; —in, *f.* Bečkinja; —er, *adj.* bečki.
Wiener-Neuſtadt, (St.) Bečko Novomèsto.
Wieſelburg, (St.) Mošonj; —er, *adj.* mošonjski.
Wight, (Inſ.) Wight (*izg.* Vajt).
Wigſtadtl, (D.) Vitkov.
Wihandsberg, (D.) Četrtak.
Wildenſchwert, (St.) Ustje nad Orlicom.
Wildſchütz, (D.) Vučico.
Wilhelm, *m.* Vilelmo.
Wilhelmine, *f.* Vilelmina.
Wilibald, *m.* Vilibaldo.
Wilija, *f.* (Fl.) Vilija; aus der —, vilijski.
Wilna, (St.) Vilna; —er, *adj.* vilnauski; —er, *m.* Vilnanac.
Wincheſter, (St.) Vinčester.
Windau, (D.) Vindava.
Windiſchbüchel, *pl.* Slovenske gorice.
Windiſchdorf, (D.) Slovenska vas. [ca.
Windiſch-Feiſtritz, (D.) Slovenska Bistri-
Windiſchgratz, (D.) Slovenski Gradac.
Windiſch-Landsberg, (D.) Podčetrtak.
Winkel, (D.) Kut.
Winklern, (D. Uglje (Voglje); (in Kärnten) Ugljiče (Vogliče).
Windſor, (St.) Vindsor; aus —, vindWinterberg, (D.) Vimperka. [sorski.
Wippach, *f.* (Fl.) Vipava, Ipava.
Wiſchau, (St.) Viškov.
Wiſchberg, (D.) Viša gora.
Wiſowik, (D.) Bizovik.
Wiſternitz, (D.) Bistrica.
Witſchein, (D.) Svěčina. [vitenberžki.
Wittenberg, (St.) Vitenberga; —er, *adj.*
Wittichenau, (St.) Kulov.
Wittingau, (D.) Trebonj. [dimirski.
Wladimir, (St.) Vladimir; aus —, vlaWochein, *f.* (Fl.) Bohinj; —er See, bohinjsko jezero.
Woditz, (D.) Vodice.
Wogule, *m.* Vogul.
Wohlau, (St.) Volov.
Wolfenbüttel, (L.) Volfenbutela; aus —, volfenbuteoski.
Wolfgang, *m.* Vuk.
Wolfsbach, (D.) Vučji potok.
Wolfsberg, (D.) Vučja gora, Volšperg.
Wolga, *f.* (Fl.) Volga; aus der —, volžki.
Wolgaſt, (St.) Voligost.
Wolhynien, (L.) Volinj; aus —, volinjWolin, (D.) Volinja. [ski.
Wöllanbach, (D.) Velenja.
Wöllau, (D.) Velenje.
Wolmar, (St.) Volmar, Livonski Vladi-
Woltſchach, (D.) Uče, Vuče. [mirac.
Woolwich, (St.) Woolwich (*izg.* Vulič); —er, *adj.* vulički. [lički.
Wörlitz, (D.) Orlice; —er, *adj.* orWorms, (St.) Vorma; —er, *adj.* vormenski. [ronežki.
Woroneſh, (St.) Voronež; aus —, voWörther-See, *m.* Vrbsko i. Čelovačko
Wotawa, (Fl.) Otava. [jezero.
Wotiake, *m.* Votjak.
Wotſchberg, (D.) Boč.
Wreſchen, (St.) Vrsanja.
Wreſin, (D.) Brezje.
Wruſnitz, (D.) Brusnice.
Wuje, (D.) Buje.
Wſcherau, (D.) Všerubi.
Wünſchelburg, (D.) Gradak.
Würtemberg, (L.) Virtemberga; —er, *m.* Virtemberžanin; —in, *f.* Virtemberžanka; —er, *adj.* virtemberžki.
Wurz, Wurzen, (Berg), Korčn; (D.) Pod

Korênom; —er See, Korên ko jezero; —er Paß, Korên, Koran.
Würzburg, (St.) Vircburga; —er, *m.* Vircburžanin; —er, *adj.* vircburžki.
Wurzen, (D.) Pod Korênom; (in Sachsen), Vrčin.
Wuſtrow, (D.) Ostrov.
Wutainova, (D.) Butajnova.
Wuttarai, (D.) Butoraj.

X.

Xaver, Xaverius, *m.* Ksaverij, Šaverij, Žaver.
Xarid, (D.) Žažid.
Xenophon, *m.* Ksenofon (*gen.* Ksenofonta.
Xerez, (St.) Herez.
Xerres, *m.* Kserkse, Serse.
Xicoco, (Inſ.) Ksikoko.
Xuppa, (D.) Župa.

Y.

Y, (bei Amſterdam), Aj.
Yarmouth, (St.) Jarmut; —er, *adj.* jarmutski.
Yemen, (L.) Jemen.
York, (St.) Jork.
Yſſel, *f.* (Fl.) Ajsela, Isla.
Yukatan, (L.) Jukatan.
Yverdun, (St.) Iverdin.
Yviza, (Inſ.) Iviza.
Yvo, *m.* Ivo.

Z.

Zaandam, Zaardam, (St.) Zardam; aus —, zardamski.
Zacharias, *m.* Zakarija.
Zachäus, *m.* Zakej.
Zähringen, (St.) Ceringa.
Zalatna, (D.) Zlatna.
Zaluſch, (D.) Zalužje.
Zampelburg, (St.) Sempolno.
Zanguebar, (L.) Zangebar; die Küſte von —, Zangebarsko primorje.
Zante, (Inſ.) Zanta.
Zara, *n.* (St.) Zadar; — vecchia, Biograd (morski).
Zaraer, *adj.* zadarski.
Zaratiner, *m* Zadranin; —in, *f.* Zadarka.
Zarskoje-Selo, (Schloß), Carsko selo; aus —, carsko-seoski.
Zauchen, (D.) Suha.
Zauchtel, (D.) Suhdol.
Zeben, (St.) Sabinov.
Zehdenik, (St.) Cedjenik.
Zedlitzdorf, (D.) Sedlice.
Zeiden, (D.) Kotleja.
Zeier, (Fl. u. D.) Sora.
Zellnitz, (D.) Selnica.
Zellting, (D.) Canjkovci.
Zelſchach, (D.) Selše.
Zemplin, (D.) Zemno.
Zembla, Nova, (Inſ.) Nova zemlja; Einer von —, Novozemac; Eine von —, Novozemka; zu — gehörig, novozemski.
Zeng, *n.* (St.) Senj; —er, *m.* Senjanin; —in, *f.* Senjka; —er, senjski.
Zentha, (D.) Senta.
Zerbſt, (St.) Srbište
Zermagna, (Fl.) Zrmanja.
Zigeuner, *m.* Ciganin; —in, *f.* Ciganka, Jegjupka; —iſch, *adj.* ciganski.
Zilli, *n.* (St.) Celje; Einer von —, Celjanin; Eine von —, Celjka; zu — gehörig, celjski.
Zips, *f.* (L.) Spiš, Šipuš; —er, *adj.* spiški, šipuški.
Zirke, (St.) Serakov.
Zirklach, (D.) Crklje.
Zirknitz, (D.) Cirknica.
Zirknitzer See, *m.* Cirknićko jezero.
Zirona, (Inſ.) Drvenik.
Zittau, (St.) Žitava; —er, *adj.* žitavski.
Zna, *f.* (Fl.) Cna.
Znaim, (D.) Znojam, Znojmo.
Zobten, (St.) Sobota; — berg, Sobotka.
Zohſe, (D.) Zosova.
Zſchopau, *f.* (Fl.) Čopava.
Zſchambokreth, (D.) Žabokreki.
Zug, (St.) Cug.
Zülo (D.) Bjalj (Bieli).
Zuri, (Inſ.) Žirija.
Zürich, (St.) Curih, Cirih; —er, *adj.* curiški, ciriški.
Zweibrücken, *n.* Zvajbriken; zu — gehörig, zvajbrikenski.
Zweinitz, (D.) Svinica.
Zwenekau, (D.) Zvenkov.
Zwettel, (D.) Světla.
Zwickau, (St.) Zvikov; —er, *adj.* zvikovski
Zwiſchenwäſſern, (D.) Medjvode, Medjvodami.
Zwittau, (St.) Svitava

Zuſätze und Berichtigungen.

(a. = adde; corr. = corrige; del. = deleatur.)

Aalbaſtard, *adde* hulj.
Aalflöße, *a.* ugorovo perje.
Aas, (nach mozolj *a.*) čir.
Aasfliege, *a.* crvljivica.
Aasgeruch, *corr.* mrcetina (nicht mrci-
a. Aasplatz, *m.* mrcinište. [nina).
Ab, (nach doli *a.*) dolè; (nach rt *a.*) vrh; (nach odkrij se *a.*) skini, snimi kapu! (*merc.*) manje.
Abärgern, (nach izjediti se *a.*) izjesti se, izjedati se; ich habe mich abgeärgert, živ se izjedoh.
Abarten, (nach otca *a.*) nije se uvrgao i. turio na otca.
Abbacken, (nach kruha *a.*) kruh se je podmèhurio, odsèla je kora od kruha.
Abbetteln, *a.* izdranjčiti.
Abbetten, (nach ženo *a.*) razstati se.
a. Abbracken, *v. a.* popljeskati. [ſpräche).
Abbrechen, *corr.* Geſpräch (nicht Ge-
Abbüßen, (nach grèhe *a.*) pokajati grèhe.
Abdrehen, (nach Kerl *a.*) presukanac.
Abdruck, (nach odponac *a.*) zub.
Abecken, (nach uglove *a.*) razugliti.
Abegggen, *a.* pobrnati, pobranati.
Abend, den — darauf, sutra veče (nicht u večer zatim).
Abendfalter, ljiljak, večernjak (nicht vještica, denn das iſt Nachtfalter).
Abendgeläute, *a.* nach dem —, kad odzvoni (na) zdravu Mariju.
Abendmahlsbrod, *a.* čest, čestica, brašan-e, hostija.
Abenteuern, *a.* leventovati. [bilo.
Aber, *a.* das wäre — ſchön, ala bi lèpo
a. Aberglaubige, *m.* sujevèrac, sujevèrka.
Abeſſen, (nach izjesti *a.*) doručati; ich habe mich an Fiſchen abgegeſſen, prejio sam se ribom, dojele su mi se ribe.
Abſädeln, *a.* čehati (čijati).
Abfallen, (nach sušiti se *a.*) porušiti se, obhrdjati.
Abfällig, (nach uveoka *a.*) crvenjci.
Abfaſern, (nach čimka *a.*) osipa se.
Abfechten, na sablji dobiti (nicht mačenjem dobiti).
Abfetten, (nach zamastiti *a.*) začiniti, politi masti.
Abfiedeln, *a.* odškripati.
Abflederbeſen, *a.* umet.
Abfledern, *a.* umetati.
Abfließen, *a.* odtěcati.
Abflußwehr, *a.* bent.
Abfoltern, (nach mukah *a.*) i. mukami; izmučiti koga. [pa odpasti.
Abfrieren, (nach odzebsti *a.*) ozebsti
Abfrühſtücken, *adde* i. doručak.
Abfühlen, Einem etwas —, izpipati, izmusti što iz koga.
Abführen, (nach odvesti *a.*) uvesti.
Abführmittel, *a.* vraštvo.
Abgabe, (nach Steuer *a.*) podanak.
Abgängig, *a.* es iſt —, neima.
Abgeben, *del.* od njega.
Abgemagert, *a.* (ſpr.) kao da je na na crkvu obećan.
Abgipfeln, *corr.* prevršiti.
Abgetragen, *a.* haran, uharan.
Abgott, balvan (nicht bolvan).
Abgrund, *a.* bezdanica.
Abgrünen, *del.* se.
Abgurgeln, *a.* izgrgljati.
Abhaken, *corr.* skačiti (nicht odkučiti).
Abhandeln, (nach govoriti *a.*) i. besè-
Abhang, (nach bok *a.*) bočina. [diti.
Abhängen, die Sache hängt von der Einwilligung eines Höheren ab, *corr.* ako stariji reku; tu stariji ima govoriti; Alles hängt davon ab, *a.* sve je za tim stalo.
Abhauen, (nach odrubiti *a.*) srubiti; (nach odvrakati *a.*) odcapariti.
Abhäufeln, *corr.* na kupce podèliti.
Abkehlen, (nach zaklati *a.*) jabučicu izvaditi, iztrgnuti.
Abkoſen, *corr.* laskanjem, milovanjem izmamiti. [poreklo.
Abkunft, (nach podrětlo *a.*) podreklo,
Abkürzen, den Weg —, *a.* preséći put.
Abladen, die Waaren vom Wagen —, *a.* skladati robu s koluh.
Abladen, *corr.* skladač.
Ablaufen, (nach more *a.*) spustiti, spuštati (u more); die Uhr iſt abgelaufen, sat je stao.
Ablocken, (nach izmamiti *a.*) izluditi.
Ablöſen, (nach odměnjivati *a.*) izručiti, izporučiti.
a. Abmahlung, *f.* meljačina. [bondža.
Abmergeln, *a.* abgemergelter Menſch,
Abmühen, ſich, *a.* izdirati, namučiti se.

Abnehmen, (nach odvezati *a.*) zavoj (nicht povoj); (nach splasnuti *a.*) smaniškati; die Kälte nimmt ab, *a.* zima *a.* Abnehmſtange, *f.* podhvatača. [jenja.
Abplacken, ſich, *a.* izdirati.
Abreißen, (nach odtrgnuti *a.*) odbuciti.
Abſähnen, *corr.* Abſahnen.
Abſchaben, der Ochs hat ſich den Hals abgeſchabt, vol je ogulio i. nabio vrat.
Abſchabſel, *a.* grebanica, grebice.
Abſchätzen, *a.* einen Schaden —, oseći, ob'ožiti kvar.
Abſchied, (nach ostaj *a.*) otide, pa ni s Bogom nereče; otide, pa ni hvala ni Bog dao.
Abſchirren, *a.* izhamiti (izajmiti).
Abſchmälern, suziti, zauziti, uziti (nicht suziti, zaužiti, užiti). [kalašiti.
Abſchmunzeln, *corr.* izglamazati, iz-
Abſchnäbeln, ſich —, *a.* nacmokati ·e.
Abſchnipperling, *corr.* Abſchnitzel (nicht Abſchnittſel).
Abſchnitzel, *a.* ostrižak, striza, reza.
Abſchrecken, *a.* Waſſer —, gasiti ugljevje.
Abſchreiben, *a.* ich habe mir faſt die Finger abgeſchrieben, ukočiše mi se prsti od pisarije.
Abſchwemmen, der Fluß ſchwemmt das Ufer ab, *a.* voda podriva.
Abſchwören, (nach widerrufen *a.*) odpriseći se.
Abſehen, (nach dogledati *a.*) ich kann die Länge —, mogu okom izmeriti.
Abſetzen, (nach preduška *a.*) piti u dušak i. na dušak; Lämmer —, lučiti, odlučiti, polučiti jagnjad.
Abſetzlamm, *a.* odlučeno jagnje.
Abſitzen, dugu *corr.* dug.
Abſolute Stimmenmehrheit, više od polovice glasovah (nicht nadpolovična većina glasovah).
Abſondern, abgeſonderte Brüder, oddèljenici, podèljenici. [odmatalica).
Abſpuler, —in, *corr.* odmatalja (nicht
Abſtechen, dieſe Farben ſtechen ſehr ab, *a.* ova se mastila neslažu ni malo.
Abſtemius, *a.* vodopija.
Abſtoppeln, *a.* obiračiti. [se.
Abſtoßen, *a.* ſich die Haut —, oguliti
Abſtreichen, (v. Fiſchen), *a.* omlèstiti.
Abſtutzen, dem Pferde den Schweif —, odkusati, kusati, kusiti konja.
Abtheilen, ein abgetheilter Bruder, oddèljenik, razdèlnik, oddèljen brat; abgetheilte Brüder, podèljenici; er iſt abgetheilt, oddèlio se je, sam za se je, o se je.
Abtheilung, (nach dio *a.*) dèl, oddèl; (nach razdio *a.*) predèl, razdèl, razdèlak.
Abtragen, ein abgetragenes Kleid, polovna, nošena, uharana, vetha (vegda)
Abtrillern, *a.* izgunguliti. [haljina.
Abtrippeln, *a.* odkaseljiti, oděeprkati.
Abtritt, (nach zahod *a.*) izhod.
Abwaſchen, *a.* ſich —, umiti se.
Abweichen, *a.* (*phys.*) zastraniti.
Abweichung, *a.* (*phys.*) zastrana.
Abweichungs- uſw. *a.* zastrani.
Abwiſchtuch, *a.* utirač.
Achten, er achtet gar nicht darauf, *a.* on toga ni na um neuzima.
Acquiriren, *a.* privrèditi, namaći.
Aderlaſſer, krvar (nicht krvopustnik).
Aderlaßeiſen, sèčivce (nicht škljoca).
Aderlaßzeug, sèčiva, sprava za puštanje krvi (nicht krvopustna ili žilosèčna sprava).
a. Adlerfarn, ſ. Saumfarn.
Advent, *a.* (b. Or.) božićni post.
Affektiren, *a.* (beim Sprechen) prerè-
Affodill, *a.* čepljez. [ravati se.
Afteröffnung, *a.* zvrk (b. Kind.) zvrčak.
Afterſohn, *a.* kopilan.
Afterſtein, stakleni dragac (nicht nepravi kamen).
Agnat, das Wort debeloj iſt zu ſtreichen.
Ähneln, *a.* naličiti.
Alabaſter, *a.* ubèlak.
Alaun, *a.* gebrannter —, pureni kocelj.
Allabendlich, *a.* svaku večer i. svako veče.
Allee, *corr.* redak (nicht drvored).
Allein, *a.* sam je kao okresano drvo.
Aller, man kann nicht Alles wiſſen, *a* čovèk nemože sve (nicht svašt) znati.
Allerheiligſte, *n. adde* (b. Or.) svetaja.
a. Allerſeelentag, *m.* dušnice, dan mrtvih.
Allgerecht, *a.* svepravedan (nicht pre-
Allophan, *a.* inolik. [pravedan).
Aloſe, *a.* kobla, laska.
Alpari, *a.* razom.
Alpenforelle ſ. Saibling.
Altweibiſch, a. sbabast.
Amarellenbaum, (ſetze vor:) Ama-
a. Ammon, ſ. Ziegenhirſch. [relle, *f.*
Amulet, *a.* božek.
Anbetracht, in —, *a.* budući da . . .
Anbieten, (nach nuditi *a.*) nu(t)kati.
Anblick (nach pogled *a.*) gled.
Anbrennen, das Holz will nicht —, drva neće da planu (beſſer alš uzgore).
Andacht, (nach molitva *a.*) bogomolje.
Andreaskreutz, kosi (nicht popreki) križ i krst.
Androhen, *a.* nagražati.
Anfangen, er weiß nicht, was er — ſoll, nezna šta će; nezna, šta bi (nicht nezna šta da radi).
Anfechten, *a* ein Urtheil —, pobijati, obarati presudu.

Anfliegen, an etwas —, naletěti na što (nicht leteć se zaletěti o što).
Anfragen, *a.* pripitati.
Anfüllen, voll —, *a.* nabacati.
Angehen, (nach tiče *a.*) kasa; was geht das dich an *a.* šta je tebi od toga briga?
Angelegentlich, — empfehlen, svesrdno preporučiti.
Angelöbniß, *a.* zavěrak.
Angenehm, Gott —, Bogu prijatan, priman; er iſt Gott —, Božji ugodnik je.
Angeſicht, (nach kruh *a.*) u znoju lica svoga usw.
Angeſichts, (nach pomol *a.*) i. pomolak; na vidiku.
Angina, *a.* zadušnica, zadavica.
Angloßen, *a.* izbečiti, razrogačiti oči.
Anglühen, (nach zažariti *a.*) i. ožeći.
Angreifen, *corr.* er weiß die Sache nicht anzugreifen, nezna početi, nezna kako bi započeo; ſein Erſpartes —, načeti ćupić.
Angſt, *a.* es befiel ihn —, uzela ga sujma, uzmući se (od . . .)
Angſtausruf, *corr* vriska.
Angſtgefühl, *corr.* sujma, těskoba.
Anhaltend, (nach razkišilo se je *a.*) okišalo se je, zalegla i. zategla je kiša.
Anhäufeln, kommt zweimal vor, das zweite Mal ſoll es aber heißen Anhäufen.
Anſetzen, (nach napujdati *a.*) napikati.
Anhieb, *a.* zasěčak.
Ankerarm, *corr.* lakti (od kotve).
Ankerkreuz, *corr.* okružje od kotve.
Ankerruthe, *corr.* vreteno od kotve, fuz.
Ankerſchaufel, *corr.* nokat od kotve.
Ankertalje, *a.* kolabra.
Anlage, (nach nametnuti *a.*) udariti.
Anlangend, *a.* — den Bruder melde ich, daß . . . za brata javljam, da . . .
Anmuthig, *a.* blagoličan, blagolik.
Anmaßen, ſich etwas —, *corr.* svojačiti, prisvojiti (nicht si) što.
Annehmen, ſich Jemandes —, *a.* (poët.) uzeti koga pod svoju dušu.
Anpurzeln, (nach dovrludati *a.*) doplesti.
Anrede, *corr.* besěda, slovo; — halten, besěditi (komu).
Anreden, *corr.* progovoriti s kim, dati komu prvu rěč.
Anräuchern, *del.* zasmuditi.
Anrichten, (Speiſen), *a.* klasti, izklasti.
Anrichtung, (v. Speiſen), kladenje izkladanje.
Anſchäften, *corr.* usaditi (nicht nasaditi).
Anſchicken, *a.* ſich wohin —, namisliti naměriti kamo (kud).
Anſchlag, *corr.* zehnfacher —, deset putih toliko, koliko je začěnjeno.
Anſchlagen, das Gewehr —, *a.* naněti, pušku na oko, pasti po pušci; das Eſſen ſchlägt bei ihm nicht an, neprima ga se jelo (beſſer, als neprudi mu jelo); (nach prudio *a.*) i. hasnio.
Anſchmauſen, ſich, *a.* najesti se.
Anſchmiegen, ſich, *a.* prilagoditi se.
Anſchneiden, (ſtatt na jelo *corr.*) po jelu; auf dem Kerbholze —, *a.* urabošiti, urovašiti.
Anſchreiben, an das Gewähr —, *a.* [uknjižiti.
Anſehen, *n.* (nach veli *a.*) i. sluti; dem äußern — nach, vidi mi se, kako se men vidi.
Anſetzen, das Schwein ſetzt gut an, *a.* krmak se pomaže, krmak baca meso na se, prima se hrana krmka.
Anſicht, *a.* ich bleibe bei meiner —, ja ostajem pri mom.
Anſieden, (ſtatt provre i, provirati *corr.*) [uzavreti.
Anſitzen, ſich den Schnupfen —, *corr.* dobiti kihavicu i. hunjavicu od sědje.
Anſprache, — an das Publikum, govor občinstvu (nicht na občinstvo).
Anſprechen, Einen —, *corr.* progovoriti komu i. s kim; er hat mich angeſprochen, on mi je dao prvu rěč.
Anſteckend, *a.* prilěpljiv, prelazljiv; dieſe Krankheit iſt —, *a.* ova se bolest prilěpljuje; ova bolest prelazi, prianja.
Anſtieren, *a.* bečiti i. drečiti oči; gvìriti, pìzdriti u . . .
Anſtopfen, *a.* natiskati.
Anſtoß, (nach udar *a.*) drm, drmnuće.
Anſtoßen, (nach naletěti *a.*) natrčati; (nach šišlati *a.*) šušljekati.
a. Anſtoßſchnur, *f.* podrubica; die — annähen, podrubiti, podgajtaniti haljinu.
Anſtrengen, den Kopf —, *a.* trti glavu.
Anſtützen, ſtatt batinu beſſer palicu.
Antaſten, Eines Ehre —, *a.* darnuti u koga, zapeti komu za obraz.
Anticipation, unapřed (nicht unapred).
Anticipiren, *a.* uzeti napřed.
Antipathie, — gegen wen hegen, ne-
Anwelle, *a.* teč. [trpiti koga.
Anzapfen, (nach čep *a.*) zatočiti.
Anzechen, ſich, *a.* oljoljati se, nakriviti se, urediti se, opiti se.
a. Apfelgarten, *m.* jabučar, jabučik.
Apfelkern, *a.* i. špica.
Apfelſtiel, *a.* i. rep.
Apoſtel, Apoſtelamt, *del.* lagověstnik und blagověstništvo.
a. Apothekerbirn, *f.* batvača.
Appellation, — ergreifen, *corr.* prizvati (viši sud).
a. Appelliren, prizvati (viši sud); an die Banaltafel —, prizvati banski stol.
Appetit, ich habe — bekommen, *a.* poračilo mi se jesti; ich habe —, rači mi se jesti; ich habe keinen —, nerači

mi se; er hat guten —, *a.* kusan je; guten —, *a.* dobar kus i. rač. [nost.
Appetitlosigkeit, neješa (statt neteč-
April, d. erste —, varavica; (nach aprilj *a.*) u bezjake, u bedake.
Aprilschramm, *corr.* Aprilschwamm.
Arbeit, (nach dělo *a.*) radjevina; schwere —, *a.* težak posao, krvopija, krvosalija.
Arbeitsam, *a.* — werden, proraditi se.
Arbeitsverdienst, *a.* zaradak.
Archipelag, *corr.* ostrvlje.
a. Arena, *f.* borište.
a. Areometer, *m.* prostoromĕr. [kava).
Arm, — des Flusses, rukavac (nicht ru-
Armadille, *corr.* Armadill; *a.* s. Gürtelthier.
Arme, (nach ubogar *a.*) ubožar.
Armleuchter, *corr.* parožnjak, parožast svěćnjak (nicht svěćnik). [nica).
Armpolyp, *corr.* sveživ (nicht trakat-
Armschiene, (nach daščica *a.*) u dlaga.
a. Asch, crĕp.
Aschkuchen, *a.* provrtač.
Ästhetiker, *a.* krasoumac.
Ästhetisch, *a.* krasouman.
Athem, er verlor den —, *a.* para mu je u grudih zastala; er läßt ihn nicht zu — kommen, neda mu dahnuti.
Athmen, *a.* —d, duhat.
Atlas, *corr.* zemljovidnik.
Atlaß, *a.* (*anat.*) glavonoša.
Auf, — und davon, *a.* hajdac, čistac.
Aufbauen, (nach s gradjivati *a.*) izzi-
Aufbellen, *a.* prolaj ti. [dati.
Aufbersten, (nach purenjak *a.*) izcĕrio i. izbulao se je pečenik.
Aufbewahren, *a.* etwas im kalten Wasser —, držati što u hladnoj vodi.
Aufbieten, Verlobte —, *a.* oglasiti u crkvi. [durnevit.
Aufbrausend, (nach durljiv *a.*) duran,
Aufdrucken, (nach pritisnuti *a.*) natisnuti. [nuti.
Auffahren, (nach nebo *a.*) (*fig.*) djas-
Auffahrt, *a.* uznesenje.
Aufhärken, *corr.* Aufharken.
Aufhauben, *a.* povezati i. načiniti mla u; metnuti povezaču i. peču.
Aufheften, *a.* razapeti.
Aufhören, *a.* (v. Regen usw.) pati(h)-nuti, patisati; der Regen will nicht —, ide kiša, nepatiše.
Aufhören, *n.* ohne —, *a.* bez patiska.
Aufhügeln, *corr.* nahumiti, nagomilati.
Aufjammern, *a.* zaridati.
Aufklaftern, uhvatiti (nicht nahvatiti) drva, uklaftriti, sklaftriti.
Aufknacken, *a.* krcati, razhrsnuti, razhrskati orahe.
Aufknöpfen, odpučiti, odpučati itd.
Aufknurren, *a.* regnuti.
Aufkrampen, kommt zweimal vor, das zweite Mal soll es heißen Aufkrämpen.
Aufkritzeln, namrčiti (nicht namrčati).
Aufladen, *v. n. corr. v. a.* naklasti, nakladati; (beladen), natovariti usw.
Aufladen, *corr.* nakladač (nicht tovarnik).
Aufladung, *a.* nakladanje; (Beladung), tovarenje usw. [propuhaše.
Aufleben, *a.* die Todten lebten auf, mrtvi
Auflegen, Holz aufs Feuer —, *a.* metnuti, metati drva na vatru.
Auflocken, die Betten —, *a.* protresti, nadignuti perinu.
Auflösbar, (nach raztopljiv *a.*) topak.
Auflösbarkeit, (nach raztopljivost *a.*) topkoća.
Auflösen, einen Vertrag —, *a.* razvrći pogodbu; im Wasser —, raztopiti, otopiti u vodi; sich —, (*fig.*) razsuti se, razpasti se.
Auflösung, (nach raztvorba *a.*) (*fig.*) razsap, razsutak usw.; (nach (*chem.*) *a.*) otopina. [(vojsku).
Aufmarschiren, *a.* — lassen, izvesti
Aufnehmen, (nach prihvatiti *a.*) er ist überall gut aufgenommen, (spr.) u svakom mlinu ima red. [kom.
Aufrecht, *adv.* stubočice, stubce, duh-
Aufregen, *a.* uzbučiti. [se.
Aufregung, in — gerathen, *a.* uzbučati
Aufrichten, (nach ustubočiti *a.*) poperiti.
Aufrichtig, *a.* — gestanden o. gesprochen, ich war nicht dort, da pravo kažem, nije me ondě bilo.
Aufrufen, *a.* uzazvati.
Aufschichten, *a.* (z. B. Bretter), uvitlati (daske).
Aufschneider, *a.* lazanja. [pečke).
Aufschnitzeln, *corr.* popečke (statt
Aufschreien, (nach zavrištati *a.*) zagrajati.
Aufseher, (nach prigledač *a.*) vidok.
Aufsein, (nach nuloš *a.*) nisam sav, nisam sam svoj.
Aufsieden, (nach *v. a. adde*) uzvariti; (nach *v. n. adde*) uzvreti.
Aufspringen, (nach djipiti *a.*) djiknuti, djasnuti, klisiti.
Aufstellen, Netze —, *a.* zapeti, podapeti mrežu; eine Falle —, *a.* postaviti, podapeti stupicu.
Aufstoppeln, *a.* nabiračiti.
Aufstriegeln, *a.* nadjindjuriti se.
Auftreiben, Menschen —, uganjati.
Aufwarten, *a.* služiti, šeniti.
Aufwecken, (nach uzkrisiti *a.*) uzkrsiti.
Auge, *a.* vor den —n des Richters, na očigled, na očigledce i. naočice sudca.
Augenkrankheit, *corr.* bolest očijuh.
Augenlos, *corr.* bezok, slĕp.
Augenzeuge, *a.* vidac.

Auguſtapfel, *a.* gospojinjača.
Aus, es iſt — mit ſeiner Herrſchaft, *a.* prošlo ga je gospodstvo.
Ausathmen, (nach dahnuti *a.*) iz sebe.
Ausbeuteln, *corr.* na mindros (nicht za mindros).
Ausbilden, den Verſtand —, (ſtatt naobraziti beſſer) uzobr ziti um; ſich —, *corr.* uzobraziti se, obrazovati se.
Ausbildung, obrazovanost (nicht naobraženje).
Ausblaſen, Einem das Lebenslicht —, *a.* ukinuti i. skinuti koga s glasa.
Ausbleiben, *a.* bleibe nicht aus, nemoj da nedodješ.
Ausbrechen, einen Zahn —, *corr.* iz b ti, izvaliti, pretrgnuti, prebiti zub; die Peſt iſt ausgebrochen, *a.* kuga je sèknula i. udarila.
Ausbreiten, den Miſt —, *a.* razkidati, razastirati; vor uns breitet ſich eine Ebene aus, *corr.* pred nami je pukla otišla, protegla se i. gnula se je ravnica.
Ausbruchwein, *a.* ſ. Tropfwein.
Ausdauer, *a.* pretraja.
Ausdauern, (nach rajati *a.*) pretrajati.
Auseinanderbiegen, *a.* razvrat ti.
a. Auseinanderlaufen, *v. n.* razbèći se, razitrčati se u raztrk.
a. Auseinanderlaufen, *n.* raztrk.
Auseinanderſchüren, *a.* raztaći.
Auseinanderthun, *a.* razonoditi.
Auserndten, *a.* dožnjeti.
Ausfachen, *a.* izlrndati.
Ausfauſten, (b. Hutm.) *corr.* izpestati.
Ausführen, *a.* etwas weiter —, dalje što izpredati.
Ausgähren, *a.* dokisnuti.
Ausgehen, (v. Farben) *a.* izdati; der Wein iſt ausgegangen, *a.* pribrelo se vina, iztančalo i. izèljelo je vino.
Ausgleichen, (nach izjednačiti *a.*) pojednačiti.
Ausgrämen, *a.* (*poët.*) odtužiti se tuge.
Ausguß, *a.* ſ. Gußſtein.
Aushalten, (nach podnèti *a.*) otrpljeti.
Ausheitern, das Wetter hat ſich ausgeheitert, *a.* razčinilo se vrème; es heitert ſich aus, provedrava se.
Ausherrſchen, *a.* dostolovati; er hat ausgeherrſcht, prošlo ga je gospodstvo.
Aushetzen, *corr.* napikati i. napustiti (na koga) pse, pa iztèrat.
a. Ausheucheln, *v. n.* er hat ausgeheuchelt,
Ausländer, *a.* stranac. [dolinao je.
Auslaufen, *a.* der Acker läuft in eine Spitze aus, njiva ide na oklis; es läuft in eine Spitze aus, oštrljasto je.
Auslecken, *v. a. adde* poliznati.
Auslegen, *corr.* ukladati (nicht izkladati).
Auslöſchen, (nach iztrti *a.*) (*fig.*) zagladiti.
Auslöſen, *a.* Bohnen —, grah i. pasulj kominjati, ljuštiti.
Auslüften, die Kleidung —, *a.* iznèti haljine na polje, da ih vètar promahne.
Ausmäſten, (nach uhraniti *a.*) izhraniti.
Ausnahme, (nach slučaja *a.*) oliš dva slučaja. [lovat.
Ausnarren, *corr.* dom hnitati, dolu-
Ausnuthen, *corr.* Ausnutſcheln.
Ausplatzen, (nach *fig. a.*) bluznuti, bubnuti (što).
Ausprägen, (nach utištiti *a.*) čakaniti.
Ausrauchen, *a.* izćućati.
Ausräuchern, *del.* nasmuditi.
Ausreißer, *a.* (Wb.) šišulja.
Ausſagen, *a.* gegen Einen —, kazati, kazivati (što) na koga.
Ausſaufen, (nach polokati *a.*) pogutiti.
Ausſchieben, *corr.* iztoskati (nicht izturiti, izrinuti). [razbijati.
Ausſchlagen, Erze —, *a.* rudu razbiti,
Ausſchwemmen, (nach izlokala *a.*) izderal i. izvalila.
Außer, (nach manj *a.*) oliš.
Ausſetzen, ein Kind —, *corr.* povrći, odbaciti dète; er hat an Allem etwas auszuſetzen, *a.* (ſpr.) u svakom jajetu nalazi trun; der Beſchädigung ausgeſetzt, na umetu, na udarcu. [hod.
Ausſetzling, *corr.* povrženo dète; na-
Ausſingen, *corr.* op jati (nicht opojiti), opèlo očatati. [špekati.
Ausſpicken, (nach naslaniniti *a.*) na-
Ausſpielen, eine Karte —, *corr.* zaigrati, izigrati, izbaciti.
Ausſtechen, *a.* Einen bei Jemanden —, izpèhnuti koga.
Ausſtecken, (nach *v. a. adde*) izturiti.
Ausſtellen, *corr.* pogibiju (nicht pogibu).
Ausſtochern, *a.* iztarkati zube.
Ausſtreichen, mit der Feder —, *corr.* prevući perom, (*fig.*) izbrisati.
Austoben, *corr.* naplahovati (nicht naplohovati).
Austragen, *a.* er muß das Bad —, (ſpr.) njemu to u ledjih puca; na njem su se slomila kola. [dočurlikati).
Austrillern, *corr.* dočurlikati (nicht
Auswanderer, *a.* odsel c.
Ausweichen, Einem —, *a.* zazirati, ulibati se od koga. [ſagen).
Auszitzen, *corr.* Ausſaugen (nicht Aus-
Anweh, *a.* uvi.
Ave-Maria, *a.* Gospin pozdrav.
Backe, (nach lanita *a.*) j. bučica.
Backenbart, *a.* solupi.
Bader, (nach kupičar *a.*) krvar.
Badewanne, *a.* kaca, kada, banjica.
Bäheſchnittchen, *corr.* pržcnica.

Bajonnet, *a.* nastavak, baganet, špika.
Balge, *a.* kablina. [se.
Balgen, ſich, *a.* k kuti se, krčumati
Ballen, *corr.* pesnicom (nicht pěsnicom).
Balſamöl, *corr.* miomirisno (nicht bla-
Bannen, *a.* razklinjati. [govono).
Bannmeile, *a.* okoliš, ogradje.
a. Bärenzucker, ſ. Lakritzenſaft.
Bart, einen — bekommen, *a.* (*fig.*) očupaviti, orunjaviti; den — pflegen, gojiti bradu; am Schlüſſel, bradica.
Bartbeißker, *corr.* bradovatica (nicht bradova tica).
a. Bärtige, *m.* brad š, bradonja.
Bartlos, *a.* (der den Bart ſchert), brico.
a. Baßgeigen, *v. n.* gudèti.
Baſtard, *a.* umetak.
Bauch, (nach želudca *a.*) gladnije su mu oči od želudca.
Bauchgrimmen, griz (nicht griža); *a.* — bekommen, ozlotbiti. [stablati).
Baum-Epheu, *corr.* stablasti (nicht
Baumgans, *corr.* kazarka.
Baumkohl, *corr.* raštan, raštika.
Baumlang, *a.* (ſpr.) dohvatio bi s neba tarane.
Baumſchere, *corr.* strizalo vrtlarsko.
Baumſtamm, *a.* klada.
Bausbäckig, *a.* bucmast.
Bauſch, in — und Bogen kaufen, *a.* ucènice kupiti. [(čemu).
Beanſtänden, *a.* zabavljati, zabaljkati
Beantworten, ein Brief —, *a.* (*poët.*) odkititi knjigu.
Bearbeiten, (nach težati *a.*) težiti.
Beaufſichtigen, *a.* vidjati.
Bedachung, *a.* postreha. [ga je.
Bedauern, *a.* ich bedaure ihn, mi lo mi
Bedecken, der Schnee bedeckt die Gipfel der Berge, *a* bèli se snèg po brdih, visovih, po planini; obèlio je snèg po brdih. [sètiti se.
Bedenken, *v a.* ſich anders —, *a.* pre-
Bedenken, *n.* ich trage — es zu thun, *a. corr.* omišljam se, bih-li učin o; ustručavam se to učiniti.
Beeilen, ſich, *a.* pospěšiti.
Beerdigen, *a.* ugrobiti.
Beermoſt, Beerwein, *corr.* suškovina.
Beete, *a.* cikla.
Befallen, *a.* es befiel mich ein Fieberfroſt, Hitze, poduzela me je zima, vatra; es befiel ihn ſchwere Noth, onevoljio so je.
Befangen, *a.* priuzet.
Befangenheit, *a.* priuzetost. [tvrditi.
Befeſtigung, *a.* die — vollenden, do-
Befeſtigungswerk, *a.* gradina.
Befinden, ich befinde mich wohl, *corr.* dobro mi je; zdrav sam; ich befinde mich dabei ganz wohl, *corr.* dobro mi je to došlo; pak sam i opet čitav i. zdrav.
Befolgen, ſeinen Rath —, *a.* držati se njegova savèta; er befolgt es nicht, *corr.* nesluša (nicht on to nesluša ništa).
Befördern, ich will ſein Beſtes —, *corr.* u stojat ću o njegovu boljku [si.
Befreunden, wir ſind befreundet, *del.*
Befriedigen, *a.* ſein Herz iſt befriedigt, zadovolji o je svoje srce; došlo mu je srce na mèru.
Begaffer, *a.* zule.
Begeben, (nach gine *a.*) (ſpr.) tko se penje, ubit će se; vo(l) bodač roge slomi. [postići.
Begreifen, (nach dokučiti *a.*) doprèti,
Begriff, *a.* ich war im —e ihm es zu ſagen, pojmih i. podjoh da mu kažem.
Behagen, *n. adde* godje; er findet darin ſein —, negodi mu.
Behende, *a.* okoneran
Bei, es iſt — weitem nicht ſo gefährlich, *corr.* neima tu pogibije.
Beichten, *a.* izpovèditi svoje grèhe.
Beiderlei, *a.* po l oba vida. [pru.
Beilegen, einen Streit —, *a.* miriti raz-
Beimiſchen, *a.* priliti vode u vino.
Beinähnlich, *a.* košćat.
a. Beinſame, ſ. Knochenſame.
Beinſchiene, *a.* udlaga.
Beiſpiel, zum —, *a.* u jedan primèr.
Beiſtand, (nach stari svat *a.*) (*fam.*) starojko; — ſein, starosvatovati; zum — bitten, starosvatiti; das Amt eines —es, starosvatstvo.
Bejahen, *a.* pojestnuti. [ðan.
Bejahend, (nach *adj. adde*) ječući, je-
Bejahung, *a.* jekanje. [silo.
Bekannt, (nach razglasilo *a.*) i. ogla-
Bekleiden, (nach preoděnuti *a.*) zaoděnuti.
Bekleidung, — der Thür, *a.* obuća.
Bekleiſtern, die Haare mit einer Salbe —, *a.* nacackati, natackati, ulèpiti kosu pomasti.
Bekreuzen, ſich, *a.* prekrstiti se.
Beladen, *a.* teretan; der Kirſchbaum iſt mit Früchten —, rodila trešnja kao vènac.
Belagern, (nach obsès i *a.*) izstajavati.
Belecken, ſich, *a.* oblizivati se, oslinkivati se. [potliti.
Belegen, *a.* den Boden —, popoditi,
Beleidigen, (nach živac *a.*) ukresao mu je u vèru; darnuo mu je u zěnicu.
Beliebt, (nach omilio *a.*) (komu); primljen (kod koga). [nagradjivati.
Belohnen, (nach *v. a. adde*) nagraditi,
Belohnung, *a.* nagrada. [drila).
Bemaſten, *corr.* jedrenjake (nicht je-
Benarben, *a.* ohrapaviti.

Beobachten, heimlich —, *a.* pripažati; einen Gebrauch —, zadržavati običaj.
Bequem, (nach lagodan *a.*) lagašan, lakotan (n. p. život).
Bequemlichkeit, (nach last *a.*) lakost, lakota; ich habe meine —, imam svoju
Bequemling, *a.* uzurlija. [priličicu.
Berafen, *a.* der Hügel iſt berafi, brežuljak se je uledinčio i. utratinio; uhvatila so tratina po brežuljku. [tovati.
Berathen, (nach savětovati *a.*) nasvě-
Beranchen, *a.* zapurnjaviti.
Bereitſchaft, *adde* (*mil.*) in — ſein, biti na mahu. [pohodito.
Bergab, (nach pod nogu *a.*) počko,
Bergabrutſchung, *a.* otiska, otisao *f.*
Berghen, *a.* brdaština, rebarština.
Bergkeller, *a.* gat, lagum.
Beriechen, *a.* povonjati. [dětc.
Beruhigen, *a.* ein Kind —, tašunati
Berühmt, *a.* ein —er Mann, slavnik.
Berühren, (nach taknuti se *a.*) dodĕti se.
Berührung, *a.* taknuće: in — kommen, *a.* sa tajati se s kim.
Berunzeln, *a.* namrežkati, smrežkati.
Beſänftigen, *a.* blažiti.
Beſanmaſt, (nach *m. adde*) katurka.
a. Beſatz, *m* obšav, ošva, ošvica.
Beſcharren, *a.* zagrnuti.
Beſcheiden, Einen zu ſich —, *a.* ročiti koga k sebi.
Beſchleichen, es beſchleicht ihn Fieber, zima ga poduzima; es beſchleicht ihn Furcht, pribojava se.
Beſchließen, (nach odlučiti *a.*) uměniti.
a. Beſcholten, ſ. Unbeſcholten.
Beſchwerlich, (nach dotežčati *a.*) biti na potegu. [nelagod *f.*
Beſchwerlichkeit, (nach neprilika *a.*)
Beſeifen, *corr.* nasapunati.
Beſonders, (nach osobito *a.*) navlast.
Beſpülen, (nach plaču *a.*) i. stružu.
Beſſer, *a.* ein wenig —, boljahan.
Beſtauben, ſich, *a.* bogošiti se.
Beſtehen, auf etwas —, *a.* ukopistiti se; goniti svoju.
Beſticken, *a.* ovezti.
Beſtimmt, (nach uročeno *a.*) uročito.
Beſtreuen, (nach potrusiti *a.*) poprašati.
Betäuben, (nach zapanjiše *a.*) i. okameniše; uprestravi e se.
a. Betreffende, *m.* dotičnik.
Betretungsfall, *a.* zatečaj.
a. Betriebsanlage, *f.* (eines Gewerbes), obrtište.
Betrügen, (nach forintih *a.*) prevariti koga za 10 for; zakvačiti od koga
Bettage, *pl.* pokrižci. [10 for.
Bettdecke, *a* pokrivač.
Bettellumpen, *a.* dronjci.
Bettelmann, *a.* bogar.
Bettelſtab, *a.* prosjačka palica; an den — kommen, *a.* obožjačiti.
Bettfrau, *corr.* ložničarka.
Bettgeher, (nach posteljaš *a.*) načar.
Beule, (nach guka *a.*) guta; er bekam eine — auf der Stirn, izskočio mu čvor na čelu; (nach brga *a.*) čvo uga.
Beurtheilungsgabe, *a.* razsudak.
Beutelmeiſe, *a.* mošnjarka.
Beutelthier, *corr.* tobo'čar. [hati.
Bewältigen, (nach obhrvati *a.*) spla-
Bewäſſern, *corr.* povodniti, zaplaviti, me:nuti pod vodu (livadu); napustiti vodu (na livadu).
Bewunderung, *a.* voll — ſein, divom se div ti.
Beziehen, (nach navući *a.*) naviti.
Bezug, *corr.* navijanje (nicht napinjanje); (nach navlaka *a.*) navlačak.
Bibel-, *a.* biblijski.
Bibergeil, *a.* dabrova kesica.
Bilden, *corr.* uzobraziti (nicht naob-
a. Bildungsmittel, *n.* obrazovalo. [raziti.
Bimſen, *a.* plovućati.
Bimsſtein, *a.* sundjerski kamen.
Binder, *a.* (b. Maur.) prĕčnjak.
Binnen, *a.* — drei Tagen, u tri dana; uz t i dana.
Bis, *a.* — morgen Früh, do u jutro.
Biſambiber, *corr.* (*Sorex moschatus*), moškati vihuhalj; (*Fiber zibethicus*), ondatra, kanadski dabar.
Biſamkäfer, *corr.* Silpha (nicht Silva).
Biſſewurm, *a.* obad.
Bittererde, *corr.* gorčika.
Bitterlich, (nach nagrk *a.*) gorčast
Blaſe, —n werfen, *a.* podklobučiti se.
Blaſen, *a.* (auf eine heiße Speiſe —), piriti na jelo; die Flöte —, *corr.* frulati; (zürnen), duhat', bućiti se.
Blatter impfen, *a.* prepisati.
Blatternarbig, *a.* boginjav, rohav.
a. Blattſchneider ſ. Roſenſchneider. [men.
Blauſtein, *a.* modra galica, plavi ka-
Blautraube, *corr.* Blautaube.
a. Blauſtiel, *m.* (Wb.) slaština.
Bleiben, dabei blieb es, *a.* kako onda i lani; tu i tutilo.
Bleihaltig, *corr.* olovit.
Bleiſtift, *a.* tuška.
Block, (nach panj *a.*) krlja. [škripca.
Blockſcheibenbüchſe, *corr.* čep od
Bloß, *a.* — deinetwegen, ni za što drugo nego tebe radi.
Blutenetſche, *corr.* Blütenetſche.
Blutholz, *corr.* lakam.
Boden, (Ober—), podkrovje.
a. Bodenhold, *adj.* voljnozemni.
Bodenrad, *corr.* dolnje kolice.
a. Bodenſtett, *adj.* jednozemni.
a. Bodenvag, *adj.* svakozemni.

a. Bogenrebe, *f.* svijač, konděr, lucanj.
a. Bogenweite, ſ. Spannweite.
Bohrmuſchel, *a.* (*Pholas*), k·motoč.
Bohrung, *a.* vrtež.
Bohrwurm, *corr.* šašanj.
a. Bojſeil, *n.* vètarka.
Bolz, (nach zavoranj *a.*) svornjak.
a. Bombardierkäfer, ſ. Platzkäfer.
Borax, *corr.* bura, borač, tenećar.
Borſtwiſch, *corr.* per.jača, ometač.
Borte, *a.* poplet.
Böſchung, *a.* klisak. [zlim těra.
Böſe, *adj.* (nach vertreiben *a.*) zlo se
Böſe, *n. adde:* des —n denkt man lange, ako je muka trpiti, nije pamtiti.
Brand, (ax Bäumen), *a.* crn *f.*
Brandeu, das Meer brandet, *a.* more pljuska, more se uzpljuskuje.
Brandfuchs, *corr.* ridja lisica.
Brandgeruch, *a.* smudjevina.
Brandung, *corr.* plj skav'ca.
Braſſe, *a.* u'ača.
Braſſen, *a.* obraćati.
Brauneiſenſtein, *a.* gnjedac.
Braut, (nach mlada *a.*) udavača.
Brechen, in Stücke, prsnuti na dvoje, na troje.
Brecherlich, es iſt ihm —, *a.* guvi mu se.
Brechwurzel, *a.* glavašica.
Breunſchlange, *corr.* Ammodytes.
a. Broche, *f.* sapinjača, špiuda.
a. Brocoli, brokule, prokule, kaulin
Brod, *a.* mit — ausfommen, dokrušiti, skrušiti; *corr.* srčeš (nicht srčes).
Brodſchaufel, *corr.* Brodſchiebe.
Brodſchiebe, *corr.* Brodſcheibe.
Broſame, *a.* drobnica.
Brőſeln, *a.* mrvoljiti; ſich —, *r. r.*
Bruchband, *a.* podpašaj. [truniti se
a. Bruchfläche, *f.* prelomina.
Brücken amt, *a.* mostarnica.
Brückenmauthamt, *a.* mostovnica.
Brunnenſäule, *a.* stožer, rašlina.
Brunnenſchwengel, *a.* muhača, vaga.
Brunnenſtange, *a.* prut, šprulja (od
Bruſtbein, *a.* kobilica. [zdenca).
a. Bruſteinſatz, *m.* (am Hemde) naprśnjak.
Bruſttuch, *a.* zalistavac.
Bücherſcheu, *a.* zazor od knjige.
a. Bücherſcheu, *adj.* er iſt —, běži, zazire od knjige.
Bücherſkorpion, *corr.* rakovka, nilac.
Bughola, *a.* apustol.
Bugſpriet, *corr.* kostrmna, kosnjak.
Buttereimer, *a.* bućka.
Buttern, *a* izbijati maslo, mutiti.
Candiszucker, *corr.* ledenac.
Cardamome, *a.* mirisavac, kakula.
a. Carrraghenmoos, ſ. Perlmoos.
a. Carfiol, ſ. Blumenkohl.
Charlatan, *a.* čarod, lažomaza.
Charlatanerie, *a.* čarodija.
a. Chronometer, *m.* časoměr.
a. Cibebe, *f.* suhva, suhvica, morsko grož-
Cocon, *a* predivka. [dje.
Coliſion, *a.* skos, stuk; in — gera-then, *a.* stuknuti se, skositi se.
Compilator, *corr.* posmrduša.
Compiliren, *a.* smrdati.
Congruent, *a.* takmen.
Congruenz, *a.* takmenost. [vama.
Coquettiren, *a.* (*poët.*) uzvijati obr-
a. Cultivator, *m* plěvilo. [hut.
Cylinder, *a.* oblić, oblica; ſ. Cylinder-
Cylinderförmig, *a.* valjast.
a. Cylinderhut, *m.* klobuk [krova.
Dachrinne, *corr.* postrešnica, žlěb od
Dämmern, (nach sumračje *a*) i. sěrak.
Dammweg, *a.* nakopanik.
Dampf, b. Pferden *a.* sipnja.
Dämpfen, Fleiſch —, *a.* podusiti.
Dareinreden, *a.* govoriti komu preko rěči.
a. Darmſchleimhaut, *f.* crěvna sluznica.
Delikat, *corr.* sladopićan.
Delikateſſe, —n, *a.* oblizci.
Denken er denkt hoch hinaus, *a.* na visoko kuča.
Denktafel, *corr.* spomen-ploča.
a. Desinficiren, *v. a.* razkužiti, odkužiti.
Diät, *a.* olaka.
Diätmäßig, *a.* po olaci.
Dicht, *a.* —er Wald, mrčava.
Dichten, ein Lied —, skladiti pěsmu.
Dickhals, nach *m. adde*; vratonja.
Dickicht, *a.* gust *f.*, gušťava.
Dickveitſche, *a* oputnjača.
Dictiren, *a.* predricati.
a Dienſtbuch, *n.* službovnik.
Döbel, *del.* Bratfiſch; *a.* (Cyprinus Dobula), glavonja, bucov.
Dodekaeder, *n.* dvanaestorac.
a Dogmatiker, *m.* věroznanac.
a. Doppelart, *f.* sěkač.
Doppelblume, *corr.* trće.
Doppelflinte, *a.* dvojica, dvojkinja.
Doppelſ öte, *a.* prebiraće.
Dorndreher, *a.* sětnica.
Drehbaum, *a.* obrtaljka. [jez.
Drehe, (nach metiljanje, *a.*) vrtoglavost,
Drehwurm, *corr.* brvak.
Dreidecker, *a.* trobojnjak.
Dreifelderwirth, *m.* tropoljar.
Dreifelderwirthſchaft, *corr.* tropolj-stvo. [dostvast).
Dreigabelig, *corr.* ostvast (nicht
Dreſchflegel, *a* mlata.
Drilling, (Bühl), *a.* krug; —e gebä-ren, otrojniti se.
a. Drücken, *n.* tišnja.
Drüſe, (nach keh *corr.*) kah, smolika (nicht gunturać, hrmija.)

Dumpfigkeit, *a.* patuha, patušina.
Dünkelhaft, *a.* domljiv.
Dünkling, *a.* domnilac.
Dünnbeinig, *a.* štrkljast.
Durcharbeiten ſich, *a.* provrèti.
Durchbohren, (nach proburaziti *a.*) razbučiti. [umiti.
Durchdenken, (nach promisliti *a.*) pro-
Durchtrieben, *a.* preliven.
Durchzug, (Bauw.) *corr.* tetiva, okagačа.
Dürr, —es Reisholz, *a.* suhad.
Durſtig, *a.* ein wenig —, žedjahan.
Ebbe, — und Flut, *a.* odlèv i zalèv.
a. Ebenbürtige, *m.* premac.
Edikt, *a.* razkaz.
Eicheltraube, *corr.* sisice, sisak.
a. Eierkorb, *m.* krošnjica za jaja.
Eigenmacht, *a.* samoseg. [mosegom.
Eigenmächtig, *a.* samosežan; *adv.* sa-
Eigenſinn, *a.* samovoljica.
Eigentlich, *adv adde*: za pravo; da pravo kažem.
Einbilden, ſich, *a.* umisliti; domljivati se.
Einbilderiſch, *a.* domljiv.
Einbildling, *a.* domnilac.
Einbruchſtation, *corr.* ulaziste.
Eindruck, nach *fig. adde*: dojam; das machte auf ihn keinen —, nije ga se dojmilo.
Einfaſſen, mit einem Rahmen —, *a.*
Einfaſſung, *a.* obdèl. [obdèlati.
Einfliehen, *corr.* Einfliegen.
a. Einräucherung, *f.* prekada. [čić.
Einſatz, (nach umetak *a.*) umetić, umet-
Einſchieben, (nach usunuti, *a.*) utoskati.
a. Einſchiebling, *m.* ulèz, utoskalo.
Einſchläfern, *adde*: *dim.* uspavkati.
Einſchlagen, *a.* ein Buch in Papier —, obložiti knjigu hartijom i. papirom; den Fuß in ein Tuch —, obložiti nogu krpom. [èiti se.
Einſiedler, *a.* — werden, popustinja-
Einſtecken, (nach tata *a.*) (ſcherz.) strpati tata u buturnicu. [urazumèti se.
Einverſtehen, (nach porazumèti se *a.*)
Einziehen den Athem, *a.* povući paru.
Einzig und allein darum, ni za što drugo, nego da . . .
Eisſcholle, *a.* krija.
Elektroſkop, *corr.* munjojav.
Elementar-Ereigniß, *corr.* prirodna nesgoda; nesreća.
Elfenbeinen, *corr.* bèlokoštan.
Elle, *a.* (*anat.*) podlaktica.
Elliptiſch, *a.* pakružan.
Emailleur, *corr.* caklar (nicht ocaklar).
Empfindlich, *a.* (*fig.*,) žaljiv, razžaljiv.
a. Empfindungsorgan, *n.* sètilo.
Ende, *corr.* zu — führen (nicht bringen), *a.* otisnuti kraju; ein — machen, *a.* staviti (čemu) kraj i. konac.
a. Endenwirbel, *m.* repni kralješak.
Enge, in die — treiben, *a.* (ſpr.) pritèrati koga plotu. [pulja.
Engerling, (nach Maikäfers *a.*) skra-
Entblößen, den Kopf —, *a.* skinuti, snimiti kapu i. šešir.
Entheiligen, *corr.* odsvetiti.
Entlegen, *a.* daljni. [se.
Entſtehen, (nach zače se *a.*) zapodènu
Entwäſſern, *a.* odmočiti.
Entzweien, *a.* (v. Freunden), razbra-
Erdäpfel, *a.* čičoka [titi se.
a. Erdglobus ſ. Erdkugel.
a. Erdriß, *m.* urvina, otiska.
Erdzunge, *a.* kosa.
Ereignen, *a.* es hat ſich etwas wunderbares ereignet, čudan se je dogadjaj desio
Erfindung, (nach izum *a.*) izumak.
Erheben, (nach upraviti *a.*) i. podići.
Erhöhung, *a.* povišica.
Erffönen, *corr.* Eröffnen.
Erwähnen, *a.* nagovèstiti.
Erzählung, *a.* die — beenden, izpričati priču.
Erzjude, *corr.* prava Čifutina.
Eßbeſteck, *a.* jestila.
Eſtrich, (nach strlet *a.*) tlak.
Eulenwinkel, *corr.* sovjak.
Evidenz, *f. adde:* očitost; in — halten, *a.* držati očito i. na vidiku.
Exceß, *a.* bezputica, bezpuće.
Exceſſiv, *a.* bezputan.
Exſtirpator, *corr.* rovilo.
Fach, (Abtheilung), *a.* prèsèk. prèklet.
Fadennudel, *a.* lapša.
Fadenwurm, *corr.* žičica.
Fahlerz, *a.* grušac. [pobrsnuti.
Fahren, *a.* mit der Hand worüber —,
Falke, (nach *albus*, adde:) bistrac.
Fallen, *a.* vom Pferde —, s konja pasti, smotati se s konja.
Fälteln, *corr.* mrežkati, namrežkati.
a. Faſtenente, *f.* čiga, postna patka.
Faulenzer, ſ. Linierblatt
Fegewiſch, *corr.* omet. omelo, ometa.
Feierabend, *a.* lazno; — halten, *a.* laznovati.
Feierabendarbeit, *corr.* laznina.
Feige, (nach Baum *a.*) smokvina.
a. Feigenhaus, *n.* smokvenjak.
Feile uſw. *corr.* piljak (ſtatt pilnjak).
Feinhörig, *corr.* čutak.
Ferne, *a.* (ſpr.) to je jošte na dugačku štapu; to je jošte na dugih granah.
Feſſeln, (nach Pferdes *a.*) gležanj.
Feſſelbaum, *corr.* članak.
Feuer, *a.* — machen, uznètiti oganj; naložiti vatru.
Feuerſchwamm, *a.* krèsna gljiva.
Finger, (nach „ſaugen" *a.*) izsisati iz prsta.

Finne, (*b.* Schwein) *a.* jaglost *f.*
a. Fiſche, *f.* (Schiffw.) gola, škaca.
Flachbärtig, *corr.* Flachsbärtig.
a. Flaggenſchnur, *f.* bumaljka.
Flatterthier, *corr.* pršnjak.
Flechſe, *a.* tetiva.
Fleiſchhaken, *corr* grudnik.
Fliehen, (nach bĕgati *a.*) strugati.
Fließblättern, *corr* pljuska, pljuska-
Flitter, (nach šljoka *a.*) šik. [vice.
Flußbett, *a.* log.
Forſthammer, *corr.* podbĕlač.
Fortzucht, *a.* podsad. prehranak.
Frei, es ſteht ihm —, *a.* od volje mu; na volji mu stoji. [na grani.
Freudenleer, *a.* (ſpr.) živim kao ptica
Freventlich, — ſündigen, *a.* nahvalice
Fremde, *m. adde*: stranac. [grĕšiti.
a. Friction, ſ. Reibung.
Friſch, —es Waſſer, *a.* cĕla, mrzla, skora voda; —e Luft, *a.* hladan zrak; —es Obſt, *a.* rosno i. neobrošeno voće; voće sa grane; —es Ei, *a.* mlado jaje; —es Brod, *a* današnji, topao kruh; —e Wäſche, *a.* bĕla rubina; —es Mädchen, *a.* živo, okretno djevojče.
Friſchen, Eiſen —, *a.* pretaliti.
Friſirkamm, *a.* razdĕljač, podĕljač.
Friſten, *a.* tračiti život.
Fröhnen, (nach slasti *a.*) pohoti.
Froſtbeule, *a.* zeblina.
Froſtwetter, *a.* smrza.
Fruchtaſt, *corr.* rodkinja.
Fruchthandel, *a.* žitarstvo.
a. Fruchtrebe, *f.* loza-rodkinja.
Frühlingsnachtgleiche, *corr.* dana i noći (ſtatt dnevonoćna).
Fuchs, (nach lisjak *a.*) lijać.
Function, *a.* obava.
Fundus inſtructus, *a.* nared.
Fünffach, *corr.* petorni (nicht petroni).
Fünfzählig, *corr.* petorni.
Fürſorge, *a.* bratu čedo preporučuje.
Fünfzigmal, *corr.* krat (nicht kratih.)
Fürſtenpaar, *a.* knez i kneginja.
Fuß, es brennt ihn unter den Füßen, *a.* svrbe ga tabani.
Fußfall, (nach nica *a.*) ničice.
Fußtritt, *a.* stopa.
Fußtuch, *corr.* utirač.
Fußwurzel, *a.* predgranje.
Futter, am Hemde, *a.* podkrpa.
Gabe, — Gottes, *a.* dar Božji.
Galle, bitter wie —, *a.* grk kao žuč.
Gang, (*met.*) *a.* greda.
Gänger, *a.* brzac, brzohodac.
Gänſelaus, *adde*: i. uš.
Gänſefingerfuß, *del.* steža.
Garnſträhne, *a.* motovilo, kančeo.
Geburt, *a.* nezakonsko i. naravno dĕte.
Geburtsſchmerzen, *a.* prĕnos.
Gediegen, —es Gold, *a.* samorodno zlato.
Geduld, *corr.* dozlogrdilo und trpljen (nicht ztrpljen).
Gefallen, (nach povoljnost *a.*) povoljica.
Gegenkaiſer, *corr.* lažni car.
Gehen, er geht ins dreißigſte Jahr, hvata se tridesete godine.
Geieradler, *corr.* ſ. Lämmergeier.
a. Geißtutte, *f.* kozjak, drĕnak.
Geiſt, (nach čovĕk *a.*) neima ga samo vi- [dak.
Geizen, *a.* tvrdovati.
Geldgierig, Geldſüchtig, *a.* lakom na novac; — ſein, drhtati na novac.
Geldnoth, *a.* es herrſcht große —, velika je stega za novce.
Gelten, *a.* das gilt nichts, ta se nebroji.
Gemächlich, (nach lagodan *a.*) lagašan,
Gemächlichkeit, *a.* lakota. [lakotan.
Gemauſche, *corr.* kalabura, bucvara, bućurič.
Gemüthlich, (nach poćudan *a.*) svojski.
Gen, (nach uzpeti se *a.*) uznĕti se.
a. Genickſchlag, *m* zavratnica.
Genoſſenſchaft, *a.* zadruga.
Gepränge, (nach ponosom *a.*) i. slavom.
Gerathen, *corr.* u tudje (nicht neprave).
Gerölle, *a* valutica, oblutak, (*coll.*)
Gerſtenbirn, *a.* ječmenjača. [obluće.
Geſchäftig, *a.* tutljav.
Geſchiebe, (*mont.*) *corr.* valuće.
Geſchimpfe, *a.* grdnja, ružnja.
Geſchier, *corr.* nićaonica (nicht brdo).
a. Geſchlechtstheil, *m.* stidno udo.
Geſchmack, *corr.* slasti (nicht teka).
Geſchmacksnerve, *m.* kusni živac.
Geſellſchaftlichkeit, *a.* zadružnost.
Geſetz, *a.* zum —e machen, uzakoniti što.
Geſichtskreis, *corr.* netuvi (nicht neto-
Geſpann, (nach sprega *a.*) plug. [vi.
a. Geſpenſterſüchtige, *m.* vidovnjak.
Geſpenſterſüchtig, *corr.* vidovit (nicht vĕdovit).
Geſprächsweiſe, *a.* razgovorno.
Geſpritze, *a.* brizgavica.
Geſproß, *a.* brst.
Geſtade, *corr.* rub, obrežje, žal.
Geſtalt, (nach oboje *a.*) i. pod oba vida.
Geſund, — machen, *a.* izcĕliti.
a. Geſunde, *m.* zdravac, zdravić.
Gewalt, Einem — anthun, *a.* posiliti koga; unter ſeine — bringen, *a.* uzeti pod svoju ruku; (ſpr.) — wird nicht alt, svaka sila do vremena.
Gewaltſam, (nach silovita *a.*) i. nasilna; (nach silje *a.*) na silu Boga, pod silu, pod silnu ruku, usilno.
Gewaltſamkeit, *a.* usilnost, nasilnost.
a. Gewehrrechen, *m.* oružnica.
Gewerbslokale, *corr.* obrtovnica (nicht
Gewicher, *a.* njiska. [obrtovinica).
Gewinſel, *a.* kveka.

Gewiſſen, *a.* etwas auf ſein — nehmen, zavezati što za svoju dušu.
Gewogen, *a.* er iſt ihm —, ima ga u volji.
a. Gewohnt, *adj.* učan, vičan.
Gewürz, *a.* činba.
a. Gewürztraube, *f.* sladina, sladinka.
a. Gieu, *n.* tezaljka, kaljorna.
Glatteiſen, *a.* uhvatio se je vedrac.
Gleich, (nach sramotu *a.*) vratiti komu zajam.
Gliederreißen, (nach *n. adde:*) drav.
Gliedkraut, *a.* živika.
Glückrad, *a.* ide kolo naokolo.
Gnade, (nach pregnuti *a.*) prekloniti.
Goldlahn, *corr.* bit *f.*
Goldprobe, *a.* (*met.*) ogled za zlato.
Götterabend, *corr.* prekrasna večer.
Gottesfurcht, *a.* pobožnost.
Gottesfürchtig, *a.* pobožan; ein —er Menſch, zakonski čovèk. [djati.
Gottgefällig, *a.* — leben, Bogu ugo-
Gourmand, *a.* oblizija.
Grabſtätte, *a.* groboviste.
Gränzen, (nach *v. n. adde:*) medjiti.
Grasſenſe, *corr.* kosèračа.
Graviren, *a.* usèći.
Grillenfängeriſch, *a.* mušiv.
a. Grillentraube, *f.* zrikavac.
Grinſen, (nach cèriti se *a.*) cèrekati se.
Großartig, *a.* velebitan.
Großhandlung, *a.* eine — haben, tr-
Grotte, *a.* jama. [govati na veliko.
Grübeln, (nach kopkati *a.*) koparati; (nach *fig. a.*) kutriti.
Grund, (nach zatrti *a.*) satarisati.
Grünling, *a.* (Wb.) zelenika.
Grünſpan, *a.* omèd.
Grunzen, *a.* gunjikati.
Gurgeln, (nach *v. n. adde:*) grkljati.
Guß, (Ausguß), *a.* slèv, izlèv, oluk.
Gußeiſen, *a.* lèvik.
Güte, in der —, *a.* s dobra.
Häckerlingsbank, *corr.* sèčkarnica
Hahnenfuß, *a.* (Schiffw.) ušice, branke.
Hälfe, *a.* rus.
Halstuch, *a.* nagutina. [čan.
Haltbar, (nach dauerhaft *a.*) stalan; vè-
Hammerfiſch, *corr.* jaram.
Handelsangelegenheit, in —en das Land bereiſen, zemlju proći za trgovinom.
Handkorb, *a.* košarica, priručna košara.
Harnen, *a.* močati, curati. [nica.)
Harnröhre, *corr.* vodopust (nicht moč-
Hauptſchlüſſel, *a.* kuka.
Hausbaum, *a.* dolnja blazina.
Haut, mit der — bezahlen, *a.* platiti kao vuk kožom.
Hechel, (nach perajica *a.*) perajka, perajac.
Heerſchaar, *adde:* i. sile.
Heften, die Augen auf etwas —, okomiti oko na što.
Heide, *a.* krivobožac.
Heil, (nach sebe *adde:*) ima bolètícu.
Heimiſch, *corr.* odomaćiti (nicht udomaćiti.
Heiß, —e Thränen, *a.* tople suze.
Hemmkette, *a.* zapinjač.
Herabkommen, (nach sići *a.*) sdoći.
Herablaſſen, *a.* učitelj neka govori kao dèca.
Herabwürdigen, ſich unter das Thier —, *corr.* gorji biti od živine.
Heranrufen, *a.* prizovnuti.
Heranwackeln, *a* doplesti, dobazgati, dovrljati, dogiljati.
Herausbrennen, (nach prozora *a.*) i. [na prozor.
Herbſtnachtgleiche, *corr.* jesenska jednaè dana i noći.
Herde, (nach krdo *a.*) stado.
Herausſtürzen, *a.* izvaliti se.
Herhalten, *a.* njemu to puca u ledjih.
Hermachen, ſich über etwas —, *a.* naklopiti se na što. [landovati.
a. Herumſchweifen, *v. n.* lutati, basati, ba-
Hervorſtürzen, *a.* izvaliti se.
Herz, (nach uzkuca *a.*) i. kucalo bude.
a. Herzruthe, *f.* stup.
Hinſcheiden, *a.* (*poèt.*) otići na istinu.
Hoffentlich, (nach *adj. a.*) nadnji; — *adv.*
Hohl, *a.* die —e See, trbuljina.
Horn, Einem die Hörner bieten, *a.* razrogačiti se na koga.
Hunger, *a.* (Mangel), suhotinja.
a. Hungerkoſt, *f.* suhota.
Hungertuch, *a.* suhotovati.
Inbrunſt, (nach užgano *a.*) usrdno i. svesrdno.
Irgend, (nach moguće *a.*) ako ikako mogao budem.
Irre, *a.* — reden, bulazniti, bulaviti.
Jagdflinte, *a.* acalinka.
Jagdleute, *a.* nagon.
Jahresgehalt, *corr.* ſ. Jahrgehalt.
Jüngferlich, *corr.* Jungferlich.
Jünglingsbart, *a.* mah.
Kaiſer, ein — werden, *a.* zacariti se; über des —s Bart ſtreiten, *a.* svaditi se za mačji kašalj. [vecaria).
Kalambak, *corr.* Excoecaria (nicht Exo-
Kaminfeger, *a.* badžomet.
Kaulbörs, *corr.* okač.
Kegel, (b. Schriftg.) *a.* stapka.
Keimfähigkeit, *corr.* kličnost.
Keſſelbügel, *a.* teljizac.
Kindesnoth, *a.* prenositi.
Kirchenleuchter, *a.* cvèt. [acker.
Kirchhof, *corr.* Gottesacker (nicht Kottes-
Kirchweihe, (nach *f. adde:*) posvetilo.
Klärc, *corr.* tančina (nicht taučina).
Kleck, (nach mučka *a.*) šljoka, kapljotina.
Klirren, *corr.* zveka (nicht cveka).
Klugheit, *corr.* mudro (nicht mu dro).

Klunker, *a.* er hat ſich mit —n behängt, vise niz njega lapaćuri i. pandrusi.
Klüsholz, *corr.* apustol.
Knapp, (nach oskudan *a.*) ogodan.
Knebel, *a.* sglavak.
Knicken, (nach kimati *a.*) i. klimati.
Kniekehlen-Schlagader, *corr.* kucavica (nicht kuvica).
a. Knöchelbein, ſ. Sprungbein.
Kochen, *a.* es kocht in ihm, uzkipio je.
Kochſalz, *corr.* jedaća sol.
Kolpenhals, *corr.* Kolbenhals.
Kolik, *a.* griz.
Kommen, zu ſich —, *a.* povratiti se; (v. Krank.) okrljati se.
Kopf, S. 779. 2. Spalte 4. Zeile *corr.* kape (nicht klape).
Königsmord, *corr.* usmrtiti kralja.
Kraft, *corr.* obladala (ſtatt iznemogla).
Krämer, *a.* trgovčić, tržac.
Kränkeln, *a.* hrljudati, hahuljati.
Krankheit, *a.* in eine ſchwere — fallen, težko se obolestiti.
a. Krawall, *m.* kramola.
Kreis, *a.* im —e ſchwingen, koletati.
Kreuzzeichen, *a.* das — beiſetzen, križ vrći na . . .
a. Kronenfiſtel, *f.* kopitnjača.
Krontritt, *corr.* očepina.
Krumm, (nach kriv *a.*) nahero.
Krummhaue, *a.* bradva.
a. Kupfernaſig, *adj.* paprikasta, broćasta
Kurbe, *a.* rocelj. [nosa.
Kutſcher, *a.* psuje kao hajoš.
Kutſchritt, *corr.* Kutſchtritt, *m.* stopa.
Laden, (nach „auf —“ *a.*) nakladati; (nach podleći *a.*) toga nemogu na se uprtiti; blind —, *a.* šlěpićem nabiti.
Ladung, blinde —, *a.* šlěpić.
Lage, er befindet ſich in einer mißlichen —, *a.* u zloj je koži.
Lagerapfel, Lagerbirn uſw. *corr.* ostavu (nicht postavu).
Lagern, *a.* brljugati.
Lähmen, gelähmt, *a.* oduzet.
Lampendocht, *corr.* stěnj (nicht stěnje).
Landſtraße, *corr.* kopnu (nicht kupnu).
Lang, *corr.* kule (nicht kile).
Laub, *a.* grünes —, brst, lastar.
Laubkäfer, *corr.* trćak.
Launenhaft, *a.* er iſt —, (ſpr.) ima u njemu mamutove dlake.
Leben, ſich das — nehmen, *a.* usmrtiti se.
Lehm, (nach ilo *a.*) ilovica.
Lehnen, *corr.* na zid (nicht o zid).
Leimruthe, *a.* šibica.
Leimzwinge, *corr.* stegača.
a. Lichtglied, *n.* padajući članak.
a. Localbefund, *m.* městni nalaz; što se je našlo městimice.
Löſen, *corr.* ima vlast razvezati (nicht rěšiti) i svezati. [vanje.
Luftung, *corr.* Lüftung, *f.* provětri-
a. Lungenſeuche, *f.* gnjiloća plućah.
Luſtgelage, *corr.* radovanka (nicht za-
a. Luxusbäcker, *m.* kolačar. [dovanka.
a. Luxusbäckerei, *f.* kolačnica.
a. Luxusgebäck, *n.* kolači.
Manſch, *a.* bucvara, bućurić.
Maßglas, *a.* okanica. [krica.
Maueresel, *a.* (*Oniscus asellus*), mo-
Mauke, (b. Pferd.) *corr.* rapo.
Meerkohl, *corr.* štulac (nicht kuka).
Meinung, *a.* das iſt meine —, tako moja pamet oseća.
Melkkuh, *a.* muznica. [žabnik.
Meßbuch, *a.* (b. Dr.) služavnik, slu-
Meſte, *a.* brema, ludrica.
Metzeln, *a.* škrtati.
Milchkammer, *a.* mlěčarnica.
Mild, *a.* —er Wein, voljko vino.
Mittelring, *corr.* karika čelna i. na čeliſtu.
Muthmaßlich, *a.* věrovatan.
Mutterſtock, *a.* prěsad, prěhranak.
Nachnahme, (nach *f. adde*) poplata.
Nachnehmen, (nach *v. a. adde*) poplaćivati.
Nadelbüchſe, *corr.* iglenjača, iglenka.
Nagel, der — blüht, *a.* (ſcherz.) pokradena jaja.
Nähnadel, *a.* šivača.
Nähring, *a.* juksuk.
Naſchhaft, *a.* oblazan.
Naſchhaftigkeit, *a.* oblaznost.
Naſchwerk, *a.* (ſcherz.) kacmac.
Naſenbutzen, *a.* sopolina.
Naß, — werden, *a.* smoknuti.
Nothleidende, *a.* zlopatnik.
Nußſtrudel, *a.* orahnjača, orahnjuša (orenjača, orenjuša).
Obduciren, *a.* rezati.
Obduction, *a.* rezanje.
Ochſenbeichſel, *a.* pracěp.
a. Ochſenwagen, *m.* volujska kola.
Octant, *a.* osmilo. [podatljiv.
a. Opferwillig, *adj.* pripravan na žrtve;
Pachthof, *a.* zatka.
a. Peſtſtall, *m.* kužara.
Pferchhütte, *corr.* kućer.
Pferdeſchinder, *corr.* konjoder (ſpött.) koljikonjević, derikobila.
Pfingſtdienſtag, *a.* (b. Dr.) Amin.
Pieke, *a.* von der — an dienen, početi
a. Piephake, *f.* baušac. [od puške.
a. Quarantaineſtall, *m.* sumnjara.
Raufe, (in Ställen) *corr.* lěstva, lojtra.
Rehe, *corr.* baga (nicht ukočenost no-
a. Rohmaterial, *n.* sirovina. [guh).
Rückgrath, *corr.* kraléši, krléši.
Rückgrathsbein, *corr.* krléšak.
Salmiak, *a.* čipavac.
Salmiakgeiſt, *a.* čipavka.
a. Scarificator, *m.* paralo.
Schale, *a.* (b. Pferd.) žulj.
Schalwage, *a.* zdělar.

Schattig, —er Ort, *a.* zapadina, sěn.
Schleim, (nach dlena *a.*) pljuvača.
Schmierig, (nach lěpčiv *a.*) smolav.
Schnapper, *corr.* sěčivce (n. škljocka).
a. Seuchenausbruch, *m.* puknuće pošast.
a. Seuchenbericht, *m.* izvěšće o pošasti i. pošlici.
a. Seuchengebiet, *n.* kužište. [pošast.
a. Seuchenkommiſſion, *f.* pověrenstvo za
Schnupfen, *a.* einen — bekommen, dobiti kihavicu; (ſcherz.) uhvatiti zebu na
Schnürlatz, *corr.* utega. [nosu.
a. Schubgeld, *n.* zapratni novci.
Spleiße, (nach cěpak *a.*) prljak.
a. Stallbeule, *f.* guta.
Steckrübe, *corr.* broskva.
Stochern, (nach čačkati *a.*) tarkati.
Stoppeln, *a.* biračiti.
a. Streitbaum, ſ. Stallbaum. [častnik.
Subaltern-Officier, *corr.* područni
a. Tupfmuſter, *n.* šupljika.
Überhaupt, (nach u obćeno *a.*) sploham.
Umſtoßen, *a.* ein Urtheil —, oboriti, pobiti presudu.
Verbrennung, *a* paljevina.
a. Verhällung, *f.* naboj.
Verſchlag, *a.* (b. Pferd.) baga.
Vorſchrift, *a.* nach — des Geſetzes, po zakonu; kao što je uzakonjeno.
Vorſichtsmaßregel, (nach *f. adde*) pazka.
Weißbrod, *a.* cipov. [narstvo.
Wieſenbau, Wieſencultur, *a.* sě-
Willkommen, *a.* dočekati koga s dobro došao.
Witterungskunde, *corr.* vremenarstvo, pogodarstvo.
a. Witterungskenner, *m.* vremenar.
Zahnſtocher, *a.* tarkalica.
Zahnſtochern, *a.* tarkati.

Verzeichniß

der mit ě geſchriebenen Wörter ſammt Angabe ihrer ſchriftgemäßen Ausſprache.*)

Běčva — bječva.
Běda, bědan, bědìti itd. — bieda, biedan, biediti itd.
Běg — bieg.
Běgati, běgunac itd. — bjegati, bjegunac itd.
Běl (bio = weiß), běla (biona = Staar), bělac, bělìti, bělka, bělonja, bělj (bilj, gunjac) — biel, biela, bielac itd.
Běl (vrst hrasta), bělajica, bělance, bělja, bělana, bělasati se, bělača, bělaš, bělìtba, bělilo, bělilja, bělj ili bělika (= Splint), bělina, bělica, bělov, bělokost, běloša, běljug, bělutak, bělušina, bělar, běljina (velik gunjac), bělobrk, bělobog, bělonog — bjel, bjelajica, bjelance itd.
Běs, běsan, běst — bies, biesan (*comp.* bješnji,) biest.
Besěda, besěditi — besjeda (*gen. pl.* besiedah), besjediti.
Běsnilo, běsniti, běsomućan, běsnoća, — bjesnilo, bjesniti, bjesomućan, bjesnoća.
Bezcěn (bezcěnan), bezcěnje, — bezcjen, bezcjenje.
Bezcěvnica — bezcjevnica.
Bezpriměran — bezprimjeran.
Běžati — bježati, bježanje.
Bilěg, bilěgovati, bilěžiti, bilěžnik itd. — biljeg, biljegovati, biljeziti, bilježnik itd.
Bistěrna — bistierna.
Blagověst — Blagoviest.
Blagověstnik — blagovjestnik.
Blěd, blědìti, blědost — blied (a bljedji), bliedjeti, bliedost.
Blědahan, blědilo, blědoća — bljedahan, bljedilo, bljedoća.
Blěčkati, blěčkavica — bljećkati, bljećkavica.
Blěska, blěšnjak, blěštiti — blieska, bliešnjak, blieštiti (a blistati).
Boléti, bolětica — boljeti, boljetica.
Brěg — brieg (*nom. pl.* bregovi itd.)
Brěgovit — bregovit i brjegovit.
Brěme itd. — breme itd.
Brěskva — breskva.
Brěžnjača — briežnjača i brježnjača.
Brěžuljak — brežuljak i brježuljak.
Brěst, brěšće — briest, briešće.
Brěstov, brěstovina itd. — brestov, brestovina itd.
Brěza itd. — breza (*gen. pl.* briezah) itd.
Briděti — bridjeti.

*) In den hier nicht angeführten zuſammengeſetzten und abgeleiteten Wörtern wird das ě ganz ſo wie in dem betreffenden Wurzelworte (welches daher nachzuſchlagen iſt) ausgeſprochen; z. B. Nověra ſ. Věra.

Cěć — cieć.
Cěća — cjeća.
Cědj, cěditi — ciedj, ciediti.
Cědilo, cědiljka, cědka, cědilar, cědjač — cjedilo, cjediljka, cjedka, cjedilar, cjedjač.
Cěl (cio), cělac, cěliti — ciel, cielac, cieliti.
Cělica, cělcat, cělokupan, cěliv, cělov, cělivati — cjelica, cjelcat, cjelokupan, cjeliv, cjelov, cjelivati.
Cěn (pravije cěnan, cěnna, cěnno), cěna, cěniti — cien (*comp.* cjenji), ciena, cieniti.
Cěp, cěpati, cěpac, cěpalo (koji ciepa) — ciep, ciepati, ciepac, ciepalo.
Cěpalo (Schrot), cěpanik, cěpka, cěpača, cěpan — cjepalo, cjepanik, cjepka, cjepača, cjepan.
Cěv, cěvka — ciev, cievka.
Cěvanica, cěvnjak, cěvčina, cěvčica — cjevanica, cjevnjak, cjevčina, cjevčica.
Crěp, crěpnja — criep, criepnja.
Crěpar, crěpara, crěpovit — crepar, crepara, crepovit i crjepar, crjepara, crjepovit.
Crět — criet (*nom. pl.* crelovi).
Crěvo, crěvce — crievo, crievce.
Crěvlja itd. — crevlja.
Crněti — crnjeti.
Cvěliti, cvěljati — cvieliti, cvieljati; cviljeti.
Ćerati — gl. Tjerati.
Ćutěti — ćućeti, ćutiti.
Čověk, čověčji itd. — čovjek, čovječji itd.
Děl (dio), děliti, délba, dělivo, dělitelj — diel, dieliti, dielba, dielivo, dielitelj.
Dělati, dělatnost, dělatan, dělatnik, dělo, dělovati, dělovnost — djelati, djelatnost, djelatan, djelatnik, djelo, djelovati, djelovnost.
Děte, dětiti se — diete (djeteta), dietiti se.
Dětence, dětešce, dětinji, dětinjiti — djetence, djetešce, djetinji, djetinjiti.
Děva — dieva.
Děvica, děvovati, děvojka, děvojčiti, děvojački — djevica, djevovati, djevojka, djevojčiti, djevojački.
Děvati — dievati.
Děvenica, děsti — djevenica, djesti.
Děd, dědovina itd. — djed, djedovina itd.
Děnuti — djenuti.
Dětao, dětlić — djetao, djetlić.
Dětelina — djetelina.
Děver, děveruša — djever, djeveruša.
Dlěto, dlětiti, dlětašce — dlieto, dlietiti, dlietašce itd.
Dlětisati — dljetisati.
Doběgalac itd. — dobjegalac.
Dogrděti — dogrdjeti.
Dokoléti — dokoljeti.
Doletěti — doletjeti.
Dolětati — dolietati.
Dolěvati — dolievati.
Dolěvak — doljevak.
Dolě — dolje.
Donéti — donieti.
Dopěvati — dopievati (trajuće); dopjevati (min).
Doprěti — doprieti; (a doprem, dopirati).
Doséći — dosjeći, (a doseći = langen).
Dosěcati — dosiecati.
Doslě — doslie i dosele.
Dosětan, dosětljiv, dosétiti se, dosěćati se itd. — dosjetan, dosjetljiv itd.
Dospěvati — dospievati.
Dospětak, dospěti — dospjetak, dospjeti (dospiem itd.)
Dotěcati — dotjecati (hinreichen), a doticati (berühren).
Dozréti — dozreti.
Dozrěvati — dozrievati.
Drěm, drěmalo, drěmati drěmež — driem, driemalo, driemati, driemež.
Drěmljiv, drěmovan, drěmovac — dremljiv i drjemljiv, dremovan i drjemovan, dremovac i drjemovac.
Drěn, drěnak — drien, drienak.
Drěnik, drěnić, drěnica, drěnov, drěnovac, drěnovača, drěnovina — drenik, drenić itd. i drjenik, drjenić itd.
Drěšiti — driešiti.
Drěti — drieti (a derem).
Drěvo — drievo.
Drězga — driezga.
Dublér (duplir) — dublier.
Dugověčan — dugovječan.
Dvě — dvie.
Dvěsta — dvjesta.
Dvoověvka — dvocievka.
Gdjě, gděkoji — gdje, gdjekoji.
Gnězdance — gnjezdance.
Gnězditi, gnězdo — gniezditi, gniezdo.
Gněčiti, gněcati — gnječiti, gnjecati.
Gněv, gněvan itd. — gnjiev, gnjievan itd. i gnjev, gnjevan itd.
Golěn — golien.
Golěnica — goljenica.
Gorěti — gorjeti.
Gréh, grěšan, grěšiti, grěška — grieh, griešan, griešiti, grieška.
Grěhovati, grěhota, grěšnik — grehovati, grehota, grešnik, i grjehovati, grjehota, grješnik.
Grmélica — grmjelica.
Grměti, grmléti — grmiti, grmljeti.
Gusěnica — gusjenica.
Hitěti (eilen) — hitjeti, a hititi (werfen).
Hladnéti — hladnjeti.
Hléb, hlébar, hléban — hljeb, hljebar, hljeban.
Hotěti, htěti — hotjeti, htjeti.
Igdě — igdje.
Inověrac — inovjerac (*gen.* inovierca itd.; *gen. pl.* inovjeracah).
Inověrka — inovierka.
Izbéći itd. — izbjeći.
Izcéditi — izcěditi.
Izcédjivati — izcjedjivati.
Izcéliti — izcieliti.
Izcéljivati — izcjeljivati.
Izčiléti — izčiljeti.
Izgorélica, izgoréti — izgorjelica, izgorjeti.
Izméniti, izménjati — izmieniti, izmienjati.
Izména, izménjivati — izmjena (*gen. pl.* izmienah), izmjenjivati.
Iznéti — iznieti.
Izpévati — izpjevati.
Izpověd, izpověst, izpovědati — izpovied, izpověst, izpoviedati.
Izpréd — izpred.

Izpovĕditi, izpovĕdnik, izpovĕdnica, izpovĕdaonica — izpoviediti, izpovjednik itd.
Izpręda — iz prieda.
Izpręko, iz prĕka, izprĕčati — izpreko (n. p. Save), iz prieka, izpriečati (a izpričati = entſchuldigen).
Izsĕcati — izsiecati.
Izsĕći, izsĕk — izsjeći (izsiečem), izsjek (*gen. pl.* izsiekah).
Izsĕvati — izsievati.
Izsĕvci — izsievci (*gen.* izsjevakah).
Izuměti (erfinden) — izumjeti; (izumiti = bethören).
Izvĕstiti, izvĕstitelj, izvĕst, — izviestiti, izviestitelj.
Izvĕstnik, izvéstnica, izvĕstan, izvĕšće — izvjestnik, izvjestnica itd.
Jastrĕb — jastrieb (a jastrebovi).
Jastrĕbast — jastrebast.
Jĕdem, jĕdak, jĕd itd. — jedem, jedak, jed itd.
Jednolĕtkinja — jednoljetkinja.
Kipĕti — kipjeti.
Kiplĕti — kipljeti.
Klĕn — klien i klen.
Klĕnit — kljenit.
Klĕšte — kliešte.
Klĕštice — klještice. [ka.
Klĕt, klĕtka — kliet, kliet-
Knĕziti se — knjeziti se.
Kolĕno, kolĕnati itd. — koljeno, koljenati itd.
Kolĕnce — kolience.
Kolĕvčar — koljevčar.
Kolĕvka — kolievka.
Korĕn, korĕnak, korĕniti, korĕnje — korien, korienak, korieniti, korienje, (a korenje = Rügen).
Korĕnika, korĕnčić — korjenika, korjenčić.
Kosĕr — kosier.
Kostrĕt, kostrĕšiti (se), kostriet, kostriešiti se.
Krĕpak, krĕpkoća — krepak, krepkoća.
Krĕpost, krĕpiti — kriepost, kriepiti.
Krĕs, krĕsnica, krĕsiti — kries, kriesnica i krjesnica, kriesiti.
Krĕš — krieš.
Krĕšva — kriešva.
Krlĕši — krlieši.
Kudĕr — kudier,
Kudĕ — kudje.
Kudĕlja — kudjelja.
Kukurĕk, kukurĕkati — kukuriek, kukurĕkati.
Kulĕš — kulieš.
Kulĕn — kuljen.
Lĕgati — liegati.
Lĕha (= Beet) — lieha (a liha = unpaar).
Lĕk, lĕčak, lĕčnik, lĕčiti, — liek (Arznei, a liko = Baſt), liečak, liečnik, liečiti.
Lĕkar, lĕkarnica, lĕkovit — ljekar, ljekarnica, ljekovit.
Lĕn, lĕniti, lĕnština, lĕnost — lien, lieniti, lienština, lienost.
Lĕniv, lĕnivac, lĕnivica — ljeniv, ljenivac, ljenivica; (a linj = Schleiche; linjati se = ſich hären).
Lĕnka — lienka (= Hangeſtange).
Lĕp, lĕpiti, lĕpak (Miſtel) — liep (= Ritt), liepiti, liepak.
Lĕpak (= flebrig), lĕpljiv, lĕpljivost — ljepak, ljepljiv, ljepljivost.
Lĕp (ſchön), lĕpost — liep, liepa (= ſchöne, a lipa = Linde), liepost.
Lĕpši, lĕpota, lĕpotica, lĕpšati, lĕporečica — ljepši, ljepota, ljepotica, ljepšati, ljeporečica.
Lĕr — lier (Lilie, a lira = Leier).
Lĕs, lĕsan — lies, liesan.
Lĕsa, lĕsica — ljesa (= Flechte, a lisa = Bläße), ljesica (= Horde, a lisica = Fuchs).
Lĕska, lĕšće — lieska (= Haſelſtaude, a liska = Rohrhenne), liešće.
Lĕstve itd. — ljestve.
Lĕskov, lĕskovac, lĕskovača, lĕšnik, lĕštak, lĕštarka — ljeskovac, lješnik, lještak, lještarka.
Letĕti — letjeti.
Lĕtati — lietati.
Lĕto, lĕtina, lĕtnik itd. — ljeto (= Sommer, a leto = Flugloch), ljetina, ljetnik itd.
Lĕzti — ljezti (lezem).
Lĕvi, lĕvke — lievi, lievke.
Lĕvak, lĕvaka, lĕvoruk — ljevak, ljevaka, ljevoruk.
Lĕv, lĕvak (Trichter), lĕvnica, lĕvac, lĕvke, lĕvati — liev, lievak, lievnica, lievač, lievča, ljevati i lievati.
Malovĕčan — malovječan.
Malovĕćnik — maloviećnik.
Mĕd, mĕden, mĕdenica, mĕdenjak — mjed (= Kupfer, a med = Honig), mjeden, mjedenica, mjedenjak.
Medvĕd, medvĕdina — medvjed, medvjedina.
Mĕh, mĕšnica — mieh, miešnica.
Mĕhur, mĕšina, mĕščić — mjehur, mješina, mješčić.
Mĕna, mĕniti, mĕnjati — miena, mieniti, mienjati.
Mĕnica, mĕnjač — mjenica, mjenjač, (a mijenje = Waſchen).
Mĕra, mĕrač, mĕriti — mjera (*gen. pl.* mierah), mjerač, mjeriti.
Mĕsiti, mĕšati, mĕšnja — miesiti, miešati, miešnja.
Mĕšavina, mĕšaja, mĕšajica, mĕšovit — mješavina, mješaja, mješajica, mješovit.
Mĕsec, mĕsečina itd. — mjesec, mjesečina itd.
Mĕsto, mĕstav, mĕstiti, mĕštanin itd. — mjesto (*gen. pl.* miestah), mjestav, mjestiti, mještanin itd.
Milĕti — miljeti.
Mladĕnci — mladienci i mladjenci.
Mladĕšina — mladješina.
Mlĕko, mlĕč, mlĕčan, mlĕčer, mlĕčnica — mlieko, mlieč, mliečan, mliečer, mliečnica.
Mlĕtci, Mlĕtak (Venecia), Mlĕćić — Mljetci, mljetak, mljećić.
Mlĕkar, mlĕkarica, mlĕčar, mlĕčarica, mlĕčika mlĕčina — mljekar, mljekarica, mljećar, mljećarica, mljećika, mljećina.
Mlĕti — mljeti. [štem).
Mlĕskati — mljeskati (mlje-
Mlĕzinac — mljezinac.
Mnĕnje — mnienje i mnenje.
Mrĕža, mrĕžica, mrĕžotina — mreža (*gen. pl.* mriežah), mrežica, mrežotina.

Mrèžnica — mriežnica.
Mrêst, mrêstiti, — mriest, mriestiti.
Mrêstnjak — mrestnjak.
Mrèti — mrieti.
Mrkvêla — mrkvjela.
Nadolêti — nadoljeti.
Nadstrêliti — nadstrieliti.
Nadstrêljivati — nadstreljivati
Nagovêstiti, nagovêst — nagoviestiti, nagoviest.
Nagovêšćivati — nagovješćivati.
Najposlê — najposlje i najposlie.
Najpotlê — najpotlje.
Najprê — najprije.
Naležati, naležem — naliegati, naliežem.
Naležan, naležnost — nalježan, nalježnost.
Nalêp — naliep.
Nalêvak — naljevak (*gen.* nalievka).
Nalêvati — nalievati.
Naležti, naležba — naljezti, nalježba.
Naměniti, namieniti.
Naměnica, naměnjivati, naměna — namjenica, namjenjivati, namjena.
Naměra, naměriti itd. — namjera (*gen.* namierah), namjeriti itd.
Naměstnik, naměštati — namjestnik itd.; namiještati.
Napêvka — napievka.
Napêv, napêvati se, napêvnik — napjev, napjevati se, napjevnik.
Naprêćac — naprećac.
Naprêd, naprêda — napried, naprieda.
Naprêdak, naprêdan, naprêdovati — napredak, napredan, napredovati.
Nasêcati anhauen) — nasiecati (nasiecam).
Nasêcati (in Menge hauen), naséći — nasjecati (nasjecam), nasjeći (nasjećem).
Nasêdati, nasêsti itd. — nasjedati, nasjesti itd.
Naslêditi — nasliediti.
Naslêdnik, naslêdstvo, naslêdba, naslêdovati — nasljednik, nasljedstvo, nasljedba, nasljedovati.
Nasmêhnuti se, nasmêhivati se — nasmiehnuti se; nasmjehivati se.
Naspêti — naspjeti
Naspêvati — naspievati.
Nasrêd — nasred i nasrjed.
Nastrêti — nastrêti.
Nedêlja, nedêljni itd. — nedjelja, nedjeljni itd
Nêdra, nêdarca, — njedra, njedarca.
Nêga, nêgovati — njega, njegovati.
Nêgda, nêgde, nêkada, nêkakov, nêki, nêtko, nêkamo, nêkoliko, nêkud — njegda, njegde, njekada, njekakov, njeki, njetko, njekamo, njekoliko, njekud.
Nêk, nêkati, nêčni — nijek, nijekati, niječni.
Nêm, nêmiti — niem, niemiti.
Nêmota — njemota.
Nêmac, nêmčiti, nêmština — niemac, niemčiti, niemština.
Nêmački, nêmica, nêmčariti, nêmčarija, nêmčati, nêmadija — njemački, njemica, njemčariti, njemčarija, njemčati, njemadija.
Nêsam, nêsu — niesam, niesu.
Nesmêlica, nesmêti — nesmjelica, nesmjeti (nesmiem).
Nesrêća, nesrêtan itd. — nesreća i nesrjeća (*gen. pl.* nesriećah), nesretan i nesrjetan itd.
Nesvêst — nesviest.
Nesvêstica — nesvjestica.
Obastrêti — obastrieti (obastrem).
Obadvê — obadvie.
Obavêst, obavêstiti — obaviest, obaviestiti.
Obavêstnica, obavêstnik, obavêšćivati — obavjestnica, obavjestnik, obavješćivati.
Obêd, obêdovati — objed, objedovati, objesti se.
Obêditi — obiediti.
Obêda, obêdjivati — objeda, objedjivati.
Obêliti, obêlêti — obieliti, obieljeti (weiß werden).
Obêlodaniti — objelodaniti.
Obêst, obêstan — obiest, obiestan.
Obêkoliti — objekoliti.
Obêsiti, obêšenjak — objesiti, obješenjak.
Oblêpiti — obliepiti.
Oblêpljivati — obljepljivati.
Obnêti — obnieti.
Ocêdine, ocêdjivati — ocjedine, ocjedjivati.
Ocêditi — ociediti.
Odaprêti — odaprieti (odaprem, odapirem).
Odastrêti — odastrieti (odastrem).
Oddêliti — oddieliti.
Oddêlivati, oddêljenje, oddêlit — oddjelivati, oddjeljenje, oddjelit.
Odêća — odjeća (*gen. pl.* odiećah).
Odêsti — odjesti.
Odêvati, odêlo — odievati, odielo.
Odlêpiti — odliepiti.
Odlêpljivati — odljepljivati.
Odmêniti — odmieniti.
Odmêna, odmênjivati — odmjena (*gen. pl.* odmienah), odmjenjivati.
Odnêti — odnieti.
Odrêšiti — odriešiti.
Odrêšivati, odrêšito — odrješivati, odrješito.
Odsêcati — odsiecati.
Odsêći, odsêčak, odsêk — odsjeći (*praesens* odsiečem; a odsječen), odsječak, odsjek (*gen. pl.* odsiekah).
Odvêt, odvêtnik, odvêtovati itd. — odvjet (*gen. pl.* odvietah), odvjetnik, odvjetovati itd.
Ogladnêti — ogladnjeti.
Ogolêti — ogoljeti.
Ogorêti, ogorêlište — ogorjeti, ogorjelište.
Oklêvati — oklievati.
Okrêćina — okrećina.
Okrêk — okriek.
Okrêpa — okrepa.
Okrêpiti — okriepiti.
Omlednêti — omlednjeti.
Onesvêstiti (se) — onesviestiti (se).
Onesvêsnuti — onesvjestiti.
Opêlo — opielo.
Opêvati — opjevati.
Oplên — opljen.
Opovidêti itd., gl. Povidêti.
Osêdêlica — osiedjelica.
Osêcati itd. gl. Odsêcati.
Osêk (odsêk) — osjek.
Osêk (grad), Osêčanin — Osiek, Osječanin.
Osêvci, osêvati — osievci, (osjevakah), osievati.
Osêvine — osjevine.

Osětiti, osěćati — osjetiti, osjećati.
Osirotěti — osirotjeti.
Oskuplěti — oskupljeti.
Oslěpiti, oslěplěti — oslijepiti, oslijepljeti.
Osmĕh, osmĕhnuti se, osmĕvati se, — osmich, osmiehnuti se, osmievati se.
Osrĕdak, osrĕdnji — osredak, osrednji.
Ostarĕti, ostarĕli — ostarjeti, ostarjeli.
Osvĕstiti — osviestiti.
Osvĕstica — osvjestica.
Osvĕtliti — osvietliti.
Osvĕtlati — osvjetlati (a osvit, osvitak, osvitati = tagen).
Otĕcati — otjecati.
Otĕsniti — otiesniti.
Otĕsnĕti — otješnjeti (eng werden).
Otrĕbiti — otriebiti.
Otrĕbine — otrebine i otrjebine.
Otrĕskati se — otrieskati se.
Ovdĕ — ovdje.
Ovrĕći — ovrieći i ovrći.
Ožđrĕlje — ožđrielje.
Ožednĕti — ožednjeti.
Palĕtak, palĕtkovati — paljetak, paljetkovati.
Pastĕr — pastier i pastir.
Pĕga, pĕgav — pjega, (*gen. pl.* piegah), pjegav.
Pĕhati, pĕhnja — piehati, piehnja.
Pĕna, pĕniti, pĕnušica itd. — pjena (*gen. pl.* pienah), pjeniti, pjenušica itd.
Pĕrka — pierka.
Pĕsak — piesak.
Pĕskovit, pĕskulja, pĕskuša, pĕšćan, pĕšćanica — pjeskovit, pjeskulja, pješkuša, pješćan, pješćanica.
Pĕsma, pĕsnik — pjesma, pjesnik itd.
Pĕšak, pĕšadija itd. — pješak, pješadija.
Pĕtao — pietao.
Pĕtlić — pjetlić.
Pĕvac, pĕvnica — pievac, pievnica.
Pĕvak, pĕvalište, pĕvati, pĕvač — pjevak, pjevalište, pjevati, pjevač.
Plĕn, plĕniti, plĕnjati, plĕnjač, plĕnilac — plien, plieniti, plienjati, plienjač itd.
Plĕnitba — pljenitba, pljenitben itd.
Plĕs, plĕsak, plĕsnuti — pljes (Geklatsche), pljesak, pljesnuti (a ples = Tanz).
Plĕsan — pliesan.
Plĕsniv, plĕsniviti — pljesniv, pljesniviti.
Plĕšiv — plješiv.
Plĕviti, plĕvor, plĕvilac, plĕvač — plieviti, plievor, plievilac, plievač.
Plĕtva, plĕtvar, plĕti — pljetva, pljetvar, pljeti.
Plĕva, plĕvara, plĕvni, plĕvnjak, plĕvica — pljeva, (*gen. pl.* plievah), pljevara, pljevni, pljevnjak, pljevica.
Pobĕditi — pobiediti.
Pobĕda, pobĕdljiv, pobĕdjivati — pobjeda, pobjedljiv, pobjedjivati.
Pobĕliti — pobieliti.
Pobĕlĕti — pobjeljeti (weiß werden).
Pobĕći, pobĕgljiv — pobjeći, pobjegljiv.
Pobĕsniti, pobĕsnĕti — pobjesniti, pobjesnjeti i pobiesniti.
Pobolĕvati — pobolievati.
Pobolĕti — poboljeti.
Podbĕl — podbjel.
Podbĕliti — podbieliti.
Podgrĕvati — podgrievati.
Podĕliti — podieliti.
Podĕla, podĕljivati — podjela, podjeljivati.
Podkrĕpiti — podkriepiti.
Podkrĕpa, podkrĕpljivati — podkrepa, podkrepljivati.
Podmĕsiti — podmiesiti.
Podmĕsivati — podmjesivati.
Podnĕti — podnĕti.
Podrĕtlo — podrietlo.
Podsĕći — podsjeći.
Podsĕćati — podsiecati.
Podsmĕh, podsmĕhnuti se, podsmĕvati se — podsmich, podsmiehnuti se, podsmievati se.
Podtĕćati, podtĕćem — podtjecati, podtjećem.
Poduprĕti — poduprieti (a poduprem, podupirati).
Poduvrĕti — poduvrieti a poduvrem.
Pogrĕvati, pogrĕvci — pogrievati, pogrievci (*gen.* pogrevakah).
Pogrĕšiti — pogriešiti
Pogrĕška — pogreška i pogrješka.
Polĕvka, polĕvati — polievka, polievati.
Polĕvaći, polĕvačina — poljevaći, poljevačina.
Polĕno — poljeno.
Poludĕti — poludjeti.
Pomĕriti — pomjeriti.
Pomĕrati — pomjerati.
Pomĕstiti gl. Namĕstiti.
Ponedĕljak — ponedjeljak.
Popĕvati, popĕvka — popievati (traj.), popievati; (min.), popievka.
Poprĕko — poprieko
Poprĕćke — poprieće.
Poprĕti — poprĕti
Poprĕtiti — poprietiti.
Poprĕćivati — poprećivati.
Posĕk (Gemetzel), posĕcati — posiek, posiecati.
Posĕk (= zimina), posĕći — posjek, posjeći (posiečem, a posječen).
Posĕlo — posielo.
Posĕd, posĕdnik, posĕsti itd. — posjed (*gen pl.* posiedah), posjednik, posjesti itd
Poskuplĕti — poskupljeti.
Poslĕ — poslie i poslje.
Poslĕd — posliedi.
Poslĕdak, poslĕdnji itd. — posljedak, posljednji itd.
Pospĕh, pospĕšni, pospĕšiti — pospjeh, pospješni, pospješiti.
Posrĕd, posrĕdnik, posrĕdovati — posred, posrednik, posredovati.
Posĕt, posĕtiti — posjet, posjetiti.
Posvĕdočiti — posvjedočiti.
Potamnĕti — potamnjeti.
Potĕra itd. — potjera itd.
Potlĕ — potlje.
Potrĕba, potrĕbnik, potrĕbovati — potreba, potrebnik, potrebovati i potrjeba itd.
Potrĕban — potrieban.
Poviđĕti, povĕditi — povidjeti, povjediti.
Povĕdati, povĕst — poviedati, poviest.
Povĕstnik, povĕstnica — povjestnik, povjestnica.
Poviljĕti — poviljeti.
Povĕrovati, povĕrba itd. — povjerovati, povjerba itd.
Povĕsmo — povjesmo.

Povrědíti — povriediti.
Povrědjivati, povrěda — povredjivati, povreda (*gen. pl.* povriedah).
Povrěslo — povrieslo
Pozelenéti — pozelenjeti (= grün werden) a pozeleníti = grün färben.
Pozlědíti — pozlieditì.
Pozlěda — pozljeda.
Požutéti — požuljeti (a požutiti = gelb färben)
Pramalèće — pramaljeće.
Preběg, prebéći — prebjeg, prebjeći. [biti).
Prěboj — prieboj (a pre-
Preboléti — preboljeti.
Prebolèvati — prebolievati.
Precědíti — precieditì.
Precědjivati — precjedjivati.
Precěna, precěnjivati — precjena, precjenjivati
Precěníti — precieniti.
Prěći — prieći (a prešao).
Prěčac, prěčaga — prečac, prečaga.
Prěčiti, prěčati, prěčnjak — priečiti, priečnjak itd.
Predèvati — predievati.
Predèvak, predèsti — predjevak, predjesti.
Prědor — priedor.
Predrěti — predrieti (a predrem).
Predsědati, predsědnik itd — predsiedati; predsjednik itd.
Prèglavica — prieglavica.
Prègon — priegon (a pregonica, pregoniti).
Pregrěbati — pregriebati (a pregrebsti).
Prèhod — priehod (a prehoditi itd.)
Prèhranak — priehranak (a prehraniti).
Prèk — priek (*comp.* preći).
Prěko — preko vode; a otići prieko. [morac itd.
Prèkomorac itd. — prekoPrěklad — prieklad (a prekladati i prikladan).
Prěkor — priekor (a prekoran, prekoriti).
Prěklet — prieklet (a prekletći).
Prělog — prielog (a prelagati; prilog = Beitrag).
Prělaz — prielaz (a prelaziti).
Premèstiti, premèštati — premjestiti; premiještati.
Premět — premet (Burzelbaum), priemet (= smrzlo vino).
Prenèti — prenieti.
Prepěcati, prěpek — prepjecati, priepek, (a prepeći, prepeka, prepećnica).
Prepis — priepis (a prepisati, prepisar.
Preprěčiti — prepriečiti.
Preprèka — prepreka
Prerěčiti se — prerieći se
Prěrov — prierov (a preroviti)
Prěručan — prieručan (a preručiti).
Prèsad, prèsadnica, prèsjed — priesad, priesadnica, priesjed (a presada, presaditi). [presijati).
Presèvati — presievati (a
Presěcati — presiecati.
Presěći, presěk — presjeći (a presiećem), priesjek (*gen. pl.* presiekah).
Pretěcati — pretjecati (a preteći, preteka).
Pretěrati, pretěran — pretjerati, pretjeran.
Prèvara, prèvaran — prievara, prievaran (a prevariti). [voziti).
Prèvoz — prievoz (a pre-
Prèvès, prevèsiti — prievjes, prevjesiti.
Prezrěti, — prezreti, (a prezrem, prezirati).
Pricèpiti — priciepiti.
Pricèpljivati — pricjepljivati.
Pridèvati — pridievati.
Pridèvak itd. — pridjevak.
Prèpona — priepona (*gen. pl.* preponah).
Présan, prèsnac — priesan, priesnac.
Prèstol itd. — priestol itd.
Prèt, prětiti, prětnja — priet, prietiti, prietnja (a pretati = verſchwarren).
Prètran — prietran.
Prèvornica — prievornica,
Prigrèvati — prigrievati.
Prilèpiti — priliepiti.
Prilèpčiv, prilèpčivost — priljepčiv, priljepčivost.
Prilèpljivati — priljepljivati.
Priměníti — primieniti.
Priměna, priměnjivati — primjena (*gen. pl.* primienah), primjenjivati.
Primĕr, primĕran itd. — primjer (*gen. pl.* primierah), primjeran itd.
Primèsiti — primiesiti.
Primèsa, primèšivati — primjesa, primješivati.
Primětiti — primietiti.
Primětba, primećavati — primjetba (*gen. pl.* primietbah), primjećavati.
Prinèti — prinieti.
Pripèvati, pripěvka — pripievati (trajuće), pripievka.
Pripěvati (min.), pripěv — pripjevati, pripjev.
Pripovědíti, pripovidèti — pripovjediti, pripovidjeti.
Pripovědalo, pripovědati, pripovědka, pripověst — pripoviedalo, pripoviedati, pripoviedka, pripoviest.
Pripovědni, pripovědnik — pripovjedni, pripovjednik. [prem).
Priprèti — priprieti (pri-
Priprětiti — priprietiti.
Pripréćivati — pripreći-vati.
Prisědati — prisiedati.
Prisědnik itd. — prisjednik
Prisěsti — prisjesti. [itd.
Prisèvati — prisievati.
Prispěti — prispjeti.
Prispěvati — prispievati.
Pritèsniti — pritiesniti.
Privrědíti — privrieditì.
Privrěda — privreda.
Procèditi, procèdj — prociediti, prociedj.
Procèdjivati, procèdina — procjedjivati, procjedina.
Procèniti — procieniti.
Procěna, procěnba, procěnben, procěnilac, procěnjivati — procjena, procjenjivati itd.
Procèp — prociep.
Prolèt, prolětati — proliet, prolietati (prolićem).
Proletěti — proletjeti.
Proléće, prolětan — proljeće, proljetan.
Prolèv — proljev. [ljevati.
Prolèvati — prolievati, pro-
Proměníti — promieniti.
Proměna, proměnljiv, proměnjivati — promjena, *gen. pl.* promienah), promjenljiv, promjenjivati.
Proměr, proměrni — promjer, promjerni.

Pronĕti — pronieti.
Propĕvati (traj.), propĕvka — propievati, propievka.
Propĕvati (min.) propĕv — propjevati, propjev.
Propovĕdati, propovĕd — propoviedati, propovied.
Propovĕdnik, propovĕdni, propovĕdnica, propovĕdaonica — propovjednik, propovjedni, propovjednica itd.
Prorĕditi — prorieditі.
Prosĕk (Zwerghacke), prosĕć, prosĕcati — prosiek, prosieć, prosiecati.
Prosĕk (Durchhau), prosĕći — prosjek (*gen. pl.* prosiekah), prosjeći (a prosiečem).
Prostrĕti — prostrieti (a prostrem, prostirati).
Prosvĕd, prosvĕdovati — prosvjed, prosvjedovati.
Prosvĕtliti — prosvietliti.
Prosvĕta, prosvĕtni — prosvjeta, prosvjetni.
Protĕcati — proljecati.
Provrĕti — provrieti (provrem = Seitenſtechen haben), provrim (= aufſieden).
Prožđrĕti — prožđrieti (a prožđrem).
Prvenac — prvienac (kod svatovah), a prvenac = roj.
Razastrĕti — razastrieti (razastrem, a razastirati).
Razcĕpiti, razcĕp — razciepiti, razciep.
Razcĕpljivati — razcjepljivati.
Razdĕliti — razdieliti.
Razdĕljivati, razdĕlak, razdĕla — razdjeljivati, razdjelak, razdjela.
Razgovĕtan — razgovietan (*comp.* razgovjetniji).
Razgrĕvati — razgrievati (a razgrijati).
Razlĕgati se — razliegati se (a razleći se).
Razmĕniti — razmieniti.
Razmĕnjivati, razmĕna — razmjenjivati, razmjena (*gen. pl.* razmienah).
Razmĕrje, razmĕran — razmjerje, razmjeran.
Razmĕsiti — razmiesiti.
Razmĕšivati, razmĕsa — razmješivati, razmjesa.
Raznĕti — raznieti.
Razrĕditi — razrieditі (lichten); a razrediti (abtheilen).
Razrĕđivati — razredjivati.
Razrĕšiti — razriešiti.
Razrĕšivati — razrješivati.
Razsĕcati — razsiecati.
Razsĕći, razsĕk — razsjeći (razsiečem), razsjek (*gen. pl.* razsiekah).
Razsĕsti se, razsĕlina — razsjesti se, razsjelina.
Raztĕcati — raztjecati.
Rĕdak — riedak (dünn, ſelten; a redac, redak = Zeile), *comp.* rjeđi.
Razumĕti — razumjeti (verſtehen), a razumiem, razumiti (= begreiflich machen).
Razumĕvati — razumievati.
Rĕz — riez, (a rezati.
Rĕk, rĕč, rĕčca, rĕčan, rĕčati se — riek, rieč, riečca, riečan, riečati se.
Rĕčit, rĕčitost — rječit, rječitost.
Rĕka, rĕčki, rĕčni — rieka (a rika = Gebrüll), riečki, riečni.
Rĕčica — rječica.
Rĕšiti — riešiti.
Rĕšavati, rĕšitba — rješavati, rješitba.
Rudĕti — rudjeti.
Rukovĕt, rukovĕtati — rukoviet, rukovietati.
Sarĕzati (traj.) — sariezati (srezivati), a sarezati (srezati, *min.*)
Sasĕcati — sasiecati.
Sasĕći — sasjeći (a sasiečem).
Sasvĕm — sasvim.
Savĕst, savĕstan — saviest, saviestan.
Savĕt, savĕtnik, savĕtovati — savjet, savjetnik, savjetovati.
Savrĕti — savrieti se.
Sdĕtan — Sdjetan.
Sĕčanj, sĕčem; sĕčenje — siečanj, siečem; sječenje.
Sĕći, sĕča, sĕčka, sĕčivica, sĕk, sĕkač, sĕkira, sĕcala, sĕkavac — sjeći (a siečem), sječa, sječka, sječivica, sjek (*gen. pl.* siekah), sjekač, sjekira, sjecalo, sjekavac.
Sĕd (grau), sĕdĕti (grauen) — sied, siedĕti.
Sĕda — sieda (das Sitzen).
Sĕdalo, sĕdati, sĕdnica, sĕsti, sĕdĕti — sjedalo, sjedati, sjednica, sjesti, sjedjeti i sidjeti (ſitzen).
Sĕlo, Sĕliti — sielo (= sastanak), sieliti (= ići po sielih), a selo = Dorf.
Sĕme, sĕmenka itd. — sjeme, sjemenka itd.
Sĕn, sĕna, sĕnit, sĕniti, sĕnica, sĕnjaj — sjen, sjena (Schatten, *gen. pl.* sienah) sjenit, sjeniti, sjenica, sjenjaj (na pušci).
Sĕno — sieno.
Sĕnara, sĕnina, sĕnokos, sĕnjak — sjenara, sjenina, sjenokos, sjenjak.
Sĕr, sĕri — sier, sieri,
Sĕrak — sierak (Moorhirſe).
Sĕrčan, sĕrčanica, sĕra — sjerčan, sjerčanica, sjera.
Sĕvak, sĕvati — sievak, sievati.
Sĕver, sĕverina — sjever, sjeverina.
Sĕta, sĕtan, sĕtiti se, sĕćati se — sjeta, sjetan, sjetiti se, sjećati se.
Sĕtva — sjetva.
Slĕd, slĕditi — slied, sliedĕti.
Slĕdnik, slĕdba, slĕdstvo — sljednik, sljedba, sljedstvo.
Slĕp, slĕpac, slĕpiti, slĕplĕti — sliep, sliepac, sliepiti, sliepljeti.
Slĕparija, slĕpački, slĕpić, slĕpota — sljeparija, sljepački, sljepić, sljepota.
Slĕz — sliez i šljez.
Slĕzovina, — sljezovina.
Slĕzti — sljezti.
Smĕh, smĕšan, smĕšiti se — smieh, smiešan, smiešiti se.
Smĕsa — smjesa.
Smĕstiti, *gl.* Nameštiti.
Smĕr, smĕran, smĕrnost, smĕriti, smĕrati — smjer, smjeran, smjernost, smjeriti, smjerati.
Smĕšljiv — smješljiv.
Smĕšati — smiešati.
Smĕti, smĕlost, smĕlo — smjeti (smiem = ich darf; a smijem se = ich lache), smjelost, smjelo.
Smrđĕti — smrdjeti.
Smrĕka — smreka (*gen. pl.* smriekah).
Snĕg, snĕžiti, snĕžnica — snieg, snieżiti, snieżnica.
Snĕžan, snĕžanik, snĕžanica, snĕgopad — snježan, snježanik, snježanica, snjegopad.
Snĕt — sniet
Snĕtljiv — snjetljiv.

Snêti — snieti (snesem).
Spêšiti, spêšan — spješiti, spješan.
Sporêćiti se — sporiećiti se.
Srêća, srêtan, srêtnik — sreća (*gen. pl.* sriećah), sretan, sretnik.
Srêd (*praep.*), srêdište, srêdstvo — sred, središte, sredstvo (*gen. pl.* sriedstvah). [sriedj.
Srêda, srêdj — srieda,
Srêdovêčan — sredovječan.
Srêm, Srêmac, srêmski — Sriem, Sriemac, sriemski.
Srêš — srieš.
Starovêrac — starovjerac.
Starovêrka — starovierka.
Starêšina, starêti, starêšovati — starješina, starjeti, starješovati. [lac.
Starosêdilac — starosjedi-
Stiděti se — stidjeti se.
Stêg — stieg.
Stêna, stênjak, stênje — stiena, stienjak, stienje.
Stêsniti — stiesniti.
Stêćati — stjecati se.
Stolêće — stoljeće.
Strêha — streha.
Strêka — strieka.
Strêla, strêljati, strêlac, strêlni — strieła, strieljati, strielac, strielni.
Strêljač, strêlište, strêljana, strêlica, strêlimke — streljač, strelište itd.
Studêti — studjeti.
Subêl — subiel.
Suvêrica, suvêrac — suvjerica, suvjerac.
Suždrêban — suždreban.
Svêrovati — svjerovati.
Svêdočiti, svêdok — svjedočiti, svjedok.
Svêćati — sviećati.
Svêst, svêstan, svêstnik — sviest, sviestan, sviestnik.
Svêt, svêtovati — svjet (Rath), svjetovati.
Svêt, svêtao, svêtliti, svêća, svêćnjak — sviet (Welt), svietao (svietlo = glänzend), svietliti, svieća, sviećnjak.
Svêtina, svêtski, svêtovni, svêtlo, svêtlost, svêtlucati, svêtlica — svjetina, svjetski, svjetovni, svjetlo (Licht), svjetlost, svjetlucati, svjetlica.
Svrbêti, svrblêti — svrbljeti, svrbjeti.
Svudê — svudje.
Šlêdnik, slêz — gl. Slêdnik.
Šlême — šljeme i sljeme.
Štogdê — štogdje.
Štogodêr — štogodier.
Šutêti — šutjeti.
Tetrêb — tetrieb (*pl.* tetrebovi i tetriebi).
Têk — tiek (Lauf).
Têlo — tielo.
Têlesni, têlesina, têlesa — tjelesni, tjelesina, tjelesa.
Tême, têmenjača itd. — tjeme, tjemenjača itd.
Têna, tênica — tjena, tjenica. [tjerba itd.
Têrati, têrba itd. — tjerati,
Têsak — tiesak.
Têštiti — tješiti i tištiti.
Têsan, têsniti — tiesan, tiesniti.
Têskoba, têskoća, têsnoća, têsnac — tjeskoba, tjeskoća, tjesnoća, tjesnac.
Têsto — tiesto.
Têstavan, têstan, — tjestavan, tjestan.
Têšiti — tješiti.
Trêba — trieba (Bedürfniß).
Trêbati — trebati. [
Trêm — triem.
Três, trêsak, trêšće — tries, triesak, triešće. [trieslo.
Trêsla, trêslo — triesla,
Trêzan, trêzniti, trêznost, trêznovati — triezan, triezniti, trieznost, trieznovati. [trpljeti.
Trpêti, trplêti — trpjeti,
Tudêr — tudier i tudjer.
Ubavêst itd. — gl. Obaviest.
Ucêditi — uciediti.
Ucêdjivati, ucjedjivati.
Ucêna, ucênjivati — ucjena, ucjenjivati.
Ućutêti — ućutjeti.
Ucvêliti — ucvieliti.
Udêliti — udieliti.
Udêlak — udjelak.
Ugrêvati — ugrievati.
Ukorêniti — ukorieniti se.
Ukorêpiti — ukoriepiti se.
Ulêvati — ulievati.
Ulêvak — uljevak.
Ulêpiti — uliepiti.
Ulêpak, ulêpljivati — uljepak, uljepljivati.
Ulêz, ulêzti — uljez, uljezti.
Umêstiti, umêštati — umjestiti; umieštati.
Umêti, umêtan, umêtnost itd. — umjeti (umiem) umjetan, umjetnost itd.
Umlêčiti — umliečiti.
Unêti — unieti.
Uplêhati — upljehati.
Uplêsniviti se — upljesniviti se.
Upotrêbiti — upotriebiti.
Upotrêbljavati, upotrêbni, upotrêba — upotrebljavati, upotrebni, upotreba.
Uprêko, uprêkrst — uprieko upriekrst. [rati).
Uprêti — uprieti (a upi-
Urêzan — uriezan (= scharf), a urezan = eingeschnitten.
Urêz, urêzati, urêznik itd. — urez (*gen. pl.* uriezah), urezati, ureznik.
Usêknuti, usêka — usjeknuti (oganj), usjeka.
Usêlina, usêsti se, usidêlica — usjelina, usjesti se, usidjelica.
Usêv — usjev.
Uslêd — uslied.
Utêha, utêšiti itd. — utjeha, utješiti itd.
Utêćati — utjecati.
Uvêk — uviek.
Uvêriti — uvjeriti.
Uvêt, uvêtan itd. — uvjet, uvjetan itd.
Uvrêda — uvreda.
Uvrêditi — uvriediti.
Uzbêći — uzbjeći.
Uzvêrati se — uzvjerati se.
Vavêk — vaviek.
Vêdro — viedro i vjedro (= Eimer), a vedro (fiar).
Vidêti, vidêlo, — vidjeti, vidjelo.
Vêćati, vêće, vêćnik — viećati, vieće, viećnik.
Vêdja — vjedja.
Vêk, vêčan — viek, viečan (dauerhaft).
Vêčan, vêčit, vêčnost, vêkovit, vêkovati — vječan (ewig), vječit, vječnost, vjekovit, vjekovati.
Vênac — vienac.
Vênčati, vênčanica itd. — vjenčati, vjenčanica itd.
Vêst, — viest.
Vêstnik — vjestnik itd.
Vêdogonja — vjedogonja.
Vêra, vêran, vêrnik, vêrovati, vêriti, vêrnost, — vjera (*gen. pl.* vierah), vjeran, vjernik, vjerovati, vjeriti, vjernost.
Vêšati, vêšala — vješati, vješala.
Visêti — visjeti (a visim).

Vêšt, vêštak, vêština, vêštica, vêštiti, vêšbati — vješt, vještak, vještina, vještica, vještiti, vješbati.
Vêštac (Zauberer) — vještac.
Vêtar, vêtriti itd. — vjetar, [vjetriti.
Vêverica — vjeverica.
Vodêr — vodier i vodir.
Volêti — voljeti.
Vrêća itd. — vreća (*gen. pl.* vriećah).
Vrêći — vrieći (vrŝem).
Vrêd, vrêdan, vrêditi, vrêdjati, vrêdnost — vried, vriedan, vrieditі, vriedjati, vriednost.
Vrêdnota — vrednota i vrjednota.
Vrême — vrieme (*gen.* vremena).
Vrês, vrêsak — vries, vrie- [sak.
Vrêsika — vresika.
Vrêža, vrêžiti — vrieža, vriežiti.
Vrtêti — vrtjeti.
Vrvêti, vrvlêti — vrvjeti, vrvljeti.
Zabêliti — zabieliti.
Zabêloglaviti se — zabjeloglaviti se.
Zacêniti — zacieniti.
Zacêna, zacênjivati — zacjena (*gen. pl.* zacienah), zacjenjivati.
Zagorêti, zagorêlica — zagorjeti, zagorjelica.
Zagorêl, zagorêvati — zagoriel, zagorievati.
Zahtêvati — zahtievati.
Zahtêlo, zahtêv — zahtjelo (mi se); zahtjev.
Zajêdati, zajêsti — zajedati, zajesti.
Zalêpiti — zaliepiti.
Zalêpak, zalêpljivati — zaljepak, zaljepljivati.
Zalêtati — zalietati.
Zaletêti — zaletjeti.
Zalêvati (traj.) — zalievati.
Zalêvati (min.), zalêva — zaljevati, zaljeva.
Zaluděti — zaludjeti (irre werden), a zaluditi (bethören).
Zamêniti — zamieniti.
Zamêna, zamênik, zamênjivati — zamjena (*gen. pl.* zamienah), zamjenik, zamjenjivati.
Zamêsiti — zamiesiti.
Zamêsa, zamêšivati — zamješivati, zamjesa.
Zamêtiti — zamietiti.
Zamêtba, zamêćivati — zamjetba, zamjećivati.
Zamêstiti, zamêštati — zamjestiti, zamještati; pravije zamieštati.
Zamlêčiti — zamlječiti.
Zamlêčivati — zamljećivati.
Zanêti — zanieti.
Zanêmiti — zaniemiti.
Zanovêt, zanovêtati, zanovêtalo — zanoviet, zanovietati, zanovietalo.
Zanovêtaš — zanovjetaš.
Zapêvati, zapêvka — zapievati (traj.) zapievka.
Zapêvati — zapjevati (min.)
Zaplavêti, zaplavlêti — zaplavjeti, zaplavljeti.
Zaplêhati — zapljehati.
Zapovidêti, zapovêditi, zapovêdnik, zapovêdnica — zapovidjeti, zapovjediti, zapovjednik, zapovjednica.
Zapovêd, zapovêst, zapovêdati — zapoviед, zapoviest, zapoviedati.
Zaprêka — zapreka i zaprjeka (*gen. pl* zapriekah).
Zaprêćiti, zaprêćati — zapriećiti, zapriećati.
Zaprêćivati — zaprećivati, zaprjećivati.
Zaprêti — zaprieti (a zaprem).
Zaprêtiti — zaprietiti (a zapretati).
Zaprêtnja, zaprêćivati — zapretnja, zaprećivati.
Zasêcati — zasiecati.
Zasêk, zasêka, zasêći — zasjek, zasjeka (*gen. pl.* zasiekah), zasjeći (zasiečem).
Zasêda — zasjeda (*gen. pl.* zasiedah).
Zasêdati — zasiedati (traj), zasjedati (min.).
Zastrêti — zastrieti (a zastrem, zastirati).
Zatêcati — zatjecati.
Zatrêti — zatrieti i zatrti.
Zatrunêti — zatrunjeti.
Zdêla — zdjela.
Zelenêti — zelenjeti.
Zêv, zêvati, zêvalica, zêvavica — ziev, zievati, zievalica, zievavica.
Zênica — zjenica.
Zlêd, zlêditi itd. — zlied, zliediti.
Zlosrêtnik — zlosretnik.
Zvêr, zvêrac, zvêrje — zvier, zvierac, zvierje.
Zvêrad, zvêrka, zvêrinjak, zvêrinje, zvêrinac, zvêrati — zvjerad, zvjerka, zvjerinjak, zvjerinje, zvjerinac, zvjerati.
Zvêzda — zvieza.
Zvêzdar, zvêzdan, zvêzdica, zvêzdoslovje, zvêzdast — zvjezdar, zvjezdan, zvjezdica, zvjezdoslovje, zvjezdast.
Ždrêb — ždrieb (= Los).
Ždrêbati — ždrebati (losen).
Ždrêbac, ždrêbe, ždrêbiti — ždriebac, ždriebe (*gen.* ždrebeta), ždriebiti.
Ždrêban, ždrêbad, ždrêbanik, ždrêbence, ždrêbećak, ždrêbčanik, ždrebeći, ždrebica — ždreban, ždrebad, ždrebanik [itd.
Ždrêlo — ždrielo.
Žednêti — žednjeti.
Želêzo itd. — željezo.
Želêti — željeti.
Živlêti — življeti.
Žlêb, žlêbiti — žlieb (*plur.* žliebi, a žljebovi), žliebiti.
Žlêbčić, žlêbovit, žlêbnjak — žljebčić, žljebovit, žljebnjak.
Žlêzda — žliezda.
Žlêzdica, žlêzdovit — žljezdica, žljezdovit.
Žudêti — žudjeti.
Žutêti — žutjeti.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google